

P15, C:4x1:921 7574
3SAS1A
Narashimha.
AmarKosham.

7514

• • • • •

[illegible]

శ్రీ రస్తు

నామలింగానుశాసన మను శ్రీమదమరసింహవిరచితం బైన

అమరకోశము

సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యాన సహితము

ప్రథమకాండము.

లింగయనూరివిరచితా పదవృత్తిః.

శివం హరిం విధాతారం తత్పత్ని స్తత్పుత్రా గురూః,

సత్వా సమస్తప్రత్యూహశాస్త్రయే మంగళాయ చ.

పదవాక్యప్రమాణజ్ఞైః శ్రీరస్వామ్యాదిసూరిభిః,

కృతా గ్రన్థా సమాలోచ్య బాలానాం సుఖబుద్ధయే.

యత్కృతం సురసింహేన నామలింగానుశాసనమ్,

తత్రస్థాయాః పదావళ్యా విపుతి ర్వక్ష్యతే మయా.

అవ.—అథ సకలశాస్త్రాభిజ్ఞః అమరసింహాఖ్యో మహాప్రాజ్ఞః

లోకోపకారాయ నామలింగానుశాసనాఖ్యం గ్రన్థం చికిత్సః ప్రార

భృతస్య స్వావిష్ణువరిసమాప్తయే ఇష్టదేవతానమస్కారరూపం

మంగళముగా వాచరతి.

గురుబాలప్రబోధిక యను తెనుగుటీక.

అవతరణిక.—సకలశాస్త్రాభిజ్ఞం డగు నమరసింహుం డను

సహపండితుండు లోకోపకారముకొఱకు నామలింగానుశాసన మను

గ్రంథమును జేయ నారంభించువాడై ప్రారంభించుగ్రంథము నిర్విష్ణు

మంగా బరిసమాప్తి నొందుటకొఱకు నిష్టదేవతానమస్కారరూప

మంగళమును జేయుచున్నాడు.

సూ. యస్య జ్ఞానదయాసిద్ధో రగాధస్యానఘా గుణాః,

సేవ్యతా మక్షయో ధీరాః † స శ్రియే చామృతాయ చ.

ఇది మూలశ్లోకములకు గుఱుకు. † 'శ్రియే' అని బొంబాయి పాఠము.

యన్యేతి. హేధీరాః=హే పట్టెతాః, జ్ఞానదయాసిన్ధోః=జ్ఞానకృ
 పాసముద్రస్య, అగాధస్య=గంభీరస్య, యస్య=దేవస్య, గుణాః, అన
 ఘాః=పాపరహితాః, అక్షయః=నాశరహితః, సః=దేవః, శ్రియై=సం
 పదే, అమృతాయ=మోక్షాయ చ, నేవ్యతాం, సముద్రపక్ష-గుణాః
 రత్నాకరత్వాదయః, అక్షయః=అన్య=విష్టోః, క్షయః=నివాస ఇత్యర్థః
 శ్రియై=లక్ష్మ్యై, అమృతాయ=సుధాయై, నేవ్యతా మి త్యన్వయః.

అర్థము. హే ధీరాః=ఓవిద్వాంసులారా, జ్ఞానదయాసిన్ధోః=జ్ఞా
 నమునకును దయకును ఆశ్రయభూతుడైన, అగాధస్య=గంభీరుడైన
 యస్య=ఏదేవునియొక్క, గుణాః=గుణములు, అనఘాః=రాగాదిదోష
 ములు లేనివో, అక్షయః=నాశరహితుడైన, సః=ఆ దేవుడు, శ్రియైచ
 =సంపదకొఱకును, అమృతాయ చ=మోక్షముకొఱకును, నేవ్యతాం=
 నేవింపఁబడుఁగాక. ఇది పరమాత్మనర మైనయర్థము. సముద్రపక్షమందు
 యస్య=ఏ, అగాధస్య=లోఁతైన, సిన్ధోః=సముద్రునియొక్క, గుణాః=
 రత్నాకరత్వాదిగుణములు, అనఘాః=నిర్దోషములైనవో, అక్షయః=
 అ=విష్టువునకు, క్షయః=నివాసమైన, సః=ఆసముద్రుడు, శ్రియై చ=
 లక్ష్మీదేవికొఱకును, అమృతాయ చ=అమృతముకొఱకును, నేవ్యతాం
 =నేవింపఁబడుఁగాక. అనఁగా పూర్వకాలమునందు దేవతలు సముద్ర
 మును నేవించి లక్ష్మీదేవిని, అమృతమునుం బడసినట్లు భగవంతుని
 నేవించువారలు ధర్మార్థకామము లనెడి త్రివర్గసంపదను మోక్షమునుం
 బొందుదు రని తాత్పర్యము.

టీకాసర్వస్వం. శ్లో. ప్రత్యూహావర్వతతటివప్రక్రీడాధురంధరమ్,
 వందేంతరాయకదళీభంజనం కుంజరాననమ్. బర్హిణబర్హాపీడఃసుషిర
 పరో బాలవల్లవో గోష్ఠే, మేదురముదిరశ్యామలకుచిరవ్యాదేష గో
 విందః. అథ టీకాసర్వస్వం దశటీకాచిత్కరోత్యమరణోశే, యద్యపి సం
 త్యతిగుణిః శ్రమస్తథావ్యత్ర నమహి మౌఖర్యాత్. లలితం రాశి
 పికశ్చేద్వాగ్యామం యాతు కిం కాకః. తత్రాదా భగవతః నేవాయాః
 పరోపదేశేన ప్రారీక్షితప్రత్యూహశమనాయ ధర్మమార్జయన్నహ. య
 న్యేత్యాది-హేధీరాః నేవ్యతామిత్యనేన ధైర్యశాలిన్వవ నేవితుం శక్ను
 వంతీతి తా సంబోధయతి. యస్య గుణాః, అనఘాః-రాగాదిపాపరహి

తాః; తథా చాజ్యకోశే. అఘశబ్దో భవే త్వాపే దుగిఖవ్యసనయో
రవీతి. గుణాః మైత్రీశమాదయః జ్ఞానదయాస్థిరీతి; జ్ఞానం=సమస్తవిధ
పరిజ్ఞానం; దయా=పరదుగిఖప్రహణేచ్ఛా; తాభ్యాం సిన్ధుః. 'ప్రకృ
త్యాదిభ్య ఉపసంఖ్యాన' మితి తృతీయా. 'తృతీ' యేతి యోగవి
భాగా త్వమాసః. సిన్ధుశబ్దో విపులాధారత్వ ఉపచరితః. సిన్ధుసామ్య
మేవాహ—అగాధస్యేతి. అగాధస్యానై స్త రసధిగతదయాపారత్వాత్
అపరిచ్ఛేద్యగాంభీర్యస్య; అక్షయః పరహితా పాదనేషు నాస్తి క్షయో
నాశో యస్యేత్యక్షయః. సిన్ధుపక్షే వ్యక్త ఏవ ప్రయోజనాననుప్రదర్శ
నేన ప్రేక్షావదప్రవృత్తేః ప్రయోజనం దర్శయతి 'శ్రియే చామృతాయ'
చేతి. శ్రియే=త్రివర్గసంపదే. తదుక్తం వ్యాడినా. 'లక్ష్మీ సరస్వతీ
ధాత్రీ త్రివర్గసంపద్విభూతిశోభాసు, ఉపకరణవేషరచనావిశేషేషు చ
శ్రీ రితి ప్రధి' తేతి. అమృతాయ=మోక్షాయ. చకార ఉభయస్మా
ధాన్యద్యోతనార్థః. సిన్ధురపి సురాసురైః శ్రియే=లక్ష్మ్యైః; అమృ
తాయ=వీర్యూపాయ సేవితః. అత్ర చానుక్తోఽపి శబ్దార్థో జ్ఞానదయా
దిభిః స్పష్టం ప్రతీయత ఇతి ప్రసాదనామాయమర్థగుణః. తదుక్తం సర
స్వతీకణ్ఠాభరణే—'యత్తు ప్రాకట్యమర్థస్య ప్రసాదః సోఽభిధీయత'
ఇతి. అయముదయతి ముద్రాభంజనః పద్మినీనా ముదయగిరివనాభీబా
లమందారపుష్పమ్, విరహవిధురకోకదవ్విష్టవృద్ధుర్విభిష్ట కుపితకపికపోల
క్రోడతామ్ర సమాంసి. అత్రానుక్తోఽపి సూర్య ఉదయతీతి పద్మము
ద్రాభంజకత్వాదినా ప్రతీయతే. జాద్ధదర్శనవిద్యేషేణ ఇహ ప్రవృత్తి
ర్న స్యాదిత్యతోఽత్ర బుద్ధపదోపాదానం న కృతం కవినా. రూపకం
చ కావ్యాలంకారః. తదుక్తం దండినా—'ఉపమైవ తిరోభూతభేదా
రూపకముచ్యతే, యథా బాహులతా పాణిపద్మం చరణపల్లవ' ఇతి.

అవ.—ఇష్ట దేవతాయై నమస్కృత్య ప్రేక్షావత్ప్రేవృత్తయే
చిక్షీర్షితస్య గ్రన్థస్య నామ్నా సహ ప్రయోజనమాహ.—

అర్థము. ఇష్ట దేవతకు నమస్కరించి చదివెడివారికి రుచి గలుగుటకై
తాను జెప్పెడి గ్రంథమునకు పేరును ప్రయోజనమును జెప్పుచున్నాడు.

* సమాహృతాన్యతంత్రాణి సంక్షిప్తైః ప్రతినంస్కృతైః,
సంపూర్ణముచ్యతే వగైర్నామలిక్ష్ణానుశాసనమ్.

అన్యతంత్రాణి=వరరుచి వాగురి వామనాదికృతా త్రికాణ్డ్య త్పులిసీప్రభృతీ గ్రన్థాః; సమాహృత్య; సంక్షిప్తైః=పరిహృతానావశ్య కైః; ప్రతిసంస్కృతైః=ఏకార్థవాచిపర్యాయపదైః, వర్తైః=వరస్పరసంబధి పర్యాయపదసమూహైశ్చ; సంపూర్ణం, నామలింగానుశాసనం=నామ లింగానుశాసనాభ్యో గ్రన్థ ఉచ్యతే. ఉత్పలిన్యాదీనా మసంక్షిప్తత్వాత్, నామమాలాదీనాం లింగహైన్యాత్, అమరమాలాదీనా మసంపూర్ణ త్వాత్. అన్యేషాం కేషాం చిదన్వర్తహైన్యాచ్చ సర్వగుణసంపత్త్యా సర్వోత్కృష్టత్వా దస్తిన్నేన గ్రన్థే ప్రేతౌవతాం ప్రవృత్తి రితి ప్రయో జనం సూచితమ్.

అర్థము. అన్యతంత్రాణి = వరరుచివాగురివామనాదులు రచించిన త్రికాండి ఉత్పలిని మొదలైన గ్రంథములను, సమాహృత్య=సంగ్రహించి, సంక్షిప్తైః=సంక్షేపింపఁబడిన, ప్రతిసంస్కృతైః = పర్యాయపదములచేతను లింగనిర్ణయాదులచేతను శోధింపఁబడిన, వర్తైః = తమలో సంబంధము గలపర్యాయపదములయొక్క సమాహములచేత, సంపూర్ణం = నిండియున్న, నామలింగానుశాసనమ్ = నామలింగానుశాసనమనెడు గ్రంథము, ఉచ్యతే=చెప్పఁబడుచున్నది. అసారవర్జనాద్వగ్ధాః, * వృజీవర్జనే అసారములను వర్జించుటవలన వర్గలనంబడును. సమ్యతే అభిధీయతే ధో= నేనేతి నామ* యమప్రవృత్త్యే శబ్దే. అర్థము దీనిచేత జెప్పఁబడును గనుక నామము. లింగ్యంతే వ్యజ్యంతే జీవ టాబాదిభిః స్త్రోత్రాదు యో యేన తల్లింగం * లిగి గతౌ. దీనిచే స్త్రీత్వాదులు జీవ టాబాదిప్రత్యయములవలన నెఱిగింపఁబడును గనుక లింగము. అనుశాస్యతే అనేనేతి అనుశాసనం* శాను అనుశిష్టే. ఏతయో రనుశాసనం నామలింగానుశాసనమ్. ఈనామలింగములు దీనిచేత శిక్షింపఁబడును గనుక నామలింగానుశాసనము. ఉత్పలిన్యాదులు సంక్షిప్తములు కాకపోవుటవలనను, నామమాలాదులు లింగాదివిహీనము లౌటవలనను, అమరమాలాదులు అసంపూర్ణము లౌటవలనను, గోలోమ్యాదులు వర్గువులులేని హౌటవలనను ఈగ్రంథము సంక్షేపింపఁబడి ప్రతిసంస్కృతములైనవర్గవులు గలిగి సంపూర్ణమై సర్వగుణసంపద్యక్తమైయుండుటవలనను ని

యన్నిటికంటె సుత్యుష్టమైనది గాన దీనియందు బుద్ధిమంతులకు ప్ర
వృత్తి గలుగు నని ప్రయోజనము చెప్పబడెను.

టీ. ఇదానీ మభిధిత్తిత ముపన్యస్యతి సమాహృత్యత్యాది-నామ
లింగానుశాసనము చ్యతే, *ణము ప్రహ్వత్యే శబ్దే ఇత్యస్తాత్ నమ్యతే
అభిధీయతేనేనతి నామ. లింగ్యతే టాబాదిభిర్వ్యజ్యత ఇతి లింగం స్త్రీ
పున్నపుంసకం-తయో రనుశాసనం శాస్త్రం. అనుశిష్యతేనేనేతికరణ
పుస్త్యత్వా - స్వకపోలరచితత్వపుష్టదాసాయ సమాహృత్యాన్యతంత్రా
ణీత్యుక్తం. అన్యతంత్రాణి - వ్యాధివరరుచిప్రభృతీనాం, సమాహృత్య
ఏకీకృత్య, అతఏవ సంపూర్ణమిదం - యతస్త్రీకాణ్డ్యుత్పలిన్యాదీని నామ
తంత్రాణి - వ్యాధివరరుచిప్రణీతానితులింగమాత్రతంత్రాణి. వర్తై రితి
ఇత్థంభూతలక్షణే తృతీయా - వర్తైర్లక్షితమిత్యర్థః - ప్రకరణంవర్గః. ప్రక
రణబద్ధం చ సుఖగ్రహ్యం భవతి వర్గానేవ విశిష్య-సంక్షిప్తైః ప్రతినం
స్కృతైరితి స్తోకేన భూయోఽభిధానం-సంక్షేపః. సూక్తిరచనా-ప్రతి
సంస్కారః. అథవా హరిప్రియావత్ ప్రతినంస్కారః. అయమర్థః-హరి
తివిష్ణోర్నామాత్రనోక్తం. తదనుశ్రీపర్యాయే హరిప్రియేత్యుక్తం. తేన
హరిరప్యస్య నామేత్యుక్తం భవతి.

అవ. — నను ప్రతిపదం లింగభేదోక్తౌన సంక్షేపః. అనుక్తౌన సం
పూర్ణః ఇత్యాశంకాయాం తత్పరిహారార్థం త్రిభిః శ్లోకై ర్యథై త దు
పపద్యతే తథోచ్యతే సంజ్ఞయేత్యాహ. —

ఓయీ నామములకు లింగనిర్ణయము నెప్పునపుడు ప్రతిపదము
నకు లింగనిర్ణయము చేసిన, సంక్షేపముగాదు. చేయకుండిన, గ్రంథము
సంపూర్ణము గాదు. అని శంక రాఁగా, తత్పరిహారార్థమై మూఁడు
శ్లోకములచేత సిగ్రంథమందుఁ జెప్పెడి గఃఱుతులను సంజ్ఞారూపమునఁ
దెలుపుచున్నాఁడు.

* ప్రాయశో రూపభేదేన సాహచర్యాచ్చ కుత్రచిత్,
స్త్రీపున్నపుంసకం జ్ఞేయం తద్విశేషవిధేః క్వచిత్. 3

ప్రాయశః ఇతి. ప్రాయశః = ప్రాయేణ, రూపభేదేన = పదానాం విసర్గ
స్త్రీప్రత్యయతదభావరూపభేదేన, స్త్రీపున్నపుంసకం, జ్ఞేయమిత్య
న్వయః. కుత్రచిత్ రూపభేదేన అజ్ఞేయలింగస్థలేసాహచర్యాత్ = జ్ఞాత

లింగపదసాహచర్యాత్, పూర్వవత్ జ్ఞేయమిత్యర్థః. క్వచిత్ రూపభేద సాహచర్యాభ్యాజ్ఞేయమిలింగస్థలే - తద్విశేషవిధేః తత్తల్లిజ్యత్రయవిశేషవిధేః స్త్రియూం, పుంసి, నపుంసకే, ఇతి విధేఃత్యర్థః. పూర్వవత్ జ్ఞేయమిత్యనేనాన్వయః. రూపభేదశ్చ త్రేధా-నామ్నాం నామవిశేషణానాం నామపరామర్శిసర్వనామశబ్దానాం చేతి. 'కామోదకీ గదా ఖడ్గో నందక' ఇత్యత్ర తత్తన్నామ్నాం రూపభేదేనైవ తత్తల్లింగనిర్ణయః. 'గండకపోతా తత్పరా హను' రిత్యత్ర హనుపదవిశేషశీఘ్రతత్పరాపద స్త్రీలిజ్యరూపభేదేన హనుశబ్దస్య స్త్రీలిజ్యతానిర్ణయః. 'కుతూఃకృత్తిః సేష హసాత్రం నైవాల్యా కుతుపః పుమా'నిత్యత్ర సేషినామపరామర్శి సర్వనామశబ్దరూపభేదేన కుతూఃకృత్తస్య స్త్రీలిజ్యతానిర్ణయః. 'అశ్వయుగశ్వినీ' 'భానుః కరః' 'వియద్విష్ణుపద' మిత్యత్ర అశ్వయుగ్భాను వియచ్ఛబ్దాదీనాం సందిగ్ధలిజ్యత్వాద్రూపభేదజ్ఞాపితలిక్ష్వాశ్వినీకరవిష్ణుపదసాహచర్యాత్ తత్తల్లిజ్యనిర్ణయః. విశేషవిధి శ్చతుర్థ స్థలేషు. రూపభేదేన లిక్ష్వాజ్ఞానస్థలే, సాహచర్యేణలిక్ష్వాజ్ఞానే, తేనభిన్నలిజ్యతాజ్ఞానే, బహులిజ్యతాజ్ఞాపనేచ 'పల్లరీ మంజరీ స్త్రియా'నిత్యత్ర ఇన్నంతత్వేన సంశయే రూపభేదేన స్త్రీత్వానిర్ణయాత్ స్త్రియామితి విశేషవిధిః. ద్వితీయే 'స్త్రీయః సుమనసః పుష్ప' మిత్యత్ర పుష్పపదసాహచర్యాత్సుమనస ఇత్యత్ర న స్త్రీలిజ్యతానిర్ణయః. తదర్థం స్త్రీయ ఇతి విశేషవిధిః. తృతీయే 'ఖనిః స్త్రీయా మాకరః స్యా నిత్యత్ర ఆకరశబ్దసాహచర్యేణ ఖనిశబ్దస్య పుంలిజ్యతాజ్ఞానే తదవవాదత్వేన స్త్రీయా మితి విశేషవిధిః. చతుర్థే 'విటంకం పున్నపుంసకం' 'తటం త్రిషు' 'అశనిర్ద్వయోః' ఇత్యాదిషు అనేకలిజ్యతాజ్ఞాపనార్థం విశేషవిధిః. యద్యపి రేణురిత్యత్ర రూపభేదేన నిర్ణయ ఏవ తథాపి ద్వయోరిత్యేకలిజ్యతాజ్ఞాననివృత్త్యర్థం విశేషవిధిః.

అర్థము. ప్రాయశః = తఱచుగా, రూపభేదేన = శబ్దములయొక్క స్త్రీప్రత్యయాదులు మొదలై నరూపభేదములచేత, స్త్రీపున్నపుంసకం = స్త్రీలింగ పుంలింగ నపుంసకలింగములు, జ్ఞేయః = తెలియఁదగినను. కుత్ర చిత్ = ఒకచోకడిక్కున, సాహచర్యాత్ = ఎఱుఁగఁబడిన లింగము గల పదముయొక్క సాన్నిధ్యమువలన లింగము తెలియఁదగినది. క్వచిత్ = (ఎక్కడ రూపభేదసాహచర్యములవలన లింగము తెలియఁబడదో) అక్కడ,

తద్విశేషవిధేః-తత్ = ఆమూఁడులింగములయొక్క, విశేషవిధేః = ఇది
 యీలింగ మని చెప్పుటవలన లింగము దెలియఁదగినది. రూపభేదము
 త్రివిధము. 1. నామరూపభేదము, 2. నామవిశేషరూపభేదము, 3. నా
 మపరామర్శి సర్వనామరూపభేదము అని, 1 నామరూపభేదమెట్లనిన—
 'కామోదకీ గదా' 'ఖడ్గో నందకః' అనుచోట - ఆయానామముల
 కామూరూపభేదములచేత లింగ మెఱుంగఁబడుచున్నది. 2 నామవిశే
 షరూపభేద మెట్లనిన—'గండకపోతా తత్పురాహనుః' అనుచోట-హ
 నుశబ్దమునకు విశేషణమైన 'తత్పురా' అనెనుశబ్దముయొక్క స్త్రీలిం
 గరూపముచేత హనుశబ్దము స్త్రీలింగ మని తెలియఁబడుచున్నది.
 3 నామపరామర్శిసర్వనామరూపభేదమెట్లనిన—'కుతూః కృత్తిః స్నే
 హసాత్రంనై వాల్పా కుతుపః పుమా' అనుచోట 'నైవ' అనెడి నామ
 పరామర్శి సర్వనామశబ్దముచేత 'కుతూః' అనెనుశబ్దము స్త్రీలింగమని
 యెఱుంగఁబడుచున్నది. 'అశ్వయుగశ్విని' 'భానుః కరః' 'వియద్విష్టు
 పదం' ఇచ్చట అశ్వయుగ్భాను వియచ్చబ్దములు మూఁడులింగముల
 లో నొకవిధముగా నుండును గనుక రూపభేదముచేత లింగమెఱుంగ
 రాదు. అశ్విని కర విష్టుపదశబ్దములసాహచర్యమున నాయీలింగము
 లని తెలియఁదగినది. విశేషవిధి నాల్గువిధములు గలవి. 1 రూపము
 చేత లింగ మెఱుంగరానిదిక్కునఁ జెప్పవనియు, 2 సాహచర్యమునఁ
 దెలియరానిదిక్కునఁ దెలుపువనియు, 3 సాహచర్యలింగాపవాదకం
 బును, 4 అనేకలింగవిధాయకంబును అని. 1 రూపముచే లింగమెఱుంగ
 రానిదిక్కున నెట్లనిన— 'వల్లరీ చుంజరీ స్త్రియా' అనుచోట వల్లరీ
 చుంజరీశబ్దములు నకారాంతంబు లని సంశయము తోచుచున్నది.
 గనుక 'స్త్రియా' అనెడి విశేషవిధిచేతఁ దెలియఁజెప్పఁబడెను. 2 సా
 హచర్యమువలనఁ దెలియరానిదిక్కునఁ జెప్పెడి విశేషవిధి యెట్లనిన.—
 'స్త్రియః సుమనసః పుష్పం' ఇక్కడ సుమనశ్శబ్దమునకు పుష్పపద
 సాహచర్యమువలన లింగమెఱుంగ రాదు గనుక, 'స్త్రియః' అనెను
 విశేషవిధిచేతఁ జెప్పఁబడెను. 3 సాహచర్యలింగాపవాదకమయిన వి
 శేషవిధియెట్లనిన—'ఖనిః స్త్రియామాకరః స్యాత్' ఇక్కడ ఆకరశ
 బ్దసాహచర్యమువలన ఖనిశబ్దము పులింగముగాఁగా దాని సప్తవాదించి

‘స్త్రియాం’ అని విశేషవిధి చెప్పబడెను. అనేకలింగవిధి యెట్లనిన.—
‘విటంకం పున్నపుంసక’ ఇక్కడ విటంకశబ్దము పున్నపుంసకలింగము
లయందు విధించుటవలన అనేకలింగవిధి.

అన.—నను రూపభేదేన లిజ్జనిర్ణయ ఇత్యుక్తం తదయుక్తం.
సమాహారద్వంద్వే నానాలిజ్జానామపి పదానాం సమాసాస్తే నపుంసక
లిజ్జతావశ్యంభావాత్, సమాసాన్తర్గతానాం పదానాం లిజ్జనిర్ణయా
త్, ఇతరేతరద్వంద్వేచ ‘పరవల్లింగం ద్వంద్వతత్పురుషయో’ రితి
పరలింగేన సమాసాన్తర్గతపూర్వపదలింగానామశ్రవణాత్, భిన్నలిం
గానామపి ఇతరేతరద్వంద్వస్సపద్యావాత్, పూర్వపదశ్య బడబావితి విశే
షవిధినా పరలింగప్రతిషేధేనోత్తరపదలింగానిర్ణయాత్, ‘మాతా చ
పితా చ పితరా’ వితి ద్వంద్వైకశేషలుప్తమాతృశబ్దాదీనాం లింగా
నిర్ణయాచ్చేత్యాశంకాయాం తత్పురిహారార్థమాహ.—

ఏదైన నొకలింగనిర్ణయము రూపభేదముచే దెలియవలయుననిన
నది సమాసావయవములకుఁ గూడదు. అది యెట్లనిన, సమాహారద్వం
ద్వమందు నేలింగమైనను కడపట నపుంసకము గావలయుఁ గనుకను,
ఇతరేతరద్వంద్వసమాసమందును ‘పరవల్లింగం ద్వంద్వతత్పురుష
యోః’ అని పరశబ్దలింగమువలె సమాసాంతర్గతపదముల కెల్ల లింగ
మెఱుఁగవచ్చునన్నను భిన్నలింగములకు సమాసము గలదు గనుకను,
‘పూర్వపదశ్యబడబా’ అను నివి మొదలైనవిశేషవిధులచేత పరలింగ
మునకుఁ బ్రతిషేధమున్నది గనుకను, ‘మాతాపితరా’ అను నివి మొ
దలైన ద్వంద్వైకశేషములలో లుప్తమైనమాతృశబ్దము మొదలైన
శబ్దములకు లింగము దెలియరాదు గనుకను, ఇట్టిశంకలు రాఁగా వానిం
బరిహరింపుచున్నాఁడు.

* భేదాభ్యానాయ న ద్వంద్వో నైకశేషో న సజ్కరః,
కృతోఽత్ర భిన్నలిజ్జానా మనుక్తానాం క్రమాదృతే. ౪

భేదాభ్యానాయేతి-అత్ర భేదాభ్యానాయ అనుక్తానాం భిన్నలి
జ్జానాం ద్వంద్వ ఏకశేషశ్చ న కృతః. క్రమాదృతే సంకరశ్చ న కృత
ఇత్యన్వయః. అత్ర శాస్త్రే భిన్నలిజ్జానాం శబ్దానాం సమాహారేతరేత
రయోగద్వంద్వేనా ఏకశేషశ్చ నానక్రియతే. కింత్యభిన్నలిజ్జానా

మేవ. భిన్నలిక్ష్ణానాం తేన భేదజ్ఞాపనాసంభవా ద్భేదాఖ్యానాయన తే
 సాం తత్సమాన ఇతి భావః. యథా 'ద్యోదివా ద్వే' 'స్వర్గనాకత్రిది
 వత్రిదశాలయాః' 'జనుర్జననజన్తా' నీత్యాదిష్య భిన్నలింగానా మేవ
 ద్వంద్వః. 'నానత్యావశ్యినా దస్త్రా' 'జీమూతౌ మేఘపర్వతౌ' ఇత్యత్ర
 అభిన్నలిక్ష్ణానామే వైకశేషః. నను భిన్నలిక్ష్ణానామపి 'అప్పరోయక్ష
 రక్షోగన్ధర్వ కిన్నరాః' ఇత్యాదిషు ద్వంద్వో దృష్ట ఇత్యత్రాహ. — 'భి
 న్నలిక్ష్ణానామనుక్తానా' మితి. అన్యత్రోక్త్యాప్రసిద్ధలింగానాం తుద్వం
 ద్వః క్రియత ఏవ. కృతేఽపి న దోష ఇతి భావః. 'స్త్రియాం బహుష్య
 పురసః' 'యత్నేకపింగైలబిల' 'యాతురక్షసీ' ఇత్యాదిషు తేషాముక్త
 లిక్ష్ణత్వాన్న బాధక మితి భావః. 'మాతా పితరా పితరా' 'శ్వపూశ్వ
 శుకాశ్వశుకా' ఇత్యేకశేషేఽపి జనయిత్ర ప్రసూర్తాతేత్యాదిభిరు
 క్తలింగత్వాన్నోక్తదోషః. నను భిన్నలిక్ష్ణానాం సమాసే వా కాణ్డేవా
 నగ్రేవా సాఙ్కర్యమయుక్తం. తథాసతి తదర్థం విశేషవిభి ర్గ్రంథగౌర
 వం స్యాత్. నేష్టాపత్తిః సంక్షేపప్రతిజ్ఞావిరోధాత్ రత్నకోశాదిష్యేవ ఏ
 కైకలిక్ష్ణతయా కాణ్డత్రయోక్తౌ లాఘవముస్తి. ఏకహేళికయా లిక్ష్ణజ్ఞాన
 సౌకర్యాదిత్యత్రాహ. — క్రమాదృతే సంకరో న కృత ఇతి. స్వరోవ్యయ
 దిక్కాలాదీనాం తత్తన్నామకవర్గైః ప్రతిపాద్యతయా క్రమేణ తత్తద్వ
 స్తువాచక పర్యాయపదానాం తత్తద్వస్తుసంబంధప్రతిపాదకపర్యాయప
 దానాంచ ప్రతిపాద్యతావశ్యంభావేచ స్వగ్రాదిపర్యాయే ద్యోదివాది
 పదానాం హరిహర నామనిరూపణావసరే తత్సంబంధిలక్ష్మీగౌర్యాదీనాం
 పర్యాయనామభిః ప్రతిపాదన స్యావశ్యకతయా లిక్ష్ణసాఙ్కర్య స్యాపరిహా
 ర్యత్వాత్. అన్యథా తత్తన్నామ్నాం పరిజ్ఞానం నస్యాత్. అతః క్రమేణ
 తత్తద్వగ్రేతత్తద్వస్తూనాం తత్తత్సంబంధినాం ప్రతిపాదనం సాఙ్కర్యేణ
 వినా నోపద్యత ఇతి క్రమాదృతేనఙ్కరో న కృత ఇత్యుక్తం. గ్రన్థాస్త
 రేషు భిన్నలిక్ష్ణానా మేకార్థవాచకపర్యాయపదానాం స్థలాంతరేనిర్వాప
 ణేన ఏకత్రైవి సర్వపర్యాయపదై రనాయాసేన తత్తద్వస్తుజ్ఞానం న
 స్యాత్. తతః సాఙ్కర్యా స్సహి దోషః. సాఙ్కర్యే క్రమస్య హే
 తుత్వాత్. తస్య చాభిమతత్వాత్. కించ సాఙ్కర్యేఽపి క్రమే
 జైవ. సాఙ్కర్యం సుఖపరిజ్ఞానాయ, 'ముష్ప్రీతిః ప్రమదో హర్ష' ఇత్యా

దిషు ఏకార్థవాచకత్వేపి ముత్ప్రీతిశబ్దయోః స్త్రీలింగయో రేకత్ర క్రమేణ నిరూపణానంతరం పుంలింగయోః ప్రనుదహర్షపదయో రనంతరం క్రమేణ నిరూపణం. అన్యథాహర్షో ముత్ప్రీమదః ప్రీతిరత్యపి వక్తుం శక్యత్వాత్, అతః క్రమాదృతే క్రమేణ వినా సాజ్జర్యం నోచ్యత ఇతి నిష్కృష్టార్థః.

అత్ర = ఈ గ్రంథమందు, భిన్నలింగానాం = తమలోతాముభిన్నలింగములైన శబ్దములయొక్క, భేదాభ్యాసాయ = లింగభేదమును జెప్పటకొఱకు, ద్వంద్వః = ద్వంద్వసమాసమును, ఏకశేషశ్చ = ఏకశేషసమాసమును, న కృతః = చేయఁబడలేదు. అభిన్నలింగములకైనచో ద్వంద్వైకశేషములు సేయఁబడును. — అదియెట్లనిన ‘ద్యౌదివాద్వేస్త్రియాం’ ‘స్వర్గనాకత్రిదివత్రిదశాలయాః’ ‘జనుర్జనన జన్తాని’ ఇవి మొదలైన స్థలములయందు ద్వంద్వసమాసము ‘నాసత్యావశ్యినా’ ‘జీమూతే’ మేఘవర్షతే’ ఇవి మొదలైనదిక్కుల నేకశేషసమాసమును. ఓయీ భిన్నలింగములకును ద్వంద్వైకశేషములు సేయఁబడనే అదెట్లనిన, ‘విద్యాధరోఽప్సరోయక్షరక్షోగంధర్వకిన్నరాః’ ఇవి మొదలైనదిక్కులయందు ద్వంద్వంబును, ‘శ్వశూశ్వశురా శ్వశురా’ ఇవి మొదలైనదిక్కులందు నేకశేషంబును జెప్పఁబడియున్న వని శంక గలుగఁగా తత్పరిహారార్థమై ‘అనుక్తానాం’ అను విశేషణము చెప్పఁబడినది. స్థలాంతరమందు లింగము చెప్పఁబడని శబ్దములకే ద్వంద్వైకశేషములు సేయఁబడవు. ‘స్త్రీయాం బహుష్వప్సరసః’ ‘యత్యైకపింగైలబిలశ్రీదపుణ్య జనేశ్వరాః’ ఇవి మొదలైన స్థలములయందు లింగము చెప్పఁబడిన అప్సరోయక్షాదిశబ్దములకును, ‘శ్వశూశ్వశురా’ ఈ మొదలగు శబ్దములకును ద్వంద్వైకశేషము సేయవచ్చును. ఓయీ భిన్నలింగములైన శబ్దములకు శేక సేయనేల? శంక చేసినను ఏశేషవిధులు మొదలైన సంజ్ఞలచేత గ్రంథగౌరవము గలుగును. అర్థము దెలిసికొనుటకుఁ గష్టము గనుక రత్నకోశదులవలె స్త్రీలింగ పుంలింగ నపుంసకలింగకాండములు ప్రత్యేకములుగా నొనర్చిన నీప్రయాసము లేదని శంక గలుగఁగా తత్పరిహారార్థమై చెప్పఁచున్నాఁడు. ‘క్రమాదృతే సంకరోన కృతః’ అని. క్రమాదృతే = ప్రస్తావము లేక, సంకరః = సంకరసమాసము, నకృతః = చేయఁబడదు. ప్రస్తా

ము గలిగిన యెడల సంకరము నేయఁబడును. ఈ గ్రంథమునందు స్వ
 ర్వోద్యమదిక్కాలాదు లైనవర్గలయందు నయ్యైవసంబంధివస్తువులును
 నయ్యైవస్తువులకుఁ గల పర్యాయపదము లన్నియు నాప్రస్తావములయం
 దే చెప్పవలయు. అది యేమి యనిన, ఆయాప్రస్తావమున నొక్కొక్క
 దిక్కుననే యన్ని పేర్లుజెలియుటకై స్వర్గాదిపర్యాయములయందు దోర్దది
 వాదిశబ్దములును హరిహరప్రస్తావమునందు లక్ష్మీగౌర్యాది నామములు
 ను జెప్పవలయుఁ గాన లింగసాఙ్కర్యము గలిగెను. క్రమము లేని
 సంకరము నేయఁబడదు. క్రమముగలచోటునను యథాసంభవముగా
 నాయాస్థలములయందు సంకరము లేక త్రిలింగములు చెప్పఁబడును.
 అది యెట్లనిన—‘ముత్ప్రీతిః ప్రమదో హర్షః ప్రమోదామోదసమ్మదాః,
 స్యాదానందధురానందః శర్మశాతనుఖానిచ’ ఈ మొదలైన తావుల
 యందు నేయేలింగము లాయాప్రస్తావములయందే చెప్పఁబడఁగాని
 గణపాఠమువలె నీవల నావలఁ జెప్పఁబడలేదు. రత్నకోశాదులయందు
 ను పుంలింగాది క్రమంబున కాండము చెప్పెద నని ప్రతిజ్ఞ నేసినను ‘స్వ
 ర్గస్త్రిదివస్త్రివిష్టపంక్తీబే’ అని రత్నకోశమందును ‘క్తీబేత్రివిష్టపం స్వర్గ
 స్త్రిదివశ్చ సురాలయః’ అని యమరమాలయందును, ఆయాస్థలముల
 యందే తఱుచుగా సంకరము కానఁబడుచున్నది. కావున ప్రసంగమున
 వచ్చినసంకరమును పరిహరింప రాదు గనుక, స్వర్వోద్యమదిక్కాలాది వర్గ
 క్రమముననే స్త్రీలింగాదులఁ జెప్పనది సుకరము. రత్నకోశాదులవలె
 ప్రతికాండము పర్యాయపాఠమైనఁ దెలియునది కష్టము.

అవ. నను సాఙ్కర్యే తత్తల్లింగజ్ఞానాయ తత్తద్విశేషవిధ్యవశ్యం
 భావే గ్రంథగారవమపరిహార్యం స్యాదిత్యాశంక్య లఘుభి స్సంజ్ఞావి
 శేషైః విశేషవిధౌ గ్రంథ గారవం నా స్తీత్యభిప్రేత్యాహ.—

విశేషవిధులయందును ‘స్త్రీపున్నపుంసకం’ అని చెప్పిన సధిక
 మగునుగనుకవ్యవహారలాఘువార్థమైనకొన్నిసంజ్ఞలను జేయుచున్నాఁడు.

* త్రిలింగాం త్రి ప్షితి పదం విధునేతు ద్వయోరితి,
 నిషిద్ధలింగం శేషార్థం త్వంతాథాది న పూర్వభాక్.

త్రిలింగామితి.—త్రయాణాంలింగానాంసమాహార స్త్రీలింగితస్యాం
 జ్ఞాప్యాయాం ‘త్రిషు’ ఇతి పదం ప్రయుజ్యతే. యథా ‘తటం త్రిషు’ ఇతి

మిథునశబ్దః స్త్రీపులింగవరః-తజ్జ్వాపనే ద్వయోరితి పదం ప్రయుజ్యతే. యథా 'అశనిర్ద్వయో' రితి. యద్యపి ద్విత్రీశబ్దయోః సామాన్యతః సఖ్యేయవాచకత్వం తథాప్యస్మిన్ శాస్త్రే లింగవిశేషవాచకత్వేన సంజ్ఞావిధానాత్తాభ్యాం లింగభేదనిర్ణయాయుక్తః. సఖ్యేయవస్తుసఖ్యేయవాచకతావినత్యాయాం సఖ్యేయవరత్వమేవ స లింగవరత్వం యథా. 'అర్హరాత్రనిశీఘాద్వా' వితి. నిషిద్ధం లిజ్జం యస్య తత్పుదం నిషిద్ధలిజ్జం శేషార్థం శేషయోర్నిషిద్ధేతరయోః లింగయోరర్థః ప్రయోజనం ప్రయోగరూపం యస్యతదిత్యర్థః. యద్వా నిషిద్ధంచ తల్లిజ్జం చేతి కర్తృధారయః శేషార్థం ఇతరలింగార్థం తథాచ ఏకస్మిన్ శబ్దే ఏకలిజ్జనిషేధస్తదితరలిజ్జనద్యావార్థ ఇతిభావః. త్వన్తాధాదీతి-తుశబ్దోఽంతే యస్య తత్త్వస్తం-అథశబ్దాదిర్యస్యతదథాది-త్వస్తంచ అథాది చ త్వన్తాధాది పద మితిశేషః సపూర్వభాక్ స పూర్వేణ గ్రంథేన సంబధ్యత ఇత్యర్థః. త్వస్తం లిజ్జవాచకపదంచేదు త్తరపద లిజ్జజ్ఞాపకం. యథా 'అన్తర్ధాప్యవధావుంసి త్వస్తస్థి' రిత్యత్రపుంసిత్యితిత్వస్తం అన్తర్ధపదలిజ్జవిధాయకం. 'శోభా కాన్తిర్ద్వ్యుతి శ్శువిః' 'అవశ్యాయస్తు నీహర' ఇత్యత్ర అవశ్యాయశబ్దస్య నీహరపదసంబంధిత్యేన తత్పూర్వాయతా; స పూర్వపదవర్యాయత్వం. 'ఏతస్య కలికా గంధఫలీ స్యాదథ కేసరే' ఇత్యత్ర అథాదిః కేసరశబ్దః స్వార్థమేవ వకుళసంజ్ఞాశబ్దయోరతిదిశతి. స గంధఫల్యాదేః. త్వస్తనామపదస్యకశ్చిదన్యోఽస్తి విశేషః 'దారా స్యాత్తు కుటుంబి' నీత్యత్ర, త్వస్తం 'సా' దితి క్రియాపదం న తు దారా ఇతి పదం. తథాపి అన్వయేన త్వస్తం సత్ దారా ఇతి పదం కుటుంబినీస్యాదిత్యుత్తరేణ సంబద్ధం సత్ పత్నీవాచక మజ్ఞి. 'దినాహనీ వాతు క్షీణే దివస వాసరా' విత్యత్ర వాత్సేతి త్వస్తం క్షీణవిశిష్టంసత్ దివసవాసరయోరేవ లింగ వికల్పబోధకం, స దినాహానీః 'అనుక్రోశోఽప్యథో హసః' 'హతాధానమథో ఝషా' ఇత్యాదిష్వధశబ్దపర్యాయాథోశబ్దాదేరపి శబ్దస్య సపూర్వేణాన్వయః. 'పుంసేవాంధుః ప్రహిః కూప ఉదపానం తు పుంసి' వేత్యత్ర తు శబ్దః సపూర్వపదవర్యాయతాముదపానపదస్యనిషేధతితదర్థకత్వాత్. కింతు పుంసి వేత్యుత్తరేణాన్వితం సత్ పులింగతాభావవైషమ్యమేవబోధ

యతి. తచ్చ రూపభేదేనైవ సిద్ధ్యతి. పుంస్యే వేతి నియమ ఏవవ్యావర్తతే. యథా కథంచిదుత్తరేణైవాన్వయ ఇతి సప్రతిజ్ఞావిరోధః. ఏవం లఘుసంజ్ఞయైవ లింగజ్ఞానా త్సంజ్ఞార్యైః సగ్రంథగౌరవమితిభావః.

త్రిలింగ్యాం=మూడులింగములయందు నని చెప్పఁదగినదిక్కున, 'త్రిషు' అని చెప్పఁబడును. అదియెట్లనిన—'తటం త్రిషు' స్త్రీపుంలింగములను 'మిథున' మని చెప్పుదురు. ఆమిథున మని చెప్పవలసినదిక్కున 'ద్వయోః' అని చెప్పఁబడును. అదియెట్లన్నను—'అశనిర్ద్వయోః' ద్విత్రీశబ్దములు సామూన్యముగా సంఖ్యయవాచకములు గాని స్త్రీలింగపుంలింగాది వేదేశవాచకములు గావు. అయినను ఈగ్రంథమందు లింగ వాచకములుగానే సంజ్ఞలు చేసినాఁడు గనుక ద్విత్రీశబ్దములు లింగవాచకము అని తెలియునది. ఈప్రకారమే యీగ్రంథమందెల్లసంజ్ఞలు అక్కడక్కడఁ జెప్పఁదగినవస్తువులఁ జెప్పినదిక్కున ద్విత్రీశబ్దములు లింగపరములు గావు. అది యెట్లనిన 'అర్ధరాత్రనిశీఢా ద్వా' అనెడుదిక్కున ద్విత్రీశబ్దము అర్ధరాత్రనిశీఢశబ్దములకు విశేషణమైయున్నది గనుక లింగవాచకముగాదు. నిషిద్ధలింగం = నిషేధింపఁబడిన లింగపదము, శేషార్థం=నిషేధింపఁబడిన కడమలింగములయందుఁ గలదని చెప్పఁబడును. అదియెట్లనిన—'ద్వీపోఽస్త్రియ్యామంతరీపం' ఇక్కడ 'అస్త్రియా' మని స్త్రీ లింగమును మాత్రము నిషేధించినందున పున్నపుంసకలింగము తానని చెప్పఁబడుచున్నది గనుక గ్రంథలాఘవము. ఇతను సులభముగా నర్థము దెలియుటకొరకు సంజ్ఞలఁ జేయుచున్నాఁడు. 'త్వంతాథాది న. పూర్వభాక్' త్వంతాథాది = తుశబ్దము అంతమందుఁ గలశబ్దమును, అథశబ్దము=ఆదియందుఁ గలశబ్దమును, న పూర్వభాక్=పూర్వపదముతో సంబంధింపదు. ఆపూర్వపదముతో సంబంధింపనిపదములు మూడువిధములు. నామపదమును, లింగపదమును, అర్థపదమును. అందు నామపదమెట్లనిన:—'శోభా కాంతి ర్ద్యుతి శ్శవిః అవశ్యాయస్తు నీహారః' ఇక్కడ తుశబ్దము అంతమందుఁగల అవశ్యాయపదము తననామమునే చెప్పును గాని శోభాదిపదములను జెప్పుదు. లింగపదమెట్లనిన—'అంతర్ధావ్యవధాపుంసి త్వంతర్ధిః' ఇక్కడ 'పుంసి తు' అనెడు త్వంతర్ధమైనలింగపదము అంతర్ధిశబ్దమునే చెప్పును

గాని అంతర్ధావ్యవధాశబ్దములను జెప్పదు. అర్థపద మెట్లన్నను, 'శాపే త్వభిషంగః' ఇక్కడ త్వంతమైన శాపశబ్దము అభిషంగ శబ్దమునకు అర్థము గాని ప్లవగశబ్దమునకు అర్థము గాదు. అథాది యైననామపద మెట్లనిన — 'ప్రాలేయం మిహికాచాథ హిమానీ హి మనంహతిః' ఇక్కడ అథాది యైనహిమానీశబ్దము హిమనంహతినే చెప్పును గాని ప్రాలేయమిహికాశబ్దములను జెప్పదు. అథాది యైనలింగ పద మెట్లనిన. — 'భార్యా జాయాథ పుంభూమ్ని దారాః' ఇక్కడ అథాది యైనపుంభూమ్ని అనెడులింగపదము దారశబ్దమునే చెప్పును గాని భార్యాజాయాశబ్దములను జెప్పదు. అథాదియైన అర్థపదమెట్లనిన, 'ఏతస్య కలికా గంధఫలీ స్యా దథ కేసరే వకుళో వంజుశః' ఇక్కడ అథాది యైనకేసరశబ్దము తనయర్థమును వకుళవంజుశబ్దములకుఁ జెప్పును గాని గంధఫలీశబ్దమునకుఁ జెప్పదు. త్వంతమైన నామశబ్దమునకు మఱియొకవిశేషము గలదు. అదియెట్లనిన — 'దారాః స్యాత్తు కటుం బినీ' అనుచోటున 'స్యాత్తు' అని క్రియాంతమందుండెడు తుశబ్దము. ఆ క్రియాన్విత మైనదారశబ్దము నాకర్షింపుచున్నదై ఆదారశబ్దమునకు పూర్వపదముతో సంబంధమును జెప్పక ఉత్తర మైనకటుంబినీపదముతో సంబంధమును జెప్పుచున్నది. గనుక దారకటుంబినీశబ్దములు ప త్నీవాచకము లాయెను. త్వంత మైనలింగపదమున కింకొకవిశేషము గలదు. ఏమనిన, 'ఘస్రో దినాహనీ వాతు క్లీ బే దివసవాసరా' ఇక్కడ త్వంతమైన వాశబ్దము క్లీబవిశిష్టమగుచున్నదై దినాహస్యబ్దములను జెప్పక దివసవాసరములకే విధాయకమాయెను. అథశబ్ద పర్యాయమైన అథోశబ్ద మాదియందుఁ గలపదమును పూర్వపదముతోడ సంబంధింపదు. అది యెట్లనిన — 'అనుకోశోఽవ్యథో హ నః' 'పోతాథానమథో ఝపాః' అనుచోట అథోశబ్దాది యైనశబ్దము పూర్వపదముతో సంబంధింపదు. 'పుంస్యేవాంధుః ప్రహిః కూప ఉదపానం తు పుంసి వా' అనెడుదిక్కున తుశబ్దము ఉదపానశబ్దమునకు పుంలింగత్వమును నిషేధించుచున్నది. అక్కడ ఉదపానబ్దమునకు రూపభేదముచేతనే పుంలింగనిషేధము గలుగుచుండఁగా తుశబ్దము వ్యర్థమై 'సిద్ధే సత్యారభో నియమార్థః' అనెడు న్యాయమువలన

నియమార్థ మగుచున్నది. ఆనియమ మేమనిన, ఉదపానశబ్దము పూర్వపదముతోడ సంబంధింపదు. 'పుంసివా' అనిఉపదముతోడనే సంబంధించును. కూపశబ్దమున్ననో 'పుంస్యేవ' అనెడు పూర్వనియమముతోడనే సంబంధించును గాని 'పుంసివా' అనుదానితోడ సంబంధించదు. అని యీ ప్రకారముగా నీగ్రంథవ్యవహార మెఱుంగుటకొఱకు సంజ్ఞలు చేయఁబడెను.

ఈగ్రంథమునందు మూఁడులోకములను జెప్పవలయుఁ గనుక నందు సర్వశ్రేష్ఠము స్వర్గమౌటవలన మొదట స్వర్గము చెప్పఁబడెను. తర్వాత తదాశ్రితు లయిన దేవసామాన్యులును, గణదేవతలును, దేవతావిశేషములలో యథాశ్రేష్ఠముగా బ్రహ్మనిష్ఠురుద్రేంద్రులును సపరివారముగాఁ జెప్పఁబడిరి. ఇంద్రుఁడు పూర్వదిక్పతిగాన నాపర్యాయముననే ఇంద్రాగ్నియమనిర్వృతివరుణవాయుకుబేరులు చెప్పఁబడిరి. వారి పరివారపరికరములును జెప్పఁబడెను. ఆవెనుక దిక్ప్రస్తావమున నాకాశమును, ఆకాశాధిపతి యైనచంద్రుఁడును, నక్షత్రగ్రహములును, గ్రహాధిపతి యైనసూర్యుఁడును చెప్పఁబడిరి. సూర్యుఁడు కాలకర్త గనుక నా ప్రసంగమున ప్రత్యూపాదికాలమును, ప్రళయకాలమును చెప్పఁబడెను. ఆపిమ్మట మనుషుషిప్రముఖులు సృష్టికి ధర్మాదులు కారణ మనిరి గనుక నవియును జెప్పఁబడెను. పిదప తద్జ్ఞానపాతువులైన బుద్ధ్యాదులును, బుద్ధిప్రస్తావమున విషయాదులును, ప్రస్తావమున వచ్చినశబ్దాదులును, సృష్టితవాద్యాదులును, దిక్ప్రసంగమున సభోదిక్తైనపాతాళమును, తన్నివాసులైననాగాదులును, పాతాళసంబంధమైన నముద్రమును, జలమును, జలచరములైన మత్స్యాదులును, పద్మాదులును జెప్పఁబడెను. ఈరీతిగ స్వర్గపాతాళలోకములను ప్రథమకాండమునందుఁ జెప్పి ద్వితీయకాండమునందు సర్వాధారమైనభూమియును, తదాశ్రితములైనపురగ్రామగృహశబరాలయాదులును, శబరాలయము గిరివనసంశ్రయము గనుక పర్వతవనాదులును, తత్సంబంధములైనయోషధ్యాదులును, తదాశ్రయములైన సింహవ్యాఘ్రమృగపక్ష్యాదులును, సర్వప్రాణిముఖ్యులైన మనుష్యసామాన్యులును, అందు వర్ణక్రమముగా బ్రహ్మక్షత్రియవైశ్యశూద్రసంకరులును సపరికరముగాఁ జెప్పఁబడిరి. ఆతర్వాత

నీరెండుకాండములయందుఁ జెప్పఁబడినవదార్థములే ప్రకారాంతరమున నుక్పత్యాదులైన విశేష్యనిఘ్నశబ్దములును, వదార్థసంబంధము లైన కర్తాదులును, నానార్థములైన నాకాదిశబ్దములును, అవ్యయములైన ఆజాదులును, లింగప్రతిపాదికం బైన లింగాదిసంగ్రహవర్గమును జెప్పఁ బడెను. ఇది యీ గ్రంథముయొక్క విషయసంక్షేపము.

అవ.—ఉపోద్ఘాతానంతరం చిక్షిత్తం గ్రంథ మారభతే స్వరవ్యయమిత్యాదినా.—

* స్వరవ్యయం స్వర్గ నాక త్రిదివ త్రిదశాలయాః, సురలోకో ద్యో దివా (జ్యే) (స్త్రియా) (క్షీ జే) త్రివిప్లవమ్.

స్వర్-అవ్యయం, స్వర్ శబ్దము అవ్యయము. స్వర్యతే స్తూయ త ఇతి స్వః=పొగడఁబడునది గనుక స్వర్ అనఁబడును. * స్వ శబ్దోపతాపయోః, స్వగ్రాదిశబ్దసాహచర్యమువలనఁ గలిగెడి పులింగ సందేహనివృత్తికొఱకు 'అవ్యయమ్' అని విశేషవిధి చెప్పఁబడెను. శ్లో. సదృశం త్రిషు లింగేషు సర్వాసు చ విభక్తిషు, వచనేషు చ సర్వేషు యన్న వ్యేతి తదవ్యయమ్, లింగసంఖ్యాకారకేషు న వ్యేతి వివిధరూపం న గచ్ఛతీత్యవ్యయమ్, లింగవిభక్తివచనాదులయందు సనేక రూపముల నొందక ఏకరూపముగా నుండును గనుక అవ్యయము. అవ్యయ త్వేఽపి స్వర్గనామత్వా దత్ర నిరూపితమ్. స్వర్ శబ్దము అవ్యయమైనను స్వర్గనామ మగుటవలన నిచ్చటఁ జెప్పఁబడెను. అవ్యయవర్గయందుఁ జెప్పఁదగిన యీశబ్దము నిచ్చటఁ జెప్పట మంగళార్థ మని కొందఱు. ౧. సుష్టు - అర్జ్య త్వేఽస్త్రిన్నితి స్వర్గః=ఇచ్చట లెస్సగా ను ఖమనుభవింపఁబడును గనుక స్వర్గము. * అర్జ అర్జనే. ౨. నాకః, కం సుఖం తన్నభవతీత్యకం తన్నాస్యత్రేతి నాకః. కము అనఁగా సుఖము. అది గానిది అకము - అనఁగా దుఃఖము, ఆదుఃఖ మిచ్చట లేదు గనుక నాకము. ౩. త్రిదివః తృతీయో దివో లోకః త్రిదివః—మూడవలోకముగనుక త్రిదివము. హరిహర బ్రహ్మఖ్యాత్రయో దీవ్యంతి క్రీడంత్యత్రేతి వా త్రిదివః - విష్ణుశివబ్రహ్మలు ఇచ్చటఁ గ్రీడింతురు గనుకనైనను త్రిదివము. ౪. త్రిదశానామాలయః త్రిదశాలయః. దేవతలకు నివాసస్థానము గనుక త్రిదశాలయము ౫. సురానా లోకః

సురలోకః. సురలోకము గనుక సురలోకము. ౬. స్వర్గశబ్దము మొదలు సురలోకశబ్దమువఱకు-అకారాంత పుంలింగములు. ద్యౌదిన్ శబ్దములు స్త్రీలింగమందు వర్తించును. ద్యౌః, ఓ. దిన్. వ. దీప్యంత్యస్యామితి ద్యౌః. దిన్. చ. ఇందుఁ గ్రీడింతురు గనుక ద్యౌః. దిన్ అనఁబడును. ౭. ౮. తృతీయం విష్టవం=భువనం-త్రివిష్టవమ్. అ-న. మూడవలోకము గనుక త్రివిష్టవము. ౯. ఈ ౯ స్వర్గముపేళ్లు.

* అమరా నిర్జరా దేవాస్త్రీదళా విబుధా స్సురాః,
సుపర్వాణః సుమనస స్త్రిదీవేశా దివాకనః. ౭
ఆదితేయా దివిషదో లేఖా అదితినందనాః,
ఆదిత్యా ఋభవోఽస్వస్నా అమర్యా అమృతాంధనః. ౮
బహ్నిర్ముఖాః క్రతుభుజో గీర్వాణా దానవారయః,
బృందారకా దైవతాని (పుంసి వా) దేవతాః (స్త్రీయామ్.) ౯

అమరాః-న మ్రియంత ఇత్యమరాః. చావనివారు గనుక అమరులు. మృజ్ ప్రాణత్యాగే. మరః-మరణమ్ పచాద్యచ్, నా స్త్రి మరో యే షామితివా అమరాః. మరః=మరణము, యేషాం=ఎవరికి, నా సి=లేదో, తే=వారలు అమరులు. ౧. నిర్జరాః-న విద్య తే జరా యేషాం తే. ముదిమి లేనివారుగనుక నిర్జరులు జ్యౌష్ వయోహానా. నిరస్తా జరా యైస్తే-ఎవరచేత ముదిమి తిరస్కరింపఁబడెనో వారు నిర్జరులు. జరాయాః నిష్క్రిం తాః-ముదిమివలన విడువఁబడినవారు. ౨. దేవాః-దీప్యంతీతిదేవాః-క్రీడించువారు గనుక దేవులు. దిన్ క్రీడాదా. ౩. త్రిదళాః-ఉత్పత్తి స్థితివినాశాత్తికా స్తిస్తో దళా వయోవస్థా యేషాం తే త్రిదళాః. తద త్రిక్తవయోవస్థా నా స్తీత్యర్థః. అమరా స్సదా పంచవింశతివాన్వి కా ఇ త్యస్తి ప్రమాణమ్. ఉత్పత్తిస్థితినాశములనెడు మూడవస్థలుగలిగిన వారు గనుక త్రిదళులు - అనఁగా సుత్పత్తిస్థితి నాశకాలములయం దెల్లప్పుడు నిరుపదియై దేండ్లవయస్సు గలవారివలె నుందురు గనుక నీయుత్పత్త్యాద్యవస్థలు దప్పఁ దక్కిన వయోవస్థలు లేనివా రని తాత్పర్యము. త్రిదశపరిమాణం వయో యేషాం తే-ముప్పదియేండ్లకు లోబడిన వయస్సు గలవారు గనుక త్రిదళులు. ౪. విబుధ్యంత ఇతి విబుధాః-వి శేషముగా నెఱింగినవారు గనుక విబుధులు. బృథ బృథగమ్యతే ౫. సు

రంతితి సురాః-విశ్వర్యశాలినః. విశ్వర్యయుక్తులు గనుక సురలు. సుర
 విశ్వర్యే. సుష్టు రాజంత ఇతి వా సురాః-లెస్సగాః బ్రకాశించువారు.
 రాజ్య దీప్తా. భక్త్యా దత్తం హవిరాదికం సుష్టు రాంతి గృహ్లాంతితి
 వా సురాః-భక్తిచే నిచ్చినహవిరాదులను లెస్సగా గ్రహించువారు.
 రా ఆదానే. శుభం రాంతి బ్రుహంతీతి వా సురాః-శుభమును జెప్పె
 డువారు. రైశబ్దే-సముద్రమథనోద్భవా సురా యేషా మస్తీతివా సు
 రాః-సముద్రమందుఁ బుట్టిన అమృతముగలవారు. తదు క్తం 'సురాపరిగ్ర
 హాద్దేవాస్సురా ఇత్యభివీశ్రుతా' ఇతి. సుష్టువాంఛితం ఫలం రాంతి ద
 దతీతి వా సురాః - లెస్సగా వాంఛితఫలము నిచ్చువారు. రా దానే.
 ౬. అమరాదిశబ్దములు ౬. అకారాంతపుంలింగములు. సుపర్వాణః. నాం
 తః. పు. సుష్టు పూరయంతి కామాః పాలయంతీతి వా సుపర్వాణః-లె
 స్సగా అభీష్టముల నిండించువారు-లేక-పాలించువారు గనుక సుపర్వు
 లు. పూ పాలనపూరణయోః. శోభనం పర్వచరితం యేషాం తే-మంచి
 చరిత్రము గలవారు. శోభనాని పర్వాణ్యంగుళ్యాదిగ్రంథయో యేషాం
 తే-మంచిఅంగుళ్యాదిగ్రంథులు గలవారు. శోభనాని పర్వాణ్యుత్పవా
 యేషామితి వా-శుభకరము లైన యుత్పవములు గలవారు. ౭. సుమన
 సః-సాంత-పు. సుష్టు మన్వత ఇతి సుమనసః - లెస్సగా నెఱిగినవారు
 గనుక సుమనస్సులు. మన జ్ఞానే శోభనం మనో యేషాంతే - మంచి
 మనస్సు గలవారు. ౮. త్రిదివేశాః- త్రిదివస్య ఈశా స్త్రిదివేశాః-స్వర్గ
 మునకుఁ బ్రభువులు. ౯. దివౌకసః స-పు. దివ్ దివం వా ఓకః స్థానం
 యేషాం తే - స్వర్గము స్థానముగాఁగలవారు. దివశబ్దము అకారాం
 తంబును గలదు. శ్లో. స శోభ తే తేన హి నో వినా పురం మరు
 త్వతా వృత్రవధే యథా దివం, అని అనిరుద్ధచరిత్రమునందు దివశబ్దము
 అకారాంతముగాఁ బ్రయోగింపఁబడియున్నది. ౧౦. ఆదితేయాః. ఆదితే
 రవత్యాని ఆదితేయాః-అదితియొడుకులు. ౧౧ దివిషదః-ద-పు. దివి సీ
 దంతి వ ర్తంత ఇతి దివిషదః - స్వర్గమునం దుండువారు. షద్ ల విశరణ
 గత్యవసాదనేషు. ౧౨. లేఖాః. గ్రీవాహస్తపాదే ప్రశస్తా లేఖా
 యేషాం తే లేఖాః-కంఠహస్తపాదములయందు మంచిరేఖలు గల
 వారు. లిఖ్యంతే ధ్యానార్థం పటాదా వా లేఖాః, ధ్యానము కొలకు

పటాదులయందు వ్రాయఁబడువారు, లిఖ విలేఖనే. ప్రాణినాం శుభా శుభ ఫలం లిఖంతీలి వా - ప్రాణుల శుభాశుభఫలమును వ్రాసెడు వారు. లిఖ అక్షరవిన్యాసే. ౧౩. అది తేర్చుందనాః అదితినందనాః- అదితిదేవిపుత్రులు. ౧౪. ఆదిత్యాః. అదితే రపత్యాని ఆదిత్యాః - అదితి కొడుకులు. ౧౫. ఋభవః-ఉ-వు. ఋతేన సత్యేన భవంతీతి ఋభవః, సత్యముతోఁబుట్టినవారు. ఋః=అదితిః తస్యాం భవంతీతివా ఋభవః, ఋ అనఁగా అదితిదేవి. ఆమెవలన జనించినవారు. ౧౬. అన్వప్నాః నా స్తి స్వప్నో నిద్రా యేషాం తే - నిద్ర లేనివారు. ౧౭. అమర్త్యాః నమ్రయంత ఇత్యమర్త్యాః - చావనివారు. మృచ్ ప్రాణత్యాగే. ౧౮. అమృతాంధనః-స-వు. అమృతమంధోఽన్న మేషాం తే- అమృతము అన్నముగాఁ గలవారు. ౧౯. బర్హిర్ముఖాః. బర్హిరగ్నిర్ముఖం యేషాంతే- అగ్నియేముఖముగాఁగలవారు. (అనఁగా నగ్నియందు హోమముచేయఁ బడిన హవిరాఽభ్యాదులవలనఁ దృప్తిఁజెందువారు. ౨౦. క్రతుభుజః, జ-వు. క్రతౌ భుజంత ఇతి క్రతుభుజః-యజ్ఞమందు భుజించువారు. భుజ పాలనాభ్యనహారయోః. ౨౧. గీర్వాణాః. గీరేవ శాపలక్షణా వాణో బాణో యేషాం తే వబయో రభేదః - శాపరూప మైనవాక్కు బాణముగాఁ గలవారు. గిరం వేదశాస్త్రాదిరూపాం వణంతి వ్యాకుర్వంతీతి గీర్వాణాః-వేదశాస్త్రాదిరూప మైనవాక్కును వివేచించి చెప్పువారు. వణక్వణ శబ్దే. ౨౨. దానవానామరయః-దానవారయః ఇ-వు. దానవులకు శత్రువులు. ౨౩. బృందారకాః. శోభనం బృందం యేషాం తే-మంచినమూహము గలవారు. ౨౪. దైవతాని. అ-ష్ట. దేవతాః. ఆ. నీ. దేవా ఏవ దేవతాః దేవతాఏవ దైవతాని-దేవులే దేవతలు, దేవతలే దైవతములు. 'పుంసి నా' అనెడి విశేషవిధిచేత దైవతశబ్దము పుంలింగమును గలదు. ౨౫. ౨౬ దేవత పేర్లు.

* ఆదిత్య విశ్వ వసవ స్తుషితా భాస్వరా నిలాః, మహారాజక సాధ్యాశ్చ రుద్రాశ్చ (గణదేవతాః). ౧౦

ఆదిత్యాః-ఆదిత్యులు పన్నిద్దఱు-ఇంద్రుఁడు, ధాత, పర్జన్యుఁడు, త్వష్ట, పూష, అర్యముఁడు, భగుఁడు, వివస్వంతుఁడు, విష్ణువు, అంశుమంతుఁడు, వరుణుఁడు, మిత్రుఁడు-అనువారలు. ౧. విశ్వే. శ్రాద్ధ

గ్రే విశంతీతి విశ్వే - శ్రాద్ధాగ్రమందుఁ బ్రవేశించువారు. విశ ప్రవేశనే - వారలు పడుగురు. వసుబంధులు, క్రతుదత్తులు, కాలకాములు, ధురివిరోచనులు, పురూరవాద్రవులు అనువారలు. ౨. వసవః, ఉ-పు. ఆహత్య వసంతీతి వసవః-కూడుకొని యుండువారు. వస నివాసే-వారలెనమందు. ఆపుఁడు, ధ్రువుఁడు, సోముఁడు, అధ్వరుఁడు, అనిలుఁడు, ప్రత్యుఁడు, అనలుఁడు, ప్రభానుఁడు అనువారలు. 3. తుషితాః. తుష్యంతీతి తుషితాః=సంతోషించువారలు. తుష తుష్టే, వారు ముప్పు దియాటురు. ౪. భాన్వరాః ప. ఆభాన్వరాః. భాసంతః ఇతి భాన్వరాః-అంతట ప్రకాశించువారు. భాన్వ దీప్తా-వారు అలుపదినలువురు. 5. అనిలాః. అన్యంతే ప్రాణ్యంతే లోకా ఏభి రి త్యనిలాః-వీరిచే లోకములు ప్రాణ యుక్తములుగాఁ జేయఁబడును గనుక అనిలులు. అన ప్రాణనే. ఇలాయాం న చరంతీతి వా - భూమియందు సంచరించనివారు. వారు ౪౯ డ్రు. ౬. మహారాజకాః. మహతీ రాజః ప జ్జ్ఞి ర్యేమాం తే-అధిక మైన పజ్జ్ఞి గలవారు. వారు ౨౨౦. మహారాజశబ్దో యేమాం తే, మహారాజు లనెడిశబ్దము గలవారు ౭. సాధ్యాః. సాధ్యంతే ఆరాధ్యంత ఇతి సాధ్యాః-ఆరాధింపఁ బడువారు. సాధ్యం సిద్ధిర్యేమా మస్తీతివా సిద్ధి గలవారు. రాధ సాధ సంసిద్ధా. వారు ౧౨౦. మనుఁడు, హనుమంతుఁడు, విష్ణువు, ధర్మఁడు, నారాయణుడు మొదలగువారు ౮. రుద్రాః రోదయంత్యసురానితిరుద్రాః, దుష్టుల దుఃఖింపఁజేయువారు. రుదిర్ అశ్రువిమోచనే. రుజం దుఃఖిం ద్రావయంతీతి వా-దుఃఖమునుబోగొట్టు వారు. ద్రాకుత్సాయాం గతౌ. రుతం వేదాత్మకం శబ్దం కల్పాదౌ రువంతీతి వా-కల్పాదియందు వేదస్వరూపమైనశబ్దమును బలుకువారు. రుశబ్దే-వీరు ౧౧ డ్రు. అజుఁడు, ఏకపాదుఁడు, అహిర్బుధ్నుఁడు, త్వష్ట, రుద్రుఁడు, హరుఁడు, శంభుఁడు, త్ర్యంబకుఁడు, అపరాజతుఁడు, ఈశానుఁడు, త్రిభువనుఁడు అనువారలు ౯. ఈ ౯ గణ దేవతలపేర్లు.

* విద్యాధరోఽప్సరో యక్ష రక్షో గంధర్వ కింసరాః,

పిశాచో గుహ్యక స్సిద్ధో భూతోఽమీ దేవయోనయః.

౧౧

విద్యాధరః. విద్యాయాః గుటికాజ్ఞానాదివిషయిణ్యాః ధరాః ధారకాః. గుటికాంజనాదివిద్యులను ధరించినజ్ఞమూర్తవాహనుఁడు మొద

లయినవారు. ఈశబ్రము స్థలాంతరమందుఁ జెప్పఁబడనిది గనుక లింగభేదము జెలియుటకై సమాసముగాఁ జెప్పక జాతివివక్షచే 'విద్యాధరః' అని యేకవచనముగాఁ జెప్పఁబడెను. అప్పరగి ప్రభృతిశబ్దములు స్థలాంతరమందు లింగభేదముజెలియునట్లు చెప్పఁబడియున్నవి గనుక నిచ్చట ద్వంద్వసమాసముగాఁ జెప్పఁబడినవి. ౧. అధ్యస్సరస్తీతి అప్పరసః, నీటివలనఁబుట్టినవారు అప్పరసలు ఊర్వశీప్రభృతులు. ౨. యత్యంతే పూజ్యంతే యతః-పూజింపఁబడువారు, యత్నులు కుబేరాదులు. యత్ పూజాయాం. ౩. రత్నస్త్ర్యేభ్యో రత్నాంసి రత్న పాలనే. వీరినుండి జంతువులు కాపాడఁబడును గాన రత్నస్సులు విభీషణాదులు. ౪. సారభంగస్థం అర్వస్థి గర్ధరావీ - సువాసనను పొందువారు. అర్వ గతే-గంధర్వులు హాహాహూహూప్రభృతులు. ౫. అశ్వముఖత్వా త్కుత్స్యతా నరాః కింసరాః-గుట్టుపుమోముగలవారుగాన ఏవగింపఁదగినవారు కిన్నరులు. ౬. పిశాచాదిశబ్దములు ఇతరస్థలమందుఁ జెప్పఁబడనివి గనుక విద్యాధరశబ్దమువలె లింగభేదము జెలియుట కై జాతివివక్షచేత నేకవచనముగాఁ జెప్పఁబడినవి. పిశిత మశ్నంతీతి పిశాచాః-మాంసమును భుజించువారు కుబేరానుచరులు. అశ భోజనే. ౭. గుహ్యకః నిధీ స్తూహంతీతి గుహ్యకాః - నిధులఁ గాచువారు. గుహూ సంవరణే. స్త్రాయేణ గుహ్యం కుత్సితం కాయంతి వదంతీతి వా-తలుచుగాఁ గుత్సితముం బలికెడువారు. మాణిభద్రుడు మొదలైన నిధిపాలకులు. కైశబ్యే. ౮. సిద్ధః అణిమాదిసిద్ధిర్యేషానుస్తీతి సిద్ధాః-అణిమాదిసిద్ధి గలవారు. ౯. శావనను ప్రభృతులు. ౧౦. భూతః భవంతి ఇష్టం ప్రాప్నువం తీతి భూతాః-బాలగ్రహదయః. ఇష్టము నొందెడిబాలగ్రహదులు. భూ ప్రాప్తే. ౧౧. అమీ దేవయోనయః-దేవా ఏవ యోనిరుత్పత్తిస్థానం యేషాంతే, ౧౨. అమీ=వీరు, దేవయోనయః=దేవతలే యుత్పత్తిస్థానముగాఁగలవారు. ౧౩. అనగా దేవతలపలనఁ బుట్టినవారు. ఈ ౧౦. దేవతాభేదముల పేర్లు.

అనురా దైత్య దైతేయ దనుజేంద్రాది దానవాః,

శుక్రశిష్యా దితిసుతాః పూర్వదేవాః సురద్విషః.

౧౨

అనురాః. న విద్యతే సురా యేషాం తే. అమృతము లేనివారు.

౧౩. భోజనీయ వా-దేవతలు గానివారు. యజ్ఞభాగా నిరసంత ఇతి

వా - యజ్ఞభాగమువలన శ్రోయబడినవారు. అను షేవనే, అనూప్రాణా రాంతి గృహ్వాంతివా-ప్రాణములఁ గొనువారు. రా ఆదానే. ౧. దైత్యాః. దైతేయాః. దితేరపత్యాని దైత్యాః. దైతేయాశ్చ - దితికొడుకులు. ౨. ౩. దనుజాః. దానవాః, దనోర్జాతా దనుజా దానవాశ్చ - దనువనెడి స్త్రీవలనఁ బుట్టినవారు. దైత్యదానవులకు భేదము గలిగియున్నను అనురత్వసామాన్యముచేత నభేదకథనము. ౪. ౫. ఇంద్రస్యారయః ఇంద్రారయః-ఇ. పు. ఇంద్రునికి శత్రువులు. ౬. శుక్రస్య శిష్యా శుక్రశిష్యాః-శుక్రునికి శిష్యులు. ౭. దితే సుసతాః దితిసుతాః-దితికొడుకులు. ౮. పూర్వం దేవపదేస్థితాః పూర్వదేవాః-పూర్వకాలమందు దేవపదమునందున్నవారు. ౯. సురౌ ద్విషంతీతి సురద్విషః-ష-పు. దేవతలను ద్వేషించువారు. ద్విష అప్రీతౌ. ౧౦. ఈ ౧౦ రాక్షసులపేర్లు.

* సర్వజ్ఞః సుగతో బుద్ధో ధర్మరాజస్తథాగతః,
సమంతభద్రో భగవాన్మరజిల్లోకజ జ్ఞనః.
షడభిజ్ఞో దశబలోద్ద్యయవాదీ వినాయకః,
మునీంద్రః శ్రీఘనః శాస్తా మునిః-

౧౩

సర్వజ్ఞః. సర్వంజ్ఞానాతీతి సర్వజ్ఞః - సమస్తము నెఱింగినవాఁడు. జ్ఞా అనబోధనే. ౧. సుగతః. శోభనం గతం జ్ఞానమన్య సుగతః - మంచి జ్ఞానము గలవాఁడు. సుష్ఠు అవునరావృత్త్యా మోక్షం గతః - లెస్సగా వునరావృత్తిలేక మోక్షమును బొందినవాఁడు. ౨. బుద్ధః. సర్వం ఊహికం బుద్ధ్యతే బుద్ధః-సమస్తమును ఊహికముగాఁ దలంచువాఁడు. బుధ అవగమనే, ప్రశస్తా బుద్ధి ర్యన్య సః బుద్ధః-మంచి బుద్ధి గలవాఁడు. ౩. ధర్మరాజః. ధర్మస్య సత్యాహింసాదేః రాజా-సత్యము అహింస మొదలుగాఁ గలధర్మములకు రాజు. ౪. తథాగతః, యథా వునరావృత్తి ర్నభవతి తథా మోక్షం గతః - ఎట్లు వునరావృత్తి గలుగదో అట్లు మోక్షమునొందినవాఁడు. తథా సమ్యగ్గతంజ్ఞాన మన్యేతితథాగతః-మంచిజ్ఞానము గలవాఁడు. యథామునయో మోక్షం గతాస్తథా మోక్షం గత ఇతివా - మునులెట్లు మోక్షమును బొందిరో అట్లు మోక్షమును బొందినవాఁడు. ౫. సమంతభద్రః సమంతతః పూర్వంభారాత్ జ్ఞః

సంభారాచ్చ భద్రః శ్రేష్ఠః - పుణ్యసంభారమువలనను జ్ఞానసంభారము
వలనను శ్రేష్ఠుఁడు. సమంతం సంపూర్ణం భద్రం మంగళమస్యేతి వా-
సంపూర్ణ మైనశుభము గలవాఁడు. ౬. భగవాన్. త-పు. శ్లో. మాహా-
త్మ్యస్య సమగ్రస్య ధైర్యస్య యశస శ్చిముః, జ్ఞానవై రాగ్యయోశ్చైవ
వజ్ఞాం భగ ఇత్యుక్తభగోఽస్యా స్తీతి భగవాన్ - సంపూర్ణమైనమా-
హాత్మ్యము, ధైర్యము, కీర్తి, సంపద, జ్ఞానము, వై రాగ్యము అనునివి. ౬.
భగ మని చెప్పఁబడును అది గలవాఁడు. ౭. మారం మన్తధం జయతీతి
మారజిత-త. పు. మన్తధుని జయించినవాఁడు. మారా కామక్రో-
ధాదీ జయతి వా-కామక్రోధాదులను జయించినవాఁడు. బౌద్ధాస్తు
స్కంధమారః క్లేశమారో మృత్యుమారో దేవపుత్రమారశ్చేతి చతు-
రో మారానాహుః తాన్ జయతీతి వా- బౌద్ధులచే జెప్పఁబడెడు స్కం-
ధమారాదుల జయించినవాఁడు. ౮. లోకం తపసాజయతీతి-లోకమును
తపస్సుచే జయించినవాఁడు. ౯. జనః. జయతి భవం జనః-సంసారమును
జయించెడివాఁడు. జి జయే. ౧౦. షట్ అభిజ్ఞాః యస్యసః షడభిజ్ఞః-
దివ్యదృష్టి, దివ్యశ్రోత్రము, పూర్వనివాసానుస్మృతి, పరచిత్తజ్ఞానము, అ-
వ్రత్యక్షవిషయజ్ఞానము, వియద్గమనాగమనపూర్వాహదిలక్షణమైనబుద్ధి అ-
నునీయాలు అభిజ్ఞలు గలవాఁడు. ౧౧. దశబలః. దశ బలాని బుద్ధ్యాదీని
యస్య సః - బుద్ధి, తౌంతి, వీర్యము, ధ్యానము, జ్ఞానము, కృప, శీలము,
బలము, దానము, ఉపేక్ష అనెడు పదిబలములు గలవాఁడు. ౧౨. అద్వ-
యం జీవాత్మ పరమాత్మనోరభేదం వదతీతి అద్వయవాదీ-న-పు. జీవాత్మ-
పరమాత్మలకు నభేదమును జెప్పెడువాఁడు. వద వ్యక్తాయాం వాచి.
౧౩. వినాయకః. సర్వాన్ వినయతి హిత మనుశాస్త్రీతి వినాయకః-
ప్రాణులకు హితమును బోధించువాఁడు. ణీర్షో ప్రావణే. ౧౪. మునీం-
ద్రః. మునీనా మిద్రః శ్రేష్ఠః, మునులలోశ్రేష్ఠుఁడు. ౧౫. శ్రీఘనః.
శ్రియా యోగవిభూత్యాఘనః పూర్ణః, యోగసంపదచేత గణికుఁడు.
౧౬. శాస్తా. ఋ-పు. దుష్టా శాస్త్రీ శిక్షతీతి శాస్తా-దుష్టులను శిక్షిం-
చువాఁడు. శాసు అనుశిష్టే. ౧౭. మునిః. ఇ-పు. సర్వధర్మాణాం మన-
నాన్తునిః - సర్వధర్మముల నెఱుంగుటవలన ముని. మన అవబోధనే.
౧౮. ఈ ౧౮ బుద్ధదేవునిపేళ్లు.

*

శాక్యమునిస్తు యః.

౧౪

స శాక్యసింహ సురార్థసిద్ధ శౌద్ధోదనిశ్చ సః,
గౌతమ శ్చార్కబంధుశ్చ మాయాదేవీసుతశ్చ సః.

౧౫

శాక్యమునిః. ఇ-పు. శాకవనవాసిత్వాచ్చాక్యః. శాక్యశ్చాసౌ
మునిశ్చ శాక్యమునిః. శాకవృక్షప్రతిచ్ఛన్నం వాసం యస్తాచ్ఛ చక్రీరే,
తస్మాదిత్యైకువంశ్యా నే శాక్యా ఇతి భువి స్మృతాః. శాకవనముం
దుండువాడు. శకదేశేషు జాతో మునిః - శకదేశములయందుఁ బుట్టిన
ముని. ౧. శాక్యసింహః. శాక్యేషు సింహః శ్రేష్ఠః - శాకులలో శ్రే
ష్ఠుడు. ౨. సరార్థసిద్ధః. సర్వార్థేషు సిద్ధో నిష్పన్నః - అన్నిపనుల
యందుఁ గృతార్థుఁడైనవాడు. ౩. శౌద్ధోదనిః ఇ-పు. శుద్ధం న్యా
యపరిశుద్ధం ఓదనం భుక్తే శుద్ధోదనః, తస్మాపత్యం శౌద్ధోదనిః-న్యాయ
పరిశుద్ధ మైనఅన్నమును భుజించువానికొడుకు. ౪. గౌతమః. గౌతమ
న్య శిష్యా శ్చాక్యా గౌతమా ఇత్యుచ్యతే, తద్వంశావతీర్ణత్వా ద్బు
ద్ధోఽపి గౌతమః-గౌతమమునిశిష్యులు గనుక శాకులు గౌతములు. ఆ
వంశముందుఁ బుట్టినవాడు. ౫. అర్కవంశత్వాత్, అర్కబంధుః. ఉ-
పు. సూర్యవంశమున జనించుటవలన అర్కబంధువు. ౬. మాయాదే
వ్యాస్తుతః మాయాదేవీసుతః - మాయాదేవికొడుకు. ౭. ఈ ౭ శాక్య
మునిపేళ్లు.

*

బ్ర హ్మశ్రీభూః సురజ్యేష్ఠః పరమేష్ఠీ పితామహః,
హిరణ్యగర్భో లోకేశ సప్తయంభా శ్చతురాననః,
ధా తాబ్జయోని ర్ద్రుహిణో విరిశ్చిః కనులాసనః,
ప్రప్తా ప్రజాపతి ర్వేధా విధాతా విశ్వసృష్టిధిః.
(శతానన్ద శ్చతధృతి ర్విరిశ్చోఽజో విరిశ్చనః.)

౧౬

౧౭

బ్రహ్మ. న-పు. బృహతి వర్గయతి ప్రజా ఇతి బ్రహ్మ. ప్రజలను
వృద్ధిఁ బొందించువాడు. బృహి వృద్ధా. ౧. ఆత్మభూః. ఉ-పు. ఆత్మనా
భవతి త్యాత్మభూః-తనంతటఁ బుట్టినవాడు. ౨. సురాణాం జ్యేష్ఠః సుర
జ్యేష్ఠః-దేవతలలోఁ బెద్దవాడు. ౩. పరమే ఉత్కృష్టే పదే బ్రహ్మ
లోకాభ్యే తిష్ఠతీతి పరమేష్ఠీ - న-పు. ఉత్కృష్టస్థానముం దుండెడువా
డు. ప్తా గతినివృత్తా. ౪. పితామహః. పితౄణాం పితా పితౄణా మపి

నము తేత్యర్థః. పిత (తండు)లఁ బుట్టించినవాఁడు. ౧. హిరణ్యగర్భః. హిరణ్యమయో గర్భో యస్యసః హిరణ్యగర్భః - హిరణ్యమయ మైన గర్భము గలవాఁడు. హిరణ్యం గర్భే యన్యేతి వా - గర్భమందుహిరణ్యము గలవాఁడు. ౨. లోకేశః. లోకానాం చతుర్దశలోకానా మిశః - పదునాల్గులోకములకు ప్రభువైనవాఁడు. ౩. స్వయంభూః. ఊ-పు. స్వయం భవతీతి స్వయంభూః-తనంతటనే పుట్టినవాఁడు. భూసత్తాయాం. ౪. చతురాననః. చత్వారి ఆననానియస్య సః-నాలుగుముఖములు గలవాఁడు. ౫. ధాతా. ఋ. పు సర్వం దధాతీతి ధాతా-సమస్తమునుధరించినవాఁడు. డుధాత్ ధారణపోషణయోః. ౬. అబ్జయోనిః. ఇ-పు. అబ్జం నిష్టునాభికమలం యోని కుత్పత్తిస్థానం యస్యసః-విష్టునాభికమలమే ఉత్పత్తిస్థానముగాఁ గలవాఁడు. ౭. ద్రుహిః. ద్రుహ్యతిహింస త్యనురే భోష్ట్రహిః-అనుగులకు హింసచేయువాఁడు. ద్రుహ జఘాంసాయాం విరించిః ఇ-పు. విరచయతి భూతాని విరించిః-భూతములను సృజించువాఁడు. విభిః హంసైః రిచ్యతే ఊహ్యతఇతి వా - విశబ్దము పక్షి వాచకము గనుక హంసలచేత వహింపఁబడువాఁడు. ౮. కమలాసనః. కమలం ఆసనం యస్య సః-కమలము ఆసనముగాఁ గలవాఁడు. ౯. సృజతీతి ప్రక్షా. ఋ-పు. సృజించువాఁడు. సృజ విసర్గే. ౧౦. ప్రజానాం పతిః. ప్రజాపతిః. ఇ-పు. ప్రజలకుఁ బ్రభువు. ౧౧. విధతి సృజతీతి వేధాః-న-పు. సృజించువాఁడు. విధ విధానే. ౧౨. విదధాతి సర్వం విధాతా-ఋ-పు. సర్వముఁ జేయువాఁడు. డు ధాత్ ధారణపోషణయోః. ౧౩. విశ్వం సృజతీతి విశ్వస్పృశ - జ-పు. విశ్వమును సృజించువాఁడు. సృజ విసర్గే. ౧౪. విదధాతీతి విధిః-ఇ-పు. సర్వముఁ జేయువాఁడు. ౧౫. బ్రహ్మచేక్షు.

* విష్టు రానాయణః కృష్ణో వై కుంఠో విష్టరశ్రవాః,
దామోదరో హృషీకేశః కేశవో చూఢవః స్వభూః. ౧౪
దైత్యారిః పుండరీకాక్షో గోవిందో గరుడధ్వజః,
వీతాంబరోఽచ్యుతః శార్ఙ్గీ విష్వక్సేనో జనార్దనః. ౧౫
ఉపేంద్ర ఇంద్రావరజ శ్చక్రపాణి శ్చతుర్భుజః,
పద్మనాభో మధురిపు ర్వాసుదేవ స్త్రివిక్రమః. ౨౦

దేవకీనందన శౌరిః శ్రీనతిః పురుషో తమః,
 వనమాలీ బల్విధంసీ కంసారాతి రధోక్షజః.
 విశ్వంభరః కైటభజి ద్విధుః శ్రీనత్సలాంఛనః,
 (గదాగ్రజో ముంజకేశో దాశార్హో దశరూపభృత్).

విష్ణుః. ఉ-పు. విశ్వం వేవేష్టి వ్యాప్నోతీతి విష్ణుః - విశ్వమును
 వ్యాపించియుండువాఁడు. విష్ణే వ్యాప్తే. ౧. నారాయణః. సరస్వేదంనా
 రం అవతా రేషు నారం వపురయత ఇతి నారాయణః-సరసంబంధమైన శ
 రీరము నారము. అవతారములయందు సరశరీరమునుబొందువాఁడు. అయి
 గతౌ. నారా ఆపః అయనం స్థానం యస్యసః నారమనఃగా జలము అది
 స్థానముగాఁ గలవాఁడు. సరసమూహో నారం తస్యాయనమితి వా
 తదయనమ స్వేతివా-సరసమూహమునకు స్థానమయినవాఁడు. లేక సరస
 మూహము నివాసముగాఁగలవాఁడు. రా శృబాః అయంతే నిర్గచ్ఛంతే
 యస్తా త్పురాయణః, రాయణాదస్యః అరాయణః, అరాయణోనభవ
 తీతి నారాయణః, శబ్దగమ్య ఇత్యర్థః. ఎవనివలన శబ్దములు బయలు వెడలు
 చున్నవో అతఁడు రాయణుఁడు. రాయణుఁడు గానివాఁడు అరాయణు
 ఁడు. అరాయణుఁడు గానివాఁడు నారాయణుఁడు. అనఁగా శబ్దగమ్యు
 ఁడనుట, రైశబ్దే. ౨. కృష్ణః. సర్వంకరోతీతి కృష్ణః - అన్నిటిని జేయు
 వాఁడు. డుశృష్ణో కరణే. దైత్యా కర్షతీతి వా - దైత్యులను నలిపివే
 యువాఁడు. కృష్ణ విలేఖనే - కృష్ణవర్ణత్వాద్వా-కృష్ణవర్ణుఁడు గనుక కృ
 ణ్ణుఁడు. ౩. వైకుంఠః. కస్తింశ్చిన్తన్వంతరే వికుంఠాయాంఘాతరి జాత్య
 త్వాదైవ్వికుంఠః-ఒకానొకమన్వంతరమున వికుంఠ యుత్పత్తియందు నవ
 తరించె గావున వైకుంఠుఁడు. ౪. విష్ణరశ్రవాః. స-పు. విష్ణురే ఇన శ్ర
 వసీ కర్ణా యస్య సః-దర్శముడివంటిచెవులు గలవాఁడు. విష్ణురే అశ్వత్థ
 తరా శ్రూయత ఇతివా - అశ్వత్థవృక్షమునందు వినఁబడువాఁడు. విష్ణ
 రాకారో రోమావర్తః శ్రవసి యస్యసః - విష్ణరాకార మైనరోమావర్త
 ము చెవియందుగలవాఁడు. విష్ణరంవ్యాపనశీలంశ్రవః కీర్తిర్యస్యసః-వ్యా
 పనశీలమైన కీర్తిగలవాఁడు. ౫. దామోదరః. ఉదరే దామయస్వేతిదా
 మోదరః-ఉదరమందు తులసిమాలిక గలవాఁడు. దామూఉదరే మ
 త్రాబధః-బాల్కముందు యశోదచేత నలుపున మదరమందుఁ గట్టఁబడి

వాడు. ౬. హృషీకేశః. హృషీకాణామింద్రియాణామీశః-ఇంద్రియములకు నీశ్వరుడు. ౭. కేశవః శోభనః కేశాః యస్యసః-మంచివెండ్రుకలుగలవాడు. కేశన మసురం హతవానితి-కేశి యనునసురుని జంపినవాడు. శ్చ ఈశశ్చ కేశౌ, తావస్త్విన్త ఇతి వా, తదుక్తం. శ్లో. క ఇతి బ్రహ్మణో నామ ఈశోఽహం సర్వదేహీనాం, ఆవాం తవాంగే సంభూతౌ సత్తాత్కేశవనామవానితి హరివంశే-బ్రహ్మరుద్రులు ఈయనయందు జనించిరిగనుక కేశవుడు. కశ్చ అశ్చ ఈశశ్చ కేశాః తే సంత్యస్మిన్నితి కేచిత్-బ్రహ్మవిష్ణురుద్రులు ఈయనయం దుండుటవలనఁ గేశవుఁడని కొందఱులు. ౮. మాధవః. మాయాః లక్ష్మ్యాః ధవః-లక్ష్మీ దేవికిధర్త. యదోక్తాయా స్పుతో మధుః, తద్వంశజత్వా న్నాధవః-యదువనెడివాని పుత్రుడగుచు మధుడు. అతనివంశమునఁ బుట్టినవాడు. మధూయతే శత్రునితివా-శత్రువులఁ గంపింపఁ జేయువాడు. ధూళీ కంపనే. స్వభూః షాః. నే నాత్మనా జాయత ఇతి స్వభూః- తనంతఃదానే పుట్టినవాడు. ౧౦. దైత్యానామరిః దైత్యారిః-ఇ. పు. దైత్యులకు శత్రువు. ౧౧. పుండరీకాక్షః. పుండరీకే ఇవ అక్షిణీ యస్య సః-తెల్లదామరవంటి కన్నులుగలవాడు. పుండరీకం హృత్కమలం అక్షిణీతి వ్యాప్నోతీతివా - హృదయకమలమును వ్యాపించియుండువాడు. అక్షునా వ్యాప్తా. ౧౨. గాంధూమిం ధేనుం స్వర్గం వేదం వా విందతి ఇతి గోవిందః - భూమినిగాని, గోవునుగాని, స్వర్గమునుగాని, వేదమును గాని పొందెడువాడు. ౧౩. గరుడధ్వజః. గరుడః ధ్వజః యస్య సః - గరుత్మంతుఁడే ధ్వజముగాఁగలవాడు. ౧౪. వీతాంబరః. వీత మంబరం యస్య - పచ్చనివలువ గలవాడు. ౧౫. అచ్యుతః. నాస్తి చ్యుతం ఫలనం స్వపదా ద్యస్య-తనకొలునుండి భ్రంశము నొందనివాడు. ౧౬. శృంగస్య వికారః శార్ఙ్గం నుః. తదస్యాస్తీతి. శార్ఙ్గ - న. పు. శార్ఙ్గ మనెడివిల్లు గలవాడు. ౧౭. షష్టకేసః. విష్వ క్షమంతతః వ్యాప్తా నేనా యస్య సః - అంతట వ్యాపించిననీన గలవాడు. ౧౮. జనార్దనః. సముద్రమధ్యవర్తినో జననాన్నానురా నర్దితవానితి జనార్దనః - సముద్రమధ్యమం దుండెడు జనునెడు నసురులఁ బ్రీడించినవాడు. పశయకాలే జనా స్సర్వానపి అర

యతీతి వా జనార్దనః - ప్రశయకాలమం దెల్లజనులను బీడించువాడ
 అర్థవీడనే. ౧౯. ఉపేంద్రః. ఇంద్ర ముపగతః అనుజత్వా దుపేంద్రః-ఇ
 ద్రునికి తమ్ముడుగనుక ఉపేంద్రుడు. ఇంద్రరక్షణాయ తత్సమీపే
 తో వా - ఇంద్రుని రక్షించుటకై అతనియొద్దనున్నవాడు. ఇంద్రు
 కా దువరితివ్యతీతి వా ఉపేంద్రః-ఇంద్రలోకమునకంటె పైలోకముందు
 డువాడు. ౨౦. ఇంద్రస్య అవరజః. ఇంద్రావరజః-ఇంద్రునికిఁ దమ్ముడు.
 ౨౧. చక్రపాణిః. ఇ-పు. చక్రం పాణౌ యస్యసః - చక్రము హస్తము
 నందుఁ గలవాడు. ౨౨. చతుర్భుజః. చత్వారో భుజాయస్యసః - న
 లుగుభుజములు గలవాడు. ౨౩. పద్మనాభః. పద్మం నాభౌ యస్యసః
 పద్మము నాభియందు గలవాడు. ౨౪. మధో రసురస్య రిపుః మధ
 రిపుః - ఉ - పు. మధువనెడిరాక్షసునికి శత్రువు. ౨౫. వాసుదేవ
 వసుదేవ స్యావత్యం పుమా - వసుదేవునికుమారుడు. వసంత్యస్మి
 జగంతీతి వాసుః - వాసుశ్చాసౌ దేవశ్చ వాసుదేవః - అన్ని జగము
 లు తనయందు గలదేవుడు. వస నివాసే, జగతి వస త్యయమితివా
 జగమున నంతట నుండుదేవుడు. తదుక్తం. శ్లో. వస త్యాత్మా జగత్
 త్ర తస్మి న్వసతి వా జగత్, స వాసుదేవ ఇత్యాది. ౨౬. త్రివిక్రముః
 బలిబంధనకాలే త్రిషు లోకేషు త్రయో విక్రమాః పాదన్యాసాః య
 స్య సః - బలిబంధనకాలమందు మూడులోకములను మూడుడుగు
 చేఁ గప్పినవాడు. క్రము పాదవిక్షేపే. ౨౭. దేవకాః నందనః దే
 కీనందనః-దేవకీదేవిగొమారుడు. ౨౮. శూర ఇతి వసుదేవస్య పిత
 తస్య గోత్రావత్యం శౌరిః - ఇ. పు. శూరుడనఁగా వసుదేవునితండ్రి
 అతని మనుమడు. ౨౯. శ్రీవతిః. ఇ - పు. శ్రీయః లక్ష్మ్యః పతిః.
 లక్ష్మీదేవికి భర్త. ౩౦. పురుషే షూత్రమః పురుషోత్తమః, పురుషు
 యం దుత్తముడు. ౩౧. వనమాలీ. న. పు. శ్లో. ఆపాదపద్మం యా మా
 లా వనమాలేతి సా మతా, ఇతి కళింజః. సా అస్యాస్తీతి వనమాలీ-పాదము
 లదాఁగ వ్రేలెడు పుష్పమాలిక గలవాడు. ౩౨. బలిధ్వంసీ. న-పు. బ
 నంధ్వంసితుం శీలమస్యేతి-బలి నణఁచినవాడు. ధ్వంసు అవస్రంసనే. ౩౩
 కంసారాతి. ఇ - పు. కంసస్య అరాతిః. కంసుని శత్రువు. ౩౪. అధ
 క్షజః, అధఃకృతాని అక్షాణీం ద్రియాణి యస్మి కరణి తద్యథాతథ

జాతః, తదుక్తం శ్లో. 'యన్యేంద్రియం ప్రమథితం ప్రమదా న శక్తా' ఇ
తి-ఇంద్రియములను అధిగరించి జనించినవాడు. అధోక్షాణం జితేం
ద్రియాణాం జాయతే ప్రత్యక్షీభవతీతి వా అధోక్షజః - జితేంద్రియాలకు
ప్రత్యక్ష మగువాడు. అధిగృహతం అక్షజం ఇంద్రియజన్యజ్ఞానంయేనేతి
వా-ఇంద్రియజన్యజ్ఞానమును అధిగరించినవాడు. 31. విశ్వంభరః, వి
శ్వం బిభర్తీతి విశ్వంభరః-విశ్వమును భరించినవాడు. 32. కైటభజ
త్, త-పు. కైటభమనురం జితవా-కైటభుః డనెడియనురుని జయిం
చినవాడు. 33. విధుః, ఉ-పు. విధ్యతి ప్రత్యర్థిన ఇతి విధుః-
శత్రువులను వ్యధిపెట్టువాడు. 34. శ్రీవత్సలాంఘనః, శ్రీవత్సనామ
వత్సస్థలే మహాపురుషలక్షణో రోమావర్తవిశేషః సవ వ లాఞ్ఞనం
యస్యసః - వత్ససింహమందు మహాపురుషలక్షణ మైన శ్రీవత్స మనెడు
మచ్చ గుఱుతుగాఁ గలవాడు. ఈ 35 విష్ణుదేవునిపేళ్లు.

* వసుదేవోఽస్య జనక స్సవ వానకదుందుభిః.

౨౨

అస్య=ఈ కృష్ణ దేవునియొక్క, జనకః=తండ్రి, వసుదేవః=వసుదే
వుడు, సవవ=ఆవసుదేవుడే, ఆనకదుందుభిః = ఆనకదుందుభి యనఁబడు
ను. వసుదేవః. వసుభిర్ధనైర్దీవ్యత ఇతి వసుదేవః - ధనములచేఁ బ్రకా
శించువాడు. ౧. ఆనకదుందుభిః, ఇ-పు. అస్య జన్మకాలే దేవతాభి రాన
కాశ్చ దుందుభయశ్చ వాదితా ఇత్యానకదుందుభిః - ఇతని జన్మకాల
మున దేవతలచేత ఆనకములును, దుందుభులును వాయింపఁబడినవి. ౨.
వసుదేవుని పేళ్లు.

* బలభద్రః ప్రలంబఘ్నో బలదేవోఽచ్యుతాగ్రజః,
రేవతీరమణో రామః కామపాలో హలాయుధః.

౨3

నీలాంబరో రాహిణేయ స్తాలాంకో ముసలీ హలీ,
సంకర్షణ స్సీరపాణిః కాళిందీభేదనో బలః.

౨౪

బలభద్రః. బలేన భద్రః శ్రేష్ఠః - బలముచేత శ్రేష్ఠుడు. ౧.
ప్రలంబఘ్నః, ప్రలంబ మనురం హతవా - ప్రలంబుఁ డనురాక్షసుని
జంపినవాడు. ౨. బలేన దీవ్యతీతి బలదేవః - బలముచేతఁ బ్రకాశించు
వాడు. 3. అచ్యుతాగ్రజః. అచ్యుత స్వాగ్రజో జ్యేష్ఠః - అచ్యుతునికి
అన్న. ౪. రేవతీరమణః. రేవత్యాః రమణః పతిః-రేవతీదేవికి భర్త. 5.

రామః. రమయతి మోదయతి రూపసంపదేతి రామః - రూపసంపద
చేత సంతోషింపఁజేయువాఁడు. రముక్తీడాయాం.గి. కామపాలః. భక్త
కామా న్పాలయతీతి కామపాలః - భక్తులకోరికలను దీర్చువాఁడు. కా
మం స్తరం పాలయతి ఆత్మజత్వా త్కామపాలః - కొమారుఁ డగుటన
లన మన్తఃకుని బాలించువాఁడు. 2. హలాయుధః. హలం లాంగలం
ఆయుధం యస్య సః - నాఁగేలు ఆయుధముగాఁ గలవాఁడు. ౪. నీలాం
బరః. నీల మంబరం వాసో యస్యసః-నల్లనివలువ గలవాఁడు. ౯. రాహి
ణేయః. రాహిణ్యా అపత్యం-రాహిణీ చేవికొడుకు. ౧౦. తాలాంకః. తా
లవృక్షాకృతి రంకో ధ్వజో యస్యసః - తాళవృక్షాకార మైనధ్వజము
గలవాఁడు. ౧౧. ముసల మాయుధ మస్యాస్త్రీతి ముసలీ. న-పు. రాహి
ఆయుధముగాఁ గలవాఁడు. ౧౨. హల మస్యాస్త్రీతి హలీ. న-పు. నాఁ
గలి యాయుధముగాఁ గలవాఁడు. ౧౩. శత్రూ ప్రశయే జనాన్వా సంక
ర్షతీతి సంకర్షణః - శత్రువులను లేక ప్రశయమందు సర్వజనులఁగానీ సం
హరించువాఁడు. ౧౪. నీరపాణిః. ఇ-పు. నీరం లాంగలం పాణౌ యస్య సః-
నాఁగేలు హస్తమందుఁగలవాఁడు. ౧౫. కాళిందీం యమునాం హలేన
భిన్తతీతి కాళిందీభేదనః-హలముచేతఁ గాళిందీనదిని భేదించినవాఁడు. ౧౬.
బలః. బల మస్యాస్త్రీతి బలః-బలము గలవాఁడు. ఈ ౧౭ బలదేవునిపేళ్లు.

* మదనో మన్తఃకో మారః ప్రద్యుమ్నో మిన్తేతనః,

కందరో దర్పకోఽనంగః కామః పంచశరః స్తరః.

౨౫

శంబరారి ర్త్తనసిజః కుసుమేషు రసన్యజః,

పుష్పధన్వా రతిపతి ర్త్తకరధ్వజ ఆత్మభూః.

౨౬

(శృంగారయోనిః శ్రీపుత్రః శూర్పకారాతి రిత్యపి),

బ్రహ్మనూ ర్విశ్వకేతుః స్యాత్ -

మదనః. మదయతీతి మదనః-మదింపఁజేయువాఁడు. మదీ హర్ష
క్లేపనయో. ౧. మనసం మత్ చేతనా తాం మథతీతి మన్తః - బుద్ధిని
గలియఁబెట్టువాఁడు. మంథ విలోడనే. ౨. మారయతి విరహిజనం మా
రః - విరహిజనులను జంపువాఁడు. మృజ్ ప్రాణత్యాగే. ౩. ప్రకృష్టం
ద్యుమ్నం బలమస్య ప్రద్యుమ్నః - ప్రకృష్ట మైనబలము గలవాఁడు. ౪.
మిన్తేతనః. మిన్త కేతనం ధ్వజో యస్య సః-మత్స్యము తెక్కిము

గాఁగలవాఁడు. ౫. కందర్పః. కం కుత్సి తేఽన్యమం-కుత్సితో దరో
యన్యసః కందర్పః-కుత్సిత మైనదర్పముగలవాఁడు. కం నుఖం తద్వత్సు
దరో యన్యసః-నుఖవంతులయందు దర్పించువాఁడు. కే బ్రహ్మణ్యపి
దృష్టవాఁ కందర్పః-బ్రహ్మమీఁదనుగూడ దర్పించినవాఁడు. ౬. దర్పయ
తీతిదర్పకః-గర్వింపఁ జేయువాఁడు. ౭. అనంగః. నవిద్యతే అంగం యన్య
సః - శరీరములేనివాఁడు. ౮. కామః. కామ్యతే అనేన కామః - వీని
చేత కోరఁబడును. ౯. ఉన్మాదన తాపన శోషణ స్తంభన సమ్మోహనా
ఖ్యాః పంచశరాః యన్యసః పంచశరః - ఉన్మాదన తాపన శోషణ స్తం
భన సమ్మోహనము లను నైదుబాణములుగలవాఁడు. ౧౦. స్మరః.
స్మరయ త్యుత్కృష్టయతీతి స్మరః - కాముకులను కామినులను తొందర
పెట్టువాఁడు. స్మృత్యాధ్యానే. ౧౧. శంబరారిః. ఇ-పు. శంబరస్యామర
స్యారిః-శంబరుఁ డనెడిరాక్షసునకు శత్రువు. ౧౨. మనసి జాయత
ఇతి మనసిజః-మనస్సునందుఁ బుట్టెడువాఁడు. ౧౩. కుసుమేషుః. ఉ-పు.
కుసుమాన్యేన ఇషవో యన్య సః - పుష్పములే బాణములుగాఁ గల
వాఁడు. ౧౪. అనన్యజః. మనసోఽన్యస్తాన్నజాయత ఇత్యనన్యజః, మ
నస్సునకంటె నన్యస్థలమందుఁ బుట్టనివాఁడు. ౧౫. పుష్పగన్ధాః. న-పు.
పుష్పం ధను రన్య పుష్పధన్వా-పుష్పములు ధనుస్సుగాఁ గలవాఁడు.
౧౬. రతేః పతిః రతిపతిః - రతీదేవికి భర్త. ౧౭. మకరధ్వజః. మకరో
ధ్వజో యన్య సః-మకరము ధ్వజముగాఁ గలవాఁడు. ౧౮. ఆత్మని మ
నసి భవతీ త్యాత్మభూః. ఉ-పు. మనస్సునఁ బుట్టువాఁడు. ఆత్మనా స్వ
యమేవ భవతీతివా - తనంతటనే పుట్టువాఁడు. ౧౯. బ్రహ్మ తపః బ్ర
హ్మణాం నా నువతి చాలయతీతి బ్రహ్మనూః-తపస్సుచుగాని బ్రహ్మనుగా
ని కలతపెట్టువాఁడు. ౨౦. ఋశ్వకేతుః. ఉ-పు. ఋశ్వో మృగవిశే
షః కేతుర్యన్య సః-ఋష్య మనుమృగము పెక్కెముగాఁ గలవాఁడు.
విశ్వకేతుః - అనుపాఠమునందు-విశ్వవ్యాపీకేతు ర్ద్యుతిర్యన్యసః - విశ్వ
వ్యాపక మైన తేజస్సు గలవాఁడు. ఈ ౨౧ మంత్రమునివేళ్ళు.

*

అనిరుద్ధ ఉపాపతిః.

అనిరుద్ధః న నిరుద్ధ్యతే పరై రిత్తనిరుద్ధః - పరులచేత నడ్డగింపఁ
బడనివాఁడు. రుధిర్ ఆవరణే. ౧. ఉపాపతిః. ఇ-పు. ఉపా బాణసుతా,

తస్యాః పతిః-బాణాసురునికూతురైన ఉషకు మగడు. ఈ ౨ అని రుద్ధనిపేర్లు.

* లక్ష్మీః పద్మాలయా పద్మా కమలా శ్రీ ర్హరిప్రియా. ౨౭
(ఇందిరా లోకమాతా మా రమా మజ్జశదేవతా,
భార్గవీ లోకజననీ క్షీరసాగరకన్యకా.)

లక్ష్మీః. ఈ-నీ. లక్ష్మ్యతే సర్వోఽనయేతి లక్ష్మీః - ఈమెచేత
సర్వము చూడఁబడుఁగాన లక్ష్మీ. లక్ష్మ దర్శనాంకనయోః. ౧. పద్మాల
యా. పద్మ మాలయో యస్యాస్స-పద్మమే ఇల్లుగాఁగలది. ౨. పద్మ
మస్యాః కరేఽస్తితి పద్మా-పద్మము హస్తమందుగలది. ౩. కమలమస్యా
అస్తీతికమలా-కమలము చేతియందు గలిగినది. ౪. శ్రీః. ఈ-నీ. శ్రయతి
హరిమితి శ్రీః-విష్ణువు నాశ్రయించునది. శ్రిః నేవాయాం. ౫. హరేః
ప్రియా హరిప్రియా-హరికి ప్రియురాలు. ౬. అధికపాతము. ఇందిరా
లోకమాతా మా క్షీరాబ్ధితనయా రమా, ఇందతీ తీందిరా-పరమైశ్వ
ర్యయుక్తురాలు. ఇది పరమైశ్వర్యే, లోకానాం మాతా లోకమాతా.
ఎల్లలోకములకు తల్లి. మా. అన్వేయన నాన్న ఎకదేశగ్రహణం మేతి.
లోకమాత యనునామముననే మా అని యేకదేశగ్రహణము. క్షీరాబ్ధి
స్తనయా క్షీరాబ్ధితనయా-పాలకడలికూతురు. రమతీ ఇతి రమా-క్రీడిం
చునది. రము క్రీడాయామ్. ఈ ౬ లక్ష్మీకి నామములు.

* శంభో లక్ష్మీపతేః పాంచజన్యః.

పాంచజన్యః, సముద్రే తిమిరరూపచారిణః పంచజనాఖ్యస్యా
సురస్య అస్థితావౌ త్పాంచజన్యః - సముద్రమందు తిమిరరూపుడై సం
చరించుచున్న పంచజనుఁ డనెడు రాక్షసునియొక్క అస్థివలనఁ బుట్టినది.
ఈ ౧ విష్ణుశంఖముపేరు.

*

చక్రం సుదర్శనః,

సుదర్శనః. అ-ష్ట. భక్తై స్సుఖేన దృశ్యత ఇతి సుదర్శనః - భ
క్తులచేత సుఖముగాఁ జూడఁబడునట్టిది. శోభనం దర్శన మన్యేతి వా.
మంచిదర్శనము గలది. ఈ ౧ విష్ణుచక్రముపేరు.

* కామోదకీ గదా-

కామోదకీ. ఈ-సీ. కుం=భూమిం మోదయతి=హర్షయతీతి కు
మోదకో విష్ణుః తస్యేయం కామోదకీ-భూమిని సంతోషింపజేయు
విష్ణుని సంబంధమయినది. ఈ ౧ విష్ణునిగదపేరు.

* ఖడ్గోనందకః

నందయతి దేవా నితి నందకః - దేవతలను సంతోష పెట్టునది.
ఈ ౧ విష్ణునిఖడ్గముపేరు.

* కాస్తుభోమణిః ౨౮

(చాప శ్చార్జ్యం మురారేస్తు శ్రీవతోని లాఙ్ఘనం మతమ్.)

కాస్తుభః. కుంస్తోభత ఇతి కుస్తుభోహరిః, తస్యాయం కాస్తుభః-
భూమిని నిలిపిన విష్ణునిసంబంధమైనది. స్తుభ స్తమ్భ. కుం స్తుభాతి
వ్యాప్నోతీతి కుస్తుభ స్సముద్రః - తత్ర భవతీతివా కాస్తుభః, సముద్ర
మందుఁ బుట్టినది. ఈ ౧ విష్ణుపుయొక్క మణిపేరు. విష్ణుపుధనుస్సు
శార్ఙ్గము. పుట్టుమచ్చ శ్రీవత్సము.

* గరుత్మా గరుడ స్త్రావ్యో వైనతేయః ఖగేశ్వరః,

నాగాంతకో విష్ణురథ స్సువర్ణః పన్నగాశనః.

౨౯

గరుతః పక్షౌ అన్య సంతీతి గరుత్మా. త-పు. తెక్కలు గల
వాఁడు. ౧. గరుద్భిః డయత ఇతి గరుడః-తెక్కలచేత నెగనెడివాఁడు.
డిడ్ విహాయసా గతౌ, గిరతి సర్పానితివా - సర్పములను భక్షించువాఁ
డు. గృహ నిగరణే. ౨. తృక్షన్య ఋషే రవత్యం తార్క్ష్యః-తృక్షుఁడను
మునికొడుకు. ౩. వినతాయా అవత్యం వైనతేయః-వినతకొడుకు. ౪.
ఖగానా మిశ్వరః ఖగేశ్వరః - పక్షులకీశ్వరుఁడు. ౫. నాగానా మం
తకః నాగాంతకః-సర్పములకు నాశకుఁడు. ౬. విష్ణోః రథః విష్ణురథః-
విష్ణువునకు వాహనమైనవాఁడు. ౭. సువర్ణః, శోభనాని పల్లాని పక్షౌ
యన్యసః - మంచితెక్కలు గలవాఁడు. ౮. పన్నగా అశనం యన్య సః
పన్నగాశనః - సర్పము లన్నముగాఁ గలవాఁడు ౯. ఈ ౯ గరుత్మం
తునిపేళ్ళు.

* శంభు రీశః పశుపతి శ్చివ శ్చూలీ. మహేశ్వరః,

ఈశ్వర శ్శర్వ ఈశాన శ్శంకర శ్చంద్ర శేఖరః.

౩౦

భూతేశః ఖండవరశ్చ రిగీశో గిగీశో మృడః,

మృత్యుంజయః కృత్తివాసాః పినాకీ ప్రమథాధిపః.

ఉగ్రః కపర్ది శ్రీకంఠ శ్శితకంఠః కపాలభృత్,
వామదేవో మహాదేవో విరూపాక్ష స్త్రిలోచనః.

కృశానురేతా స్సర్వజ్ఞో ధూర్జటి ర్నిలలోహితః,
హరః స్తరహరో భర్గ ప్రవ్రంబక స్త్రిపురాంతకః.

గంగాధరోఽంధకరిపుః క్రతుధ్వంసీ వృషధ్వజః,
వ్యోమకేశో భవో భీమః స్థాణా రుద్ర ఉమాపతిః.

(అష్టమూర్తి రహిర్బుధోఽస్య మహాకాలో మహానటః.)

శంభుః. ఉ-పు. శం సుఖం భవ త్యస్తాత్ శంభుః - శ మనఃగా
సుఖము. అది యీయనవలనఁ గలుగుఁగాన శంభువు. భూసత్తాయాం
శం ప్రాప్తవానితి వా, పరమానందరూపో నిత్యం విద్యత ఇత్యర్థః-ను
ఖరూపి యై యుండువాఁడు. భూ ప్రాప్త వాత్తేనేవదీ. ౧. ఈష్టే ఈ
శః-విశ్వర్యము క్తుఁడు. ఈశ విశ్వర్యే. ౨. పశూనాంజీవానాం పతిః పశు
పతిః, ఇ-పు. పశువులనఁగా ప్రమథులు, జంతువులు, వారికి ప్రభువు. పశవః
క్షేత్రజ్ఞాః తేహం పతిః త్రాతా సంసారబంధనాత్ - పశువు లనఁగా జీవు
లు, వారిని సంసారబంధమువలన రక్షించువాఁడు. ౩. శివః. శామ్యతి పర
మానందరూపత్వాన్నిర్వికారో భవతీతి శివః - బ్రహ్మనంద స్వరూపు
డును నిర్వికారుండును గనుక శమించియుండువాఁడు. శేర తే సజ్జనము
నాం స్యస్తి స్థితి వా-ఇతనియందు సజ్జనమునన్ను లుండును. శేతే సజ్జ
నమునస్త్వితి వా - సాధువులమనస్సులయందు శయనించియుండువాఁడు.
శీకో స్వప్నే, శివం కల్యాణం తద్యోగా ద్వా-శివ మనఁగా శుభము
దానితోఁ గూడినవాఁడు. శివప్రదత్వా ద్వా శుభముల నిచ్చువాఁడు.
౪. శూలమస్యా స్తీతి శూలీ. న-పు. శూలమనెడి ఆయుధము గలవాఁడు.
౫. మహేశ్వరః. మహాంశ్చసా వీశ్వరశ్చ-శ్రేష్ఠుఁడైన యీశ్వరుఁడు.
ఈశ విశ్వర్యే. ౬. ఈష్ట ఇ తీశ్వరః - విశ్వర్యము క్తుఁడు. (పభుత్వము
గలవాఁడు) ౭. శర్వః. ప్రళయే భూతానిశ్వణాతి హింస స్తీతి శర్వః-ప్రళ
యమందు భూతములను హింసించువాఁడు. శ్రూహింసాయాం. ౮. ఈష్టే
ఈశానః - విశ్వర్యముగలవాఁడు. ౯. శం సుఖంకరో తీతి శంకరః-సుఖ
మును గలుగఁజేయువాఁడు. డు కృష్ణో కరణే, ౧౦. చంద్ర శేఖరః, చంద్ర.

శేఖరః శిరోభూషణం యన్య. చంద్రుడు శిరోభూషణముగాఁగలవాఁడు. ౧౧. భూతేశః, భూతానాం ప్రమథానా మిశః-ప్రమథగణములకు శ్వేరుడు. ౧౨. ఖండపరశుః. ఉ-పు. ఖడ్గాయతీతి ఖడ్గః ఖడ్గః పరశురవ్య సః ఖడ్గపరశుః-ఖండించెడుగండ్రగొడ్డలిగలవాఁడు. ఖండపర్శుః అని పాఠంతరము. ఖండ భేదనే, ఖండః ఖండితః పరశురిత్యనురోఽనేనేతి వా - పరశువనెడురాక్షసుఁడు ఇతనిచే ఖండింపబడెను. కదాచిత్తండితోఽన్య పరశురితి వా - ఒకానొకప్పుడు ఈయనపరశువు ఖండిత మామొను. ౧౩. గిరేః కైలాస స్వేశః గిరీశః - కైలాసమున కీశ్వరుడు. ౧౪. గిరా శేతే గిరిశః - కైలాసమందు శయనించువాఁడు. శీఙ్ స్వప్నే. ౧౫. మృడతి సుఖయతి భక్తా నితి మృడః - భక్తుల సుఖంబు జేయువాఁడు. స్వయం సుఖి వా - తాను సుఖము గలవాఁడు. మృడ సుఖినే. ౧౬. మృత్యుం జయతీతి మృత్యుంజయః - మృత్యువును గెలిచినవాఁడు. జి జయే. ౧౭. కృత్తి శ్చర్క వాసోఽస్య కృత్తి వాసాః, స - పు. చర్కము వస్త్రముగాఁ గలవాఁడు. ౧౮. పినాక ధను రస్యాస్తీతి పినాకే. స - పు. పినాక మనెడివిల్లు గలవాఁడు. ౧౯. ప్రమథానా మధిపః ప్రమథాధిపః - ప్రమథగణములకు నధిపుఁడు. ౨౦. ఉగ్రత్వా దుగ్రః - భయంకరుఁడు. ౨౧. కపర్దోఽస్యాస్తీతి కపర్దీ. స - పు. కపర్దమనెడిజటాజూటము గలవాఁడు. ౨౨. శ్రీకంఠః. కాలకూటభరణా శ్రీ శ్శోభా కంఠే యన్య సః - కాలకూటమును భరించుటవలనఁ గలిగినశ్యామశోభ కంఠమందుఁ గలవాఁడు. ౨౩. శితిః శ్శ్రవ్యవర్ణః కంఠో యన్యసః శితికంఠః - నల్లనికంఠము గలవాఁడు. శితిః కంఠే య స్వేతి వా - కంఠమున నలుపు గలవాఁడు. ౨౪. కపాలం బిభర్షీతి కపాలభృత్. త - పు. కపాలమును భరించినవాఁడు. భృత్ భరణే. ౨౫. వామః శ్రేష్ఠ స్స చాసౌ దేవశ్చ వామ దేవః - శ్రేష్ఠుడైనదేవుడు. వామసార్వేష్ఠ ధృతా దేవీయన్య - ఎడమవక్రము ధరింపఁబడినభార్య గలవాఁడు. వామయా దీవ్యతీతి వా - స్త్రీదేవే బ్రకాశించువాఁడు. దివ్ క్రీడావిజగీషావ్యవహారద్యుతిస్తుతిమోదమన్యస్య కాంతిగతిషు, వక్రత్వా ద్వామస్స చాసౌ దేవశ్చేతి వా - వక్రత్వము గలదేవుడు. ౨౬. మహాం శ్చాసౌ దేవశ్చ మహాదేవః - శ్రేష్ఠ

జ్ఞానరేవుడు. ౨౭. విరూపాక్షి రవిచంద్రాగ్ని రూపత్వా త్రివిధాని అక్షిణి యస్య సః విరూపాక్షః - సూర్యచంద్రాగ్ని రూపము లగుటవలన మూడువిధము లైనకన్నులు గలవాడు. ౨౮. త్రిణిలోచనాని యస్య త్రిలోచనః - మూడు కన్నులు గలవాడు. ౨౯. కృశాను రగ్నిః రేతో యస్య సః కృశానురేతాః. స - పు. అగ్నిరూప మైనరేతస్సు గలవాడు. ౩౦. సర్వం జానా తీతి సర్వజ్ఞః - సర్వము నెఱిగినవాడు. జ్ఞా అవబోధనే. ౩౧. ధూ ర్భారభూతా జటిః జటా యన్యేతి ధూర్జటిః ఇ-పు. భారమైనజడలు గలవాడు. ౩౨. నీలలోహితః. జహ్వతో బ్రహ్మణో లలాటస్వేదజం తేజోఽగ్నా నిపత్య నీలం స ల్లోహిత మభూత్ తతోఽయం జాత ఇతి నీలలోహితః - బ్రహ్మ హోమము జేయునపుడు లలాటస్వేదమువలనఁ గలిగిన తేజము అగ్నియందుఁ బడి నీలవర్ణమై పిమ్మట రక్తవర్ణ మాయెను. అందువలనఁ బుట్టినవాడు గనుక నీలలోహితుడు. నీలః కంఠే లోహితః కేశే వ్యన్యేతి వా - కంఠమందు నీలవర్ణంబును కేశములయందు రక్తవర్ణంబును గలవాడు. ౩౩. హరతి ప్రళయే సర్వమితి హరః - ప్రళయకాలమున సర్వమును హరించువాడు. భక్తానా మార్తిం హర తీతి వా - భక్తులపీడను హరించువాడు. హృకో హరణే. ౩౪. స్వరం మన్మథం హరతీతి స్వరహరః - మన్మథుని సంహరించినవాడు. ౩౫. భర్జతే కామకాలా దీనితి భర్జః - కామకాలాదులను కాలపాకమును బొందించినవాడుగనుక భర్జుడు. భృజే భర్జనే. ౩౬. త్ర్యంబకః. త్రిణి అంబకాని లోచనాని యస్య - మూడుకన్నులు గలవాడు. త్రయాణాం లోకానామంబకః పితా - ముల్లోకములకుఁ దండ్రి. ౩౭. త్రిపురాణా మంతక స్త్రిపురాంతకః - త్రిపురములకు నాశకుడు. ౩౮. గంగాయాః ధరః గంగాధరః - గంగను ధరించినవాడు. ౩౯. అంధక స్యాసురస్య రిపుః. ఉ - పు. అంధకానురునికి శత్రువు. ౪౦. క్రతుం దక్షయజ్ఞం ధ్వంసితం శీల మన్యేతి క్రతుధ్వంసీ. స - పు. దక్షయజ్ఞమును జెడిచినవాడు. ధ్వంసు అవస్రంసనే. ౪౧. వృషో ధ్వజో యస్య స వృషధ్వజః - వృషభము ధ్వజముగాఁ గలవాడు. ౪౨. వ్యోమ్ని కేశాః యస్య సః వ్యోమకేశః - ఆకాశమున నిండియున్న తలవెండ్రుకలు గలవాడు. ౪౩. భవః

భవతి భవతేవా సర్వమితి భవః - అంతయుఁ దాన యగువాఁడు. రర.
 విభ త్యస్తాత్ త్రైలోక్యం భీముః - ముల్లోకము లితనివలన భయపడును
 గనుక భీముఁడు. ఇ భీ భయే. రగి. ప్రశమేఽపి తిష్ఠ తీతి స్థాణుః-ప్రశయ
 మందునుండువాఁడు. స్థా గతినివృత్తే. రఽ. రోదయతి శత్రూః-రుద్రః.
 శత్రువులను దుగిఖపెట్టువాఁడు. స్వయం రురో దేతివా. రుదిర్ అశ్రు
 విమోచనే, ఏకదా బ్రహ్మసురోధేన ప్రాప్తజన్తపరిగ్రహోఽసౌ
 రురో దేతి పురాణప్రసిద్ధిః-ఒకానొకప్పుడు బ్రహ్మవలన జన్తమునుబొం
 దినవాఁడై దుగిఖంచెను గనుక రుద్రుఁడు. రుదం రోదనం ద్రావయ తీతి
 వా-దుగిఖమును బోఁగొట్టువాఁడు. ద్రు గ్రతే. రఽ. ఉమాయాః పతిః
 ఉమూపతిః-పార్వతీదేవికి భర్త. ఈ రర శివునిపేళ్లు.

* కపర్దోఽస్య జటాజూటః.

అస్య= ఈశివునియొక్క, జటాజూటః = జటాసమూహము, కపర్దః=
 కపర్దమని, ఉచ్యతే=చెప్పఁబడుచున్నది. కపర్దః, కేన సుఖేన జలేన వా
 పరం పూర్తిం దదాతీతి కపర్దః-సుఖముచే నిండించునది. పర్వ పూరణే.
 ఈ ౧ శివుని జటాజూటము.

* పినాకోఽజగవం ధనుః,

పినాకః. త్రిపురదాహకాలే శరజ్వాలాజ్వాలై ర్నాకం పిహితవాః
 పినాకః. తదా మేరుధనుస్తాత్ - త్రిపురదహనకాలమందు శరజ్వాలల
 చేత స్వర్గమును గప్పినది గనుక పినాకము. ౧. అజగవాస్థివికారత్వా దజగ
 వం. అన. అజగవముయొక్క అస్థివికారమైనది. ఈ ౨ శివుని విల్లుపేళ్లు.

* ప్రమథాః స్యుః పారిషదాః

ప్రమథ్నంతి శత్రూః ప్రమథాః-శత్రువులను మథించువారు.
 మంథ విలోడనే. ౧. పరిషది సాధవః పారిషదాః. తే చండీశ్వరనందిమహా
 కాశభృంగాదయః - సభయందు సాధువులు వారు చండీశ్వరప్రభృతు
 లు. ఈ ౨ ప్రమథగణముల పేళ్లు.

* బ్రాహ్మీత్యాద్యాస్తు మాతరః, ౩౫

(బ్రాహ్మీ మాహేశ్వరీ చైవ కామారీ వైష్ణవీ తథా,
 వారాహీ చైవ చేంద్రాణీ చాముండా సప్తమాతరః.)

బ్రాహ్మీత్యాద్యా మాతరః. రుద్రపరిచర్యాశీలాః, మాంతి పరిచ

ర్యాం మాతరః. ఋ-సీ. శివునికి పరిచర్యలు నేయువారు. మాఁ మానే
వర్తనేచ. తా సృష్ట. శ్లో. బ్రాహ్మీ మాహేశ్వరీచైవ కామారీ వైష్ణవీ
తథా, వారాహీ చైవ చంద్రాణీ చాముండా సప్తమాతరః, బ్రహ్మసం
బంధినీ బ్రాహ్మీ, మహేశ్వరసంబంధినీ మాహేశ్వరీ, కుమారసంబంధినీ
కామారీ, విష్ణుసంబంధినీ వైష్ణవీ, వరాహస్థ్యయం వారాహీ, ఇంద్ర
సంబంధినీ ఇంద్రాణీ, చాముండనామాసురసంహారిణీ చాముండా, వీనియ
ర్థము సప్తము. ఈ ౭ క్రమముగా బ్రాహ్మీమొదలగు శక్తులపేళ్లు.

* విభూతి ర్భూతి రైశ్వర్య మణిమూదిక మష్టధా,
(అణిమా మహిమా చైవ గరిమా లఘిమా తథా,
ప్రాప్తిః ప్రాకామ్య మిశత్వం వశిత్వం చాష్టభూతయః.)

విశేషేణ భవతీతి విభూతిః, భూతిశ్చ. ఇ-సీ. విశేషముగాఁ
గలుగునట్టిది. ౧. ౨. ఈశ్వరస్వభావ ఐశ్వర్యం. అ-స. ఈశ్వరభావ
ము. ౩. సా భూతి రణిమూదిభేదే నాష్టధా - ఆయైశ్వర్యము అణిమా
దిభేదముచేత నెనిమిదివిధములు. అణిమా అణుత్వం సూక్ష్మతయా
యా లభ్య తే సా అణిమా, మహత్వేన మహిమా, గురుత్వేన గరిమా,
లఘుత్వేన లఘిమా, యయా ఇష్టప్రాప్తినాని ప్రాప్తిః, ఇచ్ఛయా నిర్వి
ఘ్నసంచారశక్తిర్వేన త త్ప్రాకామ్యం, సర్వాతిశాయిత్వ మిశత్వం,
స్వాధీనేంద్రియత్వం వశిత్వం. ఇవి అష్టైశ్వర్యములు.

* ఉమా కాత్యాయనీ గౌరీ కాళీ మైమవ తీశ్వరీ. 31
శివా భవానీ రుద్రాణీ శర్వాణీ సర్వమంగళా,
అపర్ణా పార్వతీ దుర్గా మృడానీ చండి కాంబికా. 32
(ఆర్యా దాత్యాయణీ చైవ గిరిజా మేనకాత్తజా.)

ఉమా. ఆ-సీ. ఉ ఇత్యనేన సంబోధ్య మా ఇత్యనేన తపసో మా
త్రా సిషిద్ధత్వాదుమా. ఉ=ఓబిడ్డా, మా=వలదు. అనియిట్లు తల్లిచే దప
స్సువలన నిషేధింపఁబడెను గనుక ఉమ. అవతీత్యుమా-రక్షించునట్టిది.
అవరక్షణే. ౧. కతి అయనాని మోక్షమార్గా సుసంధి విచారయతీతి కత్య
యనః. తస్యగోత్రవత్సంకాత్యాయనీ-మోక్షమార్గంబు లెన్నిగల వని
విచారించువాఁడు కత్యయనుఁడు, ఆముఖిగోత్రమందే బుట్టినది. ౨. గౌ

వర్ణత్వాద్ధారి. ఈ-సీ. గౌరవర్ణముగలది. 3. కాశవర్ణత్వాత్కాశీ-నీలవర్ణముగలది. ౪. హిమవత అవత్యం స్త్రీ హైమవతీ - హిమవంతునికూతురు. 5. ఈశ్వరస్య పత్నీ ఈశ్వరీ. ఈ-సీ. ఈశ్వరునిభార్య. ౬. శివమంగళ మస్యా అస్తీతి శివా - శుభము గలది. శివస్య పత్నీతివాశివా - శివునిభార్య. ౭. భవస్య పత్నీ భవానీ - భవునిభార్య. ౮. రుద్రస్య పత్నీ రుద్రాణీ - రుద్రునిభార్య. ౯. శరస్య పత్నీ శర్వాణీ. ఈ-సీ. శరస్సునిభార్య. ౧౦. సర్వాణి మంగళాని యస్యా సా సర్వమంగళాసమ స్తమైవ శుభములు గలది. ౧౧. తపసి పర్ణానామ వ్యవశనా దపర్ణావర్ణములైన భక్షింపక తపం బొనర్చినది. అపకత మృణం య ద్యోతివా-పోగొట్టబడిన ఋణము గలది. ౧౨. పర్వత స్యావత్యం స్త్రీ పార్వతీ. ఈ-సీ. పర్వతమునకుఁ గూతురు. ౧౩. దుఃఖేన గంతుం శక్యతే దుర్గా - కష్టముచే నెఱుంగఁదగినది. దుర్గం వనగిరిరూప మావాసో యస్యా సా - వనాదిదుర్గము స్థానముగాఁ గలది. ౧౪. మృడస్య పత్నీ మృడానీ. ఈ-సీ. మృదునిభార్య. ౧౫. చండతి కువ్యతీతి చండికా - కోపముగలది. చండికోపనే. చండాసురమథనాద్వా - చండాసురునిఁజంపినది. ౧౬. జగన్మాతృత్వా దంబికా-లోకములకుఁదల్లి. అంబతే జనయతి సర్వ మంబికా - సమ స్తమును జనింపఁజేయునది. అంబ జననే. ౧౭. శ్రేష్ఠత్వా దార్యా - శ్రేష్ఠురాలు. దక్ష స్యావత్యం దాక్షాయణీ-దక్షునికూతురు. గిరే భూతా గిరిజా - పర్వతమువలనఁ బుట్టినది. మేనకాయాః అత్తజా, మేనకాత్తజా-మేనకకూతురు. ఈ ౧౭ పార్వతీదేవిపేళ్లు.

* వినాయకో విఘ్న రాజ దై వ్యమాతుర గణాధిపాః,

అ వ్యేకద స్త హేరమ్బ లంబోదర గజాననాః.

3౮

వినయతి శిక్షయతి దుష్టా విఘ్నంశ్చేతి వినాయకః-దుష్టులను విఘ్నములను శిక్షించువాఁడు. సీజ్ హేరమ్బే, విగతో నాయకః ప్రభుత్వస్య స్వతంత్రత్వాత్ - స్వతంత్రుడౌటవలనఁ దనకు నితర ప్రభువు లేనివాఁడు. ౧. విఘ్నానాం రాజా విఘ్న రాజః - విఘ్నములకు రాజు. ౨. ద్వయో ర్మాత్రోరుమాగంగయో రవత్యం ద్వైమాతురః-గంగా సారవతులకు నిద్దటికిని గుమారుఁడు. 3. గణానాం ప్రమథాదీనామధిపా గణాధిపః - ప్రమథాదిగణములకు నాయకుఁడు. ౪. కార్తికేయోత్పా

టితైకదంతత్వా దేనో దంతో యస్య స ఏకదంతః - కుమారస్వామి
నాకదంతము పెరికివేయబడెను గనుక నేకదంతుఁడు. ౫. హే రుద్ర
మీపే రంబతే తిష్ఠతీతి హేరంబః - రుద్రునియొద్ద నుండువాఁడు. బుద్ధ
తా. హేరతే వర్ధయతి భక్తానితివా. భక్తుల వృద్ధిబొందించువాఁడు. శ్లో
వృద్ధా. ౬. లంబ ముదరం యస్య స లంబోదరః - వ్రేలెడి బొజ్జగ
వాఁడు. ౭. గజస్యేవ ఆననం యస్య స గజాననః, ఏనుఁగు మొగమా
వంటి మొగముగలవాఁడు. ఈ ౮ వినాయకునిచేళ్ళు.

* కార్తికేయో మహాసేన శ్వరజన్తా షడాననః,
పార్వతీనందన స్కుంద స్సేనానీ రగ్నిభూర్మహా.
బాహులేయ స్తారకజి ద్విశాఖ శ్శిఖివాహనః,
షాన్తాతురశ్శక్తిధరః కుమారః క్రాంచదారణః.
(భృంగీ భృంగిరిట స్తుండినందినా నందికేశ్వరే,
కర్కషాటీతు చాముండా చర్కముండా తు చర్చికా.)

కృత్తికానా మవత్యం కార్తికేయః - షట్కృత్తికలకొడుకు. ౧.
మహాసేనా యస్య మహాసేనః-గొప్పదండు గలవాఁడు. ౨. శరాభే
తృణే జన్త యస్య సః శరజన్తా. న-పు. తెల్లునందు జన్మించినవాఁడు. ౩.
రే జలే వా జన్త యస్య - ఉదకమందు జన్మించినవాఁడు. ౪. అగ్ని
తీనాం షణ్ణాం స్తస్యపానార్థం షట్ ఆననాని యస్య సః షడాననః
అగ్ని భార్యలైనషట్కృత్తికల స్తస్యపానముఁ జేయుటకై యాఱుము
ఖములధరించినవాఁడు. ౫. పార్వత్యాః నందనః పార్వతీనందనః. పార్వ
దేవికొడుకు. ౬. స్కుందయతి శత్రూ శోషయతీతి స్కుందః-శత్రు
లశోషింపఁజేయువాఁడు. దేవ స్త్రీదర్శనాదీశ్వర రేతసః స్కుందతీతిస్కు
దః-దేవ స్త్రీదర్శనమువలన వడలిన యీశ్వరరేతస్సువలనఁబుట్టినవాఁడు.
స్కుందీర్ గతిశోషణయోః. ౭. దేవసేనాం నయతి ప్రావయతి సేన
సీః. ఈ-పు. దేవసేనను నడిపించువాఁడు. ణీజా ప్రావణే. ౮. అగ్నేర్భవ
త్యగ్నిభూః. ఊ-పు. అగ్నివలనఁ బుట్టినవాఁడు. ౯. గూహతి పరాయ
ధేభ్య ఆత్మనైస్యం గోపాయతీతిగుహః - తననైస్యమును రక్షించుకొన
వాఁడు. గుహా సంవరణే. ౧౦. బహులానాం కృత్తికానా మవత్యం ౧౧.
హులేయః-కృత్తికలకొడుకు. ౧౨. తార్కం జితవా తారకజిత్, త-పు.

రకాసురుని జయించినవాఁడు, జి జయే. ౧౧. విశాఖానక్ష త్రే జాతః
 శాఖా-విశాఖ నక్షత్రమందుఁ బుట్టినవాఁడు. వినా పక్షిణా మయూ
 శాఖతి వ్యాప్నోతీతి విశాఖః - పక్షియైననెమిలిచేతఁ దిరుగు
 ఁడు, శాఖు శ్లాఖు వ్యాప్తౌ. ౧౨. శిఖీమయూరో వాహనంయస్య శి
 వాహనః - నెమిలి వాహనముగాఁ గలవాఁడు, ౧౩. షణ్ణాం మాతృ
 మపత్యం షాణ్ణాతురః-ఆర్ష్యరుతల్లులకొడుకు, ౧౪. శక్తేర్ధర శృక్తి
 ః - శక్తి యనునాయుధమును ధరించినవాఁడు, ౧౫. సదా బాల
 వ్యోత్ కుమారః - ఎల్లప్పుడు బాలుఁడుగా నుండువాఁడు. కుత్సితా
 రయతీతి వా-కుత్సితుల సంహరించువాఁడు. మృక్షే ప్రాణత్యాగే. కా
 ణివ్యాం మారయతి మన్మథవ దాచరతీతి వా - భూమియందు మన్మ
 ణినలె సుందరుడైనవాఁడు. కా పృథివ్యాం మాం లక్ష్మం రాతి ద
 తీతి వా-భూమియందు సంపద నిచ్చువాఁడు. రా దానే. సదా బ్రహ్మ
 తిత్వా ద్వా - ఎల్లప్పుడు బ్రహ్మచారి గనుక కుమారుఁడు, ౧౬.
 చాఖ్యం పర్వతం దాతవా క్రౌంచదారణః - క్రౌంచప
 తమును వ్రక్కలించినవాఁడు. ద్వా విదారణే. ౧౭. కుమారస్వామి
 యు. (భృంగీత్యాదయో నందీశ్వరనామాని. కర్తృమోటీత్యాదయః
 చారికానామాని-భృంగి మొదలైనవి నందీశ్వరునికిఁ బేళ్లు. కర్తృమో
 మొదలైనవి శివపరిచారికలపేళ్లు.)

ఇంద్రో మరుత్వా న్నఘవా బిడౌజాః పాకశాసనః,
 పృథ్వీ వాః సు(శు)నాసీరః పురుహూతః పురందరః. ౪౧
 జిష్ణుః క్షేభిర్వభ శ్శక్ర శ్శతమస్యర్దివస్పతిః,
 సుత్రామా గోత్రభి ద్వజీ వాసవో వృత్రహః పృషా. ౪౨
 వాస్తోష్మతి స్సరపతి ర్భూలాలాతి శ్శచీపతిః,
 జంభభేదీ హరిహయ స్సాన్విరాణ్ణముచినూదనః. ౪౩
 సంక్రద్దనో దుశ్శ్చివన స్తురాషా క్షేఘ్రవాహనః,
 (ప్రాచీనబర్హి రహిహః పృతనాషా ట్పులోమజిత్.)
 ఆఖండలః సహస్రాక్ష ఋభుతాః.

ఇంద్రః తీంద్రః-పరమైశ్వర్యయుక్తుఁడు, ఇది పరమైశ్వర్యే. ౧.
 పృథో దేవాః అస్య సంతీతి మరుత్వాన్. త-పు. దేవతలు గలవాఁడు.

౨. మహ్యతే పూజ్యతే మఘనా. న-పు. పూజింపబడువాడు. మహా పూజాయాం. పా. మఖః యాగోఽస్యాస్తీతి మఖివా. త. యాగము గలవాడు. ౩. వేష్టితి విడం. వబడౌరభేదా ద్విడంవా నశీలం ఓజో యస్య సః బిజౌజాః. స. పు. వ్యావసశీల మైనతేజః గలవాడు. బిడతీతి విడం శత్రుభేదక మాక్రోశనం వా ఓజో యస్య శత్రువులభేదించునట్టి, లేక, ఆక్రోశింపజేయునట్టి తేజస్సుగలవాడు. ఆక్రోశభేదనయోః. ౪. పాకం వృత్రాసురభ్రాతరం శాసితవా శాసనః-వృత్రాసురునిసోదరుఁ డైనపాకాసురునిఁ జంపినవాడు. పా గర్భం శిక్షితవా-గర్భమును శిక్షించినవాడు. శాసు అనుశిష్టా. వృద్ధం శ్రవః కీర్తిర్యస్యసః వృద్ధశ్రవాః. న-పు. ప్రవృద్ధమైన కీర్తిగలవాడు. వృద్ధైః శ్రూయత ఇతివా - వృద్ధులచే వినుబడువాడు. వృద్ధైః శ్రవః హితశ్రవణం యస్య - వృద్ధు లైనబృహస్పత్యాదులవలన వినుమును వినువాడు. శ్రు శ్రవణే. ౬. శోభనం నాసీరం యస్య, నాసీరః-శ్రేష్ఠ మైన నేనాగ్రభాగముగలవాడు. శవర్ణాదిపాతమున శునంతీతి శునాః, శున గతౌ. శునా స్సీరా లాంగనాని యేన - నుడుండైన యెవనిచేత నాఁగేళ్లు కదులు చున్నవో అతఁడు శునాసీరు శునా స్సమృద్ధా స్సీరా యేనేతివా - ఎవనిచేత నాఁగేళ్లు సమృద్ధులగుచున్నవో, అతఁడు. శునాసీరా వాయుసూర్యా వన్యస్త ఇతి వాయుసూర్యులు గలవాడు. ౭. పురు ప్రభూతం హూతం యజ్ఞే హవీనం యస్య పురుహూతః. యజ్ఞములయందుఁ బ్రచురమైన పిలగలవాడు. పురు భూయిష్ఠం హూయతే యజ్ఞేషు - యజ్ఞములయందుక్కిలి పిలువబడువాడు. హు దానాదనయోః. పురునామాన రం హతవానితివా - పురువనెడిరాక్షసునిఁ జంపినవాడు. ౮. పుర అరీణాం దారయతీతి పురందరః - శత్రుపురముల ప్రక్కలించినవాడౌ విదారణే. ౯. జయశీలో జిష్ఠః. ఉ-పు. జయించుశీలముగలవా జి జయే. ౧౦. లేఖానాం దేవానా మృషభః లేఖర్షభః - దేవతలలోష్ఠుడు. ౧౧. శక్నోతి సప్తజయ ఇతి శక్రః-దుప్తజయమందు శక్తుడు. శక్న్ శక్తౌ. ౧౨. శతం మన్యవో యస్య శతమన్యః-ఉ-పు. ను క్రమములు గలవాడు. ౧౩. వితి వితిమన్యః-ఉ-పు. స్వగ్రమ

బ్రహ్మ. ౧౪. సుష్టు త్రాచితత్వతి సుత్రామా. న-పు. లోకముల తె
 నుగా రక్షించువాడు. తైత్తిరీ పాలనే. ౧౫. గోత్రా వర్వతా భి
 త్తీతి గోత్రభిత్. ద-పు. పర్వతముల భేదించినవాడు. భిదిర్ విదా
 రణే. ౧౬. వజ్రోఽస్యాస్తీతి వజ్రే. న - పు. వజ్రాయుధము గలవాడు.
 ౧౭. వసూని రత్నాన్యస్య సంతీతి వాసవః - రత్నములు గలవాడు.
 ౧౮. వృత్రం హతవా వృత్రహః. న-పు. వృత్రసురునిఁ జంపినవా
 డు. హనహింసాగత్యోః. ౧౯. వర్షతీతి వృషా. న-పు. వర్షించువాడు.
 పృషు సేచనే. ౨౦. వాస్తోః గృహక్షేత్రాదేః పతి రధిదేవతా. వాస్తో
 ష్మతిః. గృహక్షేత్రాదులకు సధిదేవత. ౨౧. సురాణాం పతి స్సురపతిః -
 దేవతలకుఁ బ్రభువు. ౨౨. బలాఖ్యస్యాసురస్య అరాతి ర్బలారాతిః - బలా
 సురునికి శత్రువు. ౨౩. శచ్యాః పతి శ్శచీపతిః. ౨౪. శచీదేవికి భర్త.
 ౨౫. జంభాఖ్య మసురంభిన త్తీతి జంభభేదీ. న-పు. జంభాసురుని భేదించిన
 వాడు. భిదిర్ విదారణే. ౨౬. హరయో హరితవర్ణాః హయాః యస్య
 సః హరిహయః - వచ్చునిగుఱ్ఱములు గలవాడు. ౨౭. స్వః స్వగ్రేరాజ
 త ఇతి స్వరాట్. జ-పు. స్వర్గమందుఁ బ్రకాశించువాడు. రాజృ దీ
 ప్తా. ౨౮. నముచిం సూదితవా నముచినూదనః - నముచి యనురాక్ష
 సుని హింసించినవాడు. సూద హింసాయాం. ౨౯. సంక్రందయతి రిపూ
 నితి సంక్రందనః - శత్రువుల మొఱపెట్టించువాడు. కడి క్రది ఆహవోనే రో
 దనే చ. ౩౦. దుస్సహశ్చ్యవనోనామ మునిర్యస్య స దుశ్చ్యవనః, చ్య
 వనోహి అశ్వీభ్యాం స్వవృద్ధతా మపోహ్యా తాభ్యాం యజ్ఞభాగం క
 ల్పితవా, త మింద్రః కోపా ధ్ధంతుం వజ్రాయుధం కరేణ గృహీ
 త్వా తస్య తేజసా స్తబ్ధబాహు రభూదితి పౌరాణికీ కథా. తతో
 దుశ్చ్యవన ఇతి భావః - తనవజ్రాయుధమునకు సామ్యుడు గానిచ్యవన
 మునిగలవాడు. చ్యవనముని స్వైరై వ్యద్యులవలనఁ దనవృద్ధత్వముఁ బాపి
 కొని, వారలకు యజ్ఞభాగముఁ గల్పించెను. అంతట నింద్రుండు కోపం
 బున చ్యవనమునిం జంపుటకై వజ్రాయుధమునెత్తి యాబుషి ప్రభావ
 ముచే స్తబ్ధబాహుం డయ్యె సని పురాణకథ గలదు గావున దుశ్చ్యవనుఁ
 డు. ౩౧. తురం శత్రువేగం సహత ఇతి తురాపాట్. హ-పు. శత్రువేగ
 మును సహించువాడు. షహ మర్షణే. ౩౨. మేఘా గజరూపధారిణ

ఐరావతాదయో వాహనం యస్య స మేఘవాహనః - గజరూపధార
 లై నమేఘములు వాహనముగాఁ గలవాఁడు. మేఘా నావిశ్య వర్ష
 తీతివా-మేఘములం బ్రవేశించి వర్షించువాఁడు. 32. ఆఖండయతి
 ర్భి న త్తీతి ఆఖండలః - శత్రువుల ఖండించువాఁడు. ఖడి ఖండనే
 33. సహస్ర మక్షీణి యస్య నః సహస్రాక్షః-వేయికన్నులు గలవాఁడు.
 34. ఋభూ దేవా క్షిపతి కర్మసు ప్రేరయతీతి ఋభుక్షాః, న-పు.
 తస్య తు పథిమధ్యభుక్షామాదితి ఆకారః. అంతాదేశేన పంథాఇతి
 ద్రూపం-దేవతలఁ బనులయందుఁ బ్రేరేపించువాఁడు. క్షిప ప్రేరణే. 35.
 * తస్య తు ప్రియా. ర

పులోమజా శ చీంద్రాణి

పులోమో మునే ర్జాతా పులోమజా - పులోముఁ డను ముని
 వలనఁ బుట్టినది. పురోణి లోమాని యస్య పులోమా తస్మా జ్జాతే
 తివా-విస్తారమైనరోమములు గలవాఁడు పులోముఁడు. అతనికూతుడు.
 జనీ ప్రాదుర్భావే. ౧. శచతి హంసవద్గచ్ఛతీతి శచీ - హంసవలె నడచు
 నది. శచి శ్వచి గతా. ౨. ఇంద్రస్యవత్స ఇంద్రాణి. ఈ-సీ. ఇంద్రుని
 భార్య. 3. శచీదేవిపేళ్ళు.

నగరి త్వమరావతీ,

అమరా అస్యాం సంతీ త్వమరావతీ. ఈ-సీ. దేవత లిందు నివ
 సిందియుందురు. ౧. ఇంద్రనగరి అమరావతి యనంబడు.

* హయ ఉచై ష్శ్రవాః-

ఉచై షః శ్రవసీ యస్య, ఉచై ష్శ్రవాః. న-పు. ఉన్నతము లైన
 చెవులు గలది. ఉచై షః శ్రవః కీర్తి ర్యస్య-ఉన్నత మైనకీర్తి గలది. ౧.
 ఇంద్రాశ్వము ఉచై ష్శ్రవ ససంబడును.

* సూతో మాతలిః-

మతాని సూతకర్తాణి లాతి గృహ్లాతీతి మతలః, తస్మావత్త్వంమా
 తలిః. ఇ-పు. సారథి కర్తలయందుఁ గలమతములగ్రహించినవాఁడు. మ
 తలుఁడు, వానికొడుకు మాతలి. లాఆదానే. ౧. ఇంద్రునిసారథి మాతలి
 యనంబడును.

#

నందనం వనం.

రగ

నందయతీతినందనం. అ-న. సంతోషింపఁ జేయునట్టిది, టు నది
సమృద్ధా. ౧. ఇంద్రునివనము నందనమనంబడును.

స్యాత్ ప్రాసాదో వైజయంతః-

ప్రశస్తాః వైజయంత్యః పతాకా అస్మి సంతీతి వైజయంతః.
౧. ప్రశస్తము లైన పతాకములు గలది. ఇంద్రునిమేడ వైజయంత
యనంబడును.

జయంతః పాకశాసని,

ఇంద్రునికొమారుడు జయంతః డనం బడును. జయతి శత్రు
ని జయంతః-శత్రువుల జయించువాడు. జ జయే. సౌందర్యేణ సర్వా
సభిభవతీతివా-సౌందర్యముచే నందఱిని బరిభవించువాడు. ౧. పాకశా
సనస్యాపత్యం పాకశాసనిః. ఇ-పు. ఇంద్రునికొడుకు. ౨.

ఐరావతోఽభ్రమాతం గైరావ కాభ్రమువల్లభాః. ౪౬

ఇరా ఆవ సుంతి యత్ర సఇరావా సముద్రః, తత్ర జాతః, ఐరావ
తః. ఇరము లనఁగా జలములు, అవిగలవాడు సముద్రుడు, అందుఁబుట్టి
నది. ౧. అభ్రే మాతంగః అభ్రమాతంగః-ఆకాశమం దుండెడియేనుఁగు.
అభ్రాత్మకోవా మాతంగః - మేఘస్వరూపమైనయేనుఁగు. ౨. ఐరావ
తః. ఇరా హాలా తత్ప్రధానం వన మిరావణం, తత్ర జాతః-కల్లుగలవన
ము ఇరావణము, అందుఁ బుట్టినది. 3. అభ్రమునామ్నా వాస్తి
వాః వల్లభః అభ్రమువల్లభః-అభ్రముననెడి ఆడుయేనుఁగునకుఁ బతి.
ఐరావతశబ్దము మొదలు-౪. ఇంద్రుని యేనుఁగుపేళ్లు.

హృదినీ వజ్ర మస్త్రీ స్యాత్కులిశం భిదురం పవి,

శతకోటి స్వరు శృంభో దంభోళి రశని ర్వయోః. ౪౭

హృదతే శబ్దాయత ఇతి హృదినీ. పా. హృదనీ. ఈ-నీ. హృ
దోఽస్య అస్త్రీతివా - మ్రాయుచుండునట్టిది. హృద అవ్యక్తే శబ్దే. ౧.
ఇతి యాతి న ప్రతిహస్యత ఇతి వజ్రం - అడ్డము లేక పోవునట్టిది. వజ్ర
తే, అస్త్రీతి కాకాక్షిన్యాయేన ఉభాభ్యాం సంబధ్యతే. తేన వజ్రకు
తశబ్దయోః పుంలింగ మవ్యస్తి, కులిశో మమ వక్షసీతి భట్టిః. ౨.
వ్యతే సంతస్యతే కీర్తి రనేన కులిశం. అ-ప. కీర్తిని వృద్ధిఁ బొందిం
చునట్టిది. కుల సంతానే, కుం పృథివీం లేశయతీతివా - భూమిని స్వల్ప

ముగాఁ జేయునట్టిది. లిశ అల్పీభావే, కుశా హస్తే శేతే తిష్ఠతీతివా-
హస్తమున నుండునట్టిది. కుల్లే పర్వతా శ్చ తి పక్షచ్ఛేదేన తనూక
రోతీతివా-పర్వతములతెక్కలు ఛేదించి స్వల్పముగాఁ జేయునది. శో
తనూకరణే. 3. భినత్తి శత్రుబలమితి భిమరం. అ-న. శత్రునై న్యము
ను భేదించునట్టిది. భిదిర్ విచారణే. ౪. పునాతి వైరమితి పవి,
వైరశుద్ధిని జేయునట్టిది, వైరశుద్ధియనఁగాఁ బగదీర్చుకొనుట పూజ్ పవ
నే. ౫. శతం కోటయో ధారా యస్య స శతకోటిః. ఇ-పు. నూరం
చులుగలది. ౬. స్వరతి శబ్దాయతే ఉపతాపయతి పరానితి వాస్వరుః. ఉ-
పు. మ్రోయునట్టిది, లేక, శత్రువులఁ దపింపఁజేయునట్టిది. స్వశబ్దో
తాపయోః, శోభనా న్యరూంషి ధారా అన్యేతి వా-అరుసులనఁగా అ
చులు మంచియంచులు గలది. ౭. శంశుభ మస్యాస్తీతిశంబః-శుభమ
గలిగినట్టిది. శత్రూ శమయ తీతివా-శత్రువుల నణఁచునట్టిది. శమ ఉప
శమే. ౮. దంభా దాటోపా స్తీయతఇతి దంభోలిః. ఇ-పు. ఆటోపము
వలననే లయింపఁజేయునట్టిది. దభాతి ఖేదయత్యరీనితి వా-శత్రువులన
దుగిఖపెట్టునది. దంభహింసాయాం. ౯. (అత్ర రూపభేదేన జ్ఞాతలింగస్వ
శంబశబ్దస్య సాహచర్యాత్సర్వదంభోలిశబ్దయోః పుంలింగయోః జ్ఞా
లింగస్వరుశబ్దసాహచర్యాత్సర్వనిశతకోటిశబ్దయోః పుంలింగతా జ్ఞేయా
ఏవమన్యత్రాపి పరంపరయా సాహచర్యాల్లింగభేదోజ్ఞేయః.) అశని
ఇ-పు. అశ్యతే భుజ్యతే తైలోక్య మనేనే త్యశనిః- ముల్లోకము దీని
భుజింపఁబడుచున్నది. అశ భోజనే. ఈ ౧౦ వ బ్రాయుధముపేర్లు.

* వ్యోమయానం విమానోఽస్త్రీ-

వ్యోమ్ని యానంగమనందేవానాయేన తద్యోమయానం-
వతలకు ఆకాశమందు గమనము చేనిచేతఁ గలుగునోలది. యాప్రా పదే
౧. విశేషేణమాంతి వర్తంతే దేవా అస్మిన్నితి విమానః. అ - పు
దీనియందు దేవతలు విశేషముగా నుండురు. మాజ్ మానే వర్తనే
వినా పక్షిణా మానముపమానం గమనే యన్యేతి వా-గమనమందు ప
తోసాదృశ్యము గలది. వ్యోమయానవిమానశబ్దములు దేవరథముపేర్లు.

నారదాద్యా సురర్షయః,

స్వర్గవర్గము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

భిన్న కలహప్రియత్వాన్నిరదః. కలహప్రియః డౌటవలన నరసమూహమును భేదించువాఁడు. దో అవఖండనే. నారం నరాణాం ధర్మం దదాతి ఉపదిశతీతివా. మనుష్యులకు ధర్మము నుపదేశించువాఁడు. దుదాహ్ దానే. తదాద్యా స్తుంబురుభరతదేవాదయః - ఇతఁడు మొదలైనవారు దేవముషులు. సురాశ్చ తే ఋషయ శ్చ సురర్షయః. ఇ-పు. దేవతలైన ఋషులు. సురాణాం ఋషయ ఇతి వా-దేవతలయొక్క ఋషులు. ౧ దేవముషి పేరు.

* స్యాత్సుధర్మా దేవసభా-

సుధర్మా. న-సీ. ప. ఆ-సీ. శోభనో ధర్మోఽస్యామితి సుధర్మా - ఆకారాంతశబ్దేన సాహచర్యాద్వా, ఆకారాంత త్వేన రూపభేదాద్వా స్త్రీత్వం-మంచిధర్మము గలది. ౧. సహితా భాంతి సర్వేఽవ్యస్యామితి సభా, దేవానాంసభా దేవసభా-ఇందుఁగూడుకొని ప్రకాశింతురు గనుక సభ. దేవతలయొక్క సభ దేవసభ. భా దీప్తా. ౨ దేవ సభపేళ్ళు.

* పీయూష మమృతం సుధా. ర౮

పీయత ఇతి పీయూషం. పానము చేయఁబడునది. పీష్ పానే. ౧. న మృతా భవం త్యనేనేత్యమృతం-దీనిచేత మృతులు గారు. ౨. సుఖేన ధీయతే పీయత ఇతి సుధా-సుఖముగాఁ బానముచేయఁబడునది. ధేట్ పానే. ౩. పీయూషాదిశబ్దములు ౩ అమృతముపేళ్ళు.

* మందాకినీ వియద్గంగా స్వర్ణదీ సురదీర్ఘికా,

మంద మకతి కుటిలం గచ్ఛతీతి మందాకినీ. ఈ-సీ. మెల్లగా కుటిలగమనముచే బోవునది. అక అగ కుటిలాయాం గతో. ౧. వియతి గంగా వియద్గంగా-ఆకాశమందుండెడి గంగ. స్వః స్వర్ణే నదీ స్వర్ణదీ. ఈ-సీ. స్వర్ణమందుండెడి నది. ౩. సురాణాం దీర్ఘికాసురదీర్ఘికా - సురలయొక్కనడబావి. ౪ ఆకాశగంగపేళ్ళు.

* మేరు స్సుమేరు ర్హేమాద్రీ రత్నసాను స్సురాలయః. ర౯

మినాత్మసురానితి మేరుః. ఉ-పు. అసురుల హింసించునది. మీష్ హింసాయాం. మినోతి క్షిపతి శిఖరై ర్హ్యోతీంషీతి మేరుః-శిఖరములచే నక్షత్రదుల వహించునట్టిది. దు మిష్ ప్రక్షేపణే. ౧. సుష్టు మినోతీతి సుమేరుః. ఉ-పు. మేరుశబ్దమునకుఁ గలయర్థమే సుమేరుశబ్దమునకు నూ

హ్యంబు. ౨. హేమమయోఽద్విర్వేనూద్రిః. ఇ-పు. బంగారుగొండు. ౩. రత్నమయా స్నాననో యస్య సః రత్నసానుః. ఉ-పు. రత్నమయములైనవలులుగలది. ౪. సురాణామాలయ స్పూరాలయః - సురలకు స్నానము. ౫. మేరుపర్వతము పేర్లు.

* పం చై తే దేవతరవో మందారః పారిజాతకః,

సంతానః కల్పవృక్షశ్చ పుసి వా హరిచందనమ్.

౫౦

మదంతి మోదంతే అనేనేతి మందారః - దీనిచేత సంతోషింతురు. మది స్తుతి మోద మద స్వప్న కాంతి గతిషు. మంద్యతే స్తూయత ఇతివా-స్తోత్రము చేయఁబడునది. ౧. పారోఽస్యాస్తీతి పారీ. పారముదక మస్తిన్న స్తీతివా పారీ సముద్రః, తస్మా జ్జాతః పారిజాతః స ఏవ పారిజాతకః-సముద్రమువలనఁ బుట్టినది. ౨. సమ్యక్తనోతి వాంఛితమితి సంతానః-లెస్సగా నభీష్టమునిచ్చునట్టిది. తను విస్తారే. ౩. కల్పయతి వాంఛితమితి. కల్పః సచాసౌ వృక్షశ్చ కల్పవృక్షః-వాంఛిత ఫలములఁ గల్పించు వృక్షము. క్లృప క్లృప్తా. ౪. హరి మింద్రం చందయతి ఆహ్లాదయతీతి హరి చందనం. అ-ష్ట. ఇంద్రుని సంతోషింపఁజేయునట్టిది. చది ఆహ్లాదేపుంసి వా. ఆశబ్దము పుంలింగమును గలదు. ఏతే=ఈ, పంచ=అయిదును, దేవతరవః=దేవవృక్షములనఁబడును. ౫. క్రమముగా దేవవృక్షములపేర్లు.

* సనత్కుమారో వైధాత్రః-

సనత్ సనాతనో బ్రహ్మ తస్య కుమారః సనత్కుమారః-బ్రహ్మకుఁ గుమారుఁడు. సనత్ నిత్యం కుమారావస్థత్వాద్వా - ఎల్లప్పుడు కుమారావస్థయందుండువాఁడు. ౧. విధాతు రవత్యం వైధాత్రః-విధాతకొమారుఁడు. ౨ బ్రహ్మకొడుకుపేర్లు.

*

స్వరైవద్యా వశ్వినీసుతౌ,

నాసత్యా వశ్వినౌ దస్యా వాశ్వినేయా చ తా వుభా.

౫౧

స్వః స్వర్గే వై ద్యా స్వరైవద్యా, స్వర్గమునందుండు వైద్యులు. ౧. అశ్వరూపధారిణ్యా సూర్యవత్సా స్సంజ్ఞాయా స్సుతౌ - అశ్వినీసుతౌ - అశ్వరూపమును ధరించిన సంజ్ఞయనుపేరు గలసూర్యుని భార్యకు సుతులు. సూర్యునిభార్య యగుసంజ్ఞాదేవి యశ్వరూపధారిణి యై వీరలం గనెదని కథ గలదు. ౨. వాశ్వినీసుతౌ - అశ్వత్యం యదౌ

ప్రాసత్యై - అసత్యము లేనివారు. 3. అశ్విన్యాం జాతౌ అశ్వినౌ -
అశ్వరూపము గలసంజ్ఞా దేవియందుఁ బుట్టినవారు. అశ్వినీనక్షత్రజాతా
అశ్వినౌ-అశ్వినీనక్షత్రమందుఁ బుట్టినవారు. ప్రళస్తాః అశ్వాః అనయోః
సీతి అశ్వినౌ సదాఅశ్వరూఢత్వాత్ -గుఱ్ఱములు గలవారు. ౪. దస్య
హః క్షిపతో రోగానితి దస్తా. దసు ఉపక్షయే - రోగములను క్షయింపఁ
జేయువారు. ౫. అశ్విన్యా అపత్యే ఆశ్వినేహా - అశ్వినీదేవికొడుకులు.
ఈ ౬ అశ్వినీదేవతలపేర్లు. వీరిద్దఱు అమడలు.

స్త్రీయాం బహు ష్వప్సరస స్వర్వేశ్వశ్యా ఉర్వశీముఖాః,
(ఉర్వశీ మేనకా రంభా ఘృతాచీ చ తిలోత్తమా.)

అదృశ్యః సరంతీతి అప్సరసః. స-సీ. బ. సృ గతౌ-జలమందుఁ బుట్టిన
వారు. అపసారయంతి స్థాలయంతి ధైర్యా తృవా నిత్యప్సరసః సృ గ
తౌ - అందఱిని ధైర్యమువలన స్థలింపఁజేయువారు. ఆప్యం తే ప్రాప్యం
తే పుణ్యకృద్భి రితివా - పుణ్యముచేసినవారిచేఁ బొందఁబడువారు.
స్త్రీయాం - స్త్రీలింగమందు. బహుషు - బహువచనమునందే ఈశ
బ్రహ్మనుకు ప్రయోగనియమము. ౧. స్వః స్వర్గే వేశ్యాః స్వర్వేశ్యాః-
స్వర్గమందుండెడువేశ్యలు. ౨. ఉర్వశీ. ఈ-సీ. ఉరు అధికం వష్టి ప్రకాశత
తి ఉర్వశీ, వశ కాంతౌ-మిక్కిలి ప్రకాశించునది. పా. ఉర్వశీ. నారా
యణస్య ఉరౌ ఉషితా ఉర్వశీ. వస నివాసే - విష్ణువుతోడలయందు
న్నది. నారాయణస్య ఉర్వో ర్భవత్వాద్వా - విష్ణువుతోడలయందుఁ
బుట్టినది. సా ముఖం ఆది ర్యాసాం తాః రంభాతిలోత్తమాదయః - ఆ
మొదలుగాఁ గలవారు దేవవేశ్యలు. ఈ ౧ ఉర్వశి మొదలగున
ప్సరలపేరు.

హాహా హూహూ శ్చైవనమాద్యా గంధర్వా స్త్రిదివౌకసామ్. ౫౨
హాహాహూహూ ఇత్యాలాపానుకారాన్నామద్వయం ఏకనామే
కేచిత్. అవ్యయమితి శ్రీభోజరాజః. గానకాలే హా ఇతి శబ్దం జహాతి
హి ర్నిస్సారయతి. ఉచ్చారయతీతి యావత్ హాహాః. ఆ.పు. ఓహాక్
త్యాగే-గానము చేయునప్పుడు హా యనుశబ్దమును పలికెడువాఁడు.
హూ ఇతి హ్వాయతీతి హూహూః. ఉ. పు. హేక్ స్పర్ధాయాం-హూయ
పాడెడువాఁడు. ఏవనమాద్యా స్త్రిదివౌకసాం దేవానాం గంధర్వా

ఇత్యుచ్యంతే - వీరు మొదలగువారు దేవగంధర్వులు. గానంధర్వయేమాతే గంధర్వాః. పు. అర్వ పర్వ శర్వ గతౌ-గానమే ధర్మముగాఁగలవారు, గంధర్వులనియును గలదు. ఈ ౧ దేవగాయకులకు పేరు.

* అగ్ని రై వశావనో వహ్ని ర్వీతిహోత్రో ధనంజయః,
కృపీటయోని ర్జ్వలనో జాతవేదా స్తనూనపాత్.
బర్హి శ్శుక్ష్మా కృష్ణవర్తా శోచిష్కేశ ఉషర్బుధః,
ఆశ్రయాశో బృహద్యానుః కృశానుః పావకోఽనలః.
లోహితాశ్వో వాయుసఖ శ్శిఖావా నాశుశుక్షణిః,
హిరణ్యరేతా హుతభు గ్దహనో హవ్యవాహనః.
సప్తార్చి ర్దమునా శ్శుక్ర శ్చిత్రభాను ర్విభావనుః,
శుచి రప్సితమ్-

అగతి కుటిలం ఊర్ధ్వంవా గచ్ఛతీ త్యగ్నిః. ఇ-పు. అగ కుటి
లాయాం గతౌ - ఊర్ధ్వముగా నైనను కుటిలముగానైనను జ్వలించు
వాఁడు. ౧. విశావనరస్య ఋషే రపత్యం వై శావనరః-విశావనరుఁడను
ఋషికి కొడుకు. ౨. వహతి ప్రావయతి హవ్యమితి వహ్నిః. ఇ-పు.
వహ ప్రావణే-హవ్యమును దేవతలకుఁ జేర్చువాఁడు. ౩. వీతిః అశనం
హోత్రం హవిః యస్యసః వీతిహోత్రః - వీతి యనఁగా అశనము,
హోత్ర మనఁగా హవిస్సు. ఆయశనమే హవిస్సుగాఁ గలవాఁడు. హో
త్రస్య హవిషో వీతి రశ్వ ఇవ వహనాదావహవిస్సును గుఱ్ఱమువలె మో
చికొనిపోయి దేవతల కిచ్చువాఁడు. వీతయః అశ్వాః హోత్రం హవ్య
మశ్వమేధే యస్య సః - అశ్వమేధమునందు గుఱ్ఱములు హవిస్సుగాఁ
గలవాఁడు. ౪. ధనంజయతీతి ధనంజయః. జి జయే-ధనమును జయిం
చువాఁడు. ౫. కృపీట ముదకం యోనిః కారణం యస్య సః కృపీట
యోనిః. ఇ. పు. కృపీట మనఁగా ఉడకము అది కారణముగాఁ గలవా
డు, కృపీట స్యాంభసో యోనిః-ఉడకమునకు నుత్పత్తిస్థానము. ౬.
జ్వలతీతి జ్వలనః. జ్వల దీప్తా-జ్వలించువాఁడు. ౭. జాతాః వేదాః యస్త
త్సః జాతవేదాః. స-పు. ఇతనివలన వేదములు పుట్టినవి. జాతేజాతే ని
ద్యతఇతి వా జాతవేదాః విద సత్తాయాం-పుట్టినదేహమునం దెల్లను
డువాఁడు. జాతం శుభాశుభం వే తీతివా, విద జ్ఞానే-పుట్టినశుభాశుభ

స్వర్గవర్గము.] సంస్కృతాంధ్రవాగ్భాటనసహితము.

51

ముల నెఱుంగువాఁడు. వేదో హిరణ్య మస్తాజ్ఞాత ఇతివా - హిరణ్యము
మేనివలనఁబుట్టినది. ౧. తనూం స. పాత్రయతి ధారయతీతి తనూనపాత్. త.
పు. పల్ల గతౌ - శరీరమును నిలుపువాఁడు. ఇంద్రుని వివా స్వతనుం నపా
తీతివా. పా రక్షణే - ఇంద్రునిము లేక తన్ను రక్షించుకొనఁ జాలనివాఁడు.
౨. బర్హిః. స-పు. బృహతి వర్గ తే ఆజ్యాదినేతి బర్హిః. బృహిష్పద్యౌ
ఆజ్యాదులచేత వృద్ధిబొందువాఁడు. శుష్టా. స-పు. శోషయతి జలమితి శు
ష్టా, శుష శోషణే-ఉదకమును శోషించఁ జేయువాఁడు. ప. బర్హి శ్శుష్టా.
స-పు. బర్హిషోదర్భాః శుష్ట బలమస్యేతిబర్హిశ్శుష్టే త్యేకంవా పదం-ద
ర్భలు బలముగాఁ గలవాఁడు. ౧౦. ౧౧. కృష్ణం వ ర మార్గో యస్య
సః కృష్ణవర్ణా. స - పు. నల్లనిజాడ గలవాఁడు. ౧౨. శోచీంషి జ్వాలాః
కేశాః యస్య సః శోచిష్కేశః - శోచిష్సు లనగా జ్వాలలు. అవి
కేశములుగాఁ గలవాఁడు. ౧౩. ఉషసి ప్రభాతే బుధ్యతే జ్వలతీ
త్యుషర్భుధః, బుధ అవగమనే - ప్రభాతకాలమునందు జ్వలించువా
డు. ౧౪. ఆశ్రయ మశ్నా తీ త్యాశ్రయాశః, అశ భోజనే-ఆశ్రయ
మునే భక్షించువాఁడు. ఆశ్రయాశీతివా పాఠః. ౧౫. బృహంతః భాన
శో యస్య సః బృహద్భానుః. ఉ. పు. అధికము లయినకిరణములు
గలవాఁడు. ౧౬. కృశ్యతి తనూకరోతి స్వసంబద్ధమితి కృశానుః. ఉ.
పు. కృశ తనూకరణే-తన్నుంటినదానిఁ గృశింపఁజేయువాఁడు. కృశోఽ
స్యనతి వర్ధతేకృశానుః-కృశుఁడైనను వృద్ధిబొందువాఁడు. ౧౭. పునా
తి పావకః, పూక్ పవనే - పవిత్రమును జేయువాఁడు. ౧౮. అనం
జీవం త్యనేన లోకా ఇత్యనలః, అన ప్రాణనే - ఇతనిచేత లోకములు
జీవింపుచున్నవి. కాష్ఠాదిభి రలం పర్యాప్తి రాస్త్యస్యేతివా - కాష్ఠా
దులచేత చాలుననుట లేనివాఁడు. ౧౯. లోహితవర్ణాః అశ్వాః యస్య
సః లోహితాశ్వః. ఎఱ్ఱనిగుఱ్ఱములు గలవాఁడు. పా. రోహితో మృ
గః సపవ అశ్వో యస్యసః రోహితాశ్వః - రోహితమృగము వాహన
ముగాఁగలవాఁడు. ౨౦. వాయోః సఖా వాయుసఖః - వాయుపునకు
ముఖుడు. వాయు సఖా యస్యేతి వాయుసఖా ఇతిపాఠః. ఇ. పు. వాయు
మిత్రుఁడుగాఁ గలవాఁడు. ౨౧. శిఖాజ్వాలా అస్య సంతీతిశిఖావా. ౨౨.
పు. జ్వాలలు గలవాఁడు. ౨౩. అసమంతాత్ శోషయితు మిచ్ఛతీత్యా

శుశుక్షణిః. ఇ. పు. అంతట శోషింపజేయనిచ్చగలవాఁడు. ఆశు శోష
యితు మిచ్చతీత్యాశుశుక్షణిః - త్వరగా శోషింపజేయనిచ్చయించువా
డు. ౨౩. హిరణ్యం రేతో యస్యసః హిరణ్యరేతాః. స. పు. హిరణ్య
మే రేతస్సుగాఁ గలవాఁడు. ౨౪. హుతం భుజ్జే హుతభుక్. జ. పు.
భుజ పాలనాభ్యవహారయోః హుతమును భుజించువాఁడు. ౨౫. దహ
తీతి దహనః, దహ భస్మీకరణే - దహించువాఁడు. ౨౬. హవ్యం వహతీ
హవ్యవాహనః వహ ప్రావణే-హవిస్సును వహించువాఁడు. హవ్యే హ
వ్యవిషయే వాహతే వా, వాహ్నా ప్రయత్నే - హవ్యవిషయమై ప్రయ
త్నముచేయువాఁడు. ౨౭. సప్తలర్చింషికాళీ, కరాళీ, మనోజవా, ధూవ
నర్ణా, స్ఫులింగినీ, విశ్వపదాదినామ్నయః జహ్వరూపాః జ్వాలా యస్య స
సప్తార్చిః. స. పు. జహ్వరూపములైన కాలి, కరాళి మొదలయినయేద
జ్వాలలు గలవాఁడు. ౨౮. దామ్యతి గ్లాపయతీతి దమునాః స. పు. దము
గ్లానా - గ్లానింబొందించువాఁడు. ౨౯. శోచయతీతిశుక్రః. శుచ శోశ
శోకింపజేయువాఁడు. శుక్రం తేజః అస్యాస్తీతివాశుక్రః - శుక్రమనగా
తేజస్సు అదిగలవాఁడు. శుచం రాతీతివా శుక్రః రా దానే-శత్రువులక
దుఃఖమునిచ్చువాఁడు. శుక్రంరుద్ర రేతోఽస్మిన్నితివా-రుద్ర రేతస్సు ఇ
నియందుగలదు. ౩౦. చిత్రాః భానవో యస్యసః చిత్రభానుః. ఉ. పు.
అనేకవిధకాంతులు గల జహ్వరూపము లయినకిరణములు గలవాఁడు. ౩౧
విభా ప్రభా వసు ధనం యస్య సః విభావనుః. ఉ. పు. కాంతి ధనము
గాఁ గలవాఁడు. ౩౨. శోచయతీతి శుచిః. ఇ. పు. శుచ శోచనే-దు
ఖింపజేయువాఁడు. శుచిత్వాచ్చుచిః-శుచియైనవాఁడు. ౩౩. అపాం జ
స్య దాహకత్వా త్పిత్తమివ అప్పిత్తం - జలమును పిత్తమువలె శోషి
ంపజేయువాఁడు. ఈ ౩౪ అగ్ని పేర్లు.

*

బౌర్వస్తు బాడబో బడబానలః.

గె

ఉర్వస్య ఋషే రపత్యం బౌర్వః-ఉర్వుండనుమునికి కొడుకు. ఉర్వ
తీత్యౌర్వః, ఉర్వీ తుర్వీ ధుర్వీ దుర్వీ హింసాయాం - హింసించునది. ౧.
డబాయాం భవః బాడబః, బడబానలశ్చ - బడబ యనగా ఆడుగు
ము, దానిముఖమునందుండునది బాడబము, బడబానలమును. ౨.
ఈ ౩ బడబానలములు

* వహ్ని ర్వయో ద్భావలకీలా వర్చి ర్తేతి శ్శిఖా స్త్రియాం,

జ్వల కీలా, ద్వయోః స్త్రియాం పుంసి చ వర్తేతే. జ్వలతీతి జ్వ
లః. పు. జ్వల దీప్తా - జ్వలించునది. ౧. కీలతి పత్యాదిగతిం నిరుదాద్ధీతి
కీలః. పు. కీల బంధనే-పత్యాదులయొక్క గతిని నిరోధించునది. ౨. అ
ర్చ్యత ఇత్యర్చిః. స-న్న. అర్చపూజాయాం - అర్చింపఁబడునది. ౩. హి
నోతి ఇత స్తో గచ్ఛతి వర్ధతే వా హేతి. ఇ-సీ. హిగతో వృద్ధౌ చ-ఇ
ట్టట్టు చలించునది. లేక వృద్ధిఁబొందునది. హస్యతే అనయేతి హేతి. హన
హింసాగత్యైః - దీనిచేత హింసింపఁబడును. ౪. శాఖతే వ్యాప్నోతీతి శి
ఖా. శాఖు వ్యాప్తా - వ్యాపించునది. ౫. ఇచ్చట అర్చి హేతిశిఖాశబ్దము
లు మూఁడును. స్త్రీలింగమునందు వర్తించు నని చెప్పుట ప్రాయశః. 'వ్యా
లాభాసోర్నపుంస్యర్చి' అని అర్చిశబ్దమునకు పుంలింగముమాత్రమునిషే
ధింపఁబడియున్నది గనుక నపుంసకంబునుగలదు. ఈ ౫ అగ్నిజ్వలలపేళ్లు.

* త్రిషు స్ఫులింగోఽగ్నికణః-

స్ఫుకారేణ లింగతి గచ్ఛతీతి స్ఫులింగః. త్రి. లిగి గతో - స్ఫు
కారముచేతఁ బోవునది. స్ఫులతీతి స్ఫులింగః. స్ఫుల సంచలనే-చలించున
ది. ౧. అగ్నేః కణః అగ్నికణః - అగ్నియొక్క లేశము. ఈ ౨ మిణుఁ
గులులపేళ్లు.

* సంతాప స్సంజ్వర. నృమా. ౫౭

సమ్యక్తావయవీతి సంతాపః. తప సంతాపే - మిక్కిలి తపింపఁజే
యునది. ౧. సమ్యక్ జ్వరయతీతి సంజ్వరః, జ్వరోగే - మిక్కిలి వీడించు
నది. ఈ ౨ వేడిమిపేళ్లు.

* (ఉల్కా స్యాన్నిర్గతజ్వాలా భూతి ర్భసితభస్మనీ,
తూరో రతౌ చ దావస్తు దవో వసనాతాశనః.)

ఉల్కా, అజ్వాలా సాగ్నిరుల్కా - మంటలేని నిప్పు. భూతి,
భసిత, భస్మ, తూర-రతౌశబ్దములు బూడిదెపేళ్లు. దావ దవశబ్దములు
కార్పిచ్చుపేళ్లు.

* ధర్మరాజః పితృవతి స్సమన రీ పరేతరాట్,

కృతాంతో యమునాభ్రాతా శమనో యమరా డ్యమః.

౫౮

కాలో దణ్డధరః శ్రాద్ధదేవో వై వన్వతోఽంతకః,

యథాపరాధదండదానేన ధర్మస్య రాజా ధర్మరాజః- అపరాధమునకుఁ దగినట్లు శిక్షించుటచేత ధర్మమునకు రాజు. ౧. పితృణాం రవ్యవాహనాదీనాం పతిః పితృపతిః. ఇ. పు. పితృదేవతలయిన కవ్యవాహనాదులకు పతి. ౨. సమం వర్తితుం శీలమస్యేతి సమవర్తి. న. పు. పితృతు వర్తనే - అందఱియందును పక్షపాతము లేక సమముగా వర్తించు స్వభావము గలవాఁడు. 3. పరేతాః మృతాః తేషాం రాట్నరేతరాట్నజ. పు. పరేతులనఁగా మృతిఁ జెందినవారు. వారికిఁ బ్రభువు. ౪. కృతశీలంతో వినాశో యేన సః కృతాంతః-ఇతనిచేవినాశముచేయుఁబడును. ౫. యమునానద్యాః భ్రాతా యమునాభ్రాతా. ఋ. పు. యమునానదీతోడఁబుట్టినవాఁడు. ౬. శమయతి ప్రాణేన ఇతి శమనః, శము ఉపశమనే-ప్రాణులను శమింపఁజేయువాఁడు. ౭. యమనాత్ యమాః ప్రజానయమోద్యమాః మృత్యుప్రభృతయోఽన్యకింకరాః, యము ఉపరమే. ౮. యు రాజత ఇతి యమరాట్. జ. పు. రాజ్యదీప్తా-ఇతని కింకరులైన మృత్యువు మొదలైనవారు ప్రజల నియమించువారు గనుక యములనంబడుదురు. వారికి రాజు. ౯. యమయతీతి యమః, యము ఉపరమే-దండించువాఁడు. యమునయా సహ యమశ్చ త్వేన జాతత్వాద్యమః-యమునతోఁగూడకవగాఁబుట్టినవాఁడు. ౧౦. కలయతి ధర్మాధర్మాణామాయుషో వా సంఖ్యానం కరోతీతి కాలః, కల శబ్దసంఖ్యానయోః-ధర్మాధర్మములనైనను ఆయువునైనను లెక్కపెట్టువాఁడు. ౧౧. కాలదండాఖ్యస్య దండస్య ధరః దండధరః, దండంధారయతీతివా, దృ ధారణే-కాలదండమనెడి దండమును ధరించినవాఁడు. ౧౨. శ్రాద్ధస్య దేవః శ్రాద్ధదేవః - పితృకర్తృమునకు దేవుఁడు. ౧౩. వినస్వత సూర్యస్య అపత్యం వై వస్వతః-సూర్యుని నొడుగు. ౧౪. అంతం నాశంకరోతీత్యంతకః, య కృష్ణో కరణే-గాశమును జేయువాఁడు. ఈ ౧౪ యమునిపేళ్లు.

* రాక్షసః కౌణపః క్రన్యా త్క్రివ్యాదోఽన్రప ఆశరః.

రాత్రించరో రాత్రిచరః కర్బురో నికషాత్తజః,

యాతుధానః పుణ్యజనో నైర్భతో యాతు రక్షసీ.

రక్ష ఏవ రాక్షసః, రక్షస్సే - రాక్షసుఁడు. ౧. కుణవశ్యవః తద్గ్రాణైర్మృత్యుశ్చ కుణపముశ్చ రాక్షసము. ౨. రాక్షసాని భక్షించువాఁడు. పా

కోణపః, దిశోః కోణం సాతీతి కోణపః-దక్షిణ సశ్చిమదిక్కుల మూలను
 ట్టించువాడు. ౨. క్రవ్యం మాంస మత్తీతి క్రవ్యాత్. ౩. పు. క్ర
 వ్యాదశ్చ, అదభక్షణే-క్రవ్యమనగా మాంసము, దానిని భక్షించు
 వాడు గనుక క్రవ్యాత్తు. క్రవ్యాదుడును. ౩. ౪. అస్రం రక్తం పిబతీ
 త్యస్తపః, పాపానే-రక్తమును పానము చేయువాడు. పా. అశ్రపః, న
 త్రవయతి మాంసాదిక మిత్త్యశ్రపః, శ్రాపాకే-మాంసాదులను పచనము
 చేయక భక్షించువాడు. పా. అస్పక్ష్వః. అస్పక్ పిబతీ త్యస్తపక్ష్వః - నెత్తు
 ప ద్రావువాడు. ౫. ఆశృణాతి హి నస్తీత్యాశరః, శృ హింసాయాం -
 హింసించువాడు. పా. ఆసురః - అనూరాతీ త్యసురః, అనురవన అను
 ర, రా ఆదానే-ప్రాణముల నవహరించువాడు-అనురుడు; వాడే ఆసు
 రుడు. ౬. రాత్రౌ చరతీతి రాత్రించరః, రాత్రిచరశ్చ. చర గతిభక్ష
 యోః - రాత్రియందు నంచరించువాడును భక్షించువాడును గనుక
 రాత్రించరుడు, రాత్రిచరుడును. ౭. ౮. కర్బురవర్ణ త్వత్కర్బురః - చి
 త్రవర్ణముగలవాడు. ౯. నికషతి హి నస్తీతి నికషా రాక్షసమాతా, త
 యోః ఆత్మజః నికషాత్మజః. కషహింసాయాం - నికష యనురాక్షసస్త్రీకి
 యొడుగు గం. యాతునామధీయ తే అస్మిన్నితియాతుధానః. డు ధాన్
 వారణపోషణయోః - యాతు వనెడి నామము ధరించినవాడు. ౧౧. వి
 ధ్ధలక్షయా పుణ్యవాణ్ జనః పుణ్యజనః-వివరీతలక్షణచేత పుణ్యముగ
 వాడు. ౧౨. నిర్వ తేర్ది క్షౌలస్య అపత్యం నై ర్వుతః - నిర్వతి యనెడి ది
 క్షౌలునియొడుగు ౧౩. యాతయతి వ్యధయతీతి యాతు. ఉ-న. వ్యధపె
 టివాడు. ౧౪. రక్షత్యాత్మానమేవేతి రక్షః. స-న. రక్షపాలనే-తన
 గ్రాము రక్షించుకొనువాడు. రక్ష్య తేన న విదిగితి రక్షః - ఇతనిచేత
 దిక్కు రక్షింపబడుచున్నది. ఈ ౧౫ నిర్వతివేళ్లు.

ప్రచేతా సరుణః పాశీ యాదసాంవతి రప్పతి;

ప్రకృప్తం చేతః యస్యసః ప్రచేతాః. స-పు. మంచి మనస్సుగల
 వాడు. ౧. పృణోతి నరా నముం లోక ఇతి సరుణః. పృజ్ వరణే.
 నము ఇతనిని వరము లడుగుచున్నది. పృణోతి అర్జి పానై రితి వా
 రుణః - పాశములచేత శత్రువులఁ గట్టువాడు. ౨. పాశోఽస్యాస్తీతి
 పాశీ. స. పు. పాశము ఆయుధముగాఁ గలవాడు. ౩. యాదసాం

జలజంతూరాని పతిః. యాగసాంపతిః. ఇ. పు. యాదస్సు అనగా జలజ
తువులు. దానికి పతి. అలుక్సమాసము. ర. అసాం పతిః. అప్పటి
ఇ. పు. అప్పలనగా జలము, దానికి పతి. ఈ గీ నరుణునివేళ్లు.

* శ్వసనః స్పర్శనో వాయు ర్హతరిశ్వా సదాగతిః. E
పృషదశ్వో గంధవహో గంధవా హని లాశుగాః,
సమీర మారుత మరు జ్జగత్ప్రాణ సమీరణాః. E
నభస్వ ద్వాత పవన పవమాన ప్ర భంజనాః,
(ప్రకంపన శ్చాతిబలో ఝంఝూవాత స్సశృష్టికః.)

శ్వసంత్యనేన ప్రాణిన ఇతి శ్వసనః, శ్వస ప్రాణనే - ఇతనిచే
ప్రాణులు బ్రతుకుదురు. ౧. స్పృశతీతి స్పర్శనః, స్పృశ సంస్పర్శనే-స్ప
శించువాడు. ౨. వాతీతి వాయుః. ఉ-పు. వా గతిగంధనయోః-విసి
డువాడు. ౩. మాతరి ఆకాశే శ్వయతి వర్తత ఇతి. మాతరిశ్వా. న-పు
టు ఓశ్వ గతి వృద్ధ్యోః-ఆకాశమునందు వృద్ధిబొందువాడు. ర. సదా
గతిః గమనం యస్య సః సదాగతిః. ఇ. పు. సర్వదా సంచరించువాడు.
గీ. పృషత్ మృగవిశేషః అశ్వః యస్య సః పృషదశ్వః-పృష త్రనగా
నాకానాకమృగము, అదివాహనముగాఁగలవాడు. పృషంతి జలబిం
వః అశ్వా అన్యేతివా - జలబిందువులు వాహనముగాఁగలవాడు. పృ
తామశ్వ ఇతివా - జలబిందువులకు వాహనమైనవాడు. తద్యత్ గ
త్వాదశ్వత్వనిరూపణం - వానిని మోసికొనిపోవుటవలన అశ్వత్వనిరూ
ణము. ౬. గంధస్య వహో గంధవహః, గంధం వహతీతి గంధవాహ
వహ ప్రాపణే - గంధమును వహించువాడు. ౭. ౮. అనంత్యనేనేత
నిలః, అన ప్రాణనే - ఇతనిచేత బ్రతుకుదురు. ౯. ఆశు గచ్ఛతీత్యాశ
గః. గమ్ గతో - శీఘ్రముగాఁ బోయెడివాడు. ౧౦ సమ్యక్ ఈ
గచ్ఛతీతి సమీరః. ఈగతో-లెస్సగా సంచరించువాడు. ౧౧. మరు
వ మారుతః. వత్సమాణం బగుమరుచ్ఛబ్దమునకుఁ గలయర్థమే మారు
తశబ్దమునకును. ౧౨. కుపితేన అనేన మ్రియతే లోక ఇతి మరుత్ వి
త. పు. మృచ్ ప్రాణత్యాగే - కుపితుడైన యితనిచేత లోకము మృతి
బొందింపఁబడును. ౧౩. జగతాం ప్రాణః జగత్ప్రాణః - జగత్తున
ప్రాణమైనవాడు. E

తి జగత్. త-పు. గన్ గతౌ-సంచరించువాడు. ప్రాణంత్యనేన ప్రాణః, అన ప్రాణనే-ఇతనిచేత ప్రాణులు బ్రతుకుదురు. ౧౪. సమ్యక్ ఈరితుం గతుం శీలమన్యసమీరణః, ఈరగతౌ-లెస్సగా సంచరించున్వభావముగల వాడు. ౧౫. సభగికారణత్యాన్నభో-స్వాస్తీతి సభస్వా. త-పు. ఆకాశ ము ఉత్పత్తిస్థానముగాఁగలవాడు. ౧౬. వాతీతి వాతః, వా గతిగంధన యోః-వీచుచుండెడువాడు. ౧౭. పునాతీతి పవనః-పవమానశ్చ, పూఞ్ పవనే-పవిత్రముఁ జేయువాడు గనుక పవనుడు, పవమానుడును, పవ తీతివా పవనః - పవమానశ్చ, పవ గతౌ-సంచరించువాడు. ౧౮. ౧౯. ప్రభంజతి వృక్షశాఖాదికమితి ప్రభంజనః, భంజు అనచుర్దనే-వృక్షశాఖాదులను విఱుగఁగొట్టువాడు. ఈ ౨౦ వాయువు పేళ్లు. (ఇవి బాహ్యవాయునామములు.)

ప్రాణో-పాన స్సమాన శ్చోదాన వ్యానౌ చ వాయవః. ౬౩
(హృది ప్రాణో గుదే-పాన స్సమానో నాభిసంస్థితః,
ఉదానః కణ్ఠదేశస్థో వ్యాన స్సర్వశరీరగః.
నాగశ్చ కూర్మః కృకరో దేవదత్తో ధనశ్చాయః,
వాద్వారే నాగ ఆఖ్యాతః కూర్మ ఉన్మీలనే స్తృతః.
కృకరాచ్చ త్సుతం జ్ఞేయం దేవదత్తా ద్విజృమ్భణం,
న జహతి మృతంవాపి సర్వవ్యాపీ ధనంజయః)
శరీరస్థా ఇమే-

ప్రకర్షేణ అనంత్యనేనేతి ప్రాణః-ప్రాణశబ్దముమొదలు వ్యానశబ్దమువరకు నొకధాతువు. అన ప్రాణనే-దీనిచేత లెస్సగా బ్రతుకుదురు. ప్రకర్షేణ బహిరానయతి శ్వాసాదీ నితివా ప్రాణః-ప్రకర్షముగా శ్వాసాదుల బయల వెడలించునది. ణీళ్ ప్రాపణే. ౧. అధోవిఞ్ఞాత్రాదిత్యానా దనంత్యనేనే త్యపానః-దీనిచేత విఞ్ఞాత్రములు మొదలైనవి అధోవిఞ్ఞములై ప్రాణులు జీవించును. అధో మలాన్నయతీతి అపానః-విఞ్ఞాత్రాదుల సధోభాగము నొందించునట్టిది. ౨. సమ్యక్ గనం త్యనేన సపానః-దీనిచేత లెస్సగా బ్రతుకుదురు. సర్వత్ర అస్సగాది నయతీతి వాహమానః-దేహమం దంతట నిత్తులు మొదలైనవానిఁ బొందించునది. ౩. మహాదిసామర్థ్యజననాత్ ఊర్ధ్వ మనంత్యనేనే త్యుదానః-మాటలా

దుట మొదలై నసామర్థ్యముగలుగఁజేయుటవలన ఊర్ధ్వప్ర దేశంబునదీ
చేత బ్రతుకుదురు. ఉత్ ఊర్ధ్వమానయతి శబ్దాదీనితీవా ఉదానః-శబ్ద
దుల నూర్ధ్వమునకుఁ దెచ్చునట్టిది. ర. విశేష మనంత్యనేన వ్యాసః-దీ
చేత విశేషముగా బ్రతుకుదురు. వినయతీతి వ్యాసః - శరీరమందంత
నుండునది. ఇమే = ఈప్రాణాదిశబ్దములు. గి. శరీరస్థాః - శరీరమంద
నుండెడివాయువులపేళ్లు. ఈవాయువులుండెడి ప్రదేశములు హృది ప్రా
ణః, గుదే అపానః, సమానో నాభిసంస్థితః, ఉదానః కంఠ దేశస్థః, వ్యాస
సర్వశరీరగః - ప్రాణము హృదయమునందుండి గర్భమునం దన్నాదుల
బ్రవేశింపఁజేయుచుండును. అపానము గుదస్థానమునందుండి విణ్
త్రరేతస్సుల నధోముఖంబు నొందించును. సమానము నాభియం దు
డి అన్నాదుల జీర్ణము నొందించును. ఉదానము కంఠస్థానమునం దుం
భాషణాదులఁ బుట్టించును. వ్యాసము సర్వశరీరమునందుండి స్వేద
సృజ్ని మేషాదులఁ బుట్టించును.

రంహ స్తరసీ తు రయః స్యదః,

జవః-

రంహ త్యనేన రంహః. స.న. రహి గతౌ - దీనిచేత జనమ
గమనయుక్తమాను. ౧. తర త్యనేన తరః. స. న. త్రాప్లవనతర
యోః - దీనిచేత జనము తరించుచున్నది. ౨. రయ త్యనేనేతి రయ
రయ గతౌ - దీనిచేత జనము గమనయుక్తమాను. ౩. స్యందతే అ
నేతి స్యదః స్యందూ ప్రప్రవణే - దీనిచేత గమనయుక్తమాను. ౪. జ
త్యనేనేతి జవః, జ గతౌ - జనము దీనిచేత పరుగిడును. వాయుధర్మ
త్వాత్తదనంతరనిరూపణం. ఈ గి గమనవేగము పేళ్లు.

* అథ శీఘ్రం త్వరితం లఘు ఖీప్ర మరం ద్రుతమ్.

సత్వరం చపలం తూర్ణ మవిలమ్బిత మూశు చ,

శిః శయనం జిఘ్రతి హరతీతిశీఘ్రం. శీజ్ స్వప్నే. ఘా గంధో
దానే. శయనమును హరించునది. శీఘ్రంతే యేన తచ్ఛీఘ్రం శీఘ
వ్యాప్తా దీనిచేత వ్యాపింతురు. ౧. త్వరం త్వనేనేతి త్వరితం. ఇ త్వ
సంభ్రమే-దీనిచేత సంభ్రమింతురు. ౨. లంఘ్యతే అనేనేతి లఘు, ఉ
అఘి లఘి గత్యాత్తే నే - దీనిచేత లంఘింపఁబడును. ౩. ఖీప్యంతే అ

నేతి క్షిప్రం క్షిప్ర ప్రేరణే - దీనిచేత ప్రేరేపింపబడుదురు. ౪. ఇయ ర్త్యనేనేత్యరం, ఋ గతౌ - దీనిచేత నడతురు. ౫. ద్రవం త్యనేనేతి ద్రుతం, ద్రు గతౌ - దీనిచేత పరుగెత్తుదురు. ౬. త్వరయా సహ వ ర్తత ఇతి సత్వరం - త్వరతోఁ గూడినది. ౭. చోప త్యనేనేతి చపలం, చుప మందాయాం గతౌ - దీనిచేత జనము చపలమౌను. ౮. త్వర త్యనేనేతి తూర్ణం, ఇతి త్వరాసంభ్రమే, తుర తేనేనేతి తూర్ణం. తుర త్వరణే-దీనిచేత జనము త్వరితమౌను. ౯. స విలంబ్యతే అనేన అవిలంబితం, లబి ఆలంబనే-దీనిచేత విలంబము లేకయుండును. ౧౦. అశ్నుతే అనేనేత్యాశు. ౧౧. అశూ వ్యాప్తా - దీనిచేత వ్యాపింతురు. ఈ ౧౧ తొందరపేళ్లు. సత తానార తాశ్రాంత నస్త తావిర తానిశమ్. ౬౫

ని త్యానవర తాజస్తమసి-

సంతన్యతేనేనేతి సతతం. తనువిస్తారే-దీనిచేతవిస్తరింపఁ జేయఁబడుచున్నది. ౧. స విద్యతే ఆరతం విరామో యస్త్విత దనారతం, ఆరతమనఁగాఁ దెబ్బి, అది లేనిది. ౨. స విద్యతే శ్రాంతిః యస్త్వితదశ్రాంతం-దీనియందు విశ్రాంతి లేదు, స శ్రామ్య త్యత్ర అశ్రాంతం. శ్రముతపభదేచ-దీనియందు బడలిక లేదు. ౩. సంతన్యతేనేనేతి సంతతం-దీనిచేతవిస్తరింపఁజేయఁబడుచున్నది. ౪. స విద్యతే విరతిర్విరామో యస్త్వితదవిరతం-విరతి యనఁగా దెంపు అది లేనిది. ౫. నాస్తి నిశావిచ్ఛేదకాలః యస్త్వితదనిశం-రాత్రిపగలు ననుభేదము లేనిది. ౬. నియతం భవతీతి త్యం-నియతమైనది. ౭. సవిద్యతే అవరతం విరామో యస్త్విత దనవరం-అవరతమనఁగా నెడతెగుట, అది లేనిది. ౮. సజన్యతే నవిచ్ఛేద్యత ఇత్యన్తం. జను ఉపక్షయే-విచ్ఛేదము లేనిది. ౯ ఎడతెగని యునికిఁ బేళ్ళు.

అ ధాతిశయో భరః,

అతివేల భృ శాత్య ధాతిమా త్రోద్గాఢ నిర్భరమ్.

౬౬

తి వైకాస్త నితాంతాని గాఢ బాఢ దృఢాని చ,

అతిశేతే అనేనేత్యతిశయః, శీఙ్ స్వప్నే-అన్నియు దీనిచేత సతియింపబడును. ౧. విభర్తితి భరః, భృష్ భరణే-అన్నిటినిభరించునట్టిది. ౨. వేలా మర్యాదా తా మతిక్రాంత మతివేలం-మర్యాద నతిక్రమించినది. ౩. విభర్తితి భృశం. భృష్ భరణే-భరించునట్టిది. ౪. అర్థం

విషయ మతిక్రాంత మత్యర్థం - మితిమీరినది. ౧. మాత్రం ప్రా
మతిక్రాంత మతిమాత్రం - అల్పమును మించినది. ౬. ఉద్గాహత
ప్రాదుర్భవతీతి ఉద్గాఢం, గాహూ విలోడనే - ఉన్నతమై తో
నట్టిది. ౭. నిశ్చేషో భరో యస్మి త నిర్భరం - ఇందు సమస్త మై
భరము నిశ్చేషమైయుండును. ౮. తీవతీతి తీవ్రం, తీవ్ర స్థాల్వే - అ
కమై యుండునది. ౯. ఏకః అంతః నిశ్చయో యత్ర తదేకాంతం-ము
ఖ్య మైననిశ్చయము గలది. ౧౦. నితరాం తామ్యతీతి నితాంతం-తము
గ్లానా కాంతాయాంచ-మిక్కిలి కాంతించునట్టిది. ౧౧. గాహతే గ
ఢం గాహూవిలోడనే - కలియఁబెట్టునది. ౧౨. బాహతే బాఢం
బాహప్రయత్నే-యత్నము చేయఁబడునట్టిది. ౧౩. దృహతీ దృఢం
దృహ వృద్ధా - ప్రకాశించునట్టిది. ౧౪. ఇవి అతిశయ మైనక్రియకు నా
మములు.

* క్లిబే శీఘ్రా ద్యస త్వే స్యా త్రి ష్వేషాం భేద్యగామి

(సత్త్వగామి) యత్.

౬

శీఘ్రాదయో దృఢాంతా శ్చబ్దాః అసత్త్వే గుణవాచిత్యే క్లి
యావిశేషణ త్వేవా క్లిబే. నపుంసకలింగ ఏవ స్యుః=శీఘ్రశబ్దము మొదల
దృఢశబ్దసర్వంతముగల శబ్దములు క్రియావిశేషణములును, గుణవాచ
కములునునై నప్పుడు నపుంసకలింగములు. క్రియావిశేషణ త్వేయథా—
శీఘ్రం భుక్త్యై=త్వరగాభుజించుచున్నాఁడు. సతతం గచ్ఛతి=ఎల్లప్పుడు
నడచుచున్నాఁడు. క్షిప్రంకరోతి=త్వరగాచేయుచున్నాఁడు. ఇత్యాదులు
గుణవృత్తిత్వే యథా. అశ్వస్యశీఘ్రం=అశ్వముయొక్కవడి. తూలస్య
లఘు=దూదియొక్క చులకన మొదలై నవి. అత్ర అతిశయభరశబ్దా త్స
పుంలింగావేవ, గంధస్య అతిశయః పుష్పాణాం భర ఇత్యాది. త్రి ష్వేషాం
భేద్యగామియత్, ఏషాం శీఘ్రాదిపదానాం మధ్యే యత్ శబ్దస్వరూపం
భేద్యగామి (సత్త్వగామి) విశేష్యగామి - త త్త్రిషు లింగేషు భవతి-ఈ
శీఘ్రాదిపదములలో నేది విశేష్యలింగమును బొందునో అది ౩ లింగ
ములయందును వర్తించును. తద్యథా—శీఘ్రః అశ్వః=వడిగలగుఱ్ఱము,
క్షిప్రా జరా=త్వరగా నల్లుకొనునట్టి ముదిమి, సతతం సుఖం=ఎడలేని
సుఖము మొదలై నవి.

* కుబేర స్త్ర్యమృకసఖో యక్షరా ధువ్య కేశ్వరః,
మనుష్యధర్తా ధనదో రాజరాజో ధనాధిపః.

౬౮

కిన్నరేశో వై శ్రవణః పౌలస్త్యో నరవాహనః,
యక్షైకపి జ్వలబిల శ్రీడ పుణ్యజనేశ్వరః.

౬౯

కుత్సితం బేరం శరీరం యస్య సః కుబేరః-బేరమనఁగా శరీరము, కుత్సిత మైనశరీరము గలవాఁడు. ౧. తస్యోంబకస్య శివస్య సఖా తస్యోంబకస ఖః శివునికి సఖుఁడు. ౨. యక్షేషు రాజతే యక్షరాట్. జ-పు. రాజ్య దీప్తా-యక్షులకుఁ బ్రభువైప్రకాశించువాఁడు. ౩. గుహ్యకా నిధిగోప తాః తేషామీశ్వరః గుహ్యకేశ్వరః - గుహ్యకులు నిధిరక్షకులు, వారికిఁ బ్రభువు. ౪. మనుష్యాణాం ధర్త, ఇవ ధర్తః ఆచారో యస్య సః మనుష్య ధర్తా. ౫. పు. మనుష్యులయొక్క ఆచారమువంటి ఆచారముగలవాఁడు. ధనం దదాతీతి ధనదః, డు దాత్తా దానే-ధనము నిచ్చువాఁడు. ధనం దయతే రక్షతీతివా ధనదః. దేవ్ రక్షణే - ధనమును రక్షించువాఁడు. ౬. రాజ్ఞాం యతౌణాం రాజా రాజరాజః - జక్కులతేఁడు. ౭. ధనస్య లధిపః ధనాధిపః - ధనమునకు అధిపతి. ౮. కిన్నరాణామీశః కిన్నరేశః- కిన్నరులకుఁ బ్రభువు. ౯. విశేషేణ శృణోతీతి విశ్రవాః, తస్యా పత్యం వై శ్రవణః - విశేషముగా వినెడువాఁడు గనుక విశ్రవస్సు, అతనికొడుకు వై శ్రవణుఁడు. ౧౦. పులస్త్యస్య గోత్రాపత్యం పౌలస్త్యః-పులస్త్యునివం శమునందుఁ బుట్టినవాఁడు. ౧౧. నరో వాహనం యస్య సః నరవాహనః- నరుఁడు వాహనముగాఁ గలవాఁడు. ౧౨. యక్ష్యతే పూజ్యత ఇతి మతః, యక్షపూజాయాం-పూజింపఁబడువాఁడు. యక్షజాతిత్వా ద్వా మతః-యక్షజాతియందుఁ బుట్టినవాఁడు. ౧౩. ఏకం చక్షుః గౌరీశాపా త్పింగళవర్ణంజాతం యస్య స ఏకపింగః - పార్వతీదేవిశాపమువలన పచ్చ నయొక కన్ను గలవాఁడు. ౧౪. ఇలబిలాయాః స్త్రియా అపత్యం ఐల లిల-ఇలబిల యనెడు స్త్రీయొక్కొడుకు. లడయోరభేదాత్ ఇడబిల్ భ్రా తౄణా అన్యేతి ఐడబిడః-ఇడబి ట్టనెడితమ్ముఁడు గలవాఁడు. ౧౫. శ్రియం దదాతీతి శ్రీదః-సంపద నిచ్చువాఁడు. ౧౬. పుణ్యజనాః యతౌ వా రాక్ష సా, తేషామీశ్వరః పుణ్యజనేశ్వరః- యక్షులుగాని రాక్షసులుగాని పుణ్యజను లనంబడుదురు. వారల కీశ్వరుఁడు. ఈ ౧౭ కుబేరునిపేళ్లు.

* అసోద్యద్యానం చైత్రరథం-

చైత్రరథో నాను గంధర్వరాజుః తేన నిర్మితం చైత్రరథం - చైత్రరథం డనుగంధర్వరాజుచేత నిర్మింపబడినది. ౧. కుబేరునియుద్యానము.

* పుత్రస్తు నలకూబరః,

నలన్వేన కూబరో రథావయవో యస్య సః నలకూబరః-నలు యొక్క రథావయవమువంటి రథావయవము గలవాడు. నలే కను కూయతే కీర్త్యత ఇతి నలకూః లక్ష్మీః. కూ శబ్దే. తయా ప్రీయతే అలవ్యతేనా నలకూబరః, ప్రీతో తర్పణే కాంతోచ-నలమనఁగా కమలమున అందు కీర్తింపబడునట్టిది లక్ష్మీ. ఆమెచేతఁ గోరబడువాడు. ౧. కుబేరునికొడుకుపేరు.

* కైలాసః స్థానమ్-

కేళీనాం సమూహః కైలం తేన ఆస్యతే స్థీయత ఇతి కైలాసః ఆన ఉపవేశనే - కేళినమూహము కైలము, దానిచేత నుండబడునది. కే శిరసి శివయో ద్లాసో నృత్య మస్మిన్నితి వా కైలాసః-శిఖరభాగమందు పార్వతీవరమేశ్వరులనాట్యము గలది. కేలయో ర్జలభూమ్యా ఆనసం స్థితి ర్యస్య కేలాసః స్ఫటికం-తస్యాయం కైలాసః-జలభూమయందుండునది గనుక కేలాసము. అనఁగా స్ఫటికము దానిసంబంధమైనది. ౧. కుబేరుని దేశము.

* అలకా పూః-

అలయతి భూషయతి స్వస్థాన మిత్యలకా, అల భూషణపర్యప్తిశక్తివారణేషు - తా నుండుచోటు నలంకరించునది. ౧. కుబేరువట్టణము.

* విమాన స్తు పుష్పకమ్.

పుష్పమివ పుష్పకం - పుష్పమువలె నుండునది. ౧. - కుబేరుని విమానము.

* స్యా త్కింశరః కింపురుష స్తురంగవదనో మయూః,

కిందిన్నరః కిన్నరః - ఇతనిశరీరము కొంచెము నరాకారమైయుండును. కుత్తితో సరో వా కిన్నరః - అశ్వముఖవత్త్వము విజాతీయమగునది కుత్తివత్ స్వరమును ౧. కింది కింపురుషః కింపురుషః-ఇంచుకం

పురుషాకృతి గలవాఁడు. ౨. తురంగస్వేద వదనం యస్య సః తురంగవద
- గుట్టముయొక్క ముఖమువంటి ముఖముగలవాఁడు. ౩. మయతే విని
మయత ఇతిమయుః. ఉ-పు. మేఘ ప్రణిధానే-కామరూపి గనుక రూప
నిమయము చేసికొనువాఁడు. ఈ ౪ క్షిప్రులపేళ్లు.

నిధి ర్నా శేవధి:-

నితరాం ధీయతే అస్తిస్త్రితి నిధిః. ఇ-పు. డుధాఞ్ ధారణపోష
యోః- మిక్కిలి రక్షింపఁబడునది. ౧. శేవం స్థావ్యధనం ధీయతే అస్తి
స్త్రితి శేవధిః. ఇ-పు. శేవమనఁగా స్థావ్యధనము - అది దీనియందు ఉం
పఁబడును. నా=పుల్లింగము. ఇది కాకాక్షిన్యాయముచేత నిధి శేవధిశబ్ద
ములు రెంటియందును అన్వయించుచున్నది. ఈ ౨ నిధిపేళ్లు.

భేదాః పద్మశఙ్ఖాదయో నిధేః. 2౧

(మహాపద్మశ్చ పద్మశ్చ శఙ్ఖో మకర కచ్చపా,
ముకుంద కుంద నీలాశ్చ వరశ్చ నిధయో నవ.)

పద్మశంఖాదయో నిధే ర్భేదాః. పద్మశంఖాదులు నిధిభేదము
నామములు. పద్మతల్లి పద్మః, పద్మ గతౌ నేవాయాం చ. నేవింపఁ
బడునది. ౧. దుగ్ధిం శమయతీతి శంఖః, శము ఉపశమనే-దుగ్ధిఖమును
మింపఁజేయునది. ౨. మహాంశ్చాసౌ పద్మశ్చ మహాపద్మః- గొప్పదె
పద్మము. మకర ఇవ గ్రహీతు మశక్యత్వా న్నకరః - మొసలివలె
గ్రహింప నశక్యమైనది. కూర్మపత్ స్థితత్వా త్కచ్చపః - కూర్మము
వలె నుండునది. కమనీయత్వా స్తుకుందః. కుందశ్చ - ఒప్పుచుండునది
గనుక ముకుందము, కుందమును. నితరాం ఈడ్యతే నీలః, ఈడస్తుతౌ-
మిక్కిలి కొనియాడఁబడునది. వియత ఇతి వరః, వృణో వరణే-వరిం
పఁబడునట్టిది. పా. చర్చ్యత ఇతి చర్చా, చర్చ అధ్యయనే - స్మరింపఁ
బడునది. ఇవి నవనిధు లనంబడును.

వ్యోమ వర్గము.

ద్యౌ దివా ద్వే స్త్రియా మభ్రం వ్యోమ పుష్కర ముష్పరమ్,
నభోఽస్తరిక్షం గగన మనన్తం సురవర్షఖం. ౧

* వియద్విష్ణుపదం వా తు పుం స్యాకాశ విహాయసీ,
(విహాయసోఽపి నాకోఽపి ద్యురపి స్యా త్త దవ్యయం.
తారాపథ శృబ్దగుణో మేఘద్వారం మహాబిలమ్.)

ద్యాః. ఓ-సీ. దివ్. వ-సీ. దీవ్యతీతి ద్యాః దివ్ చ. దివక్రీడా-
దా- ప్రకాశించునది. ౧. ౨. న భ్రమతి అమూర్తత్వాత్ అభ్రం. ప్ర-
ము చలనే-అమూర్తమైనందున చలించునది. నభ్రాజత ఇత్యభ్రం. భ-
జ్యదీప్తా - అమూర్తమైనందున ప్రకాశించునది. ౩. విశ్వం వ్యయతి న-
వ్యణోతీతి వ్యోమ. న. వ్యేష్ సంవరణే - విశ్వమును వ్యాపించునది.
విశేషేణ అవత్యవకాశదానేనేతి వ్యోమ. అవరక్షణే-విశేషముగా అ-
కాశ మిచ్చి రక్షించునది. ౪. పుష్పత్యవకాశమితి పుష్కరం, పు-
పుష్టా-అవకాశమును పోషించునది. పుష్కముదకం రాతీతి వా, రా-
నే-ఉదకము నిచ్చునది. ౫. అంబతే శబ్దాయత ఇత్యంబరం. అభి శబ్ద-
శబ్దగుణకమగుటవలన మ్రాయుచుండునది. ౬. మేఘై ర్భూతీతి నభ-
స-న. భా దీప్తా - మొయిళ్ల చేతఁ బ్రకాశించునది. ౭. అంతః ఈత్య-
జగద స్తిన్నిత్యంతరిక్షం, ఈక్ష దర్శనే-దీనిలోపలను జగత్తు చూడబడ-
ను. అంతః ఋక్షాణి సంత్యస్తిన్నిత్యంతరిక్షం - నక్షత్రము లిందుఁ గ-
వు. ౮. గచ్ఛంత్యనేన దేవా ఇతి గగనం, గచ్ఛే గతౌ - దీనిమార్గము
వలన దేవతలు పోవుదురు. గచ్ఛత్యత్ర ఖగజాతిరితివా - పక్షిజా-
యిచ్చట సంచరించును. ౯. న విద్యతే అంతో యస్యతత్ అనంతం
అంతము లేనిది. ౧౦. సురాణాం వర్త సురవర్త. న-న. సురలయ-
క్రమార్గము. ౧౧. ఖనతి జ్ఞాన మితిఖం. నీరూపత్వాద్భుక్త్యయమిత్యర్థ-
ఖను అవదారణే - రూపము లేనిది కనుక బుద్ధిచేతఁ దెలియుఁగూడనిది.
౧౨. వియచ్ఛతి నోపరమత ఇతి వియత్. త. న. యము ఉపరమే-
ఎడతెగకయుండునది. ౧౩. విష్ణోః పదం విష్ణుపదం - విష్ణుపునకు స్థానము.
౧౪. ఆసమంతా త్కాశంతే సూర్యాదయః అత్రేత్యాకాశం. అ. పు-
కాశ్యదీప్తా - దీనియందంతటను సూర్యాదులు ప్రకాశింతురు. ఆసమ-
తా త్కాశత ఇతివా - అంతట ప్రకాశించునది. ౧౫. విశేషేణ హయ-
తి గచ్ఛతి సర్వమస్తిన్నితి విహాయః. న. ప్న. హయ గతౌ - దీ-
యందు విశేషముగా నన్నియు సంచరించును. జహీతే సర్వ-

విహాయః, ఓ హాజ్ గతౌ - సర్వము దీనిఁ బొందును. ౧౬. అభ్రశబ్దాది
సర్వం క్లిబం. ఆకాశవిహాయశ్శబ్దౌ పులింగేచ-ఇచ్చట ఆకాశవిహాయ
శ్శబ్దములకు రెంటికి వాపుంసి అనుటవలన పక్షాంతరమందు పుల్లింగంబు
ను గలదు. ఈ ౧౬ ఆకాశమువేళ్లు.

ది గ్వి గ్ర ము.

దిశస్తు కకుభః కాష్ఠా ఆశాశ్చ హరితశ్చ తాః,

దిశంత్యవకాశమితి దిశః. శ-సీ. దిశ అతిసర్జనే అతిసర్జనందానం-
అవకాశమునిచ్చునవి. ప్రాచీయందక్షిణేయమిత్యేదిత్యంతితివా - ప్రా
క్షిణాదిభేదములచేత వ్యవదేశింపఁబడునవి. ౧. కేనసూర్యేణ స్కంభం
ద్యోతంత ఇతికకుభః. భ-సీ. సూర్యునిచేత ప్రకాశించునవి. కం ఉదకం
వాయుంవా స్కంభంతి విస్తారయంతీతి కకుభః. కుభి ద్యుతౌ విస్తారేచ-
ఉదకమునై నను గాలినై నను విస్తరింపఁ జేయునది. ౨. కాశంతే ప్రకాశంత
ఇతి కాష్ఠాః. కాశౌ దీప్తా - ప్రకాశించునవి. ౩. ఆనమంతాత్ అశ్నువత
ఇత్యాశాః. అశూ వ్యాప్తౌ-వ్యాపించియుండునవి. ౪. హరంతి తమాం
హరితః. త-సీ. హృత్ హరణే-తమస్సులను హరించునట్టివి. హర్యతే
ఇతి రప్రతీతి రితి హరితః-వీనిచే నజ్ఞానము హరింపఁబడును. ౫. తా ఇతి త
వృద్ధసాహచర్యాత్ దిగ్వాచకాః పంచ స్త్రీలింగాః. తాః. అనెడితవృద్ధ
సాహచర్యమువలన నీదిగ్వాచకశబ్దములు ౫ స్త్రీలింగములు. ఈ ౫
దిక్కులకు వేళ్లు.

ప్రాచ్యవాచీ ప్రతీచ్యస్తాః పూర్వదక్షిణ పశ్చిమాః.

౧

ఉత్తరాదిగుడిచీస్యాత్ -

ప్రాక్ ప్రథమం అంచత్యస్యాం రవి రితి ప్రాచీ. ఈ. సీ. ప్రథమ
మున సూర్యుడు ఈదిక్కునఁ బొడమును గనుక ప్రాచి. ౧. అవా గంచ
దక్షిణాయనే నాస్యాం రవి రిత్యవాచీ. ఈ-సీ. సూర్యుడు దక్షిణా
యనముచేత నీదిక్కునఁ దోచును. అన మధ్యాహ్నే అంచ త్యస్యాం
విరిత్యవాచీ-మధ్యాహ్నమున సూర్యుడు దీనిఁ బొందును గనుక అ
వాచి. ౨. ప్రతీచీ. ఈ. సీ. ప్రతి పశ్చాద్వివసావసానే అస్యాం అంచతి

సూర్యోఽస్తమేతీతి ప్రతీచీ, అగ్ని గతిపూజనయోః - సాయంత్రా
మందు సూర్యుడు ఈదిక్కున నస్తమించును గనుక ప్రతీచి. 3. ఉ
ద్ధౌ మంచత్యస్యా ముత్తరాయణేన రవిరిత్యదీచీ - దీనిమందు స
ర్యుడు ఉత్తరాయణముచేత సూర్యముగాఁ బొందును. ౪. ప్రాచీ,
వాచీ, ప్రతీచీ, ఉదీచీ ఇతి పూర్వదక్షిణ పశ్చిమోత్తరదిశాం క్రమే
నామాని-ప్రాచి, అవాచి, ప్రతీచి, ఉదీచి అను నివి క్రమముగా, తూర్పు
దక్షిణము, పడమర, ఉత్తరము ఈదిక్కులకు జేర్లు. పూర్వదక్షిణపశ్చి
మాః, పూర్వత్వాత్పూర్వా - మొదటిదిక్కు. దక్షతే పర్ధతే దక్షిణా
దక్ష పృథ్వా - పృథ్విఃబొందునట్టిది. పశ్చాద్భవా పశ్చిమా-వెనుకదిక్కు
ఉత్తరతి మేర్వాదిభ్య ఇత్యుత్తరా. త్వం వ్రవన తరణయోః - మేర్వాది
లను దాటియుండునది. ఇవి ర క్రమముగా ర దిక్కులకుఁ జేర్లు.

*

దిశ్యం తు త్రిషు దిగ్భవే,

(అవాగ్భవ మవాచీన ముదీచీన ముదగ్భవం,

ప్రత్యగ్భవం ప్రతీచీనం ప్రాచీనం ప్రాగ్భవం త్రిషు.)

దిశి భవం దిశ్యం-దిక్కులయందుఁ బుట్టినది దిశ్య మనంబడును
త్రిషు లింగేషు వర్తతే. (అవాక్ దక్షిణ్యాం భవం అవాచీనం-దక్షిణ
దిక్కునఁ బుట్టినది. ఉదక్ ఉత్తరస్యాం భవం ఉదీచీనం - ఉత్తరదిక్కు
నఁ బుట్టినది. ప్రత్యక్ ప్రతీచ్యాం భవం ప్రతీచీనం-పశ్చిమమునఁ బుట్ట
నది. ప్రాక్ ప్రాచ్యాం భవం ప్రాచీనం - తూర్పునఁ బుట్టినది. ఏతే
త్రిషు వర్తంతే - ఇవి మూడులింగములయందును వర్తించును.)

* ఇన్ద్రో పహ్నిః పితృవతి రైర్నరృతో వరుణో మరుత్.

కుబేర ఈశః పతయః పూర్వాదీనాం దిశాం క్రమాత్,

ఇంద్రాదయ ఈశాంతా అష్టా శబ్దాః క్రమాత్ పూర్వాదీనాం
దిశాం విదిశాం చ పతయః- ఇంద్రుడు, అగ్ని, యముడు, నిరృతి, వరు
ణుడు, వాయువు, కుబేరుడు, ఈశానుడు వీరలెనమండ్రు వరుసగా
తూర్పు మొదలై నయెనిమిది దిక్కులకు పాలకులు.

* ఐరావతః పుష్కరీకో వామనః కుముదో ఽజ్ఞనః.

పుష్పదస్త సాస్వభౌమ స్సుప్రతీకశ్చ దిగ్భవాః,

ఇరా ఆపః అస్త్రి సంతీతి ఇరావా నముద్రః. తస్త్రి జాతః
రావతః. సముద్రమునందుఁ బుట్టినది. ౧. పుండరీకవర్ణత్వా త్పుండ
రీకః - తెల్లదామరనంటి కాంతిగలది. పుణతి శోభత ఇతి వా పుండరీ
కః, పుణ శుభకర్తృణి చ ప్రకాశించునట్టిది. ౨. వామనత్వా ద్వామ
నః - పొట్టిదిగనుక వామనము. వామం వల్లు శరీర మస్యా స్తీతి వా వామ
నః - అందమైన శరీరముగలది. ౩. కుం పృథ్వీం మోదయతీతి కుముదః
కుముద హ్వనే-భూమిని సంతోషింపఁజేయునట్టిది. కుముదవర్ణత్వా త్కు
ముదః- తెల్లగలువపంటివన్నె గలది. ౪. అంజనాభ త్వా దంజనః-కాటు
వన్నె గలది. అన క్తి గచ్ఛతి ప్రకాశతేవా అంజనః. అంజావ్య క్తిశ్చక్తా
కాంతిగతిషు . లెస్సగా నడుచునదైనను ప్రకాశించునదైనను, అంజన
ము. ౫. పుష్పవత్ప్రకాశమానౌ దంతౌ యన్యసః పుష్పదంతః - పుష్ప
ములవలె ప్రకాశించునట్టి దంతములుగలది. ౬. సర్వభూమ్యాం విదితః
సర్వభూమః-సమ స్తభూమియందు నెఱుఁగఁబడినది. ౭. శోభనః ప్ర
కా అవయవా యన్యసః సుప్రతీకః - మంచి అవయవములు గలిగినది.
క్షు గజాః దిగ్గజాః - దిక్కులయం దుండుగజములు. ఈ ౮ పరునగా
ప్రదిగ్గజములపేళ్ళు.

కరిణ్యోఽభ్రముః కపిలా పిఙ్గ శానుపమాః క్రమాత్.

౪

తామ్రపర్ణి శుభద నీ చాఙ్గానా చాఙ్గానావతీ,

నభ్రమతి స్వం నల్లభం హిత్యా కుత్రచి న్న గచ్ఛతీ త్యభ్రముః.
ఈ. నీ. భ్రముచలనే. తనమగనివిడిచి కదలనిది. అభ్రేషు మాతివ ర్తతత్త్య
భ్రముః. మాత్ మానే వర్తనేచ - మేఘములయందుండునది. ౧. కపిల
వర్ణత్వా త్కపిలా - కపిలవర్ణముగలిగినది. కామ్యత ఇతి కపిలా - కోరఁ
బడునది. ౨. పింగళవర్ణత్వా త్పింగళా-పింగళవర్ణము గలిగినది. ౩. న వి
తే ఉపమా యస్యాస్సా అనుపమా - తనకు సాటిలేనిది. ౪. తామ్ర
పర్ణాభ్యామధీసాహచర్యాత్తామ్రపర్ణీ. ఈ. నీ. తామ్రపర్ణమనెడి ఓషధి
గోఁగూడినది. ౫. శోభనౌదంతౌ యస్యాస్సా శుభదంతి. ఈ. నీ. చక్క
దంతములు గలది. ౬. శోభనాన్యంగాని యస్యాస్సా అంగనా - మంచి
అవయవములు కలది. ౭. అంజనగిరినదృశత్వా దంజనవర్ణత్వాద్వా
ంజనా - అంజనపర్వతసమాన మాటవలననైనను కాటుకవన్నెగల

దౌటవలననైనను అంజన. 2. అంజనాకారో వర్ణోఽస్యా అస్తీత్యంజన
వతీ - కాటుకవంటి దేహకాంతి గలది. ఈ ౨ వరుసగా నష్టదిగ్గజము
భార్యలపేళ్లు.

* క్షీణావ్యయం త్వపదిశం దిశో ర్మధ్యే విదిక్ స్త్రియామ్.

దిశో ర్మధ్యం అపదిశం క్షీణం అవ్యయంచ-ఇది నపుంసకమున
అవ్యయమును. దిక్కులయొక్క మధ్యము. ౧. దిగ్భ్యం విగతా విదిక్
శ. సీ. రెండుదిక్కులవలన విగతమైనది. విశిష్టా దిక్ విదిక్ - విశిష్టమై
దిక్కు. ఈ ౨ ను ఆగ్నేయము మొదలగు మూలలపేళ్లు.

* అభ్యంతరం త్వంతరాశం-

అభ్యంతరాంతరాశశబ్దా అష్టదిజ్మధ్యవాచకా. ఉపచారాత్కే
లమధ్యవాచకా చ. ఈశబ్దములు ౨ అష్టదిజ్మధ్యవాచకములు. ఉపచ
రముచేత కేవలమధ్యవాచకములును అంతర మవకాశ మభిగతం
భ్యంతరం-అవకాశము గలిగినది. ౧. అంతరమవకాశం లాతీత్యంతరాశ
లా దానే-అవకాశము నిచ్చునది.

* చక్రవాళం తు మండలమ్,

చక్రవాళమండలశబ్దా మండలాకారదిక్పరమాహనామనీ. దిజ్మ
డల మిత్యాదిప్రయోగః. ఉపచారా దన్యత్రాపి మండలాకారవస్తు
వాచకా చ - చక్రవాళమండల శబ్దములు మండలాకారదిక్పరమాహ
వాచకములు, ఉపచారమున కేవలమండలాకారవస్తువాచకములును.
చక్రస్యేవ వాళః సంవరణ మస్యేతి చక్రవాళం. వల సంవరణే - చక్ర
మువంటి వలయము గలిగినది. చక్రాకారేణ వాలతే వర్తతే చక్రవా
ళం - చక్రాకారముగా నుండునది. ౧. మండల త్వలంకరోతీతి మండ
లం, మడిభూషాయాం - అలంకరించునది. ౨.

* అభ్రం మేఘా వారివాహః స్తనయిత్సు ర్వలాహకః.

ధారాధరో జలధర స్తటిత్వా న్వారిదోఽమ్బుభ్రత్,
ఘన జీమూత ముదిర జలము గ్ధూమయోనయః.

అపః బిభ రీ త్యభ్రం, భ్రుశో భరణే - ఉదకమును భరించునది.
నభ్రంశం త్యాపోఽస్తాది త్యభ్రం, భ్రంశ గతౌ ఉదకములు దీనినుండి
కొఱతపడవు - అనగా దీనియందు లేకపోవు. అపో రాతీ త్యభ్రం, రా

దానే-ఉదకమునిచ్చునది. అభ్రతీగచ్ఛతీత్యభ్రం, అబ్రగతో - సంచరించునది. ౧. మేహతీతి మేఘః, మిహ సేచనే-తడుపునది. ౨. వారివహతీతి వారివాహః, వహ ప్రాపణే - జలమును వహించునది. ౩. స్తనయతీతి స్తనయిత్నుః, ఉ-పు. స్తన గదీ చేనశబ్దే - మ్రోయునది. ౪. బలంజహతీతి బలాహకః, ఓహక్ త్యాగే, వబయో రభేదాత్ వలాహకః - బలమును విడువనది. ౫. జలభారాణాం ధరః ధారాధరః, భృశ్ ధరణే - జలధారలను ధరించునది. ౬. జలస్య ధరః జలధరః - జలమును ధరించునది. ౭. తటితః అస్య సంతీతి తటిత్వాత్. త-పు. మెఱుపులు గలది. ౮. వారిదదాతీతి వారిదః, డు బాష్ణ్ దానే-ఉదకము నిచ్చునది. ౯. అంబు బిభర్ష త్యంబుభృత్. త-పు. భృశ్ భరణే - ఉదకమును ధరించునది. ౧౦. హంతి తాపమితి ఘనః - తాపమును బోగొట్టునది. వాయునా హన్యత ఇతి వా ఘనః, హన హింసాగత్యోః-వాయువుచేత గొట్టబడునది. ౧౧. జీవన ముదకం మూయతే బద్ధ్యతే-త్ర జీమూతః, మూజ్ బంధనే-ఉదకము దీనియందు బంధింపబడును. ౧౨. మోదంతే అనేన కృషీవలా ఇతి ముదిరః, ముద హ్వరే - దీనిచేత పైరుపెట్టుకావులు సంతోషింతురు. ౧౩. జనం ముంచతీతి జలముక్. చ-పు. ముచ్చ్నోమోక్షణే - ఉదకమును విడుచునది. ౧౪. ధూమః యోనిః కారణం మన్య సధూమయోనిః- ఇ-పు. ధూమము కారణముగాఁగలిగినది. ఈ ౧౫ మిట్లుపేళ్లు.

కాదమ్బినీ మేఘమాలా-

క ముదక మాదదత కదంబాః మేఘాః. శే-త్ర సంతీతి కాదంబినీ. ఈ-నీ. జలమును పుచ్చుకొనునవి గనుక కదంబము లనఁగా మేఘములు అవి గలిగినది. కదంబాః వృక్షాః పుష్ప్యం త్యన్యమితి కాదంబినీ - ఇది గలిగినప్పుడు కడపచెట్లు పుష్పించును. కాదంబాః అహంసా అస్యాం సంతీతి వా - హంసలు గలిగినది. ౧. మేఘానాం మాలా మేఘమాలా-మేఘములయొక్కవరుస. ఈ ౨ మేఘపంక్తిపేళ్లు.

త్రిషు మేఘభవే-భియం,

అభ్రే భవం అభియం, తచ్చ త్రిషు లింగేషు వర్తతే - మేఘములనఁ బుట్టినది. ఈ ౩ మేఘమందుఁ బుట్టినదాని పేరు.

* స్తనితం గర్జితం మేఘనిర్ఘోషో రసితాది చ.

స్తనతీతి స్తనితం, స్తన దేవశబ్దే - మ్రాయుచుండునది. ౧. గర్జితీతి గర్జితం, గర్జ శబ్దే - గర్జించునది. ౨. మేఘానాం నిర్ఘోషః మేఘనిర్ఘోషః - మేఘములయొక్క అతిధ్వని. ౩. రసతి శబ్దాయ తే రసితం. రస శబ్దే - మ్రాయుచుండునది. ౪. ఆదిశబ్దేన గర్జనాదయః - మేఘగర్జితనామాని. ఈ ర సు ఆదిశబ్దముచేత గర్జనశబ్దాదులును ఉలుముపేళ్లు.

* శంపా శతప్రదా హ్రది నై ర్వావత్యః క్షణప్రభా,
తడి త్సేవానునీ విద్యు చ్చంచలా చపలా అపి.

భయంకరత్వా చ్చం సుఖం పిబతీతి శంపా - భయమును గలిగించునదిగాన సుఖమును మ్రింగివేయునది. పా పానే. ౧. శతధా హ్రదతే శతప్రదా. హ్రద అవ్యక్తే శబ్దే - అనేకవిధములుగా అస్ఫుటమై మ్రాయుచుండునది. ౨. హ్రదోఽస్యా అస్తీతి హ్రదినీ. ఈ-నీ. అవ్యక్తశబ్దము గలిగినది. ౩. ఇరా ఆపః సన్త్యస్య ఇరావా - మేఘః-శిస్త్ ఇరావతి భవా ఏరావతీ ఈ-నీ, ఇరావంతము మేఘము. అందుబుట్టినది. ౪. క్షణం ప్రభా యస్యా సా క్షణప్రభా - క్షణమాత్రము ప్రకాశించునది. ౫. ప్రభయా తమాంసి తాడయతీతి తడిత్. త-నీ. తడ ఆఘాతే-అంధకారమును పోగొట్టునది. ప్రభయా నయనాని తాడయతీతి తడిత్ - కాంతిచేత కన్నుల మూయుంపజేయునది. ౬. సుదామ్నా ఏరావతేన సహ వర్తత ఇతి సాదామినీ. ఈ-నీ. సుదామ మనఃగా నై రావతము, దానితోఁ గూడియుండునది. సుదామ్నా అద్రిణా ఏకదిక్ సాదామినీ - సుదామ మనెడివర్షతముతోఁ గూడ నొకదిక్కునందుండునది. సుదామవ ద్దీర్ఘాకారోఽస్యా అస్తీతి వా - దండవల దీర్ఘాకారము గలది. ౭. విశేషేణ ద్యోతత ఇతి విద్యుత్. త. నీ. ద్యుక్ దీప్తా - మిక్కిలి ప్రకాశించునది. ౮. చంచతీతి చంచలా. చంచగతో కదలునది. ౯. చోవతీతి చపలా. చుప మందాయాం గతో - మెల్లగాఁ బోవునది. ఈ ౧౦ మెలుపు పేళ్లు.

* స్ఫూర్జఘ ర్జజనిర్ఘోషే-

స్ఫూర్జతీతి స్ఫూర్జఘః, శ్చ - పు. టు ఓ స్ఫూర్జా వజ్రనిర్ఘోషే-మిక్కిలి మ్రాయునది, ౧. వజ్రస్య నిర్ఘోషః వజ్రనిర్ఘోషః - వజ్రయుక్త

మయొక్క మోత. పా. వజ్రనిష్పేష ఇతి వజ్రనిష్ఠాత ఇతిచ పాఠః.
ఈ ౨ వజ్రపుమోతపేళ్ళు.

మేఘజ్యోతి రిరంశుదః,

మేఘస్య జ్యోతిః మేఘజ్యోతిః. స-స. మేఘసంబంధమైన అగ్ని.
౧. ఇరయాజలేన మాద్యతి దీప్యత ఇతి ఇరమ్మదః. మదీహర్షాగ్నేపనయోః-
ఇర యనగా జలము. దానిచేత వృద్ధిబొందునట్టిది. ఈ ౨ వజ్రాగ్ని పేళ్లు.
ఇంద్రాయుధం శక్రధనుః-

ఇంద్రస్య ఆయుధం ఇంద్రాయుధం-ఇంద్రుని యాయుధము. ౧.
శక్రస్య ధనుః శక్రధనుః. స-స. శక్రునిధనుస్సు. ౨. మేఘప్రతిఫలిత
నానావర్ణస్య ధనురాకారేణ దృశ్యమానస్య సూర్యరశ్మేర్నామనీ - ఇది
మేఘమునం బ్రతిఫలించి, నానావర్ణమై ధనురాకారముగా నగపడు
మన్నసూర్యరశ్మి. ఈ ౨ ఇంద్రుని ధనుస్సుపేళ్లు.

తదేవ ఋజు రోహితమ్.

౧౦

తదేవ ఋజు రోహిత మిత్యవ్యతే . ఆయింద్రధనుస్సు చక్కఁ
గా నుండునేని రోహిత మనంబడును. రోహతీతి రోహితం. రుహ బీజ
స్సని ప్రాదుర్భావే చ-ప్రాదుర్భవించునది. రోహితవర్ణత్వా ద్వా రో
హితం - రక్తవర్ణము గలది. ఈ ౧ చక్కని యింద్రధనుస్సు.

వృష్టి ర్వర్షం-

వర్షతీతి వృష్టిః. ఇ.నీ. వర్షం చ. వృషు నేచనే-తడుపునట్టిది
నుక వృష్టి. వర్షము. ఈ ౨ వానపేళ్లు.

తద్విఘాతే వగ్రహవగ్రహా సహ,

తద్విఘాతే వృష్టివిఘాతే వగ్రహవగ్రహశబ్దౌ వర్తేతే. అవ
వృష్టాతి ప్రతిబద్ధాతి వర్షమితి వగ్రహ అవగ్రహశ్చ. గ్రహ ఉపాదా
న. వర్షమును ప్రతిబంధించునట్టిది గనుక వగ్రహము, అవగ్రహమును.
ఈ ౨ ను గ్రహవిరోధముచేత సంభవించిన వర్షప్రతిబంధము. వాన
పుష్పపేళ్లు.

ధారాసంపాత ఆసారః-

ధారాణాం సంభూయ పతనం ధారాసంపాతః - ఉదకధారలు
నాడి యడతెగక పడుట. ౧. ఆనమంతా త్వరతీ త్యాసారః, సృగతౌ-

అంతటఁ బడునట్టిది. ౨ జడివానవేళ్లు.

* శీకరోఽమ్బుకణాః సృతాః.

శీకరే సంచితీతి శీకరః. శీకృ నేచనే - తడుపునది. శీతం కరోశి
వా శీకరః - శీతమును జేయునది. ౧. సృతాః, వాయునా ఇతస్తతః
రితాః అమ్బుకణాః శీకరాః - గాలించే నిటునటు వినరఁబడిన వానచి
కులు శీకరములు. ౨ నీటితుంపురులు.

* వర్షోపలస్తు కరకా-

వర్షస్య ఉపలః వర్షోపలః-వానయొక్కశిల. ౧. కృణోతి హి న
సస్య మితి కరకా. పృ. కృణో హింసాయాం - పయిరులను చెఱు
నది. కీర్యతే వాయునా భువీతి కరకా, కృణోతి వే-వాయువుచేత వె
చల్లఁబడునది. అయం పుంలింగే చ వర్తతే-ఇది పుంలింగమందును గ
దు. వర్షోపలస్తు కరకా కరకోఽపిచ దృశ్యత ఇతి రభసః. ౨ వడగండ్లు

* మేఘచ్ఛన్నేఽహ్ని దుర్దినమ్,

మేఘచ్ఛన్నేఽహ్ని దుర్దినశ్చో వర్తతే- మొయిల్ల చే గవ్వఁబడి
దినము దుర్దిన మనంబడును. దుష్టం దినం దుర్దినం-దుష్టమైనదినము
౧ మబ్బువట్టినదినము.

* అంతర్ధా వ్యవధా పుంసి త్వంతర్ధి రపవారణం.

అపిధాన తిరోధాన పిధానాచ్ఛాదనానిచ,

అంతర్ధీయతే అనయా అంతర్ధా, వ్యవధీయతే అనయా వ్యవధా
డు ధాఖో ధారణానోమయోః - పదార్థము దీనిచేత వ్యవహితముగ
ధరింపఁబడును. ౧. ౨. అంతః ధీయతే అనేన అంతర్ధిః. ఇ-పు. దీనిచే
పదార్థము కానఁబడదు. ౩. అపవార్యతే అనేనేత్యపవారణం, వృక్ష
వరణే-దీనిచేత పదార్థము కప్పఁబడును. ౪. అపిదధాతీత్యపిధానం-
క్కిలి మఱుఁగువఱచునది. ౫. తిరో దధాతీతి తిరోధానం - అడ్డము
నది. ౬. పిదధాతీతి పిధానం - మఱుఁగగునట్టిది. ౭. చాదయతీ
చ్ఛాదనంఛద అపవారణే కప్పనది. ౮. ముసురుకొనుట.

* హిమాంశు శ్చంద్రమా శ్చంద్ర ఇన్దుః కుముదబాన్ధవః.

విభు స్సుధాంశు శ్శుభ్రాంశు రోషధీశో నిశాపతిః,

అజ్ఞో జై వాత్సక స్సోమో గౌరవ్యో గాఙ్గూః కళానిధిః.

* ద్వీజరాజ శృశధరో నక్షత్రేశః క్షపాకరః,

హిమూః శీతాః అంశవో యస్య సః హిమాంశుః. ఉ. పు. చల్లని కిరణములు గలవాఁడు. ౧. చంద్రేణ కర్పూరేణ మియతే ఉపమియత ఇతి చంద్రమాః. స. పు. మాఞ్ మానే-చంద్ర మనగా కర్పూరము. వానితోఁ బోల్చుబడువాఁడు. ౨. చందయతీతి చంద్రః, చది ఆహ్లాదనే - సంతోషింపఁజేయువాఁడు. ౩. ఉనక్తి తుమారకణైరితి ఇందూః. ఉ. పు. ఉందీ క్లేదనే-మంచుకిరణములచేత తడిపెడువాఁడు. ౪. కుముదానాం బాంధవః కుముదబాంధవః-కలువలకు చుట్టము. ౫. దేవావనం విశేషేణ ధయంతి పిబంతీతి విధుః. ఉ. పు. ధేట్పానే-వేల్పు లీతని మిక్కిలి పానము చేయుదురు. ౬. సుధాచూపా అంశవో యస్య సః సుధాంశుః, ఉ-పు. అమృతరూపములై నకిరణములు గలవాఁడు. ౭. శుభ్రాః అంశవో యస్యసః శుభ్రాంశుః. ఉ-పు. తెల్లనికిరణములుగలవాఁడు. ౮. ఓషధీనామీశః ఓషధీశః-వరి మొదలగు నోషధులకుఁ బ్రభువు. ౯. నిశాయాః పతిః నిశాపతిః. ఇ. పు. రాత్రికి తేఁడు. ౧౦. అపుజాతఃఅబ్జః. జనీ ప్రాదుర్భావే-నీటియందుఁ బుట్టినవాఁడు. ౧౧. ఓషధీః జీవయతీతి జైవాత్మకః. జీవప్రాణధారణే - పైరులను బ్రతికించువాఁడు. ౧౨. సూతే అమృతమితిసోమః, మాఞ్ ప్రాణప్రసవే-అమృతమును బుట్టించినవాఁడు. సూయతఇతివాసోమః - ప్రతిపక్షమునందును బుట్టింపఁబడువాఁడు. ౧౩. ప్రతిమానం గ్లాయతిక్షయతీతిగ్లాః. ఔ. పు. క్లేష్టేహర్షక్షయే-ప్రతిమానము క్షయించువాఁడు. ౧౪. మృగః ఆంశో యస్య సః మృగాంకః-మృగము చిహ్నముగాఁ గలవాఁడు. ౧౫. కళానాం నిధిః కళానిధిః. ఇ. పు. కళల కునికిపట్టు. ౧౬. ద్వీజానాం బ్రాహ్మణానాం రాజాద్వీజరాజః-పుషమివేల్పులతేఁడు. ౧౭. శశస్య ధరః శశధరః-కుందేటిని ధరించినవాఁడు. ౧౮. నక్షత్రాణామీశః నక్షత్రేశః - చుక్కలతేఁడు. ౧౯. క్షపాం కరోతీతి క్షపాకరః. డు కృఞ్ కరణే-రాత్రిని జేయువాఁడు. ౨౦ చంద్రునిపేళ్లు.

* కలా తు షోడశో భాగో-

చంద్రస్య షోడశోభాగోయః సకశేత్యుచ్యతే-చంద్రుని పదియూ అవభాగము కళయనంబడును. కల్యతే సంఖ్యాంత ఇతి కలా, కలసం

భ్యానే-లెక్క పెట్టబడునది. ౧ చంద్రునిలోని పదిమూడుపాలు.

* బిమ్బాఽస్త్రీ ముద్దలం త్రిషు.

బింబతి విస్తారం ప్రాప్నోతీతి బింబః. ప్న. బింబ ఆభోగే - విస్తారమును జెందునది. బింబతి ప్రకాశత ఇతివా బింబః, బింబ గతి ప్రజ్వలకాంత్యససభాదనేషు - ప్రకాశించునది. ౧. మండయతి భూషయతీతి మండలం. త్రి. మడిభూషాయాం-అలంకరించునది. ౨ సూర్యచంద్రుల మండలములు.

* భిత్తం శకలఖణ్డే వా పుంస్యర్థః-

భిద్యత ఇతి భిత్తం, భిదిర్ విదారణే-నక్కలించబడునది. ౧. క్యతే భేత్తుమితి శకలం. ప్న. శక్త్యశక్తా-భేదింపశక్యమైనది. ౨. ఖండ్యత ఇతి ఖండం. ప్న. ఖడి ఖండనే-త్రించబడునది. ౩. అర్థతి భేదం గచ్ఛత్యర్థః. పు. అర్థగతౌ-భేదముచు బొందునది. ఋద్యతే ఛిద్యతే సముదాయోఽనేనేతి అర్థః, ఋషు వృద్ధా-దీనిచేత సముదాయము విభజింపబడును. ౪ తునుకపేళ్లు.

*

అర్థం సమేఽంశకే,

అర్థం. స. ౧ సగముపాలు.

ఈఅర్థశబ్దము శకలమును జెప్పునప్పుడు పుల్లింగము. సగమును జెప్పునపుడు స. లిం.

* చంద్రికా కాముదీ జ్యోత్సాఽ-

చంద్రోఽస్త్యస్యామితి చంద్రికా-చంద్రయుక్తమైనది. ౧. కుముదానా మియం కాముదీ, తద్వికాసహేతుత్వాత్ - కలువలు పుష్పించుటకు హేతు వైనది గనుక కాముది. ౨. జ్యోతి రస్యామస్తీతి జ్యోత్సాఽ-ప్రకాశము గలిగినది. ౩. వెన్నెలపేళ్లు.

*

ప్రసాదస్తు ప్రసన్నతా.

ప్రసీదతీతి ప్రసాదః. షడ్ధ్ విశరణగత్యప్రసాదనేషు. ప్రసన్నస్య భావః ప్రసన్నతా-ప్రసన్నమగుట ప్రసాదము, ప్రసన్నతయు. ఈ ౨ను నైర్మల్యముపేళ్లు.

* కళజ్కాఙ్కా లాంఛనం చ చిహ్నం లక్ష్మ చ లక్షణమ్,

(పాళి: కేతు ర్వజో లిజం నిమి తం న్యజనం పదమ్,

ప్రజ్ఞానం చాప్యభిజ్ఞానం లలామం చ లలామ చ.)

కల్యతే జ్ఞాయతే అనేనేతి కళంకః, కల సంఖ్యానే-దీనిచేత పదాం బెఱుంగఁబడును. ౧. అంక్యతే అనేనేత్యంకః, అకి లక్షణే-దీనిచేత దార్థము లక్షింపఁబడును. ౨. లాంఛ్యతే లక్ష్యతే అనేనేతి లాంఛనం అక్షో-లక్షణే-పదార్థము దీనిచేత లక్షింపఁబడును. ౩. చహతీతి చిహ్నం, హ పరికల్పనే-ఎఱిగించునది. చహ్యత ఇతి చిహ్నం - ఎఱుంగఁబడునది. ౪. లక్ష్యతేఅనేనేతి లక్ష్య. న-న. లక్షణంచ, లక్షదర్శనాంకనయోః-దార్థము దీనిచేతఁ జూడఁబడును. ౫. ౬ గుఱుతుపేళ్లు.

సుషమా పరమా శోభా-

సుష్మా సమం సర్వ మస్య సుషమా - దీనికి సర్వము తెన్నగ మమైయుండును. ౧ శ్రేష్ఠమైనకాంతి.

శోభా కాన్తి ర్ద్యుతి శ్చవిః. ౧౭

శోభయతీతి శోభా. శుభ శుంభ శోభార్థే-ప్రకాశింపఁ జేయునది. ౧. కామ్యత ఇతి కాంతిః. ఇ-సీ. కము కాంతో-ఇది శోరఁబడుచున్నది నుక కాంతి. ౨. ద్యోత ఇతి ద్యుతిః. ఇ-సీ. ద్యుత దీప్తా-ప్రకాశించునది. ౩. ధ్యతి నాశయత్యంధకారమితి ఛవిః. ఇ-సీ. - ఛోఛేదనే అంధకార మను పోగొట్టునది. ధ్యతి నాశయత్యశోభా మితివా - అశోభను పోగొట్టునది. ౪. శోభాసాహచర్యాత్కాంత్యాదయః స్త్రీలింగాః - శోభా బ్రముతోడికూటమివలన కాంత్యాదిశబ్దములు ౪. స్త్రీలింగములు. ౪ కాంతిపేళ్లు.

అనశ్శాయస్తు సీహార స్తుషార స్తుహినం హిమమ్.

స్థలేయం మిహికా చ-

అనశ్శాయతే శైత్యం సంపద్యత ఇత్యవశ్శాయః, శైకగతౌ-శైత్యమును బొందునది. ౧. నితరాం స్థ్రీయతే అగ్నినా సీహారః, హృష్ణారణే-అగ్నిచేత మిక్కిలి హరింపఁబడునది. ౨. తప్తం తోషయతీతి సహారః, తుషతుష్టే-తాపము నొందినవాని సంతోషింపఁజేయునది. ౩. శోహతి అర్దయతి పద్మమితి తుహినం, తుహిర్ అర్దనే-పద్మమును జించునది. ౪. హంతి తాపమితి హిమం, హస హింసాగత్యోః-తాప మను బోగొట్టునది. ౫. స్థలస్థా చ్చరదంతా దాగతమితిస్థలేయం-

ప్రళయ మనఁగా అంతము. శరత్కాలాంతమున వచ్చునది. ౬. మేఘ భవనమితి మిహికా, మిహ నేచనే-భూమిని దడుపునది. పా. మహిమ మహ్యతే రాగిభిరితి మహికా, మహ పూజాయాం-కాముకులచేత పూజింపఁబడునది. పా. హిమికా, హిన్తోతి వర్ధతే హిమికా. హి గతౌ వృద్ధా చ-వృద్ధిఁబొందునది. ఈ ౭ మంచుపేళ్లు.

*

అథ హిమానీ హిమసంహతిః.

మహా ధిమం హిమానీ. ఈ-నీ. అధికమైన మంచు. ౧. హిమసంహతిః హిమసంహతిః. ఇ-నీ. మంచుసమూహము. ౨ దట్టమైనమంచు.

* శీతం గుణే-

శీతం గుణవాచి క్లీబం- శీతశబ్దము గుణమును జెప్పునపుడు. చలి (చలువ) పేరు.

*

తద్వదర్థా సుషీమ శ్శిశిరో జడః,
తుషార శ్శీతల శ్శీతో హిమ స్స ప్తాన్యలిజ్జకాః.

శ్శాయతే శీతం. శైజ్ గతౌ-వ్యాపించునది. ౧. తద్వదర్థాశ్శీతం గుణవద్వస్తువాచకాః, సుషీమాదయ స్సప్త అన్యలింగకాః విశేష్యలింగకాః-ఆ శీతగుణముగలపదార్థమును జెప్పెడు సుషీమశబ్దము మొదలు ౭ శబ్దములు విశేష్యలింగము గలవి. సుష్మ సీమా మర్యాదా యన సుషీమః-చక్కని హద్దుగలది. పా. సుశీమః, సుష్మ శ్శాయత ఇతిసుశీమ ఇతి తాలవ్యపాతోఽప్యస్తి - లెస్సగా వ్యాపించునది. ౧. శిన్తోతి వృద్ధా చ-వృద్ధిఁబొందునది. ౨. శిశిరో మితి శిశిరః-శీర్షో నీశాతనే-పద్మములకాంతః జెఱుచునది. ౩. జలత్యవవారయతీతి జడః, లజయోరభేదాత్. జలఅవవారణే - ధైర్యమును నివారించునది. ౪. తప్తం తోషయతీతి తుషారః, తుష తుష్టతపుండ్రై నవానిని సంతోషింపఁజేయునది. ౫. శీతం లాతి దదాతీతి లః, లాదానే- శీతము నిచ్చునది. ౬. శ్శాయతే శీతః. శైజ్ గతౌ వ్యాపించునది. ౭. హిన్తోతి వర్ధత ఇతి హిమః, హి గతౌ వృద్ధాచ-వృద్ధిఁబొందునది. ఈ ౬ చల్లనివస్తువు పేళ్లు.

* ధ్రువ ఔత్తాన పాదిః స్యాత్-

ధ్రువతీతి ధ్రువః, ధ్రువ స్థైర్యే-స్థిరమైనవాడు. ౧. ఔత్తానదస్య అవత్యం ఔత్తానపాదిః-ఉత్తానపాదునికొడుగు. ఈ-౨ ధ్రువునిపేళ్లు.

అగస్త్యః కుమ్భసమ్భవః,

మైత్రావరుణిః-

అగం వింధ్యం స్త్రాయతి స్తంభయతీ త్యగస్త్యః. నైవ పైవ
 కబ్జసంఘాతయో-అగ మనఃగా పర్వతము వింధ్యపర్వతము. నణచిన
 వాడు. అగ స్తి రితిపాతాంతరం. ౧. కుంభే సంభవో యస్య సః కుంభ
 సంభవః - కలశమునందుఁ బుట్టినవాడు. ౨. మిత్రావరుణయో రపత్య
 మైత్రావరుణిః. ఇ. పు. మిత్రావరుణులకొడుకు. 3 అగస్త్యునిపేళ్లు.

అనైవ లోపాముద్రా సధర్మిణీ. ౨౦

అనైవ అగస్త్యనైవ సధర్మిణీ పత్నీ లోపాముద్రేత్యుచ్యతే-
 ఈయగస్త్యునిభార్య లోపాముద్ర యనంబడును. లోపయతి యోషితాం
 రూపాభిమానమితి లోపా. ముద్రయతి స్రష్టు సృష్టిమితి ముద్రా.
 లోపా చాసౌ ముద్రా చ లోపాముద్రా - స్త్రీలయొక్క రూపాభిమాన
 మున్ములోపింపఁజేయునదియు, బ్రహ్మసృష్టిని ముద్రింపఁజేయునదియును
 గనుక లోపాముద్ర. ముదం రాతీతి ముద్రా, రా ఆదానే. సాన భవతీ
 త్యముద్రా, విరహే పతిశుశ్రూషాలోపే అముద్రా అసంతుష్టా లోపా
 ముద్రా- ముద్రయనఁగా సంతోషముగలది. భర్తృవిరహకాలమునందు
 పతిశుశ్రూష లేమిచేత సంతసములేనిది గనుక లోపాముద్ర. ౧. సమా
 నః ధర్మః అస్య అస్తీతి సధర్మిణీ - పతితోడ సరియైన ధర్మముగలది.
 ౨ అగస్త్యునిభార్య.

నక్షత్ర మృక్షంభం తారా తార కావృషడు వా స్త్రియామ్,

నక్షరతీతి నక్షత్రం, క్షర సంచలనే-సశింపనిది గనుక నక్షత్రము.
 నక్షీయత ఇతి వా నక్షత్రం. క్షీ క్షయే-సశింపనిది. ౧. ఋక్షతి తమో
 నాశయతీతిఋక్షం. ఋక్షహింసాయాం-చీకటినిఁ బోగొట్టునది. ఋక్ష
 తీతి ఋక్షం, ఋక్షగతౌ - సంచరించునది. ౨. భాతీతి భం, భా దీప్తా-ప్ర
 కాశించునది. 3. తరంత్యనయా నావికా ఇతి తారా. తారకా చ.న్న.
 త్యుల్లసనతరణయోః - దీనిచేత నావికులు తరింతురు. ౪. ౫. ఉడ్డీయత
 ఇత్యుడు. ఉ.న్న. డీజ్ విహాయసా గతౌ-ఆకాశమందు సంచరించునది.
 ౬. ఉడు వా స్త్రియాం. ఉడుశబ్దో వికల్పేన స్త్రీలింగే వర్తతే. పక్షే
 సపుంసకలింగేచ. తారకా౨వీత్యపిశబ్దేన తారకాశబ్దస్యాపివా స్త్రియామి

త్యనేనాన్వయః. పక్షేక్షీబత్వం చ ఉడుశబ్దసాహచర్యాత్. తదుక్తం-
తై) రోవ్యమ్ని తుమారబిందుమధురచ్ఛయైః స్థితం తారకై రితి - ఉడు
శబ్దమునకు స్త్రీనపునకలింగములు గలవు. తారాతారకాశబ్దములు,
ఉడుశబ్దమునకువలె లింగములు గలవు. ఈ ౬ సాధారణముగా నన్ని
క్కలకుఁ బేళ్లు.

* దాతౌయణ్యోఽశ్వినీత్యాదితారాః-

అశ్వినీత్యాదితారా దాతౌయణ్య ఇత్యుచ్యం తే - అశ్విన్యాది
రేవత్యంతనక్షత్రములు దాతౌయణ్య లనంబడును. దక్షిణ్య ప్రజాపతి
రవత్యాని స్త్రీయః దాతౌయణ్యః-దక్షిణ్య ప్రజాపతియొక్క కొమార్తెలు
౧ అశ్వినీమొదలు ౨౭ నక్షత్రములకుఁ బేళ్లు.

*

అశ్వయు గశ్వినీ.

౨౦

అశ్వం యనక్తి రూపేణ బద్ధాంతీ త్యశ్వయుక్. జ. నీ. యుజీ
యోగే - రూపముచేత అశ్వసామ్యమును బొందునది. ౧. అశ్వరూప
యోగా దశ్వినీ. ఇ.నీ. అశ్వమువంటిరూపము గలది. ౨. అశ్వినీపేళ్లు

* రాధా విశాఖా.

రాధోతి కార్యమనయా రాధా, రాధనంసిద్ధా - దీనిచే గ
ర్యము సిద్ధించును. ౧. విశాఖతే కాంత్యా వ్యాప్తోతితి విశాఖా
శాఖ వ్యాప్తా - కాంతిచేత వ్యాపించునది. ౨ విశాఖపేళ్లు.

*

పుష్యే తు సిద్ధ్యతిష్యా-

పుష్టాతి అభిలషితమితి పుష్యః. పుష్యంత్యస్తి స్మర్థా ఇతి వా
పుష్యః, పుష పుష్టా - కోరికను పృథ్విబొందించునది. ౧. సిద్ధ్యం త్యస్తి
స్మర్థా ఇతి సిద్ధ్యః-దీనియందు ప్రయోజనములు సిద్ధించును గనుక సిద్ధ్య
ము. పా. సాధోతి వాంఛిత మితి సిద్ధ్యః - కోరికను సాధించునది. ౨
తుష్యం త్యస్తి స్మర్థసిద్ధయే ఇతి తిష్యః, తుష తుష్టా - దీనియందు
కార్యసిద్ధికొఱకు సంఘోషింతురు. త్వేషత ఇతి వా తిష్యః త్వేషదీప్తా
ప్రకాశించునది. ౩ పుష్యనక్షత్రముపేళ్లు.

*

శ్రవిష్ఠయా,

సమా ధనిషా-

శూయతే శుభకరణీతి శ్రవిష్ఠా, శ్రు శ్రవణే - శుభకరణమున

దు మందిదని వినబడునది. ౧. ధనతి ధనం కరోతీతి ధనిమా, ధనాన్యే-సంపదను జేయునది. ౨ ధనిష్ఠ పేళ్లు.

మ్యః ప్రోష్ఠపదా భాద్రపదాః స్త్రియః. ౨౨

ప్రోష్ఠో గౌః. తస్యేవ పాదాయాసామితి ప్రోష్ఠపదాః. ఆ. నీ. ప్రోష్ఠమనగా నెద్దు, దానిపాదములవంటి పాదములు గలవి. భద్రం కం యాసాం తాః - శుభకరములైన పాదముగలవి. ౨ పూర్వభాగ ఉత్తరాభాద్రపద పేళ్లు.

మృగశీర్షం మృగశిర స్తస్మి న్నే వాగ్రహాయణీ,
ఆకృత్యా మృగస్యేవ శీర్షం యస్య తత్ మృగశీర్షం. మృగశిర్షం. స. స. ఆకృతిచేత మృగముయొక్క శిరమువంటి శిరముగలిగినది.

౨. అగ్రే హాయనోఽస్యాః ఆగ్రహాయణీ. ఈ. నీ. మృగశీర్షయు ర్విర్జిమాయాః సంవత్సరాదా సవధాన్య హ విర్యాగహేతుత్వాత్ - మృగశీర్ష నక్షత్రముతోఁగూడిన పున్నమయందు సంవత్సరమునకు మొదల నూతనధాన్యముచేత హవిర్యాగము చేయుటవలన ఆగ్రహాయణి పనగా అగ్రమందు హాయనముగలిగినది. ఆగ్రహాయనాః నవవీహతః అస్యాం సంఖీతి ఆగ్రహాయణీ - నూతన ధాన్యములు ఇందుఁ గల గనుక ఆగ్రహాయణి. ఈ ౩ మృగశీర్షము పేళ్లు.

ఇల్వలా స్తచ్చిరోదేశే తారకా నివసన్తి యాః. ౨౩

తస్య మృగశీర్షస్య శిరోదేశేయాస్తారతా నివసంతితాః ఇల్వలా ర్విచ్యం తే. మృగశీర్ష నక్షత్రమునకు మీఁదనున్న నక్షత్రములు ఇల్వల సంబడును. ఇలంతి గచ్ఛంతి నక్షత్రాణాం మూర్ధ్నితి ఇల్వలాః. నీ. అప్రేరణే - నక్షత్రములమీఁద సంచరించునవి - శివబాణేన ఇల్వంతే ర్ధ్యంతే ఇల్వలాః - శివునిబాణముచేత ప్రేరేపింపబడునవి. పా. ఇన్వ - మృగశీర్ష పైనుండు చిన్న చుక్కలకుఁ బేళ్లు.

బృహస్పతి స్సరాచార్యో గీష్పతి ర్విషణో గురుః,
జీవ ఆక్షిరసో వాచస్పతి శ్చిత్రశిఖణ్డిజః. ౨౪

బృహతాం దేవానాం వేదమంత్రాణాం వా పతి బృహస్పతిః, పు. దేవతలును వేదమంత్రములును బృహత్తులనంబడును. వారలకై వానికై నను ప్రభువు. ౧. మూలాం ఆచార్యః సురాచార్యః - దేవతల

కాచార్యుడు. ౨. గిరాం పతిః గీష్పతిః-వాక్కులకు పతి. ౩ ధిషణా
ద్గిరసాస్తీతి ధిషణః-మంచిబుద్ధి గలవాడు. ౪. సర్వార్థా గృహ
గురుః. ఉ. పు. గృశబ్దే - సర్వార్థములను వచించువాడు. ౫. జీవ
దేవానితి జీవః. జీవప్రాధారణే - దేవతలను బ్రతికించువాడు. జీవ
మృతో-నేనజీవః - చచ్చినవాడు ఈయనవలన బ్రతుకును. ౬.
రసః అపత్యం ఆశ్గిరసః-అంగిరస్సుకొడుకు. ౭. వాచాం పతిః వా
తిః - వాక్కులకు పతి. ౮. అంగిరా ఏవ చిత్రశిఖండి, తస్మాజ్జాతః
శిఖండిజః - చిత్రశిఖండి యనగా సంగిరస్సు, వానికొడుకు. ౯ బృ
స్పతి (దేవగురువు) పేళ్లు.

* శుక్రో దైత్యగురుః కావ్య ఉశనా భార్గవః కవిః,

శుక్లవర్ణత్వా చ్చుక్రః - శ్వేతవర్ణము గలవాడు. రుద్రో
ద్వారేణ నిర్వాతత్వాద్వా శుక్రః-రుద్రునిరేతస్సువలన బుట్టినవా
డు. శుచం దుశిఖం రాతి దేవేభ్య ఇతి వా శుక్రః రాదానే-దేవ
కు దుశిఖము నిచ్చువాడు. ౧. దైత్యగురుః. ఉ-పు. దైత్యులకు
పు. ౨. కవే రపత్యం కావ్యః-కవి యనుబుద్ధికొడుకు. ౩. వష్టి ఇ
తి దైత్యశ్రేయ ఇత్యుశనాః. స. పు. వశకాంతో - అనురులశ్రేయస్సు
చ్చయించువాడు. ౪. భృగోరపత్యం భార్గవః-భృగుసంతతియందు
ట్టినవాడు. ౫. కవయతి చాతుర్వేణ వర్ణయతీతి కవిః. ఇ. పు.
తుర్యముచేత వర్ణించువాడు. ౬ శుక్ర నిపేళ్లు.

* అజ్గరకః కుజో భామో లోహితాజ్ఞో మహీసుతః.

అంగతి గచ్ఛతీత్యంగారకః, అగి గతో-సంచరించువాడు.
గాని ఆరయతి వీడయతీతి వా, ఆర వీడనే-శరీరములను వీడించు
డు. అంగారవర్ణత్వాదంగారకః - నిప్పువంటివర్ణముగలవాడు. ౧.
పృథివ్యాంజాతః కుజః, జనీప్రాదుర్భావే - భూమియందుబుట్టినవా
-౨. భూమేరపత్యం భామః - భూమికొడుకు. ౩. లోహితమంగం
స్య సః లోహితాంగః - ఎఱ్ఱనిశరీరకాంతిగలవాడు. ౪. మహ్యః
మహీసుతః - భూమికొడుకు. ౫ అంగారకునిపేళ్లు.

* రాహిణీయో బుధ స్సామ్యః-

రోహిణ్యాః అపత్యం రాహిణీయః - రోహిణీ దేవికొడుకు.
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

స్వర్గతే సర్వమితి బుధః-బుధ అవగమనే - సర్వము నెఱింగినవాడు. ౨.
మన్యాపత్యం సౌమ్యః-చంద్రునికొడుకు. ౩ బుధుని పేళ్లు.

సమా సారి శనై శ్చరా,

(శనిమందా పజ్గు కాళౌ ఛాయాపుత్రోఽసితోఽర్కజః)

సూరన్యాపత్యం సౌరిః - పా. సౌరో వా-సూర్యునికొడుకు. ౧.
ర్కందం చరతీతి శనై శ్చరః, చర గతిభక్షణయోః - మెల్లఁగా సంచ
మవాడు. ౨. (శనిః, మన్దః, పజ్గుః, కాళః, ఛాయాపుత్రః, అసితః,
ర్కజః) ఏతాన్యపిశనై శ్చరనామాని-ఈ ౨ శనై శ్చరునిపేళ్లు.

తమస్తు రాహు స్సన్విర్భాసు నై సహికేయో విధుంతుదః. ౨౬

సూర్యాచంద్రమసౌ అనేన తామ్యత ఇతి తమః. అ. పు. తమ
నా-ఇతనిచేతసూర్యచంద్రులువ్యభసించుదురు. ప. తమస్కరిత్వా
మః. స. స. తమస్సుచ జేయువాడు. తమ ఆకృతి రస్య తమః-స.న.
కటిరూపముగాఁ గలవాడు. ౧. రహతి భుక్త్వా త్యజతీసూర్యాచంద్ర
సా వితి రాహుః. ఉ.పు. రహ త్యాగే-సూర్యచంద్రులను కబళించివీడు
వాడు. ౨. స్వః స్వగ్రే భాతీతీస్వర్భానుః. ఉ. పు. భాదీప్తా-స్వర్గమునందు
కాశించువాడు. ౩. సింహికాయాః అపత్యం నై సహికేయః-సింహిక
రణ్యకశివునిచెల్లెలు, ఆమెకొడుకు. ౪. విధుం తుదతీతి విధుంతుదః,
ద వ్యథనే-విధు వనఁగా చంద్రుడు వానిని వ్యథఁ బెట్టువాడు. ఈ గి
వచుపు పేళ్లు. (కేతుః, శిభి, ౨ కేతుపుపేళ్లు.)

స ప్తర్షయో మరీ చ్యత్రి ముఖా శ్చిత్రశిఖణ్డినః,

స ప్తఋషయః మరీచ్యత్రిముఖాః చిత్రశిఖండిన ఇత్యుచ్యంతే. మ
అత్రిః, అంగిరాః, పులస్త్యః, పులహః, క్రతుః, సన్విష్ట శ్చేత్రి సప్తై తే
ఋషయః-మరీచి, అత్రి, అంగిరస్సు, పులస్త్యుడు, పులహుడు, క్రతువు,
స్వరుడు - వీర లేడుగురును చిత్రశిఖండులనంబడుదురు. చిత్రాశ్చిఖండాః
డావిశేషాః ఏషాంసంతీతిచిత్రశిఖండినః. న. పు. చిత్రములై నజటావిశే
ములుగలవారు. ౧ సప్తఋషులపేళ్లు.

రాశీనా ముదయోలగ్నం-

రాశీనాంమేషాదీనాముదయోలగ్నమిత్యుచ్యతే - మేషాదిరాసుల

యొక్కయుదయము లగ్నమనంబడును. రాతి దదాతి కాలాదిభ
తి రాశిః. ఇ. పు. కాలాదిఫలమునిచ్చునది. లగతి గ్రహైస్సంబధా
లగ్నం. లగే సంకే-గ్రహములతో సంబంధించునది. ౧ లగ్నముపే

* తే తు మేషవృషాదయః.

తే తు మేషవృషాదయోద్వాదశ-అవి మేషము మొదలుగాఁ గల

* సూర సూ ర్యార్య మాదిత్య ద్వాదశాత్త్వ దివాకరాః,
భాస్క రాహస్కర బ్రధ్న ప్రభాకర విభాకరాః.

భాస్వ ద్వివస్వ తృప్తాశ్వ హరిద శోవ్యష్టరత్నయః,
విక ర్తనార్కమూ ర్ధ్ణమిహిరారుణపూషణః.

ద్యుమణి స్రరణి ర్త్రిత్ర శ్చిత్రభాను ర్విరోచనః,
విభావను ర్గ్రహపతి స్త్విహంపతి రహర్షతిః.

భాను ర్హంస సుహస్రాంశు స్తపన స్పవితా రవిః,
(కర్కశాఖీ జగచ్చక్షు రంశుమాలీ త్రయీతనుః,
ప్రద్యోతనో దినమణిః ఖద్యోతో లోకబాన్ధవః.
సురోత్తమో ధామనిధిః పద్మినీవల్లభో హరిః.)

సరతి చరతీతి సూరః, సృ గతౌ - సంచరించువాఁడు. పా. స

శబ్దహూరణి తాలవ్యాదిరవ్యస్తి. తదు క్తమాశ్చర్యమంజర్యాం. 'స
ముదయవాసవి హూరశ్చక్రవర్త్యపి తరణిరివ తీక్ష్ణకర తాపితభువనవ
ఇతి' సూరశబ్దము శవర్ణాదియునుగలదు. ౧. సువతి ప్రేరయతి వ్యా
రేష్వితి సూర్యః. సూళ్ ప్రేరణే-వ్యాపారములయందుఁ బ్రేరేపించు
డు. ౨. ఇయ ర్తి గచ్ఛతీతి అర్యమా. స. పు. ఋగతౌ-గమనయుక్తుఁడు
అది తేరవత్వం ఆదిత్యః - అదితికొడుకు. ౩. ద్వాదశ ఆత్మానః మూ
యః యస్య ద్వాదశాత్త్వా. స. పు. పంచైందువిధము లైనమూర్త్యు
వాఁడు. ౪. దినా దినం కరోతీతి దివాకరః-దినమును జేయువాఁడు. ౫
అహని ప్రాణినశ్చేష్టానతఃకరోతీతి దివాకరః-పగలు జీవులను వ్యాప
తులుగాఁ జేయువాఁడు. ౬. భాసం కరోతీతి భాస్కరః-కాంతినిగలు
యువాఁడు. ౭. అహః కరోతీత్యహస్కరః-అహస్సును జేయువాఁడు
అన్యతేషః బధ్నాతి ప్రతిబధ్నాతీతి బ్రధ్నః-ఇతర జేయులను నిరోధి
వాఁడు. బధ్నాతి తిమిరం బ్రధ్నః. బధ్న బంధనే - తిమిరము నడ్డఁ

౧౬. ప్రభాం కరోతీతి ప్రభాకరః-ప్రశస్తమైన కాంతిని జేయువాఁడు. ౧౭. విశేషేణ భాం కరోతీతి విభాకరః - మిక్కిలి కాంతిని గలుగఁ
యువాఁడు. ౧౮. భానః అన్య స స్తీతి భాస్వా. త. పు. కాంతులుగల
వాఁడు. ౧౯. వివస్తే ప్రభయా ఆచ్ఛాదయతీతి వివస్వా. వస ఆచ్ఛా
నే-కాంతిచేత నన్నిటిని గప్పెడువాఁడు. ౨౦. సప్త అశ్వః యస్య సః
స్తాశ్వః-ఏడుగుఱ్ఱములు గలవాఁడు. సప్తనామకః అశ్వో యస్యేతి వా
స్తాశ్వః-సప్తయనెడు ఒకగుఱ్ఱము గలవాఁడు. ౨౧. హరితః హరిదవ్యర్థా
శ్వః యస్య హరిదశ్వః-పచ్చనికాంతి గలగుఱ్ఱములు గలవాఁడు. ౨౨.
స్థాః రశ్మయో యస్య ఉష్ణరశ్మిః. ఇ. పు. ఉష్ణములైన కిరణములు గల
వాఁడు. ౨౩. వికృంతతి తమ ఇతి వికర్తనః. కృతీ ఛేదనే - తపస్సును
గొట్టువాఁడు. విశ్వకర్మణా వికృత ఇతి వా వికర్తనః - పూర్వ మితఁడు
హింపఁగూడని తేజస్సుగలవాఁడై యుండగా విశ్వకర్మచేత నితనికాంతి
నవట్టి తగ్గించఁబడినది. ౨౪. అర్చ్యత ఇత్యర్థః, అర్చపూజాయాం పూ
జింపఁబడువాఁడు. ౨౫. మృతం దస్యావత్త్వం మూర్తం డః-మృతండుడను
నికొడుకు. పా. మూర్తాండః. మృతం బ్రహ్మాండం జీవయతీతి మూర్తాం
జీవించిన బ్రహ్మాండమును బ్రతీకించువాఁడు. ౨౬. మేహతి మేఘరూ
పిత్వం సించతీతి మిహిరః, మిహ నేచనే-తాను మేఘరూపియై ప్రపంచ
మును తడిపెడువాఁడు. ౨౭. ఇయర్తి గచ్ఛతీత్యరుణః. ఋగతే. సంచరిం
చువాఁడు. ౨౮. పుష్కతీతి సూషా. న. పు. పుష్క పుష్ట-హాపించువాఁడు.
౨౯. దివః ఆకాశస్య మణిః ద్యుమణిః. ఇ. పు. ఆకాశమునకు మణివంటి
వాఁడు. ౩౦. తరంత్యనేన తమ ఇతి తరణిః. ఇ. పు. త్రోష్ణవనతరణయోః-
సంధికారము నితనిచేతఁ దరింతును. తరతి నభ ఇతి వా-ఆకాశమును దా
రించువాఁడు. ౩౧. సర్వభూ తేషు మేద్యతి స్నిహ్యతీతి మిత్రః. ఇ. మిదా స్నే
హనే-సర్వభూతములయందు స్నేహియుక్తుఁడు. ౩౨. చిత్రా భానవో
రస్య సః చిత్రభానుః. ఇ. పు. నానావర్ణములైన కిరణములుగలవాఁడు.
౩౩. విశేషేణ రోచతే ప్రకాశత ఇతి విరోచనః. రుచ దీప్తా - విశేషము
గల ప్రకాశించువాఁడు. ౩౪. విభావ్రభై వ వసు ద్రవ్యమన్య విభావసుః.
ఇ. పు. కాంతియే ధనముగాఁగలవాఁడు. ౩౫. గ్రహణాం పతిః గ్రహ
ణి. ఇ. పు. గ్రహములకుఁ బ్రభువు. ౩౬. త్వీషాం ప్రభాణాం పతిః, త్వీ

పాంపతిః. ఇ.పు. కాంతులకు పతి. అలుక్సమానము. 30. అహ్నిగి
 అహర్పతిః. ఇ.పు. పగటికి బ్రభువు. 31. భాతీతి భానుః, ఉ.పు. భా
 ప్తా - ప్రకాశించువాడు. 32. హంతి తమ ఇతి హంసః హన హింస
 త్యోః-తమస్సునుబోగొట్టువాడు. 33. నహస్రమంశవోయస్య సహ
 శుః. ఉ.పు. వేయికిరణములు గలవాడు. 34. తపతీతి తపనః, తపనం
 పే-తపింపఁజేయువాడు. 35. నువతి సుప్తం ప్రేరయతీతి సవితా. ఋ
 మా ప్రేరణే - సుపుని ప్రేరేపించువాడు. 36. రూయతే స్థూయత
 రవిః. ఇ.పు. రుశబ్దే-నుతింపఁబడువాడు. 37. (కర్కణః సాక్షీ కర్కసా
 న.పు. కర్కలకు సాక్షి. జగత్తున్నదివ జగచ్చక్షుః, స. పు. జగత్తునకు
 త్రమువంటివాడు. అంశుమాలాః కిరణరాజయః అస్య సంతీతి అ
 మాలీ. స. పు. కిరణసమూహముగలవాడు. త్రయీ త్రయోవేదా
 తనుర్యస్యత్రయీతనుః. ఉ. పు. మూడువేదములే శరీరముగాఁగల
 డు. ప్రకృప్తం ద్యోతతే ప్రద్యోతనః-విశేషముగాఁ బ్రకాశించువాడు
 దినస్యమణిః. దినమణిః. ఇ.పు. పగటికి రత్నమువంటివాడు. భేద్యోత
 ఖద్యోతః, ద్యుత దీప్తా-ఆకాశమందుఁ బ్రకాశించువాడు. లోకస్య
 ధవో లోకబాంధవః. - లోకమునకుఁ జట్టము. సురేషు ఉత్తమ
 రోత్తమః - దేవతలయందు శ్రేష్ఠుఁడ. ధామ్నం నిధిః ధామనిధ
 కాంతులకు గనియైనవాడు. వద్దిన్యాః వల్లభః వద్దినీవల్లభః-తా
 తీగకుఁ బ్రియుడు. తమో హరితీతి హరిః-చీకటిని బోగొట్టువాడు
 32 సూర్యనకుఁ బేళ్లు.

* మాతరః పిజ్జలో దడ్డా శ్చక్రాంశోః పారిపార్శ్వికాః.

సూర్యస్య దయాళుత్వా ద్రక్షోవరప్రదానశంకయా ఇంద్ర
 య స్తన్నికటే విఘ్నం కుర్వంతో వర్తంతే. తత్ర యమాగ్నిరుద్ర
 క్రమేణ మాతరపిజ్జశ్చదడ్డా ఇ త్యుచ్యంతే - సూర్యుడు దయాళువు
 నుక రాక్షసులకు వరమిచ్చు ననుసందియముచేత నింద్రులు విఘ్న
 దేవతలై నామాస్తరములతో సూర్యుని సమీపముల నుందురు. అ
 దు యమాగ్నిరుద్రులు వరుసగా మాతరపింగళదండు లనంబడుదురు
 మతతి నివసతి సూర్యసమీపే మాతరః, మత నివాసే - సూర్యసమీ
 మున నివసించువాడు. 31. పింగళవర్ణ త్వాన్ పింగళః - పింగళవర్ణుడు

గలవాడు. ౨. దండకారిత్యా దండః = దండించువాడు. ౩. పరిపార్శ్వ
మేవ పారిపార్శ్వం తత్ర వర్తంతే పారిపార్శ్వకాః - పార్శ్వలయందం
తటనుండువారు. పా. పారిపార్శ్వం గచ్ఛంతీతి పారిపార్శ్వగాః-ప్రక్కల
యం దంతట సంచరించువారు. ఈ ౩ ను . నామాంతరధాదులై నూ
త్యనకుః బరిచర్యనేయు నింద్రాదులు గా డ్రలోఁ గ్రమముగా ముఖ్య
లగు మువ్వరకుః బేల్లు.

సూర్యసూశోఽరుఃశోఽనూరుః కాశ్యపి గ్రరుడాగ్రజః,

సూర్యస్య సూతః సూర్యసూతః - సూర్యనిసారథి. ౧. ఋచ్చతీ
వ్యరుణః. ఋ గతో-గమనయుక్తుఁడు. అరుణవర్ణ త్వదరుణః-ఎఱ్ఱనికాం
గలవాడు. ౨. న విద్యతే ఊరూ యస్య స అనూరుః. ఉ. పు. తొడ
ల లేనివాడు. ౩. కశ్యపస్య అపత్యం కాశ్యపిః. ఇ. పు. కశ్యపప్రజాపతి
డుకు. ౪. గరుడస్య అగ్రజః-గరుడునికి అన్న. ౫. సూర్యసారథి య
ననూరునిపేల్లు.

పరివేషస్తు పరిధిః-

పరితః పరితో విష్యతే-అనేన పరివేషః. విష్ణు వ్యాప్త-అంతట
వ్యాపించునది. పరివేశ ఇతి పాతాంతరం. ౧. పరితో దధాతీతి పరిధిః. ఇ.
డు ధాతో ధారణపోషణయోః-అంతట నావరించునది. ౨. పరివే
శబ్దసాహచర్యా త్పరిధిశబ్దః పుల్లింగః-పరివేషశబ్దము తోడ్పాటువలనఁ
పరిధిశబ్దము పుంలింగము. ౩ పరివేషముపేల్లు.

ఉపసూర్యక మద్ధలే.

౩౨

సూర్యసమీపే ప్రతికృతిత్వేన వర్తత ఇత్యుపసూర్యకం-సూ
సమీపమునం దుండునది. ౧. మద్ధయతీతి మద్ధలం. మడిభూషా
కం-అలంకరించునది. ౨. ప్రతినూర్ణునిపేల్లు. పూర్వోక్తాని చత్వా
ని నామాని పరివేషస్త్వేనాచీత్ - పరివేషశబ్దముమొదలు ౪ శ
బ్దములు పరివేషమునకే పేర్లనికొందలు.

కీరణోస్త మయూ ఖాంశు గభస్తి ఘృణి ఘృష్టయః,

భానుః కరో మరీచిః స్త్రిపుంసయో ద్దీధితిః స్త్రియాం.

౩౩

(ద్యయోస్తు గౌర్న పుం స్యర్పి స్తేజో ధామ మహో విభా.)

కీరతి తమ ఇతి కీరణః, క్రూ విజ్ఞేపే - తమస్సును పోగొట్టునది.

౧. నసంత్యత్రాప ఇతి ఉన్యః, వసనివానే-దీనియందు జలము లుండు
 ౨. మినోతి ప్రక్షివత్యంధకారమితి మయూఖః, డు మిఖ్ ప్రక్షేవణే-
 ధకారమును బోగొట్టునది. ౩. అశ్ను తే వ్యాప్నోతి త్యంతుః. ఉ.
 అశూవాప్తా-వ్యాపించునది. ౪. గోజ్జేయవర్గః. తం బభ స్తి దీపయ
 గభ స్తిః. ఇ. పు. భనభ ర్త నదీప్త్యః-వస్తువులను జూపునది. ౫. జఘ ర్త్య
 జలమితి ఘృణః ఘృష్టిశ్చ. ఇ. పు. ఘృ తురణదీప్త్యః-దీనివలన
 ము బాటును గనుక ఘృణః. ఘృష్టియు. జఘ ర్తి ప్రకాశత ఇతివా-ప్ర
 శించునది. ౬. ధృష్టాతి ప్రగల్భత ఇతి ధృష్టిః. ఇ. పు. ప్రగల్భమైనది.
 ౭. కిరణశబ్దేన సహ ద్వంద్వసమాసార్థభ స్తిఘృణః ఘృష్టిశబ్దాః పు
 జ్ఞాః భాతీతి భానుః. భా దీప్తా-ప్ర కాశించునది. ౮. కృణాతి తమ ఇతి
 రః, కృష్ణా హింసాయాం-తమస్సును హింసించునది. కీర్యతే భువీతి
 కరః, కృవిక్షేపే-భూమియందు వెదచల్లబడునది. కరోతి వృష్టిమితి
 కరః, డు కృష్ణకరణే-వర్షమును గలుగఁజేయునది. ౯. మ్రియంతే త్సు
 జంతవ స్తమాంసి వా అనేనేతి మరీచిః. ఇ. ప్స. మృక్ ప్రాణత్యాగే-దీని
 త త్సుద్ర జంతువులుగాని అంధకారముగాని నశించును. మరీచిశబ్దః
 పుంసయోర్వ ర్తతే. ౧౦. దీధీతే దీప్యత ఇతిదీధితిః. ఇ. నీ. దీధిక్ దీప్తిదే
 యోః-ప్ర కాశించునది. ఈ ౧౧ కిరణములపేర్లు.

* స్యః ప్ర భా రు గ్రుచి స్త్వి డ్భా శ్చవి ద్యుతి దీప్తయః,
 రోచి శ్శోచి రుభే క్షీజే-

స్త్రియా మిత్యన్య ప్రభాదివ్యపి సంబంధాత్ ప్రభాదిశబ్దా
 స్త్రీలిక్తాః. ప్రభాశబ్దముమొదలు ౧౧ సూర్యకాంతిపేర్లు. ప్రక
 భాతీతి ప్రభా-మిక్కిలి ప్ర కాశించునది. ౧. రోచతే రుక్. చ. నీ. రుచి
 ఇ. నీ. రుచ దీప్తా-ప్ర కాశించునది గనుక రుక్కు, రుచియు. ౨, ౩. త్వేష
 త్వీష్. మ. నీ. త్వీష్ దీప్తా - కాంతియు క్తమైనది. ౪. భాతీతి భా. అ.
 భా దీప్తా-ప్ర కాశించునది. ౫. భానతేభాః. స. నీ. భాస్య దీప్తా-ప్ర కా
 చునది. ౬. ఛ్యతి తమ ఇతి ఛవిః. ఇ. నీ. చో చ్చేదనే - అంధకారము
 బోగొట్టునది. ౭. ద్యోతతే ద్యుతిః. ఇ. నీ. ద్యుత దీప్తా-ప్ర కాశించు
 ౮. దీప్యతే దీ ప్తిః. ఇ. నీ. దీపీ దీప్తా-ప్ర కాశింపఁజేయునది. ౯. రోచత
 రోనిః. స. న. రుచ దీప్తా-ప్ర కాశించునది. ౧౦. శో తమదీతి శోచి. స.

పచ శోకే-తీవ్రమైనది గనుక దుఃఖపెట్టునది. ౧౧. రోచిశ్శోనిశ్శబ్దా
నపునకలింగం, ౧౧ కాంతిపేళ్లు.

ప్రకాశో ద్యోత ఆతపః.

3౪

ప్రకాశతే ప్రకాశః, కాశ్చదీప్తా-ప్రకాశించునది. ౧. ద్యోతతే
ద్యోతః, ద్యుతదీప్తా - ప్రకాశించునది. ౨. ఆ నమంతా త్తపతీత్యాత
తప సంతాపే- అంతటఁ దపించునది. ౨. ఎండపేళ్లు.

కోష్ఠం కవోష్ఠం మన్దోష్ఠం కదుష్ఠం త్రిషు తద్వత్తి,

కింది దుష్ఠం కోష్ఠం-కవోష్ఠం. కదుష్ఠం చ. మన్దం చ. తత్ ఉ
చ మన్దోష్ఠం - కొంచెమువేడియైనది. ౪. కోష్ఠాదయశబ్దాః గుణ
వాచిత్యే నపునకలింగాః-గుణవద్వస్తువాచిత్యే త్రిలింగాః యథా-కో
ష్ఠా ఆపః. కోష్ఠ స్సూర్యః. కోష్ఠం భస్మ. ఏవం-కోష్ఠాదిశబ్దములు ౪
గుణవాచకములై నప్పుడు నపునకలింగములు. గుణముగల పదార్థము
కు వాచకములై నప్పుడు త్రి. ౪ కొంచెమువేడిమిపేళ్లు.

తిగ్మం తీక్ష్ణం ఖరం తద్వత్ -

తేజయతీతి తిగ్మం తీక్ష్ణం చ. తిజ నిశాతనే-మిక్కిలివేడియైనది.
౨. ఖమింద్రియం రాత్యభిభవతీతి ఖరం. రా దానే-ఇంద్రియతో
మును గలిగించునది. తద్వత్. ధర్మే క్షీబత్వం. ధర్మిణి త్రిషు - తిగ్మా
శబ్దములు గుణవాచకములై నప్పుడు నపునకములు. గుణముగల ప
దార్థమునకు నామములై నప్పుడు త్రిలింగములు. వేడిమి పేళ్లు.

మృగతృప్తా మరీచికా.

3౫

మృగాణాం తృప్తా, అస్యమితి మృగతృప్తా-మృగములకు దీని
మందు ఆశ గలదు. ౧. మ్రియంతే అనయా త్సుద్రజంతవో మృగా
మరీచికా. మృచ్ ప్రాణత్యాగే-త్సుద్రజంతువులైనను మృగములై
న దీనిచేత మృతఁజెందును. మరీచిరిన మరీచికా-కిరణమువలె తో
నది. మృగతృప్తామరీచికాశబ్దములు. ౨ ఎండమావులపేళ్లు.

కాలవర్గము.

కాలో దిప్తోఽప్యనేహః సమయోఽపి-

కల్యతే సంఖ్యానుతే అనేనకాలః. కలసంఖ్యానే-దీనిచేత లెక్క

పెట్టబడును. కాలయతి ప్రేరయతీతి వా కాలః. కల కిల త్నేపే
రేపింపఁజేయునది. ౧. దిశ్యతే నుఖదుఃఖాదికమనేనేతి దిప్తః. దిశ
నర్జనే-దీనిచేత నుఖదుఃఖాదు లీయఁబడుచున్నవి. దిశంతి వ్యాప్రియ
తే-త్ర దిప్తః-దీనియందు జనులు వ్యాపారయుక్తులగుదురు. ౨. నావ
తి నాగచ్ఛతి నాహన్యతే ఇతి వా అనేహః, స. పు. హనహింస
త్యోః-నశించనిది. నఈహతే అనేహః, ఈహ చేష్టాయాం-చేష్ట లేని
౩. సమ్యగయతే సమయః. అయగతౌ - లెన్నగా నెఱుంగఁబడుచు
ఈ ర సామాన్యకాలమునకుఁ బేళ్లు.

*

అథ పక్షతిః,

ప్రతిప ద్వే ఇమే స్త్రీ త్వే-

పక్షస్య మూలం ప్రారంభః పక్షతిః - శుక్ల కృష్ణ పక్షములయ
క్క ప్రారంభము. ౧. ప్రతిపద్యతే చంద్రస్య ఉదయః క్షయో వా
స్యాం ప్రతిపత్, ద. సీ. పద్ గతౌ - దీనియందు చంద్రునియొక్క ఉ
యముగాని క్షయము గాని తెలియఁబడును. ౨. పాడ్యమికిఁ బేళ్లు.

*

తదాద్యా స్తిథయో ద్వయోః.

తస్యతే వృష్టిఘటికాభి రితి తిథిః, ఇ. పు. తనువిస్తారే - అఱు
గడియలచేఁ బెంపొందునది.

* ఘనస్రో దినాహనీ వా తు క్లేబే దివసవాసరా,

ఘన త్యన్తకారమితి ఘనః, ఘన్తే. అదనే - అంధకారము
దినవేయునది. ౧. ద్యతి అంధకారమితి దినం. దో అవఖండనే - అ
కారమును ఖండించునది. ౨. న జహతి ప్రత్యాగమనమిత్యహః, స.
ఓహక్ త్యాగే - తిరిగివచ్చుటను విడువనిది. సూర్యేణ న హీయత
త్యహః-సూర్యునిచే విడువఁబడనిది. ౩. దీవ్యంతి జనా అస్మిన్నితి
నః. పు. దిపు క్రీడాదౌ - దీనియందు జనులు ప్రకాశింతురు. వసంత
స్మిన్నితి వాసరః. పు. వస నివాసే - దీనియందు వసింతురు. వాసయ
స్థాపయతి జగతివా వాసరః - లోకమును నిలుపునది. ౫. దివసవాసరా
ద్వౌ వికల్పేన నపుంసకలిక్లే వర్తతే - దివసము, వాసరము ఇవి యె
పక్షమున నపుంసకలింగములు నగును. ఈ ౫ పగలు పేళ్లు.

ప్రత్యుషోఽహర్ముఖం కల్య ముషః ప్రత్యుషసీ అపి.
ప్రభాతం చ.

౨

ప్రత్యుషతి నిశాం ప్రత్యుషః, ఊష రుజాయాం-రాత్రిని బో-
గొట్టినది. పా. ప్రత్యుషః. అ. పు. ఓషత్యంధకారమితి ప్రత్యుషః-చీక
ని బోగొట్టినది. తథాచ ప్రయోగః—‘ప్రత్యుషః పారిజాత’ ఇతిసూ-
తకే. ౧. అహ్నః ముఖమారంభః అహర్ముఖం-అహస్సుయొక్కప్రా-
ంభము. ౨. కల్యం తే ప్రతిబుధ్యం తే శ్రకల్యం. కలగతౌ-ఇందు జనులుప్ర-
ధింపబడుదురు. కలయతి మంగళంకల్యం, కలశబ్రసంఖ్యానయోః-శు-
భమునుజేయునది. పా. కాలే సాధు కాల్యమితి వా-కాలమందు యో-
గమైనది. ౩. ఓషతి అర్కకరై రిత్త్యుషః ప్రత్యుషశ్చ. స. న. ఊష-
హ-సూర్యకిరణములచేత దహింపబడేయునది. ప్రతిరుపసగ్ధాంతర-
వర్తకః. ౪. ౫. భాతుం ప్రవృత్తం ప్రభాతం, భా దీప్తా-ప్రకాశం
బ్రవర్తించినది. ౬ సాతగికాలముపేళ్లు.

దినా నేతు సాయః-

దినస్య అంతః దినాంతః-దినముయొక్క అవసానకాలము. ౧. స్యతి
సం సాయః. అ. పు. షోఅంతకర్తణి-దినము సంతముఁ బొందించునది.
సాయమండన మభిత్వరయంత్యః’ అని కిరాతార్జునీయమందు సాయశ-
బకారాంతముగా భారవిచేఁ బ్రయోగింపబడియున్నది. పా. సాయ-
అని మాంతమైనఅవ్యయమును గలదు. సాయం సాయేప్రగే ప్రాతః-
తృతీయకాండమం దవ్యయవర్గములోఁ జెప్పబడియున్నది. ౨. ఇవి
ముయొక్క కడపటిభాగమందలి ౩ ముహూర్తములకాలముపేళ్లు.

సంధ్యా పితృప్రసూః,

సమ్యక్ ధ్యాయంత్యస్యామితి సంధ్యా, ధై ర్యచింతాయాః - దీని
ందు లెస్సఁగా ధ్యానము చేయుదురు. సంధీయ తే అహోరాత్రాభ్యా-
వా సంధ్యా. డు ధాతో ధారణపోషణయోః - అహోరాత్రములచే
నింపబడునది. ౧. పితౄ ప్రసూత ఇతి పితృప్రసూః. ఊ. సీ. మూజ్
గిగర్భవిమోచనే-పితృదేవతలఁ బుట్టించునది. ౨. సంధ్యాయాః బ్ర-
హ్మరీరత్వాత్ పితృప్రసూరితి పురాణప్రసిద్ధిః-సంధ్య బ్రహ్మరీరముగ
పితృలోకమును బుట్టించుటచేత పితృప్రసూవనంబడును. సూర్యాస్త-

మయమునకుఁ బూర్వము 3 గడియలును సూర్యోదయమునకు ము
గి గడియలును సంధ్యయనంబడును. ౨ సంధ్యాకాలమువేల్పు.

* ప్రాక్షాపరాష్ణ మధ్యాహ్న త్రిసంధ్యమ్-

అహ్నః ప్రారంభః ప్రాక్షాః - అహస్సుయొక్క మొదటిభాగమ
అహ్నః అవరో భాగః అపరాష్ణః - అహస్సుయొక్క కడవటిభాగమ
అహ్నః మధ్యో భాగః మధ్యాహ్నః-అహస్సుయొక్క మధ్యభాగమ
ఇవి 3 ను త్రిసంధ్యమనంబడును. తిన్మణాం సంధ్యానాంసమాహారః త్రి
ధ్యం - మూడుసంధ్యల యేకీభావము త్రిసంధ్యము. భిన్న కాలమునం
సమాహారముగూడనిదైనను బుద్ధిచేత యుగపద్ధిహణమువలన నేకక
త్వము. 3 ను మూడుకాలములవేల్పు.

*

అథ శర్వరీ.

నిశా నిశీధినీ రాత్రి త్రియామా ఊణదా ఊషా,
విభావరీ తమస్విన్యో రజనీ యామినీ తమి.

శృణాతి వ్యాపారం దినంవా శర్వరీ. ఈ. నీ. శృహింసాయా
వ్యాపారమును గాని దినమును గాని చెఱుచునది. ౧. నితరాం శ్యతి స
వ్యాపారా నిశా. శో తనూకరణే-అన్ని వ్యాపారములను మిక్కిలి
ల్పముగాఁ జేయునది. ౨. నిశీధః అస్యామ స్తీతి నిశీధినీ. ఈ. నీ. నిశీధ
నఁగా నడిరేయి అది దీనియందుఁ గలదు. 3. రాతి సుఖమితిరాత్రిః. ఇ
రాదానే. సుఖము నిచ్చునది. ౪. త్రయో యామాఃయస్యాంసాత్రి
మా-యామ మనఁగాజాము, మూడుజాములుగలది, రాత్రియందు
మయామము చేష్టాకాలముగనుకను, అంత్యయామము విబోధకాల
గనుకను నీరెండుయామములందునగముదివసనమానముగావునఁ ద్రి
మయనంబడును. 5. ఊణమవ్యాపారస్థితిం యూనాముత్సవం వాద
తి ఊణదా, డుదాకోదానే - వ్యాపారశూన్యమైనస్థితిని గాని యా
వంతులకు సుత్సవమునుగానియిచ్చునది. ౬. ఊపయతిసర్వచేష్టాఇతిక్ష
త్తై ఊయే-సర్వవ్యాపారములను ఊయింపఁజేయునది. ౭. విభాం స
కాంతిం ఆవృణోతీతి విభావరీ, ఈ. నీ. వృణోవరణే-సూర్యకాంతిని గ
నది. విభాతిచంద్రాదిభిరితివిభావరీ. భాదీప్త-చంద్రాదులచేతఁ బ్ర
చునది. ౮. తమః అస్యామ స్తీతి తమస్వినీ. ఈ. నీ. చీకటిగలిగియుండు

ంతి కామినోఽత్ర రజనీ. ఈ-సీ. రంజ రాగే- దీనియందు కాముకులు
 రాగయుక్తు లగుదురు. ౧౦. యామా అస్యాం సంతీతి యామినీ- యామ
 ములు గలిగినది. ౧౧. తామ్యంతి విరహిణః అత్రేతి తమీ. ఈ-సీ.తము
 నా - దీనియందు విరహవంతులు గ్లానిని బొందుదురు. తమేతివాపా
 ః. తదు క్తం. 'విభూషణం కిం కుచమండలానాం కీదృశ్యమా చంద్ర
 ససః కుతఃశ్రీః, కిమాహ సీతా దశకంఠసీతా హారామహాదేవరతాత
 హతః' ఇతి. ఈ ౧-౨ రాత్రికిఁ బేళ్లు.

తమిస్తా తామసీ రాత్రిః-

తమోఽస్యామ స్తీతి తమిస్తా. ౧. తమోబహుళా తామసీ. ఈ-సీ
 ధికమైనతమస్సు గలిగినది. ౧. కటికిచీఁకటి గలరాత్రి పేరు.

జ్యోతీన్మి చంద్రిక యాన్వితా,

చంద్రిక యాన్వితా రాత్రిః జ్యోతీన్మిత్వచ్యతే జ్యోత్సాన్మి
 చంద్రికా తద్యోగాజ్జ్యోతీన్మి-జ్యోత్సన్మి యనగా వెన్నెల. దానితోఁగూ
 నది. జ్యోత్సేన్మిత్యాకారాంతసాతోఽప్యస్తి. ౧ వెన్నెలరాత్రి పేరు.

ఆగామివ ర్తమానాహర్యక్తాయాంనిశి పక్షిణీ.

ఆగామివ ర్తమానాహర్యక్తా నిశా పక్షిణీ - జరుగుచుండెడి పగ
 తోడను రాఁగలపగటితోడనుగూడినరాత్రి పక్షిణి యనంబడును. ఆగా
 మి వ ర్తమానాహనీ పక్షావివ అస్యాఇతి పక్షిణీ. రాఁ బోవుపగలును
 జరుగుచున్న పగలును ఇరుప్రక్కలఁకలవలఁ గలిగినది. ౧ రెండుపగ
 నడుమనున్న రాత్రి పేరు.

గణరాత్రం నిశా బహ్వ్యః-

బహ్వ్యనిశా గణరాత్ర మిత్వచ్యతే. అనేకరాత్రులు గణ
 రాత్ర మనంబడును. రాత్రీణాం గణః గణరాత్రం. రాత్రులయొక్క స
 ముదాయము. ౧ అనేకరాత్రులపేరు.

ప్రదోషో రజనీముఖమ్,

దోషాయాః ప్రారంభః ప్రదోషః. దోషయనఁగా రాత్రి. దాని
 మొక్క ప్రారంభము. ౧. రజన్యాః ముఖం రజనీముఖం. రాత్రియొక్క
 మొరంభము. ౨ రాత్రియొక్క మొదలు.

అర్ధరాత్ర నిశీథా ద్వా-

అర్థం రాత్రే రద్ధరాత్రః- రాత్రియొక్కనగము. ౧. నియతం రతే అస్తిన్నీతి నిశీథః. శీఢస్వప్నే - దీనియందు నియతముగా నిద్రింతురు. ౨ నడిరేయి.

* ద్వాయామప్రహరౌ సమా.

యాతీతి యామః. యా ప్రాపణే - స్థాయిగానిది. ౧. ప్రప్రాతే ధక్కాది రస్త్వి ప్రహరః. దీనియందు ధక్కాదివాద్యములు యింపఁబడును. ౨. ఇమా సమాధౌ సమలింగౌచ- ఇవి సమానార్థములు, సమలింగములు. ౩ జాముపేళ్లు.

* స పర్వసంధిః ప్రతిపత్పృథ్వీర్యదంతరమ్,

ప్రతిపత్పృథ్వీర్యదంతరం స సంధిః పర్వేత్యుచ్యతే-పాద్యయొక్కయు అమావాస్యపున్నమలయొక్కయు మధ్యకాలము సంధి పర్వమనఁబడును. పృథ్విపూరయతిపాలయతివా అభిలషితమితి పర్వ. స. పూపాలనపూరణయో-అభిలషితమును నిండించునది లేక పాలింపనది. సంధీయతే అనేన పూర్వకాల ఉత్తరకాలేనేతి సంధిః. ఇ. పు. పూర్వకాలము దీనిచే ఉత్తరకాలముతోడ సంధింపఁబడును గనుక సంధి. అ. కేచిత్ పర్వచాసాసంధిశ్చ త్యేకం పదం మన్యంతే తదా ప్రతిపత్సంధిశ్చోర్యదంతరం సః పర్వసంధిరితియోజనా. ఇచ్చట పర్వమైనసంధి సంధి అని యొకపదముగానే కొందఱు తలంతురు. ౧. పర్వసంధిపేరు.

* పక్షాంతా పృథ్వీ ద్వే-

పక్షయోః అంతే పక్షాంతా, శుక్లకృష్ణపక్షములయొక్కతుద ౧. పంచదశానాంతిధీనాం పూర్ణాయా పంచదశ్యే. ఈ. నీ. పంచతిథులను నిండించునవి. ౨ పూర్ణిమకును అమావాస్యకును బేళ్లు.

* పౌర్ణమాసీతు పూర్ణిమా.

మీయతే తిథిరనేన మాః చంద్రః. పూర్ణశ్చాసా మాశ్చ పౌర్ణమాః. తస్మ్యయం పౌర్ణమాసీ. ఈ. నీ. ఇతనిచేత తిథి లెక్కపెట్టఁ నుగనుక మాః అనఁగా చంద్రుడు. అతఁడిందు పూర్ణుఁడుగాఁడోచు పూర్ణిమాసోఽస్యామితివా, మాసము ఇందు పూర్ణమాను. ౧. పర్వసంధి పూర్ణతయా నిర్వృత్యా పూర్ణిమా. చంద్రునియొక్కనిందు

ర్వృత్తిమైనది. పూర్ణః మా శబ్దోఽస్యామితివా పూర్ణిమా, అఖం
చంద్రుడు గలిగినది. ౨ పున్నమపేళ్లు.

కళాహీనే సానుమతిః.

నిశాకరే కళాహీనే సతి సా పూర్ణిమా అనుమతి రిత్యుచ్యతే.
శతర్దశీయుక్తేతి భావః - చంద్రుడు కళాహీనుడైనపుడు ఆపున్నమ
అనుమతి యనంబడును. అనఁగాఁ జతుర్దశితోఁగూడినదని భావము.
౧. ఒకకళతక్కువగాఁ గలచంద్రునితోఁగూడిన పున్నమ.

పూర్ణే రాకా నిశాకరే,

తస్మిన్ పూర్ణేసతి సా రాకేత్యుచ్యతే శుద్ధేతిభావః-చంద్రుడు
పూర్ణుడైయున్నపుడు ఆపున్నమ రాక యనంబడును. అనఁగాఁ జతుర్దశి
లేనిది. అనుమన్యంతే దేవాః పితృసహితా అస్యామిత్యనుమతిః.
సీ. మన జ్ఞానే దీనియందు దేవతలు పితృసహితులై సేవకొఱకు తలఁ
బడుదురు. రాతి దదాతి సుఖమితి రాకా. రా దానే-సుఖము నిచ్చు
ది. ౧. అన్నికళలతో నిండినచంద్రుడు గలది.

అమావాస్య త్వమావస్య దర్శ సూర్యేస్తుసంగమః.

౮

అమాశబ్దస్సహార్థే అవ్యయం. అమా సహ తిష్ఠతః రవిచంద్రావ
స్యామిత్యమావాస్యా. అమావస్య చ. వస నివాసే-దీనియందు సూర్య
చంద్రులు కూడుకొనియుందురు. ౧.-౨. దృశ్యేతే సూర్యచంద్రా వత్రేతి
దర్శః, దృశిర్ ప్రేక్షణే-దీనియందు సూర్యచంద్రులు కూడుకొని యగ
బడుదురు. ౩. సూర్యేందోఽః సంగమః మేళనమత్ర సూర్యేందుసంగ
మః-దీనియందు సూర్యచంద్రులకు సంగమము కలదు గనుక సూర్యేం
దుసంగమము. ౪ అమావాస్యపేళ్లు.

సా దృష్టేస్తు సినివాళీ-

అః విష్ణుః తేన సహ వర్తత ఇతి సా లక్ష్మీః సా అస్యామితి సిని
చంద్రకళా సా బాలా అస్యామితి సినివాళీ. ఈ. సీ. అ అనఁగా విష్ణువు.
తనతోఁగూడినది గనుక సా అనఁగా లక్ష్మీ. ఆలక్ష్మీ గలది గనుక సిని
నఁగాఁ జంద్రకళ. ఆచంద్రకళ దీనియందు లేతదైయుండును గనుక
సినివాళీ. వబయారభేదః. ౧ చంద్రకళతోఁగూడిన యమావాస్యపేరు.

*

సా నష్టేస్తుకళా కుహూః,

కుహాయతి విస్తాపయతి తమనేతి కుహూః. ఊ-సీ. తమస్సుచేత శ్చర్యమును గలుగఁజేయునది. ౧ చంద్రకళగానరానియమావాస్య

* ఉపరాగో గ్రహః-

ఉపరజ్యేతే సూర్యచంద్రమసా వనేన ఉపరాగః, రంజ రా సూర్యచంద్రులు దీనిచేత రాగమును బొందింపఁబడుదురు. ౧. గృహే తే సూర్యచంద్రమసావనేన గ్రహః- గ్రహఉపాదానే. దీనిచేత సూ చంద్రులు గ్రహింపఁబడుదురు. ౨ గ్రహణముపేళ్లు.

*

రాహుగ్రస్తే త్వన్దా చ పూష్టి చ.

* సోపస్థ వోపరక్తా ద్వా-

ఉపస్థవేన ఆకులతయా సహ వర్తత ఇతి సోపస్థవః - ఉపస్థవ తోఁగూడినవాఁడు. ౧. ఉపరజ్యేతే ఉపరమతే వ్యాపారాదిత్యుపర వ్యాపారమునలన నుపరతుఁడైనవాఁడు, ఉపరజ్యత ఇత్యుపరక్తః - హువుచేత తమోయుక్తుఁడుగాఁ జేయఁబడినవాఁడు. ౨ రాహుగ్రస్తు న సూర్యచంద్రులపేళ్లు.

*

అగ్న్యైత్యత ఉపాహితః,

ప్రకృతే రన్యథా భావః ఉత్పాతః. అగ్నేరుత్పాతః అగ్న్యైత్య తః-స్వస్వభావమును విడిచి వికారమును బొందుట యుత్పాతము. అ యొక్కయుత్పాతము అగ్న్యైత్యతము. ౧. ఉప ఆసన్నమహితమన్య పాహితః-అనిష్టము దీని కాసన్నమైయుండును. ౨. ఆకాశాదులం బుట్టిన యగ్నివికారముపేళ్లు.

*

ఏక యోక్త్యా పుష్పవంతా దివాకర నిశాకరా.

పుష్పవంతా వితి ఏకయోక్త్యా దివాకరనిశాకరాపుచ్ఛ్యేతే. మాటచేత సూర్యచంద్రు లిద్దఱు పుష్పవంతు లనంబడుదురు. పు వికానః పుష్ప వికననే, తద్వంతో పుష్పవంతో. త-పు. పుష్పమనగా కాసము అదిగలవారు పుష్పవంతులు. అకారాంతోఽప్యస్తి. తదుక్త మరమాలాయాః, రవిశశినా పుష్పవంతాభ్యావితి. తథా ఆశ్చర్యమ రామసి. 'ప్రాక్షి'త్యగ్ధరణీధర శిఖరస్థితపుష్పవంతాభ్యా' మితి; ఈ ము అకారాంతంబును గలదు. ౧ సూర్యచంద్రు లిద్దఱికిని ఒక్క పేరే

అష్టాదశ నిమేషాస్తు కాష్ఠా.

అష్టాదశ నిమేషాః కాష్ఠేత్యుచ్యతే-నదుననిమిదితెప్పపాట్లకా
ము కాష్ఠ యనంబడును. కాశ తే కాష్ఠా, కాశ్య దీప్తా-ప్రకాశించు
ది. ౧. ౧౮ నిమేషములకాలము ౧ కాష్ఠ.

త్రింశ త్తు తాః కలా,

త్రింశత్కాష్ఠాః కలేత్యుచ్యతే. ౩౦ కాష్ఠలకాలము కలయనంబ
ను. కాలం కలయతీతి కలా. కల సంఖ్యానే. కాలమును లెక్కపెట్టు
ది. ౧. ౩౦ కాష్ఠలు ౧ కల.

తా స్తు త్రింశ త్క్షణః-

త్రింశత్క్షణాః క్షణ ఇత్యుచ్యతే. ౩౦ కలలు గలకాలము క్షణ
యనంబడును. క్షణోతి హిన స్తీతి క్షణః. క్షణు హింసాయాం. హింసిం
పనది. ౩౦ కలలు ౧ క్షణము.

తే తు ఘుహూర్తో ద్వాద శా స్త్రియాం. ౧౧

తే క్షణాః ద్వాదశ ముహూర్త ఇత్యుచ్యతే - ౧౨ క్షణములు
గడినకాలము ముహూర్తమనంబడును. మూర్ఘతి కుటిలో భవతి శు
శుభదర్శనాదితి ముహూర్తః. ప్న. హుర్భాకాటిల్వే. శుభశుభ
ర్శనమువలన కుటిలమగునట్టిది. ముహూర్తుహురియ ర్తీతి ముహూర్తః.
ముగతౌ. పలుమాఱును బోవుచుండునది. ఘటికాద్వయం ముహూ
ర్తః. ౧. ౧౧ క్షణములు ౧ ముహూర్తము (రెండుగడియల నేపు).

తే తు త్రింశ దహోరాత్రః.

త్రింశన్మహూర్తా అహోరాత్ర ఇత్యుచ్యతే - ౩౦ ముహూర్త
లకాలము అహోరాత్రమనంబడును. అహ్ని సహితా రాత్రిః అ
హోరాత్రః. పగటితోఁగూడినరాత్రి. ౧. ౩౦ ముహూర్తములు ౧
అహోరాత్రము (రోజు.)

పక్ష స్తే దశపచ్ఛచ,

పంచదశ తే అహోరాత్రాః పక్ష ఇత్యుచ్యతే. ౧౫. అహో
రాత్రములకాలము పక్షమనంబడును. పక్షతి భూతానీతి పక్షః. డు పచష్ట
శ్చే. భూతములనుపరిపాకము నొందించునది. పక్ష్యత ఇతి వా పక్షః. ప
పరిగ్రహే. పరిగ్రహింపబడునది. ౧. ౧౫ అహోరాత్రములు ౧ పక్షము.

* పక్షా పూర్వాపరా శుక్లకృష్ణా-

పూర్వాపరా పక్షా శుక్లకృష్ణావిత్యుచ్చేతే, ఇందు పూర్వము శుక్లమనియు, అవరపక్షము కృష్ణమనియుఁ జెప్పఁబడును. పక్షాదిది శుక్లపక్షము, రెండవది కృష్ణపక్షము.

* మాసస్తు తావుభౌ.

తావుభౌ మాసఇత్యుచ్చతే - ఆపక్షములు రెండుకూడినకాలము మాస మనంబడును. మన్యతే పరిమియ తేనేనేతి మాసః. మనీ మాణే-దీనిచేత కాలము పరిమాణముచేయఁబడును. ౨ పక్షములు ౧ మాసము.

* ద్వా ద్వా మాఘాదిమాసా స్యా దృతుః-

ద్వాద్వామాఘాదిమాసా ఋతురిత్యుచ్చతే. మాఘము మొదలైన రెండేసిమాసములు ఋతువనంబడును. ఇయ ర్థితి ఋతుః. గతే - గతించునది. ౨ నెలలు ౧ ఋతువు.

* తై రయనం త్రిభిః,

తై స్త్రిభిః అయనముచ్చతే. మూడుఋతువులు చేరినకాలము అయనమనంబడును. అయతే యాత్యనేనార్క ఇత్యయనం, అయతే-దీనిచేత సూర్యుడు పోవును. 3 ఋతువులు ౧ అయనము.

* అయనే ద్వే గతి రుద గ్దక్షిణార్కస్య-

అర్కస్య ఉదక్ ఉదగ్భాగే దక్షిణా దక్షిణభాగే చ యత్యయనం గతిః తదా క్రమాత్ ఉత్తరాయణదక్షిణాయనే స్తః - మాఘము మొదలు ఆషాఢమువఱకు సూర్యుడు ఉత్తరముగాఁ బోవును గనుక ఉత్తరాయణము. శ్రావణము మొదలు పుష్యమాసవర్యంతము దక్షిణాయణముగాఁ బోవును గనుక నది దక్షిణాయనము.

* వత్సరః.

తే ద్వే వత్సర ఇత్యుచ్చతే. ఆదక్షిణాయనోత్తరాయణములు కూడినకాలము వత్సరమనంబడును. ఉత్తరాయణ దక్షిణాయనములు ౨ చేరి ౧ సంవత్సరము పేరు.

* సమరాత్రిందివే కాలే విషువ ద్విషువం చ తత్,

కాలే సమరాత్రిందివే సతి విషువత్ విషువమితి చోచ్చతే. రాత్రిందివాన రాత్రిందివం సమం రాత్రిందివం యస్మిన్ సమరాత్రింది

అహోరాత్రములు రెండును సమానమైయున్నకాలము. విషు
విషువం అని చెప్పబడును. విషుశబ్దస్సమ్యవచీ అవ్యయం.
అహోరాత్రయోర్విషు సామ్యమత్ర అస్తీతి విషువత్. త. స. విషువం
అహోరాత్రములకు సామ్యము దీనియందుఁ గలదు. రాత్రింబగళ్లు
మృతగులు లేక సమానముగా నున్నకాలముపేళ్లు.

పువ్యయుక్తా పౌర్ణమాసీ పౌషీ మాసే తు యత్ర సా. ౧౪
నామ్నా స పౌషో మాఘాద్యా శ్చైవ మేకాద శాపరే,

పువ్యనక్షత్రయుక్తా పూర్ణిమా పౌషీ సా యత్ర మాసే సః నా
పౌషః-పువ్యనక్షత్రముతోఁగూడిన పున్నమ పౌషి యనంబడు
ఆపున్నమ యేమాసమునందుఁ గలదో ఆమాసము పౌషమనంబ
ను. అపరేమాఘాద్యా ఏకాదశ చ ఏవమేవ యోజ్యః - ఇతరము
న మాఘాదిమాసములు ౧౧ ను ఇట్లే తెలియఁదగినది.

మార్గశీర్షే సహ మార్గ ఆగ్రహాయణికశ్చ సః. ౧౫

మృగశీర్ష నక్షత్ర యుక్తా పూర్ణిమా మార్గశీర్షీ. సా అస్తిన్నస్తీ
మార్గశీర్షః-మృగశీర్ష నక్షత్రముతోఁగూడిన పున్నమమార్గశీర్షి. అది దీని
నందుఁగలదు. ౧. సహంతే హిమమత్ర ప్రాణిన ఇతి సహః. స. పు. వ
మర్షణే. దీనియందు ప్రాణులు మంచును సహింతురు. సహ్యంతే శ
య్యంతే ప్రాణిన ఇతి సహః సహ శక్తా-దీనియందు ప్రాణు
శక్తియుక్తులగుదురు. తదుక్తంవైద్యశాస్త్రే—“దక్షిణాయ నంవర్తా
ర్థమంతే తేషా త్రోత్తరం సర్వప్రాణినాం బలం వర్ధత”ఇతి-ద
క్షిణాయనమునందు వర్ధర్తువుకంటె శరదృతువుయందు నంతకంటె హే
యంతమందును ప్రాణులకు బలము వృద్ధిఁ బొందు నని వైద్యశాస్త్ర
యందుఁ జెప్పబడియున్నది. ౨. మృగశిరా ఏవ మృగః తద్యుక్తాపూ
మా మార్గీ. సాస్తిన్నితి మార్గః- మృగశీర్ష మే మృగము. దానితోఁ
గూడినపున్నమ మార్గి. ఆపున్నమ దీనియందు గలదు. ౩. మృగశిరా
ఆగ్రహాయణీ. తద్యుక్తా పూర్ణిమాస్తిన్నితి ఆగ్రహాయణికః. మృ
గశిరమే ఆగ్రహాయణి-దానితోఁ గూడినపున్నమ యీమాసమునందుఁ
గలదు. ౪ మార్గశీర్ష ముపేళ్లు.

పౌషే తైష సహస్యా ద్వా-

పుష్పనక్షత్రయుక్తా పూర్ణిమాఽస్మిన్నితిపాఠః - పుష్పనక్షత్రముతోఁగూడినపున్నమ యిందుఁ గలదు. ౧. పుష్పవన తిష్యః - తద్యుక్తా పూర్ణిమాఽస్మిన్నితి తైషః - పుష్పమే తిష్యము - ఆనక్షత్రముతోఁగూడినపున్నమ దీనియందుఁ గలదు. ౨. సహః బల మ స్త్యస్మిన్నితి సహస సహమనఁగా బలము అది దీనియందుఁ గలదు. ౩ పుష్పమాసముచేట్లు.

*

తపా మాఘే.

తపంతి వ్రతం కుర్వంత్యస్మిన్నితి తపాః. స. పు. తప సంతా దీనియందు తపోయుక్తు లగుదురు. ౧. మఘానక్షత్రయుక్తా పూర్ణిమా మాఘీసాఽస్మిన్నితి మాఘః - మఘానక్షత్రములతోఁగూడిన పున్నమ దీనియందుఁగలదు. మా అవిద్యమానం అఘం అస్మిన్నితి మాఘః నియందు పాపములేదు గనుక మాఘము. ౧ మాఘమాసముచేట్లు.

*

అథ ఫాల్గునే,

* స్యా త్తపస్యః ఫాల్గునికః.

తపసి సాధుః తపస్యః. తపస్సుయందును యోగ్యమైనది. ఫల్గునక్షత్రయుక్తా పౌర్ణమాసీ ఫాల్గునీ, సాఽస్మిన్నితి ఫాల్గునః, ఉత్తర ఫాల్గునీనక్షత్రములతోఁ గూడినపున్నమ దీనియందుఁ గలదు గనుక ఫాల్గునము. ౧. ౨. ఫాల్గునికశ్చ - ఫాల్గునికము, ౩ ఫాల్గునమాసముచేట్లు.

*

స్యా చైత్రే చైత్రికో మధుః.

చిత్రానక్షత్రయుక్తా పూర్ణిమా చైత్రీ సాఽస్మిన్న స్తీతి చైత్ర చైత్రికశ్చ-చిత్రానక్షత్రముతోఁ గూడినపున్నమ దీనియందు గల గనుక చైత్రము, చైత్రికమును. ౧. ౨. మన్యతే సర్వత్ర కామ వో మధుః. ఉ-పు. మన జ్ఞానే. దీనియందు మన్యః డంతటఁ దలంబడును. మధునా పుష్పరసేన యోగాద్వా మధుః - దీనియందు మరంద ముండును. ౩ చైత్రమాసముచేట్లు.

* వై శాఖే మాధవో రాధో-

విశాఖానక్షత్రయుక్తా పూర్ణిమావై శాఖీ సాఽస్మిన్నితి వై శాఖః, విశాఖానక్షత్రముతోఁగూడిన పున్నమ దీనియందు గలదు. కుసుమసంభృతం మధుప్రచురం అస్మిన్న స్తీతి మాధవః. కుసుమసంభృతమైన మధువు విస్తారముగలది, మధుః వసంతః అస్మిన్నితి మాధవః.

పధువనఁగా వసంతుఁడు, అతఁడు దీనియందుఁ గలఁడు. ౨. రాధా శాఖా, తద్యుక్తాపూర్ణిమాఽస్తిన్నీతి రాధః- రాధయనఁగా విశా-
దానితోఁగూడిన పున్నమ గలది. ౩ వై శాఖమాసముపేళ్లు.

జ్యేష్ఠే శుక్రః-

జ్యేష్ఠానక్షత్రయుక్తాపూర్ణిమాఽస్తిన్నీతి జ్యేష్ఠః. జ్యేష్ఠానక్ష-
త్రముతోఁగూడిన పున్నమ దీనియందుఁ గలదు. ౧. శోచయతి ప్రాణిన-
తి శుక్రః. శుచ శోకే. తాపముచేత ప్రాణులను దుగిఖంపఁ జేయునది.
జ్యేష్ఠమాసముపేళ్లు.

శుచి స్వయమ్,

ఆషాఢే-

తాపేనశుగ్విద్యతేఽస్తిన్నీతిశుచిః. ఇ. పు. శుచశోకే తాపమువ-
ననై నదుగిఖము దీనియందుఁగలదు. అయమిత్యనేనశుచేః పులింగతా-
శ్చయః. అయమనెడుపదముచేత శుచిశబ్దము పులింగమని యెఱుంగున-
౧. ఆషాఢానక్షత్రయుక్తాపూర్ణిమాఽస్తిన్నీత్యాషాఢః. ఆషాఢానక్ష-
త్రముతోఁగూడినపున్నమదీనియందుఁగలదు. ౨ ఆషాఢమాసముపేళ్లు.

శ్రావణే తు స్యాన్నభాః శ్రావణికశ్చ సః.

౧౭

శ్రావణానక్షత్రయుక్తాపూర్ణిమాఽస్తిన్నీతి శ్రావణః, శ్రావణికశ్చ,
శ్రావణానక్షత్రముతోఁగూడిన పున్నమ దీనియందుగలదు. స్రవంత్యస్తిక్-
కాఘాతశ్రావణః- సుప్రస్రవణే, దీనియందు మేఘములున్నచుచున్న-
౧. ౩. నభాసతేమేఘచ్చన్నత్యాత్ నభాః. స. పు. భాస్య దీప్తా. మేఘ-
న్నమై ప్రకాశింపనిది. ౨ శ్రావణమాసనామములు.

స్య ర్నభస్య ప్రౌఢపద భాద్ర భాద్ర పదా సృమాః,

నభాంసి మేఘాః తేషుసాధు ర్నభస్యః. నభస్సులనఁగామేఘము
వానియందుసమర్థమైయుండును. ౧. ప్రౌఢపదానక్షత్రయుక్తా పూ-
ర్ణిమాఽస్తిన్నీతిప్రౌఢపదః - ప్రౌఢపదానక్షత్రముతోఁగూడిన పున్నమ
దీనియందుఁగలదు. ౨. భాద్రపదేన భాద్రా, 'నామైకదేశేనామగ్రహణ'
తీన్యాయాత్, భీమోభీమసేనఞ్చివత్. భాద్రాయుక్తాపూర్ణిమాఽస్తిన్నీ-
త్యాద్రః. భాద్రపదశ్చ-భాద్రపదానక్షత్రమే భాద్రము. భాద్రానక్షత్రము
తోఁగూడినపున్నమ దీనియందుఁగలదు. ౩. ౪ భాద్రపదమాసముపేళ్లు.

* స్వా దాశ్విన ఇహోఽస్వాశ్వయుజోఽపి-

అశ్వినీనక్షత్రముక్తా పూర్ణిమాఽస్తిన్నీతి ఆశ్వినః, అశ్వినీనక్షత్రముతోఁగూడినపున్నమ దీనియందుఁగలదు. ౧. ఏషణంశ్చట్టయాత్మాస్తిన్నీతి ఇషః, విజగీషాయాః కాలత్వాత్. ఇట్టనఁగా యాత్ర. శత్రువుల వనిచ్చయించినవారికి యాత్రదీనియందుఁ గలుగుచున్నది. ౨. అశ్వినీ అశ్వయుక్ తద్యుక్తా పూర్ణిమాఽస్తిన్నీతి ఆశ్వయుజః, అశ్వినీనక్షత్రముక్తా దానితోఁగూడిన పున్నమ దీనియందు గలదు. ౩ ఆశ్వినీ మాసముపేళ్లు.

*

స్వాత్తు కార్తికే.

* బాహులోర్థా కార్తికో-

కృత్తికానక్షత్రముక్తా పూర్ణిమాఽస్తిన్నీతి కార్తికః, కార్తికశఙ్ఖ. కృత్తికానక్షత్రముతోఁగూడిన పున్నమ దీనియందుఁగలదు. ౨. బాహునర్థా లాంతీతి బాహులాః కృత్తికాః, తద్యుక్తా పూర్ణిమాఽస్తిన్నీతి బాహులః. అధికములైన యర్థములనిచ్చునది గనుక బాహుల యనఁగా గృత్తిక దానితోఁగూడినపున్నమ దీనియందుఁగలదు. ఊర్జముత్సాహః తదస్తిన్మాసే విజగీషాణామస్తీతి ఊర్జః. ఊర్జముత్సాహము. అది యీమాసమందు శత్రుజయము నిచ్చయించినవారికిఁగలదు. ౩. ఈ ర కార్తికమాసము పేళ్లు.

*

హేమస్తా-

హిమేన హంతీతి హేమంతః, హన హింసాగత్యోః, చలిచే నులను హింసించునది. ౧ మార్గశీర్ష పౌషమాసములతోఁ గూడిన తువుపేరు.

*

శిశిరోఽస్త్రియామ్,

శిశిరోత్పంగం శీతేన శిశిరః, శీర్షో నిశానే. శీతముచేత దేహ నల్పముగాఁ జేయునది. శిశిరోత్పంగం శీతేన శిశిరః, శీతముచేత ప్రధా నమును నల్పముగాఁ జేయునది. ౧ మాఘఫాల్గున మాసములతోఁ గూడిన ఋతువుపేరు.

* వసంతే పుష్పసమయ స్ఫురభిః-

CC-0. Digitized by eGangotri. వసంతే పుష్పసమయ స్ఫురభిః, వసంతే, వసంతిన్మాసే. దీనియందు

మఃకుడు వసించును. వసంతి సుఖం యథాతథా అస్తిన్నీతి వసంతః. దీని జుందు జనులు సుఖముగా నుందురు. ౧. పుష్పాణాం సమయః కాలః పుష్పసమయః, పుష్పము పూచెడుకాలము. ౨. సుష్మరభంతేహృష్యం క్షత్రేతి సురభిః. ఇ-పు. రభరాభన్యే. దీనియందు జనులు లెస్సఁగా సంకోపింతురు - సుష్మరభంతే ఉపక్రమం తే శుభకార్యం కర్తుమితి సురభిః. దీనియందు జనులు శుభకార్యముఁ జేయ నారంభింతురు. 3 చైత్రవైశాఖములతోఁ జేరిన ఋతువుపేళ్లు.

గ్రీష్మ ఊష్ణకః.

౧౯

నిదాఘ ఉష్ణోపగమ ఉష్ణ ఊష్ణాగమ నృపః, గిరతి జల మితి గ్రీష్మః. గ్రానిగరణే. జలమును గ్రసించునది. ౧. ఉపతీత్యూష్ణకః, ఊష్ణ రుజాయాం, దుగ్ధిఖపెట్టునది. ౨. నితరాం దవ్యాతే జనోఽత్ర నిదాఘః, దహ భస్మీకరణే, దీనియందు జనము మిక్కిలి దహింపఁబడును. 3. ఉష్ణస్య ఉపగమోఽత్రే త్యుష్ణోపగమః. దీనియం దుష్ణమునకు ప్రాప్తిగలదు. ౪. ఉపతీత్యూష్ణకః, ఉపప్లుష దాహీ-దహించునది. 5. ఊష్ణణః ఆగమోఽత్రే ద్యూష్ణాగమః, దీనియందు ఊష్ణముయొక్క రాకగలదు. ౬. తపతీతి తపః, అ-పు. తపంతాపే - తపింపఁజేయునది. 2 జ్యేష్ఠాషాఢమాసములతోఁ గూడిన ఋతువుపేళ్లు.

స్త్రీయాం ప్రావృట్ స్త్రీయాం భూమ్ని వర్షాః-

ప్రవర్షంతి ఘనా అత్రేతి ప్రావృట్. ష-సీ. వృషు సేచనే-మేఘములు మిక్కిలి దీనియందు వర్షించును. ౧. వర్షణం వర్షః సోఽత్రేతి వర్షాః. ఆ-సీ. నిత్యబహువచనము-వర్షము గలిగినది. ౨ శ్రావణభాద్రపదములతోఁ గూడిన ఋతువుపేళ్లు.

అథ శరత్ స్త్రియామ్.

౨౦

శృణాతి పంక మితి శరత్. ద. సీ. శృణహింసాయాం, అడునును గొట్టునది. ఇది ఆకారాంత స్త్రీలింగంబును. 'కాలప్రభాతం శరత్' అనిత్రికాండియందుఁ బ్రయోగింపఁ బడియున్నది. ౧ ఆశ్వయుజా శ్రావణభాద్రపదములతోఁ గూడిన ఋతువుపేళ్లు.

వడమీ ఋతవః పుంసి మార్గాదీనాం యుగైః క్రమాత్,

మార్గాదీనాం మాసానాం యుగైర్దన్వైవీ క్రమాత్ హే
తాదయ అమీ వడ్యతవో భనంతి. పుంసీతి ఋతుశబ్దాభిప్రాయే
శరదాదీనా మన్యలింగతాయా ఉక్తత్వాత్. మార్గశీర్షమాసము
దలుకొని రెండేసిమాసములు వరుసగా హేమంతాదిఋతువు లగు
౧ ఆఋఋతువులపేరు.

* సంవత్సరో వత్సరోఽబ్దో హయనోస్త్రీ శరత్సమాః.

సమ్యక్ వసంతి ఋతవోఽస్త్రిన్నితి సంవత్సరః వత్సరశ్చ. వసన్తి
నే. ఋతువులు దీనియందు వసించునుగనుక సంవత్సరము వత్సరము
౧. ౨. ఆప్యతేలధికమాసేనలబ్ధః. ఆప్యేవాప్యప్తా. అధికమాసముచే వ
పింపబడునది. అపవదదాతీతివాలబ్ధః. దుదాక్షోదానే. జలమునిచ్చున
౩. జహాతి ఋతూః క్రమేణ హయనః. ప్న. ఓహాక్ త్యాగే, వరుస
ఋతువులను విడచునది. ౪. శీర్యతే జగదనయేతిశరత్. ౫. నీ. శ్రాహి
సాయాం. జగత్తుదీనిచేత దుఃఖపెట్టబడును. శీర్యతేశయః ప్రాణినామి
వాశరత్. ప్రాణులవయస్సు దీనిచేత జీర్ణమగుచున్నది. ౬. శరచ్ఛ
న్యఋతుపరత్వే స్త్రీలింగత్వాత్ వత్సరపరత్వేపి తథైవ, తత్సామా
ర్యాత్ సమాశబ్దోఽపి స్త్రీలింగః. సమాశబ్దస్య ప్రాయేణ బహువచన
ప్రయోగః, సమాంవిజాయత ఇత్యేకవచనేఽపి ప్రయోగోద్యత్యతే.
౭. రచ్ఛబ్దము ఋతుపర్యాయమందు స్త్రీలింగమగుటచేత నిచ్చటను స్త్రీ
గము. దానిసాహచర్యమువలన సమాశబ్దమును స్త్రీలింగమే. ఈశబ్ద
తఱుచుగా బహువచనమందే వర్తించును. ఒకానొకచోటున నేక
నప్రయోగముగలదు. సమయంతిజనానితి సమాః. సమష్టమనైక్లబ్ధ
జనులను విహ్వలత్వమునొందించునవి. సహమాంతి వర్తంతే ఋతవో
త్రసమాః, మాజ్ఞానేప ర్తనేచ ఋతువులు దీనియందు కూడియుండు
౮ సంవత్సరముపేర్లు.

* మాసేన స్యా దహోరాత్రః పైత్రః-

మాసేన మానుషమాసేన పైత్రః అహోరాత్రః స్యాత్, వ
ఘ్యులయొక్క మాసము పితరుల కొక యహోరాత్రము. అందు
వక్షుము పగలు. కృష్ణపక్షము రాత్రి. పితౄణా మయం పైత్రః, పితౄ
బంధమైన అహోరాత్రము. ౧.

వర్షేణ దైవతః,

వర్షేణ మానుషవర్షేణ దైవతః దేవసంస్కృతీ అహోరాత్రః. మ
స్యలయొక్కయొకసంవత్సరము దేవతల కొక యహోరాత్రము.
దు ఉత్తరాయణము పగలు. దక్షిణాయనము రాత్రి.

దివై యర్ష్యసహస్రైర్ద్వాదశభి దైవతం యుగమ్. ౨౨

(తేషాం వష్ట్యుత్తరత్రిశతేన దేవసంవత్సరః) దివై యర్ష్యసహ
స్రైర్ద్వాదశభిః దైవతం యుగం. మనుష్యులయొక్క ౩౬౦ సంవత్సర
లు దేవతల కొకసంవత్సరము. అట్టివి ౧౨౦౦౦ సంవత్సరములు దేవ
కొకయుగము.

దైవే యుగసహస్రే ద్వే బ్రాహ్మః-

దైవే యుగసహస్రే ద్వే బ్రాహ్మః అహోరాత్రః. సః స్థ
ంద్వాకల్పా అహ రుదయకల్పః. రాత్రిః ఊయకల్పః, ఇట్టిదేవయుగ
ములు ౨౦౦౦ బ్రహ్మకొక యహోరాత్రము. అది బ్రాహ్మమనంబడు
బ్రహ్మసంబంధ్యహోరాత్రో బ్రాహ్మః. బ్రహ్మసంబంధియైన య
హోరాత్రము. అందు బ్రహ్మయహస్సు ఉదయకల్పము. బ్రహ్మరాత్రి
యకల్పము.

కల్పా తు తౌ స్థావామ్,

అట్టి బ్రహ్మయొక్క అహోరాత్రము మనుష్యులకు ౨ కల్ప
ములు. కల్పయతః స్థితిం ప్రళయంచకల్పా. కృపూ సానుర్ధ్వే. నరులకు
త్పత్తినాశములను జేయునవి. ౧. కృతశ్రేతాద్వాపరకలియుగములు
ముమాణులయిన నొకకల్పము. అందు కృతయుగమునకు మనుష్య
జానముచేత ౧౭ లక్షల ౨౮ వేలసంవత్సరములు. త్రేతాయుగమునకు
౨ లక్షల ౯౬ వేల సంవత్సరములు. ద్వాపరయుగమునకు ౮ లక్షల ౬౬
సంవత్సరములు. కలియుగమునకు ౪ లక్షల ౩౨ వేలసంవత్సరములు.
బ్రహ్మయొక్క ఒకదినముపేరు.

మన్వంతరంతు దివ్యానాం యుగానా మేకసప్తతిః. ౨౩

దివ్యానాం యుగానా మేకసప్తతి ర్మన్వంతరం. ముందుచెప్పిన
యుగములు ౭౧ అయిన నొకమన్వంతరము. అనోమనురస్మిన్నితిమ
తరం. మఱియొకమనువు వచ్చునది మన్వంతరము. మనోరంతరమితి

వా మన్వంతరం, మనువుయొక్క అంతరము. ౧ మన్వంతరముపేరు.

* సంవర్తః ప్రళయః కల్పః క్షయః కల్పాంత ఇత్యపి,

సంవర్తతే ఉపరమతే జగ దస్మిన్నితి సంవర్తః. వృతు వ
దీనియందు జగత్తు ఉపరతమాను. ౧. ప్రళీయతే జగదత్ర ప్రళం
లీడ శ్లేషణే. జగత్తు దీనియందు విలయ మొందును. ౨. కల్పతే ప్ర
జగన్నాశాయేతికల్పః. కృపూ సామర్థ్యే. లోకనాశముకొఱకు సమ
నది. ౩. క్షీయతే జగదస్మిన్నితి క్షయః. క్షీ క్షయే, దీనియందు జ
క్షయించును. ౪. కల్పస్యస్పృష్టే రంతః కల్పాంతః, కల్పముయొక్క
ము, ౫. ప్రళయకాలముపేర్లు.

* అస్త్రీ పజ్కం వుమా స్పాస్తా పాప కిల్బిష కల్తపమ్.

కలుషం వృజి నై నోఽఘ ముహో దురిత దుష్కృతమ్,

పంచతి సంపర్కా ద్విస్తారమాపద్యతే పంకం. ప్న. పచి విస్త
సంబంధమువలన విస్తారమును పొందునది. ౧. పతతినర కేఅస్తాదితిపా
న.పు. పల్లె గతౌ, దీనివలన నరకమునందుఁ బడుదురు. ౨. పాతి రక్ష
స్తాదాత్మానమితి పాపం. పా రక్షణే. దీనివలన జనము తన్నురక్షించు
నును. పిబతి పాపిష్ఠమితి పాపం. పాపానే. పాపిష్ఠుని గ్రసించునది. ౩.
తే శిథిలీక్రియతే అనేన లోక ఇతి కిల్బిషం. కలకిల క్రిడాయాంశై ధిత్వే
దీనిచేత లోకముశిథిలముగాఁ జేయుఁబడును. కిలయతి క్షేవయతి నరకే
కిల్బిషం. కలకిల క్షేపే. నరకమునందుఁ ద్రోయునది. ౪. కల్యతే గణ
చిత్ర గుప్తాదిభిరితి కల్తపం. కలుషంచ. కల సంఖ్యానే, చిత్ర గుప్తాదుల
లెక్క పెట్టఁబడునది. శుభం కర్తృశ్యతి తనూకరోతి వాకల్తపం. శోక
కరణే. శుభక ర్తము నల్పముగాఁ జేయునది. ౫. ౬. వర్జ్యతిశిష్టైరితి
నం, వృజీవర్జనే. శిష్టులచేత వర్జింపఁబడునది. ౭. ఏతి నరకమనేనేత్య
స. న. ఇహ గతౌ. దీనిచేత నరకమును బొందుదురు. ౮. నహంతిధన్
త్యఘం, హన హింసాగత్యోః ధన్యునిఁ జెఱుపనిది. కర్తారమఘం
ఘం. అఘిగతౌ. కర్తనుబొందునది. నజహంతిదుఃఖమితి వాఅఘం. ఓహ
త్యాగే. దుఃఖమును విడువనిది. ౯. అహంతి నరకమనేన అహః. న
అహి గతౌ. దీనిచేత జనులు నరకమునుబొందుదురు. ౧౦. దూనిందిశ
తం గమనంఅన్య దురితం. ఇహ గతౌ. నిందిత మైననడతగలిగినది. ౧౧.

దితంకృతం కరణమన్య దుష్కృతం. నిందితమైన కార్యముగలది.
పాపముపేళ్లు.

ధర్మ ధర్మ మస్త్రియాం పుణ్యం శ్రేయసీ సుకృతం వృషః. ౨౫

ధరతి విశ్వం ధర్మః. పు. ధృష్ ధరణే. విశ్వమును ధరించు
అయం వేదేక్షిబః. లోకే పుంసి. 'తాని ధర్మాణి ప్రథమా న్యాన'
వేదే. 'ఏష ధర్మస్సనాతన' ఇతి లోకే 'ఈధర్మశబ్దము' వేదమందు
సకలింగము. లోకమందు పులింగము. ౧. పుణతి శుభం కరోతీతి
పుణ్యం. పుణ శుభకర్తృణి-శుభమును జేయునది. ౨. అతిశయేన ప్రశస్య
తి శ్రేయః. స. న. మిక్కిలి ప్రశంసింపఁబడునది. శుభేనశ్రియత ఇతి
శ్రేయః. శ్రిచ్ నేవాయాం-నేవింపఁబడునది. ౩. సుష్టుక్రియతే సుకృ
దుకృష్ ధర్మః, లెన్నగా చేయుఁబడునది. శోభనం కృతం కర్తా
నా సుకృతం. శుభమైనకర్తృగలది. ౪. వర్ష త్యభిలషిత మితి వృషః.
పు నేచనే, అభిలషితమును వర్షించునది. ౫ పుణ్యముపేళ్లు.

ము త్ప్రీతిః ప్రమదో హర్ష ప్రమో దామోద సంమదాః,

న్యా దానన్దఘ రానన్దశర్మ శాత సుఖానిచ. ౨౬

మోదయతీతి ముత్. ద. సీ. మోదశ్చ, ముద హర్షే. సంతో
షఃజేయునది. ౧. ప్రీణాతీతి ప్రీతిః, ప్రీచ్ తర్పణే-తృప్తిజేయునది.
ప్రకృష్టో మదః ప్రమదః. మదీహర్షో. అధికమైనసంతోషము. ౩.
ప్రీణం హర్షః. హృష తృప్తే, సంతోషించుట హర్షము. ౪. ప్రకృ
మోదః ప్రమోదః, అతిశయమైన సంతోషము. ౫. ఆసమంతాన్తో
ఆమోదః, అంతటను మోదము. ౬. సమృద్ధిదః సమృద్ధః, మంచి
గోషము సమృద్ధము. ౭. ఆనందయతీత్యానందఘః. ఉ.పు. ఆనంద
టునదిసమృద్ధా - ఆనందింపఁజేయునది. ౮-౯. శృణా త్యశుభమితి
శృ హింసాయాం-అశుభమును జెటుచునది. ౧౦. శ్యతి దుఃఖ
శాతం. శోతనూకరణే - దుఃఖమును బోఁగొట్టునది. ౧౧. సుష్టు
శ్యశుభమితిసుఖం. అశుభమును బోఁగొట్టునది. శోభనాని ఖాని
స్త్రియాణ్యస్త్రిన్నితి వా సుఖం, ఇంద్రియముల నాప్యాయనము చేయు
౧౨. సంతోషముపేళ్లు.

స్వశ్చేయసం శివం భద్రం కల్యాణం మజ్జశం శుభమ్,

* భావుకం భవికం భవ్యం కుశలం క్షేమ మ స్తియూమ్.

* శ స్తం చ-

శ్వః ఆగామిశ్రేయోఽత్ర శ్వశ్చేయసం. రాగలశ్రేయస్సు
యందుఁగలదు. శ్వః శోభనం శ్రేయసం. అ.న. మంచిశ్రేయస్సు.
త్యస్య కాలవిశేషవాచిత్యేఽసి అవ్యయానామనేకార్థత్వాత్ అత్ర
సావాచిత్యం. శ్వశ్చేయసశబ్దస్య నిపాతనా దకారాంతత్వం. శ్వః
దుశబ్దము కాలవిశేషవాచియైనను అవ్యయము లనేకార్థము లాట
ఇచ్చట ప్రశంసావాచకము. ౧. అరిష్టంశినోతి తనూకరోతీతి శివం.
నిశానే, అరిష్టమును స్వల్పముగాఁ జేయునది. ౨. భందతేభద్రం.
ల్యాణే సుఖే చ. కల్యాణమైనది. ౩. కల్యం సుఖం అణయతి ప్రావయ
కల్యాణం. అణగతౌ, సుఖమును పొందించునది. ౪. మంగం సుఖం
తీతిమంగళం. లా దానే-సుఖము నిచ్చునది. మంగతి ధన్య మితి మ
ళం మగిగతౌ, ధన్యునిఁబొందునది. ౫. శోభత ఇతి శుభం. శుభ
భనే. బప్పునది. ౬. ధన్యేషు భవనం శీలమన్యేతి భావుకం. భూ
యాం. ధన్యులయందుఁ గలుగుటయే స్వభావముగాఁగలది. ౭.
వాంఛితప్రాప్తిరత్యేతి భవికం. భవనునఁగాఁ గోరికనొందుట అది
యందుఁ గలదు. ౮. భవవార్తాంభవ్యం. పుట్టుటకర్తృమైనది. ౯.
తం శ్యతీతి కుశలం. శో తనూకరణే. కుత్సితము నల్పముగాఁ జేయు
కుశ్యతి సత్ప్రియతి కుశలం. కుశ సంక్షేపే. మంచివారియందుఁ గ
కొనియుండునది. ౧౦. క్షీణో త్యశుభమితి క్షేమం. ప్న.
హింసాయాం, అశుభమును బోఁగొట్టునది. ౧౧. శస్యతఇతి శ స్తం
సుస్తౌతౌ, స్తోత్రముచేయఁబడునది. ౧.౨ శుభము పేళ్లు.

*

అథ త్రిషు ద్రవ్యే పాపం పుణ్యం సుఖాది చ,

పాపపుణ్యశబ్దౌ సుఖాదిశస్తాంతాశ్చశబ్దౌః గుణవాచకత్వే
రోఽక్తలింగాః, ద్రవ్యవాచకత్వేతు త్రిలింగాః. ద్రవ్యవాచిత్యే య
“పాపా ఋతుమతీ కన్యా పాపరాజావ్యరక్షకః, పాపం వ్యాధి
హింస్రంపాపోవిప్రశ్చ నేవకః. పుణ్యంతీర్థమిదంపుణ్యనదీపుణ్య
మాశ్రమః, సుఖంకామికులంద్రవ్యాత్సుభోవాసస్సహంబయా.
యమతిచ్చ” స్త్రీత్యాది గుణవాచిత్యేయథా “దారిద్ర్యబాధే ని

ప్రచ్ఛః పరిజనస్సుఖం, సుఖంసజనసంవాదః సుఖం శాంతిరనుత్తమా”
త్యాది. పాపపుణ్యశబ్దములు రెండును సుఖశబ్దముమొదలైన గతి శబ్ద
ములు గుణవాచకములైనప్పుడు రూపభేదములచేత ముందు జెప్పఁ
జినలింగములయందు వర్తించును. ద్రవ్యవాచకములైనప్పుడు మూఁ
లింగములయందును వర్తించును.

మతల్లికా మచర్చికా ప్రకాణ్డముద్భుతల్లజ్ఞా. ౨౮
ప్రశస్తవాచకా న్యమూని.

మతల్లికాదయఃపంచ ప్రశస్తవాచకాః అఖండపదాని చ. శస్త
రాయాః కేవలమంగళార్థాః తేషాం గుణవాచిత్యంగుణివాచిత్యం చ.
తల్లికాదీనాం గుణవాచిత్యమేవ కించిచ్ఛబ్దపరతయైన ప్రయోగః.
సభా. అశ్వమతల్లికా. ప్రశస్తోఽశ్వః. బ్రాహ్మణమచర్చికా ప్రశస్తోబ్రా
హ్మణః. గోప్రకాండం ప్రశస్తా గౌః. కరోద్ధుః ప్రశస్తఃకరః. కుమారీత
ప్రశస్తాకుమారీ. తత్తల్లింగ శబ్దాంతరపర్యతేపి న స్వలింగత్యాగః.
తల్లికాది శబ్దములు గీ శ్రేష్ఠ వాచకములును, అఖండపదములును.
స్తవరాయశబ్దములు కేవలమంగళార్థములును గుణగుణివాచకము
ను నగును. మతల్లికాదిశబ్దములు కేవలగుణవాచకములే. ఒకశబ్దము
విశేషణములైనను తమతమలింగములను విడువక యావిశేష్యమునకు
మైయుండును. అది యెట్లున్నను; అశ్వమతల్లికా-శ్రేష్ఠమైన గుఱ్ఱము.
బ్రాహ్మణమచర్చికా - శ్రేష్ఠుడైన బ్రాహ్మణుడు ఇత్యాదులు. ఇచ్చట
శేష్యములైన గోబ్రాహ్మణాదిశబ్దములు వానివిశేషణములై తమ
శ్రేష్ఠవాచకములైనమతల్లికాదిశబ్దములు స్త్రీలింగపులింగములైనను
లింగములనువిడువక ఆవిశేష్యములకు పరమైయున్నయవి ఈరీతిగా
యోగముల నెఱుంగవలయు. గీ ప్రశస్తమైనదానికి బేల్లు.

అయ శ్శుభావహో విధిః,

ఏతి సుకృతిన మయః. ఇన్ గతో, పుణ్యపురుషునిఁ బొందునది.
మంగళకార్యముపేరు.

దైవం దిష్టం భాగధేయం భాగ్యం స్త్రీ నియతి ర్విధిః. ౨౯

దేవః పరమేశ్వరః తత్ర భవం దైవం. దేవుడనఁగాఁ బరమేశ్వ
రు-అతనియందుఁ బుట్టినది. ౧. దిశతిశుభాశుభమితి దిష్టం, దిశ అతి

నర్జనే - శుభాశుభఫలముల నిచ్చునది. ౨. భగవ్య ఐశ్వర్యస్య భాగం తదేవ భాగధేయం-భగ మనఃగా వై శ్వర్యము - దాని సంపద మైనది. ౩. భజనీయత్వాద్భాగ్యం, భజ నేవాయాం, నేవింపఁదగినది నియమ్యతే అనయేతినియతిః. ఇ-నీ. యమ ఉపరమే, దీనిచేత నియమింపబడును. ౪. విధీయతే అనేనేతి విధిః. ఇ-పు. దీనిచేత విధింపఁబడును. పూర్వజన్మాజ్ఞితమైన శుభాశుభ కర్మపేళ్లు.

* హేతు ర్నా కారణం బీజమ్-

హి నోతి గచ్ఛతి పరిణత్యా కార్యరూపతామితి హేతుః, ఉ. పరిపాకముచేత కార్యరూపమును బొందునది. హి నోతివర్ధతేవా హే హి గతౌపృథ్వాచ వృద్ధిఃబొందునది. ౧. కరోతికారణం. దుకృష్టకరణే. యునది. ౨. విశేషేణ జాయత ఇతి బీజం. వబయోరభేదః. జనీస్తాదు వే. విశేషముగా నగునది. బీజ్యతేఅనేనేతివా బీజం-బీజ రోహణే. దీ తః బుట్టింపఁబడును. ౩ కారణముపేళ్లు.

* నిదానం త్వదికారణమ్,

నితరాందీయతే జన్యతే కార్యమనేనేతి నిదానమ్. దా దానే. చేతః గార్యము పుట్టింపఁబడును. ౧. ఆదావారంభకాలే కారణం ఆరణ్యం. ఆరంభకాలమందు కారణమైనది. ౨. ఇదివై శేషికమతముననుసరించి కారణ మనంబడును. బాధ్యమతంబున నుపాదానకారణ మనంబడునై ద్యమతంబునః గారణకారణ మనంబడును. అది యెట్లునిన, కంపనకు జ్వరము కారణము. జ్వరమునకు శ్లేష్మ కారణము. గనుక నీశ్లేష్మ కంపమునకుః గారణమనంబడును. ౨ ముఖ్యకారణముపేళ్లు.

* క్షేత్రజ్ఞ ఆత్మా పురుషః-

క్షీయత ఇతిక్షేత్రం శరీరం తజ్జానాతీతి క్షేత్రజ్ఞః, జ్ఞాతవహా. క్షేత్రమనఃగా నశ్వరమైన యీశరీరము దాని నెఱింగినవాఁడు. ౧. తి సంసరతీత్యాత్మా, అత సాతత్వగమనే. సంసారమునందే యెప్పుడు చరించువాఁడు. అత్తి న్వకర్మఫలమితివా ఆత్మా అద భక్షణే. స్వకర్మమును భుజించువాఁడు. ౨. పురిశరీరే శేత ఇతి పురుషః, శీజ్ స్వకర్మపురమనఃగాశరీరము అందుండువాఁడు గనుక పురుషుఁడు. పురిదేవేదతీతివా పురుషః, పద్ విశరణగత్వపపాదనేమ, శరీరమందుండు

స. 3 ఆత్మపేళ్లు.

ప్రధానం ప్రకృతిః స్త్రియాం.

30

ప్రధీయతే నర్వమనేనేతి ప్రధానం, ప్రథ ప్రఖ్యానే. అన్నియు దీనిచేత వ్యక్తముగాఁ జేయఁబడును. ౧. ప్రారంభః క్రియతే అనయే ప్రకృతిః. ఇ. సీ. డు కృష్ణ కరణే - దీనిచేత జగత్ప్రారంభము చేయఁబడుచున్నది. ప్రకరోతి పురుషోపభోగార్థం శబ్దాదిభోగ్యానితివా ప్రకృతిః, పురుషోపభోగముకొఱకు శబ్దస్పర్శాదిభోగ్యవస్తువులను జేయఁబడి. ౨ మాయపేళ్లు.

విశేషః కాలికోఽవస్థా.

వస్తునః కాలకృతమైన యశావనాదిరూపో విశేషః అవస్థేత్యుచ్యతే. వస్తువులయొక్క కాలకృతమైన యశావనాదిరూపవిశేషము అవస్థయనబడును. అవతిష్ఠతీత్యవస్థా, స్థా గతినివృత్తే. శరీరమునందుండునది. ౧ కాలావస్థపేరు.

గుణా సత్త్వం రజ స్తమః,

ప్రకృతేర్గుణాః సత్త్వరజస్తమాం సీత్యుచ్యంతే. ప్రకృతియొక్క గుణములు సత్త్వరజస్తమంబు లనంబడును. సతోభావః సత్త్వం తత్ సహేతు. యథార్థముగా నెఱుఁగఁబడునది సత్త్వ. దానియొక్క భావము సత్త్వము. అది జ్ఞానహేతువు. ౧. రజాయతీతి రజః. స-న. తద్దుఃఖకారణం, రజ్జురాగే దీనిచేత రాగయుక్తులౌదురు. అది దుఃఖహేతు. ౨. తామ్యత్యనేనేతి తమః. స-న. తన్మోహబీజం, తము గ్లానా. దీనిచేత గ్లానిని బొందుదురు. అది మోహహేతువు. 3 వరుసగా వాడు గుణముల పేళ్లు.

జను ర్జనన జన్తాని జని రుత్పత్తి రుద్భవః.

3౧

జననం-జనుః. స-న. జననం. జన్త చ. స-న. జనిశ్చ. ఇ.సీ. జనీ దుర్భావే. జనించుటయేజనువు. జననము, జన్తము, జనియును. ఉత్పత్తిసాహచర్యాత్ జనిశబ్దః స్త్రీలింగః. ఉత్పత్తిశబ్దసాహచర్యమువలన శబ్దము స్త్రీలింగము. ౪. ఉత్పాద ఉత్పత్తిః, పదేన గతౌ. పుట్టుట ఉత్పత్తి. ౫. ఉద్భవన ముద్భవః, భూసత్తాయాం. ఉద్భవించుట ఉద్భవము. ౬ పుట్టువుపేళ్లు.

* ప్రాణీ తు చేతనో జన్తి జన్తు జన్య శరీరీణః,

ప్రాణోఽస్యాస్తీతి ప్రాణీ. స-పు. ప్రాణము గలిగినది. ౧. తీతిచేతనః, చితి సంజ్ఞానే. ఎఱుగునది. ౨. జన్తు అస్యాస్తీతి జన్తి పు. జన్యము గలిగినది. ౩. జాయత ఇతి జంతుః. ఉ.పు. జన్యశ్చ పు. జన్తి ప్రాదుర్భావే. పుట్టునది. ౪. గి. శరీర మస్యాస్తీతి శరీరీ. పు. శరీరము గలది. ౬. జంతువులవేళ్లు.

* జాతి ర్జాతం చ సామాన్యమ్-

జాయత ఇతి జాతిః. ఇ-నీ. జాతం చ. ప్రాదుర్భవించునది. ౧. సమానానాం భావః సామాన్యం. సమానము లైన పదార్థములయొక్క భావము. ౩ ఘటత్వాదిజాతికి బేళ్లు.

*

వ్యక్తి స్తు పృథగాశ్చ తా.

జాతేః పృథగ్భూతా ఆశ్రయరూపా వ్యక్తిః. జాతికి వేరైతే తికి ఆశ్రయమైనది వ్యక్తి యనంబడును. వ్యజ్యత ఇతి వ్యక్తిః. ఇ. అంజావ్యక్తిశ్చక్షుకాంతిగతిషు. వ్యక్తమగునది. ౨ ఘటాదివ్యక్తికి బేళ్లు.

* చిత్తం తు చేతో హృదయం స్వాంతం హృ న్నాననం మనః,

చేతయతీతి చిత్తం. చేతశ్చ. స-న. చితి సంజ్ఞానే. తెలియ యునది. ౧. ౨. హ్రీయతే విషయైరితి హృదయం. హృచ్చ. ద. హృత్ హరణే-విషయాదులచేత హరింపఁబడునది. ౩. ౪. స్వన స్వాంతం స్వనశబ్దే. తద్వ్యోగాభావే వాగ్వాప్యపారాభావాదత్రోప రః. పలుకునది. మనస్సంబంధము లేనపుడు వాగ్వాప్యపారము గలుగ నుక పలుకునది యని చెప్పుట ఔపచారికము. ౫. మన్యతే అన్య మనః. స-న. మనవప మాననం. మన జ్ఞానే. దీనిచేత నెఱుగఁ గు గనుక మనస్సు=మనస్సే మాననము. ౬. ౭ మనస్సునకు బేళ్లు.

ధీవ ర్గ ము.

* బుద్ధి ర్క్షణీమా ధిషణా ధీః ప్రజ్ఞా శేముషీ మతిః,
ప్రేక్షోపలబ్ధి శ్చి త్సంవిత్ ప్రతివజ్జప్తి చేతనాః.

బుద్ధ్యతే అనయేతి బుద్ధిః, ఇ-నీ. బుధ అవగమనే, దీనిచేత నెఱుగఁబడును. ౧. ధిషణా ధీః ప్రజ్ఞా శేముషీ మతిః, మనః అవగమనమునందు మనస్సునకు బేళ్లు.

వి. మనస ఈమావత్ లాంగలదండవత్సంబంధాద్వామనీషా, ఈషయ
 గా నేడికోల దానివలె మనస్సునఁ గూడియుండునది. ౨. ధృష్టవంతి
 ప్రగల్భంతే అనయా ధిషణా, ఇతి ధృషా ప్రాగల్భ్యే. దీనిచేత ప్రగల్భు
 గుడును. ౩. ధ్యాయం త్యనయేతి ధీః, ఈ. సీ. ధ్యై చింతాయాం. దీని
 చేత ధ్యానము చేయుదురు. ౪. ప్రజ్ఞాయ తే అనయేతి ప్రజ్ఞా, జ్ఞా అవబో
 నే. దీనిచేత లెస్సఁగా నెఱుంగఁబడును. ౫. శేత ఇతిశేః, తం ముష్టాతీతి
 క్షేముషీ. ఈ. సీ. ముష స్తేయే. శే యనఁగా మోహము దానిఁబోఁగా
 యనది. ౬. మన్య తే అనయేతి మతిః. ఇ - సీ. మనజ్ఞానే దీనిచేత నెఱు
 గఁబడును. ౭. ప్రేక్షంతే అనయేతిప్రేక్షా, ఈక్ష దర్శనే. దీనిచేత లెస్స
 ఁజూతురు. ౮. ఉపలభ్య తే అనయేత్యుపలబ్ధిః. ఇ. సీ. ఉపలభ్ ప్రా
 ప్తి. పదార్థము దీనిచేత లెస్సఁగాఁ బొందఁబడును. ౯. చేతంత్యనయేతి
 త. సీ. చిత్తీ సంజ్ఞానే. దీనిచేత జ్ఞానయుక్తు లగుదురు. ౧౦. సమ్య
 కదంత్యనేనేతి సంవిత్. ద. సీ. విద జ్ఞానే. దీనిచేత లెస్సఁగా నెఱుంగు
 యు. ౧౧. ప్రతిపద్య తే జానాత్యనయేతి ప్రతిపత్. ద. సీ. పద్గ్ గతౌ.
 త్యర్థానాం జ్ఞానార్థత్వాదత్ర పద్గ్ ధాతోః జ్ఞానార్థత్వం. పదార్థము
 దీనిచేత నెఱుంగఁబడును. ౧౨. జ్ఞాయ తే అనయేతి జ్ఞప్తిః. ఇ. సీ. జ్ఞా
 నబోధనే. దీనిచేత సర్వము నెఱుంగఁబడును. ౧౩. చేతయంతేన
 తీచేతనా. చిత్తీసంజ్ఞానే. దీనిచేత జ్ఞానయుక్తులౌదురు. ౧౪ బుద్ధిపేళ్లు.

ధీ ధారణావతీ మేధా-

మేధతే అనుభూతం సర్వమస్యామితి మేధా, మేధ్య సంగమే, అ
 భూతమైనపన్నియు దీనియందు సంగతములై యుండును. ౧. ధారణా
 క్తిగలిగిన బుద్ధి పేరు.

సంకల్పః కర్మ మానసమ్,

సమ్యక్కల్ప్య తే అనేనేతి సంకల్పః, క్లమ క్లప్తా. దీనిచేత లెస్స
 గల్పింపఁబడును. ౧ మనోవ్యాపారము పేరు.

చిత్తాభోగో మనస్కారః-

చిత్తస్య అభోగః పరిపూర్ణతా చిత్తాభోగః, మనస్సుయొక్కపరి
 పూర్ణత్వము. మనసః కారోనిశ్చయః మనస్కారః. మనస్సుయొక్క నిశ్చ
 యము. అనాగతాయా శ్చింతాయా నిశ్చయ ఇతి కేచిత్. అనాగతదిం

తావిషయక మనోనిశ్చయ మని కొందఱు. మనస్సునకు గల సుఖాదుల యందైన నిబ్బరముపేళ్లు.

*

చర్చా సంఖ్యా విచారణ.

చర్చ్యతే అనయేతి చర్చా, చర్చ అధ్యయనే. దీనిచేత విచారణ వలబడును. ౧. సంఖ్యయతే అనయేతి సంఖ్యా, ఖ్యా ప్రకథనే. దీనిచేత లెస్సగాఁ జెప్పఁబడును. ౨. విచార్యతే అనయేతి విచారణా, దీనిచేత సం దేహరహితు తాదురు. ౩ విచారణపేళ్లు.

* అధ్యాహార స్తర్క ఊహా-

అధ్యాహారణ మధ్యాహారః. అధ్యాహారమనఁగా లేనిదాని ను హించి తెలియుట. ౧. తరంత్యనేన సంశయవివర్యయా వితి తర్కః, తల్లవనతరణయోః. దీనిచేత సంశయభ్రాంతిజ్ఞానాదులను తరింతురు. ౨. ఊహ్యతే అనేనేత్యాహః. దీనిచేత నూహించఁబడును. ౩ ఊహపేళ్లు.

*

విచికిత్సాతు సంశయః,

* సం దేహ ద్వాపరా చ-

విచికిత్సతీతి విచికిత్సా. కిత సంశయే సం దేహనిశ్చయములు తెలియించును నివసించునది. ౧. ఉభయకోపా సంశేత ఇతి సంశయ శీఘ్ర స్వప్నే. ఉభయకోటియందు నుండునది. ౨. నందిహతి నమ్యగ ధ్నాతీతి సం దేహః, దిహ ఉపచయే రెండర్థములయందు సంబంధించుండునది. ౩. స్థాణుర్వా పురుషోవేత్త్యాది ద్వా పక్షౌ పరా ప్రధా భూతావస్థిన్నితి ద్వాపరః. స్థాణువో పురుషుఁడో అనెడి రెండుపక్షములు దీనియందు ప్రధానములై యుండును. ౪ ఒకవస్తునిర్ణయమందు పరిశంకలు గలుగుటకు పేళ్లు.

*

అథ సమా నిర్ణయ నిశ్చయా.

నితరాం మతేరంతం నయతీతి నిర్ణయః, నీళ్ ప్రావణే, మిక్కిలి బుద్ధి నొకదరిని బొందించునది. ౧. నిశ్చినోతీతి నిశ్చయః, చిళ్ చంద్రనే. బుద్ధిని చెదరకుండునట్లు కూర్చునది. ౨ నిశ్చయముపేళ్లు.

* మిథ్యాదృష్టి రాస్తీకతా-

మిథ్యా చాసా దృష్టిశ్చ మిథ్యాదృష్టిః. ఇ. నీ. ఇహలోకమేకా పరలోకము లేదనెడిదృష్టి. ౧. నా సి పరలోక ఇతి మతి రన్యేతి నా స్తికతా

భావో నా స్థికతా, పరలోకము లేదనిజివానిభావము. నా స్థికత. పరలోకము లేదు అను మొదలగుబుద్ధికి పేళ్లు.

వ్యాపాదో ద్రోహచిన్తనమ్,

వ్యాపాద్యతే అనేనేతి వ్యాపాదః, పద్ధ్ గతౌ. దీనిచేత విశేషగా నాపాదింపఁబడును. ౧. ద్రోహస్య చింతనం ద్రోహచింతనం-హముయొక్క వెదకుట. ౨ ఒరులకుఁ గీడు రోయుటపేళ్లు.

సమా సిద్ధాన్త రాధాన్తా-

సిద్ధో రాధః అంతో నిశ్చయో యస్త్విసిద్ధాంతో, రాధాంతశ్చ-యందు నిశ్చయముండును. ౧. ౨ సిద్ధాంతముపేళ్లు.

భ్రాన్తి ర్నిభ్యామతి ర్భ్రమః.

(సమా సజ్జేతసమయా ప్రతిపత్తి ర్విహ స్తథా.)

భ్రామ్యతేనయేతి భ్రాన్తిః. ఇ.సీ. భ్రమశ్చ. భ్రము అనవస్థానే. చేతభ్రమింపఁజేయఁబడును. ౧. 3. మిథ్యాచాసౌమతిశ్చమిథ్యామతిః. త్యమైన బుద్ధి. ౨ ఒకదానింజూచి మఱియొకటి యనితలఁచుట పేళ్లు.

సంవి దాగూః ప్రతిజ్ఞానం నియ మాశ్రవ సంశ్రవాః, అగ్గీకా రాభ్యుపగమ ప్రతిశ్రవ సమాధయః.

సంవిద్యతే అనయేతి సంవిత్, ద. సీ. విద జ్ఞానే దీనిచే లెన్నగాఁయఁబడును. ౧. ఆగమనం సంవేదనమాగూః. ఊ. సీ. గచ్ఛ్ సృష్ట్. అంతట నెఱుంగుట ఆగువు. ఆగుర తే అనయేత్యాగూః. గురీఉద్య. సీ. దీనిచేత నుద్యోగము గలుగును. ౨. ప్రతిజ్ఞాయ తే అనేనేతి ప్రతి, జ్ఞా అవబోధనే. దీనిచేత ప్రతిజ్ఞచేయఁబడును. 3. నియమ్యతే అనే నియమః, యమ ఉపరమే. దీనిచేత నియమింపఁబడును. ౪. ఆశ్రవణ శ్రవః. ఔనని వినుట ఆశ్రవము. 5. సంశ్రవణం సంశ్రవః. శ్రు శ్రవ కానిమ్మనుట సంశ్రవము. ౬. అనంగీకృతస్యాంగీకరణ మంగీకారః. యోగీకరణే. మును పొప్పికొననిదాని నిపుడొప్పికొనుట అంగీకారము. భితః. ఉపగమనం అభ్యుపగమః, గచ్ఛ్ సృష్ట్ గతౌ. ఎదటివారుచెప్పిన మును తాను కానిమ్మని యెఱుంగుట. ౭. ప్రతిశృణోతీతి ప్రతిశ్రవః. శ్రవణే, ఎదటివారు చెప్పిన అర్థమును అభిముఖుడై వినుట. ౮. గాధీయతే అనేనేతి పమాది. ఇ. సు. సుధాన్తాధారానామయః-

దీనిచేత లెస్సగాఁ బోషింపఁబడును. ౧౦ ఒప్పుకొనుటవేళ్లు.

* మోక్షే ధీ రాసమ్.

జ్ఞాయతే అనేనేతి జ్ఞానం. జ్ఞా అవబోధనే, దీనిచేత నెఱుఁగఁబడును. ౧. మోక్షసాధన మైనబుద్ధిపేరు.

* అన్యత్ర విజ్ఞానం శిల్పశాస్త్రయోః,

విరూపం జ్ఞానం విజ్ఞానం. జ్ఞా అవబోధనే నరునికి మోక్షార్థం జ్ఞానమే హితముగనుక తదితరజ్ఞానము వివరీతజ్ఞానము. ౧. శిల్పాదులయ మైనబుద్ధిపేరు.

* ముక్తిః కైవల్య నిర్వాణ శ్రేయో నిశ్చేయసామృతమ్.

మోక్షోఽపవర్గః-

శరీరేంద్రియాభ్యామాత్మనో ముక్తత్వం ముక్తిః. ఇ. సీ. శరీరేంద్రియములవలన ఆత్మ విడువఁబడుట ముక్తి. ఆత్మానం సంసారబంధోచయతీతివా ముక్తిః, మున్న్ మోక్షణే, ఆత్మను సంసారబంధం వలన విడిపించునది. ౧. శరీరేంద్రియాదివిరహిణ ఆత్మనః అద్వితీయాయా అనస్థానం కైవల్యం, శరీరేంద్రియములతోఁ బాసిన ఆత్మ అద్వితీయమైయుండుట. ౨. నిర్వాంతినిర్గచ్ఛంతిదుఃఖాదయోఽస్మిన్నితినిర్వాణ నిర్మలత్వపరగపూర్వకోవాగతి గంధనయోరితిధాతుః. దుఃఖాదులయందు నిర్గతమవును. ౩. శ్రియత ఇతి శ్రేయః. స-స. శ్రికోనేవాయనేవింపఁబడునది. ప్రశస్తతరంశ్రేయః, మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనది. ౪. నిశ్చేయమవిచలితం శ్రేయో నిశ్చేయసం. అ.న. నిశ్చితమైన శ్రేయస్సు. నాస్తిమృతం మరణమస్మిన్నిత్యమృతం. మరణము దీనియందులేదు. దుఃఖాదీనాం మోక్షణమవసానం మోక్షః. దుఃఖాదులయొక్క విముక్తిమోక్షము. ఆత్మానం సాశేభ్యః మోచయతీతిమోక్షః. మున్న్ మోక్షణే. జీవునిపాశములవలన విడిపించునది. ౫. దుఃఖాదీనామపవర్జనవర్గః. అపవూర్వో వృజీవర్జన ఇతిధాతుః. దుఃఖాదులను వర్జించుట, మోక్షమువేళ్ళు.

* అథాజ్ఞాన మవి ద్యాహంమతిః స్త్రియామ్,

న జ్ఞానం అజ్ఞానం. జ్ఞానముకానిది అజ్ఞానము. ౧. వివరీతమవిద్యా. విద్యానే వివరీతజ్ఞానము అవిద్య. ౨. అహమితిబుద్ధి

తిః. సీ. నే ననెడు స్వతంత్ర బుద్ధి అహంమతిః. 3. అజ్ఞానముపేళ్లు.
రూపం శబ్దో గన్ధరసస్పర్శాశ్చ విషయా అమీ. 2

గోచరా ఇన్ద్రియాధ్యాశ్చ-

రోపయతి విమోహయతీతి రూపం. రుపు విమోహనే. మో
ంపఁజేయునది. శవ్యతే అనేనేతి శబ్దః. శప ఆక్రోశే. దీనిచే నాక్రో
పఁబడును. శం సుఖం దదాతీతివా శబ్దః. దా దానే. సుఖము నిచ్చున
గంధ్యతే హింస్యతే అభిలష్యతే వా అనేనేతి గంధః. గంధలర్దనే. దీని
తీడింపఁబడును. లేక అభిలషింపఁబడును. రస్యతే ఆస్వాద్యత ఇతి రసః.
ఆస్వాదనే. ఆస్వాదింపఁబడునది. స్పృశ్యత ఇతి స్పర్శః. స్పృశ సంస్ప
నే. స్పృశింపఁబడునది. విసిన్వన్తి నిబధ్నం తీంద్రియాణీతి విషయాః.
పు. షీర్షో బంధనే, ఇంద్రియములను బంధించునది. ౧. గావః ఇంద్రి
యాణి చరం త్యేష్వీతి గోచరాః. అ. పు. చరగతిభక్షణయోః. గోపు లనఁ
నింద్రియములు. అవి వీనియందు చరించును. ౨. ఇంద్రియైరర్థ్యస్తే
భిలష్యన్త ఇతి ఇన్ద్రియాధ్యాః. అ. పు. అర్థ యాచ్ఛాయాం. ఇంద్రి
యములచేత నభిలషింపఁబడునవి. 3. విషయములపేళ్లు.

హృషీకం విష యీన్ద్రియమ్,

హృష్యంత్యనేనేతి హృషీకం. హృష తుష్టే. దీనిచేత సంతోషిం
రు. ౧. విషయోఽస్యా స్తీతి విషయి. విషయము గలిగినది. ౨. ఇంద్ర
ఆత్మనః లింగం ఇంద్రియం ఇంద్రుఁ డనఁగా నాత్మ ఆత్మకు జ్ఞాపకము
కుక ఇంద్రియము. 3 ఇంద్రియములపేళ్లు.

కర్తేన్ద్రియం తు పాయ్యాది-

వచనాదానగత్యుత్పర్గానందరూపకర్తృసాధన మింద్రియం కర్తేం
యం. పలుకుట, గ్రహించుట, నడచుట, విడుచుట, ఆనందించుట
నెడు కర్మములకు సాధనములయిన ఇంద్రియములు కర్తేంద్రియము
వాక్పాణిపాదపాయూపస్థల పేళ్లు.

మనోనేత్రాది ధీన్ద్రియమ్.

౫

ధీః జ్ఞానం తన్నిమి త్తమింద్రియం ధీంద్రియం. జ్ఞానమునకు నిమిత్త
నయింద్రియము మనోనేత్రజిహ్వఘ్రీణత్వకోఽప్రిత్యములకు పేరు.

తువరస్తు కపాయోఽస్త్రీ-

తౌతి ఆవృణోతి హిన స్తి వా కంఠమితి తువరః తూవర ఇత్య
 రః. “నరేశ్శత్రుణి శృంగాభ్యాం రహితే గర్హితే గవి, తూవరః కా
 ప్రాప్తా కషాయే చ రస” ఇతి. తు గతివృద్ధిహింసాను. కుత్సితోవరః
 ఇత్యపి పాఠోఽస్తి. కంఠము నడ్డగించునది గాని వెగటునేయునది
 తువరము. తూవరమనియు, కువరమనియు, బౌతము గలదు. ౧. క
 కంఠం కషాయః. ప్న. కషహింసాయాం. కంఠమును బీడించునది
 వగరుపేళ్లు.

*

మధురో-

మధు మాధుర్యమన్య స్తీతి మధురః. మధు వనఃగామాధుర్య
 అది గలిగినది మధురము. మథ్నాతి వాత మితివా మధురః, మంథ
 డనే. వాతమును జెటుచునది. ౧ తియ్యదనముపేరు.

*

లవణః-

లునాతి వాతం జాడ్యం వా లవణః. లూఖో ఛేదనే. వా
 పును గాని జాడ్యమునుగాని పోగొట్టునది. ౧ ఉప్పుపేరు.

*

కటుః,

కటతి ఆవృణోతీతికటుః. ఉ.పు. కటే వర్షావరణయోః, వ్యా
 చునది. ౧ కారముపేరు.

*

తి క్తః-

తేజయతి శ్లేష్మమితి తి క్తః. తిజ నిశాతనే. శ్లేష్మము నల్ప
 గాః జేయునది. ౧ చేదుపేరు.

*

అమృశ్చ-

అమయతీత్యమృః అమరోగే, రోగమును జేయునది. పా. అమృ
 ముఖశబ్దహేతుర్భవతీత్యమృః. అబి శబ్దే, చవిగొనునపుడు సీతాగ
 మును బుట్టించునది. ౧ పులుసుపేరు.

*

రసాః పుంసి-

రసశబ్దోవ్యాఖ్యాతః. ఏతే రసమాత్రవాచకాః పుంస్యేవ. ఈ
 శబ్దములును రసమును జెప్పునపుడు పుల్లింగములు.

*

తద్వత్పు వడమీ త్రిషు.

తద్వత్పు అమీ వట్ త్రిషు లింగేషు వ ర నే. యథా—

విభీతకః. తువరా హరీతకీ. తువరం జలం, ఇవి రసవత్తులై నవస్తువుల
ప్రసన్నాదు త్రిలింగములు. కషాయము మొదలై నవి ౬ ను వరుసగా
ములపేళ్లు.

విమర్దోఽథే పరిమళో గంధే జనమనోహరే,

పరిమళశబ్దః సమర్దోత్పన్నే జనమనోహరే గంధే వర్తతే, పరిమళ
ము నానాద్రవ్యములమెదుపుటవలనఁ బుట్టిన జనమనోహర మైన
గంధముపేరు. పరిమల్యతే ధార్యత ఇతి పరిమలః. మల మల్లధారణే.
అంపఁబడునది. ౧ పరిమళముపేళ్లు.

ఆమోద స్సోఽతినిర్హారీ-

స ఏవ అతినిర్హారీ అతిదూరగామీచేత్ ఆమోద ఇత్యుచ్యతే.
మోదశబ్దము మిక్కిలి దూరముగా వ్యాపించునట్టి యాపరిమళము
రు. ఆ సమంతాన్తోదతే అనేనేత్యామోదః. ముద హస్తే. అంతట
దీనిచేత సంతోషింతురు. ౧ సుగంధముపేరు.

వాచ్యలిజ్జత్వ మాగుణాత్. ౧౦

ఆగుణాత్. ఏతత్ప్రీభృతి గుణే శుక్లాదయిత్యంతం వాచ్యలిం
న్యం శబ్దానాం విశేష్యనిఘ్నతా. ఇది మొదలు గుణే శుక్లాదయః
అని అను సంతవఱకుఁ గలశబ్దములు విశేష్యముయొక్క లింగము
బొందును.

సమాకర్షీ తు నిర్హారీ-

సమ్య గాకర్షతి చిత్తమితి సమాకర్షీ. నాంతః. కృషవిలేఖనే.
సమాకర్షణ మనస్సు నాకర్షించునది. ౧. నితరాం మనోహరతీతి నిర్హారీ.
అంతః. హృత్ హరణే. మనస్సును మిక్కిలి హరించునది. ౨ దూర
గా వ్యాపించునట్టి గంధము గలదానిపేళ్లు.

సురభి ధ్వాణతర్పణః,

ఇష్టగంధ స్సుగంధి స్సాన్యత్.

సుష్టు రభ తేజానన్ద మితి సురభిః. రభ రాభస్యే. లెస్సగా
నందమును గలుగఁజేయునది. సుష్టు రభంతే హృష్యంత్యనేనేతి
భిః. దీనిచేత లెస్సగా సంతోషింతురు. ౧. పూణం నాసికా త్ప
త్యనేన పూణతర్పణః. నాసిక దీనిచేత తృప్తిబొందును. ౨. ఇష్టః

గన్ధః అస్యాస్తీతి ఇష్టగన్ధః, ఇష్టమైనగంధము గలిగినది. 3. నః గన్ధః అస్యేతి సుగన్ధః, మంచిగంధము గలిగినది. ౪. ఇంద్రేయ సన గలవస్తువులపేళ్లు.

*

ఆమోదీ ముఖవాసనః.

ఆదోఽస్యాస్తీత్యామోదీ. నాంతః. ఆమోదము గలిగినది. ముఖం వాసయతీతి ముఖవాసనః, ముఖమును బరిమళింపఁజేయు. ౨. ముఖవాసనాద్రవ్యమునకుఁ బేళ్లు.

* పూతిగన్ధిస్తు దుర్గన్ధో.

పూతిగంధోఽస్యాస్తీతి పూతిగంధః, పూతిగంధమనఁగర్గంధము. అది గలిగినది. ౧ దుర్గంధోఽస్యాస్తీతి దుర్గన్ధః, దుర్గంధపాతః. దుష్టమైనగంధము గలది. ౨. దుర్గంధముగల వస్తువుపేళ్లు.

*

విస్రం స్యా దామగన్ధి యత్,

విస్రంస్యత ఇతి విస్రం, విస్ర ఉత్సర్గే - పాటవేయఁ బడునది. ఆమ అపక్వమలః తస్యేవ గంధోఽస్తిన్న స్తీతి ఆమగంధి. ఇ. ఆమనఁగా అపక్వమలము. దానియొక్క గంధమువంటి గంధము దీనియందుఁ గలదు. ౨. అపక్వమైన మాంసాదులగంధముపేళ్లు.

* శుక్ల శుభ్ర శుచి శ్వేత విశద శ్వేత పాణ్డరాః.

అవదాత స్పితో గౌరో వశక్షో ధవళోఽర్జునః,

శోకతి గచ్ఛతి మనః అస్తిన్నితి శుక్లః. శుక గతౌ. మదీనియందుఁ బ్రవర్తించును. ౧. శోభత ఇతి శుభ్రః. ఒప్పునది. ౨. చతి శుభ్యతీతి శుచిః. శుచ శోకే. ధాతూనామనేకార్థత్వాత్. ౩. ధృష్టమైనది. 3. శ్వేతతే శ్వేతః, శ్వేత వర్ణే. వర్ణమును జేయునది. యతి వర్ణతే మనోఽస్తిన్నితివాశ్వేతః. టు ఓశ్వ గతివృద్ధ్యై. యందు మనస్సుండును గనుక నైన, వృద్ధిబొందును గనుక నైనము. ౪. చిత్రే విశతీతి విశదః, విశ ప్రవేశనే. మనస్సునందుఁ బ్రవేశించునది. ౫. శ్చాయతి గచ్ఛతి జనమనాంసీతి శ్వేతః, శ్వేతానాం జనులమనస్సును పొందునది. ౬. పండతే యతి మనోఽస్తిన్నితి పాండరః, పండి గతౌ. దీనియందు మనస్సుపొందును. పణ్యతేషు తల్లివా పాండరః. పణ్యవహారే స్తుతౌచ. సోత్ర ముచేయఁబడునది.

అవగాయతే శోధ్యత ఇత్యవధాతః, దైవ్ శోధనే. శోధింపఁబడు
 . శోధింపఁబడునది. ౮. సిన్తోతి మన ఇతి సితః. పిళ్ బంధనే. మన
 ను బంధించునది. ౯. గూయతే కీర్త్యతే గౌరః. గుశబ్దే. కీర్తనచే
 ఁబడునది. గురుతే మనోఽస్త్విన్నితిగౌరః-గురీడద్యమనే. మనస్సు దీని
 ఁ దుద్యమించును. ౧౦. అవ లక్ష్మ్యత ఇతి వలక్షః, లక్ష దర్శనాంకన
 . చూడఁబడునది. వలత ఇతి వలీ. వల సంచలనే. వలమానం లక్ష్మ
 ఽస్త్విన్నితివా వళక్షః. వలి యనఁగా చంచలము దీనియందు చూపు
 చలమైయుండును. ౧౧. ధావతి శుద్ధ్యతి ధవళః, ధావు గతిశుద్ధ్యోః.
 చేత పదార్థము శుద్ధిబొందును. ౧౨. అర్జ్యత ఇత్యర్జుః. అర్జ అర్జనే.
 ఁబడునది. ౧౩ తెలుపునన్నె వేళ్లు.

హరిణః పాణ్డురః పాణ్డుః-

హరిణాదయస్త్రయః సితవీతసంకరవర్ణనామాని. తదుక్తం—
 వీతవీతసమాదౌగాత్యాండువర్ణః ప్రకీర్తిత ఇతి హరిణాదిశబ్దములు
 వచ్చు తెలుపు కలిసిన వర్ణమువేళ్లు. హరితి మన ఇతి హరిణః, హృళ్
 రణే. మనస్సును హరించునది. ౧. పాండుగుణయోగాత్యాండురః-
 యపునన్నెగలిగినది. ౨. పండతే యాతి మన ఇతి పాండుః, పడి గతౌ.
 సస్సును పొందునది. ౩ పసుపుశోఽగూడిన తెలుపువేళ్లు.

ఈషత్పాణ్డుస్తుధూసరః.

౧౩

ధునోతి విరూపతయాచి త్తమితి ధూసరః. ధూళ్ కంపనే. కురూ
 ఁగుటచేత చిత్తమును గంపింపఁజేయునది. ౧ బూడిదరంగుపేరు.

కృష్ణే నీలాసిత శ్యామ కాల శ్యామల మేచకాః,

కర్షతి చిత్తమితి కృష్ణః. కృష విలేఖనే. చిత్తము నాకర్షించునది.
 నీలతి వర్ణయతి వస్త్రస్తరమితి నీలః. నీలవర్ణే. వస్త్రపును నల్లగాఁ
 ఁబడునది. ౨. సితః నభవతీత్యసితః. సితమనఁగా తెలుపు అది కానిది
 తము. ౩. శ్యామతే మన ఇతి శ్యామః, శ్రైవీక్ గతౌ. మనస్సునుబాం
 ది. ౪. కాలయతి మనఇతి కాలః, కల కిల తేపే. మనస్సును ప్రేరేపిం
 ది. ౫. శ్యామవర్ణోఽస్యాస్తీతి శ్యామలః, శ్యామవర్ణము గలిగినది
 మచతేమిశ్రీభవతీతి మేచకః. మచ ముచికల్కనే. మిశ్రమగునట్టిది
 యపురంగునకు వేళ్లు.

* పీతో గారో హరి ద్రాభః-

పిబతి మన ఇతి పీతః, పా పానే, మనస్సును లోఁగొనునది. ౧. రతే మనోఽస్తిన్నితి గారః. గురీ ఉద్యమనే. మనస్సు దీనియందు నమించును. ౨. హరిద్రాయా ఇవ ఆభా అస్య హరి ద్రాభః, హరిద్ర నఁగాఁ బనుపు. దానివంటి కాంతి గలది. పనుపు వన్నె పేరు.

* పాలాశో హరితో హరిత్.

పలాశం పర్ణం తత్తుల్యవర్ణతయా పాలాశః. పలాశ మనఁగాఁ దానితో సమానమైన కాంతిగలది. ౧. హరితి మన ఇతి హరితః - చ్చ. త. హృష్ణో హరణే. మనస్సును హరించునది. ౨. ౩ ఆకు వన్నె పేర్లు.

* లోహితో రోహితో రక్తః-

రోహతి ప్రాదుర్భవతి సంధ్యాదావితి రోహితః-రలయోరక్తే త్ లోహితశ్చ. రుహ బీజజన్మని ప్రాదుర్భావే సంధ్యాదికాలములందు బుట్టునది. అది దాసానిపువ్వువంటిది. ౧. ౨. రజ్యత ఇతి రక్తః. జ రాగే. రాగమును బొందునది. అది సంధ్యారాగమువంటిది. ఎఱుపువన్నె పేర్లు.

* శోణః కోకనదచ్చువి,

శోణతీతి శోణః. శోణౌ వర్ణగత్యోః. వర్ణమును జేయునది. కోకనదస్య ఛవివ ఛవిర్యస్య. రక్తోత్పలమువంటి కాంతి గలది. ౨. గలువవంటి యెఱుపునకుఁ బేరు.

* అవ్యక్తరాగ స్త్వరుణః-

ఇయ ర్ద్విత్యరుణః, ఋ గతౌ. మనస్సును బొందునది. ౧. మము కాని యెఱుపుపేరు.

* శ్వేతరక్తస్తు పాటలః.

(తామ్రా విపీతరక్తస్తు పిష్టరః పరికీర్తితః.)

పాటలీపుష్పవర్ణ తావత్పాటలః. పాటలి యనఁగాఁ గలిగి వున్న. అట్టికాంతి గలిగినది. ౧ తెలుపును ఎఱుపును గూడినవన్నె

* శ్యావః స్యా త్కపిశో-

శ్యావమే గన్తుతీతి శ్యావః, కై ష్ఠ్ గతౌ. వర్ణాంతరమును

ది. ౧. కపిః మర్కటః తద్వర్ణయోగాత్కపిశః. మర్కటవర్ణమువంటి
ంతి గలిగినది. నలుపువసుపుగూడినవన్నె పేళ్లు.

ధూమ్ర ధూమతా కృష్ణ లోహితే,

ధూమవర్ణం రాతి లాతీతి చ ధూమ్రః. ధూమలశ్చ. రాదానే.
దానే. పొగవంటివన్నె నిచ్చునది గనుక ధూమ్రము-ధూమలమును.
౨. కృష్ణవర్ణమిశ్రితో లోహితః. నలుపువన్నెతోఁగూడిన యెఱుపు
క కృష్ణలోహితము. ౩ నలుపు ఎఱుపు గలసినవన్నె పేళ్లు.

కడారః కపిలః పిఙ్గ పిశజ్ఞౌ కద్రు పిఙ్గళౌ. ౧౬

కడతీతి కడారః, కడ నేచనే - బాగుగాఁ దడుపునది. ౧. కపివర్ణం
తీతి కపిలః. లాదానే - కపివర్ణము నిచ్చునది. ౨. పింజతీతి పింగః -
వర్ణే పింగళవర్ణము గలిగినది. ౩. పింసతీతి పిశంగః. పిశ అవయవే.
సాంతరమును బొందునది. ౪. కామయత ఇతి కద్రుః. ఉ. కము కాం
బహునట్టిది. కుత్సితం ద్రాతీతి కద్రుః. ద్రా కుత్సాయాం గతౌ-కుత్సి
ము నొందునది. ౫. పింజతీతి పింగళః. పిఙ్గ వర్ణే - వర్ణమును జేయునది.
కవర్ణం లాతీతి పింగళః. లా దానే-పింగళవర్ణము నిచ్చునది. గోరోచ
మువంటి వన్నె పేళ్లు.

చిత్రం కిర్క్తిర కల్లాష శబ లై తాశ్చ కర్బురే,

చీయంతే వర్ణా అత్రేతి చిత్రం. చిత్ చ యంతే-దీనియం దన్నివర్ణ
ములుఁ గూర్చుబడును. ౧. కిర్యతే నానావర్ణా అత్రేతి కిర్క్తిరః. క్రౌ
షీవే - నానావర్ణములు దీనియందు నెఱవఁబడును. ౨. కలయతి కాం
తే అనేకవర్ణానీతి కల్లాషః. కలిరనేకార్థః - అనేకవర్ణముల నాకర్షించు
ది. ౩. శబతి నానావర్ణానీతి శబలః, శబ గతౌ-అనేకవర్ణములఁ బొందు
ది. ౪. ఏతి నానావర్ణానీత్యేతః. ఇన్ గతౌ - నానావర్ణముల బొందు
ది. ౫. కిర్యంతే నానావర్ణా అత్రేతి కర్బురః - దీనియందు నానావర్ణ
ములు నెఱవఁబడును. క్రియతే నానావర్ణైరితి కర్బురః. అనేకవర్ణములచే
యఁబడునది. ౬. నానావర్ణములు గలసినవన్నె పేళ్లు.

గుణే శుక్లాదయః పుంసి-

శుక్లాదయః కర్బురాంతా గుణమాత్రయాచకాః పుంలింగా ఏవ
పథా. హంసస్యశుక్లః మయూరస్యచిత్ర ఇత్యాది. శుక్ల శబ్దముమొదలు
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

కర్బురశబ్దముదాఁగలశబ్దములుగుణవాచకములైనప్పుడు పుష్క

* గుణిలిక్ష్ణాస్తు తద్యతి.

గుణివాచిత్యే వాచ్యలింగా ఏవ. యథా శుక్లో హంసః. శుక్లాహంసీ. శుక్లం హంసకులం. చిత్రో మయూర ఇత్యాది. గుణివాచకములైనప్పుడు ఆవస్తువు లేలింగములు గలవో ఆలింగములు గల వవును.

వా గ్వ ర్గ ము.

* బ్రాహ్మీ తు భారతీ భాషా గీర్వాణీ సరస్వతీ,

బ్రహ్మణః ఇయం బ్రాహ్మీ, ఈ. నీ. బ్రహ్మసంబంధిని యైనది. ౧. బిభర్తీభారతీ, ఈ. నీ. భృగో భరణే - భరించునది. భరతేన మునివా అవతాఁతత్వాద్వా భారతీ - ఈలోకమునకు భరతుఁడను మునిచేత తేజు డినది. ౨. భావ్యత ఇతి భాషా, భాష వ్యక్తాయాం వాచి - భాషింపఁబడునది. ౩. గృణం త్యేతామితి గీః, ర.నీ. గృశబ్దే - దీనినిబలుకుదురు, గృణాతి అస్థలితముచ్చరతీతి గీః. లెస్సఁగాఁ బలుకునదియని సరస్వతీపక్షమందు. ౪. ఉచ్యత ఇతి వాక్, చ.నీ. వచ పరిభాషణే - పలుకఁబడునది. ౫. వణ్యతే శబ్ద్యత ఇతి వాణీ, ఈ.నీ. వణ శబ్దే. పలుకఁబడునది. ౬. సరః ప్రసరణః సర్వత్ర అస్తీతి సరస్వతీ, ఈ.నీ. అంతట వ్యాప్తిగలిగినది. బ్రహ్మలోకే బ్రహ్మసరః ఆశ్రయ త్వేన అస్యా అస్తీతి వా సరస్వతీ - బ్రహ్మలోకమంద బ్రహ్మసరస్సు నాశ్రయించి నదిరూపముగాఁ బ్రవహించునది. ౭ వ గధిదేవతపేళ్లు.

* వ్యాహార ఉక్తి ర్లపితం భాషితం వచనం వచః.

వ్యాప్తాయ తే ఉచ్యత ఇతి వ్యాహారః, హృగ్ హరణే - పలుకఁబడునది. ౧. ఉచ్యత ఇత్యుక్తిః, ఇ.నీ. వచ పరిభాషణే. పలుకఁబడునది. ౨. లవ్యత ఇతి లపితం, రప లప వ్యక్తాయాం వాచి - పలుకఁబడునది. ౩. భాషత ఇతి భాషితం, భాష వ్యక్తాయాం వాచి - భాషింపఁబడునది. ౪. ఉచ్య ఇతి వచనం, వచశ్చ. స.స. పలుకఁబడునది. ౫. ౬ మాటలాడుటపేళ్లు.

* అపభ్రంశోఽపశబ్ద స్సాన్యత్ -

సంస్కృతాదపభ్రశ్యత ఇత్యపభ్రంశః. భ్రంశు అగణపతనే. స్మృతమువలన భ్రష్టమైనది. ౧. అపభ్రష్టశబ్దః అపశబ్దః. భ్రష్టశబ్దము. ౨ అపశబ్దముపేళ్లు.

*

శాస్త్రే శబ్దస్తు వాచకః,

వాగ్భాషాశాస్త్రేణ శిష్యితః అర్థవాచకః శబ్దః ఇత్యుచ్యతే. ప్రకృతిప్రత్యయములచేత సంస్కృతమైఅర్థవాచకమైననుశబ్దము శబ్దమనంబడును. శపయత్యవగమయత్యర్థమితి శబ్దః. శప గతో - అర్థము నెఱిగించునది. ౧. వ్యక్త్యర్థమితి వాచకః. వచ పరిభాషణే. అర్థమును జెప్పునది. సంస్కృతమై అర్థబోధకమైన శబ్ద (వాచక) ము పేరు.

* తిజ్జుబస్తచయో వాక్యం క్రియా వా కారకాన్వితా. ౨

వక్తుం యోగ్యం వాక్యం. వచ పరిభాషణే - పలుకఁదగినది. యథా—“కుశలం తస్య జీవతి కుశలం పృచ్ఛామి జీవతీత్యుక్తః, పునరపి తథైవ కథయసి మృతాం తు కథయామి యా శ్వసితీ” అత్ర తిజ్జుబస్తచయస్య ఏకవాక్యతయా అర్థవాచకత్వాద్వాక్యం - ఈయుదాహరణమునందు తిజ్జుబస్తచయమునకు నేకార్థత్వము గలుగుట వలన నిది వాక్యమనంబడును. అథవా తిజంతచయో సుబంతచయోవా వాక్యం. తిజంతసమూహముగాని సుబంతసమూహముగాని వాక్యమనంబడును. తిజంతానాం యథా—‘పచతి ఖాదతి మోదతే’ ఇత్యాది. సుబంతానాం యథా—‘ప్రకృతిసిద్ధమిదం హి దురాత్మనామిత్యాది. ద్వితీయాదికారకాన్వితాక్రియా వా వాక్యమిత్యుచ్యతే’ యథా—‘దేవదత్తమానయః; తేవదత్త గామానయః; శుక్లాం దణ్డే’ నేత్యాది. ద్వితీయాదికారకముల సంబంధముగల యొకక్రియ వాక్యమనంబడును. ఈయుదాహరణమునందు గవాదికారకములతోఁ గూడినదై క్రియ యేకార్థకమైయున్నది. క్వచిదధ్యాహృతక్రియయా సహితస్సుబంతచయో వాక్యమిత్యుచ్యతే. యథా—“యశ్చ నింబంపరశునా యశ్చైన్ద్రం మధు సర్పిషా, యశ్చైన్ద్రం గంధమాల్యాభ్యాం సర్వత్ర కటు రేవ సః” అత్ర, భేదనసేచనవాసనక్రియాణా మధ్యాహార్యత్వాత్ - ఒకానొకచోట క్రియ లేకుండినను, అధ్యాహారముచేత క్రియ గలిగిన సుబంతసమూహము వాక్యమనంబడును. ఇందు కుదాహరణము. యశ్చైన్ద్రం మనుశ్లోకము. ఇక్కడ ఛేదించుచున్నాఁడు, తడుపుచున్నాఁడు, వాసన కట్టుచున్నాఁడు, అనెడి క్రియలు ఆకాంక్షచేత నధ్యాహరింపఁబడుచున్నవి. తిజ్జుబస్తచయో మహావాక్యం; కారకాన్వితక్రియా అవాస్తర

వాక్యం. తిజ్జుబంత సముదాయము మహావాక్యము. కారకముల
గూడినక్రియలవాంతరవాక్యమనంబడును. రామకృష్ణాదిశబ్దములు
తములు. భవతి, ఏధతే - ఇత్యాదులు తిజంతములు. ౧ వాక్యము

* శ్రుతిః స్త్రీ వేద ఆమ్నాయ స్త్రయీ-

శ్రూయతే ధర్తాధర్తాదికమనయేతి శ్రుతిః, ఇ. సీ. శ్రు
తే - దీనిచేత ధర్తాధర్తాదులు వినబడును. ౧. విదంత్యనేన ధర్త
ర్తావితివేదః. విద జ్ఞానే-దీనిచేత ధర్తాధర్తముల నెఱుఁగుదురు.
ఆమ్నాయతే పారింపద్యే జేత్యామ్నాయః. మ్నా అభ్యాసే. పా
ర్యముచేత నభ్యసింపబడునది. 3 వేదమువేల్గు.

* ధర్తస్తు తద్విధిః,

ధరతి లోకానితి ధర్తః - లోకములను ధరించునది. త్రియ
వా జనై రితి ధర్తః - జనులచే బూనబడునది. ౧ వేదవిహితమైన
వేరు.

* స్త్రీయా మృ కామ యజుషీ-

ఋచ్యంతే దేవాః అనయేతి ఋక్, చ. సీ. ఋచ స్తుతౌ -
తలు దీనిచేత స్తోత్రముచేయబడుదురు. ౧ స్యతి పాపమితి సామ.
న. షోలస్త కర్తణి- పాపమును నశింపజేయునది. ౨. ఇజ్యంతే
నేతి యజుః. స. న. యజ దేవపూజాసంగతికరణదానేషు. దీనిచే
తలు పూజింపబడుదురు. ఈ 3 ను వరుసగా మూఁడు వేదములవేల్గు.

* ఇతి వేదా స్త్రయ స్త్రయీ.

ఇమే వేదా స్త్రీయః త్రయీత్యుచ్యతే - ఈ వేదములు మూ
డును త్రయీయనంబడును. త్రయో వేదా అవయవాః అస్యాఇతి త్రయీ
-ఈ. సీ. మూఁడువేదములు అవయవములుగాఁ గలిగినది. త్రయా
వేదానాం సమాహార స్త్రీయాతివా-మూఁడువేదములయొక్క యేకీ
వము. ౧ మూఁడువేదముల సమాహము వేరు.

* శిక్షేత్వాది శ్రుతే రజ్జమ్-

శిక్షేత్వాది శ్రుతేరజ్జమిత్యుచ్యతే - శిక్ష మొదలైనవి వేద
నకు అంగమనంబడును. అంగ్యంతే అనేనేత్యంగం. అగి గతౌ - దీని
నన్ని పదారములును పొందబడును. (శిక్షౌ వ్యాకరణంఛందో నిరు)

జ్యోతిషం తథా, కల్పశ్చేతి వడంగాని వేదస్యాహుర్ననీషిణః, శిక్షా, వ్యాకరణం, ఛందః, నిరుక్తం, జ్యోతిషం, కల్పః. ఈ ౬. ను వేదాంగములు. అకారాదీనాం వర్ణానాం స్థానప్రయత్నబోధికయా అనయా శిష్యతే వర్ణాదిరితి శిక్షా. శిక్షవిద్యోపాదానే-అకారాదివర్ణములయొక్క స్థానవిధాన ప్రయత్నముల బోధించునట్టి దీనిచేత వర్ణాదులు శిక్షింపఁబడును. విశేషేణ ఆక్రియం తే వ్యుత్పాద్యం తే శబ్దాలనేనేతి వ్యాకరణం. కృష్ణ కరణే. దీనిచేత శబ్దములు విశేషముగా వివరించి చెప్పఁబడును. ఛందసాం పద్యానాం శాస్త్రం ఛందః స. న. పద్యవివేచకమైన శాస్త్రము. వర్ణాగ మో వర్ణ విపర్యయ శ్చేత్యాది నిశ్చయేనోక్తం నిరుక్తం. వర్ణాగ మనునియు వర్ణ విపర్యయ మనియు నిది మొదలైన నిశ్చయముచేతఁ జెప్పఁబడినది. గ్రహనక్షత్రాణా ముదయాస్తమయాది ప్రతిపాదకం జ్యోతిషం. అ. న. గ్రహనక్షత్రములయొక్క యుదయాస్తమయాదుల ప్రతిపాదించునది. కల్పతే ప్రభవతి యాగాదిక్రియామామితి కల్పః. కృపూ సామర్థ్యే యాగాదిక్రియలయందు సమర్థమైనది.) ౧. వేదాంగము పేరు.

ఓంకార ప్రణవౌ సమా,

అవతి భూతానీతి ఓం. అన రక్షణే. ఓమిత్యక్షరమోంకారః - సర్వభూతములను రక్షించునది. ౧. ప్రకృష్టో నమః ప్రణవః. ఋ సుతౌ. మిక్కిలి స్తోత్రముచేయుట ప్రణవము. ప్రణవాయ తే వ్రస్తూయత ఇతి ప్రణవః - మిక్కిలి స్తోత్రముచేయుఁబడునది. ౨ ఓంకారముపేళ్లు.

ఇతిహాసః పురావృత్తమ్-

ఇతిహా పారంపర్యోపదేశః ఆస్తే అస్మిన్ని తీతిహాసః. ఆన ఉపవేదనే - ఇతిహా అనఁగాఁ బారంపర్యోపదేశము. అది దీనియందుఁ గలదు. ౧. పురావృత్తనిబంధన ప్రాయత్వాన్నివృత్తం పురావృత్తం-పూర్వనిత్ర నిబంధన ప్రాయమైనది. ౨. ప్రాచీనచరిత్రబోధక వ్యాసాదిప్రణేతములైన భారతాదుల పేళ్లు.

ఉదాత్తాద్యా త్రయ స్వరాః.

౪

ఉదాత్తాద్యాః త్రయః స్వరా ఇత్యుచ్యంతే. ఉదాత్తానుదాత్తవ్యిరీతములనెడు మూడును స్వరములనంబడును. స్వర్యంతే ఉచ్చార్యంతీ స్వరాః. స్వశబ్దోపతాపయోః-ఉచ్చరింపఁబడునవి. స్వేన రాజంత

ఇతి వాస్వరాః. రాజ్య దీప్తా-తమంతటనే ప్రకాశించునవి. ౧. ఉదీయతే ఉచ్చార్యత ఇత్యుదాత్తః - మీఁదఁబలుకఁబడునది. అనఁరాదీయత ఇత్యనుదాత్తః-తగ్గునఁ బలుకఁబడునది. ఆజ్ఞాపూర్వో నే ఇతి ధాతుః. ఉదాత్తానుదాత్తయోస్సమాహారః స్వరితః - ఉనుదాత్తములయొక్క సమాహారము స్వరితము. స్వర్యతఇతి స్వరితః. శబ్దోపతాపయోః. ఉచ్చరింపఁబడునది. ౧ స్వరములకుఁబేరు.

* ఆనీవ్విక్షకీ దణ్డనీతి స్తర్క విద్యార్థశాస్త్రయోః,

ప్రత్యక్షాగమాభ్యా మవగతస్య వస్తునః అను పశ్చాత్ ఈ నీవ్విక్ష, సాప్రయోజనమస్యా ఇతి ఆనీవ్విక్షకీ. ఈ. నీ. ప్రత్యక్షాగమాచేత సవగతమైన వస్తువునకు వెనుకకు మరలి విచారించుట ఆనీవ్విక్ష ప్రయోజనముగాఁ గలది ఆనీవ్విక్షకీ. ౧. దమ్యతే అనేనేతి దండః చపాయః స అనయా నీయత ఇతి దండనీతిః. దము గ్లానా. ణీష్ ప్రాదీనిచేత గ్లాని బొందింపఁబడును గనుక దండము. సామదానాదులలో వయపాయము దండము. అది దీనిచేత ప్రధానముగాఁ బ్రతిపాదింపఁబడును. ౨. అర్థ్యత ఇత్యర్థః- భూహిరణ్యాదిః. తస్యార్థనపాలనయోరభూతం అర్థశాస్త్రం. ప్రార్థింపఁబడునది. గనుక అర్థము అనఁగా భూహిరణ్యాదికము. దానిని సంపాదించుటయందును పాలించుటయందును వైసది గనుక అర్థ శాస్త్రము. అక్షపాదాది ప్రణీతమైన తర్కమునకును చాణక్యాది ప్రణీతమైన నీతిశాస్త్రమునకును వేర్లు.

* ఆఖ్యాయి కోపలభ్యార్థా-

ఆఖ్యాయతే నాయకచరితమనయా ఆఖ్యాయికా. ఖ్యాప్రనాయకచరితము దీనిచేతఁ జెప్పఁబడును. ౧. కేనావ్యుపాసేన ఉదాత్తః యస్యాస్స ఉపలభ్యార్థా, ఏయుపాయముచేతనైన నెఱుంగు అర్థము గలిగినది. సత్యమైన వార్ష చరితము మొదలైనవానివేర్లు.

*

పురాణం పఞ్చులక్షణమ్.

(సర్గశ్చ ప్రతిసర్గశ్చ వంశో మన్వంతరాణి చ,
వంశానుచరితం చేతి లక్షణానాం తు పఞ్చుకమ్.)

పురా పూర్వస్మి భూతమితి పురాణం. పూర్వమునందెనుక పురాణము. సర్గ ప్రతిసర్గ వంశో మన్వంతర వంశానుచరిత

లక్షణాని అన్యేతి పంచలక్షణం. సర్గము, ప్రతీసర్గము, వంశము, ప్రాంతరము, వంశానుచరితము అనెడు నీయయిదులక్షణములు గలది. సాదిప్రణీత మత్స్యపురాణాదులపేళ్లు.

ప్రబంధకల్పనా కథా-

ప్రబంధస్య కల్పనా ప్రబంధకల్పనా, ప్రబంధముయొక్క రచించుట. ప్రబంధకల్పనా కథ వాక్యప్రబంధే - రచింపబడునది. ౧. కథా బహుధా సంజితా. కథాభేదము లనేకములు గలవు. అవి యెట్లు

— “పర్యాయేణ బహునా” యత్ర ప్రతియోగినాం కథాకుశలైః, యతే శూద్రకవజ్జిగీషుభి ర్మరి కథా సాతు. సమర్థులచేత బహుమకుల కథ వరుసగా నెక్కడఁజెప్పఁబడునో-అది యుపరికథ యనంబును. గ్రంథాంతర ప్రసిద్ధం యస్యామితివృత్తిః ముచ్యతే విబుధైః మధ్యాంతతో వా ఖండకథా భానుమత్యాది. గ్రంథాంతరమందు ప్రసిద్ధమైన కథ మధ్యమముననైనను, అంతముననైనను ఏ ప్రబంధమందుఁ జెప్పఁబడియున్నదో అది ఖండకథయనంబడును. అవి భానుమతీపరిణాదులు. యత్రాశ్రిత్యకథాంతర మతిప్రసిద్ధం నిబద్ధ్యతేకవిభిః, చరిత్రాంత్ర మన్యతోపకథా చిత్రలేఖాది-అతి ప్రసిద్ధమైనకథాంతరమువిచిత్తముగా నెచ్చటఁ జెప్పఁబడునో యది యుపకథ యనంబడును. అవిచిత్రమొదలైనవి. అంకాంకితాద్భుతార్థా పిశాచభాషామయీ మహాకావ్యా, సరవాహనదత్తాదేశ్వరితమిదం బృహత్కథా భవతి - అంబులనెడు గుఱుతులచేత చిహ్నితమై అద్భుతార్థములు గలిగి పిశాచభాషామయమయిన సరవాహనదత్తాదులచరిత్రము బృహత్కథ యనంబును.” ఇంచుక సత్యమైన అర్థముగలకాదంబర్యాదిరచనపేళ్లు.

ప్రవల్లికా ప్రహేళికా,

ప్రవల్లతే ఆచ్ఛాదయతీతి ప్రవల్లికా. వర్ష వల్ల పరిభాషాంసాచ్ఛాదనేషు - వీనియం దభిమతార్థము గూఢముగా నుంచఁబడును. ౧. ప్రహేళయతి అభిప్రాయం నూచయతీతి ప్రహేళికా. అభివకరణే. అభిప్రాయమును నూచింపఁజేయునది. ౨. ఇచ్చట ప్రహేళికాదిశబ్దములకు స్ఫుటముగా సభిప్రాయము తెలియఁజేయఁబడుచున్నది, అది యెట్లనిన—కళ్ళ నుప్రో నిమిషతి కా చ వేగేన వర్త

తే, మత్స్యస్సుప్తో నిషమితి నదీ వేగేన వర్తతే. ఈశ్లోకపూర్వార్థము
దుఃఖల గూఢార్థప్రశ్నకు ఉత్తరార్థమందు స్పష్టముగా సుతరము
పుబడియున్నది గనుక నిది యొక ప్రకారమైన ప్రహేళిక. మఱికొన్ని
హేళికాభేదములు ప్రదర్శింపబడుచున్నవి. — పానీయం పాతు మిచ
మి త్వత్తః కమలలోచనే, యది దాస్యసి నేచ్ఛామి నో చేద్రాస్య
దేహి మే. అత్ర పరకీయాం నాయికాం ప్రతి కస్యచిత్కామిన ఉక్తిః. అ
దేయం పానీయం జలం. అదేయమథ రామృతం దేహీత్యయమర్థో గ
ఢార్థః. కించ దానీ యద్యసి నేచ్ఛామి జలం-దానీ నాసిచేత్ జలం
హి. అయమర్థశ్చబ్దేగూఢః అతశ్చాబ్ధీప్ర హేళికేయమ్ - ఇచ్చట ప
యసు గూర్చిరాయకుఁ డడుగుచున్నాఁడు. ఓనాయికా నాకు దాహమ
చున్నది ఈయఁదగిన పానీయము నొల్లను. ఈయరాని పానీయమ
నిమ్ము. అనఁగా నీయఁదగుపానీయము జలము. ఈయఁగూడనిపానీయమ
అధరామృతము. దానినిమ్మునుట. ఇదియునుంగాక, నీవు దాసివై న జలమె
ల్లను. దాసివిగాకున్నజలమిమ్మును నీయర్థము శబ్దమునందు గూఢమై
న్నది గనుక నిది శబ్దముచే జెప్పబడునట్టి ప్రహేళిక. ఆర్థీ ప్రహేళిక
యథా— జిజ్ఞాసుయయా ఫణియావ ఇ వానఘరమ్మిదీవ ఇందేహి, త
సముద్ధముహివహియయమ్మినివేసియాదిట్టి. యది నా సుతయా భణి
పతివానగృహే దీవందేహి, తతః తస్మాన్మగ్ధముఖ్యాహృదయే నివేశిత
దృష్టిః. అత్ర హృదయేదృష్టిర్నివేశితే త్యనేన హృదయమేవ పతి
హం. దృష్టి రేవ దీవః స ఏవాస్యాః పతిరితి దుశ్చర్యా అభిప్రాయోఽర్థ
అర్థముచేత జెప్పబడునట్టి ప్రహేళిక యెట్లనిన- యది నా సుతయా-అ
శ్లోకమున పతివానగృహమునందు దీవము పెట్టుమని కూతురిచే
జెప్పబడినదై హృదయమందు దృష్టి నిలిపెను. అనఁగా హృదయ
పతివానగృహము. దృష్టి దీవము. కూతురి పతియే తనకు పతి. య
పై వ్విరిణియభిప్రాయము. ౨. గూఢార్థముగల ప్రబంధముపేళ్లు.

* స్మృతిస్తు ధర్మసంహితా-

మహర్షిభిః వేదార్థస్మరణపూర్వకం రచితత్వాత్ స్మృతిః. స్మృ
ధ్యానే. మహర్షులచేత వేదార్థపర్యాయలోచనపూర్వకముగా నిర్మింపబడి
నది స్మృతి. ౧. ధర్మః సంధీయతే మునిభిరత్రేతి ధర్మసంహితా. ధర్మ

దీనియందు మునులచేతఁ గూర్చుబడినది. ౨ మానవాది ధర్మ
ప్రములపేళ్లు.

సమాహృతిస్తు సంగ్రహః.

౬

సమాహృతియే అర్థోనయేతి సమాహృతిః. ఇ-సీ. హృత్
రణే. దీనిచేత నర్థ మొకచోటికిఁ జేబడును. ౧. సంక్షేపేణగ్రహ్యతే
సేనేతి సంగ్రహః. గ్రహ ఉపాదానే - దీనిచేత నర్థము సంక్షేపము
గ్రహింపబడును. సంగ్రహించి వ్రాసిన అనేక గ్రంథముల సారాం
ము పేరు. ౧.

సమస్య తు సమాసార్థా-

సమస్య తే సంక్షిప్త తే అనయేతి సమస్యః. సంపూర్వ. అనుక్షే
ఇతి ధాతుః-దీనిచేత సంక్షేపింపబడును. ౧. సమస్యః అర్థోఽస్యాం
సాసార్థా. సంక్షేపింపబడిన యర్థము దీనియందుఁ గలదు. సమస్య
సార్థా. — “దామోదరకరాఘాత విహ్వలీకృతచేతనా, దృష్టం చా
సమల్లేన శీతచంద్రం నభస్థలం” మిత్యాది. అత్ర శీతచంద్రం నభ
స్థలం మితి సమస్య - సమస్య యెట్లనిన — దామోదర యనెడు శ్లోక
నందు శీతచంద్రం నభస్థలం అనునది సమస్య. కవిపరిజ్ఞానార్థమై
యబడెడు పద్యాంశములపేళ్లు.

కింవద స్తి జనశ్రుతిః,

కోఽపి వాదః కింవద స్తి, ఈ. సీ. సత్యంబును అసత్యంబును గాని
వాదానాకవాదము. కింకిమితి పరస్పరం వదంత్యత్రేతి కింవదంతీ. వద
క్తాయాం వాచి - ఏమేమని పరస్పరము చెప్పుకొందురు. ౧. జనేభ్యః
తిః జనశ్రుతిః, ఇ-సీ. శ్రు శ్రవణే-జనులవలన వినుట జనశ్రుతి. జనైః
ప్రాయత ఇతి జనశ్రుతిః-జనులచేత వినబడునది. ౨ లోకవాదముపేళ్లు.

వార్తా ప్రవృత్తి ర్వృత్తాంత ఉదంతః స్యాత్.

వృత్తం, విద్యతేత్రేతి వార్తా. లోకముయొక్క నడత దీనియం
గలదు. ౧. ప్రవర్తత ఇతి ప్రవృత్తిః, ఇ-సీ. వృత్తు ఏ ర్తనే-ప్రవర్తించునది.
వృత్తః అనువర్తనీయః అంతః సమాప్తిరస్యేతి వృత్తాంతః-అనువర్తించు
వృత్తునట్టి సమాప్తిగలిగినది. ౩. ఉదంతః అంతో నిశ్చయోఽస్యేత్యు
వృత్త, ఉత్పన్నమైన నిశ్చయము గలిగినది. ౪ వృత్తాంతము పేళ్లు.

*

అథాహ్వయః.

ఆఖ్యాహ్వో అభిధానం చ నామధేయం చ నామ చ,

ఆహూయ తేన నేత్యాహ్వయః. హ్వో స్పర్ధాయాం శబ్దే
 దీనిచేత పిలువఁబడును. ౧. ఆఖ్యాయ తేన నయేత్యాఖ్యా. ఖ్యా ప్రక
 దీనిచేతఁ బలుకఁబడును. ౨. ఆహూయ తేన నయేత్యాహ్వ. హ్వో
 స్పర్ధాయాం శబ్దే చ. దీనిచేత పలుకఁబడును. ౪. నమ్యతే అనేనేతి
 మధేయం. నామ చ. న-న. యము ప్రహ్వత్వే శబ్దే. దీనిచేత పలు
 కఁబడు. గనుక నామధేయము-నామమును. ౫.౬ నామధేయముపేర్లు.

* హూతి రాకారణాహ్వయమ్-

హూయ తే అనయేతి హూతిః, ఇ-సి. ఆహ్వయం చ. హ్వో
 స్పర్ధాయాం శబ్దే చ. దీనిచే పిలుతురు గనుక హూతి. ఆహ్వయము
 ౧. ౩. ఆకారయంత్య నేనేత్యాకారణం. ఆహ్వో పూర్వో డు కృ
 కరణ ఇతి ధాతుః. దీనిచేత పిలుతురు. ఆకారణే త్యాకారాంత
 గపాతోఽప్యస్తి ౨. ఈ ౩ పిలుచుటపేర్లు.

*

సంహూతి ర్బహుభిః కృతా.

సంభూయ హూతిస్సంహూతిః-అనేకులు చేరి పిలుచుట సంహ
 తి. ౧. బహుజనులు చేరి పిలుచుటపేరు.

* వివాదో వ్యవహారః స్యాత్.

వివిధో వాదో వివాదః. వద వ్యక్తాయాం వాచి-వివిధమైనవా
 ము. ౧. వ్యవహారంత్యనేనేతి వ్యవహారః. వ్యవహారో వ్యో హ్వో హ్వో
 ఇతి ధాతుః. దీనిచేత వ్యవహరింతురు. ౨. ధనాదినిమిత్తమైనకలహముపేర్లు.

*

ఉపన్యాసస్తు వాఙ్ముఖమ్,

ఉప న్యసః ముపన్యాసః. ఉపనిపూర్వః అనుక్షేపణే ఇతి ధాతుః
 ఉపన్యసించుట ఉపన్యాసము. ౧. వాచః ముఖ ముపక్రమః వాఙ్ముఖ
 వాక్కుయొక్క ప్రారంభము. ౨ వాక్యారంభముపేర్లు.

* ఉపోద్ఘాత ఉదాహరణః-

ఉప సమీపే ఉద్ధన్యత ఇత్యుపోద్ఘాతః. ఉపోత్పూర్వో సమీ
 హింసాగత్యోరితి ధాతుః - మిక్కిలి సమీపమునం దెఱుగఁజేయఁబడు
 ది. ౧. ఉద్ధన్యత ఇతి ధాతుః. ఇత్యుపోద్ఘాతః. ఉదాహుర్వో హ్వో

భారణ ఇతి ధాతుః - ఎత్తి చెప్పఁబడునది. ౨ ఉపన్యాసాదిశబ్దములు సమార్థములని కొందఱు. ప్రకృతార్థమును ప్రతిపాదించుటకొఱకు ధాంతరమును జెప్పట వేళ్లు.

శపనంశపథః పుమాః.

౯

శపనంశపథః. శప ఆక్రోశే-ఆక్రోశించుట శపనము. శపథమున్న సతి విశ్వసత్యనేనేతి శపనం శపథశ్చ. శప ఉపాలంభనే - దీనిచేత నము విశ్వసించును. ౧ ౨. ఒట్టుపెట్టుకొనుటవేళ్లు.

ప్రశ్నోఽనుయోగః పృచ్ఛా చ-

ప్రచ్ఛనం ప్రశ్నః పృచ్ఛా చ. ప్రచ్ఛ జ్ఞేస్సాయాం-ఎఱుఁగఁ ది యడుగుట ప్రశ్నము. పృచ్ఛ యు. ౧. ౩. అనుయుజ్యత త్యనుయోగః, అనుపూర్వః యుజిర్ యోగ ఇతి ధాతుః - అర్థము నె ఱుగుటకై అడుగఁబడునది. ౨.

ప్రతివాక్యోత్తరే నమే,

పృష్టస్య ప్రతివచనం ప్రతివాక్యం - అడిగినందులకు బదులుచె టుట ప్రతివాక్యము. ౧ ఉత్తరస్యనేన చోద్యమిత్యుత్తరం. తృప్త తరణయోః. అడిగినశంకను దీనిచేత దాటుదురు. ౨ అడిగినదా జవాబు జెప్పటవేళ్లు.

మిథ్యాభియోగోఽభ్యాఖ్యానమ్-

అభియుజ్యత ఇత్యభియోగ ఆక్షేపః. మిథ్యాభూతశ్చాసావభి యోగశ్చ మిథ్యాభియోగః- అంతట సంబంధించి వాడుట అభియోగ ము. అసత్యమైన అభియోగము మిథ్యాభియోగము. ౧. అభి అసత్య రోప్య ఆఖ్యానమభ్యాఖ్యానం. ఖ్యా ప్రకథనే - లేనిదాని నారో చిపలుకుట. ౨ మిథ్యావివాదమువేళ్లు.

అథ మిథ్యాభిశంసనమ్.

౧౦

అభిశాపః-

మిథ్యాభూతమభిశంసనం మిథ్యాభిశంసనం. అభిపూర్వకశ్చం స్తుతావితీ ధాతుః- అసత్యమైననిందను జెప్పట మిథ్యాభిశంసనము. అభి ఆరోప్య శవ్యత ఇత్యభిశాపః - శప ఆక్రోశే - నిందను జెప్పి యాక్రోశింపఁబడునది. ౨ లేనిదోషము నారోపించి చెప్పుటకుఁ బేళ్లు.

*

ప్రణాదస్తు శబ్ద స్సాన్య దనురాగజః,
ప్రకృష్టో నాదః ప్రణాదః. ఇద అన్యక్తే శబ్దే, ప్రకృష్టము
బలుకుట. ౧ అనురాగమువలనఁ బుట్టినశబ్దమువేరు.

* యశశక్తి ర్ని స్సమజ్ఞా చ-

అశ్నుతే దిశ ఇతి యశః. స.న. అశూ వ్యాప్తా - దిక్కు
వ్యాపించునది. యాతి దేశాంతరమితి వా యశః. యా ప్రావణ్య
శాంతరమును బొందునది. ౧ కీర్త్యత ఇతి కీర్తిః, ఇ.సీ. కృత స
నే-కీర్తింపఁబడునది. ౨ సమ్యక్ జ్ఞాయతే పురుషోఽనయేతి సమ
సమాజ్ఞేతి వా పాఠః. జ్ఞా అవబోధనే - దీనిచేత పురుషుఁడు లెస్స
నెఱుఁగఁబడును. పా. సమ్యగా భ్యాయత ఇతి సమాభ్యా. భ్యాప్రధా
లెస్సగాఁ గీర్తింపఁబడునది. ౩ కీర్తిపేళ్లు.

*

స్తవః స్తోత్రం స్తుతి ర్నుతిః.

స్తూయతే అనేనేతి స్తవః. స్తోత్రం చ. స్తుతిశ్చ. ఇ.సీ. స్తు
స్తౌ - దీనిచేత స్తోత్రముచేయఁబడును గనుక స్తవము. స్తోత్రముచే
యు. ౩ నూయతే అనేనేతి నుతిః. య స్తుతౌ. దీనిచేత నుతింపఁ
ను. ౪ స్తోత్రమువేళ్లు.

* ఆమ్రేడితం ద్విస్త్రిరుక్తమ్-

ఆమ్రేడ్యతే అనకృదుచ్చార్యత ఇత్యామ్రేడితం. ఆజ్ఞా
మ్రేడ్య ఉన్తాద ఇతి ధాతుః - పలుకూలు పలుకఁబడునది. మ్రే
ఉన్తాదే అను ధాతువు ఆజ్ఞార్వమై ఇచ్చట తత్కార్యమైన ద్వి
రుక్తమందు వర్తించును. సంతోషసంబ్రమములచేత రెండుమూ
మార్లు పలుకఁబడినశబ్దమువేరు.

*

ఉచ్చైర్ఘృష్టం తు ఘోషణా,

ఉచ్చైర్ఘృష్టత ఇత్యుచ్చైర్ఘృష్టం. ఘుషిర్ అవిశబ్దనే. బెట్టు
బలుకఁబడునది. ౧. ఘుష్టత ఇతి ఘోషణా. పలుకఁబడునది.
బెట్టుగాఁ బలుకుటవేళ్లు.

* కాకుః స్త్రియాం వికారో య శ్శోకభీత్యాది భి ర్ధ్వనేః.

కుత్సితం కూయత ఇతి కాకుః. ఉ.సీ. కు శబ్దే - కుత్సితము
బలుకఁబడునది. ౧ శోకభయదులచేతనై నధ్వనియొక్కవికారమువేళ్లు.

అవర్ణాక్షేప నిర్వాద పరీవా దాపవాదవత్,
ఉపక్రోశో జగుప్సా చ కుత్సా నిద్దా చ గర్హణే.

వర్ణ వ్యతీతవర్ణః స్తుతిః విరుద్ధస్తుతివర్ణః. వర్ణ స్తుతౌ - వర్ణ మనః
స్తుతి. అదిగానివిరుద్ధస్తుతిఅవర్ణము. ౧. ఆక్షిప్యతథత్యాక్షేపః క్షిపని
యాం-ఆక్షేపించుటఆక్షేపము. ౨. నికృష్టోవాదోనిర్వాదః. పరీవాదః.
వాదశ్చ. వదవ్యక్తాయాంవాచి-నికృష్టమైనవాదము నిర్వాదము పరీ
వము అపవాదము, నిష్కాంతో వాదాదితినిర్వాదః-వాతమువలన
కాంతమైనది. ౩. పరీవాదాపవాదవదితి వతిప్రత్యయేన ఉపక్రోశా
కూపిలవర్ణాదివత్ నిందార్థాఞ్జిష్యంతే. ఉపక్రోశ సాహచర్యాత్తేషాం
లింగతా చ. పరీవాదాపవాదవత్ అనుచోట వతిప్రత్యయముచేత అ
ర్థాదిశబ్దములవలె నుపక్రోశాదిశబ్దములును నిందార్థములనియు, ఉపక్రో
శాహచర్యమువలన అవర్ణాదిశబ్దములు పుల్లింగములనియుఁ దెలియఁద
ది. ఉపక్రోశమువకోశః. క్రుశ ఆహ్వానే రోదనేచ-అంతట నాకోశిం
ట ఉపకోశము. ౬. జగుప్సనం జగుప్సా. గుప్సగోపనకుత్సనయోః రో
ట జగుప్స. ౭. కుత్సనం కుత్సా, కుత్స నిందాయాం-నిందించుట కు
౮. నిదనం నిదా. నిదికుత్సాయాం-నిందించుట నిద. ౯. గర్హ
గర్హ కుత్సాయాం-గర్హించుట గర్హణము. ౧౦. నిందించుటపేళ్లు.

పారుష్య మతివాద స్సృతి -

పరుషమప్రియం వచః. తస్య భావః పారుష్యం. పరుషమనఃగా అ
యవచనము. దానిభావము పారుష్యము. ౧. అతివదనమతివాదః. అతి
ంతో వాదమతివాదః-వాదము నతిక్రమించి పలుకుట అతివాదము.
అప్రియముగాఁ బలుకుటపేళ్లు.

భర్తృనం త్వపకారగీః,

భర్తృన్యతే అనేనేతి భర్తృనంః భర్తృ తర్జనే - దీనిచేత బెదరిం
బడును. ౧. పరుషకు భయముఁబుట్టించుటకై పలికెడు వాక్కుపేరు.
యస్సనిన్ధ ఉపాలమ్భ స్తత్ర స్యాత్పరిభాషణమ్. ౧౪

ఉపాలభ్యత ఇత్యుపాలంభః. డు లభష్ ప్రాప్తా-దుర్వాక్యమును
కుట ఉపాలంభము. స చ సత్కులప్రసూతస్య తే ఈదృశముచితమితి
విష్కరణపూర్వకః. అనతీసుతస్య అగమ్యాగమనముచితమేవేతి

నిందాపూర్వక శ్చేతి ద్వివిధః. తత్ర నిందాపూర్వక ఉపాలంభః పరిభాషిత్యుచ్యతే-ఆయుపాలంభము మంచికులంబునఁ బుట్టిననీకు నిట్టి ముయు క్తనూ యనునిట్టి గుణావిష్కరణపూర్వకమనియు, వ్యభిచారపుత్రునికి చేయరానిపనిచేయుట యుక్తమే యను నిట్టి నిందా పూర్వకమనియు రెండువిధములు. అందు నిందాపూర్వక మైనయుపాలంభ పరిభాషణమనంబడును. పరితః సనిందం భాషణం పరిభాషణం. భాషా క్తాయాం వాచి-అంతట నిందతోడఁ బలుకుట పరిభాషణము. ౧. నిందతోఁగూడిన దుర్వాక్యమునకుఁ బేరు.

* తత్ర త్యాజ్యైరణా య స్యా దాకోశో మైఘనం వ్రతి, ఆక్షరతి పరితః వ్యాప్నోతీత్యాజ్యైరణా. త్సుర సంచలనే అం వ్యాపించునని, ౧. మైఘనమునుగూర్చి ఘోషించుటపేర్లు.

* స్యా దాభాషణ మాలాపః-

ఆసమంతాద్భాషణమాభాషణం. భాష వ్యక్తాయాం ని అంతట సంభాషించుట ఆభాషణము. ౧. ఆలపనమాలాపః. వ్యక్తాయాం వాచి. లెస్సగాఁ బలుకుట ఆలాపము. ౨. సంభాషణముపేర్లు.

* ప్రలాపో-నర్థకం వచః.

ప్రలపనం ప్రలాపః మిక్కిలి పలుకుట ప్రలాపము. ప్రయోజన లేనిమాటపేరు.

* అనులాపో ముహూర్తాపా-

అను వశ్చాదాలాపః అనులాపః. చెప్పినవెనుక మఱలఁజేసిన అనులాపము. ౧. పలుమాఱు పలుకుట పేరు.

* విలాపః పరి దేవనమ్,

విలపనం విలాపః, విలపించుట విలాపము. ౧. పరి దేవన మనఁచనం. దేవు పరి దేవనే - దుఃఖించిపలుకుట పరిదేవనము. ౨ దుఃఖితోఁ బలికెడువాక్కు పేర్లు.

* విప్రలాపో విరోధోక్తిః-

విరుద్ధః ప్రలాపః విప్రలాపః- విరుద్ధమైనప్రలాపము. ౧. విరోధముతోఁ బలుకుటపేరు.

సంలాపో భావణం మిథః. ౧౬

సమ్యగాలాపః సల్లాపః, మంచిభావణము సల్లాపము. ప్రీతిచేత
కృష్ణము భాషించుటకు పేరు.

సుప్రలాప స్సువచనమ్-

సుష్టుప్రలాపనం సుప్రలాపః, లెస్సగాఁబలుకుట సుప్రలాపము. ౧.
స్సువచనం సువచనం. వచ పరిభాషణే - మంచివచనము. ౨ పరిశుద్ధ
నమాటకు పేర్లు.

అపలాపస్తు నిహ్నావః,

అపలపతీత్యపలాపః. అపలపించునది. ౧. నితరాం హ్నాయతే
తనీతి నిహ్నావః. హ్నావ్ అపనయనే - దీనిచేత మోసపుచ్చబడును.
మోసపుఁబలుకు పేర్లు.

సందేశవా గ్వచికం స్యాత్ -

అన్యేన సందిశ్యత ఇతి సందేశః. సంపూర్వో దిశ అతినర్జన ఇతి
త్వః. తస్య వాక్ సందేశవాక్. చ. సీ. ఒకనిచేతఁ జెప్పఁబడు అర్థము
దేశము. ఆవాక్కు. ౧ సందిష్టార్థా వాగేవ వాచికం. వచ పరిభా
షణీ. సందిష్టార్థము గలిగినవాక్కే వాచికము. వాచః అ స్థిక్ స నీతి
చికం. వాక్కులు దీనియందుఁ గలవు. ౨ చెప్పిపంపుమాటపేర్లు.

వాగ్భేదాస్తు త్రిషూత్తరే. ౧౭

ఉత్తరే వాగ్భేదా రుశత్యాదయః త్రిషు వర్తంతే-ముందు జెప్పఁ
రుశత్యాదినమ్యుక్త్యబ్ధాంతము లైనవాగ్విశేషములు. ౩ లింగముల
ందును వర్తించును.

రుషతీ వా గకల్యాణీ-

రుశతి కల్యాణమితి రుశతీ, ఈ. సీ. రుశ హింసాయాం - శుభ
ను జెఱుచునది. వా. ఓషతి దహతి మన ఇత్యుషతీ. ఇ. సీ. ఉషదా
మనసును వ్యధపెట్టునది. ౧ అశుభ మైనవాక్కునకుఁ బేరు.

స్యా త్కల్యా తు శుభాత్తికా,

కలయితుం సం ఖ్యాతుం యోగ్యా కల్యా. కల సంఖ్యానే ఎంచ
నది. కలాసు క్రియాసు సాధురితి వా కల్యా - క్రియలయందు ఉచిత
నది. ౧ - శుభ మైనవాక్కునకుఁ బేరు.

* అత్యర్థమధురం సాస్త్యమ్-

అత్యర్థం నితాంతం మధురం శ్రోత్రప్రియం వచః అత్యర్థమమిక్కిలి శ్రోత్రములకు విననింపైనవలుకు. సాంత్వయతీతి సాంత్వం. తత్వ సామప్రయోగే - ఊరడించునది. ౧ బుజ్జగించుటపేరు.

* సంగతం హృదయజ్ఞమమ్.

సంగచ్ఛ తే మన ఇతి సంగతం, సంపూర్వోగమ్ గతావితీ ధా మనస్సురు లెస్సగాః బొందునది. ౧. హృదయం గచ్ఛతీతి హృద గమం. మనస్సురుః బొందునది. ౨ మనస్సునకుః బ్రియమైనమాట.

* నిష్ఠురం పరుషమ్-

నిశితమిన తిష్ఠతీతి నిష్ఠురం. షా గభినివృత్తా-తీర్ణమైయుండు ౧ పిపర్తి వక్తారమితి పరుషం. పూ పాలనపూరణయోః - పలికెడి నిని బూర్ణముగాఁజేయునది. ౧ కఠినమైనవాక్కు పేళ్లు.

* గ్రామ్య మశ్లీలమ్-

గ్రామే భవం గ్రామ్యం. గ్రామమందుఁ బుట్టినది. ౧. శ్రీః చ తా సా నాస్త్యస్త్రిన్నిత్యశ్లీలం-శ్రీయనఁగా నొప్పిదము. అది లేనిది గ అశ్లీలము. ౨ సామరజను లాడెడిపలుకుల పేళ్లు.

* సూన్యతం ప్రియే,

* సత్యే-

సృష్ట సృత్య స్త్యనేనేతి సూన్యతం. సృతీ గాత్రవిక్షేప - దీని లెస్సగా నాడుదురు. శోభనా సృతా వుంస్త్యమత్రేతివా సూన్య మందివీర్యముగలది. ౧ ఇష్టంబును సత్యంబు నైనమాటపేరు.

* అథ సంకుల క్షిప్తే పరస్పర పరాహతే.

సంకులక్షిప్తశబ్దౌ పరస్పరవిరుద్ధే వచసి వర్తేతే, యథా. "వజ్జీవమహం మానీ బ్రహ్మచారీ చ మే పితా, మాతా మమ చ వంశ ౨సీత్సురాభో౨నుపమో భవా." సంకులక్షిప్తశబ్దములు పూర్వో విరుద్ధమైన వాక్కుపేళ్లు. ఇందు కుదాహరణము. యావజ్జీవమహం మాతాను శ్లోకము. సంకుల ని జడీభవంత్యనేనేతి సంకులం. కుల సంస్తా దీనిచేత జడులవుదురు. ౧ క్షిశ్యంత్యనేనేతి క్షిప్తం. క్షిశూ విబాధ్య దీనిచేత క్షేశము నొందుదురు. ౨ విరుద్ధార్థముగలమాటపేళ్లు.

లు ప్రవర్ణ వదం గ్రస్తమ్-

గ్రస్త్యంతే పీడ్యంతే వర్ణాః పదానివా అత్రేతి గ్రస్తం. గ్రసు గ్లసు
దనే - దీనిచేత వర్ణములుగాని పదములుగాని స్రింగబడును. అశక్త్యా
వలచేత వర్ణములు గాని పదములుగాని లోపించినశబ్దముపేరు.

నిరస్తం త్వరితోదితమ్,

నిరస్యతే త్వరయా నిరస్తం. అసు డ్దేవణే. త్వరచేత ప్రేరేపిం
బడినది. ౧. త్వరగాఁజెప్పినమాటపేరు.

అమృతకృతం సనిష్ఠేనమ్-

నిష్ఠేన సంపర్కా దనంబు అంబు క్రియత ఇత్యంబూకృతం.
తుంపురులతోఁగూడుటవలన జుప్తాయముగాఁజేయఁబడినది. ౧. నిష్ఠే
న సహితం సనిష్ఠేనం. తుంపురులతోఁగూడినది. తుంపురులతోఁగూ
దవాక్కుపేరు.

అబద్ధం స్యా దనర్థకమ్.

౨౦

న బద్ధ్యతే హృదయమత్రే శ్యబద్ధం. బంధ బంధనే. దీనియం
హృదయము నిలువఁబడదు. ౧. న విద్యతే సముదాయార్థోఽ
త్యనర్థకం. దీనియందు సముదాయార్థము లేదు. ౨. సముదాయా
ము లేనిమాటపేర్లు.

అనక్షర మవాచ్యం స్యాత్-

కుత్సితస్యక్షరాణి అత్రేత్యనక్షరం. నక్షత్ర నిందార్థకః. నిపా
నామనేకార్థత్వాత్. కుత్సిశములైన అక్షరములు గలిగినది. ౧.
యం యోగ్యం వాచ్యం తన్నభవతీ త్యవాచ్యం. పలుకయోగ్యము
నిది. ౨. ఉచ్చరింపరాని తిట్లు పేర్లు. యథా—“మృగతృష్ణాంభసి
క్షతః ఖిపుష్పకృతశేఖరః, ఏష వంధ్యాసుతో యాతి శశశృంగధనుః
” ఇత్యాదులు.

ఆహతం తు మృషార్థకమ్,

ఆహన్యతే ప్రమాణాంతరేణేత్యాహతం. హన హింసాగత్యోః.
మాణాంతరముచేత బాధింపఁబడునది. ౧. మృషా అసత్యభూతోఽ
యస్మి తత్ మృషార్థకం. అసత్యమైన అర్థము గలిగినది. ౨. అత్యం
సంభావిత మైనఅర్థము గలవాక్యము పేర్లు.

* (సోల్లుణ్ణనం తు సోత్పా)నమ్-

ఉల్లుణ్ణనేన సహితం సోల్లుణ్ణనమ్ దెప్పటతోఁగూడినది. ఉ
నేన సహితం సోత్పా)నమ్. ఎగతాళితోఁ గూడినది. ౨ పరి
ముతోఁగూడినమాటపేళ్లు.

* మణితం రతికూజితమ్.)

మణ్యత ఇతి మణితమ్. కేకవేయఁబడినది. మణ కూజనే.
కూజితమ్ రతికూజితమ్. సురతమందలి కేక. ౨. రతికూజితముపేరు

* అథ మ్లిప్త మవిస్పృష్టమ్.

మేచ్చ్యత మ్లిప్తం. మేచ్చ అవ్యక్తే శబ్దే, స్పష్టముగాఁ బ
బడనిది. ౧. విస్పృష్టం న భవతీత్యవిస్పృష్టం. స్పష్టము కానిది. ౩. ప్రక
గాని మాటపేళ్లు.

* వితథం త్వన్మతం వచః.

విగతం తథ్యం సత్యమత్రేతి వితథం. తథ్యమనఁగా సత్య
అది దీనియందు లేదు. ౧. ఋతం సత్యం తన్న భవతీత్యన్మతం.
మనఁగా సత్యము. అదిగానిది అన్మతము. ౨. అన్మతవాక్కుపేళ్లు.

* సత్యం తథ్య మృతం సమ్య గమూని త్రిషు తద్వతి,

సత్సు సాధుషు భవం సత్యం. సత్పురుషులయందుఁ బుట్టినది
తథా తేన ప్రకారేణ సాధు తథ్యం. ఆప్రకారముగా మంచిది గ
తథ్యము. ౨. ఇయ ర్తి హృదయమితి ఋతం. ఋ గతౌ. హృద
మును బొందునది. ౩. అర్థేన సమం అంచతి సంగచ్ఛత ఇతి సమ్య
చ. న. అచ్చు గతి పూజనయోః. అఙ్ముతోఁగూడ సంగతమైయు
నది. ౪. వాగ్భేదాస్తుత్రిషూత్తరత్యక్తుక్తత్వాత్. సత్యా వ
సత్యో వ్యాహరః. సత్యం వచ ఇతి త్రిషు లింగేషు వర్తంతే. అమ
త్రిషు తద్వతీ త్యుక్తత్వాత్ సత్యవద్వస్తువిషయ త్వేపి లింగ
వర్తంతే. యథాసత్యోవిప్రః. సత్యా నారీ. సత్యం విప్రకులం ఇత
'వాగ్భేదాస్తుత్రిషూత్తరే' అని చెప్పటవలనఁ బూర్వోక్తశబ్దములు
గములు. ఈసత్యాదిశబ్దములు సత్యముగలవదార్థములఁ జెప్పన
ను త్రిలింగములు. సత్యమైనదానిపేళ్లు.

శబ్దైదివర్గము.

శబ్దేనినాదనినదధ్వనిధ్వనినరవస్వనాః,
స్వస్వనిస్థోషనిర్హృదనాదనిస్వాసనిస్వనాః.

౧

ఆరవారావసంరావవిరావాః-

శబ్దఉక్తః. ౧. శబ్దశబ్దమునకు ముందువృత్తిచెప్పబడియున్నది. నదతీతినినాదః. నినదశ్చ. ఇద అవ్యక్తే శబ్దేమ్రాయునదినినాదము. నదమున్ను. ౨. ౩. ధ్వననంధ్వనిః. ఇ. పు. ధ్వనశ్చ. ధ్వనశబ్దే. ౪. ౫. రాతీతిరవః. రు శబ్దే. ౬. స్వనతీతిస్వనః. స్వాసశ్చ. స్వనశబ్దే. ౭. ౮. నిర్హృదతీతినిర్హృదః. ఘుషిర్ శబ్దనే. ౯. నితరాంహ్రతేనిర్హృదః. హ్రద అవ్యక్తే శబ్దే. ౧౦. నదతీతినాదః. ౧౧. నితరాంస్వనతీతినిస్వాసః. నిస్వనశ్చ. స్వనశబ్దే. ౧౨. ౧౩. రాతీత్యావః. ఆరావః. సంరావః. విరావః. రు శబ్దే. ౧౪. మ్రాతపేర్లు.

అథమర్కరః,

స్వనితేవస్త్రపర్ణానామ్-

మర్కరధ్వనిరత్రాస్తీతిమర్కరః. దీనియందు మరమర యనెడు ధ్వనిగలదు. ౧. కోకలు ఆకులు మొదలైనవానియొక్క మ్రాతపేరు.

భూషణానాంతుశిజ్జతమ్.

౨

శింజతీతిశిజ్జతం, శిజ అవ్యక్తే శబ్దే-అస్ఫుటముగా మ్రాయును. ౧. భూషణములధ్వనికి పేరు.

నికావోనీకవణః క్వాణః క్వణః క్వణానమిత్యపి,

నితరాంక్వణతీతినికావణః.నికవణః.క్వాణః.క్వణః.క్వణానం చ.వక్వణశబ్దే. లెస్సగా, బలుకునది. ౧. వీణాది సకలవాద్యధ్వనులకు బేర్లు.

వీణాయాః క్వణితే ప్రాదేః ప్రక్వాణ ప్రక్వణాదయః.

౩

ప్రకర్షణక్వణతీతిప్రక్వాణః. ప్రక్వణశ్చ. క్వణశబ్దే మిక్కిలి మ్రాయునది. వీణాదిధ్వనిపేరు.

కోలాహలః కలకలః-

కోలానాహలతీతికోలాహలః. హలవిలేఖినే. కోలములు వరాములు వానిని భయపఱచునది. కోలనంకోలః ఏకీభావః తమాహరతి

భిన త్రితివా కోలాహలః. కోలమనఁగా చేరియుండుట. దానిని జెప్పినది. గ. కల్యతే అవ్యక్తం శబ్ద్యత ఇతి కలకలః. కల శబ్దసజ్ఞానమే అవ్యక్తముగాఁ బలుమాటలు పలుకఁబడునది. కలకలః అని ఆశ్చర్యమందుద్విర్భావము. ౨. గుంపునఁ బుట్టినగొప్పధ్వని పేళ్ళు.

*

తిరశ్చం వాశితం రుతమ్,

వాశ్యతే ఇతి వాశితం, వాశ్య శబ్దే. పలుకఁబడునది. గ. రుత త ఇతి రుతం. రు శబ్దే. పలుకఁబడునది. ౨. మృగవత్సాదులధ్వనికిఁజేరు

*

ప్రతి శ్రుత్వ త్ప్రతిధ్వానే.

ప్రతి శ్రూయ ఇతి ప్రతిశ్రుత్. త. నీ. శ్రు శ్రవణే. ఎదురు వినుఁబడునది. గ. ప్రతిధ్వననం ప్రతిధ్వానః. ధ్వన శబ్దే. ఎదురు బలుకుట ప్రతిధ్వానము. ౨. ప్రతిధ్వనికి నామములు.

*

గీతం గాన మిమే సమే.

గీయత ఇతి గీతం. గానం చ. గై శబ్దే. పాడఁబడునది. ౨ పేళ్ళు. ఈ ౨ ను సమానార్థకములు.

నాట్య వర్గము.

*

నిషా దర్శభ గాన్ధార షడ్జ మధ్యమ ధైవతాః,
పచ్చమ శ్చేత్యమీ సప్తతన్రీకంఠోత్థితా స్వరః.
(షడ్జం మయూరో వదతి గావ స్తవ్రష్పభభాషిణః,
అజావికం తు గాన్ధారం క్రొచ్చః క్వణతి మధ్యమమ్.
పుష్పసాధారణే కాలే పికః కూజతి పచ్చమమ్,
ధైవతం హేషతే వాజీ నిషాదం బృంహతే గజః.
మయూరాదయ ఏతే హి మత్తా గాయంతి పచ్చమమ్.)

నిషీదంతి స్వరా అస్మిన్నితి నిషాదః. షడ్ ల విశరణగత్యవసాదః. షు. కడపటిస్వరమగుటవల్ల దీనియందు స్వరము లన్నియుఁ జేరియుండును. గ. ఋషతిహృదయం ప్రవిశతీతి ఋషభః. ఋష గతౌ. హృదయం ను బ్రవేశించునది. ఋషభస్వరసం వాదిత్వాద్వా ఋషభః. వృషభస్వరమువంటిస్వరమును బలుకునది. గ. తదుక్తం “షడ్జం మయూరో స్వరః తి గావ స్తవ్రష్పభభాషిణః” ఇత్యాది. గాం వాచం ధరతీతిగాంధారి, కల

ధారణే. వాక్కులను ధరించునది. స్వరాంతరస్య గంధం శేశం ఆరా
తివాగాంధారః. రా ఆదానే. స్వరాంతరముయొక్క శ్రుతిని బుచ్చుకొను
ని. గాంధార దేశీయైర్గీయత ఇతి వా గాంధారః, గాంధార దేశపుజనులచే
డబడునది. ౧. మత్సుస్థానేషు జాయత ఇతి వడ్డః. జనీప్రాదుర్భావే.
నానా కంఠమురస్తాలు జిహ్వో దంతాశ్చ సంస్పృశే, వడ్డ్యస్సంజా
తేయస్తా తత్వడ్డస్స ఉచ్యతే" నాసిక, కంఠము, తొమ్ము, దవడలు,
లుక, దంతములు అనేకు నీ ౬ స్థలములయందును బుట్టునది. ౧.
ధ్యమః "తద్వదేవోత్థితో వాయు రురగికంఠసమాహితః, నాభిప్రా
మహానాదో మధ్యస్థత్వాత్తు మధ్యమః" ఉరగికంఠములతోఁగూడి మ
ధ్యనయవమైననాభివలనఁబుట్టునది. స్వరాణాం మధ్యస్థితత్వాద్వా మ
మః. సప్తస్వరములయొక్క మధ్యమునందుండునది. ౧. ధీమద్భిర్గీయ
తిధై వతః. బుద్ధిమంతులచేతఁ బాడఁబడునది. ధావతి నాభ్యాదిస్థానేభ్య
చ్చతీతివా ధై వతః. ధావు గతిశుద్ధ్యోః. నాభ్యాదిస్థానములవలనఁ
బుట్టునది. ౧. పంచమః "వాయుస్సముత్థితో నాభేరురోహృత్కంఠ
గార్ధసు, సంచరే పంచమస్థానప్రాప్త్యా పంచమ ఉచ్యతే" నాభి, ఉర
హృదయము, కంఠము, శిరస్సు అనేడి గి స్థానములయందుఁ బు
ట్టునది గనుక పంచమము. పిక్లేః పంచ్యత ఇతి వా పంచమః. పచి వి
రే. కోయిలలచేత విస్తరింపఁజేయఁబడునది. ౧. ఈ ౭ ను క్రమము
౭ స్వరములపేర్లు.

కాకలీ తు కలే సూక్ష్మే-

కలః మధురాస్ఫుటో ధ్వనిః. సూక్ష్మే తస్మిన్ కాకలీ. ఈ. నీ. కల
కాగా మధురంబును అస్ఫుటంబునునైనధ్వని. అది సూక్ష్మమైనయెడ
కాకలి యనంబడును. కుః సూక్ష్మః సచా సౌ కలశ్చ కాకలీ. సూక్ష్మ
కలధ్వని. ౧ సూక్ష్మమైన ధ్వనిపేరు.

ధ్వనా తు మధురాస్ఫుటే,

కలో-

మధురే శ్రుతిశుభే, అస్ఫుటే అవ్యక్తాక్షరే ధ్వనా కలః. సుఖమై
క్రముగాని వర్ణములుగలిగిన ధ్వని కలమనంబడును. కంసుఖం లాటీతి
లా దానే, సుఖము నిచ్చునది. కలో మదః తద్యోగాద్వాకలః. కల

మదే. కల మనఁగా మదము. అది గలిగినది. ౧. అవ్యక్తమధురధ్వనిఁ

* మన్ద్రస్థ గమ్భీరే-

మన్యతే బుద్ధ్యతే అనేనేతి మంద్రః, దీనిచేత నెఱుఁగఁబడు
మందనే శనైర్నిస్సంతీతి మంద్రః, మది స్తుతిమోదమదస్వస్మకాం
షు. మెల్లగాఁబలుకఁబడునది. ౧ గంభీరధ్వనిపేరు.

* తారోఽత్యుచై చి-

తారయతి స్థానేభ్యస్సర్వరమితి తారః. తృప్త వనతరణయోః,
రము నన్నిస్థానములనలనను దిరింపఁజేయునది. ౧ ఉచ్చధ్వనిపేరు.

* త్రయ స్త్రిషు.

త్రయః కలమంద్ర తారశబ్దాః త్రిషు లింగేషు వర్తంతే. యథా
కలోధ్వనిః, కలావాణీ కలం క్వణానం ఇత్యాది. కలాదిశబ్దములు 3
మూఁడులింగములయందును వర్తించును.

* సమన్వితలయ స్త్రైకతాలో-

సమ్యగన్వితః అనుగతః లయః యత్రసః. స ఏకతాల ఇత్యుచ్య
లయమనఁగా నృత్యగీతవాద్యములు సరిగా ముగించుట. అది యెందు
గాఁ గూడియుండునో అది ఏకతాలమనంబడును. ఏకః సమః తాలః
లక్రియామానం యస్య స ఏకతాలః, సమమైనకాలక్రియామానము
గలిగినది. ౧ గీత వాద్య లయ సామ్యముపేరు.

* వీణా తు వల్లకీ,

విపశ్చీ-

వేతి జాయతే స్వరోఽస్యామితి వీణా. వీ గతిప్రజననకాంత్య
భాదనేషు. సర్వము దీనియందుఁ బుట్టును. ౧. వల్లతే ధ్వనివిశేషము
ల్లకీ. ఈ. నీ. వల వల్లసంవరణే, స్వరవిశేషమును ధరించునది. ౨. వి
యతి స్వరానితి విపంచీ. ఈ. నీ. పచి విస్తారే. స్వరములను విస్తరింపఁజే
నది. వివిధఁపంచ్యంతే వ్యక్తీక్రియంతే స్వరా అస్యామితి వా విపంచీ
వ్యక్తీకరణే. దీనియందు స్వరములు వ్యక్తములుగాఁ జేయఁబడు
3 వీణపేర్లు.

* సాతు తన్త్రీభి స్సప్తభిః పరివాదిన్.

పరితోపదతి సప్తస్వరానితి పరివాదిన్. ఈ. నీ. వద వ్యక్తా

చాది. అంతటను సప్తస్వరములఁ బలుకునది. ౧. తంతువులతోఁ గూడి
వీణపేరు.

తతం వీణాదికం వాద్యమ్.

తన్యత ఇతి తతం. తంత్రీ సూత్రంతద్యోగాద్వీణాదికమపితతం. త
చిప్తారే. విస్తరింపఁబడునది గనుక తంత్రీ సూత్రముతతమనంబడును. ఆ
తంతువులు గలవి గనుక వీణాదులును తతములనంబడుచున్నవి. తన్యంతే
వ్యక్తిక్రియంతే స్వరా అత్రేతి తతం. దీనియందు స్వరములు వ్యక్తములు
ఁ జేయఁబడును. ఆదిశబ్దముచేత కిన్నరి, నైరంధ్రి, రావణహస్తము,
మొదలైనవాద్యములును తతము లనంబడును. వీణమొదలైన తంత్రీ వా
ద్యము పేరు.

ఆనందం మురజాదికమ్,

ఆనన్యతే చర్షణత్యానందం. గాహ బంధనే. చర్షముచేతఁ గట్టఁ
బడునది. ౧. మద్దెలమొదలైనచర్షవాద్యములపేరు.

పంచాదికం తు సుషిరమ్.

సుషిః ఛిద్రం పిద్యతే అస్తిన్నితి సుషిరం. సుషి యనఁగా రంధ్రము
గలది సుషిరము. సుషిర ఇత్యపి పాఠోఽస్తి. ౧. వేణుశంఖకాహ
వాద్యముఖవాద్యములపేరు.

శాన్యతాలాదికం ఘనమ్.

౪

హన్యత ఇతి ఘనం. హన హింసాగత్యోః. కొట్టఁబడునది. అనల
యోగాద్ధృవీభూయ పునర్వనాయతఇతివా ఘనం. అగ్నిసంయోగము
లన ద్రవమునుజెంది మఱల గట్టియగునది. ౧. కంచుతాళము మొదలైన
వాద్యములపేరు.

చతుర్విధ మిదం వాద్యం వాదిత్రాతోద్యనామకమ్,

వాదయంతి ఏనమితి వాద్యం వాది త్రం చ. పద వ్యక్తాయాం
చాది, దీనిని బలికింతురు గనుక వాద్యము. వాదిత్రమును, ౧. ౨. ఆ
యంతాత్ తోద్యత ఇత్యాతోద్యం. తుద వ్యథనే - అంతట వాదిం
బడునది ౩. తతానందసుషిరఘనములనెడి నాలుగింటికినిపేర్లు.

మృదఙ్గా మురజాః-

మృద్యత ఇతి మృదంగః. మృద మర్దనే. కొట్టఁబడునది. మృత్

అంగమస్యేతి వా మృదంగః. మృత్తిక అంగముగాఁగలది. ౧. ముఁ
మురః వేష్టనం. ముగ వేష్టనే. చ ర్తపట్టికానంవేష్టనాజ్ఞాతఃమురజః. ౨.
మనఃగా చర్తనలయము. అందువలనఁ గలిగినది. ౩. మద్దెలపేళ్లు.

* భేదా స్త్యజ్ఞాన్యలిఖ్యోర్ధ్వస్థా ప్రయః.

‘హరీతక్యాకృతి స్త్యవోక్త్యో యవమధ్యస్తథోర్ధ్వకః, ఆలింగ్య
తైచనగోపుచ్చప్రకృత్యా సంప్రక్తిర్మితః’ కరకకాయవంటి యాకాయ
గలది అంగము. యవమధ్యమువంటి నడుముగలది ఊర్ధ్వస్థము
చ్యమువంటి యాకారముగలది ఆలింగ్యము. అంకే ఉత్సంగే వాద్య
ఇత్యంక్యః. అడమీఁద నుంచుకొని వాయింపఁబడునది. ౧ వాద్యము
ఆలింగ్యత ఇత్యాలింగ్యః. వాయింపునయమున నాలింగనముచే
బడునది. వాదనాగ్ధం ఊర్ధ్వస్థస్థా కాంతీతి ఊర్ధ్వస్థకః. కైశబ్దే.
యించుటకై పాడవుననుండివలుకునది. ౧ మద్దెల భేదములకుఁబేళ్లు.

* స్వాద్యశశపటహో ధక్కా-

యశోర్ధ్వః పటహః యశశపటహః. కీర్తికొఱకైన పటహ
గనుక యశశపటహము. ౧. ధగితి అవ్యక్తం కాంతీతి ధక్కా. కై
బ్రే, ధక్ అనేదిశబ్దమునుబలుకునది. ౨ ధవణపేళ్లు.

*

భేరీ స్త్రీ దుస్తుభిః పుమాన్,

బిభృతి శత్రవోఽస్యాఇతి భేరీ. ఈ.సీ. ఇ భీ భయే, దీనివలనశ
వులు భయపడుదురు. ౧. దుందుశబ్దేన భాతీతి దుందుభిః. ఇ పు. భా
ప్తా దుందునను శబ్దముచేత ప్రకాశించునది. ఓభనం ఉభిః పూరణ
ఉభ పూరణే. దుందుశబ్దేన ఉభిరత్రేతి దుందుభిః, ఉభి యనఁగా నిండు
దుందు అనేది ధ్వనిచేత నిండుట దీనియందుఁ గలదు. భేరీపేళ్లు.

* ఆనకః పటహోఽస్త్రీ స్వాత్ -

అనితి చేష్టతే స్వరవిశేషోఽస్మాదానకః. అ.ష్న. అన ప్రాణనే.
వలన స్వరవిశేషము ఉజ్జీవితమాను. ౧. పటదితి శబ్దం జహతీతి పటహ
అ.ష్న. ఓహక్ త్యాగే. పటత్ - అనేడు శబ్దమును బలుకునది.
తమ్ముటపేళ్లు.

*

కోణో వీణాదివాదనమ్.

కుణ్యతే అనేనేతి కోణః. కుణ శబ్దోపకరణయోః, దీనిచే బ

మను- గ. వీణాదీన్వాదయతీతి వీణాదివాదనం, వీణాదులను వాచునది. వీణాదివాద్యముల వాయించు కొడుపుపేరు.

విణాదణ్ణః ప్రవాళస్సౌత్ -

ప్రవలం శే స్వరా అత్రేతి ప్రవాళః. వల సంవరణే. స్వరములు దీనిదుః గూడియుండును. గ. వీణాయొక్క ఒళుగుపేరు.

కకుభస్తు ప్రసేవకః,

కకుభ వ సేవకశబ్దా వీణాదండాధస్థినివక్రదారుణి వర్తేతే. కంఠం స్కుభాతి బధ్నాతీతి కకుభః స్కుభిస్తంభనే. వాయువును ముక నిలుపునది. గ. ప్రసేవ్యత ఇతి ప్రసేవకః, మేన్మ సేవనే మి కదిసియుండునది. ౨. వీణాయొక్క కరివెపేళ్లు.

కోలమ్బకస్తు కాయోఽస్యా-

అస్యః=ఈవీణాయొక్క, కాయః=తంత్రీ ఒళుగు మొదలైన శరీర కోలంబకః=కోలంబకమనంబడును. కుల్యతే అనేన శబ్ద ఇతి కోలంబకుల సంస్థానే. దీనిచేత శబ్దము విస్తంపఃజేయఁబడును. కే శిరసి తీరవలంబత ఇతి కోలంబకః. లబి అవస్తంసనే. శిరస్సనందుఁ గంఠం నవలంబించియుండునది. క్రోడే లంబమానః కాయతీతి కోలం. కై శబ్దే. ఉరస్థలమందుండి శబ్దించునది. గ వీణాయొక్క తంత్రీ మొదలగు శరీరముపేరు.

ఉపనానానో నిబద్ధనమ్.

2

ఉపనానానో తంత్రోఽత్ర ఉపనానాః. గాహ బంధనే. తంతులు ముందుఁ గట్టఁబడును. గ. నిబద్ధంతే తంత్రోఽత్ర నిబంధనం. బంధ భనే. దీనియందుఁ దంతులుకట్టఁబడును. ౨. తంతులుగట్టెడివిరడలపేళ్లు.

వాద్యప్రభేదా డమరు మడ్డు డిడ్డిమ రుర్మరాః,

మర్దలః పణవోఽన్యే చ-

డమేతి శబ్దం రాతీతి డమరుః. రుశబ్దే. డమ అనెడి శబ్దమును బలు మి. ఇది యోగికాసాలికాదులు వాయించునది. గ. అయ మేవ ఘనశ్చేత్తు రిత్సుచ్యతే. ఈడమరుక మే ఘనమైన మడ్డువనంబడును. మడితి రా మడ్డు, రు శబ్దే. మడ్ అని పలుకునది గనుక మడ్డువు. గ. డిండితి శబ్దం కేతి ప్రక్షిపతీతి డిండినా, మునిశ్ ప్రక్షేపణే. డిండి యనుశబ్దమును

జేయునది. యుద్ధ తే భావత ఇతి యుద్ధరః, యుద్ధ పరిభాషణః
 నయోః. ధ్వనిః జేయునది. యుద్ధేతి శబ్దం రాతీతి యుద్ధరః. యుద్ధ
 ధ్వనిని బలుకునది. ౧. మృద్యత ఇతి మర్దశః. మృద త్నోదే. మర్దిం
 నది. ౧. పణ్య తే స్తూయ తే అనేనేతి పణవః. పణ వ్యవహారేస్తుతౌచ. దీ
 స్తోత్రము చేయఁబడును. ౧. 'అన్యే చ' అన్నందున గోముఖిహుశ
 దులైన కొన్ని వాద్యభేదములుం గలవు. డమరుశబ్దము మొదలు
 నగా డమరుగము, గుమ్మట, రాయడిగిడిగిళ్లు, కైమళ్లు, మద్దల,
 క అనువాద్యభేదములపేళ్లు.

*

న ర్తకీ లాసికే సమే.

నృత్యతీతి న ర్తకీ. నృతీ గాత్రవిశ్లేషే. ఆడునట్టిది. ౧. లసతి
 రంగభూమావితీ లాసకా. లస శ్లేషణక్రీడనయోః. రంగస్థలమున
 గ్రీడించునది. ౨. నాట్యమాడుస్త్రీపేళ్లు.

* విలంబితం ద్రుతం మధ్యం తత్త్వ మౌఘో ఘనం క్రమాత్,

విలంబితం, ద్రుతం, మధ్యమితి లయవిశేషాః క్రమాత్ తత్త్వ
 ఓఘః, ఘనమిత్యుచ్యంతే. విలంబిత, ద్రుత, మధ్యంబులనెడి లయవి
 ఘనములు వరుసగా తత్త్వ, ఓఘ, ఘనము లనంబడును. విలంబ న్నే కరపద
 యోఽత్రేతి విలంబితం. ప్రత్యేకం గతివిశేషత్వాత్. లబి లంబనే. త
 వేఱుగా గతివిశేషములు గలుగుటవలన దీనియందు కరపదాదులు
 కడగలవగును. ౧. ద వ ని త్వర న్నే కరచరణాదయోఽత్ర ద్రుతం. ద్రు
 దీనియందుఁ గరచరణాదులు త్వరితములై యుండును. ౧. విలంబిత
 యోర్ధ్వే భవత్వాన్మధ్యం. విలంబితద్రుతములయొక్క కూడట
 నారెంటినడుమ నుండునది. ౧. కరచరణగతీనాం ప్రత్యేకదర్శనక్రి
 యాః తనమత్రాస్తీతి తత్త్వం. తను విస్తారే. కరచరణాదిగతివిశేష
 యొక్క ప్రత్యేకదర్శన క్రియావిస్తారము గలిగినది. ౧. కరచరణ
 విశేషనమవాయః ఓఘః. ఉచ నమవాయే. కరచరణాదిగతివిశేష
 యొక్క సమవాయము. ౧. హస్యతేభిద్యతే అనేనేతి ఘనం. హ
 సాగత్యోః. దీనిచేత భేదింపఁబడును. ౧. ఈ 3 ను వరుసగా నృ
 వాద్యముల విలంబ ద్రుత మధ్య మానములపేళ్లు.

* తాలః కాలక్రియామానమ్-

హస్తాకుఞ్చనప్రసారణాదిక్రియాః కాలస్య చ యత్ ప్రమా
తత్తాళ ఇత్యుచ్యతే. హస్తాకుంచనప్రసారణాదిక్రియకును కాలము
గలప్రమాణము పేరు. ఏతావత్కాలావధిః అంగుళ్యాదివిన్యాసజ్ఞా
క్రియాకాలపరిమాణస్తాళః. ఇంతకాలముచేత నీక్రమమున సంగుళీవి
న్యాసాదులు చేయవలయునని తెలియఁబఱచునట్టి కాలక్రియాపరిమాణ
తాళమనంబడును. తల ని తిష్ఠని గీతవాద్యనృత్తాన్యత్రేతితాలః. తల
తిష్ఠాయాం. నృత్తగీతవాద్యములు దీనియందు నిలిచియుండును. ౧.
లమునకును హస్తాకుంచన ప్రసారణాదిక్రియకును గలప్రమాణముల
భేదము.

లయ స్సమ్యమ్.

లీయంతే నృత్తగీతాదయోఽస్మిన్నితి లయః. లీడ్ క్లేషణే.
నృత్తగీతాదులు దీనియందు సమముగాఁ గూడియుండును. ౧ నృత్త
వాద్యములు సమముగా నుండుటపేరు.

అథాస్త్రియామ్.

౯

తాడ్డవం నటనం నాట్యం లాస్యం నృత్యం చ సర్తనః,

తఙ్ణనా ప్రణీతం తాడ్డవం. షు. తఙ్ణనానెడి ఋషిచేతఁ జెప్పఁ
బడి. తాడ్డతే భూమిరనేనేతి తాడ్డవం, దీనిచేత భూమి కొట్టఁబ
డును. అస్త్రియామిత్యన్య తాండవశబ్దేనాన్వయః. ౧. నట్యతే నటనం.
నట్యతై. నటించుట నటనము. ౨. నటస్య కర్త నాట్యం. నటుని
మొక్క వ్యాపారము. ౩. లసనం లాస్యం. ల క్లేషణకీడనయోః.
దించుట లాస్యము. ౪. నృత్యం. పా. నృత్తం, సర్తనం చ. నృతీ
నృత్తవిజ్ఞేపే. సర్తించుట నృత్యము సర్తనమును. ౫. ౬. భరతశాస్త్రే
తాండవాదీనాం పరస్పరం భేదః. యథా—ఉద్ధతకరణాజ్ఞవిజ్ఞేపమూర
తీవృత్తిప్రధానం తాండవం. కోమలకరణాజ్ఞవిజ్ఞేపం కైశికీవృత్తిప్ర
ధానం లాస్యం. అంగవిజ్ఞేపమాత్రం నృత్తం. వివాహాభ్యుదయాదౌ
స్వరసప్రధానం నాట్యం." భరతశాస్త్రప్రక్రియలైనయీయాటింటి
భరస్పరము భేదము గలదు. అది యెట్లనిన—ఉద్ధతకరణాంగవిజ్ఞే
పములు గలిగి ఆరభతీవృత్తిప్రధానమైనది తాండవము. కోమలకర
ణాంగవిజ్ఞేపములు గలిగి కైశికీవృత్తి ప్రధానమయినది లాస్యము.

అంగవిక్షేపమాత్రము గలది సృష్టము. వివాహాదిశుభకార్యములు దలి సర్వరసప్రధానమయినది నాట్యము. ఆటపేళ్ళు.

* తౌర్యత్రికం సృష్టగీతవాద్యం నాట్య మిదం త్రయమ్.

తూర్యం మురజాదిః తత్ర భవః శబ్దః తౌర్యః, త్రయః అవయవః అన్యేతి త్రికం. తౌర్యేణ త్రికం తౌర్యత్రికం తూర్యమనఁగా మద్దలపై నై నవి అందుఁ బుట్టిన శబ్దము తౌర్యము. దానితో మూడవయవము గలిగినది. ౧. నటన్యేదం నాట్యం నటునిసంబంధమయినది. ౨. సృష్టగీతవాద్యములు మూడును గూడుట పేళ్ళు.

* భ్రకుంసశ్చ భ్రుకుంసశ్చ భ్రుకుంసశ్చేతి సర్వకః, స్త్రీవేషధారి పురుషో-

భ్రుభ్యం కుంసః భాషణం శోభా వా యస్యసః భ్రకుంసః, కుంసః, భ్రుకుంసశ్చ. కుసిర్భాషాయాం. కనుభాష్టులచేత అర్థమనూచించుటయైనను కాంతియైనను గలవాఁడు భ్రకుంసుఁడు, భ్రుకుండు-భ్రుకుంసుఁడు. 3 స్త్రీవేషధారియై నటనముచేయు పురుషుని

* నాట్యోక్తా-

ఇత ఆరభ్య ఆగ్నేకసాత్త్వికే ఇత్యంతం నాట్యోక్తావిత్యనువర్త్య ఇది మొదలు ఆంగికసాత్త్వికే అనువతకు నాట్యోక్తా (=నాట్యము వయందు) అను పదం బనువర్తించుచున్నది.

* గణికాఽర్జుకా.

అర్జయతీత్యర్జుకా. పా. అజ్జకా. అర్జ అర్జనే. అర్జించునది. (నాట్యపరిభాషయందు) వేశ్యపేరు.

* భగినీవతి రావృత్తో-

అవతి భగినీమిత్యావృత్తః అవరక్షణే. తోఁబుట్టువు నేలువాఁడు ౧ తోడఁబుట్టిన దాని మగనిపేరు.

* భావో విద్వాన్-

భావయతీతి భావః, సర్వార్థములను భావించఁ జేయువాఁడు విద్వాంసునిపేరు.

* అథాపుకః,

జనకో-

అవతీత్యావుకః. అవరక్షణే. రక్షించువాడు. ౧ తండ్రిపేరు.

యువరాజును కుమారో భర్తృదారకః. ౧౨

యువా చాసౌ రాజా చ యువరాజః. పిన్నతేడు. ౧ కుమారుతీతి కుమారః. ఆడువాడు. కుమార క్రీడాయామ్. ౨. ద్రియతదారకః. ఆదరింపఁబడువాడు భర్తుః దారకః భర్తృదారకః. దొరుకు. 3 యువరాజుపేళ్లు.

రాజా భట్టారణో దేవః-

భటాః సేవకాః తై ర్యుద్ధముత్తారయతీతి భట్టారకః త్వా స్తవ రణయోః. భటులు సేవకులు. వారిచేత యుద్ధమును తరించువాడు. రాజ శత్రూ అరతి పీడయతీతి వాభట్టారకః. అర పీడనే. శత్రుభటుల బీడించువాడు. ౧. దీవ్యతీతి దేవః. దివు క్రీడాదా. ప్రకాశించువాడు. ౨ రాజుపేళ్లు.

తత్సృతా భర్తృదారికా,

పూర్వవద్యుత్సృత్తిః. భర్తృదారకశబ్దమువలె నీశబ్దమునకు వ్యుత్పత్తి. ౧ ఆరాజకూతుపేరు.

దేవీ కృతాభిషేకాయామ్-

దీవ్యతీతి దేవీ. దివు క్రీడాయాం. క్రీడించునది. ౧ పట్టాభిషిక్తులైనరాజభార్య (రాణి) పేరు.

ఇతరాసు తు భట్టినీ. ౧౩

భటతి ఉద్ధతం భావత ఇతి భట్టినీ. భట పరిభాషణే. బిగ్గరగాఁబడునది. (పట్టపురాణికాక) తక్కినరాజభార్యలపేరు.

అబ్రహ్మణ్య మవధ్యోక్తా-

బ్రహ్మణే హితం బ్రహ్మణ్యం శాంతతా. తన్నభవతీ త్యబ్రహ్మణ్యం బ్రహ్మణికి హితముగానిది. ౧ చంపదగనివాడనుమాట పేరు.

రాజస్యాలస్తు రాష్ట్రీయః,

రాష్ట్రీ రాజ్ఞే తస్యాః భ్రాతా రాష్ట్రీయః. రాష్ట్రీయనఁగా రాజభార్య దానికి భ్రాత. ౧ రాజ పెండ్లాముతోడఁబుట్టినవానిపేరు.

అమ్మా మాతా-

అంబ్యతే శబ్ద్యతే బాలై రిత్వంబా. అభి శబ్దే. బాలురచే బిలు

వఁబడునది. ౧ తల్లి పేరు.

* అథ బాలాస్యా ద్వాసూః-

వసతి మాతృసమీపే వానూః. ఊ-నీ. వస నివాసే. తల్లి పేరు
పమున నుండునది. ౧ పిన్నవడుచు పేరు.

* ఆర్యస్తు మారిషః.

ఆరాత్ పాపకర్తృభ్యో యాతీత్యార్యః. పాపకర్తృములకు దూరముగాఁ బోవువాఁడు, అరణ్యేః అభిగమ్యావాఆర్యః. పూజ్యుడైన నంగతీచేతను నేవింపఁదగినవాఁడు. ౧. మారయతి పాపానీతిమాతృమృచ్ ప్రాణత్యాగే. పాపములను జెఱుచువాఁడు. మర్షణాత్సూర్యాద్యామారిషః. అన్నిటి నోర్చువాఁడు. ౨. పూజ్యనిపేరు (పెద్దగాని పేళ్లనికొందఱు).

* అత్తికా భగినీ జ్యేష్ఠా-

అత్తా మాతా నైవ అత్తికా. తల్లియే అత్తిక యనఁబడును. పా. అన్తికా. 'అత్తికా చాన్తికా తథా' ఇతి ద్విరూపకోశాత్. అక్కపేరు.

* నిష్ఠా నిర్వహణే సమే,

నాటకే పూర్వోత్తరకథాసంగతి స్సంధిరిక్కుచ్యతే. స చ. ఖం ప్రతిముఖం గర్భో విమర్శశ్చ తథైవచ, నిష్ఠా నిర్వహణం చేతి నాటకేపంచ సంధయ" ఇతి పంచవిధః. తేషు పంచమోనిష్ఠా నిర్వహణచోచ్యతే. నాటకమందు పూర్వోత్తరకథలయొక్క సంగతి సంధియై బడును. ఆసంధులు గి. అందు నై దవసంధి నిష్ఠయనియు, నిర్వహణయుఁ జెప్పఁబడును. నియతం స్థానం నిష్ఠా. స్థా గతినివృత్తైకథకు నిష్ఠా తమైన పర్యాప్తిస్థానము. ౧. ప్రస్తుతకథాయానిర్వాహః పరిసమాప్తినిష్ఠా. ప్రస్తుతకథయొక్క సమాప్తి నిర్వహణము. ౨. నిర్వహణము.

* హణ్డే హణ్డే హ లాహ్వానం నీచాం చేటీం సఖీం వ్రతి.

ఈ ౩ ను సంబోధనార్థకములైన యవ్యయములు. వసునగా తలరానిని, దాసిని, చెలికత్తెనుగూర్చి బిలుచుటపేళ్లు.

* అగ్రహారోఽగ్లవిజ్ఞేహ.

అంగవ్యస్తానాంతరాత్ స్థానాంతరాహరణమంగహరః. హ

శరీరము నిటు నటు ద్రిప్పుట. ౧. అంగస్య విక్షేపః అంగవిక్షేపః ప్రేరణే. అంగమును గదలించుట. ౨. ఆడునప్పుడు శరీరము కదలించుట పేళ్లు.

వ్యజ్ఞ కాభినయకా సమా,

అంగం వ్యన కీతి వ్యంజకః. అంజూ వ్యక్తిశక్త్యకాంతిగతిషు. అర్థము వ్య కముగాఁ జేయునది. ౧. అభిముఖేన అర్థో నీయ తే అనేనేత్యభినయః. అభిముఖముగా నభిముఖముగా నర్థము పొందింపఁబడుట. ౨. హస్తస్థిన్యాసాదులచేత భావార్థమును దెలుపుటపేళ్లు.

నిర్వృత్తే త్వజ్జనత్వాభ్యాం ద్వే త్రి ష్వాజ్ఞికసాత్త్వికే. ౧౬

అజ్ఞేన నిర్వృత్తమాజ్ఞికం. అ. త్రి. అంగముచేతఁ జేయఁబడినది. సత్త్వేన నిర్వృత్తం సాత్త్వికం, సత్త్వముచేతఁ బుట్టింపఁబడినది. భూతలవిత్ పాదయః క్రియా ఆంగికాః. భూతలవిత్ పాదిక్రియలు అంగములు. “స్తంభ ప్రళయరోమాంచా స్వేదో వై వర్ణ్యవేషధూ, శ్చ నైస్వర్ణమిత్యష్టే సాత్త్వికాః పరికీర్తితా” ఇతి. స్తంభ ప్రళయములు మొదలైన యెనిమిది సాత్త్వికములు. వరుసగాఁ గనుబొమ్మలు మొదలైనయంగములచేతను, మనోవృత్తి యైనసత్త్వగుణముచేత బుట్టింపఁబడినక్రియలకును, స్వేదరోమాంచాదులకును బేళ్లు.

శృంగార వీర కరుణాద్భుత హాస్య భయానకాః,

భీభత్స రాద్రా చ రసాః-

శృంగారాదయోఽష్టై రసాః. చశబ్దాచ్చాన్తోఽపి నవమః. వాక్యం దశమః. తత్ర శాస్త్ర స్యాతాకికత్వేన, వత్సలస్య పుత్రాది హరూపత్వా ద్రసాత్కత్వేన, న నిర్దిష్టే. శృంగారముమొదలుగా ములు ౮. చశబ్దమువలన శాంతము తొమ్మిదవది. వత్సలరసము ములు ౯. వానిలో శాంతము అతాకికము. వత్సలము పుత్రాదిన్న హరూపము. కనుక వీనితోఁ జేర్చఁబడలేదు. సామాజికైః రసైస్తే ఆస్వాద్యస్త ఇతి రసాః. రస ఆస్వాదనే. సభానదులచేత నాస్వాదింపఁబడుట. ఈ ౮ వరుసగా ౮ రసములపేళ్లు.

శృంగార శ్శుచి రుజ్జ్వలః.

౧౭

శృంగార ప్రధాన్యమియ రీతి శృంగారః. ప్రధాన్యము నొందు

నది. ౧. పరిశుద్ధత్వాచ్చుచిః. ఇ. పు. జగుహ్నవిరిహితమై పడి
మైనది. ౨. ఉజ్జ్వలతి ప్రకాశత ఇత్యుజ్జ్వలః. జ్వల దీప్తా. ప్రకా
శచునది. ౩. శృంగారరసముపేళ్లు.

* ఉత్సాహవర్ధనో వీరః-

ఉత్సాహేన వర్ధత ఇత్యుత్సాహవర్ధనః. వృధు వృద్ధా. ఉ
హముచేత వృద్ధిః బొందునది. ౧. వీరయంత్యనేన వీరః. శూర
విక్రాంతాదీనిచేత విక్రమింతురు. ౨. వీరరసముపేళ్లు.

* కారుణ్యం కరుణా ఘృణా,

కృపా ద యానుకమ్పా స్యా దనుక్రోశోఽపి-

కుర్వంత్యాత్మానమధీన మనేనేతి కరుణా. డు కృష్ణ్ కరు
దీనిచేత జనులు తన్ను అధీనము చేసికొందురు. కరుణైవ కారుణ్య
కరుణయే కారుణ్యము. ౨. ఘృణా ని సింఛంత్యనయేతి ఘృణా. క
క్షరణే దీనిచేత మనస్సును ద్రవయుక్తము గాఁ జేయుదురు. ౩
యస్తే అనయా కృపా. కృప కృపాయాం. దీనిచేత దయచేయుదు
ర దయస్తే రక్షంత్యనయేతి దయా దేజ్ రక్షణే, దీనిచేత రక్షిం
దు. ౪. అనుకన్పస్తే అనయే త్యనుకన్పా. కపి కిచ్చిచ్చులనే. దీని
గొంచెముగాఁ గదలుదురు. ౫. అనుక్రోశస్త్యనేనేత్యనుక్రోశః. క్ర
ఆహ్వానే రోదనే చ. దీనిచేత దుఃఖింతురు. ౬ దయారసముపేళ్లు.

* అథో హసః.

హాసో హాస్యం చ-

హాసయతి జనానితి హాసః. హాసః. హాస్యం చ. హాసే హా
జనులను నవ్వించునది. ౩ హాస్యరసముపేళ్లు.

* బీభత్సం వికృతం త్రి ష్విదం ద్వయమ్,

బంధ బంధన ఇత్యన్య నిందాయాం నన్. బీభత్సా నిం
సాఽత్రాస్తీతి బీభత్సం. బీభత్స యనఁగా నింద. అది గలిగినది.
వికృంతి మన ఇతివికృతం, కృతీ చేర్చదనే. మనస్సును దుఃఖిం
ది. బీభత్స వికృతశబ్దా తద్దేతుశోణితమాంసాదివాచిత్యే త్రిషు
షు వర్తేతే. ౨ బీభత్సరసము పేళ్లు.

* విష్ణుయోఽద్భుత మాశ్చర్యం చిత్తమపి-

విస్తాపయతీతి విస్తయః. ప్రిక్ ఈషద్ధననే. విశేషముగా నవ్విం
నది. ౧. అదిత్యాశ్చర్యాగ్నే అవ్యయం. తస్య భవనం ఉత్పత్తిస్థాన
ద్భుతం. భూ సత్రాయాం. అత్ అని యాశ్చర్యాగ్ధక మైనయవ్యయ
౨. ఆయాశ్చర్యమునకు ఉత్పత్తిస్థానము. ౩. ఆ సమంతా చ్చరితు
సాస్వాదితుం యోగ్యం ఆశ్చర్యం. చర గతిభక్షణయోః. ఆస్వాదిం
టకు యోగ్యమైనది. ౪. చిత్తయతీతి చిత్తం చిత్తచిత్తకరణే. ఆశ్చ
మునుజేయునది. ౫ అద్భుతరసముపేళ్లు.

అథ భైరవమ్.

౧౯

దారుణం భీషణం భీష్మం ఘోరం భీమం భయానకమ్,
భయంకరం ప్రతిభయమ్-

భీరోస్సంత్రానకృద్భైరవం. ఇ భీ భయే. భీరులకు వెఱపుఁబుట్టిం
నది. విభేత్యస్తాదధీర ఇతివాభైరవం. అధీరుఁడు దీనిచేత వెఱపుఁజెం
ను. ౧. దారుణత చిత్తమితి దారుణం. దృఢ విదారణే. చిత్తమును
దీనునది. ౨. విభేత్యస్తాదితి భీషణం. భీష్మం. భీమం. భయానకంచ.
అధీరుఁడు దీనిచేత వెఱపుఁ జెందును గనుక భీషణము. భీష్మము. భీమము.
భయానకము. ౩. ౪. ౫. ౬ ఘురతీతి ఘోరం ఘుర భీమార్థశబ్దయోః. వెఱ
చునది. ౭. భయంకరోతీతి భయంకరం. డు కృశ్ కరణే. భయమును
దీగజేయునది. ౮. భయం ప్రతిగతం ప్రతిభయం. భయముతోఁ
దీనినది. ౯. భయానకరసముపేళ్లు.

రాద్రం తూగ్రమ్-

రుద్రో దేవతాస్య రాద్రం. రుద్రుఁడే అధిదేవతగాఁగలిగినది. ౧.
త్వాదుగ్రం. ఉగ్రమైనది. ౨. రాద్రరసముపేళ్లు.

అమిత్రాక్షు.

౨౦

చతుర్దశ-

అద్భుతాద్యుగ్రాంతా శ్చతుర్దశ శబ్దాః రసహేతుమద్వస్తువా
శ్చ త్రిలింగాః. అద్భుతాదిశబ్దములు ౧౪ రసహేతువస్తువాచకంబు
నప్పుడు త్రిలింగములు.

దర త్రాసా భీతి ర్నీ స్సాధ్వసం భయమ్,

రసానుక్త్యా భావానాహ-దరేతి దీర్యతేస్తాదితి దరః. భయే. ౧. త్రననం త్రానః. త్రసీ ఉద్వేగే. ౨. భీతిః. ఇ. సీ. భీ. యం చ. ఇ భీభయే. భీతినాహచర్యాత్ భీశబ్దః స్త్రీలింగః. సాధూనా తీతి సాధ్వనం. అను క్షేపణే. సాధువులను బాధించునది. ౬. నేపేథు.

* వికారో మానసో భావః-

క్రోధహర్షాదికృత మనోవికారో భావ ఇత్యుచ్యతే, క్రోధహర్షాదికృతమైన మనోవికారము భావమనంబడును. భావయతి కరోరసాభావః. భూ సత్తాయాం. రసములను బుట్టించునది. స్వకారణదృవతీతిభావః. తనకారణమువలన నగునట్టిది. భావయతి బోధయతి కవేరభిప్రాయమితి భావః. కవియభిప్రాయము నెఱింగించునది. స చ విధః. స్థాయీ వ్యభిచారీ సాత్త్వికశ్చేతి. తత్ర స్థాయీ రతిహాసయాపభేదేన అష్టవిధః. వ్యభిచారీ తు నిర్వేదగ్లానిశంకాదిరూపేణ త్రైస్త్రింశద్విధః. సాత్త్వికః స్తంభప్రళయాదిరూపేణాష్టవిధః. ఆభావస్థాయీ. వ్యభిచారి, సాత్త్వికము అని మూడువిధములు. అందు స్థాయీ భావము రతిహాసాదిభేదముచేత ౮ విధములు గలది. వ్యభిచారిభావము నిర్వేదాది భేదముచేత 33 విధములుగలది. సాత్త్వికము స్తంభప్రళయాదిభేదముచేత ౮ ప్రకారములుగలది. ౧ మనోవికారముపేరు.

* అనుభావో భావబోధకః.

అను వశ్చార్థం భావయతి ప్రకాశయతీత్యనుభావః. అర్థము నెఱింగించునది. ౧. భావస్య బోధకః భావబోధకః. బుధ అవగమభావము నెఱింగించునది. రత్యాదిభావమునెఱింగించు ముఖవికాసమాంచాదులపేరు.

* గర్వోభిమానోహంకారో.

గర్వత్యనేనేతి గర్వః. ఖర్వ గర్వ దర్పే. దీనిచేత గర్వంతు ౧. ఆత్మానముత్కృష్టం మానయతీత్యభిమానః. మను అవబోధనే తు ఉత్కృష్టమనిగాఁ దలఁపించునది. ౨. అహమితి బుద్ధిం కరోతీత్యహంకారః. డకృణ్ కరణే. నేను ఉత్కృష్టుడ ననుబుద్ధిని జేయునది అహం కారము పేర్లు.

మాన శ్చి త్తసమున్నతిః,

ఆత్మానం మానయతీతి మానః. మాన పూజాయాం. తన్నుఁ
జంతుకొనఁజేయునది. ౧. చి త్తస్య సమున్నతిః చి త్తసమున్నతిః.
త్తముయొక్క ఔన్నత్యము. “శ్లో. గర్వో నామ కులైశ్వర్యరూప
ద్యౌబలాదిభిః, ఇష్టార్థవిషయప్రాప్తీర్ని చగోచర” ఇత్యాచార్యః. పరత
త్కర్షణ చేతన ఉన్నతిర్జానః. యథా—శూరోఽస్తి. అర్థవానస్తీతి.
ప్రణతి యోగ్యేషు ఉన్నతికథనం నా మానః. ఇతి గర్వమానయోర్భే
ననుత్కృష్టః ఉడ ననుచితైన్నత్యముపేరు.

అనాదరః పరిభవః పరీభావ స్తిరస్క్రియా.

౨౨

రీ ధాఽవమాన నాఽవజ్ఞాఽవహేళన మసూర్క్షణమ్,

ఆదరస్సత్కారః స స భవతీత్యనాదరః. ఆదరమనఁగా నత్కార
ము. అదిగానిది అనాదరము. ౧. పరిభూయతే పరిభవః, పరీభావశ్చ
భావత్తాయాం. పరిభవించుట పరిభవము పరీభావమును. ౨. ౩. తిరస్క
రిం తిరస్క్రియా. డు కృత్ కరణే. తిరస్కరించుట. ౪. రిహతి హి నస్తీతి
భా. రిహ కత్తనయుద్ధనిందాహింసాదానేషు. వీశించునది. ౫. మానసం
పూజా తద్విరోధినీ అవమాననా. మానసమనఁగా పూజ. దానికి విరుద్ధమై
నది. ౬. అవజ్ఞాయతే అనయేత్సవజ్ఞా. జ్ఞా అవబోధనే. దీనిచేత నీచ
ముగాఁ దలఁపఁబడును. ౭. అవహేడయతీత్యవహేళనం. హేడ్పు అనా
దరే. శడయోరభేదః. అనాదరించుట అవహేళనము. ౮. అసూర్క్షణ
నాదరః. సూర్క్షణ ఆదరే. అనాదరము అసూర్క్షణము. అసుక్షణం,
అసూక్షణం, ఇతి చ పాఠః. ౯. తిరస్కారముపేర్లు.

మద్దాక్షం ప్రీత్రపా వ్రీడా లజ్జా-

మద్ద మక్షం వాగ్మత్ర మద్దాక్షం. తిన్ననిమాటలుగలది. ౧. జ
ప్రీతీతి ప్రీతి. ఈ. నీ. ప్రీ లజ్జాయాం. సిగ్గుపడుట ప్రీ. ౨. త్రపతే
త్రపా. త్రపూష్ లజ్జాయాం. లజ్జించుట త్రప. ౩. వ్రీడయతీతి వ్రీడా. వ్రీడ
కోదనే లజ్జాయాం చ. ప్రేరేపించునది. వ్రీడశబ్దః పుల్లింగోఽప్యస్తి.
కాచ—“వ్రీడాదివాభ్యాశగతైర్విలత్యే” ఇతి మాఘకావ్యే, తృతీయ
చ్ఛ్లో. ౪. లజ్జనం లజ్జా. ఓ లజ్జ ఓ లజ్జీవ్రీడే. లజ్జించుట లజ్జ. ౫. సిగ్గుపేర్లు.

సాఽపత్రపాఽన్యతః.

౨౩

నికృష్టా త్రపా అవత్రపా. చెడ్డసిగ్గు అవత్రప. ౧. పరులు
నున్నందునఁ గలిగినసిగ్గుపేరు.

* తూన్తి సితితూ-

తూనూ తూంతిః. ఇ. నీ. తూమూమ్ సహనే. తూమించుట తూ
౧. తితితూ తే తితితూ. తిజ నిశాతనే. ఓర్పుట తితితూ. ౨. ఓర్పుపేళ్లు.

* అభిధ్యా తు పరస్వవిషయే స్పృహ,

అపహరణే గ్రహణే ధ్యాన మభిధ్యా. ధైర్యచింతాయాం-అ
రించవలె ననుచింత. అభిధ్య. ౧. పరధనవిషయ మైనయభిలాషకు

* అతూన్తి రీర్ష్యా-

న తూంతిః అతూంతిః ఇ-నీ. తూంతి ఓర్పు-అది గానిది అతూ
౧. ఈర్ష్యతీతి ఈర్ష్యా. ఈర్ష్య ఈర్ష్యాయాం-ఓర్వలేకుండుట ఈర్ష్య
౨. పరులనంపదను నహించ లేకుండుట పేళ్లు.

* అసూయా తు దోషారోహో గుణేష్యపి.

గుణేషు సత్స్వపి పరేషు దోషారోహః అసూయా-మంచిగుణ
లు గలిగియున్నను చెడుగుణముల నారోపించుట అసూయ యనం
ను, అన్యతీత్యసూయా. అను తేవణే. మంచియున్నను పరునియ
దుర్గుణముల నారోపించుటపేరు.

* వైరం విరోధో విద్వేషః-

వీరస్య కర్తృ వైరం. వీరునియొక్క వ్యాపారము. ౧. విశేష
రోధః. విరోధః రుధిర్ ఆవరణే-ఓర్పును విశేషముగా నడ్డగించు
౨. విశేషో ద్వేషః విద్వేషః. ద్వేష అప్రీతౌ. అధికమైనద్వేషము వి
షము ౩. వైరము పేళ్లు.

* మన్య శోకా తు శుక్ స్త్రియామ్,

మన్య తే అనేనేతి మన్యః. ఉ. పు. మనజ్జానే- దీనిచేత నెఱు
బడును. విరుద్ధలక్షణచేత నేమియు నెఱుంగఁబడదని యర్థము.
శోచనం శోకః. శుక్చ. చ-నీ. శుచ శోకే-శోచించుట శోకము
౨. ౩. శోకముపేళ్లు.

* పశ్యాత్తాపోఽనుతాపశ్చ విప్రతీసార ఇత్యపి.

పశ్చాత్తాపయతీతి పశ్చాత్తాపః. అనుతాపశ్చ తప సంతాపే -
 భజనముచేత ముం దొకపనిఁ జేసి వెనుక నొచ్చుకొనుట పశ్చాత్తాప
 ము. అనుతాపమును. ౧. ౨. విరుద్ధం ప్రతిసరణం విస్త్రీసారః. సృగతౌ.
 విరుద్ధమునుగూర్చి ప్రవర్తించుట. ౩. పశ్చాత్తాపముపేళ్లు.

కోప క్రోధామర్షరోష ప్రతిఘాతు ట్కుఢౌ స్తిగ్ధా,
 కోపనం కోపః. కుప క్రోధే. కోపించుట. ౧. క్రోధనం క్రోధః.
 క్రుధ క్రోధే. క్రోధించుట క్రోధము. ౨. న మర్షణమమర్షః. మృషు సహ
 పీట్యకుండుట అమర్షము. ౩. రుష్యతే అనేనేతి రోషః. రుష హిం
 సాయాం. దీనిచేత హింసించఁబడును. ౪. ప్రతిహంతీతి ప్రతిఘః. హన
 నాంసాగత్యైః-సత్కర్తృను జెఱుచునది. ౫. / రుష్యత ఇతి రుట్. ష-సీ.
 రుష రోషే. రోషించుట. ౬. క్రోధః. క్రుధే. ధ. సీ. క్రుధ రోషే,
 క్రోధించుట. ౭ కోపముపేళ్లు.

శుచౌ తు చరితే శీలమ్-

శీలతీతి శీలం. శీల సమాధౌ. లెస్సగా నడచుట శీలము. ౧ .

ఉన్మాద శ్చిత్తవిభ్రమః.

౨౬

ఉన్మాద్యతే అనేనేత్యున్మాదః. మదీ హర్షగ్లేవనయోః. దీనిచేత
 మదించును. ౧. చి త్తస్య విభ్రమః చి త్తవిభ్రమః-చిత్తముయొక్కభ్రాంతి
 ౨. భూతావేశాదులచేతఁ గలిగినచిత్తచాంచల్యముపేళ్లు.

ప్రేమా నా ప్రియతా హార్దం ప్రేమ స్నేహః

ప్రియస్య భావః ప్రేమా. న. పు. ప్రియతా చ-ప్రియముయొక్క
 భావము ప్రేమ ప్రియత. ౨. హృదయే భవం హార్దం. హృదయమం
 దుఁ బుట్టినది. ౩. ప్రీణనం ప్రేమ. న. న. ప్రీణో తర్పణే. సంతోషిం
 జేయుట. ౪. స్నిహ్యత ఇతి స్నేహః. స్నిహప్రీతౌ. ప్రీతి. ౫. స్నేహ
 మపేళ్లు.

అథ దోహదమ్,

ఇచ్ఛా కాక్షా స్పృహేహః తృప్త్యాఞ్చ లిప్సా మనోరథః. ౨౭
 కామోఽభిలాష స్తర్షశ్చ-

దోహః పూర్తిః. దుహ ప్రపూరణే - తం దదాతీతి దోహదం
 దాక్ దానే - దోహమునఁగాఁ బూర్తి దాని నిచ్చునది. ౧. ఏష

ణమిచ్చా. ఇమ ఇచ్చాయాం - ఇచ్చయించుట ఇచ్చ. ౨. కాంక్షా. కాంక్షా. కాంక్షి కాంక్షాయాం. కాంక్షించుట కాంక్ష. ౩. స్పృహ. స్పృహ. స్పృహ ఇచ్చాయాం. ఇచ్చయించుట స్పృహ. ౪. ఈమీహ. ఈహ చేష్టాయాం - మనోవ్యాపారము ఈహ. ౫. తృప్త. తృప్త. తృప్త పిపాసాయాం. ఇచ్చయించుట. తృప్తధాతోః. సార్థత్యేపి అశ్ర ఇచ్చాసామాన్యే వర్తతే. తృప్తధాతువు దప్పిగోయను నర్థముగలదైనను ఇచ్చట నిచ్చాసామాన్యమందు వర్తించున్నది. ౬. వాంఛనం వాంఛా. వాఛి ఇచ్చాయాం. కోరుటవాం. ౭. లబ్ధమిచ్చా లిప్సా. డు లభమ్ ప్రాప్తా-ఒకయర్థమును పొందయించుట. ౮. భృమక త్వేన మనసో రథఇన స్థితత్వాన్మనోరథః. మింపజేయుటవలన మనస్సునకు రథమువంటిది. మన ఏవ రథో యస మనోరథః - మనస్సే రథముగాఁ గలిగినది. కమనం కామః. కాంతో - కోరుట కామము ౧౦. అభిలషణ మభిలాషః. లష కాంతో కోరుట అభిలాషము. ౧౧. తర్షణం తర్షః తృప్త పిపాసాయాం - ఇచ్చయించుట తర్షము ౧౨. కోరిక పేళ్లు.

*

స మహా లాలసా ద్వయోః,

స ఏవ అధికశ్చేత్ లాలసా. అధిక మైనయాకోరికయే లాలమనంబడును. లస్యతే లాలసా. పు. లస శ్లేషణకీడనయోః - మనయొక్క కూడుటయైనను కీడయయినను లాలసము.

*

ఉపాధి ర్నా ధర్మచింతా-

ఉప సమీపే ఆధీయతే ధర్మోఽస్య ఉపాధిః. ఇ. పు. డు ధాధారణపోషణయోః - దీనిసమీపమునందు ధర్మము చేయఁబడును. ధర్మస్యచింతా ధర్మచింతా - ధర్మమును చింతించుట ధర్మచింత. ధర్మచింత పేళ్లు.

*

పు స్యాధి ర్నానీ వ్యథా-

ఆధీయతే దైన్యమనేనేత్యాధిః. ఇ. పు. డు ధాధాధారణయోః - దీనిచేత దైన్యము సంపాదించఁబడును. ౧. మనస్సుమైన న్యథపేరు.

*

స్యా చ్చింతా స్మృతి రాధ్యానం.

చిస్త్యతే చింతా. చితి స్మృత్యాం-చింతించుట చింత. ౧. స్మర
స్మృతి. స్మృ ఆధ్యానే-స్మరించుట స్మృతి. ౨. ఆధ్యాయతే ఆధ్యా
ధ్యైచింతాయాం. చింతించుట ఆధ్యానము. ౩ చింతించుటజేల్లు.

ముత్కణ్ఠో త్కులికే సమే,

ఉత్కంఠ్యతే ఉత్కంఠా, కఠి శోకే - ఉద్గతమైనశోకము ఉత్కం
౧. ఉత్కంఠ్యతే ఉత్కంఠికా. కల సంఖ్యానే-ఉద్గతమైనసంఖ్య గలి
పడి. ౨. ఇష్టవస్తుప్రాప్తియందలికాలవిశంబము నోర్వజాలక తహ
హపడుటపేరు.

ఉత్సాహో వ్యవసాయ సాన్యతే -

ఉద్గతం సహసం ఉత్సాహ. మహ మర్హణే ప్రయాసము నోర్చుట.
వ్యవసాయత ఇతివ్యవసాయః. ఖోఽన్తకర్తణి-విశేషముగానిశ్చయించు
వ్యవసాయము. సా. అభ్యవసాయః. ౨. మహాకార్యవిషయ మైన
మహ్యగముజేల్లు.

స వీర్య మతిశక్తిభాక్. ౨౯

వీరే సాధు వీర్యం - వీరునియందుండునది. ౧. మిక్కిలి దృఢ
వయా యుత్సాహము పేరు.

కపటోఽస్త్రీ వ్యాజ ద మ్భాపథయ శ్చర్ద్య కైతవే,
కుస్మతి ర్నికృతి శ్చార్యమ్ -

కం బ్రహ్మణమపి పటతీతి కపటః. అ. ప్న. పట గతౌ-బ్రహ్మ
గూడబొందునది. కే శిరిసి పటవదాచ్చాదకః కపటః. శిరస్సునఁ
బమువలె గప్పియుండునది. ౧. వ్యజ్యతే అనేనేతి వ్యాజః. అజ గతి
పథాయోః. దీనిచేత ప్రేరేపింపబడును. ౨. దభ్నీతి హింసస్తీతి
భః దమ్భు దమ్భనే - పీడించునది. ౩. ఉప సమీపే ధీయత ఇత్యు
పి. ఇ. పు. డు దాళ్ ధారణపోషణయోః - సమీపవస్తువునం
పించబడునది. ౪. ఛాద్యతే స్వరూపమనేనేతి ఛర్ద్య. న. న. ఛద అప
రణే దీనిచేత స్వరూపము గప్పబడును. ౫. కితవస్యకర్త కైతవం.
పుడనగా ధూరుండు వానివ్యాపారము కైతవము. ౬. కుత్సితా
క్తిగ్గతిః కుస్మతి. ఇ. సీ. స్మ గతౌ-కుత్సితమైన నడత. ౭. నికృష్టం కృ
తి హింసస్తీతి నికృతి. ఇ. సీ. కృళ్ హింసాయాం-నీచముగా హిం

సించునది. ౮. శతస్యభావః శాత్యం. శతనియొక్కభావము. ౮. టము పేర్లు.

* ప్రమాదోఽనవధానతా.

శక్తుంధైయుండియు చేయఁదగినకార్యము చేయకుండుట ప్రమాదము. ప్రకృష్టో మదః ప్రమాదః. మదీ హర్షగ్నేపనయోః - ప్రకృష్టమదము సునూదము. ౧. అనవధానస్య భావః అనవధానతా-అవధానము లేనివానియొక్క భావము అనవధానత. ౨. ప్రమాదము పేర్లు.

* కౌతుహలం కౌతుకం చ కుతుకం న కుతూహలమ్,

కుత్సితం సావం తూలయతీతి కౌతుహలం. కుతూహలం తూల నిష్కోషణే - కుత్సితమైన సావమును బయలుపఱచునది ౧. కుత్సితం తోజయతి హిస స్తీతి కుతుకం. కుతుకమేవ కౌతుకం. తోహింసాయాం - కుత్సితమును జెఱుచునది కుతుకము. కుతుకమే కౌతుకము. ౨. ౩. అపూర్వ వస్తువును గోరుటపేర్లు.

* స్త్రీణాం విలాస విబోధిక విభ్రమా లలితం తథా.

హేలాలీలే త్యమీ హావాః క్రియాః శృంగారభావజాః,

స్త్రీణాం శృంగారభావరతిజనితాః విలాసాదిక్రియాః భావోద్వేగచ్యవస్తే. స్త్రీలయొక్క శృంగారభావమైనరతివలనఁ బుట్టిన విలాసాదిక్రియలు భావము లనంబడును. భూయంతే రాగిణోఽత్ర భావాభాసంతాయాం - దీనియందు కాముకు లగుదురు. సా. హూయంతే రాగిణోఽత్ర హావా ఇతి వా సాతః. హు దానాదనయోః - దీనిచేత ముకులు న్యవశముగాఁజేయఁబడుదురు. ౧. విశేషేణ లసనం విలాసం లస శ్లేషణక్రీడనయోః - ప్రియునియొక్క దర్శనముచేత నైన కటాక్షభావవికారాదులు విలాసము. ౧. వివోః గతివిశేషస్య ఓకః స్థానం విబోధివబయోరభేదః. విపూర్వకో వా గతిగంధన యోరితి ధాతుః - విపులంగా గతివిశేషము. అదిగలది. సాపరాధుఁడైనప్రియునికథ వినునపు ఁచుకంత యనాదరము బిబోధికము. ౧. విశేషేణ భ్రమః. విభ్రమభ్రమము అనవస్థానే. విశేషమైనచలనము విభ్రమము. త్వరచేత భూతావిపర్యయము విభ్రమము. ౧. లలతీతి లలితం. లల విలాసేన మారాంగవిన్యాసరూపమయొప్పునది. ౧. హేలనం హేలా-హిల

శ్రీ. సంభోగమందలి యభిప్రాయము హేల. ౧. లీలనం లీలా. లీజ్
శ్రీ. సంశ్లేషము లీల. ౧. ఇతిశబ్దస్య ఆద్యర్థకత్వా ద్విచ్ఛిత్తికిలికిందిత
మితాదయో గృహ్యంతే ఇతి - శబ్దము ఆద్యర్థకముగావున విచ్ఛిత్తి
చిత్తుట్టుమితాదులును గ్రహింపబడుచున్నవి.

ద్రవకేళిపరీహాసాః క్రీడాల్లీలా చ నర్తచ. 32

ద్రవతి చిత్తమనేన ద్రవః. ద్రుగతౌ-దీనిచేత మనస్సుకఱగును.
లం త్యనేనేతి కేళిః-ఇ. పు. కిలక్రీడాయాం. దీనిచే గ్రీడింతురు. ౨. పరి
హాసంత్యక్తేతి పరీహాసః. హాసే హాసనే. దీనియందు నవ్వుదురు. 3.
సం క్రీడా. క్రీడృ విహారే - విహరించుట. ౪. లయనం లీలా. లీజ్
శ్రీ. సంశ్లేషణము లీల. ౫. నృణాతి రత్యతిశయం ప్రాపయతీతి
న. న. నృనయే. రత్యతిశయమును బొందించునది. ౬. స్త్రీపురు
ష పరస్పరముజేసికొనునట్టి పరిహాసము పేళ్లు.

వ్యాజోఽపదేశో లక్ష్యం చ-

పరద్రోహమే ఫలముగాఁ గలది కపటము. తనప్రయోజనమున
యొకటి నుద్దేశించి మఱియొకటి నేయుట వ్యాజము. వ్యజ్యతే క్షిప్య
నేనేతి వ్యాజః. అజ గతిక్షేపణయోః. దీనిచేత అనిష్టము పోగొ
డును. ౧. అపదిశంతే అతద్రూపేణేత్యపదేశః. దిశ అతిస్పృశే.
శించిన పదార్థము దీనిచేత విడువఁబడును. ౨. లక్ష్యతే అనేనేతి
ల్యం. పా. లక్షం. లక్షదర్శనాంకనయోః. దీనిచేత ప్రయోజనము
బడును. 3. వ్యాజముపేళ్లు.

క్రీడా ఖేలాచ కుర్దనమ్,

క్రీడనం క్రీడా. క్రీడృ విహారే. క్రీడించుట క్రీడ. ౧. ఖేలనం
విహరించుట. ౧. కుర్దః కుర్దనం. కుర్ద ఖుర్ద గుర్ద గుద క్రీడాయా
క్రీడించుట కుర్దనము. 3. కందు కాదిక్రీడపేళ్లు.

మర్తో నిదాఘ స్వేద సాన్యత్ -

జఘర్తితి ఘర్తః. ఘృక్షరణదీప్త్యః. కాఱునది. ౧. నితరాం దహ
నిదాఘః. దహ భస్మీకరణేమిక్కిలి వీడించునది. ౨. స్వేద్యతే అనే
నాఙ్గమితి స్వేదః, దీనిచే నొడలు చెమర్చును. 3. చెమటపేళ్లు.

ప్రళయో నష్టచేష్టతా.

33

ప్రలీయంతే క్రియా అత్రేతి ప్రళయః. దీనియందు క్రి
లీనమాను. ౧. హర్షాదులవలన దేహచేష్టలు మాలియుండుట

* అవహిత్తాకారగుప్తిః-

అనురాగాది జనితమోహాత్ చక్షురాదివికార ఆకారః.
లజ్జాభయాదినా గోపనమవహిత్తేత్యుచ్యతే. అనురాగాదులవలనః
గర్గురుపాటుమొదలైన యవయవ వికారము ఆకారము, దానిని
యాదులచేతః గప్పట అవహిత్తయనంబడును. అవ హీయతే గో
ఆకారః అనయేత్యవహిత్తా. ఓ హక్ త్యాగే. దీనిచేత నాకార
పనముచేయఁబడును. ప. అవహిద్ధం. అని కొందఱు. ౨, ఆ
పనమునేర్లు.

* సమా సంవేగ సంభ్రమా,

సం విజ్యతే అనేనేతి సంవేగః. ఓ విజీ భయచలనయోః.
జలింపఁబడును గనుక నైనను వెఱవఁబడును గనుక నైనను సంవే
౧. సం భ్రమ్యతే అనేనేతి సంభ్రమః, భ్రము చలనే. దీనిచే
ము గలుగును. ౨. హర్షాదులవలననైన పనులయందలి త్వరపేళ్లు.
నై న్యదర్శనాదులవలనఁ బుట్టిన తారతమ్యవిచారముపేళ్లనికొందఱు.

* స్యా ఉచ్చరితకం హాస సోత్పాదనః-

ఉత్పాద్యతే ఉజ్జి ప్యతే అనేనేత్యుత్పాదనః. తేన సహ
ఇతి సోత్పాదనః ఉచ్చరితకమిత్యుచ్యతే. ఉత్పాదనమనఁగా నె
డుచుట దానితోఁగూడిననవ్వు ఉచ్చరితకమనంబడును. ఆ నమ
చ్చరితత్యాచ్చరితకం. ఘర ఛేదనే. అంతటఁ గోయునది. ౧.
లకు రోషము గలిగించునవ్వుపేరు.

* స మనాక్ స్థితమ్.

సః హాసః మనాక్ ఈషచ్ఛేత్ స్థితమిత్యుచ్యతే. ఆనవ్వు
మైనచో స్థితమనంబడును. స్థీయతే స్థితం. మ్హిజ్ ఈషద్ధనసే
చుకంత నవ్వుట స్థితము. కపోలవికాసమాత్రముగలది స్థితము. (స
శరీర కంపం అతిహాసితం. బాష్పశరీరకంపములతోఁ గూడినది. ఆ
స్థితమనంబడును.) చిలునగవుపేరు.

* మధ్యమః స్యా ద్విహాసితమ్-

స్తితాతిహాసితయోర్ధ్వమః విహసితం. చిటునవ్వునకును పెద్దనకును మధ్యమైన నవ్వు విహసితమనంబడును. విశేషేణ హాసనం సీతం. హాసే హాసనే. విశేషముగా నవ్వుట విహసితము.

రోమాఞ్హోస్తి రోమహర్షణమ్,

రోష్ట్రామంచనం రోమాంచః. అంచు గతిపూజనయో - రోమము గగ్గురుపాడచుట రోమాంచము. ౧. రోమాణి హృష్యంత్యనేనరోహర్షణం. హృష్య తుష్టా. దీనిచేత రోమములు ప్రకాశించును. ౨. రోమపాడుచుటపేళ్లు.

క్రద్ధితం రుదితం క్రుప్తమ్.

క్రద్ధనం క్రద్ధితం. క్రద్ధి ఆహ్వనేరోదనే చ. రోదించుట. ౧. క్రద్ధనం రుదితం. రుదిర్ అశ్రువిమోచనే. దుఃఖముచేత కన్నీరు జాఱుచుట. ౨. క్రోశనం క్రుప్తం. క్రుశ ఆహ్వనే రోదనే చ. ఏడ్చుట వ్యము. ౩. రోదనముపేళ్లు.

జృమ్భస్తు త్రిషు జృమ్భణమ్.

3౫

జృంభంతే అనేనేతి జృంభః. అ. త్రి. జృంభణం చం జభ జృభి ప్రవినామే. దీనిచేత దేహము సంకోచవికాసాదులఁ బొందును. ౧. ఆపులింతపేళ్లు.

విప్రలమ్భావినంవాదో.

విప్రలంభనం విప్రలంభః. డులభమ్ ప్రాప్తా. విపరీతముగా నర్థము బొందుట విప్రలంభము. ౧. వినంవదనం వినంవాదః. వద వ్యక్తం వాచి. విపరీతముగాఁబలుకుట. ౨. విపరీతముగాఁబలుకుటపేళ్లు.

రిభణం ఫలనం సమే,

రింఖోరింఖణం, రింఖగతౌ. పా. రింగణం. జాఱుటరింఖణము. రింఖమును. ౧. ఫలితం ఫలనం. ఫలనంచలనే. చలించుటఫలనము. ౨. ఫలకుఁ గాని స్వధర్మమును వదలుటకుఁ గాని పేళ్లు.

స్యాన్నిద్రా శయనం స్వాప స్వప్న సంప్రేత ఇత్యపి.

3౬

నియతం ద్వాన్తి ఇంద్రియాణ్యత్రేతినిద్రా. ద్వా కుత్సాయాం. దీనియందు నింద్రియములు నియతముగా నుపరతములౌను. ౧. శయనం. శీతోస్వప్నే. నిద్రించుటశయనము. ౨. స్వపితం స్వాపః.

స్వప్నశ్చ. శిష్యుః శయే. శయనించుటస్వాపము. స్వప్నంబును. సంవిశంతీంద్రియాణ్యత్రేతి సంవేశః. విశప్రవేశనే. ఇంద్రియములు యందు ప్రవేశించును. నిద్రపేళ్లు.

* తద్దీప్తి ప్రమీలా-

అత్యంత మింద్రియాణి ద్రాంత్యత్రేతి తంద్రీ. ఈ. సీ. ద్రా. యాం గతౌ. దీనియందు ఇంద్రియములు మిక్కిలి యుపరతములైన ప్రమీలంతీంద్రియాణ్యత్రేతిప్రమీలా. మీలనిమీలనే, ఇంద్రి. లు దీనియందు మిక్కిలి మూయఁబడును. ౨. కునికిపాటు (అత్య. మాదులచే నన్నియవయవములు స్వాధీనము తప్పియుండుట) పేళ్లు.

* భృకుటి ర్భృకుటి ర్భృకుటిః స్త్రియామ్, భువోః కుటిః కుటిలతా భృకుటిః, భృకుటిః, భృకుటిశ్చ. కాటిల్యే కనుబొమ్మల కుటిలత్వము భృకుటి, భృకుటి, భృకుటి. ౧. ౨. ౩. బామముడిపేళ్లు.

* అదృష్టి స్సన్య దసామ్యేక్ష్య-

రోషాదసామ్యా దృష్టిరదృష్టిః. రోషముచేత కూరమైన విరుద్ధా దృష్టిరదృష్టిః, విరుద్ధ మైన దృష్టి అదృష్టి. ౧ రోషము కూరమైన చూపుచేరు,

* సంసిద్ధిప్రకృతీ సమే.

స్వరూపం చ స్వభావశ్చ నిసర్గశ్చ-

సమ్యక్ సిద్ధిః సంసిద్ధిః. ఇ. సీ. పిధు గత్యాం. పదార్థ లెస్సగాపొందునది. ౧. ప్రకృష్టం కరోతీతి ప్రకృతిః. ఇ. సీ. దు. కరణే. పదార్థమును ప్రకృష్టముగాజేయునది. ౨. సమే. అన్య. వణముచేత సంసిద్ధిప్రకృతిశబ్దములు స్త్రీలింగములు. స్వస్య స్వరూపం, తనయొక్కరూపము స్వరూపము. ౩. స్వస్య భావః. తనయొక్క భావము స్వభావము. ౪. నిసర్గ్యతే అనేనేతి. సృజ విసర్గే. పదార్థము దీనిచేత మిక్కిలి సృజింపఁబడును. ౫. వముపేళ్లు.

*

అథ వేపధుః,

* కమ్మ:-

వేపనం వేపధుః. టు వేపృ కంపనే. కంపించుట వేపధువు. ౧. కంపనం కంపః. కపి కిచ్చి చ్చలనే. చలించుట కంపము. ౨. వణఃకుపేళ్లు.

అథ త్మణ ఉద్ధర్షో మహ ఉద్ధవ ఉత్సవః. 3౫

త్మణ తే హిన స్తిమగిఖమితి త్మణః, త్మణ హింసాయాం. దుగి ఖమును చెఱుచునది. ౧. ఉద్ధర్ష యంత్యనేనేత్సుద్ధర్షః, హృషల్లీకే నీచేత. సంతోషింతురు. ౨. మహ్యతే జనై రితి మహః. అ.వు. మహా భూజాయాం. జనులచేతఁ బూజింపఁబడును. 3. ఉత్ ధునోతి దుగిఖమి త్యుద్ధవః. ధూళ్ళ కంపనే. దుగిఖమును పోగొట్టునది. ౪. ఉత్సావతే సుఖమితి ఉత్సవః. షూజ్ ప్రాణిగర్భవిమోచనే. సుఖమునుబుట్టించు నది. సువతిప్రేరయతి జనానితివా ఉత్సవః. షూ ప్రేరణే. జనులను ప్రేరే పించునది. ౫ ఉత్సవముపేళ్లు.

పాతాళవర్గము.

అధోభువన పాతాళ బలినద్వ రసాతలమ్,
నాగలోకః-

అథః స్థితం భువనమధోభువనం, క్రిందనుండులోకము. ౧. పతం త్యస్త్రి పాపాత్పాతాళం. పత్ ౪గతౌ. పాపమువలన దీనియందుఁబడు తురు. ౨. బలేరసురస్య సద్వ నివాసః బలినద్వ. న. న. బలిచక్రవర్తికి నివాసము. 3. రసాయాః భూమేః తలమధోభాగః రసాతలం. భూమి యొక్క అధోభాగము. ౪. నాగానాం నర్పణాం లోకః నాగలోకః. సర్పములయొక్క లోకము. ౫ పాతాళలోకనామములు.

అథ కుహరం సుషిరం వివరం బిలమ్. ౧

చిద్రం నిర్వ్యథనం రోకం రద్ధ్రం శ్వభ్రం వపా సుషిః,

కుం భూమిం హరతీతి కుహరం. హృళ్ళహరణే భూమిని హరించు నది. కుత్సితం కృత్వా హరతీతి కుహరం. వదార్థమును కుత్సితముగాఁజేసి హరించునది. కుహతి విస్తాపయతి తమసా వా కుహరం. కుహ విస్తాపనే. తమస్సుచేత విస్తయమునుజేయునది. ౧. సుష్టు స్యతి గతిమితి సుషిరం. షో ౨ న్తకర్షణి. మిక్కిలి గతిని జెఱుచునది. ౨. విగతః వరః వారణమస్యవివ రం. వృళ్ళ వరణే. అడ్డములేనిది. 3 బిల్యతే భిద్యత ఇతి బిలం. బిల భేదనే.

భేదింపఁబడునది. ౪. ఛిద్ర్యత ఇతి ఛిద్రం. ఛిద్ర్ దై వ్యధీకరణే. భేదింపఁబడునది. ౫. నిశ్చయేన వ్యథనం భయమత్ర నిర్వ్యథనం. వ్యథ భయమనయోః. దీనియందు నిశ్చయముగా భయము గలదు. ౬. లోచతే కాశత ఇతి రోకం. రుచ దీప్తా. ప్రకాశించునది. రోచతే అనేన వస్తాదికమితి రోకం దీనిచేత వస్తాదులు ప్రకాశించును. ౭. రణతి వాదనేతి రంధ్రం. రణ శబ్దే. వాయువుచేత మ్రోయునది. ౮. శోభనభృమాకాశ మస్త్నితి శ్వభృం. బయలు దీనియందు లెస్సగా గలదు. ౯. ఉప్యతే షీప్యతే తృణాదికమత్రేతి వసా. లు వపి బీజసంతాతృణాదులు దీనియందు పెట్టఁబడును. ౧౦. సుష్మస్యతి ప్రమాదవతి నితి సుషిః. ఇ. సీ. షోఽన్తకర్తణి. ప్రమాదమువలనఁ బడినవాహింసించునది. ౧౧. వసాసాహచర్యాత్సుషిశబ్దః స్త్రీలింగః. వసాబ్జసాహచర్యముచేత సుషిశబ్దము స్త్రీలింగము, రంద్రము పేర్లు.

* గర్తావతా భువి శ్వభృ-

గిరితి సర్పాదికమితి గర్తః. గ్రా నిగరణే. సర్పాదులను తిరిగియం దణఁగించునది. ౧. అవతి సర్పాదికమిత్యవటః. అవ రక్షణే సర్పాదులను రక్షించునది. ౨ భూమియందుండు బొక్కపేర్లు.

* సరణ్యే సుషిరం త్రిషు.

సుషిరశబ్దో రంధ్రవద్యస్తు వాచకత్వే త్రిలింగః. సుషిరశబ్దం రంద్రముతోఁ గూడినవస్తువును జెప్పనపుడు మూఁడులింగములయందును పర్తించును.

* అన్ధకారోఽస్త్రియాం ధావృంతం తమిస్రం తిమిరం తమః,

అంధం హతదృష్టిశక్తికం లోకం కరోతీత్యంధకారః. అ. పృథుకృత్ కరణే. లోకులను అంధులఁగాఁ జేయునది. ౧. ధ్వనంత్యు మార్గమపన్యంత ఇతి ధావృంతం. ధ్వన శబ్దే. మార్గమును గాననివారణ దీనియందు మొఱపెట్టుదురు. ౨. తమయతి లోకం తమః. స. స. తమిషవ తమిస్రం, తమ ధ్లానా. లోకమును ధ్లానిఁ బొందించునది. ౫. తమిష తిమ్యత్యనుష్టత్వా త్తిమిరం. తిమ ప్తిమ ఆర్ద్రీభావే. ఉష్ణము లేక ఆర్ద్రమైయుండునది. తిమ్యంతే కాముకహృదయాన్యనేనేతివా తిమిరం. దీనిచేత కాముకహృదయము ఆర్ద్రముగాఁ జేయఁబడును. ౮. చీకటిపేర్లు.

ధ్యాన్తే గాఢేన్ద్రతమనమ్-

అంధం కరోతీత్యంధం. అంధం చ త త్రమశ్చ అంధతమనం. అ. న. అంధము సంధముగాఁ జేయునట్టి తమస్సు. ౧ గాఢాంధకారముపేరు. ఓ ణేన్ద్రతమనమ్-

అవహీనం తమః అవతమనం. అ. న. అల్పమైనతమస్సు. ౧ ఓగి నైన చీకటిపేరు.

తమః.

3

విష్య క్సంతమనమ్-

విష్యక్సర్వతః వ్యాప్తం తమః సంతమనం. అ. న. అంతట వ్యాప్తమయిన తమస్సు సంతమనము. సంతతమవిచ్ఛిన్నంతమః సంతమనం. అవిచ్ఛిన్నమయినతమస్సు సంతమనము. ౧ అంతట వ్యాపించిన చీకటిపేరు.

భో గి వ ర్గ ము.

నాగాః కాద్రవేయాః-

నాగకాద్రవేయశబ్దా మానుషాకారేషు ఫణాలాంగూలాది క్షేషు దేవయోనిషు భోగిషు వర్తేతే. నాగకాద్రవేయశబ్దములు జిగలు తోకలు గలిగి, మనుష్యరూపులును దేవయోనులును నైనపాపలపేళ్లు. నగే పర్వతే చందనతరా వా భవాః నాగాః. అ. పు. త్వతమునందుఁ గాని చందనవృక్షమునందుఁ గాని పుట్టినవి. పద్భాస్యం గంగతీతి వా నాగాః. అగి గతౌ. పాదములచేత సంచరింపనివి. ౧. వ్యాః అవత్యాని కాద్రవేయాః. అ. పు. కద్రువుకొడుకులు. ౨.

తదీశ్వరః,

శేషేన్ద్రనో-

శేతే హరిరస్త్రిన్నితి శేషః. శీఙ్ న్వప్పే. హరి యితనిమీఁద మనించును. కల్పం తేపి శిష్యత ఇతివా శేషః. కల్పాంతమునందు మిగిలియుండువాఁడు. ౧. న విద్యతే అంతో నాశో యస్య సః పంతః. నాశము లేనివాఁడు. ౨ నాగులకు రాజైన ఆదిశేషుని పేళ్లు.

వాసుకిస్తు సర్పరాజః-

వసు రత్నం శే నిరసి యస్య సః వసుకః తస్మాత్తత్త్వం వాసుకిః.

ఇ. పు. వసు వనఁగా రత్నము. అది శిరస్సునఁ గలవాఁడు వసుకి
వానికొడుకు వాసుకి. వసతి పాతాళ ఇతి వాసుకిః. వస నివాసే.
తాళమందుండువాఁడు. ౧. సర్పాణాం రాజా సర్పరాజః. సర్ప
కు తేఁడు. ౨ వాసుకిపేర్లు.

*

అథ గోనసే.

తిలిప్ప స్సాన్స్ -

గోదీవ నాసా యస్య సః గోనసః. గోవునాసికవంటి నాసికగల
౧. తిలతి చరతీతి తిలిప్పః. తిల గతౌ. చరించునది. కొండచిలువ

అజగరే శయు ర్వాహన ఇ త్యుభౌ,

అజం ఛాగం గిరతీత్యజగరః, గ్రా నిగరణే. మేఁకను మ్రింగు
న జాగ ర్తీత్యజగరః. జాగృ నిద్రాక్షయే ఎప్పుడును మేలుకొననిది.
నిత్యః గరః అన్య వా అజగరః. నిత్యమైనవిషము గలిగినది. ౧. శేతే
త్యర్థం శయుః. ఉ. పు. శీఢ్ స్వప్నే. మిక్కిలి నిద్రించునది. ౨. వా
వాయుః, తేన హసతీతి వాహసః. హసే హసనే. వా యనఁగా వా
పు. దానిచేత సంతోషించునది. వాహం గమనం స్యతీతి వాహ
పోఽన్తకర్ణణి. గమనమును జెలుచునది. ౩ పెనుబాముపేర్లు.

* అలగర్దో జలవ్యాళః.

అలం గిరతి భేకా నిత్యలగర్దః. గ్రా నిగరణే. మిక్కిలి కప్ప
మ్రింగునది. పా. అరగర్దః. అరః శీఘ్రగః గర్దః కాంతౌర్వా. గ
అభికాంతౌర్వాం. అరశ్చాసా గర్దశ్చేత్యరగర్దః. అరమనఁగా
ముగాఁ బోవునది. గర్దమనఁగా కాంతించునది. కనుక అరగర్దము,
యోరభేదాత్. పా. అభివద్గర్దతీత్యభిగర్దః, గర్దశబ్దే. కర్కటకము
నటచునది. పా. నిర్విషతయా న జగదర్దయతీతి అజగర్దః. అర్ద పీ
విషములేని దాటచే జగత్తును బీడింపనది. ౧. జలే వ్యాళః జలవ్యా
ఉదకమందుండెడి సర్పము. ౨ నీరుకట్టుపాముపేర్లు.

*

సమా రాజిల డుణ్ణుభౌ.

రాజః రేఖా అస్తిన్న స్తీతి రాజిలః. రేఖలు గలిగినది. ౧. ర
తీతి డుండుభుః. డుడి మజ్జనే. అణఁగియుండునది. ౨ ఇరుదలశిఖండి

* మాలుధానో మాతులాహిః-

మాలుభిర్ధీయతే పోవ్యత ఇతి మాలుధానః. డు ధాన్ ధారణ
 పడయోః-మాలు లనఁగా నీచులు. వారిచే బోపింపఁబడునది. ౧.
 మాతులానామ ఓషధిః తస్యాం స్థితః అహిః మాతులాహిః - మాతుల
 పసియోషధియందుండునర్పము. ౨. ఉమ్మై త్రలోనుండెడి ముట్టులఁ
 మువేళ్లు.

నిర్ముక్తో ముక్తకఞ్చుకః,

కంచకేన ముక్తః. నిర్ముక్తః. ముచ్ఛో మోక్షణే కుబుసముచే
 కువఁబడినది. ౧. ముక్తః కంచుకోనేన ముక్తకఞ్చుకః. విడువఁబడిన
 కుబుసము గలది. ౨ అప్పుడు కుబుసము విడిచినపామువేళ్లు.

నర్పః పృథాకు ర్భుజగో భుజంగోఽహి ర్భుజంగమః.

౬

ఆశీవిషో విషధర శ్చక్రీ వ్యాళ స్రరీసృపః,
 కుట్టలీ గూఢపా చ్చక్షుశ్చివాః కాకోదరః ఫణీ.

౭

దర్శకరో దీర్ఘపృష్ఠో దద్దశూకో బిలేశయః,
 ఉరగః పన్నగో భోగీ జిహ్వగః పవనాశనః.

౮

(లేలిహనో ద్వీరసనో వ్యాళః కుమ్భినసో హరిః,)

నర్పతీతి నర్పః. సృప్ఘో గతౌ - చరించునది. ౧. పర్వతీతి పృథా
 డ. ఉ. పు. పర్వ కుత్సితేశబ్దే, కుత్సితముగాఁ బలుకునది. ౨. భుజం
 కుటిలం గచ్ఛతీతి భుజగః. భుజంగః. భుజంగమశ్చ. గమ్ఘో గతౌ, కుటిల
 మగాఁ బోవునది గనుక భుజగము. భుజంగము. భుజంగమము. ౩. ౪. ౫.
 బహతీత్యహిః. అహి గతౌ - చరించునది. ౬. ఆశిషి దంష్ట్రాయాం
 డమస్యాస్తీత్యాశీవిషః-ఆశీస్సు అనఁగా కోతి, అందు విషము గలది.
 శ్చక్రీ చక్షుశ్చివౌ-ఈకారాంతోఽవ్యస్తి. “ఆశీమివ కలామిందో” రితి రాజశేఖ
 ౧. ౭. విషస్య ధరః విషధరః-విషమును ధరించునది. ౮. శిరసి చక్ర
 మిగాచ్ఛక్రీ. న. పు. శిరస్సునందు చక్రము గలిగినది. చక్రం మండ
 కారతా అస్యాస్తీతివా చక్రీ. మండలాకారమై యుండునది. ౯.
 ప్పుం వృషతీతి వ్యాడః. శడయోరభేదాత్. వ్యాళః. అడ ఉద్యమనే
 వనుద్యమించునది. ౧౦. కుటిలం సర్పతీతి సరీసృపః. సృప్ఘో గతౌ-
 కుటిలముగాఁ బోవునది. ౧౧. కుండలాకారం వపురస్యేతి కుండలీ. న.
 ౧౨. కుండలాకారమైన శరీరముగలది. ౧౩. గూఢాః పాదాః యస్య సః

గూఢపాత్. ద. పు. కానరాని పాదములుగలది. ౧౩. చతుర
శృంగోతీతి చతుశ్శ్రీవాః. స. పు. శ్రు శ్రవణే - కన్నులవలన విన
చతుషీ శ్రవణే యస్యేతి వా. కన్నులే చెవులుగాఁగలిగినది. ౧౪
ఈషత్ అకం కుటిలగతికం ఉదరమస్యేతి కాకోదరః. ఇంచుకంత
గతియైనకడుపుగలది. కాకస్యేన ఉదరమస్యేతి వాకాకోదరః. కాకి
వంటి పొట్టగలది. ౧౫. ఫణా అస్యాస్తీతి ఫణీ. న. పు. పడిగగలి
౧౬. దర్వాకారత్వాత్ఫణా దర్వీ నై వ ప్రహరణాదా కరో
దర్వీకరః. తెడ్డువంటి ఆకారముగలిగినది గనుక పడిగదర్వీయనంబు
ఆపడిగ హస్తముగాఁగలిగినది. ౧౭. దీర్ఘం పృష్ఠం అస్యేతి దీర్ఘ
దీర్ఘమైన వీచుగలిగినది. ౧౮. కుత్సితం దశతీతి దందశూకః.
దశనే-కుత్సితముగాఁగఱచునది. ౧౯. బిలే శేత ఇతి బిలేశయః.
స్వప్నే-బిలమునందు నిద్రించునది. ౨౦. ఉరసా గచ్ఛతీత్యురగః. గ
గతౌ. ఉరస్సుచేత సంచరించునది. ౨౧. పద్భాన్యం న గచ్ఛతీతి పన్న
పాదములచేతఁ బోవనిది. పన్నం పతితం యథాతథా గచ్ఛతీతి పన్న
పడినట్టుగాఁ బోవునది. ౨౨. భోగస్సర్పశరీరం తదస్యాస్తీతి భోగ
పు. భోగమనగా సర్పశరీరము. అది గలిగినది. ౨౩. జిహ్వాం వక్రం
తీతి జిహ్వాగః. గమ్భా గతౌ. వక్రముగాఁ బోవునది. ౨౪. పవనః ఆ
యస్య సః పవనాశనః. వాయువు ఆహారముగాఁ గలిగినది. ౨౫. సా
స్యముగా సర్పముపేళ్లు.

* త్రి హ్విహేయం విహస్థాది.

అహా భవం ఆహేయం. త్రి.అహేయందుఁ బుట్టినది. ౧. హ
యొక్క విషము, అస్థి, చర్మము మొదలైనవానిపేళ్లు.

* స్ఫటాయాం తు ఫణా ద్వయోః,

స్ఫుటతీతి స్ఫటా. పా. స్ఫుటా. స్ఫుటిర్ విశరణే-విస్తీర్ణమై
౧. ఫణత్వనయా ఫణా. పు. ఫణ గతౌ. సర్పము దీనిచేఁ బోవును
పడిగపేళ్లు.

* సమా కశ్చుక నిర్దోకా-

కంచ్యతే బధ్యతే ఆనేనేతి కంచుకః. కచి దీప్తిబంధనయోః
చేత సర్పశరీరము బంధించఁబడును. ౧. నిర్దు చ్యత ఇతి నిర్దోకః. ము

నది. ౧. శుక్ల దేశభవః శౌక్ల కేయః-శుక్ల దేశమందుఁ బుట్టినది. ౧. వృణః పుత్రః బ్రహ్మపుత్రః- బ్రహ్మవలనఁ బుట్టినది. ఏష కపిలవర్ణో యాద్రిభవః ఇది కపిలవర్ణమై మలయాద్రియందుఁ బుట్టినది. ౧. ప్రయతీతి ప్రదీపనః. దీప్తీ దీప్తా-మిక్కిలి దీప్తముగాఁ జేయునది. ఏష రత్నోఽంజనాద్రిభవః ఇది ఎఱ్ఱవన్నెగలదై అంజనాద్రియందుఁ బుట్టినది. ౧. దరద దేశే భవః దారదః-దరదమును చేశమునఁ బుట్టినది. దర దేశా శేషే భవః దారదః-దరదమును పామునందుఁ బుట్టినది. ౧. వత్స న్యేవ నా న్య వత్సనాభః - వత్సముయొక్క నాభివలె నుండునది. సింధువారః వత్సవృక్షవిశేషభవః తత్సంబంధివాయుర్జ్వరప్రదః వావిలాకుపంటి లుగలిగిన వృక్షమందుఁ బుట్టునది. దీనియందుఁ బుట్టిన వాయువుయొక్క సృష్టముచేత జ్వరము పుట్టును. ౧. ప్థావరవిషభేదములపేర్లు.

* విషవైద్యో జాజలికో.

విషవిద్యాం వేత్తీతి విషవైద్యః - విషమును దించువిద్యను నేరనవాడు. ౧. జాంగలం విషవిద్యాం వేత్తీతి జాంగలికః. పా. జాంగులి. జాంగల మనఁగా విషమును దించుమంత్రము. దాని నెఱింగినవాడు విషము దించునట్టివైద్యునిపేర్లు.

*

వ్యాశగ్రా హ్య హితుణ్డీకః.

వ్యాశం గృహ్లాతీతి వ్యాశగ్రాహీ. న. పు. పా. వ్యాశగ్రాహీ. గ్రహ ఉపాదానే-పామును బట్టువాడు. ౧. అహి తుణ్డీకేన జీవతీత్యు త్కణ్డీకః- సర్పముఖముచేత బ్రతుకువాడు. పాములఁబట్టువానిపేర్లు.

స ర క వ ర్గ ము.

* స్యా న్నారకస్తు నరకో నిరయో దుర్గతిః స్త్రీయామ్,

నృణాతి ప్రాపయతి పాపిసస్త్వసమీపమితి నరకః. నరక ఏవ నరకః-నృ నయనే - పాపిష్ఠులను తనసమీపమును బొందించునది గనుక నరకము-నరకమే నారకము. నరాః కాయంత్యస్త్రిన్నితి వా నరకః నవన నారకై శబ్దే-నరులు దీనియందు మొఱపెట్టుదురు. ౧. ౨. అయః శుభావహ విధిః-సని గ్గతః అస్తాదితి నిరయః-అయమనఁగా శుభావహవిధి అది దీని న నిర్గతమాను. ౩. దుష్టా గతిః దుర్గతిః. ఇ. నీ. దుష్ట మెనగతి. ౪. నరకముపేర్లు.

తద్భేదా స్తవ నావీచి మహారావ రావవాః.

౧

సజ్ఞతః కాలసూత్రం చేత్యాద్యాః-

పాపినః తాపయతీతి తపనః - తప సంతాపే-పాపులను దపింపజేసినది. ౧. తరంగస్వల్పయోర్వీచిరితిరుద్రః-నా స్తి సుఖస్య స్వల్పోఽవ్యత్రచిః, ఇ.పు. వీచి యనఁగా స్వల్పము. సుఖముయొక్క లేశమైన దీనియందులేదు గనుక అవీచి - అవంత్యస్తాదితివా అవీచిః - అవ రక్షణే-దీనిన తమ్ము రక్షించుకొందురు. అవీచిశబ్దః తపనాదిసాహచర్యా త్పుంసి-యామవ్యస్తి. తథా చామరమాలాయాం—'విశేషాస్సృరవీచిః' తి. అవీచిశబ్దము తపనాదిశబ్ద సాహచర్యమువలనఁ బుంలింగమందు అమరమాలయనెడు నిఘంటువునందు స్త్రీలింగముగాఁ జెప్పటవలన లింగమందును వర్తించును. ౧. మహా రాద్రః రవః అత్రేతి మహారావః. రావశ్చ - మిక్కిలి భయంకరమైన ధ్వనిగలిగినది. ౧ సంస్కృతేఽత్రేతి సంఘాతః. హన హింసాగత్యోః - దీనియందు మిక్కిలి సంహరింపబడుదురు. ౧. పా. సంప్రాయంతే పాపినోఽత్ర సంహారః. తే హరణే. పాపులు దీనియందు సంహరింపబడుదురు. ౧. కాలామోమయాని నూత్రాణ్యస్తిన్నితి కాలసూత్రం. ఇనుముతీగలు దీనియందుఁ గలవు. ౧. ఆద్యశబ్దేన తమిస్తాంధతమిస్తాదయో గృహ్యంతే. శబ్దముచేత తమిస్తాంధతమిస్తాశాల్పలీత ప్రవాలుకాదులు గ్రహించబడుచున్నవి. ఆటు నరకభేదములపేర్లు.

సత్వాస్తు నారకాః,

ప్రేతాః-

నరకే భవాః నారకాః. అ.పు. నరకమున నుండువారు. ౧. ప్రకారమున నరక మిత్రాః ప్రేతాః. ఇహగతౌ-ప్రకృష్టముగా నరకమును బొందుదురు. తుత్విపాసాదిభిః భృశం ప్రాప్తా వా ప్రేతాః. ఆప్యేవాప్తా-ప్రేతాపాసాదులచేత మిక్కిలి పొందఁబడినవారు. ౨ నరకమునందుండు చతువులపేర్లు.

వైతరణీ సిన్ధుః-

విగతం తరణమత్ర వైతరణీ. త్వాప్లవనతరణయోః- దీనియందు లేదు. వితరణేన గోదానాదినా తీర్యత ఇతి వైతరణిః. గోదానా

దులచే దాటఁబడునది. విరుద్ధం తరణం వితరణం తదస్యామస్తీ
తరణీ. కష్టమైనదాటుటగలది. వితరణౌ అనూర్యే పాతాళే భవా
రణీ. సూర్యుఁడు లేనిది గనుక వితరణి పాతాళము అందు బు
వై తరణి. ౧ నరకమందున్న నని పేరు.

*

స్వా దలక్ష్యీస్తు నిర్మతి.

లక్ష్యీర్న భవతీత్యలక్ష్యీః. ఈ. సీ. సంపత్తు గానిది అలక్ష్యీ
ఋతేస్సన్తాగ్నాన్నిష్కాంతా నిర్మతిః - సన్తాగ్నమువలనఁ బాసినది.
నరకసంబంధమైన యభాగ్యముపేళ్లు.

* విష్టి రాజాః-

వేవేష్టితి విష్టిః. ఇ. సీ. విష్ణోవ్యాప్తా - వ్యాపించునది గనుక
విశతి నరకమనయా వా విష్టిః. విశ ప్ర వేశనే. దీనిచేత జనము నరకమ
ప్రవేశించును. ౧. ఆ సమంతాద్దుగ్ధిఖం జనయతీత్యాజాః. ఊ. సీ.
ప్రాదుర్భావే. అంతట దుగ్ధిమును బుట్టించునది. ఆజుష తే నరక
యేతివా ఆజాః. జషీ ప్రీతినేవనయోః. దీనిచేత నరకమును బా
దురు. ౨. జీతమీయక కొలుపుచేయుచుకొనుటపేళ్లు. భద్రకర
పేళ్లని కొందఱు. బలాత్కారముగా నరకమున ద్రొబ్బుటపేళ్లని
దఱు.

*

కారణా తు యాతనా తీవ్రవేదనా,

కృణాతీతి కారణా. కృ హింసాయాం - బాధించునది. ౧. ద
తి నాశమనయేతి యాతనా. యా ప్రావణే. దీనిచేత నాశమును బా
దురు. యాతయతీతి వా యాతనా. యతీ ప్రయత్నే. ఉపద్రవించు
ప్రయత్నము చేయుచునది. ౨. తీవ్రా చ సా వేదనా చ తీవ్రవే
తీవ్రమైనవేదన. ౩ అతివేదనపేళ్లు.

*

వీడా బాధా వ్యథా దుగ్ధిఖ మామనస్యం ప్రసూతిజమ్.

స్వా త్కృష్టం కృచ్ఛ్రీ మాభీలం త్రి ష్వేషాం భేద్యగామి యత్

వీడ్యంతే అనయేతి వీడా. వీడ అవగాహనే. దీనిచేత జనులు
పఁబడుదురు. ౧. బాధ్యంతే అనయేతి బాధా. బాధ్య విలోడనే
చే గలియఁబెట్టఁబడుదురు. ౨. విధ్యంతే అనయేతి వ్యథా వ్యథ
చలనయోః (దీనిచే జనులు భయపడుదురు లేక చలింతురు)

3. దుష్టాని ఖాని ఇంద్రియాణ్యత్రేతి దుఃఖం, దీనియందు ఇంద్రి
 యములు దుష్టము లౌను. దుర్నిందితం ఖనః వా దుఃఖం. ఖను అవదా
 నే. దుష్టముగా భేదపెట్టినది. ౪. మానసే సాధు మానస్యం. త న్నభ
 తీ త్యమానస్యం - మానసమునం దొప్పునది మానస్యము.
 దిగానిది అమానస్యము. ౫. అమనసోభావః ఆమనస్యమితివా. దుష్ట
 మనస్సుయొక్క భావము ఆమనస్యము. ౬. ప్రసూతౌజాతం ప్ర
 సూతిజం. జనీ ప్రాదుర్భావే - ప్రసూతియందుఁ బుట్టినది. ౭. కష్టతి
 నస్తీతి కష్టం. కష్ట హింసాయాం. హింసించునది. ౮. కృంతతీతి కృ
 త్తిం. కృతీ చేదనే - చేదించునది. ౯. ఆసమంతాత్ భయంతాతీ
 యాభీలం. లా దానే - అంతట భయము నిచ్చునది. ౧౦. పీడాదిషు దుః
 ఖాదయః అభేదోపచారాత్ యదా విశేష్యనిఘ్నాః తదాత్రిషు లింగే
 వర్తంతే. యథా కష్టా నేవా. కష్టో భృత్యభావః. కష్టం వ్యాక
 ణం. ఇతి లింగభట్టాదయః. పీడాదిశబ్దేషు యద్యద్విశేష్యగామి
 త్వస్యం త్రిషు లింగేషు వర్తత ఇతి టీకాన్వరన్వకారాదయః - పీడా
 దిశబ్దములలో అభేదోపచారము వలన విశేష్యనిఘ్నము లగుదుః
 ఖాదిశబ్దములు లింగత్రయమందును వర్తించును. కష్టా నేవా ఇత్యా
 లుదాహరణములు. పీడాదులు ౭ మనఃపీడకును, కష్టాదులు ౩ శ
 బ్దపీడకును వేర్లు. ఈ ౯ దుఃఖమునకే వేళ్ల నికొందఱు.

వారివర్గము.

సముద్రోఽబ్ధి రకూపారః పారావార స్పరిత్పతి,
 ఉదన్వా నుదధి సిన్ధు స్సరస్వా సాగరోఽర్జవః.
 రత్నాకో జలనిధి ర్యాదగపతి రపాంవతి,

సమ్యగున క్తి చంద్రోదయాదితీసముద్రః. ఉదీ క్లేదనే - చంద్రో
 యమువలన మిక్కిలి క్లేదమును బొందునది. అనఁగా వృద్ధిఁ బొందు
 నది సమంతాన్తుదం రాతీతి వా సముద్రః, రాదానే. అంశట సం
 షమునిచ్చునది. ముద్రయా సహితస్సముద్రః. ఈశ్వరాజ్ఞతో గూడు
 యుండునది. ౧. ఆపః ధీయంతే అస్తిన్నిత్యభిః-ఇ-పు. దుధాఞ్
 శరపోషణయోః - జలములు దీనియందు ధరింపఁబడును. ౨. మ

ర్యాదయా న కుం పృథివీం పృణాతీత్యకూపారః. పూ పాలనపు
యోః-మర్యాదచేతను భూమిని నింపనిది. అకుత్సితం పారమస్య
కూపారః-కుత్సితముగాని దరిగలిగినది. అవిద్యమానా కుః పృథ్వీ
రేఽస్యేతి వా అకూపారః, దీని ఆవలిదరియందు భూమి లేదు. 3.
రమావృణోతి పారావారః. వృళ్ వరణే - దరినిగప్పునది. అనగా
లేని దనుట. పా. పారమపారమస్య పారాపారః. అపారమైనతీర
లిగినది. "సతమాస్సతమాలతయాపారాపారాయయస్సదా వోద
ఇతిహరిప్రబోధే సందిష్టయమకం. ర. సరితాంపతిః సరిత్పతిః. ఇ.
నదులకుఁ బ్రభువు. గి. ఉదక మస్తి న్న స్తీత్యుదన్వాః. త. పు.
కముగలిగినది. గి. ఉదకం ధీయతే అస్తిన్నీత్యుదధిః. ఇ. పు. దు.
ళ్ ధారణపోషయోః-ఉదకము దీనియందు ధరింపఁబడును. 2. స
తే సింధుః. ఉ. పు. స్యందూ ప్రస్తవణే-ప్రవహించునది. ౮. సరో
తటాకే చేతి రుద్రః. తద్యోగాత్సరస్వాః. త. పు. సరస్సనఁగా
కము అది గలిగినది. ౬. సగరపుత్రైః ఖాతస్సగరః. సగరపుత్ర
ద్రవ్వఁబడినది. ౧౦. అర్ణాంసి సంత్యస్త్రిన్నీత్యర్ణవః. జలములుగలి
౧౧. రత్నానామాకరః రత్నాకరః - రత్నముల కెల్ల గనియైనది.
జలాని నితరాం ధీయంతేఽస్త్రిన్నీతి జలనిధిః. ఇ. పు. దుధాళ్
ణపోషణయోః. జలములు దీనియందు మిక్కిలిధరియింపఁబడును. ౧౩.
దసాం జలజంతూనాంపతిః యాదఃపతిః. ఇ. పు. యాదస్సు లనఁగా
తువులు. వానికి పతియైనది. ౧౪. అపాంజలానాంపతిః అపాంపతిః.
పు. జలమునకు పతియైనది. ౧౫. సముద్రముపేళ్లు.

* తస్య ప్రభేదాః క్షీరోదో లవణోద స్తథాపరే.

క్షీరోదలవణోద శబ్దములును, తథాపరే అన్నందున, ద
ఘృతోద, ఇక్షూద, సురోద, స్వాదూదశబ్దములును ప్రత్యేక
సముద్రభేదములు. క్షీరమివ ఉదకం యస్యనః క్షీరోదః-పాలమ
గలిగినది. ౧. లవణమివ ఉదకం యస్యనః లవణోదః-లవణమువంటి
ముగలిగినది. ౧ ఈరీతిని దధ్యుదాదిశబ్దములకు అర్థము తెలియదు.

* ఆపః స్త్రీభూమ్ని వార్షావి సలిలం కమలం జలమ్,

వయః కీలాల మమృతం జీవనం భువనం వనమ్.

కబంధ ముదకం పాథః పుష్కరం సర్వతోముఖమ్,
అమ్భోర్జస్తాయ పానీయ నీర క్షీరామ్బు శంబరమ్.

౪

(కృపీటం కాణ్డ మస్త్రీస్యా జీవనీయం కుశం విషమ్.)

మేఘపుష్పం ఘనరసః-

ఆహ్లాదంతీ త్యాపః. ఆహ్లాద వ్యాప్త-వ్యాపించునది. పకారాం
స్త్రీలింగనిత్యబహువచనము. ౧. అపవారయతి నిమ్నోన్నతమితి
౨. ర. స్న. వారిచ. ఇ - న. వృక్షో వరణే - నిమ్నోన్నతములను గ
నది. వార్ శబ్దో రేఫాంతః స్త్రీలింగః పూర్వసాహచర్యాత్ ; ఉత్త
సాహచర్యాత్ క్లిబే చ. ౨. ౩. సరతీతి సలిలం. సృ గతౌ. రలయో
నదః ప్రవహించునది. సలతీతి సలిలం. మల గతౌ - పోవునది. ౪. కా
తే తృపార్తైరితి కమలం. కము కాంతౌ - దప్పిగొన్నవారిచే గోర
డునది. ౫. జలతి జడీభవతీతిజలం. జల ఘనే-జడీభవించునది. ౬. పయ
ఇతి పయః స. న. పయ గతౌ - ప్రవహించునది. పీయత ఇతి వా
యః. పా పానే-పానముచేయఁబడునది. ౭. కీలా జ్వాలా అలతి
రయతీతి కీలాలం. అల భూషణవర్యాప్తి శక్తివారణేషు - అగ్నిజ్వాల
ను వారించునది. కీల్యతే బద్ధ్యత ఇతివా కీలాలం. కీల బంధనే
బంధింపఁబడునది. ౮. న మ్రియంతే అనేనేత్యమృతం. మృక్ ప్రాణ
్యగే-దీనిచేత మరణమును బొందరు. ౯. జీవంత్యనేనేతి జీవనం.
ప్రాణధారణే-దీనిచేత బ్రతుకుదురు. ౧౦. భవతి సర్వమనేనేతి భవ
మ. భూ సత్తాయాం - దీనివలన నన్నియుఁ గలుగును. ౧౧. వన్యతే
చాచ్యత ఇతివనం. వను యాచనే-అడుగఁబడునది. వనతీతివా వనం.
సంభక్త - లెస్సగాఁ గూడియుండునది. ౧౨. కం శరీరం బధ్నా
తికబంధం. శరీరమును నిలుపునది. పా. కమంధమితిపాతే కం, అంధం.
నామద్యయం. కామ్యత ఇతి కం. కము కాంతౌ - కోరఁబడునది.
వంత్యనేనేత్యంధం. అన ప్రాణే - దీనిచేత బ్రతుకుదురు. ౧౩. ఉన
త్రి ఉదకం. ఉందీ క్లేదనే. ద్రవమై యుండునది. ౧౪. పీయతే పాథః.
౧౫. పా పానే-పానముచేయఁబడునది. పాతి భూతానీతి పాథః. పా
క్షణే-భూతములను రక్షించునది. ౧౬. పోషయతీతి పుష్కరం. పుష్
ప్తా-పోషించునది. ౧౭. సర్వతః ముఖాన్యన్య సర్వతోముఖం-

ప్రవహించునప్పుడు అంతట ముఖములు గలది. ౧౭. అమతి గ
త్యంభః. స. న. అమ గత్యాదిషు-పోవునది. ౧౮. ఋణాతీత్యర్థః.
స. ఋ గతౌ-పోవుచుండునది. ౧౯. తాయతే పాలయతీతి తో
తాయ్య సంతానపాలనయోః-రక్షించునది. ౨౦. వీయత ఇతి
యం పా పానే-పానముచేయఁబడునది. పాతుం యోగ్యమితి వా
యం - పానముచేయఁదగినది. ౨౧. నిమ్నమీ-ర్థే నీరం. ఈర గ
వల్లమును బొందునది. నయతి సుఖమితి నీరం. ణీళ్ ప్రాపణే-
మును బొందునది. ౨౨. క్షీయతే క్షీరం. క్షీ నివాసగత్యోః-
హించునది. ౨౩. అంబతే అంబు. ఉ. న. అబి రబి లబి శబ్దే-ప్రవ
చునప్పుడు ధ్వనియు క్తమై యుండునది. ౨౪. శంబయతీతి శంబరం.
సంబయతీతి సంబరం. వంబ సంవరణే-శంబ చ - ఆవరించునది.
వృణోతీతి శంబరం. వృళ్ వరణే-సుఖముచేతఁ గప్పునది. వబడ
భేదః. ౨౫. మేఘానాం పుష్పం మేఘపుష్పం. మేఘములకు పుష్ప
వంటిది. ౨౬. ఘనస్య రసం ఘనరసం. అ. ప్న. మేఘముయొ
రసము. ఈశబ్దము పుంలింగంబునుగలదు, 'పుంలింగస్సాన్యధ్వనరస
ద్రనిర్యాసయోర' వీతి రుద్రః. ౨౭. ఉదకముపేళ్లు.

*

త్రిషు ద్వే ఆప్య మమ్యయమ్,

అపాం వికారః ఆప్యం. అమ్యయం చ. త్రి. జలముయొక్క
రము ఆప్యము. అమ్యయంబును. ౧. ౨. జలవికారముపేళ్లు.

* భజ స్తరజ్ఞ ఊర్కిర్వా స్త్రియాం వీచిః-

భజ్యతే స్వయమేవ భంగః. భజ్నో ఆచుర్దనే- తనంతట న
నది. ౧. తరతీతి తరజ్ఞః. త్రా ప్లవనతరణయోః-దరి చేరునది.
ఋచ్చతిగచ్చతీత్యర్థః, ఇ. ప్న. ఋ గతౌ. చరించునది. ఊర్కి
పుంలింగోఽప్యస్తి. తథా చ వామనభట్టః. "పుంలింగస్త్రీలింగా
మణి యష్టి ముష్టయో వీచిః, కోటిరపి పాటలిరపి శాల్మలీ తర
ణ్యార్థయ" ఇతి. ౩. వాతీతి వీచిః. ఇ. ప్న. వా గతిగంధనయ
చరించునది. విస్తయం చినోతీతి వా వీచిః, చిళ్ చయనే-విస్త
మును జేయునది. వీచిశబ్దః వా స్త్రియామితి కేచిత్. . ౪. కరుళ్లు

*

అథోర్కిషు.

మహా త్సుల్లోల కల్లోలా-

ఉత్ ఊర్ధ్వం లోడతీత్సుల్లోలః లోడ్వ ఉన్తాదే. లడయోరభే
పైకి లేచునది. ౧. కలతే శబ్దాయతే కల్లోలః. కల అవ్యక్తే శబ్దే-
స్యక్తముగా మ్రాయునది. కల్యతే జలమనేనేతి కల్లోలః. కల కిల
పేదీనిచేత జలము చల్లఁబడును. ౨. గొప్ప కరుళ్ల పేళ్లు.

స్యా దావక్తోఽమృతాం భ్రమః,

ఆవర్తతే చక్రవద్భ్రామ్యతీత్యావర్తః. వృతం వర్తనే - చక్రము
దిరుగునది. ౧. నీళ్ల సుడిపేరు.

పృషన్తి బిష్టపృషతాః పుమాంసో విప్రుషః స్త్రియః. ౬

పర్షంతి సించంతీతి పృషంతి. త. న. బహువచనము. పృషు నేచనే-
పునవి. ౧. బిందంతీతి బిందవః. ఉ. పు. బ. బిది అవయవే-జలము
అవయవములు బిందువులు. ౨. పర్షంతి సించంతీతి పృషతాః.
పు. బ. తడుపునవి. విగతః పుట దాహః ఆభ్య ఇతి విప్రుషః. మ. నీ.
ప్రషు ఘృషు దాహే - దీనివలన దాహము నివర్తించును. ౪. పృ
శాదిశబ్దానాం బాహువచననిర్దేశః ప్రాయికః. 'పృషతో బిందురివ్యత'
మరమాలాయామేకవచనదర్శనాత్. ఉదకబిందువుల పేళ్లు.

చక్రాణి పుటభేదాః స్యుః-

చక్ర మనఁగా వా. ఉ. భూమిని వక్రమింపి నీళ్లూరివచ్చెడుబుగ్గ
ని కొందఱు. చక్రాకార ఏమామస్తీతి చక్రాణి. అ. న. చక్రము
యాకారము గలిగినవి. పా. వక్రత్వాద్వక్రాణి వచ్చు కాటిలేష్ట-
మయినయాకారముగలవి. ౧. పుటం సంశ్లిష్టం భిందంతీతి పుటభే
ది. భిద్ విదారణే - లెస్సగా గట్టియై కూడియున్నస్థలమును భేదిం
చి. ౨. నదీవక్రము పేళ్లు.

భ్రమాశ్చ జలనిర్గమాః,

భ్రమతి జలమేభిరితి భ్రమాః. భ్రము చలనే - జలము దీనిచే
పోవును. ౧. జలాని నిర్గచ్ఛంత్యేభ్య ఇతి జలనిర్గమాః. జలము వీని
వలన బయలుదేరుచున్నది. ౨. కొందఱు చక్రాదిశబ్దములు ౪ ను
పూర్వముపేల్లందురు. నీళ్లు పోవుటకుఁ గట్టినతూము దోన మొద
లవానిపేళ్లు.

* కూలం రోధశ్చ తీరం చ ప్రతీరం చ తటం త్రిషు.

కూలతీతి కూలం. కూల ఆవరణే-నదిని గప్పియుండునది. ౧. ద్విజలమితి రోధః.న.న. రుధిర్ ఆవరణే-జలమును నిలుపునది. ౨. త్యనేనేతి తీరం, త్యాప్లవనతరణయోః-దీనిచేఁ దరింతురు.తీరయతి : రణకర్తాత్రేతి వా తీరం. పార తీర కర్తృసమాప్తా - దీనియందు నదీ వ్యాపారము సమాప్తమౌను. ౩. తీరమేవ ప్రతీరం - తీరమే ప్రతీరం. తీరశబ్దస్య ప్రేతుప్వసర్గయోగః ఉపసర్గాంతరనివృత్తిజ్ఞాపకః - తీరమునకు ప్ర అనేడు ఉపసర్గయోగము తక్కిన యుపసర్గములతో రము లేదని యెఱింగించుచున్నది. ౪. తటతీతి తటం. త్రి. తట ఉపయే - ఉన్నతమయినది. ౫. దరిపేళ్లు.

* పారావారే పరార్వాచీ తీరే-

పరంచ అర్వాక్ష్ప పరార్వాచీ తే తీరే పారావారే ఇత్యుచ్చేతే. అవారశబ్దములు. వరుసగా ఈవలిదరికిని ఆవలిదరికిని పేళ్లు. పార్వ రణకర్తాత్ర పారం-దీనియందు దాఁటెడు వ్యాపారము ముగియున న విద్యతే వాః జల మత్ర అవారం - దీనియందు జలములేదు.పా. మిత్వపి పాఠః. పారముగానిది అపారము. ౧.

*

పాత్రం తద స్తరమ్.

వీయత ఇతి పాత్రం. పా పానే. పానముచేయఁబడునది. రెండుదరులనడుముపేరు.

* ద్వీపాఽస్త్రియా మ స్తరీపం యద స్త ర్వారిణ స్తటమ్.

వారిణోఽంతః వారిమధ్యే య త్తటం.తస్మిన్ ద్వీపాంతరీపా ర్తేతే-ద్వీపాంతరీపశబ్దములు ౨ నీళ్ల నడుమనున్న దిన్నె పేళ్లు. ద్వీపా ఆపః అస్తిన్నితి ద్వీపః. అ.ష్ట. దీనియందు జలము రెండుభాగము నిరుప్రక్కల ప్రవహించును. ౧. అపా మంతః మధ్య మంతరీపం ధ్యము అంతరీపము - అంతర్గతా ఆపః అస్తిన్నితి వా - దీనియందు అంతర్గతమై యుండును. ౨- లంక పేళ్లు.

* తో యోత్థితం త త్పులినమ్-

తోయే తీరే సతి ఉత్థితం పుష్కలం తత్ పులినమిత్యుః

తీసివేతర్వాతః గనఃబడుదిన్నె పులిసమనంబడును. పులః మహత్త్వమ
స్థితీ పులిసం. పుల మహత్త్వే-ఆధిక్యము గలిగినది.

నైకతం సికతామయమ్,

సికతాః అన్య సంతీతి నైకతం. సికతామయంచ-సికతమనఁగా
ఏక-అది గలిగినది నైకతము. సికతామయమును-ఇసుకదిన్నె పేళ్లు.

నిషద్వరస్తు జమ్బూలగి పజ్జో-స్త్రీశాదకర్దమా.

నిషీదంతి వరాహాదయో-తేతి నిషద్వరః. పద్మ విశరణగత్యవ
దనేషు-వరాహాదులు దీనియం దుండును. జమతి గ్రసతే గతిం వస్తు
జంబూల-నము ఛము జము ఝము అదనే-గతినిగాని వస్తువును గాని
గించునది. ౨. పంచతే విస్తారమూపద్యత ఇతి పంకః. అ. ప్న పచి వి
రే-విస్తారమును బొందునది. ౩. శీయతే పాదో-త్రశాదః-శద్గతాత
పాదముదీనియందుకృశించును. ౪. కృణోతీతికర్దమః. కృణ్ హింసా
పీడించునది. కర్దతి కుత్సితశబ్దం కరోతీతివాకర్దమః. కర్దకుత్సితేశబ్దే.
కృత్సితశబ్దమును జేయునది. ౫. అడుసుపేళ్లు.

జలోచ్చాప్తసాః పరీవాహః-

ప్రవృద్ధం జలముచ్చాప్తసితి యైస్తే జలోచ్చాప్తసాః. అ. పు. అధిక
యైన జలము వీనిచేత ఊలును. జలస్య ఉచ్చాప్తసా ఇవ జలోచ్చాప్త
సా. శ్వస ప్రాణనే-జలములకు నిట్టూర్పునంటివి. ౧. పరివహతీ జలం
ప్రసే పరీవాహః. అ. పు. అధికమైనజలము. ఈమార్గములచేత ప్రవహిం
చు. ౨. అలుగులపేళ్లు.

కూపకా స్తు విదారకాః,

స్వల్పాః కూపాః కూపకాః. అ. పు. అల్పములైననూతులు. ౧.
కార్యంతే విదారకాః. అ. పు. ద్రూ విదారణే. త్రోవ్వఁబడునవి. ౨.
ములు పిల్లనూతులు మొదలైనవానిపేరు.

నావ్యం త్రిలింగం నాతార్యే-

నావా తార్యం నావ్యం. అ. త్రి. ఓడచేత దాటఁదగినది. ౧. ఓ
డచే దాటఁదగిన నద్యాదులపేరు.

స్త్రియాం నౌస్తరణీ స్తరిః.

౧౦

నయతీతి నా. ఔ. సీ. ణీర్ణ ప్రాపణే-పదార్థమును గట్టునుబొం

దించునది. నుద్యత ఇతివా నాః. ఋద ప్రేరణే - ప్రేరేపింపఁబడునది. తరంత్యనయా నదీమితి తరణిః. ఇ.నీ. తరిశ్చ.ఇ. నీ.పా. తరీ. ఈ.నీ. మృత త్రత్యమఫల్గుభాండ' మితి మాఘః. దీనిచేత తరింతురు గనుక తరియు. ౨. ౩. ఓడలపేళ్లు.

* ఉడువంతు ప్లవః కోలః -

ఉడవః ఆపః తాభ్యః పాతీత్యుడువం. పా రక్షణే-ఉడువు గా ఉడకములు. వానివలన రక్షించునది. ౧. ప్లవంత్యనేనేతి ప్లవః. గతౌ - దీనిచేత దాటుదురు. ౨. కోలతి సంస్తాయతి కోలః. కుల స్తాయనే. తేలుచుండునది. ౩. తెప్పపేళ్లు.

* స్తోత్రోఽంబుసరణం స్వతః,

స్వతః అంబుసరణం స్తోత ఇత్యుచ్యతే. తనంతట పాటుచ ప్రవాహము స్తోతస్సంబడును. స్వతః సరతీతి స్తోతః. స. స. గతౌ-తనంతటఁ బోవునది. ౧.

* ఆతర స్తరపణ్యం స్యాత్ -

ఆతరంత్యనేనేతి ఆతరః. తృప్తవనతరణయోః - దీనిచేత దా డురు. ౧. పణ్యం మూల్యం. తరస్య తరణస్య పణ్యం తరపణ్యం. దా డ కుమూల్యము తరపణ్యము. ౨. ఓడనడుపువాని కిచ్చెడుకూలిపేళ్లు.

* ద్రోణీ కాష్ఠామ్బువాహినీ.

ద్రవత్యస్యాం జలమితి ద్రోణీ. ఈ. నీ. ద్రుగతౌ-దీనియందు ము కాటిపోవును. ౧. అంబు వహతీత్యంబువాహినీ. కాష్ఠకృతా బువాహినీ కాష్ఠాంబువాహినీ. ఈ. నీ. కాష్ఠముచే జేయఁబడిన ఆ వాహిని. ౨. దోనెపేళ్ళు.

* సాంయాత్రికః స్తోతవణిక్ -

సముదితానాం యాత్రా సంయాత్రా ద్వీపాంతరగమనం. స యోజనమస్య సాంయాత్రికః. సంయాత్ర యనఁగా ద్వీపాంతరగ ము. అది ప్రయోజనముగాఁ గలవాఁడు. ౧. పవతే వాతేనేనేతి తః యానం. తత్ప్రధానః వణి క్నోతవణిక్. జ. పు. పోతమనఁగా ము. అది ప్రధానముగాఁ గలవ ర్తకుఁడు. ౨. ఓడబేరగానిపేళ్లు.

* కర్ణధారస్తు నాళికా

“కర్ణః శ్రోత్రమరిత్రం” చేతి భట్టః. కర్ణమరిత్రం ధరతీతి కర్ణ
 ౧. ధృ ధారణే కర్ణమనఁగా నోడనడిపెడు తెడ్డు. దానిని ధరించిన
 డ. ౧. నావా తరతి నావికః - ఓడచేత దాటువాడు. ౨. ఓడ
 పడివాని పేళ్లు.

నియామకాః పోతవాహః:-

నియచ్ఛంతి పోతం నియామకాః. అ. పు. యమ ఉపరమే-కల
 మ నియమించువారు. ౧. ఓడకంబముమీదనుండి కలమునడిపెడు
 పేళ్లు.

కూపకో గుణవృక్షకః.

౧౨

కాయతీతి కూపకః. కై శబ్దే-పతాకముచేత నించుకంత ధ్వని
 నది. ౧. గుణేన రజ్జ్వా బద్ధో వృక్షః గుణవృక్షకః-త్రాడుచేతఁ గట్ట
 వృక్షముగుణవృక్షకము. ఓడమీదఁబెక్కిముగట్టెడి స్తంభముపేళ్లు.
 నాకాదణ్డాః క్షేపణిస్సాస్యత్ -

నాకాయాః ప్రేరణదంఙో నాకాదండః. నావను ప్రోయుకట్ట. ౧.
 యతే నారనయేతి క్షేపణిః. ఇ. సీ. క్షిప ప్రేరణే. దీనిచేత నోడ ప్రే
 పవఁబడును. పా. క్షేపణీ. ౨. ఓడనడపుగడపేళ్లు.

అరిత్రం కేనిపాతకః,

ఋచ్ఛతి నారనేనేత్యరిత్రం. ఋ గతౌ. దీనిచేత నావ నడుచు
 ౧. కే జలే నిపాత్యస్తే నావః అనేనేతి కేనిపాతకః. పత్ ౪ గతౌ-
 మందు ఓడలు దీనిచేత గడవఁబడును. ౨. ఓడనడుపు తెడ్డుపేళ్లు.

అభి) స్త్రీ కాష్ఠకుద్దాలః:-

అభి)యతి లవణాదికమిత్యభి). ఇ. సీ. అభి) గతౌ - లవణాది
 మ బొందించునది. ౧. కాష్ఠేన కృతః కుద్దాలః కాష్ఠకుద్దాలః. కట్టి
 కేయఁబడినగుద్దలి. ౨. లవణాదులు త్రవ్వనట్టి మ్రానిగుద్దలిపేళ్లు.

సేకపాత్రం తు సేచనమ్.

౧౩

సేకః సేచనం తస్య పాత్రం. నీళ్లు చల్లుటకు పాత్రము. ౧. సిచ్యతే
 నాకాజలమితి సేచనం. పిచిర్ తరణే - ఓడలో నీళ్లు దీనిచేతఁ
 డును. ౨. ఓడలోఁ జొచ్చిననీళ్లను వెళ్లఁజల్లెడిపాత్రముపేళ్లు.

సానపాత్రం తు పోతః:-

యానాయ పాత్రం యానపాత్రం. గమనమునకు యోగ
పాత్రము. ౧. పూయతే కాలక్రమేణేతి పోతః, పూయివిశరణే-క
మమున వ్రక్కలై పోవునది. నడచునట్టి కల మను నోడవేళ్లు.

* అబ్ధిభవే త్రిషు సముద్రియమ్,
సముద్రే భవం సముద్రియం. అ. త్రి. సముద్రమునందు
నది. సముద్రియా ఆపః. సముద్రియో ముక్తామణిః. సముద్రియ
ణం. అని మూడులింగములయందును వర్తించును. ౧. సముద్ర
బుట్టిన వస్తువువేరు.

* క్షీ బేర్ధనావం నావోర్ధే-
అర్ధం నావః అర్ధనావం - నావలో సగము అర్ధనావము. ౧
లో సగమువేరు.

* అతీతనా కేతిను త్రిషు.
నావమతిక్రాంతమతిను. ఉ. త్రి. నావ నతిక్రమించునది. ౧
నతిక్రమించిన వస్తువువేరు.

* త్రి ష్వాగాధాత్ -
గాధశబ్దమువలకుఁ గలశబ్దములు 3 లింగములయందు
చును.

* ప్రసన్నోచ్ఛః-
ప్రసీదతీతి ప్రసన్నః. షడ్వి విశరణగత్యవసాదనేషు - ప్ర
ముగా మనస్సును బొందునది. ౧. న చ్ఛ్యతి దృష్టిమిత్యచ్ఛః.
దనే-దృష్టిని బీడించునది. ౨. నిర్మలమైన వస్తువువేళ్లు.

* కలుషోచ్ఛః ఆవిలః,
కలతి మనః క్షీపతీతి కలుషః. కల కిల క్షేపే-మనస్సును
నది. ౧. న అచ్ఛః అనచ్ఛః, అచ్ఛముగానిది. ౨. ఆ సమంతా
ఇత్యావిలః. బిల భేదనే, వబయోరభేదః. అంతట భేదింపబడు
కలఁగినదానివేళ్లు.

* నిమ్నం గభీరం గమ్భీరమ్-
ఖననాయ నితరాం మ్నాయతే అభ్యస్యత ఇతి నిమ్నం.
అభ్యాసేత్త్రపుటకు నిమిత్తి యభ్యసింపబడునది. ౧. గమన

నాటివర్గము. గంభీరం చ. రా దానే. చొచ్చునపుడు మిక్కిలి భయము
చున్నది. ౨. ౨. లోఁతై నదానిపేళ్లు.

ఉత్తానం తద్వివర్యయే.

ఉర్ధ్వం తన్యతే ఉత్తానం. తను విస్తారే. ఉర్ధ్వమందు విస్తరిం
చేయఁబడునది. ౧. లోఁతుకానిదానిపేరు.

అగాధ మతలస్పర్శే-

నాస్తి గాధః ప్రతిష్ఠా అన్య అగాధం. గాధృ ప్రతిష్ఠాలిప్పయో
గింభే చ. ప్రతిష్ఠలేనిది అగాధము. ౧. నాస్తి తలస్పర్శః అధస్పర్శః
స్పర్శి అతలస్పర్శః అడుగుముట్టుట లేనిది. ౨. మిక్కిలిలోఁతై నదాని
పేళ్లు.

కైవర్తే దాశధీవరా,

కే జలే వర్తంత ఇతి కేవర్తాః మత్స్యదయః. తేషామయం
కైవర్తః-జలమునందు వర్తించునట్టివిగనుక కేవర్తము లనఁగా
మత్స్యదులు. వానిం జంపెడువాఁడు. కన్య జలన్య ఈఁ లక్ష్మీః. తయా
వర్తనం యన్యసః కైవర్తః. జలలక్ష్మీచేత వర్తనముగలవాఁడు. ౧.
మత్స్యేణ మత్స్యే దాశతి ద్యతి దాశ్నోతీతివాదాశః దాశృదానే.
గో అవఖండనే. దాశహింసాయాం. విక్రయముచేత మత్స్యదుల నిచ్చు
వాఁడుగాని ఖండించువాఁడుగాని వీడించువాఁడు గాని దాశుఁడు. పా.
కాంతోఽవ్యస్తి. “కైవర్త భృత్యయోర్దాన” ఇతి రుద్రః. ౨. ధత్తే మ
త్స్యదీనితీధీవరః డు ధాశ్ ధారణపోషణయోః. మత్స్యదులను ధ
రించువాఁడు. ౩. చేపలఁ బట్టుజాలరివానిపేళ్లు.

ఆనాయః పుంసి జాలం స్యాత్.

ఆనీయంతే మత్స్య అనేనేత్యానాయః. ణీశ్ ప్రావణే. దీని
చేత మత్స్యములు అంతట లాగఁబడును. ౨. జాలవద్గవాక్షవత్తిష్ఠతీ
జాలం. గవాక్షమువలెనుండునది. జలే క్షిప్యత ఇతి వా జాలం జలమున
చేయఁబడునది. ౨. వలపేళ్లు.

శణనూత్రం పవిత్రకమ్,

శణాదానం. తన్యనూత్రం శణనూత్రం. మత్స్యదుల నీడ్చెడు
నూత్రము శణనూత్రము. ఇదిసకారాదియుగలదు. శణమయం నూత్రం

శణసూత్రం జనుముచేతఁ జేయఁబడినసూత్రము. ౧. నిర్మ త్సేవన
పునాతీతి పవిత్రకం. పూజ్ పవనే. మత్స్యములఁబోఁగొట్టియుడకము.
పవిత్రముగాఁ జేయునది. “శణసూత్రమయం రాజ్ఞో వై శ్యస్యావికసూ
కం” అని మనువుచేఁ జెప్పఁబడినదిగనుక పవిత్రకము. ౨ వలత్రాటిపేళ్లు

* మత్స్యధానీ కువేణీస్యాత్ -

మత్స్యాః ధీయంతేత్రమత్స్యధానీ. ఈ. నీ. డు ధాజ్ ధా
పోషణయోః. మత్స్యములు దీనియందు వేయఁబడును. ౧. కుత్సి
వేణం తేమత్స్యా అస్యామితికువేణీ. ఈ. నీ. వేణ్మ గతౌ. మత్స్యము
దీనియందు కుత్సితముగా సంచరించును. ౨. చేపలబుట్టపేళ్ళు.

*

బడిశం మత్స్యబద్ధనమ్.

బలినః మత్స్యా శ్యతీతిబడిశం. శోతనూకరణే. బలముగల
త్స్యములను కృశముగాఁ జేయునది. లడయోరభేదః. ౧. మత్స్యా
బద్ధంతే అనేనమత్స్యబంధనం. బద్ధ బంధనే. మత్స్యములుదీనిచేబం
వఁబడును. ౨. మత్స్యాః విధ్యంతే యేన తత్ మత్స్యవేధనం వ
తాడనే. మత్స్యములఁబీడించునది. ౩. గాలముపేళ్ళు.

* పృథురోమా ఝషో మత్స్యో మిన్ వై సారిణోఽల్లాజః,

* విసార శ్కులీ చ-

ముఖదేశే పృథూని రోమాణ్యస్య పృథురోమా. న. పు. మ
మునందుపొడుగురోమములుగలది. మత్స్యసామాన్యమునకు పేరుగన
నీపృథురోమశబ్దము రోమములేని మత్స్యమునందును వర్తించును.
ఝషతి హిసన్తి బాలమత్స్యనితి ఝషః. ఝషహింసాయాం. పిల్లచే
లను జంపితినునది. ౧. మాద్యతిమాంసజఘ్నుక్షయామత్స్యః. ప
హర్షే మాంసమును హరించునిచ్చచేత హర్షించునది. ౩. మి
తేధీవ రేణమిన్. మిజ్ హింసాయాం. జాలరివానిచేతహింసించు
నది. మిన్ తి క్షీపతి జలమితి వా మిన్. డు మిజ్ ప్రక్షేపణే. జలమున
నది. ౪. విసరతీతివిసారి విసార్యేవ వై సారిణః. స్మగతౌ. చరించు
గనుకవిసారి. విసారియే వై సారణము. ౫. అండాత్ జాయత్యత్యం
జనీస్తా దుర్భావే. గ్రుడ్డుపలనఁబుట్టునది. ౬. విచిత్రంనరతీతి విస
స్మగతౌ. విచిత్రముగాఁజరించునది. ౭. మత్స్యనాంకవచస్తాయా

శక్త్యశకులః తద్వ్యోగాచ్చకులీ. న. పు. పా. శకలీ మత్స్యములకు కవచ
యమై స్థూలమైయుండుచర్మము శకులము. అదిగలిగినదిశకులి. ౮.
గమాన్యముగా మత్స్యములపేళ్లు.

అథగడక శ్చకులార్భకః. ౧౭

గడతి సంచతీతిగడకః. గడనేచనే. నీళ్లుచల్లునది. ౧. శకులస్యఅ
ర్భకఃశకులార్భకః చేపపిల్ల శకులార్భకము. శకుల అర్భక ఇవ శకులా
ర్భకః పిల్లవంటిమీను శకులార్భకము. మీనుపిల్లలపేళ్లు. జెల్లలపేళ్లని
ందు.

సహస్రదంష్ట్రీఃపాతీనః.

సహస్రదంష్ట్రాః అన్యసహస్రదంష్ట్రాః. వేయికోటలు గలిగినది.
పాతీం పృష్ఠమున్నయతీతిపాతీనః. పాతి అనఁగా వీపు. దాని నెత్తి
ని యుండునది. భక్ష్యతయా శాస్త్రే పఠ్యతఇతివా పాతీనః. పఠవ్య
యాయాచి. శాస్త్రములయందుభక్ష్యముగాఁ బఠింపఁబడినది. ౨. వే
యికోటలు గలమీనుపేళ్లు.

ఉలూపీ శిశుకస్సహ,

ఉత్ ఊర్ధ్వం లుంపతి భ్రమతీతి ఉలూపీ. లుంపించేదనే, ఊర్ధ్వ
ముగా భ్రమించునది. ౧. చాపల్యాచ్చిశురిన శిశుకః. చాపల్యమువలన
శిశువువంటిది. ౨. శిశువువలె చపలమైన ఉలసమీనుపేళ్లు.

నడమీన శ్చిలిచిమః.

నడాశ్శ్యే తృణే మీనః నడమీనః. నడమనుత్పాదవిశేషమునందు
చరించుమీనము. ౧. చీయతే లీయతే చిలిచిమః. చిళ్ చయనే. లీ
శ్లేషణే అణఁగుచుండునది. ౨. క్రాలుగనువునఁ దిరుఁగు మీనుపేళ్లు.

ప్రోష్ఠీ తు శఫరీ ద్వయోః. ౧౮

ప్రోష్ఠీ శఫరీ ద్వయం భక్షయితురంతరుదరదాహకమత్స్యనా
మనీ. ప్రోష్ఠీ శఫరీశబ్దములు భక్షించినవానికి పైత్యముఁ జేసెడిమీను
పేళ్లు. ప్రోష్ఠి పిత్తకృత్వాత్ప్రోష్ఠీ. ఈ.నీ. పుష దాహే. పైత్యకా
యగుటవలన దహించునది. ప్రకృప్తః ఓష్ఠః అస్యా ఇతివా ప్రోష్ఠీ. పెద్ద
దవిగలిగినది. ౧. శఫా గతిసాధనానయవా రిణాతి వీడయతీతి

శఫరీ. ఈ.ప్ప. రిగతిశోషణయోః. శపములనఁగా గొరినెలు వానిని
గమనముచేతఁ బీడించునది. ౨.

* ట్టుద్రాణ్ణమత్సన్జ్ఞాతః పోతాధానమ్-

అట్లా దచిరనిర్గతా మత్సన్యః అట్లామత్సన్యః. ట్టుద్రాశ్చ తే
మత్సన్యశ్చ ట్టుద్రాణ్ణమత్సన్యః. తేషాం సజ్ఞాతః ట్టుద్రాణ్ణమత్సన్య
ఘాతః ట్టుద్రములును, అండమువలన నష్టాడు నిర్గతంబులును నై న
త్సన్యములయొక్కగుంపు ట్టుద్రాణ్ణమత్సన్యసంఘాతము. ౧. పోతా.
త్సన్యపోతాః ఆధీయంతే అస్మిన్నితి పోతాధానం. డు ధాన్ ధారణ
షణయోః. మీనుపిల్లలు దీనియందుండును. ౨. మీనుపిల్లలగుంపువేళ్ళ

* అథో ఝషాః,

రోహితో మద్గర శ్చాలో రాజీవ శ్చకుల స్తిమిః.

తిమింగిలాదయశ్చ-

రోహితత్వాత్ రోహితః ఎఱ్ఱనై యుండునది. ౧. జలే మ
మద్గరః. టుమన్ మజ్జనే. జలమందుమునిగియుండునది. ౧. శలతి
గచ్ఛతీతి శాలః. శల ఆశుగమనే. శీఘ్రముగాఁబోవునది. అరుబుమీ
౧. రాజిః పక్షిర స్తస్యరాజీవః. మత్సన్యములవరుస గలిగినది. ౧
వాసములనుమీను. ౧. శక్నోతిగంతుం శకులః. శక్నోశక్తా. వేగిరము
బోవుటకు శక్తమయినది. బేడిసమీను. ౧. తిమ్యతీతి తిమిః. ఇ.
తిమిష్టిమ ఆర్ద్రీభావే. ఆర్ద్రమైయుండునది. నూలుయోజనముల ని
గలమీను. ౧. తిమింగిలతీతి తిమింగిలః. గ్రానిగరణే. తిమిని మ్రింగు
౧. ఆదిశబ్దముచేత తిమింగిలగిలాదులును గ్రహింపఁబడుచున్నవి.
క్తం రామాయణే—'తిమింగిలగిలోఽప్యస్తి తద్గిలోఽప్యస్తి రా
త్తి. ఈ ౭ ను వేర్వేరుగా నొక్కొకమత్సన్యవిశేషమువేళ్ళు.

* అథ యాదాంసి జలజ స్తవః,

యా నీతి యాదాంసి. స. న. నిత్యబహువచనము. యాస్తా
చరించునవి. యత స్తే బాలమత్సన్య హంతుమితివా యాదాంసి.
ప్రయత్నే. బాలమత్సన్యములను హింసించుటకొరకు యత్నము
నవి. ౧. జలే జంతవః జలజంతవః. డ. పు. జలమందలిజంతువులు.
జలజంతువులవేళ్ళు.

తద్భేదా శ్శింశుమా రోద్ర శజ్జనో మకరాదయః. ౨౦

శిశూ మారయతీతి శింశుమారః. మృచ్ ప్రాణత్యాగే, శిశువు
జంపునది. పా. శిశుమార ఇత్యపి కేచిత్. మొసలి. ౧. ఉనక్తువ్యద్రః.
దీ క్లేదనే. క్లేదపెట్టునది. నీరుపిల్లి. ౧. శంకతే ఆస్తాల్లోకః శంకుః.
పు. శకి శంకాయాం. దీనిచేత లోకము శంకించును. నీరుపంది. ౧. ప్రా
బలనేముఖం కిరతీతిమకరః. క్రావిక్షేపణే. ప్రాణులను కబళించునప్పు
ముఖమును విదిలించునది. మాయాంకరోతీతిమకరః. దుకృష్ణ కరణే
యను జేయునది. చొరమీను. ౧. ఆదిశబ్దముచే జలహస్త్యాదులు
హింపబడుచున్నవి. ఆజలజంతువులభేదములపేళ్లు.

స్యా త్కుళీరః కర్కటకః-

కా భూమా లీయత ఇతికుళీరః. భూమియం దణగియుండునది
కృణోతి జననీం కర్కటః కృష్ణ హింసాయాం. వుట్టినప్పుడు తల్లిని
వునది. ౨ ఎండ్రకాయపేళ్లు.

కూర్తే కమతకచ్చపా,

కుత్సితః ఊర్తి ర్వేగః అన్యకూర్తః. ఊర్తియనఁగా వేగముకుత్సిత
వేగము గలది. 'ఊర్తిః స్త్రీపుంసయో ద్వీచ్యాం ప్రకాశే వేగభం
మో' రితి రభసః. కం జలం ఊర్వతీతివా కూర్తః. ఊర్వీ హింసాయాం.
మును జెఱుచునది. ౧. కే ఉదకే మఠతీతి కమఠః. మఠ నివాసే. జల
నందు వసించునది యజ్ఞార్థం కామ్యత ఇతివా కమఠః. కము కాం
యజ్ఞార్థమై కాంక్షింపబడునది. ౨. కచ్చేన పుచ్చేన పిబతీతి కచ్చ
పాపానే. పుచ్చముచేత పానముచేయునది. కచ్చమనూపదేశం
ద్రజంతుభక్షణేన పాతీతి వా కచ్చపః. జలప్రాయప్రదేశమును తుద్ర
భక్షణముచేత రక్షించునది. 3. తాబేటిపేళ్లు.

గ్రాహో౨ వహరో.

గృహ్లా త్వేన నముంచతి ప్రాణిన ఇతి గ్రాహః. గ్రహ ఉపాదానే.
గ్రాణులనుబట్టివిడువనిది. ౧. అవహరతీత్యవహరః. హృష్ణ వారణే.
గ్రాణులను హరించునది. ౨. లతాకారముగాఁ జట్టుకొని ప్రాణిహింసఁ
ముమత్సయముపేళ్లు.

నక్రస్తు కుమ్భారః-

న క్రామతీతి నక్రః. క్రము పాదవిత్తే పే. భూమియందు పాదవి
ము చేయనిది. ౧. కుంభినో గజా రాతీతి కుంభీరః. రా ఆదానే. గజము
గ్రహించునది. ౨. ఏనుఁగును బట్టి యీడ్చుకొనిపోవు జలజంతువు.
* అధ మహీలతా.

గడ్డాపదః కించులకో-

మహ్యం లతేవ తిష్ఠతీతి మహీలతా. భూమియందు లతవలె
డునది. ౧. గండవః శరీరగ్రంథయః తపవ పాదాః అస్య గంధూప
గంధు లనఁగా శరీరమున నున్న బుడుపులు. అవి పాదములుగాఁ గ
౨. కించిచ్ఛలతీతి కించులకః. ఇంచుకంత చలించునది. ౩. ఎఱ్ఱపేళ్ళు.

*

నిహాకా గోధికా నమే,

నిజహాతి స్థలమితి నిహాకా ఓహాక్ త్యాగే. భూమిని విడచి
యందుండునది. ౧. గుధతీతి గోధికా. గుధ పరివేష్టనే. చుట్టుకొని
డునది. ౧. నీరుడుముపేళ్ళు.

*

ర క్తపా తు జలూకాయాం స్త్రియాం భూమ్ని జలౌకనః.

ర క్తం పిబతీతి ర క్తపా. పా పానే. ర క్తమును బాసముచేయు
౧. జల మోకః స్థానం యస్యాస్స జలూకా. జలౌకనశ్చ న.నీ. జలమే
ముగాఁ గలిగినది గనుక జలూకము. జలౌకస్సును, జలౌకశృబ్దము
రాంత స్త్రీలింగనిత్యబహువచనము. ౨. ౩. జలగ పేళ్ళు.

*

ముక్తాస్ఫోట స్త్రియాం శుక్తిః-

ముక్తాః స్ఫుటంత్యస్తాదితి ముక్తాస్ఫోటః. స్ఫుట వికసనే, మ
ములు దీనివలన వికసించును. ౧. శోకంత్యత్రేతి శుక్తిః- ఇ-నీ.
గతౌ. ముత్యములను బుట్టించునది. ౨. ముత్యపుచిప్ప పేళ్ళు.

*

శబ్ధ సాన్య త్కము ర స్త్రియా

శామ్యత్యశుభమనేనేతి శంఖః. అశుభములు దీనిచేత శం
ను. శం సుఖం ఖనతి జనయతీతి శంఖః. ఖను అవదారణే. సుఖమును
చునది. ౧. కామ్యతే శుభార్థిభిరితికంబుః. ఉ-ష్ణ. కముకాంతౌ.
ర్థు లైనవారిచేత కాంక్షింపఁబడునది. ౨. శంఖముపేళ్ళు.

*

క్షుద్రశబ్దా శృజ్జనఖాః-

క్షుద్రాశ్చ తే శంఖాశ్చ క్షుద్రశంఖాః. అ-పు. క్షుద్ర

ములు. ౧. శంఖాః నఖా ఇవ శంఖనఖాః. నఖములవంటిశంఖము
౨. గుల్లలపేళ్లు.

శమ్భూకా జలశుక్తయః. ౨౩

శామ్యతి దుగిఖం శంబూకాః. ప్స. దుగిఖమును శమింపజేయు
'శ్లో'. శంబూకపిణ్యాకమధూకభేకా' ఇత్యమరమాలాయాం.
శంబూకాభిన్నహ పరిచయాన్నీయతే పామరీభిరితి కాళిదాసః. ౧.
మాత్రాశ్శుక్తయః జలశుక్తయః. జలసామాన్యమునం దెల్ల బుట్టు
౨. కప్పచిప్పలపేళ్లు.

భేకే మడ్డాక వర్షాభూ శాలూర ప్లవ దర్దురాః,
బిభేతి సర్పాద్భేకః. భిభీ భయే. సర్పమువలన భయపడునది. ౧.
ండతే శోభతే తటాకాదా మండూకః. మడి భూపాయాం. తటాకా
లయం దొప్పునది. ౨. వర్షాను భవతీతి వర్షాభూః, ఊపు. భూసత్తా
ం, వర్షాకాలమునఁ బుట్టునది. ౩. శలతి ఉత్ప్రుత్య గచ్ఛతీతి శాలూ
శలగతే. గంతులువేయుచు చరించునది. పా. సాదిరవ్యస్తి. 'పరిసరకృక
సన్వేదసాలూరసర్పాః' ఇతి ప్రయోగాత్. ౪. ప్లవతే ప్లవః, ప్లుష్ గతే.
తులు వేయుచుఁ బోవునది. ౫. శబ్దేన కర్ణే దృణాతీతి దర్దురః పూ
కారణ-శబ్దముచేత చెవులను వ్రక్కలించునది. ౬ కప్పపేళ్ళు.

శిలీ గణ్డాపదీ-

శిలతీతి శిలీ. ఈ. సీ. శిల గతే. పోవునది. శిలతి మృదమితి శిలీ
ఉంఛే, మృత్తును భక్షించునది. ౧. గండూపదన్యస్త్రీ గండూపదీ,
సీ. గండూపదముయొక్క స్త్రీ) గండూపది. ౨. ఆడుఎఱ్ఱపేళ్లు.

భేకీ వర్షాభీ-

భేకన్య స్త్రీ) భేకీ. భేకముయొక్క స్త్రీ) భేకీ. ౧. వర్షాభావః స్త్రీ)
భీ. ఈ. సీ. వర్షాభువుయొక్క స్త్రీ) వర్షాభి. ౨. ఆడుకప్పపేళ్లు.
కమతీ ధులిః. ౨౪

కమతన్య స్త్రీ) కమతీ. కమటముయొక్క స్త్రీ) కమతి. ౧. ధుల
ధులి. పా. ధులిః. ఇ. సీ. ధుల ఉత్తేపే. జలమును జల్లునది. ౨.
పతాచేటిపేళ్లు.

మధురన్య స్త్రీయా శృక్లే-

మద్గురస్య జలాంతర్గతస్య ప్రియాశృంగీత్యుచ్యతే. శృంగీ
ము మద్గురమను మీనుయొక్క పెంటిపేరు- శృంగాతీతి శృంగీ. ఈ
శృంగీ హింసాయాం. హింసించునది .౧.

*

దుర్నామా దీర్ఘకోశికా,

దుష్టం నామ నమన మస్యా దుర్నామా. ఆ. సీ. ణము ప్ర
త్యే శబ్దే చ. దుష్ట మైన నమనము గలిగినది. దుర్నిందితం నామ
ఇతి దుర్నామా. స. సీ. దుష్టమైన నామము గలది. ౧. దీర్ఘకో
శికాకారత్వాత్ దీర్ఘకోశికా. నిడుపు బీరకాయవంటి దేహముగ
౨. ఏనుగుజెలగ పేళ్లు.

*

జలాశయో జలాధారః.

జలమాశేతేత్ర జలాశయః శీఘ్రస్వప్న. జలము దీని
దుండును .౧. జలస్య ఆధారః. జలాధారః జలమునకు స్థానము.
రుండెడు తావుపేళ్లు.

*

తత్రాగాధజలే వ్రాదః.

వ్రాదతే కల్లోలైర్హృదః. వ్రాద అవ్యక్తే శబ్దే. కల్లోలము
నవ్యక్తముగా మ్రోయునది. ౧. అగాధజలాశయముపేరు.

*

ఆహావస్తు నిపానం స్యా దుపకూపజలాశయే,

ఆహూయం తేపశవోత్రేత్యాహావః. హేవో స్పర్ధాయా
చ. దీనియందు పశువులు పిలువబడును. ౧. నియతం పిబంతి జలః
వోత్ర నిపానం. పా పానే. నియతముగాఁ బశువులు దీనియందు
నము చేయును. ౨. పశ్వాదులు నీరు బ్రావుటకై నూతియొడ్డు
చఁబడినతాతితోట్టి మొదలగువానిపేళ్లు.

*

పుం న్యేవాన్ఘః ప్రహిః కూప ఉదపానంతు పుంసివా.

జనాః అనేన అనంతీత్యంధుః. ఉ. పు. అన ప్రాణనే. జను
చేత బ్రతుకుదురు. ౧. ప్రకృష్టం హియతే జలమస్తాదితి ప్రహిః
హృత్ హరణే. ప్రకృష్టముగా జలము దీనివలన గ్రహింపబడి
జలం ప్రజహతివా ప్రహిః. ఓ హాక్ త్యాగే. మిక్కిలి జలము నిక
౨. కుత్సితాః కోర్వా ఆపః అస్తిన్నితి కూపః. కుత్సితములైన నీరు
లు గాని భూమిపంజరములైన నీరు కుదరకములుగాని దీనియందు

ఉదకం వీయతే అస్తాదుదపానం. అ. ప్న. ఉదకము దీనివలనఁ
ముచేయఁబడును. ౪ నూతిపేళ్లు.

మృత్రికాస్య-

నీయతే జల మనేనేతి నేమిః. ఇ. నీ. ణీక్ ప్రాపణే - దీనిచేతజల
బొందింపఁబడును. ౧. త్రయః అవయవాః అస్య త్రికా. మూడ
ములు గలిగినది. త్రికాశబ్ద సాహచర్యమువలన నేమిశబ్దము స్త్రీ
ము. ౨. నూతియందు నీళ్లెత్తుటకు సమీపముననుంచినరాట్ట
సతము మొదలైనదారుయంత్రముపేళ్లు.

వీనాహా ముఖబద్ధన మస్యయత్,

పినహ్యతే ఇష్టకాభిరితి వీనాహాః. ణమా బంధనే. ఇటికెలుమొ
వానిచేతఁ గట్టఁబడినది. ౧. హంసపాది మొదలగు నూతివాయి
దరు.

పుష్కరిణ్యాం తు ఖాతం స్యాత్ -

పుష్కరం జలం తద్యోగాత్పుష్కరిణీ. ఈ. నీ. పుష్కరమనఁగా
అది గలిగినది. ౧. ఖన్యత ఇతి ఖాతం. ఖను అవదారణే, త్ర
డునది. ౨. నలుచదరముగాఁ ద్రవ్వఁబడినబావిపేళ్లు.

అఖాతం దేవఖాతకమ్.

౨౭

న ఖన్యత ఇత్యఖాతం. మనుష్యులచేఁ ద్రవ్వఁబడినది. ౧. దేవైః
ఇతి దేవఖాతం. దేవతలచేఁ ద్రవ్వఁబడినది. ౨. దేవతలచేతఁ
బడినపుణ్యతీర్థములపేళ్లు.

పద్మాకర స్తటాకోఽస్త్రీ-

పద్మానాం ఆకరః పద్మాకరః. పద్మములకు ఉనికిపట్టు. తటాస్యక
టాకః. అ. ప్న. అక అగ కుటిలాయాం గతౌ. గట్టును కుటిల
బొందియుండునది. పా. తడతీతి తడాగః. తడ ఆఘాతే. గట్టును
నది. ౨. తామరలుగల చెలువుపేళ్లు.

కాసార స్ఫురసీ నరః,

కాసత ఇతి కాసారః. కాస్మ శబ్దే. మ్రాయునది. కం జలం ఆస
కాసారః. స్మ గతౌ. జలము దీనియందుఁ బొందును. ౧. నరతి
తీతి నరః. స. న. నరసీ చ. ఈ. నీ. స్మ గతౌ. ప్రవహించునది

నరస్సు. నరసియును. ౨. ౩. కొలనిపేళ్లు. పద్మాకరాదులు గ
ర్థములని కొందఱు.

* వేశ స్తః పల్వలం చాల్ప సరః-

విశంతి మహిషాదయః అత్ర వేశంతః. విశ ప్రవేశనే.
దులు దీనియందుఁ బ్రవేశించును. ౧. పలంతి మహిషాదయో
లం. పల గతౌ. మహిషాదులు దీనియందు చలించును. ౨ ఆ
తత్ సరశ్చ అల్పసరః. స. న. అల్పమైనసరస్సు. ఈపచ్చికపడియ

* వాపీతు దీర్ఘి కా.

ఉప్యస్తే పద్మాదయః అత్ర వాపీ. ఈ. నీ. టు వప్ బీ
పద్మాదులు దీనియందు మొలవఁబెట్టఁబడును. వారి వీయతే
పా పానే. దీనియందు జలము పానముచేయఁబడును. ౧. దీర్ఘ

దీర్ఘమైనది. ౨ నడబావిపేళ్లు.

* ఖేయంతు పరి ఖా-

ఖన్యత ఇతి ఖేయం. ఖను అవదారణే. త్రవ్వఁబడునది.
తః ఖన్యత ఇతి పరిఖా. అంతటఁ ద్రవ్వఁబడునది. అగడ్తపేళ్లు.

* ఆధార స్తవ్యమ్భసాం యత్ర ధారణమ్,

ఆధ్రీయతే జలనుత్ర ఆధారః. ధృ ధారణే. జలము దీ
ధరింపఁబడును. ౧ కట్ట గట్టి నీళ్లు నిలిపియున్న మడుగుపేరు.

* స్యా దాలవాల మావాల మావాపః-

ఆలూయతే ఖన్యత ఇత్యావాలం. లూళ్ చేదనే.
డునది. ౧ ఆవలతే జలమత్రేత్యావాలం. వల సంచలనే. ఉదకమ
యందుఁ గొంచెము కదలుచుండును. ౨. ఆసమంతాదుప్యతే స్వ
లమత్ర ఆవాపః. టు వప్ బీజసంతానే. దీనియందు నీళ్లు అంతట
బడును. ౩ చెట్టుపాదిపేళ్లు.

* అథ నదీ సరిత్.

తరగ్గణీ నై వలినీ తటినీ హ్రదినీ ధునీ,
స్తోతస్వినీ ద్వీపవతీ స్రవ నీ నిమ్న గాపగా.
(కూలంకషా నిర్ఘ్రిణీ రోఢోవక్త్రాసరస్వతీ.)

నదతీతి నదీ. ఈ. నీ. ణద అవ్యక్తేశభ్యే. మోయునది.

త. సీ. సృగతౌ. ప్రవహించునది. ౨. తరంగాః అస్యాం సంతీతి త
 సీ. అలలు గలిగినది. ౩. శైవల మస్యా అస్తీతి శైవలిసీ. నాచుగలి
 ర. తటమస్యా అస్తీతి తటిసీ. దరులు గలిగినది. ౪. హ్రదః అవ్యక్త
 అస్యామస్తీతి హ్రదిసీ. అవ్యక్తశబ్దము గలిగినది. ౬. ధునోతి వాతే
 సీ. ధూళి కంపనే. వాయువుచేతఁ గంపించునది. ౭. స్తోతః అస్యా
 తి స్తోతస్విసీ. తనంతటఁ బ్రవహించునది. ౮. ద్వీపాః అస్యాం
 తిద్వీపవతీ. ద్వీపములుగలిగినది. ౯. గిరిభ్యః స్తవతీతి స్తవతీ
 స్తవణే. పర్వతమువలన స్తవించునది. ౧౦. తరంగిణ్యాదిశబ్దములు.
 సీ. నిమ్నం గచ్ఛతీతి నిమ్నగా. గమ్గి గతౌ. పల్లమునుగూర్చి
 నది. ౧౧. అపాం సమూహః ఆపం తేన గచ్ఛతీ త్యాపగా. ఉద
 యాహము ఆపము. దానిచేతఁ బోవునది. ౧౨. నదులపేళ్లు.

జ్ఞా విష్ణుపదీ జహ్నుతనయా సురనిమ్నగా,

భాగీరథీ త్రివధగా త్రిస్తోతా భీష్మసూరపి.

౩౧

హరిచరణాత్ గాం భూమింగతాగంగా. గమ్గిగతౌ. హరిపాదము
 భూమిని బొందినది హరో త్రమాంగాద్భూమింగతా గంగా. హర
 పువలన భూమిని బొందినది. ౧. విష్ణుపదోద్భవా విష్ణుపదీ. ఈ. సీ.
 పాదమునఁ బుట్టినది. ౨. జహ్నోస్తనయా జాహ్నవీ. జహ్నుమ
 మియొక్క చెవియందుఁ బుట్టినది. ౩. సురాణాం నిమ్నగా సుర
 గా. సురలయొక్క నది. ౪. భగీరథేన రాజ్ఞా భూలోకమువతారితే
 భగీరథీ. ఈ. సీ. భగీరథుడనురాజుచేత భూలోకమునకుఁ దేబడినది.
 వ్యర్థమర్థపాతాళమార్గేషు త్రిషు గచ్ఛతీతి త్రివధగా. గమ్గి గతౌ.
 మర్థపాతాళమార్గములయందు మూఁటియందును బోవునది. ౬.
 స్తోతాంసి యస్యాస్సత్రిస్తోతాః. స. సీ. మూడుప్రవాహములు
 ౭. భీష్మం సూత ఇతి భీష్మనూః. ఊ. సీ. షూబ్ ప్రాణిప్రసవే. భీష్ము
 న్నది. ౮ గంగానదిపేళ్లు.

భాగీరథీ సూర్యతనయా యమునా శమనస్వినా,

కళిందపర్వతాజ్ఞాతా కాంఠిదీ. ఈ. సీ. కళిందపర్వతము వలనఁ
 నది. ౧. సూర్యస్య తనయా సూర్యతనయా. సూర్యునికూతురు.
 యమేన సహ జాతా యమునా. యమునితోఁ గూడఁ బుట్టినది.

3. శమనస్య యమస్య స్వసా శమనస్వసా. ఋ. సీ. యమునానదిపేళ్లు.
ర యమునానదిపేళ్లు.

* రేవా తు నర్తదా సోమోద్భవా మేఖలకన్యకా.

రేవతే రేవా. రేవృష్ణవగతౌ. దాటులతో, బోవుచు
నర్తకేళిం దదాతీతి నర్తదా. డుదాతో దానే, నర్తమనఁగా క్రీడి
నిచ్చునది. ౨. సోమవంశజేన పురూరవసా భువం ప్రత్యవతే
సోమోద్భవా. సోమవంశమునఁ బుట్టినపురూరపుఁ డనురాజుచే
మికిఁ దేబడినది. 3. మేఖలపర్వతప్రభవత్వా న్మేఖలకన్యకా.
పర్వతమునఁ బుట్టుటవలన మేఖలకన్యక. ౪ నర్తదానదిపేళ్లు.

* కరతో యా సదానీరా.

ఈశ్వరకలితో యాజ్ఞాతా కరతోయా. ఈశ్వరునిహస్తము
బుట్టినది. ౧. సదా నీరమస్యామితి సదానీరా. ఎల్లప్పుడు జలము డీ
దుఁ గలదు. ౨. గౌరీవివాహకాలమున దారపోయునపు డీశ్వ
స్తమువలనఁ బుట్టిననదిపేళ్లు.

*

బాహుదా నైతవాహినీ,

లిఖితనామ్నః ఋషేః ఛిన్నబాహోః బాహుదానాన్
హుదా. లిఖితుఁ డను ఋషి శంఖుఁ డను ఋషియాశ్రమమునందు
డు లేనపుడు ఫలములను భక్షించినయవరాధముకొఱకు అతని
వలన ప్రద్యుమ్నుఁ డనురాజుచేతఁ జేతులఁ గోయించుకొని తనద
స్నానము సేయఁగా నాలిఖితఋషికి బాహువుల నిచ్చినది గనుక
హుద. బాహుదేన కార్తవీర్యార్జునేన అవతారితా బాహుదా.
ప్రదుఁడైన కార్తవీర్యార్జునునిచే భూమికిఁ దేబడినది. ౧. సిత
వహతీతి సితవాహినీ. సితవాహినీవ నైతవాహినీ. ఈ. సీ. తె
మును వహించునది నైతవాహిని. ౨ బాహుదానదిపేళ్లు.

* శతద్రుస్తు శుతుద్రి సాన్యత్ -

పుత్రశోకార్తం కణ్ఠే శిలాం బధ్వా ప్రవిష్టం వసిష్ఠం దృష్టా
ధా ద్రుతా శతద్రుః. ఉ. సీ. పుత్రశోక దుగిఖితుఁడై కంఠంబున
గట్టుకొని తనయందు దుమికిన వసిష్ఠునిఁ జూచి, నూఱు పాయ
బవహించినది. ౧. పా. శితద్రుః. శితం తీక్ష్ణం ద్రుతా శితద్రుః
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

తే. తీవ్రముగాఁ బ్రవహించునది. ౨ వసిష్ఠునికి వెఱచి నూలుపాయ ప్రవహించిన నదిపేళ్లు.

విపాశాతు విపాట్ స్త్రియామ్. 33

పుత్రశోకాత్పాశైర్బద్ధాప్రపిష్ఠం వసిష్ఠం పాశాద్విమోచితవతీ పాశా. విపాట్ చ. త. సీ. పుత్రశోకమువలనఁ బాశబద్ధుడై తనయం యొకఁ బ్రవేశించినవసిష్ఠుని పాశములవలన విడిపించినది. ౨ విపాశానది పేళ్లు.

శోణో హిరణ్యవాహ స్సౌత్ -

శోణతీతి శోణః. శోణృ వర్ణగత్యోః. ప్రవహించునది. శోణవర్ణ శ్యాద్వాశోణః. ఎఱ్ఱనికాంతిగలది. ౧. హిరణ్యం వహతీతి హిరణ్య వాహః. వహ స్త్రావణే, హిరణ్యమును వహించునది. ౨ శోణనదముపేళ్లు.

కుల్యాల్పా కృత్రిమా సరిత్,

కోలతి సంస్త్రాయతీతి కుల్యా. కుల సంస్త్రానే. వ్యాపించునది. మనుష్యులచేతఁ ద్రవ్వఁబడిన చిన్న కాలువపేరు.

శరావతీ వేత్రవతీ చంద్రభాగా సరస్వతీ. 3౪

(గోదావరీ భీమరథీ కృష్ణా వేణీ చ గౌతమీ.)

కావేరీ.

శరాఖ్యః తృణవిశేషః అస్యామితి శరావతీ. ఈ. సీ. శరమనఁ గా తెల్లు అది గలిగినది. ౧. వేత్ర యోగా ద్వేత్రవతీ. ఈ.సీ. వేపతీగ లది. ౧. చంద్రభాగాభ్యాం శైలాభ్యాం ప్రభవతి చంద్రభాగా. చంద్రభాగము లనెడుపర్వతములవలనఁ బుట్టినది. చంద్రస్య భాగతో వ్యస్తా చంద్రభాగా. చంద్రునియొక్క భాగమునఁ బుట్టిన దని కొంద రు. ౨. చాంద్రభాగా. ౨. సరాంసి అస్యాం స నీతి సరస్వతీ. ఈ.సీ. రస్సులు దీనియందుఁ గలవు. 3. కవేరపర్వతాత్ప్రభవతీతి కావేరీ. ఈ. కవేరమనెడు పర్వతమునఁ బుట్టినది. కవేరస్య రాజ్ఞోఽపత్యం స్త్రీ కా వేరీ. కవేరుఁ డనురాజుకూతురు. ఈ గి ను వేర్వేరునదులపేళ్లు.

సరితోఽన్యాశ్చ -

అన్యాశ్చ ఇతరములైన కృష్ణ, వేణి, గోదావరి, సరయువు మొద లనియు సరిత్తు లనంబడును.

*

సంభేద సిన్ధుసంగమః,

సంభిద్యస్తే సంగచ్ఛస్తే నద్యోఽత్ర పరస్పరమితి సంభేదః. 1. విచారణే. నదులు పరస్పరము దీనియందు సంగతములౌను. 2. సంతో నదులుగాని నదులు సముద్రముతోఁ గాని కూడుటపేరు.

* ద్వయోః ప్రణాళీ పయసః పదవ్యామ్-

ప్రణలత్యంభోఽనయా ప్రణాళీ. ఈ.ప్స. ణల గతౌ. దీనిచేత ముసోవును. ప్రణల్యతే బద్ధ్యత ఇతి ప్రణాళీ. ణల బంధనే. సామ దులచేతఁ గట్టఁబడునది. గోముఖసూత్రము మొదలై నజలమార్గమున త్రిషు తూత్తరా.

ఉత్తరా=ఈముందు చెప్పఁబడుదావికసారవశబ్దములు. త్రిషు మూడులింగములయందును వర్తించును.

* దేవికాయాం సరయ్యాం చ భవే దావిక సారవౌ,

దేవికాయాం భనో దావికః. దేవికానదియందుఁ బుట్టినది. సరయ్యాం భవస్సారవః. సరయానదియందుఁ బుట్టినది. 2. పరు దేవికానదియందును సరయానదియందును పుట్టినవస్తువులపేర్లు.

* సాగంధికం తు కష్టారం-

సుగంధః ప్రయోజన మస్య సాగంధికం. సుగంధము ప్రయోజనముగాఁ గలిగినది. 1. కే జలే హ్లాదతే కష్టారం. జలమందు సంతో చునది. ఇంచుక యెఱువును మిక్కిలి పరిమళమును గలిగియుండుక పేర్లు.

*

హల్లకం రక్తసంధ్యకమ్.

హ్లాదయతీతి హల్లకం. హ్లాదీనుభే చ. సంతోషమును జేయు హల్లతి భ్రమరో వా అత్ర హల్లకం. హల్లభ్రమణే. దీనియందు తు తిరుగును. 1. సంధ్యావద్రక్తం రక్తసంధ్యకమ్. సంధ్యవలె రక్తవర్ణమై రక్తసంధ్యకము. ఇవార్థమునందు కప్రత్యయము. 2. చెంగలుపేర్లు.

* స్యా దుత్పలం కువలయం-

ఉత్ ఊర్ధ్వం పలతి గచ్ఛతీ త్యుత్పలః. పల గతౌ. ఊర్ధ్వ ను బొందునది. 1. కా వలత ఇతి కువలయం. పల సంవరణే. భూమి దుఁ జుట్టుకొనియుండునది. కుత్తితో బహిర్వలయః పత్రసంవేష్టనమ

వా కువలయం. కుత్సితమైనపత్త్రవలయము గలిగినది. ౨. ఉత్పలకువల
కుశబ్దములు సామాన్యముగా నుత్పలవాచకములైనను విశేషము లైన
లోత్పలాదులయందును వర్తించును. 'కువలయమిందీవరం చ నీలాబ్జం'
అని అమరమాలయందును, "కువలయదశశ్యామోఽప్యంగందధత్పరి
హసరం" అని మాలతీమూఢవీయమందును నీలోత్పలవాచకముగాఁ బ్ర
మాణింపఁబడియున్నది. ఉత్పలశబ్దము పద్మకుముదములరెంటియందును
వర్తించును. 'అరవిందం మహాలోత్పలం' అని పద్మవాచకముగా ముందు
జెప్పఁబడుచున్నది. కేవలమైన ఉత్పలశబ్దము. ఇందీవరాదులఁ జెప్పినట్లు
పద్మమును జెప్పదు. అదియెట్లనిన—ధాన్యశబ్దము సామాన్యముగా
కల ధాన్యవాచకమైనను కేవలధాన్యశబ్దము కలమాదులం జెప్పినట్లు
ముద్గాదులం జెప్పదు. సామాన్యముగాఁ గలువపేళ్లు.

అథ నీలామ్బుజన్త చ,

ఇందీవరం చ. నీలేఽస్త్రి -

అంబుని జన్త అన్యేత్యంబుజన్త. నీలంచ తత్ అంబుజన్త. న. న.
టియందు జన్తము గలిగినది అంబుజన్తము. నీల మైన అంబుజన్తము
అంబుజన్తము. ౧. ఇద్దతీతి ఇన్దీ ర్లక్ష్మీః తయా వ్రియత ఇతి ఇన్దీ
వరం. వృళ్ళ వరణే. ఐశ్వర్యయుక్తురాలు గనుక ఇంది యనఁగా లక్ష్మీ.
కమేచేత వరింపఁబడినది. ఇంద్రియాణి వృణోతీతి వా ఇందీవరం. వృళ్ళ
వరణే. ఇంద్రియములను సంతోషముచేతఁ గప్పునది. ౨నల్లకలువపేళ్లు.

నీతే కుముదకై రవే.

32

కా మోదత ఇతి కుముదం, ముద హస్తే. భూమియందు మో
దించునది. ౧. కే రాతీతి కే రవః. హంసః. తన్యేదం ప్రియమితి కైర
వం. జలమందుఁ బలుకునది గనుక కేరవమనఁగా హంస. దానికిఁ బ్రియ
మైనది. ౨ తెల్లకలువపేళ్లు.

శాలూక మేషాం కన్ద స్సాన్యత్ -

శలతే శాలూకం. శల నంవరణే. చుట్టుకొనియుండునది. ౧
లువ మొదలైనవానిదుంపవేరు.

వారిపర్గీతు కుమ్మికా,

వారిపర్గయోగాత్ వారిపర్గీ. ఈ. నీ. జలమందు పర్గములుగ

లిగినది. ౧. కేస జలేన ఉభ్యత ఇతి కుంభికా. ఉభ పూరణే. జ
చేతః బూర్ణమగునది. ౨ నాచుపేళ్లు.

* జలనీలీ తు శైవాలం శైవలః.

జలే నీలీన భాతీతి జలనీలీ. జలమందు నీలీనలె నుండునది. ౧.
శేతేశైవాలం శైవలం చ. శీజ్ స్వప్నే. జలమం దుండునది. పా.
లమనియుఁ బాఠము గలదు. “అఘటయ స్తదనస్య నరోగృహేశ్చ
సా నభిషేక మనూత్సవం, రుచిరూప్యసితైరివ సారనై స్సకలకే
శేవలమాకే” ౨ పాచిపేళ్లు.

*

అథ కుముద్వతీ.

కుముదిన్యామ్-

కుముదాన్యస్యాస్సంతీతి కుముద్వతీ. ఈ. సీ. కుముదినీ చ.
సీ. కుముదములు గలది. ౧. ౨. కుముదములు గల దేశమునకై
సరస్సునకై నను తెల్లకలువతీగకై ననుబేళ్లు.

*

నళిన్యాం తు బిసినీ పద్మినీ ముఖాః,

నళం పద్మమస్యామస్తీతినళినీ. ఈ. సీ. నళమనఁగాఁ బద్మ
అదిగలిగినది ‘నళమబ్జే నళో నళ’ ఇతిరుద్రః. ౧. బిసమస్యామ
బిసినీ. ఈ. సీ. తామరతూండ్లు గలిగినది. ౩. ముఖమన్నందున
మలిన్యబ్జినీనరోజిన్యాదిశబ్దములు గ్రహింపఁబడుచున్నవి. పద్మములు
లదేశమునకుఁగాని పద్మసమూహమునకుఁగాని తామరతీగకుగానికే

* వాపుంసి పద్మం నళిన మరవిన్దం మహాత్పులమ్.

నహస్రపత్త్రం కమలం శతపత్త్రం కుశేశయమ్,

పక్షేరుహం తామరసం సారసం సరసీరుహమ్.

బిసప్రసూన రాజీవ పుష్కరామ్భారుహాణిచ,

పద్మతేఽత్ర లక్ష్మీరితి పద్మం. అ. ప్న. పద్మితౌ దీని
దు లక్ష్మీపొందును. ఇది వికల్పమునఁ బులింగంబును గలదు. ౧. ప
తే బద్ధతే చంద్రేణేతి నలినం. చంద్రునిచేత ముకుళరూపమున బ
వఁబడినది. ౨. అర్థా కేసర్థా విందతీతి అరవిందం. విద్మితౌ
కేసరములను బొందియుండునది. ౩. మహచ్ఛ తత్ ఉత్పలం చ మ
త్పలం. మహత్సేనఉత్పలము. ౪. నహస్రం పత్త్రాన్యస్యనహస్రపత్త్ర

ముతేకులుగలది. ౧. కం జలంబలతి భూషయ తీతి కమలం. అల భూ
 గాదా. జలమును భూషించునది, కేన మల్యతే ధార్యత ఇతి వా క
 లం. మలమల్ల ధారణే. జలముచేతధరింపఁబడునది. ౬. శతంపత్త్రా
 స్య శతపత్త్రం నూఱుతేకులుగలది. సహస్రపత్త్రంశతపత్త్రశబ్దము
 పద్మవిశేషవాచకములైనను పద్మత్వ సామాన్యముచేత నేకార్థ
 లు. ౭. కుశే జలే శేత ఇతికుశేశయం. శీత్ స్వప్నే. నీళ్లయందుం
 పది. ౮. పంకే రోహతీతి పంకేరుహం. రుహ బీజజన్మని ప్రాదుర్భా
 అడుసునందు మొలచునది. ౯. తమఃప్రకర్షో రసోఽస్య తామ
 రం. ప్రకృష్టమైనరసము గలిగినది. తామ్యద్భిః రస్యత ఇతి వా తామ
 రం. రస ఆస్వాదే. బడలినవారిచే నాస్వాదింపఁబడునది. తామరం జ
 తత్ర సస్తిష్ఠతీతి తామరసం. షసస్వప్నే. ఉదకమునం దుండునది.
 సరసి భవం సారసం. సరస్సునఁ బుట్టినది. ౧౧. సరస్యాం రోహ
 సరసీరుహం. రుహ బీజజన్మని ప్రాదుర్భావేచ. కొలనియందు మొల
 పది. ౧౨. బిసస్య ప్రసూనం బిసప్రసూనం, తామరతూడుల యొ
 పుష్పము. ౧౩. కేసరరాజయోగాత్ రాజీవం. ఆకరులయొక్కపంక్తి
 గినది. ౧౪. శ్రాంతం పుష్టాతీతి పుష్కరం. పుక్షు పుష్టా. బడలిన
 నిని బోషించునది. ౧౫. అంభసి రోహతీతి అంభోరుహం. జలమం
 బుట్టునది. ౧౬. తామరపువ్వులపేళ్లు.

పుణ్డరీకం సితామ్భాజం-

పుణ్డరి మంగళశాస్త్రా త్పుండరీకం పుణ కర్తణి శుభే. ౧. సితం చ
 భోజం చ సితాంభోజం. తెల్లనైనతామర. ౨ తెల్ల తామరపేళ్లు.

అథ రక్తసరోరుహే.

ర౧

రక్తోత్పలం కోకనదం-

రక్తం చ తత్ సరోరుహం చ రక్తసరోరుహం. ఎఱ్ఱనైనతామర.
 రక్తం చతత్ ఉత్పలం చ రక్తోత్పలం. ఎఱ్ఱతామర. ౨. కోకాశ్చక్ర
 కా నదంత్యస్మిన్నితి కోకనదం. ణద అవ్యక్తే శబ్దే. చక్రవాకములు
 యందు అవ్యక్తముగాఁ గూయును. ౩. ఎఱ్ఱతామరపేళ్లు. 'రక్తాబ్జే ర
 క్తముదే బుద్ధైః కోకనదం స్మృతం' అనెడు వృద్ధసమ్మతిచేత రక్తస-

రోరుహము, ఎఱ్ఱదామర; రక్తోత్పలము, ఎఱ్ఱకలువ. ఈరెండును నదమనంబడు నని కొందఱు.

*

నాళో నాళం.

నాళః. నాళం. తామర కలువ మొదలయినవానికాఁదని నల్యతే బద్ధ్యతే పుష్పేణేతి నాళః నాళం చ. పుష్పముతో బంధించునది. పున్నపుంసకములు రెంటియందుఁ గలదు. నాళానాళమ్ స్త్రీనపుంసకలింగములుగాఁ గొందఱు చెప్పుదురు.

*

అథాస్త్రీయామ్,

మృణాళం బిసం-

మృణ్యతే భక్ష్యత ఇతి మృణాళం. అ. ప్న. మృణ హింసా భక్షింపఁబడునది. ౧. బిస్యంతే ఉత్సృజ్యంతే భక్షణసమయే వోఽత్ర బిసం. బిస ఉత్సృజ్యే. భక్షణసమయమున దీనియందుఁ గలకలుపులు విడువఁబడును. ౨ తామరతూడుపేళ్లు.

*

అబ్జాదికదమ్బే వడ్డా మస్త్రీయామ్.

భృమరేభ్యో రసం సనోతీతి వండః. అ. ప్న. వణు దానే. భృములకు మకరందము నిచ్చునది. వా. శండ ఇతి తాలవ్యాదిరప్యస్త్రీ తామరపువ్వులు మొదలైనవానిసమూహముపేరు.

* కరహాట శ్శిఫా కన్దః-

కంజలం ఊర్ధ్వస్థిత్యా రహయ స్తీతి కరహాటః. పద్మాః. తా తీతి కరహాటః. రహ త్యాగే. అట పటగతే-మీఁదనుండుటచేతజలము విడుచునది గనుక కరహములు పద్మములు. వానిని బొందియుండు కర్ణాహస్తా హాటయతి దీవయతీతి కరహాటః. హాట దీప్తా. ములఁ బ్రకాశింపఁజేయునది. ౧. శినోతి భవం శిఫా. శిఫో నిశాతనే, మిని కృశముగాఁ జేయునది. ౨. కందయతి భక్షకా మత్స్యదీనితి దః. కది ఆహ్లాదనే. తన్ను భక్షించునట్టి మత్స్యదుల సంతోషపడెద. ౩. కొందఱు శిఫాకందమని యొకటిగాఁ జెప్పుదురు. శిఫాసహి కందం శిఫాకందం. శిఫలవఁగాఁ గొమ్మలు. వానితోఁగూడినదుంపఁక రదుంపపేళ్లు.

*

కింజల్కః కేసరోఽస్త్రీయామ్,

కించిజ్జలతి జడీభవతి కింజల్కః. ఇంచుకంత జడమైయుండునది. ౧. జలే నరతి కేసరః. అ. ప్న. సృగతౌ. జలమందుండునది. పా. కేశరః. పదోలితకుసుమ కేశరే కేశర' ఇతివాసవదత్తాయాం. కేశ శీర్యత ఇతి కేశరః. శృహింసాయాం. కొనయందు వేడిపోవునది. ఆకరువువుపేళ్లు.

సంవర్తికా నవదళమ్-

సంవర్తయతి వేష్టయతీతి సంవర్తికా. వృతువర్తనే. తామరదు ము జుట్టి యుండునది. ౧. నవోత్పన్నం దళం నవదళం. క్రొత్తగాఁ బు తెకు. ౨. లేతతామరతేకుపేళ్లు.

బీజకోశో వరాటకః.

౪౩

బీజానాం పద్మాక్షాణాం కోశః ఆకరో బీజకోశః. తామరవిత్తు నెలవై నది. ౧. వరం శ్రేష్ఠం పద్మ ముటతి వరాటకః. అట పట గతౌ. పద్మమును బొందునది. వృణోతి బీజానితి వరాటకః. నిత్తులను గప్పునది. తామరపువ్వులోని దుడ్డుపేళ్లు.

ఉక్తం స్వ రోవ్యవమ ది క్కాల ధీ వా క్కబ్బాది నాట్యకమ్,
పాతాళ భోగి నరక వారి చైషాం చ సంగతమ్.

౪౪

కాండం నిగమయ బుద్ధిసౌకర్యాయ కాండోక్త మనువదతి-
ర్వాది వారిపర్యంత వర్గేషు స్వ రోవ్యవమ ది క్కాల ధీ వా క్కబ్బాది, ఆది
జ్ఞేస రసగంధాది గ్రృహ్యతే నాట్యకం తత్సంబంధిగీతాదికముచ్యతే
పాతాళభోగినరకవారిచ. ద్వంద్వైకవద్భావః ఉక్తమివ్యనేనాన్వయః.
హం యత్సంగతంస్వర్గే దేవతాది, దిశిదిగ్గజాది, కాలేడివరాగాది, ధీసం
తం విచారాది, వాచిశ్రుత్యాది, శబ్దే ఉదాత్తాది, నాట్య భ్రకుంసాది,
పాతాళే కుహరాది, భోగిని కంచుకాది, నరకే బాధాది, వారిణి నా
పద్దోత్పలాది, ఏత త్సర్వ మస్మి ప్రథమకాణ్డే ఉక్తమిత్యర్థః.

కాండమును ముగించుచు నీకాండమునందుఁ జెప్పఁబడిన వర్గ
ల నన్నిటి నొకసారి పేర్కొనుచున్నాఁడు. స్వ=స్వర్గము, రోవ్యవ=
కాశము, దిక్ = దిక్కులు, కాల=కాలము, ధీ=బుద్ధి, వాక్ =వాక్కు,
బ్ధ=శబ్దము, ఆదిశబ్దముచేత రసగంధాదులు. నాట్యకం=నాట్యసం
బంధి గీతవాద్యాదులు, పాతాళ=పాతాళము, భోగి=సర్పములు, నర
=నరకము, వారి=జలమును, ఏషాం = ఈస్వర్గాదులయొక్క, సంగతం=

సంబంధవస్తువులు. ఎట్లనిన—స్వర్గసంగతము లైన దేవతాదు-
దిక్సంగతము లైనదిగ్గజాదులును, కాలసంగతములైన గ్రహణాదు-
ధీసంగతము లైనవిచారాదులును, వాక్సంగతములైన శ్రుత్యాదు-
శబ్దసంగతము లైనయుదాత్తాదులును, నాట్యసంగతము లైనన-
సాదులును, పాతాళసంగతము లైనకుహరాదులును, భోగీసంగ-
తము లైనకంచుకాదులును, నరకసంగతము లైనబాధాదులును, వారి-
ము లైన నౌకాదులును జెప్పఁబడిన వని యర్థము.

* ఇ త్యమరసింహకృతౌ నామలిక్ష్ణానుశాసనే,
స్వర్గాదికాండాః ప్రథమ స్సాంక్షివ సమర్థితః.

‘అమరసింహకృతౌ’ = అమరసింహానికృతీయగు, నామలిం-
శాసనే=నామలింగానుశాసన మను నీకోశమందు, ఇతి=ఇట్లు,
మః=మొదటిదగు, స్వర్గాదికాండాః=స్వర్గము మొదలగువానివర్గము
మూహము, సాంగవీవ=సమగ్రముగనే, సమర్థితః=నెరవేర్చఁబడెను.

ప్ర థ మ కా ం డ ము

సమాప్తము.

శ్రీరస్తు.

నామలింగానుకాసన మను శ్రీమదమరసింహవిరచితం బైన

అమరకోశము

సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యాన సహితము

ద్వితీయకాండము.

భూమివర్గము.

అవ. ఏవం ప్రథమకాండం పరిసమాప్య ద్వితీయకాండే వక్ష్యమా
వర్గా సంగ్రహేణ వక్తి. వర్గాః పృథ్వీతి శ్లోకేన. — ఈ ప్రకార
గా మొదటికాండమును ముగించి, రెండవకాండమునందుఁ జెప్పఁ
బడువర్గములను సంక్షేపముగాఁ జెప్పుచున్నాఁడు. —

వర్గాః పృథ్వీ పుర త్తాభృ ద్వనాషధి మృగాదిభిః,

సృ బ్రహ్మ క్షత్ర వి ట్పాదైః సాన్ద్యో పాజ్ఞై రి హోదితాః.

పృథ్వీచ పురం చ త్తాభృచ్చ వనాషధిశ్చ మృగాదీ చతైః ఇహ
కాండే పృథ్వీప్రభృతిభిః, సృబ్రహ్మక్షత్ర వి ట్పాదైః సాంగోపాంగైః
వర్గా ప్రత్యంగ సహితైః దశభిః వర్గా ఉదితాః అత్ర మృగాదిశబ్దేన
హ ఉచ్యతే. మృగానత్తుంశీలమస్యేతి వ్యుత్పత్తిః. యద్వా మృగ
స్య ఆరణ్యవశుమాత్రవరః, ఆదిశబ్దేన పక్షికీటాదీనాం గ్రహణమ్.
సాన్ద్యోపాజ్ఞైః = ఈకాండమునందు, సాన్ద్యోపాజ్ఞైః = మృత్తికాదు లైన అంగ

ములతోడను, అభ్యాదు లైన ప్రత్యంగములతోడను గూడియున్న
పృథ్వీ పురత్తాభృ ద్వనాషధి మృగాదిభిః = భూపురశైలవనాషధి
హదులతోడను, సృ బ్రహ్మ క్షత్ర వి ట్పాదైః = మనుష్య బ్రా
హ్మ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రులతోడను ఉపలక్షితములైన, వర్గాః =
ములు, ఉదితాః = చెప్పఁబడుచున్నవి.

భూ ర్భూమి రచ లానంతా రసా విశ్వమ్భరా స్థిరా,

ధరా ధరిత్రీ ధరణిః క్షోణి ర్జ్యా కాశ్యపీ క్షితిః.

* సర్వసహా వసుమతీ వసుదోర్వీ వసుధరా,
 గోత్రా కుః పృథివీ పృథ్వీ త్నాఽవని ర్త్వేదినీ మహీ.
 (విపులా గహ్వరీ ధాత్రీ గౌరిలా కుమ్భినీ త్నమా,
 జగతీ రత్నగర్భా చ భూతధాత్రీభిమేఖలా.)

భవతీతి భూః, ఊ. సీ. భూమిశ్చ. ఇ. సీ. ఇది యుదకము
 బుట్టును. ౧. ౨. న చలతీత్యచలా. చల కంవనే. చలింపనిది. ౩.
 స్త్యంతోఽస్యాః అనంతా. అంతము లేనిది. ౪. రసాస్సంత్యస్యా
 రసా. రసములు దీనియందుఁ గలవు. రస్యతే ఆస్వాద్యత ఇతి వా
 రస ఆస్వాదనే. అనుభవించబడునది. ౫. విశ్వం విభర్తీతి వి
 ణా. భృశ్ భరణే. విశ్వమును భరించునది. ౬. తిష్ఠతి సదా
 ష్టా గతినివృత్తే. ఎల్లప్పుడు నుండునది. తిష్ఠతినర్వమస్యామితి వా
 సర్వము దీనియందుండును. ౭. ధరతి విశ్వం ధరా. ధరిత్రీ. ఈ
 ధరణిశ్చ. ఇ. సీ. విశ్వమును ధరించునది. ౮. ౯. ౧౦. త్నాతీతి త్నా
 ఇ. సీ. పా. త్నోణీ. ఈ. సీ. టు త్ను శబ్దే. శబ్దించునది. ౧౧. జన
 ర్వమస్యామితి జ్యౌ. జ్యౌవయోహానౌ. సర్వము దీనియందు నశిం
 ౧౨. కశ్యపస్యేయం కాశ్యపీ. ఈ. సీ. పరశురామునిచేత కశ్యపు
 కు యజ్ఞదక్షిణగా నియ్యబడినది. తథాచోక్తం—'శ్లో. త్రిసప్తక
 పృథివీం కృత్వానిఃక్షత్రియాం తతః, దక్షిణా మశ్వమేధాంతే క
 యాదదాత్సృభు' ణితి. ౧౩. క్షీయంతి నివసంతి సర్వేఽస్యామితి
 ఇ. సీ. క్షీ నివాసగత్యోః. దీనియందు దండ అుండురు. ౧౪. సర్వ
 హత ఇతి సర్వసహా. వహమర్షణే. సర్వమును సహించునది. ౧౫.
 సు ధనమస్యామస్తీతి వసుమతీ. ఈ. సీ. ధనము దీనియందు గలదు
 వసు దధాతీతి వసుధా. డు ధాశ్ ధారణ పోషణయోః. ధన
 ధరించునది. ౧౬. ఉరుత్వాదుర్వీ. ఈ. సీ. ఘనమైనది. ఉర్జాయ
 ర్వతై రితుర్వీ. ఉర్జాశ్చ ఆచ్ఛాదనే. పర్వతములచేతఁ గప్పుబడినది.
 ౧౭. వసు ధారయతీతి వసుధరా. ధృ ధారణే. ధనమును ధరించునది.
 ౧౮. గోత్రాః పర్వతాస్సంత్యస్యామితిగోత్రా. పర్వతములు దీని
 దుఁ గలవు. గాస్తృణాదిభిస్త్రాయత ఇతి గోత్రా. త్రైజ్ పాలనే.
 ణాదులచేత ఆవులను రక్షించునది. ౨౦. కాయతి ధ్వసతీతి కు.

కై శబ్దే మ్రాయునది. ౨౧. ప్రథతే పృథివీ. పృథ్వీ చ. ఈ. నీ. ప్రథ ప్రఖ్యానే. ప్రసిద్ధమగునది. పృథుచక్రవర్తినా సత్కృతావా పృథివీ. పృథ్వీ చ. పృథుచక్రవర్తించేత లెస్సగాఁ జేయఁబడినది. పృథుత్వా పృథివీ. విశాలమైనది. ౨౩. తుమతే భారం త్వా. భారమునోర్చునది. ౨౪. అనతి ప్రజాః. అవ్యతే స్పృహైర్వా అవనిః. ఇ. నీ. ప్రజలను రక్షింపనది. లేక రాజులచేత రక్షింపఁబడునది అవని. ౨౫. మధుకైటభ వార్తేదసా పరిప్లుతత్వాత్ మేదిసీ. ఈ. నీ. మధుకైటభులమెదడుచేతఁ జుంపఁబడునది. తథాచోక్తం. — “శ్లో. మధుకైటభయోస్తస్యం యస్తే నా సంపరిప్లుతా, తేనేయం మేదిసీ దేవీ ప్రోచ్యతే బ్రహ్మవాదిభి ” ౨౬. మహ్యతే మహీ. ఈ. నీ. పా. మహిః. ఇ. నీ. మహా పూయం. పూజింపఁబడునది. ౨౭ భూమిపేళ్లు.

మృత్స్యత్తికా-

మృద్యత ఇతి మృత్. త. నీ. మృత్తికా చ. మృద త్తోదే. మెఱపఁబడునది. ౧. ౨. మన్నుపేళ్లు.

ప్రశస్తా తు మృత్సా మృత్సా చ మృత్తికా,
ప్రశస్తామృత్సా మృత్తికా మృత్సా. మృత్సా చ. ౧. ౨. ప్ర
స్తమైన మృత్తికపేళ్లు.

ఉర్వరా సర్వసస్యాధ్యా-

ఉర్వతి తుధరి హిన స్తీత్యుర్వరా. ఉర్వీ హింసాయాం. ఆఁకలిని
గొట్టునది. ఉరుం మహాంతం వృణోతి తదర్హత్వా దుర్వరా. అధిక
ను వరించునది. ౧. సమ స్తమైనపైర్లతోఁ గూడియున్నభూమిపేరు.

స్యా దూషః తౌరమృత్తికా. ౪

ఉషతి బీజమూషః. ఉష రుజాయాం. విత్తనమును జెఱుచున
౧. తౌరా చ సా మృత్తికా చ తౌరమృత్తికా. ఉష్ణమన్న తౌ
మృత్తిక. ౨ చాటిమట్టిపేళ్లు.

ఉషవా నూషరో ద్వావ వ్యన్యలిక్ష్-

ఉషోఽస్యా స్తీత్యూషవా. త. ఉషరశ్చ. చాటిమట్టి గలిగినది.
౨. ను విశేష్య మేలింగమో ఆలింగముగలవి. ఉషరం స్థలం ఉషరో
శ. ఉషరా భూమిః. అని యుదాహరణములు. ౨ చాటినేలపేళ్లు.

*

స్థలం స్థలీ,

స్థలతీతి స్థలం స్థలీ చ, ఈ. నీ. స్థల స్థానే. స్థానమైయుం
 ౨ జలశూన్యమై తనంతటనే చదరమై యుండెడునేలపేళ్లు.

* సమానా మరుధన్వానా-

తృప్త్యయా మ్రియ నైత్ర మరుః. ఉ. పు. మృజ్జరాత
 దప్పిచేత దీనియందు మృతు లగుదురు. ౨. ఈ ౨ సమలింగమ
 నీళ్లులేని భూమిపేళ్లు.

*

ద్వే ఖ లాప్రహతే సమే.

త్రిషు-

హలేన న లిఖితమితి ఖలం. లిఖ అక్షరవిన్యాసే. నా.గే.
 దున్నబడనిది. ఖం లాలీతి ఖలం. లా దానే. శూన్యము నిచ్చు
 ౧. లాంగలాదినాన ప్రహన్యత ఇత్య ప్రహతం. హన హింసాగత
 నా.గేలు మొదలైన వానిచేతఁ బీడింపబడనిది. ౨. ఈ ౨ ను
 గములు. దున్నిననేలపేళ్లు.

*

అథో జగతీ లోకో విప్తపం భువనం జగత్,

గమ్యతే జనై రితి జగతీ. ఈ. నీ. జగచ్ఛ. త.న. గమ్ గతౌ
 లచేతఁ బొందఁబడునది. ప్రళయ కాలే గచ్ఛతీతి జగతీ. జగచ్ఛ. ప్ర
 కాలమందు లయమైపోవునది. ౧. లోక్యతే సర్వ మస్తిన్నితి ల
 లోకృ దర్శనే. సర్వము దీనియందుఁ గానఁబడును. ౨. విశం త్యక్తి
 తి విప్తపం. విశ ప్ర వేశనే. దీనియందుఁ బ్ర వేశింతురు. 3. భవత్యస్తి
 భువనం. దీనియందు సర్వముగలుగును. ౪. జగత్తుపేళ్లు.

* లోకోఽయం భారతం వర్షమ్-

అయం జమ్బూద్వీపసవమాంశః హిమనేతుమధ్యస్థో లోకః
 రతవర్ష మిత్య్యుచ్యతే. హిమవత్పర్వతమునకు దక్షిణంబును దక్షిణ
 ద్రమునకు నుత్తరంబును నై నయీదేశము భారతవర్ష మనంబడును.
 తస్యరాజ్య ఇదం భారతం. భరతుఁడను రాజుసంబంధమైనది. ౧. వ
 తేసిచ్యతే మేఘైరితి వర్షం మేఘములచేతఁ దడుపఁబడునది. ౧.
 రతవర్షముపేరు.

*

శరావత్యాస్తు యోఽవధేః.

ఆర్యావర్తః పుణ్యభూమి ర్మధ్యం విస్థాపిమాగయోః,

ఆర్యా ధార్మికా వర్తంతే అస్మిన్నీత్యార్యావర్తః. వృతువర్తనే. ర్మికులు దీనియందు వర్తింతురు. ౧. పుణ్యాచ సా భూమిశ్చ పుణ్యమి. ఇ. సీ. పుణ్యమైనభూమి. ౨. తదు క్తంమనునా. — “ఆనము వృష వైపూర్వాదాసముద్రాచ్చ పశ్చిమాత్, హిమవద్వింధ్యయో ర్మూర్త్యావర్తం విదుర్బుధాః” ఇతి. ౨. తూర్పుపడమర సముద్రము ఎల్లలుగాఁగల హిమవద్వింధ్యపర్వతములయొక్క మధ్య దేశము పేళ్లు. నీవు జ్ఞనపదా-

నియమేనవర్తంతే జనా అస్మిన్నీతి నీవుత్. త. పు. ఇందు జనులు సమముగా వర్తింతురు. జనపదసాహచర్యా నీవుచుట్టః పుల్లింగః పద్యంతేత్ర జనపదః. పద్దే గతౌ. జనులు పొందుదురు. ౨. సమసూహముపేళ్లు.

దేశ విషయా తూపవర్తనమ్.

౮

దిశ్యతే ఇతి దేశః. దిశ అతిసర్జనే. ఇవ్వఁబడునది. ౧. విశేషేణ బలీతి విషయః. పి. ష్ బంధనే. విశేషముగాఁ బ్రీతిని బుట్టించునది. ఉపవర్తంతే అస్మిన్నీతి ఉపవర్తనం వృతువర్తనే. దీనియందు జను వర్తింతురు. ౩. జనపదసమూహముపేళ్లు. నీవుచుట్టము మొదలు బ్రహ్మములు దేశముపేళ్లనికొందరు.

త్రి ష్వాగోష్ఠాత్ -

ఇతః ప్రభృతిగోష్ఠపర్యంతం వక్ష్యమాణాశ్చ బ్రాః విశేషవిధిం వినా సువర్తంతే. ఇది మొదలు గోష్ఠశబ్దమువఱకుఁ గలశబ్దములలో విశేష వేతః జెప్పఁబడనివి మూఁడులింగములయందును వర్తించును.

నడప్రాయే నడ్వా స్పద్యల ఇత్యసి,

నడప్రచురోదేశః నడప్రాయః. క్రాలుకసపు తఱుచుగాఁ గల దేశ బాహుళ్యేన నడోఽస్యస్మిన్నీతి నడ్వా. త. నడ్యలశ్చ. నడమనఁ గ్రాలుకసపు అది గలిగినదేశము. ౧. ౨. క్రాలుకసపు తఱుచుగాఁ దేశముపేళ్లు.

కుముద్వా కుముదప్రాయే-

కుముదప్రచురోదేశః కుముదప్రాయః. కుముదాన్యస్మిన్ సంతీతి

కుముద్వా. త. తెల్లకలువలు తఱచుగాఁ గలదేశము. ౧. వలు తఱచుగాఁ గలదేశముపేరు.

*

వేతస్వా నృహువేతసే.

వేతసాస్సంత్యస్తిన్నితి వేతస్వా. త. బహవో వేతసా బహువేతసః. ౧. ప్రబృలిచెట్లు తఱచుగాఁ గలప్రదేశముపేర్లు.

* శాద్యల శ్యాద హరితే-

శాదోబాలత్పణం తేన హరితో దేశ శ్యాదహరితః పుచేత పచ్చనై నదేశము. శాదోబాలత్పణమస్తిన్నస్తీతి శాద్య తకసపుగలదేశము. ౧. లేతకసపుచేతఁ బచ్చగానుండుదేశముపేరు.

*

సజమ్బలేతు పజ్జిలః,

జంబాలేన సహవ ర్తత ఇతిసజంబాలః. పంకోస్యా స్తీతి అడుసుగలిగినది. ౧. అడుసుతోఁగూడినదేశముపేరు.

* జలప్రాయ మనూపం స్యా త్పుంసి కచ్చ స్తథావిధః.

అనుగతా ఆపోఽస్తి నిత్యనూపం. తఱుగనినీళ్లుగలిగిన నీళ్లు తఱచుగాఁ గలదేశముపేరు. కవ్యతే జలై రితి కచ్చః. కవ్యాయాం జలముచేతఁ బీడింపఁబడునది. కంపానీయంచ్చతీకచ్చః. దనే.జలమును విడుచునది. పుంసీతి త్రిష్యాగోష్ఠాదిత్యస్యబాధకం. శబ్దః క్లిబేఽపి. తథాచ అమరమాలా. — “కచ్చంక్లిబేఽనూ ఇతి. ౧. నీళ్లు తఱచుగాఁ గలనదీనరస్సులనమీవప్రదేశముపేరు.

* స్త్రీ శర్కరా శర్కరిల శ్శార్కర శ్శర్కరావతి,

శృణాతీతిశర్కరా. సా అస్త్యత్రేతి శర్కరా. శృహింసా పీడించునది గనుక శర్కర. అనఁగా మొరము. అదిగలిగిననీల ౧. శర్కరా అస్తిన్నస్తీతి శర్కరిలః. శార్కరః. శర్కరావాంశ్శ రముదీనియందుఁ గలదు. ౨. ౩. ౪. మొరపనీలపేర్లు.

* దేశ ఏవాదిమా-

శర్కరాదిశబ్దేషు ఆదిమాశర్కరాశర్కరిలశబ్దౌ శర్కరా ఏవవ ర్తతే. ఇతరా దేశే అన్యత్రచ. యథా శార్కరోదేశః. మోదనమిత్యాది. శర్కరాదిశబ్దములయందు మోదటిశబ్దములు

మొరముగల దేశమునకేపేళ్లు. తక్కిన రెండుశబ్దములు మొరము గల శబ్దమునకును వ స్తవ్వింతరమునకును బేళ్లు.

ఏవ మున్నేయా సికతావతి. ౧౧

ఏవంసికతావతిదేశే సికతా. సికతిలఘుత్వా. అన్యత్రచనైకతః తావా. ఇతి. పూర్వవద్వ్యుత్పత్త్యాదికం. సికతయనఁగా నిసుక. అది లిగినదేశమునందు సికతా సికతిలః అనియు. ఇసుకగలదానియందు కతః. సికతవా. అనియు నూహింపఁదగినది.

దేశో నద్యమ్బు వృష్ట్యమ్బు సమ్మన్నప్రీహిపాలితః, స్యా న్నదీమాతృకో దేవమాతృకశ్చ యథాక్రమమ్. ౧౨

నద్యంబూనిచ వృష్ట్యంబూనిచ తైస్సంపన్నాశ్చతే వీహయ తైః పాలితః. నదీ మాతాస్య నదీమాతృకః. నదియే తల్లిగాఁగలది. దేవఃమాతాస్యదేవమాతృకం పర్జన్యఁడే తల్లిగాఁ గలది. ౧. ఈ ను నదీజలముచేతను, వర్షోదకముచేతను బండుపైర్లుగలదేశముపేళ్లు. సురాజ్ఞ దేశే రాజన్వా స్యాత్.

శోభనోరాజాస్యాస్తీతిరాజన్వా. త. మంచిరాజుగలది. ౧. మం రాజుగలదేశముపేరు.

తతోన్యత్ర రాజవా,

రాజాన్త్యన్య రాజవా. త. రాజుగలిగినది. ౧. ఆ దేశమునకం వేరైనసామాన్యరాజుగలదేశముపేరు.

గోష్ఠం గోష్ఠానకమ్-

గావస్తీష్ఠంత్యత్రగోష్ఠం. షాగతినివృత్తే. దీనియందు గోవులుం యు. గవాంష్ఠానంగోష్ఠానం. గోవులుండెడిస్థానము. ౨. ఆవులుండెడు ందపేళ్లు.

తత్తు గౌష్ఠీనం భూతపూర్వకమ్. ౧౩

భూతపూర్వం గోష్ఠం గౌష్ఠీనం. పూర్వపుదైనగోష్ఠము. ౧. పురా మైనయామందపేరు.

పర్యన్తభూః పరిసరః-

పర్యంతే ఉపాంతేభూః పర్యంతభూః. పరితస్సరంతిచర్యంత్యత్రేతి

పరిసరః. సృగతౌ. దీనియందు నలుదిక్కుల సంచరింతురు. ౧. గ్రా
రాదులయొక్క సమీపభూమిపేరు.

* నేతు రాళౌ స్త్రియాం పుమా,

పుమా నేతుః స్త్రియామాళౌ వ ర్తతే నేతులలిశబ్దములు
పేళ్లు. సిన్వంతిబద్ధంతి మృత్పాషాణాదిభిరేన మితి నేతుః. ఉ. పు.
బంధనే. మృత్పాషాణాదులచేతఁ దీని గట్టుదురు. ౧. అల్యతే నివా
జలమనయేత్యాళిః. ఇ-సీ. అలభూషణపర్యాప్తివారణేషు. దీనిచేత
నిలువఁబడును. ౨. కట్టపేళ్లు.

* వామలూరుశ్చ నాకుశ్చ వల్క్లికం పున్నపుంసకమ్.

వామం వామైః ప్రాణిభిర్వాల్వాయత ఇతి వామలూరుః. ఉ.
పా. వామలూరిః. లూన్ ఛేదనే. కుటిలముగాఁగాని కుటిలము
జంతువులచేతఁగాని త్రవ్వఁబడునది. ౧. ప్రాణినః ప్రవేశే నమం
నాకుః. ఉ. పు. ణముప్రహ్వత్వేశబ్దేచ. జంతువులు ప్రవేశించి
దీనియందు వంగును. ౨. వలంతే దలంతే ప్రాణినోఽత్ర వల్క్లికం.
సంచరణే సంచరణేచ. జంతువులు దీనియందు సంచరించును. పా.
కం. “నద్యాంకూపతః తేతరాచవివరేశైలేచకావల్క్లిక” ఇతి ప్రాణే
వాల్క్లికో వాల్క్లికః ప్రోక్తో వాల్క్లికిరపి వాల్క్లికి” రితి తారపాలః. 3. (ప్ర
లోనుండి చీములు మున్నగువానిచేఁ దోడఁబడినమట్టిదిబ్బ)పుట్టక

* అయనం వ ర్తమా గ్రాధ్య పథానః పదవీ సృతిః,

సరణిః పద్ధతిః పద్యా వ ర్త న్యేకపదీతి చ.

అయంతేన నేనేత్యయనం. అయవయగతౌ. దీనిచేతఁబోవు
౧. వ ర్తంతే అనేనేతి వ ర్త. న. న. వృతువ ర్తనే. దీనిచేత నడచు
౨. మృగయంతే గవేషయంత్యనేన మార్గః. మృగఅన్వేషణే. దీ
బదార్థమును వెదకుదురు. మృజ్యతే పథికపదై ర్నిస్తృణీక్రియ
మార్గః. మృజూశుద్ధా. తెరువరులయడుగులచేతఁ దుడవఁబడునది
అద్యతేభక్ష్యతే పథికై రత్ర అధ్యా. న. పు. అదభక్షణే. దీనియందు
కులచేత భుజింపఁబడును. ౪. పంథంతియాం త్యనేనపంథాః. న. పు.
తౌ. దీనిచేతఁ బోవుదురు. ౫. పద్ధంతే గచ్ఛంత్యస్యామితిపదః.

పద్ధగతౌ. దీనియందు నడతురు. పదాన్యస్యాంవిద్యతఇతివాపదవీ. నియం దడుగులుండును. ౬. సరంత్యనేనన్పతిః. ఈ-సీ. సరణిశ్చ. ఇ-సీ. గతౌ. దీనిచేత సంచరింతురు. ౭. ౮. పదాభ్యాం హన్యత ఇతి పద్ధతిః. సీ. హసహింసాగత్యోః. పాదములచేతఁ గొట్టఁబడునది. ౯. తృణంబకాదిరహితత్వాత్ పాదాయహితాపద్యా. తృణకంటకాదిశూన్యమై యుండుటవలనఁ బాదములకు హితమైనది. ౧౦. వర్తంతేఅనయావర్తనీ. సీ. వృతువర్తనే. దీనిచేతఁ బ్రవర్తింతురు. ౧౧. ఏకేకతివయేపదాలస్యంతే అస్యామితి ఏకపదీ. ఈ. సీ. కొన్నియడుగులు దీనియందుఁ గాఁబడును. ఏకః అసహితః సాదోఽస్యామితివా ఏకపదీ. విడివిడిగానుండు యుగులుగలది. ౧౨. త్రోవపేళ్లు.

అతిపథా స్సుపథాశ్చ సత్పథ శ్చార్చితేఽధ్వని,
అతిశ్రేష్ఠః పంథాః అతిపంథాః. న. పు. శ్రేష్ఠ మైనమార్గము. ౧. పంథాః. న. పు. ఒప్పెడుతెరువు. ౨. సంశ్చాసాపంథాశ్చసత్పథః. అ. మంచిత్రోవపేళ్లు.

వ్యధోఽదురధోఽవిపథః కదధ్వా కాపథ స్సమాః. ౧౬

విరుద్ధః అధ్వావ్యధ్వః విరుద్ధమైన త్రోవ. ౧. దుష్టోఽధ్వాదురధ్వః. త్రోవ. ౨. విరుద్ధఃపంథాః విపథః. విరుద్ధ మైనమార్గము. ౩. ఏతే కారాంతాః కుత్సితోధ్వాకదధ్వా. న. పు. కుత్సితమైనమార్గము. ౪. శ్చితః పంథాః కాపథః. కుత్సిత మైనతెరువు. ౫. ఈశబ్దములు సమాః మార్గకముల పుల్లింగములు. ఇచ్చట విపథకాపథశబ్దములు నవున యులుం గలవు. చెడ్డత్రోవపేళ్లు.

అపథా స్తవపథంతుల్యే-
పంథానభవతీత్యపంథాః. న. పు. అపథంచ. తెరువుగానిది. ౧౨. త్రోవపేళ్లు.

శృంక్షాటక చతుష్పథే,

శృంగైరటం త్యస్త్రిన్నితి శృంగాటకం. అటపటగతౌ. కొమ్మలచేత యందుఁ గ్రీడింతురు. ౧. చతుర్థాం పథాం సమాహార శ్చతుష్పథం. యగుతెరువులు గూడినది. ౨. నాలుగు త్రోవలుగూడిన చోటుపేళ్లు. ప్రాస్తరం దూరశూన్యోఽధ్వా-

ప్రకృష్టంగ్రామయోరంతరం వ్యవధానమత్రేతి పాఠంతరం.
క మైనగ్రామములయొక్క వ్యవధానము గలిగినది. ౧. ఎడారి ద్వారా
సంచారము లేనిమార్గముపేరు.

*

కాంతారం వర్త దుర్గమమ్.

కాంశ్చిన్నతారయతీతి కాంతారం. తృష్ణవనతరణయోః.
రినిచొచ్చి చాటనీయనిది. ౧. దుష్టోగమో యస్య తద్దుర్గమం. దుష్ట
గమనముగలిగినది. చోరకంటకాదులచేబోవశక్యముగానిమార్గము.

* గవ్యాతి స్త్రీని క్రోశయుగమ్-

కోశద్వయం గవ్యాతిరిత్యుచ్యతే. “చతుష్కాధికవింశతి
అంగుళైర్హస్తముచ్యతే, సహస్రై రష్టభిః భ్యాతం హస్తకైః కోశ
నకం” ఇరువదినాలుగు అంగుళము లొకహస్తము. ఎనిమిదివేలహస్త
లొకకోశము. అట్టికోశములురెండు గవ్యాతి యనంబడును. గవ్యా
శయోః యూతిః మిశ్రణంగవ్యాతిః. ఇ.నీ. యుమిశ్రణే, గోవనగ
శము. రెండుకోశములకూటమి గవ్యాతి. ౨ రెండుకోసులకూట
గల త్రోవపేట్లు.

*

నల్వః కిష్కుచతుశ్శతమ్,

కిష్కుర్హస్తఃచతుశ్శతంహస్తాఃనల్విత్యుచ్యతే. కిష్కువన
స్తము. నన్నులుహస్తములు గల త్రోవ నల్వమనంబడును. నల్వ
బద్ధ్యతే అనేనేతినల్వః. ణలబంధనే. దీనిచేత లెక్కపెట్టబడు
౧ నన్నులుచేతులపొడవుగల త్రోవపేరు.

* ఘుణ్టాపథ స్సంసరణమ్-

దశధనురంతరో రాజమార్గః ఘంటాపథస్సంసరణమితిచో
పదివిండ్లపట్టుగలరాజమార్గము ఘంటాపథము సంసరణము నన
ను. ఘంటోపలక్షితానాం గజానాం పంథాః ఘంటాపథః. ఘంట
గూడినయేనుగులకు మార్గము. ౧. సంహతా స్సరంత్యత్ర సంసరణ
గతే. అనేకులు దీనియందుఁ గూడిసంచరింతురు. ౨ రాజమార్గము

*

త త్పుర సోపనిష్కరమ్.

(ద్యౌవాపృథివ్యా రోదస్యో ద్యౌవాభూమీచ రోదసీ,
దివగిపృథివ్యా గుహాతు రుమా స్యాలవణాకరః)

పురసంబంధ మైనయఃఘంటాపథమే ఉపనిష్కర మనంబడును. పుట పురమనఁగా దుర్గమైనపురము. కేవలపురసంబంధమైనది ఘంటామే యనంబడును. ఉపనిష్కీర్యతే సైన్యమత్రేతి ఉపనిష్కరం. ఉపనిష్కరం. కృవిక్షేపే. అంతట సైన్యము పర్యాప్తముగాఁబడును. ౧ పురమార్గముపేరు.

పు ర వ ర్గ ము.

పూః స్త్రీ పురీ నగర్యా వా ప త్తనం పుటభేదనమ్,
స్థానీయం నిగమః-

పూర్యతే జనై రితిపూః. ర.సీ.పురీ. ఈ.సీ. పూపాలనపూరణయోః. లచేత నిండింపబడునది. ౧. ౨. క్రీడార్థం నగాః పృత్యఃపర్వతావాఅత్ర తతీనగరీ. ఈ.సీ. విహారార్థమై పృత్యములుగాని పర్వతములుగాని దీనిందుఁగలవు. నగాః నగసదృశాః ప్రాసాదాదయోఽత్ర సంతీతి నగరీ. వ్యతసమానము లైనరాజగృహములు మొదలైనవి దీనియందుఁగలవు. నగర్యావా స్త్రీయా పట్టణసాహచర్యాత్తీ బేఽపి. పురీనగరీశబ్దము పట్టణశబ్దసాహచర్యములవలన పురం నగరం అని నపుంసకలింగములును వు. ౩. అవతంతివణిజోఽస్తిన్నితి పత్తనం, పత్ గతౌ. పా. ఆపటంతి గతౌ, వర్తకులు దీనింగూర్చి వత్తురుగనుక పత్తనము. పట్టణమనియుఁ గముగలదు. ౪. పుటాః పుటికాః ఘటాదయః. సమృద్ధా ద్భిద్యంతేఽ పుటభేదనం. భిదిర్విదారణే. పుటములనఁగా ఘటాదులు, అవి దీనియం బయటవలన ప్రక్కతొను. ౫. అకుతో భయత్వాత్ స్థానాయ వాసా హితం స్థానీయం. స్థా గతినివృత్తే. ఎక్కడను భయములేనిదాటవలన ఁడుటకు యోగ్యమైనది. రాజస్థానయోగ్యత్వాద్వా స్థానీయం. రా లుండుటకు యోగ్యమైనది. ౬. నియతం జనో గచ్ఛత్యత్ర నిగమః. పొగతౌ. నియతముగా దీనియందు జనులు చేరుదురు. ౭. పట్టణము స్థ. కొందఱు పూర్ శబ్దముమొదలు ౩ పురముపేళ్లనియు, పత్తనపుట నశబ్దములు ౨ పట్టణము పేళ్లనియు, స్థానీయనిగమశబ్దములు స్థానీయ పేళ్లనియుఁ జెప్పుదురు. అందు ౮౦౦ గ్రామముల వ్యవహారమునకు

స్థానమై అన్నిటికిఁ బ్రధానమైయుండునది పురమనంబడును. కోట
 డైలచేత దుర్గములై యుండునవి స్థానీయపట్టణములనంబడును.
 * అన్యత్తు యన్యులనగరా త్పురమ్.

త చ్చాఖానగరమ్-

మూలనగరే అసమ్మానితజనాఘస్య సరిదంకే సరోంకేవా
 తం పురం శాఖానగర మిత్య్యుచ్యతే. మూలనగరమనఁగా రాజధాని
 దు జనులకు చోటుచాలక నదీసమీపమందుఁగాని సరస్వమీపమంద
 ని కట్టఁబడిన వేటొకపట్టణము శాఖానగర మనంబడును. మూలన
 తరుస్థానీయస్య శాఖానదృశత్వాత్ శాఖానగరం. తరుస్థానీయ మై
 ధానపట్టణమునకు కొమ్మవలెనుండునది. ౧. శాఖానగరముపేళ్లు.

* వేశో వేశ్యాజనసమాశ్రయః,

విశంతి కాముకా అత్ర వేశః. విశప్ర వేశనే. కాముకులు
 యందుఁ బ్రవేశింతురు. ౧. వేశ్యాజనస్య సమాశ్రయః వెలయా
 నెలవు. ౨. వేశ్యలుండుచోటుపేళ్లు.

* ఆవణస్తు నిషద్యాయామ్.

ఆసమన్తాత్ పణాయన్తే వ్యవహర స్తస్య స్థిన్నితి ఆవణః.
 వ్యవహారే స్తుతౌచ. దీనియందు వ్యవహరింతురు. ౧. నిషీదంతి పణి
 స్యామితి నిషద్యా. షడ్ ల విశరణగత్యవసాదనేషు-దీనియందు వ
 లుందురు. ౨. మళిగపేళ్లు.

* విపణిః పణ్యవీధికా.

విపణిః. ఇ.సీ.పా. విపణా. 3. పణ్యానాం విక్రీతు మానీతా
 వీధిః పణ్యవీధికా. విక్రయింపఁ దెచ్చినవస్తువులుండెడువీధి. ౪. ఆ
 వీధిపేళ్లు.

* రథ్యా ప్రతోభీ విశిఖా.

రథాయ హింతా రథ్యా. రథమునకు యోగ్యమైనదిగా ప్ర
 యంతి జనా అస్యామితి ప్రతోభీ. తుల ఉన్తాదే. దీనియందు జను
 డింతురు. ౨. విశీయంతే ప్రకాశ్యంతే స్యామితి విశిఖా. శీవస్య
 విప్రుశ్యకత్వాత్ ప్రకాశ్యకత్వం. దీనియందుఁ బ్రకాశింపఁజేయు
 డును. శ్చుండితశిరోవ త్సమభూమిత్యాద్యివిశిఖా. ముండితశిరస్సునలె

అన్యత్తు యన్తుంబగగరా త్పురమ్.

౧

చాఖానగరమ్-

మూలనగరే అనన్తానితజనాఘనన్య సరిదంకే సకోంకేవా కల్పి
రం శాఖానగర మిత్యవ్యతే. మూలనగరమనగా రాజధాని. అం
సలకు చోటా చాలశ నదీసమీపమందుగాని సరస్వతీమందు
ప్రజాజీవన వేటొక పట్టణము శాఖానగర మనబడును. మూలనగ
రం నానీయన్య శాఖానవృత్తాద్ శాఖానగరం. తరుస్థానీయమై
నపట్టణమునకు కొమ్మవలె నుండునది. ౧. శాఖానగరము వేరు.

వేశో వేశ్యాజనసమూత్రయా,

విశంతి కాముకాలత్ర వేశః విశ ప్రవేశనే. కాముకులు దీని
ల బ్రవేశింతురు. ౧. వేశ్యాజనసమూత్రయా. వెలయాండ్ర
వేశ్యలుండుచోటు వేళ్లు.

పణస్తానిషద్యాయమ్.

ఆ సమస్తాన్ పణాయస్తే వ్యవహరన్త్యస్తిన్నితి అపణః పణ
నరే స్తుతే చ. దీనియందు వ్యవహరింతురు. ౧. నిషీదంతి పణి
స్యామితి నిషద్యా. వద్ల విశరణగత్వవసాదనేషు. దీనియందు
పలుందురు. ౨ ముగిగ పేళ్లు.

విపణిః పణ్యవీధికా.

౨

విపణిః ౧. పీ. సా. విపణా. ౩. పణ్యానాం విక్రీతు మానీతా
వీధిః పణ్యవీధికా. విక్రయింపఁ దెచ్చినవస్తువు లుండెడువీధి. ౪
శీపిధిపేళ్లు.

శ్వా ప్రతోళీ విశిఖా.

రథాయ హితా రథ్యా. రథమునకు యోగ్యమైనది. ౧. ప్రతోల
జనా అస్యామితి ప్రతోళీ. తుల ఉన్తాదే. దీనియందు జనులు మ
రు. ౨. విశీయంతే ప్రకాశ్యంతే అస్యామితి విశిఖా. శీజన్వప్పే.
ర్యకత్వాత్ ప్రకాశార్థకత్వం. దీనియందు బ్రకాశింపఁజేయఁబడు
ముండితశిరోవ త్సమభూమిత్యాద్విశిఖా. ముండితశిరస్సువలె సమ
గా నుండునది. ౩ పురమధ్యమార్గముపేళ్లు. గ్రామమున బ్రధా
రవృద్ధిపేళ్లు నికొందలు.

*

స్వా చ్చయో వప్ర మస్త్రీయామ్,
పరిఘోద్ధృతమ్మృత్తికయా యః స్తూపః క్రియతే తత్త
ప్రశబ్దా వరేతే. తదేవ దుర్గమిత్యవ్యతే. చీయతే సామా
చయః. చిఞ్ చయనే. సామానాదులచేతః గట్టఃబడునది. ౧.
ప్రాకారోఽత్ర వప్రః. అ. ప్న. టు వప్ బీజసంతానే. దీని
ప్రాకారము పాఠఃబడును. ౨. అగడ్తలోనుండి యెత్తి ప్రా
కుః జుట్టును బలకరముగాఁ బోయఁబడినమట్టిది న్నె పేళ్లు.

* ప్రాకారో వరణః సాలః-

ప్రకర్షేణ క్రియత ఇతి ప్రాకారః. డు కృళ్ళ కరణే, లెస్స
యఃబడునది. ౧. వ్రియతే వేష్ట్యతే నగరమనేన వరణః. వృళ్ళ
దీనిచేత పట్టణము చుట్టఁబడును. ౨. స్యతి పర్యంతం కరోతీతి
పట్టణమునకు కడను జేయునది. సలతి నగరమితి వా సాలః. మ
పట్టణమును గ్రమ్ముకొని యుండునది. ౩ కోటపేళ్లు.

*

ప్రాచీనం ప్రాస్తతో వృతిః.

దుర్గాదేః వేణువేత్రమయీ వేష్టనికా ప్రాచీన మిత్య
ప్రాక్ చీయత ఇతి ప్రాచీనం. చిఞ్ చయనే. గ్రామమునకు
నేర్పఱుపఁబడునది, ప్రా గంచతీతి వా ప్రాచీనం. అఞ్చ గతిపూజ
గ్రామముయొక్క మొదట నుండునది. సా. ప్రాక్ ఈర్యత ఇ
నం. ఈరగతే. మొదట పొందఁబడునది. ౨. వ్రియతేనయా
ఇ. నీ. వృళ్ళ వరణే. దీనిచేతఁ జుట్టికఁబడును. ౨ ఊరిచుట్టు
వెలుగు పేళ్లు.

* భిత్తిః స్త్రీ కుడ్యమ్-

భిద్యతే భిత్తిః. ఇ. నీ. భిదిర్ విదారణే. భేదింపఁబడునది. ౧
పతనసమయే కుడ్యం. కూ శబ్దే. పడునప్పుడు మ్రోయునది. ౨
పేళ్లు.

*

ఏడూకం య దస్తర్న్యస్తకీకనమ్,

ఇల్యతే క్షిప్యతే కీకన మతరితి ఏడూకం. ఇల స్వప్
యోః. దీనియందు ఎముకలు నడుమ నుంచఁబడును. ఈడ్యత
డూకం. ఈడస్తుతే. అసాధ్యమౌటచేత స్తోత్రముచేయఁబడును.

౦. తథాచోక్తం. “ఉపశల్యం గ్రామాంతిక మేడుక మంతర్గతాస్థి
స్యా” దితి రత్నకోశే. నడుమ యెముక లుంచి కట్టబడిన గో

హగే నోదవసిత వేశ్య సద్వనికేతనమ్. ౪

శాస్త్ర వస్త్ర సదనం భవ నాగార మద్విరమ్,
మహా పుంసి చ భూమ్నో వ నికాయ్య నిల యాలయాః. ౫

వస్త్ర మోకో నివసనం స్థా నావసథ వాస్తు చ,
సస్థాయ ముటజం ధామ నివేశ శ్చరణం త్షయః.)

గృహ్లాతి పురుషేణార్జితం ధనమితి గృహం. గేహం చ. గ్రహ
వానే. పురుషునిచే సంపాదించబడిన ధనమును గ్రహించునది. ౧.
ఉదకం వసితమాచ్ఛాదనీకృతమనేనేతి ఉదవసితం. వస ఆచ్ఛాద
ఉదకము దీనిచేత ఆచ్ఛాదనముగాఁ జేయబడును. ఉదవసిత్యతే
తే వంశాదిభి రిత్యుదవసితం. వెదురు మొదలైనవానిచేఁ గట్టబడు
ఉత్ ఊర్ధ్వం అవసీయత ఇత్యుదవసితం. షీళ్ బంధనే. పొడు
గట్టబడునది. ౩. విశంత్యత్రేతి వేశ్య. న. న. విశ ప్రవేశనే.
తుండుఁ బ్రవేశింతురు. ౪. నీదంతి తిష్ఠంత్యత్ర సద్వ. న. న. షద్
గత్యవసాదనేషు. దీనియందుందురు. ౫. నికేతయంతి నివసంత్య
తి నికేతనం. కిత నివాసే. దీనియందు నివసింతురు. ౬. నితరాం
తి దుగభిమత్రేతి నిశాంతం. శము ఉపశమే. దీనియందు దుగ
మిక్కిలి శమించును. అవశ్యం నిశాయా మమ్యతే గమ్యత ఇతి
శతం. అమ గతౌ. అవశ్యముగా రాత్రియందు పొందబడునది. ౭.
స్థయంతి సమూహీభవం త్యత్ర జనా ఇతి వస్త్ర్యం. వైశ్య పైశ్యశబ్ద
తయోః. “వష్టివాగురి రల్లోపమవాప్యోరుపసర్గయో” రితి వచనా
నిలోపస్య వైకల్పికత్వాత్. వస్త్ర్యం అవస్త్ర్యం చ. జనులు దీని
కుఁగూడుదురు, అవ అనెడి ఉపసర్గమునకుండు అకారలోపము వైక
ల్యవలన వస్త్ర్యము, అవస్త్ర్యమును. వస్త్ర్యం వస్తుషు సాధువస్త్ర్యం.
పులయందు మంచిది. ౮. నీదంత్యత్ర సదనం. షద్
కనేషు. దీనియందుందురు. ౯. భవంతి బాలా అత్రేతి భవనం.
సత్తాయాం. బాలురు దీనియందుఁ జనింతురు. ౧౦. అగాఢం వృ

తౌ ౧౧ స్తంభభూతా నియంతృత్వగారం. ఋ గతౌ స్తంభ
లై నవృక్షములను బొందియుండునది. ౧౧. మాదతే నువ్యతే
దిరం. మది స్తుతి మోద మద స్వప్నకాంతి గతిషు. దీనియందు
బడును, సంతోషింపబడును గనుక మందిరము. ఈశబ్దము
గంబును గలదు. తథాచోక్తం బాణేన. — “వ్రజతి పథి వ
దిరాత స్తవారి” రితి. ౧౨. గృహశబ్దము పుల్లింగ మైనపుడు
నమంజే వర్తించును. నపుంసకమైనపుడు మూడువచనములయ
గృహాంతి ప్రవిష్టానితిగృహః. గృహ ఉపాదానే. ప్రవేశించినవారిని
చునది. ౧౩. నిచీయతే ద్రవ్యమత్రనికాయ్యుః. చిచ్ఛయనే.
దు ద్రవ్యము కూర్చబడును. ౧౪. నిలీయస్తే ఆలీయంతే
నిలయః. ఆలయశ్చ. లీజ్ శ్లేషణే. దీనియందు జనులు అణగియ
౧౫. ౧౬ ఇంటిపేళ్లు.

* వాసః కుటీ ద్వయోః శాలా సభా-

వసంత్యస్త్రిన్నితి వాసః. వస నివాసే. దీనియందు జనులు
తురు. ౧. కుటతి కుటీలీభవతీతి కుటీ. కుటకాటిలేవ్యవక్రమగు
శల స్త్యస్యామితి శాలా. ప్స. శల గతౌ. దీనియందు జనులు చే
శాల్యతే శాలా శాల శ్లాఘాయాం. కొనియాడబడునది. ౩. వ
త్యస్యామితి సభా. దీనియందుఁ గూడికొని ప్రకాశింతురు. సమ
తీతి సభా. లెస్సగా నొప్పునది. ౪ సభాగృహముపేళ్లు.

*

సంజవనం త్విదమ్,

చతుఃశాలమ్.

సంజవస్తే మిథస్సంగచ్ఛస్తేస్త్రిన్నితినంజవనం. జగతౌ.
దు లెస్సగాఁ బొందుదురు. ౧. చతస్త్వణాం శాలానాం సమాహ
శ్చాలం. నాలుగుశాలలయొక్కకూటమి. పా. చతుశ్చాలా. స
లయందు అభిముఖముగా నడుమ నెడము విడిచి కట్టినయింటిపేళ్లు.

*

మునీనాం తు పర్ణశా లోటజోస్త్రీయామ్

పర్ణైః కృతాశాలాపర్ణశాలా. ఆకులచేతఁ గట్టబడినది.

స్మృతపర్ణశాలాపర్ణశాలా. అ. ప్స. మనీనాం సాదుర్భావే. ఉ

దృఢపర్ణములు వానిచేతఁ గలిగినది. ౨ మునులయింటిపేళ్లు.

చైత్య మాయతనం తుల్యే-

చీయతే సామానాదినా చైత్యం. చిత్త చయనే. సామానాదు
చేఁ గట్టఁబడునది. ౧. ఆయతస్తేఽస్మిన్నితి ఆయతనం. దీనియందు
చుత్సముచేయుదురు. ౨. యజ్ఞశాలపేళ్లు. బౌద్ధాలయమనికొందఱు.
చచ్చెట్లని మఱికొందఱు.

వాజిశాలా తు మద్దురా,

వాజినాం శాలా వాజిశాలా. గుట్టములచావడి. ౧. మందం
అశ్వాలత్ర మందురా. మది స్తుత్యాదా. దీనియందు గుట్టములు
తుదించును. ౨. గుట్టపుచావడి పేళ్లు.

ఆవేశనం శిల్పిశాలా-

ఆవిశంతి కర్తకారయితారోఽత్ర ఆవేశనం. విశ ప్రవేశనే.
దీనియందు పనులుచేయించువారు ప్రవేశింతురు. ౧. సువర్ణకారాదిశిల్పి
శాలా శిల్పిశాలా. స్వర్ణకారాది శిల్పులయొక్కశాల. ౨ కంసాలి
పట్టముపేళ్లు.

ప్రసా పానీయశాలికా.

౨

ప్రకర్షణ పిబంత్యస్యామితి ప్రసా. పా పానే. దీనియందు ఉదక
మును మిక్కిలి పానముచేయుదురు. ౧. పానీయస్య జలస్య శాలా పానీ
యశాలికా. జలముయొక్కయిల్లు. ౨ చలిపందిరిపేళ్లు.

మఠ శ్చాత్రాదినిలయః-

మఠ్యస్తేఽస్మిన్నితి మఠః. మఠ మదనీవాసయోః-దీనియందునివసిం
చును. శాత్రోఽస్తేవాసీ ఆదిర్యేషాం తే పరివ్రాజకక్షువణకాదయః
షాం నిలయః. ౨ శిష్యులు సన్న్యాసులు మొదలగువారిగృహము
(మఠము) పేళ్లు.

గజ్ఞా తు మదిరాగృహమ్,

గజ్ఞంతి శబ్దాయంతేఽస్యామితి గంజా. గజి శబ్దే. దీనియందు
కాతలు పెట్టుదురు. ౧. మదిరాయా స్సంధానగృహంమదిరాగృహం.
ద్యమును చేసియిచ్చునట్టియిల్లు. ౨ మద్యముచేయు నింటిపేళ్లు.

గర్భాగారం వాసగృహమ్-

నిర్వాతత్వాత్ గర్భావ అగారం గర్భాగారం. గర్భమువలె
లేకయుండునది. ౧. వాసస్య శయనస్య యోగ్యంగృహం వాసగృహం
శయనమునకు యోగ్యమైనయిల్లు. ౨. పడికటింటిపేళ్లు. గర్భా
మనఁగా దేవతాగృహమని కొందఱు.

*

అరిష్టం సూతికాగృహమ్.

మంత్రాదినా కృతరక్షత్వాత్ గృహైర్న రిష్యతే న హింస్య
బాలకాదిరత్రేత్యరిష్టం. రిష హింసాయాం. మంత్రాదులచేతఁ జే
బడినరక్షణ గలుగుటవలనఁ బిశాచాదులచేత వీడింపఁబడని బాలకాదు
గలిగినది. ౧. సూతికా అభినవసూతికా తస్యాః గృహం సూతికాగృహం
క్రొత్తగా బిడ్డనుగన్న బాలెంతయిల్లు. పా. సూతికాగృహం. ౨. పురు
టిపేళ్లు.

*

వాతాయనం గవాక్షః-

వాతస్య అయనం మార్గో వాతాయనం. వాయువునకుమార్గము
౧. గవాం కిరణానాం అక్షో వ్యాపారోఽత్రేతి గవాక్షః. అక్షునా
ప్తా. గోవులనఁగా కిరణములు. దానివ్యాపారము దీనియందుఁ గల
౨. గవాక్షి పేళ్లు.

*

అథ మణ్డపోఽస్త్రీ జనాశ్రయః,

మణ్డ్రతే జనై రితి మణ్డ్రపః. అ. ప్న. మడి భూమాయాం. జన
చేత నలంకరింపఁబడునది. ౧. జనానామాశ్రయః జనాశ్రయః. జనుల
ఆశ్రయము. ౨. కొలువుచావడి మొదలైనదానిపేళ్లు. స్త్రీ యు
దగిన మండప మని కొందఱు.

*

హర్త్యాది ధనినాం వాసః-

మనో హరతీతి హర్త్యం. హృత్ హరణే. మనస్సును హరిం
నది. ౧. ధనినాం వాసః. ధనికులయిల్లు. ఆదిశబ్దముచేత అట్టలకా
మములుం గలవు. ధనికులగృహముపేరు.

*

ప్రాసాదో దేవభూభుజామ్.

ప్రసీదత్యస్తిస్మితి ప్రాసాదః. పదౌ విశరణగత్యవసాదసే
దీనియందు ప్రసన్నులైయుందురు. ప్రముదితా స్సీదం త్యస్తిస్మితి
సాదః. దీనియందు సంతృప్తులై యుందురు. దేవగృహమునకును

హమునకును పేరు.

సాధోఽస్త్రీ రాజసదనమ్-

సుధాయోగాత్ సాధః. సుధయనఁగా సున్నము. అదిగలది. ౧. జ్ఞం సదనం రాజసదనం. రాజులయొక్క గృహము. ౨. రాజగృహముపేళ్లు.

ఉపకా రోవ్యవకారికా,

ఉప సమీపే క్రియత ఇత్యుపకార్యా. ప్రయాణసమయమందుఁ జేయుటనది. పలాదిభిరుపక్రియత ఇత్యుపకార్యా. పటాదులచే నిర్మితమనది. ప్రయాణాయ ఉపకరోతీతి ఉపకారికా. డుకృత్ కరణే. ప్రయాణముకొఱకు ఉపయోగించునది. ౨. గుడారము (విడిదియిల్లు) పేళ్లు. మాన్యముగా రాజగృహము పేళ్ళనికొందఱు.

స్వస్తికః సర్వతోభద్రో నన్ద్యావర్తాదయోఽపి చ. ౧౦

విచ్ఛిన్నకః ప్రభేదా హి భవన్తిశ్వరసద్దనామ్,

స్వస్తికాదయ శ్చబ్దాః ఈశ్వరసద్దనాం రాజదేవగృహాణాం భేదాః ద్వారాళిందాదిరచనావిశేషజన్యాః భేదా భవంతి. ఆదిశబ్దేన చక్ర వర్ణమానాదయః. తథాచోక్తం—“స్వస్తిక సర్వతోభద్రో నన్ద్యావర్తాదయశ్చాపి ద్వారాళిందాదిభేదజాః” స్వస్తిక సర్వతోభద్ర నన్ద్యావర్త విచ్ఛిన్నక శబ్దములు ఆదిశబ్దముచేత చక్రవర్ణమానాదులును, రాజదేవగృహములయొక్క ద్వారభేదములనును, అళిందభేదములవలనను బుట్టినరచనావిశేషములపేళ్లు. స్వస్తికః. తీతి స్వస్తికః. శుభమునుజేయునది. ఇది తూర్పువాకిలిగలయిల్లు. సర్వతోభద్ర మస్య సర్వతోభద్రః. అంతట శుభముగలిగినది. ఇది బుగువాకిళ్లు గలయిల్లు. ౨. నంద మానంద మావర్తయతీతి నంద్యావర్తః. వృతు వర్తనే. ఆనందమును బ్రవర్తింపజేయునది. ఇది పడమటివాకిలి లేక మిగిలినమూడువాకిళ్లుగలయిల్లు. తథాచ సంహితాయాం గాహమహిరః—“అపరోఽంత్యగతోఽళిందః ప్రాంతరగతౌ తదుత్థితౌ నన్ద్యావర్తవర్ణధృతశ్చాన్యః ప్రాద్వారం స్వస్తికం శుభదం. అప్రతిష్ఠిద్ధాచం నమంతతోవాస్తుసర్వతోభద్రం, నృపవిబుధసమూహానాంకార్యం చైతే శ్చతుర్భురపి. నంద్యావర్తమళిందై శ్శాలాకుడ్యా త్ప్రదక్షిణాం

తగతైః, ద్వారం పశ్చిమ మస్త్రి విహాయ శేషాణి కార్యాణి. ప్ర
శ్చిమావళిం దావంత్యగతౌ తదస్థితౌ శేషా, రుచకం ద్వారం న
ము త్తరతోఽన్యాని శస్తాని. ద్వారాళిందోఽంత్యగతః ప్రదక్షిణోఽ
స్తతశ్చాన్యః, శుద్ధశ్చ వర్ధమానో ద్వారం తు న దక్షిణం కార్యమ్
విశిష్టచ్ఛన్దోఽత్ర విచ్ఛన్దకః. యద్వా విశిష్టాశ్చన్దయతి సాళిలాషా
రోతీతి విచ్ఛన్దకః. పా. విచ్ఛన్దకః. ఉత్తమ మైనఛందముగలది. లేక ఉ
ములకుఁ గోరికఁబుట్టించునది. ర ఈశ్వరగృహభేదములు.

* స్త్రోగారం భూభుజా మన్తగపురం స్యా దవరోధనమ్.

శుద్ధాస్త శ్చావరోధశ్చ.

అంత రభ్యంతరం పురం గృహ మంతగపురం, “అగారే న
పుర” మితి రత్నమాలాయాం. పురమనఁగా గృహము. లోపలిగృ
ము అంతగపురము. ౧. అవరు ధ్యంతే రాజస్త్రియోఽత్ర అవరోధ
అవరోధశ్చ రుధిర్ ఆవరణే. రాజస్త్రిలు దీనియందు నిరోధింపఁబడు
రు. ౨. శుద్ధాః పరిశుద్ధాః రక్షకాః అంతే సమీపే అన్యేతి శ్చ
స్తా. పరిశుద్ధు లైనరక్షకులు సమీపమందు గలిగినది. ౩. రాజస్త్రి
డు గృహముపేళ్లు.

* స్నాన్య దట్టః క్షౌమ మస్త్రియామ్,

అట్టంతే హింస స్త్యత్ర అట్టః. అట్ట అతిక్రమహింసనయోః.
యందుఁ బీడింతురు. ౧. క్షౌవంతి శబ్దాయంతేయోథాఅత్రక్షౌ
అ. ప్న. టుక్షు శబ్దే. యుద్ధము చేయుటకై వాకిటిమండపముమీ
గాని కొత్తముమీఁదఁగాని యుద్ధముచేయువారు దీనియందుఁ గ
లు పెట్టుదురు. పా. క్షోమం. ౨. కట్టినయిండ్ల పేళ్లు. మేడలయె
వెనుక ప్రక్కగట్టిన యింటిపేళ్లనికొందఱు.

* ప్రఘాణ ప్రఘ ణాలిన్దా బహిర్ద్వారప్రకోష్ఠకే.

ప్రహన్యతే ఘటాది రనేన ప్రఘాణః. ప్రఘణశ్చ హన హి
గత్యోః. కడవ మొదలైనవి దీనిచేత పగులఁగొట్టఁబడును. ప్రహి
నైః హన్యత ఇతి ప్రఘాణః. ప్రవేశించు జనులచేఁ దన్నఁబడునది.
౨. అల్యతే భూష్యత ఇత్యశిన్దః. అల భూషణపర్యాప్తివారణేషు
లంకరింపఁబడునది. పా. ఆళిందః. తథాచ అమరమాలాయాం.—

కదేశ ఆళిందః ప్రఘూణః ప్రఘూణస్తథే"తి. వాకిలితోట్టికట్టునకు వె
పల నుండు తలవాకిలిముందర నుండుచావడిపేళ్లు.

గృహవగ్రహణీ దేహళీ-

గృహమువగ్రహ్యతే పరిచ్ఛిద్యతే అనయా గృహవగ్రహణీ. ఈ.
గ్రహ ఉపాదానే. గృహముదీనిచేత ఇంతయని వ్యవచ్చేదించబడును.
సుధాదినా దిహ్యత ఇతి దేహళీ. ఈ. నీ. దిహ ఉపచయే. నున్నము
బడలైనవానిచేతఁ బూయఁబడునది. దేహం ప్రవేశేన లాతీతి దేహ
లాటదానే. ప్రవేశముచేత దేహమును గ్రహించునది. ౨. కడవపేళ్లు.

అజ్ఞానం చత్వ రాజరే,

అంగస్త్యతేతి అంగణం. అగి గతౌ. జనులు దీనిని బొందుదు
చా. అంగనం. "అంగనం ప్రాంగణే యానే కామిన్యా మంగనా మ"
విశ్వప్రకాశః. అంకణమనియుఁ గలదు. ౧. అత్ర స్థిత్యా యాచ
చత్వత ఇతి చత్వరం. చతే యాచనే. దీనియం దుండి యాచకు
గుదురు. ౨. అజంతి క్షిపంతి ధాన్యాదికమత్రే త్యజరం. అజ గతి
పడయోః. దీనియందు ధాన్యాదులఁ జల్లుదురు. ౩. ముంగిలిపేళ్లు.

ఆధస్తా ద్దారుణి శిలా-

శాల్యతే శ్లాఘ్యత ఇతి శిలా. శాల శ్లాఘాయాం. కొనియాడఁబ
డి. 'శిలా ద్వారాదధ స్తంభదృషదోశ్శిలముంఛక' ఇత్యజయః. ద్వార
ంభముక్రింద నడ్డముగానున్న త్రొక్కుడుపలక (బురదవట్టె) పేరు.

నాసా దారూపరిస్థితమ్.

౧౩

గృహస్యనాసికేవ తిష్ఠతీతి నాసా. ఇంటికి ముక్కువలె నుండు
"నాసా ద్వారోర్ధ్వకాఢేస్యా న్నాసికాయాం చ కీర్తితే" త్యజ
౧. ఆశిలమీఁద ద్వార స్తంభముల నడుమ నడ్డముగానున్న కొ
పేరు. ద్వారముమీఁదనున్న మాను (లక్ష్మీపట్టె) పేరని కొందఱు.
లు మొదలగువానియందలి మఱుఁగువాకిలిపేళ్లునికొందఱు.

ప్రచ్ఛన్న మస్తర్దావరం స్యాత్ -

ప్రచ్ఛాద్యత ఇతి ప్రచ్ఛన్నం. ఛద అపవారణే. కప్పఁబడునది. ౧.
స్థితం ద్వారముంతర్దావరం. లోపలివాకిలి. ౨. లోపలివాకిలిపేళ్లు.

పక్షద్వారం తు పక్షకః,

పక్షే పార్శ్వే ద్వారం. పార్శ్వమునందును నట్టివాకిలి. గ
స్య పక్షే పార్శ్వే క్రియత ఇతి పక్షకః. గృహముయొక్క పార్శ
నందుఁ జేయఁబడునది. ౨. దిడ్డివాకిలిపేళ్లు.

* వలీకనీప్రే పటలప్రాంతే-

వలతి సంవృణోతి కుడ్యమితి వలీకం. వల సంవరణే. గోడను
నది. ౧. నిశ్చయేన వ్రీయతే అనేనేతి నీవ్రం. వృళ్ వరణే. నిశ్చయ
గాఁ గప్పఁబడునది. ౨. పటలస్య ప్రాంతః పటలప్రాంతః. కప్పయొక్క
న. ౩. చూరుకొణిగపేళ్లు.

* అథ పటలం ఛదిః.

పటకార్యం లాతీతి పటలం. లా దానే. కోకయొక్క ప్ర
ము నిచ్చునది. ౧. ఛాద్యతే అనేనేతి ఛదిః. న. న. ఛద అవవారణే.
చేత నిల్లు కప్పఁబడును. ౨ కప్పపేళ్లు.

* గోపాననీ తు వలభీచ్ఛాదనే వక్రదారుణి,

గోపాయతీతి గోపా. గుహా రక్షణే. నానేవనాసా. గోపాచ
నాసాచ గోపాననీ. ఈ. నీ. ఇంటికి కప్పై వననాసికపలె నుండునది. ౧
తినంవృణోతీతి వలభీ. ఈ. నీ. వల సంవరణే. కప్పకొనియుండునది.
కొణిగెకు ఆధారమైనపట్టె దానిని గప్పచున్న వంకరమ్రాకు గోప
యనంబడును. గృహమునకు కప్పై వనవక్ర దారువు పేళ్లనికొందఱు.

* కపోతపాలికాయాంతం విటజ్కుం ఘనఘంసకమ్.

కపోతా న్నాలయతీతి కపోతపాలికా. పాలరక్షణే. కపోతము
గాఁ బోవురములు. వానిని రక్షించునది. ౧. పీఠ పక్షిణః టంక
బధ్నాతీతి విటంకం. అ. ప్న. టకి బంధనే. పక్షులను బంధించునది.
మేడలు మొదలైన విహారస్థానములయందు చతురము లైనపక్షు
డెడు మ్రాకుపేళ్లు.

* స్త్రీ ద్వారా ద్వారం ప్రతీహారః-

వార్యతే నూతనపురుషోఽత్ర ద్వారి. ర. నీ. ద్వారంచ. ప
ఆవరణే. క్రొత్తగా వచ్చినవారు దీనియందు నివారింపఁబడుదురు.
రృబ్ధము రేప్రాంత స్త్రీలింగము. ౧. ౨. ప్రతిష్ఠాయంతే రుద్ధ్యంతే

నేనేతి ప్రతిహరః. హృత్ హరణే. దీనిచే జనులు అడ్డగించఁ బడుదురు. వాకిటిపేళ్లు.

స్వా ద్వితర్దిస్తు వేదికా,

శ్రమం వితర్దయతీతి వితర్దిః. ఇ-సీ. తర్ద హింసాయాం. బడలికను మునునది. ౧. విదంత్యస్వామితి వేదికా. విద జ్ఞానే. దీనియందుండి అట్టిని నెఱుంగుదురు. పథికై ర్విద్యతే లభ్యతేవా వేదికా. విద్ఁ లా తెనువరులచేఁ జొందఁబడునది. ౨. అరఁగుపేళ్లు.

తోరణోఽస్త్రీ బహిర్ద్వారమ్-

మంగళార్థం త్వరితాభవం త్వత్తతోరణం. తుర త్వరణే. మంగళముగొటకు దీనియందు త్వరితులగుదురు. ౧. ద్వారాద్భూహిః బహిర్ద్వారమ్. పుష్పమాలికాదులు గట్టుటకయి గృహములకు వెలుపల స్తంభద్వారముచేత ద్వారమువలెఁ గట్టఁబడునది తోరణమనంబడును.

పురద్వారం తు గోపురమ్. ౧౬

గోవ్యతే శూరై రితి గోపురం. గుప్తా రక్షణే, శూరులచే రక్షింబడునది. ౧. పట్టణమువాకిలిపేరు.

కూటం పూర్ద్వారి యద్ధస్థినఖి స్తస్థిన్

హస్థినఖి ఇవ తివ్రతీతి హస్థినఖిః. ఏనుఁగుగోరువలె నుండునది. పట్టణమువాకిట గొబ్బున శత్రువులు రాకుండునట్లు నిమోన్నతగా నేసినమట్టిదిన్నె పేరు.

అథ త్రిషు,

కవాట మరరం తుల్యే-

కం వాతం వాటయతీతి కవాటం. అ. త్రి. గాలిని నిలుపునది. పా. విశతాం కం శిరః పాటయతీతి కపాటం. పట భేదనే. ప్రవేశించువారి మును భేదించునది. కై ర్వాతైః పాటయతి భావత ఇతి కపాటం. పట వాయువుచేత శబ్దించునది. ౧. ఇయర్తి యాతాయాత ప్రకారేణ రరం. అ. త్రి. ఋగతౌ. ఇట్టట్టు చలించునది. ౨. పుల్లింగమైనపుడు రియని ఇకారాంతము. తథాచ.—“ప్రేర్యం తేఽమీ పర మరర హర్ష్యవాతాయనానా” మితి కప్పిణాభ్యుదయః. తలుపుపేళ్లు.

తద్విష్కమ్యేర్గలం ననా. ౧౭

విష్కంభోత్తి బధ్నాత్తి విష్కంభం. మ్కభి ప్రతిబంధే. క
నడ్డగించునది. గ. అరేణకర్షణేన గళతీత్యర్గళం. స్న. గళ అవస్రంస
యునపుడు జాటివచ్చునది. గ. ఈశబ్దము పుల్లింగంబును గలదు. త
రభసః—“అర్గళం త్రిషు కల్లోలే దండే చాంతః కవాటయో”
గడియ మ్రానిపేరు.

* ఆరోహణం స్యా త్సోపానమ్—

ఆరోహంత్యనేనే త్యారోహణం. రుహ బీజజన్మని ప్రాదు
చ. దీనిచేత ఉన్నతస్థలము నెక్కుదురు. గ. సహ ఉపానమంత్యస్తి
సోపానం. ఇము ప్రహ్వత్వే శబ్దే. దీనియందు ఎక్కునప్పుడు ది
డును ఇంచుకంత వంగుదురు. ౨. మెట్టుపేళ్లు.

*

నిఃశ్రేణి స్త్యధిరోహిణీ,

నిశ్చయేన శ్రయంతి ఉన్నతస్థలమనయేతి నిశ్శ్రేణిః. ఇ. సీ.
శో నేవాయాం. దీనిచేత ఉన్నతస్థలమును నిశ్చయముగాఁ బొం
రు. గ. అధిరోహంత్యనయేతి అధిరోహిణీ. ఈ. సీ. రుహ బీజ
ప్రాదుర్భావే. దీనిచేత ఉన్నతస్థలము నెక్కుదురు. ౨. నిచ్చెనపేళ్లు.

* సంమార్జనీ శోధనీ స్యాత్—

సమృజ్యతే అనయేతి సంమార్జనీ. ఈ. సీ. మృజూ శుద్ధా.
చేత లెస్సగా స్థలము శుద్ధిచేయఁబడును. గ. శుద్ధ్యతే అనయేతి
నీ. ఈ. సీ. శుద్ధ శౌచే. దీనిచేత శోధింపఁబడును. ౨. చీపురుకట్ట

*

సంకరోఽవకర స్తయా.

క్షీప్తే—

సంకీర్యతే అవకీర్యత ఇతి సంకరః. అవకరశ్చ. క్వా విక్షేపే
అః జల్లఁబడునది. గ. ౨. చీపురుకట్టచేఁ దుడువఁబడినకసపు
మొదలై నవానిపేళ్లు.

*

ముఖం నిఃసరణమ్—

గృహస్య ముఖప్రాయత్వాత్ ముఖం. గృహమునకు ము
వంటిది. గ. గృహత్ నిస్సరంత్యనేనేతి నిస్సరణం. స్మ గతౌ. గృ
నుండి దీనిచేత వెడలుదురు. ౨. ఇంటివాకిలనుండెడు ప్రదేశము

*

సంనివేశో నికరణమ్,

సమంతాన్ని విశంత్యత్ర సన్నివేశః. విశ ప్రవేశ నే. అంతట సం
గార్థమై దీనియందుఁ బ్రవేశింతురు. ౧. నివృత్తం కర్షణ మత్ర నికర్ష
కృష విలేఖనే. దీనియందు చున్నట్ల లేదు. ౨. పట్టణము చుట్టు
న బయలుపెట్లు.

సమా సంవసథగ్రామా.

సంవసంత్యత్ర సంవసథః. వస నివాసే. దీనియందు లెస్సగా నుం
. ౧. గ్రస్యతే భుజ్యత ఇతి గ్రామః. గ్రసు అడనే. ప్రాణులచేత
వబడునది. ౨. గ్రామముపేట్లు.

వేశ్మభూర్వాస్తురస్త్రియామ్.

౧౯

వేశ్మనో భూః వేశ్మభూః ఇంటియొక్క భూమి. ౧. వసం త్య
స్తితి వాస్తుః. ఉ. ప్న. వస నివాసే. దీనియందుండుదురు. ౨. ఇల్లు
దగిన భూమిపేట్లు.

గ్రామాంత ముపశల్యం స్యాత్ -

గ్రామస్య అంతం గ్రామాంతం. గ్రామముయొక్క సమీపము.
ఉపగతః శల్యః కీలకో యస్య ఉపశల్యం. నేల గుఱుతు దెలియుటకుఁ
సమీపమందు శిలగలిగినది. ౨. గ్రామసమీపప్రదేశముపేట్లు.

సీమ సీమే స్త్రియా ముఖౌ,

సీయతే బద్ధ్యత ఇతి సీమా. స. సీ. సీమా చ. ఆ. సీ. పిఞ్
ధనే. ఇంత మేర యని కట్టఁబడునది. ౧. ౨. పొలిమేరగుఱుతుపేట్లు.

ఘోష ఆభీరపల్లీ స్యాత్ -

ఘోషంతి గావోఽత్ర ఘోషః. ఘుషిర్ అవిశబ్దనే శబ్దే చ.
యందు గోవులు ఘోషించును. ౧. ఆభిభ్యతి. ఆభి ఆభితః గాః
యంతీతివా ఆభీరాః గోపాః తేషాం పల్లీ ఆభీరపల్లీ. ఈ. సీ. ఇతి భీ
మే. ఈర ప్రేరణే. వెఱచఃవారుగాని గోవులనంతట ప్రేరేపించువా
గాని ఆభీరులు అనఁగా గొల్లలు వారివలై. ౨ గొల్లవలైపేట్లు.

పక్కణః శబరాలయః.

౨౦

పచ్యతే కదన్నమత్రేతి పక్కణః. డు పచమ్ పాకే. కుత్సితాన్న
దీనియందుఁ బాకముచేయఁబడును. ౧. శబంతే భ్రమంతీతి శబరాః.

శబ భ్రమణే. తేమామాలయశ్శబరాలయః. భ్రమించువారు శబరాలయము. ౨. బోయవల్లపేళ్లు.

శై ల వ ర్గ ము.

* మహీధ్ర శిఖరి త్కాభృ దహార్య ధర పర్వతాః,
అద్రి గోత్ర గిరి గా) వాచల శైల శిలోచ్ఛయాః.

మహీం కీలభూతో ధరతీతి మహీధ్రః. ధృఙ్ ధరణే. చీలవలె నుండి ధరించునది. ౧. శిఖరాణ్యస్య స స్తీతి శిఖరీ. స. రములుగలది. ౨. త్కాం బిభర్తీతి త్కాభృత్. త. పు. డు ధారణపోషణయోః. భూమిని ధరించునది. ౩. హర్తుమశక్యః అ. హృత్ హరణే. హరింప నశక్యమైనది. ౪. ధరతి భువం ధరః. ధరణే. భూమిని ధరించునది. ౫. పర్వాణి సందయోఽస్య పర్వతాం సంధులు గలిగినది. ౬. నరాణా ముపజీవనీయత్వాత్ అద్యత ఇత్య. పు. అదభక్షణే. ఫలమూలద్వారమున నరులచేత భక్షింపబడు. ౭. గాం భవం త్రాయత ఇతి గోత్రః. శైక్ పాలనే. భూమిని చునది. ౮. కాలేన గీర్యత ఇతి గిరిః. ఇ. పు. గ్రావా చ. స. పు. నిగరణే. కాలముచేతఁ జెఱుపబడునది. ౯. ౧౦. న చలతీత్యచల కంపనే. చలింపనిది. ౧౧. శిలా అత్ర సంతీతి శైలః. శిలలుండి యుండు గలవు. ౧౨. శిలానాముచ్చయః శిలోచ్ఛయః. శిలలయొక్క మూహము. ౧౩. కొండపేళ్లు.

* లోకాలోక శ్చక్రవాళః-

అస్యాభ్యంతరం సూర్యకిరణైః ప్రకాశ్యతే న బాహ్యం కాశాప్రకాశతయా లోక్యతే న లోక్యత ఇతి చ లోకాలోకః. దర్శనే. ఈపర్వతముయొక్క లోపలిపార్శ్వము సూర్యకిరణము ప్రకాశించును. వెలుపలి పార్శ్వము ప్రకాశింపదు గనుక లోక డబడునదియు కొంత చూడబడనిదియు నగుటచే లోకాలోక చక్రాకారేణవలతే సంవృణోతీతి చక్రవాళః. నల సంవరణే. రమున భూమిని జుట్టియుండునది. ౨. భూమికి కొటవలె చు యుండుపర్వతముపేళ్లు.

త్రికూట స్త్రికకు త్సమా,

త్రయః కూటాః శిఖరాణి యస్య స త్రికూటః. త్రయః కకుదో
ప్య త్రికకుత్. ద. పు. మూడుశిఖరములు గలది. ౧. ౨. త్రికూట
తముపేళ్లు.

అస్తస్తు చరమత్క్షాభృత్ -

అస్త మనుపలభిం గ్రహనక్షత్రాణాం కరోతీతి అస్తః. గ్రహ న
క్షములకు అప్రకాశమును గలిగించునది. ౧. చరమః పశ్చిమః. సచా
త్క్షాభృచ్చ చరమత్క్షాభృత్. త. పు. పడమటిదిక్కుననుండుకొండ.
చరమయవర్వతముపేళ్లు.

ఉదయః పూర్వపర్వతః.

౨

ఉద్యన్తి గ్రహ సూర్యాదయ అస్తాత్ ఉదయః. ఇన్ గతౌ.
యందు సూర్యాదులు ఉదయింతురు. ౧. పూర్వశ్చాసౌ పర్వతశ్చ
వర్వతః. తూర్పుదిక్కున నుండెడు పర్వతము. ౨. ఉదయపర్వత
పేళ్లు.

(హిమాలయోద్ధిరాజ సన్న్యస్తలయ శ్చందనాలయః.)

హిమవాన్నిషధో విద్ధ్యో మాల్యవాన్పారియాత్రకః,

గంధమాదన మన్యే చ హేమకూటాదయో నగాః.

3

హిమమస్యాస్తీతి హిమవా. త. పు. మంచుగలిగినది. ఇది కిం
షవర్షమునకు దక్షిణమందు మేరయై యుండునది. ౧. నిషీదంతి సు
అత్రేతి నిషధః. షద్వివిశరణగత్యవసాదనేషు. సురలు దీనియందుం
ఇది పారివరమనెడు వర్షమునకు ఉత్తరమందు బాలసూర్యప్రకాశ
ముండును. ౧. అగస్త్యేన విధత్వాత్ వింధ్యః. వ్యధ తాడనే. అగ
స్తిచే వ్యధఃబొందినది. అది భారతవర్ష మందుండుకులపర్వతము. సూ
దవీం విధ్యతీతివా వింధ్యః. సూర్యగమనము నడ్డగించినది. ౧. మా
కారతాస్యాస్తీతి మాల్యవా. మాల్యమనఁగాఁ బూలదండ. అట్టి
రముగలది. ఇదియే క్రౌంచపర్వతము. ఇది మేరుపర్వతమునకుఁ బడ
గంధమాదనసమప్రమాణమై యుండును. ౧. పరితోయాత్రాగమన
స్టీతి పారియాత్రకః. చుట్టువాట నడచుట గలిగినది. అది భారత

వర్ష మందు కులపర్వతము. ౧. గంధేన మాదయతి హర్షయతీతి
మాదనం. మదీ హర్ష గ్లపనయోః. పుష్పగంధముచేత సంతోషింప
నది. అయం పుల్లింగేఽపి. “సుగంధిర్గంధమాదన” ఇతి కాళిదాసస్య
గాత్. ఇది మేరుపర్వతమునకుఁ దూర్పుననుండునది. ౧. హే
యాః కూటా అస్య హేమకూటః. బంగారుశిఖరములు గలది. అ.
పురుష వర్ష మునకు నుత్తరమున నుండునది. ౧. ఆదిశబ్దముచేత వ
దద్ధరములు మొదలైన ముఱికొన్ని పర్వతములు గలవు. ప్రత్యేకము
తమ నామములచేతనే ప్రసిద్ధములైన పర్వతములపేళ్లు.

* పాషాణ ప్రస్తర గ్రా వోప లాత్మాన శ్చిలా దృవత్,

వస్తూని పిసస్త్వి చూర్ణయతీతి పాషాణః. పిష్ఠౌ సంచూర్ణనే
పులసు చూర్ణముచేయునది. ౧. స్తృణాతి ఆచ్ఛాదయతి భువ
స్తరః. స్తృళ్ ఆచ్ఛాదనే. భూమిని గప్పనది. ౨. ఆతపాది
స్పృ జలం గిరతీతి గ్రావా. న. పు. గ్రా నిగరణే. ఎండచే గ్రాగిస్త
మును గ్రహించునది. ౩. ఉపలాతి భిన్నత్తి వస్తూనీతి ఉపలః. లా
వస్తుపుల ఖండించునది. ౪. అశ్ను తే వ్యాప్నోతి భువ మత్తా. న. వ
శూవ్యాప్తా. భూమిని వ్యాపించునది. ౫. శివోతి తనూకరోతి ఆయు
శిలా. శిళ్ నిశాతనే. ఆయుధమును గృశింపఁజేయునది. ౬. దృ
దృవత్. ద. నీ. ద్రూ హింసాయాం, హింసించునది. పా. దృశ
తాతిపేళ్లు.

* కూటోఽస్త్రీ శిఖరం శృజమ్-

కూట్య తే దహ్యతే సూర్యదావాభ్యాం కూటః. అ. ష్మ.
దాహే. సూర్యదావాగ్నులచేత దహింపఁబడునది. ౧. శిఖేవా
అస్యాస్త్రీతి శిఖరం. అ. ష్మ. శిఖవంటి కొనతాయిగలది. “సా
రశిఖరసహస్రాంగారతోరణా” ఇతి పున్నపుసకాధికారే చంద్రగ
పతితత్వాత్ శిఖరశబ్దస్య పుంస్త్యమపి. ౨. శృణాతి హింసతీతి
శ్రూ హింసాయాం హింసించునది. ౩. పర్వతశిఖరముపేళ్లు.

*

ప్రపాతస్తు తటో భృగుః.

ప్రపతంత్యస్తాదితి ప్రపాతః. పత్ య గతౌ. దీనినుండి ప
౧. తటతీతి తటః. తట ఉచ్చాయే. ఉన్నతమైనది. ౨. భృజ్యతే

ర్యాగ్ని తేజసాభ్యుగ్నుః. ఉ. పు. భ్రష్ట పాకే. సూర్యాగ్ని తేజస్సులచేతఁ
సంవశేయఁబడునది. కొండచటియ పేళ్లు.

కటకోఽస్త్రీ నితమ్నోఽద్రేః-

కట త్యావృణోతీతి కటకః. కటే వర్షానరణమోః. పర్వతముచు
వాటి యుండునది. ౧. పర్వతస్య నితంబప్రాయత్వాన్నితంబః. పర్వత
నకు నడుమువంటిది నితంబము. ౨ కొండనడుము (మేఖల) పేళ్లు.

స్నుః ప్రస్థ సాను రస్త్రియా,

స్నాతీతి స్నుః. ఉ. పు. ప్లా శౌచే. పవిత్రమైనది. స్నాతిజలమితి
జలమును స్త్రవించునది. ౧. ప్రతిష్ఠం తేఽస్ని నమభూభాగత్వా
ప్రస్థః. ౨. ప్లా గతినివృత్తౌ. సమభూమియకాటవలన మిక్కిలి దీని
బడు వసించురు. ౩. సనోతి సుఖం దదాతీతిసానుః. ఉ. షణు దానే.
ము నిచ్చునది. 3 పర్వతముమీఁదినమభూమిపేళ్లు.

ఉత్సః వ్రసవణమ్-

ఉనక్త్యంభసాఉత్సః. ఉండి క్లేదనే. జలముచే గదియునది. ౧.
వ్రసంత్యాపోఽస్తాదితి వ్రసవణం. స్తు గతౌ. దీనియం దుదకము జా
ను. కొండయూటపేళ్లు.

వారిప్రవాహో నిర్ఘ్నో ఝరః. ౧

నిర్ఘ్నర్యతే కాలేన న్వల్పో భవతీతి నిర్ఘ్నరః. ఝరశ్చ. ఝూమ్
మీహానా. కాలక్రమముచేత న్వల్పమైపోవునది. వా. ఝరీ. ౧. ౨.
బిడలయందుఁ బుట్టినజలప్రవాహము (నెలయేరు) పేళ్లు. ఈ ౧ ను
ఝరయము లని కొందఱు.

దరీ తు కందరో వా స్త్రీ-

దీర్యతే దరీ. ఈ. సీ. ద్వా విదారణే, భేదింపఁబడినది. ౧. కేన
దీర్యత ఇతి కందరః. ప్స. ద్వా విదారణే, జలముచేత వ్రక్కలిం
బడునది. ౨. కృత్రిమమైన (మనుజులు ద్రవ్విన) గృహకార మైనపర్వ
తముపేళ్లు.

దేవఖాతబిలే గుహః,

గహ్వరమ్-

దేవైః ఖాతం, దేవతలచే ద్రవ్వఁబడినది. ౧. బిల్యతఇతి బిలం.

బిల భేదనే. భేదింవఁబడునది. ౨. దేవభాతం చ త ద్బిలం చ భాతబిలం. తస్మిన్ గుహా గహ్వరశబ్దావ ర్తే. అని రెండవపక్షము గుహత్వంధకారమితి గుహా. గుహూ నంవరణే, అంధకారము మించియుండునది. ౩. గతింహ్వరతీతి గహ్వరం. హ్వృ కాటిశ్చ గమనమును కుటిలముగాఁ జేయునది. ౩ అకృత్రిమమైన (దేవతల వ్యవహారము) కొండయొక్క బిలముపేర్లు.

* గడ్డలైలాస్తు చ్యుతాః స్థూలోపలా గిరీః.

భూకంపాదినాగిరేశ్చ్యుతా మహలోపలాః గండలైలా చ్యుతే. భూకంపాదులవలనఁ బర్వతమునుండిజాతినదొడ్డరాళ్లు గండుములనంబడును. గండా ఇవ శైలాః గండలైలాః. కపోలములవలె డల్బులై నునుపులై నశైలములు. గండాః స్థూలాః శైలానా గండలై స్థూలము లై నశైలములు. కొండలమీఁదనుండి దొర్లినపెద్దగుండ్ల

* ఖనిః స్త్రీయా మాకర స్సౌత్.

ఖన్యతే రత్నాదికమత్రేతి ఖనిః. ఇ-నీ. ఖను అనఁ దరత్నములు మొదలైనవి దీనియందుఁ ద్రవ్యఁబడును. పా. ఖని రస్తు ఖనిః ఖాని' రితి వ్యాడిః. ౧. ఆకీర్యంతే లోహాదయో ఆకరః. కృవిక్షేపే. లోహాదులు దీనియందుఁ జల్లఁబడును. తేగులు, లోహము, రత్నములు మొదలైనవి పుట్టుగనిపేర్లు.

* పాదాః ప్రత్యస్తపర్వతాః,

అద్రేః పాదా ఇవాధస్థితత్వా ధారణాచ్చ పాదాః. ములకుపాదములవలెక్రిందనుండునవి. పర్వతంత ఇతి పాదాః. పర్వత పొందఁబడునవి. ౧. ప్రత్యంతే సమీపేపర్వతాః ప్రత్యంతపర్వతా మీపమందుండునవి. ౨ కొండసమీపమునందు చుట్టువాటను చిన్నతిప్పలపేర్లు.

* ఉపత్య కాద్రే రాసన్నా భూమి రూర్ధ్వ మధిత్యకా.

పర్వతముక్రిందనున్న సమీపభూమి ఉపత్యకయనంబడును. తముమీఁదనున్న భూమి అధిత్యక యనంబడును. ఉపసమీపే భూ పత్యకా. పర్వతముయొక్క సమీపభూమి. ౧. రూర్ధ్వప్ర దేశస్థా రధిత్యకా, పర్వతముమీఁదనుండెడు భూమి. ౨ పర్వతమునకుక్రింద

పదవర్గము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

దను చేరియుండు భూములపేళ్లు.

ధాతు ర్నశ్శిలా ద్యద్వై రైరికంతు విశేషతః,

హరితాశాది రశ్శవికారో ధాతు రిత్యుచ్యతే. మనశ్శిల హరిద
గంధకము మొదలైన శిలావికారములన్నియు సామాన్యముగా
తువులనంబడును. విశేషధాతు రైరిక మిత్యుచ్యతే. విశేషధాతువు
క మనంబడును. ధత్తేమిథో వ్యావర్తకం ధర్తం ధాతుః. ఉ. పు.
ధాతో ధారణపోషణయోః. పరస్పరము భేదమైనధర్తమును ధరించున
ని, గిరాభవంగై రికం. పర్యతమునందుఁ బుట్టినది. ౨. ఆదిశబ్దేనసువర్ణా
మూగృహ్యంతే. “సువర్ణరూప్యతామ్రాశ్చ హరితాశ మనశ్శిలాః”
కాంజనకాంస్యాది లోహానీసా స్పహింగుళాః. గంధకోఽభ్రక మి
ద్యా ధాతవో గిరిసంభవా” ఇతి. ధాతువులపేళ్లు.

నికుఞ్జ కుఞ్జా వా క్లీ బే లతాదిపిహితోదరే.

కా వజినీతి కుఞ్జః. నికుఞ్జశ్చ. పు. జనీ. ప్రాదుర్భావే భూమి
ందుఁ బుట్టినది. లతాదిపిహితోదరే. ౨. తీగెలు మొదలగువానిచే
బడి యింటివలె నుండు పొదపేళ్లు.

వ నౌ వ థి వ ర్గ ము.

అట వ్యరణ్యం వివినం గహనం కాననం వనమ్,

అటం త్యస్యాం మృగయార్థ మి త్యటవీ. ఈ. సీ. దీనియందు
టకొఱకు సంచరింతురు. ౧. ఇయర్తి మృగాదిరత్రఅరణ్యం. ఋ
మృగాదులు దీనియందుఁదిరుగును. ౨. వేపంతే భయాదత్రేతి
నం. టువేపు కంపనే. భయముచేత దీనియందు వడఁకుదురు. ౩.
వ్యతథిగహనం. గాహనా విలోడనే. దుష్టమృగములచే గలఁచఁ
నది. ౪. కంజల మననం ప్రాణనమస్య కాననం. అనప్రాణనే. జల
ప్రాణముగాఁ గలది. కన్యతేగమ్యతఇతివా కాననం. కన దీ ప్తికాంతి
పు. పొందఁబడునది. ౫. వన్యతేనేవ్యతఇతివనం. వన మణ సంభక్తా.
పలచే నాశ్రయింపఁబడునది. ౬. అడవిపేళ్లు. కానన వనశబ్దములు
మైనవృక్షలతాదులు గలప్రదేశమాత్రమునకెల్ల పేళ్ళనికొందఱు.

* మహారణ్య మరణ్యానీ-

మహదరణ్యం మహారణ్యం. అరణ్యానీ చ. ఈ. నీ. మ.
అరణ్యము. ౧. ౨ పెద్దయడవిపేళ్లు.

* గృహారామస్తు నిష్కుటః.

గృహే ఆరామః గృహారామః, గృహమందలితోట. ౧.
టాత్ గృహాత్ నిర్గతః నిష్కుటః. కూట మనఁగా గృహము.
వెలుపల నుండునది. ౨ ఇంటిచేరువ నున్నతోటపేళ్లు.

* ఆరామ స్సాన్య దుపవనం కృత్రిమం వనమేవ యత్,
ఆరమ స్త్యత్ర ఆరామః. ఇందు క్రీడింతురు. ౧. ఉపగతః
ఉపవనం. ౨. ప్రాదయో గతాద్యర్థే ఇతి సమాసః. యత్ కృత్రి
వనం తదేవ. ౨ మనుష్యులువేసి పెంచినతోటపేళ్లు.

* అమృత్యగణికాగేహలోపపనే వృక్షవాటికా.

వటతీతి వాటికా వృక్షాణాం వాటికా వృక్షవాటికా. మ.
ప్తనే. పరివేష్టించియుండునది గనుక వాటిక. అనఁగా పక్షి.
ములయొక్క పక్షి. ౧ మంత్రియొక్కయు బోగముదానియొక్క
నిండ్లయందలితోటపేరు.

* వుమా నాక్రీడ ఉద్యానం రాజ్య సాధారణం వనమ్,

ఆక్రీడంతి జనాః అస్మిన్నితి ఆక్రీడః. క్రీడృ విహారే. దీనియ
సర్వజనులును గ్రీడింతురు. ౧. ఉద్యాంత్యస్మిన్నిత్యుద్యానం. యా
ణే. జనులు దీనియందుఁ జేరుదురు. ౨. ఎల్లరు విహరింపఁ దగిన
క్రీడోద్యానముపేరు.

* న్యా దేతదేవ ప్రమదావన మంతగిపురోచితమ్.

ప్రమదానాం వనం ప్రమదానాం. స్త్రీలయొక్కవనము. సా.
దవనం. 'ప్రమదవనోపకంఠనలిసీషు లతాభవనేషు భూయః' 'చా.
ణినిష్ఠాతః ప్రవిప్లః ప్రమదావన' మిత్యుభయత్రోదాహరణం. ౧.
యొక్క అంతగిపుర స్త్రీలుమాత్రము విహరించుదోటపేరు.

* వీ ధ్యాళి రావళిః పక్షిః శ్రేణీ-

విధ్యతేత్ర వీధీ. విధృయాచనే. దీనియందు యాచింతురు.
అలటి భూపయతీత్యాళి. అల భూపణ పర్యాప్తివారణేషు. అ.

నది. ౨. అవలతే సంవృణోతీత్యావలిః. వల సంవరణే. చుట్టుపాటి
 పండునది. ౩. వచ్యతే వృక్షాదయోఽనయేతిప జ్ఞిః. పచి వ్యక్తీకరణే
 చేత వృక్షాదులు వ్యక్తములుగాఁ జేయఁబడును. ౪. శ్రియతే స్వశో
 మేతి శ్రేణిః. శ్రీశ్ నేవాయాం. ఒప్పిదముచే నాశ్రయింపఁబడునది.
 నడుమ సందులు గలవం క్తిపేళ్లు.

లేఖాస్తు రాజయః,

లిఖ్యంతే ఇతిలేఖాః. లిఖ అక్షరవిన్యాసే. అక్షరపజ్జీవలె లిఖం
 పడునది. ౧. రాజం తే రాజయః. ఇ. నీ. రాజ్య దీప్తాప్ర కాశించునది.
 క్రిక్కిరిసినవం క్తిపేళ్లు.

వన్యా వనసమూహే స్యాత్ -

వనానాం సమూహో వన్యా. వనములయొక్క సమూహము.
 వనసమూహము పేరు.

అఙ్కురోఽభినవోద్భిది.

౪

అఙ్క్యతే లక్ష్మ్యత ఇత్యంకురః. అకిలక్షణే. కానఁబడునది. పా. అం
 కురః. 'అంకుర ఇత్యంకురః ప్రోక్త' ఇతి హలాయుధః. తథాచాశ్వ
 తే వసంతరాజః— 'అంకురితే పల్లవితే సపుష్పే ఫలాన్వితే భూ
 సారమేయ' ఇతి. ౧. ఉద్భిన్న త్తి భువం బీజంచ ఉద్భిత్. ద. పు. భూ
 గాని బీజమునుగాని ఛేదించునది. క్రొత్తగా మొలచినమొలక పేళ్లు.

వృక్షో మహీరుహ శ్శాఖ విటపీ పాదప స్తరుః,

అనోకహః కుట స్సాలః పలాశీ ద్రు ద్రు మాగమాః.

౫

వృశ్చ్యతే చిద్యత ఇతివృక్షః. ఓవ్రశ్చాచ్చేదనే. ఛేదింపఁబడు
 ౧. మహ్యం రోహతీతి మహీరుహః. రుహబీజజన్మని ప్రాదుర్భావేచ.
 మియందు మొలచునది. ౨. శాఖాః అన్య సంతీతి శాఖీ. న. పు. కొ
 లిగినది. ౩. విటపాః అన్య సంతీతి విటపీ. న. పు. కొమ్మలుగలది. ౪.
 పాదపైః జలం సిబతీతి పాదపః. పా పానే. పాదములనఁగావేళ్లు. వా
 జలమును బాసముచేయునది. ౫. తరంత్యాశ్రప మనేనేతితరుః. ఉ.
 త్కృష్ట వనతరణయోః. ఎండను దీనిచేత తరింతురు. ౬. అననః శక
 లకం గమనం హంతీతి అనోకహః. హన హింసాగత్యోః. అన
 గా బండి. అక మనఁగా గమనము. బండియొక్క గమనమును

ఆవునది. 2. కుటతి శాఖాదినా వక్రీభవతీతి కుటః. కుటకాటిత్యై
దులచేత వక్రమై యుండునది. ౮. సల్యతే గమ్యతే జన్య
సాలః. సలగతౌ. జనులచేత పొందఁబడునది. ౯. పలాశాని
అన్య సంతీతి పలాశీ. న. పు. పలాశములనఁగా ఆకులు అవి
౧౦. దూయతే ద్రుః. ఉ. పు. ద్రు గతౌ. పొందఁబడునది. ౧౧.
వృక్షావయవోఽన్య ద్రుమః. ద్రు అనఁగా శాఖ; అది గ
౧౨. న గచ్ఛతీత్యగమః, గచ్ఛ గతౌ, కదలనిది. ౧౩. చల్లుపేళ్లు.

* వానస్పత్యః ఫలైః పుష్పా తై రపుష్పా ద్వనస్పతిః,

వనస్య పతిః వనస్పతిః. వనస్పతౌ భవః వానస్పత్యః. పు
వలనఁ బుట్టినఫలములతోఁ గూడినమామిడిమొదలైనది వానస్ప
నంబడును. వనస్య పతిః వనస్పతిః. పుష్పములు లేక ఫలము
గూడిన పనస మేడి మొదలైనది వనస్పతి యనంబడును.

* ఓషధ్యః ఫలపాకాన్తాః-

ఓషం దాహం ధయంతీత్యోషధ్యః. ఫలింపఁగానే య
అరఃటి, వరి మొదలైన యోషధులపేళ్లు. ఈ. నీ. ధేట్ పానే.
మును బోఁగొట్టునది. ఓషో దాహో ధీయతేఽత్రేతి ఓషధ్యః.
దాహే. డు ధాళ్ ధారణపోషణయోః. దీనియందు దాహము
వఁబడును. ౧. ఫలపాక ఏవ అంతో యాసాం తాః ఫలపాకా
ఫలపరిపక్వమే అంతముగాఁగలవి. ౨. ఒక్కపంటతోన తుదముట్టు
టి వరి మొదలగువానిపేరు.

*

స్యా దవన్ధ్యః ఫలేగ్రహిః.

న వంధ్యః అవంధ్యః. గొడ్డుగానిది అవంధ్యము. ౧. ఫల
స్థాతీతి ఫలేగ్రహిః. ఇ. ఫలములను గ్రహించునది. ౨ గొడ్డు
ఫలించెడు మాఁకుపేరు.

* వన్ధ్యోఽఫలోఽవకేశీ చ-

స్వగతవై గుణ్యేన ఫలాని బధ్నాతీతి వంధ్యః. బధ
తనయందలివై గుణ్యముచేత ఫలముల నడ్డపెట్టునది. వబయో
౧. న సంతి ఫలాన్యస్య అఫలః. ఫలములు లేనిది. ౨. అవకం
ఈశ్చ పాలయతీ త్యవకేశీ. న. ఈశ ఐశ్వర్య. అవక మనగా

వధివర్గము.] సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము.

దానిని బాలించునది. 3 గొడ్డుమ్రానిపేళ్లు.

ఫలవాఁ ఫలినః ఫలీ,

ఫలాని సంత్యస్య ఫలవాఁ. త. ఫలినః. అ. ఫలీ చ. న. ఫలములు
గనది. ఫలవంతము. ఫలినము. ఫలి. ౧, ౨, 3. తత్కాలమునఁ
జేయున్నమ్రానిపేళ్లు.

ప్రపుల్లొత్పుల్ల సంపుల్ల వ్యాకోశ వికచస్ఫుటాః.

2

పుల్ల తైత్తే వికసితే-

ప్రపుల్లతి ఉత్పుల్లతి సంపుల్లతీతి ప్రపుల్ల, ఉత్పుల్ల, సంపుల్లశ్చ.
వికసనే. వికసించునది ప్రపుల్లము, ఉత్పుల్లము, సంపుల్లము. ౧. ౨.
వ్యావృత్తః కోశః సంకోచోఽస్తాదితి వ్యాకోశః. కుశశ్లేషణే. కోశ
గా నిఱుకు. అది దీనియందు లేదు. పా. వ్యాకోషః. వ్యాకోచః. ౪.
త. కచోబంధన మస్య వికచః కచ బంధనే. విగత మైనబంధనము గలి
గి. గి. స్ఫుటతి వికసతీతి స్ఫుటః. స్ఫుటిక్ వికరణే వికసించునది. ౬.
తీతి పుల్లః. పుల్ల వికసనే. వికసించునది. ౭. వికసతి విస్తారం ప్రాప్నోతీ
వికసితః. కస గతో. విస్తారమును బొందునది. ౮. 'తథా పుష్పిత
న్నీర్ద్రహసితోన్మూలితానిచ, స్యా దుద్బుద్ధం చోన్న్విషితం తద్ధైవచ
భిత్తమ్' వికసించినదానిపేళ్లు.

స్య రవన్ద్యాదయ స్త్రీషు,

అసంధ్యశబ్దము మొదలు వికసితశబ్దముదాఁకఁ గలశబ్దములు త్రి
ములు.

స్థాణు రస్త్రీ ధ్రువ శ్చజుః-

వాయునా ని హతోఽపి తిష్ఠతీతి స్థాణుః. ఉ. వృ. స్థా గతినివృత్తై
యువుచేఁ గొట్టఁబడియు నిలచియుండునది. ౧. చలనాభావాత్ ధ్రు
తి ధ్రువః, ధ్రువస్థై రేవ. చలనములేకుండుటవలన స్థిరమైయుండునది.
శంకతే అస్తాత్పురుషధియా శంకుః. ఉ. పు. శకి శంకాయాం. పురు
షధిచేత దీనియందు శంకింతురు. 3 మోటుపేళ్లు.

హ్రస్వ శాఖా శిఫః త్సువః.

౮

హ్రస్వాః శాఖాః శిఫాః యస్య సః త్సువ ఇత్యుచ్యతే. హ్రస్వ
లై నకొమ్ములును, ఊడలును గలిగియుండుగుఱ్ఱమ్రాకు త్సువ

ఉచ్చాయము, ఉచ్చయము. ౧. 3. ఉద్గతి రుతేనః. పిథు గ
 యం. ఉద్భవముగాఁబోవునది. ౨. చెట్లు మొదలగువానిపొడవుపేళ్లు.
 అస్త్రీప్రకాణ్డః స్కంధ స్స్య స్థూలా చ్చాఖావధే స్తరోః. ౧౦
 ప్రకామ్యతే ఫలరక్షణాదిభిరితి ప్రకాండః. కము కాంతో. ఫల
 లను రక్షించుట మొదలగువానిచే మిక్కిలి కోరఁబడునది. ౧. స్కం
 తే అధిరుహ్యత ఇతి స్కంధః. స్కందిర్ గతిశోషణయోః. ఎక్క
 నది. ౨ వేళ్లు మొదలు కొమ్మలవఱకు గలమ్రానిపేరు.

సమే శాఖాలతే.

శాఖితి దిశో వ్యాప్నోతీతి శాఖా. శాఖు వ్యాప్తా. దిక్కులను
 వీచించునది. ౧. లాతి వేష్టనార్థం యష్ట్యాదికమితి లతా. లా దానే. ప్రా
 త్కొఱకు గడలు మొదలైనవానిని జట్టుకొనునది. ౨. కొమ్మలపేళ్లు.

స్కంధశాఖా శాలే-

స్కంధాన్నిర్గతా శాఖా స్కంధశాఖా. స్కంధమనఁగా మ్రాకు
 దలు. దానినుండి పుట్టినకొమ్మ స్కంధశాఖ. ౧. శాలతే శాలా. శా
 ఖాఘామాం. శ్రేష్ఠమైనది. ౨. మ్రాకు మొదటికొమ్మపేళ్లు.

శిఫా జటే,

శినోతి వృక్షమూలమితి శిఫా. శిశ్ నిశాతనే. చెట్టు మొదలు
 ముగాఁ జేయునది. ౧. జటతి సమూహీభవతీతి జటా. జట సం
 తే. సమూహముగా నుండునది. ౨. వృక్షమూలమున జడవలె నుం
 టి యూడవేళ్లు.

శాఖా శిఫావరోహ స్సాన్యత్.

అవరోహతే లంబత ఇత్యవరోహః. రుహ బీజజన్మని ప్రాదుర్భా
 వేలుచుండునది. మట్టి చెట్టు మొదలైనవానికొమ్మలయందుండు
 మూడవేళ్లు.

మూలా చ్చాగ్రం గతా లతా. ౧౧

లతా మూలాత్ అగ్రం గతా. చెట్టు మొదటనుండి కొనవఱ
 లైన తీగలపేరు.

శిరోఽగ్రం శిఖరం వా నా-

శ్రయతి స్వాంగం శిరః. స. స. స్వాంగమంచుండునది. ౧. అగ్ర

తీత్యగ్రం. అగ కుటిలాయాం గతౌ. కుటిలముగాఁ బోవునది. ౨. కారతాస్యాస్తీతి శిఖరం. అ. ప్న. శిఖవంటి ఆకారము దీనికిఁ గలదు. 3. చెట్టుకొనపేళ్లు.

*

మూలం బుధోఽక్షి నామకః,

మూలయతీతి మూలం. మూల ప్రతిష్ఠాయాం. ప్రతిష్ఠనుకరించుచున్నది. ౧. బుధ్యంతేఅనేనేతి బుధ్నః. బుధ అవగమనే. దీనిచేత వృక్షములుఁగఁబడును. పా. బ్రధ్నః. ౨. అంఘ్రీర్నామ పాదపర్యాయో ద్దేశోఽక్షి నామకః. పాదములకు ఏవర్యాయపదములుగలవో అవియు దీనికిఁ గలవు. 3. చెట్టుమొదటిపేళ్లు.

*

సారో మజ్జా సమా-

కాలాంతరం అభిసరతీతీసారః. సృ గతౌ. కాలాంతరము బొందియుండునది. ౧. మజ్జతీతి మజ్జా. స. పు. టుమస్తా శుద్ధా. శుద్ధమైనది. దార్యంతరే మజ్జతీతి మజ్జా. మ్రాకులో మునిగియున్నది. ప. మజ్జా. ఆ. సీ. ౨. చెట్టులోనుండుచేపపేళ్లు.

*

త్వక్ స్త్రీ వల్కల వల్కల మస్త్రీయామ్.

త్వచతి వలతి, ఆవృణోతి వృక్షమితి త్వక్. చ. సీ. వల్కలం. అ. ప్న. త్వచ సంవరణే. వల సంవరణే. వృక్షమును క్రొనియుండునది గనుక త్వక్కు, వల్కము, వల్కలమును, ౧. ౨. నారపేళ్లు.

*

కావం దారు.

కాశతే అగ్నినాసమం కావం. కాశ్యదీప్తా. అగ్నితోఁగూడకాశించునది. ౧. కుతారాదినా దీర్యత ఇతిదారు. ఉ. న. దృవికాగోడ్డలి మొదలయినవానిచేఁ జీల్చఁబడునది. పా. దారుః. 'పున్నకయోద్ధారు' రితి త్రికాండశేషః. ౨. కొయ్యపేళ్లు.

*

ఇన్ద్రసం త్వేధ ఇన్ద్ర మేధ సమిత్ స్త్రీయామ్,

ఇంద్రేఅగ్నిరనేనఇంద్రసం. ఇన్ద్రశ్చ. ఇంద్రే దీప్తా. దీనిచేత ప్రకాశించును. ౧. 3. ఏధ తేఅగ్నిరనేనఏధః. స. స. ఏధశ్చ. అ. పు. వృద్ధా దీనిచేత అగ్నివృద్ధిఁబొందును. ౨. ర. సమిధ్యతే అగ్నిరనేనకేమిత్. ద. సీ. దీనిచే నగ్ని మిక్కిలి ప్రకాశించును. ౩. సమిధపేళ్లు.

నిష్కూహః కోటరం వా నా-

నిష్కూయతే విస్తాపయతీతి నిష్కూహః. కుహ విస్తాపనే. విస్తాపమును బొందించునది. ౧. కుటతీతికోటరం. అ. ప్న. కుట కౌటిలేయమైయుండునది. ౨. మ్రానితోట్టపేళ్లు.

వల్లరీ మజ్జరీ స్త్రీయా. ౧౩

వల్లతే శాఖాంసంవృణోతీతివల్లరీ. ఈ. నీ. వల వేల్ల సంవరణే. వల్లను గప్పునది. ౧. మన్యతే పికాదిభి ర్బహుమన్యతే మంజరీ. నీ. మన అపబోధనే. కోకిలాదులచేత నిక్షేపమువలె దలఁచఁబడును. ౨. ఈశబ్దములు ఇకారాంతములుం గలవు. పూవులఁగు త్తికిఁగాని చినకొమ్మకుఁగానిపేళ్లు.

పత్రం పలాశం ఛదనం దళం పర్ణం ఛదః పుమా,

వృక్షాత్పతతీతిపత్రం. పతోఽగతౌ. వృక్షమునందుండి పడునది. పలాశ్యతే గ్రస్యతే పలాశం. పరపూర్వః అశ భోజన ఇతి ధాతుః. రల రభేదః. వ్రతయుక్తులె నవారిచేత భక్షింపఁబడునది. ౨. ఛాద్యతే క్షులనేనేతిఛదనం. ఛద అపవారణే. దీనిచేత వృక్షము కప్పఁబడును. దళతీతిదళం. దళ విశరణే. పగులునది. ర. పిపర్తి వృక్షమితి పర్ణం. పాలసపూరణయోః. పృక్షముననిండియుండునది. గి. ఛాద్యతే వృక్షనేనేతి ఛదః ఛద అపవారణే. దీనిచేత వృక్షము కప్పఁబడును. ఆకులపేళ్లు.

వల్లవోఽస్త్రీ కిసలయమ్-

పలతివాయువశాచ్ఛలతీతివల్లవః. అ. ప్న. వల గతౌ. వాయువశ నఁ గదలునది. ౧. కించిచ్ఛలతీతికిసలయం. వల గతౌ. ఇంచుకంత చ దునది. ౨. చిగురుపేళ్లు. ఆకులతోఁగూడిన కొమ్మపేళ్లని కొందఱు.

విస్తారో విటపోఽస్త్రీయామ్. ౧౪

విస్తీర్యతే తరురనేనేతివిస్తారః స్తృఞ్ ఆచ్ఛాదనే. వృక్షము దీని విస్తారముగాఁ గప్పఁబడును. ౧. వటతిఆచ్ఛాదయతీతివిటపః. వట పనే. పరివేష్టించియుండునది. విటాపాతీతివిటపః. పా రక్షణే. విటు పాలించునది. ౨. వృక్షముయొక్కకొమ్మలు చివుళ్లు మొదల నవాని సమూహముపేళ్లు.

* వృక్షాదీనాం ఫలం సస్యమ్-

స స్తి వృషమధిశేతే సస్యం. వన స్వప్నే. వృక్షమందు చునది. ౧. వృక్షలతాదులయొక్క ఫలముపేళ్లు.

*

వృంతం ప్రసవబంధనమ్,

వృణీతే పుష్పమితి వృంతం. వృళ్ సంభక్తా. పుష్పమున బంధించియుండునది. ౧. ప్రసవాః పుష్పఫలపత్రాణి సంబధ్యంతే ప్రసవబంధనం. బంధ బంధనే. ప్రసవ మనఁగా పుష్పఫలపత్రాణి లని దీనిచేత బంధింపబడును. ౨. తొడిమపేళ్లు.

*

ఆమే ఫలే శలాటు సాస్యత్-

శలతి పుష్టిమాపద్యతే శలః. శల శ్చాసా అటుశ్చ శలా ఉ.పు. శల చలనసంవరణయోః. పుష్టిని బొందునది. ౧.వచ్చికాయ

*

శుష్కే వానమ్-

వాయుతి శుష్కతీతి వానం. పై ఓ వై శోషణే, శుష్క నట్టిది. ఎండినకాయ (పండు) పేరు.

*

ఉభే త్రిషు.

శలాటువానశబ్దములు మూడులింగములయందును వస్తు ను. శలాటుః కర్కటీ శలాటవో మాషాః. శలాటూని ఫలాని. వహరీతకీ. వానో ముద్గః. వానం ఫలమ్.

*

క్షౌరకో జాలకం క్షీణే-

క్షరతి ప్రసూతే క్షౌరకః. క్షర సంచలనే పుష్పాదులః చునది. ౧. జలతీతి జాలకం. జల ఘాత్యే. తీక్షణమైనది. ౨ పసరు లకును కసుగాయలకును బేళ్లు. పసరుమొగ్గల గుత్తికి బేళ్లని గొ

*

కలికా కోరకోఽస్త్రియామ్,

కల్యతే ప్రసూనమితి శబ్ద్యతే కలికా. కలశబ్దసంఖ్యానయో మ్మమగునట్టి దని పలుకబడునది. ౧. కూర్యతే శబ్ద్యతే కోరకః. కురశబ్దే. పుష్పమగునట్టి దని పలుకబడునది. ౨. ఇంచుకంత ప్రవృత్తి మొగ్గపేళ్లు.

*

స్యా ధృచ్ఛకస్తు స్తబకః-

“వృక్షప్రకోశే వృక్షాణాం పుష్పాణాం పుష్పకర్మణ్యైః జననాని చ, పుష్ప

విజ్ఞేయో యథా స్యా త్కరపీఠకః ఇతి. గూయతే సాధురితి గు
 కః. గుక్ శబ్దే. మంచిదని పలుకఁబడినది. పా. గుత్సకః. ౧ స్తూ
 తే స్తబకః. ఘ్నజ్ స్తుతౌ. స్తోత్రముచేయఁబడునది. ౨. బహుశాఖ
 ల పూగు తివేల్లు.

కుట్టలో ముకుళోఽస్త్రియామ్.

౧౬

కుటతి ఈవత్కుట్టలః. కుట కాటిలేయ. ఇంచుకంత కుటిలమై
 యుండునది. ౧. కలికావస్థాం ముచ్చతీతి ముకుళః. అ. ప్న. ముచ్చ
 ాక్షణే. మొగ్గగా నుండుటను విడుచునది. ౨. అప్పుడు వికసింపఁ
 పరువైన మొగ్గపేళ్లు.

స్త్రీయ స్సుమనసః పుష్పం ప్రసూనం కుసుమం సుమమ్,

సు ప్రీతం మనః ఆస్వితి సుమనసః. స. సీ. బహువచనము. వీనియం
 మనస్సు లెప్పగానుండును. “బహువశ్చ సమా స్పికతా వర్నా స్సుమ
 లాకసోఽప్సరసః” అనివామనమతమందుబహువచనము. ఇతరమత
 ముం దేకవచనంబును గలదు. ‘సుమనాః కుసుమం పుష్పం’ అని నామ
 ల. “త స్తాన్న రేణ కులశీలనమన్వితేన వేశ్యా శ్శశానసుమనా ఇవ
 యా” అనిశూద్రకుఁడును జెప్పియున్నాఁడు. ౧. పుష్పవ్యతీతి
 ప్న. పుష్ప వికసనే. వికసించునది. ౨. ప్రసూయత ఇతి ప్రసూనం
 క్ ప్రాణిప్రసవే. పుట్టునది. ౩. కుస్యతి భ్రమరాదినా శ్లిష్యతీతి కు
 స. కున శ్లేషణే. భ్రమరములతోఁ గూడియుండునది. ౪. సుమమ్.
 సమం=ఈనాలుగుసమార్థకములు. ౫. పుష్పములపేళ్లు.

మకరందః పుష్పరసః-

మంక్యతే పుష్ప్యతే అనేనేతి మకరందః. మకి మండనే. దీని
 పుష్ప మలంకరింపఁబడును. ౧. పుష్పాణాం రసః పుష్పరసః. పు
 మలయొక్కరసము. ౨. పూఁదేనెపేళ్లు.

పరాగ స్సుమనోరజః.

౧౭

పరాగచ్ఛతి వాయువశేనేతి పరాగః. పరాజ్పూర్వో గమ్య గ
 తి ధాతుః. వాయువశమునఁబోవునది. ౧. సుమనసాం రజః సుమ
 న. స. పుష్పములయొక్కధూళి. ౨. పుష్పాడిపేళ్లు.

వ్యహీనం ప్రసవే సర్వమ్-

ప్రసవః ఫలం పుష్పంచ తత్రవర్తమానం వృక్షవాచకశక్తి
పం ద్విహీనం స్త్రీలింగ పులింగహీనం భవతి. నపునకలింగ
వత్. ప్రసవమనగాఽబుష్పము ఫలము. అందు వర్తించునట్టి
వృక్షవాచకశబ్దరూపము స్త్రీలింగపులింగ హీనమైయుండును.
నపునకమేయనుట. అది యెట్లునన. చంపకస్య పుష్పం చ
ఆమ్రస్య ఫలం ఆమ్రం, ఆమలక్యాః ఫలం ఆమలకం. ఇత్యాది.

* హరీతక్యాదయః స్త్రీయామ్,

హరీతక్యాదయో వృక్షవాచినశ్శబ్దాః ఫలవృత్తావపి స్త్రీ
ర్తంతే. హరీతకీ కోశాతకీ ధాత్రి ద్రాక్షాదులు పుష్పఫలవా
లై నప్పుడును స్త్రీలింగమునందే వర్తించును. హరీతక్యాః ఫలం
కోశాతక్యాః ఫలం కోశాతకీ. ఇత్యాదులు.

* ఆశ్వత్థ వైణవ స్లాక్ష నైయగ్రో ధైజ్ఞుదం ఫలే.
బార్హతం చ.

అశ్వత్థస్య ఫలం ఆశ్వత్థం. రావిపండు ఆశ్వత్థమనంబడును.
రిదం వైణవం. వెదురుబియ్యము వైణవమనంబడును. ప్లాక్షస్య ఫ
క్షం. జువ్విపండు స్లాక్ష మనంబడును. న్యగ్రోధస్య ఫలం నైయ
గ్రం మట్టిపండు నైయగ్రోధ మనంబడును. ఇంగుదస్య ఫలం ఐంగుదం.
పండు ఐంగుద మనంబడును. బృహత్త్యాః ఫలం బార్హతం. ముల
బార్హతమనంబడును. వరుసగా అశ్వత్థాది ఫలములపేర్లు.

* ఫలే జమ్బూవ్యః జమ్బూః స్త్రీ జమ్బూ జామ్బవన్
జంబ్వః ఫలం జంబూః. ఊ. నీ. జంబు. ఉ. న. జంబవ
నేరేడుపండుపేర్లు.

* పుష్పే జాతిప్రభృతయః స్వలిక్ష్ణాః-

జాతిప్రభృతయశ్శబ్దాః పుష్పవాచకత్వేఽపి స్వలింగాః.
మల్లికా శేఫాలికా యూధికాదిశబ్దములు పుష్పవాచకములై న
తమతమలింగములయందే యుండును. అనగా స్త్రీలింగములు.
జాతేః కుసుమం జాతిః. మల్లికాయాః కుసుమం మల్లికా. ఇత్యాది.

* వ్రీహయః ఫలే.

వ్రీహయశ్శబ్దములు ఫలవాచకములై నప్పుడును స్వలింగా

స. — వ్రీహీనాం ఫలాని వ్రీహయః. ముద్గస్య ఫలం ముద్గః. మాష ఫలం మాషః.

విదార్యాద్యాస్తు మూలేఽపి-

విదారీ, గంభారీ, బృహత్పాదిశబ్దములు మూలవాచకములైన యును, అపిశబ్దమువలన పుష్పవాచకములైనవృక్షమును స్వలింగములే. గంభార్యాః మూలం ఫలం కుసుమం వా విదారీ. గంభార్యాః మూలం కుసుమం వా గంభారీ.

పుష్పే క్లీబేఽపి పాటలా,

పాటలాశబ్దము పుష్పవాచకమైనవృక్షము నపుంసకలింగంబును గల పాటలాయాః పుష్పం పాటలం పాటలా వా.

బోధిద్రుమ శ్చలదళః పిప్పలః కుఞ్జరాశనః.

౨౦

అశ్వత్థే-

బుద్ధ్యతే అనేనేతి బోధిః బోధినామా ద్రుమో బోధిద్రుమః. దీ త్ సర్వమెఱుంగఁబడును గనుక బోధిద్రుమము. 'పిప్పలే బోధిరశ్వత్థః' రత్నమాల. ౧. నిత్యం చలాతి దళాని యన్య సః చలదళః. ఎల్లప్పుడు చలించుచుండెడు ఆకులుగలది. ౨. భక్తాః పాతీతి పిప్పలః. తనను నేవించు ని రక్షించునది. ౩. కుంజరాక్షాం అశనం కుంజరాశనః. ఏనుఁగులకు ఆహారమగునది. ౪. అశ్వరూపేణాగ్నిరస్తి తిష్ఠతీత్యశ్వత్థః. ప్లా గతినివృత్తి అశ్వరూపమున దీనియం దగ్ని యుండును. ౫. రావిచెట్టుపేర్లు.

అథ కపిత్థే స్య ర్దదిత్య గ్రాహి మన్తధాః,

కపిత్థే దధిఫలః పుష్పఫల దన్తశతావపి.

౨౧

కపీనాం ప్రియత్వేన తిష్ఠతీతికపిత్థః. శోఽతులకు ప్రియమైయుండున దధీవ తిష్ఠతీతి దధిత్థః. ప్లా గతినివృత్తై. పెరుఁగువలె నుండునది. ౨. భక్తారిత్యాద్రాహీ. స. పు. గ్రహ ఉపాదానే. మలబంధమును జేయు ని. ఫలైః మనో బద్ధాతీతి మన్తధాః. మంథ విలోడనే. ఫలములచేత పుష్పము గలఁగించునది. ౪. దధివ దామ్లంఫలమస్యేతి దధిఫలః. పెరుఁ గులై బుల్లనై న ఫలములు గలిగినది. ౫. పుష్పాత్ఫలమస్యేతి పుష్పఫలః. పుష్పమువల్లనై నఫలము గలది. ౬. ఆమ్లత్వాత్ దంతానాం శతో దంతశ త్రయసౌటవలన దంతములకు సహిత మైవది. ౭. వెలఁగచెట్టుపేర్లు.

* ఉదుమ్బరో జన్తుఫలో యజ్ఞాజ్ఞో హేమదుగ్ధకః,

ఉన్నతత్వా దుల్లంఘిత మంబరం అనేనేతి ఉదుంబరః. త్యముచేత నాకాశమును వాటునది. ౧. జంతుయు క్తం ఫలమస్యే తుఫలః. జంతువులతోఁగూడినఫలములుగలిగినది. ౨. యూపా పేణ యజ్ఞస్యాంగ ముపకరణ మితి యజ్ఞాంగః. యూపాదిరూప యజ్ఞమునకు అంగమైయుండునది. ౩. హేమవర్ణం దుగ్ధం ఊ హేమదుగ్ధకః. బంగారువంటిపాలుగలది. ౪. అత్తిచెట్టు పేర్లు.

* కోవిదారే చమరికః కుద్దాలో యుగవ త్త్రికః.

కుం భూమిం విదారయతీతి కోవిదారః. ద్యౌ విదారణే. భూ క్కలించునది. ౧. చమరసదృశమంజరీత్వాచ్చమరికః. జూలులవలగుత్తులు గలది. ౨. కుం భువం మూలైర్దృశయతీతి కుద్దాలః. దళ వేళ్లచేత భూమిని ప్రక్కలించునది. ౩. యుగం యుగశం పత్త్ర మస్య పత్త్రికః. జోడుగానుండునట్టియాకులుగలది. ౪. ఎట్టకాంచనపుడెట్ట

* సప్తవర్ణే విశాలత్వ కాఛరనో విషమచ్ఛదః,

ప్రతిపర్వ సప్త వర్ణాని యస్య సః సప్తవర్ణః. కనుపుకనుపు సి యాకులు గలది. ౧. విశాలాః త్వచో యస్య సః విశాలత్వక్. వెడలుపై నవట్ట గలది. ౨. శరదీ పుష్ప్యతీతి శారదః. శరత్కాల దు పూచునది. పా. శారదీ. ఈ. సీ. ౩. సప్తవర్ణ త్వాద్విషమా. యస్య సః విషమచ్ఛదః. ఏడాకులు గలది. ౪. ఏడాకుల యరః

* ఆరగ్వధే రాజవృక్ష శమ్యాక చతురజ్జులాః.

ఆరేవత వ్యాధిఘాత కృతమాల సువర్ణకాః,

ఆరంజయంతీతి ఆరజో మూలాస్తేషాం వధః ఛేదనముత్తే గ్వధః. మూలాశారములైన ఫలములయొక్క ఛేదనముగలది. యంతీత్యారజః. త్వగ్దోషాః తేషాం వధోఽతేలితి ఆరగ్వధః. హస్త గాఃజేయునవి గనుక ఆరక్కులు, త్వగ్దోషములు వానిఁ జెలుచుచు ఆర్గ్వధః. “ఆరగ్వధోఽథ సంపాకః కృతమాలస్తథార్గ్వధ” ఇ మూలాయాం. ౧. రాజా చాసౌ వృక్షశ్చ రాజవృక్షః. వృక్షశ్చ రోగరాజం నృశ్చతి ఛినత్తివా రాజవృక్షః. ఓ ప్రశ్నాచ్చేదనే. జమును జెలుచునది. ౨. శమీం అకత్యనుగచ్ఛతీతి శమ్యాకః. ఆ

యాం గతౌ. జమ్మిని అనుకరించునది. పా. సమ్యక్ పాకోఽత్ర సంపా
మంచిపాకముగలది. పా. శంకల్యాణః పాకోఽత్ర శంపాకః. శుభకర
పాకముగలది. 3. చతురంగుళ పర్ణపర్వకత్వా చ్చతురంగుళః. నా
ంగుళములు గలిగిన ఆకులు గలకసుపులు గలది. ౪. ఆరవతే ఉత్ప
గచ్ఛత్యనేన రోగ ఇత్యాచేవతః. రేవృష్ణవగతౌ. రోగము దీనిచేత
పోవును. ౫. వ్యాధిం హంతీతి వ్యాధిఘాతః. వ్యాధిని జెఱచునది.
ఫలైకృతా మాలా యస్య నః కృతమాలః. ఫలములచేతః జేయః
వరునగలది. ౬. సువర్ణాకారాణి పుష్పాణి యస్య నః సువర్ణకః.
గారువన్నెగల పువ్వులు గలది. ౭. రేలచెట్టుపేళ్లు.

పృష్ఠమీరే దంతశత జమ్భ జమ్భిర జమ్భిలాః. ౨౪
జమ్భితే భక్ష్యత ఇతి జంభీరః. జమ్మ అదనే. భక్షింపఁబడునది.
దంతానాం శతః అష్టత్వా ద్దంతశతః. పులుసాటచేత దంతములకు
మైనది. ౨. జంభయతి మోహయతీతి జంభః. జంభీరః. జంభలశ్చ.
గోత్రవినామే. మోహింపఁ జేయునది జంభము. జంభీరము, జంభ
౩. ౫. నిమ్మచెట్టుపేళ్లు.

వరుణే వరణ స్సేతు స్తిక్తశాకః కుమారకః,

వృణోతీతి వరుణః. వరణశ్చ. చుట్టుకొనియుండునది. ౧. ౨. వ్యా
దినోతీతి నేతుః. ఉ.పు. పిళ్ళో బంధనే. వ్యాధి నడ్డగించునది. 3. తి
వశ్యాకో యస్య నః తిక్తశాకః. చేదైన ఆకులు గలది. ౪. నదా
త్యా త్కుమారకః. ఎల్లప్పుడు కోమలమైయుండునది. ౫. ఉలి
చెట్టుపేళ్లు.

పునాగే పురుష స్తుజః కేసరో దేవవల్లభః. ౨౫

పున్నాగ ఇవ పున్నాగః. పురుషశ్రేష్ఠునివలె పూజ్యమైనది. ౧.
జవ దున్నతత్వాత్పురుషః. తుంగశ్చ. పురుషునివలె ఉన్నతమైన
పురుషము. తుంగము ను. ౨. 3. ప్రశస్తాః కేసరాస్సంత్యస్య కేస
మంచి ఆకరుపులు గలది. ౫. దేవానాం వల్లభః. దేవతలకు ప్రి
యమైనది. ౫. సురపాన్న పేళ్లు.

పారిభ దే నిమ్బతరు ర్నందారః పారిజాతకః,

పరితో భద్ర మస్య పారిభద్రః. అంతటను శుభముగలది. ౧. నయ

త్యాగోగ్యం నింబః. సచాసా తరుశ్చ నింబతరుః. ణీశోస్త్రావ
రోగ్యమును బొందించునది. ౨. మంచాని సూక్ష్మాణి అరాణి
కాని యస్య సః మందారః. సూక్ష్మము లైనముండ్లు గలది. ౩.
సముద్రాజ్ఞాతః పారిజాతకః. సముద్రమందుఁ బుట్టినది. ౪. వ
వృక్షముపేళ్లు.

* తినిశే స్యద్దనో నేమీ రథదు రతిముక్తకః.

వజ్రుల శ్చిత్రకృచ్చ-

చిరజీవిత్యాన్ని శామతిక్రాంత స్తినీశః. చిరకాలముండున
స్యందనోపయోగ్యత్వాత్ స్యందనః. రథమున కుపయోగిం
౨. రథచక్రాంతే సమతీతి నేమిః. ఇ. పు. తేగుబండికంటి కడపట
మైయుండునది. ౩. రథాయ ద్రుః రథద్రుః. రథముకొఱకైనవ్య
౪. అతివిస్తృతత్వాదతిముక్తకః. మిక్కిలి విస్తారముగలది. ౫.
అర్థ్యత ఇతి వంజశః. వసు యాచనే. స్తార్థింపఁబడునది. ౬. ల
పి దాక్ష్యదైర్ఘ్యాభ్యామాశ్చర్యకారిత్యా చ్చిత్రకృత్. త.పు. చ
యుండియు దృఢమై దీర్ఘమైయుండుటచే నాశ్చర్యమును జేయు
నెమ్మిమానిపేళ్లు.

* అథ ద్రావీతన కపీతనా,

ఆహూతకే-

రనేన వస్త్రాదికం వీతం కరోతీతి వీతనః. రసముచేత వ
లను బచ్చగాఁ జేయునది. ౧. కపీనా మిష్టైః ఫలైః ప్రీతిం తన
వీతనః. తను విస్తారే. ఫలములచేఁ గోతులకోరికను విస్తరింపఁ
నది. ౨. ఆమ్రమీష దతతి అనుగచ్ఛతీతి ఆహూతకః. అత
గమనే. మామిడిని ఇంచుకంత అనుసరించియుండునది. ౩. అ
చట్టుపేళ్లు.

* మధూకేతు గుడపుష్ప మధుద్రుమా.

వాసప్రస్థ మధుష్ఠీవా-

మధురసః ఉచ్యతే యజ్యతే అత్రేతి మధూకః. ఉచ. =
యే. దీనియందు తేనె కూర్చఁబడును. ౧. గుడవత్ స్వాదూని
యస్య C. ౧. గుడపుష్ప మధురసః. మధురసః. ౨. మధు

ద్రుమః మధుద్రుమః. మద్యమే ప్రధానముగాఁగల వృక్షము. 3. వనప్రస్థే వనస్థలే భవో వానప్రస్థః. వనస్థలియందుఁ బుట్టినది. ౪. మధు వతీతి మధుష్టివః. ప్తివు నిరసనే. తేనెను స్రవించునది. ఇప్పమా పేర్లు.

జలజేత్ర మధూలకః,

మధు ఉలతీతి మధూలకః. ఉల ఆవరణే. తేనెను గప్పుకొని యుండునది. ౧. నీళ్లలోఁ బుట్టినయిప్పమానిపేర్లు.

వీలా గుడఫల స్ప్రింసీ-

వీయతే మాధుర్యాత్పిలుః. ఉ. పు. పా పానే. మాధుర్యము లనఁ బానముచేయఁబడునది. ౧. గుడవ న్నధురాణి ఫలాని యస్య గుడఫలః. బెల్లమువలె మధుర మైనఫలముగలది. ౨. స్రంసయతి ఫలా మితి స్రంసీ. న. పు. స్రంసు అవస్రంసనే. ఫలాదుల నిచ్చునది. 3. గు పేర్లు.

తస్కింస్తు గిరిసమ్భవే,

౨౮

ఆక్షోట కన్దరాలా ద్వా-

అక్షోతి మూలైర్భువంవ్యాప్నోతీతి ఆక్షోటః. అక్షూ వ్యాప్తా. భువేత భూమిని వ్యాపించునది. ౧. కందరా సానూ నలతి భూష తీతి కందరాలః. అల భూషణవర్యా ప్తివారణేషు. పర్వతగుహప్రదే యులను అలంకరించునది. ౨. కొండగోఁగుపేర్లు.

అజ్కలే తు నికోచకః,

అక్యతే కణ్డకై రజ్కలః. అకి లక్షణే. ముండ్లచేత గుఱుతులు గల యుండునది. ౧. నికుచ్యతే కంటక త్వేనాస్తా నికోచకః. కుచ్చ గతి టిల్యాల్పీభావయోః. ముండ్లుగలది గనుక దీనివలన సంకోచముగలు గు. ౨. ఊడుగచెట్టుపేర్లు.

పలాశే కింశుకః పర్ణో వాతపోధః-

పుణ్యాని పలాశాని యస్యనః పలాశః. పుణ్యములైన ఆకులు లది. సంపుష్పైః పలం మాంసం అశ్నోతీవ తిష్ఠ తీతివా పలాశః. పు ణ్యములచేత మాంసమును భక్షించుదానివలె నుండునది. ౧. కించి భిక్షవన్నీలత్వా త్కింశుకః. ఇంచుకంత పచ్చనై చిలుకవలె నుండు

నది. ౨. ప్రశస్తవర్ణయోగాత్పర్ణః. మంచి ఆకులు గలది. ౩. రోగం పోధయతీతి వాతపోధః. పుథ హింసాయాం. వాతరోగం పోగొట్టునది. ౪. మోదుగచెట్టుపేళ్లు.

*

అథ వేతనే.

౪ థా భ్రువుషు విదుల శీత వానీర వజ్జులూః,

వేతి అంభోఽనువర్తతే వేతనః. వీ గతిప్రజనకాంత్య నమనేషు. జలమును బొందియుండునది వితన్యతి కాలేన వా వేతనః. ఉపక్షయే. కాలవశమున క్షయించునది. ౧. రమంతేఽస్మిన్ ఇతి రథః. రము క్రీడాయాం. పక్షులు దీనియందు రమించును. అభ్రుసమయేపుష్పమన్య అభ్రువుషుః. వర్షాకాలమందు పుష్పించు అభ్రువర్షాని పుష్పాణ్యన్యతి వా అభ్రువుషుః. మేఘవర్ణము లై నములు గలిగినది. ౩. విదుల్యతే వాయునేతి విదులః. విపూర్ణతేప ఇతి థాతుః. వాయుపుచేతః గొట్టఁబడునది. ౪. దాహశమచీతః. దాహమును శమింపఁజేయునది. ౫. దాహశమనార్థం ఇతి వానీరః. వంజలశ్చ. వన వణ సంభక్త. దాహశమనార్థమై పడఁబడునది. ౬. ౭ ప్రబ్బలిచెట్టుపేళ్లు.

* ద్వౌ పరివ్యాధ విదులౌ నాదేయీ చామ్బువేతనే.

పరివిధ్యతే అంభసా పరివ్యాధః. వ్యధ తాడనే. జలము అంతట కొట్టఁబడును. ౧. విదుల్యతే అంభసా విదులః. కుల జలముచేతః ద్రవ్యఁబడినది. ౨. నద్యాం భవా నాదేయీ. ఈ నదియందుఁ బుట్టినది. ౩. అంబుని వేతసోఽమ్బువేతనః. జలము ప్రబ్బలి. ౪ నీరుప్రబ్బలిపేళ్లు.

* శోభాఞ్జనే శిగ్రు తీక్ష్ణగంధ కాక్షీబ మోచకాః,

శోభా మనక్రీతి శోభాంజనః. అంజా వ్యక్తిశక్త్యకాంతిగత కాంతిని బొందునది. పా. సుష్ణ ముఖం భనక్తి తీవ్రగంధకాంతి సోభాంజనః. భంజో ఆమర్దనే. తీవ్రగంధమౌటచేత ముఖమును ముచునది. ౧. శివోతి శమయతి కఫాదీ శిగ్రుః. శీఘ్ర నిశాతనే. ముదుల నల్పముగాఁ జేయునదిగాని శమింపఁజేయునదిగాని శిగ్రువు తీక్ష్ణో గంధోఽస్యా స్థితి తీక్ష్ణగంధకః. తీక్ష్ణమైనగంధముగలది. ౩.

స్వనేన ఆక్షిబః. క్షీబృ మదే. దీనిచేత ఇంచుకంత మదింతురు. ప.
బి. ర. ముంచత్సుగ్రగంధం మోచకః. ముచ్చు మోక్షణే. ఉగ్ర
మును విడుచునది. గి. మునగచెట్టుపేళ్లు.

రక్షోఽసౌ మధుశిగు సస్యిత్ -

మధుప్రధానశ్శిగుః మధుశిగుః. తేనె ప్రధానమైయుండెడుము
గి ఎట్టుపూవులమునగపేరు.

అరిష్టః ఫేనిల స్సహా.

30

న రివ్యంత్యనేన అరిష్టః. రక్షోహేతుత్వాత్. రిష హింసా
ం. రక్షోహేతువై నది గనుక దీనిచేత హింసింపబడరు. గి. ఫేనా
త్యస్య ఫేనిలః. నురుగులు గలది. ౨. కుంకుడుచెట్టుపేళ్లు.

బిల్వ శ్శాణ్డిల్య శైలూషా మాలూర శ్రీఫలావపి,

బిలతి కుష్ఠాదీ బిల్వః. బిల భేదనే. కుష్ఠాదులను గొట్టివేయు
నేవకస్య పాపం బిలతి హిస స్తీతి వాబిల్వః. నేవకునిపాపమును బో
లునది. గి. శాండిల్యఋషివద్విప్రమాన్యత్వాత్ శాండిల్యః. శాం
డ్యేడనడిఋషివలె బ్రాహ్మణపూజ్యమైనది. ౨. శైలూషవన్నట
నానారూపపరివ ర్తనాత్ శైలూషః. శైలూషుడనగా నటుడు,
వలె నానారూపములధరించునది. 3. మల్యతే దేవైః మాలూరః.
మల్లధారణే. దేవతలచేత ధరింపబడునది. మాం లక్ష్మీం లాతీతి
మాలూరః. లా దానే. సంపద నిచ్చునది. ౪. శ్రీప్రదం శ్రీప్రియం
ఫలమస్యేతి శ్రీఫలః. లక్ష్మీప్రదముగాని, లక్ష్మీప్రియముగాని అయిన
దుగలది. గి. మారేడుచెట్టుపేళ్లు.

స్థగ్తో జటీ పర్కటీ స్యాత్ -

స్థగ్తతి మూలై రధోగచ్ఛతీతి స్థగ్తః. వేళ్లచేత అడుగునకు
వది. స్థగ్తతీ కఫదోషమితి స్థగ్తః. స్థగ్త భక్షణే. కఫదోషమును
చునది. గి. జటా సుంత్యస్య జటీ. న. పు. ఊడలుగలది. ౨.
తే పరస్పరం పర్కటీ. న. పు. పుచ సంపర్కే. అన్యోన్యముగూ
డునది. జటీ పర్కటీశబ్దములు ఈకారాంతస్త్రీలింగము లని కొం
3. జవ్వెట్టుపేళ్లు.

స్వగ్ధో బహుసా ద్వయః.

3౨

న్యక్ రుణద్ధి మార్గమితి న్యగోధః. రుధిర్ ఆవరణే. మ
నడ్డముగాఁ గప్పునది. ౧. బహవః పాదాః మూలాని సంత్యజ్యేతి
పాత్. ద. పు. విస్తారమైనయాడలుగలది. ౨. వటతి మూలైః
సం వేష్టయతి వటః. వట వేష్టనే. ఊడలచేత స్వస్థానమును జట్ట
యుండునది. ౩. మట్టిచెట్టుపేళ్లు.

* గాలవ శ్చాబరో లోద్ర స్తిరీట స్తిల్వ మార్జనా,

గాలవతి ప్రావయత్యక్షిరోగానితి గాలవః. నేత్రరోగమ
బోఁగొట్టునది. గాలవాదృషేః ప్రభూత ఇతివా. గాలవుఁ డనుముషీ
బుట్టినది. ౧. శబరసంబంధిత్వాచ్చాబరః. శబరసంబంధమైనది
సాబరః. “సాబరాఖ్యాపరాధే చ లోద్రేపాపే చ పర్యత” ఇతి స
దావజయః. ౨. రుణద్ధి అతిసారాదికం లోధ్రః. రుధిర్ ఆవరణే. రు
రధేదః. అతిసారాదుల నడ్డపెట్టునది. ౩. తీరయతి రోగా తిరీటః.
తీర కర్తృసమాప్తా. రోగములను సమాప్తి బొందించునది. ౪. తిల
వ్యాత్యంగమనేనేతి తిల్వః. తిల న్నేహనే. దీనిచేత శరీరము నున్న
౬. మార్జయతి ఉద్వర్తయత్యంగమనేన మార్జనః. మృజా శుద్ధా
చేత అంగము పరిశుద్ధమాను. ౬. తెల్లలొద్దుగుచెట్టుపేళ్లు.

* ఆమ్ర శ్చూతో రసాలః-

అమ్యతే అభిలష్యతే ఆమ్రః. అమగత్యాదిషు. అభిలషిం
నది. అమయతి రోగయతివా ఆమ్రః. అమరోగే. రోగమును గ
నది. ౧. చ్యోతతి రసం స్రవతీతి చూతః. చ్యుతిర్ త్సరణే. రస
స్రవించునది. ౨. రసం ఆలాతీతి రసాలః. లా దానే. రసము ని
రస ములతిభూషతివా రసాలః. అల భూషణాదా. రసము నలు
నది. ౩. మామిడిచెట్టుపేళ్లు.

* అసౌ సహకారోఽతిసారభః.

సహకారయతి మేళయతి స్త్రీపుంసావితి సహకారః. దు
కరణే. స్త్రీపురుషులఁ గలుపునది. మిక్కిలి పరిమళము గల
మామిడిపేళ్లు.

* కుమ్భాల్పాఖిలకం క్లిబే కాశికో గుగ్గులుః పురః,

కుమ్భాల్పాఖిలకం క్లిబే కాశికో గుగ్గులుః పురః, కుమ్భాల్పాఖిలకం క్లిబే కాశికో గుగ్గులుః పురః

కుంభాకారమై ఉలూఖలాకార మైనమానిమోసువలనఁ బుట్టినది. కుంభోలూఖలశబ్దము. ఏకనామమని కొందఱు. ఇం దుదాహరణము. — “కుంభోలూఖలకం క్షీబే గుగ్గులుః ప్రావృషాయణిః.” అని హేమంధ్రుడు. కుంభం ఉలూఖలం అని నామద్వయ మని కొందఱు. దాహరణము. — “కాముకేఽపరనార్యాశ్చ కుంభః క్షీబం చ గుగ్గులః, ఉలూఖలే గుగ్గులౌ క్షీబము క్తములూఖలం” అని రభసుఁడు. కుంభోలూఖలకోశేభవః కాశికః. మొగ్గవలెనుండెడు మోసువలనఁ బుట్టినది. ౨. గుడతివాతరోగాద్గుగ్గులుః. ఉ. పు. గుడ రక్షణే. వాతగమువలన రక్షించునది. ౩. పురతి. అగ్రే సరతి ధూపవృక్షేష్వితి. పుర అగ్రగమనే. ధూపవృక్షములయం దగ్రేనరమైనది. ౪. గుగ్గిచెట్టుపేర్లు.

శేలుః శ్లేష్మాతక శీత ఉద్దాలో బాహువారకః. ౩౪
శినోతి రోగా శేలుః. ఉ. పు. శిశ్ నిశాతనే. రోగములను బ్రముగాఁ జేయునది. ౧. శ్లేష్మాణమాతయ తీతి శ్లేష్మాతకః. అతతత్యగమనే. శ్లేష్మమును ఎల్లప్పుడు పోఁగొట్టునది. ౨. విరుద్ధలక్షణ శీతవీర్యత్వాచ్ఛితః. ఉష్ణమునుజేయునది. ౩. ఉద్దాలయత్యంగములకః. దళ విదారణే. శరీరమును జీల్చునది. ౩. బాహు వృణోతి స్తోమసి బాహువారకః. వృణో వరణే. బాహుళముగాఁ బ్రవాహములను బ్రవాహియిండునది. ౫. విరిగిచెట్టుపేర్లు.

రాజాదనం ప్రియాలః స్యా త్సన్నకదు ర్ధనుష్పటః,
రాజ్ఞామదనం మృష్టత్వాత్ రాజాదనం. అద భక్షణే. రాజభక్ష్యమైనది. ౧. ప్రియతి అతిరసత్వాత్ హృదయం గచ్ఛతీతి ప్రియాప్రియ గతౌ. అత్యంతరసము గలది గనుక హృదయమును బొందుపా. పియాలః. ౨. సన్నకః ద్రు స్కుంధోఽన్య సన్నకదుః. పలుకైన కొమ్మలు గలది. ౩. ధనుష ఇవ పటోవిస్తారోఽన్య ధనుష్పటః. ద్రుస్కుంధం విస్తారముగలది. ఉక్తరీత్యా. ఏకం నామేతి కేచిత్. సన్నకదు శ్చపవటో లవణస్తావనప్రియ” ఇతి నిఘంటుః. ధనుః, ఇతి నామద్వయమితి కేచిత్. తదా ధనుశబ్ద ఉకారాంతః. “ధనుః హాశద్రునురాశిభేదయౌ శ్శరాసన” ఇతి. “పటః ప్రియాశవృక్షే

నానుచేలే వున్నవుంనక" మితి చ రభసః ధనుష్పటః. అని యే
మని కొందఱు. ధనుః, పటః, అనినామద్వయ మనికొందఱు.
మోరటిచెట్టుపేళ్లు.

* గమ్భారీ సర్వతోభ ద్రా కాశ్శరీ మధుపర్ణికా.

శ్రీపర్ణి భద్ర పర్ణిచ కాశ్శర్యశ్చాపి-

సారవత్సాత్ గమనే భారోఽస్యా అస్తీతి గంభారీ. ఈ
సారముగలది గమక గమనమందు భారముగలది. ౧. సర్వతోభద్ర
ఇతి సర్వతోభద్రా. అంతట శుభముగలది. ౨. కృశ్యతి తనూకరణే.
పిత్తాదులను త్తాదికమితి కాశ్శరీ. ఈ. నీ. కృశ తనూకరణే. పిత్తాదులను
ముగాఁజేయునది. ౩. కషతి పిత్తాదికమితి కాష్మరీ. కష హింసా
పిత్తాదులను పోఁగొట్టునది. ౪. మధూని స్యాదూని పర్ణాన్యన్య
ర్ణికా. తియ్య నై సకకులు గలది. ౫. శ్రీప్రదాని పర్ణాని యస్యా
శ్రీపర్ణి. ఈ. నీ. ౬. భద్రప్రదాని పర్ణాని యస్యాస్యా భద్ర పర్ణి. ఈ
శుభప్రదమైసకకులు గలది. ౭. కృశ్యతి తనూకరోతి పిత్తా
కాశ్శర్యః. కృశ తనూకరణే. పిత్తాదుల నల్పముగాఁ జేయునది.
కాష్మర్యః. ౮. గుమ్ముడుచెట్టుపేళ్లు.

*

అథ ద్వయోః,

కర్కణా ర్బదరీ కోలీఘోష్టా-

కర్కణి లోహితాణి పర్ణాని ఫలాని చ ధత్త ఇతి కర్క
ణే. పు. డు ధాక్ ధారణపోషణయోః. కర్కమనఃగా
అటువంటిసకకులును పండ్లును గలది. ౧ బదరీతి బదరీ. ఈ. నీ. బద
స్థిరమై యుండునది. ౨. కోలతి నిబిడావయవత్వాత్ కోలీ. ఈ. నీ.
సంస్థానే. నట్టమై యుండునది. ౩. ఘుణతి వృత్తతయా శ్చ
ఘోంఠా. ఘుణ ఘూర్ణ భ్రమణే. వట్టువై తిరుగునది. రే.గుచెట్టు

*

కువల ఫేనిలే.

సావీరం బదరం కోలమ్-

కా భువి వలతే భ్రమతీతి కువలం. వల సంచలనే. భూ
దు చరించునది. ౧. ఫేనోఽస్యా స్తీతి ఫేనిలః. నురుగుగలది. ౨.
దేశే ప్రచురత్వాత్ సావీరం. సువీరమనెడు దేశమందు నెక్కువై

ది. 3. బదర్యాః ఫలం బదరం. రేగుయొక్కఫలము. ౪. కోల్యాః
కోలం. కోలి యనగా రేగుచెట్టు దానియొక్క ఫలము. ౫. రేగు
పేర్లు. ఘంటాశబ్దము మొదలు. ౬. ఫలవాచకములనికొందఱు.

అథ స్యా త్స్వాదుకణ్డకః,

వికల్పత స్సృవావృత్తో గ్రంథిలో వ్యామృపాదపి. 32

స్వాదుఫలత్వా త్కంటకవత్త్వాచ్చ స్వాదుకంటకః. తియ్య
ఫలములును, ముండ్లును గలది. ౧. వికంక తే ప్రసరతీతి వికంకతః. కకి
విశేషముగాఁ బోవునది. ౨. స్రువా స్రుక్ తదగ్ధం వృక్షః స్రువా
స్రుక్ స్రువములకొఱకైన వృక్షము. పా. స్రుచావృక్షః. 3. గ్రం
థిలోఽధిలః. బుడుపులుగలది. ౪. వ్యామృత్య పాదా ఇవ పాదా
నా న్యస్య వ్యామృతాత్. ౫. పు. పులియడుగులవంటిపేర్లుగలది.
వైలగచెట్టుపేర్లు.

ఇరావతో నాగరజః-

ఇరావతీ విమృత్ నేవ ర క్తత్వా దై రావతః. ఇరావతి యనగా
పు. దానివలె నెఱుంగునది. ౧. నాగస్య సింధూరస్యేవ రంగో రా
స్యేతి నాగరంగః. నాగమనగా సింధూరము దానివలె నెఱుంగు
౨. నాగరంగపు (నారింజ) చెట్టుపేర్లు.

నాదేయీ భూమిజమ్బుకా,

నవ్యాం భవా నాదేయీ. నీ. నదీతీరమం దుండునది. ౧. భూ
మిజాః భూమిజంబుకా. భూమియందలి నేరేడు. భూమాజమ్బ
భూమిజంబుకా. జము అదనే. భూమియందు భక్షింపబడునది.
కాకినేరేడుపేర్లు. ఈ. ౪. నాగరంగపుచెట్టుపేర్లునికొందఱు.

తిన్దుకః స్ఫుర్జకః కాలస్కన్ధశ్చ శితిసారకే. 33

తిన్దుతి ఆర్ద్రీభవతీతి తిందుకః. తిమ ఆర్ద్రీభావే. ఆర్ద్రమైయుం
౧. స్ఫుర్జతి దహ్యమానః శబ్దం కరోతీతి స్ఫుర్జకః. టు ఓ
ర్జా వజ్రనిర్ణోషే. దావాగ్నిచేత దహింపబడినదై ఉఱుమువంటిశ
ను జేయునది. ౨. కాలః స్కంధోఽస్య కాలస్కంధః. నల్లని మొ
లది. 3. శితి ర్నీలస్సారోఽస్య శితిసారకః. నల్లనిచేవగలది. ౪. తుమ
పేర్లు.

* కాకేన్దు: కులక: కాకవీలుక: కాకతిన్దుకే,

కాకా ఇన్దంత్యత్ర కాకేన్దు: ఉ. పు. ఇది పరమైశ్వర్య కులు దీనియందు లెస్సనై యుండును. ౧. కుత్సితై: కాకాదిభి: లక్ష్మ కులక: లకి ఆస్వాదనే. కుత్సితము లైనకాకాదులచేత ఆస్వాదింప నది. ౨. కాకై: పీయత ఇతి కాకవీలుక: పా పానే. కాకులచేత ముచేయఁబడునది. ౩. కాకై స్తిమ్యత ఇతి కాకతిన్దుక: తిమ ఆర్ద్ర కాకులచేతఁ దడుపఁబడునది. కాకవ స్నీలత్వాత్ కాకతిన్దుక వలె నల్లనై యుండునది. ౪. నల్లతుమికిపేళ్లు.

* గోలీఢో ఝాటలో ఘట్టా పాటలి ర్కోక్ష ముష్కకౌ.

గోభి: లిహ్యతే ఆస్వాద్యత ఇతి గోలీఢ: లిహ ఆస్వాదనే చేత ఆస్వాదింపఁ బడునది. ౧. ఝాటంసంఘాతం లాతి ఆదత్త టల: లా దానే. గుంపును గూర్చునది. ౨. పశుభక్షణార్థం హ ఘంటా. హన హింసాగత్యై: పశుభక్షణార్థమై నఱుకఁబడునది. ౩. టంవిస్తారం లాతీతి పాటలి: ఇ. పు. పా. పాటలా లా దానే. ము నిచ్చునది. ౪. మోక్షతి సహతే పశ్వాదిసంమర్దమితి మో మోక్ష సహనే. పశ్వాదిసంమర్దమును సహించునది. ౫. ముష్ణా గా ముష్కక: ముష్ నేయే. రోగములను హరించునది. పా. మ ర: ౬. మొక్కపుచెట్టుపేళ్లు.

* తిలక: ట్సురక శ్రీమూ-

తిలాభాని పుష్పాద్యస్య తిలక: నుపువ్వుపువ్వులవంటి పు గలది. ౧. ట్సురతి పరుషత్వాత్ ట్సురక: ట్సుర ఐశ్వర్యదీప్త్యై: మై దీప్తమైయుండునది. ౨. శ్రీ: శోభాస్యా నీతి శ్రీమూ, ట్సు ఒప్పిదముగలది. ౩ తిలకపుచెట్టుపేళ్లు.

* సహా పిచుల ఝాబుకౌ,

పిచుం తూలం యేతీతి పిచుల: లా దానే. పిచువనఁగా దా దానినిసంసర్గమున నుంచుకొనునది. ౧. ఝామ్యతే ఝాబుక: ఝ అదనే. భక్షింపఁబడునది. ౨. సన్ననియాకులుగల పక్కెచెట్టుపేళ్లు.

* శ్రీపర్ణికా కుముదికా కుమ్భికై డర్య కట్ఫలా.

శ్రీ: పర్ణేష్వస్యా: శ్రీపర్ణికా. ఆకులమును ఒప్పిదముగలది.

పదవర్ణత్వాత్కుముదికా. తెల్ల గలువవంటి వర్ణముగలది. ౨. కుం
చి వర్ణ రాచ్చాదయతీతి కుంభీ. ఊ. సీ. కుభి ఆచ్చాదనే. ఆకు
గప్పుకొనియుండునది. ౩. కడ్యతే ప్రకర్షణ లక్ష్యతే కై డర్యః.
మదే. మిక్కిలి కానబడునది. కం రసం ఈష్టే స్తాతీతి కై డర్యః.
కై డర్యః. రసమును స్తోత్రముఁ జేయునది. ౪. కటూని ఫలాన్యనేతీ
తి. కారముగలఫలములు గలది. ౫. టేకుమ్రానిపేళ్లు.

క్రముకః పట్టికాఖ్య సాన్య త్వట్టి లాక్షాప్రసాదనః,
క్రామతీతి క్రముకః క్రము పాదవిక్షేపే. ఆక్రమించునది. ౧. ప
థ్యాఖ్యాన యస్య సః పట్టికాఖ్యః. పట్టికయ నెడుపేరు గలది. ౨.
ప్రణబంధనసామర్థ్యమస్యా స్తీతి పట్టి. న. పు. ఘనమైనపట్టగలది.
లాక్షాం ప్రసాదయతీతి లాక్షాప్రసాదనః. మద్య విశరణగత్యవసా
న. లక్క నలంకరించునది. ౪. ఎఱ్ఱలొద్దుగు పేళ్లు.
తూదస్తు యూపః క్రముకో బ్రహ్మణ్యో బ్రహ్మదారుచ. ౪౧
తూలంప-

తుద్యతే యూపార్థం తూదః తుద వ్యధనే. యూపార్థమై వ్యధ
బడునది. పా. నూదః. ౧. యూపార్థ త్వద్వ్యాపః. యూపమున
వ్యధమైనది. పా. పునాతీతి పూగః, పూణ్ పవనే. పరిశుద్ధమునే
ది. ౨. క్రామతీతి క్రముకః. ఆక్రమించునది. ౩. బ్రహ్మణి వైది
కాధుః బ్రహ్మణ్యః. వైదికకర్తమందు మందిది. ౪. బ్రహ్మణే
కర్తణే యోగ్యం దారు బ్రహ్మదారు. వైదికకర్తముకొఱకు త
క్షము. ౫. తూల్యతేస్తాదగ్నిరితి తూలం. తూల నిష్కర్షణే.
లన నగ్ని బయలు వెళ్లును. ౬. గంగరావిచెట్టుపేళ్లు.

నీప ప్రియక కదమ్బాస్తు హాలిప్రియే,
నయతిప్రాణినస్సుఖం నీపః. ణీళ్ ప్రాపణే. ప్రాణులను సుఖము
ంచునది. ౧. ప్రీణాతీతి ప్రియకః. ప్రీణ్ తర్పణే. ప్రీతినిఁ జేయునది. ౨.
నాతం దమయతీతి కదంబః. దము ఉపశమే. వాతమును శమింపఁ
చునది. ౩. హాలినః బలభద్రస్య ప్రియః సురాధివాసాత్ హాలిప్రియః
స్థానమాటచేత బలభద్రునికిఁ బ్రియమైనది. ౪ కడపచెట్టుపేళ్లు.
వీరవృక్షోఽరుష్కరోఽగ్నిముఖి భల్లాతకీ త్రిషు. ౪౨

వీరాణా ముపస్పర్శయోగ్యో వృక్షః వీరవృక్షః. అత్యుష్ణః
గనుక వీరులకే స్పర్శయోగ్యమైనది. ౧. అరూంపి వ్రణా క్ష
అరుష్కరః. అరుస్సు లనఁగా వ్రణములు. వానినిజేయునది. ౨.
వస్తుఖమస్యా అగ్నిముఖ. ఈ. సీ. అగ్నివంటిముఖముగలది. ౩.
ఇవాతతీతి భల్లాతకీ. త్రి. అత సాతత్యగమనే. అంబువలె పోవు
౪. జడిమ్రానిపేళ్లు.

* గర్దభాణ్డే కన్దరాల కవీతన సుపార్శ్వకాః,
ప్లక్ష్య-
గర్దభ ఇవ అండం మూలమస్య గర్దభాండః. గర్దభము
మొదలుగలది. ౧. కందరమలతీతి కందరాళః. అల భూషణాదౌ
హాప్ర దేశము నలంకరించునది. ౨. కం జలం వీతయతీతి కవీతన.
మును పచ్చఁగాఁజేయునది. ౩. శోభనా పార్శ్వాయస్యసః సుపా
కః. మంచిపార్శ్వములుగలది. ౪. ప్లక్ష్యతే భక్ష్యత ఇతి ప్లక్షుః.
భక్షణే. భక్షింపఁబడునది. ౫. కలజవ్విచెట్టుపేళ్లు.

* తిన్త్రిణీ చిం చామ్లికా-

తిమ్యతి ముఖమనేనేతి తిన్త్రిణీ. ఈ.సీ. తిమ ఆర్ద్రీభావే
చేత ముఖము ఆర్ద్రమవును. పా. తిన్త్రిణీ. ౧. చించిమాయతే ముఖ
యేతి చిన్చా. దీనిచేత ముఖము చిమచిమమనును. ౨. అమల
దామ్లికా. పులునైనది. ౩ చింతచెట్టుపేళ్లు.

* అథో వీతసాలకే.

నర్జ కానన బన్ధాకపుష్ప ప్రియక జీవకాః,

వీతవర్ణస్సాలః వీతసాలకః. పచ్చనివృక్షము. పా. వీతవర్ణస్స
౨స్యాస్తీతి వీతసాలకః. పచ్చనిచేవగలది. ౧. నృజతి నిర్యాసం సర్జక
జ విసర్గే. బంకనుబుట్టించునది. ౨. అస్యతి కుష్మాదీని త్యసనః. అనుష్ఠే
కుష్మాదులను బోఁగొట్టునది. ౩. బంధూక స్వేప రక్తాని పుష్పాణియ
బంధూకపుష్పః. మంకెనపువ్వువలె నెఱ్ఱునై నపువ్వులుగలది. ౪.
తీతి ప్రియకః. ప్రీతోతర్పణే. ప్రీతినిజేయునది. ౫. కుష్మరోగిణం జీవ
జీవకః. జీవప్రాణధారణే. కుష్మరోగులనుబ్రీతికించునది. ౬ వేగిచెట్టు

* సాలేతు నర్జ కార్కా శ్వశక్తర్ణ కా స్సస్యసంవరః.

సృతికుష్ఠరోగమితిసాలః. షోఽన్తకర్తణి. కుష్ఠరోగమును జెఱచు
 గ. సృజతి నిర్యాసం సర్జః. సృజ విసర్గే. ౨. కృశయతి కుష్ఠాదీన్ కా
 ష. కృశ తనూకరణే. కుష్ఠాదులను కృశముగాఁ జేయునది. పా. కార్ష్యః.
 తక్ష్వోక్తాభాని పత్రాణ్యస్య అశ్వకర్ణకః, గుఱ్ఱపుచెవులవంటి ఆకులు
 ది. ర సస్యం ఫలం సంవృణోతీతి సస్యసంవరః. వృణో వరణే. సస్య
 కగా ఫలము. దానిని గవ్వుకొనియుండునది. గి. మద్దిచెట్టుపేళ్లు.

నదీసర్జో వీరతరు రింద్రోద్రుః కకుభోఽర్జునః,

సద్యాం భవః సర్జోనదీసర్జః. నదియందుఁ బుట్టినమద్ది. గ. వీరోఽ
 తన్నామకత్వాద్వీరతరుః. ఉ. పు. వీరుఁడనఁగా అర్జునుఁడు అతనిపే
 రది. ౨. ఇంద్రస్య ప్రియో ద్రుః ఇంద్రద్రుః. అర్జున నామకమవుటచేత
 ద్రునికి ప్రియమైనవృక్షము. ౩. శాఖాభిః కకుభో దిశః వ్యాప్నోతీతి
 భ. కొమ్మలచేత దిక్కులను వ్యాపించునది. కం శీతం కుభానీతీతివా
 భ. శీతము నడ్డగించునది. ర. శుక్ల త్వాదర్జునః. తెల్లనై యుండునది.
 పు. మద్దిచెట్టుపేళ్లు.

రాజాదనః ఫలాధ్యక్షః క్షీరికాయామ్-

రాజభి రద్యతే రాజాదనః. రాజులచేత భక్షింపఁబడునది. గ. అ
 దాని శ్రేష్ఠాని ఫలాన్యస్య ఫలాధ్యక్షః. శ్రేష్ఠమైనఫలములు గలది.
 క్షీరవన్తధురాణి ఫలాన్యస్యాః క్షీరికా. పాలవలె తియ్యనైన పం
 రది. ౩. పాలచెట్టుపేళ్లు.

అథ ద్వయోః.

౪౫

ఇక్లుదీ తాపసతరుః-

ఇక్లుత్కూర్ణ్యం గచ్ఛతీతి ఇక్లుదీ. ఈ. సీ. ఇగి లిగి గత్యర్థాః. ఊర్ణ్య
 గాఁ బోవునది. పా. ఇక్లుదః. గ. తపస్విజనోపయుజ్యమానత్వాత్తా
 తరుః. తాపసుల కుపయోగించుఫలములుగలది. ౨. గారచెట్టుపేళ్లు.

భూర్జే చర్మి మృదుత్వచౌ,

భూ రిత్యవ్యయం. భూః భూమా జాయత ఇతి భూర్జః. జనీ ప్రా
 ప్నావే. భూమియందుఁ బుట్టునది. గ. చర్మాకారపత్రయోగాచ్ఛర్మీ.
 పు. చర్మమువంటి ఆకులుగలది. ౨. మృద్వీ త్వ గస్య మృదుత్వక్.
 పు. మెత్తనిచర్మమువంటి ఆకులుగలది. ౩. భుజపత్రపుచెట్టుపేళ్లు.

* పిచ్చిలూ పూరణీ మోచా చిరాయు శ్శాల్మలి ర్ద్వయోః.

పి చ్చాస్యాఇతి పిచ్చిలూ. బంక గలిగినది. ౧. పూరయతి య
ఫలానీతి పూరణీ. ఈ. నీ. పూరీ ఆప్యాయనే. దూదిచేత ఫలములు
డించునది. ౨. రసం ముంచతీతి మోచా. ముచ్చో మోక్షణే. రసం
విడచునది. ౩. చిరమాయుర్యస్య చిరాయుః. స. పు. చిరకాలముండు
తథాచ. “షష్ఠి ర్వర్ష సహస్రాణి వనే జీవతి శాల్మలి” రితి. పా. స్థి
యు ర్యస్య చిరజీవిత్యాత్ స్థిరాయుః. అనేకకాలముండునది. ౪.
పై శ్శాల్మల్యే శాల్మలిః. ఇ. పు. శాఖావిస్తారముచేత కొనియాడు
నది. పా. శల్మలీ. ౫. బూరుగుచెట్టుపేర్లు.

* పిచ్చాతు శాల్మలీవేష్టే-

పరాజులినంగాత్ పిచ్చా. వ్రేలికి అంటుకొనునది. ౧. శాల్మ
వేష్టయతీతి శాల్మలీవేష్టే. బూరుగును చుట్టువాటి యుండునది.
బూరుగు బంకపేర్లు.

* రోచనః కూటశాల్మలీ,

రోచతే రోచనః రుచ దీప్తా. ప్రకాశించునది. ౧. కూటా
తా చాసౌ శాల్మలీ చ కూటశాల్మలీ. కుత్సితమైనబూరుగు, ౨.
డబూరుగుపేర్లు.

* చిరిబిల్వో న క్తమాలః కరజశ్చ కరజ్జకే.

చిరేణ రోగం బిలతీతి చిరిబిల్వో. బిల భేదనే. చిరకాల
మును భేదించినది. ౧. న క్తమలతి మండయతీతి న క్తమాలః.
భూషణాదా. రాత్రి నలంకరించినది. న క్తం రాత్రౌ భూతాశ్రయ
దల మనర్థోఽస్మాదితివా న క్తమాలః. భూతాశ్రయము గనుక
దీనివలన అనర్థముగలుగును. పా. న క్తమారః. ౨. కం జలం రం
తీతి కరజః. కరజ్జశ్చ రజ్జగాగే. జలము నెట్టిగాఁ జేయునది. ౩.
కానుగుచెట్టుపేర్లు.

* ప్రకీర్యః పూతికరజః పూతికః కలిమారకః,

ప్రకీర్యతే కలహస్థానే ప్రకీర్యః. కృా విక్షేపే. కలహస్థాన
దు చల్లబడునది. పా. ప్రకిరః. ౧. పూతిగంధః కరజః పూతికరజః
గంధముగలకానుగు. ౨. దుర్గంధత్యాత్ పూతికః. దుర్గంధము గ

లే. కలహస్య మారకః నాశకః కలిమారకః. కలహమును చెఱు
చి. పా. కలింకరోతీతి కలికారకః. కలహమును జేయునది. ర. నెను
దుగుచెట్టుపేళ్లు.

కరజ్జభేదా వృద్ధిన్తో మర్కట్యజ్ఞారవల్లరీ. రం
వృద్ధింధయోఽస్య వృద్ధింధః. ఆఱుకనుపులుగలది వృద్ధింధ
ఆఱుకనుపులుగల కానుగ. ౧. మర్కటవర్ణత్వా న్మర్కటీ. ఈ.
రోతివన్నె గలది. ఇది తీగెకానుగ. ౧. అంగారవర్ణాః వల్ల రోఽ
స్యస్సంతీ త్యజ్ఞారవల్లరీ. ఈ. సీ. నిప్పువన్నెగలపూగుత్తులు గల
వగ. ౧. కానుగయొక్క భేదములు.

రోహి రోహితకః స్త్రీహాశ త్రు ద్దాడిమపుష్పకః,
ఛిన్నోఽపి ప్రరూఢో రోహతీతి రోహి. న. పు. రోహితకశ్చ.
బీజవృద్ధిని ప్రాదుర్భావేచ. నరకఃబడియు మొలచునది. రోహి.
హితకమును. ౧. ౨. స్త్రీహాఖ్యస్య రోగస్య శత్రుః. స్త్రీహామనెడురో
గము శత్రువు. ౩. దాడిమస్తేవ పుష్పాఽఖ్యస్య దాడిమపుష్పకః.
మపుష్పలవంటి పుష్పలుగలది. ర. ముల్లుమోదుగపేళ్లు.

గాయత్రీ బాలతనయః ఖదిరో దంతధావనః. రం
గాయంతం వై ద్యం త్రాయత ఇతి గాయత్రీ. తైత్తిరీ పాలనే. ఈ.
గాయంతులనగా వైద్యులు. వారిని రక్షించునది. ౧. బాలాన్యా
వత్రాత్కా స్తనయా యస్యనః బాలతనయః. సూక్ష్మములైన
రూపములైన కొమార్లు గలది. ౨. ఖదతి స్థిరీభవతీతి ఖదిరః-
స్థిరరే. స్థిరమైయుండునది. ౩. దంతా ధావయన్త్యనేన దంత
కనః. ధావు గతిశుద్ధ్యోః. దంతములను దీనిచేత పవిత్రముచేయుదు
ర. చండ్ర చెట్టుపేళ్లు.

అరిమేదో విట్టదిరే.
అరిరివ దుస్సహో మేదఃస్రావోఽస్య అరిమేదః. దుస్సహ మైన
మదవాసనగలది. ౧. విడ్గంధీ ఖదిరో విట్టదిరః. విష్టవంటికంపుగలది.
దుర్గంధముగల చండ్ర చెట్టుపేళ్లు. వెలితుమ్మపేళ్లనికొందఱు.

కదరః ఖదిరే సితే,

సోమవర్కోఽపి-

కుత్సితం రోగం, దృశాతీతి కదరః. దృ విదారణే. మైనరోగమును గొట్టివేయునది. ౧. సోమవత్ చంద్రవత్సితం వల్కలమస్య సోమవల్కః. చంద్రునివలె తెల్లనైనపట్టగలది. చండ్రపేళ్లు.

*

అథ వ్యాఘ్రువుచ్చ గంధర్వహస్తకా.

ఏరణ్డ ఉరుబూకశ్చ రుచక చ్చిత్రకశ్చ నః,

చఞ్చుః పఞ్చాఙ్గులో మణ్డ నర్ధమాన వ్యడమ్బుకాః.

వ్యాఘ్రువుచ్చాకారశాఖాయోగా ద్వ్యాఘ్రువుచ్చః. పులవంటికొమ్మలుగలది. ౧. గంధర్వస్య మృగవిశేషస్య భూతాని వా హస్త ఇవ పత్రిచుస్య గంధర్వహస్తకః. గంధర్వమనగా విశేషముగాని భూతవిశేషముగాని దానిచేతివలె నుండెడు ఆకులు. ౨. ఈరయతి వాతం ఏరండః. ఈర ట్లే పే వాతమును బోగొట్టు ఉరుభృశంవాతంవాతి నాశయతీతి ఉరుబూకః. వా గతిగంధన వబయోరభేదః. మిక్కిలివాతమును బోగొట్టునది. ౪. రోచతే వ

చకః. రుచ దీప్తా. ఆకులచే బ్రకాశించునది. పా. రుబుకః. గు వర్ణత్యా చ్చిత్రకః. చిత్రమైనవర్ణముకలది. ౬. చంచతివాయునాచ ఉ. పు. చంచ గతౌ. వాయువుచేత కదులునది. ౭. పఞ్చ చ లంగ పత్రిత్త కే హస్తే అన్యేతి పంచాంగుళః. ఆకు లనెడుహస్తము యిదులంగుళములు గలది. ౮. మండయతి స్వప్రదేశంమండః. మ షాయాం. తనప్రదేశము నలంకరించునది. అమండః. ఆమండః గలదు. “గంధర్వహస్తకోమండలమండోవ్యాఘ్రపర్ణక” ఇతితా. ౯. యత్ర కావశి వర్ధతే వర్ధమానః. వృథు వృద్ధా. ఎక్కడనై బొందునది. ౧౦. వ్యడతి రోగం హంతుం వ్యడంబకః. అడ ఉద రోగమును బోగొట్టుటకొరకు విశేషముగా నుద్యోగించునది. ౧౧. ముదపుచెట్టుపేళ్లు.

*

అల్పా శమీ శమీర స్సాన్యత్ -

అల్పా శమీ శమీరః. చిన్నదైనజమ్మి. ౧. పిన్నజమ్మిపేరు.

శమీ సక్తుఫలాశివా,

శమయతి దోషా శమీ. ఈ. సీ. శము ఉపరమే. దో

శమింపజేయునది. ౧. సక్తువత్సావధూని ఫలాన్యన్య సక్తుఫల సక్తువలె స్వాదువై సఫలములు గలది. ౨. దోషశమనాద్భివా-
షశమనమువలన శుభస్వరూపమైనది. ౩. జమ్మిచెట్టుపేళ్లు.

పిండితకో మరువకః శ్వసనః కరహాటకః.

౫౨

శల్యశ్చ మదనే-

స్వల్పంపిండిభావమితః ప్రాప్తః పిండితకః. ఇన్ గతౌ - దీనిఫల
కొంచెము పిండిభావమును పొందును. ౧. విషపుష్పత్వాత్ ప్రియం
నేన మరువకః. మృశ్ ప్రాణత్యాగే. విషపుష్పము గనుక జనులు
చేత మృతు లౌదురు. ౨. శ్వసంత్యనేకరోగహారత్వాత్ శ్వసనః.
స ప్రాణనేరోగహారముగనుక దీనిచేత బ్రతుకుదురు. ౩. దుస్స్వర్భ
త్ కరంహంతీతి కరహాటకః. హాన హింసాగత్యోః- దుష్టమైనస్వ
ము గలది గనుక కరమును బీడించునది. ౪. శల్యం కంటకమస్యాస్తీతి
శ్చ - ముండ్లుగలది. ౫. మదయతీతి మదనః. మదీ హర్షగ్నేపనయోః-
పింపజేయునది. ౬. మంగచెట్టుపేళ్లు.

శక్రపాదపః పారిభద్రకః,

భద్రదారు ద్రుకిలిమం పీతదారు చ దారుచ.

౫౩

పూతికాష్ఠం చ సప్త స్యుద్దేవదారుణః

శక్రస్య ప్రియః పాదపః శక్రపాదపః - ఇంద్రునికి ప్రియమైనపు
ము. ౧. పారి నిష్ఠాం ప్రాప్తం భద్రమన్య పారిభద్రకః అంతట పూ
నశుభముగలది. ౨. భద్రం చ తత్ దారుచ భద్రదారు. ౬. న. శు
మదారువు. ౩. ద్రా స్కంధే కిలిమం నిర్యాసోఽన్య ద్రుకిలిమం-
స్థలయందు బంకగలది. ద్రు కిలిమమ్ ఇతి నామద్వయమితికేచిత్.
పదారుస్త్వతందారు సురాహ్వం కిలిమం చత" దితి ధన్వంతరిః. ౪.
సర్పందారు పీతదారు - పచ్చనిదారువు. పా. పూతిదారు. ౫. దీర్ఘ
తి దారు. ద్యౌ విదారణే చీల్చబడునది. ౬. పూతి ఉగ్రగర్భం కా
నిస్యతి పూతికాష్ఠం- ఉగ్రగంధముగల కాష్ఠము. ౭. దేవానాందారు
దారు- దేవతలయొక్కవృక్షము. అయం పుంలింగేఽపి. "అముం
పశ్యసి దేవదారు" మితి రఘువంశే కాళిదాసః. ౮. దేవదారు
ముపేళ్లు.

అథ ద్వయోః,

పాటలిః పాటలా మోఘా కాళా స్థాలీ ఫలేరుహః.

కృష్ణవృంతా కుబేరాక్షీ-

పాటలవర్ణపుష్పత్వాత్పాటలిః. ఇ. పు. పాటలా చ-ఎఱుపు
పునుగల పువ్వులుగలది. ౧. ౨. ఉపయోగపుష్పత్వాదమోఘా-
లియుపయోగ మైనపువ్వులు గలదాటవలన వ్యర్థముకానిది. ప.
ఘా. “మోఘా స్త్రీ పాటలా వృక్షే మోఘం త్రిషు నిర్ధక”
భసః. ౩. కాలవృంతత్వాత్ కాళా-నల్లనితొడిమగలది. ౪. రసా
కుంభత్వాత్ స్థాలీ. ఈ. నీ. పుష్పరసమునకు కుండవలె నాధా
నది. పా. కాచస్థాలీ. కాళస్థాలీ. ౫. సాంకురఫలత్వాత్ ఫలే
తీతి ఫలేరుహః. రుహా బీజజన్తని ప్రాదుర్భావే-మొలకతోగూడిన
ములు గలదాటవలన ఫలములయందు మొలుచునది. ౬.
వృంతమస్యాః కృష్ణవృంతా-నల్లనితొడిమగలది. ౭. యక్షాక్షితుల్య
త్వాత్కుబేరాక్షీ-కుబేరనయనసదృశమైన పుష్పములు గలది. ౮.
గొట్టుచెట్టువేళ్లు.

శ్యామాతు మహిలాహ్వయా,

లతా గోవద్దినీ గున్దాః ప్రియజ్ఞః ఫలినీ ఫలీ.

విష్వక్సేనా గంధఫలీ కారమ్భా ప్రియకశ్చ సః,

శ్యామవర్ణత్వాత్ శ్యామా. నల్లనిది. ౧. మహిళాయా
యః ఆహ్వయఃనామ యస్యాసా మహిళాహ్వయా-స్త్రీనామధే
గలది. ౨. లతాయావత్వాల్లతా-లతాయావమైనది. ౩. గవి భూమా
తే స్తూయత ఇతి గోవద్దినీ. ఈ.నీ. భూమియందుస్తోత్రముచేయుట
౪. గుద్యకేక్రీడ్యతే అనయా గుందా. గుద క్రీడాయాం-దీనిచేక
తురు. ౫. ప్రీణాతి రోగహరణేన ప్రియజ్ఞః. ఉ. నీ. ప్రీళ్ తర్కణ
హరణముచేత సంతోషపెట్టునది. ౬. ఫలతి విశీర్యతఇతి ఫలినీ, ఫల
నీ. ఇఫలా విశరణే-పగులునది. ౭. ౮. విష్వక్ సినోతి బధ్నాతీతి
క్షేనా. పిళ్ బంధనే - అంతట వ్యాపించునది. ౯. గంధప్రధాన
మస్యా ఇతి గంధఫలీ. పా. గండఫలీ. గంధమే ప్రధానముగా
ములు గలది. ౧౦. ఈషద్రంభాకారా కారంభా - కొంచెముగా

మండునది. ౧౧. ప్రియవన ప్రియకః - ప్రియమైనది. ౧౨. ప్రేంకణపు
పేర్లు.

మణ్డూకపర్ణ పత్తోర్ణ నట కటవ్విజ్ఞ డుణ్డుకాః. ౧౬
శ్లోనాక శుకనా సర్ప దీర్ఘ వృత్త కుటన్నటాః,
శోణక శ్చారశా -

మండుకాకారాని పర్ణాన్యన్య మండుకపర్ణః - కప్పవంటి ఆకా
గల ఆకులుగలది. ౧. పత్తోర్ణాన్య పత్తోర్ణః - ఆకులయందు
గుగలది. ౨. నటతి వా తేన నటః - వాయువుచేత నటించునది.
ట్రాన్యంగాన్యస్యకటన్వంగః - కారమైన అవయవములుగలది. ౧.
కు ఇతి శబ్దంకాయతీతి డుండుకః. కై శబ్దే. డుండు అను శబ్దమును
కునది. ౧. శ్చాయ తే శ్లోనాకః. శైవ్యే గతౌ - వ్యాపించునది.
శుకనానేవ పుష్పాన్యన్యశుకనానః. చిలుకముక్కువంటి పుష్పములు
౨. ఋత్తోతి హిస స్తిరోగం ఋత్తుః. ఋత్తు హింసాయాం - రో
లను బోగొట్టునది. ౩. దీర్ఘంవృత్తమున దీర్ఘవృత్తః. నిడుపైన
ముగలది. ౪. కుటవక్రీధవ నటతీతి కుటన్నటః. కుటకాటిలేయి,
నృతై - నక్రమైనటించునది. ౧౦. శోణాతీతి శోణకః. శోణా వర్ణ
యః - ఎఱ్ఱనైనది. పా. శవతివ్యాప్నోతీతి శోనకః - వ్యాపించున
౧౧. ఇయర్థ్యరథుః. ఉ. పు. వ్యాపించునది. పా. అరుథుః. ౧౨.
కపుచెట్టుపేర్లు. పెద్దమానుపేళ్లనికొందఱు.

తివ్యఫలా త్వమలకీ త్రిషు.

౧౭

అమృతా చ వయస్థా చ -

తివ్యవచ్ఛుభ ఫలత్వా త్తివ్యఫలా - తివ్యనక్షత్రమువలె శుభప్రద
ఫలములుగలది. తివ్యనక్షత్రయుక్తేకాలే ఫలం కరోతీతివా తివ్యఫ
పువ్యనక్షత్ర కాలమందు ఫలించునది. ౧. ఆమలతే గుణా నామలకీ.
మల మల్ల ధారణే-గుణములను ధరించునది. ౨. రసాయనత్వా
తా-అమృతమువంటి రసము గలది. ౩. వయో యావనం తివ్యతి
వత్సనయేతి వయస్థా. షా గతినిపృతై - యావనము దీనిచేత స్థిర
ము. ౪. ఉసిరిక చెట్టుపేర్లు.

త్రలిజ్ఞస్తు విభీతకః,

* అక్ష స్తుషః కర్షఫలో భూతావాసః కలిద్రుమః.

విభ్యత్యస్తాద్విభీతకః. అ. త్రి. ఇ. భీ భయే-విశేషముగా భయపడుదురు. ౧. అక్షోతీత్యక్షః. అక్షూ వ్యాప్త-వ్యాపించుననుభవ్యత సప్తవారిణా తుషః. తషతుష్టా - కొంచెము నీటిచేతనే బొందునది. 3. కర్ష మాత్రం ఫలాన్యస్య కర్షఫలః-కర్షమనఃగాఢల నాలవపాలు. అంతతూనికెగలఫలములుగలది. ౪. భూతానామ భూతావాసః - భూతములకు స్థానమైనది. ౫. కలేరాశ్రయోద్రుమః-కలికి ఆశ్రయమైనది. ౬. తాండ్ర చెట్టుపేళ్లు.

* అభయా త్వవ్యథా పథ్యా కాయస్థా పూతనాఽన్యుతా, హరితకీ హైమవతీ రేచకీ శ్రేయసీ శివా.

నాస్తి రోగభయమస్యా ఇత్యభయా - రోగభయము దీ లేదు. ౧. నాస్తి రోగవ్యథా అస్యా ఇత్యవ్యథా-రోగపీడ దీనివలన ౨. నిరామయేపథి సాధ్వీపథ్యా. రోగములేనిమార్గమందు మంచి కాయ స్తివ్యత్యనయేతి కాయస్థా-శరీరము దీనివలన నిలుచును. ౩. యస్థా. ౪. పునాతి దేహం పూతనా. పూజ్ పవనే-దేహమును ముగాఁ జేయునది. ౫. నాస్తి మృతిః మరణ మస్యా ఇ త్యమృత వలన మరణము లేదు. ౬. రోగం హస్తీతి హరితకీ హృత్ రోగమును హరించునది. ౭. హిమవద్గిరా ప్రచురా హైమవతీ-త్పర్యతమండుఁ బ్రచురమైనది. ౮. రేచయతి రేచనం కరోతీతి రేచ సీ. రిదిర్ పృథగ్భావే-విరేచనమును జేయునది. ౯. చేతకీ. శ్రేయ తీతిశ్రేయసీ. ఈ. సీ. శ్రేయస్సును జేయునది. ౧౦. దోషశమనా దోషశమనమువలన శుభస్వరూపమైనది. ౧౧. కరకచెట్టుపేళ్లు.

* పీతద్రు స్సరలః పూతికాష్ఠం చ-

పీతవర్ణో ద్రుః పీతద్రుః-పచ్చనివన్నె గలవృక్షము. ౧. సర రం ప్రాప్నోతీతి సరళః-విస్తారమును బొందునది. ఋజుత్వాత్సరళః క్కనై యుండునది. ౨. పూతిగంధి కాష్ఠం పూతికాష్ఠం-దుగ్ధ గలకాష్ఠము. 3. సరళపుచెట్టుపేళ్లు.

* అథ ద్రుమోక్షులః,

కర్తి కారః పరివ్యాధే-

అన్య ద్రుమన్య ఉత్పలానీవ పుష్పాణీతి ద్రుమోత్పలః - ఈవృక్ష
నకు కలువలవంటిపువ్వులు గలవు. ౧. కర్ణికా మియ రీతి కర్ణికారః-
కయనఃగాదుద్దు. దానిని బొందియుండునది. కర్ణికాంకర్ణ భూషణత్వ
మరీతివా కర్ణికారః. ఋ గతౌ - కర్ణ భూషణత్వమును బొందునది.
వాయునా పరివిధ్యతే పరివ్యాధః. వ్యధ తాడనే - వాయువుచే
బిడబడునది. 3. కొండగోగుపేళ్లు.

లకుచో లికుచో డహః.

౬౦

లక్యతే ఆస్వాద్యత ఇతి లకుచః. లికుచశ్చ. లకి ఆస్వాదనే-ఆస్వా
దబడునది గనుక లకుచము. లికుచము. ౧. ౨. దహతి, తోహతివా,
హి. ఉ.పు. డదయారభేదః. దహ భస్మీకరణే. తుహేర్ లర్ధనే-
బునది. లేక వీడించునది. 3. కమ్మరేగు (గజనిమ్మ) పేళ్లు.

పనసః కర్ణకిఫలః-

పన్యతే స్త్రాయతఇతి పనసః. పణ వ్యవహారే స్తుతౌ-స్తోత్రముజే
బడునది. పా. పణసః. ౧. కంటకయుక్తాని ఫలానన్య కంటకిఫలః-
ండ్లు గలవండ్లు గలది. ౨. పనసచెట్టుపేళ్లు.

నిచులో హిజ్జలోఽమ్బుజః,

నిచోల్యతే అంబునా నిచులః. చల నిమజ్జనే-జలముచేత నిండింప
బడునది. ౧. హితం జల మన్య హిజ్జలః-హితమైనజలము గలది. పా. ఇజ్జ
౨. అంబుని జాయత ఇత్యంబుజః. జనీ ప్రాదుర్భావే-జలమందు
బునది. 3. ఎఱ్ఱ గన్నేరుపేళ్లు.

కాకోదుమ్బరికా ఫల్లు ర్జలపూ ర్జఘనేఫలా.

౬౧

కాకప్రియా ఉదుంబరీ కాకోదుంబరికా-కాకులకుః బ్రియమైన
నిస్సారత్వా త్ఫలతి ఫల్లుః. ఇ ఫలావిశరణే-నిస్సారమాటచేత ప్ర
తానది. ౨. మలాత్ శ్విత్రాదికాత్ పునాతీతి మలపూః. పూఞ్ పా
శ్విత్రము మొదలైనకల్లషములనుండి శుద్ధిచేయునది. ఊ. నీ. పా.
యా. 3. జఘనే స్కంధే ఫలాన్యన్యేతి జఘనేఫలా-జఘనమనః
కొమ్మ. కొమ్మలయందు ఫలములు గలది. ర కుక్కమేడిపేళ్లు.

అరిష్ట స్సర్వతోభద్ర హిజ్జునిర్యాస మాలకాః,
పిచుమద్దశ్చ నిమ్బే-

నరివ్యతే రోగిజనోఽనేనేతి అరివ్యః. రిష హింసాయా-
ముగలజనుఁడు దీనిచేత హింసింపఁబడఁడు. ౧. సర్వతో భద్ర ము-
తోభద్రః-అంతట శుభముగలది. ౨. హింగునో నిర్యాసఞ్చనిర్యా-
స్య హింగునిర్యాసః-ఇంగువపంటియాకారముగలబంక గలది. ౩. కా-
కాకసమూహం మాలకః. మల మల్ల ధారిణే - కాకసమూహ-
ధరించునది. ౪. పిచుం కుష్ఠం ముస్తయతీతి పిచుమస్తః. మదీ హ-
నయోః - పిచు వనఁగా కుష్ఠము. దానిని మందముఁజేయునది.
పిచు మృద్నాతీతి పిచుమర్దః. మృద ట్లోదే-కుష్ఠమును మర్దిం-
గి. ఆరోగ్యం నయతీతి నింబః. ణీఞ్ ప్రాపణే. ఆరోగ్యమును
చునది. ౬ వేపచెట్టుపేళ్లు.

* అథ పిచ్చిలాఽగురుశింశుపా.

పిచ్చాస్యా అస్తీతి పిచ్చిలా. బంక గలది. ౧. న గురు
ఉ. న. బరువులేనిది. ౨. రోగం శివోతి శింశుపా. పా. శింశపా.
నిశాతనే-రోగమును గృశముగాఁ జేయునది. ౩. ఇరుగుడుమ్రా-

* కపిలా భస్మగర్భా సా-

కామ్యత ఇతి కపిలా. కము కాంతో-కోరఁబడునది. ౧. భ-
ల్యా మజ్జా అత్రేతి భస్మగర్భా-బూడిదవంటిచేవగలది. ౨. కంపు-
రుగుడుపేళ్లు. పిచ్చిలాదులు. ౩. ఇరుగుడుచెట్టుపేళ్ళనియే కొందఱు

* శిరీషస్త కపీతనః,

భణ్డిలోఽపి-

శీర్యతే సాకుమార్యా చ్చిరీషః. శ్రూ హింసాయా-రో-
టచేత వ్రక్కతానది. ౧. కపీ తనోతీతి కపీతనః. తను విస్తారే-రో-
ను విస్తరింపఁజేయునది. ౨. భణ్డితీతి భణ్డిలః. భడి కల్యాణే. సా-
రః-శుభకరమైనది. ౩. దిరిసెనపుచెట్టుపేళ్లు.

* అథ చామేయ శ్చమ్మకో హేమపుష్పకః.

చంసాఖ్యదేశే భవః చాంపేయః-చంపయను దేశమందు-
నది. ౧. చమ్యతే అభిభరితి చంపకః. చము అదనే-తుమ్మదలచే
దింపఁబడునది. ౨. హేమవర్ణం పుష్పమస్యేతి హేమపుష్పకః-
వన్నెగలపువ్వులు గలది. ౩. సంపెంగచెట్టుపేళ్లు.

వృత్తస్య కలికా గన్ధఫలీ స్యాత్ -

గంధపవ ఫల మస్యా ఇతి గంధఫలీ-గంధమే ఫలముగాఁ గలది. సంపంగిమొగ్గపేరు.

అథ కేసరే,

వకుళః-

ప్రశస్తాః కేసరా స్సన్త్యస్య కేసరః - మంచియాకరువులు గలది. సీ సరితి గంధసారత్వాద్వా కేసరః-స్మగతౌ-మంచిగంధము గలిగి యుండునునది. ౧. ఉచ్యతే రోగమతీతి వకుళః-రోగమును బోలునది యని చెప్పబడునది. ౨. పొగడచెట్టుపేళ్లు.

వజ్రశోఽశోకే-

వన్యతే యాచ్యతే వజ్రశః. వను యాచనే-అడుగఁబడునది. ౧. తే అశోకః. అశూ వ్యాప్తా-వ్యాపించునది. శోకనాశకత్వాద్వా శోకమును చెఱచునది. ౨. అశోకపుచెట్టుపేళ్లు.

సమా కరక దాడిమా.

౬౪

కరోతి దోషాభావ మితి కరకః-దోషశుద్ధిని జేయునది. ౧. పథ్తాయాం దశ్యతే దాడిమః. దళ విశరణే-పక్వావస్థయందు ప్రక్కజిది. ౨. దానిమ్మచెట్టుపేళ్లు.

వామ్యేయః కేసరో నాగ కేసరః కాఞ్చనాహ్వయః,

చంపాఖ్యదేశే భవత్వాచ్చాంపేయః - చంపయను దేశమందుఁ గలది. ౧. కే శిరసి సరతీతి కేసరః. స్మగతౌ-శిరస్సునుబొందునది. ౨. ప్రియాణి కేసరవన్తి పుష్పాణ్యన్య నాగ కేసరః-ఏనుఁగులకుఁ బ్రియ ఆకరువులు గలపుష్పములుగలది. నాగోహస్తీ తన్నామకేసరో౨ నాగ కేసరః-ఏనుఁగుపేరు గల ఆకరువుగలది. ౩. కాంచనస్య స్వర్ణస్య యో యస్య కాంచనాహ్వయః-బంగారుయొక్క పేరుగలది. ౪. కేసరముపేళ్లు.

జయా జయస్తీ తర్కారీ నాదేయీ నై జయన్తికా.

౬౫

జయతి రోగా జయా. జయస్తీచ. ఈ. స్తీ. రోగములనుజయించి. ౧. ౨. తర్కమియతీతి తర్కారీ. ఈ. స్తీ. ఋగతౌ-ఊహను చెందునది. ౩. నద్యాం భవా నాదేయీ. ఈ. స్తీ. నదియందుఁ బుటి

నది. ర. విజయతి శోభాదిక మితి వైజయంతికా - శోభాదుల
చునది. గి. తక్కిలిచెట్టు పేళ్లు.

* శ్రీపర్ణ మగ్నిమథ స్సాస్య త్కణికా గణికారికా,
జయా-

శ్రీ శ్లోభా పర్ణేష్వస్యశ్రీపర్ణం-ఒప్పిదము ఆకులయందు
గ. అగ్నేయే మథ్యతే అగ్నిమథః. అగ్నికొఱకు మధింపఁబడు
కణాస్సంత్యస్యామితి కణికా-అగ్నికణములు దీనియందుఁ గలవు.
కావన్తోహనతా మియ ద్రితిగణికారికా - వేశ్యవలె మోహమున
దించునది. ర. జయతి రోగానితి జయా. జి జయే రోగములను
చునది. కూరనెల్లిచెట్టుపేళ్లు.

అథ కుటజ శ్శక్రోవత్సకో గిరిమల్లికా.

కుటిలో జాయతే కుటజః. జనీ ప్రాదుర్భావే-కుటిలముగా
నది. గ. శ క్రవృక్షత్వాచ్చక్రః. ఇంద్రసంబంధ మైనవృక్షము. -
త్వచ మితివత్సకః. వన ఆచాచదనే-పట్టును గప్పుకొనియుండునది.
మల్లికాన త్త్రివీతి గిరిమల్లికా - పర్వతమందు మల్లికవలె ను
ర. కొడినెచెట్టుపేళ్లు.

* ఏతన్వైవ కళిం గేంద్రయవ భద్రయవం ఫలే,

కళింగదేశజాతం కళింగం - కళింగ దేశమందుఁ బుట్టునది.
లింగా.గ.ఇంద్రవృక్షఫలత్వా ద్యవబీజకృతిత్వాచ్చ ఇంద్రయవం.
మనఁగా కొడిశచెట్టు. దానిఫలములు యవలవలె నుండును. ౨. క
కళ్యాణకారిత్వా ద్యవాకృతిత్వాచ్చ భద్రయవం. దీపనముమొ
శుభమును జేయునది. యవలవలెనుండునది. ౩. కొడినెపండుపేళ్లు

* కృష్ణపాకఫలావిగ్న సుషేణాః కరమర్దకే.

కృష్ణవర్ణపాకం ఫలమస్య కృష్ణపాకఫలః-పరిపాకమునండు
నగుపండ్లు గలది. కృష్ణపాకఫలశబ్దస్య కృష్ణపాకః, పాకకృష్ణః,
ష్ణః, కృష్ణఫలః, ఇత్యాదిరూపాణి. “కృష్ణపాకఫలః కృష్ణఫలపా
శకః, కృష్ణపాకః పాకకృష్ణః ఫలకృష్ణో వరాశకః. పాకకృష్ణఫలః
కృష్ణకరాంబుజః, ఫలపాకః పాకఫలః కృష్ణఫల” ఇతి శబ్దార్థవే
జతే అస్తాదితి ఆవిగ్నః. ఓ విజ్ఞ భయచలనయోః - దీనివల

సపడును. ౨. సుషేణాఖ్యకపిముఖాకృతిత్వా త్సుషేణః - సుషేణం
కపిముఖమువలె నుండునది. ౩. కరేణ మర్ద్యతే కరమర్దకః. మృదు
నే హస్తముచేత మర్దింపఁబడునది. ౪ కలివెచ్చెట్టుపేళ్లు.

కాలస్కంధ స్తమాల సాన్య త్తాపిచ్ఛోఽపి-

కాలవర్ణః స్కంధోఽస్య కాలస్కంధః. నల్లని మొదలు గలది.
తామృతీతి తమాలః. తము గ్లానా. వాడునది. ౨. తాపినం ఛాదయ
తాపిచ్ఛః. ఛద అపవారణే. తాపము గలవానిఁ గప్పునది. ౩. సము
మీపమునందలి నల్లని యూతులు గలచీకటిమ్రాఁగుపేళ్లు.

అథ సిన్ధుకః,

సిన్ధువా రేన్ద్రీసురసౌ నిర్గు ణ్డీన్ద్రాణి కేత్యసి.

౬౮

రసం స్యన్దతే సిన్ధుకః. స్యన్దూ ప్రస్తవణే - రసమును ప్రవించునది.
సిన్ధుం స్యన్దనం త్వగాదినా వృణోతీతి సిన్ధువారః. వృణో వరణే.
నుటను పట్ట మొదలైనవానిచేతఁ గప్పునది. ౨. ఇంద్రస్యసు
ప్రియః. ఇంద్రసురసః - ఇంద్రునికి ప్రియమైనది. ౩. గుడాత్పరివేష్ట
ప్రాంతా నిర్గుండీ. గుడ వేష్టనే - గుడమనఁగాఁ జుట్టుకొనుట.
నుటనఁ బాసినది. ౪. ఇంద్రస్య ప్రియా ఇంద్రాణికా - ఇంద్రునికిఁ
ప్రియమైనది. ౫ వావిలిచెట్టుపేళ్లు.

జీవీ గరాగరీ దేవతాశో జీమూత ఇత్యసి,

వేణీవ త్త్విత్తీతి వేణీ. ఈ. నీ. జడవలె నుండునది. ౧. గరం మూ
గ మాగిరతీతి గరాగరీ. గ్రా నిగరణే - ఎలికెవిషమును హరించు
వా. ఖరాగరీ. ఖరా, గరీ, అని ఛిన్నము లని కొందఱు. ౨. దే
ంద్రియం తాడయతీతి దేవతాశః, తడ ఆఘాతే - ఇంద్రియమును
ఛేదించునది. ౩. దేవతాడః. ౩. జీమూతవ దాహ్లాదకత్వా జీమూతః -
మువలె ఆహ్లాదకమైనది. ౨ దేవతాడి (డావరడంగి) పేళ్లు.

హస్తాస్తి తు భూరుణ్డీ-

శోభాన్వితహ స్తికర్ణాభవత్ప్రియోగాత్ శ్రీహస్తినీ. ఈ. నీ.
ముగల యేనుఁగుచెవివంటి ఆకారము గలయాకులుగలది. ౧. భు
హతీతి భూరుండీ. ఈ. నీ. రుహ బీజజన్తని ప్రాదుర్భావేచ - భూ
రుదు మొలచునది. ౨ గురుగుచెట్టుపేళ్లు.

తృణశూల్యం తు మల్లికా.

భూపదీ శీతభీరుశ్చ-

తృణశూలే వాతగుల్మే సాధు తృణశూల్యం. తృణశూ
గా వాతగుల్మము. అందుకు మంచిది. పా. తృణశూల్యం, తృ
న్యా. తృణశూల్యా. ౧. మల్యతే మూర్ధ్నిమల్లికా, శిరస్సున
రింపఁబడునది. ౨. భువి పద మస్యాః భూపదీ. ఈ. నీ. భూమి
స్థానముగలది. ౩. శీతాద్భిభేతి గ్రీష్మజత్వా చ్చీతభీరుః. ఉ. నీ
కాలమందుఁ బూచునది గానఁ జలికి వెలుచునది. ౪ మల్లెచెట్టువేళ్లు

నై వాస్ఫోటా ననోద్భవా,

ఆస్ఫోటతి ఈషద్వికసతీతి ఆస్ఫోటా. కొంచెముగా విక
ది. పా. ఆస్ఫోతా. ౧ అడవిమల్లెవేరు.

* శేఫాలికా తు సువహా నిర్గుణీ నీలికా చ సా.

శేరత ఇతిశేఫాః నిద్రాణాః అశయోఽశ్రేతి శేఫాలికా. ని
చున్న తుమ్మెదలుగలది. ౧. సుష్టు వహత్యామోదం సువహా. వ
వణే. లెన్నగాపరిమళమును వహించునది. ౨. గుడా ద్వేష్టనా నిష్ట
తా నిర్గుండీ. గుడ వేష్టనే. చుట్టుకొనియుండుట లేనిది. ౩. నీ
త్వానీలికా. నల్లనిపువ్వులు గలది. ౪ నల్లవావిలివేళ్లు.

* సితాసా శ్వేతసురసా భూతవేశీ-

శ్వేతః శోభనో రసో యస్యాస్సా శ్వేతసురసా. తెల్లనై
నముగలది. ౧. భూతాని విశతి ఆహ్లాదయతీతి భూతవేశీ. ఈ. నీ. వి
దనే. భూతములను సంతోషపెట్టునది. ౨ తెల్లవావిలివేళ్లు.

* అథ మాగధీ,

గణికా యూధి కామృష్టా-

మగధదేశే ప్రచురా మాగధీ. మగధదేశమందు ప్రచ
ది. ౧. గణికావచ్చిత్తకర్షణాద్గణికా. వేశ్యవలె మనస్సును హరిం
౨. యూథోజాల మస్యా ఇతి యూధికా. గుంపుగలిగియుండు
అంబః భ్రమరాణాం ధ్వనిః. సోఽత్ర తిష్ఠతీతి అంబష్టా. ప్లా
త్రై. తుమ్మెదలమ్రోత దీనియం దుండును. ౪ అడవి మొల్లవేళ్లు.

* సా పీతా హేమపుష్పికా.

హేమవర్ణాని పుష్పాణి యస్యాస్మా హేమపుష్పికా. బంగారు
పువ్వులుగలది. ౧ పచ్చపూవుల మొల్లపేరు.

అతిముక్తః పుష్పక సస్యి ద్వీపస్తీ మాధవీ లతా,

అతిక్రాంతో ముక్తా విరక్తా ని త్యతిముక్తః. విరక్తుల నతిక్ర
మించి. ౧. పుండ్ర దేశే భవః పుండ్రకః. పుండ్ర మను దేశమందుఁ
న్నది. ౨. వసంతే పుష్పవృత్తి వాసంతీ. ఈ. నీ. వసంతకాలముం
బుష్పించునది. ౩. మధౌ చైత్రే పుష్పవృత్తి మాధవీ. ఈ. నీ. చైత్ర
సమందుఁ బుష్పించునది. ౪. లాతి ఆద త్రే జనమనాంసి సుగంధిత్యా
నా. లా ఆదానే. మంచిపరిమళము గలది గనుక జనుల మనస్సుల
బంధించునది. పూవులగురువిందపేళ్లు.

సుమనా మాలతీ జాతిః-

సుష్మ మన్యతే సుమనాః. స.నీ. మన జ్ఞానే. లెస్సగా తలంపఁబడు
౧. మన్యతే ఆమోదైర్మాలతీ. మల మల్ల ధారణే. పరిమళములచేత
తలంపఁబడునది. ౨. జాయతే అనయా సుఖం జాతిః. ఇ. నీ. జనీ ప్రాదు
వే. సుఖము దీనిచేతఁ బుట్టును. ౧. జాజిపేళ్లు.

సప్తలా నవమాలికా.

౭౨

సప్త మనోబుద్ధ్యంతానీంద్రియాణి లాతీతి సప్తలా. లా ఆదానే.
కోబుద్ధులతోఁ గూడిన పంచేంద్రియములను అనఁగా నేడింటిని పరిమ
ళచేత న్యవళముగాఁ జేసికొనునది. ౧. ననా స్తుత్యా మాలా అస్యా
నవమాలికా. స్తోత్రము చేయఁదగినదండ గలది. ౨. విరజాజిపేళ్లు.

మాఘ్యం కున్దమ్-

మాఘే మాసి భవం మాఘ్యం. మాఘమాసమందుఁ బుట్టున
౧. కుం భవం ద్యతి ఉద్భవకాలే కుందం. దో అవఖండనే. పుట్టున
కు భూమిని వ్రక్కలించునది. మొల్లపేళ్లు.

రక్తకస్తు బన్ధూకో బన్ధుజీవకః,

రక్తవత్సుష్పతయా రక్తకః. ఎఱ్ఱని పువ్వులుగలది. ౧. సుకుమా
వ్యోత్ బధ్నాతి చిత్తం బంధూకః. బంధ బంధనే. సుకుమారమౌట
న మనస్సులు బంధించునది. ౨. బంధూ జీవయతి బంధుజీవకః.
ప్రాధారణే. తనకు బంధువులైయుండు తుమ్మెదలను బ్రతికించునది.

3. మంకెనపేట్లు.

* సహా కుమారీ తరణి:-

సహాతే పరిమళం సహా. వహా మర్షణే. పరిమళమును సహా నది. ౧. కుంభామిస్థా మారయతీతి కుమారీ. భూమియందు తువులనుజంపునది. కుత్సితా రోగా న్నారయతీతి వా కుమారీ. ప్రాణత్యాగే. కుత్సితములైన రోగములను సంహరించునది. ౨. త్యనయారోగజనితదుగ్ధముతి తరణి: నీ. త్య న్లవనతరణయో: రోగజనిత మైనదుగ్ధమును దరింతురు. 3 పిన్నగోరింటపేట్లు.

* అమ్మానస్తు మహాసహా.

ఆశు అమ్మానం పుష్పమన్యేతి అమ్మానా. గొబ్బున వాడలుగలది. న విద్యతే మ్లానమస్తాద్వా అమ్మానా. దీనివలన బడలికలేదు. మహాతీం వీడాం సంమర్దం సహాతే మహాసహా. అధికమైన సమృద్ధి సహించునది. మహాతీ చ సా సహా చ మహాసహా. ౨ పెద్దగోరింట

* తత్ర శోణే కురవక:-

కా రూయతే సాధురితి కురవక: కు శబ్దే. భూమియందు దని పలుకబడునది. ౧. ఎఱ్ఱపూవుల పెద్దగోరింటపేరు.

* తత్ర వీతే కురట్టకః,

కా రమ్యతే కురట్టకః. రముక్రీడాయాం. భూమియందు బడునది. ౧ పచ్చపూవులగోరింటపేరు.

* నీలీ ఝింటీ ద్వయో ర్బాణా దానీ చార్తగళశ్చ సా.

నీలపుష్పత్వాన్నీలీ. ఈ.నీ. నల్లనిపూలుగలది. ౧. ఝింటి కరోతి శుష్కదశాయాం ఝింటీ. ఈ. నీ. ఎండినప్పుడు ఝిమ్మను ను జేయునది. ౨. బణతి శుష్కదశాయాం బాణా. పు. బణ శబ్దే. పుడు మ్రోయునది. 3. దస్యతి క్షీయతే కాలేన దానీ. ఈ.నీ. దస్యతే. కాలవశమున క్షయించునది. ౪. ఆర్తః క్షీణస్య గళతీతి ఆర్త గళ అవస్రంసనే. క్షీణమైనదై జాటునది. ౫ నల్లపూవులగోరింటపే

* వై రేయకస్తు ఝింటీ స్యాత్ -

వై రదేనే భవః వై రేయకః. వై రదేశమందు బుట్టినది. ౧. మితిశబ్దం కరోతీతి ఝింటీ. ఝిమ్మను శబ్దమును జేయునది. ౨.

రింటపేళ్లు.

తస్మిన్ కురవకోరుణే,

కురవకశబ్ద ఉక్తిః. ౧. (ఎఱ్ఱపూవుల) ములుగోరింట.

వీతా కురణ్ణకో ఝింటీ తస్మిన్ సహచరీ ద్వయోః. ౭౫

కురణ్ణ ఉక్తిః. ౧. భ్రమరీభిస్సహ భ్రమరాశ్చరంత్యస్యా మితి చరీ. పు. చర గతౌ. ఆడు తుమ్మెదలతోఁ గూడి తుమ్మెదలు దీనిందు చరించును. ౨. పచ్చపువ్వుల ములుగోరింటపేళ్లు.

ఉడుపుష్పం జపా.

ఉడుదేశే భవం పుష్పం ఉడుపుష్పం. ఉడుదేశమందుఁ బుట్టిన పుష్పము. పా. ఓఢ్రపుష్పం. ౧. జలమధ్యే జవతీవ తిష్ఠ తీతి జపా. జప క్రయాం వాచి. నీళ్లనడుమ జపము నేయువానివలె నుండునది. ౨. పానిచెట్టుపేళ్లు.

వజ్రపుష్పం పుష్పం తిలస్య యత్,

వజ్రమివ విదారకం పుష్పం వజ్రపుష్పం. వజ్రమునలె తీవ్ర పుష్పము. ౧. నువ్వుపూవుపేరు.

ప్రతిహస శతప్రాస చణ్డాత హయమారకాః.

౭౬

కరవీరే-

పుష్పైః ప్రతిహసతీవ తిష్ఠతీతి ప్రతిహసః. పువ్వులచే నవ్వుచున్నది. ౧. శతం ప్రాసా ఇవ తీక్ష్ణాని కుట్టలాన్యస్య శతప్రాసః. ములై నఖిద్గములవలె తీక్ష్ణములై నమొగ్గులు గలది. ౨. చండం మతతీతి చండాతకః. అత సాతత్యగమనే. ఉష్ణమైనది గనుక తీవ్రమైనది. ౩. కశాసాదృశ్యశాఖత్వాద్ధయమారకః. కశవంటి పువ్వులచేత గుఱ్ఱములను వీడించునది. ౪. కరవీరవత్ ఖద్గవత్ మారకత్వం రసపానేన కరవీరః. తనరసపానముచేత ఖద్గమువలెఁ జంపునది. గన్నేరుపేళ్లు. కొందఱు మొదటి ౨ తెల్లగన్నేరు, తక్కిన ౩ ఎఱ్ఱగన్నేరుపేళ్లందురు.

కరీరే తు క్రకర గ్రణ్థిలా పుభౌ,

కరిణం ఈరయతి కంటకైః కరీరః ఈర షేపే. ముండ్లచేత నేనుఁబడించునది. ౧. తీక్ష్ణత్వాత్ క్ర ఇతి శబ్దం కరోతీతి క్రకరః. దుకృష్ణ

వర్జకః ఫణిర్జకః. సర్పమువలె తీక్షణత్వము నార్జించునది. పా. ఫణిర్జకః. జమ్యతే ఆస్వాద్యత ఇతి జంబీరః. జము అదనే. ఆస్వాదింపఁబడున గి. మరువముపేళ్లు.

అథ పర్ణానే కఠింజర కుతేరకా.

౭౯

పురాణాని పర్ణాన్యన్యతీ క్షిప్తతీ పర్ణానః. అనుక్షేపణే. పండుట లను బోగొట్టునది. ౧. కఠినం జరయతీతి కఠింజరః. జ్ఞాప్తవయోహానా. నమును జీర్ణముచేయునది. ౨. కుణ్డతిమశ కాదిగతిం ప్రబధ్నాతీతి కుతే. కుత ప్రతీఘాతే. మశ కాదిగతి నడ్డగించునది. ౩ నల్లగ గైరపేళ్లు.

సీతేర్జకో౭త్ర-

అర్జయత్యారోగ్యమర్జకః. అర్జ అర్జనే. ఆరోగ్యము నార్జించునది. తెల్లగ గైర.

పాతీ తు చిత్రకో వహ్నిసంజ్ఞకః,

వహ్నిపర్యాయే పాతో౭న్య స్తీతి పాతీ. న. పు. అగ్నిపర్యాయ ములయందుఁ బాతముగలది. ౧. చేతంతీతి చితః జంతవస్తా వ్యాధిత యత ఇతి చిత్రకః. త్రైకో పాలనే. చిత్తులనఁగా జంతువులు. వా వ్యాధివలన రక్షించునది. నానారూపత్వా ద్వాచిత్రకః. నానారూప యుడునది. ౨. దీపనత్వాద్వహ్నిసంజ్ఞానామాన్య స్తీతి వహ్నిసం. దీపనమాటవలన నగ్నియొక్క పేరు గలది. ౩ చిత్రమూలముపేళ్లు. అర్కాహ్వో వసు కాసోఘట గణరూప వికీరణాః.

౮౦

మందార శృంగవర్ణే-

అర్కస్య ఆహ్వనామాన్య స్తీతి అర్కాహ్వోః. సూర్యునియొక్క గలది. ౧. వసత్యస్త్రి తేజ ఇతి వసుకః. వస నివాసే. దీనియందు స్ఫుండును. ౨. ఆ స్ఫుట త్యాసోఘటః. స్ఫుట వికసనే. వికాసము కనది. పా. ఆసోఘటః. ౩. గణరూపాణి బహురూపాణ్యస్య గణరూపః. క్రమమున ననేకరూపములు గలది. ౪. పుష్పాణి వికీరణీతి వికీరణాః. విక్షేపే. పుష్పలఁ జల్లునది. ౫. మందార తుద్రవ్యాధీ౯ ఔష ధ్విస ఇమ ర్తీతి మందారః. తుద్రవ్యాధులను బోగొట్టునది. ౬. శృంగాని పర్ణాన్యన్య అర్కపర్ణః. సూర్యునివలె వేడిమిగల యా దిగలది. ౭. జల్లేడుచెట్టుపేళ్లు.

*

అత్ర శుక్లేఽలర్క ప్రతాపసా,

అలతి భూషయతీతి అలః. అలశ్చాసా అర్కశ్చ అలర్కః. భూషణే. భూషించెడుజిల్లేడు. ౧. ప్రకృష్టాః తాపసాః అనేనేతి పనః. దీనిచేత తాపనులు ప్రకృష్టు లాదురు. తెల్లపువ్వుల జిల్లేడు

* శివమల్లీ పాశుపత ఏకాష్ఠీలో బకో ననుః.

శివేన మల్యత ఇతి శివమల్లీ. ఈ. సీ. మల మల్ల ధారణే. నిచేత ధరింపఁబడునది. ౧. పశుపతే రయం ప్రియః పాశుపతః. ప్రియమైనది. ౨. ఏకోఽష్ఠీలో మజ్జా అస్య ఏకాష్ఠీలః. ముఖ్య సారముగలది. ౩. వాతీతి బకః. వా గతిగంధనయోః. పరిమళించు పా. బుకః. ౪. వ స్తి భూమిమాచ్ఛాదయతీతి ననుః. వన ఆచ్ఛాద భూమిని గప్పియుండునది. ౫. బకపుష్పమువేళ్ళు.

* వన్తా వృక్షౌదనీ వృక్షరుహ జీవన్తి కేత్యసి,

వన్త్యతే స్తూయతే ఔషధత్వేన వన్తా. వది అభివాదనస్తుతీ ఔషధమాటచేత స్తోత్రముచేయఁబడునది. ౧. వృక్షమత్తి వీడద వృక్షౌదనీ. ఈ. సీ. అద భక్షణే. వృక్షమును బీడించునది. ౨. వృక్షే హతీతి వృక్షరుహ. రుహబీజజన్మని ప్రాదుర్భావేచ. వృక్షమందు చునది. ౩. జీవయతీతి జీవంతికా. జీవ ప్రాణధారణే. బ్రతికించునది. బదినికపేళ్ళు.

* వత్సాదనీ చిన్నరుహ గుడూచీ తన్త్రికామృతా.

జీవన్తికా సోమవల్లీ విశల్యా మధుపర్ణ్యపి,

వత్సానాం బాలానాం అదనం వత్సాదనీ. ఈ. సీ. అద భక్షణే. బాలుగకు భక్ష్యమైనది. ౧. చిన్నాపి రోహతీతి చిన్నరుహ. రుహ బీజజన్మ ప్రాదుర్భావేచ. సజ్జకఁబడియు మరల మొలచునది. ౨. గుడలి రక్షణ గుడూచీ. జ్వరితులను రక్షించునది. ౩. తన్త్రయత్యాయురితి తన్త్రికా. త్రి ధారణే. ఆయుస్సును ధరించునది. ౪. స మ్రియత ఇత్యమృతా. ప్రాణత్యాగే. నాశములేనిది. ౫. జీవయతీతిజీవంతికా. జీవ ప్రాణధారణే. బ్రతికించునది. ౬. సోమస్య అంశభూతా వల్లీ సోమవల్లీ. సోమమునకు వయవమయిన తీగె. ౭. విగతం శల్య మస్యా ఇతి విశల్యా. ముండ్లక ౮. మధురాణి పర్యాన్యస్యా ఇతి మధుపర్ణీ. ఈ. సీ. తియ్యనియా

అది. ౯. తిప్పతీగవేల్లు.

మూర్వా దేవీ మధురసా మోరటా తేజనీ స్రవా.

౮౩

మధులికా మధుశ్రేణీ గోకర్ణీ పీలువర్ణ్యపి,

మూర్వతి యష్ట్యాదికం మూర్వా. మూర్వబంధనే. కొయ్యను
 ట్టుకొనునది. ౧. దీవ్యతీతి దేవీ. ఈ.నీ. దివు క్రీడాదా. ప్రకాశించునది.
 మధురసోఽస్యా అ స్తీతి మధురసా. మధుర మైనరసముగలది. విరుద్ధ
 భావచేత నని కొందఱు. అనఁగా చేదు. ౩. మురతి వేష్టతీతి మోరటా.
 మర వేష్టనే. చుట్టుకొనునది. ౪. తేజయ త్యగ్నిం తేజనీ. ఈ.నీ. తిజ నిశా
 నే. అగ్నిని బ్రకాశింపఁజేయునది. ౫. స్రవతి రసం స్రవా. రసమును స్ర
 వించునది. ౬. మధు అస్యా అ స్తీతి మధులికా. తేనెగలది. ౭. మధునః
 పక్షిః పక్షిః అస్యా మధుశ్రేణీ. తేనెయొక్క పక్షిగలది. పా. ధను
 శ్శ్రీ. ౮. గోకర్ణాభవత్ర త్వాత్ గోకర్ణీ. ఈ.నీ. ఆవుచెవులవంటియాకు
 గలది. ౯. పీలోః పర్ణానీవ పర్ణాన్యన్య పీలువర్ణీ. ఈ.నీ. పీలువనఁగా
 గుచ్చెట్టు. అట్టి యాకులు గలది. ౧౦. చాఁగచెట్టువేల్లు.

పాతాఽన్బుష్టా విధకర్ణీ స్థాపనీ శ్రేయసీ శివా.

౮౪

ఏకాష్ఠీలా పావచేలీ ప్రాచీనా వనతి క్తకా,

బహుయోగేషు పర్యత ఇతి పాతా. పత వ్యక్తాయాం వాచి. అనేక
 యోగములయందుఁ బరింపఁబడునది. ౧. అంబే శబ్దే తిష్ఠతీతి అంబష్టా.
 ముందుండునది. అం బేవ తిష్ఠతీత్వంబష్టా. తల్లివలె నుపకారిణియైయుం
 డునది. ౨. శాస్త్రీ శూయమాణత్వాత్ విధా కర్ణావనయేతి విధకర్ణీ. ఈ.
 శాస్త్రములయందు కర్ణ తాడితమై యుండునది. ౩. జనా స్థాపయతీ
 స్థాపనీ. ఈ.నీ. స్థా గతినివృత్తై. జనులను నిలుపునది. ౪. శ్రేయస్కర
 త్వే శ్రేయసీ. ఈ. నీ. శ్రేయస్సును గలిగించునది. దోషశమనాచ్చి
 దోషశమనముచేత శుభస్వరూపమైనది. పా. రసా. ౬. ఏకోఽష్ఠీలో
 స్థాస్యా ఇతి ఏకాష్ఠీలా. ముఖ్యమైనసారముగలది. ౭. పాపం చలయ
 త్ పావచేలీ. ఈ.నీ. చల సంచలనే. పాపమును జలింపఁజేయునది. ౮.
 వ్యాంభవా ప్రాచీనా ప్రాచీయందుఁ బుట్టినది. ౯. వనే తిక్తరసా
 తిక్తకా. వనమందు చేదైనరసముగలది. ౧౦. అగురుసాంటిపేల్లు.

కటుః కటుమ్భరాఽశోకా రోహిణీ కటురోహిణీ.

౮౫

* మత్స్యపితౄ కృష్ణభేదీ చక్రాగ్రీ, శకులాదనీ,

కటత్యావృణోతి రోగం కటుః. ఉ. సీ. కటే వర్షావరణం
రోగము నడ్డగించునది. ౧. కటుం విభ రీతి కటుంభరా. శాకు
భరించునది. పా. కటంభరా. ౨. న విద్యతే శోకోఽస్యా ఇత్యక్త
శోకము దీనివలన లేదు. ౩. రోహత్యంగాని వ్యాప్నోతి రోహిణీ.
హ బీజజన్మని ప్రాదుర్భావేచ. అంగములను వ్యాపించునది. ౪. కట
సా రోహిణీ చ కటురోహిణీ. కటువై నరోహిణీ. ౫. మత్స్య
పితౄ జీవనం మత్స్యపితౄ. మత్స్యములకు జీవనమైనది. ౬. కృష్ణ
చేదోఽస్యా ఇతి కృష్ణభేదీ. నల్లని తునకలు గలది. ౭. వక్రము
స్య వక్రాంగీ. వక్రమైన అంగముగలది. ౮. శకులానాం అదనం
లాదనీ. మత్స్యములకు భక్షణమైనది. ౯. కటుకరోహిణీపేల్లు. క
రోహిణీయనియుఁ జెప్పుదురు.

* ఆత్మగుప్తా జహోఽవ్యణ్ణా కణ్ణారా ప్రావృషాయణీ.

ఋశ్యప్రోక్తా శూకశింబిః కపికచ్ఛాశ్చ మర్కటీ,

ఆత్మా గుప్యతేఽస్యా ఇతి ఆత్మగుప్తా. గుప్తా రక్షణ. దీ
శరీరము దాచబడును. ౩. జహీయతే జహః. ఓ హాక్ త్యాగే. జ
బడునది. ౨. కంఠాకరణాయ వ్యడయతి ఉద్యచ్ఛతీతి వ్యండా.
ఉద్యమనే. తీటను గలిగింపజూచునది. ౪. అవ్యండా. ౩. కఠూం
కంఠాగా. రాదానే. తీట నిచ్చునది. ౪. ప్రాయేణ ప్రావృషి భవా
షాయణీ. తలుచుగా వర్షాకాలమందుఁ బుట్టునది. ౫. ఋశ్యైః వ
ప్రోక్తా దర్శితా ఋశ్యప్రోక్తా. ఋశ్యము లనగా మృగములు, వా
జూపబడునది. పా. ఋష్యప్రోక్తా. ౬. శూకప్రధానా శింబిః త్య
ఇతి శూకశింబిః. సీ. ముండ్లు తలుచుగాఁ గలది. ౭. కపీ కపటీ
కచ్ఛాః. ఈ. సీ. కప హింసాయాం. కోతులను బీజించునది. ౮. మ
టరోమాభఫలత్వాత్ మర్కటీ. ఈ. సీ. మర్కటరోమములవల్ల
డ్లుగలది. ౯. దురదగొండిపేల్లు. దూలగోవెల యనియుఁ జెప్పుదురు.

* చిత్రోపచిత్రా న్యగ్రోధీ ద్రవస్తీ శమ్భరీ వృషా.

వ్రత్యకేళిణీ సుతశ్రేణీ రణ్ణా మూషికపర్ణస్య,

నానావర్ణతాపి చిత్రా ఉపచిత్రా చ. నానావర్ణము లైన

1. గి. ౨. స్యక్ తిర్యక్ రుణద్ధి స్యగ్రోధీ. రుధిర్ ఆవరణే. అడ్డము
 బ్రాకునది. 3. ద్రవతి విగళతీతి ద్రవంతీ. ఈ. నీ. ద్రుగతే. ద్రవరూ
 మైయుండునది. ౪. శం సుఖం వృణోతీతి శంబరీ. నీ. వృళ్ళ వరణే.
 యోరభేదః. సుఖమును గవ్వనది. పా. సంబరీ. ౫. వర్షతి సుఖం వృ
 వృషు సేవనే. సుఖమును వర్షించునది. ౬. ప్రత్యక్ ప్రతీచీ పర్ణావళి
 యితి ప్రత్యక్ శ్రేణీ. విముఖ మైనఆకులయొక్కపంక్తిగలది. ౭. సు
 వాంపర్ణాదీనాం శ్రేణిరస్యా ఇతి సుతశ్రేణీ. సుతులనగా ఆకులు మొద
 నది. వానియొక్క పంక్తి గలది. ౮. రమయతీతి రండా. రము క్రీడా
 యం. క్రీడింపఁ జేయునది. ౯. మూషకకర్ణాభవత్ప్రత్యాత్ మూష
 క. ఎలుకచెవులవంటి ఆకులుగలది. ౧౦. ఎలుకచెవిచెట్టుచేళ్లు.

అపామార్గ శైఖరికో ధామార్గవ మయూరకౌ. ౮౮

ప్రత్యక్షర్ణీ కీశవర్ణి కిణిహీ ఖరమజ్జరీ,

అపకృష్టః ఆ సమంతా న్నార్గోఽస్యేతి అపామార్గః. అంతట ఈడు
 దినమార్గము గలది. ౧. శిఖరే భవతీతి శైఖరికః. పర్వతశిఖరమందుఁ
 ఖనది. ౨. ధామోఽర్గః ధామార్గః ధామార్గం వాతీతి ధామార్గ
 పా. అధామార్గవః. గేహవరణమును బొందునది. 3. మయూరచూ
 రతికృతిత్వాత్ మయూరకః. నెమిలిచుంచునకుఁ బ్రతికృతియైనది.
 ప్రత్యక్ విముఖం పర్ణమస్యా ఇతి ప్రత్యక్షర్ణీ. విముఖమైయుండునా
 గలది. పా. ప్రత్యక్షుష్పి. ౪. కీశస్య కపేః రోమాభాః వల్లోఽస్యా
 కవర్ణి. కపిరోమములనంటి తీఁగెలుగలది. పా. కీశవర్ణి. ౬. కిణి
 హీగణ బౌషధత్వేన జహీ తే యాతి కిణిహీ. నీ. ఓ హజ్ గతే. కిణు
 గా దద్రురోగముగలవారు. వారిని బౌషధమై పొందునది. ౭. ఖర
 మంజుర్యోఽస్యా ఇతి ఖరమంజరీ. తీక్ష్ణములైనపూగుత్తులుగల
 ఉత్తరేణిచేళ్లు.

హజ్జికా బ్రహ్మణీ పద్మా భార్గీ బ్రహ్మణయష్టికా. ౮౯

అక్లారవర్ణీ బాలేయశాక బర్బర వన్దకాః,

హన్తి రోగం హజ్జికా. హన హింసాగత్యోః. రోగమును బో
 తునది. పా. భనక్తి రోగం భజ్జికా. ఇతి కేచిత్. భజ్జో ఆమర్దనే.
 మునుఁ బోఁగొట్టునది. ౧. బ్రహ్మణవత్పవిత్రతాత్ బ్రహ్మణీ.

సీ. బ్రాహ్మణనివలె బవిత్రమైనది. ౨. పద్మాభవుష్పత్వా త్పద్మా
ములవంటి పుష్పములుగలది. ౩. భ్రజ్జతి కసాదికమితి భాగ్గీ.
సాకే. శ్లేష్మాదులఁ బోఁగొట్టునది. ౪. బ్రాహ్మణరీతిత్వాత్
యష్టికా. బ్రాహ్మణులరీతి గలది. ౫. అంగారాభాః వల్ల్యోఽస్యా
గారవల్లీ. నిప్పువంటి తీగెలు గలది. ౬. బాలేయస్య గర్దభస్య
శాకో బాలేయశాకః. గర్దభప్రియమైనకాయలుగలది. ౭. శాఖాభి
పునః పుణోతీతి బర్భరః. పుష్క వరణే. వబయోరభేదః. కొవ్వు
పలుమాటు వ్యాపించునది. ౮. వైదైస్యః వన్ద్యతే స్తూయత
కః. వది అభివాదనస్తుత్యోః. వైద్యులచేత స్తోత్రము చేయుబడునది.
వర్ధకః. ౯. గంటుబారంగిపేళ్లు. చిరుతే కని కొందఱు.

* మజ్జిష్ఠా వికసా జిగ్గీ సమక్లా కాలమేషికా.

మణ్డూకవర్ణీ భణ్డీరీ భణ్డీ యోజనవల్లస్యపి,

మజ్జుని మనోజ్ఞేవర్ణతీవ్రతీతి మజ్జిష్ఠా. మనోహరవర్ణమం
నది. ౧. వికసతీతి వికసా. కస గతౌ. వికసించునది. ౨. జిగ్గతి ప్రసక్తి
జిగితౌ. వ్యాపించునది. ౩. సమంతాదజ్గతీతి సమక్లా. అగి గతౌ.
ట వ్యాపించునది. ౪. కాలే మిష్యతే శబ్ద్యతే కాలమేషికా. మిష
కాలమందు పలుకఁబడునది. ౫. మండూక ఇవ పర్వాన్యస్య మండూ
కపువంటి ఆకులు గలది. ౬. భణ్డత ఇతి భణ్డీరీ. సీ. భాణ్డీ. సీ. భ
భాషణే. వర్ణద్రవ్యములలో బేర్కొనఁబడునది. ౭. ౮. దీర్ఘ
ద్యోజనవల్లీ. నిడు వై నతీగెగలది. ౯. మంజిష్ఠపేళ్లు.

* యాసో యవాసో దుస్సర్పి ధన్వయాసః కునాశకః.

రోదనీ కచ్ఛురానన్తా సముద్రాన్తా దురాలభా,

యాతి ప్రసరతి యాతి చ యాసః, యవాసశ్చ. యా ప్రావశే
మిశ్రణే. వ్యాపించునది యాసము. చేరునది యవాసము. ౧. ౨. కం
తత్వాత్ దుగభేన స్పృశ్యతే దుస్సర్పః. స్పృశ స్పర్శనే. ముండ్ల
బ్రయాసముచేత స్పృశింపఁబడునది. ౩. ధన్వని మరుదేశే యాసో
యాసః. మరుదేశమందుఁ బుట్టునది. ౪. కుం నాశయతి కణ్ఠకత్వే
శకః. ముండ్లచేత భూమిని జెలుచునది. ౫. స్పృశన్త రోదనీ
రోదనీ సీ. దుగిన్ ఆశ్రునియోగవసే తుకమ ద్యావనిని దు

1. కచ్చురోగం రాతీతి కచ్చురా. రా దానే. కచ్చు వసురోగ
నిచ్చునది. 2. దీర్ఘమూలతయా అనంతా సముద్రాంతాచ. నిడుపు
వేళ్లుగలది. ౩. దుగభేన లభ్యతే స్పృశ్యత ఇతి దురాలభా. దు
ష్కప్త ప్రాప్తా. ప్రయాసముచే దాఁకఁబడునది. ౧౦. తీటకసిందపేళ్లు.

పుష్పివర్ణీ పుథక్పర్ణీ చిత్రపర్ణి వర్ణివర్ణికా. ౯౨

పుష్పిని అల్పాని వర్ణాన్యస్యాః పుష్పివర్ణీ. సన్ననియాకులు
గలది. ౧. పుథక్ భిన్నాని వర్ణాన్యస్యాః పుథక్పర్ణీ. ఒకదానితోనా
కలియనియాకులుగలది. ౨. చిత్రరూపాణివర్ణాన్యస్యాశ్చిత్రపర్ణీ.
త్రము లై నఆకులుగలది. ౩. అంఘ్రేర్బుధాదారభ్య వర్ణాన్యస్యా
ఘ్రేపర్ణికా. చెట్టుమొదటనుండి ఆకులుగలది. పా. అంఘ్రీవర్ణికా. ౪.
అపాన్నపేళ్లు.

క్రోష్టువిన్నా సింహపుచ్చీ కలశీ ధావనీ గుహా,

క్రోష్టుభి ర్విన్నా ఆదత్తేవ భాతి తత్పుచ్చసామ్యాత్ క్రోష్టువి
నక్కలచేతఁ బొందఁబడినదానివలెనుండి తత్పుచ్చసామ్యముగల
యిందునది. ౧. సింహపుచ్చాకృతిమంజరీత్వాత్ సింహపుచ్చీ. సీ.
హపుతోఁకవంటికొమ్మలుగలది. ౨. రసాధారత్వాత్ కించిత్కలశ
మ్యమ స్తీతి కలశీ. సీ. రసాధారమౌటచే నించుక కలశసామ్యముగల
ది. ౩. ధావతి ప్రసరతీతి ధావనీ. ధావు గతిశుద్ధ్యోః. వ్యాపించునది. ౪.
హతి రసం గుహా. గుహూ సంవరణే. రసమును గప్పియుండునది.
నక్కతోఁకకనపుపేళ్లు. నక్కతోఁకపాన్న యని కొందఱు.

నిద్ధిగికా స్పృశీ వ్యాఘ్రీ బృహతీ కణ్ఠకారికా. ౯౩

ప్రచోదనీ కులీ తుద్రా దుస్పర్శా రాష్ట్రీకేత్యపి,

నిద్ధిగికా అంగోపాంగై రుపచీయతే నిద్ధిగికా. దిహ ఉపచ
అవయవములచే వృద్ధిఁబొందునది. ౧. స్పృశతీతి. స్పృశీ. సీ.
శ స్పర్శనే. స్పృశించునది. ౨. వ్యాఘ్రీనఖరసమానకంటకత్వా
వ్యాఘ్రీ. పులిగోళ్ళవంటి ముండ్లుగలది. ౩. కంటకైర్బృహతీతి
బృహతీ. సీ. బృహ వృద్ధా. ముండ్లచే నధికమైయుండునది. ౪. కంట
నియర్తీతి కంటకారికా, ఋ గతౌ. ముండ్లను బొందియుండునది.
కంటకైః చోదయతి ప్రేరయతి ప్రచోదనీ. చుద ప్రేరణే. ముండ్ల

చేతఁ బ్రేరేపించునది. ౬. కోలతి సంస్థిభవతీతి కులీ. నీ. కులసంస్తా
దట్టమైయుండునది. ౭. వార్తాకాదిక మపేక్ష్య త్సుద్ర త్వాత్ తు
వంగమొదలై నవానికంటె నీచమైనది. ౮. దుఃఖేనస్పృశ్యత ఇతి ద
ర్శా. ప్రయాసముచేత స్పృశింపఁబడునది. ౯. రాష్ట్రేభవా రాష్ట్ర
దేశమందుఁ బుట్టినది. వాఁకుడుచెట్టుపేర్లు.

* నీలీ కాలా క్రీతకికా గ్రామీణా మధువర్ణికా.

రజ్జానీ శ్రీఫలీ తుత్థా ద్రోణీ జోలా చ నీలినీ,

నీలవర్ణ త్వాన్నీలీ. నీ. కాలా చ. నల్లనివన్నెగలది. ౧. ౨.
కం వినిమయోఽస్యా ఇతి. క్రీతకికా. డు క్రీళ్ ద్రవ్యవినిమయే
మయము గలిగినది. ౩. గ్రామే భవా గ్రామీణా. గ్రామము
బుట్టినది. ౪. మధుమానే పర్ణాన్యస్యాః మధువర్ణికా. చైత్ర
మందు పర్ణములుగలది. ౫. వస్త్రాదికం రజ్జాయతీతి రజ్జానీ. నీ. రజ్జ
గే. వస్త్రాదుల నల్లగాఁ జేయునది. ౬. రమ్యఫలత్వాచ్ఛ్రీఫలీ. నీ. ప
పండ్లు గలది. ౭. తుద్యతే తుత్థా తుద వ్యధనే. వీడింపఁబడునది. ౮. ప
త్యస్యాః జనాః అస్పృశ్యత్వాత్ ద్రోణీ. నీ. ద్రు గతే. అస్పృశ్య
టచేత సుజనులు దీనిం జేరక పాటిపోవుదురు. ౯. జోల్యతే వాజే
లా. డుల ఉత్తేవే. వాయువుచేతఁ గొట్టఁబడునది. పా. దోలా. ౧౦.
లవర్ణోఽస్యా అస్తీతి నీలినీ. నీ. నీలవర్ణముగలది. ౧౧. నీలిచెట్టుపేర్లు.

* అవల్లుజ సోమరాజీ సువల్లీ సోమవల్లికా.

కాలమేషీ కృష్ణఫలా వాకూచీ పూతిఫల్యపి,

పూతిగంధత్వాత్ అవల్లోః అరమ్యా ద్బీజాజ్ఞాతః అవల్లుజ
మ్యముగానిదుర్గంధము గలవిత్తులవలనఁ బుట్టునది. ౧. సోమేన
దేన రాజతే సోమరాజీ. నీ. రాజ్య దీప్తా. సంతోషముచేతఁ బ్రకా
నది. ౨. శోభనావల్ల్యః అస్యాః సువల్లీ. నీ. మంచితీగెలు గల
సోమా ఆహ్లాదకారిణీ వల్లీ అస్యా ఇతి సోమవల్లికా. ఆహ్లాదము
యు తీగెలు గలది. ౪. కాలవర్ణేన మిష్యతే కాలమేషీ. నీ. మిష
నీలవర్ణముచేతఁ బలుకంబడినది. ౫. కృష్ణవర్ణాని ఫలాన్యస్యా
లా. నల్లనిపండ్లుగలది. ౬. వాతం కోచయతీతి వాకూచీ. కు
తారే. గాలికి మ్రోయునది. పా. వాగుజీ. ౭. పూతిగంధః

శ్చ. పూతిఫలీ. నీ. దుర్గంధపువండ్లుగలది. ౮. కాకుగచ్చ పేళ్లు.

కృష్ణాపకుల్యా వై దేహీ మాగధీ చపలా కణా.

౯౬

ఉషణా పిప్పలీ శౌణ్డీ కోలా-

కర్పతి రోగా౯ కృష్ణనర్మతావద్యా కృష్ణా. కృష విలేఖనే. రోగ
లను సంహరించునది. లేక నీలవర్ణముగలది. కృష్ణ. ౧. ఉపగతాకు
జన్మభూమి త్వే నానయేత్యుపకుల్యా. జన్మభూమియూటచేత పాం
బసినకాలువగలది. ౨. విదేహదేశే భవా వై దేహీ. నీ. విదేహదే
శముడు. బుట్టినది. ౩. మగధదేశే భవా మాగధీ. నీ. మగధదేశముం
డు. బుట్టినది. ౪. చపలాః ఉష్ణో రసః తద్యోగా చ్చపలా. చపలమనగా
స్వరసము. అది గలిగినది. ౫. కణాస్స న్యస్తాః కణా. నూత్నమైనఅవ
నములు గలది. ౬. రోగానూషతి ఉషణా. ఉష రుజాయాం. రోగ
లఁ బోగొట్టునది. ౭. పిపర్తి పాలయతీతి పిప్పలీ. నీ. పూ పాలనపూరణ
గా. పాలించునది. ౮. రోగాపనోదనే శ క్తత్వాత్ శౌండీ. నీ. రోగ
లఁ బోగొట్టుటయందు సమర్థమైనది. ౯. కోలతి సంస్త్రాయతీతికో
ల సంస్త్రాయనే. కూడుకొనియుండునది. ౧౦. పిప్పలితీగేపేళ్లు.

అథ కరిపిప్పలీ,

కపివల్లీ కోలవల్లీ శ్రేయసీ వసిరః పుమా౯.

౯౭

కరియోగ్యా పిప్పలీ కరిపిప్పలీ. నీ. ఏనుఁగునకు యోగ్యమైనపిప్పలి.
పిరోమాభావయవత్వా త్కపివల్లీ. నీ. కపిరోమములవంటి అవయ
ములు గలది. ౧. కోలరోమాభావయవత్వాత్ కోలవల్లీ. పందిరోమము
లంటి అవయవములు గలది. ౩. శ్రేయస్కరత్వాత్ శ్రేయసీ. నీ. శ్రే
యస్సు నిచ్చునది. ౪. వస్యతే రోమభి రాచ్ఛాద్యతే వసిరః. వస ఆచ్ఛా
ద్య రోమములచేతఁ గప్పఁబడునది. పా. వశిరః. ౫. గజపిప్పలిపేళ్లు.

చవ్యం తు చవికమ్-

చర్యతే చవ్యం, చవికం, చవికా చ. చర్య అదనే. భక్షిం
కునది. ౧. ౨ చవ్యముపేళ్లు.

కాకచించీ గుఱ్ఱో తు కృష్ణలా,

కాకవర్ణీ చిచ్ఛా ప్రాంతోఽస్యాః కాకచిచ్ఛో. నీ. కాకివన్నెగ
జులుగలది. పా. కాకచిచ్ఛా. ౧. శుష్కదశాయాం గుఱ్ఱతీతి గు

జ్ఞా. గుజిలవ్యక్తే శబ్దే. ఎండినప్పు డించుక మ్రోయునది. ౨. తే కృష్ణవర్ణం లాతీతి కృష్ణలా. లా ఆదానే. చుట్టును కృష్ణవర్ణ బుచ్చుకొనునది. ౩. పూసలగురివెంద పేళ్లు.

* పలం కషా త్విత్తుగన్ధా శ్వదంష్ట్రా న్వాదుకట్టకః.

గోకట్టకో గోక్షురకో వనశృక్లాట ఇత్యపి,

పలం మాంసం కంటకముఖేన కషతీతి పలంకషా. కష పియాం. మాంసమును ముండ్లచేత గీటునది. ౧. ఇత్తోర్గంధ ఇవధోఽస్యాః ఇత్తుగంధా. చెటుకువంటిపరిమళముగలది. ౨. శ్వదంష్ట్రా కంటకాత్తా అస్యా ఇతి శ్వదంష్ట్రా. శునకముయొక్క వంటిముండ్లుగలది. ౩. మృదుకంటకత్వాత్స్వాదుకంటకః. మృదుముండ్లు గలది. ౪. గవాం కంటకోబాధకో గోకంటకః. గోవులకు క మైనముండ్లు గలది. ౫. గవి భువి త్సుర ఇవ దుగిఖపేతు గోక్షురకః. భూమియందు క త్తివలె దుగిఖపేతు వైనది. ౬. శృంగమివ దుగిఖకరత్వమటతీతి వనశృంగాటః. వనమందు కొత్త దుగిఖకరత్వమును బొందియుండునది. ౭. వల్లేరుపేళ్లు.

* విశ్వా విషా ప్రతివి పాతివి షోపవి పారుణా.

శృణ్వీ మహాపథం చ-

విశతి రోగిణః హృదయే విశ్వా. విశ ప్రవేశనే. రోగిహృదుండు ప్రవేశించునది. ౧. శరీరం వేష్టతీతి విషా. విష్ణో వ్యాప్తే రముచు వ్యాపించునది. ౨. విషస్య ప్రతి ప్రతివిషా. విషమునకు ధియైనది. ౩. విష మతిక్రాంతా అతివిషా. విషము నతిక్రమించి. ౪. అపగతం విషమస్యా అవవిషా. అపగత మైనవిషముగలది. ౫. పగతా విషం ఉపవిషా. విషమును బొందునది. ౬. అరుణవర్ణక రుణా. ఎఱ్ఱనివన్నెగలది. ౭. శృంగయుక్తత్వాత్ శృణ్వీ. సీ. కొంగలది. ౮. మహచ్చ తత్ బేషధం మహాపథం. గొప్పయావ. ౯. అతివనపేళ్లు.

•

అథ క్షీరావీ దుగ్ధికా సమే,

క్షీర మవతి క్షీరావీ. సీ. పాలను రక్షించునది. ౧. దుగ్ధి ఇతి దుగ్ధికా. పాలుగలది. ౨. చిటుపాలచెట్టుపేళ్లు.

శతమూలీ బహుసుతా భీరు రిస్త్రివరీ వరీ.

౧౦౦

ముశ్యప్రోక్తా భీరువ త్త్రీ నారాయణ్య శ్చతావరీ,

అహేరు:-

శతం బహూని మూలాన్యస్యా శ్చతమూలీ. సీ. అనేకములైన
 ౧. బహువస్సుతాః మూలాన్యస్యాః బహుసుతా. అనేకము
 లు గలది. ౨. న భీరుః అభీరుః. సీ. స్థిరమైన ఆకులు గలది గనుక
 లేనిది. ౩. భీరుః. ౩. ఉత్పలాభవత్త్వా దిందీవరీ. సీ. నల్లకలు
 పువ్వులుగలది. ౪. భువం మూలై ర్వృణోతీతి వరీ. సీ. వృక్ష
 వేళ్లచేత భూమిని గప్పునది. ౫. ఋశై వ్యః ప్రోక్తా ఆశ్రితా ఋశ్య
 పా. ఋష్యప్రోక్తా. వ్యాఘ్రశత్రువౌటవలన మృగములచేత నా
 పబడునది. ౬. అభీరూణి దృఢత్వేన భయరహితాని పత్త్రాణ్య
 అభీరువ త్త్రీ. సీ. దృఢమవుటచేత వాయుపువలన భయములేని
 గలది. ౭. నారాయణాజ్ఞాతా నారాయణీ. నారాయణునివలనఁ
 ౮. శతమూలై ర్భువం ఆవృణోతీతి శతావరీ. సీ. వృక్ష
 అనేకము లైనవేళ్లచేత భూమిని నావరించునది. ౯. న హి నో
 హేరుః. సీ. హి గతౌ వృద్ధాచ. పోవనిది. పా. అహేరుః. ౧౦.
 రువేళ్లు. చల్లగడ్డ.

అథ వీతద్రు కాలేయక హరిద్రవః.

౧౦౧

వీతద్రు పచంపచా దారుహరిద్రా పర్జనీత్యపి,

వీతః ద్రుః స్కంధోఽస్య వీతద్రుః. పచ్చనికొమ్మలు గలది. ౧.
 వీతి దోషా కాలేయకః. కల కిల జ్ఞేపే. దోషములను బోగొ
 ౨. హరిశ్చాసౌద్రుశ్చ హరిద్రుః. పు. పచ్చనివన్నెగలచెట్టు.
 నుసంబంధినీ దార్వీ. సీ. దారుసంబంధ మైనవసుపు. ౩. అత్యర్థం
 పచతీతి పచంపచా. డు పచ్ఛే పాకే. రోగములను మిక్కిలి
 తగ్గించునది. పా. పత్త్రంపచా. ౪. దారుసంబంధినీ హరి
 దారుహరిద్రా. మ్రానిసంబంధమైనవసుపు. ౫. కుష్మాదిరోగేభ్యః
 పర్జనీ. సీ. పూపాలనపూరణయోః. కుష్మాదిరోగములవలన రక్షిం
 ౬. మ్రానివసుపువేళ్లు.

చోగ్రగ్ధా షడ్గ్రంథా గోలోమీ శతపర్వీకా.

౧౦౨

వక్తీతి వచా. వచ పరిభాషణే. పలుకునది. ౧. ఉక్తా
స్యా ఇతి ఉక్తగన్తా. ఉక్తమైనగంధముగలది. ౨. షట్ గ్ర
ర్వాణ్యస్య షడ్గ్రంథా. ఆఱు కనుపులు గలది. ౩. గోవి
స్య గోలోమీ. సీ. ఆవురోమములవంటి రోమములుగలది. ౪.
హూనిపర్వాణ్యస్య శతపర్వికా. అనేకములైన గణపులు గలది.

* శుక్లా హైమవతీ-

ప్రాయో హిమవతీ భవతీతి హైమవతీ. తఱుచుగా
ర్వతమందుఁ బుట్టునది. ౧. తెల్లవనపేట్లు.

* వైద్యమాతృ సింహస్యా తు వాళికా,
వృషోఽటరూష సింహస్యా వాసికో వాజిదంతకః.

వైద్యానాం మాతా హితకారిత్వా వైద్యమాతృ
వైద్యులకు తల్లివలె హితకారిణియైనది. ౧. హినస్తి రోగా
సీ. రోగములను హింసించునది. ౨. వాశ్యత ఇతి వాళికా. వ
శబ్దముచేయునది. ౩. మధు వర్షతీతి వృషః. వృషు నేచనే. లేన
నది. ౪. అటా వ్యాస్తా రోగో రోవతీత్యటరూషః. పా.
రుష హింసాయాం-వ్యాప్తము లైన రోగముల నణచునది. ౫.
స్యాకారపుష్పత్వాత్సింహస్యః. సింహమునోరువంటిపువ్వులు గ
వానయతీతి వాసికః, వస్తే ఆచాఢయతి వాసికః - కప్పుకొ
వాజిదంతాకారకేసరత్వా ద్వాజిదంతకః - గుట్టుపువండ్లవంటి
గలది. ౬. అడ్డసరపుచెట్టు పేట్లు.

* ఆస్ఫటా గిరికర్ణీ స్యా ద్విష్ణుక్రాంతాఽపరాజితా,

ఆస్ఫట తీత్యాస్ఫటా. స్ఫుట వికసనే-అంతట వికాస
పా. ఆస్ఫటా. ౧. గిరేః కర్ణసాదృశ్యా గ్లిరికర్ణీ-సీ. పర్వతము
వలె నుండునది. ౨. విష్ణోరివ క్రాంతి రస్యాః విష్ణుక్రాంతా -
టిశక్తిగలది. రక్షోహేతుత్వాద్విష్ణునా క్రాంతా విష్ణుక్రాంత
హేతువైనదాటవలన విష్ణుపుచేత నాక్రమింపఁబడినది. ౩. (=)
పరాజితాభూతైరతిరస్కృతా - కనుక నే భూతములచేత తిరస్క
నిది. ౪. విష్ణుక్రాంతముపేట్లు. ఆస్ఫటా గిరికర్ణీ శబ్దములు గల
కొందఱు.

ఇత్యుగన్తా తు కాణ్డేతు కోకిలా ట్టేతుర తురాః. ౧౦౮

ఇత్తోర్గంధ ఇవ గంధోఽస్య ఇత్యుగంధా-చెఱుకువంటి గంధ
లది. ౧. కాండేన ఇతురివ కాండేతుః-కాండచేత చెఱుకువంటిది.
కోకిలస్య అక్షిణీ ఇవ పుష్పాణ్యస్య కోకిలాక్షుః- కోవెలకండ్లవంటి
లు గలది. 3. ఇత్యుం రాతి సాదృశ్యాత్ ఇతురః - రా ఆదానే.
శ్యముచేత చెఱుకును బుచ్చుకొనునది. ౪. పారుష్యా త్తుర ఇవ
పారుష్యముచేత కత్తివలె నుండునది. ౫. గొలిమిడిపేళ్లు. కాకి
పేళ్ళనికొందఱు.

గాలేయ స్స్య చ్చీతశివా ఛత్రా మధురికా మిసి,
మశ్రేయాఽపి-

శాల్యతే శ్లాఘ్యతే శాకాయ భవతీతి శాలేయః. శాల శ్లాఘా
-శాకార్థమానని కొనియాడఁబడునది. ౧. శీతవీర్యత్వాచ్చివా
శీతశివా-చలవగలదౌటవలన శుభమునుజేయునది. ౨. ఛాద
భవనం ఛత్రా. ఛద అపవారణే-భూమిని గప్పియుండునది. 3.
రసయోగా స్తధురికా - మధురసముగలది. ౪. మస్యతి పరిణామ
క్తత్వేనేతి మిసి. సీ. మస పరిణామే. చేడై పరిణమించునది.
శ్రయితుం యోగ్యా మిశ్రేయా. ఔషధములలోఁ గూర్చుటకు
య్యమైనది. ౬. సదాపవేళ్లు.

అథ సింహుడ్డోః వజ్రదుః స్ను క్నుహీ గుడా. ౧౦౯
మస్తదుగ్ధా

సింహతుడ్డాభశాఖత్వాత్సింహుండః. సింహముఖముతో నమా
నకొమ్మలు గలది. పా. సీహుండః. ౧. వజ్రమివ భేదకత్వా ద్వ
పు. వజ్రమువలె స్త్రీహము మొదలైనరోగములను హింసించు
వజ్ర ఇవ స్కంధోఽస్య వా వజ్రదుః. వజ్రమువంటికొమ్మలుగల
౨. స్నుహ్యతి క్షీరం స్నుక్. 'హ-సీ. స్నుహీ. ఈ. సీ. వ్యూహ
కీ. పాలను వెల్పించునది. 3. ౪. గుడతిస్త్రిహాదిరోగేభ్యో గుడా.
తాయాం. స్త్రీహాదిరోగములవలన రక్షించునది. ౫. సమంతా
క్షీర మస్యాఞ్చితి సమంతదుగ్ధా. అంతటను పాలుగలది. ౬. జె
పేళ్లు.

* అథో వేల్ల మమోఘా చిత్రతఙ్జులూ,
తఙ్జుల శ్చ క్రిమిఘ్నుశ్చ విడఙ్గు వుంనవుంనకమ్.

వేల్ల తే వేల్లం. వేల్ల సంచలనే. చులకనై చలించునది.
యోజనత్వాదమోఘా. వ్యర్థముగానిది. ౨. చిత్రాస్తండుల
బీజా న్యస్యా శ్చిత్రతండులూ. నానావిధము లైననన్నవిత్తులు
తండులూ స్సంత్య న్యేతి తండులః. విత్తులు గలది. ౩. క్రిమీః హ
ఘ్నుః. హన హింసాగత్యోః. పురుగులఁజంపునది. ౪. విడతి రోగ
విడ భేదనే. రోగమును జెఱుచునది. ౫. వాయువిశంగముపేళ్లు

* బలా వాట్యాలకః-

బలంత్యనయా బలా. బల ప్రాణనే-దీనిచేత బ్రతుకుద
వటతి వేష్టయతీతి వాట్యాలకః. వట వేష్టనే. పటచూనియ
వాటమలతీతి వాట్యాలకః. అల భూషణాదా, వృక్షవాటిక
చునది. ౨. చిట్టాముదపుచెట్టుపేళ్లు.

* ఘట్టారవా తు శణపుష్పికా,

ఘంటాయాః రవోఽస్యా ఇతి ఘంటారవా. ఎండినవ
టవంటిశబ్దముగలది. ౧ శణన్యేవ పుష్పాణ్యస్యాః శణపుష్పిక
మువంటి పువ్వులుగలది. ౨ గిలకచెట్టుపేళ్లు.

* మృద్వీకా గోస్తనీ ద్రాక్షా సావద్వీ మధురనేతి చ.

మృద్యత ఇతి మృద్వీకా - మెదువఁబడినది. ౧. గోస్త
త్వాద్గోస్తనీ - నీ. ఆవుచన్నులవంటిపండ్లు గలది. ౨. ద్రాక్షి దా
ద్రాక్షా-ద్రా కుత్సాయాం గతౌ - దాహాధికమును బోగొట్టు
సావదుత్వా త్సావద్వీ-నీ. రుచియైనది. ౩. మధురసయోగా
మాధుర్యముగలది. ౪. ద్రాక్షపేళ్లు.

* సర్వానుభూతి సర్వశా త్రిపుటా త్రిపుతా త్రిపుత్,
త్రిభణ్డీ రేచనీ-

మధురతిక్తాదీనాం సర్వరసానానుభూతిరత్రేతి స
తిః- నీ. తీపు చేదు మొదలైనసర్వరసములయొక్క అనుభ
యందుఁగలదు. ౧. సరతీతి సర్వశా-వెళ్లునది. ౨. త్రయః పుటా
త్రిపుటా-మూడుపుటములు గలది. ౩. త్రిభిః పుటై ర్వియ

త్రయతి త్రివృతా - వృత్తం పరణే - మూడుపుటములచేతఁ గప్పఁబడు
ది. ర. కఫహరణపి త్రహరణ రేచకత్వరూపాణాం త్రయాణాం గుణా
ం వృత్తిర్వర్తన మత్రేతి త్రివృత్ - త. సీ. వృతు వర్తనే-శ్లేష్మహరణ
త్రహరణరేచకత్వము లనెడు మూడుగుణములయొక్క వర్తనము దీని
నందుఁగలదు. గి. త్రిభిర్గుణైర్భూత తేజబ్ధ్యత ఇతి త్రిభంజీ సీ. శ్లేష్మహ
రణమైన 3 గుణములచేతఁ బలుకఁబడునది. ఓ. రేచయతీతి రేచసీ.సీ.
విత్ పృథగ్భావే - భిన్నముగాఁ జేయునది. ౭. తెల్లతెగడపేళ్లు.

శ్యామాపాలిన్ద్రావ్య తు సుషేణికా.

౧౦౮

కాలా మసూరవిద శార్ధచన్ద్రా) కాలమేషికా,

కృష్ణవర్ణత్వాత్ శ్యామా - నల్లనిది. ౧. పాలయతి రోగేభ్యః
శీన్తి సీ. పాల రక్షణే-రోగములవలన రక్షించునది. పా. పాలినీ. ౨.
మృ సిన్తో క్రిమీకా సుషేణికా-షిఞ్ బంధనే-పురుగులను మిక్కిలి
బంధునది. 3. కాలవర్ణత్వా త్కాలా-నల్లనిది. ర. మసూర ఇవ విదళా
మసూరవిదళా-చిఱుసెనగలవలె వ్రక్కలై యుండునది. పా. మయూర
విదళా. గి. కథంచీత్ అర్థచంద్రసదృశదళత్వాదర్థచంద్రా - అర్థచంద్ర
దృశములైన ఆకులుగలది. ఓ. కాలేన వర్ణేన మిష్యతే కాలమేషికా.
మ శబ్దే-నల్లవన్నచేతఁ జెప్పఁబడునది. ౭. నల్ల తెగడపేళ్లు.

మధుకం క్షీతకం యష్టిమధుకం మధుయష్టికా.

౧౦౯

మధుకర త్వేన మధుసమత్వా న్మధుకం- తీఁపుచేత తేనెకు సరి
యగును. ౧. క్షీబత్వం తకతి ప్రతిహంతి క్షీతకం-తక ప్రతిఘాతే. నపుంసక
యగును జెఱుచునది. ౨. యష్టిరూపం మధుకం యష్టిమధుకం - కోల
మధుకము. 3. మధునా తుల్యా యష్టిర్మధుయష్టికా-తేనెతో న
మైనయష్టి. ర. అతిమధురమువేళ్ళు.

విదారీ షీరశుక్లేషుగన్ధా క్రోష్టీచ యా సితా,

విదారయతి భూమిం విదారీ, సీ. దృఢా విదారణే - భూమిని వ్ర
లించునది. విదార్యతే పచ్యతే విదారీ, పక్వము చేయఁబడునది. ౧.
రేణ శుక్లేష షీరశుక్లా. పాలచేత తెల్లనైనదానివలె నుండునది. ౨.
క్షోర్గంధ ఇవ గంధోఽస్య ఇత్యుగంధా-చెఱుకువంటి గంధముగలది.
మధురత్వాత్ పృష్యాదిప్రయోగేషు సమర్థాహమితి క్రోశతీతి క్రో

స్త్రీ). నీ. కృశ ఆహ్వానే రోదనే చ. ధాతువర్ధనమందు సమర్థము
ఁజెట్టునది. ౪ నల్లనేలగుమ్ముడుపేళ్లు.

* అన్యాయ క్షీరవిదారీ స్యా న్మహాశ్వే తర్జగన్ధికా.

క్షీరవద్విదారీ క్షీరవిదారీ. నీ. పాలు గలగుమ్ముడు. ౧.
శ్వేతత్వాత్ మహాశ్వేతా. పాలచేత మిక్కిలి తెల్లనైయుండునది
ఋతుసదృశా హింస్రా పిత్తాదిరోగా గంధయతి నాశయతి
క్షుగంధికా. గంధ అర్ధనే ఎలుగుగొడ్డువలె క్రూరము లై నపై
రోగములఁ జెఱుచునది. ౩. తెల్లనేల (పాల) గుమ్ముడుపేళ్లు.

* లాజ్గలీ శారదీ తోయపిప్పలీ శకులాదనీ,

లాజ్గలాకారత్వాత్ లాజ్గలీ. నీ. నాఁగేలువలె నుండునది
శరది భవా శారదీ. శరత్కాలమునందుఁబుట్టునది. ౨. తోయజ
లీ తోయపిప్పలీ. నీళ్లయందుఁ బుట్టినపిప్పలి. ౩. శకులైర్జన్మైర్
శకులాదనీ. నీ. అద భక్షణే. మత్స్యములచేత భక్షింపఁబడునది
నీరుపిప్పలిపేళ్లు.

* ఖరాశ్వా కారవీ దీప్య మయూరో లోచమస్తకః.

ఖరత్వ ముష్ణత్వ మశ్నుత ఇతి ఖరాశ్వా. అశూజ్ వ్యాప్తా.
త్వమును బొందునది. ౧. కేన జలేన చాతి కరవః మయూరః కర
యం కారవీ. రు శబ్దే. ఉదకముచేతఁ గూయునది నెమలి. దానివ
ధమైనది. ౨. దీప్యతే అనేనేతి దీప్యః దీపీ దీప్తా - దీనిచేత దీప్
ప్రకాశింపఁ జేయఁబడును. ౩. మీనాత్యగ్నిమాన్ద్యం మయూరః.
లోహింసాయాం - అగ్నిమాన్ద్యమును జెఱుచునది. ౪. లోచ
నీతం మస్తక మస్య లోచమస్తకః. పొందింపఁబడినశిరస్సుగలది. గి.
ముపేళ్లు.

* గోపీ శ్యామా శారిబా స్యా చ్చస్త్ర నోత్పలశారిబా,

అతిసారరోగిణం గోపయతీతి గోపీ. నీ. గుఱ్ఱా రక్షణే. అ
రరోగము గలవానిని రక్షించునది. ౧. శ్యామవర్ణత్వాత్ శ్యా
నల్లనైనది. ౨. శీర్శంతే అనయాదోషా ఇతి శారిబా, శ్యా హి
యాం. దోషములు దీనిచేత సంహరింపఁబడును. ౩. చందయతి చ
ధేన ఆహ్వాదయతీతి చందనా. చది ఆహ్వాదనే. పరిమళముచేత సంతో

జేయునది. పా. అనంతా. ౪. ఉత్పలాభపుష్పత్వా దుత్పలశారిబా.
 బ్లకలువలవంటి పుష్పలుగలది. ౫. మామెన (సుగంధిపాల) పేళ్లు.

యోగ్య మృద్ధి సిద్ధిలక్ష్యై వృద్ధేరప్యహ్వాయా ఇమే. ౧౧౨
 ఔషధయోగే సాధు యోగ్యం. ఔషధయోగములయందు
 బుదిది. ౧. ఋషోత్త్యనయేతి ఋద్ధిః. సీ. ఋతు వృద్ధా-దీనిచేత వృ
 షణ్ణంబును. ౨. సిద్ధ్యత్యారోగ్యమనయేతి సిద్ధిః. సీ. ఆరోగ్యము దీని
 చేత సిద్ధించును. ౩. అప్తవర్గయోగే లక్ష్యత ఇతి లక్ష్యః. సీ. లక్ష్య దర్శ
 నంనయోః. అప్తవర్గయోగమందుఁ గనఁబడునది. ౪. ఋద్ధి యనుగం
 ద్రవ్యముపేళ్లు. వృద్ధియనుదానికిని పేళ్లు.

కదళీ వారణబుసా రమ్భా మో చాంశుమత్ఫలా,
 కాష్ఠీలా.

కేన వాయునా దళతీతి కదళీ. సీ. దళ విశరణే. వాయుపుచే
 గులునది. ౧. వారణేన బుస్పత ఇతి. వారణబుసా. బుస ఉత్సర్గే. ఏ
 గుచే బెల్లగింపఁబడునది. ౨. రమంతే అస్యాం రంభా-రము క్రిడా
 మాం. దీనియందు రమింతురు. ౩. ముచ్చతి త్వచం మోచా - ము
 చ్చా మోక్షణే. పట్టలనువిడుచునది. ౬. అంశుమంతి ఫలాన్యస్యా ఇ
 అంశుమత్ఫలా. కాంతియు క్తము లైనఫలములుగలది. ౫. కా ఈ
 దష్ఠీలం మజ్జాస్యా ఇతి కాష్ఠీలా. ఇంచుకంత సారముగలది. ౬. అరః
 బెల్లుపేళ్లు.

ముద్గవర్ణీ తు కాకముద్గా నహేత్యపి. ౧౧౩

ముద్గవర్ణీన పర్ణాన్యస్యా ఇతి ముద్గవర్ణీ. పెసర ఆకులవంటి ఆకు
 లుగలది. ౧. హీనముద్గత్వా త్కాకముద్గా. హీనమైనపెసలుగలది. ౨.
 హతే వాతరోగం సహ - వాతరోగమును సహించునది. ౩. పిల్ల
 పెసరపేళ్లు.

వార్తాకీ హింగులీ సింహీ భణ్డాకీ దుష్ప్రధర్షణీ,

ఆరోగ్యాయ వర్తత ఇతి వార్తాకీ. సీ. వృతు వర్తనే. ఆరోగ్య
 ముకొరకు వర్తించునది. వార్తం నిరామయంకరోతీతి వార్తాకీ -
 వ్యాధిరహితునిఁ జేయునది. పా. వార్తాకూః. ఊ. సీ. ౧. హినోతి వ
 తే హింగులీ. సీ. హిగతౌ వృద్ధా చ. వృద్ధిని బొందునది. ౨. హిన

స్తి కంటకై : సింహీ. నీ. హిసి హింసాయూం - ముండ్లచేతఁ బీడించు
3. భటతి విభ ర్తనయా దీవనాగ్ని మితి భంటాకీ. నీ. భట భ
జనుఁడు దీనిచేత దీవనాగ్నిని భరించును. ౪. కంటకై : దుఃఖేన
వ్యత ఇతి దుష్ప్రధర్షిణీ. నీ. ఇ ధృషా ప్రాగల్భ్యే. ముండ్లచేత ప్ర
మునఁ బట్టుకోఁబడునది. ౫. ములకచెట్టుపేళ్లు.

* నాకులీ సురసా నాగసుగంధా గంధనాకులీ.

నకులేష్టా భుజ్జాక్షీ ఛత్రాకీ సువహః చ సా,

నకులనా మియం ప్రియా నాకులీ. నీ. ముంగిసలకు ప్రియ
నది. ౧. కోభనో రసోఽస్యా ఇతి సురసా. మందిరసము గలది.
నాగానాం సర్పాణామివ సుగంధోఽస్యా ఇతి నాగసుగంధా. సర్ప
లవంటిపరిమళముగలది. 3. “నాగసుగంధా” అనుచోట రాన్నా,
ధా, అని రెండు నామములుగాఁ గొందఱు. గంధేన నకులనా మి
గంధనాకులీ. నీ. గంధముచేత ముంగిసలకు సంతోషమును జే
సి. ౪. నకులనామిష్టా నకులేష్టా. ముంగిసలకుఁ బ్రియమైనది. గ
ర్భనయన సదృశపుష్పవత్వాత్ భుజ్జాక్షీ. నీ. పాముకన్నువ
పువ్వులుగలది. ౬. ఛత్రాభాని పద్మాన్యకతీతి ఛత్రాకీ. నీ. అక
లాయూం గతౌ-గొడుగులవంటి ఆకులను బొంది యుండునది. ౭.
గంధం వహతీతి సువహః. వహ ప్రావణే. పరిమళమును వహించు
౮. సర్పాక్షీ పేళ్లు.

* విదారిగ స్థాంశుమతీ సాలవర్ణీ స్థిరా ధ్రువా.

విదారిగ ఇవ గంధోఽస్యా ఇతి విదారిగంధా. నేలగుమ్మడివా
గలది. ౧. దీర్ఘ మూలరూపా అంశవస్సంత్వస్యా అంశుమతీ. నిడు
వేళ్ళను కిరణములు గలది. ౨. సాలస్యేవ పద్మాన్యస్యా స్థిరవర్ణీ.
యాకులవంటి యాకులు గలది. 3. తిష్ఠతీతి స్థిరా. స్థా గతినివృత్తై.
వాచ. ధ్రువ స్థైర్యే. స్థిరమైనది. ౪. ముయ్యాయకు పొన్న పేళ్లు.

* తుండ్తికేరీ సముద్రాంతా కార్యాసీ బదరేతిచ,

తుండికా వదనగతతోగా ఈరయతి ప్రేరయతీతి తుండిక
నీ. ఈర ట్లేపే. ముఖగతములైన నరోగములను బోఁగొట్టునది. ౧. ద
ప్రసరాత్పుముద్రాంతా. దవ్యగాఁ బోవునది. ౨. జనోపకారాయ

కర్పాసీ. సీ. కృపూ సామర్థ్యే. జనోపకారముకొరకు నమర్థమై
 పా. కర్పాసీ. 3. బదరాభ ఫలత్వాద్బదరా. రేగుపండువంటి
 పళ్లెగది. ౪. ప్రత్తిచెట్టుపేళ్లు.

భారద్వాజీ తు సా వన్యా-

భరద్వాజసృష్టత్వాత్ భారద్వాజీ. సీ. భరద్వాజమునిచేఁ బు
 ప్పబడినది. ౧. అడవిప్రత్తి.

శృంగీ తు వృషభో వృషః. ౧౧౬

శృంగాకారావయవత్వాత్ శృంగీ. న. పు. అతఏవ వృషభసా
 ద్యవృషభః. పా. ఋషభః. వృషశ్చ. కొమ్మువంటి అనయవములు
 దిగుక శృంగీ. వృషభమువలె నుండునది గనుక వృషభము. ఋష
 భ. వృషమును. ౧. ౨. 3. వృషభమహావృషభము పేళ్లు.

గాక్షేరుకీ నాగబలా ఝషా హ్రస్వగవేధుకా,
 గాంగ మీరయతి పవిత్రత్వా ద్ధాంగేరుకీ. పవిత్రమాటచేత
 గాంగబంధ మైనజలమును దిరస్కరించునది. ౧. నాగానాం గజా
 బలకృన్నాగబలా. ఏనుఁగులకు బలమును జేయునది. ౨. ఝషతి
 గం ఝష. ఝష హింసాయాం. రోగమును జెఱుచునది. 3. హ్ర
 గవి జలే ఏధత ఇతి హ్రస్వగవేధుకా. ఏధ వృద్ధా. కొంచెమునీళ్ల
 వృద్ధిఁబొందునది. ౪. బీర (జిబిలిక) చెట్టుపేళ్లు.

ధామార్గవో ఘోషక స్సన్యిత-

ధామ ఆర్జయతీతి ధామార్గవః-అర్జ అర్జనే-కాన్తి నార్జించునది.
 సుష్కదశాయాం ఘోషయతీతి ఘోషకః-ఘుషిర్ శబ్దే. ఎండినప్పు
 ఘోషించునది. ౨. తెల్లపూవులు గల ఆవడచెట్టుపేళ్లు.

మహాజాలీ స వీతకః. ౧౧౭

మహా జ్వలం వితాన మస్యా ఇతి మహాజాలీ. మహత్తైనవిస్తార
 లది. ౨. పచ్చపూవులయావడచెట్టుపేళ్లు.

జ్యోత్స్నీ పటోలకా జాలీ-

జ్యోత్స్నీరాత్రా వేవ భాననాత్ జ్యోత్స్నీ. సీ. వెన్నెలగలరా
 త్రందు లెస్సగాఁ బ్రకాశించునది. ౧. పటలి విస్తీర్ణత ఇతి పటోలి
 పటం పటనదృశం పుష్పసమూహం ఉలత్యావృణోతీతి వా పటోలి

కా - ఉల ఆవరణే-వి స్తరించునది. కోకవలెఁ దెల్లగానుండు పు
లది గనుక పటాలిక. ౨. పుష్పే జాలసదృశత్వా జ్ఞాతీ. సీ. పు
లయందు వలవలె నూత్నమై తేలికగా నుండునది. ౩. పొట్టచెట్టు.

* నాదేయీ భూమిజమ్ముకా,

నద్యాం భవా నాదేయీ. సీ. ననియందుఁ బుట్టినది. గ
మాజంబూ; భూమిజంబుకా-భూమియందుఁ బుట్టిన నేరేడు. ౨
నేరేడుపేర్లు.

* స్యా ల్లాజ్గలీ త్వగ్నిశిఖా.

లాంగలీవ గర్భభేదనా ల్లాంగలీ. సీ. నాఁగేలువలె గర్భ
భేదించునది. గ. ఉష్ణవీర్యత్వాదగ్నిశిఖా. ఉష్ణమైనది. ౨. తల
చెట్టుపేర్లు, చిన్నచెఱ కని కొండలు.

* కాకాక్షీ కాకనాసికా.

కాకన్యేవాజ్ఞం ఫలమస్యా ఇతి కాకాక్షీ. సీ. కాకివంటి
లు గలది. గ. కాకనాసికాసదృశ ఫలత్వా త్కాకనాసికా. కాకి
వంటి ఫలములు గలది. ౨. కాకిదొండపేర్లు.

* గోధాపదీతు సువహా-

గోధా ఇవ పదోఽస్యా ఇతి గోధాపదీ. సీ. ఉడుముకా
అడుగులుగలది. గ. సుష్ణు వహత్యారోగ్యం సువహా-వహ ప్రా
లెస్సగా నారోగ్యమును వహించునది. ౨. చెప్పుతట్టచెట్టుపేర్లు.

* ముసలీ తాళమూలికా,

ముస్యతి రోగాః ముసలీ. సీ. ముస ఖండనే-రోగముల
డించునది. గ. తాళన్యేవ మూల మస్యా ఇతి తాళమూలికా
చెట్టువంటి మొదలుగలది. ౨. నేలతాటిపేర్లు.

* అజశృంగీ విషాణీ స్యాత్ -

అజశృంగాభఫలయోగా దజశృంగీ. సీ. అతపవ విషా
సీ. మేఁకకొమ్మలవంటి ఫలములు గలది. గనుక అజశృంగీ
యు. ౨. దుష్టుపులీఁగపేర్లు.

* గోజిహ్వ దార్వికే సమే.

CC-0. గోజిహ్వదార్వికే సమే. గోజిహ్వదార్వికే సమే. గోజిహ్వదార్వికే సమే. గోజిహ్వదార్వికే సమే.

గ. దారయతి రోగోఽ దార్వికా. దృఢ విదారణే-రోగములను హరించునది. ౨. బెండచెట్టుపేళ్లు. ఎద్దునాలుకచెట్టుపేళ్లు.

తాంబూలవల్లీ తామ్బూలీ నాగవల్లీపి-

తాంబూలార్థం వల్లీ తాంబూలవల్లీ - తాంబూలముకొఱకై న
గ. తామృతి వివశో భవత్యనయా జన ఇతి తాంబూలీ. సీ.
గ్లానా. దీనిచేత నరుడు వివశుఁ డగుచున్నాఁడు. ౨. నాగవల్లీ
జాతత్వా న్నాగవల్లీ. సీ. ఐరావతముయొక్క కట్టుకంబ
యై బుట్టినది. “నాగాలానే యతోజాతా నాగవల్లీ భవిష్య” తీతి
అవచనం. నాగలోకాదాసీతా వా వల్లీ నాగవల్లీ. నాగలోకము
నే బడినతీగె. ౩. తమలపాకుతీగెపేళ్లు.

అథ ద్విజా,

హరేణా రేణుకా కా స్తీ కపిలా భస్మగంధినీ. ౧౨౦

ద్విజాయతే ద్విజా. రెండుమార్లుపుట్టునది. గ. హరితి రోగోఽ
హరేణా. సీ. హృత్ హరణే-రోగములను హరించునది. ౨. రేణు
కాద్రేణుకా. ధూళి గలది. ౩. కుంతై దుర్వాససా దత్తా కాం
సీ. కుంతికొఱకు దుర్వాసునిచే నియ్యబడినది. ౪. కపిలవర్ణత్వా
కపిలవర్ణముగలది. ౫. భస్మనా గంధయతి భస్మగంధినీ. సీ.
అర్ధనే-ధూళిచే బీడించునది. రేణుక యనుగంధద్రవ్యముపేళ్లు.
లము.

ఏలావాలుక మైలేయం సుగని హరివాలుకమ్,

వాలుకం చ.

ఏలావ ద్వలతే ఏలావాలుకం. వల సంచలనే - ఏలకతీగెవలె
చునది. పా. ఏలివాలుకం. గ. ఇలాయాం భవ మైలేయం-భూమి
యై బుట్టినది. ౨. శోభనో గంధో యన్యేతి సుగంధీ. న. ప్న.
విశరిమశముగలది. ౩. హరి కపిలవర్ణం వాలుకం హరివాలుకం-కపిల
మైనవాలుకము. ౪. వలతే వాలుకం-చలించునది. ౪. కూతురు
యై పేళ్లు. నూగుదోసచెట్టు.

అథ పాలజ్ఞా ముకుందః కున్దుకున్దురూ. ౧౨౧

పాలేన రక్షణేన అంశ్యత ఇతి పాలంశ్యా. అకి గతౌ - రక్షణము

చేత బొందఁబడునది. పా. పాలుకావ్య. ౧. ముఖాత్కుంద ఇ
భాతి ముకుందః. ముఖమునలన మొల్లవలెఁ దోచునది. ముఖము
క్రీతి ముకుందః-ముఖమును తడిగలదానిఁగాఁ జేయునది. ౨. కు
ప్రతిభాతీతి కుందః. పా. కుందుః. పు. మొల్లవలెఁ బ్రకాశించు
కుంద్యతి మూలై రితికుందురుః. పు. దో అవఖండనే-భూమిని
బీడించునది. ౪. కుందురుష్కు మనుగంధద్రవ్యముపేళ్లు.

* బాలం పీఠే బేర బర్హి స్థోదీచ్యం కేశామ్బునామ చ,
వలతేభువం మూలబాహుశ్చా ద్బాలం. వబయోరభేదః.
సంవరణే. భూమిని వేళ్లచేతఁ జుట్టుకొనునది. ౧. నిగూఢత్యే
యుక్తమివ బేరమస్యేతి పీఠేరం. గూఢమైయుండునది గను
తోఁ గూడిన శరీరముగలదానివలె నుండునది. ౨. బర్హి తే వర్ధతే
వృం. బృహ వృద్ధా. వృద్ధిఁ బొందునది. ౩. ఉదగ్దేశే భవ ముదీ
ఉత్తరదేశమందుఁబుట్టినది. ౪. కేశస్యాంబునశ్చ పర్యాయనా
స్యేతి కేశాంబునామ. న. న. వెండుకలయొక్కయు నీళ్లయొక్క
పర్యాయనామముగలది. ౫. కురువేరుపేళ్లు.

* కాలానుసార్య వృద్ధాశ్చపుష్ప శీతశివాని తు.

శై లేయమ్.

శీతోష్ణభ్యాం కాలోఽనుసార్యతేఽనేనేతి కాలానుసార్య
శీతోష్ణములవలన కాలము దీనిచేత ననుసరింపఁబడును. ౧. చిరస్థాయ
దృష్టం. అనేకకాలముండునది. ౨. అశ్శనః పుష్పం అశ్శపుష్ప
పుష్ప. ౩. శీతవీర్యేణ శివం శీతశివం - చలువచేత శుభస్వరూపమై
శిలాయాం భవం శై లేయం-శిలయందుఁ బుట్టినది. ౫. తాతిపుష్ప

* తాలవర్ణి తు దైత్యా గన్ధకుటీ మురా,

గన్ధినీ-

తాళస్యేవ పర్ణాన్యస్యా ఇతి తాళవర్ణి. నీ. తాళవర్ణము
ఆకులు గలది. తలభవం పర్ణమస్యా ఇతి తాలవర్ణి - భూతలము
బుట్టునట్టి యాకులుగలది. ౧. మురదైత్యనామయోగాత్ దైత్య
మురుఁ డనెడురాక్షసునిపేరుగలది. ౨. గంధన్య కుటీ గృహం
కుటీ. నీ. గంధమునకు ఉనికిపట్టు. ౩. మురతీతి మురా. ముర పేర్లు

కొనునది. ౪. గంధోఽస్యా అస్తీతి గంధినీ. సీ. గంధము గలది. ముర యనుగంధద్రవ్యముపేళ్లు.

గజభక్ష్యాతు సువహః సురభీ రసా.

౧౨౩

సుహారణా కుస్తురుకీ సల్లకీ హ్రాదినీతి చ,

గజైర్భక్ష్యత ఇతి గజభక్ష్యా - గజములచేత భక్షింపబడునది. పుష్ప సహ త్యామోదం సువహః - పహ ప్రాపణే, పరిమళమును వహించునది. ౨. ఘ్రాణతర్పణగంధత్వా త్సురభిః. సీ. గజమునకు నిష్ట మైనగంధము గలది. ౩. రస్యత ఇతి రసా - రస గ్రహణచేత చప్పటింపబడునది. ౪. మహతౌ ఈరణం ప్రేరణం గజానాం తే అస్యా ఇతి సుహారణా - ఈర ప్రేరణే. ఏనుగులకు భక్షణార్థ మహతైనపేరణము దీనియొడఁ గలదు. ౫. కుంద్యతే మూలైరితి కుస్తురకీ. సీ. దో అవఖండనే - వేళ్ళచేత భూమిని బీడించునది. ౬. స్పృత్య లక్యతే అస్వాద్యతే గజైరితి సల్లకీ. సీ. లకి ఆస్వాదనే - ఏనుగులచేత తెన్నగా నాస్వాదించబడునది. ౭. హ్రాదోఽస్యా ఇతి హ్రాదినీ - అవ్యక్తశబ్దముగలది. ౮. అందుగుచెట్టుపేళ్లు.

అగ్నిజ్వాలా సుభిక్షౌ తు ధాతకీ ధాతుపుష్పికా.

౧౨౪

అగ్నిజ్వాలాభవుష్పత్వాదగ్నిజ్వాలా - అగ్నిజ్వాలలవంటి పువ్వు లది. ౧. శోభనా భిక్షౌప్తార్థ నాస్యామితి సుభిక్షౌ - మంచిప్రా ప్తీనియందుఁ గలదు. ౨. దధాతి పుష్పాణీతి ధాతకీ. సీ. డు ధా ధారణపోషణయోః - పుష్పములను ధరించునది. ౩. ధాతువద్ర పుష్పాణ్యస్యా ఇతి ధాతుపుష్పికా - జేగురువలె నెఱ్ఱనై నపువ్వులు. ౪. ధాతకీకుసుమమనెడి గంధద్రవ్యముపేళ్లు.

పుష్పీకా చంద్రబాలైలా నిష్కృటి ర్బహుళా-

బహుఫలయోగాత్పుష్పీకా - అనేకఫలములుగలదాటచేత ఘ నది. ౧. చంద్రస్య బాలేవ పుత్రికేవ చంద్రబాలా - కర్పూరము కూతురివలె నుండునది. ౨. ఏలయతి ప్రేరయతి ముఖదార్గంధ్య ఏల. ఇల స్పృష్న ప్రేరణయోః - ముఖమందలి దుర్వాసనను బోగొ ఁ. ౩. నిష్కృంతా కుటేః కోశా నిష్కృటిః. సీ. మొగ్గలను యుండునది. ౪. బహూని ఫలాని లాతీతి బహుళా. లా దానే-

బహుఫలముల నిచ్చునది. ౧. పెద్దయేలకులపేళ్లు.

* అథ సా,

నూత్నోపకుఞ్చికాతుత్థా కోరణీ త్రిపుటా త్రిటిః.

ఉపకుంచతి అల్పీభవతీ త్యుపకుంచికా - కుంచ గతికా
భావయోః. కొంచెమైయుండునది. ౧. తుదతి తాపం తుత్థా -
వ్యధనే-తాపమునుబోగొట్టునది. పా. తుచ్చా. ౨. కురతి
తే కోరంగీ. నీ. కుర శబ్దే - మ్రోయునది. ౩. త్రిపుటాకారకా
పుటా - మూడుపుటలుగలది. ౪. నూత్నత్వాత్పుట్యతీతి త్రి
పుట ఛేదనే-నూత్నమగుటచేఁ ద్రుంచబడునది. ౫. సన్నయేలకు.

* వ్యాధిః కుష్ఠం పారిభావ్యం వాప్యం పాలక ముత్పలమ్,

కుష్ఠవ్యాధినామాన్యస్య సంతీతి వ్యాధిః. పు. కుష్ఠవ్యా
కృపేళ్ళు గలది. ౧. కా తిష్ఠతీతి కుష్ఠం. ప్లా గతినివృత్తే.
యందుండునది. ౨. పారిషు తోయేషు భవతీతి పారిభావ్యం-
డుస్థలమందుఁ బుట్టునది. ౩. వాప్యం భవం వాప్యం-బావుల
బుట్టునది. పా. వ్యాప్యం. ౪. కోష్ఠం పాకం లాతీతి పాకలం.
దానే - ఇంచుకంత ఉష్ణపాకమును గ్రహించునది. వ్యాధిపా
త్వాద్వా పాకలం - వ్యాధిపర్యాయముగలది. ౫. ఉత్పలాభవ్య
దుత్పలం-కలువలవంటి పువ్వులుగలది. ౬. చెంగల్వకోష్ఠపేళ్ళు.

* శఙ్ఖినీ చోరపుష్పీ స్యా త్కేశినీ-

శంఖాభవుష్ణయోగాత్ శంఖినీ. నీ. శంఖమువంటి పుష్ప
ది. ౧. రాత్రావేప పుష్ప్యతీతి చోరపుష్పీ. నీ. రాత్రియందుఁ బూ
౨. కేశ ప్రరోహత్వాత్కేశాన్యంత్యస్యా ఇతి కేశినీ. నీ. వెండ్రుక
వలన మొలచును. ౩. కడిలచెట్టుపేళ్ళు. వద్ద పుతీగపేళ్లనికొండ

* అథ వితున్నకః.

ఝటామలాజ్ఘటా తాలీ శివా తామలకీతిచ,

వితుద్య తేపి త్తశ్లేష్ఠాదికమనేనేతి వితున్నకః. తుద వ్యధనే
చేత పి త్తశ్లేష్ఠాదులు వీడింపఁబడును. ఝటఃఫలసంఘాతో
ఝటా-ఫలసమూహముగలది. ౨ రోగహరత్వాదమలా - రోగహ
రించునది. ౩. అత్ అశ్శర్మకాన్ఝటః సంఘాతో-౨స్యా ఇత్య

వ్యయము జేయునమూహముగలది. ౪. తాడయతిరోగానితితాళీ, తడ ఆఘాతే, శడయోరభేదః-రోగమునుబోగొట్టునది. ౫. ఆరోగ్యవశమంగళపేతుత్వాత్ శివా-ఆరోగ్యరూప మైనశుభమునకు పేతునది. ౬. తామ్యతేకాంక్ష్యతఇతి తామలకీ. తముకాంక్షాయాం-క్షయించునది. ౭. నేలయునిరిక పేళ్లు.

ప్రపాండరీకం పాండర్యమ్-

ప్రకర్షణే పుండరీక స్వేదం రూపాంతరం దాహహరత్వాత్ప్రపాం-
రీకం. దాహమును హరించునదిగనుక తెల్లదామరకు రూపాంతరమై
గ. అస్వేదకదేశానుసారితావత్పొండర్యమితి దేశీయం-ప్రపాండరీక
మ శబ్దమునకు పాండర్యమునునది దేశీయము. పా. పుండర్యం. ౨.
పండరీకమను గ్రంథిద్రవ్యము పేళ్లు.

అథ తున్నః కుబేరకః.

౧౨౭

కుణిః కచ్చః కాన్తలకో నద్దివృక్షః-

తుద్యతే హస్త్యాదిభిరితి తున్నః. తుద న్యథనే-గజాదులచేబీడిం
చునది. ౧. కుత్సితంబేరమస్యాస్తీతికుబేరకః- కుత్సితమైన శరీర
లది. ౨. శాఖాభంగాత్కృతీతికుణిః. పు. కుశబ్దే-కొమ్మలు విరు
ప్పుడు మ్రోయునది. ౩. కష్యతేగజైః కచ్చః. కష హింసాయాం-
ములచే బీడింపబడునది. ౪. కన్య జలన్య అంతం గచ్ఛంతీతి కాం
గజాః తైర్లక్యత ఇతి కాంతలకః. లకి ఆస్వాదనే-జలసమీపమును
చువనిగనుక కాంతము లనగా గజములు. వానిచేత నాస్వాదింప
నది. ౫. నన్దయతీతి నన్దీ. నన్దిసంజ్ఞకో వృక్షః నద్దివృక్షః. సంతోష
నది గనుక నన్ది. నందియను పేరుగలవృక్షము. ౬. నందివృక్ష
పేళ్లు.

అథ రాక్షసీ,

చక్షాధనహరీ షేమ దుష్పత్ర గణహానకాః.

౧౨౮

రక్ష్యంతే అస్యా ఇతి రాక్షసీ. సీ. రక్ష పాలనే, దీనివలన రక్షిం
చును. ౧. తీక్ష్ణత్వాత్ చండా-తీవ్రమైనది. ౨. బహుమూల్యత్యేన
హరతీతి ధనహరీ. సీ. హృష్ణో హరణే. బహుమూల్యమౌటచేత
మును హరించునది. ౩. క్షీయతి వసత్స్యస్త్రి గన్త ఇతి షేమః. క్షీ ని

వాసగశ్లోః. గంధము దీనియం దుండును. ర. దుష్టాని పత్ర
దుష్పత్రః. దుష్ట మైన ఆకులు గలది. ౫. గణం హాసయతీతి గణ
హాసే హాసనే. సమూహమును సంతోషపెట్టునది. ౬. నల్లక
పేళ్లు. బలరక్కసిపేళ్లని కొందఱు.

* వ్యాఖ్యానమునం వ్యాఖ్యనఖం కరణ్ణం చక్రకారకమ్,

వ్యాఖ్యన వ్యాఖ్యన ఆయుధంనఖ మివ తిష్ఠతీతి వ్యాఖ్య
పా. వ్యాఖ్యానమునం, వ్యాఖ్యనఖం చ. పులిగోరువలె నుండునది.
కం ఉదకం రణ్ణయతీతి కరణ్ణం. రంజ రాగే. ఉదకమును రా
బొందించునది. పా. కరణం. ౩. చక్రం ధూపద్రవ్యమేళనం కరో
కారకం. ధూపద్రవ్యమేళనమును జేయునది. ర. నఖమును గంధ
ము పేళ్లు. పులిగోరుచెట్టు.

* సుషిరా విద్రుమలతా కపోతాఙ్ఘ్రి ర్నటీ నలీ.

ధమ న్యజ్ఞనకేశీ చ-

సుషిః రద్ధం అస్యా అస్తీతి సుషిరా. రంధ్రముగలది. పా. శ
౧. విద్రుమవ ద్రక్తత్వా ద్విద్రుమలతా. పగడపుతీగెవలె నెట్ట
డునది. ౨. కపోతాఙ్ఘ్రినదృశమూలత్వా త్కపోతాఙ్ఘ్రి. నీ.
కాల్లవంటివేళ్ళు గలది. ౩. వాయువశాన్నటతి చలతీతి నలీ. నీ. నట
వాయువశముననటించునది. ర. నలం ఛిద్రమస్యా అస్తీతి నలీ. నీ.
నఁగా రంధ్రము. అది గలది. ౫. సుషిరవత్త్వా న్ధమృత ఇతి ధమ
శబ్దాగ్నిసంయోగయోః. రంధ్రయుక్తమై యూడఁబడునది. ౬. క
నదృశాః కేశాః సూక్ష్మమూలాన్యస్యా ఇత్యంజనకేశీ. నీ. కా
సూక్ష్మమైన వేళ్ళు గలది. ౭. నళి యనుగంధద్రవ్యము (గు
త్తిక) పేళ్లు.

* హను ర్హట్టవిలాసిని,

శుక్తి శ్శబ్దః ఖురః కోల దళం నఖమ్-

హంత్యామయం హనుః. హన హింసాగత్యోః. రోగ
బోఁగొట్టునది. ౧. హట్టవీధ్యాం విలసతీతి హట్టవిలాసిని. నీ. హ
నాడు పట్టణపువీధియం దొప్పునది. ౨. శుక్తాకారత్వాచ్చు
ము తెల్లపుచిప్పవలె నుండునది. ౩. శంఖసామూహ్య చ్చంఖః. శంఖ

లది. ర. ఖరతి భూతాని హంతీతి ఖరః. ఖర విలేఖనే. భూతము సంహరించునది. గి. బదరీపత్తాఖ్యత్వాత్కలదశం. రేగాకు గలది. ఓ. నఖతి కుషాదీః గృహీత్వా గచ్ఛతీతి నఖం. కుషాదీని హరించునది. ౭. శంఖ మసుగంధద్రవ్యముపేళ్లు. సుషిరాదులు గలవి, ధమనిమొదలు ర బైత్తమునకును, భక్తిమొదలు గి నఖమును బెళ్ళని కొందఱు.

అథాథకీ.

౧౩౦

౧౩౧ మృత్సా తువరికా మృతాలక సురాష్ట్రజే,

తువరీవాచకత్వాదాథకీ. ధాన్యవాచక మైనతువరియను పేరుగ గ. కవతి కండ్వాది రోగానితి కాక్షీ. నీ. కష హింసాయాం. తీట ప్రతనరోగములను హరించునది. ౨. ప్రశస్తా మృత్ మృత్సా. ప్ర మైనమృత్తిక. ౩. తువరః కషాయః తద్యోగా తువరికా. వగరుగలది. మృతే నీలీయ తే హేమ అనేనేతి మృతాలకం. మృజ్ ప్రాణత్యాగే. గురు దీనిచేత కరఁగును. పా. మృత్తాలకం మృత్, తాలకమితి కేచి మృద్యత ఇతి మృత్. మృదక్షోచే. మర్దింపఁ బడునది. తలంతి ప్రతి అనేనేతి తాలకం. దీనిచేత ప్రతిష్ఠను బొందుదురు. ౪. సురాష్ట్ర భవం సురాష్ట్రజం. సురాష్ట్రదేశమందుఁబుట్టునది. ౬. తొవరిమ పేళ్లు.

కుటన్నటం దాశపురం వానేయం పరివేలవమ్.

౧౩౧

ప్లవ గోపుర గోనర్ద కై వ ర్తి ముస్తకానిచ,

కుట వక్రీభవ న్నటతీతి కుటన్నటం. నట స్పందనే. వక్రమైనట జేయునది. గ. దశపురాఖ్యజేశే భవం దాశపురం. దశపురదేశమం బుట్టినది. ౨. వనే జలే జాతం వానేయం. జలమందుఁ బుట్టినది. మృతత్వా త్పరితః పేలవం పరివేలవం. అంతటను బేలవమైనది. లఘుత్వాతో ప్లవత ఇతి ప్లవం. ప్లుజ్ గతౌ. లఘువాటచేత తేలునది. గౌర్జలం పురం సంస్థాన మన్యేతి గోపురం. నీరు ఉనికిపట్టుగాఁ ౬. గాః నర్దయతి రుచికరత్వేన గోనర్దం. నర్ద శబ్దే. రుచికర చేత గోవులను అంకెవేయించునది. ౭. కేసర్తానాం మత్స్య అశన కై వ ర్తి. మత్స్యములకు భక్ష్యము కై వ ర్తి. మున్యతే వరా

హైరితి ముస్తకం. ముస ఖండనే. వరాహములచేత ఖండింపడు
ముస్తకము. కైవర్త్యాఖ్యం ముస్తకం కైవర్తీముస్తకం. కైవర్తీ
పేరు గలముస్తకము. ౮. తుంగముస్తలపేళ్లు.

* గ్రన్థిపర్ణం శుకం బర్హం పుష్పం స్థానేయ కుక్కురే.

గ్రంథిషు వర్ణాన్యన్య గ్రంథిపర్ణం. బుడుపులయందు ఆకు
ది. ౧. శుకవర్ణత్వాచ్చుకం. చిలుకవన్నె గలది. ౨. బర్హతు
త్వాద్బర్హం. నెమలిపించెమువంటి పువ్వులు గలది. ౩. పుష్ప
మ్మం. పుష్ప వికసనే. వికసించునది. పా. బర్హపుష్పం. బర్హి
ర. స్థూణాన్యేవ రూపం స్థాణేయం. స్తంభాకారమైయుండునది.
నకాకారత్వా త్కుక్కురం. శునకాకారముగలది. ౬. స్థాణే
గంధద్రవ్యముపేళ్లు. పచ్చాకు మాచిపత్రి.

* మరున్తాలా తు పిశునా స్పృక్కా దేవీ లతా లఘుః,
సముద్రాన్తా నధూః కోటివర్షా లజ్కోపి కేత్యపి.

మరుతః మాలా అస్యాఇతి మరున్తాలా. నాయుపంక్తిగల
మరుత్. మా శేతినామద్వయం. “పృక్కా స్పృగ్బ్రహ్మణీ దేవీ
లంకోయికా మరు” దితి కోశాంతరే. ౧. గంధనూచకత్వాత్పిశు
రిమళము నెఱిగించునది. ౨. స్పృశతిగంధేన స్పృక్కా. స్పృశ
నే. పరిమళముచేత స్పృశించునది. పా. పృక్కా. ౩. దేవపు
కత్వాద్దేవీ. సీ. దేవపుత్రి యనుపేరుగలది. ౪. లతారూపత్వా
తీఃగయైయుండునది. ౫. లఘుత్వాల్లఘుః. సీ. చులకనిది. ౬. దూ
రత్వా త్సముద్రాంతా. దూర్వగా వ్యాపించునది. ౭. ఊహ్యతే
వధూః. సీ. నహస్రావణే. పరిమళముచేతవహింపబడునది. ౮.
రేషమిభిః స్వరసం వర్షతీతి కోటివర్షా. వృషు నేచనే. కొనలచేత
ను వర్షించునది. ౯. లంకాయాముష్యత ఇతి లంకోపికా. లంక
విత్తబడునది. ౧౦. స్పృక్కయను గంధద్రవ్యముపేళ్ళు.

* తపస్వినీ జటా మాంసీ జటిలా లోమశా మినీ,

జటాయోగసామ్యాత్తపస్వినీ. సీ. జడలసామ్యముచేత త
౧. జటా స్సంత్యస్యాఇతిజటా. జటిలాచ. జడలనంటి అనయవములు
౨. ౩. మాంససామ్యావయవత్వా న్మాంసీ. మాంసమువంటిఅవయ

గలది. ౪. లోమయోగా ల్లోమశా. వెండ్రుకలవంటి పీచుగలది. ఉన్యతీతిమినీ. మనీ పరిణామే. నూలునది. ౬. జటామాంసిపేళ్లు.

త్వ క్షత్ర ముత్కటం భృజం త్వచం చోదం వరాజ్ఞకమ్. ౧౩౪
త్వసూయస్త్వాత్త్వక్. చ. నీ. త్వచంచ. పట్టలు తఱచుగాఁ
౧. ౨. వత్తమిశ్రత్వాత్త్వత్తం. ఉవయోగ మైనఅకులుగలది. ౩.
క్షత్వాదుత్కటం. మిక్కిలి తీక్ష్ణమైనది. ౪. కృష్ణవర్ణత్వాద్భృం
నల్లనైనది. ౫. అగ్నిం చోదయతీతి చోదం. చుద ప్రేరణే. దీప
ని ప్రేరేపించునది. పా. చోచం. ౬. వరం శ్రేష్ఠమంగ మన్యేతి
అంగం. శ్రేష్ఠమైన అంగము గలది. ౭. లవంగపుచెట్టుపేళ్లు.

కర్చురకో ద్రావిడకః కాల్యకో వేధముఖ్యకః,
కర్జతి రోగానితి కర్చురకః. కర్జ వ్యధనే. రోగముల బాధించు
పా. కర్చురకః. ౧. ద్రావయతిరోగాఁ ద్రావిడకః. ద్రు గతిహిం
కటిత్యేషు. రోగములను సంహరించునది. స్రాయోద్రవిడదేశేభవతీ
ద్రావిడకః. తఱచుగా ద్రవిడదేశమందుఁబుట్టినది. ౨. కల్యం నిరామ
కరోతీతి కాల్యకః. వ్యాధిలేనివానిఁగాఁజేయునది. ౩. వేధేముఖ్యత్వా
ధముఖ్యకః. రోగమును బీడింపఁజాలినది. ౪. గంధకచోరముపేళ్లు.

ఓషధ్యో జాతిమాత్రే స్య రజాతౌ సర్వ మౌషధమ్. ౧౩౫
లతాదిజాతయః ఓషధ్యః సతు త్రిఫలాదయః. అజాతావితి ల
జాతేరన్యత్ర యత్కిమపి రోగాపనయనకరం తదౌషధం. ఓషధి
య ఆకారభేదముచేత ప్రత్యేకముగాఁ దెలియఁబడుచున్న లతాదిజా
యందు వర్తించును. త్రిఫలాదులయందు వర్తింపదు. ఔషధశబ్ద
జాతివ్యతిరిక్తమై రోగహరములైన వానియందెల్ల వర్తించును.

శాకాఖ్యం పత్రపుష్పాది-

పత్రపుష్పాది శాకాఖ్యం శాకనామకం. ఆదినాలగ్రమధ్యాదీ
గ్రహణం. తదుక్తం. “మూలపత్రకరీరాగ్ర ఫలకాండాధిరూఢ
వ్యక్తుష్పం కవచంచేతిశాకం దశవిధంస్త్రుత” మితి. భోజనార్హము
అకులు, పువ్వులు, కాయలు, వేళ్లు, కాండలు, కొమ్మలు, పండ్లు
లైనవి శాకము లనంబడును. శక్యతేభోక్తుమనేనేతిశాకం. ౧. దీని
భోజనముచేయుటకు శక్యమగును.

*

తఙ్మలీయోఽల్పమారిషః,

లఘుతండులాభాని బీజాన్యత్ర తండులీయః. సన్నబియ్య
టి విత్తులుగలది. రోగ్గతాడయతీతివా తండులీయః. రోగముల
గొట్టునది. ౧. అల్పమువి మారీంవ్యాధిం స్యతీతి అల్పమారిషః.
కర్తృణి. అల్పమైనవ్యాధిని జెఱుచునది. ౨. చిట్టికూరపేళ్లు.

* విశల్యాఽగ్నిశిఖాఽనంతా ఫలిసి శక్రపుష్పప్రి.

విశల్యంకరోతీతి విశల్యా. నొప్పినిదొలగించునది. ౧. దీ
త్వాదగ్నిశిఖా. దీపనకారిగనుక అగ్నిశిఖవలెనుండునది. ౨. జ
వ్యాపిత్యాదనంతా. అనేక దేశములయందుఁ బ్రచురమైనది. ౩.
స్యసంతీతిఫలిసి. నీ. ఫలములుగలది. పా. హలపర్యాయసంక్షి
హలిసి. నీ. నాఁగేలుయొక్క పేరుగలది. ౪. శక్రప్రియపుష్పత్వా
క్రపుష్పి. నీ. ఇంద్రునికిఁ బ్రియమైన పుష్పములుగలది. నాఁగే
కూరపేళ్లు. వెన్న వెదురుకూర. తరిగొట్టి కూర యనియుఁ గొండు

* స్యా దృక్షగన్ధా ఛగలా ణ్డ్యావేగీ వృద్ధదారకః,
జఙ్గః-

ఋక్షవత్క్రిమీ గంధయతిఅర్దయతిఋక్షగంధా. ఎల్లు
క్రిములనుబీడించునది. ౧. ఛగలస్యాజస్యాండా నీవావయవా అవ
ఛగలాండీ. నీ. గొట్టెవృక్షములవంటి అవయవములుగలది.
ఛగలాన్త్రీ. ౨. ధాతువృద్ధికరత్వా దావేగోఽస్యా ఇతి ఆవేగీ
ధాతువృద్ధికరమై యావేగమును జేయునది. ౩. వృద్ధత్వం దా
వృద్ధదారకః. ద్రా విదారణే. వృద్ధత్వమును బోఁగొట్టునది. ౪. జ
ర్జయతి రోగ్గా జంగః. జగి వర్జన. రోగజనితదోషములను
నది. ౫. బొద్దికూరపేళ్లు.

* బ్రహ్మీ తు మత్స్యాక్షీ వయస్థా సోమవల్లరీ.

సావనత్వాత్ బ్రహ్మీ. నీ. సావనమైనది. పా. బ్రహ్మీ.
త్సాక్షీతుల్యపుష్పత్వా న్మత్స్యాక్షీ. నీ. చేఁవకండ్లవంటిపువ్వు
లది. ౨. వయః స్థావయతి వయస్థా. స్థా గతినివృత్త. వయస్సు
వునది. ౩. సోమవచ్ఛితవీర్యత్వా త్సోమవల్లరీ. నీ. చంద్రునివలె
నై యుండునది. ౪. పొన్నగంటికూరపేళ్లు.

మువర్ణీ హైమవతీ స్వర్ణక్షీరీ హిమావతీ,

పటూని శ్రేష్ఠాని పర్ణాన్యస్యా ఇతి పటుపర్ణీ. నీ. మంచియాకు
లది. ౧. హిమవద్గిరా ప్రచురత్వాత్ హైమవతీ. నీ. హిమవత్పు
మందుఁ బ్రచురమైనది. ౨. స్వర్ణవర్ణం క్షీరమస్యా ఇతి స్వర్ణక్షీ
నీ. బంగారువన్నెపాలుగలది. ౩. హిమం శీతలత్వ మస్యా ఇతి
హిమావతీ. నీ. మంచువంటి చలిగలది. ౪. కంకోష్టువుపేళ్లు.

హయపుచ్ఛీ తు కామోజీ మాషవర్ణీ మహాసహా. ౧౩౮

హయపుచ్ఛాకారత్వాత్ హయపుచ్ఛీ. నీ. గుఱ్ఱపుతోఁకవంటి
కారముగలది. ౧. కాంభోజిదేశే భవా కాంభోజీ. నీ. కాంభోజి
మందుఁ బుట్టినది. ౨. మాషవర్ణీ పర్ణాన్యస్యా
పర్ణీ. నీ. మినుముయొక్క ఆకులవంటిఆకులు గలది. ౩. మహా
సహా ఇతి మహాసహా. మహారోగములను సహించునది. ౪.
మినుముపేళ్లు.

తుణ్డీకేరీ రక్తఫలా బిమ్బికా పీలుపర్ణీ పి,

తుండం వదనమాశ్రయ త్వే నాన్యేతి తుణ్డీకమోష్ఠా. తమియ
మనుకరోతీతి తుండికేరీ. నీ. తుండమనఁగా ముఖము. అది ఆశ్రయ
గలది గనుక తుండిక మనఁగాఁ బెదవి. దాని ననుకరించునది.
రక్తం ఫలమస్యా ఇతిరక్తఫలా. ఎఱ్ఱనిపండ్లుగలది. ౨. ఓష్ఠన్య బింబం
తీవ ఫల మస్యా ఇతి బింబికా. ఓష్ఠమువంటి ఆకారము గల ఫల
ముగలది. ౩. పీలోరివ పర్ణాన్యస్యా పీలుపర్ణీ. నీ. గోఁగాకులవంటి
కులుగలది. ౪. దొండచెట్టు పేళ్లు.

బర్బరా కబరీ తుణ్డీ ఖరపు ప్పాజగన్ధికా. ౧౩౯

పరుషపర్ణ త్వద్బర్బరా. పరుషమైన పర్ణములుగలది. ౧. కేశ
కాత్కబరీ. నీ. వెండ్రుకలసోలిక గలది. ౨. అతితీక్ష్ణ త్వత్తుంగీ.
అతితీక్ష్ణమైనది. ౩. తీక్ష్ణపుష్పత్వా ఖరపుష్పా. తీక్ష్ణమైనపువ్వులుగ
లది. ౪. అజన్యేవ గంధోఽస్యా ఇతి అజగంధికా. గొఱ్ఱయొక్కవాస
నది. ౫. వాయింట చెట్టుపేళ్లు.

పూవర్ణీ తు సువహా రాస్నా యుక్తరసా చ సా,

ఏలాయా ఇవ వర్ణాన్యస్యా ఇతి ఏలావర్ణీ. సీ. ఏలాయా
టి యాకులుగలది. ౧. సుష్టు రసం వహతీతి సువహః. మంచి
వహించునది. ౨. రన్యత ఇతి రాస్నా. రస ఆస్వాదే, ఆస్వాదింషు
౩. రసేనయుక్తా యుక్తరసా. రసముతోఁగూడినది. ౪. సన్న రాస్నమ్
* చాక్లేరీ చుక్రికా దంతశతాఽమృష్టాఽమృలోణికా.

చంగో దక్షః తన్య భావః చాంగం దంతానాం చాంగం
మీరయతీతి చాంగేరీ. సీ. చాంగ మనఁగా పటుత్వము. ద
యొక్క పటుత్వమును బోఁగొట్టునది. ౧. చకంత్యనేనేతి చక్ర
తద్యోగాచ్చుక్రికా. చక తృప్తా. దీనిచేఁ దృప్తిని బొందుదు
చక్రమనఁగావులును. అది గలిగినది. ౨. ఆమృతాద్దంతానాం
కరోతీతి దంతశతా. దంతములను శతత్వమును జేయునది. ౩.
తిష్ఠతీతి అంబష్టా. తల్లివలె నుండునది. ౪. ఆమృరసేన దంతా
తీతి ఆమృలోణికా. లూక్ ఛేదనే. ఆమృరసముచేత దంతముల
బీకునది. ౫. పులిచింతపేళ్లు.

* సహస్రవేధీ చుక్రోఽమృవేతస శ్శత వేధ్యపి,

సహస్రం రోగార్ విధ్యతీతి సహస్రవేధీ. న. పు. వ్యధ
వేయిరోగములను బోఁగొట్టునది. ౧. చక్యంతేవధ్యంతే దంతా
చక్లః, చక్ర ప్రతీఘాతే. దంతములు దీనిచేత వ్యధ పెట్టఁబడు
౨. అమృరససంయుక్తో వేతసః అమృవేతసః. పులునుతోఁగూడిన
౩. శతంరోగార్ విధ్యతీతి శతవేధీ. న. పు. నూఱురోగములఁ
ట్టునది. ౪. పుల్లప్రబృలిపేళ్లు.

* సమస్కారీ గణ్డకాలీ సమక్లా ఖదిరేత్యపి.

అంజలిరూపత్వా న్నమస్కరోతీవ సమస్కారీ. సీ. అంజ
ముగలదాటఁజేసి సమస్కారముఁ జేయుదానివలె నుండునది. ౧.
షు గ్రన్థిషు కాలీ గణ్డకాలీ. బుడుపులయందు సల్లగా నుండునది
సంకుచితాని పత్రరూపా ణ్యంగాన్యస్యా ఇతి సమంగా - సంకు
లై సపత్రములు గలది. ౩. ఖదిర ఇవ సూక్ష్మపత్రత్వా త్థదిరా
రమువలె సూక్ష్మపత్రములు గలది. ౫. మునుఁగుఁ దామరపేళ్లు.

* జీవస్తీ జీవనీ జీవా జీవనీయా మధుస్రవా,

జీవం త్వనయా జీవంతీ. జీవనీ. జీవా. జీవనీయా. సీ. జీ

శ్రీ, దీనిచేత బ్రతుకుదురుగనుక, జీవంతి, జీవని, జీవ, జీవనీయ, ౧.
ర. మధు స్రవతీతి మధుస్రవా. స్రు స్రవణే. తేనె గాఱునది. ప.
స్రవా. గి. పాలకూరపేళ్లు.

కూర్చుకొని మధురక శృంగ ప్రాసావజ్ఞ జీవకాః. ౧౪౨

కూర్చువత్ శ్రువత్సమశీర్షత్వా త్కూర్చుకొని. కూర్చుమనః
(కర్షము) మీసము. దానితో సమానమైలకొనగలది. ౧. మధుర
కూర్చుకొని. మధురమైనది. ౨. శృంగయోగాచ్చుంగః. కొమ్ముగల
ప్రాసావయనత్వాత్ ప్రాసావంగః. ప్రాసవము లైనఅవయవ
గలది. ర. జీవయతీతి జీవకః. బ్రతికించునది. గి. జీవకమునుగంధ
ముపేళ్లు.

కిరాతతిక్తో భూనిమ్బానార్యతిక్తః-

తిక్తరసయోగా త్తిక్తః కిరాతదేశే భవన్తిక్తః కిరాతతిక్తః. చే
లది గనుక తిక్తము-కిరాతదేశమునందుఁ బుట్టినతిక్తము కిరాతతి
ము. ౧. భువి నింబో భూనింబః. నేలవేము. ౨. అనార్యః కిరాతాః
దేశే భవన్తిక్తః అనార్యతిక్తః. కిరాతదేశమునందుఁ బుట్టినవేము.
నేలవేముపేళ్లు.

అవి సప్తలా,

విమలా పాతలా భూరిఫేనా చర్మక పేత్యపి.

౧౪౩

సపతి స్వావయవేషు సమేతా సప్తలా. షన సమవాయే. దట్ట
కాకుకొనియుండునది. ౧. విగతం మలమనయేతి విమలా. దీనిచేతఁ
షముపోవును. ౨. సాతం సుఖం లాతీతి సాతలా. సుఖము నిచ్చు
3. భూరయఃఫేనాః అస్యా ఇతి భూరిఫేనా. తఱుచైననురుగులు
ది. ర. చర్మకపతీతి చర్మకపా. కష హింసాయాం. పూయఁబడి
నుష్టచర్మమును జెఱుచునది. సంబరేనిపేళ్లు.

వాయుసోలీ స్వాదురసా వయస్థా-

వాయుసప దులతి చలతి వాయుసోలీ. సీ. ఉల సంచలనే. కాకి
జలించునది. ౧. స్వాదుః రసః అస్యా ఇతి స్వాదురసా. స్వాదు
రసముగలది. ౨. వయసి స్థీయతే అనయా వయస్థా. వయస్సున
చునది. పా. కాయస్థా. ౩. కాకోలిపేళ్లు. కారుగొలిమి.

*

అథ ముకూలకః,

నికుమౌభా దన్తికా ప్రత్యక్షే) బృదుమ్భరవర్ణ్యసి.

మంక్యతే చిత్రత్వాత్ ముకూలకః. మకి మండనే. యోష్వనది. పా. ముకూలకః. ౧. రసాధారత్వేన నిశ్చితః కుంభః. రసమునకు ఆధారమైనకుంభము. ౨. దమ్యంతే అనయ ఇతి దంతికాం. దము ఉపశమనే. రోగములు దీనిచేత ఉపశమిం దును. ౩. ప్రత్యగ్భవతీ ప్రత్యక్ శ్రేణిరస్యా ఇతి ప్రత్యక్షే బోరగిలియుండు ఆకులయొక్క. పక్షిగలది. ౪. ఉదుంబరస్య పర్వాన్యస్యా ఇతి ఉదుంబరపర్ణి. నీ. అత్తియాకులపంటియాకులు. ౫. దంతిచెట్టుపేళ్లు.

*

అజమోదా తూగగన్ధా బ్రహ్మదర్భా యవానికా,

అజస్యేవ మోదో గంధోఅస్యా స్తీప్తి అజమోదా. గాత్ర వంటికంపు గలది. ౧. ఉగ్రో గంధోఽస్యా ఇతి ఉగ్రగంధా. ఉగ్ర గంధముగలది. ౨. బ్రహ్మసంబంధిత్వా ద్దర్భాకారత్వాచ్చ దర్భా. బ్రహ్మసంబంధమై దర్భాకారమైయుండునది. ౩. యవసా ద్యవానికా. యవలవలె నుండునది. ౪. అజమోద మనునోమము.

*

మూలే పుష్కర కాశ్మీర పద్మపత్రాణి పాష్కరే.

స్థలపద్మనీమూలత్వేన పుష్కరస్య మూల మిదం పుష్క నేలతామరదుంప. ౧. కాశ్మీరదేశే భవం కాశ్మీరం. కాశ్మీరదేశము బుట్టినది. ౨. పద్మస్యేవ పత్రాణ్యస్య పద్మపత్రం. తామరసాక టి ఆకులుగలది. ౩. పుష్కరమూలముపేళ్లు. కాశ్మీర దేశమునందలి తామరదుంప.

*

అవ్యథాఽతిచరా పద్మా చారటీ పద్మచారిణీ,

న వ్యథతే అనయేత్యవ్యథా. వ్యథ భయచలనయోః. అవ్యథను బొందరు. ౧. అత్యర్థం చరతి వ్యాప్నోతీతి అతిచరా. అతిభక్షణయోః. మిక్కిలి వ్యాపించునది. ౨. పద్మసాదృశ్యాత్ పద్మమువంటిది. ౩. చరతి వ్యాప్నోతీతి చారటీ. నీ. వ్యాపించునది. పద్మమివ చరతీతి పద్మచారిణీ. పద్మమువలె వ్యాపించునది. మెట్ట కాశ్మీరదేశపు) చామరపేళ్లు.

కంపిల్ల్యః కర్కశ శ్చన్దో రక్తాజ్ఞో రోచనీత్యపి. ౧౮౬

కంపిల్ల్యఖ్యదేశే భవః కాంపిల్ల్యః కంపిల్ల్యదేశమందుః బుట్టి
౧. కఠినత్వాత్కర్కశః. కఠినమైనది. ౨. రోగహరణేన చందయ
జ్ఞాదయతీతి చంద్రః. చది ఆహ్లాదనే. రోగహరణముచేత సంతోషపె
డి. ౩. రక్తమంగమస్యేతి రక్తాంగః. ఎఱ్ఱనిది. ౪. రోచత ఇతిరోచనీ. నీ.
దీప్తా. ప్రకాశించునది. ౫. కంపిల్లముపేళ్లు (రోచనియనునాషధము).

ప్రపున్నాట స్తేవడగజో దద్రుఘ్న శ్చక్రమర్దకః,
ఇట ఉరణాక్షశ్చ.

ప్రకర్షణ ప్రమాంసం నాటయతీతి ప్రపున్నాటః. ప్రకృష్టము
బురుషుని నటించఁజేయునది. ప్రకర్షణ ప్రమాతీతి వా ప్రపున్నాటః.
లి పవిత్రమును జేయునది. పా. ప్రపునాటః. ౧. మేషాక్షీసదృ
శ్చత్వాత్ ఏడః. శ్రేష్ఠత్వాత్ గజః. ఏడశ్చాసా గజశ్చ ఏడగ
మేకకండ్లవంటి పువ్వులుగలిగి శ్రేష్ఠమైనది. ౨. దద్రుం హంతీతి
ఘ్నః. హన హింసాగత్యైః. దద్రురోగమును జెఱుచునది. ౩. చ
దద్రుమండలాని మృదాంతీతి చక్రమర్దకః. మృద ఖోదే. దద్రు
లములను మర్దించునది. ౪. పద్మన దటతీతి పద్మాటః. అట పట
పద్మమువలె జలించునది. ౫. ఉరణో మేషస్తదక్షీసదృశపుష్ప
పరణాక్షః. మేకకండ్లవంటి పువ్వులుగలది. పా. ఉరణాఖ్యః. తగి
లుపేళ్లు.

పలాణ్ణుస్తు సుకన్దకః. ౧౮౭

కథం పిపర్తి పూరయతీతి పలాండుః. పు. పూ పాలనపూరణ
శ్రేష్ఠమును బూరించునది. పలాండుశబ్దము ఊదంతము గలదని
టు. ౧. శోభనః కందోఽస్య సుకందకః. మంచిగడలుగలది. ౨
నీను. ఎఱ్ఱయుల్లి.

కార్క దుద్ధ్రమా తత్ర హరితే-

లతాభిః శాఖాభిః అర్చ్యత ఇతి లతార్కః. అర్చ పూజాయాం.
కాపము లై నకొమ్మలచేత నర్చింపఁబడునది. ౧. దుష్టం క్షయా
వ త్యస్మాదితి దుద్ధ్రమః ద్రు గతౌ. దీనివలన దుష్టమైనక్షయా
పారిపోవును. ౨ వచ్చని నీరుల్లిపేళ్లు.

•

అథ మహాషధమ్,

లశునం గృక్ష నారిష్ట మహాకన్ద రసోనకాః.

మహచ్చ తదాషధంచ మహాషధం. మహత్తైనః.

౧. అశ్యతే భుజ్యత ఇతి లశునం. అశ భోజనే. భుజింపబడు.
 గృక్ష్యతే శబ్ద్యతే గృక్షనః. గృజ శబ్దే. కుత్సితమని తలంపబడు.
 నా స్తి రిష్టం హింసా అస్తాదితి అరిష్టః. రిష హింసాయాం. ఓ
 జాపులేదు. ర. మహా కందోఽన్య మహాకందః. పెద్దగడ్డలు
 పట్టు రనేషు ఏకేన అమృరనేన ఊనః రసోనకః. వడ్డసములలో
 ననెడియొక్క రసములేనిది. ౬ వెల్లుల్లిపేళ్లు. తెల్లయుల్లి.

* పునర్నవా తు శోధఘ్ని -

ఛిన్నాపి పునర్జాయత ఇతి పునర్నవా. నటికినను తిరిగివు.

౧. శోధం హ స్తి శోధఘ్ని. నీ. శోధనుగొట్టివేయునది. ౨ గలితే.

•

వితున్నం సునిష్ణకమ్,

విశేషేణ తుద్యతే చిద్యతే వితున్నం. తుద వ్యథనే.
 ముగాః గోయబడునది. ౧. సుష్ణ నిషేదంతి గుణా అత్రేతి సు.
 వద్ ౭ విశరణగత్యవసాదనేషు. లెస్స గుణములు దీనియందు
 ౨ నీరుచెంచలిపేళ్లు.

* స్యాద్వాతక శీతలోఽపరాజితా శణపర్ణ్యసి.

వాతం కరోతీతి తవాకః. అత ఏవ శీతలః. వాతమును
 నది గనుక వాతకము. శీతలము. పా. వాతకీ. శీతలా. ౧. ౨.
 రపరాజితత్వా దపరాజితా. రోగములచేత తిరస్కరింపబడు.
 శణన్యేవ పర్ణాన్యస్యా శ్శణపర్ణీ. జనుము ఆకులవంటి ఆకులు
 పా. ఆసనపర్ణీ. ౨ సోమెదపు చెట్టుపేళ్లు.

* పారావతాఙ్ఘ్రిః కటభీ పణ్యా జ్యోతిష్క తీ లతా,

ర క్తత్వేన పారావతాంఘ్రినదృశత్వాత్ పారావతాఙ్ఘ్రి
 పాపురము కాళ్లవలె నిట్టినై యుండునది. ౧. కటత్యావుణోఽః
 నీ. కట వర్షావరణయోః అంతట వ్యాపించునది. ౨. పణ్య
 యత ఇతి పణ్యా. పణ వ్యవహారే స్తుతౌచ. స్తోత్రముచేయబడు.
 జ్యోతిః ఉష్ణమస్యా అ స్తీతి జ్యోతిష్క తీ. నీ. ఉష్ణముగలది, ర. ద.

అర్థం. దూరముగా వ్యాపించునది. ౫ ఎక్కుడుదీగెపేళ్ళు. మానేరు
గి. మెఱుపుదీగె.

వార్షికం త్రాయమాణా స్యా త్రాయ స్తీ బలభద్రికా. ౧౫౦

వర్షాసు భవతీతి వార్షికం. వర్ష ఋతువునందుఁబుట్టునది. ౧. రోగే
త్రాయశీతి త్రాయమాణా. త్రాయంతీచ. త్రైజ్ పాలనే. రోగ
బలన రక్షించునది. ౨. ౩. బలేనభ ద్రికాబలభ ద్రికా. బలముచే
భద్రమైనది. ౪ కలుగానుగుపేళ్ళు.

విష్వక్సేనప్రియా ఘృష్టి రావరాహీ బదరేత్యసి. ౧౫౦

విష్వక్సేనప్రియత్వాద్విష్వక్సేనప్రియా. విష్ణువునకుఁ బ్రియమై
౧. వరాహైః ఘృత్యత్యతి ఘృష్టిః. సీ. ఘృత సంతర్షణే. వరా
ములచేత నొరియఁబడునది. ౨. వరాహైరాక్రాంతా వారాహీ. అడ
దులచేత నాక్రమింపఁబడునది. ౩. బదతి స్థిరీభవతీతి బదరా. బద
స్థి. స్థిరమైయుండునది. పాచితీగెపేళ్ళు.

మార్కవో భృజరాజ సాన్యత్ -

మార్కః సంవర్కః ఔషధేషు తం వాతీతి మార్కవః. వా గ
ధనయోః. ఔషధములయందు సంవర్కమునుబొందునది. ౧. భృం
రాజతే భృంగరాజః. రాజ్య దీప్తా. తుష్టేదవలఁ బ్రకాశించునది.
ఁటగలగరపేళ్ళు.

కాకమాచీతు వాయసీ.

౧౫౧

కాకా మచ్చత్యతి కాకమాచీ. మచి ధారణోచ్చాయపూజ
కాకులనుధరించునది కాకమాచి. వాయసానా మియం వాయసీ.
లసంబంధమైనది. ౧. ౨ కాచిచెట్టుపేళ్ళు.

తపుష్ప సితచ్చ త్రాతిచ్చత్తా మధురా మిసి,

తవాక్షుష్ప కారవీచ-

బహుపుష్పత్వాచ్చతపుష్పా. బహుశమైన పువ్వులుగలది. ౧.
త్రాభాని పుష్పాణ్యస్యాత్యతి సితచ్చత్తా. తెల్లగొడుగువంటి పు
వ్వుగలది. ౨. ఛత్ర మతిక్రాంతా అతిచ్చత్తా. ఛత్రము నతిక్రమించి
౩. కటుతి క్తరసత్వేపి విరుద్ధలక్షణాయా మధురా. కారము
నై నను విరుద్ధలక్షణచేత మధురయనంబడును. ౪. మన్యతి. పరి

ణమతీతి మిసి. సీ. మన పరిణామే. కాలక్రమమున రూపాంతర
బొందునది. గి. అవాంచ్యధోముఖానిపుష్పాణ్యస్యా ఇతి అవా
సీ. ఆధోముఖములై యుండుపుష్పములుగలది. ౬. కరోతీతికారు
యం కారవీ. కారువున కువయోగించునది. ౭ పెద్దనదాపపేట్లు.
నదాప.

*

సారణీతు ప్రసారిణీ.

తస్యాం కటంభరా రాజబలా భద్రబలేతిచ,

సార్యంతే వాతసంకుచితా న్యంగాన్యనయేతి సారణీ. చ. సృ గతౌ. వాతముచే ముడుచుకొన్నయంగములు దీనిచేత
బడును. పా. సారణా. ౧. ౨. కటిం శ్రోణాద్యవయవం విభర్తి
వాతహరణేన కటంభరా. భృశో భరణే. పిరుడుమొదలైన అవ
లను వాతహరణముచేత బోషించునది. ౩. బలప్రదనస్తుష
ముఖ్యత్వా ద్రాజబలా. బలప్రదమైన వస్తువులయందు రాజవలె
మైనది. ౪. భద్రం బలముస్యా అస్తీతి భద్రబలా. శుభస్వరూప
బలము గలది. ౫ గొంతెనుగోరుచెట్టుపేట్లు.

జనీ జతుకా జననీ జతుకృచ్చక్రవర్తినీ.

సంస్పర్శా-

జనయతి శైత్యాదికం జనీ. జననీచ. సీ. శైత్యాదులను
నది. జనయతి లాఠాంవా జనీ. జననీ చ. జనీ ప్రాచుర్భావే.
బుట్టించునది. పా. రజనీ. ౧. ౨. జతు కరోతీతి జతుకా.
జేయునది. పా. జతుకా. జనూకా. ౩. జతు కరోతీతి జ
త. సీ. లక్కునుచేయునది. పా. జంతుకృత్. ౪. చక్రే శాకగణే
ఇతి చక్రవర్తినీ. శాకసమూహమందు వర్తించునది. గి. సమీచీ
౭. స్యాఅస్తీతినంస్పర్శా. చల్లనై సస్పర్శముగలది. ౬ కోరిందచెట్టు.

*

అథ శటీ గన్ధమూలీ వడ్లగిన్ధికేత్యపి,

కర్చురోఽపి పలాశః-

శటతి కఫాదిరోగాక్ శటీ. శట రుజావిశరణగత్యవసా
కఫాదిరోగములను నశింపజేయునది. ౧. గంధయుక్తం మూల
ఇతి గంధమూలీ గంధయుక్త మైనమూలముగలది. ౨. గంధ

పద్మోధికా. ఆఱుగంటలుగలది. 3. కర్పూం చూర్యతే దహతీతి
 కర్పూరః. చురదాహే. తీటను బోగొట్టునది. పా. కర్పూరః. ౪ పృ
 తాశత్యాత్పలాశః పెద్దయాకులుగలది. ౫ గండ్లకచోరముపేళ్లు.

అథ కారవేల్లః కటిల్లకః.

౧౫౪

సుషవీచ-

కారేణ ప్రయత్నేన వేల్లతి చలతీతి కారవేల్లః, వేల్ల చలనే.
 కుక్షిముచేత చలించునది. ౧. కట త్యావృణోతీతి కటిల్లకః. కటే
 పరిణయో. వ్యాపించునది. పా. కటిల్లకః. ౨. సుష్మ సూయతే
 గాని సుషవీ. సీ. ఘాఙ్ ప్రాచీప్రసవే. లెన్నగాఁ గాయలు కాఁచు
 3 కారకర్ణుపేళ్లు.

అథ కులకం పటోల స్తి కకః పటుః,

కులతీ కులకం. గుంపై యుండునది. ౧. పటతి సరతీతి పటోలః.
 పట గతౌ. వ్యాపించునది. ౨. తిక్తరసయోగా తిక్తకః. చేదు
 ౩. దేహపటుత్వయోగాత్పటుః. పు. దేహపటుత్వమును జేయు
 ౪ చేదుపొట్లపేళ్లు.

కూశ్మాండకస్తు కర్కారుః-

కు ఈషత్ ఊష్ణా అండేషుబీజేష్వనేయీతి కూశ్మాండకః. కున్మిత
 ఉష్ణము బీజములయందుఁ గలది. పా. కూష్మాండకః. ౧. తృప్తి
 తీతి కర్కా. ఇయ ర్తీతి అరుః. కర్కశ్చసా అరుశ్చ కర్కారుః.
 తృప్తిజేయునదియును వ్యాపించునదియును గనుక కర్కారువు.
 పేళ్లు.

ఉర్వారుః కర్కటీ స్త్రియా.

౧౫౫

ఉరు మూత్రం ఆరయతి నిస్సారయతీతి ఉర్వారుః. ఋ గతౌ.
 లి మూత్రమును వెల్లించునది. ౧. పా. ఉర్వారుః. ఏర్వారుః.
 గమితి కర్కటీ, వర్షమును జేయునది. దోసచెట్టుపేళ్లు.

వ్యకుః కటుతుమ్బి స్యాత్ -

కుక్షుమప్యకయతి కుటిలయతి తిక్తత్యేన ఇత్యౌకుః. సీ. అక
 మాం గతౌ. చేదగుటచేతఁ జెఱకును గూద జెఱచునది. ౧.
 ౩ భక్ష్యత ఇతి తుంబీ. కటుః తికా తుంబీ. కటుతుంబీ. సీ. తుంబి

రామతీతి మిసి. సీ. మన పరిణామే. కాలక్రమమున రూపాంతర
బొందునది. గి. అవాంచ్యధోముఖానిపుష్పాన్యాస్యా ఇతి అవా
సీ. ఆధోముఖములై యుండుపుష్పములుగలది. ౬. కరోతీతికారు,
యం కారవీ. కారువున కువయోగించునది. ౭ పెద్దనదావపేళ్లు.
నదావ.

*

సారణీతు ప్రసారిణీ.

తస్యాం కటంభరా రాజబలా భద్రబలేతిచ,

సార్యంతే వాతసంకుచితా న్యంగాన్యనయేతి సారణీ. ప్ర
చ. స్మ గతౌ. వాతముచే ముడుచుకొన్నయంగములు దీనిచేత
బడును. పా. సారణా. ౧. ౨. కటిం శ్రోణాద్యవయవం బిభర్తి
వాతహరణేన కటంభరా. భృశోభరణే. పిరుడుమొదలైన అవయ
లను వాతహరణముచేతఁ బోషించునది. ౩. బలప్రదవస్తుషా
ముఖ్యత్వా ద్రాజబలా. బలప్రదమైన వస్తువులయందు రాజవలె
మైనది. ౪. భద్రం బలమస్యా అస్తీతి భద్రబలా. శుభస్వరూప
బలము గలది. ౫ గొంతెనుగోరుచెట్టుపేళ్లు.

జనీ జతూకా జననీ జతుకృచ్చక్రవర్తినీ.

సంస్పర్శా-

జనయతి శైత్యాదికం జనీ. జననీచ. సీ. శైత్యాదులను జ
నది. జనయతి లాఘాంవా జనీ. జననీ చ. జనీ ప్రాదుర్భావే.
బుట్టించునది. పా. రజనీ. ౧. ౨. జతు కరోతీతి జతూకా.
జేయునది. పా. జతుకా. జనూకా. ౩. జతు కరోతీతి జ
త. సీ. లక్ష్మనుచేయునది. పా. జంతుకృత్. ౪. చక్రే శాకగణే
ఇతి చక్రవర్తినీ. శాకసమూహమందు వర్తించునది. గి. సమీచీ
౬. స్యాఅస్తీతిసంస్పర్శా. చల్లనై సంస్పర్శముగలది. ౬ కోరిందచెట్టు.

*

అథ శటీ గన్ధమూలీ షడ్గ్రాన్థికేత్యపి,

కర్పూరోఽపి పలాశః-

శటతి కఫాదిరోగాక్ శటీ. శట రుజావిశరణగత్యవసా
కఫాదిరోగములను నశింపఁజేయునది. ౧. గంధయుక్తం మూల
ఇతి గంధమూలీ. గంధయుక్తమైయున్నమూలముగల గంధమూ

వృద్ధింధికా. ఆఱుగంటుగలది. 3. కర్పూం చూర్యతే దహతీతి
 రు. చురదాహే. తీటను బోగొట్టునది. పా. కర్పూరః. ౪ పృ
 లాకత్వాత్పలాశః పెద్దయాకులుగలది. ౫ గండ్లకచోరముపేళ్లు.

అథ కారవేల్లః కటిల్లకః.

౧౫౪

సుషవీ చ-

కారేణ ప్రయత్నేన వేల్లతి చలతీతి కారవేల్లః. వేల్ల చలనే.
 కున్నముచేత చలించునది. ౧. కట త్యావృణోతీతి కటిల్లకః. కటే
 పరణయోః. వ్యాపించునది. పా. కటిల్లకః. ౨. సుష్మ సూయతే
 నీ సుషవీ. సీ. ఘాఢ్ ప్రాశిప్రసవే. లెన్నగాఁ గాయలు కాఁచు
 3 కాఁకరఁబ్బుపేళ్లు.

అథ కులకం పటోల స్తి క్కకః పటుః,

కులతీ కులకం. గుంపై యుండునది. ౧. పటతీ సరతీతి పటోలః.
 పట గతౌ. వ్యాపించునది. ౨. తిక్తరసయోగా త్తిక్తకః. చేదు
 3. దేహపటుత్వయోగాత్పటుః. పు. దేహపటుత్వమును జేయు
 గ చేదుపొట్లపేళ్లు.

కూశ్మాండకస్తు కర్కారుః-

కు ఈషత్ ఊష్టా అంజేషుబీజేష్వనేయతి కూశ్మాండకః. కున్జిత
 ఉష్ణము బీజములయందుఁ గలది. పా. కూష్మాండకః. ౧. తృప్తిం
 తీతి కర్కః. ఇయ రీతి అరుః. కర్కశ్చసా అరుశ్చ కర్కారుః.
 తృప్తినిజేయునదియును వ్యాపించునదియును గనుక కర్కారువు.
 పడిపేళ్లు.

ఉర్వారుః కర్కటీ స్త్రియా.

౧౫౫

ఉరు మూత్రం ఆరయతి నిస్సారయతీతి ఉర్వారుః. ఋ గతౌ.
 లి మూత్రమును వెల్లించునది. ౧. పా. ఉర్వారుః. ఏర్వారుః.
 తివర్ష మితి కర్కటీ, వర్ష మును జేయునది. దోసఁబ్బుపేళ్లు.

ఇత్వోకుః కటుతుమ్బా స్యాత్ -

ఇత్సుమప్యకయతి కుటిలయతి తిక్తత్యేన ఇత్వోకుః. సీ. అక
 యమాం గతౌ. చేదగుటచేతఁ జెఱకును గూద జెఱచునది. ౧.
 త్యే భక్త్యత ఇతి తుంబీ. కటుః తికా తుంబీ. కటుతుంబీ. సీ. తుంబి

అదనే. చేదైనసార. ౨ చేదసారపేళ్లు. వదరుచెట్టు.

* తు మ్మ్యలాబూ రుభే సమే,

తుంబ్యతే భక్త్యత ఇతి తుంబీ. సీ. తుబి అదనే. భక్తి
డునది. ౧. న లంబతే జలే అధోన గచ్ఛతి శుష్క దశాయామి
బూః. ఊ. సీ. పా. అలాబూః. ఊ. సీ. ఎండినప్పుడు నీళ్ళలో మ
కుండునది. ౨. మంచినసారపేళ్లు. ఆనుగవుచెట్టు.

* చిత్ర గవాక్షీ గోతుమ్బా-

చిత్రరూపఫలత్వా చ్చిత్రా. నానావర్ణము లైనఫలములు
ది. ౧. పృషభాక్షీతుల్యపుష్పత్వాత్ గవాక్షీ. ఎద్దుకండ్లవంటి
లుగలది. ౨. గోభి స్తుంబ్యత ఇతి గోతుంబా. గోవులచేత భక్షిం
నది. ౩ పిన్నసాపరపేళ్లు. బుడమ.

* విశాలా త్వీన్ద్రీవారుణీ.

విశాలఫలత్వా ద్వీశాలా. పెద్దపండ్లుగలది. ౧. ఇంద్రవ
భైః పుష్పైః ప్రియత ఇతి ఇంద్ర వారుణీ. సీ. వృష్ణో వరణే. ఇ
వలె నేత్రసమానము లైనపుష్పములచేతఁ గప్పఁబడునది. ౨ పెద్ద

* అర్శోఘ్న సూరణః కన్దః-

అర్శో హంతీతి అర్శోఘ్నః. హస హింసాగత్యోః మూ
ధిని హరించునది. ౧. సూర్యత ఇతి సూరణః. భక్షించఁబడునది.
హింసాయాం పా. శూరణః. ౨. కంద్యతే రోగోఽనేనేతి
కది ఆహ్వానే రోదనే చ. దీనిచేత రోగము వీడింపఁబడును. కంద్య
గిభిరన్వీక్యత ఇతి వా కందః. రోగులచేత వెదుకఁబడునది. ౩ కం

* గణ్డీరస్తు సమష్టిలా,

గండ్డి గ్రంధీ ఈరయతీతి గండ్డిరః. ఈర గతే. పుండ్ల
గొట్టునది. ౧. సమ్య గష్టిలా బీజం యస్యాః సమష్టిలా. మ
లుగలది. ౨ ఏలువంగపేళ్ళు. గురుజకూరయు పని కొండలు.

* కల మ్మ్యుపోదకాఽస్త్రీ తు మూలకం హిలమోచికా.

వాస్తుకం శాకభేదా స్సృజః-

కే జలే లంబతే కలంబీ. సీ. లబి లంబనే. జలమందు

తీయచచ్చిలికేను ౧ ఊతేట్లు అనికాధః అనితముగక మస్యా ఇతే

అ. సీ. పా. ఉపోదక్కి. అధికమైన ఉదకముగలది. ఉపగత ముదకమ
 యిది ఉపోదక్కి. సమీపమందు ఉదకముగలది. దుంపబచ్చలి. ౧.
 ప్లాని మూలాన్యస్యేతి మూలకం. మంచిదుంపలుగలది. ముల్లంగి.
 హిలయా రోగ్గా మోచయతీతి హిలమోచికా. ముచ్చో మోక్ష
 అనాయాసముగా రోగములను బోగొట్టునది. చిలుకకూర. ౧.
 యిది గుణా అత్రేతి వాస్తుకం. పా. వాస్తుకం. దీనియందు మంచి
 ములుందును. చక్రవర్తికూర. ప్రత్యేకశాకవిశేషములపేళ్ళు.

దూర్వా తు శతపర్వికా,

పహస్రవీర్యా భార్గవ్యా రుహోఽనన్తా-

దూర్వ్యతే పశుభి రితి దూర్వా. దుర్వీ హింసాయాం. పశువు
 బీకబడునది. ౧. శతం పర్వాణ్యస్యామితి శతపర్వికా. నూటుక
 లుగలది. ౨. మహాప్రభావత్వాత్పహస్రవీత్యా. మంచిశక్తిగలది.
 భృగోరియం భార్గవీ. భృగుసంబంధమైనది. ౪. ఛిన్నాపి రోహతీతి
 ౪. రుహ బీజజన్తని ప్రాదుర్భావే. నటికినను మరల మొలచునది.
 దూరప్రసరత్వా దనంతా. దవ్వుగా నల్లుకొనునది. ౩ గణికపేళ్లు.
 అథ సా సితా. ౧౫౮

గోలోమీ శతవీర్యా చ-

గోరివ లోమా న్యస్యా ఇతి గోలోమీ. సీ. గోవులయొక్కరోమ
 లవలె నుండునది. ౧. శతం వీర్యాణి ప్రసరణరూపా న్యస్యా ఇతి శత
 వ్య. నూటువిధములుగాఁ బ్రాకునది. ౨ తెల్లగణికపేళ్లు.

గండాలీ శకులాక్షకః,

గండ్తః గ్రంథిభి రల్యతే భూష్యత ఇతి గండాలీ. సీ. అల భూష
 కా. బుడుపులచేత నలంకరింపబడునది. ౧. మత్స్యనయనతుల్యగ్రం
 థాగా చ్చకులాక్షకః. చేపకండ్లవంటికనుపులు గలది. ౨. తీగగ
 పేళ్లు. ఈ ౪ ను తెల్లగణిక యని కొందఱు.

కురువిన్దో మేఘనామా ముస్తా ముస్తక మస్త్రీయామ్. ౧౫౯

కురుదేశ మాశ్రయ త్వేన విందతీతి కురువిందః, విద్లాలాభే. కురు
 ము నాశ్రయముగాఁ బొందునది. ౧. మేఘస్య నామాన్యస్యేతి మేఘ
 మా. న. పు. మేఘముయొక్కపేళ్లు గలది. ౨. ముస్యతి ఖండయతి

రోగార్థమున. ముస్తకం చ. అ. ప్న. మున ఖండనే. రోగము
బోగొట్టునది. 3. ర నిడుపుగలతుంగము స్తలపేళ్లు.

* స్వా ద్భద్రము స్తకో గుద్దా-

భద్రశ్చాసా ము స్తశ్చ భద్రము స్తకః. శుభస్వరూపమైవ
కము. ౧. గుణా ద్రాతీతి గుంద్రా. ద్రా కుత్సాయాం గతౌ. గు
లను బాధించునది. ౨ నాగము స్తలపేళ్లు. భద్రము స్తలు.

*

చూడాలా చక్ర లోచ్చటా,

చూడాలాతీతి చూడాలా. లాదానే. వెండుకలను
యునది. ౧. చక్రాకారం లాతీతి చక్రలా. చక్రాకారమును బొం
డునది. ౨. ఉచ్చటతి రోగా నిత్యుచ్చటా. చట భేదనే. రోగము
భేదించునది. 3 వట్టువము స్తలపేళ్లు.

* పంశే త్వక్సార కర్తార త్వచిసార త్మణధ్వజాః.

శతపర్వా యవఫలో వేణు మస్కర తేజనాః,

వన్యతే నేవ్యత ఇతి పంశః. వన వణ సంభక్తా. అం
నాశ్రయింపబడునది. ౧. త్వచి సారో దార్ఢ్య మస్యేతి త్వక్సారః,
సారశ్చ. మీడిచర్మమందు సారము గలది గనుక త్వక్సారము
సారమును. ౨. 3. కర్మ ఇయ ర్థి కర్తారః. ఋ గతౌ. క్రియ
దునది. ౪. త్మణానాం మధ్యే ముఖ్యత్వాత్ త్మణధ్వజః. త్మణ
ములలో ముఖ్యమైనది. ౫. శతం అనేకాని పర్వాణ్యస్యేతి శతప
న. పు. అనేకములైనకనుపులు గలది. ౬. యవసదృశాని ష
స్యేతి యవఫలః. యవలవంటిబియ్యము గలది. ౭. వయంత్యనేన
పు. వేళ్ తంతుసంతానే. దీనిచేత నల్లుదురు. ౮. మా క్రియతే
షిధ్యతే అనేనేతి మస్కరః. దీనిచేత ప్రతిషేధింపబడును. ౯. తే
త్యగ్నిం తేజనః, తిజ నిశాతనే. అగ్నిని బ్రజ్వలించజేయునది.
వెమరుపేళ్లు.

* వేణవః కీచకా స్తే స్యు ర్యే స్వసంత్యనిలోద్ధతాః.

కీచేతి కాయంతి శబ్దాదుంతఇతి కీచకాః. కై శబ్దే. కీచ్ అ
యునవి. ౧. (గాలిః బోసికొని 'కీచ్' అని మ్రోయు) బొంగువెడుళ్లు

* గ్రన్థి రా పర్య పరుషి-

గ్రంథ్యతే సంధిరూపేణ బద్ధ్యత ఇతి గ్రంథిః. పు. గ్రంథిరూపము
 ధింపఁబడునది. ౧. పర్వతి స్థూలో భవతీతి పర్వ. న. న. పర్వ పూర
 భిక్షమానట్టిది. ౨. పిప రీతి పరుః. న. న. పూ పాలనపూరణయోః.
 మనది. ప. పరుః. ఉ. పు. 'మజ్జాసారో గ్రంథిః పరుః పరాగః కుసు
 ' రీతి రత్నకోశే పుంస్కాణ్డే. 3 వెదురుగణుపులపేళ్లు.

గున్ద్ర) స్తేజనక శ్మరః,

గూయత ఇతి గున్ద్రః. గూజ్ శబ్దే. వాయువశమున మ్రోయునది.
 యతి పితాదిరోగానితి తేజనకః. తిజ నిశాతనే-పితాదిరోగములను
 గూజేయునది. ౨. శృణాతి రోగం శరః. శ్రూ హింసాయాం. రోగ
 హింసించునది. 3. కాకివెదురుపేళ్లు. కాకిచెఱకు. కనుము.

కస్త ధమనః పోటగళః-

నలతి విధ్యతీతి నడః. నల బంధనే వీడించునది. ౧. నుషిరవత్త్వా
 తే పూర్యత ఇతి ధమనః. ధ్వా శబ్దాగ్నిసంయోగయోః. రంధ్ర
 చాటచేత నూడఁబడునది. ౨. పుటతి గళతి చేతి పోటగళః. పుట
 డే. గళ సంక్షరణే. కూడికొనిజాలునది. 3. కిక్క-నకసపుపేళ్లు. గను

అథో కాశ మస్త్రీయామ్.

౧౬౨

కుగన్ధా పోటగళః-

కాశత ఇతి కాశం. అ. ప్న. కాశృ దీప్తా. ప్ర కాశించునది. ౧. ఇక్షో
 ధోఽస్యా ఇతి ఇక్షుగంధా. చెఱకుపరిమళమువంటి పరిమళము
 ౨. పోటగళః. 3 తెల్లుకసపుపేళ్లు.

పుంభూమని తు బల్బజా,

వలంతే సంవృణ్వంతే స్తంబబాహుశ్యాద్భువ మితి బల్బజా.
 రభేదః. పృశ్ వరణే. స్తంబబాహుశ్యముచేత భూమిని గప్పి
 నది. ఈశబ్దము పుల్లింగబహువచనమందే వ ర్తించును. మోద
 సపుపేళ్లు. ఈ ర శబ్దములును తెల్లుకసపుపేళ్లే యని కొందఱు.
 సల ఇక్షుః-

రస్యతే రసాలః. రస ఆస్వాదనే. ఆస్వాదింపఁబడునది. రసేన అల
 వా రసాలః. అల భూషణాదా. రసముచేత నలంకరింపఁబడునది.

౧. ఇవ్యతే నర్తై రితి ఇత్యుః. ఇషు ఇచ్చామూం. అందః
బడునది. ౨ చెఱకుపేళ్లు.

* తద్భేదాః పుణ్డ్ర) కాంతారకాదయః.

పుణతీతి పుండ్రః. పుణ శుభకర్తృణి చ. శుభమును జే
కామ్యత ఇతి కాంతారకః. కము కాంతౌ. కాంక్షింపబడున
శబ్దముచేత కోశ కారశబ్దము గ్రహింపబడును. ౨-3 చెఱకు
భేదములు.

* స్యా ద్వీరణం వీరతరమ్-

వీరయతి విక్రమతి తీక్ష్ణత్యేన వీరణం. వీరతరం చ. వి
యోటచేత విక్రమించునది గనుక వీరణము. వీరతరమును.
పురుకనపుపేళ్లు.

* మూలేఽస్యోశీర మస్త్రియామ్,

అభయం నళదం నేవ్య మమృణాళం జలాశయమ్.

లామజ్జకం లఘు లయ మవదా హేష్టకాపథే,

ఉశ్యత ఇతి ఉశీరం. అ. ప్న. వశ కాంతౌ. కాంక్షింప

౧. న విద్యతే భయ మనేనేత్యభయం. దీన భయము లేదు. ౨
యతీతి నలం పితాదికం. తద్వ్యతీతి నలదం. నల గంధనే. దో
వీడించునవి గనుక నల మనఁగాఁ బితాదులు. వానినిఖండించు
వ్యతే పితాదిశమనార్థమితి నేవ్యమ్. షేవ్య నేవాయాం. రో
మై నేవింపబడునది. ౪. మృణతి హిస స్తీతి మృణాళం హింస్రం
తీత్యమృణాళం. మృణ హింసాయాం. హింసించునది. ౫. జ
జలాశయం. శీజ్ స్వక్నే. జలమందుండునది. ౬. ర క్తదోషం
శయతీతిలా, మజ్జా సారోఽస్యేతి లామజ్జకం. ర క్తదోషమును
రముగలది. ౭. గురుత్వాభావ్లాఘు. న. చులకనై యం
జఠరాగ్నా లీయత ఇతి లయం లీజ్ శ్లేషణే. జఠరాగ్నియం
నది. లఘులయమనియేకపదముగాను జెప్పుదురు. ౮. అవనశ్య
నేనే త్యవదాహం. దీనిచేత దాహ మణఁగును. ౧౦. వాతవత్తే
రోధకత్వాదిప్తం కాపథమస్యేతి ఇష్టకాపథం. వాతకారిప్త
నిరోధించుటచేత నిష్ట మైనకుత్సితమార్గముగలది. ౧౧ అభయ

కొండలు ఉశీరాభయశబ్దములు తెల్లవేరు పేళ్లనియు, అభయముదలు అమృతాశశబ్దవర్ణంతము సామాన్యముగా వట్టివేరుపేళ్లలాశయాదిశబ్దములు పొడి గలవట్టివేరుపేళ్ళనియుఁ జెప్పుదురు.

దయ స్త్రణం గర్భ చ్ఛాన్యమాకప్రముఖా అసి. ౧౬౫

నడకాశాదయః నడకాశాదయః గర్భచ్ఛాన్యమాకప్రముఖాశ్చ తృణభేదా ఇత్యుచ్యంతే. నడకశబ్దము మొదలు ఇంతవఱకు చెప్పబడియు, గర్భచ్ఛాన్యమాకాదులును తృణము లని చెప్పబడును. అన్య ధాన్యం జనై రితి గర్భత్. త.పు. గ్రా నిగరణే. జనులచేత ధాన్యము భక్షింపబడును. ఊడరలు. శ్యామవర్ణ మకతి ప్రాప్నోతిమాకః. అక కుటిలాయాం గతౌ - శ్యామవర్ణమును బొందునవలయు. తృణ్యతే అద్యతే వశుభి రితి తృణం. తృణ హింసాయాం. చేత భక్షింపబడునది. ప్రముఖశబ్దముచేత నీవారము మొదలై ధాన్యవిశేషములును తృణ మనంబడును.

కృశం కుశో దర్భః పవిత్రం-

శేతే కుం శ్యతి వా కుశం. అ.ష్న. శీజ్ న్వషే. శో తనూకరముం దుండునది. లేక భూమి నల్పముగాఁ జేయునది కుశము. పాణిషు కుధ్యత ఇతి కుధః. కుధ క్లేషణే - బ్రాహ్మణహస్తముల గూర్పబడునది. ౧. దృణాతి కరాదికమితి దర్భః. ద్రా విదారకులను జీల్చునది. ౩. పూయతే నేనేతి పవిత్రం. పూర్ణ పవనే-బవిత్రము చేయఁబడును. ౪ దర్భపేల్లు.

అథ క త్తృణమ్,

సాగంధిక ధ్యామ దేవజగ్ధక రాహిషమ్. ౧౬౬

శూనా మభత్యత్యేన కుత్సితం తృణం క త్తృణం. వశువులకు నాటచేత కుత్సితమైనతృణము. ౧. పురే భవం పౌరం. పురలుట్టినది. ౨. శోభనః గంధః ప్రయోజనమస్యేతి సాగంధికం. మళము ప్రయోజనముగాఁ గలిగినది. ౩. ధ్యాయతే వశుభి ధ్యా దితి ధ్యామం. ధైర్య చింతాయాం తృణభక్షణమందుఁ చేత అప్రియమాటవలన విచారింపఁబడునది. ౪. దేవేన అగ్ని దేవజగ్ధః జత్. భక్షహననయోః - అగ్నిచేత భక్షింపఁబడు

నది. ౧. రోహతీతి కాహిషం రుహ బీజజన్మని ప్రాదుర్భా
చునది. ౬ కామంచిపూరిపేళ్లు.

* ఛత్త్రా తిచ్ఛత్త్రపాలఘ్నా-

ఛత్త్రాకారత్వా ఛత్త్రా - గొడుగువలె నుండునది.
ఏవ ఛత్త్ర మతిక్రాంతా అతిచ్ఛత్త్రా - ఛత్త్రము నతిక్ర
ఛత్త్రాతిచ్ఛత్త్రా అని యొక్క పేరుగాఁ గొందఱు చెప్పుదురు.
మాంసం వాన్తి తైత్త్వ్యాదితిపలఘ్నః. పలఘ్న ఏవ పాలఘ్న
మాటచేత మాంసమును బీడించునది గనుక పలఘ్నము. ౨
పాలఘ్నము. ౩ ఛత్త్రాకారమైనతృణముపేళ్లు.

* మాలాత్పణక భూస్త్పణో,

మాలాదూపాణి తృణా న్యత్ర మాలాత్పణకం. పక్షి
న నుండు తృణము. ౧. భువం సం స్త్రాణాతీతి భూస్త్పణం.
చ్చాదనే. భూమిని గప్పియుండునది. ౨ చిప్పకనపుపేళ్లు.

* శమ్పం బాలతృణమ్-

శన్యతే హింస్యతే పశుభి రితి శమ్పం. శను హిం
పశువులచే హింసింపఁబడునది. ౧. బాలం చ తత్ తృణం
ణం. లేతకనపు. ౨ లేతకనపుపేళ్లు.

* ఘాసో యవనమ్-

ఘన్యతే పశుభి రితి ఘాసః. ఘనౌ అదనే. పశువుల
డునది. ౧. యాతీతి యవనః. యు మిశ్రణే. కూడియుండునది
వులు మొదలైనవి తినునట్టికనపుపేళ్లు.

* తృణ మర్జనమ్.

తృణ్యతే పశుభిరితి తృణం. తృణ హింసాయాం.
హింసింపఁబడునది. ౧. అర్జతే అర్జనం. పా. అర్జనం. అర్జ
పఁబడునది. ౨. సామాన్యముగా కనపుపేళ్లు.

* తృణానాం సంహతి స్త్రాణ్య-

తృణానాం సమూహ స్త్రాణ్య. తృణములయొక్క సమ
౧. గడ్డికుప్ప (వాది).

* నడ్యా తు నడసంహతి.

సదానాం సమూహో నడ్యా, నడమనఁగా కిక్కినపు కనపు.
సమకనపు). దానియొక్క సమూహము. ౧. కిక్కినపుకనపుకుప్ప.

తృణరాజాహ్వయ స్తాశః-

తృణానాం రాజా ముఖ్యః తృణరాజః. తృణరాజ ఇత్యాహ్వ
కా యస్యేతి తృణరాజాహ్వయః. తృణములలో ముఖ్యమైనది తృణ
రాజము. తృణరాజ మనుపేరుగలది తృణరాజాహ్వయము. ౧ తలతి
ప్రతిష్ఠ తే దృఢమూలత్వాత్తాశః. తలప్రతిష్ఠాయాం దృఢమైనమొదలు
దాటచేత ప్రతిష్ఠ గలది. ౨. తాటిచెట్టుపేర్లు.

నాళికేర స్తు లాజ్ఞలీ. ౧౬౮

నాళ్యా క ముదక మీగయతీతి నాళికేరః. ఈరక్షేపే. రంధ్రము
కేత ఉదకమును బీల్చునది. నాళికాని నాళయుక్తాని పుష్పఫలాని ఈ
యతీతివా నాళికేరః. కాండలతోఁ గూడినపుష్పఫలాదులఁ బ్రేరేపిం
చునది. పా. నారికేళః. ౧ లాంగలాకారపత్త్రిత్యాల్లాంగలీ. న. పు.
గోటివంటి యాకులుగలది. నాళికేరవృక్షము (ఔంకాయచెట్టు).

ఘోణ్ణాతు పూగః క్రముకో గువాకః ఖపురః-

ఘుణంతి భ్రమంత్యనయా జనా ఇతి ఘోంటా. ఘుణ భ్రమణే.
చేత బనులు భ్రమింతురు. ౧. పునాతి ముఖ మితి పూగః. పూళ్ల పవనే
ఖమును బవిత్రముగాఁ జేయునది. ౨. క్రమంత్యస్త్రి ఫలార్థిన ఇతి
ముకః. క్రము పాదవిక్షేపే. దీనియందు ఫలార్థు లెక్కుదురు. ౩. గువతి
లం నిస్సారయతీతి గువాకః. గు పురీషోత్సర్గే. మలనిస్సరణమును జే
సినది. పా. గూవాకః. ౪. ఖాని ఇంద్రియాణి వృణోతివ్యాప్నోతీతి ఖ
ప. పృళ్ల వరణే. ఇంద్రియములను వ్యాపించునది. ఖాని వృణోతీతి
వర. పృశ్రితౌ. ఇంద్రియములఁ బ్రీతినొందించునది. పోకచెట్టుపేర్లు.

అన్య తు,

ఫల ముద్వేగమ్

ఉద్గతో వేగోఽన్య ఉద్వేగం - ఉద్గతమైన వేగముగలది. ౧.
కపండు.

ఏతే చ హింతాలసహితా స్త్రయః.

౧౬౯

ఖర్జూర, కేతకీ తాలీ ఖర్జూరీ చ తృణద్రుమాః,

హినోతి వర్ధతే తలతి ప్రతిష్ఠతీతి హింతాలః. హి గతౌ పృథ్వా
 వృద్ధిః బాందునది ప్రతిష్ఠ గలది. హింతాశము-గిఱకతాటిపేరు. ౧.
 యః రక్తపిత్తమితి ఖర్జూరః. ఖర్జ వ్యధనే. రక్తపిత్తాదులను బోగ
 నది. ఖర్జూరముపేరు. ౧. కిత్వతే జ్ఞాయతే గంధోనేనేతి కేతకీ. సీ.
 జ్ఞానే. దీనిచేత పరిమళము తెలియబడును. మొగలిచెట్టుపేరు. ౧. క
 ప్రతిష్ఠతే తాలీ. సీ. తల ప్రతిష్ఠాయాం. ప్రతిష్ఠ గలది. శ్రీతాళము
 ౧. ఖర్జయతి రోగం ఖర్జూరీ. సీ. ఖర్జ వ్యధనే - రోగమును బోగ
 నది. చిట్టేడుపేరు. ఈతచెట్టు. ౧. ఈచెప్పబడిన తాళ నాళికే
 ముకములును, హింతాలంబును, ఖర్జూరము మొదలైననాలుగు
 ౮ తృణవృక్షము లనబడును.

సింహాదివర్గము.

ఇట్లు వనౌషధివర్గమునందు స్థావరము లైనవృక్షాదులను
 తరువాత వనమం దుండుసింహాదిమృగములఁ జెప్పుచున్నాఁడు.—

* సింహో మృగేంద్రః పశ్చాస్యో హర్యక్షః కేసరీ హరిః,
 (కణ్ఠేరవో గజిపుః పిఙ్గదృష్టి ర్కృగాధిపః)

హినస్తి హస్త్యాదికమితి సింహః, హిసిహింసాయాం. ఏనుఁగు
 మొదలైనమృగముల హింసించునది. ౧. మృగాణా మింద్రః శ్రే
 మృగేంద్రః. మృగములలో శ్రేష్ఠమైనది. ౨. పంచ ఇతి పంచం.
 విస్తారే. పంచం విస్తృతమాస్యమస్యేతి పంచాస్యః. విస్తీర్ణమైన
 ము గలది. ౩. హరిణీ కపిలవర్ణే అక్షిణీ అస్య హర్యక్షః కపిలవర్ణ
 లైన కన్నులుగలది. ౪. కే శిరసి స రంతీతి కేసరాః సటాః. తా
 సంతీతి కేసరీ. న. పు. జాలుగలది. ౫. హరతి గజాదికం హరిః.
 హృత్ హరణే. గజాదులను హరించునది. ౬. (కంఠే రవో యస్య
 కంఠీరవః. కంఠమందు ధ్వనిగలది. గజానాం రిపుః. పు. ఏనుఁగు
 శత్రువు. పింగే దృష్టి యస్య సః పింగదృష్టిః. పు. పచ్చనిచూ
 గలది. మృగాణామధిపః మృగాధిపః. మృగములకు దొర. ఈ ౪
 నామములు) సింహముపేర్లు.

* శార్దూల ద్వీపినా వ్యాఘ్రే-

శృంగాతీతి శాద్దులః. శృ హింసాయాం. హింసించునది. ౧. నానత్యేన ద్వీపమన్యేతి ద్వీపీ. న. పు. ద్వీప మునికిపట్టుగాఁ గలది. ప శృర్తాస్యాస్తీతి వా ద్వీపీ. ద్వీపమనఁగా చర్మము. అదిగలది. ౨. యజ్ఞప్రతీతి వ్యాఘ్రః. ఘ్రా గంధోపాదానే. చంపునప్పుడు వానఁ చునది. ౩. (అధికపాఠము. పుండరీకః పశ్చానఖ శ్చిత్ర కాయ మృగ క్షే, పుండం మాంస రీకతి హరతీతి పుండరీకః. మాంసమును హరిం చునది. పంచ నఖాః యన్య సః పంచనఖః. ఐదుగోళ్లు గలది. చిత్రః యః యన్య చిత్ర కాయః. పొడలచేత నానావర్ణములుగలశరీరము గలది. మృగాణాం ద్విట్ మృగద్విట్. ష. పు. మృగములకు శ పు. ర) పెద్దపులిపేళ్లు.

తరత్సున్తు మృగాదనః.

౧

తరల్లవన ట్టిణోతీతి తరత్సుః. పు. ట్టిణుహింసాయాం. దుమికి పునది. మృగా న త్తీతి. ౧. మృగాదనః. అద భక్షణే. మృగముల తినునది. ౨ సివంగిపేళ్లు.

వరాహ స్సూకరో ఘృష్టిః కోలః పౌత్రీ కిరిః కిటిః, దంష్ట్రీ ఘోణీ స్తబ్ధరోమా క్రోడో భూదారఞ్చత్వపి.

౨

వరం శ్రేష్ఠం సన్యం ఆహంతీతి వరాహః. హనని హింసాగత్యోః. క్షమైవ సన్యమును జెఱుచునది. ౧. బహూ న్యపత్యాని నూతే నూ షాన్ ప్రాణిప్రసవే. అనేకము లైనపిల్లల నీనునది. పా. శుచః శూకరః. దుగిఖమును జేయునది. ౨. కూలాదీ ఘర్ష తీతి ఘృష్టిః. ఘృష్ట సంఘర్షణే, ఉన్నత ప్ర దేశాదుల నొరయునది. ౩. కోలతి హతాంగో భవతీతి కోలః-కుల సంస్థానే. ఘన మైనశరీరము గల ర. దీర్ఘం పోత్రం ముఖాగ్రమన్యేతి పౌత్రీ. న. పు. అధికవైనమోర ది. ౪. క్షీతిం కిరతీతి కిరిః. పు. క్రా విక్షేపే. ముఖముచేత భూమిని త్రవ్వనది. పా. కిరిః. 'వరాహశ్చకిరిః కిరి' రితి యాదవః. ౬. కిటతి వ్రం కిటిః. కిట గతౌ. ఇచ్చగొలఁదిఁ జరించునది. ౭. ప్రశస్తాః దంష్ట్రాః సంతీతి దంష్ట్రీ. న. పు. వాఁడికోటలుగలది. ౮. స్థూలా ఘోణా స్తీతి ఘోణీ. న. పు. పెద్ద మోర గలది. ౯. స్తబ్ధాని రోమా స్తాస్యస్తీతి స్తబ్ధరోమా. న. పు. బిరుసయినవెండ్రుకలు గలది. ౧౦.

క్రోడతీతి క్రోడః. క్రుడ ఘనత్వే. ఘనమైనది. ౧౧. భువందార
భూదారః. ద్యౌ విదారణే. భూమిని వ్రక్కలించునది. ౧౨. అక్ష

* కపి ప్లవంగ ప్లవగ శాఖామృగ వలీముఖాః,
మర్కటో వానరః కీశో వనౌకాః.

కంపతే చలతీతి కపిః. పు. కపి చలనే చలించునది. ౧.
లంఘనం తేన గచ్ఛతి ప్లవంగః. ప్లవగశ్చ. గమ్౭ గతౌ. చా
౨. ౩. శాఖాచారీ మృగః శాఖామృగః కొమ్మలయందుఁ జరిగి
గము. ౪. శ్లథం చర్తవలీ సాముఖేఽస్య వలీముఖః. తఱులు గల
ఖము గలది. లళయౌరభేదః. ౫. మర్కటి గచ్ఛతీతి మర్కటః.
నది. ప్రియతే శ్లిష్టశాఖాసంకటే మర్కటః. దాటునపుడు
నందునఁ జచ్చునది. ౬. నర ఇవ వానరః. నరునివలె నుండునది. ౭.
శబ్దేన ఈష్టే కీశః. ఈశ ఐశ్వర్యే. కి యనుశబ్దముచే నధికమైన
వాయుః తదపత్యం కిః హనుమాన్. స ఈశోఽస్య వా కీశః. వా
నకు పుత్రుఁడు గనుక కి యనఁగా హనుమంతుఁడు అతఁడు ఈ
గాఁ గలది. ౮. వన మోకః స్థానం అస్య వనౌకాః. స. పు.
నివాసముగాఁగలది. ౯. కోటిపేల్లు.

*

అథ భల్లుకే.

ఋతౌచ్చ భల్ల భాలూకాః-

భల్లతి హి నస్తి క్రిమీ నితి భల్లుకః. భల భల్ల మ్రి
హింసాదానేషు. పురుగులను జంపునది. పా. భల్లుకః. ౧. బా
అనేనగహనమితి ఋతౌ. ఋష గతౌ. దీనిచేత వనము పొందఁబడు
అచ్చేన ఆభిముఖ్యేన భల్లతి అచ్చభల్లః. ఆభిముఖ్యముచేత
చునది. ఆత్మీయా అభ్యతి పరా భల్లతి హి నస్తితి వా అచ్చ
ఛో ఛేదనే. భల్లహింసాయాం. తనసంబంధమైనవారిని ఛేదించు
లను హింసించునది. అచ్చః భల్లః అని రెండుపేళ్లని కొందఱు
చ్చా నిర్మలభల్లూకా" విత్యజయః "భల్లా భాలూకాబాణౌ న"
మేదినీ. ౩. భలతీతి భాలూకః. హింసించునది. ఎలుఁగుగొడ్డుపేల్లు.

*

గణ్డకే ఖడ్గ ఖడ్గినౌ,

వృశస్థా గంట్లోఽస్య నీతి గండకః. శేషమేనగండసలము

ఖండయతి తీక్షణత్వాత్ ఖడ్గః. శృంగం తద్యోగాత్ ఖడ్గః. ఖడ్గీ
స. పు. ఖండించునట్టి కొమ్ము గలది. ౨. ౩. ఖడ్గమృగముపేళ్లు.

లులాడొ మహిషో వాహద్విష త్కానర సైరిభాః. ౪

లోలనం లుల స్తమయతీతి లులాయః. అయ గతౌ. లులమనఃగా
ంచుట దానిని బొందునది. లుల త్యపు లులాయః. లుల సంక్లే
శీ. నీళ్లయందు మునుగునది. ౧. సత్త్వవత్త్వాత్ మహ్యత ఇతి మ
హి. మహ పూజాయాం. బలము గలదౌటవలన నాదరింపబడునది.
వాహస్య హయస్య ద్విషత్ శత్రుః వాహద్విషత్. త. పు. గుట్టము
శత్రువు. ౩. కం ఉదకం ఆనరతీతి కానరః. సృ గతౌ. ఉదకమును బొం
డు. కా ఈష త్సరతి గచ్ఛతి మహాకాయత్వాద్వా కానరః. గొప్ప
న శరీరముగలది గనుక మందముగ నడచునది. ౪. సీరిభిః హలయుక్తైః
భి. భాంతీతి సీరిభాః కర్ష కాః. తేషామయం సైరిభాః. నాగేలుగలవి
తక సీరులనఁగా బశువులు. వానిచేత ప్రకాశించువారు గనుక సీరిభు
గా కర్షకులు. వారి సంబంధమైనది. ౫. కారెనుపోతుపేళ్లు.

స్త్రియాం శివా భూరిమాయు గోమాయు మృగధూర్తకాః,
సృగాల వజ్రక క్రోష్టు ఫేరు ఫేరవ జమ్బుకాః. ౫

శకునేన మోదహేతుత్వా చ్ఛివా. శకునముచేత సంతోషపె
నది. ఈశబ్దము మొగనక్కను జెప్పినపుడును స్త్రీలింగమే. ౧. భూ
మా. మాయా అన్యేతి భూరిమాయుః. ఉ. పు. పా. భూరిమాయుః. అ
మాయలుగలది. భూరి మాయుః పితృమన్యేతి భూరిమాయుః. అధిక
న పితృముగలది. ౨. గాః మినోతి క్షీవతీతి గోమాయుః. దు మిశ్
జేవణే. గోవులను బోదోలునది. ౩. మృగేషు ధూర్తః మృగధూ
ర్తకాః. మృగములయందు ధూర్తమైనది. ౪. అన్యక్ ఆలతీతి సృగాలః.
ఆదానే. మాంసమును దినునది. ౫. పా. శృగాలః. అని తాలవ్యా
ముః గలదు. ౬. వంచయతీతి వంచకః. వజ్ర క్షాటిత్యే. నంచించు
2. క్రోశతి క్రోష్టుః. ఉ. పు. క్రోష్టా. ఋ. క్రుశ ఆహ్వనే రోదనే చ.
ఋగునది. ౮. ఫే ఇతి రాతి ఫేరుః. ఉ. పు. రు శబ్దే. ఫే యని కూ
నది. ౯. ఫే ఇతి రవోఽన్య ఫేరవః. ఫే యను ధ్వని గలది. ౧౦. జమ్బ

తి మాంసమస్త్రీతి జంబుకః. జము అదనే. మాంసమును భక్షిం
గం. నక్కపేళ్లు.

ఓతు ర్బిడాలో మార్జారో వృషదంశక ఆఖుభుక్,

అవతీ మూషక బాధాయాః ఓతుఃపు. అవ రక్షణాదా. మ
బాధవలన రక్షించునది. ౧. బిడతి మూషికాః బిడాలః. బిడ భేదనే.
షికములను భేదించునది. ౨. ఆఖుగ్రహణేన గృహం నూర్వీతి మా
పా. మార్జాలః. మృజూ శుద్ధా. మూషక గ్రహణముచేత గృహ
శుద్ధిజేయునది. ౩. వృషా మూషకాః దంశతీతి వృషదంశకః. దంశ
నే. మూషకమును గొటుకునది. పా. వృషదంశకః. ర. ఆఖాః
ఆఖుభుక్. జ. పు. భుజి పాలనాభ్యవహారయోః. ఎలుకలను భ
నది. ౪. పిల్లి పేళ్లు.

* త్రయో గౌధేర గౌధార గౌధేయా గోధికాత్తజే.

గోధాయా అవత్యం గౌధేరః, గౌధారః, గౌధేయశ్చ. గోధ
గా ఉడుము; దానిపిల్ల గనుక గౌధేరము, గౌధారము, గౌధేయ
౩ ఉడుముపిల్ల పేళ్లు.

* శ్వావిత్తు శల్యః-

శ్వానంవిధ్యతీతి శ్వావిత్. ధ. పు. వ్యధ తాడనే. శునకము
ధ పెట్టునది. ౧. శలతీతి శల్యః. శల చలనే. తిరుగునది. ౨ ఏడుపం

• తల్లోన్ని శలలీ శలలం శలమ్,

శలతీతి శలలీ, శలలం, శలంచ. శల గతౌ. వేగముగా; బా
గనుక శలలి, శలలము, శలము. ౧, ౨, ౩. ఏడుపందిముండ్లపేళ్లు.

* వాతప్రమీ ర్వాతమృగః-

వాతం ప్రమిమితే ఆభిముఖ్యేన ప్రతిపద్యతే వాతప్రమీ
పు. మాజ్ మానే వర్తనే చ. వాయువున కభిముఖముగా; బా
అయంస్త్రీలింగేఽపి. లక్ష్మీశబ్దవద్రూపం. ౧. వాతం మృగయతీతి
మృగః. మృగ అన్వేషణే. వాయువును వెదకునది. ౨. గాలి కెడ
నడచుమృగముపేళ్లు.

* కోక స్త్రీహామృగో వృకః.

కోకతే వృకతేచమాంసాదికం కోకః, వృకశ్చ. కుక వృకః

సాదులను బుచ్చుకొనునది కోకము, వృకము, ౧. 3. మృగా
తే ఈహమృగః, ఈహ చేష్టాయాం. మృగముల నిచ్చయించునది.
తోడలుపేళ్లు.

మృగే కురజ్జ వాతాయు హరిణాజనయోనయః,

మృగ్యతే లుబ్ధకైరితి మృగః, మృగ అన్వేషణే. వేటకాండ్రచే
బడునది. ౧. కౌరజ్జతీతి కురంగః, రగి గతౌ. భూమియందుఁ
నునది. ౨. వాతం అయతే వాతాయుః, ఉ. పు. అయ గతౌ.
ముపును బొందునది. 3. హియతే హరిణః, హృష్ హరణే. హ
బడునది. ౪. అజినస్య చర్మణః యోనిః కారణం అజినయోనిః, పు.
మునకుఁ గారణమైనది. ౪. జినో బుద్ధః రూపః యోనిరుత్పత్తి
మేషా మితి జనయోనయ ఇతి కశ్చిత్. ఇట్టిరూపముగల బుద్ధదేవు
త్పత్తిస్థానముగాఁగలది. ౫. ఇట్టి పేళ్లు.

ఐణేయ మేణ్య శ్చర్తాద్య మేణ సైన్యణ ముభే త్రిషు. ౮

ఏణ్య ఇదం ఐణేయం. ఆడులేడి సంబంధమైనది ఐణేయము. ఏ
ఇదం ఏణం. మొగదుప్పిసంబంధమైనది ఏణము. ఐణేయఏణశబ్ద
లు మూడులింగములయందును వర్తించును. ఆడులేడియొక్కయు
మొగదుప్పియొక్కయు తోలు మాంసము మొదలయినవానిపేళ్లు.

కదలీ కన్దలీ చీన శ్చమూరు ప్రియ కావపి,

సమూరు శ్చేతి హరిణా అమీ అజినయోనయః. ౯

కేన వాయునా దశ్యతే కదలీ. ఈ. నీ. ప. న. పు. దశవిశరణే.
యుపుచే గొట్టబడునది. బొల్లిచాయమెడచారలు గలిగి, బలము
నుండు మృగము. ౧. కన్దాని కన్దతీతి కన్దలీ. ఈ. నీ. ప. న. పు. కంద
లాదులయందుఁ గూడియుండునది, దొడ్డుకడుపును నల్లని ముందరి
భును గలమృగము. ౧. చీయతే వ్యాధైః చీనః చిచ్ చయనే.
యలచే బొడవఁ బడునది. గువ్వవన్నె గలిగి 3౦ అంగుళముల పొ
గలమృగము. ౧. చమ్యతే చమూరుః, ఉ. పు. చము అదనే.
బడునది. సంశయాస్పద మైనతోకగలిగి, తెలుపుగాని నలు
గాని నానావర్ణములుగాని కలిగిన మృగము. ౧. ప్రియతి వాతం ప్రియ
ప్రియ గతౌ. వాతము నొందునది. దట్టమై ఎట్టమైన నల్లని రోమ

ములు గలమృగము. ౧. సంగతౌ ఊరూ అన్యేతి సమూరుః.
 పరస్పరము కూడుకొనియుండు తొడలు గలది. తెల్లనికొనక
 తోఁగూడిన దొడ్డు మెడగలిగి మెఱుఁగుగలిగి నిడుపు లయి
 కలు గలిగి గోధూమవర్ణముగాని కృష్ణవర్ణముగాని కలిగిన
 ౧. ఊ ౬ ఆ స్తరణాదుల కుపయోగించు చర్మమునకు కారణ
 యిట్టిజాతివిశేషముల పేళ్లు.

* కృష్ణసార రురు న్యఙ్కు రఙ్కు శమ్బర రాహిషాః,
 గోకర్ణ పుష తై ణర్య రోహితా శ్చమరో మృగాః.

కృష్ణేన నీలవర్ణేన సారః కృష్ణసారః. నల్లనివన్నెచేత శ్రేష్ఠ
 కృష్ణశార మని కొందఱు. ౧. నల్లకప్పున విచిత్రమైన యిట్టి.
 ప్రాయేణ రురుః. ఉ.పు. రు శబ్దే. తఱుచుగాఁ గూతలుపెట్టునది
 చారలదుప్పి. ౧. న్యఙ్చత్యధోముఖితయా న్యఙ్కుః. ఉ.పు. ఆ
 తిపూజనయోః. తలవంచుకొని పోవునది. జింకపోతు. ౧. రణ్యయ
 ఉ.పు. రణ్య రాగే. రాగమును బొందించునది. మృదు వైనతే
 ములుగల యిట్టి. ౧. శం సుఖం వృణోతీతి శంబరః. వృళ్
 సుఖమును గప్పునది. వబయోరభేదః. నకారాదియుఁ గలదు.
 వన్నె గలసన్నపుజింక. ౧. రోహతీతి రాహిషః తృణవిశేషః. స
 మన్యేతి రాహిషః. పా. రోహిషః. మొలచునది గనుక రా
 నఁగాఁ దృణవిశేషము. దానిని భక్షించునది రాహిషము. ది
 మని దకారాదిగాఁ గొందఱు. కొండ గొట్టె. ౧. గో రివ కర్ణా
 తి గోకర్ణః. ఆవుచెవులవంటిచెవులు గలది. కణితి యనుమృగము
 పుషతాః బింద్రవోఽన్యేతి పుషతః. చుక్కలు గలిగినది. దుప్పి.
 త్యేణః ఇణ్ గతౌ పోవునది. పొడలతో నల్లనై పెద్దకండ్లుగల
 ౧. ఇయ్యుర్తి వనం ఋశ్యః. ఋ గతౌ. వనమును బొందునది.
 బోతు. పా. ఋష్యః. ౧. ర క్తవర్ణ త్వేన రోహితః. ఎఱ్ఱని వన్నె
 కేసరి యను మృగము. ౧. చమతి తృణం చమరః. చములదన
 గమును భక్షించునది. చమరీమృగము ౧. ౨ తమతమపేళ్లచే
 ము లగుమృగములపేళ్లు.

* గస్తర్య శ్చరభాః రామ స్సమరో గవయ శ్చశః,
 CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

గన్ధయతి అర్ధయతీతి గన్ధరవ్యః. గన్ధ అర్ధనే. వీడించునది. వట్టు
 య దొడ్డకడుపును గలమృగము. ౧. శృణోతి సింహం శరభః.
 హింసాయాం. సింహమును జంపునది. ఎనిమిదికాళ్లుగలిగి సింహ
 ముంపెడు మృగము. తథాచోక్తం మహాభారతే. — “అష్టపాదా
 నయనః శరభో వనగోచర” ఇతి. ౧. వ్యాధాః అస్తి దృష్టే
 ంతే రామః. రము క్రీడాయాం. బోయలు దీనిఁజూచి నంతోపిం
 ఁ. పెద్దదుప్పి. ౧. వనే సర్వత్ర సరతీతి సృమరః. సృ గతౌ. వనము
 కంటటఁ దిరుగునది. పెద్దసవరపుమృగము. ౧. గా మయతే సదృ
 ష్యత్ గవయః. అయ గతౌ. గోవును బోలునది. గురుపోతు.
 శశతి ప్లుతేన గచ్ఛతీతి శశః. శశ ప్లుతగతౌ. దాటుచుఁ బోవు
 కుండేలు. ౧.

ఇత్యాదయో మృగేంద్రాద్యా గవాద్యాః పశుజాతయః. ౧౧

ఇత్యాదయః=గంధర్వశబ్దము మొదలుకొని యీ ౩ను, మృగేం
 ద్యాః=సింహశబ్దము మొదలు చమరశబ్దమువఱకును, గవాద్యాః
 శ్యవర్గయందు చెప్పఁబడుగోవులు మొదలైనవియు, పశుజాతయః
 నుపు లని చెప్పఁబడును. పశ్యంతే పాశైః పశవః. పశ బంధనే.
 బడునవి.

ఉన్దురు ర్హషికోఽప్యాఖుః-

ఉండయతి ముఖస్పృష్టం వ స్తిత్వ్యందురుః. ఉ. పు. ఉందీ క్లే
 తనముఖముచేత ముట్టఁబడినవస్తువును ద్రవింపఁజేయునది. అకా
 తమునుగలదు. ౧. ముష్టాత్యన్నాదికం. మూషికః. పా. మూష
 ముషస్తేయే. అన్నము మొదలైనవానిని దొంగిలించునది. ౨.
 సమంతాత్ ఖనతీ త్యాఖుః. ఉ. పు. ఖను అవదారణే. అంతట
 వ్వనది. ౩. ఎలుక పేర్లు.

గిరికా బాలమూషికా,

గిరితి ధాన్యాదికం గిరికా. గృ నిగరణే. ధాన్యాదులను మ్రిం
 పి. ౧. బాలా చనా మూషికా చ బాలమూషికా. చిన్నయెలుక.
 బిట్టెలుక పేర్లు.

చుచున్దరీ గన్ధమూషీ-

ఛ్యతీతి చుచుందరి. సీ. ఛో ఛేదనే. ధాన్యములను
నది. ౧. గంధనతీ మూషీ గంధమూషీ. వాసన గల యె
చుంచువేళ్లు.

దీర్ఘ దేహీ తు మూషికా)

దీర్ఘ దేహోఽస్యా ఇతి దీర్ఘ దేహీ. సీ. నిడువైన
లది. ౧. ముష్టాతి ధాన్యాదికం మూషికా. ధాన్యాదులను
చునది. ౨. చుచుందరి అనెడు అర్థపాదము ప్రక్షిప్తమని
పందికొక్కువేళ్లు.

* సరటః కృకలాస స్సాన్యత్ -

సరతీతి సరటః. సృ గతౌ. చరించునది. ౧. కృకేన గ
తీతి కృకలాసః. లస శ్లేషణక్రీడనయోః. కంఠముతో నాడు
తోండవేళ్లు.

*

ముసలీ గృహగోధికా.

ముస్యతి క్రిమినితి ముసలీ. సీ. ముస ఖండనే. పు
ఖండించునది. పా. మువలీ. ౧. గృహే గోధికేవ తిష్ఠతీతి గ
ధికా. గృహమందు ఉడుమువలె నుండునది. ౨. బల్లివేళ్లు.

* లూతా స్త్రీ తన్తువా యోర్ణనాభ మర్కటకా స్సమాః,

లూయ తే లూతా. లూతో ఛేదనే. ఛేదింపబడునది. ౧.
స్వయతి తంతువాయః. వేళో తంతునంతానే. నూలునునేయునది.
ఊర్ణః నాభావస్య ఊర్ణనాభః. ఊర్ణమనఁగా నూలు. అది నాభి
గలది. 3. తంతుమవలంబ్య మర్కటవ దారోహణా స్తర్కటః.
పట్టుకొని మర్కటమువలె నెక్కునది. ౪. సాలెపురుగువేళ్లు.

* నీలజ్ఞుస్త క్రిమిః-

నీలతిమందం నీలంగుః. పు. నీల వర్ణగత్యోః. మెల్లఁగా
నది. ౧. మందం క్రామతి క్రిమిః. పు. క్రము పాదవిజ్ఞేపే.
నడచునది. ౨. సామాన్యముగా పురుగువేళ్లు. మ్రానిమీద
గులని కొండలు.

*

కర్ణజలౌకా శతప ద్యుభే.

కర్ణప్రవేశయోగ్యత్వాత్ దీర్ఘ త్వేన జలూకానద్యుభే

బాకా. చెవిని జొచ్చుటకు తగినశరీరముగలిగి జెలగవలె నుండునది. శం పాదా అన్యేతి శతపదీ. సీ. నూఱు కాళ్లు గలది. ౨. జెఱ్ఱి చెవిమాటుపామును, రోకటిబండయు నని కొందఱు.

వృశ్చిక శూకకీట స్సన్యత్ -

వృశ్చితి శూకాగ్రేణ వృశ్చికః. మొనచేత కుట్టునది. ౧. శూక కీటః శూకకీటః. ముల్లుగలపురుగు. ౨. నల్ల తేలుపేళ్లు. కణుదురని యిది.

అలి ద్రోణౌ తు వృశ్చికే,

అలయోగాత్ అలీ. న. పు. అలమనఁగాఁ దోక. అది గలది. ౨. అలి. న. పు. అలిః, “అలం వృశ్చికలాంగూలద్రోణ ఆలీ తు వృశ్చి కి హలాయుధః. “భృంగవృశ్చికయోరలి” రితి రభసశ్చ. ౧. ద్రు ద్రోణః. ద్రుణ హింసాగతికాటిలేష్ఠు. హింసించునది. ద్రూణ కొందఱు. ౨. వృశ్చికశబ్దమునకు పూర్వమువలె వ్యుత్పత్తి. ౩. తేలుపేళ్లు. సామాన్యముగా తేలుపేళ్లని కొందఱు.

పారావతః కలరవః కపోతః -

పారేణ బలేన అవతీతి పారావతః. అవ రక్షణాదా. పారమనఁ బము. దానిచేతఁ బోవునది. ౧. కలః రవః అన్యేతి కలరవః. అ మధురమైన ధ్వని గలది. ౨. శీఘ్రగామిత్వేన కన్య వాయోః యన కపోతః. వేగముచేత వాయువుకొదమవలె నుండునది. ౩. పా టపేళ్లు. గువ్వపేళ్లని కొందఱు. కపోతశబ్దముమాత్రమే గువ్వపే కొందఱు.

అథ శశాదనః.

౧౪

పత్రి శ్యేనః -

శశం అత్రితి శశాదనః. అద భక్షణే. కుందేటిని భక్షించునది. పృశ స్తం పత్రిం పక్షోఽస్యాస్తీతి పత్రి. న. పు. మంచికెక్కలు. ౨. శ్యామతే శ్యేనః. శ్వేచ్ఛ గతౌ. తీవ్రముగాఁ బోవునది. ౩. పట్టు.

ఉలూకే తు వాయసారాతిపేచకౌ,

(దివాన్ధః కాశికో ఘూకో దివాభీతో నిశాటనః)

ఉలతి నేత్రజ్యోతిషా కాకా దహతీ త్యులూకః. ఉల
నేత్ర తేజస్సుచేత కాకులను దహించునది. ౧. వాయసానామ
యసారాతిః. పు. కాకులకు శత్రువు. ౨. పచతి కాకా
పచ్ఛే పాకే. కాకులను హింసించునది. ౩. (దివా అంధః
పగలు గ్రుడ్డిగానుండునది. కా భూమా శేరశే ఇతి కుశా వృ
షు చరతీతి కాశికః. వృక్షములయందు చరించునది. ఘూ
కరోతీతి ఘూకః. ఘూ యని కూయునది. దివా భీతః దివా
లు భయపడునది. నిశాయామటతీతి నిశాటనః. అటగతే. రా
దు దిరుగునది.) ౩. గూబపేళ్లు.

* వ్యాఘ్రాటన్తు భరద్వాజః-

వ్యాఘ్రువ దటతీతి వ్యాఘ్రాటః. అట గతే. పులివలె
నది. వ్యాజిఘ్రన్నటతీతి వ్యాఘ్రాటః. ఘ్రా గంధోపాదానే. ఆ
చుచుఁ బోవునది. ౧. భరద్వాజేనస్పృష్టః భరద్వాజః. భరద్వా
స్పృశంపఁబడినది. ౨. భరద్వాజము. ఏటింత.

* ఖిజ్జరీటన్తు ఖిజ్జనః.

ఖం ఆకాశం అజ్జసా ఏటతి ఖిజ్జరీటః. ఇట కిట గతే.
మును శీఘ్రముగాఁ బొందునది. ౧. ఖిజ్జతీతి ఖిజ్జనః భాద్రపద
దివస్మే అదృశ్యగతిత్వాత్. ఖిజ్జ గతివైక్లవ్యే. భాద్రపద
మొదల లాఱునెలలు కనిపించక తిరుగునది. ౨. మందపిచ్చి
ప్రవృత్తులుఁగు. కాఁజ. కాటుకపిట్ట యనియుఁ గొందఱు.

* లోహపృష్ఠన్తు కఙ్క సాన్యత్.

దృఢత్వా ల్లోహమివ పృష్ఠోన్యేతి వా లోహపృష్ఠః.
దులు గలది. లోహవర్ణ పృష్ఠోన్యేతివా లోహపృష్ఠః. ఎఱ్ఱ
పృష్ఠముగలది. ౧. కఙ్క తే కఙ్కః. కకి గతే. పోవునది. ౨.
లుఁగుపేళ్లు. మల్లజేగులు.

* అథ చావః కికిదివి,

చవతీతి చావః. చవ భక్షణే. భక్షింపఁబడునది. ౧.
వ్యతి భావతే కికిదివి. దివు క్రిడాదా. కికి యని కూయునది.
కితి కాయతీతి కికి. న. పు. కె. శబ్దే. కి యని పలుకునది. ౩.

పు. శ్రీదించునది. 3. పాలపక్షి పేర్లు.

కలిజ్జ భృజ్జ ధూమ్యాటాః-

కే శిరసి లింగం రేఖా రూపమన్యేతి కలింగః. శిరస్సునందు
ను అనేను చిహ్నముగలది. ౧. భృజ్జవర్ణసామ్యాత్ భృజ్జః. తు
లవలె నల్లనైనది. పు. వర్ణతః ధూమ్యే వాటతి ధూమ్యాటాః. అటు
గతే. ధూమసముకాహమువలె నల్లనై యుండునది. కూకటిమూఁగ
పక్షి పేర్లు.

అథ స్యా చ్ఛతపత్త్రకః.

౧౬

దార్వాఘాటః-

బహుపక్ష్యాత్ శతపత్త్రకః. అనేకములైన జెక్కలుగలది. ౧.
స్యా హంతి దార్వాఘాటః. హన హింసాగత్యోః. కొయ్యనుదొలఁ
ది. ౨. మానుగోయిలపులుఁగుపేర్లు. బెగ్గురుపులుఁగు.

అథ సారజ్ఞః స్తోకక శ్చాతక స్సమాః,

సంహత్య అరం గచ్ఛతీతి సారంగః. తనజాతిపక్షులతోఁగూడి
గాఁబోవునది. సా. శారంగః. ౧. స్తోకం అల్పం కాయతీతి స్తోకకః. కై
మెల్లగాఁగూయునది. స్తోక మల్పం కం శిరోఽన్యేతివా స్తోకకః.
మైనశిరస్సుగలది. ౨. వర్షోదకం చతతీతి చాతకః. చతే యాచనే.
దకమును యాచించునది. 3. వానకోయిలపేర్లు. (చాతకము).

కృకవాకు స్తామ్రచూడః కుక్కుట శ్చరణాయుధః.

౧౭

కృకేనశిరోగ్రేణ వక్తీతి కృకవాకుః. ఉ. పు. వచ పరిభాషణే.
పిత్తికాయునది. ౧. తామ్రవర్ణా చూడాన్యేతి తామ్రచూడః.
వర్ణమైనచుంచుగలది. ౨. కుకుఱిశిబ్ద ముచ్చారయ కుటతీతి
కుటకాటిశ్యే. కుకు అనుశబ్దమునుబలుకుచు వక్రముగాఁ
బునది. 3. చరణావే వాయుధం యస్య సః చరణాయుధః. కాల్లే
యధముగాఁ గలది. కోడిపేర్లు.

చటకః కలవిజ్ఞ స్సాన్యత్ -

చటతి ధాన్యాదికమితి చటకః. చట భేదనే. ధాన్యాదులను
చితినునది. ౧. కం సుఖం యథా భవతితథా లపతి కలవింకః. లప
యించువాచి. సుఖముగాఁ బలుకునది. ౨. పిచ్చుకపేర్లు.

*

తస్య స్త్రీ చటకా-

చటకస్య స్త్రీ చటకా. ౧. ఆడుపిచ్చుక పేరు.

*

తయోః,

పుమవత్యే చాటకై రః స్త్రువత్యే చటకై వహి.

చటకయోః అవత్యంపుమాః చాటకై రః. పిచ్చుకలయొక్క గపిల్ల. ౧. చటకయోః అవత్యం స్త్రీ చటకా. పిచ్చుకలయొక్క ఆ. ౨. ఆయాః డుమగపిచ్చుకల మగపిల్ల చాటకై రము. ఆడుపిల్ల

*

కర్కరేటుః కరేటు సన్యిత-

కర్కః సితాశ్వత్థవ రేటతీతి కర్కరేటుః. ఉ. పు. రేటు వణే. తెల్లగుట్టమువలె శబ్దించునది. కర్కః ఇతి రేటతీ కర్కరేటు యనివలుకునది. ౧. కే వృత్తాదీనాం శిరసి రేటతీతి కరేటు. వృత్తాదులకొనయందుఁ బలుకునది. ౨. పెద్దకొక్కెరపేళ్ళు.

*

కృకణ క్రకరా నమా,

కృ ఇతి క్వణతి శబ్దాయతే కృకణః. క్వణ శబ్దే. కృ ఆ యేయనది. కృకం శిరోగ్రం పార్శ్వకం డూయనాయ నయతీతి క్రకరా నమా. శిరోగ్రమును పార్శ్వకం డూయనముకొఱకు పా. ౧. క్ర ఇతి శబ్దంకరోతీతి క్రకరః. డుకృశ్శోకరణే. క్ర యేయనది. ౨. కొక్కెరపేళ్ళు.

*

వనప్రియః పరభృతః కోకిలః పికః ఇత్యపి.

వనం ప్రియమస్య వనప్రియః. వనమే ప్రియముగాఁగలది. ౧. కాకైః భృతః పరభృతః. భృశ్భరణే. పరుల (కాకుల) చేతఁ జేయబడునది. ౨. కోకతే శ్రోతృచి త్తం గృహ్లాతీతి కోకిలః. కుక వృక ఆదా వలుకులు వినువారిమనస్సుల నాకర్షించునది. ౩. అపికాయతీతి కై గై శబ్దే. చాటుననుండికూయునది. అపిరంతర్థా. ౪. కోయి

*

కాకేతు కర టారిష్ట బలిపుష్ట సకృత్ప్రజాః,

ధావజ్ఞాత్త హౌష పరభృ బృలిభు గావ్యసా అపి.

(చిరజీవీ చైకదృష్టి ర్నాకలిః పికవర్ధనః)

కా ఇతి కాయతి కాకః కై శబ్దే. కాయనియటచునది. ౧. రటతీతి కరటః. రట సరిభూషణే. కాయనిపలుకునది. ౨. న రిష్యతే

౧. రిషహింసాయాం. రోగములచేహింసింపబడనిది. రిష్టంమరణ
 తదన్యనా స్తీతిరిష్టః. (త్వరగా)మరణములేనిది. ౩. బలినా పుష్టః
 పుష్టః. పుష్ట పుష్టే. బలిచే బోషింపబడునది. ౪. సకృత్ప్రజాఅన్యేతి
 ప్రజా. ఒక్కసారిపిల్లఁగనునది. ౫. ధావ్ంతతి కాంతతి ఆమిషమితి
 తి. ధావ్తీకాంతాయాం. మాంసమును గాంతించునది. ౬.
 నమేనఘోషతికాకేతి ఆత్మఘోషః. కా కా అని తనపేరును బలు
 ౭. ౭. పరంకోకిలం బిభర్షీతి పరభృత్. త.పు. భృష్ భరణే. కోయి
 ను పోషించునది. ౮. బలింభుజ్జే బలిభుక్. జ. పు. భుజ పాలనా
 భరణయోః. బలినిభుజించునది. ౯. వయఏవ వాయసః. పక్షి
 వాయసము. ౧౦. (చిరంజీవతీతి చిరజీవీ. స. పు. జీవ ప్రాణధా
 చాలకాలము బ్రతుకునది. ఏకైవ దృష్టి రస్య ఏకదృష్టిః. ఇ. పు.
 చూపుగలది. మూకలస్యయమస్యాయం మూకలిః. మూకలుఁ డ
 యముఁడు. అతనిసంబంధమైనది. “మూకలః ప్రేతభర్తా స్యా
 లుః కాననేచర” ఇతి శబ్దార్థవే. పికం వర్ధయతి పికవర్ధనః. వృధు
 యో. కోవెలలను వృద్ధిపొందించునది.) కాకిపేళ్లు.

ద్రోణకాశస్త్ర కాకోలో-

ద్రుణాతీతి ద్రోణః ద్రోణశ్చాసా కాకశస్త్ర ద్రోణకాకః. దూ
 సాయాం. హింసింపబడుకాకి. ౧. కాకేషు కోలతి స్థూలో భవతీతి
 లి. కుల సంస్త్యానే. కాకులలో గొప్పది. ౨. మాలకాకి.

దాత్యూహః కాలకణ్ఠకః,

దాన్తిం వ్రవనం ఊహతే దాత్యూహః. ఊహ వితర్కే. దాంతి
 గా తేలుట. దాని నభ్యసించునది. ౧. కాలవర్ణః కణ్ఠోఽన్యేతి
 కణ్ఠః. నల్లనిమెడగలది. కల ఏవ కాలః అవ్యక్తధ్వనిః. స. కణ్ఠేఽ
 వా కాలకణ్ఠకః. అవ్యక్త మధురమైనధ్వని కంఠమందుఁ గలది.
 కాలవర్ణః కంటకోరోమోద్గమోఽన్యేతి కాలకంటకో వా. నల్లని
 రురజగలది. కూకురుగుడ్డంగిపిట్టపేళ్లు. భరతపక్షి.

ఆతాపి చిల్లా-

ఆతాపయతి పరజాతి మిత్యాతాపీ. స. పు. తప సంతాపే. ఇ
 తిని దపింపజేయునది. పా. ఆతాయీ. స. పు. ౧. చిల్లయతి

శిథిలీకరణి పరానితి చిల్లః. చిల్ల శైథిలేష్. ఇతరపక్షులను
గాఁ జేయునది. ౨. పిన్న గ్రద్దపేళ్లు. జెముడుకాకి. చీరపిట్టయు.

• దాక్షాయ్య గృద్ధాః-

దక్షతే శీఘ్రం గచ్ఛతి దాక్షాయ్యః. దక్ష వృద్ధా శీఘ్ర
శీఘ్రముగాఁ బోవునది. ౧. గృద్ధాని మాంసమితి గృద్ధాః. గ
భికాంతాయాం. మాంసమును గాంక్షించునది. ౨. గ్రద్దపేళ్లు.

• కీరశుకా సమా.

కీతి శబ్దం రాలి కీరః. రా ఆహానే. కీ యను శబ్దమును
చునది. ౧. శుకతీతి శుకః. శుక గతౌ. చరించునది. ౨ చిలుకపే.

* క్రుజ్ కౌఞ్చః-

క్రుఞ్చితి పక్షిరూపేణ గచ్ఛతీతి క్రుజ్. చ. పు. కౌ
క్రుఞ్చ గతికాటిల్యాల్పీభావయోః. పం క్తిరూపముగాఁ బోవుచు
కుటిలమైయుండునది. ౧, ౨. కొంగపేళ్లు.

• అథ బకః కహ్వః-

వ క్తీతి బకః. వచ పరిభాషణే. వబయోరభేదః. పలుకునది.
కుటిలో భవతీతి వా బకః. బక కాటిలేష్. కుటిలమై యుండు
కే జలే హ్వయతే కహ్వః. హ్వోన్ స్పర్ధాయాం శబ్దే చ. బు
బలుకునది. ౨. వక్కుపులుగుపేళ్లు. వక్కుకొంగ.

* పుష్కరాహ్వస్తు సారసః,

పుష్కరస్య ఆహ్వ అన్యేతి పుష్కరాహ్వః. తామరలు
పర్యాయపదములు పేళ్ళుగాఁ గలిగినది. ౧. సరసి భవ స్సారసః.
నందుఁ బుట్టినది. ౨. పెద్గురుపేళ్లు.

* కోక శ్చక్ర శ్చక్రవాకో రథాజ్ఞాహ్వయనామకః.

కవతే ప్రియావియోగాత్ రాత్రా నితి కోకః. కుక్ శ
యావియోగముచేత రాత్రియందు మొఱపెట్టుచుండునది. ౧.
తర్పయతి ప్రియామితి చక్రః. చక తృప్తౌ. ప్రియూరాలిని వ్రీతినా
నది. ౨. చక్రేణ చక్రశబ్దేన ఉచ్యత ఇతి చక్రవాకః. చక్రశబ్ద
జెప్పబడునది. 3. రథాంగంచక్రం. తస్యాహ్వయో నామ

గాంగాహ్వయనామకః. రథాంగము చక్రము. దానిపేర్లు. గలది. జక్కవపట్టపేర్లు.

కాదమ్మ! కలహంస స్నాన్యత్ -

కదంబస్య స్వననఘస్య సహచారిత్వాత్ కాదంబః. కదంబమ గా తనసమూహము. ఆనంఘముతోఁ గూడియుండునది. ౧. కలో పరాస్ఫుటధ్వనిః. తద్వాక్ హంసః. కలహంసః. అవ్యక్తమధురధ్వని హంస. ధూమ్రవర్ణము లైన ముక్కు. కాళ్లు తెక్కలు గలిగినహంస.

ఉత్క్రోశ కురరా స్థమా,

ఉచ్చైః శ్రోశతి ఉత్క్రోశః. క్రుశ ఆహ్వానే రోదనే చ. గట్టిగా చునది. ౧. కురతీతి కురరః. కుర శబ్దే. మ్రోయునది. ౨. పెన్నలుగుపేర్లు.

హంసాస్తు శ్వేతగరుత శ్చక్రాజ్ఞా మానసాకనః. ౨౩

హంతి గచ్ఛతీతి హంసః. హన హింసాగత్యోః. చరించునది. శ్వేతః గరుతః పక్షా అన్యేతి శ్వేతగరుత్. త. పు. తెల్లని పక్షులుగలది. ౨. చక్రవత్ వృత్తమంగమన్యేతి చక్రాంగః. చక్రము నట్లువదైన అంగముగలది. ౩. మానసనరః ఓకః స్థానమస్య మానసః. పు. మానసనరస్సు స్థానముగాఁ గలది. ౪. సామాన్యముగా పలపేర్లు.

రాజహంసాస్తు తే చఞ్చచరణై ర్లోహితై స్సితాః,

యేలోహితై శ్చంచుచరణై ర్లక్ష్మితా స్సితాశ్చ శరీరేణ తే హంసా ఇత్యుచ్యంతే. ఎట్టిదైన ముక్కు కాళ్లతోఁ గూడి తెల్ల పుండుహంసలు రాజహంస లనంబడును. హంసేషు శ్రేష్ఠత్వా ద్దహంసః. హంసలలో శ్రేష్ఠమైనది.

మలిన్తై ర్మల్లికాఖ్యా న్తే-

మలిన్తైః కించిద్ధూమ్రైః చంచుచరణై రుపలక్ష్మితాన్తే హంసా ఇత్యుచ్యంతే. మాసినముక్కు కాళ్లతోఁ గూడి తెల్లనై యుండు హంసలు మల్లికము లనంబడును. మలతే మల్లికః. మల మల్ల జే. మంచిశరీరమును ధరించినది. సా. మల్లికాక్షః. “మల్లికో

హంసభేదే నా త్పుణశూన్యే తు మల్లికే"తి అర్ధనారీశ్వరః. "పరితో యస్య లోచనే కృష్ణరాజభిః, కృష్ణం చ తారకామా, ల్లికాక్ష స్స వత్యత" ఇతి శబ్దార్ణవః. "ఏతస్మిన్ మదకలమ వక్ష" ఇతి భవభూతిః.

* ధార్తరాష్ట్రా) స్సితేతరైః.

సితేతరైః కృష్ణైః చంచుచరణై రుపలక్ష్మితా హంసాః. ధార్తరాష్ట్రా) ఇ త్యుచ్యంతే. నల్లనిముక్కుకాళ్లతోఁ గూడిన తెలుసులు ధార్తరాష్ట్రము లనంబడును. ధృతరాష్ట్రదేశే భవో ధర్మః. ధృతరాష్ట్రదేశమందుఁ బుట్టినది. ౧.

* శరారి రాటి రాతిశ్చ-

శరం నీరం హింసాం వా. ఋచ్చతిశరారిః. నీటిని గాని నీరం గాని పొందునది. ఋ గతౌ. ౧. అటతీత్యాటిః. నీ. అట గతౌ. నది. ౨. అతతీత్యాటిః. నీ. అత సాతత్యగమనే. ఎల్లప్పుడు తిరుగు. 3. ఆడేలనుపక్షి పేర్లు.

* బలాకా బినకణ్ఠికా,

బలేన మేఘమాలా మకతి బలాకా. అక కుటిలాయాం బలముచే మేఘపం క్తిని బొందునది. ౧. బినపత్ కంఠోఽస్యా ఇతి కంఠికా. తామరతూడువంటి మెడగలది. ౨. తెల్లకొక్కరపేర్లు.

* హంసస్య యోషి ద్వరటా-

వృణోతే హంసమితి వరటా. వృణో వరణే. హంసను వదిలించువరం శ్రేష్ఠం అటనం అస్యా ఇతి వరటా. శ్రేష్ఠమైన నడుపు గలది అడుహంస.

* సారసస్య తు లక్ష్మణా.

లక్ష్మీరస్యా అస్తీతి లక్ష్మణా. ఒప్పిదముగలది. సా. లక్ష్మణ "వాల్మీకే రరహితరామలక్ష్మణానా" మితి మాఘః. "మహాభారత ప్రకటమీనమకరశంఖలక్షణ" మిత్యుచ్చేదవర్ణనాయాం కా. ౧. అడుబెగ్గురు.

* జతుకాఽజినపత్తాస్యత్ -

జతువత్ కృష్ణపింగళత్వాత్ జతుకా. లక్కవలె కృష్ణమి

గలది. పా. జతూకా. ౧. అజనవత్పత్రాణి పతౌ అన్యేతి అజనవ
తోలువంటితెక్కలుగలది. ౨. చీకురువాయిపేళ్లు.

పరోష్ఠీ తైలపాయికా,
శీతాసహత్వేన పరముష్ణమస్యా ఇతి పరోష్ఠీ. నీ. చలి నోర్వనిది
శీవలముష్ణమే కలది. ౧. సర్వదా విప్రుతాస్య త్వేన తైలం పిబ
తివృత్తి తైలపాయికా. పా పానే. ఎపుడును నోరు తెలుచుకొని
పానము జేయుదానివలె నుండునది. ౨. గబ్బిలాయిపేళ్లు. జతు
శబ్దములు ర పర్యాయములని కొందఱు.

చర్వణ మక్షికా నీలీ-

ప్రాణినాం త్వచం చర్వతీతి చర్వణా. చర్వ అదనే. ప్రాణుల
చర్మమును దినునది. ౧. మత్స్యంతే అస్తైజనా ఇతి మక్షికా.
రోషే. దీనియెడఁ గోపింతురు. ౨. చల్లనియీగపేళ్లు.

సరఘా మధుమక్షికా.

౨౬

సరంతీతిసరాః స్వవిషయం ప్రాప్తాః తా హంతీతి సరఘా. హన
సాగత్యోః. తననుగూర్చి వచ్చినవారిని హింసించునది. ౧. మధుని
మక్షికా మధుమక్షికా. తేనెయం దాన క్త మైనయీగ. ౨.
గపేళ్లు. తేనెటిగ.

పతక్లి కా పుత్తికా స్యాత్ -

పతక్లితి పతంగికా. పత్ ౧౧ గతౌ. పడునది. ౧. పుత్ కుత్సితం
పుతే పుత్తికా. కుత్సితమును జేయునది. ౨. తాయృ సంతాసపా
యా. తెరయీగపేళ్లు. గొప్పతేనెయీగ.

దంశ స్తు వనమక్షికా,

దంశతీతి దంశః. దంశ దశనే. కలుచునది. ౧. వనే మక్షికా
మక్షికా. అడవియందలియీగ. ౨. అడవియీగపేళ్లు.

దంశీ తజ్జతి-రల్పా స్యాత్ -

అల్ప దంశజాతిః దంశీ. నీ. ౧. అల్పమైన అడవిజాతియీగ.
దోమ.

గడ్డా లీ వరటా ద్వయోః.

౨౭

గడ్డా కపోలం ఉలతి ఆవృణోతీతి గడ్డా లీ. పృ. ఉల సంవరణే.

చెక్కిలిమీఁద మునరునది. పా. గన్ధయ త్వర్దయతి గన్ధోలీ. గన్ధ పీడించునది. ౧. వృణోతీతి వరటా. వృ. వృణో వరణే. అంతట పించునది. ౨. ఎట్టతుమ్మెదపేళ్లు. కణుదురీగ.

* భృక్ష్ణారీ చీరుకా చీరీ ఝిల్లికా చ నమా ఇమాః,

ఆకృత్యా భృక్ష్ణ మియర్తీతి భృక్ష్ణారీ. సీ. ఋ గతౌ. ఆకృత తుమ్మెదను పొందునది. ౧. చి ఇతి కాతీతి చీరుకా. చీ యని క నది. పా. చీరుకా. ఝిరుకా. ౨. చీ ఇతి శబ్దేన రిణాతి గచ్ఛతీతి సీ. రీ గతిరేషణయోః. చీ యని పలుకుచుఁ బోవునది. 3. ఝిల్లి వాద్యవిశేషవత్ కాయతీతి ఝిల్లికా. కై శబ్దే. ఝిల్లి యనెడు విశేషమువలె బలుకునది. ౪. చిమటపేళ్లు. ఈలపురుగు.

* సమా పతజ్గ శలభా-

పత త్యగ్నా పతజ్గః. పత్ య గతౌ. అగ్నియందుఁ బడున శలభాశు గచ్ఛ త్యగ్నిం శలభః. శల ఆశుగమనే. అగ్నిని శీఘ్రముగాఁ బోవునది. ౨. మిడతపేళ్లు. దివ్యాలుపుఁ బురుగు కొండలు.

* ఖద్యోతో జ్యోతి రిజ్జణః.

ఖే ద్యోతత ఇతి ఖద్యోతః. ద్యుత దీప్తా. ఆకాశమందుఁ జించునది. ౧. జ్యోతిషా ప్రకాశేన ఉపలక్ష్మితస్య రిజ్జతి గ జ్యోతిరిజ్జణః. రిగి గతౌ. ప్రకాశముచేతఁ బోవునది. ౨. మి పురుగుపేళ్లు.

* మధువ్రతో మధుకరో మధులి ణ్డధు పాలినః,

ద్విరేఫ పుష్పలి డ్భృజ్గ వట్పద భ్రమ రాశయః.

(ఇద్విద్విర శ్చచ్చికో రోలమ్బో బహురశ్చ సః)

మధు పుష్పరసం వ్రతయతి భుక్తే మధువ్రతః. వృతు పూఁదేనను భుజించునది. ౧. మధు కరోతీతి మధుకరః. మ కరణే. పూఁదేనను జేయునది. ౨. మధు లేధీతి మధు లిక్. ప లిహ ఆస్వాదనే. పూఁదేనను ఆస్వాదించునది. 3. మధు పిబతీతి పః. పా పానే. పూఁదేనను బానమునేయునది. ౪. అలరి భు పద్మాదిక విధి లలిత మ. మిల మధుకాశానా. పద్మాదుల

మునది. ౧. అస్య భ్రమర ఇతి నామ్ని ద్వా రేఫా స్త ఇతి ద్విరే
భ్రమర మను తనవేరునందు రెండు రేఫములు గలది. ౬. పుష్పం
ఆస్వాదయతీతి పుష్పలిట్. హ. పు. లిహ ఆస్వాదనే. పుష్పము
స్వాదించునది. ౭. కార్ణ్యం భరతీతి భృంగః. భృశ్ భరణే. నలు
భరించునది. ౮. వట్టుదా న్యన్యేతి వట్టుదః. ఆటుకాట్లుగ
౯. భ్రమతీతి భ్రమరః. భ్రము అనవస్థానే. తిరుగుచుండునది. ౧౦.
తి పుష్పాణి అలిః. ఇ. పు. అల భూషణాదా. పుష్పముల నలంకరిం
చునది. ౧౧. (ఇందతి ఇందిరయా ఇందిందిరః. ఇది పరమైశ్వర్యే. వద్ద
వదతోః గూడినది. చరతీతి చంచరీకః. చర గతి భక్షణయోః. చరిం
చుండునది. రాతీతి రోలంబః. రు శబ్దే. మ్రాయునది. పా. రలయో
దా ల్లోలంబః. బమితిశబ్దం విభర్తీతి బంభరః. బం అనెడు శబ్ద
ను భరించునది. తుష్టేదపేళ్లు. ఇందిందిరాదులుకలధికనామములు).

మయూరో బర్హిణో బర్హీ నీలకణ్ఠో భుజజ్జభుక్,

శిఖావల శ్శిఖి కేకీ మేఘనాదానులాస్యపి.

30

మీనాతి సర్పా మయూరః. మీశ్ హింసాయాం. సర్పము
హింసించునది. ౧. బర్హమస్యాస్తీతి బర్హిణః. బర్హీ చ. న. పు.
భముకలది. ౨. ౩. నీలః కంఠోఽస్య నీలకంఠః. నల్లనిమెడ గలది.
భుజంగా భుక్తే భుజంగభుక్. జ. పు. భుజ పాలనాభ్యవహారయోః.
పుములను భుజించునది. ౪. శిఖా చూడా అస్యాస్తీతి శిఖావళి, శిఖి
న. పు. చుంచుగలది గనుక శిఖావళము, శిఖయును. ౬. ౭. కేకా
ఽస్యాస్తీతి కేకీ. న. పు. కేకారవముగలది. ౮. మేఘనాద మను
తీతి మేఘనాదానులాసీ. న. పు. లస క్లేషణక్రీడనయోః. మేఘధ్వ
గూర్చి క్రీడించునది. ౯. నెమిలిపేళ్లు.

కేకా వాణీ మయూరస్య-

కే శిరసి కాయతే అభివ్యజ్యత ఇతి కేకా. శిరస్సు నెత్తి పలుకఁ
చునది. ౧. నెమిలికూత.

సహ చంద్రక మేచకా,

చంద్ర ఇవ చంద్రకః. చంద్రాకారమై యుండునది. ౧. హరిత
శ్రవర్ణత్వాత్ మేచకః. పచ్చవన్నెయు నల్లవన్నెయు గలది. ౨.

నెమిలిపురికన్ను పేర్లు.

* శిఖా చూడా-

శిరసి ఖేలతీతి శిఖా. ఖేల్చ చలనే. శిరస్సునందుఁ జలి
౧. చుద్యతే వాయునేతి చూడా. చుద ప్రేరణే. వాయువుచే
పఁబడునది. ౨. నెమిలికూఁకటిపేర్లు.

* శిఖిణ్ణశ్చ. పిఞ్చ బర్హే నపుంసకే.

శిఖాభి రగ్రభాగై ర్ద్వీయతే చలతీతి శిఖిండః. డీచ్ విహ
గతౌ. అగ్రభాగములచేత కదలుచుండునది. ౧. పింఛయతీతి పి
పింఛ దీప్తా. ప్రకాశించునది. ౨. బర్హతే నృత్యేన బర్హం. బృహ
ద్ధా. నృత్యముచేత వృద్ధిఁబొందునది. ౩. పింఛబర్హ శబ్దములు
కములు. నెమిలిపురిపేర్లు.

* ఖగే విహంగ విహగ విహంగమ విహాయసః,

శకున్తి పక్షి శకుని శకున్త శకున ద్విజాః.

పతత్రి పత్రి పతగ పతత్పత్రిర థాణ్డాజాః,

సగోకో వాజి వికిర వి విష్కిర పతత్రయః.

నీడోద్భవా గరుత్మన్తః పిత్సన్తో నభసంగమాః,

ఖే గచ్ఛతీతి ఖగః. గమ్ గతౌ. ఆకాశమందుఁ బోవుచు
విహాయసా గచ్ఛతీతి విహంగః, విహగః, విహంగమశ్చ. ఆకాశ
బోవునది. ౨. ౩. ౪. వివిధంజహితే గచ్ఛతీతి విహయాః. స. స
హాత్ గతౌ. వివిధగతులచేతఁ బోవునది. ౫. గతుం శక్నోతీతి శకు
శకునిః, శకుంతః, శకునశ్చ. శక్ గతౌ. పోవుటకొఱకు నమ
నది. ౬. ౭. ౮. ౯. ౧౦. పత్యో వస్యన్త ఇతి పక్షి. న. పు. తెక్కలు
నది. ౧. అండరూపేణ పక్షిరూపేణ చ ద్విర్జాయత ఇతి ద్విజాః. ౨
దుర్భావే. గుడ్డుగాను పక్షిగాను రెండుమార్లుగాఁబుట్టునది. ౧౧. ప
పత్రిచ అన్యన్త ఇతి పతత్రి, పత్రిచ. న. పు. తెక్కలుగలది.
౧౨. పతగ గచ్ఛతీతి పతగః. ఎగురుచుఁబోవునది. ౧౩. పతతీతి ప
శ. పు. పత్ గతౌ. పోవునది. ౧౪. పత్తాని రథః గమనసాధన
పత్తరథః. తెక్కలే రథముగాఁ గలది. ౧౫. అండా జ్ఞాయతే అ
జనీ ప్రాదుర్భావే. గుడ్డువలనఁ బుట్టునది. ౧౬. సగో పుష్క

మనస్వేతి నగౌకాః. స. పు. వృక్షము స్థానముగాఁ గలది. ౧౮.
 పక్షో వా వేగో వా, తద్యోగాత్ వాజీ. స. పు. తెక్కలు
 వేగముగాని వాజము. అది గలిగినది. ౧౯. వికిరతి భక్త్యమితి వికిరః.
 రశ్మి. కృవిక్షేపే. మేతకు యోగ్యమైన పదార్థములను జల్లునది.
 ౨౦. వయతి తృణాదినా నీడమితి విః. ఇ. పు. వేళ్ల తంతుసం
 తృణాదులచేత గూడుగట్టునది. ౨౧. పతతీతి పతత్రిః. ఇ. పు.
 పడి. ౨౨. నీడాత్ ఉద్భవతీతి నీడోద్భవః. గూడువలనఁ బుట్టునది.
 గరుతః పతౌ యేషాం తే గరుత్తంతః. త. పు. తెక్కలుగలని.
 పతతు మిచ్ఛంతః పిత్సంతః. త. పు. పోవ నిచ్ఛయించునవి. ౨౩.
 గచ్ఛంతీతి నభసంగమాః. ఆకాశమునఁ బోవునవి. ౨౪. సామా
 న్యముగాఁ బట్టులపేర్లు.

తేషాం విశేషా హారీతో మద్దుః కారణ్ణవః ప్లవః.

3౪

తిరిః కుక్కుభో లావో జీవంజీవ శ్చకోరకః,

కోయష్టిక ప్టిట్టిభకో వర్తకో వర్తికాదయః.

3౫

హరితవర్ణయోగాత్ హారీతః. పచ్చనివన్నె గలది. పచ్చనిపిట్ట.
 పుష్పతి జలే మద్దుః. ఉ-పు. టు మన్ జో శుద్ధా. నీళ్లయందు మునుగు
 నీరుకాకి. కరండే భవః కారండః తం వాతి గచ్ఛతీతి కారండవః. వా
 కరండయోః. కరండము పంజరము. తత్సంబంధమైనది కారండవము.
 నిబొందియుండునది. కన్నెలేడు. ౧. ప్లవతే ప్లవః. నీళ్లలోఁ దేలు
 నీరుకోడి. ౧.తి తీతి రాతీతి తిత్తిరిః. తి త్తియని పలుకునది. తీతువు.
 కిగితికుభతిశబ్దాయతత్తితి కుక్కుభః. కుభిస్సాస్రే ధాతుః. కుక్కు
 పలుకునది. గంపపులుఁగు, బెళగువ్వ. ౧. లూయతే లావః. లూ
 ఛేదనే. ఛేదింపఁబడునది. లావుక. ౧. జీవేన సహచరేణ క్రీడత్ జీవతి
 జీవః. జీవమునఁగా సహచరము. దానితోఁగూడ క్రీడించుచు బ్రతుకు
 వన్నెపులుఁగు. ౧. చకతి తృప్యతి జ్యోత్స్నయా చకోరకః. చక
 తి. వెన్నెలఁజూచి తృప్తి బొందునది. వెన్నెలపులుఁగు. ౧. జీవంజీవచ
 శబ్దములు ౨ చకోరపక్షి పేర్లని కొందఱు. ఓకసా స్థానేన యజతే
 పృతే కోయష్టికః. యజ దేవపూజాదా. స్థానముతో సంగతమై
 యజునది. చీఁకుకొక్కెర. గుడ్డికొంగ. ౧. టిట్టితి నిష్ఠురం భావతే

టిట్టిభకః. టిట్టి యని నిష్ఠురముగాఁ బలుకునది. టిట్టితి శబ్దేన భా
టిట్టిభకః. భా దీప్తా. టిట్టి యనెడు శబ్దముచేత నొప్పునది. లకుము
౧. వ ర్తతే నేవచ్చయావ ర్తకః. వృత్తు వ ర్తనే. నేవచ్చచేత వ ర్తిం
వెలిచెపిట్ట. దొట్టపులుఁగు. ౧. వ ర్తికాశబ్దమునకు వ ర్తకశబ్దము
వృత్తు త్తి. మీలవల్లంకి. ౧. ఇచ్చట కొందఱు వ ర్తకశబ్దమును
గముగాఁ బఠించి వ ర్తకా వ ర్తికా శబ్దములు పర్యాయము లు
ప్రత్యేక పఠివిశేషములు.

* గరు త్పక్షి చ్చదాః ప త్త్రిం పత త్త్రించ తనూరుహమ్,
గిరతి గగన మనేనేతి గరుత్. త. పు. గ్రానిగరణే. దీనిచేత
ఆకాశమును గ్రసించును.౧.పక్షతి గగనమనేనేతి పక్షః. పక్ష పక్షి
దీనిచేత పక్షి ఆకాశమును బరిగ్రహించును. ౨. ఛాద్యతే అనే
మితి ఛదః. ఛద అవవారణే.దీనిచేత సంగము కప్పఁబడును.3.పక్ష
ప త్త్రిం. పత్ ౧౧ గతౌ. దీనిచేత పక్షి పోవును.౪.పతంతం త్రాయకః
త త్త్రిం. త్రైజ్ పాలనే. పడుదానిని రక్షించునది. ౫. తన్వాం రో
తనూరుహం. రుహ బీజజన్మని ప్రాదుర్భావే. శరీరమందు మొల
౬. తెక్కలపేళ్లు.

* స్త్రీ పక్షతిః పక్షమూలమ్.
పక్షన్య మూలం పక్షతిః. సీ. పక్షమూలం చ. తెక్కలపే
మొదలు. ౧. ౨. తెక్క మొదలు.

* చఞ్చ స్తోతి రుధే స్త్రియా.
చంచతి చలతి ఆహారగ్రహణే చంచుః. ఉ. సీ. చంచ గ
హారగ్రహణమందు కదలునది. ౧. త్రుట్యతి మాంసాదికమితి
సీ త్రుట ఛేదనే. మాంసాదులను ద్రుంచునది.౨. పక్షులముక్తు

* ప్రడీనోడ్డిన సండ్డినా న్యేతాః ఖగగతిక్రియాః,
ప్రకృప్తం డయనం ప్రడీనమ్. వేగిరముగా పాటుట. ౧
ఊర్ధ్వం డయనం ఉడ్డినమ్. మీఁదికిఁ బాటుట. ౧. సంహతం
సండ్డినమ్. ౧. డీప్ విహాయసాగతౌ. కలసిపాటుట. ఎగయుట,
ట, పక్షులగతి విశేషనామములు. వ్రాలుటయని కొందఱు.

* పక్షీ కోశో ద్విహీనేఽణమ్

పేశయతి గర్భమితి పేశీ. నీ.పిశ అవయవే. దీనియందు గర్భం బవ
య్యుక్తమవును. ౧. గర్భస్య కోశత్వా త్కోశః. గర్భమున కాధార
వి. పేశీనాం మాంసఖండానాం కోశః పేశీకోశః. మాంసఖండముల
త్క సమూహము అని యేకనామముగాఁ గొందఱు. ౨. అమతి
భరత్యస్థాచ్ఛిశు రిత్వండం. అమ గతౌ. దీనివలనఁ బిల్ల వెడలును. ౩.
బిడ్డపేళ్లు.

కులాయో నీడ మస్త్రీయామ్.

32

సాయంకాలే పక్షికుల మయత ఏన మితి కులాయః. అయ గతౌ.
యంకాలమందుఁ బక్షినమూహము దీనిని బొందును. ౧. నీయ తే త్వ
నక మత్రేతి నీడం. అ. ప్న. ణీర్ణౌ ప్రావణే. తృణాదులు దీనియందుం
బడును. ౨. గూఁటిపేళ్లు.

పోతః పాకోఽర్భకో డిమ్భః పృథుక శ్చాబక శ్శిశుః,
పునాతి నీడం సోతః. పూర్ణౌ పవనే. గూఁటిని బవిత్రము సేయున
రుద్ధలక్షణ. అనఁగాఁ జెటుచునది. ౧. పాయ తే రక్ష్య తే పాకః. పా రక్ష
రక్షింపఁబడునది. వచ్యతే గర్భక్షేపేన వాపాకః. దుపచ్ఛేపాకే. గర్భ
ముచే బీడింపఁబడునది. ౨. జననీమవలంబ్య ఋచ్చతీ త్వర్భకః. ఋ
తల్లినాధారము చేసికొని పోవునది. ౩. డయ తే డింభః. డీజ్ విహాయ
తౌ. కాలక్రమమున నెగయునది. ౪. పృథుతురంశుథా భవతి తథా
మతి పృథుకః. కై శబ్దే. అధికముగా మొఱపెట్టునది. ౫. శ్యతి పిత్రైః
ఖమితి శాబకః. శో తనూకరణే. తల్లిదండ్రులదుఃఖము నల్పముగాఁ
చునది. ౬. శేతేఽత్యర్థం శిశుః. ఉ. పు. శీజ్ న్వప్పే. మిక్కిలి నిద్రపోవు
బిడ్డపేళ్లు. సర్వజంతుసామాన్య శిశుమాత్రమునకును బేళ్లు.

స్త్రీపుంసౌ మిఘనం ద్వంద్వం-

మేథతే సంగచ్ఛత ఇతి మిఘనం. మేథృ సంగమే. కూడియుండున
౧. ద్వౌ సహ వ ర్తేతే ద్వంద్వం. రెండును గలసియుండునది. ౨.
పురుషులజంటపేళ్లు.

యుగ్మం తు యుగళం యుగమ్.

3౩

యుజ్యతే యుగ్మం, యుగళం, యుగం చ. యుజిర్ యోగే. వర
ము కూడుకొనియుండునది యుగ్మము, యుగళము, యుగము. ౧.

౨. ౩. సామాన్యముగా రెండు జోడైయుండుటకు పేళ్లు.

* సమూహ నివహ వ్యూహ సందోహ విసర వ్రజాః,
స్తో మాఘ నికర వ్రాత వార సంఘాత సంచయాః.
సముదాయ స్సముదయ స్సమవాయ శ్చయో గణాః,
స్త్రీయాం తు సంహతి ర్భృష్టం నికురుమ్భం కదమ్భకమ్.
(పూగో వితానం ప్రకరో మణ్డలం చక్రవాళకమ్,
పటలం పేటికా స్త్రీ స్యా చ్చక్రం జాలం చ జాలకమ్)

సమ్య గూహ్యతే ఏకత్రేతి సమూహాః. ఉహా వితర్కే. ౨. స నన్నియు లెస్సగా నూహింపబడును. ౧. నితరాం వహతి ప్రాన్యసంబంధినా మేకత్వమితి నివహాః. వహ ప్రావణే. తనసంబంధమై పులను మిక్కిలి యేకత్వమును బొందించునది. ౨. విశేషేణ ఉ ఇతి వ్యూహాః. మిక్కిలియూహింపబడునది. ౩. సందుహ్యతే ప్రచ్ఛ ఇతి సందోహాః. దుహప్రపూరణే. మిక్కిలిపూరింపబడునది. ౪. వి త ఇతి విసరః. స్మ గతౌ. విశేషముగా పదార్థముచేత పొందబడున ప్రజ్యుత ఇతి వ్రజాః. వ్రజ గతౌ. పొందబడునది. ౬. స్త్రీయాం ఇతి స్త్రీయో స్తుతౌ. స్తోత్రముచేయబడునది. ౭. ఉచ్యతే సంఘీభూయతే ఉచ సమవాయే. కూర్పబడునది. ౮. నికీర్యత ఇతి నికరః. క్రూ లంతటఁ జల్లినట్లు వ్యాప్తమైయుండునది. ౯. వ్రీయత ఇతి వ్రాత రశ్చ. వృళ్ సంభక్తౌ. కూర్పబడునది. ౧౦. ౧౧. సంహన్యత సంఘాతాః. హస హింసాగత్యోః. లెస్సగాఁబొందింపబడునది. ౧౨. యతే సంచయాః. చిళ్ చయనే. కూర్పబడునది. ౧౩. సముదయ త్ర సముదాయాః. ఇణ్ గతౌ. లెస్సగా దీనియందుఁ గనిపింతురు. సముద్యంత్యత్ర సముదయాః. ఇణ్ గతౌ. లెస్సగా దీనియందుఁ దురు. ౧౪. సమవయంతి ప్రాపువం త్యత్రేతి సమవాయాః. ఇణ్ దీనిని బొందుదురు. ౧౬. చీయతే చయాః. చిళ్ చయనే. కూ డునది. ౧౭. గణ్యాతే గణాః. గణ సంఖ్యానే. లెక్కపెట్టబడునది. సంహన్యత ఇతి సంహతిః. సీ. హస హింసాగత్యోః. పొందబడునది. వ్రీయతేబృందం. వృళ్ సంభక్తౌ. వబయోరభేదాః. కూర్పబడునది. నితరాం కురతి శబ్దాయతే నికురుంబం. కుర శబ్దే. మిక్కిలి రొ

౧. కోలాహలరూపేణ కుత్సిత మంబతే కదంబకం. అబి శబ్దే. కోలాహలరూపమునఁ గుత్సితముగా మ్రోయునది. ౨౨. గుంపుపేళ్లు.

బృహదేదా:-

ఇతమీదఁ జెప్పఁబడునవి సమూహభేదములు.

నమై ర్వర్గ:-

వృజ్యతే విజాతీయైరితి వర్గః. వృజీ వర్జనే. విజాతీయులచేత వర్జింపఁబడునది. ప్రాణులుగాని అప్రాణులుగాని తమ సజాతీయవస్తువుయొక్కవని వర్గము. ఉ. — ప్రాణీవర్గము. కవర్గము ఇత్యాదులు.

సజ్ఞ సార్థాతు జన్తుభిః,

సంహన్యతే పరస్పరసజాతీయవిజాతీయైరితినంఘః. హన హింసాభ్యు. అన్యోన్య సజాతీయ విజాతీయులచేతఁ గూర్చఁబడునది. ౧. సరతీతి. సృ గతే. పోవునది. ౨. సజాతీయములుగానీ విజాతీయములుగానీ పులగుంపుపేళ్లు. ఉ — పక్షీసంఘము. వణిక్సార్థము.

సజాతీయైః కులమ్-

కోలతి సంఘీభవతీతి కులం కుల సంస్త్యానే. కూడుకొనియుండు. ౧. సజాతీయ మైనప్రాణులగుంపు. ఉ — బ్రాహ్మణకులము.

యూథం తిరశ్చాం పున్నపుంసకమ్.

ర౧

యౌతి మిశ్రీభవతీతి యూథం. అ. ప్న. యు మిశ్రణే. కూడుకొని యుండునది. ఉ — గజయూథము. వరాహయూథము. తిర్యగ్జంతువుల.

పశూనాం సమజః-

సమజంత్యత్ర సమజః. అజ గతిక్షేపణయోః. దీనియందుఁబశువులసిగొనును. ౧. పశువుల మంద.

అన్యేషాం సమాజః-

సమజంత్యత్ర సమాజః. అజ గతిక్షేపణయోః. దీనియందుఁగూడు. ౧. పశువులుగాక తక్కినవానిగుంపు.

అథ సధర్మిణామ్,

న్యన్నికాయః-

నిచీయతే నికాయః. చిశ్ చయనే. లెన్నగాఁ గూర్చఁబడునది.

ఒకేవిధమైన నడవడిగలవారియొక్క సమూహము.

* పుణ్య రాశీ తూత్కరః కూట మస్త్రీయామ్.

పుంజ్య తేసమూహ్యాత ఇతి పుంజః. కూర్వ బడునది. పుంజ ఇతివా పుంజః. పురుషునివలనఁబుట్టునది. అన్నత ఇతి రాశి. పుంజ వ్యాప్తా. వ్యాపించునది. ౧. ఉత్ కీర్యత ఇతి ఉత్కరః. కృ పాడవగునది. ౩. కూటవత్ శిఖరవత్ స్థితంకూటం. అ. ప్ష. రమువలె నుండునది. ౪. ధాన్యాదులరాశిపేళ్లు.

* కాపోత శౌక మాయూర తై త్తిరాదీని తద్గణే,

కపోతానాం సమూహః కాపోతం. గువ్వలయొక్క సమూ. గ. శుకానాం సమూహః శౌకం. చిలుకలయొక్క సమూ. గ. మయూరాణాం సమూహో మాయూరం. నెమళ్లయొక్క సమూ. గ. తిత్తిరీణాం సమూహః తై త్తిరం. తీతువులగుంపు. గ. ఆదిశక్తి బాకాదులు గ్రహింపఁబడును.

* గృహసక్తాః పక్షిమృగా శ్చేకా సున్య ర్గృహ్యాకాశ్చతే.

భీయంతే చిద్యంతే పక్షాదిషు ఛేకాః. భో ఛేదనే. మొదలైనవానియందు ఛేదించఁబడునవి. పా. ఛేకాః. గ. గృహ ఇతిగృహ్యాకాః. గ్రహ ఉపాదానే. పట్టువడునవి. ౧. క్రిడార్థమై బడి యిల్లుమరగినచిలుక మొదలైనవత్తులకును, ఇట్టి మొదలైనవత్తులకును పేళ్లు.

మ ను వ్య వ ర్గ ము.

గృహనిరుద్ధపక్షిమృగ వ్రసంగాత్ తద్వర్తిమనుష్యాణా మాని వివత్సుః ఇదానీం సాంగోపాంగం మనుష్యవర్గమాహ మ ఇత్యాదినా—గృహమునఁ బెంచఁబడిన పక్షిమృగములఁజెప్పి, గమువలన గృహమం దుండుమనుష్యులపేళ్లను జెప్పఁదలచిన సాంగోపాంగముగా మనుష్యవర్గమును జెప్పుచున్నాడు—

* మనుష్యా మానుషా మర్త్యా మనుజా మానవా నరా,

మనోరపత్యాని మనుష్యాః, మానుషాశ్చ. మనుష్యా గనుక మనుష్యులు, మానుషులు. గ. ౧. మనుష్యులయొక్క

శ్యాగే. మృతినిబొందువారు. మర్తో భూలోకః. శత్రుభవాః మర్త్యాః. మనగా భూలోకము-అచ్చటఁబుట్టినవారు. 3. మనోర్జాతా మనుజుని ప్రాదుర్భావే. మనువువలనఁ బుట్టినవారు. 4. మనోరిమే మామనువుసంబంధమైనవారు. 5. నృణాంతి నయంతి సర్వంస్యవశమితి నృనయే. అన్నియుఁదమవశముఁ బొందించుకొనువారు. 6. మనుశాస్త్రనిపేళ్లు.

శ్యాః పుమాంసః పశ్చజనాః పురుషాః పూరుషా నరః. ౧. పాంతిస్త్ర్యాదికమితిపుమాంసః. పా రక్షణే. స్త్రీలు మొదలైనవాఁడగువాడు. 2. పంచభిః పృథివ్యాదిభిర్జ్ఞాయంత ఇతి పంచజనాః. మొదలైన పంచభూతములచేఁ బుట్టువారు. ౩. పురంతి ప్రాణినా గచ్ఛంతితి పురుషాః, పూరుషాశ్చ. పుర అగ్రమునే. ప్రాణులకెల్ల పురుగునుక పురుషులు, పూరుషులు. ౪. ౧౦. నయంతి ఇతి నరః. ఋక్ ప్రాపణే. అన్నిటిని స్వవశముఁ బొందించుకొనువారు. ౧౧. పృథాతిలోఁ బురుషులపేళ్లు.

స్త్రీయోషి దబలా యోషా నారీ నీమన్తినీ వధూః, ప్రతీపదర్శినీ వామా వనితా మహిళా తథా. ౨

స్త్రీయతి సంఘాతో భవ త్యస్యాం గర్భ ఇతి స్త్రీ. వై ౧ పై ౧ ఘాతయోః. దీనియందు గర్భము కూర్చుండును. ౧. యోతి యోషిత్. త. నీ. యోషా చ. యు మిశ్రణే. పురుషునితోఁ గొనునది. పా. యోషితా. జోషా. “స్త్రీ వధూ ర్యోషితా రా ఇతి త్రికాండశేషః. ౧. ౪. అల్పం బలమస్యాః అబలా. అనభా. అల్పమైన బలముగలిగినది. 3. నృణాతి నయతి న్యవశం మితి నారీ. నీ. నృ నయే. పురుషుని వశముచేసికొనునది. 5. ౧౦ కేశవీధీ అస్యా ఇతి నీమన్తినీ. నీ నీమంతమనఁగాఁ బాపట. లిగినది. ౬. ఊహ్యతే భక్త్రీతి వధూః. ఊ. నీ. వహ ప్రాప పురుషునిచేత వహింపఁబడునది. 7. ప్రతీపం వక్రం ద్రష్టుం శీలమితి ప్రతీపదర్శినీ. నీ. వక్రముగా నాలోచించునది. ౮. వామత్వే న్యభావత్వేన రమ్యత్వేన వా వామా. వక్రశీలమైనదిగాని రమ్యగాని వామ. ౯. వనతి పురుషమితి వనితా. వన షణ సంభక్తా.

పురుషునిఁ బొందునది. ౧౦. నుహ్యత ఇతి మహిళా. మహాపూ
ఆదరింపఁబడునది. ౧౧. సామాన్యముగా స్త్రీలపేళ్లు.

* విశేషా స్త్యజ్ఞా భీరూః కామినీ వామలోచనా,
ప్రమదా మానసీ కాంతా లలనా చ నితమ్బినీ.
సుందరీ రమణీ రామా-

ప్రశస్తా న్యంగా న్యస్యా ఇతి అంగనా. మంచి యవయ
గలది. ౧. భయం శీలమున్యా ఇతి భీరూః. వెఱపు స్వభావము
ది. ౧. అతిశయేనకామోఽన్యా ఇతి కామినీ. నీ. అతిశయై
ముగలది. ౧. వామే దుచిరే లోచనే అన్యా ఇతి వామలోచనా
కన్నులుగలది. ౧. ప్రకృష్టో మదశ్చేతో వికారోఽన్యా ఇతి
మిక్కిలి మదము గలది. ౧. మానోఽన్యా ఇతి మానసీ. నీ.
కోపము గలది. పా. భావశ్చృంగారచేష్టా సోఽన్యా ఆస్తీక్
శృంగారచేష్టగలది. ౧. కామ్యశ ఇతి కాంతా కము కాంత
బడునది. మిగులఁ జక్కినది. ౧. లలతి విలనతీతి లలనా. ల
యామ్. విలాసయుక్తయైనది. ౧. పృథు ర్నితంబః కటిపశ్చా
సోఽన్యా ఆస్తీతి నితంబినీ. నీ. గొప్పపిఱుదులు గలది. ౧.
ద్రియతే సుందరీ. నీ. దృఢో ఆదరణే. లెస్సగా నాదరింప
రూపలావణ్యములు గలది. ౧. రమయతి నాయక మితి ర
రము కీడాయాం నాయకుని రమింపఁజేయునది. ౧. రమతే
స్త్రీసుసారేణ కళాభిరితి రామా. రము కీడాయాం. గీత
నేర్చి రమించునది. ౧. స్త్రీవిశేషములపేళ్లు.

* కోపనా నై వ భామినీ,

కోపశీలా కోపనా. కోపమే స్వభావముగాఁ గలిగినది. ౧.
త్యనశ్యం కువ్యతి భామినీ. భామి క్రోధే అవశ్యము కోపసి
నది. ౧. కోపముగల స్త్రీపేళ్లు

* వరారోహః మ స్తి కాశి న్యస్తత్తమా పరవర్జినీ.

పుంసా ఆరుహ్యత ఇతి ఆరోహః టిః వరః శ్రేష్ఠః
ఽన్యాఇతి వరారోహః. పురుషుఁ చేతి ఆరోహింపఁబడునది గమ
హారుదాః బిలుంగు శ్రేష్ఠమైన పిలుంగులగుటచేత. ౧. ము

ప్రసంగము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

మతేవకాశత ఇతి మత్తకాశినీ. నీ. కాశ్య దీప్తా. మధుపానము
మత్తురాలివలె బ్రకాశించునది. పా. శ్రోణీగౌరవాత్ మత్త
మందం కసతీతి మత్తకాశినీ. నీ. కస గతౌ. గొప్పపిలుదులు
టవలన మదపుటేనుగువలె మెల్లగా నడచునది. ౨. గూపశీ
మత్తకృష్టత్వా దుత్తమా. రూపశీలాదులచేత ఉత్కృష్టమైనది.
శ్రేష్ఠో వర్ణో రూపమస్యా ఇతి వరవర్ణినీ. శ్రేష్ఠ మైన రూప
లది. "శీతే సుఖోష్ణసర్వాంగీ గ్రీష్మేతు సుఖశీతలా, భర్తృరక్తాచ
నారీ సా భవే ద్వరవర్ణినీ" ఇతి రుద్రః. ఉత్తమ స్త్రీపేష్లు.

సృరాభిషేకా మహిషీ-

మహ్యతే పూజ్యత ఇతి మహిషీ. నీ. మహ పూజాయాం. పూ
జుడునది. ౧. రాజుపట్టపు దేవి.

భోగిన్యోఽన్య సృప స్త్రీయః,

భోగః సంభోగో యాస్వీతి భోగిన్యః. ఎవ్వరియందు సంభోగము
వారు భోగినులు. ౧. తక్కినరాజభార్యలు.

వత్సీ పాణిగృహీతీ చ ద్వితీయా సహధర్మిణీ.

గ

భార్య జా యాథ పుంభూమ్ని దారాః-

పత్యురసయా సహ యజ్ఞయోగా స్సంపద్యత ఇతి వత్సీ. నీ. పతిః
తోః గూడ యజ్ఞయోగము గలది. ౧. పాణిః గృహీతోఽస్యా ఇతి
గృహీతీ. నీ. దీనిహస్తము గ్రహింపఁబడును. ౨. యజ్ఞాధికారఫల
తో ర్జాయావత్యో రన్యతరత్వేన ద్వితీయా. యజ్ఞాధికారమందు
మును బొందునప్పుడు పతితోః గూడ తాను రెండవది. ౩. పత్యా
స్త్రీ సహ ధర్మః దాన యజ్ఞాది రస్యా ఇతి సహధర్మిణీ. నీ. పతితోః
దానయజ్ఞాదిధర్మములు గలిగినది. ౪. భ్రీయత ఇతి భార్యా. భృక్
ణే. భరింపఁబడునది. ౫. జాయతేఽస్యాం పతిః పుత్రరూపేణేతి జా
. జని ప్రదుర్భావే. ఈమెయందు పతి పుత్రరూపమున జనించును.
దారయంతి ఉద్వేషయంతి పతీనితి దారాః. దృఢ భయే. పతులను
మట్టువారు. ఈశబ్దము అకారాంతపులింగనిత్యబహువచనము.
మం స్త్రీలింగేఽపి. 'క్రోడా హారా తథాదారా త్రయ ఏతే యథా
మం, క్రోడ హారే చ దారేషు త్రయః ప్రోక్తా మనీషిభి' రితి భట్టచం

ద్రః. 2. ఈ 2 ను అగ్ని సాక్షికముగాఁ జెండ్లాడిన పెండ్లాముచే
దటి ౪ శబ్దములు (వత్స-ర్షిణి) యజ్ఞాధికారము గలపెండ్లా
తక్కిన 3 శబ్దములు సామాన్యమైన పెండ్లామునకును బేర్లని కొ

* స్యాత్తు కుటుమ్బిసీ,

పురంధీ-

కుటుంబం పుత్రభృత్యాదికం అస్యా ఇతి కుటుంబిసీ. సీ.
పఁదగిన పుత్రభృత్యాదులు గలది. ౧. పురం గృహం ధరణీతి
సీ. ధృక్ ధరణే. పురమనఁగా గృహము. దానిని భరించు
బిడ్డలు సేవకులు మొదలగు కుటుంబము గల స్త్రీపేళ్లు.

* సుచరిత్రాతు సతీ సాధ్వీ పతివ్రతా.

కోభనం చరిత్ర మస్యా ఇతి సుచరిత్రా. శుభకరమైన
ముగలది. ౧. దర్శనాదేవ పాపం స్యతీతి సతీ. సీ. పో అన్తర్వ
మాత్రముననే పాపమును బోగొట్టునది. ౨. సాధుగుణదా
ధ్వీ. సీ. మంచిగుణములు గలది. 3. పతిసేవైవ వ్రత మస్యా
వ్రతా. పతిసేవయే వ్రతముగాఁ గలది. ౪. పతివ్రతపేళ్లు.

* కృతసాపత్ని కాధ్యూ ధాధివిన్నా-

సపత్న్యభావః సాపత్న్యం, కృతం సాపత్న్యమస్యా
తసాపత్నికా. సపతియొక్క భావము సాపత్న్యము. చేయబడు
త్వముగలది గనుక కృతసాపత్నిక. ౧. అధి స్వోపరి ఊధా ప్రా
లభౌ చ జాయా అస్యా ఇత్యధ్యూధా అధివిన్నాచ. వహా పా
దో లాభే. తనమీద పొందఁబడిన మఱియొక స్త్రీ గలది. అ
అధివిన్న. అధిపాక్ ఊధా విన్నా, అధ్యూధా, అధివిన్నాచ.
బ్ధః పాగర్థకః. ముందు పెండ్లాడఁబడినది. ౨. 3. పెద్దపెండ్లాము.

* అథ స్వయంవరా,

పతింవరా చ వర్యా-

స్వయం వృణుతే పతి మితి స్వయంవరా. వృళ్ళ పరణే
మగని గోరికొనునది. ౧. పతిం వృణుత ఇతి పతింవరా. పతిని
నది. ౨. వరణం వరః తత్ర నిపుణా వర్యా. వరించుటయంద
గలది. 3. తనంతటనే పురుషుని వరించు స్త్రీపేళ్లు.

అథ కులస్త్రీ కులపాలికా.

2

కులేన అవ్యభిచారేణ రక్షితాస్త్రీ కులస్త్రీ. ఒచ్చేములేనికులము రక్షితమైనది. ౧. కులం పాలయతీతి కులపాలికా. పాల రక్షణమును రక్షించునది. ౨. వ్యభిచారము జేయక కులమును మానము గాపాడుకొను స్త్రీపేళ్లు.

కన్యా కుమారీ-

కన్యతే కామ్యత ఇతి కన్యా. కన దీప్తికాంతిగతిషు. కోరఁబడు. ౧. కుమారయతి క్రీడయతీతి కుమారీ. సీ. కుమార క్రీడాయాం. క్రీడించునది. కుత్సితో మారోఽస్యా ఇతి కుమారీ. మన్తధుని దిరస్కరించునది. ౨. మొదటివయస్సున నున్న పెండ్లికానిపడుచుపేళ్లు.

గౌరీ తు నగ్ని కానాగతార్తవా,

గురతే వివాహాయ ఉద్యతతే గౌరీ. సీ. గురీ ఉద్యమనే. వివాహమున కుద్యోగించునది. ౧. నజతే నగ్నికా. ఓ నజీ వ్రీడే. లజ్జించు. ౨. అనాగతమార్తవం పుష్పమస్యా ఇత్యనాగతార్తవా. సమర్థుడనిది. 3. సమర్తాడనిపడుచుపేళ్లు.

స్యా న్నధ్యమా దృష్టరజాః-

మధ్యే వయసి తిష్ఠతీతి మధ్యమా. ష్టాగతినివృత్తై. మధ్యమవయస్సున దుండునది. ౧. దృష్టం రజోఽస్యా ఇతి దృష్టరజాః. స. సీ. కానంబడిన జున్ను గలిగినది. ౨. క్రొత్తగా సమర్తాడినపడుచుపేళ్లు.

తరుణీ యువతి స్సమే.

౩

కన్యావస్థాం తరతీతి తరుణీ. సీ. త్రాప్లవనతరణయోః. కన్యావస్థ దాటినది. పా. తలునీ. ౧. పుంసా యూతీతి యువతిః. యు మిశ్రణే. కుశునితోః గూడునది. ౨. జవ్వనిపేళ్లు. 30 ఏండ్లకు లోఁబడిన ముస్సు గలిగినది.

సమాః స్నూషా జనీ వధ్వః-

గృహవ్యాపారాయ జలంస్నాతీతి స్నూషా. స్నూ ప్రస్రవణే. గృహవ్యాపారముకొరకు నీళ్లు చల్లునది. ౧. జాయతేఽస్యాం పౌత్ర ఇతి జనీ. సీ. ప్రాదుర్భావే. దీనియందుపౌత్రుఁడు పుట్టును. ౨. ఊహ్యతే పుత్రేణ వధూః. ఊ. సీ. పుత్రునిచేత వహింపఁబడునది. 3. కోడలిపేళ్లు.

*

చిరజ్ఞీతు సువాసిని,

చిరేణాటతి పితృగేహం ధృర్భగేహం చిరంటి. చాలకా
నకు నత్తింటికిఁబోవునది. పా. చిరిణోతి హినస్తి అమంగళాని చిరి
చిరి హింసాయాం. అమంగళములను జెఱుచునది. ౧. చరతీతి చ
కే. తిరుగునది. సుష్టువసతీతిసువాసిని. నీ. వస నివాసే. లెస్సగా
యుండునది. ౨. పా. నేషు వస్తుం శీల మస్యాఇతి సువాసిని. ఈ
నింటివారిలో నుండుస్వభావము గలది. ౩. ప్రాప్తయావనయై పుష్టి
నున్నస్త్రీ, పేరంటాలు.

* ఇచ్ఛావతీ కాముకా న్యూత్ -

పుష్పాదిషు ఇచ్ఛా అస్యాఇతి ఇచ్ఛావతీ. పుష్పాదులయం
లావగలది. ౧. సురతవ్యతిరిక్తవస్తూని కామయతీతి కాముకా.
కాంతో. సురతవ్యతిరిక్త వస్తువులను గోరునది. సురతవ్యతిరిక్తము
పుష్పాదులయందు నిచ్చగల స్త్రీపేళ్లు.

*

వృషస్యస్త్రీతు కాముకీ.

అసకృద్బిజనిషేకసమర్థో వృషః శుక్రలః తమాత్మన ఇష్ట
వృషస్యంతీ. వీర్యాధికుడైనవానిని గోరునది. ౧. సురతం కామయ
కాముకీ. నీ. కము కాంతో. సురతమును గోరునది. ౨. సురతమును
స్త్రీపేళ్లు.

* కాన్తార్థినీ తు యా యాతి సంకేతం సాభిసారికా,

అభిసారయతే కాంతమభిసారికా. సృగతౌ. ప్రియునిగూర్చి
నదిగనుక అభిసారిక. ౧. ప్రియునిగూర్చి సంకేతస్థానమునకుఁ బోవు

* పుంశ్చలీ ధర్షణీ బద్ధ క్యసతీ కుల శేత్వరీ,

నై వ్రిణీ పాంసులా చ న్యూత్ -

పుమాంసం ప్రలోభ్యచలతి గచ్ఛతి పుంశ్చలీ. నీ. చలగతౌ
షుని మోహింపఁజేసి పొందునది. పుంసః పరిణేతుః చలతీతిపుంశ్చలీ. ఈ
ర్తను విడచికదలునది. ౧. ధర్షయతి ప్రగల్భతే ధర్షణీ. నీ. శిధృష్ట
గల్భే. దిట్టతనము గలిగియుండునది. పా. కామోద్దీపనాత్ పుమా
దూరం వ్యాకర్షతీతికర్షణీ. కృష విలేఖనే. కామోద్దీపనమువలనఁ
షుని దూరమున కీడ్చుకొనిపోవునది. ౨. బద్ధాతి ఉద్ధానము పురుష

కరోతిబంధకీ. సీ. ఉదాసీనుఁ డైనపురుషునిగూడ స్వవశముచేసికొను
ననునది అనతి. సీ. పతివ్రత కానిది. ర. విటకులముటతికులటా. అటపట
విటసమూహమునుగూర్చి పోవునది. గి. ఏతి అసాధుజనస్థానంతా
భ్యనేతి ఇత్వరీ. సీ. ఇన్ గతౌ. అసాధుజనస్థానమునుగూర్చి పోవునది.
నైర్విరగమనమస్యా అస్తీతి నైర్విరగే. యథేచ్ఛగమనముగలది. 2.
దుశ్చరితమస్యా అస్తీతి సాంసులా. దుశ్చరితముగలది. ౮. ఆంకలాడి.

అశిశ్వీ శిశునా వినా,

శిశవో న సంత్యస్యా ఇతి అశిశ్వీ. ౧. బిడ్డలు లేనిస్త్రీవేరు.
అవీగా నిష్పత్తిసుతా-

వీః పతిః పుత్రశ్చ స న విద్య తేనస్యా ఇత్యవీరా. వీరుఁ డనఁగాఁ
పుత్రుఁడును. వారు లేనిది. మగఁడు బిడ్డలును లేనిస్త్రీవేరు.

విశ్వస్తా విధవే సమే.

౧౧

విశ్వసితి విశ్వశ్యసనేవ తిష్ఠతి మృతప్రాణుత్వాదితి విశ్వస్తా.
ప్రాగనే. మృతప్రాణుయ్యైవదిగమక ప్రాణము లేనిదానివలెనుండు
౧. విగతో ధనః పతి ర్యస్యాస్స విధవా. చనిపోయిన పెనిమిటి
౨. ౨. పెనిమిటి లేనిస్త్రీవేళ్లు.

ఆళి స్సఖి వయస్యా చ-

ఆలతి అనురూపసంబంధినీవ భూషయతి ఆళిః. అనురూపసంబం
వలె భూషించున. ౧ గుణాదినా సమానా ఖ్యాతి రస్యా ఇతి సఖి.
గాడులచేత సమానమైన ఖ్యాతి గలది. ౨. వయసా తుల్యా వయ
స్య. వయస్సుచేత సమానమైనది. ౩. చెలికత్తెవేళ్లు.

పతివత్నీ సభర్తృకా,

జీర్వా పతి రస్యా అస్తీతి పతివత్నీ. భర్తృ సహితా సభర్తృ
బ్రతికియుండు పెనిమిటిగలది. ౨. మగనాలివేళ్లు.

వృద్ధా పలిక్నీ-

గతివయస్కా వృద్ధా. పోయినయౌవనము గలది. ౧. పలితరో
యోగా త్పలిక్నీ. సీ. నెరసిన వెండ్రుకలు గలది. ౨. ముదిసినమగువ
ళ్లు.

ప్రాజ్ఞీ తు ప్రజ్ఞా-

ప్రకర్షణ జానాతీతి ప్రజ్ఞ. ప్రజ్ఞ చ. జ్ఞా అవబోధనే. లా.
దెలిసినది. ౧. ౨. లాకకన్యవహారమందు మిగుల నెఱుకగల స్త్రీ.

* ప్రజ్ఞా తు ధీమతీ.

ప్రశస్తా ప్రజ్ఞా అస్యా ఇతి ప్రజ్ఞా. మంచిప్రజ్ఞ గలది. ౧. ౨.
స్యా ఇతి ధీమతీ. సీ. మంచిబుద్ధిగలది. ౨. మిగులబుద్ధిగల స్త్రీ.

* శూద్రీ శూద్రస్య భార్యా న్యాయ్ -

శూద్రస్య స్త్రీ శూద్రీ. శూద్రునిభార్య. ౧. శూద్రజాతిది.
ను గాకపోయినను శూద్రునకు భార్యయైనదానిపేరు.

* శూద్రా తజ్జాతిరజ్ఞవా,

శూద్రజాతౌ భవా స్త్రీ శూద్రా. శూద్రజాతియందు.
నది. శూద్రజాతియందుఁ బుట్టి శూద్రునికిఁ గాని మఱియొకనికిఁ
పెండ్లామైనది.

* ఆభీరీ తు మహాశూద్రీ జాతిపుయోగయో స్సమే.

ఆభీరన్య గోపన్య భార్యా తజ్జాతీయా వా ఆభీరీ. ఆభీరుడకు
గొల్లవాడు. వానిభార్యయు, ఆగొల్లజాతి స్త్రీయును. ౧. మహా
ద్రన్య భార్యా తజ్జాతీయా వా మహాశూద్రీ. సీ. మహాశూద్రుడకు
గొల్లవాడు. వానిభార్యయు తజ్జాతీయయు. ౧. గొల్లవాని భా
కును, తజ్జాతి స్త్రీకిని బేళ్లు.

* అర్యాణీ న్వయ మర్యా న్యాయ్ -

అర్యకులే జాతా అర్యాణీ, అర్యా చ. వైశ్యకులమందు.
నది. ౧. ౨. వైశ్యకులమందుఁ బుట్టి వైశ్యునికిఁ గాని యితరునికిఁ
పెండ్లామైన మగువ.

* శ్రుత్రియా శ్రుత్రియాణ్యపి,

శ్రుత్రియకులే జాతా శ్రుత్రియా శ్రుత్రియాణీ చ. సీ. శ్రుత్రి
మందుఁ బుట్టినది. ౧. ౨. శ్రుత్రియజాతియందుఁబుట్టి శ్రుత్రియ
గాని మఱియొకనికిఁగాని పెండ్లామైనదానిపేళ్లు.

* ఉపాధ్యాయా పుష్పాధ్యాయీ -

ఉపేత్య అధీయ తే అస్యాస్సకాళా దిత్వపాధ్యాయా, ఉపాధ
యా చ. ఇచ్ఛ అధ్యయనే. ఈమెనమీపమునకు వచ్చి చదువు

తనంతటనే చదువుచెప్పునట్టి స్త్రీపేళ్లు.

స్వా దాచార్యాపి చ న్వతః.

౧౮

న్వత ఏవ మంత్రోపదేశ మాచరతి ఆచార్యా. చర గతిభక్షణ
రానే మంత్రోపదేశము చేయునది. తనంతట మంత్రవ్యాఖ్యా
నము స్త్రీ.

చార్యానీ తు పుంయోగే.

ఆచార్యస్య పత్నీ ఆచార్యానీ. ౧. ఆచార్యునిభార్య.

స్వా దర్శి-

అర్యస్య పత్నీ అర్శి. ౧. వైశ్యునిభార్య.

క్షత్రియీ తథా,

క్షత్రియస్య పత్నీ క్షత్రియీ. సీ. ౧. క్షత్రియుని పెండ్లాము.

ఉపాధ్యాయా న్యుపాధ్యాయీ-

ఉపాధ్యాయస్య పత్నీ ఉపాధ్యాయానీ, ఉపాధ్యాయీ చ. ఉ
పాధ్యాయునిపత్ని. ౧. ౨. ఉపాధ్యాయుని పెండ్లాముపేళ్లు.

పోతా స్త్రీపుంసలక్షణా.

౧౯

స్త్రీపుంసలక్షణైః పుటతి సంశ్లిష్యతి పోతా, పుట సంశ్లేషణే.
పుంసలక్షణములతోఁ గూడినదానిపేరు.

వీరపత్నీ వీరభార్యా-

వీరః పతిర్యస్యాస్సా వీరపత్నీ. వీరుఁడు పతిగాఁ గలది. ౧. వీర
భార్యా వీరభార్యా. వీరునిపెండ్లాము. ౨. వీరునిపెండ్లాము.

వీరమాతా తు వీరనూః,

వీరన్యమాతా వీరమాతా. ఋ.సీ. వీరునితల్లి. ౧. వీరం నూతే
మా. మాజ్ ప్రాణిప్రసవే. వీరునిఁగన్నది. ౨. వీరునితల్లిపేళ్లు.

జాతపత్య ప్రజాతా చ ప్రసూతా చ ప్రసూతికా.

౨౦

జాత మపత్య మన్యః జాతాపత్యా. పుట్టినబిడ్డగలది. ౧. ప్రక
టాయంతే అపత్యా న్యన్యః ప్రజాతా. మిక్కిలి బిడ్డలు దీనియం
బుట్టుదును. ౨. ప్రసూయతే పుత్రా ప్రసూతా. ప్రసూతికా చ.
గనునది. ౩. ౪. బిడ్డలఁ గనుదానిపేళ్లు.

స్త్రీ నగ్నికా కోటవీ స్వాత్ -

నజలే నగ్ని కా. ఓ నజీ వీడి. లజ్జించునది. ౧. కుటన కా
వేతి యాతీతి కోటవీ. నీ. వీ గతి ప్రజననకాంత్యననభాదనేష
ల్యముచేత పోవునది. ౨. దినమొలతో నుండు స్త్రీ పేళ్లు.

* దూతీ సంచారికే సమే,

దూయతే స్త్రీవా పుమా వా అనయేతి దూతీ. నీ. దూ
తాపే. దీనిచేత పురుషుడుగాని స్త్రీగాని అన్యోన్యవిషయమై
పజేయబడును. ౧. సంచారయతి స్థాపయతి పుమాంసం స్త్రీ
సంచారికా చర గతో. పురుషుని స్త్రీని గూర్చునది. ౨. దూ

* కాత్యాయ న్యర్థవృద్ధా యా కామాయవన నాథవా.

యా అర్థజరతీ కామాయవననా విధవాచ సా కాత్యాయ
చ్యతే. నగము ముదిసి కావించీరఁ గట్టి విధవ యైన స్త్రీ కాత్యాయ
నంబును. కత్యస్య ఋషే రపత్యమివ వర్తతే కాత్యాయనీ. నీ.
డనుఋషికూతునివలె నుండునది.

* నైరంధ్రీ పరవేశ్తస్థా స్వనశా శిల్పకారికా,

పరగృహస్థా న్యతంత్రా ప్రసాధనదర్పణాని శిల్పకర్త్రీ నై
త్యుచ్యతే. న్యతంత్రురాలై పరగృహమున నుండి గంధలేపము
నిర్మాణము మొదలైన పనులు చేసెడు స్త్రీ నైరంధ్రీ యనగా
నైరం స్వచ్ఛందం వర్తనం దధాతి నైరంధ్రీ. దు ధాన్ ధారణ
యో. నేచ్చావిహారమును ధరించునది. ౧.

* అసిక్నీ స్యా దవృద్ధా యా పే మాంతగిపురచారిణీ.

అవృద్ధా అంతగిపురచారిణీ రాజస్త్రీభిః కార్యార్థం యా పే
సా అసిక్నీ త్యుచ్యతే. ముదుసలిగాక రాజస్త్రీలు చెప్పినపనులు చే
సంతగిపురమందు సంచరించుమగువ అసిక్నీయనంబును. అసిక
గాదసిక్నీ. నెరియని వెండ్రుకలు గలది.

* వారస్త్రీ గణికా వేశ్యా రూపాజీవా-

వార స్సమూహాః. తస్యస్త్రీ వారస్త్రీ. అందఱికి స్వాధీను
వారం వారం రాజసేవాగ్ధమాగతా వా. రాజసేవాగ్ధమై పలుమా
చ్చునది. ౧. విటగణోఽస్యా అస్త్రీతి గణికా. విటసమూహము గలది
యతి భుగ్నికానిది గణికా గణసమూహమే భుగ్నికా నెంచునది. ౨.

వేశ్యావేశమనగా వేశ్యావాటిక. దానియందుఁబుట్టియుండునది. పక్ష్యం తేన శోభతే వేశ్యా. అలంకారముచేత ప్రకాశించునది. సమేవ ఆజీవో జీవికా అస్యా ఇతి రూపాజీవా. రూపమే జీవనో యుగాః గలది. ౪. లంజెవేళ్లు.

అథ సా జనైః,

స్కృతా వారముఖ్యా స్యాత్ -

వారే వేశ్యాసమూహే ముఖ్యా వారముఖ్యా. వేశ్యాసమూహ ముఖ్యురాలు. గుణాతిశయమువలన సత్కరింపఁబడెడు వేశ్య.

కుట్టనీ శమ్భళీ సమే.

౧౯

విటస్య కుటుంబం అర్థహరణేన కుట్టయతి నాశయతీతి కుట్టనీ. క్షేదన భర్తృనయోః. విటునికుటుంబము నర్థహరణముచేతఁ జెఱు ౧. శంశ్రేయఃభాలయతి హిసస్తి శంభళీ. భల భల్ల పరిభాష సాదానేషు. శ్రేయస్సును జెఱుచునది. ౨. కుంటెనకత్తె వేళ్లు. విటునికిఁ దార్చునది.

ప్రశ్నికా త్వీక్షణికా దైవజ్ఞా-

శుభాశుభవిషయేవిశేషతః ప్రశ్నోఽస్యా ఇతి విప్రశ్నికా. శుభా విషయమై విశేషముగా జనులచేతఁ జేయఁబడినప్రశ్న గలది. ౧. శుభాశుభదర్శనం. తదస్యాఇతి త్వీక్షణికా. త్వీక్షణ దర్శనే. శుభములను జూచునది. ౨. దైవం శుభాశుభం జానాతి దైవజ్ఞా. విషాదనే. దైవ మనగా శుభాశుభము. దాని నెఱిగినది. ౩. సానివేళ్లు. సోడెకత్తె.

అథ రజస్వలా,

స్త్రిధర్మిణ్యవి రాత్రేయీ మలిసీ పుష్పవత్యపి.

౨౦

మతుమత్య పుష్పదక్యాపి-

రజోఽస్త్వస్యాఇతి రజస్వలా. రజస్సు గలిగినది. ౧. రజోరూపః రజోఽస్యా అస్తీతి స్త్రిధర్మిణీ. రజోరూప మైన స్త్రిధర్మము గలిగి ౨. అవ్యతే అస్తి కాలే రక్షోభయాదితి అవీః. ఈ. నీ. అవ ర ఆకాలమందు భూతాదిభయమువలన రక్షింపఁబడును. ౩. అత్రేయీ అత్రేయీ. అతికూతురు ఆత్రేయీ. దానివలె పొందరానిది. ౪.

మలినమార్తవ మస్యా ఇతి మలినీ. మలిన మనఃగా ఆర్తవము
దీనియందుఁగలదు. ౧. పుష్పమార్తవ మస్యాః పుష్పవతీ. పు
గా ఆర్తవము. అది దీనికిఁ గలదు. ౬. ఋతు రస్యా అస్తీతి.
తీ. ఋతువు దీనికిఁ గలదు. ౭. చతుర్థేహని ఉదకమర్పతి. ౮.
నాలవదినమున నుదకమున కర్పణము. ౯. బహిష్ఠయయినదాని

* స్యా ద్రజః పుష్ప మార్తవమ్;

రజ్యతే రజః. స. న. ఎఱ్ఱఁగాఁజేయునది. ౧. పుత్రాభ్యు
త్పాత్తుష్పం. పుత్రాభ్యుఫలమునకు హేతువయినది. పుష్ప్యతే
యోనిరనేనేతి పుష్పం. పుష్ప వికసనే, దీనిచేత యోని వికసించు
ఋతో భవ మార్తవం. ఋతువునందుఁ బుట్టినది. ౩ రజోబిండు

* శ్రద్ధాభు ర్దోహదవతీ-

పాయసాపూపాదిషు శ్రద్ధా ఇచ్ఛా అస్యా ఇతి శ్రద్ధా
నీ. పాయసాపూపాదులయందు ఆశ గలిగినది. ౧. దోహద
అస్తీతి దోహదవతీ. వేవిల్లుగలది. ౨. గర్భవశమున మంచిన
గోరెడుదానిపేళ్లు.

* నిష్కళా విగతార్తవా.

నిర్గతం కళం శుక్ర మస్యా ఇతి నిష్కళా. శుక్రమువలన
నది. పా. నిష్కలీ. ౧. విగతమార్తవమస్యా ఇతి విగతార్త
యినముట్టుగలది. ౨. ముట్టుడిగినవనితపేళ్లు.

* ఆపన్నసత్వా స్యా ద్ధుర్వి ణ్యస్తవ్యత్నీచ గర్భిణీ,

ఆపన్నం గృహీతం సత్త్వం గర్భోఽనయే త్యాపన్న
గ్రహింపఁబడిన గర్భముగలది. ౧. గురు గర్భశరీర మస్త్యస్యా
ర్విణీ. బలువైనగర్భశరీరము గలది. ౨. ఉదరాంతర్గర్భోఽస్యా
వ్యత్నీ. కడుపులోగర్భము గలది. ౩. గర్భోఽస్యా ఇతి గర్భిణీ.
గలది. ౪. ఆపన్నసత్వాగుర్విస్యాదితి పాత ఇతి కేచిత్. గర్భిణీస్తీ

* గణికాదేస్తు గాణిక్యం గార్భిణం యశావతం గణే.

గణికాదేర్గణేగాణిక్యాదీని వర్తంతే. గణికాదినమూపా
గాణిక్యాదిశబ్దములు వర్తించును. గణికానాం సమూహో గా
నేత్యలయియున్నసమూహమునందలి గర్భిణీనాం సమూహాః గార్భిణా

పశ్యన్ము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

అత్రయొక్కగుంపు. యువతీనాం. సమూహః యౌవతం. సా. యౌవ
యువతులయొక్క సమూహము. “సుకోప మతిన్తై పథ్యం కళాకుశ
కావనం, యస్య పుణ్యకృతః ప్రేష్యం సఫలం తస్య యౌవన” మితి.
పునర్భు ర్దిధిషూ రూథా ద్విః-

ప్రథమ మేకస్య జాయా భూత్వా పునః అన్యస్య జాయా భవ
పునర్భుః. ఉ. నీ. ముం దొకనికి పెండ్లామై యుండి మరల మఱి
కొనికి పెండ్లామగునది. ౧. పూర్వమేకేన ధృతా పునరన్యేన ధీయ
తి దిధిషూః. ఉ. నీ. డు ధాతో ధారణపోషణయోః. ముందొక
త ధరింపబడి మరల వేతొకనిచేత ధరింపబడునది. ౨. మాఱు
పుదానివేళ్లు. రెండుమార్లు పెండ్లాడినది.

తస్యా దిధిషూః సతిః,

దిధిషూ సూత్తన ఇచ్ఛతీతి దిధిషూః. ఉ. పు. పునర్భుపు నిచ్ఛ
మనువాడు. ౧. మాఱుమనువుదాని రెండవమగడు.

సతు ద్విజోఽగ్రేదిధిషు నై నైవ యస్య కుటుంబినీ. ౨౩

సా పునర్భురేవ యస్య కుటుంబినీ పుత్రపౌత్రప్రతిష్ఠితా, సః
అగ్రేదిధిషు రిత్యుచ్యతే. ద్విజశ్చ బ్రగ్రహణ ముపలక్షణార్థం. ఆ
మామనువుదానిఁ బెండ్లాడి దానియందు బిడ్డలఁ గన్న ద్విజుఁడు అగ్రే
పు వసంబడును. అగ్రే పూర్వకాలే దిధిషూః భార్యా త్వేనాన్యే త్య
దిధిషూః. ౧. ఆమామనువుదానినే ప్రధానభార్య (ఇల్లాలు) గాఁ
కొన్నవానివేరు.

కానీనః కన్యకాజాత స్సృతః-

కన్యాయాః పుత్రః కానీనః కన్యకకొడుకు. ౧. పెండ్లిగాని పడు
కొడుకు.

అథ సుభగాసుతః,

సాభాగినీయః-

సుభగాయా స్సృతః సుభగాసుతః. ౧. సుభగాయా అపత్యం సా
భాగినీయః. భాగ్యవంతురాలికొడుకు. ౨. భాగ్యవంతురాలికొడుకువేళ్లు.

స్యా త్పరస్త్వైశ్చేయను పరస్త్రియాః. ౨౪

పరస్త్రియా అపత్యం పారస్త్రియాః. పరస్త్రికొడుకు. ౧.

వర స్త్రీకిఁ బుట్టినకొడుకు పేళ్లు.

* పై తృవ్వనేయ సాస్య తై వ్రతృవ్వస్త్రీయశ్చ పితృవ్వసుః,
సుతః-

పితృవ్వసుః పుత్రః పై తృవ్వనేయః, పై తృవ్వస్త్రీయశ్చ.
వ్వన యనఁగా తండ్రితోడఁ బుట్టినది. ఆమెకొడుకు. ౧. ౨. పే
కొడుకుపేళ్లు.

మాతృవ్వసు శ్చైవమ్-

* మాతృవ్వసుః, పుత్రః మాతృవ్వనేయః, మాతృవ్వస్త్రీయశ్చ
మాతృవ్వసకు పుత్రుఁడు. ౧. ౨. తల్లితోడఁ బుట్టినదానికొడుకు.

* వైమాత్రేయో విమాతృజః.

విగతా విభిన్నావా మాతా విమాతా, తస్యా అపత్యం వై
త్రేయః. విమాత యనఁగా నవతితల్లి. ఆమెకొడుకు. పా. ద్వేమా
యస్య ద్వైమాత్రేయః. ఇద్దఱు తల్లులుగలవాఁడు. ౧. విమాతృజః
విమాతృజః. నవతితల్లివలనఁ బుట్టినవాఁడు. పా. ద్వాభ్యాం మాతృ
జాయత ఇతి ద్వైమాతృజః. జనీ ప్రిదుర్భావే. ఇద్దఱు తల్లులవలనఁ
నవాఁడు. ౨. మాఱుఁదల్లికొడుకు పేళ్లు.

* అథ బాంధకినేయ సాస్య ద్బన్ధుల శ్చానతీసుతః,
కాలటేయః కాలటేర-

బంధకాః అపత్యం బాంధకినేయః. అంకులాడియొక్క
కు. ౧. స్వకులపరిణాహాయ బంధూ లాతి స్వీయా కరోతీతి
లః. లా ఆదానే. స్వకులమును విస్తరింపఁజేయుటకొఱకు బంధువు
జేరఁదీయువాఁడు. స్వనిందాపరిహారాయ బంధూ లాతి ఆత్మీయ
కరోతి బంధులః. తననిందపోవుటకొఱకు బంధువులఁ దనవారి
జేసికొనువాఁడు. ౨. అనత్యా స్సుతః అనతీసుతః. వ్యభిచారిణియొ
కొడుకు. ౩. కులటాయాః అపత్యం కాలటేయః, కాలటేరశ్చ. కు
యొక్క పుత్రుఁడు. ౪. ౫. అంకులాడి కొడుకు పేళ్లు.

* భిక్షుకీతు సతీ యది.

తదా కాలటేనేయోఽసాస్యః కాలటేయోఽపి చాత్మజే,

భిక్షార్థం కులా సత్కృతి కులటా తస్యా పుత్రః కాలటేనే

పశ్యత్కము.] సాన్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

అట్లుచూపు భిక్షాగ్రము గృహములయందు నంచరించునది కులట.
 యొక్క పుత్రుడు కాలటినేయుడు, కాలటేయుడు. ౧. ౨. భిక్షా
 వరించు పతివ్రతకొడుకు పేళ్లు.

ఆత్మజ స్తనరు స్సూను స్సుతః పుత్రః-

ఆత్మని జాయతే ఆత్మజః. జనీ ప్రాదుర్భావే. తనవలనఁ బుట్టిన
 యు. ఆత్మైవ పుత్ర, త్వేన జాయత ఇత్యాత్మజః. తానే పుత్రయావ
 జనించువాడు. ౧. కులం ముదం వా తనోతీతి తనయుః. తను
 తే. కులమునుగాని సంశోషమునుగాని విస్తరింపజేయువాడు.
 మాతా ఏనం సూయతే సూనుః. పుష్కాజ్ ప్రాణిప్రసవే. తల్లి
 గనును. ౩. సౌ త్యేనం మాతా సుతః. ఘవ్రనవై శ్వర్యయోః. తల్లి
 ప్రసవించును. ౪. పుష్కామ్నో నరకాత్త్రాయత ఇతి పుత్రః.
 పాలనే. పురానెడిసరకమువలన రక్షించువాడు. గొడుగు పేళ్లు.

స్త్రీయాం త్వమీ ౨౭

దుహితరం సర్వే-

అమీ ఆత్మజాదయుః పంచ స్త్రీప్రత్యయాంతాః దుహితరమా
 యి. ఇవి స్త్రీలింగములైనచోఁ గొమార్తెను జెప్పుచున్నవి. అపుడు
 త్తజా. తనయా, సూనుః, సుతా, పుత్రీ అవి. గూపములు. గొమార్తె
 హిత యనంబడును. దోగ్గి ధనహరణేన రిక్తీకరోతి పితరా దుహి
 యి. యి. సీ. దుహ ప్రపూరణే. తల్లిదండ్రులను ధనహరణముచేత
 యి. జేయునది. కూతురిపేరు.

అవత్యం తోకం తయో స్సమే,

న పత త్యనేన పితా నరకమితి అవత్యం. పతౌ గతౌ. దీనిచేత
 ద్రి నరకమునఁ బడెడు. ౧. తౌతి కుల మనేన తోకం. తు ఇతి
 తో ధాతుగ్గతి వృద్ధిహింసాను. వీనిచేత కులము వృద్ధిఁ బొందును.
 కుకునకును కూతురికిని పేళ్లు.

వృజాణే త్వోర సౌరశ్యా-

కెరసా నిర్మితః ఔరసః, ఔరస్యశ్చ. తనయురస్సుచేత పుట్టిన
 యు. వృజాతే అను పదముచేత దత్తత్యై శ్రీ జాదినిరాసము. ౧. ౨.
 స్త్రీయందు తనవలనఁ బుట్టిన కొడుకుపేరు.

* తాతస్తు జనకః పితా.

తనోతి కులం తాతః. శను విస్తారే. కులమును విస్తరింప
వాడు. ౧. జనయతీతి జనకః. జనీ ప్రాచుర్యవే. పుట్టించువాడు.
పాతీతి పితా. ఋ.పు. పా రక్షణే. రక్షించువాడు. ౩ తండ్రి పేళ్లు.

* జనయిత్రీ ప్రసూ ర్తాతా జననీ-

జనయతీతి జనయిత్రీ. జననీ చ. సీ. జనీ ప్రాచుర్యవే. కొడు
గనునది. ౧. ౨. ప్రసూతే ప్రసూః. డా. సీ. మూడో ప్రాణి ప్రసవే. కొ
లను గనునది. ౩. మాతీ న ర్తతే గర్భోఽశ్చ మాతా. ఋ. సీ. మా
నే వర్తనే చ. గర్భ మీమేయం దిమిడియుండును. ౪ తల్లి పేళ్లు.

* భగినీ స్వసా,

భగః కల్యాణం శ్రేయః వివాహేఽస్యా ఇతి భగినీ. వివాహ
దలి శ్రేయస్సుగలది. ౧. సుష్టు అన్యతి సోదరాయాసమితి స్వసా.
సీ. అసు తేవణే. సోదరుని యాయాసమును బోగొట్టునది. ౨ తో
ట్టిన స్త్రీ పేళ్లు.

* ననన్దా తు స్వసా పత్యుః-

న నన్దయతీతి ననన్దా. ఋ. సీ. టు నది నన్దుద్దా సంహృ
జేయనిది. దీర్ఘ మధ్యమంబును హ్రస్వ మధ్యంబును గలదు. "న
తు స్వసాపత్య ర్ననాన్దా నన్ది నీచ" నేతి శబ్దార్థవే. మగనితోడ
ట్టిన స్త్రీ పేరు. అడుబిడ్డ.

* న స్త్రీ పాత్రీ సుతాత్తజా.

న పత త్యనయా కులమితి న స్త్రీ. ఈ. సీ. పత్ ౧౧ గతే. క
దీనిచేత పడదు. ఋకారాంతము గలదు. 'నస్తా న స్త్రీ' చ పాత్రి
రభసః. ౧. పుత్రస్య పుత్ర్యా వా అపత్యం పాత్రీ కొడుకువ
కూతునకై నను కూతురు. ౨ మనుమల పేళ్లు.

* భార్యాస్తు భార్యవర్గస్య యాతర స్సృజః పరస్పరమ్,

యతస్తే గృహకృత్యే యాతరః. ఋ. సీ. యతీ ప్రయ
గృహకృత్యమందు కలసి యత్నము చేయువారు. బహువచనము.
కోడండ్లు.

* ప్రజానతి భార్యభాగము.

దేవరాదయః ప్రజాస్సన్త్యస్యా ఇతి ప్రజావశీ.నీ. మఱది మొద
 ప్రజలు గలది. ౧. భార్యః జాయా భార్యజాయా. శోడఃబుట్టిన
 పెండ్లాము. ౨. సోదరునిపెండ్లాము. అన్న భార్యయనికొందఱు. (ప్రశ్న)
 మాతులానీ తు మాతులీ. 3౦

మాతులస్య పత్నీ మాతులానీ. మాతులీ చ. నీ. మేనమామపె
 ౧. ౨. మేనమామపెండ్లాము వేళ్లు.

పతిపత్నీః ప్రసూః శ్వశూః-

పత్నీః భర్తః పత్నీః భార్యయూశ్చ ప్రసూ ర్భతా శ్వశూ
 పత్నీ. మగనియొక్కయు, ఆలియొక్కయు తల్లి శ్వశువు. అత్త.
 పత్నీ శ్వశూః. డా. నీ. ౧. మామపెండ్లాము. అత్త.

శ్వశురస్తు పితా తయోః,

తయోః పతిపత్నీఃపితాశ్వశురభ్రత్యుచ్యతే. పెనిమిటియొక్క
 పెండ్లాముయొక్కయు తండ్రి శ్వశురుఁ డనంబడును. శం సుఖం
 తే జామాతరం స్నుమాం చ లభ్యా శ్వశురః. అశూ వ్యాప్తా.
 గాని శోడలినిగాని పొంది సుఖము ననుభవించువాఁడు. మగని
 కిని, ఆలితండ్రికిని పేరు. మామ.

పితృభార్య పితృవ్య స్సాన్యత్ -

పితృభార్య పితృవ్యః ౧. తండ్రితోడఁ బుట్టినవాఁడు. ౧. పెత్తం
 ను, చినతండ్రియు.

మాతు ర్భార్య తు మాతులః. 3౧.

మాతుః భార్య మాతులః. తల్లితోడఁ బుట్టినవాఁడు. ౧. మేన
 ను.

స్వాలాస్య ర్భార్యతరః పత్నీః-

స్వామయన్తి వితర్కయన్తి పరిహాసవచన మితి స్వాలః. పా.
 ల. స్వము వితర్కే. పరిహాసము చేయువాఁడు. ౧. పెండ్లాముతోఁ
 పవారిపేరు. బావమఱదులు.

స్వామినో దేవదేవరా,

భార్యజాయాభిస్సహ పరిహాసేన దీవ్యతి క్రీడతే దేవా.ము. పు.
 శ్చ. అన్నదమ్మలభార్యలతో పరిహాసముచే గ్రీడించువాఁడు. ౧.

౨. మగనితోఁ బుట్టినవారు. బావలు, మఱియును.

* స్వస్థియో భాగినేయ స్వాస్థ్యే -

స్వస్థుః అవస్థ్యం పుర్మా స్వస్థియః. ౧. భగిన్యాః. ౨. పుర్మా భాగినేయః. తోడఁబుట్టినయూమెకొడుకు. ౩. తోడఁ దానికొడుకుపేళ్లు. మేనల్లుడు.

* జామాతా దుహితృః పతిః.

జాయాం మిమాతే జామాతా. ఋ. పు. మా.జ్ మానే. మును వివాహార్థమై కొలుచువాఁడు. ౧. దుహితృః పతిః దుహితృః కూతురిమగఁడు. అలుకసమాసము. ౨. కూతుమగనిపేళ్లు. ౩.

* పితామహః పితృపితా -

పితృః పితా పితామహః. ౧. తండ్రితండ్రి. తాత.

* తక్షితా ప్రపితామహః,

పితామహస్య పితా ప్రకర్షణ ప్రపితామహః. ౧. తాతతండ్రి.

* మాతృ ర్మాతామహః ద్వేవమ్ -

మాతృః పితా మాతామహః. తల్లికి తండ్రి. ౧. మా హస్త్వికృష్టః ప్రమాతామహః. ౧. మాతామహుని (తండ్రి.)

* సపిండాస్తననాభయః.

సమానః ఏకః పిండః పిండప్రదాన మేషామితి సపిండః. మైన పిండప్రదానముగలవారు. సమానః ఏకః పిండః శరీరమేషామితి సపిండః. ఒక్కటైనశరీరము గలవారు. ౧. సమానా నాభిః మరణం కూటస్థపురుషో యేషామితి సనాభయః. ఇ. పు. సమానకూటస్థపురుషుఁడు గలవారు. ౨. ఏడుశరములకు లోబడిన జ్ఞాతులవేళ్ళ

* సమానోదర్య సోదర్య సగర్భ్య సహజా స్సమాః,

సమానే ఉదరేశయితః సమానోదర్యః, సోదర్యశ్చ. ఒకడున్నవాఁడు. ౧. ౨. సమానే గర్భే భవ సగర్భ్యః. ఒకగర్భము నవాఁడు. ౩. సహ జాయత ఇతినహజః. జనీ ప్రాదుర్భావే. కూడువాఁడు. ౪. ఒకతల్లిబిడ్డలపేళ్లు.

* సగోత్ర బాన్ధవ జ్ఞాతి బంధు స్వ స్వజనా స్సమాః.

సమానం గోత్రం యేషాంతే సగోత్రాః. సమానమైనగోత్రము

* భ్రాతృ భగిన్యా భ్రాతరా పుభా.
భ్రాతా చ భగినీ చ భ్రాతరా. ఋ. పు. తోడబుట్టి.
౧. అన్నదమ్ములు. అక్కనెలియండు.

* మాతాపితరా పితరా మాతరపితరా ప్రసూజనయితారా,
మాతా చ పితా చ మాతాపితరా. పితరా. మాతరపితర.
ఋ. పు. ప్రసూశ్చ జనయితా చ ప్రసూజనయితారా. ఋ. పు.
దండులు మాతాపితలు, పితలు. మాతరపితరులు, ప్రసూజన
ననంబడుదురు. మాతరపితరశబ్దము అకారాంతం బని కొందఱు.
దండులపేళ్లు.

* శ్వశూశ్వశురా శ్వశురా-

శ్వశూశ్చ శ్వశురశ్చ శ్వశూశ్వశురా, శ్వశురా చ
పు. అత్తమామలకు పేళ్లు.

* పుత్రై పుత్రీ శ్చ దుహితా చ.
పుత్రీశ్చ దుహితా చ పుత్రై-కొడుకును గూతురును.

* దంపతీ జంపతీ జాయాపతీ భార్యాపతీ చతో,

దమితి జమితి మాంత మవ్యయద్వయం జాయాశబ్దపర్యాయ
జాయా చ పతిశ్చ దంపతీ. జంపతీ, జాయాపతీ చ. భార్యా చ
భార్యాపతీ. ఆలుమగలు దంపతులు, జంపతులు, జాయాపతులు
ర్యాపతులు ననంబడుదురు. ౧. ౨. ౩. ౪. ఆలుమగలు.

* గర్భాశయో జరాయుః పుంసి-

గర్భః ఆశేతేఽత్ర గర్భాశయః. శీఙ్ స్వప్నే. గర్భము
యందుండును. ౧. గర్భనిష్క్రమణానంతరం జరాం జీర్ణతా మే
రాయుః. ఉ. పు. ఇణ్ గతౌ. గర్భము వెల్లి నపిమ్ముట జీర్ణత్వ
బొందునది. స. జరాయుః. ౨. మావిపేళ్లు.

* ఉల్బం చ కలలోఽస్త్రియామ్.

ఉల త్యావృణోతి గర్భమిత్యుల్బం. ఉల సంవరణే, గర్భము
గప్పి యుండునది. ౧. కలతః యోగాత్ శుక్లశోణితే మిథస్య
తే అత్రేతి కలలః. అ. ప్న. కల సంఖ్యానే. శుక్లశోణితములు దీని
దు కూడుకొని యుండును. ౨. శుక్ల శోణితములు గూడిన గర్భము

వేళ్లు. గర్భాశయశబ్దము మొదలు ౪ శబ్దములును పర్యాయములే యని కొందఱు.

సూరిమాసో వైజననః-

సూరిహేతుర్దానస్సూతిమానః. బిడ్డనుగనునెల. ౧. విజననం మాచనం. త దస్మిన్నస్తీతివైజననః. విజనన మనగా గర్భోత్పత్తి నీయిండు. గలదు. ౨. బిడ్డను గనునెల.

గర్భో భూణ ఇమా సమా,

మాతృభుక్తాన్నరసం గిరతీతి గర్భః. గ్రా నిగరణే. తల్లిభుజించిన పానాదుల మ్రింగునది. ౧. భ్రామ్యతి కుక్షావతి భూణః. భ్రామనస్థానే. కడుపులోఁ దిరుగునది. భ్రీయతే మాత్రేతి వా భ్రాభ్రష్ భరణే. తల్లిచే భరింపఁబడునది. -౨. గర్భమువేళ్లు.

తృతీయాప్రకృతిష్టణః క్లీబః పణ్డో నపుంసకమ్. 3౯

స్త్రీపుంసాపేక్షయా తృతీయాప్రకృతిః తృతీయః ప్రకారః. తృతీ ప్రకృతిః. స్త్రీ. ప్రథమాప్రకృతిః స్త్రీ. ద్వితీయాప్రకృతిః పుమాః. స్త్రీ కలసుగూర్చి మూడవప్రకృతి గనుక తృతీయాప్రకృతి. ఈశ సమాసమయ్యేనేని తృతీయప్రకృతి యని పుంభావము కావలె. వ్యస్తపదమని కొందఱు. పుంపద్యావమునకుఁ బ్రతిషేధముగలదు నమస్తపద మని కొందఱు. ౧. సనోతిస్వస్యావఖ్యాతినివారణార్థ మండః. పణు దానే. తనయవఖ్యాతి పోవుకొంటకు ధనాదుల నిచ్చు ఁ. పా. శామ్యతి ప్రజావిచ్ఛేదేన శండః. శము ఉపశమే. సంతతి కముచేత శమియించియుండువాఁడు. ౨. క్లీబతే అధీరో భవతి క్లీబృ అధార్స్థ్యే. అధీరుఁడైనవాఁడు. 3. పణ్డతే లజ్జయా ప్రదే రం గచ్ఛతి పండః. పడి గతౌ. లజ్జచేత దేశాంతరమునుగూర్చి వాడు. ౪. నస్త్రీపుంసౌ నపుంసకః. అ. ప్ష. స్త్రీపురుషులు కాదు. ౫. నపుంసకునిపేళ్లు.

శిశుత్వం తైశవం బాల్యమ్-

శిశో రాభవశ్శిశుత్వం, తైశవం చ. శిశువుయొక్కభావము శిశుత్వం, తైశవము. ౧. ౨. బాలస్య భావః బాల్యం. బాలునియొక్కము. 3. పదియాతేండ్లకు లోఁబడినవయస్సు.

*

తారుణ్యం యశావనం సమే,

తరుణస్య భావః తారుణ్యం. యూనో భావః యశావనం
వయస్సువానియొక్క భావము తారుణ్యము, యశావనము. ౧. ౨.
నడిమివయస్సు.

*

స్యాత్ స్థావిరం తు వృద్ధత్వమ్-

స్థవిరస్య భావః స్థావిరం. వృద్ధస్య భావః వృద్ధత్వం.
యొక్క భావము స్థావిరము, వృద్ధత్వము. ౧. ౨. ఏబదియేడ్లకు
ముదిమివయస్సు.

*

వృద్ధసంఘేఽపి వార్ధకమ్.

“వృద్ధసంఘేఽపి” అని అపిశబ్దముచేత వృద్ధునియొక్క
క్రియయు వార్ధకమనంబడును. వృద్ధస్య భావ స్సమూహః కర్మ
వార్ధకం. వృద్ధభావము గాని వృద్ధసమూహము గాని వృద్ధకర్మ గాని
మనంబడును. తథాచోక్తం.-“భావే కర్మణి వృద్ధస్య వార్ధకం నికు
ఞ్చతి. ౧. వృద్ధులసమూహమునకును అపిశబ్దమునలన ముదిమికి
నలన

*

పలితం జరసా శౌక్ల్యం కేశాదా-

పలితి గచ్ఛత్యనేన శరీరసాందర్యమితి పలితం. పల గతౌ.డి
రసాందర్యముపోవును. ముదిమివలనవెండ్రుకలు మొదలగునవి తెల్ల

*

విస్రసా జరా,

విస్రంసతే అధఃపతతి శరీర మనయేతి విస్రసా. స్రంసు అధః
శరీరము దీనిచేత దిగువబడును. ౧. జీర్ణంత్యనయా అజ్ఞానీతి జరా
మృత్యోహానా. దీనిచేత అంగములువయోహానినొందును. చాలమ

*

స్యా దుత్తానశయా డిమ్భా స్తనపా చ స్తనంధయా.

ఉత్తానే శేత ఇతి ఉత్తానశయా. శీట్ స్వప్నే. వెలికి
కొనియుండునది. ౧. డయతే గమనాయ డింభా. డీట్ విహత
తే. గమనముకొఱకు నెగయునది. ౨. స్తనౌ పిబతీతి స్తనపా.
ధయతీతి స్తనంధయా. పా పానే. ధేట్ పానే. చన్నుగుడుము
ర. ఉత్తానశయాదిశబ్దములు త్రిలింగములయందు పర్తించును.
త్రిలింగనిర్దేశము లింగవిశేషము నెఱిగించుటకొఱకు. (హింస
పోతసామాన్య పఠితస్యాపి డింధశబ్దస్య పునర్ననువ్యవర్తేఽభిధా

ప్రశ్నము. సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

మన మనుష్యశిశా వస్య వ్రవృత్తిః. అన్యత్ర ప్రాధే మాభా
చక్షుగుడుచు చిన్న పాపపేళ్లు.

కలస్తు స్యా న్నాణవకః-

"అ షోడశా ద్భవే ద్బాలస్తశ స్తరుణ ఉచ్యత" ఇతి మనుః.
అల్పాయాసేన బాలః. బల ప్రాణనే. అల్పాయాసముచేత బ్రతు
డు. ౧. మనోరల్పముపత్యం మాణవకః. మనువుయొక్క అల్పమైన
స్వము. ౨. పదియూతేండ్లకు లోబడినవయస్సు గలవానిపేళ్లు.

వయఃస్థ స్తరుణో యువా,

వయసి యౌవనే తిష్ఠతీతి వయస్థస్. ప్తా గతినివృత్తే. యౌ
వనం మండువాడు. ౧. తరతి దుస్తరమపి తరుణః. తృప్తవనతర
గా. దుస్తరమైవదానిని తరించువాడు. ౨. యౌతి స్త్రీభిః యు
వ్యయు మిత్రణే. స్త్రీలతోఁ గూడువాడు. ౩. పాయపువానిపేళ్లు.
వయస్థస్థనివో వృద్ధో జీవో జ్యో జరన్నపి. ర ౨

ప్రగతం యౌవనాఖ్యం వయోఽన్యేతి ప్రచయః. న. పు. పోయి
వనముగలవాడు. ౧. బహుకాలం తిష్ఠతీతి స్థవిరః. ప్తా గతిని
బహుకాలముగా నుండెడువాడు. ౨. వర్ధతే వృద్ధః. వృద్ధు
ని. వృద్దిబొందినవాడు. ౩. జనాతి సయసో హీయతే జీనః.
వయోహనా. వయస్సువల్లఁ బాసినవాడు. ౪. జీర్యతే జీర్ణః, జ
త. పు. జృష్ వయోహనా. వయోహనిగలవాడు. ౫. ౬.
లివానిపేళ్లు.

వర్షీయా దశమీ జ్యాయాన్-

అతిశయేన వృద్ధో వర్షీయా. న. పు. మిక్కిలివృద్ధు. ౧. నవతే రూ
దశమః అవస్థాచిశేషోఽన్యస్తీతి దశమీ. న. పు. తొంబదియేండ్ల
దశదియవదైన యవస్థాచిశేషము గలవాడు. ౨. అతిశయేన వృ
ద్ధయా. న. మిక్కిలి వృద్ధుడు. ౩. మిక్కిలి ముదిసినవానిపేళ్లు.

పూర్వజ స్త్వగ్రియోఽగ్రజః

పూర్వస్త్రి కాలే జాతః పూర్వజః. ౧. అగ్రే భవః అగ్రియః.
అగ్రేజాతః అగ్రజః. జనీప్రాదుర్భావే. తనకంటె ముందరఁ బుట్టిన
డు. ౩. పెద్దయన్న.

* జఘన్యజే న్యుః కనిష్ఠ యవీయోఽనర జానుజాః.

జఘన్యే వశ్చాత్కాలే జాతః జఘన్యజః. తనకంటె పెద్ద
లమందుఁ బుట్టినవాఁడు. ౧. అత్యల్ప వయసా కనిష్ఠః. వయ
మిక్కిలి తక్కువైనవాఁడు. ౨. అతిశయేన యువా యవీయా
మిక్కిలి పిన్నవాఁడు. ౩. అనరస్త్రి కాలే జాతః అనరజః. త
కాలమందుఁ బుట్టినవాఁడు. ౪. అను వశ్చా జ్జాతః అనుజః.
బుట్టినవాఁడు. ౫. తమ్మునిపేళ్లు.

* అమాంసో దుర్బల శ్చాతః-

అల్పం మాంసమస్య అమాంసః. అల్ప మైనమాంసము
డు. ౧. దు ర్నిందితం బలమస్య దుర్బలః. నిందిత మైనబలము
డు. ౨. కృశతేన చిన్న ఇవాస్థానాత్ ఛాతః. ఛో చేడనే.
డౌటచేత చెక్కబడినవానివలె నుండువాఁడు. పా. శాత ఇవ
కృత ఇవ తిష్ఠతీతి శాతః. శో తనూకరణే. అల్పముగాఁ జేయఁ
నివలె నుండువాఁడు. ౩. బక్కవానిపేళ్లు.

* బలవా న్మాంసలోఽంసలః,

బలం ఫౌల్యమస్యాస్తీతి బలవా. త. స్థూలత్వముగలవా
౧. బహు మాంసమస్యాస్తీతి మాంసలః. బహుమాంసముగలవా
౨. వీనా వంసా వస్య స్త ఇతి అంసలః. ఘనమైనభుజిరప్పు
వాఁడు. ౩. బలిసినవానిపేళ్లు.

* తున్దిల స్తున్దిభ స్తున్దీ బృహత్కుక్షీః పిచణ్డిలః.

తుంది పిచండశబ్దౌ కుక్షీపర్యాయాతద్యోగాత్ తుందిల
దిభః. పా. తుందికః తుందీ. న్. పిచండిలశ్చ. తుందిపిచండశబ్దౌ
కుక్షీవాచకములు అది గలిగినవాఁడు. అనఁగా దొడ్డకడుపుగలవా
౧. ౨. ౩. ౫. బృహత్కుక్షీరన్యేతి బృహత్కుక్షీః. ఇ. దొడ్డకడు
వాఁడు. ౪. పెద్దకడుపుగలవాని పేళ్లు.

* అవటీతోఽవనాట శ్చావ భ్రట్లో నతనాసికే,

అవనతా నాసికాన్యేతి అవటీటా, అవనాటా, అవభ్రట్టా
నాసికశ్చ. వంగినముక్కుగలవాఁడు. ౧. ౨. ౩. ౪. చప్పీడిముక్కు
వానిపేళ్లు.

[వ్యవర్గము.] సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము.

కేశవ కేశి కేశీ-

ప్రశస్తాః కేశా స్సన్త్యస్య కేశవః, కేశిః, కేశీ. న. మంచి కలుగలవాడు. ౧. ౨. ౩. మంచి వెండ్రుకలుగలవానిపేళ్లు.

వలినో వలిభ స్సమా. ౪౫

వళయః అన్య సంతీతి వలినః. వలిభశ్చ. తలులు గలవాడు. ౧. తలులుగలవానిపేళ్లు. ముదిమిచేత వదిలి ముడతలుపడిన చర్మము గాదు.

వికలాజ్ఞస్തു పోగణ్డః-

వికల్యాన్యజ్ఞాన్యస్య వికలాజ్ఞః. వికలజ్ఞాన అంగములు గలవాడు. పశ్చిష్టో గణ్యత ఇతి పోగండః. గణ సంఖ్యానే. అపశ్చిష్టః డుగా ప్పెట్టుబడువాడు. పా. అపోగండః "పోగండో వికలాజ్ఞస్యాత్" వాలాయుధుడు. "వికలాజ్ఞ స్తపోగణ్డః" అని అకారాదిగాను పడు "అపోగండస్తు వలిభి గ్వాప్తదేహ ఉదాహృతః, శిశుర్దశనమా వదపోగణ్డః స్మృతోబుధైః" అని ధరణి. ౨. అంగహీనునిపేళ్లు.

ఖర్వో వ్రాస్వశ్చ వామనః,

ఖర్వతి వికలాజ్ఞాపేక్షయా శ్రేష్ఠ తేన దృవ్యతి ఖర్వః. కర్వ ఖర్వ దర్శే. వికలాంగునికంటె శ్రేష్ఠః జాలచేత గర్వించువాడు. ౧. వ్యతే వ్రాస్వః. వ్రాన శబ్దే నవ్వబడువాడు. ౨. వామత్వమస్య వామనః. కుటిలత్వముగలవాడు. ౩. పొట్టివానిపేళ్లు.

ఖరణా స్సన్య ఖరణనః-

ఖరా తీక్ష్ణా అగ్రనాసికా అన్యేతి ఖరణాః. స. ఖరణనశ్చ. ౧. వాడిముక్కుగలవాడు.

విగ్రో విగతనాసికః.

౪౬

విగతా నాసికా అన్యేతి విగ్రః, విగతనాసికశ్చ. ముక్కుపో వాడు విగ్రుడు విగతనాసికుడు. పా. విఖ్యః. ౧. ౨. ముక్కు పువనిపేళ్లు. గాడిదముక్కువంటి ముక్కుగలవాడని కొందఱు.

ఖరణా స్సన్య ఖరణనః-

ఖరాకారా నాసికా అన్యేతి ఖరణాః. స. ఖరణనశ్చ. గొరినె కిముక్కుగలవాడు. ౧. ౨. బుట్టముక్కుగలవానిపేళ్లు.

*

ప్రజ్ఞః ప్రగతజానుకః,

ప్రగతే విరళే జానునీ యస్య సః ప్రజ్ఞః. ఉ. ప్రగతజానుకః
నడును నెడముగలమోఁకాళ్లు గలవాఁడు. పా. ప్రజ్ఞః. అని కొ
౧. దొడ్డికాళ్లు (పంగటికాళ్లు) వానివేళ్లు.

* ఊర్ధ్వజ్ఞ రూర్ధ్వజాను స్సన్యత్ -

ఊర్ధ్వం గతే జానునీ అన్యేతి ఊర్ధ్వజ్ఞః, ఊర్ధ్వజానుశ్చ
పొడవైన మోఁకాళ్లు గలవాఁడు. పా. ఊర్ధ్వజ్ఞః. ౧. ౨. పొడవైన
కాళ్లుగలవానివేళ్లు.

*

సంజ్ఞ సుంహతజానుకః.

సుహతే జానునీ యస్య సః సంజ్ఞః. ఉ. కదిసినమోఁకా
వాఁడు. పా. సంజ్ఞః. “సం ప్రాభ్యాం జానునో ర్జ్ఞా పూర్ణాన్
ద్విభావయూ, సుహతే జానునీ యస్య సంజ్ఞస్సంజ్ఞస్స ఉచ్యతే”
తంత్రటీకా. ౧. ౨. ముట్టిమోఁకాళ్లు వానివేళ్లు.

* స్వా దేవే బధిరః -

శుతిహీనతయా భారతాదిశ్రవణహీనతయా మేషసదృశ
త్ ఏక ఇవ ఏకః. భారతాదిచంద్రాకథాశ్రవణహీనుఁ డౌటచేత
వలెనుండువాఁడు. ౧. బధ్యతే వాతాదికా శ్రవణసామర్థ్య మనేకి
రః. బధ బంధనే. ఇతనికి శ్రవణసామర్థ్యము బంధింపబడును
చెవిటివాఁడు.

*

కుబ్జే గడులః

కుబ్జితం ఉబ్జతీతి కుబ్జః. ఉబ్జ ఆబ్జవే. కుబ్జితమైన ఋజు
గలవాఁడు. ౧. గడుర్జాంసగ్రంధిరన్యేతి గడులః. గడు వనగా
వీపునఁగాని తొమ్మునఁగాని ఘనమైనకణితిగలవాఁడు. మఱుగ్జ
వేళ్లు. తొమ్మునఁగాని వీపునఁగాని కణితి గలవాఁడు.

*

కుకరే కుణిః,

కుక్కిరః కరోఽన్య కుకరః. కుక్కిర మైన చెయిగలవాఁడు
కుక్కిరే కుక్కిర ఇతి కుణిః. ఇ. కుణి శబ్దోఽకరణయోః. కుక్కిరు
పలుకఁబడువాఁడు. పా. కుణిః. ‘కూణం బాహుయుగ’ నితి
కవిః. ౨. ఈచఁబోయినచేతులు గలవానివేళ్లు.

పృశ్ని రల్పతనా-

శిరసి ప్రాంశుభిః స్పృశ్యత ఇతి పృశ్నిః. ఇ. పొడవైనవారిచేత
 గాఢ స్పృశింపఁ (మొట్టఁ) బడువాఁడు. ౧. అల్పా తను ర్యన్య సః
 క్షుః. ఉ. అల్పమైనతనువు గలవాఁడు. ౨. కుటుమట్టపుఅలిపిరి
 క్షుః.

శ్రోణిః పక్షా-

శ్రోణి సంహతో భవతి శ్రోణిః. శోణ్య సంఘాతే. కరచరణా
 నేత ముద్దయయియుండువాఁడు. ౧. పనతి పంగుః. ఉ. పన గతే.
 గా. బోవువాడు. ౨. పిచ్చుకుంటువానిపేళ్లు.

ముడ్డాస్తు ముడ్డితే.

౪౮

ముడ్డ్య తేక్షురేణశిరోఽన్యేతి ముడ్డాః, ముండితశ్చ. ముడి ఖండ
 నే. గొఱగఁబడిన తలగలవాఁడు. ౧. ౨. బోడితలవానిపేళ్లు.

వళిరః కేకరే-

వలతే విషయగ్రహణవేళాయాం అపాజ్ఞదేశం ప్రతీతి వళి
 కం. తద్యోగాత్ వళిరం నేత్రం. తద్యోగాత్ పురుషోఽపి వళిరః.
 క్షముల గ్రహించునప్పుడు కడకంటికి వచ్చుచూపు గలవాఁడు.
 శిరస్సమీపే అక్షి నశ్చారం కరోతీతి కేకరః. శిరస్సమీపమందు
 సంచారము జేయువాఁడు. ౨. మెల్లకంటివాని పేళ్లు.

భోడే ఖణ్డా-

భోడతి హతగతిర్భవతి భోడః. ఖుడ ప్రతిఘాతే. కొట్టువడినగమ
 గలవాఁడు. ౧. ఖంజతి గతివైకల్యం ప్రాప్నోతి ఖంజః. ఖజ గతివై
 కల్యం నడకలేమిని బొందినవాఁడు. కుంటికాలివానిపేళ్లు.

త్రిషు జరా వరాః,

త్రిషు జరావరాః. జరాశబ్దముకంటె వెనుకఁ జెప్పిన ఉత్తానశ
 బ్దము మొదలు ఖంజవర్యంతశబ్దములు మూఁడులింగములయం
 వర్తించును.

జడులః కాలకః పిప్లు స్థిలక స్థిలకాలకః.

౪౯

జడంతి రోమా న్యస్త్ర జడులః. జడ ఘనత్యే. దీనియందు రోమ
 జడిభూతములై యుండును. పా. జట ని సంఘీభవ ని రోమాన్యస్త్ర

జటులః. జట సంఘాతే. దీనియందు రోమములు సంహతములై యుండును. ౧. కాలయతి కృష్ణయతి స్వప్రదేశమితి కాలకః. తనస్థలమును జేయునది. ౨. నిజవర్ణేన పరిష్టవతే వ్యాప్నోతీతి పిష్టుః. ౩. పుగతౌ. వ్యాపించునది. ౪. తిల ఇవ తిష్ఠ తీతి తిలకః. నువ్వులవలె నుండునది. ౫. తిల ఇవ కాలవర్ణ త్వాత్ తిలకాలకః. నువ్వులవలె నుండునది. ౬. పుట్టునుచ్చపేళ్లు.

* అనామయం స్యా దారోగ్యమ్-

ఆమయస్య వ్యాధే రభావః అనామయం. రోగము లేదుట. ౧. అరోగస్య భావః ఆరోగ్యం. రోగము లేనివాని భావము. ౨. ఆరోగ్యముపేళ్లు.

* చికిత్సా రుక్ప్రతిక్రియా,

చికిత్సస్త్యనయా చికిత్సా. కిత్ నివాసే. దీనిచేత వ్యాధి తీకారము నేయుదురు. ౧. రుజః ప్రతిక్రియా రుక్ప్రతిక్రియా. ప్రతిక్రియ. ౨. వ్యాధికిఁ బ్రతిక్రియ నేయుటపేళ్లు.

* భేష శౌషధ భైషజ్యా న్యగదో జాయు రిత్యపి.

భిషజ్యన్తి చికిత్సస్త్యనేతిభేషజం. భైషజ్యంచ. భిషజ్ జాయు రితి. దీనిచేత చికిత్స నేయుదురు. ౧. ౩. ఓషధ్యాః భవం ఔషధివలనఁ బుట్టినది. ఓషం దాహం ధయతీతి ఔషధం. భేష నే, జ్వరమువలనిదాహమును నశింపఁజేయునది. ౨. అవిద్యమానో అనేనేతి అగదః. దీనిచే వ్యాధి లేదు. ౪. జయతి రోగాః జయతి. జ జయే. రోగములను గెలుచునది. ౫. ఔషధముపేళ్లు.

* స్త్రీ రు గ్రుజా చోవతాప రోగ వ్యాధి గ దామయా,

రుజ్యంతే సంతప్యంతే అనయేతి రుక్. జ. సీ. రుజా. ఆ. సీ. శ్చ. దీనిచేత తపింపఁజేయుఁబడుదురు. ౧. ౨. ౪. ఉపతప్యంతే ఉపతాపః. తప సంతాపే, దీనిచేత తపింపఁజేయుఁబడుదురు. ౩. ఆధయః మనఃపీడా యస్మిన్ సః వ్యాధిః. ఇ. పు. వివిధము లైన పీడలు దీనియందుఁ గలవు. ౫. గదంత్యనేనేతి గదః. గద వ్యక్త వాచి. దీనిచేత మొలపెట్టుదురు. ౬. ఆ మి నాతీతి ఆమయః. హింసాయాం అంతట హింసించునది. ౭. రోగముపేళ్లు.

పుమా యత్తా త్తయ శ్లోమః-

యత్తే రోగేషు యత్తా. న. పు. యత్త పూజాయాం. రోగ
యందు రాజపుటవలనఁ బూజింపఁబడునది. ౧. ఓయి న్నేనేనేతి
1. ఓ ఓయే. దీనిచేత తుయింతురు. శువ్య న్నేనేనేతి శ్లోమః.
శ్లోమగే. దీనిచేత శోపింతురు. 3. తుయరోగముపేళ్లు.

ప్రతిశ్చాయ స్తు వీనసః. ౫౧

ప్రతిక్షణం శ్చాయయతి ప్రావయతి శ్చేష్టజలమితి ప్రతిశ్చాయః.
గతౌ. ప్రతిక్షణమును శ్చేష్టజలమును వెల్లించునది. ౧. వీనం ప్ర
శువ్యజ్ఞం నృతీతి వీనసః. షో అంతకర్తృణి. ఘనమైనశరీరమునైనను
కడేయునది. సా. వీనశః. ౨. వీనసపడినెముపేళ్లు. (వైద్యశాస్త్ర
ప్రతిశ్చాయ వీనసములు ప్రత్యేకరోగములు).

స్త్రీ త్సు తుతం తువః పుంసి-

తువణం తుత్. త. సీ, తుతం, శవశ్చ. టు తు శబ్దే. ధ్వని
ట. ౧. ౨. 3. తుమ్ముపేళ్లు.

కాన స్తు తువః పుమా,

కానతేనేన కానః. కాస్మ శబ్దకుత్సాయాం. దీనిచేత కుత్సిత
నేయుదురు. ౧. తౌ త్యనేన తువః. ఉ. పు. టు తు శబ్దే.
త ధ్వనిచేయుదురు. ౨. దగ్గుపేళ్లు.

శోఫస్త శ్వయఘ శ్లోమః-

శవతి వ్యాప్నోతీతి శ్లోమః. శు గతౌ, వ్యాపించునది. ౧. శ్వయ
తే శ్వయఘః. ఉ. పు. శోధశ్చ. టు ఓ శ్వ గతివృద్ధ్యోః. వృద్ధిఁ
పనది. ౨. 3. వాఁపుపేళ్లు.

పాదస్ఫోటో విపాదికా. ౫౨

పాదాః స్ఫుట స్త్యనేన పాదస్ఫోటః. స్ఫుటభేదనే. దీనిచేత కాళ్లు
ను. ౧. విపద్యంతే అనయేతి విపాదికా. వద్ గతౌ. దీని
లపదను బొందుదురు. ౨. కుష్టభేదముపేళ్లు.

లాసం సిద్ధ-

కుత్సితం లస్యతే శ్లిష్యతే అనేనేతి కిలాసం. లస శ్లేషగక్రీడన
దీనిచేత జనులు కుత్సితముగాఁ బొందఁబడుదురు. ౧. సిద్ధ్యతి

భేషజేన ఆశు గచ్ఛతీతి సిద్ధః. న. న. షిధు గత్యాం. చికిత్సచే
నది. పా. సిద్ధం. అ.న. ౨. సిద్ధైముపేళ్లు.

* కచ్చావంతు పామ పామా విచర్చికా,
కషతి కచ్చూః. ఊ. సీ. కష హింసాయాం. హింసించు
పాతి పిబతి అంగసాష్టవమితి పామా. న. సీ. పామా చ. ఆ. సీ. న
నే. శరీర సాష్టవమును బానము నేయునది. ౨. ౩. విచర్చయ
స్త్రావేణ లిమ్పతి విచర్చికా. చర్చ అధ్యయనే. అంగమును స్త్రవి
చేత పూయునది. ధాతూనా మనేకార్థత్వాత్ అత్ర చర్చధాతో
పన మర్థః. ర. గజ్జిపేళ్లు.

* కణ్డూః ఖర్జూశ్చ కణ్డూయా-

కణ్డ్యతే నఖై రితి కణ్డూః. ఊ.సీ. కణ్డూయా చ. కడి ఖండ
ములచేత గోళకబడునది. ౧. ౨. ఖర్జయతి వ్యథయతి ఖర్జూః, ఖర్జ
నే. వ్యథపెట్టునది. ౩. తీటపేళ్లు.

* విసోఫటః పిటక స్త్రీషు.

విస్ఫుటతి విసోఫటః. స్ఫుట భేదనే. వ్రక్కలొనది. ౧. పిట
శ్లిష్యతి పిటకః. అ. త్రి. పిట సంశ్లేషణే వ్రక్కలై కూడుకొనునది
పొక్కులపేళ్లు. బొబ్బలు.

* వ్రణో స్త్రీయా మిర్శ మరుః క్షీణే-

వ్రణయతి వ్రణః. అ. వృ. వ్రణ గాత్రసంచూర్ణనే. దేహ
నొప్పించునది. ౧. ఈరయత్యజ్ఞం ఈర్ష్యం. ఈర ప్రేరణే. అంగ
ప్రేరేపించునది. ౨. ఇయర్తి వృద్ధిం అరుః. స. న. ము గతౌ. ప
బొందునది. ౩. పుంటిపేళ్లు.

*

నాడీ వ్రణః పుమాః,

నాడీయక్తో వ్రణో నాడీవ్రణః. రంధ్రముగలవ్రణము. ౧. న
సిన పుంటిపేరు.

* కోరో మణ్డలకమ్-

కోర త్యనేన కోరః. కుర ఆలస్యే. దీనిచేత ఆలస్యముక్తు
౧. మణ్డలాకృతి త్వేన మణ్డలకం. మండలాకారమైయుండునది
మండలాకార మైనకుముపేళ్లు. ఎఱ్ఱపులుము.

కుష్ఠ శ్వాతే -

కుష్ఠే తిష్ఠతీతి కుష్ఠం. ఘా గతినివృత్తే. కుత్సితునియం దుండు
శ్వేతతే త్వ గనేనేతి శ్విత్రం. శ్వితా వణ్ణే. దీనిచేత చర్మము
ను. ౧. తెల్లకుష్ఠపేళ్లు. తెల్లపులుము.

దుర్నామకార్యసీ.

౫౪

పాపరోగత్యేన ప్రసిద్ధతయా దుష్టం నామాన్యేతి దుర్నామకం.
మైనపాపరోగ మాటచేత దుష్ట మైనవేరు గలది. ౧. అరివత్
కుశ్యతి తనూకరోతీతి అర్భుః. స. స. శో తనూకరణే. శ శ్రువు
ప్రాణి నల్పముగా జేయునది. రూపమియ ద్ది ఉద్గచ్ఛతీతి అర్భుః.
ము జెఱుచునది. ౨. మూలవ్యాధిపేళ్లు.

వాహస్తు నిబంధ స్వాత్ -

ఆనహ్యతే నిబద్ధతే విణ్ణా క్రిమనేనేతి ఆనాహః. నిబంధత్వ.
బంధనే. బధ బంధనే. మలమూత్రములు దీనిచేత కట్టబడును.
బంధః. ౧. ౨. మలమూత్ర నిర్బంధము. ఇరువాయిగట్టుట.

గ్రహణీరు కృవాహికా,

దీపనాగ్ని నూన్యకరత్యేన భుక్తాన్నాదికం గృహ్యతీతి స్థాపయతీతి
గ్రహణీ చ నా రుక్ష్ గ్రహణీరుక్. గ్రహ ఉపాదానే అగ్ని
కరమైన భుజించినయన్నపానాదుల నట్లే నిలుపునది. ౧.
పుసహతి ప్రవాహికా. వహ ప్రావణే. మలమును బ్రవహింపఁ
చు. ౨. గ్రహణీపేళ్లు.

ప్రచర్దికా వమిశ్చ స్త్రీ పుమాంస్తు వమిభు ససమాః. ౫౫
ప్రచర్ది త్వనయా ప్రచర్దికా. వమ త్వనయా వమిః. ఇ. సీ.
మి. ఈ. సీ. వమిభుశ్చ. ఉ. శు. ఛర్ద వమనే. టు వము ఉద్గిర
చేత భుజించిన యన్నాదులు వాంతియగును. ౧. ౨. ౩ క్రక్కుట.

వ్యాధిభేదా విద్రధిః స్త్రీ జ్వర మేహ భగన్దరా,

ప్రదం పాదవల్లికం కేశఘ్నం తివస్త్రీలుప్తమ్,

విద్రాతి కుత్సాం గచ్ఛతి పుమా నితి విద్రధిః. సీ. ద్రా కు
హంగళే. దీనిచేత పురుషుడు కుత్సితత్వమును బొందును. వివి
ధ్యో ధీయతే అస్తిన్నితి విద్రధిః. దు ధాళ్ ధారణపోషణయోః,

దీనియందు నానావిధ మైనద్రవము ధరింపబడును. కడుపు బుట్టు బల్లగడ్డ. “వోహా అస్థిగతా ధాతుర్దూషయిత్యాదికాః, జనయన్తి దృఢం శేషం వృత్తం వాప్యధనాయకే వివ్రధి రితి బ్యాతా దుశ్శిక్త్యా మహాః” జేతి ౧. జ్వరయజ్వర రోగే. వీడించునది. ఇది జ్వరము, ౧. మేహయతే మూత్రభృశమనేనేతి మేహః. మిహ నేచనే. దీనిచేత మిక్కిలి మూత్రమగును. ఇది ప్రమేహము. ౧. భగం గుదసమీపదేశం దారయకరః. ద్రావిదారణే. గుదసమీపమును జీల్చునది. చూడరాదు బుట్టు భగందర మనువ్రణము. వ్యాధిభేదములపేళ్లు

* అశ్మరీ మూత్రకృచ్ఛ్చి స్వాత్ -

శుక్లమూత్రాదికమేవ ఘనీభూత త్వేన అశ్మవ దవస్థానా త్యున్యతే. అశ్మానం రాతి దదాతీతి అశ్మరీ. ఈ. సీ. రాదాతే మూత్రములే ఘనీభూతములై రాయివలె నుండును గనుక అశ్మబడును. అశ్మ నిచ్చునది అశ్మరీ. ౧. మూత్రవిప్రసరాకాలే కష్ట మన్యేతి మూత్రకృచ్ఛ్చిం. మూత్రము విడుచునప్పుడు ప్రసరి దీనియందుఁ గలదు. ౨. మూత్రకృచ్ఛ్చిముపేళ్లు. కొందఱు యనఁగా మూత్ర ద్వారమందు తాయి పెరుగుట. మూత్రాన్ని నఁగా మూత్రనిర్బంధమూత్రము. అని ప్రత్యేక వ్యాధు లందును.

* పూర్వే శుక్రావధే స్త్రీషు.

ఇతఃపరం వక్ష్యమాణశుక్రశబ్దా త్పూర్వే రోగహార్యా అభిధేయానుసారేణ త్రిషు లింగేషు వర్తంతే. ఇకమీద శుక్ర వఱకుగలశబ్దము లన్నియు 3 లింగములయందును వర్తించును.

* రోగహార్యగదజ్కారో భిషగైవద్య శ్చికిత్సకే,

రోగం హరతి తాచ్చీ లేవ రోగహరీ. న. త్రి. హృత్ రోగమును హరించునవ్వభావముగలవాఁడు. ౧. అగద మరోగం ప్రాణినమి త్యగదంకారః. పాణిని రోగములేనివానిగాఁ జేయ. ౨. భిషజ్యతి భిషక్. జ. భిషజ్ చికిత్సామాం. చికిత్ససేయువానిద్యామాయుర్వేదమధీతే వేత్తి వా వైద్యః. ఆయుర్వేదమును వాఁడు గాని యెఱిగినవాఁడు గాని వైద్యుఁడు. ౪. చికిత్సతి

పుస్తకము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

మాయవాడు. గి. వైద్యునిపేళ్లు.

వాస్తో నిరామయః కల్య ఉల్లా ఘో నిర్గతో గదాత్. ౧౭

వృత్తిః పునర్జీవనమస్యా స్తీతి వార్తః. వృత్తి యనఁగా మరల
కుట, అదిగలవాడు. ౧. నిర్గతః ఆమయాదితి నిరామయః. వ్యాధి
బాసినవాడు. ౨. అరోగతయా కలాసు సాధుః కల్యః. రోగము
పుటచేత కళలయం దొప్పెడువాడు. ౩. ఉల్లాఘతి సమర్థో భవతి
ఘ. లాఘు సామర్థ్యే. సమర్థుఁ డైనవాడు. ౪. రోగము తీరిన
పేళ్లు. మొదటి ౩ రోగములేనివానిపేళ్లు నికొందఱు.

గ్లాన గ్లాస్ను ఆమయావీ వికృతో వ్యానితోఽపటుః,

ఆతురోఽభ్యమితోఽభ్యాస్తః-

గ్లాయతి స్త గ్లానః. గ్లాస్ను శ్చ. ఉ. పు. గై హర్షక్షయే, గ్లానినాం
వాడు. ౧. ౨. ఆమయోఽస్యా స్తీత్యామయావీ. న. పు. వ్యాధి
వాడు. ౩. కార్యాదివా పూర్వావస్థాపేక్షయా విరుద్ధః వికృతః.
స్థితిదులచేత పూర్వావస్థకంటె వికృతమైయుండువాడు. ౪. వ్యా
నితోఽస్య వ్యాధితః. వ్యాధి గలవాడు. ౫. న పటుః అపటుః.
పుగానివాడు. ౫. ఆతుర స్సంభ్రమోఽస్యా స్తీత్యాతురః. శిత్వరా
గ్రీమే. అంతట వేగిరముగలవాడు. ౭. అభిత స్సర్వతః అమతిరోగేణ
వ్యతి, అభ్యాంతశ్చ. అమ రోగే-రోగముచేతః బీడింపబడువా
౮. ౯. తెవులు గలవానిపేళ్లు. గ్లానగ్లాస్ను శబ్దములు -౨ చిక్కిన
ని పేళ్లని కొందఱు.

సమా పామన కచ్చరా.

౧౮

పామాస్యా స్తీతి పామనః. కచ్చరస్యా స్తీతి కచ్చరః. పామయ
కు కచ్చవన్నను గజ్జి. అది గలిగినవాడు పామనుడు, కచ్చరుడు.
౩. గజ్జగలవాడు.

దద్రుణో దద్రురోగీ స్యాత్ -

దరిద్రయతి దద్రుః. సా స్యా స్తీతి దద్రుణః. దద్రురోగీ చ. న. పు.
గతిని బొందించునది గనుక దద్రువనఁగా కుష్టభేదము. అదిగలవాడు.
దద్రు వసుకుష్టరోగము గలవానిపేళ్లు.

అరోరోగయతోఽర్హసః,

అర్హోరోగయుతః అర్హన ఇత్యుచ్యతే. మూలవ్యాధిలో, గ
వాఁడు అర్హఁ డనంబడును. అర్హోఽస్యా స్తీతి అర్హః. ౧. మూ
ధి గలవాఁడు.

* వాతకీ వాతరోగీ స్యాత్ -

వాతసంజ్ఞకోరోగోఽస్యా స్తీతి వాతకీ. న. పు. వాతరోగీ
పు. ౧. ౨. వాతరోగము గలవాఁడు. వాతరోగము గలవానిపేళ్లు

* సాతీసారో ఽతిసారకీ.

అతిసార్యతే అనేనేత్యతిసారః. తేన సహ వర్తత ఇతి సా
అతిసారరోగోఽస్యా స్తీత్యతిసారకీ. న. పు. మలమును మిక్కిలి వే
నది గనుక అతిసారమనగా రోగవిశేషము. దానితో, గూడినవా
౧.౨. అతిసారవ్యాధి గలవానిపేళ్లు.

* స్యుః క్లిన్నాక్షే చుల్ల చిల్ల పిల్లాః క్లిన్నేఽక్ష్ణి చావ్యమీ,

క్లిన్న మక్షి యస్యసః క్లిన్నాక్షః చుల్లః, చిల్లః, పిల్లః, ౧, ౨
చుల్లాది శబ్దములు మూఁడును అక్షిరోగముచేతగాని, స్వభావము
గాని తడియైయుండు కన్నులు గల వానియందు వర్తించును. అ
ఈచుల్లాది శబ్దములు. ౩ ను, క్లిన్నేఽక్ష్ణి చ=తడిసిన కంటియందు
ర్తించును. తడిసినకంటియందు ముఖ్యవృత్తిచేతను, తడిసినకన్నుల
వానియందు ఉపచారము చేతను వర్తించును.

* ఉన్నత్త ఉన్నాదవతి-

ఉన్నద్యతే ఉన్నత్తః. మదీ హర్ష గ్లపనయోః- మిక్కిలి మదీ
వాఁడు. ౧. వెట్టియె త్తినవాఁడు.

* శ్లేష్మలః శ్లేష్మణః కఫీ.

శ్లేష్మాస్యా స్తీతి శ్లేష్మలః, శ్లేష్మణశ్చ. శ్లేష్మము గలవాఁడు. ౧, ౨
కఫోఽస్యా స్తీతి కఫీ. న. పు. కఫముగలవాఁడు. ౩. శ్లేష్మవ్యాధిగల
పేళ్లు. తెమడ తెపులు.

* స్యుజ్ఞో భుగ్నే రుజా-

స్యుజ్జతే వక్రీభవతీతి స్యుజ్జః. ఉబ్బ ఆర్దవే-వక్రమైనవాఁడు.
రుజా భుగ్నే. వాతము మొదలైన వ్యాధిచేత వక్రమైనవానిఁ

* వృధనాభౌ తుణ్ణిల తుణ్ణిభౌ,

వృద్ధో నాభిరన్యేతి వృద్ధనాభిః. పు. పొడవైన బొడ్డు గలవాడు. తుండియన్నతనాభి స్తద్యోగాత్తుండిలః, తుండిభశ్చ-తుండియనఃగా వైనబొడ్డు అదిగలవాడు. ౨, ౩. పొడవైన బొడ్డుగలవాని పేళ్లు. కిలాసీ సిద్ధలః-

కిలాసమస్యాస్తీతి కిలాసీ. న. పు. సిద్ధమస్యాస్తీతి సిద్ధలః-కిలాస స్థము అనగా సిద్ధము. అదిగలవాడు. ౧, ౨. సిద్ధముగల పేళ్లు.

అంధో౨దృక్-

అంధ్యతే వికల్పక్రియత ఇతి అంధం, చక్షుః, తద్యోగాత్ అంధః' దృష్ట్యపఘాతే - వికలత్వము పొందినది గనుక అంధమనగా గ్రుడ్డి అదిగలవాడు. ౧. అవిద్యమానా దృ గన్య అదృక్. ౨. పు. పులేనివాడు. ౨. గ్రుడ్డివాని పేళ్లు.

మూర్ఖాలే మూర్త మూర్ఖితౌ. ౬౧

మూర్ఖస్యాస్తీతి మూర్ఖలః. మూర్ఖగలవాడు. ౧. మూర్ఖ మూర్తః. మూర్ఖ మోహనముచ్చాయయోః. మోహమును పుట్టించువాడు. ౨. మూర్ఖస్య సంజాతా మూర్ఖితః. మూర్ఖగలవాడు. "మూర్ఖాలే కఠినేమూర్త" ఇతివిశ్వప్రకాశః. ౩. మూర్ఖగలవాని

శుక్రం తేజో రేతసీచ బీజ వీ ర్యేన్ద్రియాణి చ,

స్త్రీసందర్శనాదినా శోకతి స్రవతి శుక్రం, శుక గతౌ - స్త్రీసందర్శనచేత జాటునది. ౧. తేజయతి తనూకరోతి స్రవణానంతరం తేజః. న. తిజ నిశాతనే. జాతినమీదట కృశునిఁగాఁజేయునది. ౨. రి స్రవతి రేతః. న. న. రి గతౌ. స్రవించునది. ౩. విశేషేణ జాయతే జనీ ప్రదుర్భావే. వబయోరభేదః-విశేషముగాఁ బుట్టునది. ౪. అక్లిబే సాధు వీర్యం-నపుంసకుఁడు కానివానియందుఁ బుట్టునది. ౫. స్య ఆత్మన ఇద మింద్రియం-ఇంద్రుడనఁగా ఆత్మ. తత్సంబంధమై ఇంద్రుడైనవత్సమితివా ఇంద్రియం. ఇంద్రుడే దేవతగాఁ గలది. ౬. పుష్కరము.

మాయాః పి త్తమ్-

మీనోతి శిరో భ్రమణేన భువి క్షేపయతీతి మాయాః, ఉ. దు మిశ్నో వ్రక్షేవణే. శిరో భ్రమణముచేత జనమును బడఁద్రొబ్బు పతలి పిత్తం. పత్ ౧౧ గతే. ద్రవరూపమైవడునది. ౨. పైత్యము.

* కఫః క్షేప్తా-

కే శిరసి, కేన జలేన వా ఫలతి కఫః. ఫల నిష్పత్తే. శిరస్స గాని జలముచేతఁగాని పుట్టునది. ౧. శ్లిష్యతి హృదయాదా కేష్ట పు. శ్లిష ఆలింగనే. హృదయము మొదలై నదానింబొందునది. ౨.

* స్త్రియాం తు త్వ గన్యగ్వరా.

త్వచతి మాంసం వేష్టయతి త్వక్. చ. నీ. త్వచ సంవరణే. సమును గప్పునది. అకారాంతంబును గలదు. “త్వచవేష్టిత మశ్ని యది కాయం సమవైషి యోషితాం” అని యశ్వఘోషుడు నృజం రక్తం వృణోతీతి అన్యగ్వరా. నెత్తురును గప్పియుండునది. అన్యగ్వరా. ౨. చర్మము.

* పిశితం తరసం మాంసం వలలం క్రవ్య మామిషమ్,

పిశతి శరీరావయవో భవతీతి పిశితం. పిశ అవయవే. శరీర నకు అవయవ మగునట్టిది. ౧. తరం త్యనేన కార్యమితి తరసం. త్య నతరణయోః. కార్యమును దీనిచేఁ దరింతురు. ౨. మన్యతే బలక మాంసం. మన జ్ఞానే. బలకరమని యెఱుఁగఁబడునది. ౩. పాల్యతే మనేనేతి వలలం. పాల రక్షణే. దీనిచేత దేహము రక్షింపఁబడును. క్లవ్యతేఽస్తాత్ క్రవ్యం. దీనికి భయపడుదురు. క్లవ భయే.గి. రోగయతి ఆమిషం. అమ రోగే. రోగమును జేయునది. ౬. మామిషశబ్దములు పుంలింగ నపుంసకములయందుఁ గలవని చాంద్రలిక్ష్ణ సనము. మాంసము.పేళ్లు.

* ఉత్తప్తం శుష్కమాంసం స్యా త్త ద్వల్లారం త్రిలింగకమ్.

ఉద్ధృత్ తప్యతే అగ్నినా ఆతపేన వా ఉత్తప్తం. తప సంకా అగ్నిచేతఁ గాని ఎండచేతఁ గాని పొడవునఁ గాల్పఁబడునది. ౧. ఉత్త తే శుష్కం. శుష్కం చ తత్ మాంసం చ శుష్కమాంసం. శుష్క శే. శోషింపఁబడినమాంసము. ౨. వల్గతే శోషణార్థ మితి వల్గ

మల సంవరణే. ఎండించుకొలుకు. ఆవరింపఁబడునది. 3. ఎండిన
ము.

అధిరే ౭స్య స్లోహి తాస్ర రక్త క్షతజ శోణితమ్,
రుద్యతే త్వచా రుధిరం. రుధిర్ ఆవరణే. చర్మముచేత కప్పఁబడు
ది. అన్యతే త్వగ్నే దేన అస్పక్. జ. న. అస్రం చ. అసు క్షేవణే. చ
తేగినమాత్రమునఁ బ్రవహించునది ౨.౪. లోహితవర్ణత్వాత్
తం. రక్తం చ. ఎఱ్ఱని వన్నెగలది. లోహితము. రక్తము. 3. ౫.
క్షాయత ఇతి క్షతజం. గండివలనఁ బుట్టునది. ౬. శోణితవర్ణత్వా
దేతం. శోణి వర్ణగత్యోః, ఎఱ్ఱనివన్నెగలది. ౭. నత్తురుపేళ్లు.

కాగ్రమాంసమ్-

వృక్యంతే అద్యంత ఇతి వృకాని భక్ష్యాణి. తత్ర సాధురితి వృక్కా.
అదానే. వృకము లనఁగా భక్షింపఁదగినపస్తువులు. అందులో మం
సా. వృక్కా. ఆ. సీ. వృక్కః. వృక్యః అ. పు. వృక్కా. న. పు.
న. పు. బుక్కతే స్వాదురస ఇతి బుక్కః. అ. పు. బుక్కా. న.
బుక్క పరిభాషణే. స్వాదురసముని పలుకఁబడునది. 'అగ్రమాంసే
పార్శ్వ్య' ఇత్యమరశేషకారః. 'శోణితాస్తే స్త్రియాం వృక్కా
' ఇతి రభసః. 'బుక్కో నరాగ్రమాంసే స్వా'దితి వోపాలితః. ౧.
చ తత్ మాంసం చ అగ్రమాంసం. శ్రేష్ఠమైనమాంసము. ౨.
అసీరికపండుప్రమాణముగలిగి కొంచెము కోలగానుండి పార్శ్వము
ను శ్రోతమందు ప్రసిద్ధ మైనవృక్క యనుమాంసము.

హృదయం హృత్ -

ప్రాయత ఇతి హృదయం హృచ్చ. ద. న. హృత్ హరణే. హ
రుదనది. ౧. ౨. హృదయములో పద్మాకారమైయుండు మాంసవి
రుపేళ్లు. గుండెకాయ, ఇదే హృదయకమల మందురు. వృక్కాదు
గుండెకాయపేళ్ళని కొందఱు.

మేదస్తు వసా వసా.

౬౪

మిద్యతే స్నిహ్యతే మేదః. స. న. ఇ మిదా స్నేహనే. మెఱుఁ
ండునది. ౧. ఉద్యతే నాభిసమీపే వసా. టు వస్ బీజసంతానే. నా
వమందు మెలవఁబడినటు లుండునది. ౧. మాంసమనయా స్నిగ్ధం

వనతి వసా. వస నివాసే. దీనిచేత మాంసము మెఱుంగె యుండునది. హృదయమందుండు మాంసవిశేషముల పేళ్లు. గ్రంథాంతరము ప్రత్యేక భేదములు గలవు—“మేదో హి సర్వభూతానాం హృద్ధిః స్థిమ చ స్థితం, నాభేః సమీపదేశే తు శరీరాంతరవర్తిసి. హృత్తా పటరూపా వసాం తాం పరిచక్షుతే, శుద్ధమాంసస్య య స్తే సా వసా పరికీర్తి” తేతి. మేదస్సనఁగా నస్థులయం దుండు వస యనఁగా నాభిక్రింద గుడ్డవలె నుండు మాంసపుసార. వస గా నన్నిమాంసములలో మేలైనదై నదై నదై. ఈ 3 ను పర్యాయము కొందఱు.

* పశ్చాద్గ్రీవాసిరా మన్యా-

పశ్చాద్గ్రీవాసిరా మన్యేత్యుచ్యతే. పెడతలనుండెడు మన్య యనఁబడును. మన్యత ఇతి మన్యా. మన అవబోధనే బడునది. పెడతలనున్న బోలునరము.

* నాడీ తు ధమని స్పిరా,

అంతస్సుపిరవత్త్వాత్ సడాఖ్యత్పూణవ త్తివత్తితి నాడీ. మ రంధ్రము గలిగి నడమనుకనవువలె నుండునది. ౧. ధమనీసా ధమనిః. పా. ధమనీ. నీ. గొట్టమువలె నుండునది. ౨. సిరోతి బధ్నాతి సిరా. పిళ్ బంధనే. శరీరమును బంధించునది. పా. 3. బోలునరముపేళ్లు.

* తిలకం క్లోమ-

తిలతీతి తిలకం. తిల స్నేహనే. మెఱుంగె యుండునది. ౧. తి క్లోమ. న.న. క్లము క్లానా. వాడునది. పా. క్లోమం. ౨. కడుపు ప్రక్క నెఱ్ఱనై యుండుమాంసవిశేషముపేళ్లు. నీరుతి త్తి యని కొందఱు.

* మ స్తిష్కం గోర్దం-

మ స్తం శిరోదేశ మిష్యతి మ స్తిష్కం, ఇష గతౌ, బొంది యుండునది. ౧. గూర్యతే గురతేవా గోర్దం. గురీ ఉష్ణ యత్నించునది. ౨. మెదడుపేళ్లు.

* కిట్టం మలోఽస్త్రియామ్.

కిట్టి నిరచ్ఛతీతి కిట్టం, కిట్ట గతౌ, నవద్యారములనుండి

మలతే ధారయతి దేహం మలః. అ. ప్న. మల మల్ల ధార
హమును ధరించునది. ౨. విష్ణాత్ములు మొదలైన దేహమల
తే ద్వాదశ. తదుక్తం, “వసా శుక్ర మస్పృశ్శ కర్ణ విష్ణా
నా, శ్లేష్మాశ్చ దూషికా న్వేదా ద్వాదశై తే మలా నృణా”
ప్రప్యే, రేకస్సు, నెత్తురు, మెదడు, గులిమి, మూత్రము, విష్ణు,
తేమడ, కన్నీరు, కంటిపుసి, చెమట అని మలములు పండ్రెండు.
స్త్రీం పురీతత్ -

ఆమృతే సంభవ్యతే భుక్తాన్నాదిక మనేనేతి అంత్రం. అమ గ
భుజించిన యన్నాదులు దీనిచేత నేర్పటచఁ బడును. పా.
గ. పురీ దేహం తనోతి పురీతత్. త. ప్న. తను విస్తారే. పురి
శరీరము. దానిని విస్తరింపఁజేయునది. ఈశబ్దము స్త్రీలింగ
బంధు. ౨. పేగులపేళ్లు.

గుల్మస్తు స్త్రీహా పుంసి-

గుడ్డతే ప్రకోపాదినా రక్ష్యత ఇతి గుల్మః. గుడ రక్షణే. ప్ర
బలచేత రక్షింపఁబడునది. గ. స్త్రీహతి కదాచి దుద్రిక్తః ప్రదే
గచ్ఛతి స్త్రీహా. న. పు. స్త్రీహ గతౌ. ఒకానొకప్పుడు ఉద్రిక్త
మొకచోటికిఁ బోవునది. ౨. హృదయములో నెడమదిక్కునఁ
యుండు మాంసవిశేషముపేళ్లు.

అథ వన్నసా,

యః స్త్రీయామ్-

స్తేఛాదయతి దేహం వన్నసా. వస ఆచ్ఛాదనే. దేహమును
నియుండునది. పా. వన్నసా. “వన్నసా స్నాయుశ్చ కథితా” ఇత్య
లామాం. గ. స్నాతి సదా ఆర్ద్రీభవతి స్నాయుః. సీ. ప్లా శౌచే.
ఆర్ద్రీమైయుండునది. ౨. వన్నపునరములపేళ్లు.

కాలఖడ్గా యకృతీ తు సమే ఇమే.

౬౬

ఖండం మాంసఖండం. కాలంచ తత్ ఖండంచ కాలఖండం. నల్ల
పఖండము. గ. క్లోమోద్విత్తీయమాత్మానం కరోతీతి యకృత్.
క్లోమమనెడు మాంసముకంటె తన్ను రెండవదానిఁగాఁ జేసికొను

నది. ౨. కడుపులో కుడిదిక్కున నల్లనై యుండు మాంసవిశేషము

* స్పటికా స్పన్దినీ లాలా-

సరతీ స్రవతి స్పటికా. పా. స్పటికా. ౧. స్పన్దితి స్పన్దితీ
దూ ప్రస్రవణే. జాటునది. ౨. విరుద్ధలక్షణయాలలతి లాలా
నే. విరుద్ధలక్షణచే నింపైనది. ౩. నోటిజొల్లుపేళ్లు. చొంగ.

* దూషికా నేత్రయో ర్మలమ్,
నేత్రే దూషయతీతి దూషికా. దుష వైకృత్యే. కన్నులము
ముగాఁజేయునది. పా. దూషికా. “దూషికాపటలనిరుద్ధలో
దుర్గంధా బహుళములోపలి స్తగాత్రే” తి గోపద త్తః. “అక్షిగ్మ
నిలోచన దూషికాయాం వీయూషదీధితిరితి గ్రథితోఽనురా
మురారిః. “నాసామలం తు శింఖాణం శింజూపం కర్ణయోర్మల
ధికపాతః. ౧. కంటిపుసిపేరు.

* మూత్రం ప్రస్తావః-

మూత్రయతి ప్రస్రవతి మూత్రం, ప్రస్తావశ్చ. మూత్ర
ణే. స్రు స్రవణే. జాటునది. ౧. ౨. మూత్రముపేళ్లు.

* ఉచ్చారావస్కరా శమలం శకృత్.
పురీషగూఢే వర్చస్క మస్త్రీ విష్టా విషా స్త్రియా,
ఉచ్చార్యతే త్యజ్యత ఇతి ఉచ్చారః. చర గతౌ. విడువఁ బడు
అవలదః క్రియత ఇత్యవస్కరః. డుకృష్ణకరణే. క్రిందుగాఁజేయు
౨. శ్యామతిశమలం. శము ఉపరమే. నశించునది. ౩. శక్నోతి అనే
త. న. శక్ ౧ శక్త. దీనిచేత శక్తుఁడౌను. ౪. పూర్యతే అనేనక్ష
పురీషం. పూ పాలనపూరణయోః. దీనిచేత నుదరము నిండించు
గి. గూయతే ఉత్పిజ్యత ఇతి గూఢం. గు పురీషోత్పన్నే. విడువఁ
౬. వృజ్యత ఇతి వర్చస్కం. అ. ప్ష. వృజీ వర్జనే. విడువఁబడు
వితిష్ఠతి నాభేరధః విష్టా. ప్లాగతి నివృత్తౌ. నాభిక్రింద నుండు
విశతి నాభేరధః విట్. ష. సీ. విశ. ప్రవేశనే. నాభిక్రిందఁ గ్ర
నది. శకారాంత స్త్రీలింగమును గలదు. ౯. అమేధ్యముపేళ్లు.

* స్యా త్కర్పరః కపాలోఽస్త్రీ-

భారధారణాయ కల్పతే సమర్థో భవతి కర్పరః. కృష్ణ
రేఫః. భారమును ధరించుటకొరకు నమర్థమైనది. ౧. కం శిరః

అప్పు. శిరస్సును రక్షించునది. ౨. తలయొముకతునకపేళ్లు.

కీకసం కుల్య మస్థిచ.

౬౮

కీకబం కుర్వ కసతి చలతీతి కీకసం. కస గతౌ. కి యనెడు
చలమును చలించునది. ౧. కోలతి సంస్తాయతి కుల్యం. కుల
య్యనే. కూడుకొనియుండునది. ౨. అస్య తే త్యజ్యత ఇత్యస్థి. ఇ. న.
వేవణే. విడువఁబడునది. ౩. ఎముకపేళ్లు.

పృచ్ఛరీరాస్థి కజ్జాలః-

కం జలం స్వాభ్యస్తరేణ కాలయతి ప్రేరయతి కంకాళః. కల కిల
జలమును తనలోనికిఁ బ్రేరేపించునది. డొక్కపేరు. ౧. చర్మ మాం
సతమై ఒకటితో నొకటి కూడుకొనియున్న ఒడలియొముకల సము
దము.

వృష్టాస్థి తు కశేరుకా,

కో వాయుశ్చేతేత్ర కశేరుకా. శీఢ స్వప్నే. వాయుపు దీని
దుడును. ౧. వెన్నెముకపేరు.

శిరోస్థి కరోటిః స్త్రీ)-

కం వాయుం రోటతే కరోటిః. రుట దీప్తా, ప్రతిఘాతే. వాయు
వడ్డపెట్టునది. ౧. తలపుట్టె.

పార్శ్వాస్థి తు పర్శుకా.

౬౯

స్పృశ్యతే శయనాదినేతి పర్శుకా. స్పృశసంస్పర్శనే. శయ
కులచేత స్పృశింపఁబడునది. ౧. “జంఘాస్థి నళం ప్రోక్తం నళకం
వ్యయోరుభా” విత్యధికపాఠః. ప్రక్కయొముక.

అగ్గం ప్రతీకోవయనోవఘనః-

అగ్గతి చలతి అగ్గం. అగి గతౌ. చలించునది. ౧. ప్రత్యేత్య
వ్యమాభిముఖ్యేన గచ్ఛతీతి ప్రతీకః. ఇన్ గతౌ. అన్యోన్యమభిము
ఖగానుండునది. ౨. అవయవాతి మిథో మిశ్రీభవతి అవయవః. యు
క్తశ్చ. అన్యోన్యము కూడియుండునది. ౩. అవహన్యత ఇత్యపఘనః.
కహింసాగత్యోః. పీడింపఁబడునది. ౪. కరచరణాద్యవయవముల

అథ కశేబరమ్,

* గాత్రం వపుః సంహననం శరీరం వర్ష విగ్రహః.

కాయో దేహః క్షీబవుంసోః స్త్రియాం మూర్తి స్తను స్తనా

ఆదానాద్యుపయోగితయాకలే కరే బరం వరం కలేబరం

యోర్వబయోశ్చభేదః. పుచ్చుకొనుటమొదలైన క్రియల కు

గించుటచేత హస్తమందు శ్రేష్ఠమైనది. కల్యతే ఆద్రీయత ఇతి

బరం. కల సంఖ్యానే. ఆదరింపఁబడునది. ౧. గాతే గచ్ఛతీతి గా

గాచ్ గతౌ. పోవునది. ౨. ఉప్యతే ప్రాక్కర్తభిరితి వపుః.

బీజసంతానే. పూర్వకర్తములచేతఁ బుట్టింపఁబడునది. ౩. సంహ

నంబద్ధ్యస్తే అక్లాన్యత్రేతి సంహననం. హన హింసాగత్యోః.

వములు దీనియందుఁ గూడియుండును. పృథివ్యాదిపంచభూతాని

స్థిసంహతాని భవన్త్యత్రేతి సంహననం. పృథివ్యాదిపంచభూత

దీనియందుఁ గూడియుండును. ౪. శీర్యత ఇతి శరీరం. శ్రౌ

యాం. నశించునది. ౫. వృష్యత ఇతి వర్ష. న. న. వృష

తడుపఁబడినది. ౬. విశేషేణాత్తనా గృహ్యత ఇతి విగ్రహః.

ఉపాదానే. విశేషముగా ఆత్మచేత గ్రహింపఁబడినది. ౭. చీ

వయవైరితి కాయః. చిహ్ చయనే. అవయవములచేత కూర్చ

నది. ౮. దిహ్యతే అన్నరసేనేతిదేహః. అ. ష్. దిహ ఉపచ

న్నరసాదులచేత పృథ్విబొందింపఁబడునది. ౯. మూర్భతి సముచ్చి

భవతీతి మూర్తిః. సీ. ముర్భా మోహసముచ్చాయయోః.

మగునది. ౧౦. తన్యతే ఆహారేణ తనుః. ఉ. సీ. తనూశ్చ. ఉ. సీ.

విస్తారే. ఆహారముచేత విస్తారము చేయఁబడునది. తనుశబ్దము

రాంత సవుంసకంబును గలదు. 'తను పేతనుపేక' మితి వాస

౧౧. ౧౨. శరీరముపేళ్లు.

* పాదాగ్రం ప్రపదమ్-

పాదస్య అగ్రం పాదాగ్రం. పాదముకొన. ౧. పదస్య

భః ప్రపదం. పదముయొక్క ప్రారంభము. ౨. మీఁగాళ్లు.

* పాదః పదక్షిప్తశ్చరణోఽస్త్రియామ్.

పద్యతే అనేనేతి పాదః. పచ్చ. ద. పు. పద గతౌ. దీ

బోదురు. ౧. ౨. అజ్ఞతి గచ్ఛత్యనేన అమ్మిః పు. అఘి గతౌ. దీ

వ్యవస్థము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

ము. ౩. చరత్యనేన చరణః. అ. ప్న. చర గతిభక్షణయోః. దీని
మచరితురు. ర. పాదముపేళ్లు.

కర్తృంశీ ఘుకే గుల్ఫా-

ఘోటతే పరివర్తతే 'ఘుటికా. ఘుట' పరివర్తనే. చుట్టువాటి
కునది. గ. అభిఘాతాద్గుల్ఫతే రత్యుత ఇతి గుల్ఫః. గుడ రత్న
అభిఘాతమువలన రక్షింపబడునది. ౨. పాదముల పార్శ్వము
దలి బుడుపులపేళ్లు. చీలమండ.

పుమా న్సార్జి స్తయోరధః,

పారయతి గమనం పార్జిః. పు. పార తీర కర్తృనమాప్తా. గమన
నెఱవేర్చునది. పార్జి. అసి స్త్రీలింగంబును గలదు. 'పార్జి'వ
తాసుం దనుసుత మవతా త్కుర్వతీ పార్వతీ నః' 'పార్జిః స్త్రీపుం
పాదమూలే స్యా' దితి నిఘంటు. గ. మడమ.

జ్ఞాతు ప్రసృతా-

జాయత ఇతి జంఘా. జనీ ప్రాదుర్భావే. పుట్టునది. గ. ప్రసర
ప్రసృతా. సృ గతౌ. వృద్ధిః బౌందునది. ౨. పిక్కపేళ్లు.

జానూ రుప ర్యాప్తివ ద స్త్రీయామ్. ౨౨

జాయతే జంఘారుసంధిభాగ ఇతి జాను. ఉ. న. ప. పుం. జనీ ప్రాదు
భావే. తొడపిక్కలనందునఁ బుట్టునది. 'జాను మవ్యస్య మృద్నియాత్.'.
మశ్రుతప్రయోగము. గ. ఊర్వోః పర్వ ఊరుపర్వ. న. న. తొడల
పిక్క కనుపు. ౨. అఘ్యత్రాస్తీతి అష్ఠీనత్. త. ప్న. ఎముకగలది.
మోఃకాలిపేళ్లు.

సక్తి క్లిబే పుమా నూరుః-

సజతే సంగచ్ఛతీతి సక్తి. మంజ సంగే. కూడుకొనియుండునది. గ.
పూయతే వస్త్రేణేతి ఊరుః. ఉ. పు. ఊర్ణజ్ ఆచ్ఛాదనే. వస్త్రముచే
వృబడునది. ౨. తొడపేళ్లు.

తత్సంధిః పుంసి వజ్రణః,

పంక తే ఉపవేశసమయే కించిత్కుటిల మాపద్యత ఇతి వంశుణః.

వకి కాటిల్వే. కూర్చుండునపు డించుక కుటిలత్వమును బొందున తొడలు పిఱుడులు వీనియొక్కసంధి. గజ్జలు.

* గుదం త్వపానం పాయు ర్నా-

గువతి పురీషముత్సృజితీతి గుదం. గు పురీషోత్సర్గే. మల విడుచునది. ౧. అపానతి అధోవాయు ముత్సృజతి అపానం. అపాననే. అధోవాయువును విడుచునది. ౨. పాతి మలోత్సర్జనేన పాడి. పు. పా రక్షణే. మలమును విడుచుటచేత రక్షించునది. ౩. గుదం పేల్లు.

* వస్త్రీ ర్నాభే రధో ద్వయోః.

వసతి మూత్రాదికమత్రేతి వస్త్రీ. ఇ. ప్ప. వస నివాసే. మూదికము దీనియం దుండును. ౧. బొడ్డుక్రిందిపొత్తికడుపు.

* కటో నా శ్రోణిఫలకమ్-

కట్యతే ఆవ్రియతే వస్త్రాదినేతి కటః. కటే వస్త్రావరణే వస్త్రాదులచే గప్పబడునది. ౧. ఫలకాకృతిః శ్రోణిః శ్రోణిఫలకం. కవలెనుండెడుశ్రోణి. ౨. మొలపేల్లు.

* కటి శ్రోణిః కకుద్భతీ,

కట్యతే కటిః. నీ. పా. కటి. నీ. కప్పబడునది. ౧. శ్రోణిః చృతే శ్రోణిః. నీ. పా. శ్రోణి. నీ. శ్రోణ్య సంఘాతే. సంహతమైయుండు ౨. శ్రోణిపార్శ్వదేశో మాంసలతయా కకుదాకారత్వాత్ కకు దిత్తతే. తద్యోగాత్ కకుద్భతీ. నీ. మూఁపురమువలె బలిసియుండు పార్శ్వముగలది. ౩. పిఱుడులపేల్లు. ఈగెను మొలపేల్లని కొండ.

* పశ్చాన్నితంబః స్త్రీకట్యాః-

సురతసమృద్ధేన నితరాం తామ్యతి నితంబః. తము గ్లానా. సమృద్ధముచేత మిక్కిలి గాసి బొందునది. ౧. స్త్రీలమొలకు మెనున్న ప్రదేశము. పిఱుడు.

* క్లిబే తు జఘనం పురః.

హన్యతే పురుషేణ తాడ్యత ఇతి జఘనం. హన హింసాగ్రో పురుషునిచేత పీడింపబడునది. ౧. స్త్రీలమొలముందరిచోటు. మడిక.

* కూర్చుండునపు డించుక కుటిలత్వమును బొందున తొడలు పిఱుడులు వీనియొక్కసంధి.

యా కూపకో వృష్టవంశాదధోగతౌ తే కుకుందరే ఇత్యుచ్యేతే.
 కులమీదనుండు గుంటలు కుకుందరము లనంబడును. కు ఈషత్
 కుబభూమి దృఢీత ఇతి కుకుందరే. అ. న. ద్వివచనము. ఇంచు
 నితంబభూమిని భిన్నముగాఁ జేయునది. ఆడుదాని పిఱుదుల
 కుంటలు.

స్త్రీయాం స్థిచా కటి ప్రోథా-

స్థాయేతే స్థిచా. చ. సీ. ప. జ. సీ. స్థాయీ వృద్ధా. వృద్ధిబాం
 గ. కట్యః ప్రోథా మాంసపిండౌ కటి ప్రోథా. అ. పు. కటియొక్క
 పిండములు. ౨. పిఱుదులమీఁది యున్నత ప్రదేశముల పేళ్లు.

ఉపస్థో నక్ష్యమాణయోః.

271

ఉప సమీపే తిష్ఠతీత్యుపస్థః. స్థా గతినివృత్తే. పరస్పరము సమీ
 పంబునవి. గ. ముందరఁ జెప్పఁబడు రెంటియందును ఉపస్థశబ్దము
 వును.

భగో యోని ర్ద్వయోః-

భజ్యతే పురుషైరితి భగః. భజ నేవాచూం. పురుషులచే నాశ్ర
 మింబడునది. గ. యాతి శిశ్నేన యోనిః. అ. పు. యు మిశ్రణే. శిశ్న
 గో గూడుకొనునది. ౨. యోని (స్త్రీ) యుపస్థము) పేళ్లు.

శిశ్నో మేఢో మేహన శేఫసీ,

శ్లివ్యతి భగేన శిశ్నః. శ్లిష ఆలింగనే. భగముతోఁ గూడున
 రేతసా భగం మేహతి మేఢః. మేహనం చ. మిహ నేచనే. రేత
 త భగమును దడపునది. ౨. 3. రేతసః ప్రా వేణ శేఫే శేఫః. స.
 న్వప్పే. రేతస్సువడినమీఁదట నిందించునది. అకారాంతంబును
 శిశ్నము పేళ్లు.

ముష్కొద్ధగోశో వృషణః-

ముష్ణాతి గోపాయతి రేత ఇతి ముష్కః. ముష్ నేయే. రేతస్సును
 పునది. గ. అండయోః కోశః అండకోశః. అండములయొక్క కూ
 అండః. కోశః. అని రెండుపేళ్లని కొందఱు. ౨. వర్షతి రేత ఇతి
 వృషు నేచనే. రేతస్సును గురియునది. 3. వృషణములపేళ్లు.

పుష్టవంశాధరే త్రికమ్.

272

పృష్ఠవంశాధరే త్రికం. పృష్ఠవంశమనఁగా వీఁపుయెముక. దిగువనున్న ప్రదేశము త్రికమనంబడును. త్రయాణాం ఊరుద్యస్థినాం సమాహార స్త్రికం. తొడలు రెండును వీఁపుయెముకయు నీయొక్క కూటమిగనుక త్రికము. ౧. వెన్నెముక దిగువనున్నచోట.

* పిచడ్డాకుఁజీ జఠరోదరంతున్దమ్-

పచతి అన్నం స్వగతాగ్నినా పిచండః. తనయందుండెడి చేత అన్నమును బక్వము నేయునది. అపిచమత్యాహార మితివా చము అదనే. ఆహారమును భక్షించునది. ౧. కువ్యతే బహిష్కృతమలమస్తాదితి కుఁజీఃపు. కుష నిష్కర్తే. దీనివలన మలము బయలుపడబడును. ౨. జన్యతే గర్భోఽస్త్రిన్నితి జఠరం. జనీ ప్రాదుర్భావయందు గర్భము పుట్టింపబడును. ౩. ఉదియ ర్తిగర్భోఽస్తాదితి ఊము గతౌ. దీనివలన గర్భము ప్రకాశమాను. ౪. తుద్యతే అక్షిణతుందం. తుద వ్యథనే. అజీర్ణాదులచేత వ్యథపెట్టబడునది. ౫. దిశబ్దములు ౩ ను సమాహారద్వంద్వము. కడుపుపేళ్లు.

*

స్తనా కుచౌ,

స్తనతి బాల ఆభ్యా మితి స్తనా. అ. పు. స్తన శబ్దే అకు బాలుఁడు మొఱపెట్టును. ౧. కుచ్యతే కామినా నఖైః. అ. పు. నాయకునిగోళ్లచే గిల్లబడునవి. ౨ చన్నులపేళ్లు.

* చూచుకం తు కుచాగ్రం స్యాత్ -

చూచు ఇతి కాయతి బాలేన వీయమానమితి చూచుకం శబ్దే. బాలునిచేత పానము చేయబడుచున్నదై చూచు అని పిలువబడి. ౧. కుచయోగ్రం కుచాగ్రం. కుచములయొక్క అగ్రము చనుమొనలు.

*

న నా క్రోడం భుజాన్తరమ్.

క్రోడతీతి క్రోడం. అ. స్న. క్రుడ ఘనత్వే. ఘనమైనది. ౧. యో రంతరం భుజాంతరం. భుజములయొక్కనడుము. ౨ చేతుముపేళ్లు.

* ఉరో వత్సంచ వక్షశ్చ-

వైర్యమృచ్ఛత్వరః. స. న. ఋ గతౌ. వైర్యమును బొందునది.

శేవస్త్రీణా వత్సం. వస ఆచ్ఛాదనే. వస్త్రముచే గప్పబడునది. ౨. శేషుతాదా వక్షః. స. న. వక్ష సంఘాతే. సురతాదులయందుఁ బడినది. 3 తొమ్మిప్పేళ్లు. ౪ ను తొమ్మిప్పేళ్లని కొందఱు.

పృష్ఠం తు చరమం తనోః,

తనోశ్చరమం పృష్ఠ మిత్యుచ్యతే. శరీరముయొక్క వెనుకటిభాగమునంబడును. పృష్ఠతే కేశోదక్షై రితి పృష్ఠః. పృష్ఠ నేచనే చక్రకల సీళ్ళచేఁ దడుపఁబడునది.

శిరో భుజశిరోఽంసోఽస్త్రీ-

కం శిరో దధాతీతి స్కంధః. డు ధాళ్ ధారణపోషణయోః. పృష్ఠ ధరించునది. ౧. భుజస్య శిరోఽగ్రం భుజశిరః. స.న. భుజము. శిరః. ౨. అమృతే భారేణ అంసః. అ. ప్న. అమరోగే. భార బీడింపఁబడునది. 3 మూఁపుపేళ్లు.

సంధీ తస్యైవ జత్తుణీ. 2౦

జాయతే బాహురస్తాత్ జత్తు. ఉ. న. జనీ ప్రాదుర్భావే. దీని బాహువు పుట్టును. ౧. మూఁపుసంధులు. ఆమూఁపుయొక్కయు పృష్ఠయొక్కయు సంధు లని కొందఱు.

బాహుమూలే ఉభే కక్షౌ-

బాహ్వోర్మూలే బాహుమూలే. అ. న. చేతులయొక్క మొదలు. ౧. కష్యేతే స్వేదేన కక్షౌ. అ. పు. కష హింసాయాం. చెమటచేఁ పఁబడునది. ౨ చంకలపేళ్లు.

పార్శ్వ మస్త్రీ తయో రధః,

పూర్వతే అస్థిభి రితి పార్శ్వం. అ. ప్న. పూ పాలనపూరణయోః. కలచేత పూర్ణమైయుండునది. ౧. చంకలక్రిందిభాగము. ప్రక్క. మధ్యమం చావలగ్నం చ మధ్యోఽస్త్రీ-

మధ్యేభవం మధ్యం, మధ్యమం చ. శరీరమునడుమఁ బుట్టినది. మధ్యత ఇతి అవలగ్నం లగే నగ్నే. పూర్వాపరములతోఁ గలియునది. 3 ముప్పేళ్లు.

ద్వా పరా ద్వయోః. 2౯

భుజబాహూ ప్రవేష్టో దోః స్యాత్ -

ద్వా పరా ద్వయోః. ఈముందు చెప్పబడు భుజబాహులు రెండును స్త్రీలింగ పులింగములయందు వర్తించును. భుజ్యతే దికమనేనేతి భుజః. భుజపాలనాభ్యవహారయోః. దీనిచేత భుజును. ౧. బాహుతే అనేన పురుషో వస్తూపాదనాయ ప్రయత్నం బాహుః. ఉ. పు. బాహృప్రయత్నే. దీనిచేత పురుషుడు వస్త్రపు హించుటకు యత్నముచేయును. బాధత ఇతి బాహుః. బాధిస్త్రీలింగమైనప్పుడు ఆకారాంతము. ౨. ప్రవేష్ట్య తేనేన ప్రవేష్ట్య వేష్టనే. దీనిచేత చుట్టబడును. ౩. దమ్యతే అనేన దోః. న. పు. శిక్షింపబడును. దోః దోషా. దోషః. సకారాంతనపునకము దోః, దోషీ, దోంషి. దోషా. 'ఆకారాంత స్త్రీలింగము. "దోచ భుజోబాహు" రితి ధనంజయః. "బాహు దోషా ప్రవేష్ట" క్షేజరీ. "దక్షిణం దోర్ని శాచర" ఇతి కాళిదాసశ్చ. సకారాంత గలదని కొందఱు. ౪ చేతులపేళ్లు.

*

కపోణిస్తు కూర్పరః,

కం సుఖం పుణతి కరోతి కపోణః. ఇ. పు. పుణ శుభక సుఖమును జేయునది. పా. కపోణీ. సీ. 'కపోణిరనపుంసకం' అని డు. కపోణిశబ్దము నుకారమధ్యముగాఁ గొందఱు చెప్పుదురు. ౧. ర్థ కర్షణే హతాత్ కురతీ కూర్పరః. కుర శబ్దే. పదార్థములను గ్రతీయునపు డించుక ధ్వనించునది. పా. కూర్పరః. మోఃచేతిపేళ్లు.

* అస్యోపరి ప్రగణ్ణ సన్యత్ -

ప్రగణ్యతే సువృత్తతయా ప్రగండః. గణ సంఖ్యానే. టచే లెక్క పెట్టబడునది. ౧. మోఃచేతిమోఃద భుజములము గలభాగము.

*

ప్రకోష్ఠస్తన్య చా వ్యధః.

ప్రకృష్యతే ప్రావరణా ద్భహి ర్నిసన్యత ఇతి ప్రకోష్ఠ నిష్క్ర్షే. కప్పునకు వెలుపలగాఁ దీయబడునది. మణికట్టువలె 'మోఃచేతిక్రింద ప్రదేశముపేరు. ౧. ముంజేయి.

* మణిబద్ధా దాకనిష్ఠం కరన్య కరభో బహిః,

మణిబద్ధో హస్తగ్రంథిః తమూరభ్య కనిష్ఠవర్యస్తు

ప్రశ్నము.] సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము.

కరభ ఇత్యుచ్యతే - మణికట్టునుండి చిటికెనవ్రేలిదనుక చేతి వెలువలిపార్చుము కరభ మనఁబడును. కరే భాతి. కరభః - ముఁ బ్రకాశించునది. ౧. మణికట్టు మొదలు చిటికెనవ్రేలివఱకుఁ జివెలువలిభాగము.

పంచశాఖ శ్మయః పాణిః-

పంచ శాఖా అజ్ఞులీరూపా అన్యేతి పంచశాఖః - వ్రేళ్ల నడి ముఁ మ్మలుగలది. ౧. స్వకీయ ధనమత్ర శేతే తిష్ఠతీతి శయః. - స్వప్న. తనధనము దీనియందుండును. ౨. పణి వ్యవహారత్య పాణిః. ౩. పు. పణి వ్యవహారే సుతౌ చ. దీనిచేత నరుడు వ్యవహారమును. 3 మణికట్టునుండి వ్రేళ్ల తోఁగూడిన చేతిపేళ్లు.

తర్జనీ న్య త్ప్రదేశినీ.

౫౧

తర్జయం త్యనయా తర్జనీ. నీ. తర్జ భర్జ సంతర్జనే. దీనిచేత భయమును. ౧. ప్రదిశతి నిర్దిశత్యనయా ప్రదేశినీ. పా. ప్రదేశినీ. నీ. ఆకినర్జనే. దీనిచేత నిర్దేశింతురు. ౨ జుట్టన వ్రేలిపేళ్లు.

అజ్ఞశ్యః కరశాఖా స్పృశః-

అజ్ఞన్తి అన్యోన్యం అజ్ఞశ్యః. ఈ. నీ. బహువచనము. అగి గతౌ - త్వము కలసియుండునవి. ఇకారాంతమును గలదు. అకారాంత నక్షత్రమును గలదు. కరస్య శాఖా ఇవ కరశాఖాః - హస్తమునకు త్తులవలె నుండునవి. ౨ సామాన్యముగా వ్రేళ్ల పేళ్లు.

పుం స్యజ్ఞువః ప్రదేశినీ,

౫౨

మధ్య మానామికా చాపి కనిష్ఠా చేతితాః క్రమాత్. - అక్షే తిష్ఠతీత్యజ్ఞువః. ప్లా గతినివృత్తై - అంగమం దుండునది. అనవ్రేలు. ౧. ప్రదేశినీ ముందు చెప్పఁబడినది. ౧. మధ్యభవా మధ్య నడుమ నుండునది. నడిమివ్రేలు. ౧. నాస్తి ప్రసిద్ధనామాస్య అనా కా - ప్రసిద్ధమైన నామము దీనికి లేదు. దర్భవ్రేలు. ౧. అతిశయేన త్వా కనిష్ఠా - మిక్కిలి చిన్నది. చిటికెనవ్రేలు. ౧ వరుసగా బొటనలు దగ్గరనుండి అయిదువ్రేళ్ల కునుపేళ్లు.

పునర్భవః కరరుహో నఖోఽస్త్రి నఖరోఽస్త్రియామ్,

ఛిన్నోఽపి పునర్భవతీతి పునర్భవః-ఛిన్నమైనను మరల మొలచు

నది. ౧. కరే రోహతీతి కరరుహః. రుహ బీజజన్మని ప్రాదు
చేతియందు మొలచునది. ౨. న విద్యతే ఖ మింద్రియం స్వ
మత్ర నఖః. అ. ప్న. స్పర్శజ్ఞాపక మైనయింద్రియము దీనికి వే
నఖశబ్దో నఖైకదేశేఽపి. సోఽస్యాస్తీతి నఖరః. అ. ప్న. నఖశబ్ద
ఖైకదేశమందు వర్తించును. ఆనఖైకదేశముగలది. అరుణని
రశబ్దము త్రిలింగమని చెప్పబడెను. గోళ్ల పేళ్లు.

* ప్రాదేశ తాల గోకర్ణా స్తర్జన్యాదియతే తతే.

ప్రదన్యతే పరిమీయతేప్రాదేశః. దిశ అతిసర్జనే. పెను
జుట్టనవేళ్లనడిమికొలత. జుత్తెడు. ౧. తలతి ప్రతి తే పరిమేయ
న్నితి తాలః. తల ప్రతిష్ఠాయాం - కొలవఁదగినవస్తువు దీని
ప్రతిష్ఠగలిగియుండును. పెనువేలునడిమివేళ్లనడిమికొలత. ౧. గ
కృతిరత్రాస్తీతి గోకర్ణః - ఆవుచెవులవంటి ఆకారముగలది. పెను
దర్భవేళ్లనడిమికొలత. వరుసగా, జుట్టనవేలు, నడిమివేలు, దర్భ
వీనితోఁగూడి చాచబడిన బొటియనవేలిచేతఁ గొలిచిన. 3 కొ
వేళ్లు. దుత్తెళ్లు.

* అఙ్గుష్ఠే నకనిష్ఠే స్యా ద్వితస్తి ద్వాదశాఙ్గుళః,

వితస్యతి హస్తాపేక్షయా ఉపక్షయతే వితస్తి. తసు ఉపక్ష
హస్తమునుగూర్చి. తక్కువైనది. ఈశబ్దము సాహచర్యమునఁ
గము. స్త్రీలింగంబును గలదు. “వితస్తిః స్త్రీ కనిష్ఠా చ” అని య
మాల. ౧. ద్వాదశ అఙ్గుళయః ప్రమాణ మన్య ద్వాదశాఙ్గుళ
దైం డంగుళములప్రమాణము గలది. ౨ చిటికెనవేలితోఁగూడి
చబడిన పెనువేలిచేతఁ గొలిచిన కొలతపేళ్లు. జానెడు.

* పాణౌ చపేట ప్రతల ప్రహస్తా విస్తృతాఙ్గుళౌ.

విస్తృతాఙ్గుళౌ పాణౌ చపేటాదిత్రయం వర్తతే. చప్యతే
త్రాదిసాంత్యతే అనేన చపేటః. చప సాన్త్యనే - దీనిచేత వ
దులు ఊరడింపబడుదురు. ౧. ప్రస్తతం తలమస్యాస్తీతి ప్రతలః-విస్త
మైన ప్రదేశముగలది. ౧. విస్తృతో హస్తః ప్రహస్తః. విస్తృత
హస్తము. 3 చాచినవేళ్లు గలయటచేతిపేళ్లు.

* ద్వా సంహతౌ సంహతల పతలా వామ దక్షిణౌ,

సంహతం సంఘట్టం లాతీతి సంహతలః. పా. సింహతలః. లా
నే సంఘట్టమునుబొందునది. ౧. ప్రతతే తలే అత్ర ప్రతలః-చాః
యజచేతులుగలది. ౨ చాఃచినవేళ్లు గలిగి కలువఁబడిన కుడి
ను యజచేతులవేళ్లు.

పాణి ర్నికుబ్జః ప్రసృతిః-

కుంచితః పాణిః ప్రసృతిరుచ్యతే - వంచఁబడిన యజచేయి ప్ర
యనంబడును. నితరాం కుబ్జా ప్రకృతిరస్య నికుబ్జః - మిగులనిటికి
యజచేతులుగలది. ౧. ప్రసార్యతే విరుద్ధలక్షణాయా సంకుచ్యత
ప్రసృతిః- చాఁబడినది. అనఁగా విరుద్ధలక్షణచేత ముడువఁబడినది
అ. ౨ చేర, పుడిసిలి.

తౌ యుతా వజ్జలిః పుమా. ౫౧

అజ్జతే వ్యజ్జతే భక్తిరనేనేతి అజ్జలిః. ఇ. పు. అజ్జా వ్యక్తిశ్చ
నిగతిః - దీనిచేత భక్తి వ్యక్తముగాఁ జేయఁబడును. దోసిలి.

ప్రకోష్ఠే విస్తృతకరే హస్తా-

కపాణే రథః ప్రకోష్ఠః. తత్ర విస్తృతకరే సతి హస్త ఇత్యుచ్యతే-
బడిన అరచెయ్యిగల మోఁచేతికి దిగువ నున్న ప్రదేశము హస్త
బడును. మూర. హస్తతే అంశుకాదిరనేన హస్తః. హన హిం
కోష్ఠః - దీనిచేత వస్త్రాదులు కొట్టఁబడును. అనఁగా కొలవఁబడు
౧.

ముష్ట్యా తు బద్ధయా,

రత్ని స్సాన్యత్ -

బద్ధయా ముష్ట్యా ఉపలక్షితః స హస్తా రత్నిరుచ్యతే-ముడువఁ
యజచేయిగల యాహస్తము రత్నియనంబడును. రమస్తే వ్యవ
నేనేతి రత్నిః. రము క్రీడాయాం-దీనిచేత వ్యవహారులు క్రీడిం
౧. పిడిమూర.

అరత్నిస్తు నిష్కనిష్ఠేన ముష్టినా. ౫౨

నిష్కనిష్ఠేన నిర్గతకనిష్ఠాబ్జుళినా ముష్టినా ఉపలక్షితో హస్త
రత్నిరుచ్యతే-చాఁచినచీటికెనవేలు గల పిడికిలితోఁ గూడినమూర
యనంబడును. ముష్టతి మానసంజ్ఞా మిత్యరత్నిః. ఇ. పు. ము.
CC-0. Jagadgurur Math Collection. Digitized by eGangotri

గతే-ప్రమాణసంజ్ఞను. బొందునది. రత్నస్యరత్నిశబ్దములు హ
హచర్యమువలనఁ బుల్లింగములు. 'నారత్నిః కఫణౌ హస్తే స
తతాఙ్గుళే' అని రుద్రుఁడు. స్త్రీలింగమును గలదు. 'రత్నస్య
యాహస్తా బద్ధముష్టితలాంగుళౌ' అని యమరమాల. 'ముష్టా
నా' అని రూపభేదములచేత ముష్టిశబ్దము పుంస్త్రీలింగముల
వర్తించును.

* వ్యామో బాహ్వో సకరయో స్తతయో స్తిర్య గస్తరమ్,
సకరయోః పాణినహితయోః తిర్యక్తతయోః తిర్యక్
యో రాబాహ్వో రస్తరం వ్యామ ఇత్యుచ్యతే - అటచేతులతో
డ నడ్డముగా చాచఁబడిన బాహువులయొక్క నడుము వ్యామ
బడును. వ్యామీయ తే రజ్జ్వాదిక మనేనేతి వ్యామః. మాఙ్
త్రాదుమొదలైనవి దీనిచేత కొలవఁబడును. ౧. బార.

* ఊర్ధ్వవిస్తృతదోఽపాణిన్మమానే పౌరుషం త్రిషు.

ఊర్ధ్వం విస్తృతః ప్రసారితః దోస్సహితః పాణి ర్యస్య త
రుషస్య మానం పౌరుష మిత్యుచ్యతే - మీఁదికి చాచఁబడిన
పులతోఁగూడిన అటచేయిగలపురుషునియొక్క ప్రమాణము
మమనంబడును. పురుషస్యేదం మానం పౌరుషం. త్రి. పురుష
క్కప్రమాణము. పౌరుషం జలం. పౌరుషస్సేతుః. పౌరుషీ ద
మానిసిచేయెత్తుపాడవు.

* కణ్ఠో గళః-

కణతి ధ్వనతి కణ్ఠః. కణ శబ్దే - పలుకునది. ౧. గళ క్ష
గళః. గళ అదనే - దీనిచేత మ్రింగుదురు. ౨ కుత్తుకపేళ్లు.

* అథ గ్రీవాయాం శిరోధిః కంధరేత్యపి,

గిరస్త్యనయాఽన్నాదికమితి గ్రీవా. గ్రా నిగరణే - ఓ
నన్నాదుల మ్రింగుదురు. ౧. శిరో ధీయతేఽస్యామితి శిరోధిః.
ధాన్ ధారణపోషణయోః - దీనియందు శిరస్సు ధరింపఁబడును.
కం శిరో ధారయతి కంధరా. ధృన్ ధారణే- శిరస్సును ధరించు
3 మొడపేళ్లు.

* కమ్ముగ్రీవా త్రిరేణాసా-

సా త్రిరేఖా రేఖాత్రయయుక్తాచే త్కమ్ముగ్రి వేత్సుచ్యతే -
మూడురేఖలు గలదై కమ్ముగ్రివ యనంబడును. కమ్ముతుల్యా
మ్ముగ్రివా - శంఖసముమైనమెడ. ౧. మూడురేఖలుగలమెడ.

అవటు ధాటా కృకాటికా. ౨౮

వటతి న వేప్వతే అవటుః. వట వేప్వనే - చుట్టువాటియుండ
యింగము. 'అవటుః పురుషే కృకాటికా' అని రత్నకోశము.
మన్తకయోస్సంధిం ఘటతే ఘాటా. ఘట చేష్టాయాం - శరీర
ములయొక్క సంధిని ఘటించునది. ౨. కృశం శిరోగ్రివే అటతి
కృకాటికా. అట గతౌ-శిరస్సును మెడను పొందియుండు
పెడతలపేళ్లు.

క్రొన్యే వదనం తుడ్డా మాననం లపనం ముఖమ్,
ఉవ్యతేనేన వక్త్రం. వచ పరిభాషణే-దీనిచేత పలుకబడు
అన్యతే క్షిప్యతే భక్ష్యమత్రేతి ఆన్యం. అసు క్షేపణే - దీని
భక్ష్యవస్తువులు వేయబడును. ౨. వదన్త్యనేన వదనం. వ
క్త్రాయాం వాచి - దీనిచేత పలుకుదురు. ౩. తుడ్వతే హింస్యతే
మనేనేతి తుడ్డాం. తుడి తోడనే - భక్ష్యవస్తువు దీనిచేత పీడింపఁ
బడును. ౪. అనితి శ్వసత్యనేన ఆననం. అన ప్రాణనే - దీనిచేత బ్రతు
గి. లపంత్యనేన లపనం. లప వ్యక్తాయాం వాచి - దీనిచేతఁ
బడును. ౬. ఖన్యతే భక్ష్యమనేనేతి ముఖం. ఖను అవదారణే -
భక్ష్యము పీడింపబడును. ౭ ముఖమువేళ్లు. నోరు.

తే ఘ్రాణం గన్ధవహః ఘ్రాణా నాసా చ నాసికా. ౨౯
ఘ్రుతి అనేన ఘ్రాణం. న. ఘ్రా గన్ధోపాదానే - దీనిచేత వా
హింతురు. ౧. గంధం వహతీతి గంధవహః. వహ ప్రాపణే- గం
వహించునది. ౨. ఘ్రుణతి భ్రమతి గంధగ్రహణాయ ఘ్రా
ణ భ్రమణే-భ్రమించునది. ౩. నాసతే శబ్దాయతే నాసా. నాసి
కానృశబ్దే. ధ్వనిచేయునది. ౪. గి ముక్కువేళ్లు.

కాధరా తు రదనచ్చదౌ దశనవాససీ,
ఉష్ణాహరేణ ఉవ్యతే ఓష్ణః. ఉష్ణ ప్లుష్ణ దాహే- ఉష్ణాహరముచే
పట్టబడునది. ౧. అధోభవత్వాదధరః-ముఖముయొక్క అధో

భాగముం దుండునది. ౨. రదనాః ఛాద్యంతే అనేన రదనచ్చదన్
పవారణే - దంతములు దీనిచేఁ గప్పఁబడియుండును. ౩. దశనాః
త్యేన వాసస్సామ్యా ద్దశనవాసః. స. న. దంతములకు వస్త్రము
నుండునది. ౪ పెదవులపేళ్లు.

* అధస్తా చ్చిబుకమ్-

ఓష్ఠా దధిప్ర దేశశ్చిబుక మిత్య్యచ్యతే - పెదవియొక్క
టిప్ర దేశము చిబుకమనబడును. చీవతి చేవ్య తే వా చిబుకం.
కొనియుండునది. లేక పట్టుకోఁబడినది - చీవృ ఆదానసంవరణ
౧. గడ్డము.

* గడ్డౌ కపోలా-

గడ్డతీతి గండః. గడి నదనై కదేశే - కూడుకొనియుండు
భక్షణసమయే కంపత ఇతి కపోలం. కపి కిచ్చిచ్చులనే - భక్షించు
మందుఁ జిలించునది. ౨ చెక్కిళ్ళపేళ్లు.

* తత్పరో హనుః.

తాభ్యాం కపోలాభ్యాం పరః ఉపరిభాగః హనురిత్యుచ్చ
చెక్కిళ్ళమీఁదటిపార్శ్వముగాని వెనుకటి పార్శ్వముగాని హను
డును. హంతి భక్ష్యం హనుః. ప్న. హన హింసాగత్యోః - భక్ష
నములునది. వెలిదొడలు. (కటమరలు).

* రదనా దశనా దంతా రదాః-

రద్యంతే భక్ష్యా జ్యేభి రితి రదనాః, రదాశ్చ - రద
వీనిచేత భక్ష్యములు తునకలుగాఁ జేయఁబడును. ౧. ౪. దంశం
ధరమేభిరితి దశనాః. దంశ' దశనే- వీనిచేత వనితలయధరమును
కుదురు. ౨. దమ్యతే భక్ష్య మేభి రితి దంతాః. దము ఉపశమే.
వస్తువు వీనిచేత భక్షింపఁబడును. ౩. ఈ ర పుల్లింగములు. పం

* తాలు తు కాకుదమ్,

తలతి ప్రతిష్ఠతి దగ్ధశేషమత్రేతి తాలు. ఉ. న. తల
యాం- భుక్తశేషము దీనియందు నిలుచును. నకారాంతంబును
౧. కాకు ధ్వని విశేషం దదాతీతి కాకుదం. దా దానే-కాకుధ్వని
నది. ౨ దాదనే

జ్ఞా రసనా జిహ్వ-

కను జానాతీతి రసజ్ఞా. జ్ఞా అవబోధనే-రసము నెఱుఁగునది. ౧. ఆరసనా రసనా. రస ఆస్వాదనే. దీనిచేత నాస్వాదింపఁబడును. యతి రసవద్యస్తు జిహ్వ. హేవో స్పర్ధాయాం శబ్దే చ-రస మనస్తుఫల నిచ్చయించునది. ౩ నాలుక పేళ్లు.

ప్రాంతా వోష్యస్య సృక్ష్విణీ.

౯౧

ప్రొష్యస్య ప్రాంతౌ సృక్ష్విణీ ఇత్యుచ్చ్యేతే-పెదవులయొక్క కడపటి యి సృక్ష్వ లనంబడును. సృజతో లాలాం సృక్ష్విణీ-జొల్లును బు యి. ఇకారాంతనపుంసకద్వివచనము. అకారోపధమైన నకారాంత కద్వివచన మని కొందఱు. “వామం లిహా న్వక్వ పరాపూర్ణే” తరాజయే. ‘సక్ష్వస్థిధిసృక్ష్వస్థి’ క్షీతి శబరస్వామీ. ౧ నెలపులు. అట మలికం గోధి:-

అలంత శ్చలంతః అటం త్వలకా అత్రేతి లలాటః. అట గతౌ-దీని ముంగురులు చలింపుచు నటించును. ౧. అల్యతే భూష్యతే అనే ౧. అల భూషణే-అలంకరింపఁబడునది. పా. అలీకం. “తేదృష్ట తీతా అలికస్య నామతోభాయ పక్షులదృశా మలకాః కలాశ్చ, దైవ సలిసమలీకమగ్నా” ఇతి కావ్యప్రకాశికా. ౨. గావో ధీయేతే అస్మిన్నితి గోధిః. గోశబ్దము నేత్రవాచకము. నేత్రములు మధు ధరింపఁబడును. పుల్లింగము. “పాలో గోధిర్నరా పుభౌ” గాదపుడు, ౩ నుదురు పేళ్లు.

ఊర్ధ్వే దృగ్భ్యం భ్రువౌ స్త్రియా,

దృగ్భ్యమూర్ధ్వేష్టానే భ్రువా విత్యుచ్చ్యేతే. నయనములకంటె భాగములు భ్రూపులనంబడును. భ్రూమత ఇతి భ్రూవౌ. భ్రూమే-చలించునవి. ఊ. నీ. ద్వి. కనుబొమలు.

శ్చ మస్త్రీ భ్రూవో ర్కధ్యమ్-

భ్రూవో ర్కధ్యం కూర్చ మిత్యుచ్చ్యేతే. కనుబొమలనడుము కూ ర్చబడును. కోచతి భ్రూవోమాణి కుటిలాని కరోతి కూర్చం. కుచ నీ-కనుబొమ్మవెండుకలను కుటిలముగాఁ జేయునది. ౧. కను పడిమిప్రదేశము.

*

తార కాక్ష్యః కనీనికా.

తారయతి తమః తారకా. త్వా స్థవనతరణయోః -
మును దాఁటించునది. ౧. కనతి ప్ర కాశయతి నర్వం కనీనికా.
అన్నిటినిఁ బ్ర కాశింపఁజేయునది. ౨ కంటినల్ల గుడ్డుపేళ్లు.

* లోచనం నయనం నేత్ర మీక్షణం చక్షు రక్షిణీ,

దృ గ్దృష్టి చ-

లోచ్యతే అనేనేతి లోచనం. లోచ్య దర్శనే-దీనిచేత
బడును. ౧. నీయతే అనేన నయనం. నేత్రం చ. ణీళ్ ప్రా
త అర్థములు పొందింపఁబడును. ౨. కి. ఈక్ష్యతే అనేనేతి ఈక్ష
దర్శనే-దీనిచేత చూడఁబడును. ౩. చక్షే వస్తుస్వరూపం వ
న. న. చక్షిజ్ వ్యక్తాయాం వాచి-వస్తుస్వరూపమును చెప్పునది
క్ష్యోతి దూరమిత్యక్షి. అక్షూ వ్యాప్త-దూరముగా వ్యాపించు
న. ద్వి. ౬. పశ్యంతి అనయా దృక్. శ. సీ. దృష్టిశ్చ. సీ. దృ
ణే-దీనిచేతఁజూతురు. ౭. ౮ నేత్రములపేళ్లు.

*

అశ్రు నేత్రామ్బు రోదనం చాన్ర మస్ర చ-

అశ్నుతే కపోలం అశ్రు. ఉ. న. అశూ వ్యాప్త-కపోల
దు వ్యాపించునది. ౧. నేత్రయో రంబు నేత్రాంబు-కన్నీరు. ౨
తేనన రోదనం. రుదిర్ అశ్రువిమోచనే-దీనిచే దుగ్గింతుడు
తే అస్రం. అస్రచ. ఉ. న. అసు క్షేపణే-చేత మీటఁబడునది, పా
'ప్రావర్తయన్నదీరస్సైర్ద్విషతాం యోషితాం చ నః' అని
మందు రుధిరవాచకముతోఁగూడ శ్లేషగాఁ జెప్పుటవలన నకా
ము. 'శమశ్శీలేజగరే చాశ్రమశ్రుణి' అని శాంతమున రుద్ర
కన్నీరుపేళ్లు.

* అపాజ్ఞా నేత్రయో రన్తా-

నేత్రయోరన్తా అపాజ్ఞా విత్యుచ్యతే - రెండుకన్నుల
పాంగము లనంబడును. కడకన్నులు. అజ్ఞా న్నాసికాయా
అపాజ్ఞా. అంగమునకంటె అపకృష్టములై నవి. ౧. కడకన్నుల

*

కటాక్షో ౭ పాజ్ఞదర్శనే

అపాంగదర్శనే కటాక్షో వర్తతే కడకన్నులచూపు కటా

ము. కటే నేత్రదేశే అష్టోపీతి కటాక్షః. అత్సూ వ్యాప్తౌ-కటమనః
నేత్రములయొక్క వెలువలిభాగము. దానియందు వ్యాపించునది. ౧.
అపిమాపు.

కర్ణ శబ్దగ్రహణ శ్రోత్రం శ్రుతిః స్త్రీ శ్రవణం శ్రవః. ౯౪
కరోతి శబ్దగ్రహణం కర్ణః. య కృష్ణో కరణే - శబ్దగ్రహణమును
చేసి. కీర్యతే శబ్దో-త్రేతి వా కర్ణః. కృ విజ్ఞేవే-శబ్దము దీనియం
బల్లబడును. ౧. గృహ్యతే అనేన గ్రహః. శబ్దస్య గ్రహః. శబ్దగ్ర
గ్రహ ఉపాదానే-శబ్దము దీనిచేత గ్రహింపబడును. ౨. శృణో
శ్రోత్రం. శ్రుతిః. సీ. శ్రవణం శ్రవశ్చ. స. న. శ్రు శ్రవణే-దీనిచేత
చేయు. కనుక శ్రోతము, శ్రుతి, శ్రవణము, శ్రవస్సు. ౩. ౪. ౫. ౬. చెపు
ను.

ఉత్తమాంశం శిర శీర్షం మూర్ధా నా మస్తకో-స్త్రీయామ్,
ఉత్తమం చ తత్ అంగం ఉత్తమాంగం-ఉత్తమమైన అంగము.
చయా శీర్యతే శీరః. స. న. శీర్షం చ. శృ హింసాయాం. జరచే
పబడునది గనుక శిరము, శీర్షము-శిరశబ్దము అకారాంతపుంలిం
గలదు. అలాగే రజశ్శబ్దంబును. 'విచకర్త శిర్షా ద్రాణి రధః పాద
మూర్ధా' అని కందభూషణాలంకారము. ౨. ౩. మూర్భత్యన్న
శవతి మూర్ధా. న. పు. ముర్భా మోహనముచ్చాయయోః-ఉన్న
వది. ౪. మన్యతి కఠినత్వేన పరిణమతి మస్తః. మస్తవ మస్తకః.
మన పరిణామే. కఠినమాటచేత పరిణమించునది మస్తము; మస్త
మస్తకము. ౫. ఉత్తమాంగశబ్దము మొదలు ౫ తలవేళ్లు.

చికురః కుస్తలో వాలః చకః కేశ శిరోరుహః. ౯౫

చివ్న్యో వర్ధమానః కుర్యతే చిద్యత ఇతి చికురః. చిచ్ఛో చయనే-
చేదనే - నృద్ధిజొందుచు ఖండింపబడునది. ౧. దైర్ఘ్యతీ కుస్తా
లాతీతి కుంతలః. లా ఆదానే-దైర్ఘ్యముచే కుంతమును నాయు
ని ధరించునది. ౨. వల్యతే వస్త్రేణ వాలః. వల సంవరణే-వస్త్ర
జట్టబడునది. ౩. కచ్యతే కచః. కచ బంధనే-ముడువబడునది.
శిరసి కేశే వర్తతే కేశః. శీఛ స్వప్నే-శిరస్సున నుండునది. ౫.
శిరోరుహః. రుహ భీజజన్మని ప్రాదుర్భావేన-శిరస్సున

మొలచునది. ౬ తలవెండ్లుకలపేళ్లు.

* తద్బ్రదే కై శికం కై శ్యమ్-

కేశానాం సమూహః కై శికం. కై శ్యం చ. కేశములసము
ము కై శికము. కై శ్యము. ౧. ౨. తలవెండ్లుకలసమూహముపేళ్లు.

* అలకా శూర్పకుస్తలాః,

అలకా తే భూష్యంత ఇత్యలకాః. అ. పు. వ. న. అల భూ
అలంకరింపబడునవి. 'అలకా యక్షనగరేలకోఽస్త్రీచూర్ణకు
అని రత్నమాలిక. 'స్వభావవక్త్రా న్యాలకాని యోషితాం' అని శ్రీ
గంబును. ౧. చూర్ణాః కుటిలాః కుంతలాః చూర్ణకుంతలాః. కు
లైన వెండ్లుకలు. 'చూర్ణః ట్కోదే చ కుటిలే' అని రభసుడు
ముంగురులపేళ్లు.

* తే లలాటే భ్రమరకాః-

తే అలకాః లలాటోపరి పతితా శ్చేత్ భ్రమరకా ఇత్యు
ఆ కురులు నొసటిమీఁదఁ బడినవై నచో భ్రమరకము లనబడుచు
మరాకృతిత్వాత్ భ్రమరకాః. తుమ్మెదలవలెనుండునవి. పుష్ప
ములుం గలవు. 'త్రిషు భ్రమరకో భ్రాస్తే న స్త్రీ ఫాలాలకే భవే
రభసః.' ౧. నెఱికురులు.

* కాకపక్ష శ్శిఖిణ్డకః.

కార్ణ్యచాక్షుల్యాభ్యాం కాకపక్షసాదృశ్యా త్కాకపక్షః.
పుచేతను కదలుటచేతను, కాకితెక్కలవలె నుండునది. ౧. శిరః
తేన వర్తమానత్వా చ్చిఖిండకః. శిరస్సునఁ బిలకగా నుండునది
కూఁకటిపేళ్లు. చిప్పకూఁకటి నెఱులు.

* కబరీ కేశవేశః-

కం శిరః వృణోస్తీతి కబరీ.నీ. వృళ్ వరణే. శిరస్సును
డునది. ౧. కేశావిశం త్వస్మిన్నితి కేశవేశః. విశ ప్రవేశనే. కేశ
దీనియం దుండును. తుఱుముపేళ్లు. కొప్పు.

* అథ ధమ్మిల్ల సన్యతాః కచాః,

సన్యతాః బద్ధాః కేశా ధమ్మిల్ల ఇత్యుచ్యతే. కట్టబడిన
కలు ధమ్మిల్ల మనబడును. అథ ముత్యవర్ణములు. మూర్ధాధః ఉత్తరః

శ్రేణి ధమ్మిల్లః. మిల శ్లేషణే. శిరస్సుయొక్క అధోభాగమందుగాని
అధోభాగమందుగాని కూడియుండునది. ౧. కీలుగంటు.

శిఖా చూడా కేశపాశీ-

శిరసి శేతే శిఖా. శీజ్ స్వప్నే. శిరస్సునం దుండునది. ౧. చుల్య
భాద్యత ఇతి చూడా. చుల ఆచ్ఛాదనే. కప్పబడునది. ౨. కేశ
కేశసమూహోఽత్రాస్తీతి కేశపాశీ. ఈ. నీ. కేశసమూహము
౩. సిగపేళ్లు.

వ్రతినస్తు జటా సటా.

F2

జటలి సంఘీభవతీతి జటా. జట ఝట సంఘాతే. కూడకొని
దుండునది. ౧. సటతీతి సటా. షట అవయవే. వ్రతమునకు అంగమగు
౨. వ్రతయొక్క జడపేళ్లు.

వేణీ ప్రవేణీ-

వేణతీతి వేణీ. ప్రవేణీ చ. అణగియుండునది. వేణా నిశామన
త్రాదాన గమన జ్ఞాన చింతాసు. పా. వేణిః ప్రవేణిః. ౧. ౨. (మగః
సేని మగువలు మున్నగువారు) అల్లినజడ.

శీర్షణ్య శిరస్యా విశ దే కచే,

శిరసి భవః శీర్షణ్యః. శిరస్యశ్చ. శిరస్సునందుఁ బుట్టినది శీర్షణ్య
శిరస్యము. ౧. ౨. ఒకటితోనొకటి కూడక గరగరిక (నిర్మలము)
మెడుకలు.

పాశః పక్షశ్చ హస్తశ్చ జలాపార్థాః కచా త్పరే.

F3

కచాత్పరే కచపర్యాయశబ్దా త్పరతః ప్రయుజ్యమానాః పాశా
స్త్రీయః కలాపార్థా స్సమూహావాచకా భవంతి. కచశబ్దపర్యాయ
నశబ్దములమీఁదఁ బ్రయోగింపఁబడినపాశాదిశబ్దములు. ౩. సమూ
హాచకములు. ఉ. — కేశపాశము. కేశపక్షము. కేశహస్తము. పా
శితి పాశః. పశ బన్ధే. కట్టబడునది. ౧. పక్ష్యతే పరిగృహ్యతే
పక్ష పరిగ్రహే. పరిగ్రహింపఁబడునది. ౨. శ్లిష్యతే హస్తః.
నియుండునది.

తనూరుహం రోమ లోమ-

తన్వాం రోహతీతి తనూరుహం. శరీరమందుఁ బుట్టునది. పా. తను

మట్ట్యతేస్త్వ మట్ట్యతః. మడి భూషాయాం. అలంకరింపబడిన
 డ. ౧. ప్రసాధ్యతే స్త్వ ప్రసాధితః. రాధ సాధ సంసిద్ధా. అలంక
 రింపబడినవాడు. ౨. అలం క్రియతేస్త్వ అలంకృతః. డు కృష్ణో కరణే.
 కరింపబడినవాడు. ౩. భూష్యతే స్త్వ భూషితః. భూషఅలంకారే.
 రింపబడినవాడు. ౪. పరిష్క్రియతేస్త్వ పరిష్కృతః. అలంకరింప
 బడినవాడు. ౫. అలంకరింపబడినవానిపేళ్లు.

విభా౯ డ్భా౯జిష్ఠ్య రోచిష్ఠా-

తాచ్ఛిల్యేన విభా౯జతే విభా౯జ్. జ. భా౯జిష్ఠ్యశ్చ. డ. రోచతే
 ష్ఠ్యః. భా౯జ్ దీప్తా. రుచ దీప్తా. ప్రకాశించునృభావము గలవాఁ
 డ. ౧. డ. ౨. ౩. భూషణాదులచే బ్రకాశించువాడు

భూషణం స్యా దలంక్రియా,

భూషా భూషణం. అలంకరణ మలంక్రియా. అలంకరించుట భూ
 షము. అలంక్రియ. ౧. ౨. అలంకరించుటపేళ్లు.

అలంకార స్త్వాభరణం పరిష్కారో విభూషణమ్.

౧౦౧

మట్టనం చ-

అలంక్రియతే అనేన అలంకారః. దీనిచేతఅలంకరింపబడును. ౧.
 మంతాల్ భ్రియతే ఆభరణం. భృష్ భరణే. అంతట భరింపబడు
 ౨. పరిష్క్రియతే అనేన పరిష్కారః. డు కృష్ణో కరణే. దీనిచేత అలం
 కరింపబడును. ౩. విశేషేణ భూష్యతే అనేనేతి విభూషణం. భూష అలం
 కరింపబడును. ౪. మండ్యతే అనేన మండనం. మడి
 నాయాం. దీనిచేత నలంకరింపబడును. ౫. సామ్ములపేళ్లు.

అథ మకుటం కిరీటం వునవునకమ్,

మంక్యతే అనేన మకుటం. మకి మండనే. దీనిచేత నలంకరింప
 బడును. ౪. ముకుటం. ౧. కీర్యతే లలాటోపరి క్షిప్యత ఇతి కిరీటం. అ.
 క్షా విక్షేపే. నొసటిమీఁదఁ బెట్టుబడునది. ౨. కిరీటముపేళ్లు.

చూడామణి శ్శిరోరత్నమ్-

చూడాయాం మణిః చూడామణిః. వు. శిరసి రత్నం శిరో
 రత్నం. శిరస్సున నుండురత్నము. ౧. ౨. తలమానికముపేళ్లు.

తరలో హారమధ్యగః.

౧౦౨

హారమధ్యగో విశిష్టమణి స్తరశ ఇత్యుచ్యతే. కంఠమాల నుండునాయకమణి తరళమనంబడును. ప్రభయా తరతి తమ ఇతి త్యా స్లవనతరణయోః. కాంతిచేత అంధకారమును దరించునని నాయకమణి.

* వాలపాశ్యా పారితథ్యా-

వాలపాశే కేశపాశే సాధ్వీ వాలపాశ్యా. కేశపాశమ జక్కగా నుండునది. కేశపాశస్య పరిత స్సర్వతస్తథాభవతి పారితథ్యా. కేశపాశమం దంతటః బ్రకాశించునది. ౧. కొప్పువ కా రాధమై పెట్టెడినువర్ణముక్తాది రచిత మైనవలయముపేళ్లు. మొదలైనది.

* పత్రిపాశ్యా లలాటికా,

పత్రవల్లలాటే పశ్యతే పత్రపాశ్యా. పశ బంధనే. పత్రమ నొసటియందుఁ గట్టఁబడునది. ౧. లలాటే భవా లలాటికా. ల మందుండునది. ౨. నొసటఁ గట్టెడుముత్యపుబాసికముపేళ్లు. బొట్టు.

* కర్ణికా తాళపత్రిం స్యాత్ -

కర్ణయోః అలంకారః కర్ణికా. చెవులకు నలంకారమైనది. తాళస్య పత్రిం తాళపత్రిం. తాటాకు. ౨. చెవులకమ్మలపేళ్లు.

* కుండలం కర్ణ వేష్టనమ్.

కుండవద్వృత్తత్వాత్ కుండలం. కుండమువలె వట్టువా డునది. ౧. కర్ణౌ వేష్టతే కర్ణవేష్టనం. వేష్ట వేష్టనే. కర్ణమును ప్రించునది. ౨. స్త్రీపురుషులు పెట్టుకొను కర్ణభూషణముల పోగులు.

* గ్రైవేయకం కణ్ణభూషా-

గ్రీవాయాం భవోఽలంకారో గ్రైవేయకం. పా. గ్రైవే మెడయం దుండెడు అలంకారము. ౧. కంఠస్య భూషా కంఠభూషా ముయొక్కభూషణము. ౨. మెడయందు గుత్తమైన కంటె మొదలైనది.

* లమ్బనం స్యా ల్లనన్తికా,

లంబతే లంబనం. పా. లంబమానం. లబి అవస్థననే.

పద. ౧. లలతి విలసతి లలంతికా. లల విలాసే. బహునది. ౨. ముందు కొంచెము వ్రేలుచున్న పేరులపేళ్లు.

ప్రశ్న: ప్రాలమ్బికా-

స్వర్ణైకృతా లలంతికా ప్రాలంబి కేత్యుచ్యతే. బంగారునాణెము కేయబడినయాహారము ప్రాలంబిక యనంబడును. ప్రకర్షణ లం ప్రాలంబికా. మిక్కిలి వ్రేలుచుండునది. ౧. కాసులపేరు, నవర మా) లదండ మొదలైనది.

అథోరస్సూత్రికా మాక్షికైః కృతా. ౧౦౪
సీమ్యతే అనేనముక్తాదికమితి సూత్రికా. పిచ్చ తంతు సంతానే. సూత్రికా ఉరస్సూత్రికా. ముత్యములచే గూర్పబడునది గనుక. ఉరస్సనందలి సూత్రిక ఉరస్సూత్రిక. ౧. ముత్యములచే బడినమాలిక.

హో ముక్తావళి-

ప్రియతేచిత్తమనేన హారః. హృత్ హారణే. దీనిచేత మన హరింపబడును. ౧. ముక్తానాం ఆవళి ముక్తావళి. ఈ. సీ. పా. ము. ౨. సీ. ముత్యములయొక్కపజ్జీ. ౨. ముత్యములదండపేళ్లు.

దేవచ్ఛన్దోఽసౌ శతయష్టికః,

అసౌ హరశ్శతయష్టికశ్శతసరశ్చేదేవచ్ఛంద ఇత్యుచ్యతే. ఈ హార నూలుసరములు గలదైనచో దేవచ్ఛంద మనంబడును. యష్టియతో హో దేవచ్ఛందో నిగద్యత ఇతి వరాహః. లతి గండికా యష్టికా సరికా ఇతి సమానార్థాః. నూటయెనిమిది సర గలదండ యనికొందఱు. దేవా నపి చందయతి ఆహ్లాదయతి స్పందః. అ. పు. చది ఆహ్లాదనే. దేవతలను నైత మాహ్లాదపెట్టు. ౧. నూలుపేటలముత్యాలహారము.

హరభేదా యష్టిభేదా ద్దుచ్ఛగుచ్ఛార్థ గోస్తనాః ౧౦౫

అర్థహో మాణవక ఏకావ శ్యేకయష్టికా, ౧౦౬
నైవ సత్తత్రమాలా స్యా త్సప్తవింశతిమాక్షికైః.

యష్టిసంఖ్యభేదాద్గుచ్ఛందయోహారభేదా భవంతి. గుచ్ఛశబ్ద

ముమొదలు గి ప్రత్యేకముగా సరములయెన్నికవలన నై సహకారము
 పేర్లు. గూయతే సాధునితి గుచ్ఛః. పా. గుత్సః. గు శబ్దే-మంచిదని
 బడునది. ముప్పదిరెండు సరములముత్యములదండ. ౧. గుచ్ఛస్థా
 చార్థః. పా. గుత్సార్థః. గుచ్ఛములో సగము. పదియొకసరము
 త్యాలదండ. ౧. గోస్తనవత్ నాభే రథో వర్తమానత్వాత్ గో
 గోస్తనమువలె నాభియొక్క యధోభాగమం దుండునది. ము
 ముల ముత్యాలదండ. ౧. దేవచ్ఛందస్యార్థత్వార్థ అర్థహరః. దే
 దములో సగ మైనహరిము. ఏబదినాలుగుసరములముత్యాలదండ
 మయాలత్స్య సవకః అభినవః మాణవకః. ఒప్పిదముచేత నూ
 నది. ఇరువదినాలుగుసరముల ముత్యములదండ. ఏకయష్టికా ఏక
 కావళీత్యుచ్యతే. ఒంటిసరముగల హరిము ఏకావళియనంబడును
 వణానామధ్యే ఏకైవ ఆవలతే ఏకావళీ. సీ. వల నంచలనే.
 లలో ముఖ్యమై చలించుచుండునది. ౧. "ఏకావళీ నామ ద
 సంఖ్యా హస్తప్రమాణా మణిభిః ప్రయుక్తా, సంయోజితా మా
 నా తు మధ్యే యష్టితి సా భూషణవిద్భి రుక్తే"తి వరాహా.
 ఏకావళీ సప్తవింశతిమా క్తికా చేత్ నక్షత్రమాలేత్యుచ్యతే. ఆ
 సరపుకంఠమాల యిరువదియేడుముత్యాలుగలదై నచో నక్షత్రి
 యనంబడును. నక్షత్రమాలేవ భావీతి నక్షత్రమాలా. నక్షత్రి
 వలె బ్రకాశించునది. "ద్వాత్రింశద్యష్టికోగుచ్ఛస్తదర్థేనార్థగ
 చత్వారింశత్సరోఽస్త్రీస్యా ద్గోపుచ్ఛో గోస్తనోఽపిచ. అర్థహ
 జ్జేయ శ్చతుగిపంచాశతస్సరైః, వింశత్యా యష్టిభి ర్యుక్తో హ
 ణవకః స్మృతః" అని ప్రతాపుడు.

* ఆవాపకః పారిహర్యః కటకం వలయోఽస్త్రియామ్,

ఉవ్యతే క్షివ్యతే మణిబంధోపరి ఆవాపకః. టు వస్ వీ
 నే. ముంజేతియందుఁ బెట్టఁబడునది. పా. ఆవాయకః. ౧. పరి
 రం త్యనేనేతి పరిహరో హస్తః. తత్ర భవః పారిహర్యః. పరిహ
 గా హస్తము. దానియం దుండునది. "పరిహరః పరిహృతే
 చ" అని రభసుడు. ౨. కట త్యావృణోతి హస్తమితి కటకం
 వర్ణావరణయోః. హస్తమును జాటియుండునది. ౩. వలతే సుమ

ప్రసంగము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

మల సంవరణే, చుట్టుకొనియుండునది. ౪. కడియముపేళ్లు. ఆవా
గమ్యశబ్దములు సూడిగముపేళ్లు. కటకవలయశబ్దములు కడియ
పేళ్లని కొందఱు.

కేయూర ముగ్ధగం తుల్యే-

కే భుజిరసి యాతీతి కేయూరం. యు మిశ్రణే. భుజాగ్రము
సూడియుండునది. ౧. అంగం దయతే అంగదం. దేజ రక్షణే. అం
మ రక్షించునది. ౨. బావలుపురిపేళ్లు.

అజ్ఞులీయక మూర్తికా.

౧౦౭

అంగుళీషు భవం అంగుళీయకం. వేళ్యయందుండునది. రూప
మున నపుంసకము. పుంలింగంబును గలదు. “అయం మైథిల్యభి
కాకుత్స్థస్యాజ్ఞులీయకః” అని భట్టిప్రయోగము. ౧. అంగుళీ
షి ఊర్చిన ద్వర్తతే ఊర్తకా. వేళ్యమీద కరుడువలె నుండునది.
ఊంగుముపేళ్లు.

సాక్ష రాజ్ఞుళీముద్రా సా-

మోదయతీతి ముద్రా. ముద హస్తే. అంగుళిసంబంధినీ ము
అంగుళిముద్రా. అంగుళిసంబంధమైనముద్ర. అంగుళిముద్ర. ము
విశ్వాసస్థానం తద్యోగ్యాన్యక్షరాణ్యత్ర సంతీతి అంగుళిముద్రా.
ద్రయనగా విశ్వాసస్థానము. దానికి యోగ్య మైనయక్షరములు
వి. ౧. అక్షరములు చెక్కినముద్దుటుంగరము.

కజ్జణం కరభూషణమ్,

కమితి క్వణతి కంకణం. క్వణ శబ్దే. మోయినది. హస్తమండన
శ్రేయ్యయం. “కంకణో నా ప్రతినర” ఇత్యురమాలా. ౧.
యోర్భూషణం. కరభూషణం. హస్తములభూషణము. ౨. మాక్తి
దులతో, గూడిన కడియముపేళ్లు.

స్త్రీకట్యాం మేఖలా కాఞ్చీ సప్తకీ రశనా తథా.

౧౦౮

స్త్రీలే సారసనం చ-

మీయతే ప్రక్షిప్యతే కట్యామితి మేఖలా. డుమిళ్ ప్రక్షేపణే.
బలయందుంచబడునది. ఎనిమిదిసరములు గలది. ౧. కచ్యతే బధ్యతే
అనీ. నీ. కచ దీప్తిబంధన దేవనేషు. కట్టబడునది. ఒంటిసరముగలది.

౧. నవతి సమవైతి కట్యామితి సప్తకీ. సీ. వవ సమవాయే. మొదలు గూడియుండునది. ఏడుసరములు గలది. ౧. అశ్నోతి కట్యశనా. అశూన్యాప్తా. స్త్రీలయొక్క మొలయందు వ్యాపించునది రసనా. “త్యుభితసింధురశనై శ్వనైః” అని భారవియందు యమసకారమధ్యమమునకు “రసనాబంధో రతికలహేషు” అని దత్తయందు జిహ్వతోఁ గూడ శ్లేషగాఁ జెప్పఁబడియున్నది. మొదలు సరములుగలది. ౧. సారం సనోతి సారసనం. వణు దానే. ర్నము నిచ్చునది. ౧. మూఁడుసరములుగలది. “ఏకయష్టిర్భవేత్తా మేఖలా త్వష్టయష్టికా, రసనాషోడశసరా కలాపః పంచవింశతీ కీ సప్తయష్టిస్సాన్య త్త్రిభి స్సారసనం సరై” రితి. స్త్రీలయొక్క విధము లైన మొలనూళ్ల పేళ్లు.

* అథ పుంస్కట్యాం శృంఖలం త్రిమ, శృంగైః ప్రధానమణిభిః ఖలతీతి శృంఖలం. త్రి. ఖల సమశృంగములనఁగాఁ బ్రధానమణులు. వానిచే జల్పించుచుండునది. ముని మొలనూలు.

* పాదాబ్జదం తులా కోటి రక్షజ్జీరో నూపురోఽస్త్రియామ్. హంసకః పాదకటకః-

పాదే అంగదమివ పాదాంగదం. పాదమందు బాహువు నుండునది. ౧. తులతి ఆకుటతీతి చ తులాకోటిః. ఇ. పు. తుల ఉన్నాకాటిల్వే. అధికమైనతూనికగలిగి వక్రమైయుండునది. ౨. మంజు మరంఈరయతి ధ్వనతీతి మంజీరః. మనోహరముగా మ్రోయునది. ౩. నతే నూపురః. అ. ప్న. ణ స్తుతే. స్తోత్రముచేయఁబడునది. ౪. వత్కాయతీతి హంసకః. కై శబ్దే. హంసవలె బలుకునది. ‘అస్త్రియా అనుదానికి దీనితోడను సంబంధముగలదు గనుక దీనికి పుల్లింగములు గలవు. ‘హంసకం పాదకటకం’ అని యమరమాలయందు హంసక కాండమునందుఁ జెప్పియున్నాఁడు. ౫. పాదస్య కటకః పాదముయొక్క కటకము. ౬. అండపేళ్లు. పాదాంగద తులా శబ్దములు పెండెరముపేళ్లు. హంసకపాదకటకశబ్దములు కాళిపేళ్లనికొందలు.

కింకిణీ త్సుద్రఘట్టీవా,

కింకిణీగతి కింకిణీ. సీ. క్వణ శబ్దే. ఇంచుకంత వలుకునది.
అల్ప అల్ప ఘంటా అస్యా ఇతి త్సుద్ర ఘంటికా. సన్నమైన
గలది. ౨. చిటుగంటలకును, గజ్జెలకును పేళ్లు.

కృప క్రిమి రోమాణి వస్త్రయోనిః-

కృక్=నార, ఫల=కాయ, క్రిమి=పురుగు, రోమ=వెండ్రుకలు,
కును వస్త్రమున కుత్పత్తిస్థానములు.

దశ త్రిషు.

౧౧౦

వాల్కాదీని తన్త్రీకాంతాని దశ త్రిషు. వాల్కశబ్దముమొదలు
శబ్దమువఱకుగల ౧౦ శబ్దములు మూడులింగములయందును
ను.

వాల్కం త్కౌమాది-

త్సుమామాః అతస్యా వికారః త్కౌమం. త్సుమ యనఁగా నల్ల
దానియొక్క నారచేతఁ జేయఁబడినది. ఇదిమొదలైనది వా
నఁబడును. వల్కస్య వికారః వాల్కం. వల్కమనఁగా నార. దాని
చేయఁబడినది. నారచీర.

ఫాలం తు కార్పానం బాదరం చ తత్,

కార్పానీఫలతంతునిర్మితం వస్త్రం ఫలవికారత్వా త్ఫాలమిత్య
వత్తికాయదూదియొక్క నూలుచేతఁ జేయఁబడినదిగనుక కోక
కరమవుటవలన ఫాలము. ౧. కార్పాస్యాః ఫలం కార్పానం. బదరా
ఫలం బాదరం. ఏతయోర్వికారః కార్పానం. బాదరంచ. కార్పా
బాదరము ననఁగా వత్తి. దానిచేతఁ జేయఁబడినచీర కార్పానము
రము. ౨. ౩. నూలుచీరపేళ్లు.

కాశేయం క్రిమికోశోత్థమ్-

క్రిమికోశభవతంతునిర్మితం వస్త్రం కాశేయ మిత్యవ్యతే. పురు
చేతఁ గలిగిన బుట్టలవలనఁ బుట్టిననూలుచేతనైన పట్టుచీర మొదలై
కాశేయమనఁబడును. కోశనిర్మితత్వా త్కాశేయం. కోశమనఁగా
బుట్టచేతనైన బుట్ట. అందువలనఁ బుట్టిననూలుచేతనైనచీర. ౧.

రాజ్కవం మృగరోమజమ్.

౧౧౧

రంకావ్యఖ్యమృగరోమవికారః రాంకవం. రంకువనగా
 ట్టి. దానిరోమములచేతఁ జేయఁబడినది. ౧. మృగరోమభిః జాతః
 రోమజం. మృగరోమములచేతఁ బుట్టునది. ౨. మృగరోమములచే
 యఁబడినశాలువ మొదలై నవి.

* అనాహతం నిష్ప్రవాణి తన్త్రకం చ నవాష్టరే,

ఆహతాః తౌశనభోగచ్ఛేదాః. తద్రహితత్వాత్ అనా
 ఉతుకుట, భోగించుట, చించుట ఇవిమూఁడును ఆహతములు. అ
 యనాహతము. ౧. నిర్గతా ప్రవాణిః యన్యతత్ నిష్ప్రవాణి
 యనఁగా సాలెవానినాడెమొదలై నది. నిర్గతమైన ప్రవాణిగలిగిన
 తంత్రాత్ తంతువాయశలాకాదే రచిరా దపహృతిం. తంత్రకం
 మనఁగా నేనడివానికట్టె మొదలై నవి. అందువలన నప్పుడే తే
 3. నవం చ తదంబరం చ నవాంబరం. క్రొత్తచీర. 3. క్రొత్తచీరపేట్ల

* తత్సృష్ట దుద్గమనీయం య ద్ధౌతయో ర్వస్త్రయో ర్యుగమ్.
 పత్యోర్ణం ధౌతకౌశేయం బహుమూల్యం మహాధనమ్,

ధౌతం ప్రతౌళితం య ద్వస్త్రయగ్గం తదుద్గమనీయ
 చ్యతే. ఉతుకఁబడినవస్త్రములజోడు ఉద్గమనీయమనంబడును.
 నార్థం ఉత్తరానంగార్థం చ ఉద్గమ్యత ఇతి ఉద్గమనీయం. కట్టుకొనుట
 మీఁద వేసికొనుటకు నెత్తఁబడునది. ౧. ధౌతకౌశేయం పత్యోర్ణం
 చ్యతే. ఉదికినపాత్తిచీర పట్టుచీర మొదలయినది పత్యోర్ణ మనఁ
 పత్యేః పటాదిభిః ఊర్జాయత ఇతి పత్యోర్ణం. ఊర్జతో ఆచ్ఛాదక
 లుమొదలయినదానిచేఁ గప్పఁబడునది. ౧. బహుమూల్యం వస్త్ర
 హాధన మితిచ్యతే. గొప్పవెలగలచీర మహాధనమనంబడును.
 డ్డవెలగల వస్తువులును. ౧. మహాధన మత్రాస్తి మహాధనం, అధి
 ధనము గలిగినది. “పురాధిరూఢశ్చయనం మహాధన” మితభారవి.

* డౌమం దుకూలం స్యాత్ -

డౌమాయతే శోధనమితి డౌమం. టు డు, శబ్దే. శుద్ధత్వ
 ముంచిదని పలుకఁబడునది. పా. డౌమం. “డౌమవట్టి దుకూలే
 ఇతిమేదిసి. ౧. ప్రావరో తరానంగయావేణ ద్వీధా కూల్యత ఇతి
 లం. కూల ఆవరణ. కట్టుకొనుటకును మీఁద వేసికొనుటకును మొ

గ. గప్పబడునది. ౨. వెలివట్టుచీరపేళ్లు. తెల్లనివలువయును.

నేతు నివీతం ప్రావృతం త్రిషు. ౧౧౩

నీయత ఇతి నివీతం. త్రి. వ్యోజ్ నంనరణే. ప్రావ్రియత ఇతి.

౧. త్రి. వ్యోజ్ ఆచ్ఛాదనే. కప్పకొనబడునది. నివీతము ప్రావృ

౧. ౨. కప్పకొనుకోకపేళ్లు.

ప్రియాం బహుత్వే న ప్రస్య దశా స్సు ర్వస్త్రయో ర్వస్త్రయోః;

దశ్యంతే కంటకాదిభి రితి-దశాః. ముండ్లు మొదలైనవానిచే

బడునది. స్త్రీలింగనిత్యబహువచనము. పుల్లింగ బహువచనంబును

"దశావర్తావస్థాయాం వస్త్రాంతే భూమ్ని పుం స్త్రీయోః" అని

బడు. ౧. వస్త్రంతే శిష్టైరితి వస్త్రయః. ఇ. పు. వస ఆచ్ఛాదనే. బద్దె

కూడినకోక. కట్టయోగ్యముగనుక శిష్టులైనవారిచేత ధరింపబడు

నీకి వచననియమములేదు. ౨. వస్త్రములయొక్కకొనపేళ్లు. బద్దె.

ర్ష్యమాయామ ఆరోహః-

దీర్ఘస్య భావో దైర్ఘ్యం. దీర్ఘవస్తువుయొక్కభావము దైర్ఘ్యము.

మమ్యతే హస్తాదినా ఆయామః. యమ ఉపరమే. హస్తాదులచేత

బంపబడునది. ౧. ఆరుహ్యత ఇత్యారోహః. పాండబడునది.

నహ్యతేనేనేత్యానాహః. రాహ బంధనే. దీనిచేత బంధింప

బడు. ౩. నిడుపుపేళ్లు.

పరిణాహో విశాలతా, ౧౧౪

పరితః నహ్యతే పరిణాహః. రాహ బంధనే. అంతట బంధింపబడు

విశాలస్య భావః విశాలతా. విశాలముయొక్క భావము. ౨.

పుష్కరము.

పుష్కరం జీర్ణవస్త్రమ్-

పటదితిచరతిస్ఫుటతీతి పటపురం. పట్టనిచినుగునది. పూర్వంపట

పటపురం. పూర్వము మంచికోకయై యుండినది. ౧. జీర్ణంచతత్

జీర్ణవస్త్రం. చినిగినకోక. ౨. చినిగినచీరపేళ్లు. పాతవస్త్రము.

పమా నక్తక కర్పతా,

పక్షతే లజ్జతే న క్తకః. రాజ ప్రదే. మంచికోకలలో సిగ్గుపడునది. ౧.

కల్పతే కర్పటః. కృష్ణా సామర్థ్యే. లజ్జకొఱకు సమర్థుడైనది.

౨. “పటోఽస్త్రీ) కర్పటశ్చాటః సిచయః పోతన క్తకా” అని డు. ఆపక్షమందు “నమా నక్తక కర్పటా” అనుచోట సమశబ్దవ లింగవాచకము. చెమటమొదలైనది తుడుచుకొనుచేతితుడుగు జీర్ణమై మాసినచెడుపేలిక యని కొందఱు. తడిని తుడుచు గు కొందఱు.

* వస్త్ర మూచ్చాదనం వాన శ్చేలం వనన మంశుకమ్.

వస్త్రతే అనేనాంగమితి వస్త్రం. వాసఃస.న. వననం చ. వన దనే. దీనిచేత అంగము కప్పబడును గనుక వస్త్రము, వానస్సు, వ ౧. ౨. ౩. ఆచ్చాద్యతే అనేన ఆచ్చాదనం. ఛద అపవారణ చేత కప్పబడును. ౪. చిల్యతే చేలం. చిల వననే. కట్టుకొనబ గి. అంశుభిస్తంతుభిః కాయతి అంశుకం. కై శబ్దే. తంతువులచే చుకంత పలుకునది. ౬. కోకపేళ్లు. నక్తకాదిశబ్దములు ౮ కో కొందఱు.

* సుచేలకః పటోఽస్త్రీ స్యాత్ -

కోభనశ్చాసా చేలకశ్చ సుచేలకః. మంచివలువ. ౧. వాయునా పటః. అ. ప్న. పట గతౌ. వాయువుచేత కదలునది యతి దేహం పటః. పట పట గ్రంథే. గ్రంథో వేష్టనం. జేహ గప్పునది. ౨. మంచికోకపేళ్లు.

* వరాశిః స్థూలశాటకః,

వరం శ్రేష్ఠం వరణం వా అశ్నుతే వరాశిః. శ్రేష్ఠుని నది. లేక వారిచే గోరబడునది. పా. వరాసిః. “వరాసిరుత్త వరాసిః స్థూలశాటక” ఇతి రత్నకోశః. ౧. స్థూలశ్చాసా శా స్థూలశాటకః. ముదు గైనకోక. ౨. ముదుగుకోకపేళ్లు.

* నిచోశః ప్రచ్ఛదపటః-

నితరాం చుల్యతే ఆచ్చాద్యతే శయ్యాదికం నిచోశః. పలుపు మొదలైనవి కప్పబడును. ౧. ప్రచ్ఛాద్యతేనేనీతి ప్ర సచాసా పటశ్చ ప్రచ్ఛదపటః. దీనిచేత కప్పబడును. ౨. పట పేళ్లు. గవినెన.

* నమా రల్లక కమ్మశా.

రమంతే అస్తిన్నితి రల్లకః. రము క్రీడామాం. దీనియందు క్రీ
య. ౧. కామ్యతే శీతాభిరితి కంబళః. కము కాంతో. చలిగల
త కోరబడునది. ౨. కంబళిపేళ్లు.

స్తరీ యోవసంవ్యాస పరిధానా న్యధోఽంశుకే,
నాభే రంతరే భవం అంతరీయం. నాభియొక్కయు పిక్కయొక్క
కుమునుండునది. ౧. ఉపసంవీయతే అనేనేతి ఉపసంవ్యాసం. వ్యే
సవరణే. చుట్టబడునది. ౨. పరిధీయతే అనేనేతి పరిధానం. దు
భారణపోషణయోః. ధరింపబడునది. ౩. అధస్థితం అంశుకం
శుకం. క్రిందనుండుకోక. కట్టుచీరపేళ్లు.

ప్రావా రోత్తరానక్లౌ సమా బృహతికా తథా. ౧౧౭
సంవ్యాస ముత్తరీయం చ-

ప్రప్రియతే అనేనేతి ప్రావారః. వృళ్ళ వరణే. దీనిచేత మిక్కిలి
బడును. ౧. ఉత్తరే ఊర్ధ్వాంగే ఆసజ్యత ఇతి ఉత్తరానంగః. వ
గే. మీది యవయవమందు పొందబడునది. ౨. బర్హతీతి బృ
హ. బృహ వృద్ధా. వృద్ధిబొందునది. ౩. సంవీయతే అనేనేతి సం
వ్యే సవరణే. దీనిచేత కప్పబడును. ౪. ఉత్తరాంగే భ
త్తరీయం. ఊర్ధ్వాంగమునండుండునది. ౫. ఉత్తరీయముపేళ్లు.

చోళః కూర్వాసకోఽస్త్రీయామ్,
చుల్యతే అనేన చోళః. చుల ఆచ్ఛాదనే. దీనిచేత దేహము
బడును. ౧. కూర్వరే కపోణౌ అస్యతే కూర్వాసకః. అ. ప్ష. అ
వణే. మోచేతియందు పెట్టబడునది. ౨. స్త్రీపురుషుల కుటు
రవిక, చొక్కాయ. స్త్రీలయొక్క రవికెకు పేళ్లని కొందఱు.
ముదలు పాదములదాక వేసికొను చొక్కాయని కొందఱు.

నిశారస్సృ త్ప్రవరణే హిమానిలనివారణే. ౧౧౮
హిమానిలనివారణే శీతవాయునివారకే ప్రవరణే నీశారశబ్దో
నీ. మంచును గాలిని నివారించునట్టి చీర మొదలయినది నిశార
బడును. నిశీర్యతే శీతాదిక మనేనేతి నిశారః. శ్రౌ హింసాయాం.
మొదలయినది దీనిచేత పోగొట్టబడును. పచ్చడము. దుప్పటి.

భీరుకం వర స్త్రీణాం స్యా చ్చృణాతక మంశుకమ్,

వరస్త్రిణా మర్థోరుకం ఊర్వోగర్హాచ్ఛాదకం అను
తకమిత్యుచ్యతే. వారవనితలయొక్క కాడలను నగము గట్టి
కోక చండాతక మనంబడును. చల్లడము, చండం గుహ్యస్థాన
చండాతకం. అత సాతత్యగమనే. గుహ్యస్థానము నెల్లప్పుడు
యందునది. పుంలింగంబును గలదు. “అర్థోరుకం వరస్త్రి
శ్చండాతకః పుమాన్” అని యనురమాల. ౧.

* స్వాత్త్రిష్వాప్రపదీనం త త్ప్రాప్నోత్యాప్రపదం హి యత్
యద్యస్త్రం స్త్రీణాం ఆప్రపదం పాదాగ్రవర్యంతం వా
తత్ ఆప్రపదీన మిత్యుచ్యతే. ఏకోక వనితలయొక్క మీఁగా
బడునో ఆకోక ఆప్రపదీన మనంబడును. పావడమొదలైనది
ఆప్రపదం ప్రాప్నోతి త్యాప్రపదీనం. త్రి. కాశ్లకొనదనుక
నది. ౧.

* అస్త్రీ వితాన ముల్లోచః.

ఊర్ధ్వదేశే వితన్యతే వితానం. అ. ప్న. తను విస్తార
దిప్రదేశమందు విస్తరింపబడునది. ౧. ఉపరి లోచ్యతే ఉల్లోచ
దర్శనే, మీఁదఁ గానబడునది. ఉల్లాభమని కొందఁ అందు
మేలుకట్టుపేళ్లు. చండువ.

* దూష్యాద్యం వస్త్రవేశ్మని

వస్త్రవేశ్మని దూష్యాద్యం వర్తతే. ఆద్యశబ్దేన పట
గృహ్యంతే. దూష్యాదులయిన శబ్దములు గుడారమందు వ
దూష్యతే స్వతో బహిర్దేశోఽనేనేతి దూష్యం. దుష వైకృ
కంబు వెలుపలిప్రదేశము దీనిచేత దూషింపబడును. ఆద్యశ
పటకుటీరాది శబ్దములు చెప్పబడును. “స్థూలం పటగృహ
పటవాపటకుట్యపి, త్రిషు దూష్యం దూషణీయే క్లిబే వస్త్ర
తర” ఇతి రుద్రః.

* ప్రతిసీరా యవనికా స్యా త్తిరస్కురణీ చ సా.

ప్రతిసీయతే ప్రతిబధ్యత ఇతి ప్రతిసీరా. షిఞ్ బంధమే
గాఁ గట్టబడునది. ౧. యువంత్యత్ర జనా ఇతి యవనికా, జ
జనులు దీనియందుఁ గూడుదురు. సా. జవనికా. ౨. షి

ప్రవర్తము.] సంస్కృతాంధ్రవాగ్భాటనసహితము.

గృహయతీతి తిరస్కరణీ. ఈ. సీ. కప్పునది. 3. తెరచీరపేళ్లు.

పక్ష రాజనంస్కారః-

మాలిన్యపరిమార్జనార్థం కర్తవ్యపరికర్త. న. న. మాలిన్యమును
గొట్టునట్టిక్రియ. ౧. అంగాని సంస్క్రియంతే అనేనేతి అంగసం
స. దీనిచేత అంగములు లెన్నగాఁ జేయఁబడును. ౨. దేహముం
ముఱికిని బోఁగొట్టుటపేళ్లు.

స్వా న్వాన్వి ర్భాజనా మృజా,

మృజ్యతే అనయా మార్జిః. ఇ. సీ. మార్జనా. మృజా చ. మృ
శుద్ధా. దీనిచేత శుద్ధిచేయఁబడును. ౧. ౨. 3. చందనకుంకుమా
చేత దేహమునందలి ముఱికిని బోఁగొట్టుట పేళ్లు.

ఉద్వర్త నోత్సాదనే ద్వే సమే-

ఉద్వర్తతే అనేనాంగమితి ఉద్వర్తనం. వృతు వర్తనే. దీనిచేత
ము తోమఁబడును. ౧. ఉత్సాద్యతే అనేన శరీరమాలిన్యమితి ఉ
దనం. పద్మ విశరణగత్యవసాదనేషు. దీనిచేత శరీరమలము పో
ల్పఁబడును. ౨. నలుఁగుపేళ్లు.

ఆప్లావ ఆప్లవః.

౧౨౧

స్నానమ్-

ఆప్లవతి శరీరమల మనేనేతి ఆప్లావః, ఆప్లవశ్చ. ప్లుష్ గతౌ. శరీ
రము దీనిచేతఁ బోవును. ౧. ౨. స్నాత్యనేన స్నానం. ప్లాశౌచే.
చేత శుద్ధియౌను. 3. స్నానముపేళ్లు.

చర్చా తు చర్చిక్యం స్థాసకః-

చర్చనం చర్చా. చర్చ అధ్యయనే. పూయుట. ౧. చర్చికా
నా సాధు చర్చిక్యం. పూయుటయందు మంచిది. పా. చార్చిక్యం.
శరీరాదా తివ్రతీతి స్థాసకః. స్థా గతినివృత్తే. శరీరాదులయం దుం
నది. 3. కుంకుమ మొదలగువానిపూత.

అథ ప్రబోధనమ్,

అనుబోధః-

ప్రబోధ్యతే కుంకుమాదిగంధోఽనేనేతి ప్రబోధనం. అనుబుధ్య

తే అనేనేత్యనుబోధః. బుధ అవగమనే. దీనిచేతఁ గుంతుమాదుల
బెఱుఁగఁబడును. ౧. ౨. సుగంధ ద్రవ్యములయందు సదాగియు
మళమును బ్రకాశింపఁజేయు తైలాదిద్రవ్యమువేళ్లు.

* పత్ర రేఖా పత్రాజ్ఞలి రిమే సమే.

పత్రాకారా రేఖా పత్ర రేఖా. పత్రరూపమైన రేఖ. ౧. ప
ద్యాకృతిలేఖనే అంగుళ్యాకృతిరపి కపోలాదా భవతీతి పత్రాంగుళి.
సీ. పత్రాదిరూపమును వ్రాయనపుడు కపోలాదులయందు వ్రేళ్ల
ము గలుగును గనుక పత్రాంగుళి. పా. పత్రాకారేణ వలతే
వళిః. వల సంవరణే. పత్రరూపముగా వ్యాపించియుండునది. స్త్రీ
దులందు కస్తూరికాదులచే వ్రాయఁబడుమకరికాపత్రాదుల వేళ్లు.

* తమాలపత్ర తిలక చిత్ర కాణి విశేషకమ్.

ద్వితీయం చ తురీయం చ న స్త్రియామ్-

తమాలపత్రాకృతిత్వాత్ తమాలపత్రం. తమాలపత్రము
నుండునది. ౧. తిలతి స్నిహ్యాతీతి తిలకం. తిల స్నేహనే. మెఱుఁగె
డునది. ౨. చిత్రయతి చిత్రకం. చిత్రమైయుండునది. ౩. విశిష్టశో
నా విశేషకం. శిష్టా విశేషణే. ఒప్పిదముతోఁగూడియుండునది.
ద్వితీయమనఁగా తిలకశబ్దము. తురీయమనఁగా విశేషకశబ్దము. ౪.
దును స్త్రీలింగమందు లేవు. పుం నపుంసకములయందుఁ గలవనుట.
నటిబొట్టువేళ్లు.

* అథ కుజ్జుమమ్.

కాశ్చీరజ న్నాగ్నిశిఖం వరం బాహ్లిక వీతనమ్.

రక్తం సంకోచపిశునం ధీర లోహిత చందనమ్.

శుష్కదళాయాం కుమితి కూయతే కుంకుమం. కు శబ్దే. మ
నప్పుడు కుమని పలుకునది. ౧. కాశ్చీరే జన్తాస్య కాశ్చీరజన్త. స
కాశ్చీరదేశమందుఁ బుట్టినది. ౨. అగ్నిరవ పింగళవర్ణాః శిఖాః కేస
లన్యేతి అగ్నిశిఖం. అగ్నివంటివర్ణము గలయాకరులుగలది. ౩. వి
తే జన్తే రితి వరం. వృత్ సంభక్తా. జనులచేత ఆశ్రయింపఁబడునది.
బాహ్లిక దేశేభవత్వాత్ బాహ్లికం. బాహ్లిక దేశమందుఁ బుట్ట
దీర్ఘమధ్యమని కొందఱు. గు. వీతయతి పంధనాదికా వీతనం. చంద

విషవర్గము. ౬. రక్తవర్ణ త్వత్ రక్తం. ఎఱ్ఱనివన్నెగలది. పక్షి. సంకోచం పిశతి సూచయతి సరికోచపిశునం. తనయొక్క అణు అణు చూపించునది. సంకోచము. పిశునము. అని రెండుపేళ్లుగాఁ జేయవచ్చుదురు. 'బాహ్లికం పీతనం శాంతం పిశునం రుధిరాహ్వా త్తాశ్చరం చ గుడం రక్తం తథా కాలేయకం చ తత్' అని పాల్మ. ౮. దధాతి ధీయతే వా ధీరం. ధరించునది. లేక ధరింపఁబడు మధాక్ష ధారణాదా. ౯. లోహితవర్ణ త్వత్ లోహితం. ఎఱ్ఱనిగలది. ౧౦. చందయత్యాహ్లాదయతీతి చందనం. చది ఆహ్లాద మతోషమును జేయునది. ౧౧. లోహితచందనమని యొక్కపేరు గొండలు. కుంకుమపువ్వుపేళ్లు.

లాటా రాటా జతు క్లీ బే యావోఽలక్తో ద్రుమామయః,

లక్ష్మితే లాటా. లక్ష దర్శనాంకనయోః. కానఁబడియుండునది. క్లీతి ప్రణేన మితి రాటా. రక్ష పాలనే. వ్రణము గలిగినవాని యనునది. పా. రాటా. 'రాటా రక్షణలాక్షయోః' అని నానార్థము. యుతే వృక్షే జతు. ఉ. న. జనీప్రాదుర్భావే. వృక్షములయందుఁ జేయునది. ౩. యాతి వస్త్రాదినా. యావః. యు మిశ్రణేవస్త్రాదులతోఁ జేయునది. ౪. అలతి పాదాదికం అలః. అన క్తి వస్త్రాదిక అక్షః. అల వావక్షశ్చ అలక్షః. అల భూషణాదా. అంజా వ్యక్తిశ్చ కాంతిగ పాదాదుల నలంకరించునది గనుకను, వస్త్రాదులఁ బ్రకాశింపఁజేయు గనుకను అలక్షము. ౫. నిర్వాసత్వాత్ ద్రుమాణాం ఆమయః ద్రు మయః. వృక్షములయొక్కబంక. ౬. లక్కపేళ్లు.

లవణం దేవకుసుమం శ్రీసంజ్ఞమ్-

లూయతే ఛిద్యతే లవంగః. లూణో ఛేదనే. కోయఁబడున . దేవానాం ప్రియం కుసుమం. దేవకుసుమం. దేవతలకుఁ బ్రియ మునుము. ౨. శ్రియ స్సంజ్ఞా అన్య శ్రీసంజ్ఞం శ్రీమహాలక్ష్మీపేళ్లు ౩. కరాంబువుపేళ్లు. లవంగము.

అథ జాయకమ్.

౧౨౫

కాలేయకం చ కాలానుసార్యం చ-

జయతి గన్ధాన్తరమితి జాయకం. ఇతరవాసనలను జయించునది.

పా. జాప (ష) కం. ౧. కాలవర్ణసారత్వాత్కాలేయకం. నల్లవన్నె
గలది. ౨. పా. కాలేయకం. కాలవర్ణేనానుసార్యం కాలానుసార్య
ల్లనివన్నెచేత ననుసరింపఁదగినది. ౩. పచ్చవంటిగంధము పేళ్లు.
గంధద్రవ్యమని కొందఱు.

•

అథ సమార్థకమ్,

వంశ కాగురు రాజార్హ లోహ క్రిమిజ జోజ్జకమ్.

వన్యతే యాచ్యతే వంశకం. వసు యాచనే. ప్రాధింపఁబడు
వన్యతే కామ్యత ఇతి వా వంశకం. వశ కాంతో. కామింపఁబడునది.
వంశికం. ౧. న గురు అగురు. చులకనై యుండునది. పులింగ
గలదు. 'శీతకృత్తేఽగురోర్కదః' ఇతి ప్ర యోగః. ౨. రాజ్ఞాం అర్హః
జార్హం. రాజులకు యోగ్యమైనది. ౩. దృఢసారత్వాత్ లోహం.
మైనచేనగలది. లోహవర్ణత్వా ల్లోహం. లోహమువలె నుండునది.
క్రిమిభి ర్జమ్యతే క్రిమిజం. జము అదనే. క్రిములచేఁ దినఁబడునది.
జోంగకాఖ్యగిరిభవం జోంగకం. జోంగక మనెడువర్వతమందుఁ
నది. ౬. వంశకశబ్దముమొదలు ఈశబ్దవర్వంతము సమాహృత
ద్వయము. అన్నియు నపుంసకములు. అగురుపేళ్లు.

* కాలాగు ర్యగురుః-

కాలం చ తత్ అగురు చ కాలాగురు. ఉ. న. నల్లని ఆ
పు. ౧. కాలాగుర్యేవ అగురు. ఉ. పు. ఆ కాలాగురువే అగురు.
౨. నల్లని యగురుపేళ్లు.

స్యా త్తన్మంగళ్యం మల్లిగన్ధి యత్,

యత్ కాలాగురుమల్లికాగంధి తన్మంగళ్యమిత్యుచ్యతే. ఏ
గురువు మల్లపువ్వులపరిమళముగలిగియుండునో అది మంగళ్యమను
ను. మంగళే సాధు మంగళ్యం. న. ప. సీ. శుభమందు మంచిది. మల్ల
పులవాసన గల కృష్ణాగురు.

* యక్షధూప స్పర్జరసోఽరాశ సర్వరసావపి.
బహురూపోఽపి-

యక్షప్రియో ధూపః యక్షధూపః. యక్షులకుఁ బ్రియమైన
ధూపము. ౧. సర్వప్రకృత్య రసః సర్వరసః. సర్వమును పృక్షముయొ

౧. అర్యతే ప్రీత్యా అరాళః. ఋ గతౌ. ప్రీతితోః గూడియుం
పా. రాతి ప్రీతిం రాళః. ప్రీతి నిచ్చునది. ౩. సర్వో రసో
౨. సర్వరసః. రసమనఁగాఁ బరిమళము. సర్వమైనపరిమళము
౪. బహువిధం రూపం స్వభావోఽస్య బహురూపః. బహువి
రూపము గలది. ౫. సజ్జరసముపేళ్లు.

అథ వృకధూప కృత్రిమధూపకౌ,
వృణోతి విశ్వమితి వృకసూర్యః తత్ప్రియో ధూపః వృకధూ
ప్యమును వ్యాపించువాఁడు గనుక వృకుఁ డనఁగా సూర్యుఁడు,
ముఁ బ్రియమైన ధూపము. ౧. కరణేన నిర్వృత్తః కృత్రిమః స
ధూపశ్చ కృత్రిమధూపకః. పాకాదిక్రియలవలన నైన ధూప
౩. అనేకపరిమళవస్తువులఁ గూర్చిచేయఁబడిన ధూపద్రవ్యముపేళ్లు.

తురుష్కః పిండక స్థిల్లో యావనోఽపి-
తురుష్కదేశే భవః తురుష్కః. తురుష్కదేశమందుఁ బుట్టిన
పిండాకారత్వాత్పిండకః. ముద్దగా నుండునది. ౨. సిల్యతే ఉ
పతే స్థిలః. పిల ఉంచే. ఉంఛ ఉచ్చయనం. అందుగుమ్రాఁకు
గూర్పఁబడునది. ౩. యవనదేశే భవః యావనః. తురుష్కదే
ముఁ బుట్టినది. తురుష్కదేశమందుఁ బుట్టినయందుగుబంకతోఁ
ధూపద్రవ్యము పేళ్లు.

అథ పాయసః.

౧౨౮

శ్రీవాసో వృక్షధూపోఽపి శ్రీవేష్ట సరళద్రవౌ,
సరళదేవదారు పయోవికారా త్పాయసః. సరళదేవదారువుల
పాలవలనఁ బుట్టినది. ౧. సాభాగ్యహేతుత్వేన శ్రియః వాసః
స. సాభాగ్యకారణ మగుటచేత లక్ష్మికి స్థానమైనది. ౨. వృ
ణో ధూపః వృక్షధూపః. వృక్షమువలనఁ బుట్టినధూపము. ౩.
వా వేష్టతే శ్రీవేష్టః. వేష్ట వేష్టనే. శ్రీమహాలక్ష్మిచేత చుట్టఁబడు
౪. సరళవృక్షస్య ద్రవో నిర్మాసః సరళద్రవః. సరళవృక్షముయొ
ంక. ౫. దేవదారుబంకతోఁ జేసిన ధూపద్రవ్యముపేళ్లు.

మృగనాభి ర్మృగమదః కన్తూరీ చ-

మృగనాభిభవత్వాత్ మృగనాభిః. ఇ. పు. మృగముయొక్క నాభి

వలనఁ బుట్టునది. “ముఖ్యరాట్ తుత్రయోః పుంసి నాభిః స
గ కేద్వయోః” అను త్రికాండశేషవచనమువలన స్త్రీలింగంబు
లదు. ౨. మృగస్య మదో మృగమదః. మృగముయొక్క మదము
కే స్తూయతే కస్తూరీ. సీ. మృఖ స్తుతౌ. శిరస్సునందు స్తూ
చేయఁబడునది. ౩. కస్తూరిపేళ్లు.

* అథ కోలకమ్.

కకోలకం కోశఫలమ్-

కోలం బదరీఫలం. తత్సదృశత్వా త్కోలకం. కోలమ
రేఁగుపండు. అట్టియాకారము గలది. ౧. కకస్తేఽత్రేఽతి కకో
దీనియం దాశతోనుందురు. కక తాత్ప్రే. పా. కకోలకం. తకో
గింజను జాట్టియుండునది. ౨. కోశే శింఖ్యాం ఫలాని బీజా నృన్మ
ఫలం. కోశమనఁగా విత్తులకు ఆధారము. అందు విత్తులు గలవి
తకోలపుచెట్టుపేళ్లు. దానిఫలమని కొందఱు.

* అథ కర్పూర మస్త్రీయామ్,

ఘనసార శ్చంద్రసంజ్ఞ స్థితాభ్రో హిమవాలుకా.

కల్పతే సుఖాయ కర్పూరం. అ. ప్న. కృపూ సామర్థ్యే. మ
కలుగచేయుటకొరకు సమర్థమైనది. శీతలత్వేన ఘనతుల్యసా
ద్ధనసారః. శీతలమాటచేత ఘనమువంటిసారముగలది. ౨. క
త్వేన చంద్రస్య సంజ్ఞా యస్య సః చంద్రసంజ్ఞః, ఆహ్లాదకర మా
చంద్రునియొక్క పేళ్లు తనకు పేళ్లుగాఁగలది. ౩. స్థితాభ్రసదృశతా
తాభ్రః. తెల్లనిమేఘమువలె నుండునది. పా. స్థితాభ్రః. ౪. వాలుకా
శత్వాద్వాలుకా. హిమా చ సా వాలుకా చ హిమవాలుకా. మ
లఁ జల్లనై యిసుకపంటి యాకారముగలది. ౫. కర్పూరముపేళ్లు.

* గంధసారో మలయజో భద్రశ్చ శ్చంద్రసంజ్ఞస్త్రీయామ్

గంధేన సారః గంధసారః. పరిమళముచేత సుత్కృష్టమైనది.
మలయశైలే జాతః మలయజః. జనీ ప్రాదుర్భావే. మలయమృ
నందుఁ బుట్టినది. ౨. భద్రా శ్రీ శ్శోభాఽస్య భద్రశ్రీః. ఈ. పు
న్వరూపమైనయొప్పిదము గలది. ౩. చందయతీతి చందనః. ప్న.
ఆహ్లాదనే. ఆహ్లాదమును జేయునది. ౪. చందనముపేళ్లు.

తైలవర్ణక గోశీర్షే హరిచందన ముస్త్రియామ్. ౧౩౧

మలయైక దేశే తైలవర్ణాఖ్యగిరౌ భవం తైలవర్ణకం. మలయమున
వ మైనతైలవర్ణమును పర్వతమందుఁ బుట్టినది. మిక్కిలిచల్లనైన
చందనము. ౧. గోశీర్షాకారే మలయశృంగేభవం గోశీర్షం. గోవుశిర
పై మలయశృంగమందుఁబుట్టినది. మిక్కిలి వాననగల చందనము.
చందనం చందనం హరిచందనం. ఆ. ప్న. కపిలవర్ణము గలచందనము.
పండువానన గల పసుపువన్నె గలచందనము. ఈ ౩ ను పసపు
గల శ్రీగంధము పేళ్ళని కొందఱు.

తైలవర్ణీతు పత్రాక్షం రజ్జనం రక్తచందనమ్,
చందనం చ-

తైలవర్ణవ వర్ణాన్యస్యా స్తైలవర్ణీ. ఈ. సీ. నకారాంతపుల్లింగమని
య. నువ్వులవంటి యాకులుగలది. ౧. పత్రే మకరికాపత్రే అంగతి
గం. మకరికాపత్రాదులను బొందునది. ౨. రంజయతీతి రం
రంజ రాగే. రక్తిమను జేయునది. ౩. రక్తం చ తచ్చందనంచ రక్త
చ. ఎఱ్ఱనిచందనము. ౪. నిర్గంధత్యేన కుత్సితం చందనం కుచం
నిర్గంధమాటచేత కుత్సితమైనచందనము. కా భువి జాతం చం
వా కుచందనమ్. భూమియందుఁ బుట్టినచందనము. ౫. ఎఱ్ఱని
ముపేళ్లు.

అథ జాతీకోశ జాజీఫలే సమే. ౧౩౨

జాత్యాః లతావిశేషస్య కోశం జాతీకోశం. జాత్యాః ఫలం
య. జాతీలతయొక్క ఫలము ౧. ౨. జాజికాయపేళ్లు.

కర్పూరాగరు కస్తూరీ తక్కోలై రక్షకర్దమః,
కర్పూరాగరుకస్తూరీ తక్కోలైః కృతః యక్షకర్దమ ఇత్యుచ్యతే.
కర్పూరము, అగరువు, కస్తూరి, తక్కోలము, వీనితోడఁగూడిన గంధ
యక్షకర్దమమనంబడును. యక్షప్రియత్వా దార్ద్రత్యేన కర్దమతు
వచ్చు యక్షకర్దమః. యక్షప్రియమై ఆర్ద్రత్వముచేత పంకతుల్య
మగునది. “కర్పూరాగరు కస్తూరీ తక్కోల ఘృస్మణాని చ,
మిదం సర్వం యక్షకర్దమ ఉచ్యతే.”

కాశానులేపనీ ప ర్తిః-

గాత్రమనులివ్యతే అనయా గాత్రానులేపనీ. ఈ.నీ. లి. హే. దీనిచేత పూయఁబడును. ౧. వర్త్యతే శక్తిక్రియతే శరీరవర్తి. ఇ.నీ. వృతు వర్తనే. దీనిచేత శరీరము నునుపుగాఁ జేయఁ ౨. కలువఁబడిన చాల సుగంధద్రవ్యములముద్ద (వడియము) చే

* వర్ణకం స్యా ద్విలేపనమ్.

వర్ణాంతరం కరోతీతి వర్ణకం. వర్ణాంతరమును జేయఁ విలివ్యతే గాత్రమనేనేతి విలేపనం. లివ ఉపదేహే. దీనిచే పూయఁబడును. ౨. మైపూతకొఱకు మెదిసినగంధాదులపేర్లు ను మైపూతపేర్లు ని కొందఱు.

* చూర్ణాని వాసయోగా స్ఫురిః-

చూర్ణ్యంత ఇతిచూర్ణాని. అ.న. చూర్ణ పేషణే. నూఱు ౧. వాసాయ సురభీకరణాయ యుజ్యంత ఇతి వాసయోగాః. అ. జో యోగే. వాసనకొఱకుఁ గూర్చఁబడునది. ౨. గంధపుఁబడి

* భావితం వాసితం త్రిషు,

భావ్యతే సురభిద్రవ్యైరితి భావితం. భువో అవకల్మశే. ద్రవ్యములచేతఁ జేయఁబడినది. ౧. వాన్యతే గంధద్రవ్యైరితి గంధద్రవ్యములచేత వాసింపఁబడునది. ౨. ఈ ౨ ను త్రి. కట్టినవస్తువు.

* సంస్కారో గన్ధమాల్యాద్యై ర్యః స్యా త్త దధివాసనమ్.

గంధమాల్యధూపాద్యైః వస్త్రతాంబూలాదీనాం యన్త రః. తత్ అధివాసనమిత్యుచ్యతే. గంధమాల్యాదులచేత వస్త్ర బూలాదులయొక్క సంస్కారము అధివాసన మనంబడును. అథ ఇత్యధివాసనం.

* మాల్యం మాలా స్రజౌ మూర్ధ్ని ౨-

మల్యతే ధార్యత ఇతి మాల్యం. మల మల్ల ధారణే. బడునది. ౧. మాం లక్ష్మీం లాతీతి మాలా. లా దానే. ఒప్పదము నది. ౩. సృజ్యతే స్రక్. జ. సీ. సృజ విసగ్ధే. విడువఁబడునది. ౩. నందలి పువ్వులదండపేర్లు. కంతాదులయందలి పువ్వులదండము

కేమధ్యే ప్రచ్ఛన్న తేన స్థాపితం మాల్యం గర్భక ఇత్యు
 వెండుకలయందు కావరాకుండునట్లు ముడిచినదండ గర్భక మ
 ము. గర్భక్రియత ఇతి గర్భకః. వెండుకలలోపల చేయబడునది.
 ప్రభృష్టకం శిఖాలమ్బి-
 శిఖాలంబి మాల్యం ప్రభృష్టక మిత్యుచ్యతే. జట్టున పేలాడెడు
 ప్రభృష్టక మనంబడును. కేశమధ్యాత్ ప్రభృష్టం ప్రభృష్టకం.
 కలవలన జాతినది.

పురో న్యస్తం లలామకమ్. ౧౩౫
 పురో న్యస్తం లలాటోపరి గతం మాల్యం లలామక మిత్యు
 నొసటిమీఁదఁ బడునట్లు ముందరిభాగమునఁ గట్టబడినదండ
 మక మనంబడును. బాసికము. లలం విలాస మమతి లలామకం.
 గత్యాదిషు. విలాసమును బొందియుండునది.

ప్రాలంబ మృజులమ్బి స్యా త్కణ్ఠాత్.
 కంఠాద్భాగవేనోరసి లంబమానం మాల్యం ప్రాలంబ మిత్యుచ్య
 మెడనుండి చక్కగా నురస్సునందు వ్రేలుచుండు దండ ప్రాలంబ
 మునది. ప్రాలంబతే. ప్రాలంబం. లబి లంబనే. మిక్కిలి వ్రేలాడునది.
 వైకక్షకం తు తత్,

య త్తిర్యక్ షీప్త మురసి-
 ఉరసి యజ్ఞోపవీతాకారేణ య త్తిర్యక్ షీప్తంతన్తాల్యం వైకక్ష
 మిత్యుచ్యతే. ఉరస్సునందు జన్నిదమువలె నడ్డముగా వేసుకొన్నదండ
 మక మనంబడును. కత్ డ్విగతం వికక్షం నక్షః పృష్ఠభాగం చ. తత్ర
 వైకక్షకం. కక్షమువలనఁ బాసినది గనుక వికక్ష మనగా తొ
 విపులు. అం దుండునది. సా. వైకక్ష్యకమ్.

శిఖా స్వావీడ శేఖరా. ౧౩౬
 ఆవీడ్యతే దృఢం బంధే నేత్యావీడః. వీడ అవగాహనే. లెస్సగాఁ
 బడచే బీడింపబడునది. శిఖరం శిరోఽగ్రం తస్యాయమితి శేఖరః.
 మీఁద నుండునది. శిఖమీఁదఁ జట్టబడినదండపేళ్లు.

రచనా స్యా త్పరిస్పందః-
 రచ్యతే రచనా. రచ ప్రయత్నే. మునుపటిశృంగారమందు

యత్నముచేయఁబడినది. పరితఃస్పందః శరీరవ్యాపారః. పరిస్పందః
కించిచ్ఛలనే. అంతట ఇంచుకంత శరీరచలనము పరిస్పందము. ప
ల్యాదులచేత నై సశృంగారమునందు విశేషమును బుట్టించుటవేల్

* ఆభోగః పరిపూర్ణతా,

వస్తునః గుణాదేర్వా పరిపూర్ణతా సమగ్రత్వం ఆభోగ
చ్యతే. వస్తువులయొక్కగాని గుణాదులయొక్కగాని నిండు
దుట ఆభోగమనంబడును. ఆభుజ్యతే అనేన ఆభోగః. భుజ పా
వహారయోః. దీనిచేత భుజింపఁబడును.

* ఉపధానం తూపబర్హః-

ఉపధీయతే శిరోఽత్రేతి ఉపధానం. దు ధాక్ ధా
యోః. దీనియందు శిరస్సు పెట్టఁబడును. ఉపబృహ్యతే ఉప
శిరోఽత్రేతి ఉపబర్హః. బృహ బృద్ధా. దీనియందు శిరస్సు
డును. తలగడవేల్లు.

* శయ్యాశూం శయనీయవత్.

* శయనమ్-

శేతే అస్యామితి శయ్యా. శయనీయం శయనం చ. శ
షే. యథా శయ్యాశూం శయనీయశబ్దః. తథా శయనశబ్ద
వతి ప్రత్యయార్థః. దీనియందు నిద్రితులు. పానువువేల్లు. పటువు

* మచ్చ పర్యజ్కు పల్యజ్కుః ఖట్వయా సమా,
మచ్చ్యతే సరోఽనేన మచ్చః. మది ధారణోచ్చా
నేషు. దీనిచేత సరుడు ధరింపఁబడును. పరితః అజ్క్యతే ఉప
నా లక్ష్మ్యశిథి పర్యంకః. పల్యంకశ్చ. అకి లక్షణే. దీనియందు
గాదులచేత సరుడు కావఁబడును. ఖట్వతే కాంక్ష్యతే ఖట్వా.
కాంతోయాం. కాంక్షింపఁబడునది. ర. ఘంచమువేల్లు.

* గేన్దుః శన్దుకః-

గాతే గేండుకః. గాజ్ గతే. రివ్యనః బోవునది. గే గగ
దురివ గేండుకః. గగనమందు చంద్రునివలె నుండును. గ. స్కం
వీడ్యత ఇతి కండుకః. పా. కండుకః. స్కందిర్ గతిశోషణయో.
పఁబడునది. కండువేల్లు. బంతి

దీపః ప్రదీపః-

దీప్యతే అనేన దీపః, ప్రదీపశ్చ. దీపీ దీప్తా. దీనిచే బ్రకాశించుటను. ౧. ౨. దీపముపేళ్లు.

వీర మూననమ్.

౧౩౮

వీర్యతే సంశ్లిష్యతే వీరం. వీర సంశ్లేషణే. పాండవబడునది. ౧. శ్రేయస్సం. ఆన ఉపవేశనే. దీనియందుఁ గూర్చుందురు. ౨. పేళ్లు.

సముద్రక సంపుటకః-

సమ్య గుద్గచ్ఛతీతి సముద్రకః. గమ్ ౭ గతౌ. లెన్నగా నున్నతత్వ బొందునది. ౧. సంపుట్యతే సంశ్లిష్యతే విధానేనేతి సంపుటకః. సంశ్లేషణే. మూతత్థోడఁ గూడియుండునది. ౨. కరాటముపేళ్లు.

ప్రతిగ్రాహః పతద్ధిహః.

చర్చితం తాంబూలాదికం ప్రతిగృహ్యతీతి ప్రతిగ్రాహః. భక్షిత తాంబూలాదులను గ్రహించునది. పతత్తాంబూలరసాదికం గృహ్యతద్ధిహః. గ్రహ ఉపాదానే. పడుచుండెడు తాంబూలరసాదులించునది. తమ్మపడిగెముపేళ్లు.

ప్రసాధనీ కజ్జతికా-

ప్రసాధ్యంతే కేశాః అసయేతి ప్రసాధనీ. ఈ.సీ. రాధ సాధ సంసి సీచేత వెండ్రుకలు లెన్నగాఁజేయుటను. ౧. కజ్జతేకేశా కంక కగతౌ. కేశములనుబొందునది. ౨. దువ్వెనపేళ్లు. చిక్కంటియును.

పిష్టాతః పటవానకః.

౧౩౯

పిష్టం పిష్టత్వం అతతి పిష్టాతః. అత సాతత్యగమనే. చూర్ణరూ పు బొందియుండునది. ౧. పటాః ప్లాస్యంతే అనేన పటవానకః. కో దీనిచేత వానన కట్టబడును. ౨. వస్త్రములకు వాననకట్టు వస్తువు.

దర్పణే ముకు రాదర్శా-

దృప్యతే అనేన సువేషాభిమానా దితి దర్పణః. దృప దృప్తా. దీని మంచివేషాభిమానమునలన గర్వింతురు. ముకురసాహచర్యముచేత నిగము. ౧. మంక్యతే అనేన ముకురః. ముకి మండనే. దీనిచేత నలంకరించుదురు. పా. ముకురః. ౨. ఆదృశ్యతేఽస్మిన్నాత్మ నః ప్రతిబింబమితి

అదర్శం. దృశ్యే ప్రేక్షణే. దీనియందు తననీడకానబడును. 3. అర్థం

*

వ్యజనం తాళవృత్తకమ్,

వ్యజ్యతే శ్రమోఽపనీయతే అనేనేతి వ్యజనం. అజ గ
యోః. దీనిచేత బడలిక పోగొట్టబడును. ౧. తాళవృత్తవద్యం
తి తాళవృత్తకం. తాటితోడి మెనంటి తొడిమగలది. ౨. వినక

బ్రహ్మ వర్గము.

* సంతతి. గోత్ర జనన కులా న్యభిజ నాన్వయా, వంశోఽన్వవాయ సంశాసన:-

సంతత్యతే అనయాసంతతిః. సీ. తను విస్తారే. దీనిచేత విస్త
డును. ౧. కూయతే శబ్దవ్యతే గార్హస్థ్యవస్థిష్ఠ ఇతి గోత్రం. గుప్త శబ్దే
డు వస్థిష్ఠుడు అని పలుకబడునది. ౨. జన్యతే ఉత్తరోత్తర
జననం. జనీ ప్రాదుర్భావే. ఉత్తరోత్తరము దీనివలన బుట్టుడు
కుల్యతే బంధువర్గోఽనేనేతి కులం. కులసంస్త్యానే. బంధువర్గము
గూర్చబడును. ౪. అభిజన్యతే అనేనేతి అభిజనః. దీనిచే బుట్ట
గి. అనీయతే అనేనేతి అన్వయః. ఇన్ గతో. దీనిచేత సంబ
బడును. ౬. వన్యతే యాచ్యతే వంశః. వను యాచనే. అహ
నది. ౭. అనీయతే పూర్వః పరశ్చేతి అన్వవాయః. ఇన్ గతో
ర్వము పరము. అని అన్వయింపబడునది. ౮. సంతత్యతే సంత
తను విస్తారే. విస్తరింపబడునది. ౯. వంశముపేర్లు.

*

వర్ణా స్ఫుర్యా ర్భావ్యాదయః.

వర్ణ్యంతే కపిలారుణ వీతనీలవర్ణములచేత స్తోత్రముచేయబడునది.
సుతో. కపిలారుణ వీతనీలవర్ణములచేత స్తోత్రముచేయబడునది.
లా శ్చారుణాః వీతాః కృష్ణా శ్చేతి పృథక్పృథక్, బ్రాహ్మణా
యా వైశ్యా శ్చూద్రా శ్చేతి వివక్షితాః" ఇతి శ్రీవిష్ణుపురాణే,
వర్ణాశ్చత్రియవైశ్యశూద్రజాతులు.

* (విప్ర క్షత్రియ విట్కూద్రా శ్చాతుర్వర్ణ్య మితి స్మృతమ్)

CC-0 (బ్రహ్మవిద్య) విజ్ఞాన కలెక్షన్ డిజిటైజ్డ్ బై eGangotri

ప్రశ్నము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

వర్ణా వర్ణాః చాతుర్వర్ణ్యం. నాలుగు జాతులు గనుక చాతుర్వర్ణ్యము).

రాజవీజ రాజవంశ్యః-

రాజ్యం బీజమువ్వేతి రాజవీజ. న. పు. రాజవీర్యముగలవాడు. కులే భవో రాజవంశ్యః. రాజవంశమందు బుట్టినవాడు. ౨. కులమున బుట్టినవానిపేళ్లు.

బీజ్యస్తు కులసంభవః.

౨

బీజ కులే జాతో బీజ్యః. కులే సంభవోఽన్య కులసంభవః. మందు బుట్టినవాడు గనుక బీజ్యుడు, కులసంభవుడు. ౧. ౨. కులనోకులమందు బుట్టినవానిపేళ్లు.

మహాకుల కులీ నార్య సభ్య సజ్జన సాధవః,

మహాకులే జాతో మహాకులః. మహాకులమందు బుట్టినవాడు, మహాకులః. ౧. కుల స్యాపత్యం కులీనః. మంచికులమందు పుట్టినవాడు. ౨. పాపకర్తృభ్యః ఆరాద్ధూరా ద్యాతః ఆర్యః. పాపములనుండి దూరముగా బోవువాడు. అరిణీయః అభిగమ్యోవాహితః. ఋ గతౌ. పొందఁదగినవాడు. ౩. సభాయాం సాధుః సభ్యః. మందు మంచివాడు. ౪. సంశ్చసౌ జనశ్చ సజ్జనః. మంచిజనుడు. ౫. సాధోతి పరకార్యం సాధుః. ఉ. పు. రాధ సాధ సంసిద్ధా. పరకార్యమును సాధించువాడు. ౬. మంచికులమందు బుట్టినవాని

బ్రహ్మచారి గృహీ వానప్రస్థ భిక్షు శ్చతుష్టయే.

౩

ఆశ్రమోఽస్త్రీ-

బ్రహ్మ వేదః తదధ్యయనార్థం వ్రతమపి బ్రహ్మ. తచ్చరతీతి బ్రహ్మచారి. న. పు. బ్రహ్మ మనఁగా వేదము. తదధ్యయనార్థమైన బ్రహ్మను బ్రహ్మము. దాని నాచరించువాడు. ఆబ్రహ్మచారి నాలుగు ధర్మముగలవాడు. గాయత్రీ బ్రహ్మచారి. ప్రజాపత్యబ్రహ్మచారి. కబ్రహ్మచారి. వైష్ణికబ్రహ్మచారి. గృహం భార్య నాస్యాస్తీతి బ్రహ్మచారి. న. పు. గృహమనఁగా భార్య ; అది గలవాడు. ఆగృహస్థుడు. బ్రహ్మచారి. శాలీనవృత్తి. యాయావరుడు. ఘోరసన్యాసి. అని ౪

తెఱఁగులు. వనప్రథమే వనైకదేశే భవో వానప్రథః - వనైక
దుండువాడు. అవానప్రథుడు బొడుంబరుడు, భేననుడు, సం
పార్థముడును అని నాలుగుభేదములు గలవాడు. భిక్షు, భిక్ష
భిక్షుః. ఉ. పు. భిక్ష భిక్షాయాం. యాచించువాడు. నన్నా
నన్నాసి కుటీచకుడు, బహూదకుడు, హంసకుడు, పరమహం
డు అని నాలుగు తెఱఁగులు గలవాడు. ఇ ట్లీనాలుగుశబ్దములును
ముగా బ్రహ్మచారికి, గృహస్థునికి, తపస్వికి, నన్నాసికినివేళ్లు.
వ్రాచర్యాదులు ర ఆశ్రమము లందురు. ఆ శ్రామ స్తస్త్రిన్నితి ఆ
ల. పు. శ్రమ తపసి భేదే చ. దీనియందుఁ దపోయక్తు లగుదురు.

* ద్వీజా త్యగ్రజన్త భూదేవ బాడబాః,
విప్రశ్చ బ్రాహ్మణః-

దేహోత్పత్త్యుపనయనాది లక్షణే ద్వే జాతీ జన్తనీ అస్మే
జాతీ. ఇ. పు. దేహోత్పత్త్యుపనయనాది సంస్కారము లనెడు
జన్మములు గలవాడు. ౧. బ్రాహ్మణో ముఖే అగ్రే జన్తాన్యేతి అగ్ర
న. పు. బ్రహ్మయొక్క ముఖమందు మొదటిజన్మము గలవాడు. ౨. ద
వ్యతిబ్రహ్మవర్చసా భూదేవః. దివు క్రిడాదా. బ్రహ్మవర్చస్సుచేత
యందుఁ బ్రకాశించువాడు. ౩. బాడబాగ్నిరివాత్పప్తా బాడబ
బాగ్నివలఁ దృప్తిలేనివాడు. బడబా బ్రాహ్మణీ. తస్యా అపత్య
బాడబః. బడబయనఁగా బ్రాహ్మణ స్త్రీ, దానివలనఁ బుట్టినవాడు.
బా కుంభదాన్యశ్వా స్త్రీవిశేషా ద్వీజాంగనా" అని రభనుడు.
విశేషేణ పాపేభ్యః ఆత్మానం పరం చ పాతీతి విప్రః. పా ర
తన్నును పరునిని విశేషముగాఁ బాపమునుండి రక్షించువాడు.
బ్రాహ్మణీ పరబ్రాహ్మణీ నిష్ఠావత్త్వాత్ బ్రాహ్మణః. పరబ్రహ్మ
నిష్ఠగలవాడు. బ్రాహ్మణః కులే భవత్వాద్వా బ్రాహ్మణః, బ్రహ్మ
మందుఁ బుట్టినవాడు. ౬ బ్రాహ్మణునివేళ్లు.

* అసా షట్కర్తా యాగాదిభి ర్యుతః.

అసా బ్రాహ్మణః యాగాదిభిర్యుతశ్చేత్ షట్కర్తేత్యుచ్చా
ఈబ్రాహ్మణుడు యాగాదు లైనయాజుకర్తలతోఁ గూడినవాఁ డగు
షట్కర్త యనంబడును. షట్ కర్త్యాణ్యుచ్చేతి షట్కర్త. న. పు. ౧

శ్రుతి. సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

వాధ్యయనాధ్యాపకదాన సత్తిగ్రహములనెడి వట్కర్తములు
 ౧. "యాజనం యాజనం దానం విశిష్టాచ్చప్రతిగ్రహః, అధ్యా
 వాధ్యయనం విప్రకర్త ప్రకీర్తిత" మితి స్మృతిః.

వాన్విపశ్చి ద్దోషజ్ఞ సుం త్సునీః కోవిదో బుధః,
 తో మనీషీ జ్ఞః ప్రాజ్ఞ సుంఖ్యావా పద్ధితః కవిః.

౫

మాం త్సురీః కృతీ కృష్టి ర్లబ్ధవర్ణో విచక్షణః,

వేత్తి సర్వం విద్యాం. స. పు. సర్వము నెఱిగినవాడు. ౧.

పర్వం చేతతీతి విపశ్చిత్. త. పు. చితి సంజ్ఞానే. విశేషము

మను నెఱుంగువాడు. ౨. దోషం జానాతీతి దోషజ్ఞః. జ్ఞా

ధనే. దోషము నెఱిగినవాడు. ౩. పావం శ్యతీతి స. త. పు.

ప్రకర్తణి. పాపమును జెఱుచువాడు. ౪. శోభనం ధ్యాయతీతి

ఈ. పు. ధ్యై చింతాయాం. లెన్నగా విచారించువాడు. ౫.

మన వేత్తితి కోవిదః. విద జ్ఞానే. ఇది అది యునునియమములేక

నెఱిగినవాడు. ౬. సర్వం బుధ్యతే బుధః బుధ అవగమనే. అన్ని

గినవాడు. ౭. ప్రశస్తాం ధియం రాతీతి ధీరః. రా ఆధానే. మంచి

గ్రహించువాడు. ౮. మనీషా ౭స్యాస్తీతి మనీషీ. స. పు. బుద్ధి

వాడు. ౯. జానాతీతి జ్ఞః. ఎఱుంగువాడు. ౧౦. ప్రకర్షణ జానాతీతి

ప్రజ్ఞ ఏవ ప్రాజ్ఞః జ్ఞా అవశోధనే. మిగుల నెఱుంగువాడు. ౧౧.

సంఖ్యా విచాణా ౭స్యాస్తీతి సంఖ్యావా. త. పు. మంచి

ముగలవాడు. ౧౨. పండతే జానాతి పండితః. పడి గతౌ.

గువాడు. సర్వే గత్యర్థాః. జ్ఞానార్థాః. పండా ధీ రన్య సంజాతా

పండితః. పండ మనఁగా బుద్ధి; అది గలవాడు. ౧౩. కనతే చాతు

కవిః కబ్బ పద్ధే. వబయో రభేదః. చాతుర్యముచేత పర్చించు

పు. ౧౪. ధీ రస్యాస్తీతి ధీమా. త. పు. బుద్ధిగలవాడు. ౧౫.

ప్రేరయతి సత్కర్తణీతి సూరిః. ఇ. పు. పూ ప్రేరణే. సత్కర్త

యదు. ప్రేరేపించువాడు. పా. సూరీ. స. పు. "సూరీ విచక్షణః.

అభిధానవాలయము నకారాంతము. ౧౬. కృశం జ్ఞాన మచేన

స. పు. జ్ఞానము వీనిచేత జేయుబడును. ౧౭. కర్షతి నిష్కర్షతి

. ఇ. పు. కృష విలేఖనే. సర్వమైనయరమును నిష్కర్షించువా

డు. ౧౫. లబ్ధః వర్తః స్తుతి ర్యేన లబ్ధవర్తః. వర్త స్తుతౌ. పాండవః
గలవాడు. ౧౬. విశేషేణ చప్తే విచక్షణః. చక్షిజ్ న్యక్తాయాం
విశేషముగాఁ బలుకువాడు. ౨౦. విద్వాంసునిపేళ్లు.

* దూరదర్శీ దీర్ఘదర్శి-

అప్రత్యక్ష మపి ఊహేన పశ్యతీతి దూరదర్శి. స. పు. దీర్ఘ
తీతి దీర్ఘదర్శి. స. పు. ప్రత్యక్షముగాని దూరమైన యర్థములను బు
జూచువాడు. ౧. ౨. దేశకాలవ్యవహితము లై నయర్థములను బు
జూచువానిపేళ్లు. ఇవియును విద్వాంసునిపేళ్లే యని కొందఱు.

* శ్రోత్రియ చ్ఛాన్దసౌ సమా.

శ్రుతిం అధీతే శ్రోత్రియః. ౧. ఛందోఽధీతేఛాందసః. సే
యనముచేసినవాడు. ౨. వేదముఁ జదివినవానిపేళ్లు.

* ఉపాధ్యాయోఽధ్యాపకః-

ఉపేత్యాధీయతే అస్తాదితి ఉపాధ్యాయః. సమీపమును
యీనినలన నధ్యయనము చేయుదును. ౧. అధ్యాపయతి అధ్యా
ఇజ్. అధ్యయనే. అధ్యయనముచేయుచువాడు. ౨. వేదముఁ
చువానిపేళ్లు.

* అథ స్యాన్నిషేకాదికృద్గురు,

నిషేక మనఁగా గర్భాధానము. అది మొదలగుకర్తవ్య
జేయు తండ్రిగురు వనంబడును. అదిశబ్దముచేత నీమంత్రోపనయనా
గ్రహింపఁబడుచున్నవి. గృణాతి ఉపదిశతి గాయత్రాదికం గురు
పు. గృశబ్దే. గాయత్రాదుల నుపదేశించువాడు.

* మన్త్రవ్యాఖ్యాకృదాచార్యః-

మంత్ర మనఁగా కల్పమూత్రాదినహిత మైన వేదము. దా
ధ్యయనము చేయించి యర్థమును దెలియఁజెప్పవాడు ఆచార్యు
బడును. ఆచారం గ్రాహయతీతి ఆచార్యః. సంప్రదాయమును గ్ర
హింపజేయువాడు. “ఉపనీయ తు యః పూర్వం వేద మధ్యాపయే
జః, సాగ్రం చ సరహస్యం చ త మాచార్యం విదుర్బుధాః” ఇతి వ

* ఆదేష్టా త్వధ్వశే వ్రతీ.

అధ్వరమనగా యజ్ఞము. తద్విషయ మైనయపదేశముచేయు
 ము ఆదేశ్య యనంబడును. ఆదిశ త్యాదేష్టా. ఋ. పు. దిశ అతి
 అధ్వరవిషయ మైనప్రక్రియను బోధించువాడు. ౧. బ్రహ్మచారిణః
 మస్యా స్తీతి వ్రతీ. న. పు. బ్రహ్మచారివ్రతముగలవాడు. ౨. య
 మస్యా. ఋ. పు. యజమానశ్చ. యజ దేవపూజానంగతికరణదా
 యాగముచేయువాడు. ౩. ర. యజ్ఞకర్తపేళ్లు. ర యజ్ఞకర్తపే
 ందఱు. అప్పుడు ఆదిశ త్యుత్పత్తిజో యాగే నేష్ట్యనంపాదనాయ
 మతి ఆదేష్టా. దిశ అతినర్జనే. తన యాగకార్యములలో ఋత్విజ
 నియమించువాడు అని వ్యుత్పత్తి.

న సోమవతి దీక్షితః,

దీక్షాఽస్య సంజాతా దీక్షితః. దీక్షగలిగినవాడు. ౧. సోమము
 ముక్తమందు కర్తయైనవాడు.

ఇత్యశీలో యాయజూకః-

యజన మిజ్యా తదేవ శీలం యస్య నః ఇజ్యాశీలః. ౧. పునః
 యాగకరణశీలో యాయజూక ఇత్యుచ్యతే. ౨. ఇజ్యయనగా
 గము. పలుమాఱు యజ్ఞము సేయుటయే స్వభావముగాఁ గలవాడు
 మజూకుఁ డనంబడును. పౌనః పున్యేన యజతే యాయజూకః.
 దేవపూజదా. పలుమాఱు యాగము సేయువాడు. ౧, ౨.

యజ్వా తు విధి నేష్టవా. ౩

విధినా యథాశాస్త్రం నివర్తితయాగో యజ్వేత్యుచ్యతే. శా
 స్త్రకారముగా యజ్ఞము చేసినవాడు యజ్వ యనంబడును. యజ
 యజ్వ. న. పు. యాగముచేసినవాడు.

గీష్వతీష్ట్యా స్థపతిః-

బృహస్పతి సవనామ్నాయాగేన ఇష్టవా స్థపతి రి త్యుచ్యతే.
 బృహస్పతిసవ నునుపేరు గలఇష్టిచేత యజ్ఞము చేసినవాడు స్థపతి య
 డును. బృహస్పతిమేధేన సమాపకాంగేన యాగం స్థాపయతి స్థప
 తి పు. స్థా గతినివృత్తై. సమాపక మైనబృహస్పతీష్టిచేత యజ్ఞ
 స్థాపించువాడు. ౧.

సోమవీధీ తు సోమపాః,

సోమవీధి సోమపాన మస్యా స్తీతి సోమవీధీ. న. పు. సోమము గలవాడు. పా. సోమం వీతమునేనేతి సోమవీధీ. న. పు. సోమపానము చేయబడును. సోమం విబతీతి సోమపా. ఆ. పా. సోమమును విధిచేత పానము చేసినవాడు. ౧, ౨. యే చేసి యవశిష్ట మైనసోమమును బాసము చేసినవానివేళ్లు.

* సర్వవేదా స్స యే నేష్టో యాగ సర్వస్వదక్షిణః.

యేన సర్వస్వదక్షిణో యాగో విశ్వజిదాది రిష్ట స్స సర్వ ఇత్యుచ్యతే. సర్వము దక్షిణగాఁగల విశ్వజిదాదియాగము ఎవఁ జేయబడునో వాడు సర్వవేదస్సు అనఁబడును. సర్వస్వం వేద లంభయతి ఋత్విజ ఇతి సర్వవేదాః. న. పు. విదో లాభే. సర్వస్వము ఋత్విజులఁ బొందించువాడు.

* అనూచానః ప్రవచనే సాక్షేఽధీతీ.

సాంగే శిక్షాద్యంగషట్కై ప్రవచనే వేదే గురో స్సూక్ష్మా అధీతీ కృతాధ్యయనో యః సః అనూచాన ఇత్యుచ్యతే. అక్షి నాంతః. గురువువలన శిక్షాదిషడంగయుక్త మైనవేదమందలి యనము ఎవనికిఁగలదో వాడు అనూచానుఁ డనఁబడును. సాంగ మధీత్య తమేవ అను పశ్చా దుక్తవాఁ అనూచానః. వచ మే నే. అంగయుక్త మైనవేదమును అధ్యయనముచేసి, వెనుకను పఠించువాడు. ౧.

* గురోస్తు యః,

లభ్యానుజ్ఞ సమావృత్తః-

వ్రత మాచరితం ఇదాసీం గృహీ భవేతి గురో ర్లభ్యానుజ్ఞ సమావృత్త ఇత్యుచ్యతే. 'నీచేత వ్రతంబాచరింపబడెను. ఇంక న్నుడవుగ' మ్మని వేదాధ్యయనానంతరమందు గురువువలనఁ బొందఁబడును. అనుజ్ఞగలవాడు సమావృత్తుఁ డనఁబడును. గురుకులాధ్యయన సమావర్తతే స్త సమావృత్తః. వృత్తు వర్తనే. గురుగృహమున తనగృహమును గూర్చి మరల వచ్చినవాడు. ౧.

* సుత్వా త్వభిషవే కృతే.

అభిషవః స్నానం ప్రస్తావా ద్యాగసంబంధిస్తానం యః

మనస్వేత్త్యచ్యతే. అభివవ మనఁగా యజ్ఞసంబంధ మైనస్నానము; అది చేసినవాఁడు సుత్వ యసంబడును. సునోతి సోమమితి సు. పు. ఘో అభివవే. సోమలతను గొట్టి పిడిచినవాఁడు. ౧.

ఇత్యాస్తేవాసినా శిష్యే-

గురోరసచ్చరిత్రం ఛాదయతీతి ఛాత్రః. ఛద అవవారణే. గురుఁ ఁ అసచ్చరిత్రమును గప్పువాఁడు. ౧. గురోరస్తే నికటే వసతీ వాసీ. న.పు. వస నివాసే. గురుపుయొక్క సమీపమందుండెడు. ౨. శాసనీయః శిష్యః. శాసు అనుశిష్టా. శిక్షింపఁదగినవాఁడు. శిష్యునిపేళ్లు.

శైత్యః ప్రాథమకల్పికాః,

శిక్షా మధీయతే శైత్యః. శిక్షాగ్రంథము నధ్యయనముచేయు శిక్షాయోగ్యా వా శైత్యః. శిక్షింప యోగ్యమైనవారు. ౧. ప్రకల్పః ఆద్యారంభః ప్రయోజనం యేషాం తే ప్రాథమకల్పికాః. మూరంభము ప్రయోజనముగాఁ గలవారు. ౨. అప్పుడు వేదాధ్యయనముచేయ నారంభించిన శిష్యులపేళ్లు.

తదబ్రహ్మవ్రతాచారా మిథ సుబ్రహ్మచారిణః. ౧౧

ఏకస్తాద్గురో రేకం వేద మధ్యేతుం బ్రహ్మ వ్రత మాచరంతః అస్యం సుబ్రహ్మచారిణ ఉచ్యంతే. ఒకగురువునొద్ద నొకవేదము నధ్యయించుటకొఱకు నొక వ్రతమునే ఆచరించువారు అన్యోన్యము ప్రసాదు లనంబడుదురు. ఏకం సమానం బ్రహ్మవ్రతం చరంతీతి బ్రహ్మచారిణః. న.పు. చర గతిభక్షణయోః. బ్రహ్మవ్రత మనఁగా వేదము. సమానమయిన వేదాధ్యయనవ్రతము నాచరించువారు ౧.

తీర్థ్యా స్త్యేకగురవః :

పావనహేతుత్వా తీర్థమివ తీర్థం గురుః. సమానే తీర్థే భవా వర్తమానతీర్థ్యాః. పావనహేతువై నవాఁడుగనుక తీర్థమనఁగా గురువు; చురువునందు వర్తించువారు. ౧. ఏకోగురుర్యేషాంతే ఏకగురవః. పు. ఒకగురువుగలవారు. ౨. ఒకగురువునొద్ద వేదముగాని మఱి ఒకదాని యధ్యయనము చేయువారు.

చితవా నగ్ని మగ్ని చిత్,

అగ్నిం చితవా అగ్నిచిత్. త. పు. చిత్ చయనే. అగ్ని
నముచేసినవాడు. ౧. అగ్నిచయనముచేసినవానిపేరు. ఆహితాగ్ని.

* పారంపర్యోపదేశే స్యా దైతిహ్య మితి హావ్యయమ్.

ఇత్యేవం కింఞ్చ పారంపర్యమస్తీతి ఇతిహా. అవ్యయము. ఇతిహా
ఐతిహ్యం. అ. న. ఇట్లని గదా పారంపర్యము గల దనుట ఇతిహా
ర్థము. ఆయర్థముగలదే ఐతిహ్యము. ౨. పారంపర్యముచేత
యుపదేశముపేళ్లు.

* ఉపజ్ఞా జ్ఞాన మాద్యం స్యాత్.

ఉప జ్ఞాయత ఇత్యుపజ్ఞా. జ్ఞా అవబోధనే. మొదట నెఱుంగు
డుట ఉపజ్ఞ. ౧. ఉపదేశము లేక తినంతటనే మొదటఁ బుట్టినజ్ఞా
వాల్చికిజ్ఞోకజ్ఞానమువంటిది.

* జ్ఞా త్వారమ్భ ఉపక్రమః,

ఇది యీ ప్రకారముగా సిద్ధించు నని యుపాయము ను
ప్రారంభించుట ఉపక్రమ మనంబడును. ఉపక్రమణం ఉపక్రమః. ౧.

* యజ్ఞస్సోఽధ్వరో యాగ స్స ప్రతస్తుర్ముఖః క్రతుః.

యజ్ఞతే యజ్ఞః. యజ దేవపూజాసంగతికరణదానేషు. పూజించుట. ౧. నూయ తే సోమోఽస్త్రిన్నితి సవః. షుక్ అభిషే. దీనియందు
సోమము తడవఁబడును. ౨. అధ్వారం వై దికమార్గం రాతి అధ్వారా
రా దానే. వై దికమార్గము నిచ్చునది. ౩. యజనం యాగః, యజ
పూజాదా. పూజించుట. ౪. సప్తభిశ్చందోభిస్తన్యత ఇతి సప్తక
ఉ. పు. తను విస్తారే. ఏడుఛందస్సులచేత విస్తరింపఁబడునది. ౫.
స్త్రీ దేవా అత్రేతి ముఖః. ముఖ గతౌ-దీనికి దేవతలు వత్తురు. ౬.
తే బ్రాహ్మణాదిభిరితి క్రతుః. ఉ. పు. డుక్కుళ్ కరణే. బ్రాహ్మణ
తు త్రియ వై శ్యులచేతఁ జేయఁబడునది. ౭. యజ్ఞముపేళ్లు.

* సాహో నాహం శ్చాతిథీనాం నపర్యా తర్పణం బలిః,
ఏతే పశ్చ మహాయజ్ఞా బ్రహ్మాయజ్ఞాదినామకాః.

సాహదయః బ్రహ్మాయజ్ఞాదినామకాః పంచ మహాయజ్ఞా
వేదసాతము, వై శ్వదేవాదిహోమము, అతిథిపూజ, పితృతర్పణము
తబలి అనునీ ఐదు సాహదయములు. మహాయజ్ఞము.

వృక్షహాయజ్ఞాః. పంచచ తే మహాయజ్ఞాశ్చ పంచమహాయజ్ఞాః. గొప్ప
ముగలవి పంచమహాయజ్ఞములు 'పూజా, సప్త, ర్యాధ్యయనం, బ్రహ్మ,
జ్ఞాన, తర్పణమ్, హోమో, దైవో బలి, ర్భూతో, సృ యజ్ఞోఽ
పూజన' మితి స్మృతిః. ఇవి పంచమహాయజ్ఞములు. వేదపాఠము,
హస్తయజ్ఞము, హోమము, దేవయజ్ఞము, అతిథిపూజనము, మనుష్య
యజ్ఞము, పితృతర్పణము, పితృయజ్ఞము, భూతబలి, భూతయజ్ఞము. ఇవి.
సమజ్యా పరివ ద్గోష్ఠీ సభా సమితి సంసదః,

ఆస్థానీ ^{క్రి}బ మాస్థానం స్త్రీసపుంసకయో స్సదః. ౧౫

సమజ్ఞ ని మిశ స్త్యత్ర సమజ్యా. అజ గతిక్షేపణయోః. లెస్సగా
యందు కూడుదురు. ౧. పరిత స్సీదంత్యత్ర పరివద్. ద. సీ. వద్. వి
శరణగత్యవసాదనేషు. అంతట దీనియందుఁ బొందియుండురు. ౨. గావో
నావిధా వాచ స్తిష్ఠ స్త్యత్రేతి గోష్ఠీ. ఈ. సీ. స్థాగతినివృత్తౌ. నానావిధ
యనునవాక్కులు దీనియం దుండును. ౩. సహ భా ని అత్రేతి సభా. భా
వృత్తౌ. కూడుకొని దీనియందుఁ బ్రకాశింతురు. ౪. సంయ ని మిశ స్త్య
మితి సమితి. ఇ. సీ. ఇన్ గతౌ. దీనియందు లెస్సగాఁ బొందియుం
దురు. ౫. సీద స్త్యస్యాం సంసత్. ద. సీ. వద్. విశరణగత్యవసాదనేషు
యం దుండురు. ౬. ఆసమన్తా త్తిష్ఠంత్యత్ర ఆస్థానీ. ఈ. సీ. ఆస్థానం
స్థా గతినివృత్తౌ. అంతట దీనియం దుండురు. ౭, ౮. సీద స్త్యస్యాం
స. స. స్స. వద్. విశరణాదౌ. దీనియం దుండురు. ౯. సభ పేళ్లు.
స్థానీశబ్దము మొదలు ఈసను దొరలున్న సభ పేళ్లని కొందఱు.

ప్రాగ్వంశః ప్రా గ్భవిదేహాత్ -

యత్ర గృహే హవ్యాదికం స్థాప్య తే తతః పూర్వం యజమాన
కన్యాదీనాం వాసాయ కల్పితం గృహం ప్రాగ్వంశ ఇత్యుచ్యతే. ఏగృ
మందు హవిరాదులు నియమముచేత నుంచఁబడునో ఆగృహము
పై పూర్వభాగమునందు యజమానులు సదస్యలు మొదలైనవా
రులు కూటకొరకు నిర్మింపఁబడిన గృహము ప్రాగ్వంశ మనంబడును. వన్య
ఆశ్రియత ఇతి వంశః. ప్రా గగ్రే వంశః ప్రాగ్వంశః. వన షణ సంభ
ప్రాగ్భాగమందు యజమానాదులచేత నాశ్రయింపఁబడునది. ౧.

సదస్య విధిదర్శనః,

నదసి సాధవః సదస్యాః. సభయందు మంచివారు. ౧. విధిం
విహితం పశ్య స్తీతి విధిదర్శినుః. న. పు. దృశిర్ ప్రేక్షణే. విధివి
మును జూచువారు. ౨. యాగవిధియందు న్యూనాతిరిక్తములు
కుండఁ జూచుటయందు తత్పరులయినఋత్విజులపేళ్లు.

* సభానద సభాస్తారా సభ్యా స్సామాజికా శ్చ తే.

సభాయాం నీద స్తీతి సభానదః. ద. పు. సభయందుండువా
౧. సభాం స్తృణన్తి ఆచ్ఛాదయ స్తీతి సభాస్తారాః. అ. పు. స్తృ
ఆచ్ఛాదనే. సభను గప్పియుండువారు. ౨. సభాయాం సాధవః సభ్యా
అ. పు. సభయందు మంచివారు. ౩. సమాజం సమూహం సమవ
తీతి సామాజికాః. సమూహమును బొందియుండువారు. ౪. సభయ
దుండు పారిపేళ్లు.

* అభ్య ర్యుద్ధాత్మ హోతారో యజ్ఞ స్స మర్దివ్దః క్రమాత్,

అభ్యరం యాతి అభ్యర్యుః. ఉ. పు. యా ప్రాపణే. యజ్ఞము
బొందువాడు. ౧. ఉద్గాయతి దేవాదీః స్తాతి ఉద్గాతా. ఋ. పు.
గై గానే. దేవతలను బెట్టుగా స్తోత్రము చేయువాడు. ౧. జహో
హోతా. ఋ. పు. హు దానాదనయోః. హోమముచేయువాడు.
౧. వరునగా, యజుర్వేదమును, సామవేదమును, ఋగ్వేదమును
నెఱిగినవానిపేళ్లు.

* అగ్నిధ్రాద్యా ధనై ర్వార్యా ఋత్విజో యాజకాశ్చ తే.

యజ్ఞస్వామినాధనై ర్వార్యాః ఆగ్ని ధ్రాదయష్టో డశయాజక
త్విక్కుబ్దవాచ్యాః. తే చ బ్రహ్మ, ఉద్గాతా, హోతా, అభ్యర్యు
బ్రహ్మణాచ్చంసీ, ప్రస్తోతా, మైత్రావరుణః, ప్రతిప్రస్థతా, హోతా
ప్రతిహర్తా, అచ్ఛావాకః, నేష్టా, అగ్నిధ్రుః, సుబ్రహ్మణ్యః, గ్రావీ
త్, ఉన్నేతా చేతి. యజ్ఞకర్తచేత ధనములచే వరింపఁదగిన ఆగ్నిధ్రు
డు మొదలయినపదియార్వరు ఋత్విజులు యాజకులు ననంబడు
ఆద్యశబ్దముచేత బ్రహ్మ ఉద్గాత, హోత మొదలయినవారు. అగ్ని
ఆగ్నిధ్రుః. ఇ థనీ దీప్తా. అగ్నిని బ్రకాశింపఁజేయువాడు. ఋతే
తాదా యాజయన్తి ఋత్విజః. జ. పు. యాజకాశ్చ. యజ దేవపూ
దా. పశుంతాదిఋతువులయందు యాగము చేయువారు. ౧. ౨

వేది పరిష్కృతా భూమిః-

పూజాదికం విస్తతీతి వేదిః. ఇ.సీ. విద్ ౧ లాభే. పూజాదికమును గుమనది. ఈకారాంతముం గలదు. ౧. యాగార్థమై చతురశ్రముగా మేంపఁబడినభూమి.

సమే స్థణ్ణిల చత్వరే,

తిష్ఠన్త్యగ్నయోఽస్తిన్నితి స్థండిలం. ప్తా గతినివృత్తే. అగ్నులు నియం దుండును. ౧. చత్రస్తే యాగఫలమత్రేతి చత్వరం. చత్రే వసే, దీనియందు యాగఫలము నడుగుదురు. ౨. అగ్నిహోత్ర సుంచుటకై సంస్కరింపఁ బడినస్థానము పేల్లు.

చషాలో యూపకటకః-

కటకాకృతిప్తేన చవ్యతే చషాలః. చష భక్షణే. వలయాకా ముగాఁ జెక్కఁబడునది. యూపస్తంభాగ్రమున వేయఁబడు దారు య మైనకడియము.

కుమ్బా సుగహనా సృతిః.

౧౫

కుంబయతి ఆచ్ఛాదయతి కుంబా. కుబి ఆచ్ఛాదనే. యజ్ఞశాల గవ్యకొనియుండునది. ౧౧. యజ్ఞశాలకుఁ జాట్టుపెట్టఁబడిన అతిగ నమైనవెలుగు.

యాపాగ్రం తర్క-

తరతి చషాలమితి తర్క. న. న. త్రూ ప్లవనతరణయోః. యూప యమును తరించునది. ౧. యూపముకొన.

నిర్తన్త్యదారుణి త్వరణి ర్ద్వయోః,

అగ్న్యత్పాదనార్థం నిర్తన్త్యదారుణి అరణిశబ్దో వర్తతే. అ బుట్టించుటకొఱకు కాష్ఠాంతరముచేత మధింప యోగ్యమైనదారు నుండు అరణిశబ్దము వర్తించును. ఇయర్తి అగ్నిరస్యా మి త్వరణిః. ౧. యి గతే. దీనియం దగ్నిపుట్టును. ౧.

దక్షిణాగ్ని గ్రాహ్యత్యాహవసీయా త్రయోఽగ్నయః.

౧౬

దక్షిణాగ్నిదిత్రయం పృథక్ సవనామప్రసిద్ధే అగ్నిత్రయే వ తే. దక్షిణాగ్నిశబ్దముమొదలైన ౩ శబ్దములు ప్రత్యేకముగాఁ ద తమ నామములచేతఁ బ్రసిద్ధములైననమూఁ డగులపేల్లు. వేద్యా ద

క్షీణోఽగ్నిః దక్షిణాగ్నిః. పు. వేదికి దక్షిణ మైనయగ్ని దక్షి
గ్ని. ౧. గృహవతినా ఇతరాగ్నిభ్యాం పూర్వం సంస్కృతోఽగ్నిః
ర్హవత్యః. యజమానునిచే నితరాగ్నులకంటె బూర్వమందు స
రింపఁబడిన యగ్ని గార్హవత్యము. ౧. ఆ కర్తృసమాప్తే హోత
ఆహవనీయః. హు దానాదనయోః. క్రియాపరిసమాప్తివర్యంత
హోమము చేయఁదగినదిగనుక ఆహవనీయము. ౧.

* అగ్నిత్రయ మిదం త్రేతా-

ఇదం శ్రౌతాగ్నిత్రయం ఏకోక్త్యా త్రేతే త్యుచ్యతే. ఈము
డు నొకవాక్యముచేత త్రేత యని చెప్పఁబడును. శ్రాణం త్రా; ప
త్రాం రక్షణం ఇతా ప్రాప్తా. త్రేతా. ఆ. సీ. త్రైజ్ పాలనే. ఇ
గతౌ. సదా రక్షణమును బొందియుండునది. ౧. అగ్నిత్రయము.

* ప్రణీత సంస్కృతోఽనలః,

మన్తేణ సంస్కృతోఽగ్నిః ప్రణీతః. మంత్రముచేత సంస్క
పఁబడిన యగ్ని ప్రణీత మనంబడును. ప్రణీయతే సంస్కీయతే
తః. ణీళ్ ప్రావణే. సంస్కరింపఁబడునది. ౧. సంస్కృతమైన య

* సమూహ్య పరిచా యోవచాయ్య అగ్నా ప్రయోగిణః.

సమూహ్యదయ స్త్రీయః అగ్నా యాగవహ్నా ప్రయోగిణః
యోక్తవ్యా ఇత్యర్థః. సమూహ్యదులైన ౩ శబ్దములు యాగాగ్ని
దుఁ బ్రయోగింపఁదగిన నామధేయములు. సమూహ్యతే సమూహ్య
ఉహ వితర్కే. సమముగా నూహింపఁదగినది. ౧. పరి చీయతే పరి
య్యః. ఉప చీయతే ఉపచాయ్యః. చిళ్ చయనే. కూల్పఁబడునది. ౧.

* యో గార్హపత్యా దానీయ దక్షిణాగ్నా ప్రణీయతే,
తస్మి న్నానాయ్యః-

గార్హపత్యాదానీయ యః దక్షిణాగ్నా ప్రణీయతే తస్మి
య్యశబ్దో వర్తతే. గార్హవత్యముననుండి దక్షిణాగ్నియందుఁ బ్ర
బడిన యగ్నియం దానాయ్యశబ్దమువర్తించును. గార్హపత్యాదగ్నే
యత ఇతి ఆనాయ్యః. ణీళ్ ప్రావణే. గార్హవత్యమునుండి తేఁబడిన

* అ థాగ్నాయీ స్వాహా చ హుతభుక్తియా.

అగ్నేః ప్రాప్తిగర్హపత్యాదగ్నేః సీ. బిగ్నియేత్యంబుండ్లము. ౧.

జనాదుం తే దేవాః అనయేతి స్వాహా. తస్మాదా దీనిచేత దేవ
లువలబడుదురు. ౨. హుతభుజః ప్రియాహుతభుక్ప్రియా. అగ్ని
పెండ్లాము. ౩. అగ్నిహోత్రునిపెండ్లాముపేళ్లు.

య క్షామిధేనీ ధాయ్యా చ యా స్యా దగ్నిసమిన్ధనే,
అగ్నిసమిన్ధనే అగ్నిప్రజ్వలనే యా ఋక్ తస్యాం సామిధే
యం వర్తతే. అగ్నిని బ్రజ్వలింపజేయుఋక్కు సామిధేని, ధా
తనంబడును. సమిధామియ మాధానీ సామిధేనీ. సమిధలను బె
డచి. ౧. ధీయతే సమి దనయేతి ధాయ్యా. డు ధాళ్ ధారణపో
యి. దీనిచేత సమిత్తు ధరింపబడును. ౨. అగ్నిప్రజ్వలనము
ఋక్కు.

గాయత్రీప్రముఖం ఛందః-

గాయత్రీప్రముఖం గాయత్ర్యాద్యం ఛంద ఇత్యుచ్యతే. ఆది
ఋక్, అనుష్టుప్ బృహత్యాదీనాం గ్రహణం. గాయత్రీ, ఉష్ణిక్కు,
ఋష్, బృహతి, పంక్తి, త్రిష్టుప్, జగతి, అతిజగతి, శక్వరి, అతిశక్వరి,
అత్యష్టి, ధృతి, కృతి, ప్రకృతి, ఆకృతి, వికృతి, సంకృతి, ఉద్ధృతి
కలైన యిరువదియాలును ఛందస్సు లనంబడును. అందు గా
యత్రీ అతిపరములపాదముగలది. కడమఛందస్సులు ఆమీద నొ
రువదిరము అధికముగాఁ గలపాదములు గలవి. గాయత్రీ త్రయ
గాయత్రీ. త్రైజీ పాలనే. తనను జంపించువానిని రక్షించునది.
బృహత్యాదయతీతి ఛందః. స. స. ౧. చది ఆహ్లాదనే. సంతో
షునది. గాయత్ర్యాది ౨౬ ఛందస్సులపేళ్లు.

హవ్యపాకే చరుః పుమాః.

౨౨

హవ్యపాకే అగ్నియందు వేల్వడగినపశ్వాన్నమందు చరుశబ్ద
వర్తించును. దాని కాధార మైనపాత్రంబును చరు వనంబడును.
ని దేవా ఇమ మితి చరుః. ఉ. పు. చర గతిభక్షణయోః. దేవతలు
భక్షింతురు. ౧. అగ్నిలో వేల్వడగిన పశ్వాన్నము.

ఆమితౌ సా శృతోష్ణే యా క్షీరే స్యా దధియోగతః,

శృతోష్ణే తస్తేఉష్ణేచ క్షీరేవయసి దధియోగతః దధినంబంధా
యా వికృతిః సా ఆమితౌత్యుచ్యతే. కాఁచఁబడి వేడి యైనపాల

లో పెరుగు పోయటవలన నై నవికారము ఆమిక్షయనంబడును. యతే క్షిప్యతే దధ్యత్రేతి ఆమిక్షా. డు మిఖ్ ప్రక్షేపణే. దీని పెరుగుపోయబడును. పా. ఆమిక్షా. ౧.

* ధవిత్రం వ్యజనం త ద్యద్రచితం మృగచర్మాణా.

యాగే అగ్నిప్రజ్వలనాయ మృగచర్మాణా రచితం యజనం తత్ ధవిత్ర మిత్యుచ్యతే. యాగమందు అగ్నిని ప్రజ్వలింపఁజేయుటకొఱకు మృగచర్మముచే జేయఁబడిన విననకట్ట ధవిత్రంబడును. ధూయతే అగ్ని రనేన ధవిత్రం. ధూఖ్ కమ్పనే. దీని అగ్ని కంపింపఁ జేయఁబడును. ౧.

* పృషదాజ్యం నదధ్యాజ్యే-

నదధ్యాజ్యే దధినహితాజ్యే పృషదాజ్యశబ్దో వర్తతే. పృషతోః గూడిననైయ్య పృషదాజ్య మనంబడును. పృషద్యః దధిని అన్విత మాజ్యం పృషదాజ్యం. దధిబిందువులతోఁగూడినయాజ్యము.

* పరమాన్నం తు పాయనమ్,

పరమ మన్నం పరమాన్నం. శ్రేష్ఠమైనయన్నము. ౧. పయన స్కృతం పాయనం. పాలచేతఁబక్వముచేయఁబడినది. ౨. పాయనము.

* హవ్య కవ్యే దేవ పై తేరి అన్నే-

దేవయోగ్యము హవ్యము పితృయోగ్యము కవ్యము. హవ్యే తే హవ్యం. హుదానాదనయోః వేల్వఁబడునది. ౧. కూయతే హవ్యస్తాయత ఇతి కవ్యం. కు శబ్దే. పితృదేవతలచేత స్తోత్రముచేయఁబడును. ౧. వరుసగా దేవతలకును బిత్తదేవతలకును యోగ్యమైన అన్నము.

* పాత్రం స్రువాదికమ్.

పాతీతి పాత్రం. పా రక్షణే. రక్షించునది. ౧. స్రువము పై నై న యజ్ఞపాత్రలపేళ్లు.

* ధ్రు వోపభృ జ్జహూ ర్నాతు స్రువో భేదా స్రుచిః స్త్రీయః,

ధ్రువాదయః స్రువో భేదాః. తే చ స్త్రీయః స్త్రీలింగా. స్రువా. పుల్లింగః. ధ్రువాదిశబ్దములు ౪ స్రుకుయొక్క భేదములు. ధ్రువతీతి ధ్రువా. ధ్రువ స్థైర్యే. స్థిరమైయుండునది. ౧. ఉపలి.

హోమార్థమిత్యపభృత్. త. సీ. భృఖ్ భరణే. హోమార్థమై

నది. ౧. హూయతే అనయా జహూః. ఊ. నీ. హు దానాదన
దీనిచేత వేల్వఁబడును. ౧. ప్రప త్యాజ్యమస్తాదితి స్రవః. అ. పు.
వణే. దీనివలన నాజ్యము స్రవించును. ౧.

ఉపాకృతః పశు రసా యోఽభిమన్త్ర్య క్రతౌ హతః. ౨౫

క్రతౌ యః పశుః అభిమన్త్ర్య హతః స పశుః ఉపాకృత ఇత్యుచ్య
పజ్జమందు అభిమన్త్రించి యేవశువు హింసింపఁబడునో, ఆపశువు
కృత మనంబడును. ఉపామన్త్ర్య క్రియత ఇతి ఉపాకృతః. కృతో
యూం. అభిమన్త్రించి హింసింపఁబడునది. ౧.

పశ్వురాకం శసనం ప్రోక్షణం చ వధార్థకమ్,

పరంపరాం ప్రాణానాం అకతీతి పరంపరాకం. అక కుటిలాయాం
ప్రాణపరంపరను కుటిలముగాఁబొందునది. ౧. శస్య తే శసనం. శసు
యూం. హింసించుట శసనము. పా. శమనం. ౨. ప్రోక్ష్యతే
ణం. ప్రోక్షించుట ప్రోక్షణము. వధకంఠైః బూర్వము ప్రోక్షింపఁ
బడు. ౩. యజ్ఞమందలి పశువధపేళ్లు.

వాచ్యలిక్ష్ణాః ప్రమీతోవసంపన్న ప్రోక్షితా హతే. ౨౬

ప్రమీయత ఇతి ప్రమీతః. మీచ్ హింసాయూం. హింసింపఁ బడు
౧. ఉపసంపద్యతే హననార్థ ముపసంపన్నః. పద్ ౧౧౧ గతౌ. హింసార్థ
కొండఁబడునది. ౨. ప్రోక్షణ మితః ప్రోక్షితః. ప్రోక్షణమును పొం
డు. ఈ ౩ ను విశేష్యలింగములు. యాగార్థమై హింసింపఁబడిన పశు
ముదలై నదానిపేళ్లు.

సాంనాయ్యం హవిః-

సన్నీయతే సాంనాయ్యం. ణీర్షో ప్రావణే. లెస్సగా నగ్నియం
కొందింపఁబడునది. ౧. హూయత ఇతి హవిః. స. న. హు దానాదన
అగ్నియందు వేల్వఁబడునది. ౨. హవిస్సు పేళ్లు. దధివయోరూ
హవిస్సుని కొండలు.

అగ్నౌ తు హుతం త్రిషు పషట్కృతమ్,

అగ్నౌ హుతం పషట్కృత మిత్యుచ్యతే. అగ్నియందు వేల్వఁ
బడి పషట్కృత మనంబడును. పషట్ క్రియత ఇతి పషట్కృతం.
పషట్కారయు కముగాఁ జేయఁబడునది. ౧.

* దీక్షాన్తోనభ్యుధోయః(జ్ఞః)జ్ఞే-

దీక్షాభ్యుస్యకర్తాః అన్తో దీక్షాన్తః. యజ్ఞదీక్షయొక్కము దీక్షాంతము. ౧. అవభీయతే దీక్షాన్తతం పూర్వతే అనేనేకభా. భృశ్ భరణే. దీనిచేత దీక్షాన్తము నిర్వహింపబడును. యజ్ఞాంతమందలి న్యూనాతిరిక్తదోషపరిహారముకొరకు. తేజపేర్చు. అవభృథస్నానము.

తత్కర్తాత్వాం తు యజ్ఞయమ్.

త్రిషు-

యజ్ఞార్హం యజ్ఞయం. త్రి. ౧. యజ్ఞమునకు సర్వమైనవస్త్రము

* అథ క్రతుక ర్తేషమ్-

క్రతుకర్తయత్ తదిష్ట మిత్యుచ్యతే. యజ్ఞమందలి హోనాదిక్రియ ఇష్టమనంబడును. “ఏకాగ్నికర్తృహవనం త్రేత్రాయాచ్య హూయతే, అంత ర్వేద్యాం చ యద్దాన మిష్టం త దభిధీయతే స్మృతిః. ఇజ్యతే స్త ఇష్టం. యజ దేవపూజాదా. వేల్వబడునది. (ఇబడునది) ఇష్టము. ౧.

పూర్తం ఖాతాదికర్తయత్,

ఖాతాదికర్తయ త్తత్పూర్త మిత్యుచ్యతే. ఖాతమునగాతము. ఆదిశబ్దముచేత దేవాలయారామాదులును పూర్తమని చెబుదును. “పుష్కరిణ్య స్సభా వాపీ దేవ స్యాయతనాని చ, ఆరావిశేషేణ పూర్తం కర్త వినిర్ది శే” దితి స్మృతిః. విపర్ది సాలయశి దేవ బ్రాహ్మణాదీ నితి పూర్తం. పూ సాలనపూరణయోః. పూ బ్రాహ్మణాదుల రక్షించునది. ౧.

* అమృతం విఘ్నో యజ్ఞశేష భోజనశేషయోః.

న మ్రియంతే అనేనే త్యమృతం. మృజ్ స్రాణత్యాగే. దీక్ష జెడరు. ౧. విఘ్నస్య తే విఘ్నః. ఘ్నన్ అడనే. విశేషముగా భజింబడునది ౧. ఈ ౨ వరుసగా యజ్ఞమందు వేల్వఁగా మిగిలినయాభ్యుమొదలయినవానికిని, దేవతలును, అతిథులును భుజింపగా మిగిలినయాన్నాదులకును పేర్లు.

* త్యాగో విహవితం దాన ముత్సరన వినశశే.

గ్రానం వితరణం స్పర్శనం ప్రతిపాదనమ్.

౨౯

దేశం నిర్వపణ మపవర్జన మంహతి,
 త్యజే త్యాగః. త్యజ హానా. ఇచ్చుట. ౧. విహీయతే వి
 ట హాన్ త్యాగే. విడువబడునది. పా. విహాయితం. ౨. దీ
 దానం. దాహ్ దానే. ఇచ్చుట. ౩. ఉత్సృజ్యతే ఉత్సర్జనం.
 తే విసర్జనం. సృజ విసర్జే. ధనాదుల విడుచుట. ౪. ౫. విశ్రా
 విశ్రాణం. శ్రణ దానే. ఇచ్చుట. ౬. వితరంత్యనేన వితరణం.
 వనతరణయోః. దీనిచేత సరకమును తరింతురు. ౭. స్పృశ్యతే
 స్పర్శనం. స్పృశ స్పర్శే. దానమందు వస్తువు స్పృశింపబడును గ
 పచారమున దానమును స్పర్శనము. ౮. ప్రతిపాద్యతే అనేన
 దనం. పదౌ గతౌ. దీనిచేత పుణ్యము ప్రతిపాదింపబడును. ౯.
 తే ప్రాదేశనం. దిశ అతినర్జనే. ఇచ్చుట. ౧౦. నిర్వాప్యతే నిర్వ
 టు వప్ బీజనంతానే. మీఁదిజన్మమునకు మొలపబెట్టబడునది.
 అపవర్జ్యతే పాప మనేసే త్యపవర్జనం. వృజీ వర్జనే. దీనిచేత
 వర్జింపబడును. పా. అపసర్జనం. ౧౨. హంతి పాపమి త్యంహతి.
 హన హింసాగత్యోః. పాపమును జెఱుచునది. ౧౩. దానము

మృతార్థం తదహార్దానం త్రిషు స్యా దౌర్ధ్వదైహికమ్. ౩౦

మృతార్థం తదహార్దానం మృతాహే పిండాదిదానం ఔర్ధ్వ
 మిత్య్యచ్యతే. మృతులై నవారికొఱకు మృతాహస్సులయందుఁ
 డదానాదులు ఔర్ధ్వదైహిక మనంబడును. దేహాదౌర్ధ్వ
 ఔర్ధ్వదైహికం. దేహమునకంటె మీఁదఁ గలుగునది. ఔర్ధ్వ
 భవ హౌర్ధ్వదైహికం. ఔర్ధ్వదేహమందుఁ గలుగునది. ౧.

కృదానం నివాప స్నాన్యత్ -

నివాప్యతే నివాపః. టు వప్ బీజనంతానే. పితృదేవతలనుగూ
 యబడునది. ఉపసర్జవశమున నీధాతువు పితృదానార్థకము. ౧.
 యమును విడిచి పితృత్వమును బొందినవారినిగూర్చి చేయుజలాం
 దానము.

శ్రాద్ధం తత్కర్తృ శాస్త్రతః,

శ్రద్ధయా దీయతే శ్రద్ధం. శ్రద్ధచేత నియ్యబడునది. ౧. క్షమైన దేశ కాలపాత్రాదినియముముచేత నాపితృదేవతలనుగ్రహయబడు బ్రాహ్మణభోజనాదికము. తద్దినము.

* అన్వాహర్యం మాసిక:-

పితృయజ్ఞా దన్వాహర్యత ఇతి అన్వాహర్యం. పితృయజ్ఞ వెనుక చేయబడునది. ౧. మాసే మాసే క్రియత ఇతి మాసే నెలకు చేయబడునది. ౨. నెలనెలకు చేయుపిండపితృయజ్ఞ మదర్శశ్రాద్ధము.

* అంశోఽష్టమోహ్నాః కుతపోఽస్త్రీయా

పంచదశాంశీకృతస్య అహ్నాః ద్విఘటికాత్తక్: అష్టమో కుతప ఇత్యుచ్యతే. తథా చ స్త్రుతిః—“రాద్ర శ్చేవతశ్చ మైత్రా థా శారభటః స్త్రుతః, సావిత్రో విజయశ్చైవ గాఢర్యః కుతప రాహిణీయో విరించశ్చ సోమోఽథ నిర్మతి స్తథా, మాహేష్ఠ్యం శ్చైవ భటః పంచదశః స్త్రుత ” ఇతి. పగటిని పదునేనుపా అం దేడుపాళ్లు పోగా నెనిమిదవపాలు కుతపమనంబడును. ప స్త్రీన్ కుం భువం తవతీతి కుతపః, అ. ప్న. తవసంతాపే. సూర్యు యందు భూమిని దపింపఁ జేయును. “కుం యత్ర గోపతి గ్గోభిః కా న తవతి ఓణే, స కాలః కుతపో నామ శ్రాద్ధం తత్ర ప్రదీయతే”

* పర్యేషణా పరీష్టి శ్చాన్వేషణా చ గవేషణా,

పర్యేష్య తేనయావర్యేషణా, పరీష్టిశ్చ. ఇష గతౌ. దీపే తట తిరుగఁబడును. ౧. ౨. అన్విష్యతే అనయా అన్వేషణా. పెంటఁ దిరుగఁబడును. ౩. గవేషణం గవేషణా గవేష మార్గణే కుట. శ్రాద్ధాదులయందు బ్రాహ్మణుని వెదుకుటపేళ్లు.

* సని స్త్యధ్యేషణా-

సన్యతేఽస్త్రి నితి సనిః. ఇ. సీ. షణ దానే. దీనిచేత సని యగును. ౧. అధ్యేష్యతే అధ్యేషణా. ఇష గతౌ. పూజ్యులను పో చుట అధ్యేషణ. ౨. గురువులు మొదలైన సపూజ్యులను సత్కార్యకముగా నొక ప్రయోజనమందు నియోగించుటపేళ్లు.

* యా ఛాభిశ సీ రాత్ర చ నారానా.

యాచనం యాచ్ఛా, యాచనా. టు యాచ్చ యాచ్ఛాయాం.
 ౧. ౩. అభిశంసనం అభిశ స్తిః. ఇ. నీ. శంసు. స్తుతౌ. స్తోత్రము
 ౨. అర్థన మర్థనా. అర్థ ఉపయాచ్ఛాయాం. అడుగుట, ౪.
 పేర్లు.

త్రిషు-
 ఇకమీద నాగంతుశబ్దముదాక ౬ శబ్దములు త్రిలింగములు,
 అర్ఘ్య మర్హారే పాద్యం పాదాయ వారిణి,
 అర్హార్థం వారి అర్ఘ్యం పూజకౌఞ కై నజలము. ౧. అర్ఘ్యమనః
 ౨. తదర్థ మైనజలాదులు అర్ఘ్య మనంబడును.

మా దాతి థ్యాతిథేయే అతిథ్యర్థేఽత్ర సాధుని. 33
 అతిథ్యర్థేభక్తాదా అతిథౌ సాధుని కర్తాదాః యథాక్రమం ఆతి
 థేయశబ్దా వర్తేతే. ఆతిథ్యాతిథేయశబ్దములు వరుసగా నతిథుల
 వయన్నాదులయందును, అతిథులయందు యుక్తమైన యాహ్వ
 యులయందును వర్తించును. అతిథిభ్యః పరికల్పిత మాతిథ్యం.
 కౌఞకు చేయఁబడినది. ౧. అతిథీషు సాధు ఆతిథేయం. అతిథు
 లు దగినది. ౧.

దావేశిక ఆగస్తు రతిథి ర్నా గృహగతే,
 అవేశాత్ స్వగృహాత్ ఆగతః అవేశికః తనయింటనుండి వచ్చి
 ౧. ఆగచ్ఛతీత్యాగస్తుః. ఉ. పు. వచ్చినవాఁడు. ౨. అతతి
 గచ్ఛతీత్యతిథిః. ఇ. పు. అత సాతత్యగమనే. ఎప్పుడు తిరుగు
 ౩. అతిథులపేర్లు.

పూజా నమ స్యాపచితి స్సప ర్యా ర్చార్పణా స్సమాః. 3౪
 పూజనం పూజా. పూజ పూజాయాం. పూజించుట. ౧. నమ
 స్యా. నమస్కరించుట. ౨. అపచాయనం అపచితి. ఇ. నీ.
 పూజనిశామనయోః. పూజించుట. ౩. పరేణనహ వర్తతే
 పరే సాధ్వీ నపర్యా. ఉత్తమగుణసహితునియందు మంచిది.
 న మర్చా. అర్చ పూజాయాం. అర్పించుట. ౫. అర్పణం
 అర్చ పూజాయాం. పూజించుట. ౬. పూజించుటపేర్లు.

వస్యా తు శుశ్రూషా పరిచర్యా వ్యసాననా,

నరినననం వరివస్యా. పరిచర్యనేయుట. ౧. శ్రోతు మిచ్చా
శ్రూషా. శ్రు శ్రవణే. విన నిచ్చయించుట. ౨. పరిచరణం పరి
చర గతిభక్షణయోః. సమీపమందు చరించుట. ౩. ఉప సమీ
నం ఉపాసనా. ఆనఉప వేశనే. సమీపమం దుండుట ఉపాసనము
శుశ్రూషపేళ్లు. చెప్పినట్లు మెలఁగుట.

* ప్రజ్యాటాట్యా పర్యటనమ్-

ప్రజనం ప్రజ్యా. ప్రజ గతౌ. తిరుగుట. ౧. పునఃపు
అటాట్యా. పలుమాఱుఁ దిరుగుట. ౨. పరితః అటనం పర్యటన
గతౌ. అంతటఁ దిరుగుట. ౩. భిక్షాద్యర్థమై పలుమాఱు తిరుగు

* చర్యా తీర్వర్యాపథస్థితిః.

చరణం చర్యా చర గతిభక్షణయోః. చరించుట. ౧. జ్ఞా
జ్ఞాయతే ఈర్యా. ఈర గతౌ. ఈర్యాయాః పథాః ఈర్యాపథ
ద్యుపాయః; తస్మిన్ స్థితిః ఈర్యాపథస్థితిః. ధ్యానమౌనాదివ్రతము
దు చాంచల్యము లేక స్థిరముగా నుండుటపేళ్లు. యతులు
నిలుచుట కూర్చుండుట పరుండుట మొదలగునవి యీర్యలు. వ
ర్గమం దుండుట యని కొందఱు.

* ఉపస్సర్ప స్త్యాచమనమ్-

ఉపస్సృశ్యంతే అజ్ఞా న్యత్రేతి ఉపస్సర్పః. స్పృశ సంస్పృ
నియం దంగములు స్పృశింపఁబడును. ౧. ఆచమ్యతే ఉదక మ్
మనం. చము అదనే. ఉదకము దీనియందు పానము చేయఁబడు
శుద్ధాచమనము పేళ్లు.

* అథ మౌన మభాషణమ్,

మునేర్భావో మౌనం. మునియొక్క భావము మౌనము
భాషణం=వ్రతములయందు మాటలాడక యుండుట.

* ఆనుపూర్వీ స్త్రియాం వాప్య త్పరిపాటీ అనుక్రమః.
పర్యాయశ్చ

పూర్వమనుక్రమ్య తిష్ఠత్యనుపూర్వం. తన్య భావః ఆహ
న్న. పూర్వమును తప్పక అనుసరించియుండుట అనుపూర్వము
భావము అనుపూర్వీ. ౧. ఆప ర్తనమాన్వత్ త. నీ. పుతువ్ర

పరిపాటి. సీ. అట పట గతౌ. క్రమము. ఉపనర్గవశమున
క్రమార్థత్వము. 3. అనుక్రమణ మనుక్రమః. క్రము పాద
పూర్వము ననునరించిపోవుట. ౪. పర్యయనం పర్యాయః. ఇన్
స్యాధ్యాయక్రమము పేళ్లు.

అతిపాతస్తు స్యా త్పర్యయ ఉపాత్యయః,
అతిక్రమ్య పతనం అతిపాతః. పత్ ౧౧ గతౌ. అతిక్రమించిపోవుట
ము. ౧. ప్రాప్తం పరిత్యజ్య అయనం పర్యయః. ఇన్ గతౌ. ప్రా
పతిత్యజించి పోవుట పర్యయము. ౨. ఉప సమీపన్థ మతిక్రమ్య
ఉపాత్యయః. ఇన్ గతౌ. సమీపముం దుండుదాని నతిక్రమించి
ఉపాత్యయము. 3 క్రమముతప్పట. విడిపడట.

మమో వ్రత మస్త్రీ త చ్చోపవాసాది పుణ్యకమ్. 32
నియమ్యత ఇతి నియమః. యము ఉపరమే. శాస్త్రముచేత ని
బంధనది. ౧. వ్రత్యతే అన్నాదిక మసేనేతి వ్రతం. అ. ప్న. వ్రతీ
అన్నాదులు దీనిచేత విడువబడును. ౨. పుణ్యహేతుత్వాత్ పు
పుణ్యహేతువు. 3. శాస్త్రవిహిత మైననియమము వ్రతమనః.
ఉపవాసాదిరూపమైనయా వ్రతము పుణ్యక మనంబడును.

వనస్తం తూపవాసః-

ఉప సమీపే వననం ఉపవస్తం. ఉపవాసశ్చ. అగ్నిసమీపముం
ట ఉపవస్తము. ఉపవాసము. పా. ఔపవస్తం. ౧. ౨. యజమా
గ్నిసమీపముం దాచరించు ననశనవ్రతముపేళ్లు. ఉపవాసమాత్ర
ము పేళ్లు.

వివేకః పృథగాత్మతా,

పృథగాత్మతా ప్రకృతిపురుషయోర్విభాగేన జ్ఞానం వివేక ఇత్యు
ప్రకృతిపురుషులు వేరిని యెఱుఁగుట. వినేచనం వివేకః. విచిత్
సే. ప్రకృతిపురుషుల నేర్పఱచుట.

ప్రకృతివృత్తవర్చనం వృత్తాధ్యయనధ్ధిః-

౧. వృత్తాధ్యయనధ్ధిః. వృత్త=మంచియనుష్ఠానముయొక్కయు,
మనఃవేదసాతముయొక్కయు, ఋద్ధిః=సమృద్ధి బ్రహ్మవర్చన ము
ము. బ్రహ్మణః తపస్సాన్విధ్యాయాదే ర్వర్చః తేజో బ్రహ్మవర్చనం.

బ్రహ్మ మనఃగా అనుస్థానము, స్వాధ్యాయంబును. అందువల్ల జన్మ బ్రహ్మవర్చనము.

*

అథాజ్ఞలిః.

పాఠే బ్రహ్మజ్ఞలిః-

బ్రహ్మణే వేదా యాంజలిః బ్రహ్మజ్ఞలిః. బ్రహ్మమనఃగా ము. దానికొఱకుఁ జేసినయంజలి. ౧. వేదపాఠమందు మొదల మోడ్చినయంజలి.

*

పాఠే విప్రుజో బ్రహ్మబిందవః,

బ్రహ్మణి వేదపాఠే బిందవః బ్రహ్మబిందవః. ఉ. ఘ. మందలి తుంపురులు. ౧. వేదము చదువునప్పుడు నోట వెడల వురులు.

*

ధ్యానయోగాననే బ్రహ్మసనమ్-

బ్రహ్మణే ఆననం బ్రహ్మసనం. బ్రహ్మకొఱకై నయాసనము ధ్యానమందును యోగమందును జేయుఁబడు స్వస్థిము, మొదలైన నయాసనములపేర్లు.

*

కల్పే విధి క్రమా.

కల్ప్యతేనన కల్పః. క్షవక్ష్వాప్తా. దీనిచేత విధింపఁబడును. యతే అనేన విధిః. ఇ. ఘ. విధ విధానే. దీనిచేత విధింపఁబడును. మ్యతేననేతి క్రమః. దీనిచేత ప్రకృతింపఁబడును. ౩. ఇది యీ ముగాఁ జేయవలె ననువేదోక్తవిధానముపేర్లు.

* ముఖ్య సాన్య త్పరీథముః కల్పః-

ముఖమివ ప్రధానత్వాత్ ముఖ్యః. ప్రధానమైనవిధి. ప్ర ఆద్యః కల్పః విధిః. 'వడ్లతో' వేల్పుము' ఈ మొదలగువిధముగా టఁ జెప్పిన విధిపేరు.

*

అనుకల్ప న్తతోఽధమః,

అను పశ్చాత్ కల్ప్యత ఇతి అనుకల్పః. వెనుక విధింపఁబడు తతః=ఆ మొదటిదానికంటె, అధమః=తక్కువైనది. 'వడ్లు తో' నీవారాదు లైనఁజాలును' అనునట్లు వెనుకఁజెప్పిన విధిపేరు.

* సంస్కారపూర్వం గ్రహణం స్యాదుపాకరణం శుతే.

మహారః ఉపనయః తత్పూర్వకం శ్రుతే ర్వేదస్య గ్రహణం ఉ
మిత్యుచ్యతే. సంస్కారమనగా ముపనయనము. అది మొదలు
ముః జడువదొరకొనుట ఉపాకరణమనంబడును. ఉపాక్రియతే
మతే శ్రుతి రనే నే త్యుపాకరణం. డుకృత్ కరణే. వేదము దీని
కరింపబడును. ౧. సంస్కారపూర్వక మైనవేదగ్రహణము.

మీ తు పాదగ్రహణ మభివాదన మి త్యుభే,
పాదయోగ్యగ్రహణం పాదగ్రహణం. గ్రహ ఉపాదానే. పాదము
కొనుట. ౧. అభివాద్యతే ఆశీర్వాదః క్రియతే అనేనే త్యభివా
దది అభివాదనమత్యోః. దీనిచేత ఆశీర్వాదింపబడును. ౨. గోత్ర
ములః జెప్పి మొక్కుటపేళ్లు.

ముః పరివౌ ట్కరన్దీ పారాశర్యపి మన్కరీ. ర౧
భిక్ష తే భిక్షుః ఉ. పు. భిక్ష భిక్షాయాం. అడుగువాడు. ౧. పరి
వ్యం వ్రజతీతి పరి వ్రాట్. జ. పు. వ్రజ గతౌ. అన్నిటిని బరిత్యజిం
పువాడు. ౨. కర్కందముపి. ప్రోక్తనూత్రమధీత ఇతి కర్కందీ. న.
కర్కందుః డనుముపి. చెప్పిననూత్రముల నధ్యయనము చేయువా
పారాశర్యప్రోక్తనూత్ర మధీతే పారాశరీ. న. పు. వేదవ్యాసులు
నూత్రముల నధ్యయనము నేయువాడు. ౩. మన్కరో వేణు
సోఽస్యాస్తీతి మన్కరీ. న. పు. మన్కరమనగా వెదురుగడ.
లవాడు. మా కరణశీలః కామ్యకర్కప్రతిషేధపరోవా మన్కరీ. కా
ర్కములను బ్రతిషేధించునవ్వభావముగలవాడు. ౪. సంన్యాసిపేళ్లు.

తపస్వీ తాపనః పారికాక్షీ -
తపోఽస్యాస్తీతి తపస్వీ. న. పు. తాపనశ్చ. తపస్సుగలవాడు.
రం బ్రవృజ్ఞానం కాంక్షిత ఇతి పారికాంక్షీ. న. పు. పరమనగా
జ్ఞానము. దానిని గోరువాడు. ౩. తపస్సుగలవాడు.

వాచంయమో మునిః,

వాచం నియచ్ఛతీతి వాచంయమః. యమ ఉపరమే. వాక్కును
నివాడు. ౧. మన్యతే మునిః. ఇ. పు. మన జ్ఞానే. జ్ఞానముగలవాడు.
తానవ్రతముగలవానిపేళ్లు. ఈ ౧౦ యు నన్న్యాసిపేళ్లని కొందఱు.
తపస్వీశనహో దాన్తః-

దామ్యతి ఇంద్రియేభ్య ఇతి దాంతః. దము ఉపశమే. ఇ
ములవలన నుపశమించువాడు. తపమువలనకష్టము నోర్చువాడు.

* వర్ణినో బ్రహ్మచారిణః.

వర్ణా ఏషాం సంతీతి వర్ణినః. న. పు. స్తుతులు (బ్రహ్మ
ర్ణములు) గలవారు. ౧. బ్రహ్మ వేదాధ్యయనవ్రతం చరంతీతి
చారిణః. న. పు. చర గతిభక్షణయోః. బ్రహ్మమనఃగా వేదా
వ్రతము. దాని నాచరించువారు. ౨. బ్రహ్మచారిపేళ్లు.

* ఋషయ సత్వవచనః-

జ్ఞానస్య పారగమాత్ ఋషిః. ఇ. పు. ఋ గతే. జ్ఞాన
క్క పారమునుబొందినవాడు. ౧. సత్వ వచో యేషాంతే సత్వ
స. పు. సత్వమైనవాక్కులు గలవారు. ౨. ఋషులపేళ్లు.

* సాత్తక స్వాప్లుతో వ్రతీ,

వ్రతార్థం సాత్తీతి సాత్తకః. ప్లా శౌచే. వ్రతముకొరకు సా
చేయువాడు. ౧. గంగాదిపుణ్యతీర్థేషు ఆప్లవతే ఆప్లుతః. ప్లు
గంగాదిపుణ్యతీర్థములయందు సానముచేయువాడు. ౨. వేదా
ముచేసినపిమ్మట ఆశ్రమాంతరమునకుఁ బోక వ్రతయుక్తుడై తీర్థ
శీలుడై యుండు బ్రహ్మచారిపేళ్లు.

* యేన్నిర్జితేన్ద్రియ గ్రామా యతినో యతయశ్చ తే.

యతం ఇంద్రియనయమః ఏషా మస్తీతి యతినః. న. పు.
యనియమముగలవారు. ౧. యచ్ఛంతి ఇంద్రియేభ్య ఇతి యతయః.
యమ ఉపశమే. ఇంద్రియములవలనఁ జాలించినవారు. ౨. జయిం
యింద్రియనమూహముగలవారి పేళ్లు.

* యః స్థణ్డిలే వ్రతవశా చ్ఛేతే స్థణ్డిలశా య్యసా,
స్థణ్డిలశ్చ-

స్థండిలే శేతే స్థండిలశాయీ. న. పు. స్థాండిలశ్చ. స్థండిల
త్మణాదులచేఁ గప్పఁబడినభూమి, దానియందుఁ బరుండువాడు. ౧.
వ్రతవశమున భూమియందుఁ బరుండువానిపేళ్లు.

* అథ విరజ స్తమస సృష్ట ర్ద్వయాతిగాః.

రజ సమోగుణములు లేక కేవలసాత్వికులయినవారు ద్వ

మెబడుదురు. ద్వయం రజస్తమోగుణా వతీత్య గచ్ఛంతీతి ద్వయా
అ. పు. రజస్తమోగుణములు రెంటి నతిక్రమించినవారు. ౧.

నిత్రః ప్రయతః పూతః-

పూయ తేనన పవిత్రః. పూతశ్చ. పూర్ణో పవనే. వీనిచేతః బవిత్ర
మబడును. ౧. ౩. ప్రయచ్ఛతి ఉపరమతీంద్రియేభ్యః ఇతి ప్రయతః.
ఉపరమే. ఇంద్రియములవలన మరలినవాడు. ౨. ఈకిను శుచి
విపేక్ష.

పాషణ్డా స్పర్వలిక్కినః,
పీనం ఖడ్గితం వాన స్త్రిమృకత్యౌ పుటీ తథా,
ప్రజ్యా తు పరిప్రజ్యా తపస్వీ తు తపస్వినతః.)
పాశా నంసృతిబంధ హేతుభూతాని అనచ్ఛాస్త్రాణి అణంతి
పాషండాః. అ. ప్ష. అణ శబ్దే. సంసారబంధ హేతుభూతము లైన
స్పృశ్యములను బలుకువారు. ౧. సర్వేషా మాశ్రమాణాం లింగాని
ఇతి సర్వలింగినః. న. పు. సర్వాశ్రమ చిహ్నములు గలవారు.
దబాపయ్య లై నబౌద్ధకాపాలికక్షపణకాదులపేళ్లు.
పాలాశో దణ్డ ఆషాఢో వ్రతే.

అషాఢాసు జాతః ఆషాఢః. పూర్వాషాఢాది నక్షత్రములయం
ది. ౧. పాలాశః. దణ్డః. బ్రహ్మచర్యాది వ్రతమందుఁ బట్టుమో
కోల.

రామ్భస్తు వైణవః.

౪౫

రంభాశబ్దేన వంశోబోధ్య తే రంభాయావికారో రాంభః. రంభయ
వెదురు. దానిచేతనై నది రాంభము. వ్రతమందలి వెదురుకోల.

స్త్రీకమణ్డలుః కుణ్డే-

కంజం అండే మధ్యే లాతీతి కమండలుః. ఉ. ప్ష. లా ఆదానే.
మమ మధ్యమందు గ్రహించునది. ౧. కుండవద్వృత్తత్వాత్
ఈ. సీ. కుండవలె వట్టువగానుండునది. ౨. కమండలువుపేళ్లు.

వ్రతినా మాసనం బృసీ,

బ్రువంతోఽస్యాం సీదంతీతి బృసీ. ఈ. సీ. బ్రూర్ణో వ్యక్తాయాం
వదంతి విశరణగత్యవసాదనేషు. చదువుచు దీనియందుఁ గూర్చు

దురు. పా. బ్రహ్మ. “వసా తసీ బ్రహ్మాంసీ” అని దంత్యాంతము
దు చంద్రగోమి. “గండామా మంజుమా బ్రహ్మ” అని మూర్ధా
ములయందు కారిక. ౧. వ్రతస్థులు కూర్చుండుదర్భాద్యాసనము.

* అజినం చర్మ కృత్తిః స్త్రీ-

అజ్యతే క్షిప్యత ఇతి అజినం. అజ గతిశ్చేషణయోః. వేద
నది. ౧. చరతి కటిప్రదేశమితి చర్మ. న.న. చరగతిభక్షణయోః. క
శమును బొందునది. ౨. కృత్యతే కృత్తిః. ఇ. సీ. కృతీ చేర్చు
యఃబడునది. ౩. మృగచర్మ మొదలగుదానిపేళ్లు.

* భైక్షం భిక్షాకదమ్బకమ్.

భిక్షాణాం సమూహాః భైక్షం. భిక్ష. మెత్తినపదార్థము.
భైక్షము. ౧. భిక్షార్తవ్యముపేరు.

* స్వాధ్యాయ స్సాన్విజ్ఞపః-

స్వవేదాధ్యయనం స్వాధ్యాయః. తమవేదము నధ్యయ
యుట స్వాధ్యాయము. ౧. జపనం జపః. జప వ్యక్తాయాం వాచి.
ట. పా. జాపః. ౨. తా నేశాఖిలోనివాఁడో ఆవేదముయొక్క
యనముపేరు, పలుమాఱు వేదముఁ జదువుట యని కొందఱు.

* సు త్యాభిషవ స్సవనం చ సా,

సుస్వస్త్యస్యాం సోమలతా మితి సుత్యా, అభిషవః,
చ. షుక్ అభిషవే. దీనియందు సోమలతను బిండుదురు. ౧.
స్నానమునకును, సోమలతను దంచుటకునుపేళ్లు.

* సర్వైనసా మపథ్వంసి జప్యం త్రి ష్వఘమర్షణమ్.

అఘం మృష్యతే అనేన అఘమర్షణం. త్రి. మృష పీ
యాం. దీనిచేత పాపము చెఱుపఁబడును. అఘమర్షణీ ఋక్. అ
ర్షణో మంత్రః. ౧. సర్వపాపములను బోఁగొట్టుటకు జపించుమంత్రము.

* దర్శశ్చ పౌర్ణమాసశ్చ యాగౌ పక్షౌ న్తయోః పృథక్,

పక్షౌంతయోః= పక్షౌంతము లైనయమావాస్యపూర్ణిమ
దుః జేయఁబడుయాగములు. పృథక్=వేఱుగా-దర్శము, పౌర్ణమా
సానంబడును. దర్శే విహితో యాగః దర్శః. అమావాస్యయ
యఁబడుయాగము దర్శము. ౧. పౌర్ణమాస్యాం విహితో యా

స. పూర్ణముయందు విహితమైనయాగము పార్థమాసము. ౧.
సాధనాపేక్షం నిత్యం య త్కర్త తద్యమః. ౪౮

యమ్యతే చిత్త మనేన యమః. యమ ఉపరమే. దీనిచేత మన
బంధము. ౧. శరీరమాత్రమునే సాధనముగా నపేక్షించుచు
ము చేయఁదగిన స త్యాహింసా సంధ్యాదులు.

యమస్తు స యత్కర్తా నిత్య మాగ న్తు సాధనమ్,
నియమ్యతే పురుషోనే నేతి నియమః. యమ ఉపరమే. పురుషుఁ
చేత నియమింపఁబడును. ౧. శరీరముకంటె బాహ్యము లైనమ్మ
లు సాధనముగా గలిగి నిత్యము నేయవలయు ననునిర్బంధములే
కవస్పృహ్యాయ దేవతా ననుస్కారాదులు. (కొందఁజేచట “తే
భద్రాకరణం ముండనం వపనం తథా” అనుదానిం జదివెదరు. ఇది
ప్రత్యక్షమతీకాసర్వస్వాదులయం దెచ్చటను వ్యాఖ్యాతము కాకుం
బ్రతీప్తమని తోచుచున్నది.)

నివీతం యజ్ఞసూత్రం ప్రాధ్యతే దక్షిణే కరే. ౪౯
ఉపవీయతే వామస్కంధోనేనేతి ఉపవీతం. వ్యేఖా సంవరణే.
యమ దీనిచేతఁ గప్పఁబడును. ౧. కుడిచేయి తొడగఁబడుచుం
నెడమభుజముమీఁద నుండు జన్నిదము.

ప్రాచీనావీత మన్యస్త్రిన్-
ఆవీయతే ఆవీతం. ప్రాచీనం చ త దావీతం చ ప్రాచీనావీతం.
సంవరణే. ప్రాచీనమై దక్షిణభుజమగుదుఁ గప్పఁబడునది. ౧. ఎడమ
తొడగఁబడుచుండఁగా కుడిభుజముమీఁద నుండు జన్నిదము.

నివీతం కణ్ఠలమ్బితమ్,
నియతం వీయతేన్త నివీతం. నియతముగాఁ గప్పఁబడునది. ౧. కణ్ఠ
ం. మెడలోఁ బూసలదండవలె వ్రేలాడుజన్నిదము.

ఘృత్యగ్రే దైవం తీర్థమ్.

వేల్లకొనల యందు దేవసంబంధ మైనతీర్థ ముండును. దానిచే
యము నేయవలె ననుట. తీర్థతే పాప మనేనేతి తీర్థం. త్రాప్త
యోః. దీనిచేఁ బాపము తరింపఁబడును. దేవానా మిదం దై
వతలసంబంధ మైనతీర్థము.

* స్వల్పాంశుల్యోర్హాలే కాయమ్.

స్వల్పాంశుల్యోర్హాలే = చిటికెనవ్రేలు దర్భవ్రేలు వీని కాయం = ఋషి తీర్థ ముండును. కః ప్రజాపతి దేవతాఽస్య కాయస్త్యాది ప్రజాపతులు దేవతలుగాఁగలిగినది. పులస్త్యాది ప్రజాపతులు గనుక ఆ ప్రదేశములవలననే ఋషితర్పణము నేయవలెననుట.

* మధ్యేఽంగుష్ఠాంశుల్యోర్హాలే పైత్రమ్ =

అంగుష్ఠాంశుల్యోర్హాలే = పెద్దవ్రేలు జుట్టనవ్రేళ్ల నడుమ, = పిత్రమైన తీర్థముండును. దానిచేత పితృతర్పణము నేయవలెననుట. త్యాణ మిదం పైత్రం. పితృసంబంధమైనది పైత్రము. ౧.

* మూలే హ్యంగుష్ఠస్య బ్రాహ్మణ్యమ్ =

అంగుష్ఠస్య మూలే = పెద్దవ్రేలిమొదట, బ్రాహ్మణ్యం = బ్రహ్మధమైన తీర్థముండును. బ్రహ్మణ్యదం బ్రాహ్మణ్యం. బ్రహ్మసంబంధ దానిచేతనే బ్రహ్మతర్పణము నేయవలెననుట. ౧.

* స్యాద్బ్రహ్మభూయం బ్రహ్మత్వం బ్రహ్మసాయుజ్య మిత్యపి.

బ్రహ్మణో భావః బ్రహ్మభూయం, బ్రహ్మత్వం చ. బ్రహ్మభూయము, బ్రహ్మత్వము. ౧. ౨. సయుక్ సంబంధీ తస్య సాయుజ్యం. బ్రహ్మణః సాయుజ్యం బ్రహ్మసాయుజ్యం. బ్రహ్మము యుట బ్రహ్మసాయుజ్యము. ౩. బ్రహ్మభావము నొందుట పేళ్లు.

* దేవభూయాదికం తద్వత్ -

ఈ ప్రకారముగానే దేవభూయము, దేవత్వము, దేవసము. దేవతలయందుఁ గలియుట పేళ్లు. ఆదిత్యముచేత రాజరాజత్వ, రాజసాయుజ్యదులు గ్రహింపఁబడుచున్నవి.

* కృచ్ఛ్చిం సాంతపనాదికమ్,

“త్ర్యహం ప్రాత్ర త్ర్యహం సాయంత్ర్యహ మధ్యాహ్నా త్ర్యహం పరం చ నాశ్చీయాత్ కృచ్ఛ్చిం సాంతపనస్తృతం” మదినములు పగలు భోజనముచేసి మూడుదినములు రాత్రులయందు జనముచేసి మూడుదినములు అడుగకవచ్చినపదార్థమును మూడుదినములు కేవలము ఉపవాస ముండిన నావ్రతము సామనంబడును. అది మొదలగు చాంద్వా యుగ ప్రాజాపత్యుడు

బుకృచ్చి మనంబడును. సంతపనే భవం సాంతపనం. సంతాపము నై నది గనుక సాంతపనము. కృష్ణతి పాప మితి కృచ్చిం. కృతీ పాపమును బోగొట్టునది. ౧.

సన్యాసవ త్యనశనే పుమా న్ప్రియః-

ప్రకృష్ట మేతి పుణ్యలోక మనేనేతి ప్రాయః. అ. పు. ఇన్ గతౌ బ్రకృష్టముగాఁ బుణ్యలోకమును బొందుదురు. ౧. 'ప్రాయః' అని సంశయపడకుండ మనునందేహము గలుగకుండుటకై 'పుమా' అను ప్రయోగవేశనమితి ర్నైవతి ర్భూవ" అని రఘువంశమందు అంతప్రయోగము. ౧. సంగపరిత్యాగము చేసి ప్రాణపరిత్యాగము ఆహారము లేకుండ నుండుట.

అథ వీరహః.

౫౨

ప్రశ్నః-

వీర మగ్నిం హతవాన్ వీరహః. న. పు. హన హింసాగత్యైః. హనగా నగ్ని. అగ్నిని విడిచినవాఁడు. ౧. నష్టోఽగ్నిర్యస్యసః నష్టాగ్నిః. నష్ట మైనయగ్నిగలవాఁడు. ౨. ప్రమాదాదులచే నశించినయగ్నిని పేరు. ఉత్సరేష్టిః జేసి గార్హపత్యాగ్నిని విడిచినవాఁడనికొందఱు.

కుహనా లోభా ని ధ్యేర్యావధకల్పనా,

లోభాత్=అన్నాదికాంతవలన, మిధ్యేర్యావధకల్పనా. అసత్య మిర్యయనెడు భిక్షుధర్మముయొక్క మార్గమును కల్పించుకొను హన యనంబడును. కుహతీతి కుహనా. కుహ విస్తాపనే. మోస జేసి. ౧. అన్నాదులకొఱకై డంబముగా ధ్యానమౌనవ్రతాదుల వేనముతో దిరుగు టక్కరినన్నాస్యసి.

వ్రత్య స్సంస్కారహీన స్సన్యత్ -

వ్రతం స్తోమమర్హతీతి వ్రత్యః. ప్రాయశ్చిత్తార్థమై సమూహ గూర్ప నర్హమైనవాఁడు. వ్రతం ప్రాయశ్చిత్త మర్హతీతి వ్రత్యః. మనఃగాఁ బ్రాయశ్చిత్తము. దాని కర్హుఁడైనవాఁడు. ౧. ఉపన దినంస్కారహీనుడైనవాఁడు.

అస్వాధ్యాయో నిరాకృతిః.

౫౩

న విద్యతే స్వాధ్యాయో యస్య సః అస్వాధ్యాయః. వేదాధ్య

యనము లేనివాఁడు. ౧. నిరాక్రియత ఇతి నిరాకృతిః. ఇ. ప.
శూన్యఁడని నిరాకరింపఁబడువాఁడు. ౨. వేదము చదువనివాని.

* ధర్మధ్వజే లిజ్జవృత్తిః-

ధర్మస్య ధ్వజ శ్చిహ్న మన్యేతి ధర్మధ్వజః. న. పు. ధర్మ
శ్చిహ్నముగలవాఁడు. ౧. లింగం చిహ్నం వృత్తిర్జీవనమన్యే
వృత్తిః. ఇ. పు. చిహ్నమే జీవనముగాఁ గలవాఁడు. ౨. ద
జటాదిచిహ్నములు ధరించుకొని దానివలన బ్రతుకువానిపేళ్లు.

* అవకీర్ణీ శ్చ తవ్రతః,

అవకీర్ణం వ్రత మస్యాస్తీతి అవకీర్ణీ. న. పు. క్రా విశేషే.
తముగలవాఁడు. ౧. పరస్తీగమనాదులచేత నష్ట మైనవ్రత
వ్రతము గలవాఁడు.

* సుప్తే యస్మి న్నస్త మేతి సుప్తే యస్మి న్నదేతి చ.

అంశుమా నభినిర్ముక్తాభ్యుదితౌ తౌ యథాక్రమమ్,

యస్మిన్ ద్విజే సుప్తే సతి అంశుమా నస్త మేతి. యస్మి
జే సుప్తే సతి అంశుమా నుదేతి చ, తౌ యథాక్రమం అభినిర్ము
దితనామానా భవతః. ఏద్విజఁడు నిద్రపోవుచుండఁగా సూర్యు
మించునో ఆద్విజఁడు 'అభినిర్ముక్తుఁ' డనంబడును. ఏద్విజఁడు
పుచుండఁగా సూర్యుఁ డుదయించునో వాఁడు 'అభ్యుదితుఁ' డ
ను. యం సుప్త మభిభూయ నిర్ముక్తౌ సూర్య సోఽభినిర్ముక్త
ద్రించువాని తిరస్కరించి సూర్యుఁ డస్తమించునోవాఁడు అభినిర్ము
౧. యం సుప్త మభిభూయ ఉదేతి సూర్యః సోఽభ్యుదితః. ఎవ్వ
స్కరించి సూర్యుఁ డుదయించునో వాఁ డభ్యుదితుఁడు.

* పరివేత్తానుజోఽనూఢే జ్యేష్ఠే దారపరిగ్రహాత్.

జ్యేష్ఠ అనూఢే = తోడఁబుట్టినయన్న పెండ్లాడకుండఁగా,
జాతమ్ముఁడు, దారపరిగ్రహాత్ = పెండ్లాడుటవలన, పరివేత్తా =
యనంబడును. పరిత్యజ్య జ్యేష్ఠం వధూం విందతీతి పరివేత్తా. వి
విద్ లాభే. అన్నను విడచి అనఁగా అన్నకంటె ముందుగా పె
వాఁడు. ౧.

* పరివీతి న్న త్యజ్యయా.

విపృత్త్యతే శ్రద్ధాదా పరివిత్తిః. ఇ. పు. శ్రద్ధాదులయందుఁ బ
పబడువాడు. పరిత్యజ్య యం వధూం విందతి యన్య అనుజః న
ఎవని విడచి తమ్ముడు పెండ్లాడునో వాడు పరివిత్తి. అన్నను
పెండ్లాడినవాని యాయన్న పేరు.

వివా హోపయమా నమా,

పరిణ యోద్వాహోపయామాః పాణిపీడనమ్. ౧౬

వికేషేణ వహనం వివాహాః. ౧. వహ ప్రావణే. ఉపయమనం
మ. ౨. పరిణయనం పరిణయః. ణీళ్ ప్రావణే. ౩. ఉద్వహ
వాహాః. వహ ప్రావణే. ౪. ఉపయమనం ఉపయామాః. యమ ఉప
వరపాణినా వధూపాణేః పీడనం గ్రహణం పాణిపీడనం. వరుని
యచేత వధూహస్తమును బట్టుట పాణిపీడనము. ౬. పెండ్లిపేళ్లు.

వాయో గ్రామ్యధర్మో మైథునం నిధువనం రతమ్,
వ్యవాయనం వ్యవాయః. ఇల్ గతే-స్త్రీని బొందుట వ్యవా
౧. గ్రామ్యాణాం పామరాణాం ధర్మో గ్రామ్యధర్మః- గ్రామ్య
ధర్మము. ౨. మిథున న్యేదం మైథునం. మిథునసంబంధమైనది. ౩. ని
తే లక్ష్మణ్యత్రేతి నిధువనం. ధూళ్ కంపనే. దీనియందు అంగ
కడలును. ౪. రమణం రతం. రము క్రిడాయాం. రమించుట. ౫.
గముపేళ్లు.

వర్గో ధర్మకామార్థైః-

త్రయాణాం వర్గః త్రివర్గః. ధర్మకామార్థములయొక్క సమూహ
వర్గము. ౧. ధర్మకామార్థములు మూడును.

చతుర్వర్గ స్సమోక్షకైః.

౧౭

చతుర్ణాం వర్గః చతుర్వర్గః. ధర్మార్థకామమోక్షము లనునాలి
యొక్క సమూహము చతుర్వర్గము. ౧. మోక్షముతోఁ గూడిన
ధర్మకామార్థములు చతుర్వర్గ మనంబడును.

బలై శ్చతుర్భద్రమ్-

చతుర్ణాం భద్రాణాం సమూహ శ్చతుర్భద్రం. శుభస్వరూపము
లిగింపకూటమి చతుర్భద్రము. ౧. తుల్యబలము లైన యీ ధర్మా
మోక్షములు చతుర్భద్ర మనంబడును.

* జన్యా స్సిన్నద్ధా వరస్య యే,
జనీం వధూం వరం నయంతీతి జన్యాః. పు. నరుని, కన్య
ర్పువారు జన్మ్యులు. ౧. పెండ్లికొడుకుచెలికాండ్రు.

క్ష త్త్రి వ ర్గ ము.

* మూర్ధాభిషిక్తో రాజన్యో బాహుజః క్ష త్త్రియో విరాట్,
రాజ్యరోపణకాలే మూర్ధ్ని అభిషిక్తో మూర్ధాభిషిక్తః
క్ష త్త్రియః. తత్ప్రభవతయా అనభిషిక్తా అపి మూర్ధాభిషిక్తాభ్యాః
బ్రహ్మబాహుజస్య వంశ్యా బాహుజా స్తథా వేతి జ్ఞేయం. రా
బట్టముః గట్టునప్పుడు శిరస్సున నభిషేకముచేయఁబడువట్టభ ద్రు
ర్ధాభిషిక్తుఁడు. ఇది ఆవంశ మందుఁ బుట్టినమూర్ధాభిషిక్తుఁడు కాని
యమాత్రునియందును వ ర్తించును. ఏప్రకారముగా బ్రహ్మబా
వంశమందుఁ బుట్టినవారు బాహుజు లనంబడుదురో ఆలాగుననేయ
యఁదగినది. ౧. రాజ్యః క్ష త్త్రియ స్సావత్యం పుమా రాజన్యః.
దుర్భావే. రాజయొక్క అవత్యము రాజన్యఁడు. ౨. బ్రహ్మః బా
హుజాః బాహుజః. బ్రహ్మయొక్క బాహుపులయందుఁ బుట్టినవారు
క్ష తాత్రాయ తేక్ష త్త్రిః తస్సావత్యం క్ష త్త్రియః. క్ష తమువలన
వాఁడు గనుక క్ష త్త్రిఁడు రాజు. వానియవత్యముగనుక క్ష త్త్రియ
విరాజతే విరాట్. జ. పు. రాజృదీప్తా. విశేషముగాఁ బ్రకాశిం
డు. ౩. క్ష త్త్రియునిపేళ్లు.

* రాజ్ఞ రా ట్పర్థివ త్క్లౌభృ స్సృవ భూప మహీక్షితః.
ప్రజాః రంజయతీతి రాజా. న. పు. రాజృదీప్తా. ప్రజలను
జేయువాఁడు. ౧. రాజతే రాట్. జ. పు. ప్రకాశించువాఁడు. ౨.
వ్యా ఈశ్వరః పార్థివః. భూమికే బ్రభువు. ౩. క్లౌభృ భవం
త్క్లౌభృత్. త. పు. భృళ్ భరణే. భూమిని భరించువాఁడు. ౪.
పాతీతి నృపః. పా రక్షణే. నరులను బాలించువాఁడు. ౫. భవం పా
పః. భూమిని బాలించువాఁడు. ౬. మహీం క్షీయతి అధివసతి
త్. త. పు. క్షీ నివాసగత్యోః. భూమి నధివసించినవాఁడు. ౭. (క్ష త్త్రి
డై నను కాకపోయినను) జనులను భూమిని రక్షించువానిపేళ్లు.

తా తు ప్రణతాశేషసామంత సన్న్య దధీశ్వరః,
 సుసక్త సమంతా త్సంలగ్నః అంతో యస్యాస్స సామంతా
 మాదనంతరాభూమిః. సమంతాయాఞ్మేసామంతాః. తన దేశము
 ను దగిలియుండుభూమి సమంత. దానికి రాజులైనవారు సామం
 తులగా తన దేశముచుట్టు నుండురాజులు. నమస్కరింపఁబడిన సా
 మం గలరాజు అధీశ్వరుఁ డనంబడును. అధి=సర్వసామంతానా ము
 డు అధీశ్వరః. ఈశ ఐశ్వర్యే, సర్వసామంతులమీఁద నైశ్వర్యయు
 నువాడు. ౧. తనచుట్టుపట్లరాజులను వశము చేసికొన్నవానిపేరు.
 చక్రవర్తి సార్వభౌమః-

చక్రం రాష్ట్రం స్యామిత్యేన వర్తయతీతి చక్రవర్తి. న. పు.
 ర్తనే. స్యామిత్యముచేత భూచక్రమును వర్తింపఁజేయువాడు. ౧.
 సామం రీశ్వరః సార్వభౌమః. సమస్తభూమికి నీశ్వరుఁడు. ౨. చక్ర
 సార్వభౌమశబ్దములు సమస్త మైనభూమి నేలురాజుపేర్లు.

నృపోఽన్యో మణ్డలేశ్వరః.

౯

సార్వభౌమునికంటె నన్యుడైన కొంతభూమి నేలెడువాడు
 రీశ్వరుఁ డనఁబడును. అన్యో నృపః మండలేశ్వర ఇత్యుచ్యతే.
 స స్యేశ్వరో మండలేశ్వరః. కొంతభూభండము నేలువాడు.

సీ నేష్టం రాజసూయేన మణ్డల స్యేశ్వరశ్చ యః,

శాస్త్రియ శాస్త్రియా రాజ్ఞ స్స సమాప్త-

యేన రాజ్ఞా రాజసూయనామ్నా యాగేన ఇష్టం యో రాజా
 స్య హిమవత్సేతుమధ్యే సహస్రయోజనపరిమాణస్య భూమండ
 ద్వదశరాజమండలస్య) ఈశ్వరః పాలయితా యశ్చ రాజ్ఞః హిమ
 వద్భాభ్యంతరవర్తిన్ సృష్టా శాస్త్రి విధేయాకరోతి. ఏతే త్రయ
 బ్రుభువచ్యాఐతి కేచిత్. పూర్వోక్తధర్మత్రయవిశిష్ట ఏక ఏవ
 మూ) డితి కేచిత్. రాజసూయయాగము చేసినవాడును, హిమ
 వద్భూమందుఁ గలసహస్రయోజనపరిమిత మైననకలభూమండల
 (ద్వాదశరాజమండలమునకు) నీశ్వరుఁడైనవాడును, హిమవ
 ద్భూమందలి రాజులను దనయాజ్ఞచేత వశపఱచుకొనువాడును
 యాగవిధములవారును సమాప్తు లనంబడుదు రని కొందఱు.

ఈమూఁడువిధములు గలిగినయొక్కఁడే సమ్రాట్టనికొందఱు. ప్రే
వేషు ఇహ చ అతివిలక్షణతయా రాజసు మధ్యే సమ్యక్ రా
సమ్యాక్. జ. పు. రాజ్య దీప్తా. స్వర్గస్థుఁడై దేవతలయందును
మిని రాజులయందును లెస్సగాఁ బ్రకాశించువాఁడు. ౧.

*

అథ రాజకమ్.

రాజన్యకం చ నృపతి య త్త్రియాణాం గణే క్రమాత్,

రాజ్ఞాం సమూహో రాజకం. రాజులయొక్కసమూహము
రాజన్యానాం సమూహో రాజన్యకం. య త్త్రియలయొక్క
హము. ౧. రాజక రాజన్య శబ్దములు వరుసగా ప్రజల నేలకు
సమూహమునకును, య త్త్రియజాతివారిసమూహమునకును పేళ్లు.

* మ స్త్రీ ధీనచివోఽమాత్యః-

మస్త్రో గుప్తవాదః, ఇతి కర్తవ్యతాధారణం వా. సో
స్త్రీతి మ స్త్రీ. న. పు. మ స్త్ర మనఁగా రహస్యవాదము, లేక ఇది
దగినది యను నిశ్చయము. అది గలవాఁడు. ౧. ధియా సచతి సమ
నచివః. వచ సమవాయే. బుద్ధితోఁ గూడియుండువాఁడు. ౨. అ
స్సహార్థే నిపాతః అమా మంత్రేణ సహ వర్తత ఇతి అమాత్యః. మ
తోఁగూడియుండువాఁడు. ౩. ఆలోచన నెప్పుమంత్రి పేళ్లు.

*

అన్యే కర్తృసచివా స్తతః.

తతోఽన్యే=అధీనచివునికంటె నన్యులై చిల్లరపనులయం
యుక్తులైనవారు, కర్తృసచివాః=కర్తృసచివు లనంబడుదురు. కర్తృ
కర్తృసచివాః. అ. పు. వచ సమవాయే. చిల్లరపనులయందుఁ జేరు

* మహామాత్రః ప్రథానాని-

మహా నతిమాత్రః పరిచ్ఛదః యేషాం తే మహామాత్రాః. ౧.
అధికమైనసేన గలవారు. ౧. ప్రథంతే ప్రథానాని. ప్రథ ప్రఖ్యా
కృష్టముగా భరించువారు. రూపభేదమున నపునకము. పుంలి
గలదు. “మహామాత్రః ప్రథానస్సాన్యత్” అని పుంస్కంధ
వోపాలితుఁడు. ౨. ఉత్కృష్టములు హీనులుం గాక మధ్యమాధిక
యందు వ్యవస్థితులైనదళవాయి మొదలయినవారిపేళ్లు.

*

పురోధాను పురోహితః,

శాంతిక పాష్టికాది కర్తను పురో ధీయత ఇతి పురోధాః. స.పు.
కశ్చ. దు ధాన్ ధారణపోషణయోః. శాంతికపాష్టికాదిక్రియ
ముందర నుంచబడువాడు. ౧. ౨. పురోహితునిపేళ్లు.

వ్యవహారాణాం ప్రాడ్వీవా కాక్షదర్శకా. ౫

ధర్మాధర్మ పృచ్ఛతీతిప్రాట్. వివక్షీతి వివాకః. ప్రాట్ప్రసావివా
ప్రదీవాకః. ప్రచ్ఛ జ్ఞాప్నాయాం, నచ పరిభాషణే. వ్యవహారముల
చారించి పలుకువాడు. ౧. అర్థో వ్యవహారో పశ్యతీతి అక్ష
దర్శకే ప్రేక్షణే. వ్యవహారములను జూచువాడు, తదుక్తం—
వాసుగతం పృష్ట్యా పూర్వం వాక్యం ప్రయత్నతః, విచారయతి
సా ప్రాడ్వీవాక స్తతః స్మృతః ఇతి. ౨. ఋణాదానము, దాయ
ముదలైనవ్యవహారములను విచారించుధర్మాధికారిపేళ్లు.

ప్రతిహరే ద్వారపాల ద్వార్ధని ద్వార్ధనిత దర్శికాః,
ప్రతిహరతి నూతనజనాన్ ప్రతీహరః. నూతనజనులను పరిహ
రాడు. ౧. ద్వారం పాలయతీతి ద్వారపాలః. పాల రక్షణే. వాకి
చియుండువాడు. ౨. ద్వారి తిష్ఠతీతి ద్వార్ధనిః, ద్వార్ధనితశ్చ.
నివృత్తే. ద్వారమందుండువాడు. ద్వార్ధస్సేడు. ద్వార్ధనితుడు.
దర్శయతిజనాన్ దర్శికః. జనులను రాజునకుఁ జూపించువాడు.
వాకిట నున్నవారిని రాజునకుఁ జూపించువాడు గనుక ద్వార్ధనిత
డని యొక పేరని కొందఱు. ౫ వాకిటికావలివానిపేళ్లు.

క్షీవర్గ స్తవనీకస్థః-

రక్షీణం వర్గో రక్షీవర్గః. రక్షకులయొక్క సమూహము, ౧.
బృందేన తిష్ఠతీతి అనీకస్థః. మూఁకతోఁగూడియుండునది. ౨.
క్షకులయొక్క సమూహముపేళ్లు.

అ థాధ్య త్కాధికృతౌ సమా. ౬

అధ్యపరి అఙ్ఞోతి అధ్యక్షః. అక్షా వ్యాప్తా. అందఱిమీఁద
వ్యపించువాడు. ౧. అధిక్రియ తే ఉపరి నియుజ్య తేస్త ఆధికృతః. దు
కరణే. అందఱిమీఁద నియోగింపబడినవాడు. అధికారం కరో
ధికృతః. అధికారముఁ జేయువాడు. ౨. సామాన్యముగా నెందఱై
దానియం దధికారము గలవానిపేళ్లు.

* స్థాయకోఽధిక్రతో గ్రామే-

గ్రామే స్థాతుం శీల మన్యేతి స్థాయికః. గ్రామము ద
న్యభావము గలవాడు. ౧. ఒక గ్రామము దధికారముగలవాడు.

* గోపో గ్రామేషు భూరిషు,

గాం భూమిం పాతీతి గోవః. పా రక్షణే. భూమిని
వాడు. ౧. అనేక గ్రామములయం దధికారము గలవాడు.

* భౌరికః కనకాధ్యక్షః-

భూరి సువర్ణం పాలయతీతి భౌరికః. భూరి యనగా బంగారము
నిఁ బాలించువాడు. “భూరి ప్రాజ్య సువర్ణయో” రితి ధర్మ
బంగారమునం దధికారము గలవాడు.

* రూప్యాధ్యక్షస్తు నైష్ఠికః.

ప్రశ స్తంరూప మత్రేతిరూప్యం ఆహతన్వర్ణరజతే రజతం
అధ్యక్షః రూప్యాధ్యక్షః. రూప్యమునగా కరఁగించి యచ్చుపా
డిబంగారునాణెములును అచ్చపువెండియు. వానికి అధికారి.
హేమ్ని నియుక్తః నైష్ఠికః. బంగారమందు నియోగింపబడు.
టుంకపాలయధికారిపేర్లు.

* అన్తగపురే త్వధిక్రత స్సన్య దన్తర్వంశికో జనః,

అన్తః అభ్యన్తరో వంశో గృహం. తస్మిన్ నియుక్తః అ
శికః అన్తగపురే అధిక్రతః. ౧. అంతగపురాధికారి.

* సౌవిదల్లాః కఞ్చుకిన స్థాపత్యా సౌవిదాశ్చ తే.

సుష్టు వే తీతి సువిత్-రసికః. తం లాన్తి వల్లభత్యేన
స్తీతి సువిదల్లాః స్త్రీయః. తాః పాలయ స్తీతి సౌవిదల్లాః. రెన్న
జీగినవానిఁ దమకు నాయకునిగా స్వీకరించువారు గనుక. మ
నగా స్త్రీలు, వారిని గాచుకొనియుండువారు సౌవిదల్లులు. ౧. స
స్సన్తి వినీతవేషార్థం ఏషా మితి కంచుకినః. స. పు వినీతవేషార్థమ
ము గలవారు. ౨. స్త్రీణాం వ్యవస్థాం స్థాపయ స్తీతి స్థాపత్యా
లవ్యవస్థను నిలుపువారు. ౩. సుష్టు విద స్తీతి సువిదః. ప్రగల్భ
యః తాః రక్ష స్తీతి సౌవిదాః. రెన్నుగా నెఱుంగువారు గనుక

ప్రార్థనాస్త్రీలు; వారిని గాచువారు. ౪. అంతఃపురమందలి కా
వలపేళ్లు.

షడ్జో వర్ణవర స్తుత్యా-

శామ్యతి శిశ్నాభావాత్ షడ్జః. శిశ్నములేనందున లొంగియుం
డు. వర్ణం రేతస్సేకం వృణోతీతి వర్ణవరః. పృళ్ళ వరణే. రేత
ము నాచ్ఛాదించువాడు. వర్ణస్య రేతఃపాతస్య వరః వర్ణవరః. రేతః
ము గోరువాడు. తదు క్తం. "యే త్వల్పనత్వాః ప్రథమాః క్షీబా
స్త్రీస్వభావినః, జాత్యా న దుష్టాః కార్యేషు తేవై వర్ణవరాః స్త్య
తి. ౨. అంతఃపురపాలకు లయిన యెగ్గళ్ల పేళ్లు. ఎగ్గళ్ల నగా వృష
ములుగాని యన్యులుగాని స్త్రీస్వభావము గలవారు. నపుంసకులు.

సేవ కార్థ్యనుజీవినః,

సేవతే సేవకః. పేవృ సేవనే. సేవించువాడు. ౧. అర్థనమర్థః. సోఽ
స్త్రీతి అర్థ. న. పు. అడుగుట గలవాడు. ౨. ప్రభుమనుసృత్యజీవతీతి
జీ. న. పు. ప్రభువు ననుసరించి బ్రతుకువాడు. ౩. కొలువువాడు.
విషయానన్తరో రాజా శత్రుర్నిత్ర మతః పరమ్. F

ఉదాసీనః పరతరః-

సనుస్తతః మణ్డలీభూతస్య స్వదేశస్య భూమ్యనన్తరో రాజా
ఏకార్థాభివేశాత్. తతఃపరం భూమ్యేకానరీతో రాజా
త్రిం. ఉపకారిత్వాత్. శత్రుదేశాత్పరతః బలాధికో యో రాజా
కారావకారా న కరోతి న ఉదాసీనః. ఒకరాజునకు తనదేశమున
నావలదేశమున నుండెడురాజు శత్రువు. సదా బాధయొనర్చు
డు. ఆశత్రుదేశమునకంటె నావలిదేశముం దుండురాజు సహాయ
మువాడు గనుక మిత్రుడు. ఆమిత్రునిదేశమున కావలిదేశము
ందురాజు ఉపకారావకారములు చేయనివాఁ డౌటవలన నుదాసీ
న. శాదయతీతి శత్రుః. ఉ. పు. శదౌ శాతనే. వీడించువాడు. ౧.
తే స్నిహ్యతీతి మిత్రం. ఇ మిదా స్నేహనే. స్నేహయుక్తుడైనవాఁ
డు. ౧. ఊర్ధ్వ మాస్తేతిష్ఠతీతి ఉదాసీనః. శత్రుమిత్రదేశములకు
ననుపకారావకారములు చేయక యూరకుండువాడు. ౧.

పార్విగ్రహస్తు పృష్ఠతః,

శత్రు మభియుజ్ఞానస్య శత్రుహననాయ విజిగీషోః రాజ్ఞః పా
పృష్టభాగం యోగృష్టాతి స పార్ష్ణిగ్రాహః. ఒక్కదిక్కును గెలుచు
రాజునకు వెనుక నుండుశత్రువు పార్ష్ణిగ్రాహుఁ డనంబడును. పా
గృష్టాతి పృష్టత స్తిష్ఠతీతి పార్ష్ణిగ్రాహః. గ్రహ ఉపాదానే. వెనుకదిక
మడమఁ ద్రొక్కుచు నుండువాఁడు. “సంపన్నస్తు ప్రకృతిభి ర్భ
త్సహః కృతశ్రమః, శత్రుశిక్షణశీలశ్చ విజిగీషు రితి స్మృతః”
విజిగీషులక్షణమ్.

- * రిపావైరి సప త్నారి ద్వీష ద్వేషణ దుర్హృదః.
ద్వి డ్వీష తౌహి తామిత్ర దస్య శా త్రవ శత్రవః,
అభియాతి పరారాతి ప్రత్యర్థి పరిపథినః.
(భాతృవ్యానహన ద్వేషి జిహ్వాంసు ప్రత్యనీకినః,
అనుహృత్ప్రత్యవస్థాత్ ప్రతిపక్షవిరోధినః.)

రప త్యవగీర్తిం రిపుః ఉ. పు. రప లప వ్యక్తాయాం వాచి.
కీర్తిని బలుకువాఁడు. రేవయతీతి వా రిపుః. రేవృ గతౌ. మూఁడవ
ర్చుకొనివచ్చువాఁడు. ౧. వైరమస్యా స్తీతి వైరీ. న. పు. వైరమ
వాఁడు. ౨. సపత్నీన దుగిభహేతుత్వాత్ సపత్నః. సపతివలె
హేతువైనవాఁడు. సమానపతిత్వాద్వా సపత్నః. సమానపతిత్వ
వాఁడు. 3. ఇయ రి అరిః. ఇ. పు. ఋ గతౌ. యద్ధార్థమై వచ్చువా
ర. ద్వేష్టీతి ద్వీషత్. త. పు. ద్వేషణశ్చ. ద్వీష అప్రీతౌ. ద్వేష
వాఁడు. ౪. ౬. దుష్టం హృదయమస్య దుర్హృద్. ద. పు. దుష్ట
హృదయముగలవాఁడు. ౭. ద్వేష్టి ద్వీష్. మ. పు. ద్వేషించువా
ర. విరుద్ధః పక్షోఽన్యేతి విపక్షః. విరుద్ధమైన పక్షముగలవాఁడు.
న హితః అహితః. హితుఁడు గానివాఁడు. ౧౦. స మిత్రం అమిత్ర
మిత్రుఁడు గానివాఁడు. ౧౧. దస్యతి ఉపక్షయం కరోతీతి దస్య.
పు. దసు ఉపక్షయే. ఉపక్షయమును జేయువాఁడు. ౧౨. శాత్రు
శత్రుః. ఉ. పు. శత్రురేవ శాత్రవః. శద్గా శాతనే. కృశముగా
వాఁడు శత్రువు. శత్రువే శాత్రవుఁడు. ౧౩. ౧౪. అభి అభిముఖ
తీతి అభియాతి. అ. పు. అభిముఖమై వచ్చువా

అభిమన్య తే శత్రురిత్యేవ అభిమానీ. న. పు. మన జ్ఞానే. శత్రు వని
 బడువాడు. పా. అభిముఖం మా నీతి అభిఘాతీ. న. పు. అభి
 ఖముగాఁ జంపువాడు. ౧౫. ప్రియతే హస్తుమితి పరః. పృథ్ వ్యా
 హమే. హింసించుటకై తిరుగువాడు. ౧౬. ఇయర్తి అరాతిః. ఇ. పు.
 గతౌ. సంహరించువాడు. ౧౭. ప్రతికూలమర్థయతే ప్రత్యర్థీ. న.
 ప్రతికూలముగాఁ గోరువాడు. ౧౮. పరిపంథయతీతి పరిపంథీ.
 పు. బంధించువాడు. ౧౯. శత్రువుపేళ్లు.

స్నిగ్ధో వయస్య స్సవయాః-

స్నిహ్యతీతి స్నిగ్ధః. స్నిహా ప్రీతౌ. స్నేహించువాడు. ౧. వయసా
 వయస్యః. వయస్సుచేత సమానుడైనవాడు. ౨. సమానం వ
 యస్య నః సవయాః. న. పు. సరియైనవయస్సుగలవాడు. ౩. సమా
 నుస్సు గలచెలికానిపేళ్లు.

అథ మిత్త్రం సఖా సుహృత్,

మేద్యతీతి మిత్రం. ఇ మిదా స్నేహనే. స్నేహించువాడు. ౧.
 సఖాః ఖ్యాతః సఖా. ఇ. పు. ఖ్యా ప్రకథనే. సమానముగాఁ బలు
 చినవాడు. ౨. శోభనం హృదయమస్యేతి సుహృద్. ద. పు. మం
 హృదయముగలవాడు. ౩. స్వభావముననే స్నేహితుడైనవానిపేళ్లు.
 సఖ్యం సాప్తవదీనం స్యాత్ -

సఖ్యః భావః సఖ్యం. సఖునియొక్క భావము సఖ్యము. ౧. స
 వదైః సాప్తతే సాప్తవదీనం. ఏడడుగు (ఏడుమాట) లచేతఁ
 బడునది. ౨. చెలిమిపేళ్లు.

అనురోధోఽనువర్తనమ్. ౧౨

అనురోధనం అనురోధః. రుధిర్ ఆవరణే. అనుకూలముగాఁ
 గుట. ౧. అనుకూలం వర్తనం అనువర్తనం. వృతు వర్తనే. అను
 లముగా వర్తించుట. ౨. పూజ్యులు మొదలగువారికి ననుకూల
 గానుండి సాయపడుట పేళ్లు.

యథార్హవర్ణః ప్రణిధి రపనర్ప శ్చరః స్పృశః,
 చారశ్చ గూఢపురుషశ్చ-

యథారో యోగోఽవర్ణః ప్రకారోఽస్యా నీతి యథార్హవర్ణః.

యేన ప్రకారేణ పరచక్రం జ్ఞాతుం శక్నోతి తత్ప్రకారవా నిత్యం
ప్రకారమున పరచక్ర మెఱుంగ నలవి యగునో అట్టి ప్రకారము గ
డు. ౧. ప్రకర్షణ నిధీయ తే జ్ఞేయమస్మిన్నితి ప్రణిధిః. ఇ. పు. డు
ధారణపోషణయోః. ఎఱుంగఁదగినవస్తువు వీనియందు ధరింపఁబ
౨. అవకృష్టం సర్వతీ త్వవసర్పః. నృప్ లో గతౌ. ప్రచ్ఛన్నుడుగా
గువాడు. ౩. చరతీతి చరః. చర గతౌ. చరించువాడు. ౪. న
బాధతే పరానితి స్పృశః. తాలవ్యాంతో శేషశూన్యశ్చ. స్పృశ
స్పర్శనయోః. పరులను బాధించువాడు. ౫. చరతి జానాతి ప
మితిచారః. చర గతౌ. గత్యర్థత్వాత్ జ్ఞానార్థత్వం. పరబలము
నవాడు. ౬. గూఢశ్చాసౌ పురుషశ్చ గూఢపురుషః. గూఢ
రుషుడు. ౭. వేగులవానివేళ్లు. మొదటి. ౮. వణిక్కుషీవలభి
దిరూపము గలచారుఁ డని కొందఱు.

*

ఆ ప్త ప్రత్యయితౌ సమా.

ఆపోతి రహస్య మిత్యాప్తః. ఆప్ లో వ్యాప్తః. రహస్యము
బొందువాడు. ౧. పు. ప. త్రి. ప్రత్యయో విశ్వాసోఽస్య సంజాతః
త్యయితః. విశ్వాసము ఇతని నందుఁ బుట్టును. ౨. ఆప్తునివేళ్లు.

*

సాంవత్సరో జ్యోతిషికో దైవజ్ఞః గణకా వపి,

స్య ర్మాహూర్తిక మాహూర్త జ్ఞాని కార్తాంతికా అపి,

సంవత్సరం కాలం వేత్తీతి సాంవత్సరః. కాలము నెఱిగినవా
౧. జ్యోతిషి నక్షత్రాణ్యధిక్రత్యకృతో గ్రంథో జ్యోతిషం; తద్వే
జ్యోతిషికః. (ఔకారాది.) జ్యోతిస్సు లనఁగా నక్షత్రములు. వా
కరించి చేయఁబడిన గ్రంథము జ్యోతిషము. దాని నెఱిగినవాడు.
దైవం శుభాశుభం జానాతీతి దైవజ్ఞః. జ్ఞా అవబోధనే. దైవము
శుభాశుభములు. దాని నెఱిగినవాడు. ౩. గణయతి కాలం గ
గణ సంఖ్యానే. కాలమును లెక్కఁబెట్టువాడు. ౪. ముహూర్తం
వేత్తీతి మాహూర్తికో మాహూర్తశ్చ. ముహూర్తము నెఱిగిన
డు. ౫. ౬. జ్ఞానమస్యాస్తీతి జ్ఞానీ. న. పు. కాలజ్ఞానము గలవాడు
కృతాంతోదైవం. తద్వే తీతి కార్తాంతికః. కృతాంత మనఁగా దైవ
దాని నెఱిగినవాడు. ౭. తోమస్సునివేళ్లు.

వ్రీకో జ్ఞాతసిద్ధాంతః-

తస్య తే అనేనమతధర్మ ఇతి తత్త్వం తద్వేదీ తాంత్రికః. దీనిచేత
ము విస్తరింపఁబడును గనుక తత్త్వము. దాని నెఱిగినవాఁడు
ము. ౧. జ్ఞాత సిద్ధాంతోఽనేనేతి జ్ఞాతసిద్ధాంతః. ఎఱుఁగఁబడిన
ముగలవాఁడు. ఏదైన నొక శాస్త్రతత్త్వము నెఱిగినవానిపేళ్లు.

సత్త్వీ గృహవతి స్సహా,

సత్త్వం సదాదానమస్యాస్తీతి సత్త్వీ. స. పు. సత్త్వీమనఁగా సదా
అది గలిగినవాఁడు. "సత్త్వం యజ్ఞే సదాదానే ఛాదనారణ్య
" అని ధరణి. ౧. గృహస్య పతిః గృహవతిః. గృహమునకుఁ బ్ర
౨. సదా దానముచేయువాఁడు.

కారోఽక్షరచణోఽక్షరచుచ్ఛిన్నశ్చ లేఖకే.

౧౧

లిపిం కరోతీతి లిపికారః. లిపినిజేయువాఁడు. పా. లిపింకరః. లిపి
లిపికరః. ౧. అక్షరైః విత్తైః అక్షరచణః, అక్షరచుంచుశ్చ. అక్ష
నేతః బ్రసిద్ధుఁడు. ౨. ౩. లిఖతీతి లేఖకః. లిఖ అక్షరవిన్యాసే -
వాడు. ౪. లేఖకునిపేళ్లు.

లిఖతాక్షరసంస్థానే లిపిర్లిఖి రుభే స్త్రియా,

*

ఇచ్చట లిఖతం అక్షరసంస్థానం అని విభాగించి, ఈ ర శబ్దములు
లిఖిని కొందఱు. లిఖతాక్షరవిన్యాసే అనుపాఠమందు లిఖతా. లి
ఈతిను వ్రాతపేళ్లు. లిప్యతేఽనయా పత్త్రం లిపిః. లిభిశ్చ. ఇ. సీ.
పదేహే. దీనిచేత పత్త్రము పూయఁబడును గనుక లిపి. పా. లిపి.
సీ. ౧. ౨. వ్రాయఁబడిన అక్షరములయాకారము పేళ్లు. (వ్రాత).

స్య త్సందేశహరో దూతః-

మదేశం హరతీతి సందేశహరః. సందేశ మనఁగా నోటిమాట.
గొనిపోవువాఁడు. ౧. దూయ తేఽనేన పర ఇతి దూతః. దూజ్
ప- వీనిచేత శత్రువు తపింపఁజేయఁబడును. ౨. దూతపేళ్లు.

దూత్యం తద్భావ కర్తృణోః.

౧౬

దూతస్య భావః కర్తృవా ద్యూతం- దూతయొక్కభావము, క్రియ
దూత్యము. పా. దూత్యం - దూతయొక్కభావమును, కర్తృమును.

భవనోఽధ్యక్షోఽధ్యక్షస్య సాధ్యః పథిక ఇత్త్యపి.

అధ్యానం గచ్ఛతీ త్యధ్వనీనః, అధ్వగః, అధ్వశ్శ్చ.
సంగచ్ఛతీతి పాంథః, పథికశ్చ, త్రోవనడచువాడు, అధ్వనీనుడు,
గుడు, అధ్వన్యుడు, పాంథుడు, పథికుడును. ౧. ౨. ౩. ౪.
సరిపేళ్లు. త్రోవ నడచువాడు.

* స్వామ్యమాత్య సుహృ త్కోశ రాష్ట్ర దుర్గ బలానిచ.
రాజ్యాజ్ఞాని ప్రకృతయః పౌరాణాం శ్రేణయోఽపి చ,
స్వామియనగా రాజు; అమాత్యుడు మంత్రి; సుహృ
కాడు; కోశము భండారము; రాష్ట్రము దేశములతోగూ
ణము; దుర్గము వర్వతోదకవృక్షములచేతఁ బోవ శక్యముగాని
బలము నైనయము; ఒకడు ముఖ్యుడుగాఁ గలవారును సజాతీయ
న పురజనులనమూహములు పౌరశ్రేణులు. న్వం విద్యతే అస్య
మీ. న. పు. ధనముగలవాడు. ౧. అమా సమీపే భవః అ
సమీపమందుండువాడు. ౧. శోభనం హృదయమన్యేతి సుహృ
పు. మంచిహృదయముగలవాడు. ౧. కూయతే ఉత్కృష్ట ఖ
కోపమని మూర్ధన్యాంతముగాఁ గొందఱు. కు శబ్దే-ఉత్కృష్ట
కఁబడునది. ౧. రాజత ఇతి రాష్ట్రం - ప్రకాశించునది. ౧.
గమ్యత ఇతి దుర్గం - ప్రయాసముచేతఁ బొందఁబడునది. ౧.
నేన బలం. బల ప్రాణనే-దీనిచేత బ్రదుకుదురు. ౧. ప్రక్రియ
మాభి రితి ప్రకృతయః. ఇ. సీ. వీనిచేత రాజ్యము ప్రకృష్టముగా
బడును. ౧. శ్రయస్తే పరస్పర మితి శ్రేణయః. ఇ. సీ. శ్రీశ్రీ
యాం. పౌరాణాం శ్రేణయః పౌరశ్రేణయః. పరస్పరము ఆత్మ
నవి గనుక శ్రేణులు. పౌరులయొక్క శ్రేణులు పౌరశ్రేణులు.
శబ్దము మొదలు ౭ ను రాజ్యాంగము లనంబడును. ఈస్తాంగ
కృతు లనంబడును. పౌరశ్రేణులును ప్రకృతు లనంబడును. “అ
శ్చైవ పౌరాశ్చ షడ్భిః ప్రకృతయ స్త్వన్వతాః” అని కార్యు
* సంధి రా విగ్రహో యాన మూననం ద్వైధ మాశ్రయః

షడ్భుతాః-

సంధాన మేకత్వం సంధిః - ఒకటౌట సంధి. అనగా

సంధి. జానమి. అసంధి కోశ ప్రధానమౌత్సవము, దండప్రధానము

కామిప్రధానహేతుకము. అని మూఁడువిధములు. శత్రుమండల
 అహవోపాధిరూపమైనయపకారము విగ్రహ మనంబడును. అది
 యుద్ధము, కూటయుద్ధము, పార్శ్వయుద్ధము అని మూఁడువిధము
 క్త్యాధిక్యముగలిగినప్పుడు గాని పరునికి వ్యసనము గలయుప్పుడు
 మని గెలువవలయునను నిచ్చుచేత కదలిపోవుట యాన మనం
 అది విగ్రహవ్యాయానము, సంధానయానము, సంభూయయాన
 సంగయానము, ఉపేక్షయానము అని యయిదువిధములు. పరు
 లము సంహరింపవలయునని కదలిపోవుట విగ్రహవ్యాయానము.
 తనవశము జేసికొని ధనదుర్గాదుల గ్రహింపవలయునని పోవుట
 యానము. తనకు శత్రువు గెలువశక్యముగానివాడై యు
 తనకు సమాన మైనరాజులను గూర్చుకొని కదలిపోవుట సం
 యానము. ఒకదిక్కునకు కదలిపోవలసియుండఁగాఁ బ్రసంగమున
 ఒకదిక్కునకు కదలిపోవుట ప్రసంగయానము. పరుని నేను సం
 గలను. నన్నుబరుఁడు గెలువలేఁ డనుబుద్ధిచేత దేశకాలాదు
 ాదక కదలి పోవుట ఉపేక్షయానము. దేశకాలా ద్యపేక్ష
 ల్లాదులను భరియించుకొని ప్రయాణ పరాజ్ఞుఁ డై యుండట
 అదియు మునుపటివలె విగ్రహవ్యాసనాదిరూపమున నయిదువి
 . తనమీఁద నిద్దఱు శత్రువులు దం డెత్తివచ్చినపు డొకనితో
 నీ యొకనితో విరోధపడుట ద్వైధము. బలవంతు లైనయిద్దఱు
 లలో నొకనికిఁ జెలియక యొకనితో మంచిమాట లాడుచుండు
 ము ద్వైధము. “బలినో ద్విషతో ర్భైషవాచా దానం నమ
 , ద్వైధీభావేన వర్తేత కాకాక్షివదలక్షీతః” అని మనువు. అ
 త బలవంతుని ఆశ్రయించుట ఆశ్రయము. బలవంతుఁ డైన
 ము ధనప్రదానాదులచేత ఆశ్రయించుటయైనను ఆశ్రయము. రా
 కు ఉపకారము లైనసంధ్యాదులు. ౬. గుణములు.

శక్తయ స్తిస్రః ప్రభా వోత్సాహ మన్త్రజాః,
 శక్యస్తే జేతుం శత్రవోఽమీభి రితి శక్తయః. ఇ. సీ. శక్త్య శ
 చేత శత్రువులు గెలువఁబడుదురు గనుక శక్తులు. కోశదండా
 వచ్చినబలము ప్రభావశక్తి. అత్యధికమైన వికమచేష్ట ఉత్సా
 CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

హాశక్తి. సంధివిగ్రహాదులచేతను సామాదులచేతను యథార్థ బ్రయోగించునెఱుక మంత్రశక్తి. ప్రభావమువలనను, ఉత్పాదనను, మంత్రమువలనను బుట్టిన త్రిశక్తులు.

* త్షయః స్థానం చ వృద్ధిశ్చ త్రివర్గో నీతివేదినామ్.

శత్రువ్యాపారాధిక్యము నిమిత్తముగాఁ గలయాత్మాపక్షము. సోపచయనిమిత్త మైనపరాపచయమే వృద్ధి. ఈ క్క సామ్యము స్థానము “పరకర్మోదయే నేతుః త్షయో వృద్ధి ర్యయే, తుల్యకర్తృఫలే స్థానం కర్తృసు జ్ఞేయ మాత్మన” ఇతి. ర్వణిక్ష్పథో దుర్గం నేతుః కుంజరబంధనం, ఖన్యాకరబలాదానం నాం చ వివేచనం” అను నీయష్టవర్గములయొక్క అపచయ సామ్యములవలన త్షయాదిత్రివర్గము గలుగును. ఇది నీతివేదుల వర్గ మనంబడును. ఇతరులకు ధర్తార్థకామములు త్రివర్గము.

* స ప్రతాపః ప్రభావశ్చ య త్తేజః కోశదణ్డజమ్,

ప్రతపన్త్యనేన శత్రూ నితి ప్రతాపః. తవ సంతాపే. దీని వులను దపింపఁజేయుదురు. ౧. ప్రభవంత్యనేన శాసితం జగ ద్దివీ దీనిచేత జగత్తు నేలుటకు సమర్థు లగుదురు. భండారములవలనను (గ) లవలనను గలిగిన తేజస్సు ప్రతాపము, ప్రభావము నను

* సామ దానే భేద దణ్డా వి త్యుపాయా శ్చతుష్టయమ్.

ఉపైతి వాంఛిత మనే నేత్యుపాయః ఇన్ గతౌ. దీనిచేత మును బొందుదురు. ౧. అనుకూలముగా వర్తించుట సామయ పరస్పరోపకారముఁ గనుపింపఁజేయుటయు, మంచితనము నేయ గుణములను గొనియాడుటయు, చుట్టటికమును డెలుపుటయు, వాఁడ నని మంచిమాట లాడుటయు ననియైదువిధములు. తానిచ్చుట. అది తనకుఁగలధనమంతయు సమర్పించుటయు, ఎక్కడము తీసికొన్నయెడల సందుకు ననుకూలుఁడై సంతోషించుటయు పూర్వము లైనపస్తువుల నిచ్చుటయు, వీనిధనము పుచ్చుకొను నీసా మ్మని యొకనిసామ్మమీఁదఁ దానే ప్రసర్తింపఁజేయుటయు ప్రమోచనంబును అని యైదువిధములు. తనమీఁద నిద్దలు గూడినచ్చినపుడు, ఒకరినొకరిని దేలుపలుచుట భేదము. అది

ముచెటుచుటయు, పరస్పరము సంఘర్షణము వుట్టించుటయు సంఘము అని మూడువిధములు. “న్నేహారాగావనయనం సంఘద్వో న తథా, సంతర్జనం చ భేదజ్ఞై ర్భేదస్తుత్రివిధఃస్మృతః” అని. వీడిం

దండము. అది చంపుట, ధనమును హరించుట, బాధ పెట్టుట మూడువిధములు. “వధోఽగ్రహరణంచైవ పరిక్లేశస్తథైవ చ” అని. దానం చ భేదశ్చ దణ్డశ్చేతి చతుష్టయం, మాయోపేక్షేంద్రజానప్రోపాయాః ప్రకీర్తితాః” అని కొందఱిమతమున సప్రోపాయగలిగినను మాయోపేక్షలకు దండమందును, ఇంద్రజాలమునకు దండమును, అంతర్భావముగనుక ప్రత్యేకముగాఁ జెప్పఁబడలేదు. నామమున సామాన్యముగాఁ జెప్పఁబడినయీశబ్దములకుఁ బ్రత్యేకములర్యాయములఁ జెప్పుచున్నాఁడు. ర. నాలుగుపాయములపేళ్లు.

సాహసం తు దమో దణ్డః-

సహోబలం తత్ర భవం సాహసం. సహ స్సనఃగాఁ బలము. అందు ౧. దమనం దమః. దండశ్చ. శిక్షించుట దమము దండ ౨. దండోపాయముపేళ్లు.

సామ సాన్త్యమ్-

స్వతి వైరం సామ. స. స. షో అన్తకర్తృణి. వైరమును జెటుచు ౧. సాంత్యయంత్యనేన సాంత్యం. సాంత్య సామప్రయోగే. దీని మూడింతురు. ౨. సామోపాయముపేళ్లు.

అథో సమా,

భేదోపజాపా.

సంహతయోర్భేదనం భేదః. భిదిర్ విచారణే. కూడియున్నవారి వుట్ట భేదము. ౧. ఉపాంశు జపనం ఉపజాపః. జప వ్యక్తా వాచి. మెల్లగాఁ బలుకుట. ౨. భేదోపాయముపేళ్లు.

ఉపధా ధర్తాద్యైర్యత్పరీక్షణమ్.

౨౧

ఉపధీయతే శుద్ధిజ్ఞాన మత్ర ఉపధా. దు ధాన్ ధారణపోషణ దీనిచేత శుద్ధిజ్ఞానము గలుగును. ౧. రాజ మంత్ర మొదలగువార్యధికామధయములచేఁ బరిశీలించుట.

శ్చ త్రిషు-

ఇకమీద నిశ్చలాకశబ్దపర్యంతము శబ్దములు త్రిలింగము

* అవడక్షిణో య స్తృతీయాధ్యగోచరః,

న విద్యంతే ష డక్షిణి యస్మిన్నితి అవడక్షిణః. దీనియందు కన్నులు లేవు. ష డక్షిణి శ్రోత్రాదీంద్రియాణి న విద్యంతే అతి షడక్షిణః. ఆటుచెవులుగాని యితరేంద్రియములుగాని దీనియందు లేవు గనుక అవడక్షిణము. ౧. మూడవదానికిఁ దెలియక యిట్లు కొనునట్టియేకాంతము.

* వివిక్త విజన చ్చన్న నిశ్చలాకా స్తథా రహః.
రహ శ్చోపాంశు చాలిజ్జే.

వివిక్తతే పృథక్ నీయతే వివిక్తః. విచిత్ పృథగ్భాగే. పే చఃబడునది. ౧. విగతో జనోఽస్మాదితి విజనః. జనులులేనది. ౨. చ గోవ్యతేచన్నః. చదఅపవారణే. గుప్తముచేయఁబడునది. ౩. నిర్గతా కాశ్చారికా అస్మిన్నితి నిశ్చలాకః. శలాకములనఁగా గొరవంకలు. అ లేనది 'శన్య శ్చా వ్యవి ట్ఫలాకా స్యాచ్ఛారామదనశారికా' అని వ్యాదులయందు రభసుఁడు. ౪. రహ్యంతే అనువయోగినో జనా తి రహః. న.న. రహ త్యాగే. అనువయముక్తులై నజనులు దీనియందు వఁబడుదురు. రమంతే తేతీతి వా రహః. రము క్రిడాయాం. దీనియందు రమింతురు. ౫. రహః. అవ్యయము. ఉపాంశు వాక్యం జాత ముక్త ఉపాంశు. అవ్యయము. మెల్లనిమాటలు దీనియందుఁ బుట్టును. కాంతమునకు నర్హమయిన విజనస్థలముపేళ్లు.

* రహస్యం తద్భవే త్రిషు,

రహసి భవం రహస్యం. త్రి. ఏకాంతస్థలమందుఁ బుట్టినది ఆవిజనస్థలమందు బుట్టినమాట.

* సమా విస్రమ్భ విశ్వాసా-

విస్రంభనం విస్రంభః. స్రమ్భ విశ్వాసే. విశ్వసించుట. ౧. వి స్త్యసే నేతి విశ్వాసః. శ్వస ప్రాణసే. దీనిచే నూరడిల్లుదురు. ౨. వి నముపేళ్లు. నమ్మక.

* భోజో శ్రంశో యథోచితాత్.

యథోచితా ద్యథాప్రాప్తా ద్దర్శాత్ భృంశ శ్చలనం

తే. తనకు సుచితమైనధర్మమువలనఁ జలించుట భ్రేష మనంబు
ప్రేమణం భ్రేషః. భ్రేష చలనే. చలించుట. ౧.

భ్రేష న్యాయ కల్పాస్తు దేశరూపం సమజ్ఞనమ్,
న భ్రేషః అభ్రేషః. చలించకుండుట. ౧. నియతమీయతే
భ్రేషగతౌ. నియతముగాఁ బొందఁబడునది. ౨. యథోచిత
సం కల్పః. కృపూ సామర్థ్యే. యథోచితమైనసామర్థ్యము కల్ప
దిశ్యమాన స్యాచితన్య రూపం దేశరూపం. తన కుచితమైనధ
కనురూపమైనది దేశరూపము. ౪. సంగత మంజః సమంజసం.
దీనియందుఁ గూడియుండును. ౫. తన కుచితమైనధర్మమువల
నవకుండుటవేళ్లు.

యుక్త మాపయికం లభ్యం భజమా నాభినీతవత్. ౨౪
న్యాయ్యంచ త్రిషు షట్-

న్యాయేన యజ్యతే యుక్తం. యుజిర్ యోగే. న్యాయముతోఁ
బడి. ౧. ఉపాయ ఏవ ఔపయికం. ఉపాయమే ఔపయికము. ౨.
యోగ్యం లభ్యం. పొందుటకు యోగ్యమైనది. ౩. న్యాయం భ
జమానం. భజ నేవాయాం. న్యాయమును బొందునది. ౪. అభి
నీతవత్ అభినీతం. అభిముఖముగాఁ బొందింపఁబడునది. ౫. భజమానా
బ్రహ్మములును యుక్తార్థబోధకములే యని వతిప్రత్యయార్థము. న్యాయ
సవేతం న్యాయ్యం. న్యాయమువలనఁ బాయనిది. ౬. న్యాయము
కాదినదానివేళ్లు. ఈ ౬ శబ్దములు త్రిలింగములు.

సంప్రధారణా తు సమర్థనమ్,

సంప్రధార్యతే ఇదమేవ శ్రేయ ఇతి నిశ్చీయతే అసయేతి సంప్ర
ధా. ఇదియే శ్రేయస్కరమని దీనిచేత నిశ్చయింపఁబడును. యు
క్తములయందు నిది యుక్తమని సమర్థించుట.

అపవాదస్తు నిర్దేశో నిదేశ శ్చాననంచ సః. ౨౫
శిష్టి శ్చాక్షాచ-

అపవాదన మపవాదః. పా. అపవాదః. వద వ్యక్తాయాం వాచి.
యాని చెప్పుట. ౧. నిర్దిశ్యతే ఆదిశ్యతే నిర్దేశః. నిదేశశ్చ దిశ అతి
ఉపదేశింపఁబడునది. ౨. ౩. శాన్యతే అనేన శాననం, శిష్టిశ్చ. ౪.

సీ. శాసు అనుశిష్టా. దీనిచేత శిక్షింపఁబడును. ౪. గి. ఆజ్ఞాపన
ఆజ్ఞాపించుట. ౬. ఆజ్ఞ పేర్లు.

* సంస్థా తు మర్యాదా ధారణా స్థితిః,

సంతిష్ఠ తే అనయా సంస్థా, స్థా గతినివృత్తౌ. దీనిచేత
లెన్నయైయుండును. ౧. మర్యేతి సీమార్థేఽవ్యయం. తత్రదీక్ష
మర్యాదా. మదాకోదానే. మర్య యనఁగా సీమ. అందు
బడునది. ౨. మేర దప్పకయుండుట. ధార్యతే అనయా ధార
చేత ధరింపఁబడును. ౩. తిష్ఠం త్యస్యామితి స్థితిః. ఇ. సీ. దీనియ
రులై యుందురు. ౪. మర్యాదపేర్లు.

* ఆగోఽవరాధో మంతుశ్చ-

అగతి కుటిలం గచ్ఛతీత్యాగః. న.న.అగ కుటిలాయాం గతి
లముగాఁ బొందునది. ౧. అవరాధ్యం తే అనేనేత్యవరాధః. రాధ
యాం. దీనిచేత హింసింపఁబడుదురు. ౨. మన్యతే కష్టమితి మ
ఁ. పు. మన జ్ఞానే. కష్టమని తలంపఁబడునది. ౩. అవరాధమ

* నమే తూద్దాన బన్ధనే.

ఉద్దీయతే ఖండ్యతే రక్ష్యతే వా ఉద్దానం. దో అపఖండ
రక్షణే. దీనియందు ఖండింపఁబడును, లేక రక్షింపఁబడును గనుక
ము. ౧. బధ్యత ఇతి బంధనం. బధబంధనే. కట్టివేయుట. ౨. కట్టివేయు

* ద్విపాద్యో ద్విగుణో దణ్డః-

ద్వా పాదా ప్రమాణ మస్తిన్నితి ద్విపాద్యః. రెండుభాగ
ప్రమాణముగాఁ గలది. ౧. ద్విగుణః దణ్డః రెట్టింపు దండగ.
మైనదానికంటె నినుమడిగా దండగఁ గొనుట.

* భాగధేయః కరో బలిః,

భాగ ఏవ భాగధేయః. భాగమే భాగధేయము. ౧. కీర్యతే
కం కరః. శ్రా విక్షేపే. ప్రత్యేకము ప్రజలచేతఁ జల్లఁబడునది
లంత్యనేన బలిః. ఇ. పు. బల ప్రాణనే. దీనిచేత రాజులు బ్రతుకు
౩. వ్యవసాయదారులచే రాజునకుఁ గట్ట దగినయప్పనముపేర్లు.

* ఘట్టాదిదేయం శుల్కోఽన్త్రీ-

శల ని సుఖేన గచ్ఛంత్యత్ర శుల్కః. అ. పు. శల ఆశుగమన

సంఖ్యముగాఁ బోవుదురు. ౧. ఘట్టమునఁగా సుంకముఁగొను
ఆదిశబ్దముచేత నదీతరణము మొదలైనవి. అందు రాజునకు
సంక్రమ్యము శుల్కమునంబడును. సుంకముపేరు.

ప్రాభృతం తు ప్రదేశనమ్. ౨౭

ప్రాయన ముపగ్రాహ్య ముపహార స్తథోపదా,
ప్రకర్షణ భీయతే ప్రాభృతం. భృష్ భరణే. ఎచ్చుగా భరిం
నది. ౧. ప్రదిశ్యతే దీయతే రాజ్ఞే ప్రదేశనం. దిశ అతిసర్జన. ప్ర
ముగా రాజుకొఱ కియ్యఁబడునది. ౨. రాజుసమీప మయతే
త్యేచాయనం. అయగతౌ. దీనిచేత రాజుసమీపమును బొందుదురు.
వ్యవ్యతే రాజ్ఞా ఉపగ్రాహ్యం. గ్రహ ఉపాదానే. రాజుచే
పఁబడునది. ౪. ఉపహ్రియతే రాజ్ఞా ఉపహారః. హృష్ హరణే.
చేత హరింపఁబడునది. ౫. ఉపదీయత ఇతి ఉపదా. దా దానే. రాజ
సమందీయఁబడునది. ౬. రాజదర్శనార్థమై తెచ్చుకానుకపేళ్లు.

కూతకాది తు యద్దేయం సుదాయో హరణం చ తత్. ౨౮

యతయో స్సంగతయోః స్త్రీపుంసయో రిదం యాతుకం. వివా
ందు కూడుకొనియున్న వధూవరులసంబంధమైనది. ౧. సుష్టు దీయత
దాయః. లెస్సగా నియ్యఁబడునది. ౨. హ్రియతే స్త్రీయాస్వాతం
జేతి హరణం. హృష్ హరణే. స్త్రీచేత స్వాతంత్ర్యమున హరింపఁ
నది. ౩. వివాహమందు నల్లునికిని ఆడుబిడ్డకును ఇచ్చువస్తువు.

తత్కాలస్తు తదాత్వం స్యాత్.

నచాసౌ కాలశ్చ తత్కాలః. తదేత్యన్యభావః తదాత్వం. అప్పుడు
లముతత్కాలము. తదాత్వమును. ౧, ౨. వర్తమానకాలముపేళ్లు.

ఉత్తరః కాల ఆయతిః,

ఏవ్య తీత్యాయతిః. ఇ. నీ. ఇణ్ గతౌ. ౧. రాగలకాలము.

సాందృప్తికం ఫలం సద్యః-

సం దృప్తం ప్రత్యక్ష ప్రయోజన మన్య సాందృప్తికం. ప్రత్యక్ష
జనము గలది సాందృప్తికము. సద్యఃఫలం=తాత్కాలికమైన
౧. కృషిచేసినవెంటనే దొరకుఫలము.

ఉదర్కః ఫల ముత్తరమ్.

౨౯

ఉదర్శ్యత ఇతి ఉదర్శకః. అర్చ పూజాయాం. మిగుల నింపఁబడునది. ఉత్తరం ఫలం = మీఁద రాఁగలఫలము. గ రాఁగల ఫలముపేరు.

* అదృష్టం వహ్నితోయాది-

న దృష్టం అదృష్టం దైవకృతత్వాత్. దైవకృత మగు కానఁబడనిది. వహ్నితోయాది = అగ్నిజలాదులవలనఁ బుట్టి ము. ఆదిశబ్దముచేత వ్యాధిదుర్భిక్ష మూషికశలభాదులవలన భయంబును అదృష్ట మనంబడును.

* దృష్టం స్వపరచక్రజమ్,

దృశ్యత ఇతి దృష్టం. కానఁబడునది. స్వపరచక్రజం=రా దనబలమువలనను పగవారిబలమువలనను బుట్టినభయము.

* మహీభుజా మహిభయం స్వపక్షప్రభవం భయమ్.

రాజులకు మూలబలము మొదలగు నేడువిధములై నస్వపక్ష వలనఁ బుట్టినభయము అహిభయ మనంబడును. అహే రివభయః భయం. సర్పభయముపంటిభయము. ౧. పక్షశబ్దముచేత మూల మొదలై నయేడువిధములును జెప్పఁబడును. “నిజోఽథమైత్త్ర్య శ్చిత్తశ్చసంబంధః కార్యసముద్భవశ్చ భృతో గృహీతో మి చారైః పక్షం బుధా స్సప్తవిధం వదంతి” నిజ మనఁగా మూల మిత్త్రీబలము మైత్త్రీబలము. తన్నురక్షించుకొనుటకై వచ్చి యుంచినవాఁడు సమాశ్రితుఁడు. తల్లిదండ్రులదిక్కువాఁడు మ జుఁడు. పరస్పరోపకారముచేత వచ్చి కూడినవాఁడు కార్యసముద్భవ జీతగాఁడు భృత్యుఁడు. ఉపచారముచేత స్వవశముగాఁ జేసికొ న్నవాఁడు ఉపచారగృహీతుఁడు. ఈయేడును స్వపక్షము లనంబడును.

* ప్రక్రియా త్వధికార స్సాన్యత్ -

ప్రకర్షేణ క్రియత ఇతి ప్రక్రియా. ప్రకర్షముగాఁ జేయుట ౧. కర్తృవిశేష మధికృత్య కర్తృభిః క్రియత ఇ త్వధికారః. కర్తృవిశేష నధికరించి కర్తృలచే జేయఁబడునది. ౨. అధికారముపేళ్లు.

* చామరం తు ప్రకీర్ణకమ్,

చమరమృగసంబంధి చామరం. చమరమృగసంబంధమై

రాజసమీప ఇతి ప్రకీర్ణకం. కృ విక్షేపే. రాజసమీపమందు
 ఉన్నది. ౨. వింజామరపేళ్లు.

సృపాసనం తు య ద్భద్రాసనం సింహాసనం తు తత్. 3౧
 హమమ్.

భద్రం చ తత్ ఆసనం చ భద్రాసనం శుభమైన యాసనము.
 సృపాసనం సృపాసనం. రాజయొక్క యాసనము సృపాసనము
 కృతీయక్త మాసనం. సింహాసనం. సింహకృతితోఁ గూడిన
 యాసనము. మణులు మొదలగువానితోఁ జేసినరాజా
 భద్రాసనము. బంగారుతోఁ జేసినది సింహాసనము.

ఛత్రం త్వాతపత్రమ్.
 ఛాద్యతే పురుషోనేనేతి ఛత్రం. ఛద అపవారణే. దీనిచేతఁ
 గొడు కప్పుబడును. ౧. ఆతపాత్ త్రాయత ఉతి ఆతపత్రం. త్రై
 లనే. ఎండవలన రక్షించునది. ౨. గొడుగుపేళ్లు.

రాజ్జస్తు నృపలక్ష్మ తత్,
 నృపాణాం లక్ష్మ నృపలక్ష్మ. న. న. రాజులకు చిహ్నమైనది.
 రాజులకు బట్టునట్టిగొడుగు.

ద్రకుమ్భః పూర్ణకుమ్భః-
 భద్రార్థం కుంభః భద్రకుంభః. మంగళార్థమైనకుంభము. ౧.
 పూసా కుంభశ్చ పూర్ణకుంభః. పూర్ణమైన కుంభము. ౨. రాజ
 గదులయందుఁ బెట్టఁబడినపూర్ణకలశముపేళ్లు.

భృగౌరః కనకాలుకా. 3-౨
 భ్రీయతే జలమనేనేతి భృంగారః. దీనిచేత జలము భరింపఁబ
 ౧. కనకమయీ చ సా ఆలుకా చ కనకాలుకా. సువర్ణమయ
 యది. ౨. బంగారుగిండిపేళ్లు.

వేశ శ్చిబిరం వక్షే-
 విశ్యతఇతి నివేశః. విశ ప్రవేశనే. ప్రవేశింపఁబడునది. ౧. శేర
 శిబిరం. శీజ్ స్వప్న. దీనియందు నిద్రింతురు. దండు విడిసిన
 పేళ్లు.

నత్ స్యాస్థ్యం జన్యతేనేనేతి నజ్జనం. శిబిరమునకు
ము దీనిచేతఁ బుట్టింపఁబడును. ౧. ఉపరత్యతేనేనేతి ఉపరత్య
చేత శిబిరమురక్షింపఁబడును. ౨. శిబిరరక్షాద్ధమ్మే చుట్టును
గుమొదలయినదానిపేళ్లు.

* హస్త్యశ్వరథపాదాతం సేనాజ్ఞం స్యా చ్చతుష్టయమ్.

పదాతీనాం సమూహః పాదాతం హస్తినశ్చ అశ్వశ్చ
శ్చ పాదాతం చ హస్త్యశ్వరథపాదాతం ద్వంద్వైకవద్యామ
గులు, గుట్టములు, రథములు, కాలుబంటులును, అనునీనాలుగు
గము లనంబడును. సేనాయా అంగం సేనాంగం. సేనకు అంగము
సేనాంగముపేరు.

* దస్తీ దంతావళో హస్తీ ద్వీరదోనేకపో ద్వీపః,
(సిన్ధుర స్సామజః కుమ్భా మాతజ్గశ్చ మదావళః.)

మతజ్గజో గజో నాగః కుజ్జరో వారణః కరీ.

ఇథః స్తమ్మేరమః పద్మి-

దంతావస్యస్తథిదంతీ. న. పు. దంతావళశ్చ. దంతము
౧. ౨. హస్తాస్త్యాస్తీతిహస్తీ. న. పు. తొండముగలది. ౩. ద్వీర
ద్వీరదః. రెండుకొమ్ములుగలది. ౪. అనేకేన-హస్తేన వక్త్రేణ
అనేకపః. ద్వీభ్యాంపిబతీతిద్వీపః. పా పానే. తొండము నోడు
రెంటిచేతను పానము చేయునది. ౫. ౬. మతంగాద్యపేర్జాతోమ
మతంగుడను ఋషివలనఁబుట్టినది. ౭. గజతిమాద్యతీతిగజః. గ
మదించునది. ౮. నగేగిరాభవోనాగః. పర్వతమందుఁ బుట్టినది. ౯.
కుంభాధోగర్తావస్యస్తథి కుంజరః. కుంజము లనఁగా కుంభస్థు
దిగువనుండుగుంతలు. అవి గలిగినది. ౧౦. పరబలం వారయతీతి
వృత్ వరణే. పరబలము నడ్డపెట్టునది. ౧౧. కరోస్త్యాస్తీతి కరీ.
తొండముగలది. ౧౨. ఏతిమదమితిఇథః. ఇథోగతౌ. మదమును
నది. ౧౩. స్తంబే తృణగుల్మే రమత ఇతి స్తంబేరమః. రము క్రీడా
పాదలయందుఁ గ్రీడించునది. ౧౪. పద్మం బిందుజాలకమస్యా
న. పు. పద్మచునఁగా దేహనుందలిబొట్లు. అవిగలిగినది. ౧౫. ఏమః

యూథస్యనాథో యూథనాథః. యూథమనఁగా సమూహము.
 యూథంపాతీతియూథపః. పా రక్షణే. సమూహ
 పాలించునది. ౨. ఏనుఁగుమూఁకలో ముఖ్యమైనయేనుఁగుపేళ్లు.
 మదకలః-

మదేనఉత్కటో మదోత్కటః. మదముచేత వ్యాప్తమైనది. ౧.
 కలో మనోజ్ఞః మదకలః. మదముచేత మనోజ్ఞమైనది. ౨. మద
 యేనుఁగుపేళ్లు.

కలభః కరిశాబకః.

౩౫

కం ఉదకం లభ తే కలభః. దు లభమ్ ప్రాప్తా. ఉదకమును బొందు
 కరిణి. శాబకః కరిశాబకః. ఏనుఁగుపిల్ల. పా. కరిపోతకః. ౨.
 మృగజోబాలః పోతస్తు దశవార్షికః, విక్రో వింశతివర్షస్తు కలభ
 దబ్దకః." ఏనుఁగుగున్న పేళ్లు.

ప్రభిన్నో గర్జితో మ త్తః-

ప్రక్షణ భిన్నః ప్రభిన్నః. మిక్కిలి మదస్రావముకొందినది. ౧.
 మన్య సంజాతమితి గర్జితః, గర్జించునది. ౨. మాద్యతీతి మ త్తః. మదీ
 క్షణమయోః. మదించునది. ౩. మదముకాటుచున్న యేనుఁగుపేళ్లు.
 నిలకడగా నున్నయేనుఁ గని కొండలు.

సమా వృద్వాన్త నిర్వదా,

మద ముద్యమతీతి ఉద్వాంతః. టు వము ఉద్గిరణే. మదమును
 మనది. ౧. నిర్వతో మదాత్ నిర్వదః. మదమువలనఁబాసినది. ౨.
 వాహ్య స్త్రావవాహ్య సాన్నిహ్య స్సమరోచితః) మదమువిడిచిన
 యేనుఁగుపేళ్లు.

హస్తికం గజతా బృహ్నే-

హస్తినాం సమూహో హస్తికం. గజానాం సమూహో గజ
 ఏనుఁగులగుంపు. ౧. ౨. ఏనుఁగుమూఁకపేళ్లు.

కరిణీ ధేనుకా వశా.

౩౬

కరోఽస్య అ స్తీతి కరిణీ. ఈ. సీ. తొండము గలది. ౧. ధయ త్యే
 గజశుతి ధేనుకా. ధేన్వపానే. ఏనుఁగుపిల్ల దీనిచున్న గుడుచును.
 ప్తి కామయతే గజమితివశా. వశకాంతో. ఏనుఁగును కామించు

నది. 3. ఆడుయేనుగు పేళ్లు.

* గడ్డః కటః-

గంధ్యత ఇతి గండః. గడి వదనైక దేశే. ముఖైక దేశమై
కటతి మదంకటః. కటేవర్ణావరణయోః. మదమునువర్షించునది. ౨.
గుచ్ఛిలిపేళ్లు.

* మదో దానమ్-

మాద్యతే నేనేతిమదః. మదీ హర్షగ్లేపనయోః. దీనిచేక
ను. ౧. ద్యతి ఖండయతీతి దానం. దో అవఖండనే. ఏనుగునువీడి
౨. మదము పేళ్లు.

* వమధుః కరశీకరః,

వమ్యత ఇతి వమధుః. ఉ. పు. టు వము ఉద్గిరణే. వెల్లించ
నది. ఏనుగుతోండమువలన బుట్టినతుంపురులు.

* కుమ్భా తు శిరసః పిష్టౌ-

కుంభాకృతియోగాత్కుంభౌ. అ. పు. కుంభములవంటి
ముగలవి. ౧. శిరసః పిష్టౌ=ఏనుగుతలమీఁదనుండు మాంసపు
రెండును కుంభము లనంబడును. కుంభస్థలము.

* తయోర్ధ్వే విదుః పుమా.

వేత్త్యస్త్రి అంకుశఘాతమితి విదుః. ఉ. పు. విద జ్ఞానే. దీ
దంకుశఘాతము నెఱుఁగును. ౧. ఆరెంటినడుము.

* అనగ్రహో లలాటం స్యాత్-

అంకుశే నావగృహ్యత ఇ త్యనగ్రహః. గ్రహ ఉపాదానే.
శముచే దాఁడఁబడునది. ఏనుగునొసలు.

* ఈషికా త్వక్షీకూటకమ్,

ఈషా లాంగలికేవ ఈషికా. పా. ఇషీకా. నాఁగలువరి
యైనది. ౧. అక్షీకూటక మక్షిగోళకం. ఏనుగుకనుగుడ్డుపేరు.

* అపాఞ్దేశో నిర్యాణమ్-

నిర్యాతి నేత్రజల మస్తా దితి నిర్యాణం. యాప్రావణే.
దీనివలన జాలును. ౧. ఏనుగుకడగన్ను పేరు.

* కర్తమూలం తు చూలికా.

మర్యతే అంకుశేన ప్రేర్యత ఇతి చూలికా. చుల ప్రేరణే. అంకుశే శ్రేరేపింపబడునది. ౧. ఏనుఁగుచెవిమొదలు.

భా. కుమ్భస్య వాహిణ్యమ్-

మదవాహిని స్థానే తిష్ఠతీతి వాహిణ్యం. మదప్రవాహస్థానమంది. ౧. ఏనుఁగుకుంభస్థలమునకు దిగువ నున్న ప్రదేశము.

ప్రతిమాన మథోఽస్య యత్, ప్రతిమాయతే అనేన ప్రతిమానం. డు మిళ్ ప్రక్షేపణే. దీని ప్రవేయబడును. ౧. ఈవాహిణ్యమునకు దిగువ నున్న ప్రదేశము. ననం స్కన్ధదేశ స్సాస్యత్ -

ఆస్యతే అస్తి నిత్యాననం. అన ఉపవేశనే. దీనియం దుండః. ౧. ఏనుఁగుయొక్క మూఁపు.

పద్మకం బిన్ద్వజాలకమ్.

3౯

పద్మవర్ణసామ్యాత్ పద్మకం. పద్మమువన్నెగలది. ౧. ఏనుఁగున వనమందు దేహమునఁ బుట్టినబొట్టు. ఏనుఁగుసిబ్బెము.

పక్షభాగః పార్శ్వభాగః-

పక్షయో ర్భాగః పక్షభాగః. పక్షములయొక్క భాగము. ౧. పక్షయో ర్భాగః పార్శ్వభాగః. ౨. ఏనుఁగుయొక్క యుభయపాములును.

దస్తభాగస్తు యోఽగ్రతః,

దస్తనన్నిహితో భాగో దస్తభాగః. దంతములకు నమీపమైనము. ౧. ఏనుఁగుయొక్క ముందటిభాగము.

దౌ పూర్వపశ్చాజ్ఞాదిదేశౌ గాత్రవరే క్రమాత్. ౪౦

గాత్రస్య ప్రధానాంగత్వాత్ గాత్రం. గాత్రమునకు ప్రధానాంగము. ౧. అప్రధానాంగత్వాత్ అవరం. అప్రధానమైన అంగము అవసా. అవరం. ౧. ఏనుఁగుయొక్క ముందరికాళ్లు మొదలుగాఁగలము గాత్ర మనంబడును. వెనుకటికాళ్లు మొదలుగాఁ గలభాగము మనంబడును.

తోత్రం వైణకమ్-

తుద్యతేఽనేన గజ ఇతి తోత్రం. తుద వ్యథనే. దీనిచేత నేనుఁగు

వ్యథ పెట్టబడును. ౧. వేణునా నిర్వృత్తం వైణుకం. వెదురు
యబడినది. ౨. పా. వేణుకం. ఏనుఁగును శిక్షించునట్టికోలపేళ్ల

*

ఆలానం బద్ధస్తవేభ-

ఆలాయ తే గజోఽస్తి న్ని త్యాలానం. లా ఆదానే. దీనుఁగు
తెచ్చికట్టబడును. ౧. ఏనుఁగును గట్టుస్తంభము.

*

అథ శృభలా,

అన్దుకో నిగళోఽస్త్రి స్యాత్ -

శృణాతి బద్ధనేన గజ మితి శృంఖలా. ఆ. సీ. ప. త్రి. శృ
సాయాం. గజమును బీడించునది. “స్త్రీకటీవస్త్రబద్ధేఽపి నిగళే
లాత్రిమ” అని తాలవ్యాదులయందు రభనుఁడు. ౧. అన్దుతి
త్యనేనే త్యందుకః. అది బంధనే. దీనిచేత కట్టివేయుదురు. ౨. నిగళ
దేనేతి నిగళః. గళ నేచనే. మదముచేత దడువబడునది. పా. నిగ
ఏనుఁగును గట్టుగొలుసువేళ్లు.

*

అఙ్కుశోఽస్త్రి సృణః స్త్రియామ్

అంక్య తేఽనేనేత్యఙ్కుశః. అ. ప్న. అకి లక్షణే. దీనిచేత నేను
గుఱుతుపడును. ౧. సర త్యనయాసృణః. ఇ. సీ. సృ గతౌ. ఏనుఁగు
పోవును. “ఆరక్షమగ్న మవమత్య సృణిం శితాగ్ర మేకః పలా
వేన కృతార్తనాదః” అని మాఘుచుందుఁ బుల్లింగ ప్రయోగము
సృణిశబ్దము స్త్రీలింగముగాన నిది యాయన ప్రమాదమువలన
౨. అంకుశముపేళ్లు.

* దూష్యా కత్యో వరత్రా స్యాత్ -

దూయ తే అనయా దూష్యా. దూఱో పరితాపే. దీనిచేత
పడేయబడును. పా. చూషా. ౧. కత్యోయాం గజమధ్యభాగే
కత్యో. గజమధ్యభాగమందుండునది. ‘కత్యోకత్యో’ అనితంతము
ప్రకాశిక. యంతమని అజయుఁడు. ౨. వ్రియ తే గజమధ్యమనదు
త్రా. వృఱో వరణే. దీనిచేత గజమధ్యము కప్పబడును. ౩. ఏనుఁ
మున గట్టుతోలుమోఁకువేళ్లు.

*

కల్పనా సజ్జనా సమే,

కల్ప్యతే కల్పనా. కల్పనా సామర్థ్యే. కల్పింపబడునది. ౧. ఏనుఁగు

ప్రశ్నము.] సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము.

మూ సజ్జనా. వస్త గతౌ. గతిః జ్ఞానార్థః. దీనిచేత నెఱుంగఁబడును.
వాచాహిత్యమై యేనుఁగును శృంగారించుటపేళ్లు.

ప్రవేశ్యాస్తరణం వర్ణః పరిస్తోమః కుఠో ద్వయోః. ౪౨

ప్రకర్షణ వయస్త్వేనా మితి ప్రవేశీ. ఈ. సీ. వ్యేచ్ తంతునంతా
స్థిలి దీని నేయుదురు. ౧. అ స్తీర్యత ఇత్యాస్తరణం. స్త్రుచ్ ఆ
వే. కప్పఁబడునది. ౨. వర్ణ్యతే చిత్రవర్ణ త్వేనేతి వర్ణః. వర్ణస్తుతౌ.
జాతదేత స్తోత్రముచేయఁబడునది. ౩. పరిస్తూయతే పరిస్తోమః.
స్తుతౌ. స్తోత్రము చేయఁబడునది. ౪. గజపుష్పేకుఢాతీతి కుఠః.
క్షేషణే. ఏనుఁగువీఁపుననుండునది. అ. వృ. మూడులింగములయందుఁ
జొందలు. “ప్రియాంవేశీ కుఠంత్రిషు” అని వోపాలితుఁడు. ౫.
మూఁదఁ బఱచు రత్నకంబళిపేళ్లు.

వీకం త్వసారం హస్త్యశ్వమ్-

వేతి యుద్ధాదికర్తృణ ఇతి వీ తం. వీ గత్యాదా. వెళ్లునది. ౧.
బలములేనిది. యుద్ధమునకు సమర్థము కాని యేనుఁగు, గుఱ్ఱ
వీక మనంబడును.

వారీతు గజబన్ధనీ,

వార్యతే గజోఽనయేతి వారీ. ఈ. సీ. దీనిచేత నేనుఁగు నిలువఁబడు
ఏనుఁగును బట్టుటకొఱకు చేయఁబడినయోడము మొదలయినది.

ఘోటకే వీతి తురగ తురం గాశ్వ తురంగమాః. ౪౩

వాజ వా హార్య గన్ధర్వ హయ నైన్ద్రవ సప్తయః,

భూమా ఘుటతి పరివర్తత ఇతి ఘోటకః. సఏవ ఘోటకః. ఘుట
ర్తనే. భూమియందు పొర్లాడునది. ౧. వేతి గచ్ఛతీతి వీతిః. ఇ. పు.
త్యాదా. వేగముగాఁ బోవునది. వా. వీతిః. ‘పానేస్త్రీ పీతి రశ్వేనా’
సద్దుఁడు. ౨. తురం త్వరితం గచ్ఛతీతి తురగః. తురజ్ఞః. తుర
శ్వ. వేగిరముగాఁ బోవునది. ౩. ౪. ౬. అశ్వు తే గమనేనే త్వశ్వః.
వాప్తా. గమనముచేత వ్యాపించునది. ౫. వాజో వేగస్తద్యో
వాజ. స. పు. వజ గతౌ. వాజ మనఁగా వేగము. అది గలది. ౬. వహతి
వాహ. వహ ప్రాపణే. నరుని పహించునది. ౭. అర్వతియాతి అర్వా.
అర్వ గతౌ. వేగముగాఁ బోవునది. తకారాంతంబును గలదు. “శ్ల

ధీకృతప్రగ్రహ మర్వతాం వ్రజాః” అని మాఘము. ౯. గంధ్యతే
నావీడ్యత ఇతి గంధర్వః. గంధ అర్ధనే. కళాదులచేత వీడింపబడ
వాయతి గచ్ఛతీతి వాయః. వాయ గతౌ. శీఘ్రముగాఁ బోవునది.
సింధుదేశే భవః సైంధవః. సింధుదేశమందుఁ బుట్టినది. ౧౨. నవ
దిధర్మేణ సప్తిః. ఇ.పు. పప నమనాయే. సేవాదిధర్మములతోఁ
ది, గుఱ్ఱముపేళ్లు.

* ఆజానేయాః కులీనా స్సృజః-

అజేన వేగేన ఆనేయాః ఆజానేయాః. అజ గతిక్షేపణయో
గముచే దేదగినవి. ౧, మంచిజాతిగుఱ్ఱములు.

* వివీతా స్సాధువాహినః.

వివీయస్త ఇతి వివీతాః. వీక్ష ప్రా పణే. లెస్సగా శిక్షిం
నవి. ౧. మనుష్యుని లెస్సగా మోయనేర్చినగుఱ్ఱములు.

* వనాయుజాః పారసీకాః కామ్భోజా బాహ్లికా వాయాః,

వనాయుదేశే భవా వనాయుజాః. వనాయుదేశమందుఁ బు
“పారశీకా వనాయుజాః” అని యుత్పలిని, దీర్ఘాదియును గలడు.
తం కర్కాఖ్యం వానాయుజమపి పారసీకం తు” అని నామమాల.
సీకదేశే భవాః పారసీకాః. పారశీక దేశమందుఁ బుట్టినవి. ౧. క
జదేశే భవాః కాంభోజాః. కాంభోజ దేశమందుఁ బుట్టినవి. ౧. క
దేశే భవాః బాహ్లికాః. బాహ్లిక దేశమందుఁ బుట్టినవి. ౧. ఆ
ములయందుఁ బుట్టినయశ్వములపేళ్లు.

* యయు రశ్వోఽశ్వమేధీయః-

విస్మయో దేశే దేశే యాతీతి యయః. ఉ. పు. యా ప్రా
విడువఁబడినదై ప్రతిదేశమునకుఁ బోవునది. ౧. అశ్వమేధమునకు
మైనయశ్వము.

* జవన స్తు జ్ఞాధికః.

జవతి వేగేన జవనః. జ గతౌ. శీఘ్రముగాఁ బోవునది.
మైన వేగముగలయశ్వము.

* పృష్ఠ్య ఘ్నీ-

పృష్ఠేన వోఘం ఘ్నః పృష్ఠ్యః. వీఁపున మోయుటకు

౧. స్థూలస్య పృష్ఠభాగస్యేదం స్థారం బలం తదస్యాస్తీతి స్థారీ.
 కలయో రభేదః. అధికమయిన పీచునత్తువ గలది. స్థూరి యని
 ౨. ౨. మోచుమోయునశ్వముపేళ్లు.

సితః కర్కః రథోన్యో వోధా రథస్య యః,
 కరోతి కాతుకం కర్కః. డు కృష్ణో కరణే. కాతుకమును జేయు
 సితః. తెల్లగుట్టము. రథం వహతీతి రథస్య. రథమును వహించు
 యః రథస్యవోధా. రథమును మోయుగుట్టము.

౩. కిశోరః-

కశ్యత ఇతి కిశోరః. కశ గతిశాతనయోః. శిక్షింపబడునది. ౧.
 పిల్ల.

వా మ్యశ్వో బడబా-

వముతి గర్భం వామీ. ఈ. సీ. టు వము ఉద్ధిరణే. గర్భమును వె
 తది. ౧. అశ్వజాతిస్త్రీ అశ్వా. ఆడుగుట్టము. ౨. వలతే బడబా.
 సంవలనే. వబయోర్ల శయోశ్చైకత్వం. చలించునది. ౩. గోడిగ
 ఆడుగుట్టము.

బాడబం గణే.

౪౬

బడబానాం సమూహో బాడబం. గోడిగలమూఁక.

ప్రహ్వశ్వీనం య దశ్వేన దినే నై కేన గమ్యతే,

అశ్వేన ఏకేన దినేన యద్వర్త గమ్యతే త దాశ్వీన మిత్యుచ్య
 గుట్టముచేత నొకదినంబునఁ బోదగినతెరువు ఆశ్వీన మనంబడును.
 క దినేన ఏకేన గమ్యత ఇత్యాశ్వీనం. గుట్టముచేత నొకదినంబునఁ
 బోనతోవ. ౧.

కశ్యం తు మధ్య మశ్వనామ్-

అశ్వనాం మధ్యం కశ్యమి త్యుచ్యతే గుట్టమునడుము కశ్య
 బుడును. కశా మర్త తీతి కశ్యం. తఱటున (కొరడా) కుఁ దగినది.

హేషా ప్రేషా చ నిన్వనః.

౪౭

హేషణం హేషా. హేషా చ. హేషృ హేషృ అవ్యక్తే శబ్దే.
 క్తముగా మోయుట. ౧. గుట్టము నగిలించుటపేళ్లు.

హిశస్త్ర గళోదేశే.

నిగళ త్యనేన కబళ మితి నిగాళః గళ అదనే. దీనిచేత నామ
ను మ్రింగును. “ఘంటాబంధనమీషస్తో నిగాళః కీర్తితో బుద్ధైః,
దేవమణిర్నామ సశుభః కీర్తితో మతః” గ. గుఱ్ఱపుమెడదగ్గతీప్రదే

* బృద్ధే త్యాశ్వీయ మాశ్వనత్,

అశ్వనాం సమూహః ఆశ్వీయం. ఆశ్వం చ. అశ్వసమూ
ఆశ్వీయము, ఆశ్వము. గ. ౨. గుఱ్ఱపుమూఁక పేళ్లు.

* ఆస్కన్ధితం ధోరితకం రేచితం నల్గితం ప్లుతమ్.

గతయోఽమూః పశ్చధారాః-

ధార్యతే తురగై రితి ధారా - అశ్వములచేత ధరింపబడు
గ. ఆస్కందనం ఆస్కందితం. స్కండిత్ గతిశోషణయోః. చా
ణాధోరణం ధోరితకం. ధోర్వ గతిచాతుర్యే. రేచనం రేచితం.
వృథగ్భావే. వలనం వలితం. వల నంచలనే. పా. వల్గితం. ప్లు
తం. ప్లుజ్ గతౌ-నిశ్చలమై అతివేగము అతిమందమును గాక మ
గతి ఆస్కందితము. అంతకంటె నధికమయి చతురమైనగతి ధోత
తాళగతితో వేరెముగాఁ దిరుగుట రేచితము. వేగముచేత విమ
నదై మీఁదికి కాళ్లు కదిలించుట వల్గితము. వేగమున నంకట మ
గాఁ బోవుట ప్లుతము. గి. గుఱ్ఱముయొక్క గతివిశేషములు. ఇవి
లనంబడును.

* ఘోణా తు ప్రోథ మస్త్రియా

ప్రోథతీతి ప్రోథః. అ. ప్న. ప్రోథృ పర్యాప్తా - దట్టమై
నది. ఘోణా. ౨. గుఱ్ఱపుముక్కు.

* కవికాతు ఖలీనోఽస్త్రీ-

కవతి భక్షణసమయే కవికా. కు శబ్దే-భక్షణసమయమందు
యునది. గ. ఖలతి చలతీతి ఖలీనః. అ. ప్న. ఖల చలనే - కద
ఫే ముఖవివరే లీనో వా ఖలీనః - ముఖవివరమందు లీనమై యు
ప్రాన్వయధృమమును గలదు. “ప్రోత్యేద్ధైః స్కంధదేతైః ఖ
ళాకర్కశాద్యాతముగైః” అని విశాఖవత్తుఁడు. ౨. కల్లెముపేళ్లు.

* శఫం క్లీబే ఖురః పుమాః.

శాశ్వతే భువా శఫం కోతమాకరణే ధూమిచేత నబ్జ

భూమిని ఛేదించి. ౧. ఖరతి భువం ఖరః. ఖర ఛేదనే. భూమిని ఛేదించి. ౨. గోరినెలపేళ్లు.

వృక్షాస్త్రీ లూమలూజ్జాలే వాలహస్త శ్చ వాలధిః,
పూయతే దంశాదీ నుత్సారయతీతి పుచ్చః. అ. ప్న. పూయతీ
ఈగలు మొదలయినవానిని పోగొట్టునది. ౧. లూమస్తే రో
వృక్షేతి లూమ. లూమ్ ఛేదనే. రోమములు దీనియందు కో
ము. స. స. ప. అ.స. ౨. లజ్జతి చలతీతి లాంగూలం. లగి గతౌ.
నది. ౩. వాలసమూహయోగాత్ వాలహస్తః. వాలసమూహ
నది. ౪. వాలా ధీయంతేఽస్మిన్నితి వాలధిః. ఇ. పు. డు దాళ్
పోషణయోః. వాలము దీనియందు ధరింపబడును. ౫. (గుట్ట
యందైనవాని) తోడ పేళ్లు. వాలహస్తవాలధిశబ్దములు కేశయు
వనతోడ పేళ్లనికొందఱు.

షూసావృష్ట లుతితౌ పరావృష్టే ముహూ ర్భువి. ౫౦
ఉచానర్తతేస్త ఉచావృత్తః. వృత్తు వర్తనే. లుతతిన్త లుతితః.
ప్రతీఘాతే. పొల్లాడినది. ౧. ౨. త్రి. భూమియందు పలుమాఱు
డిన యశ్వముపేళ్లు.

మానే చక్రిణి యుద్ధార్థే శతాజ్ఞ స్యన్దనో రథః,
శతం లజ్జాన్యస్యేతి శతాజ్ఞః. నూ అవయవములు గలది. ౧.
తే యతీతి స్యన్దనః. స్యన్దూ ప్రసవణే. పోవునది. ౨. రమస్తే
థః. రము క్రిడామాం. దీనియందు క్రిడింతురు. ౩. బండికండ్లతో
యద్ధార్థ మైనవాహనముపేళ్లు.

సా పుష్యరథ శ్చక్ర మానం న సమరాయ యత్. ౫౧
పుష్యేఉత్సవాదౌ విహితో రథః పుష్యరథః. పుష్యము మంగ
ము గనుక తత్సామ్యమున నుత్సవాదు లుపలక్షింపబడును. ఆ
పురాదులయందు విహితమయినది పుష్యరథము. “మహారథః పు
కం రథాంగీ క్షిప్రం శూపానాథ ఇవాధిరూఢః” అని మాఘముం
శత్రుముతోగూడ జేవగా జేప్పించు. బండికన్నులు గలిగి యు
ముగాక విహారార్థ మైనరథము.

ప్రవహానం డయనం చ సమం త్రయమ్,

కంతేషు స్కంధే షూష్యామానో రథః కంతీరథః. మ
యందు వహింపబడురథము. పా. కన్తీరథము. ౧. ప్రవహతి
మితి ప్రవహణం. శ్రేష్ఠమయినవాని వహించునది. ౨. డయ
నం. తీజ్ విహాయనా గతౌ, ఆకాశమందుఁ బోవునది. 3. ఈ
ను సమానార్థకములు. మనుష్యులు మోయు విమానమను
మము.

* క్షీణేన శ్చకటోఽస్త్రి స్యాత్ -

అనతి రథోఽనేనేత్యనః. న.న. అన స్తాన. దీనిచేత రథము
కును. శక్నోతి భార మితి శకటః. అ. ప్న. శక్నో శక్త. భా
వహించుటకు ననుర్థమైనది.

*

గస్త్రీ కమ్బులివాహ్యకమ్.

గచ్ఛతీతి గస్త్రీ. ఈ. సీ. గమ్మెల సృష్టెల గతౌ. పోవునది.
శ స్సాన్నా. తద్యోగాత్కంబళినో బలీవర్దాః. తైర్వాహ్యతక్తి
లివాహ్యకం. కంబళ మనగా గంగజోలు. అదిగలవి గమక కం
నగా నెద్దులు. వానిచేత వహింపబడునది. “ప్రావారేఽప్యస్త్ర
గే సాన్నాయాచుసి కంబళః” అని రుద్రుడు. దిద్దినయెద్దులు
బండిపేళ్లు.

* శిబికా యావ్యయానం స్యాత్ -

శివా మంగళప్రదా. శివైవ శిబికా. వబయోరభేదః. మం
దమైనది. యాప్యై రథమై ర్వాయత ఇతి యావ్యయానం. య
వణే. యావ్య లనగా నధములు. వారిచేత వహింపబడునది. అ
ముపేళ్లు. పల్లకియు.

*

జోలా పేర్జాదికా స్త్రియామ్,

దుల్యతే ఉత్తీ ప్యతే జోలా. డుల ఉత్తేపే. ఊచబడునది. త
తే ఇత స్తతః పేర్జా. ఇతి గతౌ. ఇట్టలు పోవునది. పులింగము
దు. “జోలా పేర్జాః పుమా పేర్జా” అని రత్నకోశము. ౨.
యాలపేళ్లు. ఆదిశబ్దముచేత మంచాదులును జోలాశబ్దవాచ్యములు

* ఉభా తు ద్వైప తైయాఘ్రా ద్వీపిచర్తావృతే రథే.

ద్వీపిచరన్వతో రథః ద్వైపః, ద్వీపి యనగా పులి, రాజ

గప్పబడినది. ౧. వ్యాఘ్రచర్మణా వృతో రథః వై యాఘ్రిః.
 లుచేతః గప్పబడినరథము వై యాఘ్రము. ౨. పులితోలు గప్పబడినది.

పాణ్డుకమ్మళసంవీతః స్యద్దనః పాణ్డుకమ్మళీ,
 పాణ్డుకంబళేన సంవీతః రథః పాణ్డుకంబళీ. నాన్తః తెల్లకంబ
 పుప్పబడినరథము పాండుకంబళి.

కే కామ్మళ వాస్త్రాద్యాః కమ్మళాదిభి రావృతే. గ౪
 కంబళే నావృతో రథః కాంబళః. కంబళిచేతః గప్పబడినది. వ
 కావృతో రథః వాస్త్రః. వస్త్రముచేతః గప్పబడినరథము. ఆదిశబ్ద
 క్షేమాదులును గ్రహింపబడును. కంబళి మొదలగువానిచే
 రథము.

క్రిషు ద్వైపాదయః-

ద్వైపశబ్దము మొదలు వాస్త్రశబ్దవర్యంతము గలశబ్దములు
 కలింగములయందు వర్తించును.

రథ్యా రథకడ్యా రథవ్రజే,

రథానాం సమూహో రథ్యా. రథకడ్యా చ. రథములయొక్క
 సమూహము రథ్య. రథకడ్యయును. ౨. రథసమూహముపేళ్లు.

ధూః స్త్రీ క్షే బే యానముఖమ్-

ధూర్వతి హిన స్త్రీతి ధూః. ర. సీ. ధుర్వీ హింసాయాం. వరులను
 హిమనది. యానస్య ముఖం యానముఖం. యానమనఃగా రథా
 వానియొక్క ముఖము. రథములు మొదలైనవానిముందుదిక్కు

స్యా ద్రథాంగ మవస్కరః. ౫౫

అవస్కర్యతే తదుచితస్థానే విక్షిప్యత ఇతి అవస్కరః. పా. అవ
 కృ విక్షేపే. ఆయాయుచితస్థానములయందుఁ బెట్టబడునది.
 క్షులు, కాడి, నొగ మొదలయినరథావయవములు.

చక్రం రథాజ్ఞమ్-

కరోతి రథగమన మితి చక్రం. చు కృణో కరణే. రథగమనమును
 వది. రథస్యాజ్ఞం రథాజ్ఞం. రథమునకు అంగము. బండికంటిపేళ్లు.

* తస్మాన్తే నేమిః స్త్రీ స్వాత్ప్రీతిః పుమాః,
ననుతి శబ్దాయతే గమనసమయే నేమిః. ఇ. నీ. గమ
త్వే శబ్దే చ. గమనమందు మ్రాయునది. లయతి రథ మితి న
జ్ ప్రావణే. రథమును నడిపించునది. ప్రాన్తే ధీయతే విశీష్ణ
ప్రధిః. ఇ. పు. డు ధాతో ధారణపోషణయోః. కడను బెట్ట
బండికంటికిమ్మి.

* పిణ్డీకా నాభిః-

పిణ్డీతే సర్వాణ్యగ్రాణ్యస్యామితి పిణ్డీకా. పిడి సంఘా
న లన్నియు దీనియందుఁ గూర్పబడును. సభ్యతే హింస్యతే అ
నాభిః. ఇభి హింసాయాం. ఇరుసులచేతఁ బీడింపబడునది. బ
నడిమితుముపేళ్లు.

* అక్షౌగ్ర కీలకే తు ద్వయో రణిః.

అణతి శబ్దాయత ఇత్యణిః. ఇ. పు. అణశబ్దే. గమనసమయ
మ్రాయునది. పా. ఆణిః. "సీమావృత్తౌగ్ర కీలేషు ద్వయో రాణి
ధా" అని రుద్రుఁడు. అక్షమనఁగా ఇరుసుచివరయందు బండికండ్లు
కుండుటకై వేయుచీల.

* రథగుప్తి ర్వయాథో నా-

రథో గుప్యతే నేనేతి రథగుప్తిః. ఇ. నీ. గుప్తా రక్షణే. దీ
దీనిచేత రక్షింపబడును. వి యుతే రథో నేనేతి వయాథః. వృక్ష
రథము దీనిచేత రక్షింపబడును. శస్త్రాదులవలన వికలముగాకుండ
నకు గవ్వవ్యామ్రచర్మము మొదలైన ప్రావరణముపేళ్లు. రథికిరక్షణ
రథమందుఁ జేయఁబడినస్థానవిశేషము పేళ్లని కొందఱు.

* కూబరస్తు యుగంధరః,

కవతే శబ్దాయతే కూబరః. కూజ్ శబ్దే. మ్రాయునది. కూ
హిం వృణోతి ఆచ్ఛాదయతీతి వా కూబరః. వృణో వరణే. భూమిని
యుండునది. యుగం ధరతీతి యుగంధరః. ధృ ధారణే. యుగ ము
కాడి, దాని ధరించునది. కాడిని గట్టుటకుఁ జేసిన మ్రానిపేళ్లు.

* అనుకర్షో దార్వధన్యమ్-

అక్షం అనుకర్షత ఇత్యనుకర్షః కర్షణ విశేషః. ఇరుసు

బడనది. నొగదిగువ నుండుకొయ్య. కోడిపీట.

ప్రాసజ్ఞో నా యుగాన్తరమ్.

గీ२

ప్రాసజ్ఞతే బలీవర్దకం తేష్వేతి ప్రాసంగః. మంజ సంగే. ఎద్దులమెడ
కూర్చబడనది. యుగాన్తరం = రెండవకాడి పేరు.

వ్యం స్యా ద్వాహనం యానం యుగ్యం ప త్త్రం చ ధోరణమ్,
యాత్యనేనయానం. యా ప్రాపణే. దీనిచేత నరుడు పోవును. యు
హతీతి యుగ్యం. కాడిని వహించునది. పతంత్యనేన ప త్త్రం. పత్తి
నిచేత పొందుదురు. ధోరతి చాతుర్యేణ గచ్ఛ త్యనేనేతి ధోరణం.
గతిచాతుర్యే. దీనిచేత చాతుర్యముగా పోవుదురు. ఏనుగు మొ
దలవాహనములకును పేళ్లు.

పర్షరావాహనం య త్త దై వసీతకమస్త్రీయామ్.

గీ३

వోధృభిః పరంపరయా వాహ్యత ఇతి పరంపరావాహనం. గుఱ్ఱ
మొదలయినవానిపరంపరచేత వహింపబడునది. వినీతానామిదం
ల. అ. ప్న. శిక్షితములయినగుఱ్ఱములు మొదలయినవానిసంబం
ధి. తేరుమోకు పేళ్లు. పలువురు మోయఁదగినయందలము మొద
యని కొందఱు.

ధోరణా హ స్తిపకా హస్త్యారోహః నిషాదినః,

ఆధోరంతి హ స్తిన ఏభిరితి ఆధోరణాః. ధోర్య గతిచాతుర్యే. వీరి
మోగులు చాతుర్యముగా నడుచును. హ స్తినః పాంతీతి హ స్తిపకాః.
పే. ఏనుగులను రక్షించువారు. హ స్తినః ఆరోహంతీతి హస్త్యా
ఏనుగు నెక్కువారు. హ స్తిషు నిషాదంతీతి నిషాదినః. న. పు. వద్
గత్యనసాదనేషు. ఏనుగు నెక్కువారు. ఏనుగుమావటి వాని
ఏనుగునెక్కుదొరలును.

మస్తా ప్రాజతా యస్తా నూతః త్తతాచ సారథిః.

గీ४

వ్యవృ డక్షిణస్థాచ సంజ్ఞా రథకుటుమ్బినః,

నియచ్ఛ త్యశ్వా నితి నియంతా. ఋ. పు. యంతాచ. ఋ. పు.
శివరమే. అశ్వముల నియమించువాఁడుగనుక నియంత. యంత
గ. ౨. ప్రాజతి ప్రేరయ త్యశ్వానితి ప్రాజతా. ౩. ఋ. పు. అజ
గయో. గుఱ్ఱములను బేరేపించువాఁడు. సుపత్యశ్వానితి సూ
జ్ఞ-0. Jangamudi Math Collection. Digitized by eGangotri

తః. షూ ప్రేరణే. గుట్టములను దోలువాడు. ర. క్షదతి తాదా
నితి క్షత్తా. ఋ. పు. క్షద గతిహింసనయోః. గుట్టములను గొట్ట
గి. సారయ త్యశ్వా నితి సారథిః. ఇ. పు. నృ గతౌ. గుట్టము
పించువాడు. ౬. అశ్వో ప్రేరయితుం కదాచి త్వవ్యే కదా
ణే చ తిష్ఠతీతి సవ్యేష్ఠః. దక్షిణాస్థశ్చ. ప్తా గతినివృత్తే. గుట్టము
లునప్పుడు కొంతనేపు ఎడమదిక్కునను, గొంతనేపు కుడిదిక్కు
డువాడుగనుక సవ్యేష్ఠః. దక్షిణాస్థః. ౭. ౮. 'సవ్యేష్ఠ
సకారాంతమనియు ఋకారాంతమనియు కొందఱు. "సవ్యే
ణాస్థశ్చ" అని త్రికాండవేషము. అకారాంతమని కొందఱు.
క్షత్తా నియంతా చ యంతా సవ్యేష్ఠ ఏవ చ" అని యము
రథకుటుమ్మినః=సారథికివేళ్లు.

* రథిన స్సవ్యస్తనారోహః-

రథాః యేషాం సంతీతి రథినః. స. పు. రథములు గ
స్యందనా నారోహ స్తీతి స్యందనారోహః. రథములనెక్కువ
రథకులవేళ్లు.

* అశ్వారోహస్తు సాదినః.

అశ్వా నారోహ స్తీతి అశ్వారోహః. గుట్టముల నెక్కువ
దంత్యవశ్యం పరబలం నాశయ స్తీతి సాదినః. స. పు. వద్గ విశ్ర
సాదనేషు. పరబలము నవశ్యముగా నాశముచేయువారు. గుట్టపు
వేళ్లు.

* భటా యోధాశ్చ యోధారః-

భటస్తే కాంక్షస్తే యుద్ధం భటాః. భట కాంక్షాయా
మును గాంక్షించువారు. భటంతే పరస్పరం తిష్ఠతిష్ఠేతి భావంత
భటాః. భట పరిభాషణే. పరస్పరము ఉండుండుమని భాషించు
యుద్ధ్యంత ఇతి యోధాః, యోధారశ్చ. ఋ. పు. యుధ సంప్ర
యుద్ధముచేయువారు గనుక యోధులు, యోద్ధలు. 3 యుద్ధము
వారివేళ్లు.

* సేనారక్షాస్తు నైనికాః,

సేనాం రక్ష స్తీతి సేనారక్షాః, నైనికాశ్చ రక్ష సాలే.

శ్రమము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

సేనారక్షులు. నై నికులును. దండు గాచు తలారులపేళ్లు.
సేనాయాం సమవేతా యే నై న్యాస్తే నై నికాశ్చ తే. ౬౧
సేనాయాం సమవేతాః నై న్యాః, నై నికాశ్చ. సేనయందుఁ గూ
చు గనుక నై న్యులు. నై నికులు. సేనయందుఁ గూడిన చతురంగ
పేళ్లు.

నికో యే సహస్రేణ సాహస్రా స్తే సహస్రిణః,
సహస్రం బల మస్తీతి సాహస్రాః, సహస్రిణశ్చ. స. పు. వేయిం
గల బలముగలవారు. వేయింటిలెక్కగల గుఱ్ఱముమొదలైన
వను నాఘలైనవారిపేళ్లు.

పరిధిః పరిచరః-

పరిధౌ సేనాస్రత్యస్తే తిష్ఠతీతి పరిధిః. షా గతినివృత్తే. సేనచుట్టు
వాడు. పరితీర్చరతీతి పరిచరః. చర గతిభక్షణయోః. సేనచుట్టును
వాడు. సేనచుట్టును గాచువానిపేళ్లు.

సేనానీ రాహినీపతిః.

౬౨

సేనాం నయతీతి సేనానీ. ఈ. పు. గోష్ఠో ప్రాపణే. సేనను నడిపిం
చు. వాహిన్యాః పతిః వాహినీపతిః. ఇ. పు. వాహిని యనఁగా
వాని! దొర. దళవాయిపేళ్లు.

స్పృహో వారవాణోఽస్త్రీ-

కచ్చ్యతే బధ్యత ఇతి కంచుకః. కచి దీ ప్తిబంధనయోః. కట్టబ
బాణా వారయతీతి వారవాణః. అ. ప్న. బాణముల నడ్డపెట్టు
దళముపేళ్లు. కుబుసమువలె మేనికెములు వై నచొక్కాయ.

యత్తు మధ్యే సకశ్చుకాః,

స్మన్తి త త్సారసన మధికాజ్ఞః-

సారం బలం సరోతీతి సారసనం. మణు దానే. బలమునిచ్చునది.
అధికం అధికాంగం. అంగముకంటె నధికమైనది. కవచముఁ దొ
ని దానిమీఁద దృఢార్థమై కట్టు ప్రాడుపేళ్లు.

అథ శీర్షకమ్.

౬౩

శ్రవం చ శిరస్త్రీ-

శ్రవం రక్షతీతి శీర్షకం. శిరస్సును రక్షించునది. శిరసి హితం శీర్ష
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ణ్యం శిరస్సుయందు హితమైనది. శిరః త్రాయత ఇతి శిరస్త్రాపనం పాలనే. శిరస్సును రక్షించునది. 3 తలబొమడికముపేళ్లు.

* అథ తనుత్రం వర్త దంశనమ్,
ఉరశ్చదః కబ్జుటకో జగరః కవచోఽప్రియాన్.

తనుం త్రాయత ఇతి తనుత్రం త్రైజీ పాలనే. శరీరమును రక్షించునది. వృణోతి శరీరం వర్తన. న. న. చృణో వరణే. శరీరమును గుఱవడితి శరీర మితి దంశనం. దంశ దశనే. పా. దంశనం. శరీరమును సియుండునది. ఉరశ్చాదయతీత్పురశ్చదః. ఛద అపవారణే. ఉరశ్చాదయనది. కం వక్షః కటతీతి కంకటకః. కటే వరావరణయో. వరావరణమునది. జగతా గృహ్యతే జగరః. జగముచే గ్రహింపబడునది. వాతం వంచయతీతి కవచః. అ. వ్చ. వచ్చు గతౌ. గాలిని బట్టుకొనుదుపేళ్లు. జీరాపేళ్లును.

* ఆముక్తః ప్రతిముక్తశ్చ పినద్ధ శ్చాపినద్ధవత్,

ఆముచ్యతే స్త ఆముక్తః. ప్రతిముచ్యతే స్త ప్రతిముక్తః. చౌ మోక్షణే. ఉపసర్గవశమున బంధనార్థకము కట్టబడినది గమనార్థము, ప్రతిముక్తమును. అపినహ్యత ఇతి పినద్ధః, అపినద్ధశ్చ. ణహ బంధింపబడునది. అపినద్ధశబ్ద మెట్లు బద్ధవస్త్రాదినాచకమో అత్తే శబ్దము నని వచ్చుబద్ధము. కట్టబడినవస్త్రము మొదలైనదానివే.

* సంసద్ధో వర్తిత స్సజ్జో దంశితో వ్యూఢకబ్జుటః.

సన్నహ్యతే స్త సన్నద్ధః. ణహ బంధనే. జోడుచేత బంధింపబడునది. వర్తసంజాత మస్యేతి వర్తితః. జోడు వీనికిగలదు. సజ్జతే వస్త్రగతౌ. జోడును బొందినవాడు. దంశనం దంశ స్త దన్య సంజాతశ్చ శితః. దంశము జోడు అది వీనికి గలదు. వ్యూఢః కంకటోఽనేతి కంకటకః. వహింపబడినజోడుగలవాడు. గి జోడు దొడిగినవానివే.

* త్రి ప్వాముక్తాదయః-

ఆముక్తశబ్దము మొదలు ౯ శబ్దములు త్రిలింగములు.

* వర్తభృతాం కావచికం గణే,

కవచినాం సమూహః కావచికం. కవచము గలవారినమూహము.

కావచికము. జోడు దొడిగినవారిసమూహము.

కాళి పతి పదగ సాదాతిక పదాజయః.

EE

పదికళ్ళు-

పదార్థా మతతీతి పదాతిః. ఇ.పు. అత సాతత్వగమనే. అడుగుల
ల్లప్పుడు నడచువాడు. పత్వ త్వరీ ప్రతిపత్తి. పతే గతే. శత్రు
సూర్పిపోవువాడు. పదార్థ్యాం గచ్ఛతీతి పదగః. గమ్ గతే. ప
తే బోవువాడు. సాదాత మన్యాస్తీతి సాదాతిః. పదాతి స
ముగలవాడు. పదార్థ్యా మజతీతి పదాజిః. ఇ.పు. అజ గతిక్షేప
పద్యాం గచ్ఛతీతి పద్గః. పదార్థ్యాం చరతీతి పదిః. సాదము
చరించువాడు. కాలిబంటు పేళ్లు.

అథ పాదాతుం ప త్తినంహతిః,

పదాతీనాం సమూహః పాదాత్తం. పదాతుల సమూహము పా
పత్రీనాం సంహతిః పత్రిసంహతిః. కాలిబంట్ల సమూహము.
ప్రీతవే కాణ్డప్ప ప్థాయుధీ యాయుధికా స్సమాః. ౬౭

శ్రీనివాసాచార్యులు వ్రాసినదిగాఁ జేసిరి. ఇట్టి ప్రతిభను గలవగుటకు నొకప్పుడు కష్టములు పడెడివి. అందున కొంతమంది సన్మానములను గలవగుటకు నొకప్పుడు కష్టములు పడెడివి. అందున కొంతమంది సన్మానములను గలవగుటకు నొకప్పుడు కష్టములు పడెడివి.

హస్త స్సుప్రయోగవిళిఖః కృతపుష్పవత్,

శ్రీ శిక్షితౌ హస్తా యస్య సః కృతహస్తః. శిక్షితము లయిన
లు గలవాడు. సుష్టు ప్రయుజ్యంతే సుప్రయోగాః విశిఖాః య
సుప్రయోగవిశిఖాః. లెన్నగా వేయఁబడుబాణములు గలవాడు.
హీతః పుంఖోయేన సః కృతపుంఖః. లెన్నగాపట్టఁబడిన పింజలు
గలవాడు. అమ్ములు గుఱిదప్పక వేయనేర్చినవానివేర్లు.

రాధాపూజతోకూడసా లక్ష్యా ద్య శ్చ త్సాయకః.

పరాధ్య: అలబ్ధలక్ష్య: పృషతో-యన్యన: అపరాధ్యపృషత్క:.
 కనీభాగాములు గలవాఁడు. గుణితప్తినయములుగలవాఁడు.

ధనుష్టా ధానుష్కో నివ జ్యోత్స్నీ ధనుర్ధరః,

స్వాస్థ్యస్థితి ధన్వీ. న.పు. ం. ధను రస్వాస్థ్యస్థితి ధనుష్మా. త.

విల్లుగలవాడు. ౨. ధనుః ప్రహరణమస్యేతి ధానుష్కం. విల్లు
ముగాఁ గలవాడు. ౩. నిషంగోఽస్యాస్తీతి నిషంగీ. న. వు. నిషంగ
అమ్ములపొది. అది గలవాడు. ౪. అస్త్రం మంత్రప్రయుక్తాయ
దస్యాస్తీతి అస్త్రీ. నాంతః. మంత్రప్రయుక్తాయధముగలవాడు.
చాపః తదస్యాస్తీతి అస్త్రీ. అస్త్రమనఁగా విల్లు. అదిగలవాడు.
చాపాయుధయోః" అని రభసుడు. ౫. ధనుర్ధరతీతి ధనుర్ధర.
ధారణే. విల్లును బట్టినవాడు. ౬. విలుకానిపేళ్లు.

* స్యాత్కాండవాంస్తు కాణ్డీరః-

కాండాః బాణాః అన్యనంతీతి కాండవా. త. కాండీర
ము లనఁగా బాణములు. అవి గలవాడు. అమ్ము పట్టినవానిపేళ్లు.

* శాక్తిక శ్శక్తిహేతికః.

శక్తిః ప్రహరణ మస్యేతి శాక్తికః. శక్తిః హేతిః. ఆయు
శక్తిహేతికః. శక్తియనునాయుధముగలవాడు శాక్తికుడును.
తికుడును. ౨. శక్తి యనునాయుధవిశేషము గలవానిపేళ్లు.

* యాష్టిక పారశ్వధికా యష్టి పర్శ్వధ హేతికా,

యష్టిః ప్రహరణ మస్యేతి యాష్టికః. యష్టియనఁగా ల
అది యాయుధముగాఁ గలవాడు. పరశ్వధః ప్రహరణమస్య
ధికః. పరశ్వధ మనఁగా గండ్రగొడ్డలి. అది యాయుధముగాఁ
డు. ఈ ౨ ను, యష్టిపర్శ్వధహేతికా=పరుసగా దుడ్డుకట్టెయు,
గొడ్డలియు నాయుధముగాఁ గలవానిపేళ్లు.

* నైస్త్రింశికోఽసిహేతి స్సాన్యత్ -

నిస్త్రింశః ప్రహరణమస్య నైస్త్రింశికః. నిస్త్రింశ మన
ము. అది ఆయుధముగాఁ గలవాడు. ౧. ౨. అడ్డకత్తి యాయ
గాఁ గలవాడు.

* సమాప్రాసిక కాన్తికా.

ప్రాసః ప్రహరణ మస్య ప్రాసికః. కుంతః ప్రహరణమస్య
కః. ఈఁటె యాయుధముగాఁ గలవాడు గనుక ప్రాసికుడు కా
డును. ౧. ౨. ఈఁటెగలవానిపేళ్లు.

* చరీ ఫలకపాణి స్సాన్యత్ -

ప్ర. ఫలక మస్యాస్తీతి చర్చి. నాంతః. చర్మ మనగా అరిగె.
 యాడు. ఫలతి విశీర్యతే ఘాతై రితి ఫలకః. ఇ ఫలా విశరణే.
 పాదావస్థేతి ఫలకపాణిః. వేటులచేత పగలునది గనుక ఫలక
 గ. అది హస్తమందుఁ గలవాఁడు. ౧. ౨. అరిగె (కేడము)
 పేర్లు.

పతాకీ వైజయన్తికః,

పతాకాఽస్యాస్తీతి పతాకీ. నాంతః. టెక్కెముగలవాఁడు. వై
 జయ చరతీతి వైజయన్తికః. టెక్కెముచేత చరించువాఁడు. టె
 గలవానిపేర్లు.

మన్దవ సహాయ శ్చానుచరోఽభిచర స్సమాః. 2౧
 అను పశ్చాత్ ప్లవతే అనుప్లవః. ప్లుచ్ఛ గతౌ. వెనుక వచ్చు
 నహ అయతే సహాయః. అయ గతౌ. కూడవచ్చువాఁడు. అను
 ప్లవతీతి అనుచరః. చర గతిభక్షణయోః. వెంట వచ్చువాఁడు.
 చరతీ త్యభిచరః. పా. అభినరః. అంతటఁ జరించువాఁడు. తోడ
 వానిపేర్లు.

పురో గాగ్రేసర ప్ర ప్తాగ్రతస్సర పురస్సరాః,
 పురోగమః పురోగామీ-

పురో గచ్ఛతీతి పురోగః. గమ్ గతౌ. అగ్రే సరతీతి అగ్రేస
 రగతౌ. ప్రతిష్ఠతే పురో గచ్ఛతీతి ప్రష్ఠః. ప్తా గతినివృత్తే. ప్ర
 ప్తాటచేత గమనవాచకము. అగ్రతస్సరతీ త్యగ్రతస్సరః. పురస్స
 రతస్సరః. పురో గచ్ఛతీతి పురోగమః. పురోగామీ చ. నాంతః.
 పురోవువాడు గనుక పురోగఁడు, అగ్రేసరుఁడు, ప్రష్ఠఁడు, అ
 యుఁడు, పురస్సరుఁడు, పురోగముఁడు, పురోగామియును. ౭. ముం
 దచువానిపేర్లు.

మన్దగామీ తు మన్ధరః.

2౨

మందం గచ్ఛతీతి మందగామీ. నాంతః. గమ్ గతౌ. మెల్లగా
 వాడు. ౧. మథ్నాతి చరణా వితి మంధరః. మంధ విలోడనే.
 క కాళ్లను బిసుకుకొనువాఁడు. ౨. మెల్లగా నడుచువానిపేర్లు.

ప్ర. లోఽతివ సుల్యా-

ప్రశస్తే జంఘే అన్యస్త ఇతి జంఘాలః. మంచిపిక్కలు
డు. ౧. అతిశయితో జవో వేగో యన్య సః అతిజవః. అతిశయ
వేగముగలవాడు. ౨. వడిగా నడుచువానిపేళ్లు.

* జఙ్గాకరిక జాఙ్గికా,
జంఘే జీవనకర్యా యన్య సః జంఘాకరికః. జీవనము చే
నట్టిపిక్కలుగలవాడు. ౧. జంఘాభ్యాం జీవతీతి జాంఘికః. పిక్
బ్రతుకువాడు. ౨. దూరముగాఁ బోయి అక్కడివార్తల నెఱింగి
నందుచేత బ్రతుకువానిపేళ్లు.

* తరస్వీ త్వరితో వేగీ ప్రజవీ జవనో జవః.

తరః అస్యా స్తీతి తరస్వీ. నాంతః. తరస్సనఁగా వేగము.
వాడు. ౧. త్వరిత మస్యా స్తీతి త్వరితః. ఇ త్వరా సంభ్రమే.
గలవాడు. ౨. వేగోఽ స్తీతి వేగీ. నాంతః. వేగము గలవాడు.
కృష్టః జవో యన్య సః ప్రజవీ. నాంతః. జవనః. జవశ్చ. జ గతే
ప్రమైన గమనవేగముగలవాడు. ప్రజవి, జవనుడు, జవుడును. ౧.
వేగముగలవానిపేళ్లు.

* జయో య శ్చ క్యతే జేతుమ్-

జేతుం శక్యతే జయ్యః. జి జయే. ౧. సులభముగా నో
గినవానిపేరు.

* జేయో జేతవ్యమాత్రకే,
జేతుం యోగ్యో జేయః. గెలువందగినవాడు. ౧. జే
సినవానిపేరు.

* జైత్రస్తు జేతా-

జయతీతి జైత్రః. జేతా చ. ఋ. జి జయే. గెలుచువాడు
క జైత్రుడు, జేతయును. ౧. ౨. గెలువఁ గలవానిపేళ్లు.

* యో గచ్ఛ త్యలం విద్విషతః ప్రతి.
సోఽభ్యమిత్రోఽభ్యమిత్రీ యోఽవ్యభ్యమిత్రీణ ఇత్యపి,
అభిముఖ్యేన శత్రూ అలం గచ్ఛతీ త్యభ్యమిత్రీ, అ
త్రీయః, అభ్యమిత్రీణశ్చ. శత్రువులకు నెదురుగాఁ బోవువాడు
మిత్రుడు, అభ్యమిత్రీయుడు, అభ్యమిత్రీణుడును. ౧. ౨.

నప్పుడు శత్రువుల కెదురుగాఁ బలుమాటు మోహరించుచున్నాడు.

ఉర్జస్వలస్యా దూర్జస్వీ య ఉర్జ్వాతిశయాన్వితః. ౭౫

ఉర్జః బలం తద్యోగాత్ ఉర్జస్వలః. ఉర్జస్వీ చ. నాంతః. ఉర్జా బలము. అదిగలవాఁడు గనుక ఉర్జస్వలుఁడు, ఉర్జస్వీయును. ఉర్జ్వాతిశయాన్వితః=అధిక మైనబలము గలవానిపేళ్లు.

స్యా దురస్యా నురసిలః-

ప్రశస్తమురోఽస్యాస్తీతి ఉరస్వాత్. త. ఉరసిలశ్చ. ప్రశస్తమైర్ముగలవాఁడు గనుక ఉరస్వంతఁడు, ఉరసిలుఁడును. ౧. ౨. ఘటామ్ముగలవానికిని, తొమ్ముబలముగలవానికిని పేళ్లు.

రథికో రథికో రథీ,

రథోఽస్యాస్తీతి రథికః, రథినః, రథీ చ. పా. రథిరః. రథముగల రథికుఁడు, రథినుఁడు, రథియును. ౧. ౨. ౩. రథముమీఁదనుండు మొదలైనవానిపేళ్లు.

కామంగా మృనుకామీనః-

అనుకామం యథేష్టం గచ్ఛతీతి అనుకామీనః. ౧. కామంగా యథేష్టముగాఁ బోవువాఁడు. యుద్ధాదులలో నేచ్ఛగా నేగుచున్నాడు.

హ్యత్యస్తీనస్తథా భృశమ్. ౭౬

అత్యంతం గచ్ఛతీతి అత్యంతీనః. మిక్కిలి పోవువాఁడు. ౧. యుద్ధయందు మిక్కిలి పోవునవ్యభావము గలవాఁడు.

శూరో వీరశ్చ విక్రాంతః-

శూరయతీతి శూరః. వీరయతీతి వీరః. శూర వీర విక్రాంతౌ. విజయవాఁడు గనుక శూరుఁడు, వీరుఁడు ను. ౧. ౨. విక్రామతి స్త్రీ. క్రము పాదవిక్షేపే. విక్రమించువాఁడు ౩. శూరునిపేళ్లు.

జేతా జిష్ణుశ్చ జిత్వరః,

జయతి తాచ్ఛీల్యేన జేతా. ఋ. జిష్ణుః. ఉ. జిత్వరశ్చ. జి జయే. వముననే గెలుచువాఁడు గనుక జేత, జిష్ణువు, జిత్వరుఁడును. ౧. ౩. గెలుచునవ్యభావము గలవానిపేళ్లు.

* సాంయుగీనో రణే సాధుః-

సంయుగే సాధుః సాంయుగీనః. యుద్ధమునందు శత్రువాఁడు, ౧. యుద్ధమున నేర్పరియగువానిపేరు.

* శ స్త్రాజీవాదయ స్త్రిషు.

శ స్త్రాజీవాదులు సాంయుగీనాంతములు నై నశబ్దములు గములు.

* ధ్వజినీ వాహినీ నేనా పృథ నానీకినీ చమూః, వరూధినీ బలం నై న్యం చక్రం చానీక మ స్త్రియామ్.

ధ్వజాః అస్యాం సంతీతి ధ్వజినీ. ఈ. నీ. టెక్కెములు ౧. వాహః అస్యాం సంతీతి వాహినీ. ఈ. నీ. అశ్వములు గలది ఇనేన ప్రభుణా నహ వర్తత ఇతి నేనా. రాజుతోఁగూడినది. ౩. తే వ్యాయచ్చతీతి పృథనా. పృజ్ వ్యాయామే. తిరుగునది. ౪. అశ్వాదిసంఘః. అస్యా మస్తీతి అనీకినీ. ఈ. నీ. అశ్వాదిసముదీనియందుఁ గలదు. ౫. చమతి హీన స్త్యరీః చమూః. ఉ. నీ. అదనే, శత్రువులను సంహరించునది. ౬. వరూధో రథగుప్తి రతి వరూధినీ. ఈ. నీ. రథగుప్తిగలది. ౭. బలతి ప్రాణీతి స్వపక్షోఽలం. బల ప్రాణనే. స్వపక్షము దీనిచేత బ్రతుకును. ౮. నై నై వ నై సేనయే నై న్యము. ౯. చకతి హంతి పరబల మితి చక్రం. చక్ త్యక్త తిథూతే చ. పరబలమును హింసించునది. కరోతి జయమితి వా జయమును జేయునది. ౩. విభజ్య న నీయత ఇత్యనీకం. అ. ప్న. గో వణే. ఏర్పరించరానిది. ౪. సేనపేళ్లు.

* పూహాస్తు బలవిన్యాసః-

పూహ్యతే రచ్యత ఇతి పూహాః. ఊహ వితర్కే. రచించునది. ౧. బలవిన్యాసః=సేనయొడ్డుట. ౧. చతురంగబలమును యథాముగాఁ దీర్చి పెట్టుటపేరు.

* భేదా దణ్డాదయో యుధి,

దణ్డాదయః యుధి భేదాః=యుద్ధమందుఁ జేయఁబడునట్టి మొదలై నవి పూహభేదములు. బలము నడ్డముగాఁ దీర్చుట దణ్డ అదిశబ్దముచేత భోగమండల సంహతములు మూఁగును గ్రహము

గము.] సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము.

మంగలము నొకటి వెనుక నొకటి నిలుపుట భోగము. మండలా
సర్పశరీరమువలె దీర్చుట మండలము. బలమును వేటువేటు
పుట అసంహతము. తథాచకామందకః—“తిర్యగ్వృత్తిస్తు దం
వ్యోగో న్యావృత్తిరేవచ, మండల స్సర్వతోవృత్తిః పృథగ్వృత్తి
క” ఇతి. అందు ప్రదరదృఢకాదులు ౧౭ దండభేదములు. గోమూ
హంసక సంచారి శకట పతంతకము లనునైదును భోగభేదములు.
భద్ర దుర్జయములు మండలభేదములు. అర్ధచంద్రోద్ధానాదులు
కభేదములు.

ప్రత్యాసారో వ్యూహపార్శ్విః-

భగ్నా నాత్మీయాః ప్రత్యాసరతి ప్రత్యాసారః. సృగతౌ. భగ్న
తమవారిని గూర్చుకొని వచ్చునది. ౧. వ్యూహైక దేశమైయుండు
మఱియొకటిగాని వ్యూహమునకు వెనుక నుండుమూఁక.

నై న్యపృష్ఠే ప్రతిగ్రహః. ౭౯

ప్రతిగృహ్యత్వత్ ప్రతిగ్రహః. గ్రహ ఉపాదానే. రాజు దీనియందు
మును చేపట్టును. ౧. ఎక్కడ రాజు తానుండి తననై న్యము గాసి
ండునట్లు చేపట్టివచ్చునో ఆనై న్యము వెనుక, ఇన్నూలు విండ్లప
రుషప్రశ్నేక మైనమూఁక ప్రతిగ్రహ మనంబడును.

కే భైకరథా త్వ్యావృత్తిః పశ్చిపదాతికా,

ఒకయేనుఁగు, ఒకరథము, మూఁడుగుట్టములు, ఏవురుకాలిబం
గలనేన పత్తి యనంబడును. పతతి గచ్ఛతీతి పత్తి. ఇ. సీ. పత్తి
పోవునది. ౧.

వత్త్యై స్త్రీగుణై స్సరై వః క్రమా దాఖ్యా యథోత్తరమ్. ౮౦

సేనాముఖం గుల్మ గణౌ వాహినీ పృతనా చమూః,
నీకీనీ.

పత్త్యంగైః = పత్త్యవయవములయిన, యథోత్తరం = ఉత్తరో
మ, స్త్రీగుణైః = ముమ్మడింపఁబడిన, సరై వః = సమస్తములై నగజతు
లచేత, క్రమాత్ = వరుసగా, సేనాముఖం, గుల్మః, అనీకీనీ = సే
నము మొదలైనవి, ఆఖ్యాః = సంజలగును. అనఁగా పత్తిత్రయము

సేనాముఖము. మూడు సేనాముఖములు గుల్మము. మూడుగు
 లొక గణము. మూడు గణము లొక వాహిని. మూడు వాహిను లొక
 తన. మూడు పుతన లొక చమువు. మూడు చమువు లొక యనీకిని
 సేనాయా ముఖం సేనాముఖం. సేనయొక్క ముఖము సేనాముఖము
 ఏనుగులు, 3 రథములు, ౯ గుట్టములు, ౧౫ కాలిబంట్లును గల
 ౧. గుడతి రక్షతీతి గుల్మః. గుడ రక్షాయాం. రక్షించునది. ౯
 గులు, ౯ రథములు, ౨౭ గుట్టములు, ౪౫ సోలిబంట్లును గల
 ౧. గణ్యత ఇతి గణః. గణ సంఖ్యానే. లెక్క పెట్టబడునది. ౨౭
 గులు, ౨౭ రథములు, ౮౧ గుట్టములు, ౧౩౫ కాలిబంట్లును గల
 ౧. వాహః అస్యాం సంతీతి వాహిని. గుట్టములుగలది. ౮౧
 గులు, ౮౧ రథములు, ౨౪౩ గుట్టములు, ౪౦౫ కాలిబంట్లును గల
 ౧. ప్రియతేన దృతనా. పృజ్ వ్యాయామే. పోవునది. ౨౪౩
 గులు, ౨౪౩ రథములు. ౭౨౯ గుట్టములు, ౧౨౧౫ కాలిబంట్లును
 గల సేన. చమతి హిన స్తి శత్రూః చమూః. చము అదనే. శత్రు
 హింసించునది. ౭౨౯ ఏనుగులు, ౭౨౯ రథములు, ౨౧౦౭
 ములు, ౩౬౪౫ కాలిబంట్లును గల సేన. ౧. అనీకోఽస్యామస్తీ
 కినీ. సమూహము గలది. ౨౧౦౭ ఏనుగులు, ౨౧౦౭ రథములు,
 ౬౪౫౬౧ అశ్వములు, ౧౦౯౩౫ కాలిబంట్లును గల సేన. ౧.

* దశానీకిన్యోఽక్షాహిణీ-

దశానీకిన్యః = ౧౦ అనీకినులు, అక్షాహిణీ = అక్షాహిణి
 బడును. ఊహస్సమూహః. సోఽస్త్యస్యా ఇతి ఊహినీ. అక్షాహిణీ
 అక్షాహిణీ. పా. అక్షాణామూహస్సమూహః. తద్యోగా దక్ష
 రథములయొక్క సమూహముగలది. ౨౧౦౭౦ ఏనుగులు, ౨౧౦౭౦
 ములు, ౬౪౫౬౧౦ అశ్వములు, ౧౦౯౩౫౦ కాలిబంట్లును గల సేన
 ఊహిణ్యామిత్యధికైః సప్తత్యాచాష్టభిశ్చతైః, సంయుక్తాని సహ
 రథానా మేకవింశతిః. ఏవమేవ గజానాంతు సంఖ్యానాం కీర్తితం
 పంచషష్ఠి సహస్రాణి షట్శతాని దశైవతు, సంఖ్యాతా స్తు
 జై ర్విసారధ్యై స్తురంగమైః. నృణాం శతసహస్రం తు సహస్రా
 వతు, శతాని త్రిణి చాన్యాని పంచాశచ్చ పదాతయ" ఇతి

సేనావిశేషములు.

అథ సంపది.

౮౧

పత్తి శ్రీశ్చ లక్ష్మీశ్చ-

సంపద్యతే జనై రితి సంపత్. ద. సీ. సంప త్తిశ్చ. ఇ. సీ. పద్మా
జులచేత పొందఁబడునది. ౧. ౨. శ్రియతే జనై రితి శ్రీః. ఈ.
శ సేనాయాం. జనులచే నాశ్రయింపఁబడునది. ౩. లక్ష్మ్యతే
ఈ. సీ. లక్ష్ దర్శనాంశనయోః. జనులచే జూడఁబడునది. ౪.
పేర్లు.

విపత్తౌ విప దాపదా,

విపద్యతే విప త్తిః. ఇ. సీ. విపచ్చ. ద. సీ. విపరీతముగాఁ బొందఁ
. ౧. ౨. ఆపద్యతే ఆపత్. ద. సీ. అంతటఁ బొందఁబడునది.
కపేర్లు.

యుధం తు ప్రహరణం శస్త్ర మస్త్రమ్.

ఆయుధ్యం తే అనేనేత్యాయుధం. యుధ సంప్రహరే. దీనిచేత
మ నేయుదురు. ౧. ప్రహరం త్యనేన ప్రహరణం. దీనిచేతఁ గొట్టు
౨. శస్యతేనేనేతి శస్త్రం. శసు హింసాయాం. దీనిచేత హిం
స. ౩. అన్యత ఇతి అస్త్రం. అసు క్షేపణే. దేహదులమీఁదఁ
బడునది. ౪. ఆయుధమాత్రమునకు పేర్లు.

అ థాస్త్రియా.

౮౨

శు శ్చాపా ధన్వ శరానన కోదణ్డా కార్దుకమ్,

హస్తోపి-

ధన్వతే ప్రార్థ్యతే ధనుః. న. న. ప్రార్థింపఁబడునది. “ధనుర్వంశ
పి నిర్గుణః కింకరివ్యతి” యని ఉకారాంత పుంలింగస్తయోగ
లదు. “శరావాహీ ధనూః స్త్రీస్యాత్” అని, త్రికాండశేష
ఉకారాంత స్త్రీలింగముగాఁ జెప్పఁబడియున్నది. ౧. చపన్య
వ్యక్తివిశేషస్య వా వికారశ్చాపః. చప మనఁగా వేణువిశేషము,
వ్యక్తివిశేషము. దానిచేతఁ జేయఁబడునది. ౨. ధన్వతే ధన్వ. న.
ధాన్యే ప్రార్థనాయాం చ. ప్రార్థింపఁబడునది. ౩. శరాః అన్యం
న శరాననం, అసు క్షేపణే బాణములు దీనిచేత వేయఁబడును. ౪.

కుర్దం తేననేతి కోదండం. కుర్ద క్రీడాయాం. దీనిచేత వేటా
గి. కర్తృణాం ప్రభవతి కార్తుకం. యుద్ధకర్తృకౌఱకు సమర్థమేన
ధన్వశబ్దము మొదలు ర నపుంసకములు. ఇవఁవః అన్యం తేననేతి
సః. అను త్జేవణే. బాణములు దీనిచేత వేయఁబడును. 2. వి

* అథ కర్ణస్య కాలపుష్పం శరాసనమ్.

కాలవర్ణః పృథ్వో యన్య సః కాలపుష్పః. నల్లనైన వెను
గలది. ౧. కర్ణస్య శరాసనమ్. కర్ణునివిల్లు.

* కపిధ్వజస్య గాఢీవ గాఢీవా వుంసపుంసకా,

గాంఢీకృతం అశ్లేష్ఠీకృతం పర్వ స్థాన మన్యేతి గాంఢీవః,
వశ్చ. ప్న. నునుపుగాఁ జేయఁబడని గణువులు గలది. ౧. ౨.
నుని వింటిపేళ్లు.

* కోటిర స్యాటనీ-

అన్య కోటిః=ఈవింటికొప్పు, అటనీ=అటనియనంబడును.
త్యధోగచ్ఛతి నమనకాలే అటనీ. పా. అటనిః. నీ. అట పట గతౌ.
నక్కు పెట్టునప్పుడు క్రిందికి వచ్చునది. ౧. వింటికొప్పుపేరు.

* గోధే తలే జ్యాఘాతవారణే.

గుద్యతి పరివేష్టతి ప్రకోష్ణమితి గోధా. గుధ పరివేష్టనే.
తింజాట్టుకొని యుండునది. ౧. తలతి ప్రతిష్ఠ తే తలం. తల ప్రతిష్ఠా
స్థిరమైయుండునది. ౨. (రెండుబాహువులు అను) వ్యక్తిద్వయ
లన ద్వివచనోక్తి. వింటినారిదెబ్బ తాఁకకుండుటకై చేతఁ గట్ట
తోలుపేళ్లు.

* లస్తకస్తు ధనుర్ధన్యమ్-

లనతి సంశ్లిష్యతి కరే లస్తకః. లన సంశ్లేషణక్రీడనయా.
లో నణఁగియుండునది. ౧. వింటినడుము.

* మార్వీ జ్యా శిజ్జీనీ గుణః,

మూర్వా నృత్యవిశేషః. తద్వికారో మార్వీ. ఈ. నీ. మ
యనఁగా చాఁగ. దానిచేతఁ జేయఁబడునది. ౧. జనాతికారే శి
తీతి జ్యా. జ్యా వయోహానా. కాలక్రమమున శిథిలమౌనది. ౨.
తి అవ్యక్తం స్వనతీతి శింజనీ. ఈ. నీ. శిజ అవ్యక్తేశభే. అవ్యక్త

మనది. (తాలవ్యాది). 3. గుణ్యతే అభ్యన్యత ఇతి గుణః. గుణ
సే. అభ్యసంపః బడునది. ౪. వింటినారిపేళ్లు.

ప్రత్యాల్లీధ మాలీధ మిత్యాది స్థానపఞ్చకమ్. ౮౫

ప్రత్యాల్లీధ భువ మితి ప్రత్యాల్లీధం. ఆల్లీధం చ. లిహ ఆస్వా
భూమిని స్పృశించునది గనుక ప్రత్యాల్లీధము, ఆల్లీధమును. ఎ
లు ముందరికి చాచి కుడికాలు వెనుకకుఁ బెట్టుట ప్రత్యాల్లీధ
మడికాలు ముందరికి చాచి యెడమకాలు వెనుక కుంచుట ఆల్లీ
ఆదిశబ్దముచేత సమపదము, విశాఖము, మండలమును గలవు.
కాళ్లు సరిగా నిలుపుట సమపదము. రెండుకాళ్లనడుమ జానెఁడె
గలుగ నిలుచుట విశాఖము. పాదద్వయమును మండలాకార
నిలుపుట మండలము. ౪. విలుకాండ్రనిలుకడలు.

లక్ష్యం లక్షం శరవ్యం చ-

లక్ష్యత ఇతి లక్ష్యం. లక్షం చ. లక్ష దర్శనాంకనయోః. చూ
కునదిగనుక లక్ష్యము, లక్షమును. ౧. ౨. శరైః వీయత ఇతి శర
వ్యేన సంవరణే. బాణములచేతఁ గప్పఁబడునది. 3. గుటిపేళ్లు.

శరాభ్యాన ఉపాసనమ్,

శరాణాం అభ్యాసః. శరాభ్యాసః. శరములయొక్క అభ్యాసము.
ఉపాస్యంతే క్షిప్యంతే శరా అత్రేతి ఉపాసనం. అను ఊపణే. బాణ
దీనియందు వేయఁబడును. ౨. విలువిద్య నేర్చుటకుఁ బేళ్లు.

పుషత్క బాణ విశిఖా అజిహ్వాగ ఖ గాశుగాః.

౮౬

కలమ్మ మార్గణ శరాః వస్త్రీ రోప ఇషు ర్ద్వయోః,

సర్వతి రుధిరేణ శత్రుమితి పుషత్కః. పుషు సేచనే. రుధిరము
శత్రువును దడుపునది. ౧. వణతీతి బాణః. వణ క్వణ శబ్దే.
యునది. ౨. విశీయతే తనూక్రియతే విశిఖః. శీళ్ నిశాతనే.
కరకాటకొటకు సన్నముగాఁ జేయఁబడునది. విశాఖనతీతి వా వి
ప్రవేశించుచు వ్రక్కలించునది. 3. అజిహ్వాం గచ్ఛతీతి అజిహ్వా
వ్రక్కగాఁ బోవునది. ౪. ఖే గచ్ఛతీతి ఖగః. ఆకాశమునఁ బోవు
గ. ఆశు గచ్ఛతీ త్యాశుగః. గమ్గి గతౌ. శీఘ్రముగాఁ బోవున
౬. కల్యతే క్షిప్యత ఇతి కలంబః. కల కిల ఊపే. వేయఁబడునది.

౭. మార్గయతి లక్ష్యమితి మార్గణః. మార్గ అన్వేషణే. గుఱి నది. ౮. శృణోతీతి శరః. శృ హింసాయాం. హింసించునది. త్రం పక్షోఽస్యాస్తీతి పత్రి. న. పు. గణులు గలది. ౧౦. కౌ మోహయతీతి రోపః. రూప విఘోహానే. మోహింపజేయునది. ఇవ్యతి గచ్ఛతీతి ఇమః. ఉ. పు. ఇష గతౌ. లక్ష్యమును గూర్చి నది. ౧౨. అమ్ములపేళ్లు.

* ప్రక్షేపణాస్తు నారాచాః-

ప్రక్షేపణస్తీతి ప్రక్షేపణాః. క్షేపణ అవ్యక్తే శబ్దే. అన్య గా మ్రాయునవి. ప్రక్షేపణ్యంత ఇతి ప్రక్షేపణాః. ఇ క్షేపణ హనమోచనయోః. వేయఁబడునవి. ౧. నారం నరసమూహ తీతి నారాచాః. అఙ్గుగతిపూజనయోః. నరసమూహమునుగూర్చి వునవి. ౨. నారసములపేళ్లు.

*

పక్షో వాజః-

పక్షుతి శరం గృహ్యతీతి పక్షః. పక్ష పరిగ్రహే. బాణము తిగ్రహించునది. ౧. వజ త్యనేన బాణ మితి వాజః. వజ గతౌ. బాణముపోవును. ౨. గణులపేళ్లు. టెక్కలు.

*

త్రి మాతరే.

ముందు చెప్పఁగల లిప్తకాంతము లైన శబ్దములు త్రిలింగము.

* నిరస్తః ప్రహితే బాణే-

ప్రహితేబాణే=వేయఁబడినబాణముందు, నిరస్తః=నిరస్తము వర్తించును. నిరస్త్యతే స్త, సిగస్తః. అను ప్రాపణే=వేయఁబడినది. ౧.

*

విషాక్తే దిగ్ధ లిప్తకా,

విషాక్తే=విషముచేఁ బూయఁబడినబాణముందు, దిగ్ధలిప్తకా దిగ్ధలిప్తశబ్దములు వర్తించును. దిహ్యతే విషేణ దిగ్ధి. లిప్యతేనే లిప్తి. దిహ ఉపచయే. లిప ఉపచయే. విషముచేతఁ బూయఁబడిన గనుక దిగ్ధము, లిప్తకమును. ౧. ౨.

* తూణోపాసన్త తూణీర నిషక్తా ఇమధి ర్ద్వయోః, తూణ్యామ్-

తూణ్యతే కర్తరీతి తూణః. తూణీరః, తూణీ చ. తూణ పూ

చేత పూరింపఁబడునది గనుక తూణము, తూణీరము, తూణి
తూణతూణీరశబ్దములు పురిలింగములు. తూణీశబ్దము ఈకారాం
ము. అకారాంతస్త్రీలింగ మని కొందఱు. ౧. ౩. ౬. ఉపా
శరా అత్ర ఉపాసంగః. నిషంగశ్చ. వంజ సంగే. బాణములు
మ కూర్పఁబడును గనుక ఉపాసంగము. నిషంగమును. ౨. ౪.
యంతేత్రేతి ఇషుధిః. ఇ. పు. డు ధాక్ష ధారణపోషణయోః.
లు దీనియందు ధరింపఁబడును. ౫. అమ్ములపొదివేళ్లు.

ఖడ్గే తు నిస్త్రిగళ చంద్రహా సాసి రిష్టయః,
క్షేయకో మణ్డలాగ్రః కరవాలః కృపాణనత్. ౮౯

ఖండయతీతి ఖడ్గః. ఖడి భేదనే. ఖండించునది. ౧. నిష్క్రింత
కుశీభ్యో నిస్త్రింతః. ముప్పదియంగుళములకంటె నధికమైనది.
చంద్రవత్ హసతి ప్రకాశతే చంద్రహాసః. చంద్రునివలె బ్రకాశించు
అన్యతే క్షీప్యత ఇతి అసిః. ఇ. పు. అసు క్షేవణే. విసరఁబడునది.
యతే హింస్యతేనేనేతి రిష్టిః. ఇ. పు. రిష హింసాయాం. దీనిచేత
పఁబడును. అజాదియుఁ గలడు. “చంద్రహాసర్షిని స్త్రింశా శ్చేయా
వాచకాః” అని త్రికాండశేషము. ౫. కుక్షౌ చర్కనిర్మితకోశే
కాక్షేయకః. చర్కనిర్మితమై కుక్షిస్థాయమైన యొరలోనుండు
మండలాకార మగ్ర మన్యేతి మండలాగ్రః. మండలాకారమైన
ది. ౭. కరే వలతీతి కరవాలః. వల సంచలనే. కరమందు చలించు
వలైశ్చిచ్ఛిదిరే లూనకరవాలాః పదాతయః” అనిమాఘమందు
జెప్పఁబడియున్నది. పా. కరంపాలయతీతికరపాలః. కరమును
నునది. “విధూతకరపాలకః పాలకః” అని యమకము. ౮. కల్ప
నే కృపాణః. కృపూ సామర్థ్యే. హింసయందు సమర్థమైనది. కృ
మిట్లు ఖడ్గవాచకమో అట్లే కరవాలము ఖడ్గవాచకమని వచ్చుట
పద్ధత్యపేక్ష.

ముః ఖడ్గాదిముష్టే స్యాత్.

త్సరతి ముష్టినా త్సరుః. ఉ. పు. త్సర ఛత్తగతౌ. విడికిటితోఁ
నుండునది. ౧. ఖడ్గముమొదలైనవానిపిడి. పరుజు.

మేఖలా తన్ని బన్ధనే,

మీయతే మణిబంధ ఇతి మేఖలా. డుమిళ్ ప్రక్షేపణే.
మీఁదఁ గట్టఁబడునది. ౧. ఆయుధము జాఱకుండ మణికట్టునఁ గ

* ఫలకోఽస్త్రీ ఫలం చర్త-

ఫలతి విశేష్యతే ప్రహరై రితి ఫలకః. ఫలంచ. శి ఫలా
వ్రేలుటచేఁ బగులునది ఫలకము, ఫలమును. ౧. ౨. చర్తగా బ
చర్త. న. న. తోలుచేతఁ గప్పఁబడినది. ౩. అరిగపేళ్లు. కేడము.

* సంగ్రహా ముష్టి రస్య యః.

సంగ్రహ్యతే అనేనేతి సంగ్రహః. గ్రహ ఉపాదానే.
నరిగ పట్టఁబడును. ౧. అరిగపట్టుపిడి.

* ద్రుఘణే ముద్గర ఘనా-

ద్రుః వృక్షో హన్యతేనేనేతి ద్రుఘణః. హన హింసా
వృక్షము దీనిచేతఁ గొట్టఁబడును. ౧. ముదం సంతోషం గిరతీ
గ్రా నిగరణే. సంతోషమును హరించునది. ౨. హన్యతే అనేనే
హన హింసాగత్యోః. దీనిచేత హింసింపఁబడును. ౩. ఇనుపగుడి

* న్యా దీలీ కరవాళికా,

ఈశ్యతే జనై రితి ఈలీ. ఈ. నీ. ఈశస్తుతౌ. స్త్రీత్రముచే
నది. పా. ఈలి. పా. ఇల్యత ఇతి ఇలి. ఇల న్వన్నప్రేరణయో
పింపఁబడునది. ౧. యుద్రః కరవాలః కరవాళికా, యుద్రమైవ
౨. తులువక త్రిపేళ్లు.

* భిన్దిపాల స్సృగ స్తుత్యా-

భిందతః పాలయతీతి భిందిపాలః. పాల రక్షణే. నలుకు
ఁగించునది. పా. భిండిపాలః. ౧. సృజ్యతే శత్రూ ప్రతి సృగ
వినగ్నే. శత్రువులనుగూర్చి విడువఁబడునది. ౨. హస్తప్రమాణ మై
వాటుగుదియ పేళ్లు.

* పరిఘః పరిఘాతనః.

పరితో హన్యతేనేన పరిఘః, పరిఘాతనశ్చ. హన హి
త్యోః. లంతట దీనిచేతఁ గొట్టఁబడును గనుక పరిఘము. హ
మును. ౧. ౨. ఇనువకట్లుగుదియ పేళ్లు.

* ద్వయోః కుతార స్వధితిః పరశుశ్చ పరశ్వథః,

వర్ణ వృక్షా ఇయ ర్దీతి కుతారః. పు. ఋ గతౌ. వృక్షము
 నది. ౧. స్వం స్వకీయం ధియతి బిభర్దీతి స్వధితి. ఇ. పు. ధి
 ప్సకీయ మైనవారిని బోషించునది. ౨. పరా శృణాతీతి వ
 శ్రీ. శృ హింసాయాం. శత్రువులను హింసించునది. ౩. పరా
 మశ్వభః శో తనూకరణే. పరులను తుయింపఁ జేయునది. ౪.
 క్షలి.

౧. చృస్త్రీ) చాసిపుత్రీ)చ ఛురికా చాసిధేనుకా. ౯౨
 శస్యతేనయా శ స్త్రీ. ఈ. సీ. శను హింసాయాం. దీనిచేత
 బుడును. ౧. నూత్నత్వాదనేః ఖడ్గస్య పుత్రీ అసిపుత్రీ. ఈ.
 త్నమైనది గనుక ఖడ్గమునకు పుత్రివలె నుండునది. ౨. ఛురతీ
 తా. ఛుర ఛేదనే. ఛేదించునది. ౩. అనేః ధేనురివ అసిధేనుకా.
 ను పిల్లవంటిది. ౪. సురియక త్రిపేళ్లు. చూరక త్రి.

వా పుంసీ శల్యం శఙ్కు రా-

శల త్యంతః శల్యం. అ. ప్న. శల ఆశుగమనే. శీఘ్రముగాఁ
 నది. ౧. శంక తేనస్తాత్ శంకుః. ఉ. పు. శకి శంకాయాం. దీని
 శంకింతురు. ౨. వసిపేళ్లు. నెలకట్టె.

సర్వలా తోమరోస్త్రీయామ్,

సర్వా లాతీతి సర్వలా. లా ఆదానే. సర్వశత్రువులను గ్రహిం
 పా. శర్వలా. ౧. తామ్యంతే అనేన తోమరః. తము గ్లానా.
 బడలుదురు. ౨. నేజాపేళ్లు. చిల్లకోల.

ప్రాస స్తు కుస్తః-

ప్రాస్యతే శత్రు ప్షితి ప్రాసః. అసు త్షేవణే. శత్రువులనుగూ
 త్తుబడునది. ౧. కుణంత్యనేనేతి కుంతః. కుణ శబ్దే. దీనిచేత మొ
 డురు. ౨. ఈఁటెపేళ్లు. బల్లెము.

కోణస్త్ర స్త్రీయః పా శ్వశ్రి కోటయః. ౯౩

కుణ త్యవకరోతీతి కోణః. కుణ శబ్దోపకరణయోః. ఉపకరిం
 ౧. పాలయతీతి పాలి. ఇ. సీ. పాల రక్షణే. రక్షించునది. ౨.
 తీతి అశ్రి. ఇ. సీ. అశ భోజనే. భక్షించునది. ౩. కుటతీతి కో
 సీ. కుట కాటిల్వే. వంకరయైయుండునది. ౪. అంచుపేళ్లు.

* సర్వాభిసార స్సర్వోఽఘ స్సర్వసంసహనార్థకః,

సర్వేణ నై న్యేన అభిసరణం సర్వాభిసారః. సృ గతౌ. వ
నై న్యముతోఁ గూడఁ బోవుట. ౧. సర్వేషా మోఘః సర్వోఽఘ
మైనచతురంగబలములయొక్క సమూహము. ౨. సర్వేషాం స
సర్వసన్నహనం. సర్వబలముయొక్క ఆయత్తపాటు సర్వసన్నహ
3. సకలసేనయు యుద్ధమునకు నాయత్తపడుటపేళ్లు.

* లోహాభిసారోఽస్త్రభృతాం రాజ్ఞాం నీరాజనావిధిః.

లోహం శస్త్రమభిసార్య తేఽస్త్రిన్నితి లోహాభిసారః. సృ
పా. లోహాభిహరః. దీనియందు రాజులచేత శస్త్రము పొందఁ
౧. అస్త్రభృతాంరాజ్ఞాం=శస్త్రధరులైన రాజులయొక్క, నీరాజన
(మహానవమియందును, యుద్ధనిర్గమనమందును శస్త్రవాహన
జేయు) పూజావిధి. ఆయుధముల నివాళించుట.

* య త్సేన యాభిగమన మరా త దభిషేణనమ్,

సేనయా సహ ఆభిముఖ్యేన శత్రూ ప్రతి గమనం ఆ
నం. సేనతోఁగూడ సభిముఖముగాఁ బోవుట అభిషేణనము. ౧.
తోఁగూడి వగవానిమీఁదికి నెదురుగా నెత్తిపోవుట.

* యాత్రా వ్ర జ్యాభినిర్యాణం ప్రస్థానం గమనం గమః.

యాంత్యస్యామితి యాత్రా. యా ప్రాపణే. దీనియందు
వుదురు. ౧. వ్రజనం వ్రజ్యా. వ్రజ గతౌ. కదలిపోవుట. ౨. ఆభి
సనిర్యాణం అభినిర్యాణం. యా ప్రాపణే. ఎదురుగాఁ గదలిపోవు
ప్రస్థీయత ఇతి ప్రస్థానం. స్థా గతినివృత్తౌ. ప్రపూర్వమగుటచేత గ
ర్థకము. కదలిపోవుట. ౪. గమ్యతే గమనం. గమశ్చ. గమ్య గ
దలిపోవుట. ౫. ౬. గేలువ సిచ్చయించినరాజుయొక్క పయనము

* స్యా దాసారః ప్రసరణమ్-

ఆ సమంతాత్ సరణం ఆసారః. ప్రసరణం చ. సృ గతౌ.
టనెఱయుట. పా. ప్రసరణిః. ౨. అంతట సేన వ్యాపించుటపేళ్లు.

* ప్రచక్రం చలితార్థకమ్,

ప్రక్షరేణ క్రామతీతి ప్రచక్రం. క్రము పాదవిక్షేపే. మిక్కి
లునది. ఈశబ్దము మూడులింగములయందు వర్తించును. "ప్ర

క్రిష్ణ" అని యచరమాల. ౧. కదలిననేనపేళ్లు.

తూర్తా ప్ర త్యభీతస్య రణే యాన మభిక్రమః. ౯౬

అభిముఖ్యేన వా అరీ నభిభూయ వా క్రమణం అభిక్రమః. క్రము
క్షేపే. శత్రువుల కెదురుగాఁగాని శత్రువులఁ దిరస్కరించి కాని
పా. అతిక్రమః. ౧. శత్రువులఁగూర్చి భయము లేనిపురుషుని
యాత్రి చేరు.

వైతాళికా బోధకరాః-

వివిధాస్తాః ప్రయోజనంయేషాంతే వైతాళికాః. వివిధములైన
ములు ప్రయోజనముగాఁ గలవారు. ౧. రాజ్యం బోధం కుర్వం
బోధకరాః. రాజుల మేలుకొలుపువారు. బోధకు లనియుఁ గలడు.
కా రాజవర్యాణా మస్తువ గుణసంపదం" అని శ్రీహర్షరత్న
౧. ౨. వేకువను రాజులను మేలుకొలుపుపాఠకులపేళ్లు.

చాక్రికా ఘాట్రికా స్సమాః,

చక్రేణ నమూహేన చరంతీతి చాక్రికాః. ఘంటయా నమూ
చరంతీతి ఘాట్రికాః. నమూహముతోఁ జరించువారు. పా. ఘా
౧. ౨. గుంపుగాఁ గూడి స్తోత్రముచేయువారిపేళ్లు. ఘంటావా
చేత నిద్ర మేల్కొలుపువారిపేళ్లని కొందఱు.

మ్యర్థాగధాస్తు మగధాః-

మగధ్యంతి స్తువంతి మాగధాః, మగధాశ్చ. మగధ స్తుతౌ. వం
మ స్తోత్రముచేయువారు గనుక మాగధులు, మగధులును. పా. మ
౧. ౨. వంశావళిఁ జదువువారిపేళ్లు.

వద్దినః స్తుతిపాఠకాః.

౯౭

వద్దన్త ఇతి వద్దినః. న. పు. వది అభివాదనస్తుత్యోః. స్తోత్రము
వారు. పరాక్రమాదులను స్తుతించువారు. బట్టువాండ్రు. మాగ
లు ౪ ఏకార్థకము లని కొందఱు.

సంశప్తకాస్తు నమయా తస్మాద్రమా దనివర్తినః,

సంశపంతి పలాయనా దితి సంశప్తకాః, శప ఉపాలంభే. జయిం
కిగి రా మని యొట్టు పెట్టుకొనువారు. ౧. ఒట్టుఁబెట్టుకొని యుద్ధ
కు మరలనివారు.

* రేణు ర్ద్వయోః స్త్రియాం ధూళిః పాంసు ర్నా నద్యయో
రియతి వాయు నేతి రేణుః. ఉ. పు. రి గతౌ. వాయు
బోవునది. ౧. ధూయతే వాయునా ధూళిః. ఇ. సీ. ధూళీ
వాయువుచేత కంపింపఁబడునది. ౨. పంసయతి దృష్టి మితి వా
ఉ. పు. పసి నాశనే. దృష్టిని జెలుచునది. పా. పాంశు. ౩. రజ్జ
స్త్రాదిక మనేనేతి రజః. స. న. రజ్జ రాగే. వస్త్రాదులు దీనిచేత
ముగాఁ జేయఁబడును. ౪ ధూళిపేళ్లు.

* చూర్ణే త్కోదః-

చూర్ణ వృత్త ఇతి చూర్ణః. త్షుద్యత ఇతి త్కోదః. చూర్ణ
త్షుదిర్ సంపేషణే. మెదపఁబడునది గనుక చూర్ణము, త్కోదః
త్కోదశబ్ద సాహచర్యమునఁ జూర్ణ శబ్దము వుల్లింగము. ౧. ౨. స
నాకవస్తువు నూతినపాడిపేళ్లు. మొరముతోఁ గూడినధూళిపేళ్ళని
దఱు. “చూర్ణో ధూళి స్సశర్కరా” యని శాశ్వతుఁడు. రేణు
మొదలు ౬ సమార్థకము లని కొందఱు.

* సముత్పిష్టా పిష్టానాం భృశ మాకులే,

సముత్పిష్ట వృత్తే భృశం సముత్పిష్టః, పింజలశ్చ. పిజ హింసా
మిక్కిలి వీడింపఁబడునదిగనుక సముత్పింజము, పింజలమును. ౧. ౨
క్కిలి కలఁగిననేన మొదలైనవస్తువుపేళ్లు.

* పతాకా వైజయంతీ స్యా త్కేతనం ధ్వజ మస్త్రీయామ్.

పతతీతి పతాకా. పతౌ గతౌ. కదలునది. ౧. విజయతా
బంధినీ వైజయంతీ. ఈ. సీ. గలుపుగలవారిది. ౨. కేత్యతే జ్ఞా
౨నేన అయ మసా వితి కేతనం. కేత జ్ఞానే. దీనిచేత వీడు వా
యెఱుఁగఁబడును. ౩. ధ్వజతీతి ధ్వజం. అ. ప్న. ధ్వజ గతౌ. కదలు
గి. పెక్కెముపేళ్లు.

* సా వీరాశంసనం యుద్ధభూమి ర్యాతిభయప్రదా,

వీరాః ఆశంసన్యంతే ఆశన్యంతే వా అత్యేతి వీరాశంసనం
స్తుతౌ. శను హింసాయాం. వీరులు దీనియందు స్త్రోత్రము చేయఁబడు
లేక హింసింపఁబడుదురు గాన వీరాశంసనము. ౧. ఖండము రై
శ్యాదులచేత నతిభయంకర మెనయుద్ధభూమి.

హం పూర్వ మహం పూర్వ మి త్యహంపూర్వీకా క్రియా. ౧౦౦
అహం పూర్వం అహం పూర్వం ఇతి బ్రువతేత్రేతి అహంపూ
నేను ముందు నేను ముందని దీనియందుఁ బలుకుదురు. ౧. నేనుముం
దు ముందని యోధులు తమలోఁ దాము ప్రవర్తించుట.

అహోపురుషీకా దర్పా ద్యా స్యా త్సంభావ నాత్మని,
అహో పురుషోఽహమితి దర్పయు క్తస్య పురుషస్య భావః అహో
కా. నేనే వీరపురుషుడ నని యహంకరించినవానియొక్క భావము.
పురుషీక. పా. అహోపూరుషీకా. ౧. గర్వమువలనఁ దనయం
పాత మైనశక్తి గలదని తలఁచుట.

అహమహమికా తు సా స్యా త్పరస్పరం యో భవ త్యహంకారః.
అహం సమర్థోఽహం సమర్థ ఇతి వచన మత్రాస్తీతి అహమహమి
నేనే సమర్థుడను నేనే సమర్థుడ ననుమాట దీనియందుఁ గలదు. ౧.
సమర్థుడను నేనే సమర్థుడ నని పరస్పరము వీరులకు నైనయహం
ము.

ద్రవిణం తర స్సహో బల శౌర్యాణి స్థామ శుష్కం చ,
శక్తిః పరాక్రమ ప్రాణౌ.

ద్రవత్యనేన శత్రుం వ్రతి ద్రవిణం. ద్రు గతౌ. దీనిచేత శత్రువును
పోవును. ౧. తర త్యాపద మనేనేతి తరః. స. న. త్యా ప్లవనతర
దీనిచేత నాపదనుతరించును. ౨. సహ తేనేన శత్రుమితి సహః.
మహ మర్షణే. దీనిచేత శత్రువు నోర్చును. ౩. బలం త్యనేనేతిబలం.
ప్రాణనే. దీనిచేత బ్రతుకును. ౪. శౌరస్య భావః శౌర్యం. శూరుని
భావము. ౫. తిష్ఠ త్యరిమధ్యే అనేనేతి స్థామ. స. న. స్థా గతిని
దీనిచేత శత్రుమధ్యనుండు నిలుచును. ౬. శుష్కం త్యనే నార
శుష్కం. శుష్క శోషణే. దీనిచేత శత్రువులు శోషింతురు. ౭. శక్య
శక్తి. ఈ. నీ. శక్ శక్త్యా. దీనిచేత శక్తుఁడౌను. ౮. పరానాక్రమ
నేన పరాక్రమః. దీనిచేత శత్రువులను ఆక్రమించును. ౯. ప్రకర్షే
తీ జీవంత్యనేన ప్రాణః. అస ప్రాణనే. దీనిచేత బ్రతుకుదురు. ౧౦
పశ్య.

విశేషేణ క్రమతేన నేన విక్రమః. దీనిచేత విశేషముగా మించును. ౧. అధికమైన శక్తి.

* వీరపాణం తు య త్పానం వృత్తే భావసి వా రణే,
వీరాణాం పానం వీరపాణం. వీరులయొక్క మద్యపానము వీరాణము. ౧. యుద్ధమునకు ముందు గాని వెనుక గాని వీరులు చేయు పానము పేరు.

* యుద్ధ మాయోధనం జన్యం ప్రథనం ప్రవిదారణమ్.
మృథ మాస్కన్ధనం సంఖ్యం సమీకం సాంపరాయకమ్,
అస్త్రియాం సమ రాసీక రణాః కలహా విగ్రహా.
సంప్రహా రాభిసంపాత కలి సంస్ఫోట సంయుగాః,
అభ్యామర్ద సమాఘాత సంగ్రా మాభ్యాగ మాహవాః.
సముదాయ స్త్రియాం సంయు త్సమి త్యాజి సమి ద్యుభి,

యుద్ధ వృత్తాంతి యుద్ధం. ఆయుద్ధ వృత్త ఇత్యామోధనం. యుద్ధ హారే. పోరుటయుద్ధము. ఆమోధనము. ౧. ౨. జనయోగా జన్యం లకూటము జన్యము. ౩. ప్రథనంతి ఘ్నంతి అత్రేతి ప్రథనం. ధన క ప్రపూర్వత్వాత్ హింసార్థకత్వం. దీనియందు హింసించుదురు. ౪. ప్రణాం త్యత్రేతి ప్రవిదారణం. దృఢా విదారణే. దీనియందు మిక్కిలి ప్ర తురు. ౫. మ్రియంతేఽస్త్రిన్నితి మృథం. మృజ్ ప్రాణత్యాగే. దీ దు మృతు లౌదురు. ౬. ఆస్కంద్యతే అత్రే త్యాస్కందనం. ౭. గతిశోషణయోః. దీనియందు శోషింపఁ జేయుఁబడును. ౮. సం తే వీరోఽత్రేతి సంఖ్యం. ఖ్యా ప్రకథనే. వీరుఁడు దీనియందు త గొనియాడఁబడును. ౯. సమీయంతే సంగచ్ఛంతేఽస్త్రిన్నితి సమ ఈజ్ గతౌ. పరస్పరము దీనియందు కదియుదురు. ౧౦. సంపరాయ స్త్రిన్నితి సాంపరాయకం. అయ గతౌ. పరస్పరము దీనియందు క దురు. ౧౧. మరేణ సహ వ ర్తత ఇతి సమరః. మరణముతోఁ న ది. ౧౨. అసీకం సైన్యం తద్యోగా దసీకం. సైన్యము గలిగినది. ౧౩. రణన్తి భేర్యాదయోఽత్ర రణాః. రణ శబ్దే. భేరి మొదలయినవి రణ దు మ్రోయును. ౧౪. సమరశబ్దము మొదలు ౩ శబ్దములు, పుంసకలింగములు. కలం వికలం ఘ్న స్వత్రేతి కలహా. హస హ

దీనియందు వికలుఁ డయినవాని హింసించును. ౧౪. విరుద్ధం
 వ్యత్ర విగ్రహః. దీనియందు విరుద్ధముగా శత్రువులను బట్టుదు
 ౧౫. రిపూఁ సమ్యక్ ప్రహరన్త్యస్తిన్నీతి సంప్రహరః. దీనియం
 వులను లెస్సగాఁ బ్రహరించును. ౧౬. అభిసంపత త్యస్తిన్నీతి
 హతః. పత్ ౧౭. అభిముఖముగాఁ గవయుదురు. ౧౮. కల్య
 గా అత్రేతి కలిః. ఇ. పు. కల కిల తే పే. ఇందు బాణములు వే
 ను. ౧౯. సంఘటంతి మస్తకాదీ న్యత్రేతి సంస్పృటః. స్ఫుటి
 రణే. ఇందు శిరస్సులు మొదలయినవి వ్రక్కలౌను. ౨౦. సంగ
 ముగా అత్రేతి సంయుగః. పరస్పరము కూడినరథములయొక్క
 గలది. ౨౧. అభ్యావృద్ధం త్యన్యోన్య మత్రేతి అభ్యామర్దః.
 తోదే. దీనియం దన్యోన్యము మెదుపుదురు. ౨౨. సమాఘ్న
 త్రేతి సమాఘాతః. హన హింసాగత్యోః. దీనియందు హింసించు
 ౨౩. సంగ్రామయంతే పరస్పరమితి సంగ్రామః. సంగ్రామ యుద్ధే.
 రము పోరుదురు. ౨౪. అభిముఖ్యే నాగచ్ఛన్త్యత్రేతి అభ్యాగమః.
 గతౌ. నైనికులు దీనియం దెదురుగా వత్తురు. ౨౫. ఆహూయం
 పరస్పర మితి ఆహవః. హ్వో స్పర్ధాయాం శబ్దే చ. దీనియందుఁ
 పరము పిలువఁబడుదురు. ౨౬. సముదాయ స్తేమిశన్త్యత్రేతి సము
 తః. అయ వయ గతౌ. దీనియందు కదియుదురు. ౨౭. సంయత
 త్రేతి సంయత్. త. సీ. యతీ ప్రయత్నే. ఇందు మిక్కిలి యత్న
 చేయుదురు. ౨౮. సమియన్తే సంగచ్ఛంతేత్రేతి సమితిః. ఇ. సీ. స
 త. సీ. ఇన్ గతౌ. ఇందు పరస్పరము కదియుదురు. ౨౯. ౩౦.
 తి బాణా నత్రేత్యాజిః. ఇ. సీ. అజ గతిక్షేపణయోః. బాణముల
 దీనియందు వేయుదురు. ౩౧. యుధ్యంతే పరస్పరమితి యత్. ధ. సీ.
 ధ సంప్రహరే. అన్యోన్యము జగడమాడుదురు. ౩౨. “సంయత్యతు
 త్రకారవే” అనిదండి సంయచ్ఛబ్దమును బుంలింగముగాఁ బ్రయో
 వినాడు. “వాహనాబనిమానాసే సారాజాపన మాతతః” అని మా
 దాశబ్దమును బుంలింగముగాఁ బ్రయోగించినాడు. సార శ్చాసా
 శ్చ సారాజిః. తస్మిన్ సారాజౌ, కథంభూతే. మానాసే. మానఖం
 అన్యథా మానాసాయామితి స్యాత్. యుద్ధముపేళ్లు.

* నియుద్ధం బాహుయుద్ధే స్యాత్ -

శస్త్రాదిక మనాదేయ మితి నియతం యుద్ధం నియుద్ధం. దులు వట్టఁగూడదు అను నియమము గలయుద్ధము. ౧. బాహు యుద్ధ వృత్త ఇతి బాహుయుద్ధం. బాహువులచేతనైనయుద్ధము. లాడుట.

* తుములం రణసంకులే.

తామ్యంతి సైనికా అత్యేతి తుములం. తము గ్లానా. దీ దు సైనికులు బడలుదురు. ౧. రెండుసేనలు దొమ్మిగాఁ దాడుట దొమ్మియుద్ధము. "తుములో వ్యాకులో రణః" అని త్రికాండశే సేనలదగ్గర వినఁబడుక్రందుపే శ్లని కొందఱు.

* త్వేడా తు సింహనాద స్యాత్ -

త్వేడనం త్వేడా. త్వేడ్య అప్యక్తే శబ్దే. బాబ్బ పెట్టుట. త్వేడా. ౧. సింహనాం నాద ఇవ నాదః సింహనాదః. సింహము క్క- నాదమువంటి నాదము. ౨. శత్రుభంగార్థమై యోధులు నేద బృంతపేళ్లు.

* కరిణాం ఘటనా ఘటా,

కరిణాం ఘటనా. ఏనుఁగులయొక్క గుంపు. ఘటా=ఘట బడును. పా. ఘటనం. ఘటా. ఏనుఁగులగుంపువేరు.

* క్రద్దనం యోధనంరావో.

క్రద్దః క్రద్దనం. కది క్రది ఆహ్వానే రోదనే చ. పిలుచుట నము. ౧. యుద్ధమందలి యోధులయొక్క మ్రోత. పరస్పరము మందు యోధులు స్పర్ధచేత నహంకారపూర్వకముగా నాతో, టకు రమ్మని పిలుచుట మొదలగువీరాలాపములపే రని కొందఱు.

* బృంహితం కరిగర్జితమ్.

బృంహణం బృంహితం. బృహి శబ్దే. మ్రోత, కరిగర్జిత ఏనుఁగుల మ్రోత.

* విస్ఫారో ధనుషాం స్వాసః-

విస్ఫురతి అరిహృదయ మితి విస్ఫారః. స్ఫుర స్ఫురణే. శత్రు దయము దీనిచేత చలించును. పా. విస్ఫారః. ౧. విండ్లమోత.

పట హాడమృతా నమా,

వాద్యముఖచర్మపటో హన్యతేఽత్రేతి పటహా. హన హింసాగ
వాద్యముఖమందలి చర్మపటము వాయించబడును. ౧. ఆడంబ
త్రుహృదయ మి త్యాడంబరః. లభి తే పే. లడయో రై క్యం. శ
నయము నె త్తి వేయునది. ౨. యుద్ధమందలి సంరంభముపేళ్లు.
మందలి నిస్సాణపు మ్రోత యని కొందఱు.

ప్రసభం తు బలాత్కారో హతః-

సభాశబ్దేన యుక్తాయు క్తవిచారో లక్ష్యతే. ప్రగతః యుక్తాయు
కారోఽత్రేతి ప్రసభం. సభ యనగా లక్షణచేత సభయందు గలు
యుక్తాయు క్త విచారము గ్రహింపబడుచున్నది. పోయిన యుక్తా
విచారము (న్యాయబుద్ధి) దీనియందుఁ గలదు. (విచారములేనిది.)
బలాత్కరణం బలాత్కారః. బలిమివలనఁ జేయుట బలాత్కారము.
హతంత్యత్రేతి హతః. హత ప్లుతిశతత్వయోః. దీనియందు దౌష్ట్య
చేయుదురు. 3. బలాత్కారముపేళ్లు.

అథ స్థలితం ఫలమ్. ౧౦౮

స్థలనం స్థలితం. స్థల సంచలనే. మర్యాదనుండి చలించుట. ౧.
కార్య మితి ఫలం. ఫో చేచ్ఛదనే. కార్యమును జేయుచునది. ౨. యు
మ మర్యాద తప్పటపేళ్లు.

జన్యం క్షీబ ఉత్పాత ఉపనర్గ స్సమం త్రయమ్,

జనేషు సాధు జన్యం. న జన్యం అజన్యం. జనులయందు మంచిది కా
వులొగమును గలదు. “అజన్యోపప్లవోత్పాతాః” అని పుంస్కాం
మ వోపాలితుఁడు, ౧. ఉత్పత త్యకస్తా దాయా త్యుత్పాతః. పత్ ౭
అదాటుగా వచ్చునది. ౨. ఉపసృజ్యతే దై వేనే త్యుపసర్గః. సృజ
దైవముచేత సృజింపబడునది. 3. ఉత్పాతముపేళ్లు. మారి,
మొదలగునవి.

మూర్ఖా తు కశ్చలం మోహరోఽపి-

మూర్ఖనం మూర్ఖా. ముర్ఖా మోహసముచ్చాయయోః.
హముఁ బొందుట. ౧. కశతి తనూకరోతి ఇంద్రియ ప్రచారమితి
౦. కశ గతిశాతనయోః. ఇంద్రియ ప్రచారము నల్పముగాఁ జేయు

నది. ౨. మోహనం మోహః. ముహ వై చిత్రే. విమనస్కుః
మోహము. ౩. సొమ్మసిలుటపేళ్లు. మైములుచుట.

*

అవమర్దన్తు వీడనమ్.

అవమర్దన మవమర్దః. మృద త్తో జే. వీడ్యతే వీడనం. వీడ
హనే. వీడించుట అవమర్దము, వీడనమును. ౧. ౨. పరచక్రముచే
దేశముయొక్క రాయడిపేళ్లు. ఒత్తిడి.

* అభ్యవస్కంద్యతే త్యభ్యాసాదనమ్-

అభ్యవస్కంద్యతేనేనే త్యభ్యవస్కందనం. స్కందీగ
ణయోః. దీనిచేత శత్రువు శోషింపబడును. ౧. అభ్యాసాద్యతే
త్యభ్యాసాదనం. షడ్వి విశరణగత్యవసాదనేషు. దీనిచేత నొ
డును. ౨. మోసముచేత పరచక్రము నాక్రమించుటపేళ్లు. దోచు

*

విజయో జయః,

విశేషేణ జయః విజయో, జయశ్చ, జి జయే. గెలుచు
౨ గెలుపుపేళ్లు.

* వైరశుద్ధిః ప్రతీకారో వైరనిర్యాతనం చ సా.

వైరశుద్ధిః శుద్ధిః వైరశుద్ధిః. వైరము పోగొట్టుకొనుట. ౧.
రణం ప్రతీకారః. చేసినదానికి బదులు జేయుట ప్రతీకారము. ౨.
శుద్ధి నిర్యాతనం వైరనిర్యాతనం. వైరముఁ బోగొట్టుట. పగఁది
నుటపేళ్లు.

* ప్రద్రావోద్ద్రావ సంధ్రావ సంధావావిద్రవో ద్రవః,
అపక్రమోపయానం చ-

ప్రద్రవణం ప్రద్రావః, ఉద్ద్రావః, సంధ్రావః, సంధావః, వి
ద్రవశ్చ, ద్రుగతౌ. దుగతౌ. పాటిపోవుట ప్రద్రవము, ఉద్ద్రావము,
ద్రావము, సంధావము, విద్రవము, ద్రవమును. ౧. ౬. అపక్రమ
వక్రముః. అపయానం చ. క్రము పాదవిక్షేపే. యా ప్రావణే. తో
వుట అపక్రమణము, అపయానము. ౭. ౮. పాటిపోవుటపేళ్లు.

*

రణే భజ్జః పరాజయః.

పరాజయనం పరాజయః. జి అభిభవే. పరులచేత నోడుట.
యము. ౧. యుద్ధమందలియోటము.

రాజిత పరాభూతౌ-

పరాజయతే స్త, పరాజితః. పరాభూయతే స్త, పరాభూతః. జిజయే.
త్తాయాం-శత్రువుచేతఁ దిరస్కరింపఁబడినవాఁడు. పరాజితుఁడు,
జితుఁడును. ౧. ౨. యుద్ధముగి దోడినవానిపేళ్లు.

త్రిషు నష్ట తిరోహితౌ,

నశ్యతే స్త, నష్టః. త్రి. గత అదర్శనే-కానరానివాఁడు. ౧. తిరః
హితః గతః తిరోహితః. త్రి. హి గతౌ - కానరాకుండఁబో
యి. ౨. యుద్ధమున నోడి దాఁగినవానిపేళ్లు.

మూపణం నిబర్హణం నికారణం నిశారణమ్. ౧౧౨

వాసనం పరాసనం నిఘూటనం నిహింసనమ్,

రౌపణం సంజ్ఞపనం నిర్గ్రంథన మపాననమ్. ౧౧౩

స్తూణం నిహననం త్షణనం పరివర్జనమ్,

రౌపణం విశననం మారణం ప్రతిఘాతనమ్. ౧౧౪

ద్యాసన ప్రమథన క్రథ నోజ్ఞాసనాని చ,

అమృ పిష్ట విశర ఘాతౌ న్నాథ వధా అపి. ౧౧౫

ప్రక్షేణ మూపణం ప్రమూపణం. టి. హింసాయాం. ౧. ని

బర్హణం నిబర్హణం. బర్హ పరిభాషణహింసాదానేషు. ౨. ని

క్రియతే నికారణం. కృష్ హింసాయాం. ౩. నితరాం శీర్యతే

గా, శృ హింసాయాం. ౩. ప్రవాన్యతే ప్రవాననం. వన ఛేదనన్నే

ననేషు. ౪. పరాన్యతే పరాసనం. అసు షేషణే. ౬. నిఘూద్యతే

కనం. త్సూద త్సరణే, హింసాయాంచ. ౭. నిహింస్యతే నిహింస

నాసి హింసాయాం. ౮. నిర్వాన్యతే నిర్వాన్యణం. ఓవై శోషణే.

జ్ఞాయతే సంజ్ఞపనం. జ్ఞా అవబోధనే. ఉపనర్గవశాద్ధింసార్థత్వం.

గ్రంథ్యతే నిర్గ్రంథనం. గ్రంథ హింసాయాం. ౧౧. అపాన్యతే

నం. అసు షేషణే. ౧౨. నిస్తృన్యతే నిస్తర్జ్జణం. తృహ హిం

సం. ౧౩. నిహన్యతే నిహననం. హనహింసాగత్యోః. ౧౪. త్షణ్యతే

క్షణ హింసాయాం. ౧౫. పరివర్జ్యతే పరివర్జనం ఉపనర్గవశాద్ధిం

సం. ౧౬. ప్రవాననశబ్దవన్ని రౌపణనశబ్దః. ౧౭. విశన్యతే స్త, విశన

మ హింసాయాం. ౧౮. మారన్యతే మారణం. మృచ్ ప్రాణత్యాగే.

౧౯. ప్రతిహన్యతే ప్రతిఘాతనం. హన హింసాగత్యోః. ౨౦. ఉద్యా
ఉద్యాననం. వన ఛేదనన్నహపహరణేషు. ౨౧. ప్రమథ్యతే ప్ర
మథ హింసాయాం. ౨౨. క్రథ్యతే క్రథనం. క్రథ హింసాయాం.
ఉజ్జన్యతే ఉజ్జననం. జను హింసాయాం. ౨౩. ఆలభన మాలం
బూర్వోల్లభిర్తారణే. ౨౪. పింజ్యతే స్త పింజిః పిబ హింసాయాం.
విశరణం విశరః. శ్యా హింసాయాం. ౨౫. హన్యతే ఘాతః. ౨౬.
ధనం ఉన్మాథః. ౨౭. మంథ హింసాయాం. ౩౦. హన్యతే వధః.
హింసాగత్యోః. ౩౧. చంపుటచేట్లు.

* స్యా త్పృచ్ఛతా కాలధర్మో దిష్టాంతః ప్రళయోఽత్యయః,
అన్తో నాశోద్వయో ర్భృత్యు ర్భరణం నిధనోఽస్తియామ్
(ప్రళయోఽస్త్రీ దీర్ఘనిద్రా హింసా సంస్థా ప్రమీలనమ్)

పంచానాం భూతానాం పృథగ్భావః పంచతా. శరీరము
భూతాత్మకముగనుక పోవునపు డాయామంశము లాయాభూతము
దుః గలిగియును గాన పంచత యునఁగా మరణము. ౧. కాలస్య
మన్యధర్మః కాలధర్మః. యమునియొక్క ధర్మము. ౨. దిష్టన్య
లన్యప్రారబ్ధకర్మణో వా అంతః దిష్టాంతః. జీవితకాలముయొక్క
రబ్ధకర్మముయొక్కగాని అంతము దిష్టాంతము. ౩. ప్రళయనం ప్ర
లీడన్లేషణే. పంచభూతములు గలియుట ప్రళయము. ౪. అత్యయ
త్యయః. ఇన్ గతౌ. కాలము నతిక్రమించిపోవుట అత్యయము. ౫.
త్యతే బధ్యతేఽత్ర అంతః. అతిఅదిబంధనే. దీనియందు పాశబద్ధు
౬. నశ్యతే నాశః. ణశ అదర్శనే. నశించుట నాశము. ౭. మ్రియతే
త్యుః. ఉ.ప్ప. మరణంచ. మృజ్ ప్రాణత్యాగే. చచ్చుట, మృత్యువు
మును. ౮.౯. నివృత్తోఽర్థసంబంధోఽత్ర నిధనః. అ. ప్న. ధన
ధము దీనియందు నివృత్తమౌను. ౧౦. చావుచేట్లు.

* పరాసు ప్రాప్తవచ్ఛత్వ పరేత ప్రేత సంస్థితాః,
మృత ప్రమీతో త్రి ష్వేతే-

పరాగతాః అనన్యో యన్య సః పరాసుః. పోయినప్రాణము
వాఁడు. ౧. ప్రాప్తం పంచత్వం యేనసః ప్రాప్తపంచత్వః. పాంచ
మరణము గలవాఁడు. ౨. పరాం దశా మితః పరేతః. కడమ

వాడు. 3. ప్రకృష్టాం దశా మితః ప్రేతః. ప్రకృష్టమైన దశను
వాడు. ౪. సంత్తిష్ఠ తేన్ సంతిష్ఠితః. ప్తా గతినివృత్తా - సంపూర్వ
నే మరణార్థకము. మృతుడైనవాడు. ౫. మ్రియతే న్న మృతః.
నాతి న్న ప్రమీతః. మృచ్ ప్రాణత్యాగే. మీఁ హింసాయాం.
వాడు మృతుడు, ప్రమీతుడును. ౬. ౭. చచ్చినవానిపేళ్లు.

చితా చిత్యా చితిః స్త్రియామ్. ౧౧౭

చీయంతే కాష్ఠాని పుంజీక్రియంతేత్ర చితా, చిత్యా, చితిశ్చ.
చిత్ చయనే. కాష్ఠములు దీనియందు ప్రోవులుగాఁ జేయఁ
గనుక చిత, చిత్య, చితియును. ౧. ౩. సాద పేళ్లు.

కబంధోఽస్త్రి క్రియాయుక్త మపమూర్ధక శేబరమ్,
క్రియాయుక్తం=న ర్తనక్రియతోఁగూడిన, అపమూర్ధక శేబరం=
పోయినశరీరము, కబంధః=కబంధ మనంబడును. కం శిరోఽన్యబధ్య
తేతి కబంధః. అ. ప్న. బంధ బంధనే. క మనఁగా శిరస్సు. అది
మందు బంధింపఁబడును. ఇక్కడ బంధన మనఁగా విరుద్ధలక్షణచే
దనము. ౧.

శ్శానం స్యా త్పితృవనమ్-

శవానాం శయనం శ్శానం. పృషోదరాదిః. శవములకు శయ
౧. పితౄ వ్రతా వనతీతి పితృవనం. వన పద సంభక్త. శవ
మ బొందునది. ౨. శ్శానముపేళ్లు. ఒలికిమిట్ట.

కుణవ శ్శవ మస్త్రీయామ్. ౧౧౮

కుణం శబ్దం సాతీతి కుణవః. కుణ శబ్దోపకరణయోః. సా రక్ష
బ్రమును బాలించునది. ధనంజయుమనువాయువు శవమం దుండి
మను బుట్టించును. ౧. శవ త్యస్తాజ్జీవ అతి శవం. అ. ప్న. శవ గతే.
ండి జీవము పోవును. ౨. వీనుఁగుపేళ్లు.

ప్రగ్రహోపగ్రహా బద్ధ్యామ్-

ప్రగృహ్యతే బలాత్ ప్రగ్రహః, ఉపగ్రహశ్చ. గ్రహ ఉపాదానే.
చే బంధించునుగాన ప్రగ్రహము, ఉపగ్రహమును. ౧. ౨. బదతి
తి కారాగృహే బందీ. ఈ. నీ. బద స్థైర్యే కదలనిది. ౩. చెఱవట్టితె
రారి నుంచుచోటుపేళ్లు. చెఱవట్టి తెచ్చినమనుష్యాదులనికొందఱు.

*

కారా స్యా ద్భస్మనాలయే,

కరోతి బంధనం కారా. డు కృత్ కరణే. బంధనము
యునది. ౧. బంధన స్యాలయః బంధనాలయః. బంధనము
ము. ౨. బంధనగృహముపేళ్లు. చెఱసాలపేళ్లు.

* పుంసి భూ మ్నయినవః ప్రాణా శ్చైచనమ్-

అన్యంతే క్షిప్యంతే శరీర ఇత్యసవః. ఉ. అను క్షేపణే
మందుంచబడునవి. ౧. ప్రాణంత్యమిభిర్లోకైతి ప్రాణాః. అను
నే. లోకము వీనిచేత బ్రతుకును. ౨. అనుప్రాణశబ్దములు
బహువచనములు. ఏవమనుటచేత, అనుశబ్దమువలె ప్రాణశబ్ద
పుల్లింగ బహువచనమందు వర్తించును. ప్రాణశబ్దము ప్రాణ
నుమాత్రము చెప్పనప్పు డేకవచనము. “ప్రాణో నామ మహా
ర్య ఊర్ధ్వ మతిక్రామతి” అని న్యాసకారుడు. ఆలాగుననే “ప్రా
సాన స్సమానశ్చ” అని యమరశేషమును. పంచవాయుపులకు
నపుడు ప్రాణశబ్దము బహువచనమే. ప్రాణములపేళ్లు.

*

జీవోఽనుధారణమ్.

జీవనం జీవః. జీవ ప్రాణధారణే. బ్రతుకుట జీవము. ౧.
నాంధారణం అనుధారణం. ప్రాణములను ధరించుట అనుధారణం.
౨. బ్రతుకుటపేళ్లు.

* ఆయు ర్జీవితకాలః-

ఏతీత్యాయుః. స. న. ఇణ్ గతౌ. పోవునది. ౧. జీవితస్య
జీవితకాలః. బ్రతికియుండుకాలము. ౨. ఆయుస్సుపేళ్లు.

*

నా జీవాతు ర్జీవనౌషధమ్.

జీవన్త్యనేన జీవాతుః. ఉ. పు. దీనిచేత బ్రతుకుదురు.
కము గలదు. “జీవాతుః పుంసపుంసకం” అని రథసుడు. ౧. జీ
తీతి జీవనం. జీవనంచ త దౌషధం చ జీవనౌషధం. బ్రతికించు
బ్రతికించు నౌషధముపేళ్లు.

వై శ్య వ గ్గ ము.

* ఊరవ్యా ఊరుజా అర్యా వై శ్యా భూమిస్సృశో విశః,

బ్రహ్మణః ఊరోఽర్చనాః ఊరవ్యాః. ఊరోఽర్చనాః
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

పునితోడలవలనఁ బుట్టినవారుగనుక ఊరవులు ఊరుజులును.
అరణ్యమా అర్యాః ఋ గతౌ. అందఱిచేతఁ బొందఁదగినవారు.
కన్యాపదాదికమితి విశః, శ. పు. విశ ఏవ వై శ్యాః. విశ ప్రవేశనే.
మొదలయినవానినిఁ బ్రవేశించువారు విశులు. విశులే వై శ్యులు.
క్షేత్రసంస్కారము లొంగలాదినా నిత్యం భూమిం స్పృశ స్తీతి
పుశః, శ. పు. స్పృశ సంస్పృశనే. పొలమును జక్కఁజేయుట
నాఁగేలు మొదలయినవానిచేత భూమిని స్పృశించువారు. గి.
లపేళ్లు.

జీవో జీవికా వార్తా వృత్తి ర్వర్తన జీవనే.

౧

జీవన్తి ప్రాణినోఽనేనేతి ఆజీవః. జీవికా చ. జీవ ప్రాణధార
దీచేత బ్రతుకుదురు. ౧. ౨. వృత్తిః ప్రాణధారణా; సాస్యామ
వార్తా. వృత్తి యనఁగా ప్రాణధారణము. అది దీనియందుఁ గల
వర్తనే అనయేతి వృత్తిః. వర్తనం చ. వృత్తు వర్తనే. దీనిచేత
మను గనుక వృత్తి వర్తనమును. ౪. గి. జీవన్త్యనేన జీవనం.
ప్రాణధారణే. దీనిచేత బ్రతుకుదురు. ౬. జీవనోపాయముపేళ్లు.
శు.

ప్రియాం కృషిః పాశుపాల్యం వాణిజ్యం చేతి వృత్తయః,

కర్షణం కృషిః. కృష విలేఖనే. మన్నుట. ఇ. సీ. ఈకారాంత
గలదు. ౧. పశూ గోమహిష్యాదీ పాలయతీతి పశుపాలః.
కర్ష పాశుపాల్యం. గోమహిష్యాదిపశువులను బాలించువాడు
పాలకు, వానిక్రియ పాశుపాల్యము. ౨. వణిజః కర్ష వాణిజ్యం.
మొక్క పని వాణిజ్యము. ౩. ప్రత్యేకముగా వై శ్యులజీవనోపా
యపేళ్లు.

సేవా శ్వవృత్తిః-

సేవనం సేవా. ష్వవృత్తి సేవనే. సేవించుట. ౧. శునో వర్తనమివ
గదినా అపకృష్టత్వాత్ శ్వవృత్తిః. శునకవర్తనమువలె దైనా
తక్కువైనది. ౨. సేవా చ వృత్తిః అనుపాఠమందు కృష్యా
వృత్తులుగావు సేవయును వృత్తి యని చకారమున కర్థము. ౩.
అనుసారముగఁ గొలుపుకొలుచుట పేళ్లు. శూద్రవృత్తి.

• అన్యతం కృషి:-

అన్యతన త్వాపహేతుత్వా దన్యతం. అన్యతమునలై బావ
పుగనుక అన్యతము. సా. ప్ర.మృతం, కృషిః. “ఋత ముంభశిలం
మన్యతం స్యా దయాచితం, మృతం తు యాచితం భైక్షం ప్ర
కర్షణం స్తృతం. సత్యాన్యతం తు వాణిజ్యం తేనాపి ఖలు జీవ్యతే,
శ్వవృత్తి రాఖ్యాతా తస్మా త్తాం పరివర్జయేత్” అని మనుస్మృతి
షిపేర్లు. మన్ని పైరుపెట్టుట.

• ఉచ్ఛశిలం త్వృతమ్.

ఉలూఖలనమీషే పతితత్తణ్ణులానాం ఆదానేన జీవనం ఉ
ఉచి ఉంఛే. లూనకేదారపతితధాన్యమజ్జరీణా మాదానేన జీవనం
శిల ఉంఛే. రోళ్ల మొదటఁ బడ్డగింజల నేరుకొని బ్రతుకుట ఉ
మళ్లలోనియెన్నుల నేరితెచ్చుకొని బ్రతుకుట శిలము. “లూన
శేషస్తుశిలంసిలమితిస్తృతం, ఉంఛంభక్ష్యంచ యచ్చాన్య నిష్క
మాహృతం, ప్రతిగ్రహాచ్ఛిలం శ్రేయస్తతోఽవ్యుంఛః ప్రశస్య
కొందలు రెంటికి స్వల్పభేదముగనుక నొకపేరుగానే చెప్పుదురు. అ
“శక్యానచే దుచ్ఛశిలేన వృత్తిః ఫలేన మూలేన చ వారిణాచ”
యోగము. శిలోచ్ఛనునికొందలు. ౧. ౨. ఉంఛమును, శిల

• ద్వే యాచి తాయాచితయో ర్యథానంఖ్యం మృతామృతే,

యాచితము, అయాచితము అను నీరెంటియందును క్రమ
మృతము, అమృతము అనునీశబ్దములు వర్తించును. మరణమునకు
యామృతనదృవతీతి మృతం. తన్నభవతీ త్యమృతం. మరణమునకు
మైనదుగిఖముగలది గనుక యాచ్ఛావృత్తి మృతము. అట్టిది కానిది
అయాచితవృత్తి యమృతము. ౧. ౨.

• సత్యాన్యతం వణిగ్భావ స్యాత్ -

కిచ్చి త్సత్యం కిచ్చి దసత్యం చేతి సత్యాన్యతం. కొంత
కొంత యసత్యము గనుక సత్యాన్యతము. ౧. వాణిజ్యము నెత్త
మనంబడును.

• ఋణం పర్యదచ్ఛనమ్.

ఉద్ధార:-

గ్గము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

అయ్యతే కాలాంతరే ప్రాప్యత ఇతి ఋణం. ఋ గతో. కాలాంతర
బొందబడునది. ౧. పర్యుదఞ్చ్యతే పరిప్రాప్యత ఇతి పర్యుదఞ్చ
గతిపూజనయోః. కాలాంతరమునఁ బొందబడునది. ౨.
మతే గృహ్యతఇతి ఉద్ధారః. హృషహరణే. పుచ్చుకొనంబడునది.
పేర్లు.

అర్థప్రయోగస్తు కుసీదం వృద్ధిజీవికా,

అర్థస్య ప్రయోగః. అర్థప్రయోగః. ధనముయొక్క ప్రయోగము.
కుసీదం సీదత్యనేన కదాచి స్థూలధనమితి కుసీదం. వద్ది విశరణ
పాదనేషు. దీనిచేత నొకానొకప్పుడు మూలధనము చెడును. వృద్ధి
జీవికా వృద్ధిజీవికా. వృద్ధిరూపమైనజీవనోపాయము. వడ్డి వ్యాపా
రము.

యాచ్యయా ప్రాప్తం యాచితకమ్-

యాచ్యయా ప్రాప్తం యాచితకం. ౧. అడిగితెచ్చుకొనినవస్తువు
పొవునవస్తువును.

నిమయా దాపమిత్యకమ్.

౪

నిమయ మనగా నొకదాని నిచ్చి వేతొకదానిఁ బుచ్చుకొనుట.
కే. బొందబడినవస్తువు అపమిత్యక మనంబడును. అపమిత్య పా
పమిత్యకం. అపమి త్యేతి ల్యబంతమవ్యయం వినిమయవాచకం.
యముచేతఁ బొందబడినది. ౧.

అత్తమగ్ధాధమగ్ధా ద్వా ప్రయోక్తృ గ్రాహకౌ క్రమాత్,

ఉపచయ హేతుతయా ఉత్తమం ఋణం యస్య న ఉత్తమగ్ధః,
హేతువౌటచేత నుత్తమ మైనఋణము గలిగినవాడు. అపచయ
తయా అధమం ఋణం యస్య అధమగ్ధః. వ్యయహేతువౌటచేత
మైనఋణము గలవాడు. ౨ ను వరుసగా నప్పిచ్చినవానికిని అప్పు
కొన్నవానికిని పేర్లు.

వీడికో వార్ధుషికో వృద్ధ్యాజీవశ్చ వార్ధుషిః.

౫

కుసీద మల్పవృద్ధ్యా గృహీతం ధనం తద్బహువృద్ధ్యర్థం ప్రయచ్చ
సీదకః. కొంచెవుపడ్డికి తీసికొనినది కుసీదము దాని నెచ్చువడ్డి కిచ్చి
కుసీదికుడు. వృద్ధ్యా జీవతీతి వార్ధుషికః. వృద్ధ్యాజీవః. వార్ధుషి

శ్చ. ఇ.వు. వృద్ధిచేత బ్రతుకువాడు గనుక వాద్ధుషికుడు, వృద్ధాశ్చ
డు. వాద్ధుషియును. వృద్ధిచేత బ్రదుకువానిపేళ్లు.

* ఊత్రాజీవః కర్షకశ్చ కృషకశ్చ కృషీవలః,

ఊత్రేణ ఆజీవతీతి ఊత్రాజీవః. జీవ ప్రాణధారణే. భూమి
బ్రతుకువాడు. కర్షతీతి కర్షకః. కృషకశ్చ. కృష విలేఖనే. దుష్టు
డు గనుక కర్షకుడు. కృషకుడును. కార్షకుడనియుఁ గలదు.
రస్యాస్తీతి కృషీవలః. కృషి గలవాడు. దున్నిబ్రదుకువానిపేళ్లు.

* ఊత్రం వైప్రీహీయ శాలేయం వీప్రీహి శాల్వ్యద్భవోచితమ్.

వీప్రీహ్యద్భవోచితం ఊత్రం వైప్రీహీయం. శాల్వ్యద్భవో
ఊత్రం శాలేయం. వడ్లు పండుట కుచితమైన భూమి వైప్రీహీయ
బడును. రాజనాలు పండుట కుచితమైన ఊత్రము శాలేయ మనంబు.

* యవ్యం యవక్యం షష్టిక్యం యవాదిభవనం హి యత్,

యవానాం భవనోచితం ఊత్రం యవ్యం. యవలు పండ
మైన ఊత్రము యవ్య మనంబడును. యవకానాం భవనోచితం ఊ
యవక్యం. యవకలు శాలివిశేషములు. అవి పండుట కుచిత మైనవో
యవక్యమనంబడును. షష్టికానాం భవనోచితం ఊత్రం షష్టిక్యం.
కము లనఁగా నలువది దినములకుఁ బండుధాన్యము. అది పండువో
షష్టిక్యము.

* తిల్య తైలీనవ న్తా ఖో మాణు భజ్ఞా ద్ద్విరూపతా.

తిలానాం భవనోచితం ఊత్రం తిల్యం. తైలీనంచ. నువ్వులు
పొలము, తిల్యము, తైలీనమును. ఈలాగున మాష ఉమా అణ
గము లనుధాన్యము పండు ఊత్రములకును రెండేసిరూపములు.
వ్యము, మాషీణము; ఉమ్యము, ఔమీనము; అణవ్యము, అణ
భంగ్యము, భాంగీనమును అని. మాషాణాం భవనోచితం ఊత్రం
వ్యం. మాషీణం చ. మినుములు పండెడు పొలము. ఉమానాం
నోచితం ఊత్రం ఉమ్యం ఔమీనం చ. ఉమ లనఁగా నల్లము
అవి పండెడుపొలము. అణానాం భవనోచితం ఊత్రం అణవ్యం. అ
చ. అణవులు చిలువడ్లు. అవి పండుపొలము. భంగానాం భవనో
ఊత్రం భంగ్యం భాంగీనంచ. భంగమునఁగా జనుము. అది పండు

మాదీన కౌద్రవీణాది శేషధాన్యోద్భవోచితమ్,
ముద్గానాం భవనోచితం క్షేత్రం మాదీనం. పెనలుపండుపొల
మాదీన మనంబడును. కౌద్రవాణాం భవనోచితం క్షేత్రం కౌద్రవీ
ఆర్థ పండుపొలము కౌద్రవీణ మనంబడును. ఆదిశబ్దముచేత కౌ
మాసరీణాది శబ్దములు ఆయాధాన్యములు పండుభూములను
ను.

హక్వతం తూ ప్రకృష్టమ్.

బీజైః కృతం బీజాకృతం. విత్తులతోఁ గూడ దున్నఁబడినది. ఉ
త్త కృష్టం చ ఉత్తకృష్టం. టు వప్ బీజనంతానే. కృష విలే
విత్తఁబడిదున్నఁబడినది. ౨. ముందు విత్తి వెనుక దున్నినక్షేత్ర
య్య.

సీత్యం కృష్టం చ హల్యవత్. ౩

సీతా లాంగలపద్ధతిః తయా సమ్మితం సీత్యం. సీత యనఁగా
బీజాలు. దానితోఁగూడినది. కృష్య తేన్ద్ర కృష్టం. దున్నఁబడినది.
కృష్టం హల్యం. నాఁగటిచే దున్నఁబడినది. దున్నినభూమిపేళ్లు.

త్రిగుణాకృతం తృతీయాకృతం త్రిహల్యం త్రిసీత్యముపి తస్మిన్,
త్రివారం కృష్టం త్రిగుణాకృతం, తృతీయాకృతం, త్రిహల్యం
కృష్టంచ. మూడుచాళ్లు దున్నినభూమి గనుక త్రిగుణాకృతము, తృ
తీయాకృతము, త్రిహల్యము, త్రిసీత్యమును. మూడుచాళ్లు దున్నిన
పేళ్లు.

ద్విగుణాకృతే తు తత్సర్వం ద్విపూర్వం శంభాకృత మ వీహ. ౪
ఈలాగుననే రెండుచాళ్లు దున్నినభూమియందు ద్వితీయాకృత
ద్విహల్యము, ద్విసీత్యము అనునీశబ్దములును శంభాకృతశబ్దము
వర్తించును. అనులోమేన విలోమేన చ కృష్టం శంభాకృతం. అడ్డ
చాలును నిడు పొకచాలును దున్నినభూమి శంభాకృతము. దం
ది యని కొందఱు.

ద్రోణాధికాదివాపాదౌ ద్రాణి కాధకికాదయః,
ఉప్యతేఽస్తిన్నీతి వాపః క్షేత్ర ద్రోణస్య వాపః ద్రాణికః. ఇ
విత్తులు విత్తఁదగినపొలము ద్రాణికము. అధకస్య వాపః అధకికం.

తూమెఁడువిత్తులు విత్తఁదగినపొలము అధికము. అదిశబ్దముచే
స్థికాదు (కుంచెఁడువిత్తులు విత్తఁదగినది) లూహ్యంబులు. వి
నిద్దుము విత్తఁదగినభూమికిని తూమెఁడువిత్తఁదగినభూమికిని పేళ్లు
పదముచేత కుంచమునిత్తుభూమి మొదలగువానికిని.

* భారీవాపస్తు భారీకః-

భార్యా వాపః భారీకః. పుట్టెఁడునిత్తనాలు విత్తుపొలము
కము. ౧. పుట్టెఁడువిత్తులు విత్తునట్టిపొలము.

* ఉత్తమర్థాదయ స్త్రిమః.

ఉత్తమర్థశబ్దముమొదలు భారీకాంతము లైనశబ్దములు
గములయందును వర్తించును.

* పుంసపుంసకయో ర్వప్రః కేదారః క్షేత్రమ్-

ఉవ్యతేఽస్త్రిన్నితి వప్రః. పు. టువప్ బీజనంతానీ. దీని
విత్తఁబడును. కే జలే దార్యత ఇతి కేదారః. ద్రా విదారణే. నీళ్లు
దున్నఁబడునది. క్షీయతే ధాన్యైరస్త్రిన్నితి క్షేత్రం. క్షీనివానగత
దీనియందు ధాన్యములచేత నుండఁబడును. భూమిపేళ్లు. పరిపంశు

* అన్యతు,

కైదారకం స్యా కైదార్యం క్షేత్రం కేదారికం గణే.

కేదారాణాం సమూహః కైదారకం, కైదార్యం, కేద
చ. పరిమల్లగుంపు కైదారము, కైదార్యము, కేదారికము. కే
రాం సమూహః క్షేత్రం. పరిమల్లసమూహము క్షేత్రము. పరిపంశు
లగుంపుపేళ్లు.

* లోప్తాని లేప్తవః పుంసి-

లూయంత ఇతిలోప్తాని. లేప్తవశ్చ. ఉ.పు.లూక్ ఛేదనే.
బడునది గనుక లోప్తములు, లేప్తువులును. 'లిశ-అల్పీభావే' అ
తువుమీఁద తున్నప్రత్యయము రాగా లేప్తుః అను రూప ము
చాంద్రవ్యాకరణజ్ఞులు చెప్పుదురు. 'లేప్తుఃఖణ్డేఽసి లోప్తస్యాయే
ని పుంస్కాండమందు వోపాలితుఁడు లేప్తుశబ్దమును లోప్తశబ్దము
అకారాంతపుంలింగమునుగాఁగూడ చెప్పినాఁడు. మంటిగడ్డలపేళ్లు.

* కోటిశో లోప్తభేదనః;

[అధ్యాయము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

కోటి రగభాగః సోఽస్యాస్తీతి కోటిశః. అంచ గలది. 'లోష్ట కోటిశః' అని రత్నకోశమందు ఆర్యావృత్తముచే జెప్పినాడు గాని మధ్యమమును గలదు. లోష్టాని భిన్నస్తీతి లోష్టభేదనః. భిదిర్ లోష్టమంటిగడ్డలను గొట్టునది. ముట్టిగడ్డలునలుగఁగొట్టుకొయ్యపేళ్లు. ప్రాజనం తోదనం తోత్రమ్-

ప్రాజ్యతే ప్రేర్యతే అనేన ప్రాజనం. అజ గతిజేవణయోః. దీని పశ్చాద్వికము పేరేపింపఁబడును. తుద్యతే తోదనం, తోత్రంచ. తుద్యనే. దీనిచేత పశ్చాద్వికము వ్యథపెట్టఁబడును గనుక తోదనము, తుద్యమును. మునికోలపేళ్లు. ముల్లుకెట్టి.

ఖనిత్ర మవదారణమ్.

౧౨

ఖన్యతేఽనేన ఖనిత్రం. అవదార్యతేఽనేన అవదారణం. ఖను వారణే. ద్యా విదారణే. దీనిచేత ద్రవ్యఁబడునుగనుక ఖనిత్రము, అవదారమును. గుద్దలిపేళ్లు.

దాత్రం లవిత్రమ్-

దాతి భిన్నత్యనేన దాత్రం. లునా త్యనేన లవిత్రం. దాప్ లవ దాత్ ఛేదనే. దీనితోఁ గోయుదురు గనుక దాత్రము, లవిత్రము. కొడవలిపేళ్లు.

ఆబన్ధో యోక్త్రం యోత్రమ్-

ఆబద్ధ్యతే అనేన ఆబంధః. దీనిచేతఁ గట్టఁబడును. యుజ్యతే యోక్త్రం. యూయతే అనేన యోత్రం. యుజిర్ యోగే. యుజే. దీనిచేత కట్టఁబడునుగనుక యోక్త్రము, యోత్రము. పశుబంధకుఁ గట్టుమోకుపేళ్లు. పలుపు.

అథోఽఫలమ్,

నిరీషం కూటకమ్-

కుటతీతి కూటకం. కుట కాటిలేష్. వక్త్రమై యుండునది. అఫ కట్టులేనిదియు, నిరీషం=పా. నిరీశం=ఏడికోల లేనిదియు నగు నా. పా. అథో హలం. 'ఈషా లాంగలదండస్తు నిరీషం కూటకం హ' అని భాగురి. ఫల మనఁగా కట్టు. ఈష యనఁగా సేడికోల. ఈషు లేనినాగేలు కూటక మనంబడును. అఫలం. నిరీషం. పా. నిరీ

శం. కూటకం. అను నీమూఁడును దీనికే వేళ్లని కొందఱు.

* ఫాలః కృషకః-

ఫలతి విశేర్యతి భూ రనేన ఫాలః. ఇి ఫలా విశరణే. దీనికే ము వ్రక్క-లాను. కృషతీతి కృషకః. కృష విలేఖనే. దున్నునది. కా కః. కఱ్ఱుపేళ్లు.

* లాజలం హలమ్.

గోదారణం చ సీరః-

లంగతి భువోఽంతర్గచ్ఛతీతి లాంగలం. లగి గతౌ. భూ జొచ్చునది. హలతి విలిఖతి భువమితి హలం. హల విలేఖనే. గీటునది. గాం భువం దారయతీతి గోదారణం. దృా విదారణే. వ్రక్కలించునది. సీయతే యుగేన సహ బద్ధ్యత ఇతి సీరం. బంధనే. కాడితోఁగూడఁ గట్టఁబడునది. నాఁగేటిపేళ్లు.

* అథ శమ్యా స్త్రీ యుగకీలకః,

శమయతి బలీవర్దాదిదాప్త్యమితి శమ్యా. ఆ. సీ. శమ ఉప బలీవర్దాదిదాప్త్యమును బోఁగొట్టునది. యుగన్య కీలకం యుగ ల. ప్న. కాడియందలి చీల. కాడిచీలపేళ్లు.

* ఈషా లాజలదణ్డ స్సాస్త్రి -

బలీవర్దాదికృష్టాసతీ ఈషతి గచ్ఛతీతి ఈషా. ఈష గతి దానేషు. ఎద్దులచే లాగఁబడినదై పోవునది. పా. ఈశా. 'ప్రభా యోరీశః స్త్రీయాం లాంగలదండక' ఇతి తాలవ్యాంతే రథనః. ల స్య దండః లాంగలదండః. నాఁగేటికొయ్య. ౨ ఏడికొలపేళ్లు.

* సీతా లాజలపద్ధతిః.

న్యతి భువమితి సీతా. పోఽన్తర్గచ్ఛతీ. భూమిని నశింపకేడు దంత్యాది. 'సీతా లాజలరేఖా స్యా దోవ్యముగంగా చ జానకీ' అనుడు. తాలవ్యాదియుఁ గలడు. "శీతా సభస్సరితి లాంగలపద్ధతౌ చ్ఛీతా దశానసరిపో స్సహధర్మిణీ చ, శీతం స్త్రుతం హిమగుణేచ తేచ శీతోఽలసే చ బహువారతరా చ దృష్టః" అని తాలవ్యానదు ధరణి. లాజలస్య పద్ధతిః లాంగలపద్ధతిః. ఇ. సీ. నాఁగేటిచాలు నాఁగేటిచాలుపేళ్లు.

అని మేధిః ఖలే దారు న్యస్తం య త్పశుబద్ధనే,
 మేధ తే సంగచ్ఛతే బలీవదైరితి మేధిః. ఇ. పు. మేధృ సంగమే, ఎ
 గో గూడుకొనునది. కళ్ళములలో పసులఁ గట్టుటకై పాఠిపెట్టిన
 వ్యమేకు.

అశుప్రీహిః పాటల స్యాత్ -

ఆశుపచ్యత ఇత్యాశు. వేగిరముగ వండఁబడునది. అశ్ను తే ఆశు.
 కూ వ్యాప్తా సంఘా తేచ. కూడియుండునది. "పాటలో ప్రీహి రా
 యని తంత్రాంతరము. "అశుర్దాన్యాంతరే శీఘే" అనిమేదిని. వృ
 దేహ మితి ప్రీహిః. ఇ. పు. వృక్షో వరణే. దేహమును వరించునది.
 అశుప్రవర్ణత్యాత్ పాటలః. పాదిరిపువ్వువన్నె గలిగినది. ఆశుప్రీ
 యని యొక పేరుగానే కొందఱుండఱు. ఎఱ్ఱనివడ్లపేళ్లు.

శితశూక యవౌ సమాః. ౧౧

శిత స్తీక్ష్ణ శూకో యస్య సః శితశూకః. వాఁడియైనముండ్లు
 నది. యాతీ తుపేణేతి యవః. యు మిశ్రణే. పొట్టుతోఁ గూడు
 యుండునది. యవలపేళ్లు.

కోక్తస్తు తత్ర హరితే-

తుజ్యతే ఖాద్యత ఇతి తోక్తః. తుజ పింసాయాం. భక్షింపఁబడు
 గ, పచ్చయవలపేరు.

కలాయ స్తు సతీనకః,

హరేణుఖడ్గో చాస్త్రి-

కం వాతం లాతి ఆదత్తే కలాయః. లా ఆదానే. వాయువు గలిగిం
 చి. సీదంత్యనేన వాతప్రకృతయ ఇతి సతీనకః. వద్ది విశరణగత్య
 దనేషు. దీనిచేత వాయుప్రకృతు లై నవారు చెడుదురు. పా. సతీలకః.
 యత ఇతి హరేణుః. ఉ. పు. హృత్ హరణే. దీనిచేత హరింపఁబడు
 ఖాద్యతే నరై రద్యత ఇతి ఖండికః. ఖడి ఖండనే. జనులచేత భక్షిం
 పునది. లంకలపేళ్లు. గుండ్రనినెనగలు. (నూఁగుదోసయనికొందఱు).

కోరదూష స్తు కోద్రవః.

౧౭

కోరం రుధిరం దూషయతీతి కోరదూషః. దుష వైకృత్యే. నత్తు
 బిల్చునది. కేన జలేన ఉద్యతే సిచ్యత ఇతి కోద్రవః. ఉందీ క్లేదనే.

నీళ్ళచేఁ దడువఁబడునది. ఆళ్ళపేళ్లు.

* మజ్జశ్శకో మసూరః-

మంగళ మస్తా ద్భవతి మంగళ్యకః. దీనివలన సౌఖ్యము ను. మన్యతి పరిణామతి మసూరః. మన పరిణామే, పరిపక్వమగునది స్వమధ్యమును గలదు. “మసూరోమసురశ్చాపి” అని ద్విరూపకోచిలునెనగలపేళ్లు.

* అథ మకుష్ఠక మయుష్ఠకౌ,

వనముద్దే-

మంక్యతే ఫలై రితి మకుష్ఠకః. మకి మండనే. పండినప్పుడు మైయుండునది. పా. ముకుష్ఠకః. మినోతి కృమీనితి మయుష్ఠకః. దప్రక్షేపణే. పురుగులను జెలుచునది. పా. మయష్ఠికః. పా. మశ్చ వనే ముద్గః వనముద్గః. అడవియందుండు పెనలు. అడవిపెనలపేళ్లు.

* సర్వపే తు ద్వా తున్దుభ కదమ్బకౌ.

సరతి దేహం వ్యాప్నోతీతి సర్వపః. సృగతౌ. దేహమును చునది. పా. సరిషపః. “సర్వపస్సాస్య త్సరిషపః కుటన్నేహశ్చ తంత ఇతి త్రికాండశేషః. తుదతివ్యధయతి తుండుభః. తుదవ్యధనే. వ్యధనది. పా. తంతుభః. శుష్కదశాయాం కుత్సిత మంబతే కదంబః. శబ్దే. ఎండునప్పుడు కుత్సితముగా మ్రోయునది. ఆవాలపేళ్లు.

* సిద్ధార్థస్తే వష ధవళః-

సిద్ధః అర్థః ప్రయోజనం యస్య సిద్ధార్థః. రక్షాకరమాటచేత మైనప్రయోజనముగలది. తెల్లనియావాలు.

* గోధూమ స్సుమన స్సమా,

గుధ్యతే పరివేష్ట్యత ఇతి గోధూమః. గుధ పరివేష్టనే. బడునది. శోభనం మన్యతే సుమనః. అ. పు. మన జ్ఞానే. మండి దలఁపఁబడునది. గోమములపేళ్లు.

* స్యా ద్యావక స్తు కుల్తామః-

యాతీతి యావకః. యు మిశ్రణే. కలిసియుండునది. యావకొందఱు. కుత్సితో మామః కుల్తామః. కుత్సిత మైనమామము వము. పా. కుల్తానః. ౨. అలచందలపేళ్లు. కాలుమినుములును.

చణకో హరిమన్థకః.

౧౮

చణ్యతే దీయత ఇతి చణకః. చణ దానే. ఇయ్యబడునది. “ధా
దీపాదా చనక స్సాధితః చణక స్తు చింత్యః” ఇతి టీకానర్వప్వకా
హరిభి ర్మన్థత ఇతి హరిమన్థకః. మన్థ విలోడనే. గుఱ్ఱములచే
బడునది. నెనగలు.

కౌ తిలే తిలపిష్టశ్చ తిలపేజశ్చ నిష్ఫలే,
నిష్ఫల స్తిల స్తిలపిష్టః, తిలపేజశ్చ పొల్లయిన నువ్వులు గనుక
ము, తిలపేజమును. పొల్లునువ్వులపేళ్లు.

తవ త్కుతాభిజననో రాజికా కృష్ణి కాసురీ. ౧౯
క్షేత్యనేన తవః. టు త్కు శబ్దే. దీనిచేత తుమ్ముదురు. త్కుత
వయతీతి త్కుతాభిజననః. జనీ ప్రాదుర్భావే. తుమ్మును బుట్టించు
చా. త్కుధాభిజననః. రాజితే కృష్ణవర్ణ పుష్పైరితి రాజికా. రాజ్య
నల్లనిపువ్వులచేతఁ బ్రకాశించునది. కృష్ణవర్ణ యోగాత్ కృష్ణికా.
న్నెగలది. కటురనేన అసుర స్త్రీవ దనిష్టా ఆసురీ. ఈ. నీ. కారము
వసుర స్త్రీవలె ననవ్యామైనది. నల్లనియావాలపేళ్లు.

ప్రియా కఙ్కుప్రియఙ్గా ద్వే-

కేన జలేన గచ్ఛ త్యుద్గచ్ఛతీతి కంగుః. ఉ. నీ. గమ్మ గతౌ.
ముచేత నెదుగునది. ప్రియా కణ్కా న్యన్య ప్రియఙ్గుః. ఉ. నీ. ప్రియ
యంగములు గలిగినది. కొఱ్ఱలపేళ్లు.

అతసీ స్యా దుమా తుమా,

అత తీ త్యతసీ. ఈ. నీ. అత సాతత్యగమనే. ఏకాలముననైనను
నది. ఉమతి శుష్కదశాయా మి త్యుమా. క్షేతీతి తుమా.
శబ్దే, టు త్కు శబ్దే. ఎండినప్పుడు గలగలయని మ్రోయునది. నల్ల
పేళ్లు.

మాతులాసీతు భక్తాయామ్-

ఉపయోగివ స్తుషు మా తులాస్యా ఇతి మాతులాసీ. ఈ. నీ.
కు క్తవస్తువులయందు దీనికి సరి లేదు. భక్యత ఇతి భక్తా. భక్తో ఆ
నీ. మెదపబడునది. జనుముపేళ్లు.

వీహిభేద స్వస్థుః పుమాః.

౨౦

అణుత్వా దణుః. ఉ. పు. నూత్నమైనది. కొట్టలకంటె కంత గొప్పయైన వీహిభేదము. చిలువడ్లు.

* కింశారు సస్యశూకం స్యాత్ -

హస్తాదికం కుత్సితం శృణాతీతి కింశారుః. ఉ. పు. శృణాతీతి యాం. హస్తాదులను కుత్సితముగాఁ బీడించునది. సస్యశూకం శూకం. ధాన్యముయొక్క ముల్లు. ధాన్యముయొక్క ముంటిపేళ్లు.

* కణిశం సస్యమజ్జరీ,

కణా సస్యస్త్ర కణిశం. కణములు దీనియందుఁ గలవు. నాం మజ్జరీ సస్యమజ్జరీ. నీ. పైర్లయొక్క గుత్తి. ఎన్నుపేళ్లు.

* ధాన్యం వీహి స్తస్యచుకరిః-

దధాతి దేహ మితి ధాన్యం. డు ధాళ్ ధారణపోషణ దేహమును బోషించునది. ౨. వీహిశబ్దవ్యుత్పత్తి చెప్పబడెను. బం కరోతీతి స్తంబకరిః. ఇ. పు. స్తంబమనఁగా గంట. దాని నది. ౩. ధాన్యముపేళ్లు.

* స్తమ్బా గుత్స స్త్రాదిసః.

గుధ్యతి పరివేష్టయతి భువ మితి గుత్సః. పా. గుచ్ఛ. గుచ్ఛ వేష్టనే. భూమిని గచ్ఛియుండునది. స్తంబశబ్దవ్యుత్పత్తి చెప్పబడెను. గాదులయొక్క గుత్సము స్తంబమని కొందఱు. స్తంబగుత్సముల యు. "హస్తన్యూనాధికం యస్య ప్రమాణం స తతః పరం, మాత్రశ్చ విస్తారో గుత్స స ఇతి కథ్యతే. పత్తాణి యేషా మాకారో భూమా తు వ ర్తతే, తేఽపి గుత్సా ఇతి ప్రోక్తా యథా స్యు కాదయః. ఏకస్తా దేవ మూలాత్తు లతాపుంజాద్వినిర్గతః, ఏకోఽపిచ హై స్తు బహుభిః స్తంబ ఉచ్యతే" అని నిగమాభిధానము. శృణా యొక్కగంటపేళ్లు.

* నాళీ నాళంచ కాణ్డోఽస్య-

నళతి బధ్నాతీతి నాళీ. ఈ. నీ. నాళంచ. నళ బంధనే. తృణ బంధించునది. ౩. తృణాదులయొక్క కాండపేళ్లు. ఊచ.

* పలాలోఽస్త్రీ స నిష్ఫలః,

పలతి పల్యతే వా పలాః. పల గతే. పోవునది. నిష్ఫలః

పొయిన, సః=ఆకాఁడ. ౧. (గింజలు రాలిన) పూరికట్ట పేరు.

బునం క్లీబే-

కటి ఖలమావృణోతీతి కట్. తచ్చాజ్ఞం రూపం యన్య సః కడం
ప వస్తావరణయోః. కల్లమును వ్యాపించియుండునది. బున్య తే
వ్యత ఇతి బునం. బున ఉత్సర్గే. విడువఁబడునది. దంత్యసకారము.
వ్యవకారముని కొందఱు. “బువ వేషతుషారోషాః” అని మూర్ధ
గ్రంథమందు పొల్లుపేళ్లు. కనవును.

ధాన్యత్వచి తుషః పుమాః.

౨౨

తుష్యతేనేనాగ్ని రితి తుషః. తుష. తుష్టా. దీనిచేత నగ్ని
బొందును. ఉమక పేరు.

హో-౨ స్త్రీ) శ్లక్షతీత్వాగ్నే-

శ్యతి స్వాపగమేన ధాన్యం తనూకరోతీతి హాక.ష్ట. శో తనూ
తాబోయినవెనుక ధాన్యమును సూక్ష్మముగాఁ జేయునది. ౧.
ముక్కు గలధాన్యము పేరు. సూక్ష్మమై వాఁడియునై నవరిముల్లు
ముల్లు మొదలై నది.

శమీ శిమ్బా-

శామ్యతి సన్యవృద్ధి రస్యాం సత్యాం శమీ. ఈ. నీ. శము ఉపశ
ఇది కలుగఁగా సన్యవృద్ధి శమించును. శిన్తోతి తనూకరోతి స్వగత
స్వరేణ కఫం పిత్తం చేతి శింబా. శిశ్ నిశాతనే. తనులో నుండు
చేత కఫమును పిత్తమును బోఁగొట్టునది. ౧. పెనలు మొదలగు
ధాన్యములు నురిచినపొట్టు పేళ్లు.

త్రిమాత్రరే,

ముందరఁజెప్పఁబోవు ఋద్ధశబ్దము మొదలుకొని బహుళీకృత
వ్యంతములై నశబ్దములు మూఁడులింగములయందును సర్పించును.

ఋద్ధ మావసితం ధాన్యమ్-

అవై గుణ్యేన సంవన్నం ఫలం ఋద్ధం. ఋధు వృద్ధౌ. తృణాదులు
చక్కఁబెట్టఁ బడినది, ఆవన్యతఇతి ఆవసితం. వన ఆచ్ఛాదనే. రక్షణా
కప్పఁబడునది. ప్రాస్వాదియుఁ గలదు. “అవసానం గ తేజ్ఞాతే ఋద్ధే
వసితం త్రి” ప్రితి ప్రాస్వాదా రధిసః. నురిచినధాన్యము పేళ్లు.

* పూతం తు బహుళీకృమ్.

బుసాపకరణేన శుద్ధత్వాత్ పూతం. పూతో వసనే. పౌ
పుటచేత శుద్ధమైనది. బహుమూల్యం లాభీతి బహుళం. తథా
బహుళీకృతం. లా ఆదానే. అధికమూల్యమును దీసికొనునట్లు
బడునది. తూర్పై తిన ధాన్యము పేళ్లు.

* మాషాదయ శ్శమీధాన్యే-

శమీసహితం ధాన్యం శమీధాన్యం. పొట్టుగలిగినధాన్య
ఆదిశబ్దముచేత ముద్గకుఘృతచణకతెలాదులు గ్రహింపబడును. మి
లు, పెసలు, మొదలైన ధాన్యములు.

* శూకధాన్యే యవాదయః,

శూకసహితం ధాన్యం శూకధాన్యం. ముండ్లు గలిగినధాన్య
యవాదయః=యవలు మొదలైనవి. ఆదిశబ్దముచేత గోధూమా
గ్రహింపబడును. యవలు గోధూములు మొదలైనవి శూకధాన్య
లనంబడును.

* శాలయః కలమాద్యాశ్చ షష్టికాద్యాశ్చ పుంస్యమీ.

శాల్యస్తే శ్లాఘ్యస్తే జనై రితి శాలయః. ఇ. పు. శాల
యాం. జనులచేత పొగడబడునది. 'కలమాద్యాః' అనుచోట
నాదిశబ్దముచేత నెట్టరాజనములు దొడ్డరాజనములు మొదలైనవి
ను, షష్టికాద్యాః అనుచోటనుండు నాదిశబ్దముచేత కలమాదులు
కొంచె మపకృప్తము లైన ధాన్యములును గ్రహింపబడును. కల
లనఁగా రాజనములు. షష్టికము లనఁగా నలువది దినములకు
ధాన్యములు. ఇవి శాలిధాన్యము లనంబడును. అమీ, పుంసీ=కు
షయవశాలిక షష్టికశబ్దములు పుంలింగమందు వ రించును.

* తృణధాన్యాని నీవారాః-

నితరాం వ్రీయంతే నీవారాః. వృతో వరణే, మిక్కిలి
పబడునవి. ఒకఁడు విత్తకయే వడి మొలచి పండెడు గునుకుపరి, దూ
మొదలైన తృణధాన్యములు.

* స్త్రీ గవేధు ర్గవేధుకా,

గవి అంభసి ఏదత ఇతి గవేధుః. ఉ.నీ.గవేధుకా చ. ఏద పృ

వృద్ధిబొందునది గనుక గవేధువు, గవేధుకయును. పుల్లింగంబును
'గవేధుర్నా గవేధుకః' అని రత్నకోశము. ౨ అడవిగోదుములు.

మోఽగ్రం మునలోఽస్త్రీ స్యాత్ -

అయః అగ్రే అన్య అయోగ్రం. ప్న. ఇనుము అగ్రమందుఁ గల
వ్యతే ధాన్య మనేన మునలః. ప్న. మున ఖండనే. దీనిచేత
ము దంచబడును. రోఁకలిపేళ్లు.

ఉదూఖల ములూఖలమ్. ౨౫

ఉర్ధ్వం ఖ మూకాశ మన్య ఉదూఖలం. ఉలూఖలం చ. మీఁద
లై యుండునది. ఇక్కడ ఉదూఖల మనుపాఠము యుక్తము.
ఖలపాఠ మవపాఠ మని టీకాసర్వస్వకారుఁడు. తోటిపేళ్లు.

ప్రసౌఖ్యతనం శూర్ప మస్త్రీ-

ప్రసౌఖ్యతే బహి ర్నిష్క్రియతే తుమాది రనేనేతి ప్రసౌఖ్యతనం.
విశరణే. దీనిచేత పొట్టు మొదలయినవి నిరసింపబడును. శీర్ష
మాది రనేనేతి శూర్పం. అ. ప్న. శ్వా హింసాయాం. దీనిచేత పా
ముదలైనది చెరుగబడును. శూర్పతే అనేన శూర్పం. శూర్ప
దీనిచేత కొలవబడును. చేటపేళ్లు.

చాలనీ తితడిః పుమా,

చాల్యతే అనయా చాలనీ. చల కంపనే. దీనిచేత ధాన్యాదులు
బడును. తనోత్పథస్తాత్పిప్లసారమితి తితడిః. తను విస్తారే. మిక్కిలి
మైనదానిని క్రిందికిఁ గార్చునది. జల్లెడపేళ్లు.

హ్యత ప్రనేవా-

సివ్యతే వేణుదలై రితి సూయతః. పా. సోయ, ప్రనేవశ్చ, పిపు
వంతానే. వెదురుబద్దలచేత నల్లబడునది. పల్లికపేళ్లు.

కణ్డోల పితా-

కంఢ్యతే మూషికై రితి కంఙ్డోలః. కడి భేదనే. ఎలుకలచేఁ గొఱ
నది. పిట్టతే వేణుదలై రితి పిటః. పిటశబ్ద సంఘాతయోః వెదురు
చేకఁ గూర్చబడునది. ౨. గంపపేళ్లు.

కట కిలిజ్జకా.

౨౬

కటత్యంగణదేశ మితి కటః. కటే వరావరణయోః. వాఁటిముం

ప్రేక్షాదికముపి ఉపచారాత్కండుః సపర్యామన్యేతి కాండవికః. అపూ
మందుపెనము కండు సనంబడును. దానియందు వండబడినది
చారమువలన కండువు. అది ప్రయోజనముగాఁ గలవాఁడు.
కోతీతి భక్షకారః. కఠినమై విశదమై భక్షింపఁదగినపదార్థము
దానిని జేయువాఁడు. పిండివంటలు వండువానికిఁగాని అమ్ము
దాని పేళ్లు. పౌరోగవ శబ్దము మొదలు భక్షకారశబ్దమువఱకు
శబ్దములు మూఁడలింగములయందును వర్తించును.

శ్చస్తముద్ధాన మధిశ్రయణీ చుల్లి రన్తికా,
అశ్శనోఽప్యంతోఽత్రేతి అశ్శంతం. దీనియందు తాతికిఁ గూడ
గలుగును. ఉద్దీయ తేఽగ్నిరనేనేతి ఉద్ధానం. డు ధాక్ ధారణ
మూఁ. దీనిచేతి సగ్నిధరింపఁబడును. పా. “ధ్వా శబ్దాగ్నిసంయో
” అనుధాతువుమీఁద ఉద్ధాన మని కొందఱు. అధిశ్రియతే అన
శ్రయణీ. ఈ.సీ. శ్రీళ్ పాకే. దీనిచేత పాకము నేయఁబడును.
తేఽగ్నిరస్యామితి చుల్లిః. చుల్ల భావకరణే. దీనియందు అగ్ని ప్రే
బడును. ఈకారాంతమును గలదు. అంతోనాశోఽస్యామస్తీతి
దీనియందు పదార్థములకు నాశము గలుగును. ప్రాయ్యిపేళ్లు.
కారధాని కాజ్ఞారశకట్యపి హసన్త్యపి.

౨౯

పశ్యపి-
అంగారా ధీయంతేఽస్యామితి అంగారధానికా. నిప్పులు దీని
ధరింపఁబడును. అంగారాణాం శకటీ అంగారశకటీ. నిప్పులకు
అంగారైర్హసతీవాస్తే హసంతీ. హసనీచ. ఈ.సీ. హసే హస
లచే నప్పుదానివలె నుండునది. అగ్నిష్ఠపేళ్లు. కుంపటి.

అథ న స్త్రీ స్యా దజ్ఞారః-

అంగతి గచ్ఛంత్యంగారః. అ. ప్న. అగి గతౌ. పోవునది. “అంగార
మివ ప్యథమాన మాస్తే” అని నిప్పుయందు ప్రయోగము. “కశ
త్రోవ్య వ్రజతి మలినాంగారతులనాం” అనిబొగ్గులయందు ప్రయో
గముపేరు. బొగ్గుపే రని కొందఱు.

అలూత ముల్కుకమ్,

హసభయా న్నలాంతి ఏతన్నస్వీకుర్వంతీ త్యలూతం. లా ఆదా

నే. దహనభయమువలన దీనిని దాచరు. ఉచతి నమవైత్యగ్ని
కం. ఉచ సమనా యే. అగ్నితోఁ గూడియుండునా. ౨. కొ
అంగారశబ్దముమొదలు కను కొఱవికే పేళ్ళని కొందఱు.

• క్షీ బేఽన్బరీషం భావ్యైః-

అంబ తే భ్రజ్యమానలా జాదిభి రిత్యంబరీషం. అభి శక్తే
బడులాజాదివ స్తువులచేత మోయునది. భ్రజ్యతేఽస్మి స్మితి కా
భ్రజ్జ పాకే. దీనియందు వేచఁబడును. మంగలముపేళ్లు.

• నా కస్తు ర్వా న్వదనీ స్త్రీయామ్

స్కంద త్యపూపాదిక మితి కస్తుః. స్కందిర్ గతిశోమ
అపూపాదులను శోషింపఁ జేయునది. ఇది వికల్పమునఁ బులింగము
పక్షమందు న్వదనీసాహచర్యమువలన స్త్రీలింగమును. న్వద
తాపేనేతి న్వదనీ. ఈ నీ. ఇ స్విదా గాత్ర ప్రక్షరణే. అగ్నితా
జెమ్మగిల్లునది. ౨. పెనముపేళ్లు.

• అలింజర సాన్య న్మణికః-

అలిం జీర్యతీ త్యలింజరః. జ్యౌష్ నయోహానా. బలము
పఁజేయునది. మణితి గంభీరం ధ్వనతీతి మణికః. మణ శబ్దే. గంభీ
మోయునది. ప. మణికం. కాఁగుపేళ్లు.

• కర్కర్యాభూ ర్గళన్తికా,

కిరతి జలధారామితి కర్కరీ. ఈ నీ. క్రా విక్షేపే. జల
జల్లునది. ఆ ఈష దుదకం లాతీ త్యాభుః. ఉ. నీ. లా ఆదానే. నీళ్ళ
చెముగాఁబట్టునది. పా. ఆభూః. ఉ. నీ. గళత్యంభోఽస్యా ఇతి
కా. గళక్షరణే. దీనివలన నీళ్లు కాలును. గరిగపేళ్లు. గిడినవి.

• పితరః స్థా ల్యుఖా కుణ్డమ్-

పచ్య తేఽన్నమత్రేతి పితరః. డు పచ్ఛ పాకే. దీనియ
ము వండఁబడును. తిష్ఠన్తి పదార్థా అస్మిన్నితి స్థాలీ. ఈ నీ. స్థా
వృత్తే. పదార్థములు దీనియం దుండును. ఓఖితి భోజనస్థానం
త్యుఖా. ఉఖ గతౌ. భోజనస్థానమును బొందునది. కుణ్డతేఽస్మి
కుండం. కుడి దాపే. దీనియందు వండఁబడును. కుండపేళ్లు.

• కలశస్తు త్రిషు ద్వయోః.

కుట నిపా-

జలం లాతీతి కలశః. త్రి. లా ఆదానే. ఉదకమును దీసికొ
తాలవ్యాంతము. “సుక్షేత్రమివ నకలశాలికం స్నానాగారమ్”
శ్రీర్యమంజరియందు. “కలనః కలశోఽపి చ” అని దంత్యాం
రభసుడు. ఘట తే జలహరణాయేతి ఘటః. ప్న. ఘట చేష్టా
జలహరణము కొఱకు ఘటించునది. కుటతీతి కుటః. కుట కా
కుటిలమైనది. నితరాం పిబ న్న్యనేనేతి నిపః. పా పానే. దీనిచేత
పానమునేయుదురు. కడవపేళ్లు.

అ స్త్రీ శరావో వర్ధమానకః,

శరం పతనుదకాదిక మువతీతి శరావః. అ. ప్న. అవ రక్షణే. వ
ర్ధ మొదలయినదానిని రక్షించునది. శీర్యత ఇతి శరావః. శ్రా
మాం. నశించునది. వర్ధతే అనేన ఉదకాదికం వర్ధమానకః.
వర్ధ మొదలగునవి పొంగును. వర్ధ్యతే చిద్యతే మహాతః కర్మ
వర్ధమానకః. వర్ధ చేర్చదనపూరణయోః. గొప్పక్రియవలనఁ బగ
మూఁగుడుపేళ్లు.

పిష్టపచనమ్-

అర్జయ త్యపూపాదిక మితి ఋజీవం. అర్జ అర్జనే. అపూపములు
అర్జునమునది. పిష్టం పచ్యతేఽస్తిన్నితి పిష్టపచనం. డు పచ్ఛేపాకే. దీ
ని పిండి పక్వము చేయఁబడును. బూరెలమూఁగుడుపేళ్లు.

కంసోఽస్త్రీ పానభాజనమ్.

39

కామ్యతే పానార్థమితి కంసః. అ. ప్న. కము కాంతౌ. పానార్థ
క్షీంపఁబడునది. పానస్య భాజనం పానభాజనం. పానముయొక్క
ని. గిన్నెపేళ్లు.

కృత్తిన్నహపాత్రే-

కృత్తితం తన్యతే కుతూః. ఊ. నీ. తను విస్తారే. కుత్తితముగాఁ
కునది. కృత్తిన్నహపాత్రే = తోలుతో, జేసినతైలపాత్రము.
అనఁబడును. పెద్దసిద్దె.

నై వాల్వా కుతుపః పుమాన్,

బాల్వా కుతూః కుతుపః. పు. నై న=చదిన్నసిద్దెపేరు.

* నర్వ మావవనం భాణ్డం పా త్రామతే) చ భాజనమ్.

ఆననుంతాత్ ఉవ్యతే న్యన్యతే ధాన్యాదిక మత్రేతి
ఆజ్ఞాపూర్వో వపి ర్న్యననే. దీనియందు ధాన్యాదివస్తువులు
గనుక ఆవవనమనగా గోనె కడవ గంప మొదలైన నర్వవ
ములు. ౧ భణ్డ త్యాధేయన్య భాండం. భడి కల్యాణే. ఆధే
నకు శుభమును జేయునది. ౨. పాత్యాధేయ మితి పాత్రం. పా
ఆధేయవస్తువును రక్షించునది. ౩. అమ త్యాధేయ మత్రేతి
అమ గత్యాదా. ఆధేయవస్తువు దీనియం దుండును. ౪. భజ్యతే
నేతి భాజనం. భజ నేవాయాం. ఆధేయముచేత పొందబడును
కడవ గంప మొదలైనదానిపేరు.

* దర్విః కమ్భిః ఖజాకా చ.

దృణా త్యన్యాదిక మితి దర్విః. ఈ. సీ. దృ విదారణే.
మొదలయినదాని ఎనువునది. కామ్యతే ఉష్ణపరిహారాయేతి కం
కాంతో. ఉష్ణపరిహారార్థమై కాంతింపబడునది. ఖజతి మధ్యా
కాదికమితి ఖజాకా. ఖజ మన్థే. శాకాదికమును మధించునది. తె
గరిట.

* స్యా త్తణ్డా ర్దారహస్తకః,

తరన్త్యనయా ఉష్ణభయమితి తణ్డాః. ఊ. సీ. త్వా
ణయోః. దీనిచేత నుష్ణభయమును తరింతురు. పా. తండు. ఉ.
తన్యతే విస్తీర్యత ఇతి తణ్డాః. తను విస్తారే. విస్తృతమై యం
పా. తద్దూః. దారుమయీ హస్తప్రతికృతిః దారుహస్తకః. హ
మైనదారువు. చట్టువముపేళ్లు. కొయ్యతెడ్డు.

* అస్త్రీ శాకం హరితకం శిగ్రు-

శక్యతేభోక్తు మనేన శాకం. శక్ౌ శక్తా. దీనిచేత భ
నేయశక్యమాను. హరితవర్ణ త్వా ద్ధరితకం. పచ్చనై యుండునది.
రుచి మితి శిగ్రు. శీఘ్ర నిశాతనే. అరుచిని జెఱుచునది. కూర

* రన్యతు నాడికా.

కడమ్బశ్చ కలమ్బశ్చ-

కడ్యతే భుజ్యత ఇతి కడంబః, కలంబశ్చ. కడ అదనే.

శుభప్రదమైయుండునదియని దంత్యనకారయు క్రహస్వాదిగాఁ
చెప్పుదురు. మణిబంధశైలేభవం మూణిబంధం. మణిబంధమను
మునుఁ బుట్టినది. పా. మూణినుస్థం. నైంధవలవణముపేళ్లు.

మకే బస్తకమ్-

మూఖ్యాకరేభవం రామకం. రుమయనుగనియందుఁ బుట్టునది.
తద్గంధయోగాత్ బస్తకం. మేకకంపువంటి కంపుగలది. పా.
సుధరిదేశమందు రుమ యనునుప్పుగని గలదు. అందు వేసిన
కొన్నిదినములకు డిప్పుగును. దానియందుఁ బుట్టినయుప్పు
రామకబస్తకశబ్దములు వర్తించును. చాటువుని కొందఱు.

పాక్యం బిడంచ కృత కే ద్వయమ్. ౪౨

పక్తవ్యం పాక్యం. వండఁదగినది. బిడతిభిందతి గుల్తాదికమితిబిడం
కనే. గుల్తాదులను బోఁగొట్టునది. అంటుప్పుపేళ్లు.

పావర్పలేక్ష రుచకే-

సావర్పలాకరోద్భవత్వాత్ సావర్పలం. సావర్పలమనుగనియం
పుట్టునది. అక్షోతిబహ్వాషధాదికమితిఅక్షం. అక్షూవాప్తా. అనే
నై నహాషధాదులలోఁ గలయునది. రోచతే అన్నమనేనేతి రుచ
మదీప్తా అభిప్రీతౌచ. దీనిచేత నన్నము రుచించును. సావర్పలవణ
పు.

తిలకం తత్ర మేచకే,

తిలకిన్నిహ్యతీతితిలకం. తిలన్నేహనే. జిడ్డుగలిగియుండునది. ౧.
సావర్పలవణము.

మత్స్యస్తీ ఫాణితం ఖణ్డావికారా-

సారభూతమై ఘుటికయగునట్లు కాఁచినచెఱకుపాగు. మ
ది యనంబడును. అర్ధపాకముగాఁ గాఁచినపాగు ఫాణితమనంబడు
మందంస్యందతత్తతి మత్స్యందీ. ఈ. నీ. స్యందూప్రప్రవణే. ఇంచు
కరఁగునది. పా. మత్స్యందీ. ఫణత్రిద్రవత్వాదితిఫాణితం. ఫణగతౌ.
హవమైజాటునది. ౨ శర్కరావికారములు.

శర్కరా సితా.

౪౩

శీర్షతత్తతి శర్కరా. శ్రావిశరణే. కరగిపోవునది. త్వత్ సితా. తెల్లనివన్నెగలది. పంచదార.

* కూర్చికా క్షీరవికృతి సాన్న్యత్ -

కూర్చం క్షీరమస్తు త దస్యా మస్తీతి కూర్చికా. కూర్చి పాలమీగడ అది దీనియందు గలదు. ౨ జన్ను పేరు. "దధ్నానా పక్వం య త్త తస్య దధికూర్చికా, త క్షేణ పక్వం య త్తీరంసా క్రకూర్చికా" అని దీనికి దధికూర్చిక, తక్రకూర్చిక యని భేదము.

రసాలా తు మార్జితా,

"అర్థోదకం సుచిరవర్ష్యపితస్య దధ్నః ఖండస్య పోదశశః ప్రభస్య, సర్పిః పలం మరిచనర్ష వయోః పలే ద్వే శుంత్యాః పి వార్ధపలం చతుర్థాం. శ్లోత్వానరోజనయనామృదుపాణిః పూర్వరథూళిసురభీకృతభాండసంస్థా, దివ్యా వృకోదరకృతా సరచాలాచాస్వాదితా భగవతా మధుసూదనేన" అని సూదశాస్త్రము. ఆలాతీతి రసాలా. లాదానే. నానావిధములై సరసములుగలది, మార్జితోభ్యతత్తతి మార్జికా. మృజూశుద్ధా. శోధింపబడునది. సిగరిపేళ్లు. శర్కరామరీచ్యాదికృత మైన లేహ్యము పేళ్లుని కొండలు.

* స్యా త్తేమనం తు నిష్ఠానమ్ -

తిమ త్యార్ద్ధిభవతీతి తేమనం. తిమస్థిమి ఆర్ద్ధిభావే. కాయుడునది. తిష్ఠంత్యస్త్వి రసాత్తతి నిష్ఠానం. దీనియందు రసములు తిమ్మనముపేళ్లు. మజ్జిగవులు. (పాలు, పిండి, బెల్లము వేసి మజ్జిగవులు.

త్రిలిక్ష్ణా వాశితావధేః.

శూలాకృతశబ్దము మొదలు వాశితశబ్దమువఱకు ముదురు గలశబ్దములు త్రిలింగములు.

* శూలాకృతం భటిత్రంచ శూల్యమ్ -

శూలే నోద్బధ్య తే పచ్య తే శూలాకృతం, శూల్యంచ. ఇమ కకు గ్రుచ్చి, పక్వముచేయబడునదిగనుక శూలాకృతము, శూల్యము భటతీతి భటిత్రం. భటభృతౌ. పోషించునది. కఱకుట్లపేళ్లు.

ఉఖ్యంతు పైతరమ్,

ఉఖాయాం సంస్కృతం ఉఖ్యం. పితరే సంస్కృతం పైతరమ్.

పరిమనను కుండ. దానియందుఁ బక్ష్యముచేయఁబడునది గనుక
పైతరమును, కుండయందు పండినపిండి మొదలైనదానిపేళ్లు.

ప్రశస్త ముపసంపన్నమ్-

రసాదినా ప్రకర్షం నీతం ప్రణీతం. ణీశప్రాసణే. రసాదులచేత
మును బొందింపఁబడినది. రసాధిభిరుపసంపద్యత ఇతి ఉప
సం. వద్గితౌ. రసాదులచేత సమగ్రమైనది. పాకముచేతను
చేతను సమగ్ర మైనశాకాదులపేళ్లు.

ప్రశస్తం స్యా తుసంస్కృతమ్. రగి
ప్రశస్యత ఇతి ప్రశస్తం. శంసుస్తుతౌ. స్తోత్రము చేయఁబడునది.
ప్రయస్తం. హింగుజీరకాదులచేత తిరగఁబోసినపదార్థముపేరు.

స్యా త్పిచ్చిలం తు విజిలమ్-

పిచ్చాన్యసంజాతాపిచ్చిలం. పిచ్చ యనఁగా బంక. అది గలిగినది.
సద్రవత్వేన చలతి విజిలం. ఓనిజీభయఘలనయోః. ద్రవముగలదా
కదలునది. ౨ జిడ్డుగలవస్తువుపేళ్లు.

సంమృష్టం శోధితం సమే,

సంమృజ్యత ఇతి సంమృష్టం. మృజాశుద్ధా. శోధ్యతఇతిశోధితం.
శోచే. శోధింపఁబడునదిగనుక సంమృష్టము. శోధితమును. గడ్డి తా
దులగునవి లేకుండునట్లు శోధింపఁబడినవస్తువుపేళ్లు. గాలించినది.

చిక్కణం మన్మథం స్నిగ్ధమ్-

చిక్యతఇతి చిక్కణం. చిత్తీసంజ్ఞానే. ఎఱుఁగఁబడునది. మన్యతీద్రవ
పరిణామతీతి మన్మథం. మస పరిణామే. ద్రవముగాఁబరిణమించునది.
స్నిగ్ధతీ స్నిగ్ధం. స్థిహప్రీతౌ. మిసిమిగలది. మిసిమి(నిగ్గు)గలవస్తువు
దట్టమును.

తుల్యే భావిత వాసిలే.

ర౬

భావ్యత ఇతి భావితం. భవోఽవకల్పనే. వాన్యతఇతి వాసితం.
వాసినే. వాసింపఁబడునది గనుక భావితము. వాసితమును. వాసింపఁ
స్తువుపేళ్లు.

పక్వం పౌళి రభ్యూష-

ఈషత్పక్వ మాపక్వం. ఇంచుకంత పక్వమైనది. పులతిమహద్భవ

తీతిపాలి: పు. పులమహ త్వే. ఉబ్బునది. అభ్యువ్యత ఇ త్యే
 ఊవరుజాయాం. ఉడుక బెట్టబడునది. 3 గుగ్గిళ పేళ్లు.

* లాజా: పుంభూమ్ని చాక్షతా,

లాజ్యంత్రణ్ణతి లాజా: లాజభర్తనే, నేచబడునవి. నక్షత్రా-
 క్షతా: క్షణహింసాయాం. క్షతములేనివి. లాజాక్షతశబ్దములు
 గబహువచనములు. లాజశబ్దము స్త్రీలింగంబును, ఏకవచనాంత
 గలదు. అక్షతశబ్దము నపుంసకంబును, ఏకవచనాంతంబును
 “లాజా: పుంసి బహుత్వేనా స్త్రీయాం లాజాపి చాక్షత” మి
 రావర్త: లాజలపేరు. అక్షతలపేరు.

* పృథుక సాన్య చ్చిపిటక:-

పృథుత్వాత్ పృథుక: దంచబడినదై పెద్దదగునది.
 రాంభవతీతిచిపిటక: ఘనమానట్టిది. పా. చిపుటక: “చిపిటన్సా-
 పుటక” ఇతి రభస: అడుకులు.

* ధానా భృష్టయవే స్త్రీయామ్.

ధనతిపుష్టంతీతిధానా: ధనధాన్యే. పోషించునది. స్త్రీ-
 ము నిత్యబహువచనాంతము. ౨. బారుగుల పేళ్లు.

* పూపోఽపూవ: పిష్టక సాన్యత్ -

పునాతీతి పూవ: పూకోపవనే. పవిత్రమునీయునది. నపు-
 తే నవిశీర్యత ఇ త్యపూవ: పూయీవిశరణే. జిర్ణము గానిది. పిష్ట-
 త్వాత్ పిష్టక: పిండిచేతఁ జేయఁబడునది. పిండివంటపేళ్లు.

* కరమ్భా దధిన క్రవ:

కీర్యతే దధ్యతేతి కరంభ: క్రావిత్వే పే. దీనియందుఁ బెరు-
 లుకఁబడును. ఇక్కడ పవర్గచతుర్థము. “సాంభాకుంభం కరంభ” మ-
 ణానుప్రాసము. మిశ్రవాచియైన వర్గతృతీయము. “కరేటుకోకు-
 హంసకరంబితే” యని విదగ్ధముఖమండనము. పెరుగు కలిపినపే-
 పిండి పేరు.

* భిసాని స్త్రీ భ క్త మన్తోఽన్న మోదనోఽస్త్రీ న దీదివి.

భన్యతే భక్త్యుత ఇతి భిసానీ. భనభక్తాదీహ్యో: భక్షిం-
 నది. భజ్యతేఇతి భ క్తం. భజనేవాయాం. ఆశ్రయింపఁబడునది. ఆ-

న. న. అదభక్షణే. భక్షింపఁబడునది. అనంత్యనేనే త్యన్నం.
నే. దీనిచేత బ్రతుకుచురు. ఉండతిక్లిద్యతీత్యోదనః. అ. ప్న.
నే. పానీనప్పుడు నీళ్లు కాలునది. దీవ్యంత్యనేనేతి దీదివిః. ఇ. ప్న.
వాదా. దీనిచేతఁ బ్రకాశింతురు. వంటకము పేళ్లు.

వృత్తా దగ్ధికా-

వృత్తితాభిస్సాభిస్సటా. కుత్సితమైనయన్నము. దగ్ధవ దగ్ధికా.
ది. 3 మాడినవంటకము పేళ్లు.

సర్వరసాగ్రే మణ్డ మస్త్రీయామ్,

మండయతి రసమితి మండం. అ. ప్న. మడిభూషాయాం. రసము
ించునది. నెయ్యి నూనె మొదలైన సకలరసములయొక్క పైతే

మాసరా చామనిస్తావా మణ్డే భక్తసముద్భవే. రస
మస్యతి ఘనీభావేన పరిణమతీతి మాసరః. మసపరిణామే. పేరుకొ
ఉపమ్యతే వీయత ఇత్యాచామః. చములదనే. పానముచేయఁబ
మూత్రం నిస్తావయతి నిస్తావః. స్రుగతౌ. మూత్రమును వెల్లిం
వార్చినగంజిపేళ్లు.

యవాగూ రుష్ణికా శ్రాణా విలేపీ తరలాచ సా,
యాయ తేతండులాదినేతియవాగూః. సీ. యమిశ్రణే. బియ్య
మొదలైనదానితోఁ గూర్చఁబడునది. ఉష్ణత్వానుష్ణికా. ఉష్ణమైనది.
మత ఇతి శ్రాణా. శ్రాపాకే. కాఁచఁ బడునది. విలింపతి దర్శయితి వి
క్ష. సీ. లిపడపడేపే. గరిటెతోఁ గూడియుండునది. తరళత్వాత్త
పలచనిది. కాఁపుడుగంజిపేళ్లు.

గవ్యం త్రిషు గవాం సర్వమ్-

గోరిడంగవ్యం. త్రి. గోనంబంధమైనది. ఆవు పాలు మొదలైనవి
దానియనయవములును.

గోవి జ్ఞోమయ మస్త్రీయామ్. ౫౦

గో. విట్ పురీషం గోవిట్. మ. సీ. గోమయంచ. అ. ప్న. ఆవుపే
విట్టు. గోమయమును, ఆవుపేడపేళ్లు.

- * తత్తు శుష్కం కరీషోఽస్త్రీ-

కీర్త్యత ఇతి కరీషః. అ.ష్న. కృవిత్తే పే. చల్లఁబడునది. పేరు. (ఏలు పడక.)

- * దుగ్ధం క్షీరం పయ స్సమమ్,
దుహ్యత ఇతి దుగ్ధం. దుహ ప్రసూరణే. పితుకఁబడునది. ఇతి క్షీరం. ఘనౌ అదనే. త్రాగఁబడునది. పీయత ఇతి పయః. స. స. పానము చేయఁబడునది. పాల పేర్లు.

- * పయస్య మాజ్య దధ్యాది-

పయసో వికారః పయస్యం. పాలయొక్క వికారము. నెరుగు వెన్న మజ్జిగ మొదలైనది.

- * ద్రవ్యం దధి ఘనేతరత్.

ద్రవతీతి ద్రవ్యం. ద్రుగతో. ద్రవరూపమైనది. నడిమి పెరుగు మనంబడును. మీఁది పెరుగు శరమనంబడును. ఇందులో ఘనమదక్కినరెండు విధములును ద్రవ్యమనంబడును. కొందలు శరమన ద్రవ్యమని వాడెదరు.

- * ఘృత మాజ్యం హవి సర్పిః-

ఋగ్ తీతి ఘృతం. ఘృతరణదీప్తోః. కరఁగునది. అంజీదదనాదా నేచనీయమిత్యాజ్యః. అంజూవ్య క్షిణ్ణ కాంతిగతిషు. చనం. అన్నాదులయందుఁ బోయఁదగినది. హూయత ఇతి హవిః. హుదానాదనయోః. వేల్చఁబడునది. సర్పతీతి సర్పిః. సృష్టిగతో పించునది. నేతి పేర్లు.

- * నవనీతం నవోద్ధృతమ్,

నవా ద్దధో నీతం నవనీతం. నవా ద్దధ్న ఉద్ధృతం నవోద్ధృతమ్. ప్రాపణే. హృత్ హరణే. నూతనమైన పెరుగువలనఁ దీయఁగనుక నవనీతము. నవోద్ధృతమును. వెన్న పేర్లు.

- * తత్తు హైయగ్లవీనం య ద్ధ్యో గోదోహోద్భవం ఘృతమ్.

హ్యోగోదోహోద్భవం ఘృతం హయ్యంగవీనం. తొలినా లవలనఁబుట్టినది హయ్యంగవీనము. తొలినాఁడు పితికినపాలవలనఁ నేతి పేరు. వెన్న పేరు నని కొందలు.

హతం కాలశేయ మురిష్టమపి గోరనః,
 ఉదేన మంధదండే నాహతం దండాహతం. కవ్యముచేతఁ జిలుకఁ
 కలశ్యాం భవం కాలశేయం. కలశమందుఁబుట్టినది. నరిష్టతి
 నర్వరోగజత్యాదితి అరిష్టం. దివహింసాయాం. సర్వరోగహర
 మక మనుష్యుల నొప్పించనిది. గోరనః గోరనః. గోసంబంధమైన
 మజ్జిగమాత్రమునకు పేళ్లు.

శ్రం హ్యదశ్వీ న్తథితం పాదా మ్భ్యర్థామ్బు నిర్జలమ్. ౧౩
 తచ్చ తే ఉదశ్వీదపేక్షయా సంకుచ్యత ఇతి తక్రం. తంచుసంకో
 ఉదశ్వీత్తుకంబె నీళ్లచేత సంకోచింపఁబడునది. ఉదకేనశ్వయతి
 ఉదశ్వీత్. త. న. టుటశ్వీగతివృద్ధ్యోః. నీళ్లచేత వృద్ధిఁబొందు
 భవమాత్రనిష్పన్నత్వా న్తథితం. మంధవిలోదనే త్రచ్చినమా
 నానని. పరునగా నాలవపాలు నీళ్లు గలసినమజ్జిగకును, సగము
 లసినమజ్జిగకును, నీళ్లు గలియనిమజ్జిగకును పేళ్లు.

పాదా దధిభవం మస్తు-

మన్యతి పరిమణతీతి మస్తు. ఉ. న. మనపరిణామే. పులునై పరిణ
 వది. దధిభవం, మండం=పెరుగుమిఁది తేట (వరక) పేరు.
 యని కొందఱు.

వీయూషోఽభినవం పయః,

వీయతే వనై స్త్రితి వీయూషః. వీజ్ పానే. దూడలచేతఁ బానముచే
 కునది. ఈనినయేఁడుదినములలోని యావుపాలపేరు. జన్నుపాలు.
 అశనాయా బుభుక్షౌ త్సుత్ -

అశనేచ్ఛా అశనాయా. అశనమందలి యిచ్చ అశనాయ. భోక్తు
 బుభుక్షౌ. భోజనము చేయునిచ్చ బుభుక్ష. త్సుధ్యత్యనయాత్సుత్.
 త్సుధబుభుక్షాయాం. దీనిచేత బుభుక్షితులౌదురు. ఆకలిపేరు.

గ్రానస్తు కబళః పుమాన్. ౧౪

గ్రన్యత ఇతి గ్రానః. గ్రసులదనే. భక్షింపఁబడునది. భక్షణనమ
 తాలుని వలత ఇతి కబళః. వలసంచలనే. భక్షణనమయమందు దా
 కదలునది. గ్రానశబ్దము కబళముయొక్క అర్థము గలదిగనుక
 కబళము. రెండును పర్యాయములు. ౨ కడిపేరు.

* నవీతి: స్త్రీ తుల్యపానమ్-

సమా నాపితి: పానం నవీతి: ఇ. నీ. పాపానే. సమానము నవీతి. కూడి పానమునేయుట పేరు.

* నగ్ధి: స్త్రీ సమాభోజనమ్,
సమానాజగ్ధిన్యగ్ధి: ఇ. నీ. అదభక్షణే. సమాన మైవభాపా. సజగ్ధి: పాత్తునగుడుచుటకుఁగాని, ఒకబంటియందుఁ గుడుగాని పేరు.

* ఉదన్యా తు పిపాసా తృ త్పర్వ:-

ఉదకేచ్ఛా ఉదన్యా. ఉదకమందలియిచ్చ ఉదన్య. పాతు పిపాసా. పాపానే. తర్పణం తృప్త్. ష.నీ. తర్పశ్చ. తృప్తపిపాసా పానమునేయు నిచ్చ పిపాస. తృప్టు. తర్పము. ర దప్పిపేర్లు.

* జగ్ధిస్తు భోజనమ్.

జేమనం లేవ ఆహారో నిఘనో న్యాద ఇత్యసి,

అదనంజగ్ధి: ఇ.నీ. అదభక్షణే. భక్షించుట. భుక్తి: భుజపాలనాభ్యవహారయో: అదనంజేమనం. జముఅదనే. ఇత్యరప్రూహ్య: భక్షించుటభోజనము. జేమనము లివ్యతే ఉపచీమహోనేనేతి లేవ: లివఉపదేహే. దీనిచేత దేహము వృద్ధిబొందు లేహ: ఆహారణ మాహార: ఆజ్ఞాపూర్వో హృజ్ హరణే. ఇరోజనే. భుజించుట ఆహారము. నితరా మదనం నిఘన: న్యాదశ్చ భక్షణే. మిక్కిలి భక్షించుట నిఘనము. న్యాదమును. భోజము

* సాహిత్యం తర్పణం తృప్తి:-

సుహిత సుతృప్త స్తన్య భావ: సాహిత్యం. సుహితృత్వ తృప్తుడు వానియొక్క భావము. తృప్యతఇతి తర్పణం. తృప్తిశ్చ తృప్తీణనే. తనియుట. తర్పణము. తృప్తియును. తనివిపేర్లు.

* ఫేలా భుక్తసముజ్ఞ తమ్.

ఫేలతిభోజనాచ్చలతీతి ఫేలా. ఫేల్పగతౌ. భోజనమువలన యునది. భోజనమునేయఁగా మిగిలినయెంగిలి రు.

* కామం ప్రకామం పర్యాప్తం నికామేష్టం యథేష్టమ్,
కామ్యతే సర్వైరితి కామం ప్రకామం నికామం చ కామ్యమ్

కవ్యతే ఉదశ్యోదపేక్షయా సంకుచ్యత ఇతి తక్రం. తంచ సంకో
 కశ్యోతుకంబ సీల్ల చేత సంకోచింపఁబడునది. ౧. ఉదకేన శ్వయతి
 కతి ఉదశ్యోత్. త. న. టు ఓ శ్వ గలివృద్ధ్యైః. సీల్ల చేత వృద్ధిబాం
 మథనమాత్రనిష్పన్నత్వాన్తథితం. మంథ నిరోడనే. త్రచ్చిన
 మున నొనది. వరుసగా నాలవపాలు సీల్లు గలసినమజ్జగకును, నగ
 గలసినమజ్జగకును, సీల్లు గలియనిమజ్జగకును పేళ్ళు.

జ్ఞాం దధిభవం మస్తు-

మన్యతి పరిణామతీతి మస్తు. ఉ. న. మన పరిణామే, పులునై పరి
 ణనది. దధిభవం, మండం=పెరుంగుమీఁది తేట (పరక) పేరు.
 క యని కొందఱు.

వీయూషోఽభినవం పయః,

వీయతే వత్సై రితి వీయూషః. వీజ్ పానే. దూడలచేతఁ బా
 యుఁబడునది. ఈనిన యేఁడుదివసములలోని యావుపాలపేకు.
 పాలు.

అశనాయా బుభుక్షా త్ఖాత్ -

అశనేచ్ఛా అశనాయా. అశనమందలి యిచ్చ అశనాయ. భోక్తు
 బుభుక్షా. భోజనముచేయనిచ్చబుభుక్ష. త్సుధ్యత్సనయా త్ఖాత్.
 త్సుధ బుభుక్షాయాం. దీనిచేత బుభుక్షీతు లొదురు. ఆకలిపేరు.

గ్రాసన్తు కబళః పుమాన్. ౧౪

గ్రస్యత ఇతి గ్రాసః. గ్రసు అదనే. భక్షింపఁబడునది. భక్షణన
 కే తాలుని వలత ఇతి కబళః వల నంచలనే. భక్షణనమయమం
 డయందు కదలునది. ౧. గ్రాసశబ్దము కబళముయొక్క అర్థము
 గమక కబళార్థకము. రెండును పర్యాయములు. ౨. కడిపేరు.

పీతిః స్త్రీ తుల్యపానమ్ -

సమానాపీతిః పానం సపీతిః. ఇ. సీ. పా పానే. సమానమైన పా
 నపీతి, కూడిపానము నేయుట పేరు.

నగ్ధిః స్త్రీ సహభోజనమ్,

సమానా. జగి న్నగ్ధిః. ఇ. సీ. అద భక్షణే. సమాన మైనభోజ
 ౧౬-0. Jaganwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

నము. పా. నజగ్గిః. పొత్తునఁ గుడుచుటకుఁగాని, ఒకబంటియందు
చుటకుఁగాని పేరు.

* ఉదన్యా తు పిపాసాత్ తృప్తిర్నః-

ఉద కేచ్ఛా ఉదన్యా. ఉదకమందలియిచ్చ ఉదన్య. ౧. పా.
చ్ఛాపిపాసా. పా పాసే. ౨. తర్షణం తృప్. మ. నీ. తర్షశ్చ.
పాసాయాం. పాసమునేయు నిచ్చ పిపాస, తృప్తి, తర్షము. ౪ ద.

* జగ్గిన్తు భోజనమ్.

జేమనం లేవ ఆహారో నిఘనో న్యాద ఇత్యపి,

అదనం జగ్గిః. ఇ.నీ. అద భక్షణే. భక్షించుట. భుక్తి. భ
భుజ పాలనాభ్యవహారయోః. ౨. అదనం జేమనం. జము అదనే.
జమిరప్రూహ్యః. భక్షించుట భోజనము, జేమనము. లిప్యతే
య తేజోహోనేనేతి లేవః. ౩. లిప ఉపదేహే. దీనిచేత దేహము
బొందును. పా. లేహః. ౪. ఆహారణ మాహారః. ఆజ్ పూర్వో
హారణే" ఇతి ధాతుర్భోజనే. భుజించుట ఆహారము. ౫. నితరా
నిఘనః, న్యాదశ్చ. అద భక్షణే. మిక్కిలి భక్షించుటనిఘనము
దమును, ౬, ౭ భోజనముపేర్లు.

* సాహిత్యం తర్పణం తృప్తిః-

సహిత స్తుతృప్త స్తస్య భావః సాహిత్యం. సహితృ
తృప్తుడు వానియొక్కభావము. ౧. తృప్యత ఇతి తర్పణం. తృప్తి
తృప్త ప్రీతనే. తనియుట తర్పణము, తృప్తియును. ౨. ౩. తనివి

* ఫేలా భుక్తనముజ్ఞితమ్.

ఫేలతి భోజనా చ్చలతీతి ఫేలా. ఫేల్య గతౌ. భోజనముచల
యునది. ౧. భోజనము నేయఁగా మిగిలినయెంగిలిపేరు.

* కామం ప్రకామం పర్యాప్తం నికామేష్టం యథేష్ఠితమ్,

కామ్యతే సర్వైరితి కామం ప్రకామం. నికామంచ. కముకా
అందఱిచేత కోరఁబడునది కామము, ప్రకామము, నికామమును. ప
వ్యతే ఇచ్ఛాయా అంతః సమ్యగావ్యతేనేనేతి పర్యాప్తం. ఆప్
ప్తా. దీనిచేత కోరిక తుదముట్టును. ౪. ఇవ్యత ఇతిష్టం. ఇషు ఇచ్ఛాయా
ఇచ్ఛయింపఁబడునది. ౫. ఈష్ఠితమనతక్రాంతం యథేష్ఠితం. ఇష్ఠ

క్రిమించనిది. స. అన్య. ౬. తక్కినశబ్దములు తఱచుగా క్రి
 యములు గనుక నపుంసకములు. ౬. యథేచ్ఛమైనదానిపేళ్లు.

పే గోపాల గోసంఖ్య గోధు గాభీర వల్లవాః. ౫౭

గా. పాతీతి గోపః. గాః పాలయతీతి గోపాలః. పా రక్షణే. పాల
 ఆవులను రక్షించువాఁడు. ౧, ౨. గా సంచష్టే గోసంఖ్యః.

వృక్తాయాం వాచి. ఆవులను విచారించువాఁడు. ౩. గాః దో
 ఘ్. హ. పు. దుహ ప్రపూరణే. ఆవులను బితుకువాఁడు. ౪.

ంతాత్ భియం రాతీతి ఆభీరః. రా ఆదానే. అంతటభయము
 ఁ. ౫. గాః అభీతః. ఈరయతీతి ఆభీరః. ఈర ప్రేరణే. అంతట

దోలువాఁడు. ౬. బత్ స్థైర్యం లునాతీతి లవః. బదదః స్థైర్యస్య
 ల్లవః. బద స్థైర్యే. లూతో ఛేదనే. పబయోరభేదః. భయము

మనస్థైర్యము వీడినవాఁడు. గోమహిష్యాదికం వలమానాః సం
 తో వాంతి గచ్ఛంతీతి వల్లవాః. వలసంవరణే. వా గతిగంధన

గోమహిష్యాదులను జుట్టుకొని పోవువాఁడు. ౬గొల్లవానిపేళ్లు.
 గోమహిష్యాదికం పాదబంధనమ్-

పాదే బంధనమన్య పాదబంధనం. పాదమందు బంధనము గల
 బంధనం ధనమనుపాతమందు గోమహిష్యాదికం ధనం యాదవం

మోజన. యదూనామిదం యాదవం. యాదవులనంబంధ మైన
 ఆవులు మొదలైనవనులపేరు.

ద్వా గవీశ్వరే,

గోమహిష్యా-

గావ స్సన్త్యస్య గోమా. త. పు. గోమీచ. స. పు. ఆవులు
 కు గనుక గోమంతుఁడు, గోమీయును. ౩. ఆవులు గలవానిపేళ్లు.

గోకులం తు గోధనం స్యా ద్గవాం వ్రజే. ౫౮

గవాం కులం సంఘాతః గోకులం. గోధనం చ. ఆవులయొక్క
 గోకులము, గోధనమును. ౨ ఆవులమందపేళ్లు.

ష్యాశితం గవీనం త ద్గావో య త్రాశితాః పురా,

గావః ఆశితా అస్మిన్మితి ఆశితం. గవీనం చ. త్రి. అశ బోజనే.

ఆవులు దీనియందు ముందు మేఁవఁబడెను గనుక ఆశితము, గ
'గాన్' యత్రోషితాః పురా' అనుపాఠమందు ఆవులు ముందు
ము. అపుడు ఆసితం అని దంత్యసకారము. పూర్వ మావుల
చోటుపేళ్లు.

* ఉత్తా భద్రో బలీవర్ద ఋషభో వృషభో వృషః.
అనర్ధ్యా సారభేయో గాః.

ఉత్తతి రేత స్సించతీతి ఉత్తా. న. పు. ఉత్త నేచనే. ఆ
దు రేతస్సును విడుచునది. ౧. భద్రత ఇతిభద్రః. భది కల్యాణే.
ణస్వయాపమైనది. ౨. వలీః కంఠప్రచేశే వృణుతే స్వీకరోతీతి
వృళ్ళో వరణే. వబయోరభేడః. కంఠమందు వళులు గలది. ౩.
గాం వ్రతి గచ్ఛతీతి ఋషభః. ఋష గతౌ. ఆవును గూర్చి
ర. వర్షతి రేతస్సించతీతి వృషభః, వృషశ్చ. వృషు నేచనే. రే
విడుచునది గనుక వృషభము, వృషము. ౪, ౬. అనో వహతీ
ధ్వో. హ. పు. బండిని వహించునది. ౭. సురభే రవత్యం సార
ఆవునకుఁ బుట్టినది. ౮. గచ్ఛతి సుచిరమితి గాః. ఓ. పు. తిన్నగా
చునది. ౯. అనడుహా, సారభేయ గోశబ్దములు ఆవులకును వృ
ప్పుడు అనడుహీ, సారభేయీ అని యీకారాంతములుగా ను
గోశబ్దమునకు రూపము తుల్యము. ఎద్దుపేళ్లు.

* ఉత్తాం సంహతి రాక్షకమ్,
ఉత్తాం సమూహః ఔక్షకం. ఎద్దులయొక్క సమూహము
ఎద్దులకదువుపేరు.

* కవ్యా గోత్రా గవామ్-

గవాం సమూహః గవ్యా, గోత్రా చ. ఆవులయొక్క ము
ము. గవ్య, గోత్రమును. ౧ ఆవులకదువుపేళ్లు.

* వత్సధేన్వో రావత్సక ధైనుకే.

వత్సానాం సమూహో వాత్సకం. చూడలగుంపు. ధే
సమూహో ధైనుకం. లేగటియావులగుంపు. ౨ ను వరుసగా
కదువునకును, లేగటియావులకదువునకును పేళ్లు.

* ఉత్తా మహా మహోక్ష స్సౌప్యే-

మహాంశ్చ సా వుత్తా చ మహోత్తః. దౌడ్డమైద్దు.

వృద్ధోత్తస్తు జరద్గవః,

వృద్ధశ్చ సా వుత్తా వృద్ధోత్తః జరంశ్చ సా గౌశ్చ జర్గదవః. ము
ద్ధ వృద్ధోత్తము, జరద్గవమును. ముసలియైద్దుపేళ్లు.

శ్రీన్న ఉత్తా జాతోత్తః-

జాతశ్చ సా వుత్తా చ జాతోత్తః. పుట్టినయైద్దు. మోయఁదగినవ
గలిగి బడుగుగొట్టని (చిక్కిపోని) కోడెపేళ్లు.

సద్యో జాతస్తు తర్లకః.

౬౧

శ్రీణోతీతి తర్లకః. తృణ అదనే. భక్షించునది. ౧. సద్యోజాతః,
పుట్టినదూడపేరు.

శ్రీత్కరిస్తు వత్స స్సౌత్ -

శ్రీత్కరితోతి శ్రీత్కరిః. ఇ. పు. దుకృష్ట కరణే. పేడఁబె
౧. వ్రథమే వయసి పసతీతి వత్సః. వస నివాసే. మొదటి వయ
దుండునది. ౨. ఏడాదిలోనిదూడపేళ్లు.

దమ్య వత్సతరా సమా,

దమనాహ్లాదమ్యః. దము దాంతౌ. శిక్షింపఁదగినది. ౧. ద్వితీ
వస్తమత్వం ప్రాప్తో వత్సో వత్సతరః. రెండవవయస్సు అల్పము
గిలినవత్సము. ౨. మోయుటకును, దున్నుటకును పనుపఱుచఁ
యస్సు గలకోడెపేళ్లు.

క్షభ్యష్టతాయోగ్యః-

ఋషభన్య ప్రకృతి ర్షభ్యః ఋషభమునకు కారణమైనది.
మఁగా నాఁబోతు. ౧. ముందు ఆఁబోతు కాఁదగినకోడె.

షడ్ధో గోపతి రిట్పురః.

౬౨

సన్యతే ఉత్పృజ్యత ఇతిషండః. షణ్ణ దానే. విడువఁబడునది. ౧.
పతివర్గర్భాభానకారిత్యాద్గోపతిః. ఇ. పు. ఆవులకు పతివలె గ
నముఁ జేయునది. ౨. ఇషా స్వేచ్ఛయా చరతీతి ఇట్పురః. స్వే
జించునది. ౩. ఆఁబోతుపేళ్లు.

శ్రీప్రదేశోఽన్య వహః-

వహత్యనేన శకటాదికమితి వహః. వహ స్త్రావణే. శకటాదులను

దీనిచేత వహించును. ఎద్దుమూపుపేరు.

* సాన్నా తు గళకమ్మళః,

నస్తీవ తివతీతి సాన్నా. వన న్యప్పే. వ్యాపారము లేక
పుదానివలె నుండునది. గళే కంబళవ త్తివతీతి గళకంబళః. మెడను
వలె నుండునది. ౨. గంగడోలుపేళ్లు.

* స్యాన్న స్తితన్తు నస్యోతః-

నస్తా నాసికావయనవిశేషః. తస్మిన్ విద్ధో న స్తితః. నస్తన్తు
ముక్కుదూలము. దానియందు గ్రుచ్చబడినది. ౧. నన్యే వా
ద్రే ఊతః నస్యోతః. నన్యమనగా ముక్కురంధ్రము, అందు
బడినది. ౨. ముక్కుత్రాడుగట్టినయెద్దుపేళ్లు.

* ప్రవృత్తా డ్యుగపార్శ్వగః.

ప్రవృత్తం అగ్రగామినం వహతీతి ప్రవృత్తా. హ. పు. వహ
ణే. ముందరియెద్దు ననురించిపోవునది. యుగపార్శ్వే గచ్ఛతీతి
పార్శ్వగః. కాడియొక్కపార్శ్వముందుఁ బోవునది. ౨. కా
యునెద్దులదాపున పనువటచుటకు గట్టినయెద్దుపేళ్లు.

* యుగాదీనాం తు వోధారో యుగ్య ప్రిసజ్య శాకటా,

యుగం వహతీతి యుగ్యః. కాడిమోయునది. ౧. ప్రిసంజ్య
తీతి ప్రాసంగ్యః. తలకాడిమోయునది. శకటం వహతీతి శాకటా.
లాగునది. ఈ ౩ ను వరుసగా కాడిమోయునెద్దునకును, తలకాడి
యు నెద్దునకును, బండినీడ్చు నెద్దునకును పేళ్లు.

* ఖన త్యనేన తదోద్ధాన్యగం హలిక నైరికా.

హలేన ఖనతి హలం వహతి హల స్యాయంవా హలికః. ౧.
ఖనతి నీరం వహతి నీరస్యాయం వా నైరికః. ౨. హలమనినను,
నను నాగేలు. ఆహలనీరములచేత దన్నువాడును, హలనీరముల
యువాడును, హలనీరములసంబంధమైనవాడును గనుక హలిక
రికుడును. ౨ ను నాగేలుచేత దన్నువానికిని, నాగేలుమో
నికిని, నాగేటి సంబంధమైన (వా) దానికిని పేళ్లు.

* ధూర్వహే ధుర్య ధౌరేయ ధురీణా స్సంధురంధరా,

ధురం వహతీతి ధూర్వహః, ౧. ధుర్యః, ౨. ధౌరేయః, ౩.

సంధరశ్చ. ౫. వహ స్రావణే. భారమునువహించునది. ధూర్వ
ధూర్వము, ధౌరేయము, ధూరీణము, ధూరంధరము. ఈగి బండి,
మొదలైనభారమును వహించు నెద్ద మొదలగుదానిపేర్లు.

వేకధురీ ధైర్యధురా వేకధురావహే. ౬౫

ఏకా చాసౌ ధూర్వ ఏకధురా ఏకధురాం వహతీతి ఏకధురీణః.

ఏకధురావహశ్చ. ఒకభారమునే వహించునది గనుక ఏకధురీ

ఏకధురము, ఏకధురావహమును. ౩ బండి నాగేలు మొదలైన

లలో నొక్కభారమునే మోయుదానిపేర్లు.

సర్వధురీణో యో భ ద్ర సర్వధురావహః,

సర్వధురాం వహతీతి సర్వధురీణః. సర్వమైనభారమును వహిం

౨ బండి నాగేలు మొదలైననకలభారములను వహించునట్టి

దరు.

మాహేయీ సౌరభేయీ గౌరుప్రామాహా చ శృజ్జీణీ. ౬౬

ప్రస్తుత్యహ్న రోహిణీ స్వాత్ -

మాహా గౌ. తస్యా అవత్యం మాహేయీ. ఈ. సీ. మాహా య

పు. దానికి పుట్టినది. గ. సురభే ర్గోత్రావత్యం స్త్రీ సౌరభేయీ. ఈ.

రభి యనగా కామధేనువు. దానివంశమందు బుట్టినది. ౨. గచ్చ

సానమితిగో. ఓ. సీ. ఉనికివట్టునకుఁ బోవునది. ౩. వసత్యస్త్రి క్షీర

ప్రావస నివాసే. దీనియందు పాలుండును. ర. మహ్యత ఇతి మాహా.

పూజాయాం. పూజింపఁబడునది. ౫. శృంగయోగాత్ శృంగిణీ. ఈ.

మ్ములు గలది. ౬. ప్రాయేణ ధవళత్వా దర్శనీ. ఈ. సీ. తఱచుగా

యుండునది. ౭. సహస్యత ఇత్యహ్న. హస హింసాగత్యోః

పఁపఁబడినది. ౮. రోహిణీనక్షత్రవదభ్యుదయహేతుత్వాత్. రోహి

సీ. రోహిణీనక్షత్రమువలె శుభహేతువైనది. ౯. ఆపుపేర్లు.

ఉత్తమా గోషు నై చిక్రీ,

నీచైః స్వరేణాపి చరతీతి నై చిక్రీ. ఈ. సీ. చర గతిభక్షణయోః.

పిలుగునఁ బిలిచినను నచ్చునది. గోషు ఉత్తమా. ౨ ఆపుల

ల పాలుగలిగి మంచులక్షణములు గలయావుపేరు.

ప్రాదిభేదా త్సంజ్ఞాస్య శృబలీ ధవళాదయః. ౬౭

ఆయావర్ణభేదములవలన ఆవులును, ఆయాపేళ్లు గలవానను
వర్ణత్వాత్ శబ్దీ=నానావర్ణములుగలది. ధవళత్వాత్ ధవళా.
వన్నెగలది. ఆదిశబ్దమువలన ప్రమాణావయవభేదములవలనను,
కా, వక్రశృంగా, అనునివి మొదలయినపేళ్లును గలుగును.

* ద్వీహాయనీ ద్వీవర్ణా గౌః-

ద్వా హాయనా వయః ప్రమాణ మస్యా ఇతి ద్వీహాయనీ.
ద్వీ వర్ణే అస్యా ఇతి ద్వీవర్ణా. రెండేండ్లుగలిగినది గనుక ద్వీహాయనీ
వర్ణయును. ౨ రెండేండ్లవయస్సుగల యావుపేళ్లు.

*

ఏకాబ్దా త్వేకహాయనీ,

ఏకోఽబ్దః ప్రమాణ మస్యా ఇత్యేకాబ్దా. ఏకోహాయనీ ప్ర
మాణ ఇత్యేకహాయనీ. ఒకయేండు వయస్సు గలయావు ఏకాబ్దా
యనియును. ౨ ఏడాది వయస్సుగల యావుపేళ్లు.

*

* చతురబ్దా చతుర్థాయణీ-

చత్వారః అబ్దాః ప్రమాణ మస్యాః చతురబ్దా. చత్వారి
యనాః ప్రమాణ మస్యాః చతుర్థాయణీ. ఈ. నీ. నాలుగేండ్లు ప్ర
మాణాః గలిగినదిగనుక చతురబ్ద, చతుర్థాయణీయును. ౨ నాలు
వయస్సు గలయావుపేళ్లు.

*

ఏవం త్ర్యబ్దా త్రిహాయణీ.

త్రయః అబ్దాః ప్రమాణ మస్యా ఇతి త్ర్యబ్దా. త్రయోహాయ
ప్రమాణ మస్యా ఇతి త్రిహాయణీ. నీ. మూడేండ్లవయస్సు గలది
త్ర్యబ్ద, త్రిహాయణీయును. (ఈయర్థము ప్రక్షిప్త మందురు).

*

* వశా వన్ధ్యా-

వష్టి కానుయతే వంధ్యా త్వాపగమ హేతుభూత మాపగ
వశా. వశకాంతౌ. గొడ్డుతనమును బోగొట్టునాషధమును కోరుచు
బధ్నాతి న్యగతదోషేణ గర్భమితి వంధ్యా. బంధ బంధనే. వ
రభేదః. తనయం దుండుదోషముచేత గర్భమును బ్రతిబంధించును.
గొడ్డుటావు పేళ్లు.

*

అవతోకా తు న్రవద్గర్భా-

అవగతం తోక మవత్సమస్యా ఇత్సవతోకా. పోయిన

గర్భ గర్భో యస్యాస్య ప్రవద్ధర్భా. జాతిపోయిన గర్భసింహము
కై వికమున నీచుకొనిపోయిన యావుపేళ్లు.

అథ సంధిసీ,

కాన్తా వృషభేణ-

గర్భ స్సంధీయ తేఽస్యామితి సంధిసీ. ఈ. సీ. గర్భము దీనియం
బడును. వెదయై యాఁబోతుచేత వెంటాడఁబడినయావుపేరు.

అథ వేహ ద్దర్భోపఘాతినీ.

౧౯

గర్భోపఘాతం వహతీతి వేహత్. త. సీ. వహ ప్రాపణే. గర్భో
మును నహించునది. గర్భోపఘాతోఽస్యా స్తీతి గర్భోపఘాతినీ.
పఘాతము గలది. ౧. కట్టినతర్వాత నాఁబోతు పాఱఁగా నీచు
యావుపేళ్లు.

కాల్యావనర్యా ప్రజనే-

వృషభే ణోపనర్తుం యోగ్యా ఉపనర్యా. సృగతౌ. ఆఁబోతుచేత
జడగినది. ప్రజనే=గర్భముధరించుటయందు, కాల్యా=ప్రా ప
గలయావు. ౧. కట్టుటకు నీడు వచ్చినయావుపేరు.

ప్రప్తౌషీ బాలగర్భిణీ,

ప్రప్తౌషీ మగగర్భం వహతీతి ప్రప్తౌషీ. పహప్రాపణే. ప్రథమగర్భము
చునది. పా.ప్తౌషీ. బాల్యముం జేతొలిచూలుగలపెయ్యి పేరు.

దచణ్డీ తు సుకరా-

న చండతేన కువ్యతీ త్యచండీ. ఈ.సీ. చడి కోపే. కోపించనిది.
ఇం కరోతీతి సుకరా. డు కృత్ కోరణే. సుఖమును జేయునది.
పువైన యావుపేళ్లు.

బహునూతిః పరేష్టుకా.

౨౦

బహ్వీస్సూతయః ప్రసవా యస్యాస్య బహునూతిః. ఇ. సీ. పె
తలు గలది. ఉత్పన్నావత్యేభ్యః పర మన్య దపత్య మిచ్ఛతీతి ప
మునుపటిదూడలకంటె వేతైనదూడ నిచ్ఛయించునది. పె
త లీనినయావుపేళ్లు.

చరనూతా బహ్మయణీ-

చిరం నూతా చిరనూతా. మూడో పాణిప్రసవే. చాలకాలము

నకు ముం దీనినది. బహుయ స్త్యేకహాయనో వత్స ఇతి శా
నః. తద్యోగా ద్భక్తయణీ. ఈ. నీ. బహుయ మనగా నే
డ. అది గలిగినది. ౨ తటవియాపుపేళ్లు.

*

దేను సన్న్య స్తవనూతికా,

ధయ త్యేనాం వత్స ఇతి ధేనుః. ఉ. నీ. ధేన్ పానే
దీనిచన్నుఁగుడుచును. ౧. నవం సూతా నవనూతికా. ప్ర
నది. ౨. లేగటి యాపుపేళ్లు.

* సువ్రతా సుఖనందోహ్య-

సుష్టు వ్రతం శీల మస్యా ఇతి సువ్రతా. మంచిన్యభావము
సుఖేన సందోహ్య. సుఖనందోహ్య. దుహ ప్రపూరణే. సుఖ
బితుకఁ దగినది. సులభముగాఁ బితుక నిచ్చునాపుపేళ్లు.

*

వీనోధ్ని వీవర స్తనీ.

వీన మూఢోయస్యాస్నా వీనోధ్ని. ఈ. నీ. పెద్దపాడు
వీవరాః స్తనాః యస్యాస్నా వీవర స్తనీ. ఈ. నీ. పెద్దచన్నుగలది.
దుగు గలయాపుపేళ్లు.

* ద్రోణక్షీరా ద్రోణదుఘా-

ద్రోణపరిమితం క్షీర మస్యాఇతి ద్రోణక్షీరా. ఇద్దము
లది. ద్రోణపరిమితం క్షీరం దోగ్ధీతి ద్రోణదుఘా. దుహ ప్రపూ
ఇద్దముపాలు పితుకనది. ౨ ఇద్దముపాలు పిండునాపుపేళ్లు.

*

ధేనుష్యా బన్ధకే స్థితా,

ధేనురేవ ధేనుష్యా. ధేనువే ధేనుష్య. ౧. బంధకే
కుదువలో నున్నయాపుపేరు.

* నమాంసమీనా సా యైవ ప్రతివర్షం ప్రసూయతే.

నమాయాం నమాయాం విజాయతేఇతి నమాంసమీనా. స
టను ఈనునది. యా ప్రతివర్షం ప్రసూయతే సా= ఏది యేఁట
నో అది. ౧ ఏఁటేట నీనునట్టియాపుపేళ్లు.

* ఊధస్త్ర క్షీబ మావీనమ్-

ఉన త్తి క్షీరేణేతి ఊధః. న. న. ఉందీ క్షేదనే. పాలచేత
నది. ఆస్యాయతే క్షీరేణే త్యావీనం. ఓ ప్యాఱ్ఱా వృద్ధా. పా

మొదలది. ౨. పొదుగుపేళ్లు.

నమో శివక కీలకా,

దౌష్ట్యశమనేన శివకరత్వాత్ శివకః. పసులదుష్టత్వమును
పటవలన శుభకరమైనది. కీల్యతే పశ్వాదిక మతేతి కీలకః. కీల
కే. పసులు దీనియందుఁ గట్టఁబడును. ౨. పసులఁ గట్టుకొయ్య
నూటము.

పుంసి దామ సందానమ్-

ద్యతి పశుదౌష్ట్య మితి దామ. న. స్న. దో అవఖండనే. పసుల
బోతుతనమును బోఁగొట్టునది. సందీయ తే బధ్యంతే అనేనేతి సం
దామ దాకో దానే. సంపూర్వో బంధనార్థః. దీనిచేతఁ గట్టఁబడు
౨. ఉట్టుకట్టు (దాయఁగట్టు) త్రాడుపేళ్లు.

పశురజ్జస్తు దామసీ.

23

బహుదామయోగాత్ దామసీ. పెక్కుతలుగులు గలది. పా.
జ్జస్తు బంధసీ. పసులఁగట్టుదామెనపేరు.

విశాఖ. మన్థ మన్థాన మన్థానో మన్థదణ్డకే,

విశాఖాయాం భవో వై శాఖః. విశాఖయందుఁ బుట్టినది. విశా
ఖాత్ స్యాయమితి వై శాఖః. కొమ్మనంబంధమైనది. ౧. మన్థ్యతే
తి మంథః, మంథానః, అ. పు. మంథాశ్చ. న. పు. మంథ విలో
దీనిచేత మధింపఁబడును. ౨-౪. మంథనార్థం దండః మంథదం
మంథనార్థమైనదండము. ౫. కవ్వముపేళ్లు.

కుటరో దణ్డవిష్కమ్భా-

కుటతి భ్రమత్యనేన మంథదండ ఇతి కుటరః. కుట కాటిలే. దీని
వ్వము తిరుగును. పా. కుటరః. దండం విష్కమ్భాతీతి దండవి
ష్కః. న్కమ్భ రోధనే. కవ్వమును నిలుపునది. ౨. తరికంబముపేళ్లు.

మన్థసీ గర్గరీ సమే.

౨౪

మన్థ్యతేఽస్యామితి మన్థసీ. ఈ. సీ. మంథ విలోడనే. దీనియం
గు ద్రచ్చఁబడును. గిరతి దధీతి గర్గరీ. గ్రా నిగరణే. తనలో
నగుఁచుకొనునది. ౨. పెరుఁగుద్రచ్చుకడవపేళ్లు.

ప్రేక్షా క్రమేళక మయ మహాశ్వా-

ఉష్వతే నదా ఆతపేనేతి ఉష్వతిః. ఉష దాహే. ఎల్లప్పుడు
చే దపింపబడునది. క్రమైః ఏళతీతి క్రమేశకః. ఇళ గతే. పాద
ములచేతః బోవునది. మయతి దూరం గచ్ఛతీతి మయః. మయ
దూరముగాః బోవునది. మహాన్త్యజ్ఞాన్యస్యేతి మహాజ్ఞా. ఘ
యంగములు గలది. ర లొటిపిటపేళ్లు. ఒంటె.

•

కరభ శ్శిశుః,

కిరతి విక్షిపతి ధూళి మితి కరభః. క్రా విక్షేపే. ధూళి
నది. కం శిరః రభతే ఉన్న మయతీతివా కరభః. రభ రాభస్యే. త
త్తుకొని యుండునది. ౧ లొటిపిటపిల్ల పేరు.

• కరభా స్సుయ శ్శృంఖలకా దారవైః పాదబద్ధనైః.

శృంఖలం బంధన మేషా మితి శృంఖలకాః. మ్రానిన
బందములుగాః గలవి. ౧ కాళ్లయందు మ్రానిబందము గలవి
పిల్ల పేరు.

• అజా ఛాగీ-

అజసీ త్యజా. అజ గతిక్షేపణయోః. తిరుగునది. ఛ్యతి
నితి ఛాగీ. ఈ. నీ. ఛో చ్చేదనే. రోగములఁ జెఱుచునది. మేఠ

•

తుభ చ్చాగ బస్త చ్చగలకా అజే,

తోభతే హినస్తి వర్ణానీతి తుభః. తుభ హింసాయాం.
ణార్థమై ఆకులను బీడించునది. ౧. ఛాగ ఛగలశబ్దములకు ఛాగ
వలె వ్యుత్పత్తి. బస్త్యతే హింస్యత ఇతి బస్తః. బస్త అర్థనే. హి
బడునది. ౩. అజశబ్దమునకు అజాశబ్దమువలె వ్యుత్పత్తి. ౪. మేఠ
పేళ్లు.

• మేఘోర భ్రోర ణోర్ణాయు మేష వృష్ణయ ఏడతే.

మేహతి రేత సింఘ్రతీతి మేఘః. పా. మేఘః. మిహ నేచనే
స్సును విడుచునది. ౧. ఉరో భ్రమయతీ త్యురభః. భ్రము
ఉరమును ద్రిప్పునది. ౨. ఉచ్చైః రణ త్యురణః. రణ శబ్దే. భి
మొర బెట్టునది. ౩. ఊర్ణా మేషరోమ తదస్యాస్తీతి ఊర్ణాయు
వు. ఊర్ణయనగా గొట్టెవెండ్రుకలు. అవిగలిగినది. ౪. మిషతి
ఇతి మేషః. మిష స్పర్శాయాం. ఎడటిపాటేలితో. బోరునది. ౫.

వృష్టిః వృషు సేచనే. రేతస్సును వర్షించునది. ౬. ఇలతి
త్యేడకః ఇల గతౌ. నంచరించునది. ౭. గొట్టెపేళ్లు.

ప్రార్థాజబృద్ధే స్యా దౌష్ప్రకారభి కాజకమ్,
ఉష్ప్రకాం సమూహః ఔష్ప్రకం. లొటిపిటలయొక్క సమూ
ఉరభాణాం సమూహః ఔరభి కం. గొట్టెలయొక్క సమూ
అహనాం సమూహః. ఆజకం. మేకలయొక్క సమూహము.
మనగా లొటిపిటలయొక్కయు, గొట్టెలయొక్కయు, మేకల
యు సమూహములకు పేళ్లు.

క్రీనన్తస్తు బాలేయూ రాసభా గర్దభా ఖరాః. ౭౭
చక్రం సమూహ స్తద్వంతః చక్రీవంతః. త. పు. గుంపై యుండు
బాలేభ్యో వ త్యేభ్యో హితాః బాలేయూః. తమపిల్లకు హితములై
రాసంతే ఉచ్చైరితి రాసభాః. రానృశబ్దే. ౩. గర్దంతుచ్చైరితిగర్ద
గర్ద శబ్దే. ౪. బెట్టుగా మొట్టపెట్టునవి కనుక రాసభములు, గర్దభ
ము. ఖం ముఖాంతర్వర్తి మహదాకాశ మేషాను స్తీతి ఖరాః. పెద్ద
గుంటచేత ముఖములో గొప్ప బయలుగలవి. ౫. గాడిదలపేళ్లు.

వై దేహక స్సార్థవాహో నై గమో వాణిజో వణిక్,
పణ్యాజీవోఽప్యావణికః క్రయవిక్రయక శ్చ సః. ౭౮

విదేహస్య రాజ్యశ్చిష్యః వై దేహకః. వసిష్ఠుడు నిమియను రాజును
క్షీమి త్తమై విదేహుండవు గమ్మని శపించగా నారాజు విదేహుం
మేగలవాడై వణిక్కా ప్రమునుజేసెను. ఆశాప్రమును జదివి, ఆ
వానికి శిష్యులైరిగనుక వై దేహకులు. సార్థం వణిక్సంఘాతం వహతి
ంతరం ప్రావయతీతి సార్థవాహః. వహ ప్రావణే. బేరులమూకను దే
రము జేర్చువాడు. నిగమః పత్తనం తత్ర భవో నై గమః. పట్టణ
దుంకువాడు. ౩. పణితే వ్యవహారతీతి వణిక్. జ. పు. పణ వ్యవ
స్తతౌ చ. బేరమాడువాడు. పణి గేవ వాణిజః, వణిజుడే వాణి
౪, ౫. పణ్యేన ఆజీవతీతి పణ్యాజీవః. జీవ ప్రాణధారణే. అంగడి
చేత బ్రతుకువాడు. ౬. ఆవణిత ఇత్యావణికః. పణ వ్యవహారే
చ. బేరమాడువాడు. ౭. క్రయవిక్రయాభ్యాం జీవతీతి క్రయ
కుక, క్రయవిక్రయములచేత బ్రతుకువాడు. ౮. వ రకునిపేళ్లు.

* విక్రేతా స్యా ద్విక్రయిక:-

విక్రేణాతీతి విక్రేతా. ఋ. పు. డు క్రీళ్ ద్రవ్యవి
అమ్మవాడు. విక్రయేణ జీవతీతి విక్రయికః. అమ్మకముచేత
వాడు. ౨ వస్తువుల అమ్మవానిపేళ్లు.

* క్రాయకః క్రయిక స్సహ,
క్రేణాతీతి క్రాయకః, క్రయికశ్చ. కొనువాడు గనుక
కుడు. క్రయికుడును. కొనువానిపేళ్లు.

* వాణిజ్యం తు వణిజ్యా స్యాత్ -

వణిజః కర్త వాణిజ్యం, వణిజ్యా చ. వణిజులయొక్క
వాణిజ్యము, వణిజ్యయును. ౨ వర్తకముపేళ్లు. బేరము.

* మూల్యం వసోఽప్యవక్రయః

మూలేన అనామ్య మనభిభవనీయం మూల్యం. మొదటి
చేత క్రిందుపడనిది. వసత్యనేన వణ్యాదికమితి వన్నః. పు. ప. న.
వాసే. దీనిచేత పణ్యమైనవస్తువు నిలుచును. అవక్రీయతే అనేక
క్రయః. డు క్రీళ్ ద్రవ్యవినిమయే. దీనిచేత పదార్థము కొనబడు
వెలపేళ్లు.

* నీవీ పరిపణో మూలధనమ్.

నితరాం వీయత ఇతి నీవీ. ఈ. నీ. వ్యేళ్ నంవరణే. మి
క్షింపబడునది. ౧. పరిపణ్యతే లాభార్థం ప్రయుజ్యత ఇతి పరిపణ
వ్యవహారే స్తుతౌ చ లాభార్థమై వ్యవహరింపబడునది. ౨. మూ
తత్ ధనం చ మూలధనం. మొదటిసొమ్ము. ౩ మొదలిసొమ్ముపేళ్లు.

* లాభోఽధికం ఫలమ్,

లభ్యతే అధికత్వేనేతి లాభః. డు లభష్ ప్రాప్తౌ. అధిక
పొందబడునది. ౧. అధ్యాయాధం అధికం. పెట్టిన సొమ్మును
వచ్చినది. ౨. ఫలతీతి ఫలం. ఫల నిష్పత్తౌ. లాభించునది. ౩
మాడగా మిగిలిన సొమ్ముపేళ్లు.

* పరిదానం పరీవర్తో నై మేయ నిమయావపి.

పరివృత్య దానం పరిదానం. డు దాళ్ దానే. పరివృ
చేత నిచ్చుట. పా. ప్రతిదానం. ౧. పరివర్తనం పరీవ రః. వృతు

నుట. ౨. నిమాతుం యోగ్యో నిమేయః. తత్ర భవో నై మే
ప్రణిదానే. మార్పుకొనఁదగినవస్తువు నిమేయము. దాని
బుట్టినది. ౩. నిమయనం నిమయః. డు మిఖ్ ప్రక్షేపణే. ఒక
బుచ్చుకొని మఱియొకవస్తువు నిచ్చుట. ౪. ఒకపదార్థము నిచ్చి
ఒకపదార్థమును మార్పుకొనుట పేళ్లు.

నూ నుపనిధి ర్నానః-

ఒక నమీపే నిధాన ముపనిధిః. ఇ. పు. డు ధాఖ్ ధారణపో
ఒకనియొద్ద పెట్టుట ఉపనిధి. న్యననం. న్యానః. అసు క్షేప
న్యానము. ౨. దాఁచఁబెట్టుట పేళ్లు.

ప్రతిదానం తదర్పణమ్,

ప్రత్యర్పణం ప్రతిదానం. డు దాఖ్ దానే. మరల నిచ్చుట ప్రతి
౧. దాఁచఁబెట్టినవస్తువును మరల నిచ్చుట పేరు.

యే ప్రసారితం క్రయ్యమ్-

క్రయార్థం ప్రసారితం క్రయ్యం. డు క్రిఖ్ ద్రవ్యవినిమయే.
పెట్టఁబడినది. ౧. అమ్ముటకై మలిగలోఁ బెట్టిననరకు పేరు.

క్రేయం క్రేతవ్యమాత్ర కే.

౨౧

క్రేతుం యోగ్యం క్రేయం. డు క్రిఖ్ ద్రవ్యవినిమయే. అమ్ము
౧. కొనుట కువచరించఁబడని కొనఁదగినవస్తుమాత్రమునకు పేరు.

క్రేయం పణితవ్యంచ పణ్యామ్-

విక్రేతుం యోగ్యం విక్రేయం. అమ్మఁదగినది. ౧. పణితుం వ్యవ
యోగ్యం పణితవ్యం. పణ్యాం చ. పణవ్యవహారే స్తుతే. వ్యవహ
గినది పణితవ్యము. పణ్యామును ౨. ౩. అమ్మఁదగినవస్తువు పేళ్లు.

క్రయ్యాదయ స్త్రిషు,

క్రయ్యకబ్దము మొదలు పణ్యశబ్దమువఱకునుండు శబ్దములు
చింగములయందును వర్తించును.

దే సత్యావనం సత్యంకార ససత్యాకృతి స్త్రినియామ్.

౨౨

సత్యస్యకరణం సత్యావనం, సత్యంకారః, సత్యాకృతిశ్చ. ఇ.
తి. సత్యమునేయుట సత్యావనము, సత్యంకారము, సత్యాకృ
గట్టిగా నొకవస్తువు నమ్మెద నని గాని కొనియెద నని గాని

దృఢముగా వెళ్లనాడుటపట్లు. సంచకరువు నిచ్చుట.

* వివణో విక్రయః:-

వివణానం వివణః. విక్రయణానం విక్రయః. వణ వ్యవహారా
డుక్రీడ ద్రవ్యవినిమయే. అమ్ముటవివణము. విక్రయము. ౧. అమ్ము

* సంఖ్యా సంఖ్యేయే పాదశ త్రిషు,

ఆదశ దశశ్రుతిపర్యంతం. అష్టాదశభ్య ఇతి యావత్.
సంఖ్యాశబ్దాః సంఖ్యేయే వస్తుని వర్తమానా స్త్రిషు. ఏతేషా
ఖ్యాసంఖ్యేయయో సామానాధికరణ్యం భవతి. యథా. ఏ
ష్టాదశ ఇత్యాది. ఆ దశ=దశశబ్దశ్రుతిపర్యంతము. అనగా ఏ
మొదలు అష్టాదశశబ్దపర్యంతము లైన సంఖ్యావాచకశబ్దములు,
పెట్టదగిన వస్తువుయందే వర్తించును. ఆ లెక్కపెట్టదగిన
ఏలింగముగలదో ఆలింగముగల వాని గనుక మూడులింగము
దు వర్తించును. “ఏకోబ్రాహ్మణః. ఏకా స్త్రీ. ఏకం బ్రాహ్మ
అష్టాదశ బ్రాహ్మణాః. అష్టాదశ స్త్రీయః. అష్టాదశ బ్రాహ్మణ
అని యాలాగున తక్కినశబ్దము లూహ్యంబులు.

* వింశ త్యాద్యా స్ప దైక త్వే నర్వా సంఖ్యేయసంఖ్యయో.

వింశతిశబ్దేన ఏకోనవింశతిశబ్దోఽపి జ్ఞేయః. వింశత్యాద్యా
నవింశత్యాద్యాః నర్వా సంఖ్యాః సంఖ్యేయసంఖ్యయో=సం
ఖ్య బహుషు ఘటాదిషు సంఖ్యాయాం చ వర్తమానా అపి న
త్వే ఏకవచనే వర్తంతే. ఏకోనవింశతిశబ్దము మొదలు కడమ
వాచకశబ్దము లన్నియు సంఖ్యయందును, సంఖ్యేయము లై
యందును వర్తించును. అపుడాశబ్దములు బహువస్తువులఁ జెప్ప
ను ఏకవచనాంతములై యుండును. ఉదా—వింశతి గ్గానః, గవాం

* సంఖ్యాధే ద్విబహుత్వే స్తః:-

యదా సంఖ్యాధే సంఖ్యాంతరస్య అభిధేయే వింశత్యా
ర్తంతే తదా ద్వివచన బహువచనే స్తః. వింశత్యాదులు సంఖ్యా
నకు వాచ్యములైనప్పుడు ద్వివచన బహువచనాంతములు నగు
వాంద్వే వింశతీ, గవాం తిస్త్రో వింశతయః’ అని యుదాహరణ

* తాసు చానవతేః స్త్రీయః,

కాను వింశత్యాదిమః ఆనవతేః నవతిం వ్యాప్య వింశత్యాదయో
 ంతాః భిన్నలింగేన సమానాధికరణా అపి స్త్రీయః స్త్రీలింగాః.
 పురుషైరిత్యాది. ఆవింశత్యాదులయందు నవతిశబ్దవర్యంత
 త్రింశ చ్చ త్వాదిరింశ త్పంచాశ్చ ష్టష్టై నస్తత్యశీతి నవశబ్దము
 లింగములు. విశేష్యము లై నప్పుడును స్త్రీలింగములే. 'వింశ
 యమైః, వింశత్యా స్త్రీభిః. వింశత్యా బ్రాహ్మకులైః' అని యు
 గములు.

శ్చై శ్శతసహస్రాది క్రమా ద్దశగుణోత్తరమ్. ౮౪

పక్షిశబ్దేన దశనం భోచ్యతే. పక్షైః ప్రభృతి దశగుణో
 క్రమేణ శతసహస్రాది. తద్యథా—దశ దశగుణం శతం. శతం
 సహస్రం. సహస్రందశగుణ మయుత మిత్యాది. పక్షియ
 పది మొదలుకొని పదింట గుణించిన శతము సహస్రము మొ
 యుతము లగును. పదిపదులు శతము. పదిశతములు సహస్రము.
 సహస్రములు అయుతము. పది అయుతములు లక్ష అని.

శతం ద్రువయం పాయ్య మితి మానార్థకం త్రయమ్,

వృత్తాదులు తూచుటకును వస్త్రాదులు కొలుచుటకును ధాన్యా
 కొలుచుటకును సాధనములైన తుల, హస్త, ప్రస్థాదులకు సామా
 న మానశబ్దము వాచకము. ఆయర్థమునందు పౌతవ శబ్దము
 3 శబ్దములును వర్తించును. పునాతి ధాన్యాదిమానం శోధయ
 తు, తన్యేదం పౌతవం. పూర్ణ పవనే, ధాన్యాదిమానములను
 పువారు గనుక పౌతు పనగా నధికారి (కొలగాడు). వానిసం
 పది పౌతవము. పా. యౌతవం, దో ర్వృక్షన్య వికారః ద్రు
 వృక్షవికారము. మియతే అనేనేతి పాయ్యం. మాజ్ మానే.
 కొలువబడును.

గానం తు లాఙ్గులి ప్రస్థైః-

ఆమానము త్రాసు, అంగుళము, తూము మొదలైన వానిచేత
 విధములై యుండును. తులాదులు ఉన్మానము; అంగుళ్యాదులు
 గము; ప్రస్థాదులు పరిమాణము. అని చెప్పబడును. "ఉర్ధ్వ
 కోన్మానం పరిమాణం తు సర్వతః, ఆయామస్తు ప్రమాణం

స్యా త్సంఖ్యా బాహ్య తు నర్వతః" అని.

* గుఱ్ఱాః ప ఛాద్యమాషకః.

మాషాకృతిత్వా న్మాషకః. ఆద్యశ్చాసౌ మాషకశ్చ ఆద్య
కః. మాషాకారమైనది గనుక మాషకము. శాస్త్రీయము గను
మ మైనమాషకము. ఆద్యమాషకశబ్దము వెండి గాక తక్కిన
గురిగింజలయెత్తు గలబంగారు మొదలయినదానిపేళ్లు.

* తే షోడశాక్షః కర్షోఽస్త్రీ-

అక్షోతి వ్యాప్నోతి త్యక్షః. అతూ వ్యాప్తా. తూచు
పులయందు వ్యాపించునది. కర్షతీతి కర్షః. అ. ప్న. కృష
తూచఁదగినవస్తువులను నిష్కర్షించునది. ౨. పదునాఱుమా
యెత్తు గలదానిపేరు.

* పలం కర్ష చతుష్టయమ్,

పలతి తులాకోటిం గచ్ఛతీతి పలం. పల గతే. త్రాసును
నది. నాలుగు కర్షములయెత్తు గలదానిపేళ్లు.

* సువర్ణబిస్తా హేమ్నోఽక్షే-

సువర్ణమత్రాస్తీతి సువర్ణః. సువర్ణము దీనియందుఁ గలదు.
తి తులాకోటిం నీచైః ప్రేరయతీతి బిస్తః. బిస ప్రేరణే. త్రాసును
వంచునది. పా. విస్తః. అక్షమెత్తుబంగారుపేళ్లు.

* కురుబిస్తస్తు తత్పలే.

కురుదేశే బిస్త ఇతి ప్రసిద్ధత్వాత్ కురుబిస్తః. కురుదేశ
బిస్త మని ప్రసిద్ధమైనది. పా. కురువిస్తః. ౧ పలమెత్తు బంగారుము

* తులాస్త్రియాం పలశతమ్-

తుల్యత ఇతి తులా. తుల ఉన్తానే. తూచఁబడునది. నాలు
ములయెత్తు గలదానిపేరు.

* భార స్యా ద్వింశతి స్తులా,

భ్రీయత ఇతి భారః. భృత్ భరణే. మనుష్యులచేత భరిం
డునది. భరశబ్దంబును గలదు. "భరోఽతిశయభారయో" అ
దు. ఇరువదితులములయెత్తు గలదానిపేరు.

* ఆచితో దశ భారా స్యుః-

చీమతే రాశీక్రియత ఇతి ఆచితః. ష్మ. చిచ్ఛ చయనే.
కూర్చబడునది ఆచిత మనంబడును. పదిబారువులపేరు.

శాకటో భార ఆచితః. ౮౭

కకటేన ఊహ్యతే శాకటః. బండిచే మోయఁదగినది. ఆచితః=
మఁబడిన, భారః=బరువు, బండిచేత మోయఁదగిన బరువుపేరు.

ర్వాపణః కార్షిక స్సాన్యత్ -

"ద్యే కృష్ణలే సమధృతే విజ్ఞేయో రూప్యమాషకః" అను మను
కారమున రెండుగురిగింజలయెత్తు గలవెండి మాషక మనంబడు
యూఱుమాషకములయెత్తు కర్షకము. కర్షమెత్తు గలవెండిచేతఁజే
వటంకమందు కార్వాపణ కార్షిక శబ్దములు వర్తించును. కర్ష
నినారూప్యేణ పణ్యతే వ్యవప్రియత ఇతి కార్వాపణః. పణ వ్యవ
స్తుతే. కర్షమెత్తు వెండిచేత వ్యవహరింపఁబడునది. కర్షః ప్రమా
న్య కార్షికః. కర్షమెత్తుప్రమాణముగలది.

కార్షికే తామ్రికే పణః,

పణ్యతే వ్యవప్రియత ఇతి పణః. పణ వ్యవహారే స్తుతే. వ్యవ
హరింపఁబడునది. కర్షమెత్తు రాగిముద్ర పేరు.

స్త్రియా మాధక ద్రోణౌ ఖారీవాహో నికుఞ్చకః. ౮౮

పడవ, ప్రస్థ ఇత్యాద్యాః పరిమాణార్థకాః పృథక్,

ఆ సమంతాత్ ధౌకతే గచ్ఛతీ త్యాధకః. ధౌకృ గత్యాం. తిర్య
కాకారముగా నంతట వ్యాపించియుండునది. తూము. ద్రవతి
పరిమాణాయ సర్వతో గచ్ఛతీతి ద్రోణః. ద్రు గతే. ధాన్యము
లుచుకొఱకు నన్నిదిక్కులఁ బోవునది. నలుతుము. (ఇది తూము
ద్దుమునకుఁ గూడ పేరు.) ఖం మహదాకాశ మస్యాఇతి ఖారీ. లో
క్ష్మిలి బయలుగలది. పుట్టి. వహతి ధాన్యాదిక మితివాహః. వహస్రా
ధాన్యాదులను వహించునది. ఇరువదిపుట్లు. నికుంచత్యల్పీభవతీతి
పకః. కుంచ గతికాటిల్యాల్పీభావయోః. కొంచెమైనది. సోల. కు
సుస్తాయతే ధాన్యమితి కుడువః. పా. కుడువః. కుల సంస్తాయనే
హారభేదః. దీనియందు ధాన్యము కూర్చబడును. మానెడు. ప్రతి
ధాన్యమత్రేతి ప్రస్థః. స్థా గతినివృత్తే. దీనియందు ధాన్య ముండును.

కుంచెడు. ఆదిశబ్దమువలన మానప్రవర్తికాదులు గ్రహించు
ఆధికాదిశబ్దములకు ఆయా దేశములకుఁ దగినట్లు సంజ్ఞను గ
డును. వరుసగా తూమెడు, నలుతుము, పుట్టెడు, ఇరువదిపుట్ట
డు, మానెడు, కుంచెడు. ఈకొలతలకు పేర్లు.

* భాగ స్తురీయః పాద స్సాన్యత్ -

వద్యత ఇతి పాదః. విభాగమును బొందునది. ౧ నాలవపా

* అంశ భాగౌ తు వద్దకః.

అశ్యత ఇ త్యంశః. అంశ విభాగే. విభజింపఁబడునది. ౧. క్రమేణేతి భాగః. భజ నేవాయాం. క్రమముగా పొందఁబడునది. ౨. తే విభజ్యత ఇతి సంటకః. నటివిభాజనే. విభజింపఁబడునది. ౩. పా

* ద్రవ్యం విత్తం స్వాపతేయం రిక్త మృక్తం ధనం వసు,
హిరణ్యం ద్రవిణం ద్యుమ్న మర్థ రై విభవా అపి.

ద్రవణీయ మితి ద్రవ్యం. ద్రు గతౌ. పొందఁదగినది. ౧. లభ్యత ఇతి విత్తం. విదౌ లాభే. పొందఁబడునది. ౨. స్వపతౌ స్వసాధు స్వాపతేయం. తనస్వామియందు ముంచిది. ౩. రిచ్ఛతే విభజ్య రిక్తం. రిచిర్ పృథగ్భావే. విభజింపఁబడునది. ౪. ఋచ్ఛతే స్తూయ ఋక్తం. ఋచ స్తౌ. స్తోత్ర ముచేయఁబడునది. ౫. ధినోతి ప్రీణయతీతి ధిని ప్రీణనే. సంతోషపెట్టునది. 'ధన ధాన్యే' అనుధాతువుమీఁద న్నమైనదని కొందఱు. ౬. వనతి ప్రభూణాం గృహే వసు. ఉ.న. వస నే. ప్రభుగృహములయందుండునది. ౭. హయ్యతి గచ్ఛతీతి హి హయ్య గతికాంత్యోః. పోవునది. ౮. ద్రవతి గచ్ఛతీతి ద్రవిణం. ద్రు వెచ్చ పోవునది. ౯. ద్యూయతే అభిగమ్యత ఇతి ద్యుమ్నం. ద్యు మనే. పొందఁబడునది. ౧౦. దివి మ్నాయత ఇతి ద్యుమ్నం. మ్నా అన్య న్వర్గ మందునుగోరఁబడునది. ౧౧. అర్థ్యత ఇత్యర్థః. అర్థ ఉపయోగము సాధింపఁబడునది. ౧౨. రాన్తేన మితి రాః. ఐ. పు. రా ఆదానే. ఋచ్ఛుకొందురు. ౧౩. విభవతి కార్యసిద్ధౌ సమర్థో భవతీతి భూ నత్తాయాం. కార్యసిద్ధియందు సమర్థమైనది. ౧౪. ధనముపేర్లు.

* స్యా తోశశ్చ హిరణ్యం చ హేమయూవ్యే కృతాకృతే,

పూదేగాః గరఃగినదియును, సొమ్ముగాఁ జేయఁబడినదియును.

గనియందుఁ బుట్టిన నిచ్చలమైనపొడి అకృతము. ఈకృతా
లయిన బంగారునందును వెండియందును కోశ హిరణ్యశబ్ద
ఁగియును. కూయఁజే న్నూయత ఇతి కోశ (ష). కు శబ్దే. కొని
చునది. హిరణ్యశబ్దమునకు ముందు చెప్పినట్లే వ్యుత్పత్తి.

భృం య దన్య త్త త్కు-వ్యమ్-

వెండిబంగారములకంటె నితరమైన రాగి, కంచు మొదలయిన
కుప్య మనంబడును. గోపనీయం కుప్యం. గుపూ రక్షణే.
చగినది.

రూప్యం తద్వయ మాహతమ్. ౧౧
కహతం రూప మస్యేతి రూప్యం. కొట్టఁబడినరూపము గలది.
వేయఁబడిన యా వెండిబంగారములపేరు.

మత్తతం మరకత మశ్చ గర్భో హరిన్మణిః,
గురుత్తతో జాతం గారుత్తతం. గరుత్తంతునివలనఁ బుట్టినది.
మరకం తక త్యనేనేతి మరకతం. తక హనహనయోః. విష
వది గనుక దీనిచేత మరకమును గెలుతురు. ౨. అశ్చ గర్భో
శ్చగర్భః. తాయి ఉత్పత్తిస్థానముగాఁ గలది. హరిద్వర్ణో మణిః
శి. పచ్చనిమణి. ౪ పచ్చలపేళ్లు.

గరత్నం లోహితకః పద్మరాగః-

కోణవర్ణం రత్నం శోణరత్నం. ఎఱ్ఱనిరత్నము. ౧. లోహితవర్ణ
హితకః. ఎఱ్ఱనైనది. ౨. పద్మవద్రాగో యన్య పద్మరాగః.
పువ్వువంటి యెఱువుగలది. ౩. కెంపుపేళ్లు.

అథ మాక్తికమ్.

౯౨

క్తా-

మువ్యతే శుక్తిసంపుటాదితి ముక్తా. ముక్తైవ మాక్తికం. ముచో
శి. ముత్యపుచిప్పలవలన విడువఁబడునది గనుక ముక్త; ముక్తియే
ము. ౧-౨ ముత్యముపేళ్లు.

అథ విద్రుమః పుంసి ప్రవాళం పుంసపుంసకమ్,

విష్టో ద్రుమో విద్రుమః. విశేషమైనచెట్టు. ౧. ప్రకృష్టం వల
శం. అ. ప్న. వల సంచలనే. లతాయాపమై యుండునప్పుడు

ప్రకృష్టముగా చలించునది. ౨. పగడముపేళ్లు.

* రత్నం మణి ర్వయో రశ్శజాతౌ ముక్తాదికేఽపి చ.

రమతేఽస్త్రి మన ఇతి రత్నం. రము క్రీడాయాం. దీ మనస్సు రమించును. మణ్యతే స్తూయత ఇతి మణిః. ఇ. పు. స్తోత్రముచేయఁబడునది. శిలాజాతు లయినపద్మరాగ మరకతదులకును, మాక్తిక విద్రుమాదులకును సామాన్యముగా పేళ్లు.

* స్వర్ణం సువర్ణం కనకం హిరణ్యం హేమ హాటకమ్, తపనీయం శాతకుమ్భం గాంగేయం భర్త కర్బురమ్.

చామీకరం జాతరూపం మహారజత కాశ్చనే,

రుక్తం కార్తన్వరం జామ్బూనద మస్తాపదోఽస్త్రియామ్.

సుష్టు ఋణోతి దీవ్యత ఇతి స్వర్ణం. ఋణ దీప్తా. లెస్స కాశించునది. ౧. శోభనో వర్ణో యస్య తత్ సువర్ణం. మం గలది. ౨. కనతి దీవ్యత ఇతి కనకం. కన దీప్తా. ప్రకాశించు హిరణ్యశబ్దవృత్తు త్తి చెప్పఁబడెను. ౪. హిరణ్యం వర్ణత ఇతి హే న. హి గతౌ వృద్ధా చ. లోహంతరమును గూడి నృద్ధిబొందు హాటతి దీవ్యత ఇతి హాటకం. హాట దీప్తా. ప్రకాశించునది. ౬. మర్హతీతి తపనీయం. తప సంతాపే. కాంచుటకు యోగ్యమైనది. కుంభాభ్యే పర్వతే భవం శాతకుంభం. శతకుంభము పర్వతము ట్టినది. ౮. గక్తాయాం అగ్నినా న్యస్తస్య మాహేశ్వరవీర్యస్య ణ్యతేన భూతత్వాత్ గాంగేయం. గంగయందు ఈశ్వరునివీర్య గ్నిహోత్రుఁడు విడువఁగా సువర్ణరూపమాయెను గనుక గాంగే ౯. బ్రియతే ఆభరణరూపేణేతి భర్త. న. న. భృత్ భరణే. రూపమయి భరింపఁబడునది. ౧౦. కర్వతి లోహమధ్యే శ్రేష్ఠత్వ ర్బురం. కర్వ గర్వ దర్శే. వబయో రభేదః. లోహములలో శ్రేష్ఠ చేత గర్వించునది. ౧౧. చామీకరాఖ్యాకరోద్భవత్వా చ్చామి చామీకర మనుగనియందుఁ బుట్టినది. ౧౩. జాతం ప్రశస్తంరూప స్య జాతరూపం. ప్రశస్తమైనరూపము గలది. రజ్యతే తామ్రాడి రజతం. మహచ్చత ద్రజతం చ మహారజతం. తామ్రము మొదలైన చేత రంజింపఁబడును గనుక రజతము. మహత్తైనరజతము మహార

జతి దీప్యత ఇతి కాఞ్చనం. కచి దీప్తి బంధనయోః. ప్రకాశిం
 గి. రోచత ఇతి రుక్తం. రుచ దీప్తే. ప్రకాశిం మనది. ౧౬.
 వ్యాఖ్యాకోద్యవత్వా త్కార్తవ్యరం. కృతవ్యర మను గనియం
 జ్ఞనది. ౧౭. జంబూఫలరసోత్పన్న నదీభవత్వా జ్ఞాంబూనదం.
 భావము దున్న నేరేడుపండ్లరసముచేతః బాటివనియందుఁ
 ౧౮. అష్టమ లోహేషు పదం ప్రతిష్ఠా అన్వేతి అష్టాపదం.
 అష్టలోహములయందు ఉనికి గలది. “సువర్ణం రజతం తా
 కాంస్యం తథా శ్రువుః, సీసం చ ధీవరం చైవ అష్టలోహాని
 అని అష్టలోహములు. అష్టా పదా న్యుత్పత్తిస్థానాన్వేతీవా
 దం. ఎనిమిది యుత్పత్తిస్థానములు గలది. ౧౯ బంగారముపేళ్లు.

అలంకారసువర్ణం య చ్ఛృజ్జీకనక మి త్యదః,

శృంగారం అలంకారే ఉపాదేయం కనకం శృంగీకనకం. పా. శృం
 గం. అలంకారమందు గ్రహింపఁదగిన కనకము. “స్త్రీ శృంగీ మం
 వ్యర్ణం” అని రత్నకోశమందుఁ జెప్పియున్నాఁడు గనుక శృంగీ,
 అని ప్రత్యేకనామంబులును గలవు. అప్పుడు శృంగీశబ్దము ఈ.
 “వర్ణనమూహమివాంతస్థితాపరిచూణాశృంగీహేమకూటం రాజ
 ” అని కాదంబరియందు ప్రయోగము. ౧. సామ్యుగాఁ జేసినబం
 దుపేరు.

సువర్ణం రజతం రూప్యం ఖడ్జురం శ్వేత మిత్యపి.

౯౬

కవకాపేక్షయా నికృష్టవర్ణత్వా ద్దుర్వర్ణం. బంగారముకంటె ని
 మ్నెవర్ణము గలది. రజ్యతే తామ్రాదిక మనే నేతి రజతం. రంజ
 తామ్రముమొదలైనవి దీనిచేత రంజింపఁ జేయఁబడును. ప్రశస్తం
 సన్వేతి రూప్యం. ప్రశస్తమైన రూపముగలది. ఖర్జ్వతే వీడ్యత ఇతి
 ౧. ఖర్జ్వ వృథనే. అగ్నినంతాపాదులచేతః బీడింపఁబడునది. శ్వే
 త్యాత్ శ్వేతం. తెల్లనివన్నె గలది. ౫ వెండిపేళ్లు.

శ్రీః స్త్రీయా మారకూటో న స్త్రీయామ్-

రీతుతే న్రప త్యగ్నిసంయోగాదితి రీతిః. ఈ. సీ. రి గతౌ. అగ్ని
 గమువలనఁ గరఁగునది. ౧. ఆరస్య సువర్ణస్య కూటః మాయా
 వ భవత ఇతి ఆరకూటః. అ. ప్న. ఆర మనఁగా బంగారు.

దానిమాయూరూపమువలె నుండునది. ౨. ఇత్తడిపేళ్లు.

•

అథ తామ్రకమ్.

శుల్బం మ్లేచ్ఛముఖం ద్వ్యష్ట పరి ప్థోదుచ్చరాణి చ.

తామ్రతి వ్యథ తే అగ్నిసంయోగా దితి తామ్రకం. తమ
అగ్నిసంయోగమువలన వ్యథ నొందునది అనగా కరఁగునది.
తి ఆశుగచ్ఛతి ద్రవావస్థాయూమితి శుల్బం. శల ఆశుగమనే. కరఁ
జాటునది. ౧. మ్లేచ్ఛదేశే ముఖ్యత్వాత్ మ్లేచ్ఛముఖం. మ్లే
మందు ముఖ్యమైనది. ౩. ద్వే హేమరూప్యే అశ్ను తే ద్వ్యష్టం.
వ్యాప్తా. వెండి బంగారములను రెంటిని వ్యాపించునది. ౪. శ్రేష్ఠ
పరిష్ఠం. లోహములలో శ్రేష్ఠమైనది. ౫. ఉదుంభరాధత్వా
రం. మేడిపంటి వన్నె గలది. “ఔదుంబరం చ తామ్రం” అని
మాలయం దార్యావృత్తమునఁ జెప్పినాఁడు గనుక ఔదుం
ఔకారాదియుఁ గలదు. ౬. రాగిపేళ్లు.

* లోహాఽస్త్రీ శస్త్రకం తీక్షణం పిష్టం కాలాయ సాయసీ,
అశ్వసారః-

లునా తీతి లోహః. అ. ప్న. లూఁ ఛేదనే. శస్త్రయావ
యునది. ౧. శస్యతే హింస్యతే అనేనతి శస్త్రకం. శస హింసా
దీనిచేత హింసింపఁబడును. ౨. తిజ్యత ఇతి తీక్షణం. తిజ నిశాతనే.
గాఁ జేయఁబడునది. ౩. పిండ్యతే సంహన్యత ఇతి పిండం. పిడి ను
ముద్దగాఁ జేయఁబడునది. ౪. కాలంచ తత్ అయశ్చ కాలా
అయస్సనఁగా నినుము. నల్లనైన యినుము కాలాయనము. ౫.
త్యేత దితి అయః. న. న. ఇన్ గతో. కార్యాద్ధులు దీనిఁ బొందు
౬. అశ్వన సారః అశ్వసారః. తాతియొక్క సారము. ౭. ఇనుము.

• అథ మణ్డూరం సింహాం మపి తన్మలే.

మండ్యతే ఆయఃపిండా ద్వ్యభజ్యత ఇతి మండూరం. మ
జనే. ఇనుపముద్దవలన విభజింపఁబడినది. హింస్తి పాండురోగదీ
హాం. పా. శిష్టాం. హిసి హింసాయాం. పాండురోగమును కె
నది. ౨ ఆయినుపచిట్టముపేళ్లు.

* నర్వం చ తైజనం లోహమ్-

ము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

కోయ క్షమెనని గనుక బంగారు, వెండి, రాగి, ఇత్తడి, నము, తగరము, ధీవరము. ఈ ౮ తైజసములు లోహములు పాశబ్దమునకు వ్యుత్పత్తి వెనుకఁ జెప్పఁబడెను. పాతువు (లోహము) లకును పేళ్లు.

వికార స్వయశః కుశీ,

కుశీతం శ్యతీతి కుశీ. ఈ. నీ. శో తనూకరణే. కుత్సితముగా చేసి. 'కుశా రజ్జుః కుశీ ఫాలః కుశో దర్భః కుశం జలం' అని వ్యాడి. ముతోఁ జేసినవాని కన్నిటిని పేరు. కఙ్ఠునకే పేరని కొందఱు.

కాచః-

క్షరతి చలతీతి త్కారః. త్కర సంచలనే. కదలునది. ౧. కచ్యతే తే మాత్రేణితి కాచః. కచ బంధనే. సూత్రముచేత బంధింపఁ ది. ౨ గాజపేళ్లు.

అథ చవలో రస స్సూతశ్చ పారదే.

అస్థిరత్వా చ్చపలః ఒకదిక్కున నిలువనిది. రన్యతే ఔషధత్వే నే రస ఆస్వాదనే. ఔషధమాలచేత నాస్వాదింపఁబడునది. సూతే రాదిక మితి సూతః. షూజ్ ప్రాణిప్రసవే. బంగారు మొదలయిన గలిగించునది. రోగన్యపారం దదాతీతి పారదః. డు దాఖ్ దా రోగముయొక్క తుద నిచ్చునది. పా. పారతః. "రసేంద్రః పారతః పారదశ్చ నిగద్యతే" అని తారపాలుడు. కొందఱు పారద ములకు భేదమును జెప్పుదురు. "పారతస్థ మనాకాండు స్సా పనితో మనాక్, పారదస్థ మనా క్షీత స్సర్వే తుల్యగుణా త్మతః" అని శబ్దార్థము. ౪. పాదరసముపేళ్లు.

గవలం మాహిషం శృజిమ్-

గాః అలతి వారయతీతి గవలః. అల భూషణ పర్యాప్తివార ఆపుల నడ్డగించునది. ౧. ఎనువకొమ్ముపేరు.

అభృకం గిరి జామలే,

అభృనదృశత్వాత్ అభృకం. మేఘమువంటి వర్షము గలది. గిరాజాయత ఇతి గిరిజం. జనీ ప్రాదుర్భావే. పర్వతమునఁ బుట్టునది. న విద్యతే మల మత్రేతి అమలం. దీనియందు కల్మషము లేదు.

3. గిరిజామలమని యొక పేరుగాఁ గొందఱు చెప్పుదురు. 3. అభిరమము

• స్తోత్రోజ్జనం తు సావీరం కాపోతాజ్జన యామునే.

యామునాస్తోత్రసి జాత మంజనం స్తోత్రోజ్జనం. యామునా
వాహమునందుఁ బుట్టిన యంజనము. ౧. సువీరాఖ్యదేశే భవ
సావీరం. సువీర దేశమందుఁ బుట్టినది. ౨. కపోతవర్ణ మంజనం.
తాంజనం. పావురము వన్నెగల యంజనము. 3. యామునాయా
యామునం. యామునయందుఁ బుట్టినది. ౪. సావీరాంజనముపేర్లు.

• తుత్థాజ్జనం శిఖగ్రీవం వితున్నక మయూరకే,
కర్పరీ-

తుద త్యక్తిరోగః నితి తుత్థం తుద వ్యథనే. తుత్థం చ త ద
తుత్థాంజనం. అక్షిరోగములను జెఱుచునది. శిఖగ్రీవాభిరూప
వం. నెమలిమెడవంటి వన్నెగలది. విశేషేణ తుదతి రోగా నితి విత్తు
తుద వ్యథనే. విశేషముగా రోగములను జెఱుచునది. మయూర
త్వాత్ మయూరకం. నెమలివంటి వర్ణము గలది. కల్పకే
రోగక జేతుం కర్పరీ. ఈ. సీ. కృపూ సామర్థ్యే. నేత్రరో
బోఁగొట్టటకు సమర్థమైనది. ౫ తుత్థాంజనముపేర్లు. మైలుతుత్తు

• దార్వికా క్వాథోద్భవం తుత్థం రసాజ్జనమ్.

రసగర్భం తార్క్ష్యశైలమ్-

దార్వి హరిద్రా. తస్యాః క్వాథోద్భవ మంజనం దార్వికా
క్వాథోద్భవం చ. మానిపసుపుపాకమువలనఁ బుట్టినయంజనము.
తుత్థశబ్దమునకు మునుపటివలె వ్యుత్పత్తి. 3. దార్వాః రసాద్భవ
జనం రసాంజనం. మానిపసుపురసమువలనఁ బుట్టినది. ౪. దా
గర్భ ఉత్పత్తిస్థానమనేతి రసగర్భం. ౫. మానిపసుపురసమే య
స్థానముగాఁ గలిగినది. తార్క్ష్యస్య గరుడస్య శిలాయాం భవ
ర్ష్యశైలం. గరుడపచ్చరాశ్లావలనఁ బుట్టినది. ౬. రసాంజనము
తుత్థాంజనశబ్దము మొదలు ౪ మైలుతుత్తుమునకును, కర్పరీదార్విక
ములు ౨ మానిపసుపుకషాయమున వండినయంజనమునకును, రసా
దిశబ్దములు 3 రసాంజనమునకును పేర్లని కొందఱు.

• గస్తా శ్చ ని తు గస్తకా,

అర్థశ్చ-

గంధప్రధానోఽశ్చ గంధాశ్చాన.పు. కంపుగలిగినతాయి. ౧. గంధస్థితి గంధకః. కంపుగలిగినది. పా. గంధికః. ౨. శోభనో గంధః సుగంధి. సుగంధి రేవ సాగంధికః. రోగములను జెఱుచుటకు కంపుగలదిగనుక సుగంధి. సుగంధియే సాగంధికము. ౩. మపేక్ష.

చక్షుష్యా కులాత్యా తు కుభుత్థికా. ౧౦౨

చక్షుషే హితా చక్షుష్యా. కండ్లకు హితమైనది. ౧. కులం పాలమలతీతి కులాలీ. ఈ. సీ. అల భూషణ పర్యాప్తి వారచాషాణము నలంకరించునది. కులాలి యని యర్థగ్రహణము. అం కుంభకారియనియుఁగలదు. 'చక్షుష్యాకుంభకారీచ కులాలీ చ కా' అనిరత్నమాల. ౨. కుభుత్థనదృశత్వాత్ కుభుత్థికా. ఉలవలమనది. ౩. కుభుత్థాంజనము పేళ్లు.

కిపుష్పం పుష్పకేతుః పౌష్పకం కుసుమాంజనమ్,
రీతేర్ధాయనూనాయాః పుష్పవర్ణం మలం రీతిపుష్పం. ఇత్తడి
నూఁదుచుండఁగా నందువలనఁ బుట్టినపుష్పవర్ణ మైనచిట్టెము రీతి
ము. ౧. పుష్పస్య కేతుః పరివంధిభూతం పుష్పకేతుః. ఉ. పు. సాదృ
శః బుష్పమును ప్రతిఘటించునది. ౨. పుష్పనదృశత్వాత్ పౌష్ప
కం. పుష్పకం. పూవునంటిది. ౩. కుసుమనదృశ మంజనం కుసుమాం
జనమునకు నరియైన యంజనము. ౪. కుసుమాంజనము పేళ్లు.

జ్వరం వీతనం తాల మాలం చ హరితాలకే. ౧౦౩

వీతవర్ణత్వాత్ పింజరం. వీతనం చ. పచ్చనివన్నెగలదిగనుక పింజ
రవీతనమును. ౧. ౨. తలతి ప్రతిష్ఠ తే వర్ణోఽత్రేతి తాలం. తల ప్రతి
ష్ఠ. దీనియందు వర్ణముండును. ౩. అలతి భూషయతి చిత్రాదికమితి
అల భూషణదా. చిత్తరువు మొదలైనదాని నలంకరించునది. ౪. హరి
తాలం హరితాలకం. పచ్చనివన్నెగలతాలము. ౫. హరిదళము పేళ్లు.

రేయ మర్థ్యం గిరిజ మశ్శజం చ శిలాజతు,

గిరౌ భవం గై రేయం గిరిజం చ. పర్వతమందుఁ బుట్టినది గనుక
గిరిజము. ౧. ౨. అర్థ్యతే ఔషధార్థిభిరితి అర్థ్యం. అర్థ

ఉపయాన్వాయం. బౌషధార్థలచేత కోరబడునది. 3. అశ్వశ్రజం. శిలాయాం జాయత ఇతి శిలాజతు. ఉ.న. జనీ ప్రాదతాతియందుఁబుట్టునది, ర.గి. సిలాజతుపేళ్లు.

* బోల గన్ధ రస ప్రిణా పిణ్డా గోవరసా స్పమాః.

బోల్యతే నిమజ్జతే బౌషధేష్వితి బోలం. బౌషధములలో బడునది. ౧. గంధప్రధానో రసోఽన్యగంధరసః. గంధము గల గలది. ౨. ప్రాణంత్యనేన ప్రాణః. అన ప్రాణనే. దీనిచేత బ్రతుకున పిండ్యతే పిండిక్రియత ఇతి పిండం. పిడి సంఘాతే. ముద్దగాఁజేయు. ర. గోవ్యతే బౌషధార్థమితి గోవః. గుపూ రక్షణే. బౌషధార్థమై పఁబడునది. పా. గోనః. గి. రన్యతే ఆస్వాద్యత ఇతి రసః. పా. కి. ఆస్వాదనే. ఆస్వాదింపఁబడునది. ౩. బోశముపేళ్లు. గోవరస మనియుగా కొందఱు చెప్పుదురు.

* డిండిరోఽభికః ఘనః-

డిండిశబ్దమిరయతీతి డిండిరః. ఈర ప్రేరణే. డిండి యను ను బుట్టించునది. పా. భి(హి)ణ్డీరః. ౧. అభ్యే కఫ ఇవ భాతీతి అసముద్రమునకు క్లేష్ట మువలె కనిపించునది. ౨. స్ఫాయతే వర్షతనః. స్ఫాయీ వృద్ధా. ఉప్పొంగునది. ౩. సముద్రపునురుగుపేళ్లు.

* సిన్ధూరం నాగసంభవమ్,

న్యందతే ప్రసవతి నూత్నత్వా దితి సిన్ధూరం. న్యందావణే. నూత్న మాటచేత జాటునది. నాగాత్ సీసా త్సంభవోఽగసంభవం. సీసమువలనఁ బుట్టునది. ౨. సిన్ధూరముపేళ్లు.

* నాగ సీసక యోగేష్ట వప్రీణి-

న గచ్ఛతీ త్యగం. త న్నభవతి చలత్వా దితి నాగం. గమ్మ మైత్తనాటచేత కదులునది. ౧. సినోతి బధ్నాతి పారదమితి సీసాదరసమును బంధించునది. ౨. సువర్ణ కరణయోగే ఇష్టం భవతీతి వప్రం. బంగారుచేయుయోగమం దిష్టమైనది. ర. ఉప్యతే సువర్ణయోవప్రం. టు వప్ బీజసంతానే. బంగారు చేయుయోగమందుఁ బెట్టునది. ర. సీసముపేళ్లు.

త్రపు పిచ్చటమ్.

సంక్షేప-

ప్రవతే అగ్ని నన్నిధౌ ద్రవతీతి త్రపుః ఉ. పు. త్రపూష్ లజ్జాయాం. వసుండు సిగ్గువడునది. అనఁగా కరఁగునది. ౧. పిచ్యతే కుట్ట వృటం. పిచ్చ కుట్టనే కొట్టఁబడునది. ౨. రంగతి ద్రవతిరంగం. ౩. వంగతి ద్రవతి వంగం. వగి గతౌ. కరఁగునది గనుక రంగము, పు. త్రపుశబ్దము సీసమునకును పేరు. “రంగసీసకయోస్తుపు” ను. ర. తగరముపేళ్లు.

అథ పిచు స్థూలః-

పిచ్యతే మర్ద్యత ఇతి పిచుః ఉ. పు. పిచు మర్దనే. ఏకఁబడు. తోల్యతే అనేనేతి తూలః. తుల ఉత్తానే. తూఁచఁబడునది. తే సిహోవ్యత ఇతి వా తూలః. తూల సిహోషణే. తచ్చ అం బహిర్నిస్సరణం, విప్రుఁబడునది. పిచుతూల మని యొకపేరుగాఁ బు చెప్పదురు. ౨. దూదిపేళ్లు.

అథ కమలో త్రరమ్,

కమలము వహిషిఖం మహారజన మిత్యపి. ౧౦౬
వర్ణాధిక్యా త్కమలేభ్య ఉత్కృష్ట మితి కమలో త్రరం. వర్ణాధిక్య తన కమలములకంటె సుత్కృష్టమైనది. ౧. కుశ్యతి సంశ్లివ్యతి వాచితి కుసుంభం. కున సంశ్లేషణే. వస్త్రాదులయందు కూడునది. పేషాః శిఖేన శిఖా కాంతిరవ్యవహిషిఖం. అగ్నిజ్వాలవంటి కాం ౩. రజ్యతే వస్త్రాదిక మనేనేతి రజనం, మహచ్చ తత్ రజనం మహారజనం. రంజ రాగే. దీనిచేత వస్త్రాదు లెఱ్ఱ నాను. కనుక రజన మహత్తయినరజనముగనుక మహారజనము. ౪. కుసుమపువ్వుపేళ్లు.

మేషకమ్బుళ ఊర్ణాయః-

కామ్యతే శీతార్తైరితి కంబళః, మేషన్య కంబళః మేషకంబళః. కాంతౌ. శీతార్తులచేత కాంతింపఁబడునది గనుక కంబళము. గౌ ద్రుకలచేత నేసిన కంబళము. ఊర్ణామేషరోమ. త దన్యాస్తీతి యుః. ఉ. పు. ఊర్ణయనఁగా గొఱ్ఱవెండ్రుక. అది దీనియందు. ౨. గొఱ్ఱవెండ్రుకలచేత నేసినకంబళిపేళ్లు.

శశోర్ణం శశలోమని,

శశస్య ఊర్ణం శశోర్ణం. కుండేటియొక్క వెండ్రుక. టి వెండ్రుకలపేరు.

* మధు డౌద్రం మాక్షికాది-

మధ్య తే అభిలవ్యత ఇతి మధు. ఉ. న. మఝజ్జనే. అభిలవ్యత దలఁచఁబడునది. ౧. టుప్రాభిర్మాక్షికాభిః కృతం డౌద్రం. టుప్రాభిర్గా జుటీగలు. వానిచే గూర్పఁబడినవి. ౨. జుంటీగలచేతఁ గడినతేనె మొరలయినవానిపేళ్లు. ఆవిశబ్దములచేత భ్రామరపాత్ర మొదలైన తేనెలును చెప్పఁబడును. మధుశబ్దము డౌద్రమునకు మాక్షికమునకును ఆవిశబ్దముచేత భ్రామరపాత్రికాదులకును నామముగా పేరని కొందఱు. డౌద్రము మొరలయిననాలిగింటికిని లక్షణముగా “మాక్షికం తైలవర్ణం స్యాత్ ఘృతవర్ణం తు పాత్తికం, భ్రామరం శ్వేతం డౌద్రం తు కపిలం మతం” అని.

* మధూద్భిష్టంతు సిక్తకమ్,

మధునా ఉద్భిష్ట తే త్యజ్యత ఇతి మధూద్భిష్టం. శిష అమృతం యోగే. తేనచేత విడువఁబడునది. ౧. సింఛ త్యగ్నినం యోగాదితీక్షణి పిచిర్ తురణే. అగ్నినం యోగమువలన కరఁగునది. ౨. మైసముష్ణం

* మనశ్శిలా మనోగుప్తా మనోహ్వ నాగజిహ్వీకా,

మనశ్శబ్దవాచ్యా శిలా మనశ్శిలా. మనశ్శబ్దముచేతఁ జేసిన శిల. ౧. మనశ్శబ్దేన గోవ్యత ఇతి మనోగుప్తా. గుప్తా రక్షణే. మనముచేత రక్షింపఁబడునది. ౨. మనశ్శబ్దేన హఠాయత ఇతి మనోహ్వ యో స్పృధ్ధాయాంశబ్దేచ. మనశ్శబ్దముచేత రక్షింపఁబడునది. ౩. నాగజిహ్వీకా నాగజిహ్వీకా. పామునాలికెవలెనుండునది. ౪. మనోహ్వ

* నై పాళీ కునటీ గోళా-

నేపాళదేశే భవత్వాత్ నై పాళీ. ఈ. నీ. నేపాళదేశమందు నది. ౧. కా నేపాళభూమౌ నటతీతి కునటీ. ఈ.నీ. ణట నృత్యే. నేపాళయందునటించునది. ౨. గాం నేపాళభూమిం లాతి జన్త భూమిత్యేనా. లా ఆదానే. నేపాళభూమిని జన్త భూమిగా స్వీకరించునది. ౩. దేశమందుఁబుట్టిన మణిశిలపేళ్లు. “మనశ్శిలా మనోహ్వ చ నై పాళీ కునటీశిలా” అని శ్లోకార్థపర్యాయమునందు మాధవుఁడు. ౪. ను మన

దఱు.

యవతౌరో యవాగ్రజః.

౧౦౮

శ్లో.

యవస్య తౌరో యవతౌరః. యవలవలనః బుట్టినతౌరము. ౧. య
 ద్దన్యతీ ఇతి యవాగ్రజః. జనీ ప్రాదుర్భావే. యవాగ్రములచే
 పుట్టినది. ౨. పచనీయః పాక్యః. డు పచ్ పాకే. పండదగి
 యవతౌరము పేర్లు.

అథ సర్జికాతౌరః కాపోత స్సుఖవర్చకః,
 వర్చలం స్యా ద్రుచకమ్-

సర్జికాదికృతః తౌర స్సుర్జికాతౌరః. సర్జకవృక్షములచేతః జేయః
 ౧. కపోతవర్ణత్వాత్ కాపోతః. పాపురపువన్నె గలది. ౨. సు
 వాగ్నిం వర్చయతీతి స్సుఖవర్చకః. వర్చ దీప్తా. సులభముగా దీప
 బ్రజ్వలింపజేయునది. ౩. సువర్చలాఖ్యాకరోద్భూతత్వా త్సైవ
 సువర్చల మను గనియందుఁబుట్టినది. ౪. రుచ్యతే దీప్యతే జాత
 కేనేతి రుచకం. రుచ దీప్తా. దీనిచేత జాతరాగ్ని దీపింపఁబడు
 సజ్జాకారము పేర్లు. సౌవర్చల రుచక శబ్దములు సౌవర్చలవణము
 కొందఱు. సౌవర్చలవణము ముందు చెప్పినాఁడు గనుక పౌనరు
 పాపున నినియును సద్యతౌరము వేళ్ళని కొందఱు. “కపోతసర్జికా
 తౌర కా చ సువర్చకా, రుచకం కృష్ణలవణ మక్షం సౌవర్చలం
 అని శ్లోకపర్యాయములయందు మాధవుఁడు.

త్వక్ క్షీరా వంశరోచనా.

౧౦౯

త్వచః పేణాః సకాశాత్ స్రవత్ క్షీర మస్మా ఇతి త్వక్ క్షీ
 రునువలనఁ బుట్టినపాలు గలిగినది. పా. త్వక్ క్షీరీ. త్వక్ క్షీరం.
 తే దీపనాగ్ని రనయేతి రోచనా. వంశోత్థా రోచనా వంశరో
 చన దీప్తా. దీనిచేత జాతరాగ్ని దీపింపఁబడును గనుక రోచన.
 లనఁబుట్టిన రోచన వంశరోచన. ౨ తవక్షీరిపేర్లు.

శ్లో శ్వేతమరిచమ్-

శ్వా ర్షాయత ఇతి శిగుజం. జనీ ప్రాదుర్భావే. మునుగవలనఁ
 ౧. శ్వేతమరిచగుణయోగాత్ శ్వేతమరిచం తెల్లనిమిరియాల

గుణముగలది. ౨ మునుగవిత్తుల పేళ్లు,

* మోరటం మూల మైక్షవమ్,
మురతి భువం వేష్టయతీతి మోరటం. ముర వేష్టనే,
జాట్రియుండునది. చెఱకువేళ్ళపేరు.

* గ్రంథికం పిప్పలీమూలం చటకాశిర ఇత్యపి.

గ్రంథిప్రకృతిత్వాత్ గ్రంథికం. ముడివలె నుండునది. ౧. పిప్పలీమూలం పిప్పలీమూలం. పిప్పలివేరు. చటకాశిరోరూపత్వాత్
కాశిరః. పిచ్చుకతలవలె నుండునది. ౩. చటకా, శిరః. అని
భృగూః. గొండలు చెప్పుచురు. అప్పుడు శిరశబ్దము ఆ
పుంలింగము. తాలవ్యాది, దంత్యాదియును. “సిరోనా పిప్ప
స్యాద్ధమన్యాంచ యోషితి” అని రభసుడు. ౩ పిప్పలీమూలము

* గోలోమీ భూతకేశో నా-

గో రివ లోమూ న్యన్య గోలోమీ. ఈ.నీ. ఆవుమెడ
పీచుగలది. ౧. భూతన్య కేశా ఇవ కేశా యన్య భూతకేశః. భూ
డుకలనంటి పీచుగలది. ౨. జటామాంసిపేళ్లు. ౨ భూతకేశ
త్పూణముపేళ్ళని కొండలు.

* పత్తాజ్జం ర క్తచందనమ్,

పత్తాజ్జం గే అన్యపత్తాజ్జం. ఆకులు అవయవము
౧. ర క్తచందనసదృశత్వాత్ ర క్తచందనం. ర క్తచందనమువలె
నది. ౨. ర క్తచందనముపేళ్లు.

* త్రికటు త్యూషణం వ్యోషమ్-

త్రయాణాం కటూనాం సమాహారః త్రికటుః. ఉ. స. మ
కారములసమూహము. ఊష్యంతే రోగావభి రితి ఊషణాని. త్రి
షణానియన్య త్యూషణం. ఊష రుజాయాం. దీనిచేత రోగము
ధింపఁబడును గనుక ఊషణములనఁగా కటువులు; మూడు
దీనియందుఁ గలవు గనుక త్యూషణము. దీర్ఘాది. “అయ్య
షణకోలభాగైః” అని యోగశతకమందు ప్రయోగము. ప్రాస
గలదు. “త్రికటు త్యూషణం వ్యోషం రుషక స్సవర్చుః
అని రత్నకోశమందు ఆర్యావృత్తమునఁ జెప్పినాడు. ౨.

గానితి వ్యోమం. ఉష దాహే. విశేషముగా రోగములను
విశేషేణ టవతి జిహ్వ మితి వా వ్యోమం. ఉష దాహే.
నా నాలుకకు దప్పి పుట్టించునది. 3. సాంటి, పిప్పలి, మిరి
వీనికూటమిపేళ్లు.

త్రిఫలా తు ఫలత్రికమ్.

౧౧౧

త్రియాణాం ఫలానాం సమూహః త్రిఫలా. మూడుకాయల
సమూహము. పా. తృఫలా. 'తృఫలా త్రిఫలా చేతి' అని త్రి
మము. ౧. కరక, తాడి, ఉసిరికల కూటమిపేరు.

శూద్ర వర్గము.

అథ క్రమస్రాప్తం శూద్రవర్గ ముపక్రమతే. బ్రహ్మవర్గము మొ
మూడువర్గములను జెప్పి క్రమస్రాప్త మైనశూద్రవర్గమును జె
ప్పాడు.—

శూద్రా శ్చవరవర్ణాశ్చ వృషలాశ్చ జఘన్యజాః,
శోచంతి ఖద్యస్త ఇతి శూద్రాః. శుచ శోకే. క్లేశపడువారు.
అథనుః వర్ణోయేషాం తే అవరవర్ణాః. అధమమైన వర్గము
రు. ౧. వృషం ధర్మం లునస్తీతి వృషలాః. లూళ్ళ చేదనే.
ను జెటుచువారు. 3. బ్రహ్మణః జఘన్యాశ్చే జాతాః జఘన్యజాః.
శూద్రావే. బ్రహ్మయొక్క జఘన్యాంగమందుఁ బుట్టినవారు. ౪.
వర్ణపేళ్లు.

శూద్రాలాత్తు సంకీర్ణా అనుష్ఠ కరణాదయః.

౧

విజాతీయమాతాపితృకర్తృత్ ఉభయవర్ణాభ్యాం సంకీర్యస్త ఇతి
జా. విజాతీయు లైనతల్లిదండ్రులు గలిగినవై రెండు జాతులతో
జని గనుక సంకీర్ణములు. ఇది మొదలు చండాళశబ్దవర్ణంతము
చెప్పఁగల అంబద్ధ కరణాదిజాతులు సంకీర్ణజాతు లనంబడును.

శూద్రావిశోస్తు కరణః-

"శూద్రావిశోస్తు" అను నిది మొదలైన ముందు చెప్పఁగల ష
తముల కెల్లను "శూద్రార్యాశూద్రయోస్సృతః" అనుచోటనున్న
బ్రహ్మతో నన్వయము. కరణశబ్దము శూద్రస్త్రికిని వై శ్యునికిఁ బు

ట్టినవానిపేరు. కరోతి లేఖనకర్తేతి కరణః. దు కృష్ కరణే. గ
కర్తను జేయువానిపేరు.

* అమృష్టో వై శ్యాద్విజన్తనో,

అంబ సమీపే తిష్ఠతి చికిత్సార్థమితి అంబష్టః. ష్టా గతి
చికిత్సార్థము సమీపముం దుండువాడు. గ. వైశ్యస్త్రీకిని బ్రా
హ్మణ్యస్త్రీకిని బుట్టినవానిపేరు.

* శూద్రాక్ష త్రియయో రుగ్రః-

ఉచతి సమవైతి వర్ణద్వయమితి ఉగ్రః. ఉచ సమవాయే
డుజాతులయందు కూడువాడు. గ. శూద్రస్త్రీకిని క్షత్రియునికిని
వాడు.

* మాగధః క్షత్రియావిశోః-

మాగధదేశే ప్రాయేణ భవన్తి తిష్ఠన్తితి మాగధాః. మా
మందు తఱచుగా నుండువారు. గ క్షత్రియస్త్రీకిని వైశ్యస్త్రీకిని
వానిపేరు.

* మాహిష్యోఽర్యాక్ష త్రియయోః-

మహిషీరక్షణే సాధుః మాహిష్యః. అంతఃపుర స్త్రీలను
చుటయందు సమర్థుడు. గ వైశ్యస్త్రీకిని క్షత్రియునికిని బుట్టినవా
నిపేరు.

* క్షత్తార్యాశూద్రయో స్సృ

అర్యాశబ్దము స్వామివాచకము గనుక నిక్కడ భూమికి
యైనక్షత్రియుని స్త్రీయందు వర్తించును. వైశ్యస్త్రీయందు వర్త
క్షత్రియస్త్రీకిని, శూద్రునికిని బుట్టినవాడు. “క్షత్తా శూద్రా
యజే సారథిప్రతిహారయోః” అని రుద్రుడు. క్షదతి ద్వార్యక
జనా స్పీడయతీతి క్షత్తా. ఋ. పు. క్షద గతిహింసనయో. వాక్
చువాడుగనుక జనులను బీడించువాడు. గ.

* బ్రహ్మణ్యం క్షత్రియా త్సూతః-

సువ త్యశ్వాన్ ప్రేరయతీతి సూతః. మా ప్రేరణే, గుఱ్ఱము
దోలువాడు. క్షత్రియస్త్రీకిని, శూద్రునకును బుట్టినవానిపేరు
క్షత్రియునివలన బ్రహ్మణ్యస్త్రీకి బుట్టినవానిపేరు.

* తస్యాం వై దేహకో విశః-

దేహేన పణ్యస్య వివిధోపచయేన వర్తత ఇతి వై దేహకః. దిహ
 బేరమాడువాడుగనుక అంగడినరకుయొక్క నానావిధ సమృ
 ప్తించువాడు. “వై దేహకం తు శూద్రా జ్ఞాతం వై శ్యాను
 వశే” అని నానుమాల. ౧ వైశ్యునివలన బ్రాహ్మణ స్త్రీయం
 బుట్టినవానిపేరు. వైశ్య స్త్రీకిని శూద్రునకును బుట్టినవానిపే రని

కారస్తు మాహిష్యా త్కరణ్యాం యస్య సంభవః,
 వైశ్య స్త్రీకిని క్షత్రియునికిని బుట్టినవాడు మాహిష్యుడు. శూ
 ద్రుని వైశ్యునికి బుట్టినవాడు కరణుడు. ఇట్టి కరణ స్త్రీకిని, మా
 హిష్యునికి బుట్టినవాడు రథకారుడు డనంబడును. రథం కరోతీతి రథ
 కృత్ కరణే. ౧. రథమునుజేయువాడు.

వృష్ణాలస్తు జనితో బ్రాహ్మణ్యాం వృషలేన యః. ౪
 పండలే కువ్యతి క్రూరకర్తవ త్వేనేతి చండాళః. చడి కోపే.
 వృష్ణుడౌటచేత కోపించుకొనువాడు. ౧. శూద్రునివలన బ్రా
 హ్మణులందు బుట్టినవానిపేరు.

శూద్ర శ్శిల్పీ-
 “తక్షా చ తంతువాయశ్చ నాపితో రజక స్తథా, పంచమ శ్చ
 కృత్ కారవ శ్శిల్పినో మతాః” కరోతీతి కారుః. ఉ. పు. డు కృత్
 చేయువాడు. శిల్పం నిపుణకర్తాస్యా స్తీతి శిల్పీ. న. పు. నేర్పు
 డు. ౨. కంసాలవానికిని, సాలెవానికిని, మంగలవానికిని, చాక
 డి, ముచ్చివానికినిపేళ్లు.

సంహతై వై ర్ద్వయోః శ్రేణి స్సజాతిభిః,
 త్రియత ఇతి శ్రేణిః. ఇ. పు. శ్రిళ్లో సేవాయాం. ఆశ్రయింపఁబ
 స్త్రీలింగమైనప్పుడు ఈకారాంతమును గలదు. ౧ సజాతీయులై
 నిన శిల్పులనమూహము పేరు.

క సాన్య త్కులశ్రేష్ఠీ-
 కుల మస్యా స్తీతి కులికః. కులము గలవాడు. పా. కులకః. కులే
 మస్యేతి కులశ్రేష్ఠీ. న. పు. కులమందు శ్రేష్ఠ్యముగలవాడు.
 కులములో బ్రధానుడైనవానిపేళ్లు.

•

మూలాకార స్తు మాలికః.

మూలాం కరోతీతి మూలాకారః. డు కృష్ణో కరణే. పుష్ప
లను గట్టువాడు. ౧. మూలానిర్మాణం శిల్ప మన్యమాలికః. పుష్ప
లఁ గట్టుట పనిగాఁ గలవాడు. ౨ పుష్పలుగట్టి యమ్మువానిపేళ్లు.

* కుమ్భకారః కులాల స్సాన్యత్ -

కుంభం కరోతీతి కుంభకారః. డు కృష్ణో కరణే. కడపలు
వాడు. ౧. కుం భూమిం లడతి మృదర్థమితి కులాలః. లడ మర్ద నే.
రభేదః. మంటికొఱకు భూమిని మర్దించువాడు. ౨. కుమ్మరవాని.

•

వలగడ్డెస్తు లేవకః,

వలేన మాంసేనేన గండతి సుధాదినా భిత్త్యాదికమితి
డః. గడి నేచనే. మాంసముచేతంబలె సున్నము మొదలైనవ
గోడమొదలైనవానిని మెత్తువాడు. ౧. లింపతి సుధాదినా స్త్రా
కమితి లేవకః. లిప ఉపదేహే. సున్నముమొదలైనదానితో మే
దలైనదానికి పూత పూయువాడు. ౨ సున్నపుగార చేయువాని.

* తన్మవాయః కువిన్దస్సాన్యత్ -

తంతూ వయతీతి తంతువాయః. వేళ్ తంతుసంతానే.
ను నేయువాడు. ౧. పట నిర్మాణే కువ్యతీతి కువిందః. కువ కో
నేయునపుడు కోవగించుకొనువాడు. కుం భువం విందతి పటా
ర్థమితి వా కువిందః. విద్లో లాభే. కోకనేయుటకై భూమిని
యుండువాడు. ౨. సాలెవానిపేళ్లు.

•

తున్నవాయుస్తు సౌచికః.

తున్నం త్రుటితం వయతీతి తున్నవాయః. వేళ్ తంతుసం
చినిగినదానిఁ గూర్చువాడు. సూచీకర్త శిల్ప మన్యేతి సౌచికః.
పని శిల్పముగాఁ గలవాడు. ౨ కుట్రపువానిపేళ్లు. చెప్పవాడు.

* రక్షాజీవ శ్చిత్రకరః-

రజ్యతే ధవళం రక్తతామూపద్యతేఽస్త్రిన్నితి రంగః. సౌ
దిః. రంగేన ఆజీవతీతి రంగాజీవః. తెలుపు దీనిచే వర్ణాంతరము
దును గనుక రంగమనఁగా హరిదళము మొదలయినవి. వానిచే
కువాడు. ౧. చిత్రం కరోతీతి చిత్రకరః. డు కృష్ణో కరణే. చిత్ర

వాడు. ౧. చిత్తరువు వ్రాయువానిపేళ్లు.

శస్త్రమూర్ఖోఽసిధావకః,

శస్త్రాణి మార్ష్టేతి శస్త్రమూర్ఖః. అసిం ధావయతీతి అసిధావకః. శుద్ధా. ధావు గతిశుద్ధ్యోః. ఆయుధములను (సానపట్టి) వాడిచే
వాడు. ౨. ఆయుధములు చికిలిచేయువానిపేళ్లు.

సామాన్య చర్మకార స్నాన్యత్ -

సాదూం కరోతీతి సాదూకృత్. త. పు. ముచ్చెలు నేయువాడు. సాదుకృత్. చర్మ కరోతి. వికారతా మాసాదయతీతి చర్మకారః. పు సాదరతాదివికారమును బొందించువాడు. ౨ గొడగరవాని (తోట్లాని) చెప్పలు గుట్టువాడు.

వ్యోకారో లోహకారకః.

2

వ్యో అయః కరోతీతి వ్యోకారః. వ్యో అనఁగా నినుము. దానిఁ
వాడు. ౧. లోహం కరోతీతి లోహకారకః. డు కృష్ణో కరణే. యను జేయువాడు. ౨. కరములవానిపేళ్లు. గనిలో నినుముదెచ్చి
లోహము చేయు కోసలాదిదేశమందుండు ప్రసిద్ధమైనలోహకారజా
తము పేళ్లని కొందఱు. అట్లు హర్షి చరితమందలి వింధ్యాటవీవర్ణన
కు ప్రయోగము. “ఊష్మాణం క్వచి దన్యత్ర గ్రాహయంతుమివాం
కుదారుసంగ్రహే ర్వ్యోకారైః” అని.

నాడింధమ స్వర్ణకారః కలాదో రుక్తకారకే,

అగ్నిసంధీపనార్థం నాడిం ధమతీతి నాడింధమః. ధౌశబ్దాగ్నిసం
గమోః. అగ్ని ప్రజ్వలించుకొను కొలిమి నూడువాడు. ౧.
కరోతీతి స్వర్ణకారః. డు కృష్ణో కరణే. బంగారుజేయువాడు.
కలాం స్వర్ణశిల్ప మూడత్త ఇతి కలాదః. డుదాహో దానే. బంగారు
విద్యను నీవీకరించువాడు. 3. రుక్మం కరోతీతి రుక్మకారకః. బంగా
సాముగా జేయువాడు. ౪. అగసాలవానిపేళ్లు.

సాచ్యాశ్శీకః కామ్యవికః-

శంఖస్య వికారః శాంఖం. తత్పూర్ణమస్య శాంఖకః. కంబో ర్వీకా
కాంబవః. త త్పూర్ణ మస్య కాంబవికః. శంఖముచేతఁజేసిన కడియ
ం మొదలైనవి అమృతపుసరకులుగాఁ గలవాడు. ౨ శంఖముచేత

కడియములు మొదలైనవి చేసి యమ్మువానిపేళ్లు.

*

శౌల్బిక స్త్రామకుట్టకః.

శుల్బం తామ్రనిర్మాణం శిల్ప మస్యేతి శౌల్బికః. శుల్బ
రాగిచేయుట. అది పనిగాఁ గలవాఁడు. ౧. తామ్రం కుట్టయితి
తీతి తామ్రకుట్టకః. కుట్ట ఛేదనకుత్సనయోః, పనికొఱకు రా
కువాఁడు. ౨ రాగిపనిఁ జేయువానిపేళ్లు.

* తక్షా తు వర్ధకి స్తవ్వస్తా రథకారశ్చ కాష్ఠతట్,

తట్లోతి త్వట్లోతి చ కాష్ఠాని తనూకరోతీతి తక్షా. న. పు.
స్తా చ. ఋ. పు. తక్షూ త్వక్షూ తనూకరణే. కొయ్యలు చెక్కు
౧, 3. వర్ధయతి ఛేదయతి కాష్ఠానీతి వర్ధకిః. ఇ. పు. వర్ధ ఛేద
య్యలు నఱుకువాఁడు. ౨. రథం కరోతీతి రథకారః. రథమును
వాఁడు. ౪. కాష్ఠాని తక్షతీతి కాష్ఠతట్. ష. పు. తక్షూ తనూ
కొయ్యలుచెక్కువాఁడు. ౫. సడ్లవానిపేళ్లు.

* గ్రామాధీనో గ్రామతక్షః-

గ్రామాధీనస్తక్షా గ్రామతక్షః. గ్రామమునకు అధీనుఁడైన
గి. ౧. గ్రామమునకు నధీనుఁడైనకాణాచివడ్డంగిపేరు.

*

కాటతత్తో ౨నధీనకః.

కుట్యాం న్యగృహే వర్తమానః కాటః కాటశ్చసౌ తక్షా
టతక్షః. తనయింట నుండువడ్డంగి. ఒకరికి నధీనుఁడుగాక తనయింట
కూలిచేయువడ్డంగిపేరు.

* త్సురి ముణ్డీ దివాకీర్తి నాపి తాన్తావసాయిసః,

త్సుర మన్యాస్తీతి త్సురీ. న. పు. క త్తి గలవాఁడు. ౧. ముఖ
కేళా నితి ముండి. న. పు. ముండి ఖండనే. వెండ్రుకలు గొలుగువాడు.
దివైవకీర్త్యతే రాత్రౌ త్సురకర్త నిషేధాదితి దివాకీర్తి. ఇ. పు.
త సంశబ్దనే. రాత్రి త్సురము నిషేధమాటవలన పగలే పిలువఁబడునా
నాపొతి అస్పృశ్యత్వాదితి నాపితః. ఆప్య వ్యాప్తా. అస్పృశ్యమ
వలన సంతటవ్యాపింపనివాఁడు. ౪. అంతే అవసాతుం శీలమస్య అ
వసాయీ. న. పు. షో ౨ న్తకర్తణి. అవపూర్వః అర్థాంతరే వర్తనే
ఫట నుండు స్వభావముగలవాఁడు. ౫. మంగలవానిపేళ్లు.

శ్లోక సాన్య రజకః-

నేనే క్తియోశయతి వస్త్రాణీతి నిర్దేశకః. ణిజిర్ శౌచపోషణయోః.
నుడుకువాడు. రంజయతి వస్త్రాణి రజకః. రంజ రాగే. కోకలకు
లుగఁజేయువాడు. ౧. చాకలవానిపేళ్లు.

శౌణ్డికో ముడ్డహరికః.

౧౦

శుండా పానస్థానం తాత్పర్యేత్ సురాపి శుండా. సా వణ్య మన్యే
లీచీకః. శుండా యనఁగా పానస్థానము అందుండునది గనుక సురయు
యనిపించుకొనును. దాని నమ్మువాడు. ౧. మండ మచ్చసురాం
లీచి మండహరికః. హృళ్ హారణే. కల్లుమీఁది తేటను అమ్ముటకై
వాడు. ౨. కల్లమ్మువానిపేళ్లు.

పాల సాన్య దజాజీవీ-

అజా పాలయతీతి జాబాలః. పాల రక్షణే. మేఃకలఁ గాచువాఁ
అజాభి ర్జీవతీ త్యజాజీవీ. న.పు. జీవ ప్రాణధారణే. మేఃకలచేత బ్రతు
డు. పా. అజాజీవః. 'అజాపాల మజాజీవ' మని రత్నమాల. ౨.
లఁ గాచువానిపేళ్లు.

దేవాజీవస్తు దేవలః,

దేవేన జీవతీతి దేవాజీవః. జీవ ప్రాణధారణే. దేవరచేత బ్రతుకు
డు. దేవా లాతి పూజార్థమితి దేవలః. లా ఆదానే. పూజించు
త్తమై దేవరను స్వీకరించువాడు. ౨ కూలికి దేవరను బూజించు
పేళ్లు.

సాన్య న్నాయా శామ్బరీ-

మా త్యస్యాం విశ్వ మితి మాయా. మా మానే. దీనియందు జగ
తమై యుండును. మయ స్యేయ మితివా మాయా. మయుడను
సునిసంబంధమైనది. ౧. శంబర స్యేయం శాంబరీ. ఈ. సీ. శంబరుఁ
కుసునిసంబంధమైనది. ౨. ఇంద్రజాలము మొదలైన మాయ పేళ్లు.

మాయాకార స్తు ప్రాతిహరికః.

౧౧

మాయాం కరోతీతి మాయాకారః. మాయ చేయువాడు. ౧
రతి నయనే ఇతి ప్రాతిహరికః. కనుకట్టుచేత దృష్టిని హరించు
. పా. ప్రతిహరికః. ప్రతిహరికః. 'మాయాకారకసంజ్ఞః స్యాత్ప్ర

తిహారక ఇరంమదో దభాన్' అని వరరుచి ఆర్యయందుఁ జెప్పి
 ౨. మాయచేయువానిపేళ్లు.

* శైలాలినస్తు శైలూషా జాయూజీవాః కృశాశ్వినః,
 భారతా ఇత్యపి నటాః-

శిలాలినా ప్రోక్తం నటసూత్ర మధీయత ఇతి శైలాలినః.
 శిలాలించేతః జెప్పఁబడిన నటసూత్రము నధ్యయనముచేయువారు.
 లూషస్య ఋషే ర్గోత్రాపత్యాని శైలూషాః. శిలూషుః డను
 యొక్క సంతతియందుఁ బుట్టినవారు. ౨. జాయూజీవ నీతిః
 జీవాః. జీవ ప్రాణధారణే. పెండ్లాముచేత జీవించువారు. ౩. కృశాశ్వ
 ప్రోక్తం నటసూత్ర మధీయత ఇతి కృశాశ్వినః. న. పు. కృశాశ్వ
 జెప్పఁబడిన నటసూత్రముల నధ్యయనముచేయువారు. ౪. భరత
 త్రాపత్యాని భారతాః. భరతుఁడనుఋషియొక్క గోత్రమునందు
 నవారు. ౫. నటంతీతి నటాః. నట నృత్యే. ఆడువారు. ౬. నట్టువనా

* చారణాస్తు కుశీలవాః.

దిగంతేషు కీ రిం చారయంతీతి చారణాః. చర గతిభక్షణ
 దిగంతములయందు కీర్తిని నెగడఁ జేయువారు. ౧. కుత్సితం శీల
 మితికుశీలవాః. కుత్సిత మైన నడవడి కలవారు. ౨. దిక్కులయందు
 చరించు బట్టువారికిఁగాని సట్టువవారికిఁగాని పేళ్లు.

* మార్దణ్ణికా మౌరజికాః-

మృదంగవాదనం శిల్ప మేషామితి మార్దంగికాః. మురజ
 నం శిల్ప మేషా మితి మౌరజికాః. మద్దెలవాయించుట పనిగాఁగ
 రు. ౧, ౨. మద్దెలవాయించువారిపేళ్లు.

* పాణివాదాస్తు పాణిఘాః,

పాణి వాదయన్తీతి పాణివాదాః. పద వ్యక్తాయాం వాచి
 లవాయించువారు. పాణి ఘ్నన్తీతి పాణిఘాః. హన హింసాగ్రో
 చేతులతో తాళముఁ దట్టువారు. ౨ చేతులతాళముఁ గొట్టువారి

* వేణుద్ధా స్సురై వ్రణవికాః-

వేణుం ధమన్తీతి వేణుద్ధాః. అ. పు. ధ్వా శబ్దాగ్నిసంధా
 యోః. పిల్లంగ్రోవి నూఁడువారు. ౧. వేణో ర్వీకారః వ్రణసం. త

శిల్ప మేషామితి వైణవికాః. వెదురుతోఁ జేసినపిల్లంగ్రోవి నూఁ
పనిగాఁ గలవారు. ౨. పిల్లనగ్రోవి నూఁదువారిపేళ్లు.

వీణావాదాన్తు వైణికాః.

౧౩

వీణాం వాదయంతీతి వీణావాదాః. వద న్యక్తాయాం వాది. వీణ
యించువారు. ౧. వీణావాదనం శిల్పమేషా మితి వైణికాః. వీణ
యిండుట పనిగాఁ గలవారు. ౨. వీణ వాయించువారిపేళ్లు.

వాస్తవ శాకునికః-

జీవానాం పక్షిణా మంతకో జీవాంతకః. పక్షిరూపము లైన జీవ
ంతకుఁడు. ౧. శకునాః పక్షిణో హస్తీతి శాకునికః. పక్షు
లవువాడు. ౨. పక్షులపేటాడువాని పేళ్లు.

ద్వా వాగురిక జాలికా,

వాగురయా చరతి వాగురికః. జాలేన చరతి జాలికః. వలచేత
యిండువాడు. ౨ ను వలవేటుకానిపేళ్లు.

వైతనికః కాటికశ్చ మాంసికశ్చ సమం త్రయమ్.

౧౪

మృగపక్ష్యాదే ర్బంధనోపాయో వితంసః. తేన చరతీతి వైతం
మృగపక్ష్యాదులను బట్టుటకు సాధనములైనత్రాళ్లు మొదలైనవి
సము; వానితోడ సంచరించువాఁడు. ౧. మృగపక్ష్యాది బంధన
కూటః తేన చరతీతి కాటికః. మృగపక్ష్యాదులను బట్టుట కువ
సించు గాలము, ఉరులు మొదలైనవి కూటము. అందుచేత చరిం
డు కాటికుఁడు. ౨. మాంసం పక్ష్యమస్య మాంసికః. మాంసము
యినవరకుగాఁ గలవాఁడు. ౩. ఈమూఁడుశబ్దములు పర్యాయము
మాంసమమ్మువానిపేళ్లు.

భృతకో భృతిభు క్కర్తకరో వై తనికశ్చ నః,

బ్రీయత ఇతి భృతః అనుకంపనీయో భృతో భృతకః. భృత్
దయకు పాత్రుడై భరింపఁబడువాఁడు. ౧. భృతిం భుజ్జ్క ఇతి
భుక్. ౨. భు. భుజ పాలనాభ్యవహరయోః. కూలిని భుజించువాఁ
౨. కర్తకరోతీతి కర్తకరః. డు కృత్ కరణే. చెప్పినపనిఁ జేయు
వ. ౩. వేతనేన జీవతీతి వైతనికః. కూలిచేత బ్రతుకువాఁడు. ౪.
వానిపేళ్లు.

* వార్తావహానో వై నధికః-

వార్తా వాణిజ్యాదిజీవికా. తాదర్థ్యా ద్ధాన్యాది రపి వార్తా
వహతీతి వార్తావహాః. వహ ప్రావణే. వార్త యనఁగా బేరముమొ
జీవనోపాయము. తదర్థములై న ధాన్యాదులును వార్త యనఁగా
ఆధాన్యాదుల మోయువాఁడు గనుక వార్తావహుఁడు. ౧. వివర్ణ
తీతి వై నధికః. కావడిచేత ధాన్యము మొదలైనవానిని గొనిపో
డు. ౨ కావడి 'మోయువాని'పేర్లు.

* భారవాహున్తు భారికః.

భారం వహతీతి భారవాహాః, భారికశ్చ. వహ ప్రావణే.
పును మోయువాఁడు. మోపుమోయువానిపేర్లు.

* వివర్ణః సామరో నీచః ప్రాకృతశ్చ పృథగ్జనః,
నిహీనోఽపశదో జాల్మః క్షుల్లక శ్చేతరశ్చ సః.

విరుద్ధో వర్ణో జాతి ర్యశో వాన్య వివర్ణః. విరుద్ధ మైనజా
కీర్తిగాని కలవాఁడు. ౧. పాష్టానం సామానం వా రాతీతి పా
రా ఆదానే. సాపమును గాని తీటను గాని పుచ్చుకొనువాఁడు.
నికర్ష మచ్చతీతి నీచః. అంచ గతిపూజనయోః. తక్కువను బొందు
డు. ౩. ప్రకృతౌ యథాజాతభావే ప ర్తమానో న వ్యుత్పన్న ఇతి
కృతః. విశేషజ్ఞానము లేక పుట్టినప్పటివలె నుండువాఁడు. ౪. సజ్జ
పృథగ్భూతో జనః పృథగ్జనః. లోకములోని సజ్జనులకంటె నికర్ష
జనుఁడు. ౫. నితరాం హీయతే జన్తే రితి నిహీనః. ఓ హక్ త్యా
మిక్కిలి జనులచేత విడువబడువాఁడు. ౬. అవశీయత ఇ త్యపశదః.
౭ శాతనే. అవకృష్టుడై చెడువాఁడు. పా. అవసదః. జలతి జడ
జాల్మః. ౮. జల శూన్యే. జడుడై యుండువాఁడు. క్షుదంలాతీతి క్ష
కః. క్షుద్రుడై ఆకలి గొనియుండువాఁడు. పా. ఖులకః. "ఖుల్
మ నీచేఽప్యే" అని ఖకారాదులయందు రభసుఁడు. ఇతం క్షుద్ర
త్తిం రా తీతి ఇతరః. ఇన్ గతౌ. రా ఆదానే. క్షుద్ర మైన సజ్జ
బొందువాఁడు. ౧౦ అల్పునిపేర్లు.

* భృత్యే దానేర దానేయ దాన గోప్యక చేటకాః,
నియోజ్య కింకర ప్రేమ్య భుజ్య పరిచారకాః.

సము.] సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము.

భూత్యో భూత్యః. డు భృశ్ భారణపోషణయోః. పోషింపదగి
 ౧. దాస్య అపత్యం దాసేరః, దాసేయశ్చ. దాసీపుత్రుడు.
 సంయతే స్వామికార్యాణి సావధానేనేతి దాసః. దసి దంశద
 ౨. స్వామికార్యములను సావధానముగాఁ జూచువాడు. ౩.
 యో గోవ్యకః. గుపూ రక్షణే. రక్షింపదగినవాడు. ౪. చిట్వ
 వ్యత ఇతి చేటకః. చిట వరప్రేష్యే. పనుల కంపబడువాడు. ౫.
 మంశకో నియోజ్యః. యుజిర్ యోగే. నియోగింప శక్యమైన
 ౬. కిమపి కరోతీతి కింకరః. డు కృష్ణ కరణే. దేనినైనను చేయు
 ౭. ప్రేషితుం యోగ్యః ప్రేష్యః. ఇష గతో. పనులకుఁ బంపదగిన
 ౮. భుక్తే వేతన మితి భుజిష్యః. కూలిని భుజించువాడు. ౧౦.
 పరిచారకః. చర గతిభక్షణయోః. పరిచర్యజేయువాడు. ౧౧.
 పక్షు.

పరాచిత పరిన్కన్త పరబాత పరైధితః,

పరై రాచిత ఇతి పరాచితః. చిశ్ చయనే. పరులచేఁ బెంప
 ౧. పరితః. స్కందతీతి పరిన్కందః. స్కందిర్ గతిశోషణ
 అంతటఁ దిరుగువాడు. ౨. పరస్తాజ్ఞాత ఇన వర్తత ఇతి పరబా
 త ప్రాదుర్భావే. పరులచేఁ బెంచబడి, వారికిఁ బుట్టినబిడ్డవలె
 ౩. పరైరేధితో వర్తత ఇతి పరైధితః. ఏధ వృద్ధా. పరు
 పెంచబడియుండువాడు. ౪. పెంపుడుబంటుపేర్లు.

మన్దస్థ తున్ద పరిమృజ ఆలస్య శ్శీతతోఽలసోఽనుష్ఠః. ౧౨

ఆలస్యన మందతే న్వపితీవేతి మందః. మదిస్తుత్యాదా. ఆలస్య
 నిర్ద్రపోవువానివలె నుండువాడు. ౧. పునః పునస్తుందం పరిమా
 మందపరిమృజః. మృజా శుద్ధా. పలుమాటు కడుపు నిమురుకొను
 ౨. న లనతీ త్యలనః అలస ఏవాలస్యః. ప్రకాశించువాడు
 గనుక అలసుడు. అలసుడే ఆలస్యుడు. ౩. శీతం మందం కరోతీతి
 మందముగా కార్యమును జేయువాడు. ౪. అలసః ఉక్తః. ౫.
 తే ఉష్ణం తేజోఽస్యేతి అనుష్ఠః. ప్రకాశము లేనివాడు. ౬. అల
 ప్త.

దక్షే తు చతుర పేళల పటవ న్నూత్తాన ఉష్ణశ్చ

దక్షతే కార్యం శీఘ్రం కరోతీతి దక్షః. దక్ష పృథ్వా శీఘ్ర
కార్యమును గొఱ్ఱునఁజేయువాఁడు. ౧. చతతే కాంక్షతే ప్రయో
చతురః. చతే చదే యాచనే చ. ప్రయోజనమును గాఢించు
౨. పింశతి అపనునో భవతి కార్యేష్వీతి పేశలః. పిశ అపయవే
ప్రయోజనములందు నవయవభూతుఁడై యుండువాఁడు. ౩. చా
ప్రయోజనానీతి పటుః. ఉ. పు. పట గతౌ. ప్రయోజనముల నడచి
డు. ౪. సుష్టు ఉత్థాన ముద్యోగోయస్య సూత్థానః. మంచి యుక్తి
గలవాఁడు. ౫. ఓషత్యకార్య మిత్తుష్టః. ఉష దాహే. అకార్య
జెఱుచువాఁడు. ౬ నేర్పరిపేళ్లు.

* చణ్డాల ప్లవ మాతల్ల దివాకీర్తి జనంగమాః.
నిషాద శ్వపచా వస్తేవాసి చాణ్డాల పుల్కసాః,

చండతే కువ్యతీతి చండాలః. చడి కోపే. కోపగించుకొను
౧. ప్లవతే ఉగ్రకర్తృణ ఇతి ప్లవః. ప్లుజ్ గతౌ. క్రూరకర్తృణ
వాఁడు. ౨. మాతంగతి న గచ్ఛతి గ్రామముధ్య మితి మాతంగ
గతౌ. గ్రామముధ్యమును బొందనివాఁడు. మతంగసంతతి
మాతంగులని పౌరాణికులు చెప్పుదురు. ౩. దివసస్య పుణ్యకాల
దివా అకీర్తన మస్యేతి దివాకీర్తిః. కృత సంశయే. పగలు పుణ్య
గనుక అం దుచ్చారణలేనివాఁడు. ౪. జనార్దచ్ఛతీతి జనంగమః.
గతౌ. జనులనుండి తొలఁగిపోవువాఁడు. నిషీదతి పాప మస్మిన్
షాదః. షద్ గ్రామ విశరణగత్యవపాదనేషు. వీనియందు పాప ము
౬. శ్వాసం వచతీతి శ్వపచః. డు పచ్ఛే పాకే. కుక్కను పం
వాఁడు. ౭. అస్తే గ్రామాస్తే వసతీతి అంతేవాసి. న. పు. వస
గ్రామముకడపట నుండువాఁడు. ౮. చండాల ఏవచాణ్డాల. చ
లుండే చాండాలుఁడు. ౯. పులంతీతి పులాః మహంతః. రాక్ష
కస్తేశాతయతీతి పుల్కసః. పుల మహత్తే వ. కస గతి శాకే
పెద్దలను స్పర్శచేతఁ జెఱుచువాఁడు. ౧౦ మూలవానిపేళ్లు.

* భేదాః కిరాత శబర పులిన్ద్రా మ్లేచ్ఛజాతయః.

“గోమాంసభక్షకో యస్తు లోకబాహ్యం చ భావతే, సర్వా
విహీనోఽసౌ మ్లేచ్ఛ ఇత్యభిధీయతే” అనురీతిని మ్లేచ్ఛం తే

శ్రుతి మేచ్ఛాః. మేచ్ఛ అవ్యక్తే శబ్దే. వ్యక్తముగాకుండఁ బలు
గనుక మేచ్ఛలు. మేచ్ఛజాతులలో నెమిలిసింఘము మొదలైన
కొనువారు కిరాతులు. ౧. ఆకులుకట్టుకొనువాండ్లు శబరులు. తమ
కుకాని యొకరిభాష నెఱుంగనివారు పులిందులు. కీతి శబ్దం రా
కే. రా ఆదానే. కీయనుశబ్దమును బలుకువాఁడు. శవతి గచ్చతి
శిశుర. శు గతౌ. అడవిని దిరుగువాఁడు. ౧. పులంతీతి పులిం
పుల మహత్తే. ప్ర బలమైయుండువారు. ౩. చండాళభేదము లైన
జాతులపేర్లు.

మృగో మృగవధాజీవో మృగయు ర్లుబ్ధకశ్చ సః,
విధ్యతి మృగానితి వ్యాధః. వ్యధ తాడనే. మృగములను జంపు
౧. మృగవధే నాజీవతీతి మృగవధాజీవః. జీవ ప్రాణధారణే. మృ
గక బ్రతుకువాఁడు. ౨. మృగా వధార్థం యాతీతి మృగయుః. ఉ.
ప్రాపణే. వధార్థమయి మృగములను దఱుముకొనిపోవువాఁడు.
విధ్యతి మృగే ప్వితి లుబ్ధకః. లుభ గాధ్ధే. మృగములయం దాస
వాఁడు. ౪ బోయవానిపేర్లు.

కాలేయక సారమేయః కుక్కురో మృగదంశకః. ౨౧
మృగో భషక శ్వాప్ స్యాత్.

కులే గృహే భవః కాలేయకః. ఇంట నుండునది. ౧. సరమా శునీ;
అవశ్యం సారమేయః. సరమ యనఁగా నాఁడుకుక్క; దానికిఁ బు
త్రుఁడొకతే అస్థ్యాదిక మాద త్త ఇతి కుక్కురః. కుక వృక ఆదానే.
స (ఎముక)లు మొదలయినవానిని దెచ్చుకొనునది. మృగా
మృగదంశకః. దంశ దంశనే. మృగములను గొఱుకునది. ౩. శు
స్తతో గచ్చతీతిశునకః. శున గతౌ. ఇట్టఁబరుగునది. భవతీతి
భవ భవణే. భవణం శ్వరవః. మొఱుగునది. ౪. శ్వయతి గ
శ్వా.న.పు.టుటశ్వి గతివృద్ధ్యైః. తిరుగుచుండునది. ౨. కుక్కపేర్లు.

అలర్కస్తు స యోగితః,

అల్యతే వార్యతే దంశభయా ది త్యలర్కః. అల వారణే. కఱుచు
ముమువలన నడ్డగింపఁబడునది. ౧ ఔషధప్రయోగమువలన వెఱ్ఱి
కొనరు.

* శాస్త్రి విశ్వకర్మ ర్మగయాకుశలః-

విశాస్త్రి మృగా కందయతీతి విశ్వకర్మః. ఉ. పు. కది
నకలమైనమృగములను మొఱ పెట్టించునది. ౧ వేటయందు
కుక్కపేరు.

*

సరమా శునీ.

సరతి శాస్త్రి ప్రతీతి సరమా. నృగతౌ. మృగకుక్క
పోవునది. ౧. శునః స్త్రీ శునీ. ఈ. నీ. ౨ ఆడుకుక్కపేరు.

* విట్టర సూక్రో గ్రామ్యా-

విమంవిష్టాం చరతీతి విట్టః. చర గతిక్షణయోః విష్ట
నది. ౧ ఊరబందిపేరు.

*

బర్కర స్తరుణః పశుః,

వర్కతే తృణాదికమితి బర్కరః. వృక ఆదానే. కస్త
దలై నవి తినునది. ౧ ప్రాయపువయస్సుగలపశుమాత్రమునకు పేరు

* ఆచ్ఛేదనం మృగవ్యం స్యా దాఖేటో మృగయా స్త్రియామ్

ఆ సమంతా చ్ఛేద్యంతే మృగా అత్రేతి ఆచ్ఛేదనం. చు
ణే. మృగములు దీనియందు తఱుమబడును. ౧. మృగా విధ్యంతే
న్నితిమృగవ్యం. వ్యధ తాడనే. దీనియందు మృగములు సంహ
డును. ౨. ఆఖేట్యంతే మృగా అత్రేతి ఆఖేటః. ఖట త్రానే. దీని
మృగములు వెఱపింపబడును. ౩. మృగాణా మన్వేషణం మృ
మృగ అన్వేషణే. మృగములను వెదకుట. ౪. వేటపేరు.

* దక్షిణారు ద్లుబ్ధయోగా ద్దక్షిణేర్తా కురజ్జకః,

దక్షిణే దక్షిణభాగే ఈర్త్యం వ్రణమస్య దక్షిణేర్తా. న. శి.
దిక్కున గాయము తగిలినది. ౧ వేటకానిచేత కుడిదిక్కున గా
చేయబడిన మృగముపేరు.

* చోరై కాగారిక స్తేన దస్య తస్కర మోషకాః.

ప్రతిరోధి పరాన్కున్ది పాటచ్చర మలిముచాః,

చోరయతీతి చోరః. చుర స్తేయే. దొంగిలించువాడు. పా.
చౌర్యం శీలమస్యేతి చోరః. దొంగిలించుట స్వభావముగాఁ గల
౧. ఏక మసంబాధం గృహం ప్రయోజన మస్యేతి ఐకాగారికః.

జననమృద్ధములేనియిల్లు ప్రయోజనముగాఁ గలవాఁడు. ౨. స్తేన, స్తేన చౌర్యే. ముచ్చిలించువాఁడు. ౩. దన్య త్యుపక్షిణోతి దన్యః. ఉ. పు. దను ఉపక్షయే. ఒకానొకప్పుడు చెడిపోవు ర. తన్ చోరకర్త కరోతీతి తస్కరః. డు కృళ్ కరణే. దొం జేయువాఁడు. ౪. ముష్టాతీతి మోషకః. ముష స్తేయే. మువాఁడు. ౫. ప్రతిరుణద్ధీతి ప్రతిరోధీ. న. పు. రుధిర్ ఆవరించువాఁడు. ౬. పరా నాన్కండయతీతి పరాన్కందీ. న. పు. గతికోషణయోః. పరుల శోషింపఁజేయువాఁడు. ౭. పాట యో చరతీతి పాటచ్చరః. చర గతిభక్షణయోః. పీడించుచువాఁడు. పటచ్చర మపి గృహ్లాతీతి పాటచ్చరః. చినిగినకో పీడిసోనువాఁడు. ౮. మలినం యథా తథా న్నోచతి గచ్ఛతీతి ముచు గత్యాం. మలినముగాఁ జరించువాఁడు. ౧౦. దొంగపేళ్లు.

రికా నైన్య చౌర్యే చ స్తేయమ్-

చౌర్య కర్త చౌరికా, చౌర్యం చ. చోరునియొక్క కర్తము రిక, చౌర్యమును, స్తేనస్య కర్త స్తేన్యం, స్తేయంచ. స్తేనుఁ దొంగ. వానియొక్క కర్త. ౪ దొంగతనముపేళ్లు.

లోప్తం తు తద్ధనమ్. ౨౪

అస్యత ఇతి లోప్తం. లుప్తౌ ఛేదనే. అపహరింపఁబడునది. గించినసాముపేరు.

న మ్రావకరణం బద్ధనే మృగపక్షిణామ్,

తంస్యత ఇతి వితంసః. తసి భూష అలంకారే. చక్కఁజేయఁ పా. వీతంసః. మృగములను పక్షులను బట్టుటకు సాధనమైన మొదలయినవానిపేరు.

భః కూటయన్త్రం స్యాత్-

కన్త్యంతే మృగాదయోనేనే త్యున్తాభః. మంథ విలోడనే. లు దీనిచేతఁ బీడింపఁబడును. కూటేన కృతం యంత్రం కూట కపటమునఁ జేయఁబడినయంత్రము. బోనుపేళ్లు. గాల మని

మృగబంధనే అవగుర తే వాగురా. గురీ ఉద్యమనే. మృ
మం దుర్యోగించునది. ౧. మృగా బధ్యంతే అనయేతి మృ
ఈ. సీ. బంధ బంధనే. మృగములు దీనిచేత బంధింపబడును.
ములఁబట్టు వలపేళ్లు.

* శుల్బం వటారకః స్త్రీతు రజ్జు స్త్రిమ వటీ గుణః,

శోచంత్యనేన మృగాదయ ఇతి శుల్బం. శుచ శోకే
దులు దీనిచేత దుఃఖించును. పా. శుల్బం. ౧. వట్యతే వేప్యత
రకః. నట వేప్తనే. చుట్టఁబడునది. పా. వరాటకః. ౨. నృజ్యత
ఉ. సీ. నృజ విసర్గే నృజింపబడునది. ౩. వట్యతే వేప్యత ఇతి వటీ
నే. త్రి. చుట్టఁబడునది. ౪. గుణ్యతే అధ్యస్యతే బంధనాయేతి గు
అభ్యాసే. బంధనముకొఱ కభ్యసింపబడునది. ౫. త్రాసుపేళ్లు.

* ఉద్ధాటనం ఘటియంత్రం సలిలోద్వాహనం వ్రహ్మ.

ఉద్ధాట్యతే జల మనేనే త్యుద్ధాటనం. ఘట సంఘాతే.
సీళ్లు కూర్చబడును. ౧. ఘటిభిః కృతం యంత్రం ఘటియంత్ర
వలచేతఁజేయఁబడినయంత్రము. ౨ సూతినుండి నీ లైలైహ
(ఏతము) మొదలయినదానిపేళ్లు.

* వుంసి వేమూ వాయుదణ్డాః-

వయంత్యనేనేతి వేమూ. న. వు. ప. న. వేళ్ తంతు
దీనిచేత నేయుదురు. వయనం వాయుః. వాయస్య దండ్ వా
పా. వాపదండః. వాయుమనఁగా నేయుట. నేయునట్టిపలక వా
ము. కోకలు నేయుతాఁకుడుపలక పేళ్లు.

* సూత్రాణి నరి తంత్రవః,

సీన్యం త్యేభి రితి సూత్రాణి. పివ తంతుసంతానే, వీన్యత
దురు. ౧. తన్యతే వస్త్ర మేభిరితి తంత్రవః. ఉ. వు. తను విస్త్ర
చేత వస్త్రము విస్తరింపబడును. ౨. నూలిపేళ్లు.

* వాణి రూప్యతిః స్త్రియా తుల్యే-

వయనం వాణిః. పూతిశ్చ. ఇ. సీ. వేళ్ తంతుసంతానే
ట. ౨ నేయుటపేళ్లు.

* వు సం లేప్యాదికర్షణి,

పుస్తకే ఆద్రీయత ఇతి పుస్తం. పుస్త బుస్త ఆదరానాదర
 చేయవానిచేత నాదరింపబడునది. ఆది శబ్దముచేత మృత్తికా
 లచే జేయబడినవియును జెప్పబడును. “మృదా వా దారు
 వస్త్రేణ వ్యథ చర్మణా, లోహరత్నేః కృతం వాపి పుస్త
 కయతే” అని. లెప్పువుపని మొదలైనదానిపేరు. సాలెవాడు
 యుపని పేరని కొందఱు.

సౌలికా పుత్రికా స్యా ద్వస్త్రదస్తాదిభిః కృతా,
 సాంచాలదేశే భవా సాంచాలికా. సాంచాలదేశమందు బుట్టి
 త్రిమా పుత్రీ పుత్రికా. పుత్రికవలె నుండునది. (అధి. జతుత్ర
 రేతు జాతుషం త్రావుషం త్రిషు). ౨ వస్త్రదంతకాష్ఠాదుల
 ముబడినబొమ్మలపేళ్లు.

పేటకః-

పేటకీతి పిటకః, పేటకశ్చ. పిట సంఘాతే. కూడుకొనియుండు
 కము, పేటకమును. ౨ పెట్టెపేళ్లు.

పేటా మజ్జిమాసా-

పేటతి వస్తుభిరితి పేటా. పిట సంఘాతే. వస్తువులతోఁ గూడు
 యుండునది. ౧. మజ్జన్తి వస్తూ న్యత్రేతి మజ్జిమాసా. టు మజ్జో
 దీనియందు వస్తువు లణగియుండును. ౨. మందనముపేళ్లు. ఈ
 రాయములని కొందఱు.

అథ విహజ్జికా.

౨౯

రయప్తిః-

విహజనదృశత్వాత్ విహజ్జికా. పక్షివలె నంతటఁ బోవునది.
 జ్జిమా. భారవహనార్థం యప్తిః భారయప్తిః. ఇ. నీ. భారము
 టకొఱకై నబద్ద. కావడిబద్దపేళ్లు.

తదాలమ్బి శిక్యం కాచః-

కొనీతి భారం వోధు మితి శిక్యం. శక్తో శక్తా. భారమును
 టకు సమర్థమైనది. కచ్యతే బధ్యత ఇతి కాచః. కచ బంధనే.
 నది. కావడిబద్దయందు వ్రేలు ఉట్టిపేళ్లు. (కావడిమట్టు).

అథ సాదుకా,

పాదూ రుపానత్ స్త్రీ-

పద్యస్తే అనయేతి పాదూః. ఉ. సీ. పద్మ గతౌ. దీనిచే
పోవుదురు. ౧. పాదూ రేన పాదుకా, పాదువే పాదుక. ౨.
హ్యతే పాదయో రితి ఉపానత్. హ. సీ. ఇహ బంధనే. పా
యందుఁ గట్టఁబడునది. ౩ చెప్పలవేళ్లు.

* సై వానుపదీనా వదాయతా.

అనుపదం బద్ధా అనుపదీనా. కాలికి కొద్దిగాఁ గట్టఁబడు
వదాయతా=కాలికి చాలనిచెప్పుపేరు.

* సద్ధీ వర్ధీ) వరత్రా స్యాత్-

సహ్యతే అనయేతి సద్ధీ. ఈ. సీ. ఇహ బంధనే. దీనిచే
బడును. ౧. వర్ధతే దీర్ఘభవతీతి వర్ధీ. ఈ. సీ. వృధు వృద్ధాః బి
సాగివచ్చునది. ౨. వ్రియతే అనయేతి వరత్రా. వృశ వర
చేత చుట్టఁబడును. ౩ వారుపేళ్లు.

* అశ్వాదే స్తాడసీ కశా,

కశత్యశ్వాదీనితి కశా. కశ గతిశాతనయోః. గుట్టములు
లైనవానిని బీడించునది. ౧. గుట్టములు మొదలయినవాని
చబుకు పేరు.

* చాడ్డాలికా తు కడ్డోలవీణా చడ్డాలవల్లకీ.

చండాల స్వేయం చాండాలికా. చండాలసంబంధమైనది. ౧.
తే అభిరక్త్యతే చండాలేనేతి కండ్డోలా. కండ్డోలా చ సా వీణా
డోలవీణా. కడి భేదాభిరక్తయోః. చండాలులచేత రక్షింపబడి
వీణ. పా. కటోలవీణా. ౨. చండాలస్య వల్లకీ చండాలవల్లకీ
లునివీణ. ౩ మాలవానివీణవేళ్లు.

* నారాచీ స్యా దేషణికా-

నారం నరసమూహ మచ్ఛతీతి నారాచీ. ఈ. సీ. అంచ గత
నయోః. జనసమూహమును బొందునది. ౧. ఇష్యతే వ్యవహరి
వీషణికా. ఇషు ఇచ్ఛాయాం. బేరులచే నిచ్చయింపఁబడునది. ౨.
నుపేళ్లు.

* శాణస్తు నికమః కమః,

స్వతి స్వర్ణం తనూకరోతీతి శాణః, శో తనూకరణే. బంగారు
మునది. ౧. నికమ్యతే స్వర్ణ మత్రేతి నికమః, కమశ్చ. కమ
మాం. బంగారు దీనియందు పీడింపఁ బడును. ఓరగల్లుపేళ్లు. సాన.
శ్చనః పత్త్రవరశుః-

పృశ్యతే అనేన సువర్ణాదిక మితి పృశ్యనః, ఓ వ్రశ్చాచ్ఛేదనే.
శ్చనః, దీనిచేత స్వర్ణము నఱకఁబడును. పత్త్రమివ పరశుః పత్త్ర
డి. పు. ఆకువలె నుండు నాయుధము. చీర్ణముపేళ్లు. ఆకుతాయి.
ఏషికా తూలికా నమే. 3౨

ఈషతే దదాతి చిత్తస్థావ మితి ఈషికా. ఈష దానే. చిత్త
కొప్పిదమిచ్చునది. తూలయుతే వర్ణాదికం పూరయతీతి తూలికా.
పూరణే. నన్నెల నించునది. చిత్తరువు వ్రాయుకణికపేళ్లు.
జిహ్వావర్తనీ మూషా-

తైజసం హేమాదిక మావర్త్యతే రుప్రీక్రియతేస్యామితి తైజ
సనీ. ఈ. నీ. వృతు వర్తనే. దీనియందు బంగారుమొదలైనవి కరఁ
బడును. మూయతే బధ్యతే స్వర్ణాదిక మత్రేతి మూషా. మూష్
నీ. దీనియందు బంగారు మొదలైనవి మూసిపెట్టఁబడును. ౨.
రుమొదలైనవి కరఁగుక్రోవిపేళ్లు. మూన.

భస్త్రా చర్మప్రసేవికా,

భస్యతే దీప్యతే అనయా అగ్ని రితి భస్త్రా. భసభర్తనదీ
దీనిచేత నగ్ని ప్రజ్వలింపఁ జేయఁబడును. ప్రసేవతే అగ్నిమితి
కా. చర్మరూపా ప్రసేవికా చర్మప్రసేవికా. మేవృ నేచనే. అగ్ని
కాశమగునట్లు చేయునది గనుక ప్రసేవిక. చర్మరూప మైన ప్రసే
ర్మప్రసేవిక. కొలిమితిత్తిపేళ్లు.

ఘోటనీ వైధనికా-

ఘోటనీతే రత్నాదిక మనయే త్యాఘోటనీ. ఈ. నీ. స్ఫుటిక్
నీ. ౧. విధ్యతే అనయేతి వైధనికా. వ్యధ తాడనే. దీనిచేత రత్న
మొదలయినవి భేదింపఁబడును. పా. లాఘోటనీ. ౨. రత్నాదు
కొలులువేయుపిడిసానపేళ్లు.

కృపాణీ కర్తరీ నమే.

33

కల్పతే ఛేదనాయేతి కృపాణీ. ఈ. నీ. కృపా సామర్థ్యే
చుటకొఱకు నమర్థమైనది. ౧. కృత్యతే ఛిద్యతేనయేతి క
నీ. కృతీచ్ఛేదనే. దీనిచేత ఛేదింపబడును. ౨. క తైరపేళ్లు.

* వృక్షాదనో వృక్షభేదీ-

వృక్షోఽద్యతేననేనీతి వృక్షాదనః. అద భక్షణే. వృక్ష
చేతః బీజింపబడును. ౧. వృక్షం భినత్తితి వృక్షభేదీ. న. వ
విదారణే. వృక్షమును జీలుచునది. ౨. మ్రాకులు నఱకు
కత్తి, ఉలి, బాడిన మొదలై నవానిపేళ్లు.

* టంక్కుః పాషాణదారణః,

టమితి శబ్దం కారయతీతి టంకః. కై శబ్దే. టం అనుశ
బలుకునది. ౧. పాషాణం దారయతీతి పాషాణదారణః. దృవి
తాతిని వ్రక్కలించునది. ౨ తాయి నఱకునట్టి ఉలిపేళ్లు.

* క్రకచోఽస్త్రీ కరవత్త్రమ్-

క్ర ఇతి శబ్దం కచతీతి క్రకచః. అ. వ్న. కచ బంధనే. క
శబ్దమును రచించునది. ౧. కరే వత్త్రమివ వర్తత ఇతి కరవత్త్ర
నాకువలె నుండునది, ౨ రంపముపేళ్లు.

* ఆరా చర్మప్రభేదినీ.

ఆ ఇయర్తి చర్మేత్వారా. ఋ గతౌ ప్రావణే చ. చర్మ
బొందునది. ౧. చర్మ భినత్తితి చర్మభేది (కా) నీ. ఈ. నీ. చర్మ
భేదించునది. ౨. ఆరెపేళ్లు.

* సూర్తి స్థూణాయగిప్రతిమా-

సుష్టు శోభన మూర్వతి అమంగళత్వా దితి సూర్తిః. శ
ఉర్వీ హింసాయాల. అమంగళమాటవలన శుభమును జెటుచును.
శూర్తిః. తివ్రతి చిరకాలమితి స్థూణా. స్థా గతినివృత్తే. చాల
ముండునది. అయోమయీ ప్రతిమా అయగిప్రతిమా. ఇమ
జేసిన ప్రతిమ. 3 ఇనువప్రతిమపేళ్లు.

* శీల్పం కర్త కళాదికమ్,

శీల్యతేఅభ్యన్యత ఇతి శీల్పం. శీల ఉపధారణే. ఉపధారణమభ్య
అభ్యసంపబడునది. వాత్సన్యాయునుడు నెప్పిన నృత్తగీతాదికమ్

వాక్యక్రియలును, ఆలింగనచుంబనాదిచతుష్ట (౬౪) స్వ్యాభ్యంతులును కళ లనఁబడును. అట్టికళలును, ఆదిశబ్దముచేత స్వర్ణకాక్రియలును శిల్ప మనఁబడును.

ప్రతిమానం ప్రతిబిम्బం ప్రతిమా ప్రతియాతనా ప్రతిచ్ఛాయా. ౩గి ప్రతికృతి రర్చా పుంసి ప్రతినిధి:-

ప్రతిమీయత ఇతి ప్రతిమానం, ప్రతిమా చ. మాజ్ మానే. అనీ దీటుగా నిర్మింపఁబడినది. ౧, ౨. ప్రతినిధిరూపం బింబం ప్రతిబి. ప్రతియైవబింబము. ౩. ప్రతియత్యత ఇతి ప్రతియాతనా. యతీ ప్రతి. ప్రతిగాః జేయఁబడునది. ౪. ప్రతిరూపా చ్ఛాయా ప్రతిచ్ఛాయా. మన ఛాయ. ౫. ప్రతిక్రియత ఇతి ప్రతికృతిః. ఇ. నీ. దు కృజ్ కర ప్రతిగాః జేయఁబడునది. ౬. అర్చ్యత ఇత్యర్చా. అర్చ పూజా. అర్చింపఁబడునది. ౩. ప్రతినిధీయత ఇతి ప్రతినిధిః. ఇ. పు. దు ధారణపోషణయోః. ప్రతిగాః బెట్టఁబడునది. ౮. విష్వాదిమూర్తు సదృశము (సవతు) గా శిలాదులచేతఁ జేసినప్రతిమపేళ్లు.

ఉప మోపమానం స్యాత్,

ఉపమీయతేనేనేతి వా, ఉపమితిర్వా ఉపమా, ఉపమానం ఉపపూర్వో మాజ్ఞాన ఇతి ధాతుస్సాదృశ్యే. ఇతరవస్తువు దేని పోల్చఁబడునో అది యుపమా. ఏదిపోల్చుటయో యది యుపమా. ఈ ౨ ను సరిపోల్చఁబడునస్తువులకును, సరిపోల్చుటకును పేళ్లు.

వాచ్యలిక్తా స్సమ స్తుల్య సదృశ సదృశ సదృశ్. ౩౬

సాధారణ సమానశ్చ-

సమ్యతేస్తూయత ఇతి సమః. మనుష్టమ శబ్దే. కొనియాడఁబడు ౧. తులయా నమ్మిత స్తుల్యః. తూనికచేతఁ గొలఁదివెట్టఁబడునది. ౨. సమితి దృశ్యతే సదృశః. సదృశః. సదృశ్. దృశిర్ ప్రేక్షణే. సమాని చూడఁబడునది. ౩, ౪. సదృశ్ శబ్దము శకారాంతము. సదృశశబ్ద స్త్రీలింగమైనపుడు 'సదృశీ' అని యుండును. సమానమాధారణం మనుష్యేతి సాధారణః. ౬. సదృశం మాన మన్యేతి సమానః. సమాన గొలఁతగలది. సాధారణశబ్దము స్త్రీలింగమైనప్పుడు "ఆగ్నిధ్రువాదా దా వా వక్తవ్యః" అని అజ్ఞ ప్రత్యయము వికల్పమున

విధించినాడు గనుక ఆజ్ఞాత్వము వచ్చినప్పుడు జీవును, రామండు టావును వచ్చి, 'సాధారణీ, సాధారణా' అని రెండుకలగును. 2. సమానమైనవస్తువు పేర్లు.

* స్వ రు త్తరపదే త్వమీ,
నిభ సంకాశ నీకాశ ప్రతీకా శోపమాదయః.

నితరాం భాతీతి నిభః. భా దీప్తా. మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్నది. సమ్యక్కాశత ఇతి సంకాశః. కాశ్య దీప్తా. లెస్సగాఁబ్రకాశించుచున్నది. 1. నియతంకాశత ఇతి నీకాశః. కాశ్య దీప్తా. నియతముగాఁబ్రకాశించునది. 3. ప్రతీకాశత ఇతి ప్రతీకాశః. కాశ్య దీప్తా. ప్రతిగాఁబ్రకాశించునది. ౪. ఉపమీయత ఇత్యుపమా. ౫. మాజ్ మాజీ మింపఁబడునది. ఆదిశబ్దముచేత కల్పభూతరూపశబ్దములు జెప్పబడును. పితృకల్పః, పితృభూతః, పితృరూపః, అని సమానముందు గలవని మునకు నుత్తరపదములయ్యును సదృశవస్తువులపేర్లగును. ఇవి వ్యతిరేకము గలవోను. ఇందు కుదాహరణములు—చంద్రనిభః సంకాశా. పద్మనీకాశం. సూర్యప్రతీకాశః, విష్ణూపమా అని సమానశబ్దములు ఉత్తరపదములు కానప్పుడు సదృశవాచకములు. నితరాం లై తే ఉత్తరపదము లై నప్పుడే సదృశవాచకము అని భేదము.

* కర్తృణ్య తు విధా భృత్యా భృతయో భర్త వేతనమ్,
భరణ్యం భరణం మూల్యం నిర్వేశః పణ ఇత్యపి.

కర్తృణా సంపద్యత ఇతి కర్తృణ్య. పనిచేతఁ గలుగునది. ౧. నియతే కర్తృ అనయేతి విధా. డు ధాన్ భారణపోషణయో. దీనిని విధింపఁబడును. ౨. భియతే అనయా భృత్యా. 3. భృతి. ౪. నీ. భర్త. ౫. న. న. ౬. భరణ్యం. ౭. భరణం చ. 8. దీనిచేత మోక్షమొందలై నవి భరింపఁబడును. ఏయతే అనేనేతి వేతనం. ఏ గతిప్రసాదకాంత్యససఖాదనేషు. దీనిచేత పొందఁబడును. ౯. మూలేనామ మూల్యం. మూలద్రవ్యముచేత తేబడునది. ౧౦. నిర్వేశ్యతేభ్యుక్త నిర్వేశః. విశ ప్రవేశనే. భుజింపఁబడునది. ౧౧. పణ్యతే వ్యవహారయతే అనేనేతి పణః. పణ వ్యవహారే స్తుతౌ చ. దీనిచేత వ్యవహారము జరుగును. ౧౨ కూలిపేర్లు.

హాలిప్రియా హాలా పరిస్రు ద్వరుణాత్తజా,
నోత్తమా ప్రసన్నేరా కాదమ్బర్యః పరిస్రుతా.
చిరా కళ్య మద్యే చాపి.

3F

మఘు రాం త్యేనామితి సురా. రా ఆదానే. లెస్సగా దీనిం బుచ్చు
ను. ౧. హాలినః ప్రియా హాలిప్రియా. బలభద్రునికిః బ్రియమైనది.
మఘు తే లజ్జా అనయేతి హాలా. ఓహాక్ త్యాగే. దీనిచేత సిగ్గు విడు
ను. 3. పరితః ప్రవంత్యనయేతి పరిస్రుత్. త.సీ. పరిస్రుతా చ. దీని
బట్టలు దిరుగుదురు. ౪, ౫. వరుణ స్యాత్తజా వరుణాత్తజా. వరుణు
మిరు. ౬. గంధో నోత్తమా గంధోత్తమా. పరిమళముచేత ను
మైనది. ౭. ప్రసీదతి ప్రసన్నా. షద్వి విశరణాదా. తేటయైయుం
. ౮. యంతి భ్రామ్యంత్యనయేతి ఇరా. ఇణ్ గతౌ. దీనిచేతఁ దిరు
గు. ౯. గోమంతపర్వతే కదంబకోటరే జాతత్వాత్ కాదంబరీ. ఈ
గోమంతపర్వతమందు కడపచెట్టుతోట్టలోఁ బుట్టినది. ౧౦. మాద్యం
యేతి మదిరా, మద్యం చ. మదీ హస్తే. దీనిచేత మదింతురు గాన
ము, మద్యమును. కశంత్య నేనేతి కశ్యం. కశ గతౌ. దీనిచేత తిరు
గు. ౧౩ కల్లుపేళ్లు.

అవదంశ స్తు భక్షణమ్,

అవదంశ్యత ఇ త్యవదంశః. దంశ దశనే. కొఱకఁబడునది. పా.
శః. భక్షణం=మద్యపానము నేయునప్పుడు సంజగొను మాం
ముదలై నదానిపేరు. భోజనమందు సంజగొను నూరగాయ మొద
యును.

శుణ్డా పానం మదస్థానమ్-

శునంత్యేనాం పానార్థమితి శుండా. శున గతౌ. పానమునేయుట
కు దీనిఁగూర్చిపోవుదురు. ౧. పిబంత్యస్త్రిన్నితి పానం. పా పానే.
కుందు కల్లు ద్రాగుదురు. మదస్య స్థానం మదస్థానం. మదమునకు
వట్టినది. కల్లుపాక పేళ్లు.

మధువారా మధుక్రమాః.

౪౦

మధునో మద్యపానస్య వారాః మధువారాః. ౧. మధునః
మధుక్రమాః. మద్యపానముయొక్క వరుసలు. ౨. పలుమాలు

మద్యపానముచేయు క్రమముపేర్లు.

* మధ్యాసనో మాధవకో మధు-

మధునా మధువుష్పేణ కృతః ఆసనో మధ్యాసనః. ౧. శృ. ౨. ఇష్టపువ్వుచేతః జేయఁబడినకల్లు. మధు ప్రకృతిగాఁ గలది. ౩ ఇష్టపువ్వులకల్లు. మధు. ౪. న. ఇష్టపువ్వు ప్రకృతిగాఁ గలది. ౩ ఇష్టపువ్వులకల్లు.

* మార్ద్యక మద్యయో,

మృద్వీకావికారో మార్ద్యకం. ద్రాక్షవండ్లవికారము. ౧. ద్రాక్షవండ్లచేతః జేసినమద్యము. కొందఱు మాధ్యికమనుపాతము రించి, మధ్యాసనశబ్దము మొదలు ర ను ఇష్టపూవులచేతః జేసినమద్యము పేర్చేయందురు.

* మైరేయ మానవః శీధుః-

మిరాయాం దేశే భవం మైరేయం. మిర యనుదేశమున ట్టినది. ౧. ఆరూపతే ఇత్సుభ్య ఇతి ఆసన. ఘో ఆభిషవే. చై లనఁ బిడువఁబడునది. ౨. శేర తే అనేనేతి శీధుః. ౩. పు. శీశ్ స్వప్న చేత నిద్రపోవుదురు. ౩ ప్ర త్యేకమద్యవిశేషముల పేర్లు. వానిలో ఆరే బెల్లము, కడుగునీళ్లు మొదలైనవానిచేతః జేయఁబడినది. మైరేయ పక్షముకానిచెఱకురసముతోఁ జేసినది ఆసనము. పక్ష మైనచే మునఁ జేసినది శీధువు. 'శీధు రిత్సుర సైః పక్షై రవక్షై రాసనో భా మైరేయంధాతకీపుష్పగుడధాన్యాంబుసంయుతమ్' అని మాధవుడు.

* మేదకో జగలః సమా.

మేద్యతీతి మేదకః. ఇతి మిదా స్నేహనే. జిడ్డుగలిగియుండునది. శం గళ త్యస్తాత్ సురేతి జగలః. గళ సంక్షరణే మిక్కిలి దీనివలన మద్య కాటును. మద్యము చేయుటకు నానాద్రవ్యములు గూర్చినముద్దపేర్లు.

* సంధానం స్యా దభిషవః-

మద్యస్య సంధా సంధానం. మధాఙ్ ధారణపోషణయో మద్యముయొక్క కూర్పుట. మద్యస్యాభిషవణ మభిషవః. ఘో ఆభిషవే. మద్యమును పిడుచుట. ౨ కల్లునేయుటపేర్లు.

* కిణ్వం పుంసి తు నగ్నహూః,

కణ ని మత్రా అనేనేతి కిణ్వం. కణ శబ్దే. దీనిచేత మత్తులై

స్థము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

మొదలు. ౧. నన్న హూయంతే అనేనేతి నన్నహూః. డి. పించి దినమొలతో నున్నవారై దీనిచేతఁ బిలువఁబడుదురు. “క్లిష్టం చ నన్నహూః” అని యమరమాల. ౨. మద్యముఁ జేయు పేళ్లు. నానాద్రవ్యకృతసురాబీజము.

కారోత్తమ స్సురామణ్డః-

కారేణ క్రియయా ఉత్తమః కారోత్తమః. మాదకక్రియచేత మైనది. ౧. సురాయా మండః సురామండః. సురయొక్క కేట. ల్లు కేటపేళ్లు.

అపానం పానగోష్ఠికా.

౪౨

అపిబన్త్యస్తిన్ని త్యాపానం. దీనియందు మద్యపానము నేయు ౧. గావో వాచ స్త్విష్టం త్యస్థాస్థా మితి గోష్ఠికా. పానస్య గోష్ఠికా ష్ఠికా. మాటలు దీనియందు గలిగినయుండును గనుక గోష్ఠిక. పా యుచోటు గనుక పానగోష్ఠిక. ౨. అనేకులు కూడి మద్యపాన యుచోటుపేళ్లు.

చక్షోఽస్త్రీ పానపాత్రం సరకోఽప్యనుతర్షణమ్,

చషంతి పిబంతి సురా మత్రేతి చషకః. అ. ప్ష. చష భక్షణే. యందు పానము నేయుదురు. ౧. పానస్య పాత్రం పానపాత్రం. పా యుపాత్రము. ౨. సరతి మద్య మత్రేతి సరకః. సృ గతౌ. దీని మద్యము పొందియుండును. అపిశబ్దముచేత సరకశబ్దమును, సరక నపుంసకములయందు వర్తించును. ౩. అను తృప్త్యన్త్యనేనేతి తర్షణం. ఇ తృషా పిపాసాయాం. దీనిచేతఁ బానము చేయ నిచ్చుదురు. ౪. మద్యముఁ ద్రాగునట్టి పాత్రము పేళ్లు. “సరక” “అనుతర్షణములు మద్యము వడ్డించుటకు పేళ్లని కొందఱు.

హస్తోఽక్షదేవీ కితవోఽక్షధూర్తో ద్యూతకృత్సమాః. ౪౩

ధూర్వతి హినస్తి కుటుంబాదికమితి ధూర్తః. ధుర్వీ హింసా కుటుంబాదికమును జెటుచువాఁడు. పా. ద్యూతవిషయే ధృతి నామస్యేతి ధూర్తః. ౧. అక్షైర్దీప్యతీ త్యక్షదేవీ. న. పు. పాచికల గ్రీడించువాఁడు. ౨. కిం తవాస్తీతి వదతీతి కితవః. ఆడవచ్చినవా ఁడేది గలదని యడుగువాఁడు. ౩. అక్షేషు ధూర్తః అక్షధూర్తః.

పాచికలయందుఘోర్ముడు. ౪. మ్యాతం కరోతీతి ద్యూతకృత్. ౫. కృత్ కరణే. ద్యూతమును జేయువాడు. ౬. జూదమాడువాని.

* స్యుర్లగ్నకాః ప్రతిభువః-

లగ స్తీతి లగ్నకాః. లగే సంగే. జూదమందు తగులు. ౧. అధమర్ల స్యప్రతినిధయోభవ స్తీతి ప్రతిభువః. ఉ. పు. భూనతా. అప్పుతీసుకొన్నవానికి ప్రతిగా నుండువారు. ౨. పూటవడువా.

* సభికా ద్యూతకారకాః,

సభా ఏషా మ స్తీతి సభికాః. సభ గలవారు. ౧. ద్యూతకారకం తీతి ద్యూతకారకాః. డు కృత్ కరణే. ౨. జూదమాడించువా. జూద మాడించువారిపేళ్లు.

* ద్యూతోఽస్త్రియా మక్షవతీ కై తవం పణ ఇత్యపి.

దేవసం ద్యూతః. అ. ప్న. దిపు క్రీడాదా. క్రీడించుట. ము. ౧ అక్షా స్సంత్వస్యా ఇతి అక్షవతీ. ఈ. సీ. పాచికలు గల కితవస్య కర్త కై తవం. జూదరియొక్క కర్త కై తవము. ౩. పణ వస్త్రాయత ఇతి పణః. పణ వ్యవహారే స్తుతౌ చ. వ్యవహారింప. ౪. జూదము చేళ్లు.

* పణోఽక్షేషు గ్లహః-

గృహ్యత ఇతి గ్లహః. గ్రహ ఉపాదానే. పుచ్చుకొనుట. ౧. అక్షేషు=జూదమందలి, పణః=పందెముపేరు.

* అక్షాన్తు దేవకాః పాశకా శ్చ తే,

అశ్నువం త్యేభి రి త్యక్షాః. అశూ వ్యాప్తా. వీనిచేత వారు. ౧. దీవ్యం త్యేభిరితి దేవకాః. దిపు క్రీడాదా. వీనిచేత వారు. పా. దేవనాః. ౨. పశ్యంతే బద్ధ్యంతే ఏభి రితి పాశకాః. పదనే. వీనిచేత కట్టబడుదురు. ౩ పాచికలపేళ్లు.

* పరిణాయ స్తు శారీణాం సమన్తా న్నయనేఽస్త్రియామ్.

పరితః సయనం పరిణాయః. ణీష్ ప్రావణే. సారెల సుకు పుట పరిణాయము. ౧ సారెల సంకట నడుపుట పేరు.

* అష్టాపదం శారిఫలమ్.

ప్రతిపక్షి అష్టాపదా న్యత్రే త్యష్టాపదం. ప్న. ప్రతిపక్షి.

మిదేసియిండ్లు (గడులు) గలది. ౧. శారీణాం ఫలం శారిఫలం.
 రే లుండు పలక. ౨. నెత్త (జూద) మాడుపలక పేర్లు.

ప్రాణిద్యూతం సమాహ్వయః,

ప్రాణినాం ద్యూతం ప్రాణిద్యూతం. ప్రాణులయొక్క ద్యూతము.
 మాహూయంతే స్పర్థయా జనా అత్రేతి సమాహ్వయః. హేవ్వి
 యామాం శబ్దే చ. స్పర్థచేత జనులు దీనియందు పిలువబడు
 ౩. కోడిపందెము మొదలయినదానిపేర్లు.

౨ భూరిప్రయోగత్వా దేకస్మి న్యేత్ర యాగికాః. ౪౬
 ధర్మార్థా దన్యతో వృత్తా పూహ్య లిజ్జాన్తరేపి తే,

టీక. అత్ర=ఈశూద్ర వర్గయందు, యే=ఏ, యాగికాః=యాగిక
 మాళాకార మార్దంగిక వైణవిక కర్తృకర నియోజ్య చౌ రాక్ష
 దిశబ్దములు, భూరిప్రయోగత్వాత్=ప్రయోగ బాహుళ్యము గల
 వలన, ఏకస్మిన్ = ఒకపుంలింగముందే, ఉక్తాః=ఉప్పు బడిసవో,
 బద్ధములు, తాధర్మ్యాత్ = ఆయాక్రియాయోగమువలన, అన్య
 త్=స్వాదులయందు వర్తించునప్పుడు, లింగాంతరేపి=స్త్రీ
 పుంసకలింగములయందు, ఉహ్యః=ఉహింపఁదగినది. మా
 గీ స్త్రీ, మాయాకారం కులం ఇత్యాదులు. అయాగికములై
 చకములైన కరణ మాలిక కుంభ కారాదిశబ్దములును శూద్రాది
 లవలె పుంలింగ స్త్రీలింగములయందును వర్తించునని ఫలితార్థము.

శూద్రవర్గము సమాప్తము.

త్యమరసింహకృతౌ నామలిక్ష్మానుశాసనే,
 హమ్యాదికాణ్డో ద్వితీయ సాన్లజ ఏవ సమర్థితః.

అమరసింహకృతౌ=అమరసింహునికృతియగు, నామలింగానుశా
 మలింగానుశాసనమను నీకోశమందు, ఇతి=ఇట్లు, అయమ్=ఈ,
 యః = రెండవదియైన, భూమ్యాదికాణ్డః=భూమిమొదలగువానివర్గ
 ండ (సమూహ) ము, సాన్లజ ఏవ=నమగ్రముగానే, సమర్థితః=
 బడినది.

ద్వి తీ య కా ం డ ము.

శ్రీ రస్తు.

నామలింగానుశాసన మనుశ్రీ మదమరసింహవిరచితం టైప

అ మ ర కో శ ము

సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

శ్రు తీ య కాం డ ము.

విశేష్యనిఘ్నవర్గము.

అవ. — ఏవం కాణ్డాద్యయేన త త్తల్లోక ప్రతినియతార్థాని
 న్యనుశిష్య, సంప్రతి సాధారణం కాణ్డాన్తర మారభమాణ,
 వత్ప్రవృత్తిసిద్ధయే వత్ప్రమాణవర్గా తేషాం పూర్వకాణ్డా
 స్సంబంధం చ దర్శయతి విశేష్యనిఘ్నై. రిత్యాదినా—ఇట్లు
 డములచేత నాయాలోకములయందలి ప్రసిద్ధములైన నామముల
 యిప్పుడు వాని కన్నిటికి సాధారణ మైనముటియొక కాండమును
 భించువాడై చదువుకొనువారలకు సుఖముగాఁ దెలియుటకొరకు
 డమునందుఁ జెప్పఁగలవర్గములను, ఈవర్గములకుఁ బూర్వకా
 యందలివర్గములతోఁ గలసంబంధమును 'విశేష్యనిఘ్నై' అ
 మొదలగువానిచేఁ జక్కఁగాఁ జెప్పుచున్నాఁడు—

- విశేష్యనిఘ్నై స్సంక్షేప్తై రాన్తార్థై రవ్యయై రపి,
 లిజ్జాదినంగ్రహై ర్వర్గా సామాన్యే వర్గసంశ్రయాః.

సామాన్యే = పూర్వకాండలకు సాధారణ మైనయొక్క
 కాండమునందు, విశేష్యనిఘ్నైః = విశేష్యాధీనము లైనసుకృతి
 త్ప్రభృతిశబ్దములచేతను, సంక్షేప్తైః = వరస్పరవిరుద్ధము లైనవర్గ
 ణవరస్పర ప్రభృతిశబ్దములచేతను, నాన్తార్థైః = అనేకార్థములైన
 దిశబ్దములచేతను, అవ్యయైరపి = అవ్యయము , లైన ఆజ్ఞాదులచే

గ్రహైః = 'స్త్రియూమీదూద్విరామైకాచ' అనునది మొదలైన
 గ్రహములచేతను, ఆదిశబ్దముచేత, లంకా, శేఫాలికా, టీకా,
 మొదలైననామసంగ్రహములచేతను, వర్గాః = (చెప్పబడు) వి
 ష్ణుదివర్గములు, వర్గసంశ్రయః = పూర్వకాండోక్తవర్గములనే
 యించినవి. ఎట్లనగా—సుకృతి ప్రభృతిశబ్దములు స్వర్గాదివి
 లాలచేతను, కర్మాదులు తద్వ్యాపారములాలచేతను, నాకా
 ద్యావకములాలచేతను, ఆజాదులు తదవధ్యవధిమద్భావాదిద్యో
 లాలచేతను, స్త్రియూమీదూదిత్యాదులు తల్లింగప్రతిపాదక
 లాలచేతను, సీకాండము సామాన్యకాండ మనబడును. టీకాస
 యః—వర్గసంశ్రయః ఇత్యత్ర అర్థాంతరం. వర్గసంశ్రయః, వర్గా
 కాంతరవర్గాణాం సంశ్రయః ఆశ్రయభూతాః. తథాహి—నా
 కాంతాదయో బహునో వర్గాః. అవ్యయవర్గే చ నానార్థవ
 త్తేన ద్వా వర్గా. లింగాదిసంగ్రహే చ స్త్రీలింగాదివర్గా ఇతి.
 ప్రథమద్వితీయవర్గయోః అనాంతరవర్గసంశ్రయత్వాభావేఽపి.
 త్రేతన వ్యవచేశా భవంతీతి న్యాయేన తథా త్వవ్యవచేశ ఉపపన్న
 యః. 'వర్గసంశ్రయః' అనుచోట తమలో ననాంతరవర్గలుగలవి
 తర్థాంతరము. ఎట్లనిన—నానార్థవర్గయందు కాంతాదివర్గలును,
 వర్గయందు అవ్యయవర్గావ్యయనానార్థవర్గలును, లింగాదిసం
 గ్రహయందు స్త్రీలింగవర్గాదులు నని తెలియఁదగినది. మొదటి
 వర్గయందు సవాంతరవర్గములు లేకున్నను 'బాహుశ్రేతన వ్యవ
 చవంతి' యనున్వాయముచేతఁ జెప్పినాఁడు.
 3. స. అత్రేద మనుసంధేయం. ఇహ సామాన్యకాండే శ్రూయ
 మః లుప్తమవశ్యేతి ద్వివిధా శ్శబ్దః ప్రతిపాదయిష్యంతే అత్ర
 దనంతరం ఆదా ముబంతా ఏవవక్తవ్యాః. తే చ పర్యాయరూ
 పాశ్చేతి ద్విప్రకారాః. కాణ్డద్వయేపర్యాయనిరూపణప్రస్తావా
 త్తేభ్యః సాక్ పర్యాయా ఏవ వక్తవ్యాః. తత్రాపి విశేష్యనిఘ్న
 వసంగ్రహక క్రోడీకృతత్వాత్ విశేష్యనిఘ్నవదానా మతథా
 యః సా జ్ఞిరూపణం. తదనంతరం విప్రకీర్ణార్థపర్యాయజాతస్య
 తతః శ్రూయమాణమబంతత్వసాధర్యం నానార్థశబ్దా

నా మతథాభూతేభ్యః అవ్యయేభ్యః ప్రాజ్ఞిరూపణం. తతః
నాం. తత స్సర్వశేషత్వా ల్లింగసంగ్రహస్యేతి వర్గనిర్దేశక్రమః

అవ. — అస్థిన్యరే లిజ్జజ్ఞానోపాయ మాహ. — “ప్రాయ
భేదేన” యను పూర్వవిధిచే నిచట లింగ మెఱుంగ వీలు లేదు
నీవర్గమున లింగమును జెలిసికొను నుపాయమును జెప్పుచున్నాడు

* స్త్రీదారాదై వ్య ర్య ద్విశేష్యం యాదృశైః ప్రస్తుతం పదైః
గుణద్రవ్యక్రియాశబ్దైః స్తథా స్యు స్తస్య భేదకాః.

యాదృశైః = ఏలింగము గలవైన, స్త్రీదారాదైవ్యః పదైః
దారకళత్రాది పదములచేత, యద్విశేష్యం = ఏవిశేష్యమైన
ప్రస్తుతం = ఉపక్రమింపఁబడెనో, తస్య = ఆవిశేష్యమునకు, భేదకాః
ణములైన, గుణద్రవ్యక్రియాశబ్దైః = గుణవాచక ద్రవ్యవాచక క్రి
కళబ్దములు, తథా స్యుః = ఆవిశేష్యలింగము గలవే యగును. ఆ
శేష్య మేలింగముగలదై ప్రక్రమింపఁబడునో, గుణద్రవ్యక్రియా
లైననుకృత్యాదివిశేషణములును, ఆలింగము గలవే యగు నవి
ము. “ప్రవీణా స్త్రీ, ప్రవీణా దారాః, ప్రవీణం కళత్రం” అని గు
ములకును, “ధనినీ స్త్రీ, ధనినీ తారాః, ధని కళత్రం” అని ద్రవ్య
విశేషణములకును, “క్షేమంకరా స్త్రీ, క్షేమంకరా దారాః, క్షే
కళత్రం” అని క్రియావాచకవిశేషణములకును నుదాహరణము

టీ. స. అత్ర ప్రథమోద్దిష్టానాం విశేష్యనిఘ్నశబ్దానా
రూపం దర్శయత్ తేషా మాత్సర్గికం లింగమనుశాస్తి స్త్రీదా
రితి శ్లోకేన — ఇహ స్త్రీశబ్దేన యోషా నదీ బలాకాదయస్సభ్యే
లింగశబ్దావివక్షితాః. పుంలింగేన దారశబ్దేన వృక్షప్లతాదయ
పుంలింగశబ్దాః. ఆద్యశబ్దేనచ కళత్రచ్ఛత్రాదయోనపుంసకలిం
చాయమర్థః - యాదృశైః = యాదృశ్రూపలింగవచనవిధక్రియై
దారాదైవ్యః పదైః - స్త్రీదారకళత్రాదిభి స్సుబంతశబ్దైః, యద్వి

ర్తృత్వకరణత్వాద్యర్థవిశేషసంఖ్యావచ్ఛిన్నం అర్థస్వరూపం
దికం ప్రస్తుత ముపస్థాపితం తస్య తాదృశపదోపస్థాపితస్య తథా
శేష్యరూపార్థస్య భేదకాః గుణద్రవ్యక్రియాయోగోపాధిలక్ష్య
రేణ అవచ్ఛేదకా శబ్దాః. తథా స్యుః విశేష్యవాచక స్త్రీదారా

సాధికరూపవిశేషభాజో భవంతి. ఇహ గుణద్రవ్యక్రియాశ్చ
తేన బాలిసంజ్ఞావ్యతిరిక్తా శ్చబ్దా వివక్షితాః. తేన లభావవిశిష్ట
నిగదనిర్గుణకాణముకాదిశబ్దాశ్చ లిజ్జత్రయేఽవ్యుదాహర్యాః.
“స్త్రీ దారాద్య” మితి ప్రథమాంతం పఠంతి. తత్ర స్త్రీదా
నిగదావం యాదృశైః పదైః ప్రస్తుతమితి వ్యాఖ్యేయమ్.

మం కరోఽరిష్టతాతి శ్చివతాతి శ్చివంకరః,
క్షేమం కరోతీతి క్షేమంకరః. డుకృత్ కరణే. క్షేమమును జేయు
రిష్టం హింసన మశుభం, రిష. హింసాయాం. రిష్టం న భవతీత్య
భం, తత్కరోతీ త్యరిష్టతాతిః. రిష్ట మనఁగా నశుభము, అది
మరిష్టము-శుభము, దానిఁ జేయువాఁడు. ౨. శివంకరోతీతి శివ
కంకరశ్చ. డుకృత్ కరణే. శుభమును జేయువాఁడు. ౩, ౪. శుభ
యువాని పేళ్లు. (ఈయర్థశ్లోకము ప్రక్షిప్తమని కొందఱు.)

పుత్రీ పుణ్యవాన్ధవ్యః -
మృత మస్యాస్తీతి సుకృతీ. నాంతః. సుకృతము గలవాఁడు.
మస్యాస్తీతి పుణ్యవాన్. త. పుణ్యము గలవాఁడు. ౨. ధనం
లభో ధన్యః. ధన మనఁగాఁ బుణ్యము. దానిఁ బొందినవాఁ
పుణ్యముగలవాని పేళ్లు.

మహేచ్ఛస్తు మహాశయః. 3
మహతీ ఇచ్ఛా యస్య మహేచ్ఛః. ఘనమైనయిచ్ఛగలవాఁడు.
నాశయో మనోయస్య స మహాశయః. ఘనమైన మనస్సుగల
౨. గొప్పమనస్సుగలవాని పేళ్లు.

హృదయాళు స్పృహృదయః -
వ్రకృష్టం హృదయ మస్య హృదయాళుః. శ్రేష్ఠమైన హృద
గలవాఁడు. ౧. శోభనం హృదయమస్య హృదయాళుః. మంచి
ము గలవాఁడు. ౨. మంచిమనస్సుగలవాని పేళ్లు.

మహాత్సాహో మహోద్యమః,
మహా సుత్సాహో యస్య మహాత్సాహః. ఎక్కువవేడుక గల
౧. మహా సుద్యమోయస్య మహోద్యమః. ఘన మైనయుద్యో
వాఁడు. ౨. ఉద్యోగము గలవాని పేళ్లు.

* ప్రవీణే నిపుణాభిజ్ఞ విజ్ఞ నిష్ణాత శిక్షితాః.
వైజ్ఞానికః కృతముఖః కృతీ కుశల ఇత్యపి,

ప్రకృష్టా వీణా యస్యేతి ప్రవీణః. ప్రకృష్టమైన వీణ
ప్రవీణుడు. రూఢిలక్షణచేత నేర్పరియందు వర్తించును. ప్రకృ
అస్యేతి యోగవశాత్ ప్రవీణశబ్దోయద్యపి వీణావాదకే వర్తి
తి తథాపి రూఢి ర్యోగ మపహరతీతి న్యాయా దుద్గాతృశబ్ద
ఛందోగే మహర్షిజి వర్తతే సతు యస్మి కస్మింశ్చ దుచై
తథా బుద్ధివై శద్యసా ధర్మాత్ ప్రవీణశబ్దోఽపి నిపుణవర్త
నుశిష్టః. తదుక్తం—“నిరూఢలక్షణాః కాశ్చిత్ సామర్థ్యా
త్, క్రియంతేఽద్యతనైః కాశ్చిత్ కాశ్చిన్నై నత్వశక్తితత్త్వ
రాంపు.తి శుభకర్త కరోతీతి నిపుణః. పుణ శుభకర్త. ని.
శుభకర్తమును జేయువాడు. ౨. అభివర్ణ్యతో వస్తుతత్త్వం
భిజ్ఞః. జ్ఞా అనబోధనే. అంతటవస్తుతత్త్వము నెఱుఁగువాడు.
వీణా బానాతీతి విజ్ఞః. అధికముగా నెఱిగినవాడు. ౪. నిత
తో నిష్ణాతః, స్థా శౌచే. ఏప్రయోజనమందును మిక్కిలి ప్రవే
వాడు. ౫. శిక్షాఽన్య సంజాతేతి శిక్షితః. శిక్ష గలవాడు. ౬
నం శిల్పం, తేన చరతీతి వైజ్ఞానికః. నేర్పుచేత నంచరించువా
విజ్ఞానికః. ౭. కృత మభ్యస్తం ముఖ ముపాయోఽనేన కృతము
భ్యసింపఁబడిన యుపాయముగలవాడు. ౮. ప్రశస్తం కృతం కృ
స్యాస్తీతి కృతీ. నాంతః. మంచికృత్యము గలవాడు. ౯. కుశ
కుశలః, లా ఆదానే. తనబుద్ధిసూక్ష్మతకు కుశాగ్రమును వ
గ్రహించువాడు. ౧౦ నేర్పరిపేళ్లు.

* పూజ్యః ప్రతీక్ష్యః.

పూజతుం యోగ్యః పూజ్యః. పూజింపఁదగినవాడు. ౧
హయజ్ఞాదిషు సన్నిధానార్థం ప్రతీక్షీతు మర్హతీతి ప్రతీక్ష్యః
దర్శనే. వివాహయజ్ఞాదులయందు సన్నిధానముకొఱకు నమ
దగినవాడు. “భక్తిః ప్రతీక్ష్యేషు కులోచితా తే” ఇతి భా
పంచమసర్గే. ౨. (గురువు మొదలయిన) పూజ్యులపేళ్లు.

* సాంశయిక స్పృశయాపన్నమానసః.

సంశయాపన్న స్సాంశయికః. సంశయాపన్నం బొందినవాడు. సంశయాపన్నం "సంశయాపన్నం" సంశయాపన్నం మానసం సంశయాపన్నమానసః. సంశయాపన్నం బొందినమనస్సుగలవాడు. సంశయాపన్నమానసః. సంశయాపన్నః. అనునూత్రమందు శబ్దము సంశయింపబడిన స్థానాద్విదినస్తువులయం దేవర్తించును. సంశయించుపురుషునియందు వర్తించ దని న్యానకారుడు జెప్పి యుక సాంశయికశబ్దము స్థానాద్విదినస్తుపరమని కొందఱు అందురు. సంశయాపన్నమానసః అనుశబ్దమును సంశయాపన్నం మానసం విషయ ఇతి సంశయాపన్నమానసః. అని వస్తుపరముగానే అందురు. 'అనభ్యాసదశాయాం తస్య సాంశయికత్వాత్' అని నాచార్యుడు. కొందఱు "దృష్టం సాంశయికైః క్రమాంక" అనునది మొదలైన ప్రయోగములవలన "సంశయాపన్న" అని స్వరసముగా పురుషవరమై తోచుచున్నది గనుక సంశయి పురుషునియందే వర్తించు ననియు జెప్పదురు.

శబ్దయో దక్షిణార్హ స్తత్ర దక్షిణ్య ఇత్యపి,
మాగాదా ఋత్విగాదీనాం ఆనతిద్వారా కర్తృసాధుశ్చాన్తం తే
మమానం గోహిరణ్యాదికం దక్షిణా; తాం అర్హతీతి దక్షిణేయః,
దక్షిణ్యశ్చ. దక్షిణః బుచ్చుకొన నర్హుడు గనుక దక్షిణే
దక్షిణార్హుడు, దక్షిణ్యుడు. పా. దక్షిణ్యుడు. ౧, ౨, ౩.
యోగ్యమైనవానిపేళ్లు.

ర్వదాన్య స్థూలలక్ష దానశౌణ్డా బహుప్రదే. ౬
దాన్యతే స్తూయత ఇతి వదాన్యః. వద వ్యక్తాయాం వాచి. కొని
కువాడు. అర్థిభ్యః మదీయ మిదం ధనం పర్యాప్తం దీయతా
తి వదాన్యః. యాచకులకొఱకు నాధనము సంపూర్ణముగా ని
చ్చువాడు. ౧. అర్థిభ్యో దాతుం స్థూలం బహుళం లక్షయతీతి
క్ష. లక్ష దర్శనాంకనయోః. పా. స్థూలలక్ష్యః. అర్థుల కిచ్చుకొ
డవదార్థమును వెదకువాడు. ౨. దానే శౌండ స్సక్త ఇతి దాన
దానమం దానక్తుడై నవాడు. ౩. బహుప్రదదాతీతి బహుప్రదః.
దానే. మొండుగా నిచ్చువాడు. ౪ మిగుల నిచ్చువానిపేళ్లు.

* జైవాత్మక స్వస్య దాయుష్మాన్-

జీవతి చిరకాల మితి జైవాత్మకః. జీవ ప్రాణధారణే. ము బ్రతుకువాడు. ౧. అధిక మాయు రస్యాస్తీ త్యాయుష్మాన్ అధికమైన ఆయుస్సు గలవాడు. ౨ దీర్ఘాయుష్షంతునిపేళ్లు.

* అంతర్వాణి స్తు శాస్త్రవిత్

అంత రంతశ్శరీరే శాస్త్రరూపా వాణీ యస్యేతి అంత శరీరములో శాస్త్రరూపమైన సరస్వతి గలవాడు. అంత ప్రసరన్తీ వాణీ యస్యే త్యంతర్వాణిః. సభయందు వ్యాపించి గలవాడు. ౧. శాస్త్రం వేత్తీతి శాస్త్రవిత్. ౨. విద జ్ఞానే. నెఱిగినవాడు. ౩. శాస్త్రము నెఱిగినవానిపేళ్లు.

* పరీక్షకః కారణికః-

పరీక్ష తే అవధారయతి ప్రమాణై రథమితి పరీక్షకః. నే. ప్రమాణములచేత సర్థమును నిర్ణయించువాడు. తత్త్వ కారణానివేత్తీతి కారణికః. యాథార్థ్యనిర్ణయమందుఁ గారణము నెఱిగినవాడు. కారణేన పరీక్షాదిహేతునా వ్యవహరతీతి కారణికః. కారణములచేత వ్యవహరించువాడు. ౨. దానాదులయందు పరీక్ష చేయువానిపేళ్లు.

* వరద స్తు సమర్థకః.

వరం వాంఛితం పశుపుత్రాదికం దదాతీతి వరదః. దు వరదః. కోరఁబడిన పశుపుత్రాదుల నిచ్చువాడు. ౧. సమ్యగర్థమయత్యభీష్టదానేనేతి సమర్థకః. ఋధు వృద్ధా. అభీష్టము నిచ్చి జేయువాడు. ౨. అడిగినవస్తువుల నిచ్చు దేవతాదులపేళ్లు.

* హర్షమాణో వికుర్వాణః ప్రమనా హృష్టమానసః,

హృష్యతి తాచ్ఛీల్యేనేతి హర్షమాణః. హృష తుష్టే. మంచున్వభావము గలవాడు. ౧. వికురుతే సుఖావేశా దితి వికుర్వాణః. దు కృత్ కరణే. సుఖావేశముచే వికారమును బొందువాడు. ప్రకృష్టం మనో యస్య ప్రమనాః. స. మంచిమనస్సుగలవాడు. ౨. ప్రకృష్టం మానసం యస్య హృష్టమానసః. సంతోషించుమనస్సు గలవాడు. ౩. సంతోషముతోఁగూడినమనస్సు గలవానిపేళ్లు.

మువర్గము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

నా విమనా అన్తర్నా స్సౌత్ -

మగిభతం మనో యస్యేతి దుర్తనాః. స. దుగిభతమైన మనస్సు
మ. ౧. విరుద్ధం మనో యస్యేతి విమనాః. స. విరుద్ధమైన మన
వాడు. ౨. చింతావశా దంతర్లీనం మనో యస్యే త్యంతర్తనాః.
తచేత బాహ్యవ్యాపారము లేక లోపల నణగినమనస్సు గలవాడు
కేదపడిన మనస్సు గలవానిపేళ్లు.

ఉత్క ఉన్తనాః.

౮

ఉద్గతం మనో యస్య సః ఉత్కః, ఉన్తనాశ్చ. స. ప్రియవస్తువు
ఎత్తినమనస్సు గలవాడు. ౧. ౨. ప్రియమైనవస్తు వెప్పుడు గలు
యను త్వర గలిగినవానిపేళ్లు.

క్షేణే సర శోదారా-

దక్షతే పరకార్యం శీఘ్రం కరోతీతి దక్షిణః. దక్ష వృద్ధా
క్షేచ. పరప్రయోజనము శీఘ్రముగా జేయువాడు. ౧. సరతి
మనుసరితీతి సరళః. సృ గతౌ. పరహృదయము ననుసరించు
స. ౨. ఉదియర్తి పరకార్యం కర్తు మేతీ త్యుదారః. ఋ గతౌ.
ర్యమును జేయుకొఱకు బోవువాడు. ౩. కుటిలముగాక చక్కనై
ముగల వానిపేళ్లు.

సుకలో దాతృభోక్తరి,

శోభనా కలా త్యాగభోగయో రస్యేతి సుకలః. త్యాగభోగము
ందు మంచివిద్య గలవాడు. ౧. త్యాగభోగములు గలవానిపేరు.

తత్పరే ప్రసి తానక్తా-

తస్యాభిమతవస్తునః పరః అధీనస్తత్పరః. అభిమతవస్తువున కధీన
వాడు. ౧. ప్రసి నో త్యభిమతవస్తుని చిత్తమితి ప్రసితః. పి. శ్ బంధ
అభిమతవస్తువునందు మనస్సు నిలుపువాడు. ౨. ఇష్టవస్తుని ఆన
యన క్తః. వజ్రానంగే. ఇష్టవస్తువునందుఁ దగిలినవాడు. ౩. ఒకపదా
యనుఁ దగిలినమనస్సు గలవానిపేళ్లు.

ఇష్టార్థోద్యుక్త ఉత్సుకః.

౯

ఉత్సుఉద్యోగాతిశయః అస్యాస్తీ త్యుత్సుకః. ఇష్టమైనప్రయో
మందు ఉద్యోగాతిశయము గలవాడు. టీ. స. తదు కం భోజరాజే

న—“ఉది త్యుద్యోగ మాచప్తే స్విత్యాధిక్యమభీప్సితే, త దప్తా
మత్వస్తే కనిస్యా దుత్సుకో మత” ఇతి. ఉచ్చబ్ధ ఉద్యోగార్థః,
అతిశయార్థః, కశబ్ధ స్సుఖవచనః. ఉత్సుక ముద్యోగేనాతిశయిత్వే,
మన్యేతి ఉత్సుకః. ఉద్యోగముచేత నతిశయించిన సుఖము గలవా
౧. ఇష్ట మైనప్రయోజనమం దుద్యోగము గలవానిపేరు.

* ప్రతీతే ప్రథిత భ్యాత విత్త విజ్ఞాత విశ్రుతాః,

ప్రతీయతే జ్ఞాయతే సర్వై రితి ప్రతీతః, ఇన్ గతౌ. సర్వే
ర్థా జ్ఞానార్థాః. అందఱిచేత నెఱుంగఁబడువాఁడు. ౧. ప్రథత ఇతి ప్ర
ప్రథ ప్రఖ్యానే. ప్రసిద్ధుఁడు. ౨. భ్యాయత ఇతి భ్యాతః. భ్యా
నే. అందఱిచేతఁ గొనియాడఁబడువాఁడు. ౩. విద్యతే జ్ఞాయత
తః. విద జ్ఞానే. ఎఱుంగఁబడువాఁడు. ౪. విశేషేణ జ్ఞాయత ఇ
తః. జ్ఞా అవబోధనే. విశేషముగా నెఱుంగఁబడువాఁడు. ౫. విశ్ర
శ్రూయత ఇతి విశ్రుతః. శ్రు శ్రవణే. విశేషముగా వినఁబడువా
ధనాదులచేతఁ బ్రసిద్ధుఁడైనవానిపేళ్లు.

* గుణైః సతీతే తు కృతలక్షణాహతలక్షణౌ.

కృత మభ్యస్తం లక్షణం నామ యన్యేతి కృతలక్షణం. “ల
నామచిహ్నయోః” అని. లక్షణ మనఁగా పేరు. అందఱికిని అభ్యస్త
పేరుగలవాఁడు. ఆహతం గుణిత మసకృదుచ్చరితం లక్షణం యన్య
హతలక్షణం. పలుమాఱు లుచ్చరింపఁబడు పేరు గలవాఁడు. పా.
తం నిహితం జనముఖే స్థాపితం లక్షణం గుణజాత మన్యేత్యాహితం
జనముఖమం దుంచఁబడిన గుణనమూహము గలవాఁడు. “ఇత్యు
శప్రభవో నృపాణాంకకుల్లః స్థ ఇత్యాహితలక్షణోఽభూ” డితి రఘు
వష్ట సగ్రే. ౨. త్యాగశౌర్యాది గుణములచేఁ బ్రసిద్ధుఁ డైనవాని

* ఇభ్య ఆధ్యో ధనీ-

ఇభ మర్హతీతి ఇభ్యః ఏనుఁగు నెక్క నర్హుఁడు. ౧. ఆ నము
ధ్యాయంత్యేన మిత్యాధ్యః. ధైర్య చింతాయాం. అంతటనితనిదలచే
౨. ధన మస్యాస్తీతి ధనీ. నాంతః. ధనముగలవాఁడు. ౩. ధనికుని

* స్వామీ త్వీశ్వరః పతి రీశితా,

అధిభూ ర్నాయకో నేతా ప్రభుః పరివృథోఽధిపః.

వే మైశ్వర్య మస్యా స్తీతి స్వామీ. నాంతః. సాము గలవాడు. స్తీ తాచ్ఛిల్వేనే తీశ్వరః. ఈశ ఐశ్వర్యే. స్వభావైశ్వర్యము గల స్త్రీలింగమందు ఈశ్వరా. ఈశ్వరీశబ్దము 'అహ వ్యాప్తా' మపురూఢ నిష్పన్నము. ౨. పాతి స్వానుజీవిన మితి పతిః. పా తనయాశ్రితుని రక్షించువాడు. స్త్రీలింగమందు రుచిశబ్దము నపుంసకమందు వారిశబ్దమునలెను రూపము. ౩. ఈష్ట ఇ తీశి యి. ఐశ్వర్యము గలవాడు. ౪. అధ్యుపరి భవతీతి త్వధిభూః. సత్తాయాం. సేవకులకు మీఁదై యుండువాడు. ౫. నయతి క్తే సేవకా నితినాయకః, నేతా చ. ఋ. ణీశ్ ప్రాపణే. నే నియోగించువాడు. ౬. ౭. ప్రభవతి సమర్థో భవతీతి ప్రభుః. సత్తాయాం. సమర్థుఁ డగువాడు. ౮. పరిబృంహతి వర్ధత ఇతి భూ బృహి వృద్ధా. వృద్ధిఁ బొందువాడు. పా. పరిబృధః. భిపాతీతి అధిపః. పా రక్షణే. ఆధిక్యమున రక్షించువాడు. ౧౦. నిపేథు.

అధికర్థి సమృద్ధ సాన్యత్ -

అధికా ఋద్ధి ర్యన్యత్సాధికర్థిః. అధికమైనసంపద గలవాడు. ౧. ఋద్ధి ర్యన్యతి సమృద్ధః. మంచి సంపద గలవాడు. పా. సమృ ౨. అధికమైనసంపద గలవానిపేళ్లు.

కుటుంబవ్యాపుతస్తు యః,

దభ్యాగారిక స్తస్తి న్నుపాధిశ్చ పుమా నయమ్. ౧౨

అగారం భ క్తి రన్యత్యాగారికః, అభి అధికః ఆగారికః అభ్యాగా అధికముగా గృహమునే భజించువాడు. ౧. ఉపదధాతి కుటుంబ పాధి. డు ధాణ్ ధారణపోషణయోః. కుటుంబమును బోషిం చు. నియతపుంలింగము. ౨. కుటుంబపోషణమునం దాసక్తుఁ డనిపేళ్లు.

రాజ్యహాపోషతో య సింహసంహననో హి సః,

శ్రీహవయవసాందర్యనహితో యః పురుషః సః సింహసంహ న్ముచ్యతే. సింహసంహననశబ్దము ప్రత్యవయవమును చక్కనై న ము గలవానిపేరు. సింహస్య సంహనన మివ సంహననం పపు ర్య

నేత్యి సింహనంహననః. సింహముయొక్క శరీరమువలె శేష్ము
ము గలవాఁడు. ౧.

* నిర్ధార్యః కార్యకర్తా య స్సంపన్న స్సత్వసంపదా.

సత్వసి దుగిభాదికారణే వికారరహితం మన స్స త్వం. త
యా మనోవృత్త్యా సంపన్న స్సంయు క్త ఏవ యః కార్యం కరోతి
ర్య ఇత్యుచ్యతే. స త్వ మనఁగా నావత్సంపదలయం దొక్కటి
డెసిద్ధై ర్యము. అట్టిద్ధై ర్యసంపదతోఁ గూడుకొని యెవఁడు క
జేయునో వాఁడు నిర్ధారుఁడనబడును. నిర్ధార్యతే జనేభ్యః పు
పనిశ్యతే ఆధిక్యేనేతి నిర్ధార్యః. ధృ ధారణే, ఆధిక్యముచేత బ
నేర్చునువలయువాఁడు. టీ. స. 'సంపతంత్యత్వసంప' దేతి పా.
త సంగచ్ఛమానః. ౧.

* అవాచి మూకః.

మూయ తే బధ్య తే వాక్ప్రవృత్తి రనేతి మూకః. మూ
ధనే. వాగ్వాప్యపారము వీనికి బద్ధమైయుండును. ౧. మూగవా

* అథ మనోజవనః పితృసంనిభః,

జవతీతి జవం వేగయు క్తం మనో యస్మి స మనో
తీక్షణమైరుబుద్ధి గలవాఁడు. పా. మనోజవాః. మనోజవః. ౧ పితృసం
తండ్రినిఁ బోలువానిపేరు.

* సత్కృత్యా లంకృతాం కన్యాం యో దదాతి స కూకుదః.

యః స్వసంప దనుసారేణ వస్త్రాభరణాలంకృతాం కన్యాం
శీలసంపన్నాయ వరాయ సత్కృత్య దదాతి స కూకుద ఇ త్యు
తన సంపదకొలది వస్త్రభూషణాదులచేత నలంకరింపఁబడినకన్యకు
నకు సత్కరించి యిచ్చువాఁడు కూకుమఁ డనంబడును. కూకుం
దదాతీతి కూకుదః. కన్య నిచ్చువాఁడు. తథాచ స్మృతిః—
రిత్యుచ్యతే కన్యా తద్దాతా కూకుదః స్మృతః" ఇతి. కోకతే
త్పుణ్య మాదత్తే కూకుదః. కుక వృక ఆదానే. అధికపుణ్యమును
రించువాఁడు. ౧.

* లక్ష్మీవాం లక్ష్మణ శ్రీల శ్రీమాన్-

లక్ష్మీ రస్యాస్తేతి లక్ష్మీవా. త. లక్ష్మణశ్చ. శ్రీ రస్యాస్తీతి

శ్చ. త. లక్ష్మీయనినను శ్రీయనినను సంపదయు, ఒప్పదమును.
లవాడు. శ్రియం లా త్యాద త్తే వా శ్రీలః. లా ఆదానే. సంపదను
కొనువాడు. పా. శ్రీలః. ౧-ర. సంపద గలవానిపేళ్లు. ఒప్పదము
డు.

స్నిగ్ధస్తు వత్సలః,

స్నిహ్యతీతి స్నిగ్ధః. స్నిహా ప్రీతౌ. స్నేహము గలవాడు. ౧. వ
స్నేహః సోఽస్యాస్తీతి వత్సలః. వత్స మనగా స్నేహము ; అది
డు వత్సలుడు. ౨. స్నేహముగలవానిపేళ్లు.

స్య ద్దయాళుః కారుణికః కృపాళు స్సురత స్సమాః. ౧గి
దయతే తాచ్ఛీల్యే నేతి దయాళుః. దేజ్ రక్షణే. రక్షించుస్వ
గు గలవాడు. ౧. కారుణ్యముస్యాస్తీతి కారుణికః. కరుణగలవాడు.
కృపాం లాతీతి కృపాళుః. లా ఆదానే. కృపను స్వీకరించువాడు. ౩.
సురత ఇతి సురతః. రము క్రీడాయాం. లెన్నగా. గ్రీడించువాడు. పా.
త. సూర్య ఇవ తపతి ప్రసిద్ధ్యా ప్రకాశత ఇతి సూరతః. తప సంతా
పాప్యనివలె బ్రసిద్ధిచేత నొప్పువాడు. ర. దయగలవానిపేళ్లు.

స్వకన్తోఽపావృతః నై వ్విరీ స్వచ్ఛన్దో నిరవగ్రహః,
స్వం ఆత్మా తంత్రం ప్రధానం యస్య స్వతంత్రః. తానేప్రధానము
లవాడు. ౧. అవగతం ఆవృత మ్మావరణం యస్యే త్యపావృతః. అడ్డు
లేనివాడు. ౨. స్వేన ఈరితుం శీల మస్యేతి నై వ్విరీ ఈర గతౌ. నాం
మయిచ్చకొలది దిరుగువాడు. ౩. స్వకీయ ఏవ చ్ఛందోఽభిప్రా
మస్యేతి స్వచ్ఛందః. స్వకీయమైనయభిప్రాయము గలవాడు. ర. ని
ంతః. అవగ్రహాదితి నిరవగ్రహః. అడ్డుబాటువలన బాటినవాడు.
తంత్రునిపేళ్లు.

పతన్త్రః పరాధీనః పరవా న్నాథవా సపి. ౧౬

పతీనో నిఘ్న ఆయత్తోఽస్వచ్ఛన్దో గృహ్యకోఽవ్యసా,
పరః స్వస్థాదన్య తంత్రం ప్రధాన మస్యేతి పరతంత్రః. పరుడు ప్ర
థమగా గలవాడు. ౧. పరస్తి న్నాధీనః గుణభూతః పరాధీనః. పరు
డు అధీనుడు. ౨. పరోనియామకోఽస్యాస్తీతి పరవా. త. పరుఁ
డు ముందుగా గలవాడు. ౩. నాథోఽస్యాస్తీతి నాథవా. ఏలిక

గలవాడు. ర. అనిగతః ఇహఃస్వామి అనే నేత్యధీనః. పాండవబడి
 గలవాడు. గి. నిహస్యతే ప్రతికూల మాచరః వీడ్యతే ప్రభుశ్చ
 హన హింసాగతోఽః. ప్రతికూలకార్యము చేసినప్పుడు ప్రభువుచే
 పబడువాడు. ఓ. ఆయుత్యతే నియుజ్యతే స్వామి నేత్యాయత్య
 ప్రయత్నే. ప్రభువుచేత నియోగింపబడువాడు. న్వచ్చందో నభ
 న్వచ్చందః. న్వతంత్రుడు గానివాడు. ౮. గృహ్యతే స్వీక్రియ
 పారేషు స్వామి నేతి గృహ్యకః. గ్రహ ఉపదానే. స్వామిచేత కా
 యందు గ్రహింపబడువాడు. “గుణగృహ్య వచనే వివశ్చితః”
 రవి. ౯. పరాధీనునిపేళ్లు.

* ఖలపూ సాన్యి ద్బహుకరః-

ఖలం వునాతి ఖలస్థధాన్యం నిశ్చేషం గృహ్యతీతి ఖలపూ
 పూర్ణో పదనే. కల్లమును జక్కజేయువాడు. ౧. బహూనిక
 కరణాదీని కరోతీతి బహుకరః. కల్లమును జక్కజేయుట మొద
 జాలవనులః జేయువాడు. ౨ గల్లమూడుచువానిపేళ్లు.

* దీర్ఘసూత్ర శ్చిరక్రియః.

దీర్ఘం సూత్రం విచారోఽన్యేతి దీర్ఘసూత్రః. దీర్ఘమైన
 గలవాడు. దీర్ఘచిరకాలేన సూత్రయతే క్రమబద్ధాని కర్తాణి
 దీర్ఘసూత్రః. సూత్ర విమోచనే విమోచనం మోచనాభావః
 తి యావత్. పనులను మెల్లగాః జేయువాడు. ౧. చిరం క్రియా
 చిరక్రియః. తడవుగాః గార్యముః జేయువాడు. ౨. విచారి
 గా కార్యమును జేయువానిపేళ్లు.

* జాల్తోఽసమీక్ష్యకారీ స్యాత్ -

అసమీక్ష్య గుణదోషా వవిచ్యుత్య కరోతీ త్యసమీక్ష్య
 నాంతః. దుకృత్ కరణే. గుణదోషములను విచారించక చేయ
 ౨ విచారింపక కార్యమును జేయువానిపేళ్లు.

*

కుఙ్ఠో మన్దః క్రియాను యః

కుంఠతి క్రియాను మందో భవతీతి కుంఠః. కుతి గతి ప్రక
 ఆలనేయ చ. పనులయందు మందుడై యుండువాడు. ౧. కార్యము
 దలను డై నవానిపేరు.

కర్తృమూలంకర్తృణః-

కర్తృణి క్షమః కర్తృక్షమః. కార్యమందు సమర్థుఁడు. ౧. అలం న
భవతి కర్తృణ ఇతి అలంకర్తృణః. కార్యము నేయ సమర్థుఁ డైనవాఁ
ల. అనాయాసమునఁ గార్యమును జేయువానిపేళ్లు.

క్రియావాక్ కర్తృ సూద్యతః. ౧౮

క్రియా స్యాస్తీతి క్రియావాక్. త. క్రియ గలవాఁడు. ౧. కార్య
జేయ సుద్యోగించినవానిపేరు.

న కార్కః కర్తృశీలో యః-

కర్తృ కరణం శీల మన్యేతి కార్కః, కర్తృశీలశ్చ. కార్యము జేయు
స్వభావముగాఁ గలవాఁడు. ౧. ౨. ఫలము గలిగినను లేకున్న
కార్యమును జేయుస్వభావము గలవానిపేళ్లు.

కర్తృశూరస్తు కర్తృతః,

కర్తృణి శూరః కర్తృశూరః. కార్యము జేయుటమందు తెగువగల
డు. ౧. కర్తృణి ఘటత ఇతి-కర్తృతః. కార్యమందు వ్యాపారము గల
డు. ౨. ఫలవర్ధంతము కార్యమును జేయు తెగువ గలవానిపేళ్లు.

కర్తృణ్యభు కర్తృకరః-

కర్తృణి సాధు కర్తృణ్యం వేతనం. తద్భుజ్యితి కర్తృణ్యభుక్. నః
కర్తృణ్యచ్యతే. కర్తృణ్య మనఁగా కూలి. అది పుచ్చుకొని పనిచే
వాఁడు. కర్తృణ్యభుక్కు వాఁడు కర్తృకరుఁ డనంబడును. కర్తృ కరో
త్త్యర్థమితి కర్తృకరః. కూలికొఱకు కార్యముఁజేయువాఁడు. పా. భ
క్. ౧. కూలి దీసికొని పనిచేయువానిపేరు.

కర్తృకారస్తు తత్క్రియః. ౧౯

యో భృతి మృగహీతైవకర్తృకర ఇవ క్రియాఃకరోతి స శిష్య
కాసాదిః కర్తృకార ఇత్యుచ్యతే. తత్క్రియం డనఁగా కూలి లేక
యునట్టిశిష్యుఁడు బంటుమొదలైనవారు. అట్టివాఁడు కర్తృకారుఁ
డను. కర్తృ కరోతీతి కర్తృకారః. డు కృత్ కరణే. కార్యమును
వాఁడు. ౧. కూలి యడుగక పనిచేయువానిపేరు.

అపన్నతో మృతస్నాతః-

అప నికృష్టం స్నాతః అపన్నాతః. నికృష్టమేన స్నానము చేసిన

వాడు. ౧. మృతే మరణే స్నాతో మృతస్నాతః. స్థా శౌచే. నిమిత్తమై స్నానముచేసినవాడు. ౨. బంధుసుహృదాదిమరణనిమిత్త స్నానముచేసినవానిపేళ్లు. పుత్రాదులచేత సంస్కారార్థమై స్నానముచేయించబడినశవమునకు పేళ్లని నుబోధనీకారుడు.

* ఆమిషాశీ తు శౌష్కలః,

ఆమిష మశ్వాతీ త్యామిషాశీ. నాంతః. మాంసమును వాడు. ౧. శుష్కాణాం మాంసఖండానాం నమూహ శౌష్కలః. రసంఘాత ఇత్యర్థః. తల్లా త్యాదత్త ఇతి శౌష్కలః. లా ఆదాశీ డినమాంసనమూహమును గ్రహించువాడు. సా. శష్కులీప త్యాది గుణయోగా న్మాంస మపి శష్కులీ. తా మశ్వాతీతి శౌష్కలః. చక్కిలమువలె కఠినగుణము గలదౌటవలన మాంసము శవ యనబడును. దానిని భక్షించువాడు. ౨. మాంసమును దినువాని.

* బుభుక్షిత స్యాప్యత్ త్సుధితో జిఘత్సు రశనాయితః.

బుభుక్షౌ అన్య సంజాతేతి బుభుక్షితః. త్సు దన్య సంజాతే ధితః. ఆశలి వీనికిః గలిగినది గనుక, బుభుక్షితుడు. త్సుధితుడును. ౧. అత్తు మిచ్చుః జిఘత్సుః. భక్షింప నిచ్చయించువాడు. ౩. అశనాయా సంజాతా అశనాయితః. ఆశలిగొన్నవాడు. ౪. ఆశలిగొన్నవానిపేళ్లు.

* పరాన్నః పరపిణ్డాదః-

పరన్యాన్నం అన్యేతి పరాన్నః. పరునియొక్క యన్నము వాడు. ౧. పరపిండం పరాన్న మత్తీతి పరపిండాదః. అద భక్షణే. న్నమునే భక్షించువాడు. ౨. పరాన్నమునే తినువానిపేళ్లు.

* భక్షకో ఘస్త్రరోద్దరః,

భక్షయ త్యధికమితి భక్షకః. భక్ష అదనే. అధికముగా భక్షి చువాడు. ౧. ఘసతి తాచ్ఛిలేన ఘస్త్రరః అత్తి తాచ్ఛిలేన అస్త్ర రః. ఘన్ అదనే. అద భక్షణే. భక్షించుస్వభావము గలవాడు. ౨. ౩. తిండిపోతుపేళ్లు.

* ఆద్యాయ స్స్యా దౌదరికో విజగీషా వివర్జితే.

విజగీష యనగా నైహికాముష్మికసాధనమైనయద్యోగము లేక, పట్టపోసికొనువానియందు ఆద్యాయ దౌదరిక శబ్దములు వస్తవి.

అవ్యతి ఈషత్ కీడతి అన్యత్రాన కత్వాత్ ఆద్యానః. దివు
ఉద్యోగము లేక కీడించువాడు. ౧. ఉదరే ఆనక్తః ఔద
రమందే ఆనక్తి గలవాడు. ౨.

వాత్సంభరిః కుక్షింభరి స్వోదరపూరకే,
స్వోదర మేవ పూరయతీతి స్వోదరపూరకః. పోష్యవర్గమును విడి
చువు నింపుకొనువాడు స్వోదరపూరకుడు. వానియందు ఆ
కుక్షింభరిశబ్దములు వర్తించును. ఆత్తానం స్వమేవ విభర్తీతి
భరిః స్వకుక్షిమేవ విభర్తీతి కుక్షింభరిః. డుభౌ ధారణపో
తనకడుపుమాత్రము నిండించుకొనువాడు. ౧.

స్వాన్నీనస్తు సర్వాన్నభోజీ-

సర్వాన్నం భక్షయతీతి సర్వాన్నీనః. సర్వాన్నం భుక్తే సర్వా
నాంతః. భుజ పాలనాభ్యవహారయోః. సర్వమైనవారియన్న
భుజించువాడు. ౧. ౨. నియమము వీడి యెల్లతావుల భుజించు
వారు.

గృధ్నస్తు గర్ధనః.

౨౨

గృధోఽభిలాషక స్తృష్ణక్ -

గృధ్యతి కాంతతి తాచ్ఛిలేనీతి గృధ్నః, గర్ధనశ్చ. గృధు అభి
యాం. స్వభావమున కాంక్షించువాడు. ౧. ౨. లుభ్యతి
అతి లుబ్ధః. లుభ గార్హ్యే. ఆశించువాడు. ౩. అభిలషతి తా
నే త్యభిలాషకః. లష కాంతౌ. స్వభావముననే అభిలషించు
వారు. తృప్యతి తాచ్ఛిలేనీతి తృష్ణక్. జ. తృప్ పిపాసాయాం.
నామ అత్రేచ్ఛావిశేషః. స్వభావముననే కోరువాడు. ౪. ఆశ
పేల్లు. మొదటి ౨ పరద్రవ్యమునం దాసగలవానికిని, తక్కిన
యమందైనను తెంపులేని యాశ గలవానికిని పేల్లని కొందఱు.

సమా లోలుప లోలుభౌ,

లోలుప్యతే భృశం ముహ్యతీతి లోలుపః. లుప విమోహనే. మి
మోహపడువాడు. ౧. లోలుభ్యతే భృశం గృధ్యతీతి లోలుభః.
గర్హ్యే. కాంక్షించువాడు. ౨ మిగుల నాశ గలవానిపేల్లు.

వాద స్తూన్యదిష్టు స్సాన్యత్ -

ఉన్నాదేన నహితః సోన్నాదః. ఉన్నాదముతోఁగూడుకొన్న
పా. సూన్నాదః. ఉన్నదః. ౧. ఉన్నాదశీలః ఉన్నదిష్టుః. మదీ హ
యోః. ఉన్నాదస్వభావము గలవాఁడు. ౨. భూతావేశాదులచే
లెఱుంగనివానిపేళ్లు.

•

అవినీత సముద్ధతః.

వినీత శ్చిక్షితో న భవతీ త్యవినీతః. శిక్షింపఁబడనివా
సముద్ధస్య తే నరై వ స్తాడ్యత ఇతి సముద్ధతః. అండఱిచేతఁ గ
వాఁడు. ౨. అడఁకువ లేనివానిపేళ్లు.

• మత్తే శౌ ణ్డోత్కట క్షీ బాః-

మాద్యతి స్త మ త్తః. మదీ హర్ష గ్లేపనయోః. మదించిన
౧. శుండా పానాగారం, సురా వా. తత్ర స్థితః-ఆనక్తో వా
మద్యపానగృహమం దునికి గలవాఁడు గాని మద్యమం దాన క్రిగల
గాని శౌండుఁడు. ౨. ఉద్రిక్తః ఉత్కటః. మదోద్రేకము గల
ఉద్భూతః ప్ర కాశితః కటః శ్రోణిభాగోఽన్యఉత్కటః. మదముచే
కానొకప్పు డొడలెఱుంగక వస్త్రహీనుఁ డౌను గనుక అగపడుచు
ణిభాగము గలవాఁడు. ౩. క్షీ బతి మాద్యత ఇతి క్షీ బః. క్షీ బ్య
మదించినవాఁడు. ౪. మద్యపానాదులచే నొడ లెఱుంగనిపేళ్లు.

•

కాముకే కమి తానుకః,

క్రమః కామయి తాభీకః కమనః కామనోఽభికః.

కామయతే తాచ్ఛిల్యేనేతి కాముకః; కమితా. ఋ. అ
మ్రః, కామయితా. ఋ. అభీకః, కమనః, కామనః, అభికశ్చ. 'అ
కాభీకః కమి' తేతి నిపాతనాత్ కమి తేత్యర్థే త్ర యశ్చబ్దాః కప్రకృ
తా సాధవః. కము కాంతౌ. కామించున్వభావము గలవాఁడు. అ
భికాభీకశబ్దములు ఈయర్థమందు నిపతితములు గనుక నిదియ వ్యక్త
౯. (వేశ్యావతి యుజంగ సాన్యత్ పిద్ధః పల్ల వికో విటః) ఈశబ్దము
కాముకునియందు వ ర్తించును. ౯ కాముకునిపేళ్లు. కోరిక గలవా

• విధేయో వినయగ్రాహీ-

విధాతుం నియోక్తుం యోగ్యో విధేయః. దు ధాశ్ ౯
పోషణయోః. నియోగింపఁదగినవాఁడు. ౧. ఇదం కార్య మిద

గుర్వాద్యుపదేశో వినయః. తం గృహ్లాతీతి వినయగ్రాహీ. నాంతః.
 తిపాదానే. వినయము సంగీకరించువాడు. ౧. వినయము గల
 వస్తువు.

వచనేస్థిత ఆశ్రమః,

వచనే గుర్వాదివచనే తిష్ఠతీతి వచనేస్థితః. స్థాగతినివృత్తౌ. గు
 ర్వాదు చెప్పినమాటలలో నుండువాడు. ౧. గుర్వాదిభి రాదిష్ఠ మ
 శృణోతీత్యాశ్రమః. శ్రు శ్రవణే. గుర్వాదులు చెప్పినమాట విను
 ౨. చెప్పినట్లు చేయువానిపేళ్లు. ౪ ను వినయముగలవానిపేళ్లే
 తీకానవ్యవస్థకారుడు. ఆలాగుననే, “స్యా దాశ్రమో విధేయ
 త్” అని రత్నకోశకారుడును పర్యాయములుగానే చెప్పినాడు.
 ౨. ౨స్థితః సతతస్సహానుజః” అని మాఘుడు.

శక్యః ప్రణేయః-

వశం గత ఇతి వశ్యః. వరమును బొందినవాడు. ౧. ప్రణేతుం
 శక్తుం శక్యః ప్రణేయః. ణీళ్ ప్రావణే. వశమును బొందింప శక్య
 వాడు. ౨. ఔషధాదులచేత వశ్యుడైనవానిపేళ్లు. విధేయశబ్ద
 ములు ౬ ను విధేయునిపేళ్ల నికొందఱు.

నిభృత వినీత ప్రశ్రితా స్సమాః.

౨౫

నితరాం భ్రీయత ఇతి నిభృతః. డు శృణో ధారణపోషణయోః.
 ని పోషింపబడినవాడు. ౧. వినీయతే శిష్యత ఇతి వినీతః. ణీళ్
 డి. శిషింపబడినవాడు. ౨. ప్రకర్షణ శ్రియత ఇతి ప్రశ్రితః. శ్రి
 వాయాం. ప్రకర్షముచేత సాధువులను బొందువాడు. ౩. శిషిం
 పినవానిపేళ్లు.

పృష్టే ధృష్టు ర్వియాతశ్చ-

ధృష్టోతీతి ధృష్టః. ధృష్టుశ్చ. ఇ ధృషా ప్రాగభ్యే. దిట్టమై
 వాడు. పా. ధృష్టక్. జ. ౧. ౨. విశేషేణ ఆభిముఖ్యం యా
 మాతః. యా ప్రావణే. విశేషముగా నెదుటికి బోవువాడు. ౩.
 ము గలవానిపేళ్లు.

ప్రగల్భః ప్రతిభాన్వితే,

ప్రత్యుత్పన్నమతిత్వం ప్రతిభా. తదుక్తం. “బుద్ధిస్తాత్కాలిక్ జ్ఞే

యా మతి రాగామిగోచరా, ప్రజ్ఞా నవనవోన్మేషశాలినీ ప్రతిభా
ఇతి. అప్పుటప్పుటికి క్రొత్తగాఁ బ్రకాశించు ప్రజ్ఞా ప్రతిభ యను
ఆ ప్రతిభతోఁ గూడినవాఁడు ప్రగల్భుఁ డనంబడును. ౨. ప్రకర్షణేన
ప్రగల్భః. గల్భ ధాన్యే. ౯. ప్రకర్షణముచేత దిట్టతనము గలిగిన
౧. ఎప్పుటికప్పుడు క్రొత్తయూహలు దోచు మంచిబుద్ధి గలవాని

* స్యా దధృష్టే తు శాలీనః-

ధృష్టో నభవతీ త్యధృష్టః. దిట్టరికానివాఁడు. ౧. నలబ్ధత్వే
సుస్థాతు మనమర్థతయా శాలా మేన ప్రవేష్టు మ్నా తీతి శాలీ
గలవాఁ డౌటచేత నభలయం దుండ నశక్తుఁడై యిల్లు చేర
నవాఁడు. ౨. దిట్టతనము లేనివానిపేళ్లు.

విలక్షో విస్తయాన్వితే.

కేనచి దనుచితవ్యాపారే రహసి కృతే. తస్మి కథంబి
టీభూతే నతి మయాకృత మిదం ప్రకాశమభూ దితిక రుర్ర నసి వి
భవతి లజ్జా చ జాయతే. తదుభయమవ్యత్ర నిస్తయశబ్దేన లక్ష్మ్యే
కేవిలక్షణభ్యో నర్తతే. తదు క్తమాలంకారికైః. “ఆత్మ నశ్చరితే
జ్ఞాతేనై ర్యర్య జాయతే, అపత్రపా తిమహతీ న విలక్షణి స్మృ
విగతం లక్షం ప్రకృతార్థజ్ఞాన మస్యేతి విలక్షః. లక్ష దర్శనానాం
దర్శనం=జ్ఞానం. ఆశ్చర్యముచేత ప్రకృతార్థజ్ఞానములేనివాఁడు. ౧.
నాన్వితో విస్తయాన్వితః. ఆశ్చర్యముతోఁ గూడుకొన్నవాఁడు. ౨.
ర్యముచేఁ బ్రకృతార్థస్మృతి గలవానిపేళ్లు. వెఱుగుపడినవాఁడు.

* అధీరే కాతరః-

ధీరో న భవతీ త్యధీరః. ధైర్యము లేనివాఁడు. ౧. కా
తీతికాతరః. త్రాప్లవనతరణయోః. ధైర్యము లేకుండుటచేత క్షా
చుకంతదాటువాఁడు. కేన సుఖేననతీర్ణః ప్రాప్తోనభవతీతి వాకా
ఖముచేతఁ బొందనివాఁడు. ౨. వ్యసనాదులచేత వ్యాకులపడినవాఁడు.

* త్రస్నా భీరు భీరుక భీలుకాః,

త్రస్యతి తాచ్ఛి త్యేనేతి త్రస్నుః. భీతి తాచ్ఛి త్యేనేతి భీ
కః. భీలుకశ్చ. త్రస్. ఉద్వేగే. ఇ భీ భయే. వెఱచున్వభాసముగల
త్రస్నువు, భీరువు, భీరుకుఁడు, భీలుకుఁడును. ౪. వెఱచున్వభా

అధీరాదులు ౩ ను వెఱపుగలవానిపేళ్లుని కొందఱు. అందు "అధీరేకాతరత్రస్నూ" అని మూలము.

శంసు రాశంసితరి-

శంసతి తాచ్ఛీత్యేనేతి ఆశంసుః, ఆశంసితా చ. ఋ. శంసు స్తు పూర్వ ఇచ్ఛాయాం. స్వభావమున ప్రాప్తించువాడు. ౨. తన స్తుపును కావలయు నని కోరువానిపేళ్లు.

గ్రహయాళు ర్గ్రహీతరి. ౨౭

గ్రహయతి తాచ్ఛీత్యేనేతి గ్రహయాళుః. గృహ్యతి తాచ్ఛీత్యేనేతి తా. ఋ. పుచ్చుకొనుస్వభావము గలవాడు. ఇచట 'గృహయా' పాఠము. 'గ్రహయాళుః' అను రేఫసహితపాఠము 'భ్రా'ంతిమూలకాసర్వస్వకారుడు. ౧. ౨. పుచ్చుకొనుస్వభావముగలవానిపేళ్లు.

శ్రద్ధాళు శ్రద్ధయా యుక్తే-

శ్రద్ధనతే తాచ్ఛీత్యేన శ్రద్ధాళుః. దు ధాః ధారణపోషణయోః. పుష్టిః. విశ్వసించుస్వభావముగలవాడు. ౧ నమ్మకముగలవానిపేరు.

పతయాళుస్తు పాతుకే,

పతతి తాచ్ఛీత్యేనేతి పతయాళుః, పాతుకశ్చ. పతన్ గతౌ. స్వయమనే పడువాడు. ౧. ౨. పడుస్వభావము గలవానిపేళ్లు.

జ్ఞాశీలోపత్రపిష్ఠః-

లజ్జాశీల మన్యేతి లజ్జాశీలః. లజ్జయే స్వభావముగాగలవాడు. ౧. పతే తాచ్ఛీత్యేనేతి అపత్రపిష్ఠః. త్రపూష్ లజ్జాయాం. స్వభావము పడువాడు. ౨. సిగ్గుపడుస్వభావము గలవానిపేళ్లు.

వందారు రభివాదకే. ౨౮

వందతే తాచ్ఛీత్యేనేతి వందారుః. వది అభివాదనస్తుత్యోః. మ్రోభావము గలవాడు. ౧. అభివాదయత ఇత్యభివాదకః. వద వ్యసించువాచి. మ్రోక్కువాడు. పా. అభివాదకః. ౨. మ్రోక్కుముగలవానిపేళ్లు.

శూరా ధాతుకో హింసః-

శూరతి తాచ్ఛీత్యేనేతి శరారుః. హంతి తాచ్ఛీత్యేనేతి ఘాతుకః. తాచ్ఛీత్యేనేతి హింసః. శూహింసాయాం; హనహింసాగత్యోః.

హిసి హింసాయాం. స్వభావముననే చంపెనువాడు. ౧, ౨. స్వభావము గలవానిపేళ్లు.

* స్వా ద్వర్ధిష్టుస్తు వర్ధనః,
వర్ధతే తాచ్ఛిల్యేనేతి వర్ధిష్టుః, వర్ధనశ్చ. వృధు వృద్ధా. ముననే వృద్ధిఃబొందువాడు. ౧. ౨. వృద్ధిఃబొందుస్వభావము పేళ్లు.

* ఉత్పత్తిష్టు స్తూత్పత్తితా-

ఉత్పత్తీ త్యుత్పత్తిష్టుః, ఉత్పత్తితాచ. ఋ. పత్ ౪౧ గతే. మున నెగయువాడు. ౧. ౨. ఎగయుస్వభావము గలవానిపేళ్లు.

* అలంకరిష్టు స్తు మణ్డనః.

అలంకరోతి తాచ్ఛిల్యేనే త్యలంకరిష్టుః. మండయతి తాచ్ఛిల్యేనే మండనః. డు కృళ్ళ కరణే. మడి భూషాయాం. అలంకరించుస్వభావము గలవాడు. ౧. ౨. శృంగరించుస్వభావము గలవానిపేళ్లు.

* భూష్టు రభవిష్టు రభవితా-

భవతి తాచ్ఛిల్యేనేతి భూష్టుః. భవిష్టుః. భవితా చ. ఋ. త్తాయాం. అగునట్టిస్వభావముగలవాడు. ౧. ౨. ౩. కాగలవానిపేళ్లు. పలుమాటును బుట్టుస్వభావము గల కేశనఖాదులపేళ్ళు బొందుదు.

* వర్తిష్టు ర్వర్తన స్సమా,

వర్తతే తాచ్ఛిల్యేనేతి వర్తిష్టుః. వర్తనశ్చ. వర్తించు స్వభావము గలది. ౧. ౨. వర్తించు స్వభావముగలవానిపేళ్లు. కాలాదులపేళ్ళు బొందుదు.

* నిరాకరిష్టుః క్షిప్తు స్సస్యత్-

నిరాకరోతి తాచ్ఛిల్యేనేతి నిరాకరిష్టుః. డు కృళ్ళ కరణే. ముననే తిరస్కరించువాడు. ౧. క్షిపతి తాచ్ఛిల్యేనేతి క్షిప్తుః. క్షిప్తే. తోయియుస్వభావము గలవాడు. ౨. తిరస్కరించుస్వభావము గలవానిపేళ్లు.

* సాష్ట్రస్సిగ్ధ స్తు మేదురః.

మేద్యతి తాచ్ఛిల్యేనేతి మేదురః. శ్చ మిదా స్నేహనే. స్వభావము గలవానిపేళ్లు.

స్థిగలిగియుండును. ౧. సాంద్రమనఁగా దట్టమైనది. స్థిగ్ధను
స్థి గలిగినది. అట్టి మేఘపటలాదులయందు మేదురశబ్దము
ను

రా తు విదురో విస్త్రుః-

జానాతి తాచ్ఛీత్యేనేతి జ్ఞాతా. ఋ. వేత్తి తాచ్ఛీత్యేనేతి విదు
శ్చ. జ్ఞా అవబోధనే. ఎఱుంగు స్వభావముగలవాఁడు. ౧. ౨.
విదుస్వభావము గలవానిపేళ్లు.

వికాసీ తు వికస్వరః,

వికసతి తాచ్ఛీత్యేనేతి వికాసీ. నాంతః. వికస్వరశ్చ. కన గతౌ.
ముననే వికసించునది. ౧. ౨. వికసించు స్వభావము గలదాని

విస్ఫుర్వో విస్ఫుమరః ప్రసారీ చ విసారిశి.

3౧

విసరతి తాచ్ఛీత్యేనేతి విస్ఫుత్వరః, విస్ఫుమరః, ప్రసారీ, నాంతః,
చ. నాంతః, స్ప గతౌ. స్వభావమున నెఱయునది. విస్ఫుత్వరము.
విస్ఫుత్వభావముగల వానిపేళ్లు. (నీటిమీఁది చమురుచుక్క మొ
దయు.)

సహస్థ సహనః క్షుంతా తితిక్షుః క్షమితా క్షమీ,

సహతే తాచ్ఛీత్యేనేతి సహస్థుః, సహనశ్చ. క్షమతే తాచ్ఛీత్యే
నంతా. ఋ. క్షమితా. ఋ. క్షమీ చ. నాంతః. తితిక్షత ఇతి
సహ మర్షణే. క్షమూమ్ సహనే. తిజ నిశాతనే. స్వభావ
యోర్భవాఁడు. ౬. స్వభావముననే యోర్భవానిపేళ్లు. “బాహ్యే
త్తి కే చైవ దుగ్ధే చోత్పాదితే నతి, న కు ప్యతి నవా హంతి
హ పరికీర్తితా” అని క్షమాలక్షణము.

క్రుధనోఽమర్షణః కోపీ-

క్రుధ్యతీతి క్రోధనః. క్రుధ కోధే. స్వభావముననే కోపించుకొను
౧. న మృష్యతి తాచ్ఛీత్యేనే త్యమర్షణః. మృషు సహనే. స్వభా
యోర్భవనివాఁడు. ౨. కుప్య త్యవశ్యమితి కోపీ. నాంతః. కుప
అవశ్యము కోపగించుకొనువాఁడు. 3. స్వభావముచేతనే కోపము
పేళ్లు.

*

చడ్డా స్వత్వ స్వకోపన.

చండతి కుప్యతీతి చండః. చడి కోపే. మిక్కిలి కోపన
వాడు. ౧. కుప్యతి తాచ్చీల్యేనేతి కోపనః. అత్యంతం కోపన
కోపనః. కుప కోపే. స్వభావముననే మిక్కిలి కోపగించుకొన
౨. మిక్కిలి కోపగించుకొనువానిపేళ్లు.

* జాగరూకో జాగరితా-

జాగ ర్తి తాచ్చీల్యేనేతి జాగరూకః, జాగరితా చ. బా
నిద్రాక్షయే స్వభావముననే మేల్కొనియుండువాడు. మేల్కొ
డుస్వభావము గలవానిపేళ్లు.

*

ఘూర్ణితః ప్రచలాయితః,

ఘూర్ణితే ఇత స్తతో డోలాయత ఇతి ఘూర్ణితః. ఘూ
భ్రమణే. ఇట్టటునూగెడువాడు. ౧. ప్రచల ఇవాచరతీతి ప్ర
తః. డోగెడువానివలె నుండువాడు. ౨. కూరుకుపాటుపడువా
కూర్చుండి నిద్రపోవువాడు.

* స్వప్నక్ శయాళు ర్నిద్రాళుః-

స్వపితి తాచ్చీల్యేనేతి స్వప్నక్. జ. శి వ్వప్ శయే. త
చ్చీల్యేనేతి శయాళుః. శీజ్ స్వప్నే. నిద్రాతి తాచ్చీల్యేనే
ళుః. ద్రా కుత్సాయాంగతౌ. నిద్రపోవు స్వభావముగలవాడు. ౧
3. నిద్రపోతుపేళ్లు. తూ. గుపోతు.

*

నిద్రాణ శయితౌ నమా.

నిద్రాతీతి నిద్రాణః. శేతే స్త శయితః. ద్రా కుత్సాయా
తౌ. శీజ్ స్వప్నే. నిద్రించువాడు. ౧. ౨. నిద్రించువానిపేళ్లు.

* పరాజ్ఞుః పరాచీనః-

పరం అఞ్చతీతి పరాజ్. పరాజ్ ముఖియస్య పరాజ్ఞుః.
దిక్కు ముఖము గలవాడు. ౧. పరా జేవ పరాచీనః, అంచ గి
నయోః. అప్వలిదిక్కును బొందినవాడు. ౨. ఆవలిముఖము
పేళ్లు. పెడమొగముగా నున్నవాడు.

*

స్యా దవాజ ప్యధోముఖః,

అప అంచతీతి అవాజ్. చ. అపిశబ్దా దవాచీనశ్చ. ముఖము

గలవాడు. స్త్రీలింగమైనప్పుడు 'అవాచీ' అని ఈకారాంతము. మువలన 'అవాచీనుండును.' ౧, ౨. అథో ముఖం యస్యే త్యక్తిం దై నముఖము గలవాడు. ౨ తలవంచుకొన్నవానిపేర్లు.

వా నచ్చతి దేవద్ర్యజ్-

దేవా అంచతి గచ్చతి పూజయతీతివా దేవద్ర్యజ్. చ. అంచనయోః. స్త్రీలింగమైనప్పుడు 'దేవద్రీచీ' అని ఈకారాంతము. తలనుగూర్చి పోవువాడు. లేక దేవతలను బూజించువాడు.

విష్వద్ర్య జీష్వ గచ్చతి. 3౪

విష్వక్ సర్వత్రాంచతీతి విష్వద్ర్యజ్. చ. అంతట నడుచువాడు. గమయినపుడు విష్వద్రీచీ అని ఈకారాంతము. ౧. అన్నిదిక్కులకు వ్యాపించువానిపేరు.

స హచ్చతి సభ్యజ్ సః-

సహించతీతి సభ్యజ్. చ. కూడినడుచువాడు. స్త్రీలింగము నద్రీచీ. ఈ. ౧ ఒకనితోఁ గూడి పోవువానిపేరు.

స తిర్య జ్య స్త్రిరోఽచ్చతి,

తిరోంచతీతి తిర్యజ్. చ. అంచు గతిపూజనయోః. అడ్డముగా నడుచువాడు. స్త్రీలింగముయినపుడు తిరశ్చీ. ఈ. ౧. అడ్డముగా నడుచు పేర్లు.

వో వదావదో వక్తా-

వదతీతి వదః. వదావదశ్చ. వ క్తీతి వక్తా. ఋ. వద న్యక్తాయాం వచ పరిభాషణే. మాటలాడువాడు వదుడు. వదావదుడు. అను. ౧. ౨. 3. నభయందు భయము లేక పలుకనేర్చినవాని

వాగీశో వాక్పతి స్సహా. 3౫

వాచామిశో వాగీశః. వాచాం పతి ర్వాక్పతిః. వాక్కులకు వాగీశుడు, వాక్పతియును. ౧, ౨. (గద్యపద్యాదిప్రబంధములను) ముగాఁ బలుక నేర్చినవాని పేర్లు.

వాచో యు క్తిపటు ర్వాగ్గీ వావదూశోఽతిప క్తరి,

వాచోయు క్తిర్యచసాం ప్రయోగః. తత్త పటుః వాచోయు క్తిప

టుః. మాటలయొక్క యుక్తియందు సమర్థుడైనవాడు. ౧. వా గన్యేతి వాగ్మీ. నాంతః. మంచివాక్కుగలవాడు. ౨. భృశం వదతీతి వాఃసదూకః. వద వ్యక్తాయాం వాచి. లెస్సగా వాడు. 'వాసదూకశ్చన క్తరే' యని కొందఱు. ౩. తా. బలుక చినయర్థమును యుక్తివలన లెస్సగా నిర్వహించి మాటలాడువాడు.

* స్యా జ్జల్పకస్తు వాచాలో వాచాతో బహుగర్భ్యావాక్.

జల్పతి కుత్సితం వదతీతి జల్పకః. జల్ప వ్యక్తాయాం వాచితముగాఁ బలుకువాడు. ౧. కుత్సితా వాచ సంత్యన్యేతి వాచా చాటశ్చ. కుత్సితములైన పెక్కుమాట లాడును గనుక వాచా వాచాటుడును. ౨. ౩. బహ్వ్యః గర్భ్యావాచో యన్యేతి బహువాక్. చ. కుత్సితమైన పెక్కుమాటలు గలవాడు. ౪. ప్రయక్తములు గాక దోషయుక్తముగాఁ బెక్కుమాట లాడువాడు.

* దుర్ముఖే ముఖ రాబద్ధముఖా-

దుష్టం ముఖం వచనమన్యేతి దుర్ముఖః, ముఖరశ్చ. అప్రిమాటలు గలవాడు దుర్ముఖుడు, ముఖరుడును. ౧. ౨. అప్రియంత్రితం ముఖమన్యే త్యబద్ధముఖః. అప్రియవాక్కులచేత నిందలేనిముఖము గలవాడు. ౩. అప్రియముగాఁ బలుకువానిపేర్లు.

* శ్లక్ష్యః ప్రియంవదే,

శ్లిష్యతే నరై ర్విరితి శ్లక్ష్యః. శ్లిష ఆలింగనే. అందఱిచేత నము నేయఁబడువాడు. పా. శ్లోత్సితీ ప్రియమేవ వక్త్రుమితి శ్లక్ష్యః. ౧. శక్తా. ప్రియమును బలుక నేర్చినవాడు. ౧. ప్రియం వదతీతి ప్రియదః. వద వ్యక్తాయాం వాచి. ప్రియముగాఁ బలుకువాడు. ౨. ప్రియగాఁ బలుకువానిపేర్లు.

* లోహల సన్న్య దస్పృటవాక్ -

లోహతి స్థానప్రయత్నవైకల్యం కరోతీతి లోహలః. లుహనాదౌ. ఉచ్చారణమందు వైకల్యము గలవాడు. లుహతి వాక్కు ధ్యేయః తీతి లోహలః. లూణ. ఛేదనే. మాటను నడుమ నిలుపువాడు. లోహః అతికఠినస్యేన లోహనదృశం రసనాతాల్వాదికం. తం లోహతీతి లోహలః. దట్టమైయుండుటచేత నినుమువంటి కఠినముగల నాలుక.

రోహము. అది గలవాడు. ౧. అస్ఫుటా వాగ్య న్యేత్యస్ఫుట
వ. వ్యక్తము గానివాక్కుగలవాడు. ౨. వ్యక్తము కాకుండ
వానిపేళ్లు.

గర్వ్యావాదీ తు కద్వదః.

32

గర్వ్యం వదతీతి గర్వ్యావాదీ. నాంతః. నిందార్హముగాఁ బలు
డు. ౧. కుత్సితం వదతీతి కద్వదః. వద వ్యక్తాయాం వాచి. కుత్సి
బలుకువాడు. నిందార్హముగా నూటలాడు వానిపేళ్లు. వా
నినింద్యములై న పెక్కుమాట లాడును. కద్వదుడు నింద్యము
నిందెముమాట లాడు నని వా రిద్దఱికిఁ గల భేదము.

హా కువాద కుచరా-

కుత్సితః పరదోషప్రఖ్యాపనశీలః వాదః భాషణం యన్యేతి కు
పరదోషప్రకాశకము లై నమాటలు గలవాడు. పా. కుత్సితం
కువదః. వద వ్యక్తాయాం వాచి. కీడును బలుకువాడు. కుత్సి
తి భాషతే గచ్ఛతి వా కుచరః. చర గతిభక్షణయోః. కుత్సి
బలుకువాడుగాని చరించువాడుగాని కుచరుడు. ౨. పరుల
ను బలుకువాని పేళ్లు.

స్యా దసామ్యస్వరోఽన్వరః,

విరుద్ధః శ్రవణకటుః స్వరో యన్యే త్యన్వరః. విన నింపుగానిన్వర
వాడు. ౧. చెవుల కింపుగాని స్వరమును బలుకువానిపేరు.

శబ్దనః-

రాతి తాచ్ఛీత్యేనేతి రవణః. శబ్దాయతే తాచ్ఛీత్యేనేతి శబ్దనః.
శబ్ద శబ్దే. స్వభావముననే మ్రోయువాడు. ౧. ౨. మ్రోయు
ము గలవానిపేళ్లు.

నాదీ వాదీ నాదీకర స్వహా.

33

నాదీం వదతీతి నాదీవాదీ. నాంతః. వద వ్యక్తాయాం వాచి.
స్వహాదీనాం స్తుతి ర్యస్తాత్ప్రవ ర్తతే, ఆశీర్వాచనసంయుక్తా సా
హితీరితా, సాస్యాత్ప్రదైర్దావదశభి రష్టభి ర్వాప్యలంకృతా ఇత్యా
హలాదిభిరు క్తలక్షణః పద్యనిశేషో నాదీత్వచ్యతే. యత్కించి
హాచకం వచోమాత్రం వా. ఆశీర్వాచనయు క్తమయిన దేవద్యజ్ఞ

నృపాదులయొక్క స్తుతిగాని, మంగళసూచకమయిన వచనముగా
ది యనంబడును. అట్టివానిని జేయువాఁడు. ౧. నాందీం కరః
కరః. డు కృష్ణో కరణే. నాందిని జేయువాఁడు. ౨. ఆశీర్వాదము
డిన దేవతాదులయొక్క స్తోత్రము చేయుమంగళపాఠకుని పేర్లు.

* జహోఽజ్ఞే-

“ఇష్టంవా నిష్టంవా సుఖ మితరద్వా న వేత్తి యోమి
తూష్టికః సరవశగ స్స భవతి జడనంజ్ఞకః పురుషః” అని. జల
తీరి జడః. జల ఘానే. స్తబ్ధుడై యుండువాఁడు. ౧. న జానాతీ
అవభోధనే. ఎఱుంగనివాఁడు. ౨. ఇష్టానిష్టసుఖదుఃఖముల
పరవశుడై యూరకుండువాని పేర్లు.

* అనేడమూక స్తు వ క్తుం శ్రోతు మశిషీ తే,

ఏడమూక సదృశోఽనేడమూకః. అత్ర సఖో సాదృశ్యే
క్తం. “తత్సాదృశ్య మభావశ్చ తదన్యత్వం తదల్పతా, అప్రా
విరోధశ్చ సఖర్థా ష్టక్ ప్రకీర్తితాః” ఇతి. చెవిటివానికిని మూ
కిని సరియైనవాఁడు. “సఖి ల్వనేడమూకావా సర్వపతే మహా
అని శ్రీహర్షప్రయోగము. కొందఱు ఏడమూకః అనుపాఠము
రించి చెప్పుదును మూఁగతనమును గలిగినవానికి పేరని చెప్పుదు
స్కృతభాషాదౌ కృతబుద్ధిషు వ్యవహారత్సు యః స్వయ
న్నతయా తదీయవాక్యాని శ్రోతుం ప్రతివక్తుం చ సమర్థోన భవే
మూక ఉచ్యతే. ఏడో బధిరః. మూకో వాగింద్రియరహితః. ఏడ
మూక శ్చేతి విశేషణసమాసః. సంస్కృతభాషాదులయందు మ
వ్యవహరించుచుండఁగా వినుటకును ప్రతివచనముఁ జెప్పటకును
గానివాఁడు ఏడమూకుఁ డని కొందఱు. ౧. మాటలాడుటకు
టకును సమర్థుఁడు కానివాని పేరు.

* తూష్టింశీల స్తు తూష్టికః-

తూష్టిం శీల మస్య తూష్టింశీలః, తూష్టికశ్చ. డొరకుం
వముగలవాఁడు తూష్టింశీలుఁడు, తూష్టికుఁడును. ౧. ౨. మా
యూరకుండుస్వభావము గలవానిపేర్లు.

*

సగోఽవాసా దిగమృతః,

న లక్షత ఇతి నగ్నః. ఓ లస్తీ వ్రీడే. సిగ్గులేనివాడు. ౧. న విద్య
యన్యే త్యవాసాః. న. బట్టలేనివాడు. ౨. దిక్ అంబరం
దిగంబరః. బయలే బట్టగాఁ గలవాడు. ౩. దిన మొలవానిపేళ్లు.
హస్తితోఁగలవకృష్ట స్సాన్యత్ -

నిష్కాన్యత ఇతి నిష్కాస్తితః. కన గతౌ. వెళ్లఁ గొట్టఁబడినవాఁ
అవకృష్టతే బలాత్కారేణేత్యవకృష్టః. కృష విలేఖనే. బలిమి
యఁబడినవాడు. ౨. వెళ్లఁగొట్టఁబడినవానిపేళ్లు.

అపధ్వస్తస్తు ధిక్కృతః,

అపధ్వస్యతే స్త అపధ్వస్తః. స్రంసు ధ్వంసు అవస్రంసనే. దిగఁ
బడినవాడు. ౧. ధిగితి కృతః ఉచ్చారిత ఇతి ధిక్కృతః. దుకృ
తణే. కరోతి రత్ర ఉచ్చారణే. చోరంకార మాక్రోశతీతి వత్. చె
డిన పలుకఁబడినవాడు. ౨. తిరస్కరింపఁబడినవానిపేళ్లు.

త్రగ్ధోఽభిభూత స్సాన్యత్ -

ఆత్మః స్వీకృతః గంధః గర్వో యేన సః ఆత్మగంధః. గంధ అ
పొందఁబడిన గర్వము గలవాడు. పా. ఆత్మగర్వః. అభిభూయతే
భిభూతః. భూ సత్తాయాం. పరిభవింపఁబడువాడు. ౨. గర్వితః
రాజచేతఃగాని శత్రువులచేతఁగాని గర్వభంగముఁ బొందినవాని
అపధ్వస్త శబ్దముమొదలు ర పర్యాయము లని కొందఱు.

దాపిత స్సాధిత స్సమా.

రం

రాజ్ఞా వివాదాస్పదీభూతం ధనం ధనినే దాప్యతే అస్తాదితి దా
దు దాక్ దానే. రాజచేత వివాదగ్రస్త మైనధనమును ధన
కొఱికిప్పించఁబడినవాడు. పా. దాయితః. ౧. ప్రతివాదినా సా
న్యదిభి స్సాధ్యతేస్త సాధితః. రాధ సాధ సంసిద్ధా. ప్రతివాదిచేత
లేఖ్యాదులవలన సాధింపఁబడినవాడు. ౨. దండుగగొనఁబడిన
పేళ్లు.

ప్రత్యాదిష్టో నిరస్త స్సాన్య త్వప్రత్యాఖ్యాతో నిరాకృతః,

ప్రత్యాదిశ్యతే నిరాక్రియత ఇతి ప్రత్యాదిష్టః. దిశ అతిసర్జనే.
బింపఁబడినవాడు. ౧. నిరస్యతే స్త నిరస్తః. అసుక్షేపణే. నిరసిం
చినవాడు. ౨. ప్రత్యాఖ్యాయతే స్త ప్రత్యాఖ్యాతః. ఖ్యా ప్రక

ధనే. ధిక్కరింపఁబడినవాఁడు. 3. నిరాక్రియతే స్త నిరాకృతః. కరణే. నిరాకరింపఁబడినవాఁడు. ౪. న్యాయముచే బరిహరింపఁబడినవానిపేళ్లు.

* నికృత సాన్య ద్విప్రకృతః-

నితరాం దుఃఖితః క్రియతే స్త నికృతః, విప్రకృతశ్చ కరణే. మిక్కిలి వీడింపఁబడినవాఁడు గనుక నికృతుఁడు, విప్రకృతుఁడు. “తస్మిన్ విప్రకృతాః కాలే తారకేణ దివాకనః” ఇతి కువలభవే కాళిదాసః. పరకృతతీరస్కారముచే వీడింపఁబడినవానిపేళ్లు.

* విప్రలబ్ధస్తు వశ్చిత్తః.

విప్రలభ్యతే స్త విప్రలబ్ధః. వంచ్యతే స్త వంచితః. దుష్టాప్తౌ. వంచు విప్రలంభనే మోసపుచ్చఁబడినవాఁడు విప్రలంబితుఁడును. ౧. ౨. మోసపుచ్చఁబడినవానిపేళ్లు.

* మనోహతః ప్రతిహతః ప్రతిబద్ధో హతశ్చ నః,

మనసి హతో మనోహతః. మనసి ప్రతిహన్యతే స్త ప్రతిహతః. హింసాగత్యోః. మనస్సునందలి యుత్సాహము చెడినవాఁడు మనోహతుఁడు, ప్రతిహతుఁడును. ౧. మనసి ప్రతిబద్ధతే స్త ప్రతిబద్ధః. బంధ బంధనే. మనస్సునందు కట్టఁబడియుండువాఁడు. 3. నిశ్చేష్ట హతనదృశతయా హతః. నిశ్చేష్టుఁ డౌటవలనఁ జచ్చినవానివలె వాఁడు. ౪. కార్యవిఘాతము, విరుద్ధకార్యోత్పత్తి మొదలగువా మనస్సున నుత్సాహము చెడినవానిపేళ్లు. ‘ప్రత్యాదిప్రో నిరస్తస్య అనునది మొదలు ఒకటిన్నరశ్లోకము ప్రక్షిప్తమని కొందఱు.

* అధిక్షిప్తః ప్రతిక్షిప్తః-

అధిక్షిప్యతే స్త అధిక్షిప్తః. ప్రతిక్షిప్యతే స్త ప్రతిక్షిప్తః. పప్రేరణే ఆక్షేపించఁబడినవాఁడు అధిక్షిప్తుఁడు. ప్రతిక్షిప్తుఁడును. ౧. కాటసాక్ష్యాదులవలన నభ్యులచేత నిందింపఁబడినవానిపేళ్లు.

* బద్ధే కీలిత సంయతౌ.

కీల్యతే స్త కీలితః. సంయమ్యతే స్త సంయతః. కీల బంధనే. మడివరమే. కట్టఁబడువాఁడు కీలితుఁడు, సంయతుఁడును. ౧. ౨. చారిత్రక దృవరాధమున బొండ్లకొయ్య మొదలగుదానిచేతఁ గట్టువడినవానిపేళ్లు.

అవత్ప్రిప్త సన్యత్ -

అవద్యతే స్త ఆవన్నః. ఆవదం ప్రాప్తః అవత్ప్రిప్తః. పత్య గ
వ్యాప్తా. ఆవదః బొందినవాడు. ఆవన్నడు, అవత్ప్రిప్తః
గ. ౨. ఆవదః బొందినవానిపేళ్లు.

కాన్దిశీకో భయద్రుతః,

కాం దిశం గచ్ఛామితి చింతయ పలాయితః కాందిశీకః. ఏది
బోవుదు నని చింతించుచు బరుగెత్తువాడు. భయేన ద్రుతః భ
తః. ద్రు గతౌ. భయముచేత బోవువాడు. శత్రువు మొదలైన
భయపడి పాటిపోవువానిపేళ్లు.

తూరితః తూరితోఽభిశ స్తే -

ఆతూర్యతే స్వరూపా చ్ఛాల్యత ఇ త్యాతూరితః, తూరితశ్చ తూర
నే. స్వరూపమునుండి చలింపఁబడినవాడు ఆతూరితుడు, తూరి
తు. గ. ౨. అభిశస్యతే వాగ్బద్ధై రిశ్యభిశ స్తే. శను హింసాయాం.
కాక్యాదులచేత బీడింపఁబడినవాడు. ౩. పరస్త్రిగమన, బ్రహ్మహ
దోషములచేత దూష్యుఁ డని వాడఁబడినవానిపేళ్లు.

సంకసుకోఽస్థిరే.

౪౩

సమ్యక్ కనతి ఇత సతో గచ్ఛతీతి సంకసుకః. కన గతౌ. ఇట్లు
బోవువాడు. గ. స్థిరో న భవతీ త్యస్థిరః. స్థిరుడు గానివాడు. ౨.
మందును నిలుకడ లేనివానిపేళ్లు.

వ్యసనా రోషరక్తా ద్వా -

వ్యసనేన ఋతో వ్యసనార్తః. ఋ గతౌ. వ్యసనముచేత బొందఁబడిన
దు. గ. ఉపరజ్యతే స్త ఉపరక్తః. రంజ రాగే. వ్యసనముచే గప్పఁ
వాడు. ౨. దైవకృతమున గాని మనుష్యకృతమునగాని శరీర
గలవానిపేళ్లు. ద్యూతాదివ్యసనములు గలవా డని కొందఱు.

విహస్త వ్యాకులౌ నహౌ,

విగతౌ వ్యాపారశూన్యా హస్తా యస్యేతి విహస్తః. వ్యాపారము
హస్తములుగలవాడు. గ. వ్యాకుల్యతే మనో యస్యేతి వ్యాకులః.
పంస్త్యానే. శోకాదులచేత మందముగా జేయఁబడినమనస్సు గల
దు. ౨. శోకాదులవలన నిది నేయవలయు నని యెఱుంగక టిచ్చ

వడినవానిపేళ్లు.

* విక్లబో విహ్వలః.

విక్లబతే శక్తో నభవతీతి విక్లబః. క్లబ కాతర్యే. “ధాన్యపరిశోఽపి విక్లబభాతురున్నేయః. పాఠస్య ప్రదర్శనార్థత్వా” బోధినీకారః. విక్లబ ఇతి అవ్యుత్పన్న ప్రాతిపదికమితి కేచిత్. విక్లబ గానివాః. ౧. విరుద్ధం హ్వలతీతి విహ్వలః. హ్వల సంచలనే. విహ్వల గాః జలించువాః. ౨ భయశోకాదులచే దనయవయసములనవ శక్తిలేనివానిపేళ్లు.

* స్యాత్తు వివశోఽరిష్టదుష్టధీః.

విరుద్ధం వస్తీతి వివశః. వశ కాంతౌ. విరుద్ధమైనదానిగోడు. ౧. అరిష్టమనఃగా నానన్న మరణము. దానిచేత దూషిత మై గలవాః. ౨ వివశుః డనంబడును.

* కశ్యః కశార్హః.

కశామర్హతీతి కశ్యః. కశార్హశ్చ. చబుకుపెట్ల కర్హమైన కశ్యుః. ౧. కశార్హుః. ౨. అపరాధమునలన చబుకుపెట్లకు వానిపేళ్లు.

* సన్నద్ధే త్యాతతాయీ వధోద్యతే.

ఆతతమధికం పాపమేతీ త్యాతతాయీ. నాంతః. ఇన్ అధికమైనపాపమును బొందినవాః. ౧. ఆతతం పలాయమానం త్యాతతాయీ. జఘాంసయా గచ్ఛతీతి ఆతతాయీ. తయ గతౌ. పరుగెత్తువానిని చచ్చుచే దఱుముకొనిపోవువాః. ౨. అత్ర వధోద్యతపదే. “అగరదశైచ్చవ శస్త్రపాణిర్ధనాపహా, క్షేత్రదారహరశైచ్చవ వడతే త్యాతతాయిన” ఇతి స్మృత్యుక్తాః. పరానిష్టకారిణో గృహ్యంతే. చునని యుద్యోగించి సన్నాహపడినవానిపేరు.

* ద్వేష్యే త్వక్షిగతః.

ద్వేష్టుం యోగ్యో ద్వేష్యః. ద్విష అప్రీతౌ. ద్వేషింసవాః. ౧. అక్షిగతశూకసికతాదివత్పిడాకరత్వాదక్షిగతః. కంటునెఱుగు, ఇసుక మొదలైనదానివలె బీడించువాః. ౨. ద్వేషి దగినవానిపేళ్లు.

వధ్య శీర్షచ్ఛేద్య ఇమా సమా. ౪౫

భమర్షతీతి వధ్యః. చంపదగినవాడు. ౧. శీర్షచ్ఛేదమర్షతీ
ద్యః. తలఁగొట్టఁదగినవాడు. ౨. చంపదగినవానిపేళ్లు.

విషేణ యో వధ్యః-

విషేణ వధ్యో విష్యః. విషముచేతఁ జంపదగినవాడు. ౧. విష
దంపదగినవానిపేరు.

మునలోయ మునలేన యః,

మునలేన వధ్యో మునల్యః. రోఁకటిచేఁ జంపదగినవాడు. ౧.

యూది ప్రాయశ్చిత్తార్థమై రోఁకటిచేఁ జంపదగినవానిపేరు.

విదానోఽకృష్ణకర్తా-

విదందతే కర్తా శుద్ధోభవతీతి శిశ్విదానః. శిశ్విది శైవ్యత్యేన
బరిశుద్ధఁజైనవాడు. పా. శ్వేతతే పాపవిశేషాదైవవర్ణ్యం
తీతి వా పుణ్యవిశేషా ద్విశుద్ధిం ప్రాప్నోతీతి వా శిశ్విదానః. శిశ్వి
శ్వే. పాపవిశేషమువలన వైవర్ణ్యముగాని పుణ్యవిశేషమువలన
ని పొందువాడు. ౧. అకృష్ణం శుద్ధం కర్తా యస్యేత్యకృష్ణక
ర్తాంతః. పరిశుద్ధమయిన నడవడిగలవాడు. ౨. మంచియూచార
లవానిపేళ్లు. శిశ్విదానః కృష్ణకర్తా అనుపాతము సంగీకరించి పా
పవిశేషాని కొందఱు. శిశ్విదానః కృష్ణకర్తేతి నర్వానంద సుభూ
తా. శిశ్విదానః అకృష్ణకర్తేతి సుబోధినీకారః. పక్షద్వయేఽపి
ప్రయోగ దర్శనాత్ నిఘంట్వంతర గవేషణాచ్చ శిశ్విదానశ
నిశ్చేతవ్యః. అథవా అరిష్టశబ్దస్యమిథో విరుద్ధ శుభాశుభయాపా
దవత్ శిశ్విదానశబ్దస్యాపి పుణ్యాపుణ్యకృష్ణక్షణోభయార్థవాచ
త్యవధేయం.

చపల శ్చికుర స్సమా. ౪౬

"అవిమృశ్యతు యః కార్యం పురుషో వధబంధనాదికం కుర్యా
వినిశ్చితకారిత్యా త్స తు ఖలు చపలో బుద్ధై ర్జేయః" అని. చో
చపలః. చుప మందాయాం గతౌ. మంద మయినజ్ఞానము గల
౧. చకతి తృప్యతి స్వకర్తృణేతి చికురః. తా. జేసిన ప్రయోజ
క తృప్తిబొందువాడు. ౨. దోషము విచారించక వధబంధ

నాదులఁ జేయువానిపేళ్లు.

* దోషైకదృ క్షురో భాగీ-

దోష మేకం పశ్యతి దోషైకదృక్. శ. దృశిర్ ప్రేక్షణే. దోషమునే చూచువాఁడు. ౧. పురో దోషం భజతి గృహ్యే. ల్యేనేతి పురోభాగీ. నాంతః. భజ సేవాయాం. ముందు దోషము భావమున గ్రహించువాఁడు. ౨. దోషమునే వెదుకువానిపేళ్లు.

* నికృత దృష్టాన్తృజ శ్శతః,

నికృణోతి హి నస్తి నికృతః. కృష్ హింసాయాం. పీడు. ౧. అన్యజుహృదయత్వా దన్యజః. కుటిలహృదయము గల. ౨. శతతీతి శతః కైతవే. కపటముగలవాఁడు. "గూఢచరః" అని యాలంకారికులు. ౩. కుత్సితుని పేళ్లు.

* కర్ణేజప స్సూచక స్సన్యత్ పిశునో-

రాజాదీనాం కర్ణే జపతి వ్యక్తం వదతి పరకీయదోషాః. వః. జప వ్యక్తాయాం వాచి. రాజాదులయొక్క చెవియందు దోషములను జెప్పువాఁడు. ౧. సూచయతీతి సూచకః. సూచన్యే. సూచించువాఁడు. ౨. పింశ త్యన్యతస్యావయవోభవతీతి పిశ అవయవే. అసత్యమునకు అవయవమయినవాఁడు. ౩. కొజెప్పువానిపేళ్లు.

* దుర్జనః ఖిలః.

దుష్టో జనః దుర్జనః. దుష్టుడయినజనుఁడు. ౧. ఖిల దితి ఖిలః. ఖిల సంచలనే. ధర్మమువలనఁ జలించువాడు. ౨. యినవానిపేళ్లు. కర్ణేజపశబ్దము మొదలు గి పరదోషప్రకాశకు కొందఱు. పిశున దుర్జనఖిలశబ్దములు ౩ ను, జనులలో నొకఁడగుతగు పెట్టువానిపేళ్లు ని కొందఱు.

* నృశంసో ఘాతుకః కూరః పాపః-

నృశన్ శసతి శంసతి చ నృశంసః. శను హింసాయాం. శంస దుర్గతౌ చ, మనుష్యులను బీడించువాఁడు. ౧. హంసీతి ఘాతుకః. హింసాగత్యోః. హింసించువాఁడు. ౨. కృంతతీతి కూరః. కృనే. వ్యథ పెట్టువాఁడు. ౩. పాపమన్యేతి పాపః. పాపముగలవాఁడు.

బాధ నేయుస్వభావము గలవానిపేళ్లు.

ధూర్తస్తు వచ్చుకః,

ధూర్తతి హిన స్తీతి ధూర్తః. ధుర్వో హింసాయాం. పీడించు
గ. వచ్చుయతీతి వచ్చుకః. వచ్చు విప్రలుభే. మోసపుచ్చువాఁ
మోసపుచ్చువానిపేళ్లు.

మూఢ యథాజాత మూర్ఖ వై ధేయ బాలిశః. ౪౦
జానాతీ త్యజ్ఞః. ఎఱుక లేనివాఁడు. ౧. ముహ్యతీతి మూఢః,
మూహ వై చిత్రే. మోహమును బొందువాఁడు. ౨. ౪. జాత
కేశూన్యత్యా దితి యథాజాతః. వివేకశూన్యుఁ డౌటవలన పు
ట్టివలె నెల్లప్పుడు నుండువాఁడు. ౩. విధాతుం యోగ్యో విధే
యో ఏవ వై ధేయః, శిక్షింపఁదగినవాఁడు వై ధేయుఁడు. ౪.
బలింపూజాం శ్యతీతి బలిశః. బలిశ ఏవ బాలిశః. తనకుఁ
న్నానమును జెఱుచుకొనువాఁడు బాలిశుఁడు. దేవతార్థం ద త్త
పాది బలిం శ్యతి భక్షణేన తనూకరోతీతి బలిశః. బలిశ ఏవ బాలిశః.
తనకు యుంచఁబడిన యపూపాదులను భక్షించి స్వల్పముగాఁ
వాడు. ౫. ఎఱుక లేనివానిపేళ్లు.

కర్మే కృపణ తుద్ర కింపచాన మితంపచాః,

కుత్సితః. అర్యః కదర్యః. కుత్సితుఁడైన ధనికుఁడు. ౧. కల్పతే కు
డనేనాపి జీవనాయ సమర్థో భవతీతి కృపణః. కృపూ సామర్థ్యే.
బలమును బీడించియైనను బ్రతుక నేర్చినవాఁడు. ౨. తుద్నాతి
బం పీడయతీతి తుద్రః. తుదీర్ సంపేషణే. కుటుంబమును
వాడు. ౩. కించి దన్నం పచతీతి కింపచానః. ఇంచుకంత వంట
వండుకొనువాఁడు. పచా పాకః, కిం కించిత్ పచయా అత్యల్ప
అనితి జీవతీతి కింపచానః. అస ప్రాణనే. ఇంచుక వంటచేత బ్ర
వాడు. ౪. మితం అత్యల్పం పచతీతి మితంపచాః. దు పచ్ఛ పాకే.
వండుకొనువాఁడు. ౫. ఒకనికి బెట్టక తాను భక్షింపక ధన
గూడఁబెట్టువానిపేళ్లు.

స్వస్తు దుర్విధో దీనో దరిద్రో దుర్గతోఽపి నః.

౪౯

స్వగతః స్వాదితి నిస్స్వః. ధనమువలనఁ బాసినవాఁడు. ౧. దుష్టా జీర్ణ

వస్త్రధారణకదన్నభోజనాదిరూపా విధా ప్రకారో యస్యేతి
చినిగినగుడ్డ కట్టుకొనుట, కుత్తితమైన యన్నమును భుజించు
లైనవ్రకారము గలవాఁడు. ౨. దీయత ఇతి దీనః. దీక్ష
యించువాఁడు. ౩. దరిద్రాతి దుర్గతిం ప్రాప్నోతీతి దరిద్రః.
దుర్గతౌ. దుర్గతిని బొందినవాఁడు. ౪. దురవస్థాం గతో దుర్గత
౫ గతౌ. దురవస్థను బొందినవాఁడు. ౬. దరిద్రునిపేళ్లు.

* వనీపకో యాచనకో మార్గణో యాచ కార్థి నౌ,

వనతీతి వనీపకః. యాచత ఇతి యాచనకః, యాచక
యతీత్సర్థి. నాంతః. వను యాచనే. టు యాచృ యాచ్ఛాయా
ఉపయాచ్ఛాయాం. అడుగువాఁడుగనుక వనీపకుఁడు, యాచ
యాచకుఁడు, అర్థియును. వనీ యాచ్ఛా తాం పాతి రక్షతీతి
పా. రక్షణే. అడుగుటను రక్షించువాఁడు. పా. వనీం
మాత్తన ఇచ్చతీతి వనీపకః. అడుగుటను తనకు నిచ్చ
వాఁడు. యాచ్యతే అనేనేతి యాచనం దేహీత్యాదిపదం త
తీతి యాచనకః. కై శబ్దే. ఇమ్మని యడుగువాఁడు. ౧. ౨.
మార్గయతి దాతారమితి మార్గణః. మార్గ అన్వేషణే, దాతను
వాఁడు. ౪, ౬ అడుగువానిపేళ్లు.

* అహంయు సన్న్య దహంకారీ-

అహమితి మాంతమవ్యయమ్. అహంకారోఽస్యేతి అహ
అహంకారోఽస్యా స్తీత్యహంకారీ. నాంతః. అహంకారముగలవా
హంయువు, అహంకారియును. ౧. ౨. అహంకారము గలవానికే

* శుభంయున్తు శుభాన్వితః.

శుభమితి మాంతమవ్యయం మంగళార్థే. శుభమస్యేతి
యుః. శుభము గలవాఁడు. ౧. శుభే నాన్వితః శుభాన్వితః. శుభ
గూడుకొన్నవాఁడు. ౨. శుభము గలవానిపేళ్లు.

* దివ్యోపపాదుకా దేవాః-

దివి భవాః దివ్యాః. మాత్రాదినిరపేక్షేణ ధర్మవిశేషాదే
ద్యంత ఇత్యుపపాదుకాః. దివ్యాశ్చ తే ఉపపాదుకాశ్చ దివ్యోపపా
న్వర్గమందుండువారు దివ్యులు. తల్లి మొదలైనవారు లేకయే ఆ

కు ఉపపాదుకులు. దివ్యులైన ఉపపాదుకులు దివ్యోపపాదులయొనిజులైన స్వర్గముండున్న దేవతలపేరు.

నృగవాద్యా జరాయుజాః,

శ్రుత్రిసమయే జరాయో జ్ఞాయంత ఇతి జరాయుజాః. జనీ ప్రాపుట్టునపుడు మావివలనఁ బుట్టువారు. ౧. మావివలనఁ బుట్టువులు పశువులు మొదలైనవానిపేరు.

జా కృమి దంశాద్యాః-

స్వదాత్ భౌమోష్ణో జాతా స్వేదజాః. ఉక్కువలనఁ బుట్టుతురుగులు ఈగలు మొదలైనవానిపేరు. ఆదిశబ్దమువలన ఉనులు మొదలైనవానికిని పేరు.

పక్షీనర్పదయోఽణ్ణజాః.

గౌర

జా జ్ఞాయంత ఇత్యండజాః. జనీ ప్రాదుర్భావే. గుడ్డువలనఁ గ. పక్షులు పాములు మొదలైనవానిపేరు. ఆదిశబ్దముచేత మలకును పేరు.

(ఇంతవఱకు ప్రాణివర్గము.)

శ్రుద్ స్తరు గుల్తాద్యాః-

శ్రుద్ధిస్తన్తి భువమిత్యుద్భిదః. ద. భిదిర్ విదారణే. పుట్టునపుడు వ్రక్కలించునవిగనుక ఉద్భిత్తులు. ౧. తరుగులైనతాగులపేరు. మచేత గడ్డిపోచలు, ఓషధులు, తీగలు మొదలగునవియు.

ఉద్భి దుద్భిజ్జ ముద్భిదమ్,

ఉద్భిత్ వ్యాఖ్యాతమ్. భూమీరుద్భేదనముద్భిత్. తతోజాత. జనీ ప్రాదుర్భావే. భూమిని వ్రక్కలించి పుట్టినది. ౨. ఉద్భిద్భిదం. భూమిని వ్రక్కలించునది. ౩ ఆ తరుగుల్తాదులకే పేర్లు. రం రుచిరం చారు సుషమం సాధు శోభనమ్. గౌ. ౨

తం మనోహరం రుచ్యం మనోజ్ఞం మజ్జుమజ్జుశమ్,

మ వామం హరి శాలి రమణీయం మనోరమమ్)

తరాం ఆద్రయత ఇతి సుందరం. దృజ్ ఆదరే. మిక్కిలి సంబంధమునది. ౧. రోచత ఇతి రుచిరం. రుచ దీప్తా. ప్రకాశించునది. తి మనోఽస్తిన్నితి చారు. చరగతిభక్షణయోః. దీనియంబు సంచరించును. సుష్మ సమం సర్వస్య అభిలాషవిషయత్యే

నేతి సుషమం. సర్వమైనవారికి అభిలాషవిషయమాటచేత స
 డునది. ౪. సాధోతి శుభమితి సాధు. రాధ సాధ సంసిద్ధా.
 సాధించునది. ౫. శోభత ఇతిశోభనం. శుభ శుంభ శోభాశ్శే.
 కామ్యత ఇతికాంతం. కము కాంతౌ. కాంక్షింపబడునది. కన్య
 తో నిశ్చయోఽత్రేతివా కాంతం. సుఖముయొక్క నిశ్చయము
 దుఃఖలదు. ౬. మనోహరతీతి మనోహరం. హృత్ హరణే. మనస్సు
 చునది. పా. మనోరమం. ౭. రోచత ఇతి రుచ్యం. రుచ దీప్తా.
 చునది. ౮. మనసా జ్ఞేయం మనోజ్ఞం. జ్ఞా అవబోధనే. మనస్సు
 గఁదగినది. ౧౦. మన్యతే నర్తయితి మంజ. మన జ్ఞానే. అందఁ
 లంపఁబడునది. ౧౧. మంజత్వమన్యేతి మంజశం. మంజత్వము గ
 మంజశబ్దము శ్యామలాదిశబ్దములవలెనే ధర్మ పరమునుగలదుగను
 మందు శ్యామలాదిశబ్దములవలె మంజులశబ్దమును. చక్కని వస్తు
 * త దానేచనకం తృప్తే రాస్త్యస్తో యన్య దర్శనాత్.

ఆసిన్యతే ఆపూర్యతే దృగాదిక మనేనేతి ఆనేచనకం.
 క్షరణే. దీనిచేత నేత్రాదీంద్రియములు నిండింపబడును. పా. న
 న క్షరతి దృగస్తాది త్యానేచనకం. ఎంతసేపు చూచినను తని
 సుందరవస్తువువేరు.

* అభీష్టేఽభీప్సితం హృద్యం దయితం వల్లభం ప్రియమ్,

ఆభిముఖ్యేన ఇవ్యతే అభీష్టం. ఇషు ఇచ్ఛాయాం. ఆభి
 గా నిచ్ఛయింపఁబడునది. ౧. అభిత ఆప్తుమిష్టమభీప్సితం. ఆప్తి
 అంతట పొంద నిచ్ఛయింపఁబడునది. ౨. హృదయన్య ప్రియం హ
 హృదయమునకు ప్రియమైనది. ౩. దయతే చిత్తమాదత్త ఇతి
 దయ దానగతిరక్షణహింసాదానేషు. మనస్సు నాకర్షించునది. ౪.
 ప్రీణాతీతి వల్లభం. వల్ల ప్రీతౌ. ప్రీతిని గలుగఁజేయునది. ౫. ప్రీ
 ప్రియం. ప్రీత్ తర్పణే. తృప్తిని జేయునది. ౬. మనస్సునకుఁ బ్రి
 వస్తువువేళ్లు.

* నికృష్ట ప్రతికృష్టార్వ రేఫ యా ప్యావ మాధమః.

కుపూయ కుత్సి తావద్య భట గ ధ్వాణకా న్సమాః,

నికృష్టతే స్త ప్రతికృష్టతే స్త తిరస్కృత ఇతి నికృష్ట.

[మృత్యుము.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

కృష విలేఖనే. తిరస్కరింపఁబడువాఁడు. ౧. ౨. అర్వ త్యప
 క్ష్యా. న. పు. అర్వ గతౌ. అవకర్షమును బొందినవాఁడు. ౩.
 హస్తీ వర్తనమితి రేఫః. అ. పు. రిఫ కత్తనయుద్ధనిందాహింసా
 నడకను జెఱుచువాఁడు. “రవణే వుసి రేఫ స్సాన్య త్కుత్సి
 వ్యింగవత్” అని రభనుఁడు. సా. రేఫః. న. పు. “రేఫా స్సాన్య
 క్రూరే కృపణేఽవ్యభిధేయవత్” అని మేదిని. ౪. యాపనీయో
 యా ప్రావణే. ద్రౌబ్బః దగినవాఁడు. ౫. అవన్ అదన్ ఇత్యేతౌ
 నిపాతౌ. అవః అస్యా స్తీతి అవము. అధః అస్యా స్తీతి అధ
 యై యుండువాఁడు గనుక అవముఁడు, అధముఁడును. ౬. ౭. కుత్సి
 యతే కుపూయః. పూయీ విశరణే. కుత్సితముగా నశించువాఁ
 కుత్సాఽన్య సంజాతేతి కుత్సితః. నిందగలవాఁడు. ౮. అవదనీ
 వద్యః. వద వ్యక్తాయాం వాచి. ఉచ్చరింపఁదగనివాఁడు. ౧౦.
 నర్వైరితి ఖేటః. ఖట త్రానే. అందఱిచేతను వెఱపింపఁబడు
 ౧౧. గర్హితుం యోగ్యో గర్హ్యః. గర్హ కుత్సాయాం. నింది
 వాఁడు. ౧౨. అణతి బహు జల్పతీ త్యణకః. అణ శబ్దే. వదరు
 ౧౩. జాత్యాచారాదులచేత నిందితుఁ డైనవానిపేళ్లు.

మలీమనం తు మలీనం కచ్చరం మలదూషితమ్.

౫౫

మల మస్యా స్తీతి మలీమనం. మలీనం చ. ముఱికి గలిగినది మ
 ము, మలీనమును. ౧. ౨. కుత్సితం చరతీతి కచ్చరం. చర గతిభ
 యః. కుత్సితమైయుండునది. ౩. మలేన దూషితం. మలదూషి
 తముచేత దూషితమైనది. మాసినవ స్తువుపేళ్లు.

గ్రాతం పవిత్రం మేధ్యం చ-

పునాతి దేహాదికమితి పూతం. దేహాదులను బరిశుద్ధముగాఁ జే
 ౧. పూయతేననేతి పవిత్రం. పూళ్ పవనే. దీనిచేత శుద్ధ
 జేయఁబడును. ౨. మేధనీయం మేధ్యం. మేధ్య సంగమే. పాం
 ౩. పవిత్రమైనవ స్తువుపేళ్లు.

వీధ్రం తు విమలార్థకమ్,

విశేషేణ ఇన్ధే వీధ్రం. ఇతి ఇంధీ దీప్తా. విశేషముగాఁ బ్రకాశించు
 విమలాత్మకం. స్వభావముననే నిర్మలమయిన స్ఫటికాదులపేరు.

* నిర్మిక్తం శోధితం మృష్టం నిశ్శోభ్య మనవస్కరమ్.

నిర్మిజ్యతే స్త నిర్మిక్తం. శోధ్యతే స్త శోధితం. మృష్టం. మృష్టం. చిజిర్ శౌచపోషణయోః. శుభ శౌచే. మృజాశుద్ధా పఃబడినది గనుక నిర్మిక్తము, శోధితము, మృష్టమును. ౧. ౨. తం శోధ్యాత్పరిత్యాజ్యాంకాదితి నిశ్శోభ్యం. పరిత్యజింపడగి మువలనఁ బొసినది. ౩. న విద్యతే అవస్కరః పరిత్యాజ్యాంశో త్యనవస్కరం. చెత్తలేనిది. ౪. కల్మషము లేకుండ శోధి వస్తువుపేళ్లు.

* ఆసారం ఫల్లు-

న విద్యతే సారోఽస్యేత్యసారం. సారము లేనిది. ౧. స్రుమేవేతి ఫల్లు. ఇి ఫలా విశరణే. శీఘ్రముగా నశించునది. రము లేనిదూది మొదలైనవస్తువుపేళ్లు.

* సూన్యం తు వశికం తుచ్ఛ రిక్తకే,

నివారకాభావాత్ శునే హితం సూన్యం. అడ్డపెట్టువా కుండుటవలన శునకమునకు హితమైనది. ౧. వశ్యతే కామ్యతే భిరితి వశికం. వశ కాంతే. భూతాదులచేఁ గాంక్షింపబడునది. దతి మనఃక్లేశయతీతి తుచ్ఛం. తుద వ్యధనే. మనస్సును వ్యధి రిచ్యతే వస్తుభి రితి రిక్తం. రిచిర్ పృథగ్భావే. వస్తువులచేత విడు నది. ౨. రి త్తయనయిల్లు మొదలైనదానిపేళ్లు.

* క్లిబే ప్రధానం ప్రముఖం ప్రవే కాసుత్త మోత్తమా.

ముఖ్య నర్య వరేణ్యశ్చ ప్రబ హ్లానవరార్థ్యవత్,

పరా ధ్యాగ్ర స్తాగ్రహర ప్రా గ్గ్రా గ్గ్రీయ మగ్రియమ్.

ప్రక్షరేణ ధ తే ఉపసర్జనం పుష్టాతీతి ప్రధానం. దు ధాక గా పోషణయోః. అప్రధానుని బోషించువాఁడు. నియతనపుం గుణేషు వినయః. ప్రధానం. విద్యత్పు వై యాకరణః ప్రధానం. అ దాహరణములు. ౧. ప్రకృష్టం ముఖ మారంభోఽస్యేతి ప్రముఖ కృష్టమయినయ్యద్యోగము గలవాఁడు. ౨. ప్రకృష్టో వేకః పృథ్వి యస్యేతి ప్రవేకః. విచిర్ పృథగ్భావే. అప్రధానులలోఁ బ్రకృష్టమ రాటుగలవాఁడు. ౩. న విద్యతే అస్తాదు త్తమ ఇ త్యను త్తిమః. ని

ముచియొకడు లేడు. ౪. అతిశయేన ఉత్కృష్టః ఉత్తమః.
ముత్కృష్టమైనవాడు. ౫. ముఖనివ ప్రధానం ముఖ్యః. ముఖ
ప్రధానమైనవాడు. ౬. వరణీయః స్వాశ్రితైర్భజనీయ ఇతి వ
రణ్యశ్చ; వరణ్చాయాం. వృణో వరణే. కోరదగినవాడు గ
వరణ్యుడు, వరణ్యుడును. “మహేంద్రనాగమభిరః కరేణవర్యాః”
విమోదలై న వారిప్రయోగములవలనదలుచుగా సమాసోత్తర
ముండును. ౭. ౮. ప్రకృష్టో బర్హ ఉద్యమో యన్య ప్రబర్హః. బృ
హత్తున. ప్రకృష్టమైనయుద్యోగముగలవాడు. ౯. అవరార్థే భవః
భవ్యః జఘన్యః. న న భవతీతి అనవరార్థ్యః. నికృష్టమైనభాగమం
వాడు గనుక అవరార్థ్యః ఉదనఃగా తుచ్చుడు. అట్టివాడు కా
అనవరార్థ్యుడు. పా. అనవరార్థ్యః. ౧౦. వరార్థే ముఖ్యాంశే
వరార్థ్యః. ముఖ్యభాగమం దుండువాడు. ౧౧. అంగ త్యుత్క
ర్యః. అగి గతౌ. ఉత్కర్షమును బొందువాడు. ౧౨. ప్రకర్షేణ
శ్రేష్ఠం రత్నకుండలాదికం హరతీతి ప్రాగ్రహరః. మిక్కిలి శ్రేష్ఠ
రత్నకుండలాదులను బుచ్చుకొనువాడు. ౧౩. ప్రాగ్రే ముఖ్యే
భవః ప్రాగ్ర్యః. ముఖ్యమయినస్థానమందుండువాడు. ౧౪. అగ్రే
త్యగ్యః, అగ్రీయః, అగ్రియశ్చ. అగ్రస్థానమం దుండువాడు
అగ్ర్యుడు, అగ్రీయుడు, అగ్రియుడును. విశేష్యనిఘ్నశబ్దము
భందోనుసారమున సపుంసకలింగముగాఁ జెప్పినాడు. ౧౫.

2. ప్రధానుడైనవానిపేళ్లు.

యాన్ శ్రేష్ఠః పుష్కల సాన్య త్సత్తమ శ్చాతిలోభనే,
అతిశయేన ప్రశస్తః శ్రేయా. స. పు. శ్రేష్ఠశ్చ. మిక్కిలి
గౌరవదగినవాడు. పుష్టాతి మహిమైతి పుష్కలః. పుష్ పుష్టా.
పవత పుష్టిని బొందువాడు. అతిశయేన సా సత్తమః. మిక్కిలి
వాడు. అత్యంతం శోభనః అతిశోభనః. మిగుల మంచివాడు.
లి శ్రేష్ఠునిపేళ్లు. “అగ్రం ప్రాగ్రహరం శ్రేష్ఠం ముఖ్యం వర్యం
ణం” అని త్రికాండశేషమందు అగ్రాదిశబ్దములకే శ్రేష్ఠశబ్ద
వర్యాయముగాఁ జెప్పినాడు గనుక ప్రధానశబ్దముమొదలు ఈ
వ్యంతము శ్రేష్ఠునిపేళ్ల ని కొందఱు.

* స్య రు త్తరపదే వ్యాఘ్ర పుంగ వర్ష భ కుజ్జరా.

సింహ శార్దూల నాగాద్యాః పుంసి శ్రేష్ఠార్థగోచరా.

వ్యాఘ్రాదిశబ్దములు ౭ ను, సమాసమునం దుత్తర పూర్వపదార్థముయొక్క శ్రేష్ఠత్వమును జెప్పును. అప్పుడు ములగును. పురుషవ్యాఘ్రః, మునిపుంగవః, రాజ్షభః, నృపురుషసింహః, మునిశార్దూలః, గోనాగః ఇత్యాదులు. ఆది పురుషచంద్రః, రాజపుషభః. ఇత్యాదు లూహ్యంబులు. పుటవలన శ్రీనపుంసకలింగశబ్దముల కుత్తరపదములైనను పుంసయగును. యోషిద్యౌవ్యఘ్రః. అపత్యసింహః. ఇత్యాదులు.

* అప్రాగ్గ్యం ద్వయహీనే ద్వే అప్రధా నోపసర్జనే.

ప్రాగ్గ్యం న భవతీ త్యప్రాగ్గ్యం, ప్రధానం న భవతీ ధానం. ప్రధానముగానిది గనుక అప్రాగ్గ్యము, అప్రధానము. ఉపసృజ్య తే నియుజ్య తే ప్రధానభూతేనే త్యుపసర్జనం. సృజ విధానమైన వానిచేత నియోగింపఁబడునది. ౩. అప్రధానోపసర్జన నియతనపుంసకములు. ౩ ప్రధానము కానిదానిపేళ్లు.

* విశంకటం పృథు బృహ ద్విశాలం పృథులం మహత్, రున్దోరు విపులమ్-

విస్తీర్ణత ఇతి విశంకటం, విశాలం చ. విస్తరింపఁబడునది విశంకటము, విశాలమును. ౧. ర. ప్రథత ఇతి పృథు. ప్రథ ప్రసిద్ధమైనది. ౨. బర్హతీతి బృహత్. బృహ పృథ్వా. పృథ్విబాహు. ౩. పృథు పృథుత్వమ స్తీతి పృథులం. పృథుత్వము గలిగినది. ౪. తే పూజ్యత ఇతి మహత్. త. మహా పూజాయాం. పూజింపఁబడునది. ౬. రపతే వ్యాహతీతి రున్ద్రం. రుజ్ గతౌ. వ్యాపించియుండు భూయోవయవతయా సర్వతో రున్ధత్ ద్రాతీతి రున్ద్రం. అయవములు గలదగుటచేత సంతటఁబోవునది. పా. వన్ద్రం. ౭. ఉన్ద్రోరు. వస్తువులను గప్పియుండునది. ౮. విశేషేణపోలతి మహద్భూతం. పుల మహత్త్వే. గొప్పదై యుండునది. ౯. ఎడము గలవాని

* వీన వీన్న తు స్థూల వీవరే.

ప్రాయత ఇతి వీనం. వీన, వీవరం చ. ౬. ప్రాయీ పృథ్వా.

స్మృత్యము.] సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము.

గనుక, వీనము, వీవము, వీవరమును. వీవశృబ్దము నకారాం
స్థిలింగమైనప్పుడు వీవరీ యనంబడును. ౧, ౨, ౩. స్థూలయతీతి
స్థూల పరిబ్రంహణే, వర్ధిల్లునది. ౪. బలిసినదానిపేళ్లు.

కాల్ప ట్సుల్లకా సూన్యత్వం శ్లక్ష్యం దభ్రం కృశం తను,
మాయత ఇతి స్తోకః. మృచ్ఛా న్తుతే. కొనియాడఁబడునది. విరు
దధేత కొనియాడఁదగని దనుట. ౧. అల్యతే వార్యత ఇత్యల్పః.
మణపర్యాప్తివారణేషు. దొడ్డవస్తువులలోనుండి తీసివేయఁబడు
ద్యతే వీద్యత ఇతి ట్సుల్లకః. ట్సుధిర్ సంపేషణే. వీడింపఁబడు
నూచ్యత ఇతి సూన్యత్వం. సూచ పైశున్యే. లెస్సగా కానఁబడ
దేత సూచింపఁబడునది. ౪. శ్లిష్యతి మహద్వస్తుషు శ్లక్ష్యం. దొ
వులయందుఁ దగిలియుండునది. ౫. దభ్యతే నివార్యత ఇతి దభ్రం.
దధనే. అడ్డగింపఁబడునది. ౬. కృశ్యతీతి కృశం. కృశ తనూకర
మైయుండునది. ౭. తన్యత ఇతి తను. విస్తరింపఁబడునది. ౮.
సూలిపోగుమొదలైనదానిపేళ్లు.

ప్రియాం మాత్రా త్రుటిః పుంసి లవ లేశ క గాణవః. ౬౨

మాతీతి మాత్రా. మా మానే. అణగియుండునది. మాత్రా
బ్దములు నియతస్త్రిలింగములు. ౧. త్రుట్యత ఇతి త్రుటిః. లూయ
న. త్రుటీ ఛేదనే. లూఞ్ ఛేదనే. త్రుంచఁబడినది గనుక త్రుటి.
ము. ౨, ౩. లిశ్య త్యల్పీభవతీతి లేశః. లిశ అల్పీభావే, కొంచ
ండునది. ౪. కణతి నిమీలతీతి కణః. కణ నిమీలనే. సంకోచ
ండునది. ౫. అణయతి కాంస్యాదిక మిత్యణుః. అణ శబ్దే. కంచు
లైనదానిని మ్రోయించునది. లవాదిశబ్దములు ౪ నియతపుంలిం
గము. ౬. కొంచమైన దానిపేళ్లు. స్తోకాదులు ౧౪ కొంచమైనదానికే
కొందఱు.

త్యల్పేఽల్పిష్ఠ మల్పీయః కణీయోఽణీయ ఇత్యపి,
అతిశయే నాల్పమల్పిష్ఠం, అల్పీయః, స. కనీయశ్చ. స. అతిశ
య రణీయః. స. మిక్కిలి కొంచమైనది. ౧. ౪. అపిశబ్దమువలన
అపిష్ఠ శబ్దములు చెప్పఁబడును. మిక్కిలి కొంచమైనదానిపేళ్లు.
భూతం ప్రచురం ప్రాజ్య మదభ్రం బహులం బహు. ౬౩

పురుభూః పురు భూయిష్ఠం స్ఫీతం భూయశ్చ భూరి చ,

ప్రభవతి కార్యం సంపాదయితుమితి ప్రభూతం. భూ నత్తా
కార్యమును జేయ నమర్థమైనది. ౧. ప్రకర్షణ చీయత ఇతి ప్ర
చిహ్నోచయనే. మిక్కిలి కూర్చబడునది. ౨. ప్రకర్షణాజ్యతే
ఇతి ప్రాజ్యం. అజ గతిక్షేపణయోః. మిక్కిలి యొకదిక్కునఁ గ
కొఱకుఁ బెట్టబడునది. ౩. దభృ మల్పం న భవతీ త్యదభృ
ముగానిది. ౪. బంహతే వర్ధత ఇతి బహు. బహు బహుశః
నేతి బహుళం. బహి వృద్ధౌ. వృద్ధిః బొందునది గనుక బహువు
త్వము గలిగినది బహుళము. ౫. ౬. పూర్యత ఇతి పురు. పుష్క
యా భవతీతి పురుభూః. ఊ. భూ నత్తాయాం. పూరింపబడున
పు. పురు వనుసంజ్ఞచేత నగునది గనుక పురుభువు. పా. పురు
పురుహం. ౭. ౮. అతిశయేన బహు భూయిష్ఠం, భూయశ్చ. స.
బహుళమైనది. భూయిష్ఠము, భూయస్సును. ౯. ౧౦. స్ఫీయ
స్ఫీతం. స్ఫూయా వృద్ధౌ. వృద్ధిః బొందునది. పా. స్ఫిరం. ౧౧.
నల్పమితి భూరి. భూ నత్తాయాం. అధికముగా నొనది. ౧౨.
రమైన దానిపేళ్లు.

* పరశ్శతాద్యా నై యేషాం పరా సంఖ్యా శతాధికాత్.

శతాత్పరా యేషాంతే పరశ్శతాః. నూటికంటె నధికమైన
గలది. న. ఆద్యశబ్దముచేత వేయికంటె నధికమైన సంఖ్యగలది
హస్తము. పదివేలకంటె నధికమైన సంఖ్యగలది పర్యాయము. ఆ
మొదలై నశబ్దము లూహింపఁదగినవి. “నిజన్య తేజశ్శిఖనః పరశ్శత
తేను రింగాల మివాన్ముశః పరే” ఇతి నైషధే. “ఆలోకయామా
ర్హహీధరా నధిశ్రయంతీ ర్గజతాః పరశ్శతా” ఇతి మాఘకావ్యే వ్యా
సగ్రే. బ్రహ్మాదయో బ్రహ్మహితాయ తప్త్యా పరస్పహస్తం శం
పాంసి” ఇతి భవభూతిః. సంఖ్యామాత్రవాచకములైనవగు నశబ్ద
ములు. గవాం పరశ్శతం పరనహస్తం అనునివి మొదలైనవి. ౧౩.
వేయి మొదలగుసంఖ్యలకు మించినవానిపేళ్లు.

* గణనీయే గాణేయమ్-

గణయితుం శక్యం గణనీయం. గాణేయం చ. గణ సంఖ్య

నిష్కృతము.] సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము.

జ్ఞ శక్యమైనది గణనీయము, గాణేయమును. పా. గణేయం. ౧, లెక్కపెట్టఁ దగినదానిపేళ్లు.

సంఖ్యాతే గణితమ్.

సంఖ్యాయతే స్త, సంఖ్యాతం. గణ్యాతే స్త, గణితం. ఖ్యా ప్రక గణ సంఖ్యానే. లెక్కపెట్టఁబడినది. ౧, ౨. లెక్కపెట్టఁబడిన పేళ్లు.

అథ సమం సర్వమ్,

సమశేషం కృత్స్నం సమస్త నిఖిలాఖిలాని నిశ్చేషమ్. ౬౫

సమగ్ర సకలాఖిలా పూర్ణాదీన్య ప్యనూనకే,

సమతి న్యూనత్వం న ప్రాప్నోతీతి సమం. షమష్టమవైక్లబ్యే.

అంతచేత వైక్లబ్యము లేని దనుట. న్యూనత్వమును బొందనిది.

యతే సజాతీయై రితి సర్వం. సృ గతౌ. సజాతీయవస్తువులచేత

బడునది. ౨. విశతీ సర్వత్రి విశ్వం. విశ ప్రవేశనే. అంతటఁ బ్ర

దునది. 3. నాస్తి శేషోఽస్యేత్యశేషం. శేషము లేనది. ౪. కృత్స్నతే

ప్రయతేఽనేనేతి కృత్స్నం. కృతీ పేష్టనే. దీనిచేత వ్యాపింపఁబడు

న. సమన్యతే ఏకీక్రియత ఇతి సమస్తం. అను తేవణే. ఒకటిగాఁ

బడునది. ౬. నివృత్తం ఖిలా చూఢ్యాదితి నిఖిలం. ఖిలమైన

వలనఁ బాసినది. ౭. న విద్యతే ఖిల మన్యేత్యఖిలం. ఖిలముగానిది.

శేషాన్నిర్గతమితి నిశ్చేషం. శేషమైనదానివలనఁ బాసినది. ౮.

తమగ్రేణితి సమగ్రం. అగ్రముతోఁ గూడుకొన్నది. ౧౦. కలాభి

ససహవర్తత ఇతి సకలం. భాగములతోఁ గూడుకొన్నది. ౧౧.

స భవతీ త్యఖండం. ఖండముగానిది. ౧౨ పూర్వత ఇతి

౦. పూర్ ఆప్యాయనే. నిండింపఁబడునది. ౧౩. సూనం స భవతీ

నం. కొడువ గానిది. ౧౪. ఆదిశబ్దముచేత, సంపూర్ణ, అవికల,

పుష్కలాదిశబ్దంబులూహ్యములు. ౧౫. అంతయుననుదానిపేళ్లు.

ఘనం నిరస్తరం సాస్త్రమ్.

హస్యతే వాయుజలాదినేతి ఘనం. హన హింసాగత్యోః. వా

లాదులచేతఁ గొట్టఁబడునది. ౧. నిర్గత మస్తరమస్యేతి నిరంతరం.

నది. ౨. సహ అంధ్యతే బధ్యత ఇతి సాంద్రం. అది బంధనే.

కూడఁగట్టఁబడి యుండునది. 3. దట్టమైనదానిపేళ్లు.

•

పేలవం విరళం తను.

పిల్వతే క్షిప్యత ఇతి పేలవం. పిల తే పే. ద్రౌబ్యబహు
విశేషేణ రాత్యంతరమితి విరళం. రా ఆదానే. విశేషముగా
శము సంగీకరించునది. ౨. తన్యతే వి స్తీర్యత ఇతి తను. తను
విస్తరింపఁబడునది. 3. పలుచనిదానిపేళ్లు.

•

సమీపే నిక టానన్న సంనికృప్త సనీడవత్,
సదే శాభ్యాశ సవిధ సమర్యాద సవేశవత్.

ఉపక ణ్డా ని కాభ్య ర్థాభ్యగ్రా అ వ్యభితోఽవ్యయమ్,

సంగతా ఆపోఽస్తిన్నితి సమీపః. సంగతమైనజలమును
లక్షణచేత సమీపమందు వర్తింతును. ౧. నికటతి నిబధ్నాతీతి
కటే వర్ణావరణయోః. తగిలియుండునది. ౨. ఆసీదతి ఆసన్నః.
విశరణాదా. పొందియుండునది. 3. సంనికృప్యత ఇతి సంనికృప్తః.
విలేఖనే. మిగుల నొరయఁబడునది. ౪. సమానం నీడమస్యేతి
సమానమైన ఉనికిపట్టు గలిగినది. ౫. సమానో దేశోఽస్యేతి స
సమానమైనదేశము గలిగినది. ౬. అభితః అశ్యతే వ్యావృతత్యభ్యా
అశూ వ్యాప్తా. అంతట వ్యాపింపఁబడునది. ౭. అభితః అస్యతే
యత ఇత్యభ్యాసః. అను త్నేవణే. అంతట పరిచయముచేయఁబడు
'సమీపేఽభ్యసనేభ్యాసః' అని దంత్యాంతములయందు రభసుడు.
మానా విధా ప్రకారోఽస్యేతి సవిధః. సమానమైనప్రకారముగలది.
సమానా మర్యాదాస్యేతి సమర్యాదః. సమానమైనమర్యాదగలది.
సమానోవేశః ప్రవేశోఽస్యేతి సవేశః. సమానమైనప్రవేశము
౧౦. కంతసమీపంగత ఉపకంతః. కంతసమీపమును బొందినది.
అం శేఽస్యసా విత్యంతికః. కడ నుండునది. ౧౧. అభ్యర్థ్యత ఇత్య
ర్థః. అర్థ గతౌ యాచనేచ. పొందఁబడునది. ౧౨. అభిముఖ మగ్ర మ
త్యభ్యగ్రం. అభిముఖమైనయగ్రభాగము గలిగినది. ౧౩. అభిగచ్ఛ
భితిః. అవ్యయము పొందియుండునది. ౧౪. దాపుపేళ్లు.

• సంసక్తే త్వవ్యవహిత మపదాన్తర మిత్యపి.

సంసజ్యత ఇతి సంసక్తః. మంజ సంగే. కదియునది. ౧. సం

వ్యవహారము. డు ధాన్య ధారణపోషణయోః. వ్యవధానములేక
నది. ౧. నా స్తి పదేనాంతరం వ్యవధాన మస్యేత్యపదాంతరం.
చేతః గూడ వ్యవధానము లేనది. పా. అపటాంతరం. ౩. కడిసిన
ధ్య.

విష్ణు మన్త్రికతమమ్-

అతిశయేనాంతికం నేదిష్ఠం. అంతికతమం చ. మిక్కిలి సమీపమై
విష్ణుము, అంతికతమమును. ౧. ౨. మిక్కిలి సమీపమైనదానిపేళ్లు.

స్వా ద్వారం విప్రకృష్టకమ్,
దుగభేన ఈయ తేపావ్యత ఇతి ద్వారం. ఇన్ గతౌ. ప్రయానచే
దొండబడునది. ౧. విప్రకృష్టతే సమీపా దితి విప్రకృష్టకం. కృష్ణ
నే. సమీపముననుండి లాగబడునది. ౨. దవై వైనదానిపేళ్లు.

దవీయశ్చ దవిష్ఠం చ సుదూరం-

అతిశయేన ద్వారం దవీయః. స. దవిష్ఠం చ. సుతరాం ద్వారం
ద్వారం. మిక్కిలి ద్వారమైనది గనుక దవీయస్సు, దవిష్ఠము, సుదూ
రము. ౧. ౨. ౩. మిక్కిలి దవై వైనదానిపేళ్లు.

దీర్ఘ మాయతమ్.

౬౯

దృగాతి దూరస్థితత్వా దితి దీర్ఘం. ద్రా విదారణే. దవ్రస నునికి
బీజించునది. ౧. ఆయమ్యతే విస్తీర్యత ఇత్యాయతం. యను ఉప
విస్తరింపబడునది. ౨. నిడుపై నదానిపేళ్లు.

వర్తులం నిస్తలం వృక్షమ్-

వర్తతే భువి పరివర్తత ఇతి వర్తులం. వృత్తం చ. వృతు వర్తనే.
పాదనే పొటలునది. ౧. ౩. నిర్గతం తల మస్యేతి నిస్తలం. నిలుకడ
౨. వర్తువై నదానిపేళ్లు.

బంధురం తూన్నతానతమ్,

బధ్నాత్యున్నత త్వేన సహనతత్వ మితి బంధురం. బంధ బంధనే.
తత్వముతోఁగూడ నానతత్వమును బొందునది. సా. బంధూరం.
ధూరబంధురౌ రమ్యే నమే హంసే చ బంధురః అని రథసుఁడు.
వ్యాఖ్యముచేత పొడవై ఉపాధివశమున నించుక వంగినదానిపేరు.
ఉచ్చ పాం శూన్న తోదగ్రోచ్చితా మ్రక్లే-

ఉచ్చినోతీత్యుచ్చః. చిత్త చయనే. మీ:దికి: బెరుగుచు
ప్రకష్టేణ అశ్నుత ఇతి ప్రాంతః. అశూ వ్యాస్తా. ఊర్ధ్వముగా వ
చునది. ప్రకృష్టా ఉన్నతా: అంశవ: అవయవా అన్యేతి ప్రాంత
తములై నయవయవములు గలది. ౨. ఉన్న మత్పూర్ణం గచ్ఛతీ
తం. ఇము ప్రహ్వత్వే శబ్దే చ. ఊర్ధ్వముగా: బోవునది. ౩. ఉ
గ్రం యన్యేత్యుచ్చగ్రం. ఊర్ధ్వము: బొందినకొనగలిగినది. ౪. ఉ
శ్రిత ఇత్యుచ్చితః. శ్రితో నేవాయాం. ఊర్ధ్వభాగము నాశ్ర
నది. ౫. తుట్య తే వాయూదినేతి తుంగః. తుట హింసాయా
య్యాదులచేత: బీజింపఁబడునది. ౬. పొడవైనదానిపేళ్లు.

అథ వామనే.

న్య జ్ఞేచ ఖర్వ ప్రాస్తా స్ఫుటః-

వామో వల్లుత్వమస్యాస్తీతి వామనః. ఒప్పిదముగలది. గ. అ
మంచతీతి న్యజ్. చ. నీచశ్చ. అల్ప గతిపూజనయో: దిగువఁ
నది. ౨. ౩. ఖర్వత్వవయవదార్ధ్యనేతి ఖర్వ: ఖర్వ గర్వ దర్ధ
యవదార్ధ్యముచేత గర్వించునది. ౪. ప్రాసతీతి ప్రాన్య: ప్రా
నే. కొంచెమైయుండునది. ౫. కుఱుచైనదానిపేళ్లు.

అవాగే^౨ వన తానతమ్,

అవనత మగ్రం యన్యే త్యవగ్రం. వంగినకొనగలది. గ. అ
మ త్యవనతం. ఆ ఈష న్నతం ఆనతం. ఇము ప్రహ్వత్వే శబ్దే చ.
నది గనుక అవనతమును, ఆనతమును. ప. అవనతాననం అని సుభా
ద్రుడు. ౨. ౩. వంగినదానిపేళ్లు.

అరాళం వృజనం జిహ్వా మూర్క్తిమ త్కుఞ్చితం నతమ్.

ఆవిధం కుమలం భుగ్నం వేల్లితం వక్ర మిత్యపి,

అరా: వేష్టనాని సంత్యన్యే త్యరాళం. చుట్లు గలది. గ. వృ
ఇతి వృజనం. పృజీ వర్జనే. విడువఁబడునది. ౨. జహత్పూర్ణ సమితి జహ
ఓ హక్ త్యాగే. చక్కఁదనమునువిడుచునది. ౩. ఊర్ధ్వయో భం
న్యసంతీ తూర్క్తిమత్. త. కరుళ్లుగలది. ౪. కుంచతి వక్రతయా అల్ప
తి కుంచితం. కుచ గతికాటిల్యాల్పీభావయో: వంకరదాటచేత కొ
మైయుండునది. ౫. సమతీతి నతం. ఇము ప్రహ్వత్వే శబ్దే చ. వంకరదాట

౧. ఆవిద్యత ఇత్యావిద్యం. వ్యధ తాడనే. కొట్టబడునది. 2. కుటతీ
 లం. భుజతీతి భుగ్నం. కుట కాటి శ్లేః. భుజో కాటిశ్లే. సంకరయైయుం
 గనుక కుటిలము, భుగ్నమును. ౩. ౪. వేల్లితి చలతి కుటిలత
 వేల్లితం. వేల్లి చలనే. సంకరాటచేత కుదురై యుండక కదలునది.
 5. చలతి కాటిల్యం ప్రాప్నోతీతి వక్రం. వంచు గతే. కుటిలత్వము
 పొందునది. 6. సంకరయైనదానిపేళ్లు.

ముజా వజిహ్లా ప్రగుణౌ-

ముజ్య తే ఆదరేణ సంపాద్యత ఇతిముజాః. ముజా గతిస్థానార్జనాపా
 ణ. ఆదరముచేత సంపాదించబడునది. ౧. జిహ్వా న భవతీత్యజిహ్వా.
 పొగానిది. ౨. ప్రకృష్టః అవక్రః గుణోఽన్యేతి ప్రగుణః. ప్రకృష్టమైన
 దన మరుగుణము గలది. చక్కనై యుండుదానిపేళ్లు.

వ్యస్తే త్వప్రగుణాకుతా.

29

వ్యస్యత ఇతి వ్యస్తః. అసు డ్లేవణే. వివిధముగా నెఱవబడున
 ది. నవిద్యతే ప్రకృష్టగుణోఽన్యేత్యప్రగుణః. మంకుగుణములేనిది.
 ౩. కోలతి ఈషత్సంస్తానో భవతీ త్యాకులః. కుల సంస్తానే.
 కుంత కూడియుండునది. 3. చెదరినదానిపేళ్లు.

శాశ్వతస్తు ధ్రువో నిత్య సదాతన సనాతనాః,

శశ్వద్వర్తమానశ్శాశ్వతః. ఎప్పుడు నుండునది. ౧. ధ్రువ తీతి
 వ. ధ్రువ స్థైర్యే. స్థిరమైయుండునది. ౨. నియతం భవతీతి నిత్యః.
 తమైయుండునది. 3. సదాభవః సదాతనః, సనాతనశ్చ. ఎప్పుడును
 యుండునదిగనుక సదాతనము, సనాతనమును. ౪. ౫. నాశన
 తే ఎల్లప్పుడు నుండుదానిపేళ్లు.

స్థాస్నుః స్థిరతరః స్థేయాన్-

తివతి చిరకాలం తాచ్ఛీలేనేతి సాస్నుః. స్థా గతినివృత్తే. అనేక
 ము న్యభావమున నుండునది. ౧. అతిశయేన స్థిరః స్థిరతరః. స్థేయాం
 వ. మిక్కిలి స్థిరమైనది గనుక స్థిరతరము. స్థేయస్సును. ౨. 3. పెక్కు
 ముండుదానిపేళ్లు. శాశ్వతాదులు. ౪. వర్యాయము లని కొందఱు.

ఏకరూపతయా తు యః.

23

కాలవ్యాపీ ప. కూటస్థః-

కూటేన నిశ్చలత్వేన తిష్ఠతీతి కూటస్థః. స్థా గతినివృత్తౌ. ములేక నిశ్చలుడై యుండువాడు. ౧. వికారములేక యొకలా నిరసధికకాల ముండునాత్మాదులపేరు.

* స్థావరో జగ్గమేతరః,
తిష్ఠతి తాచ్ఛీల్యేనేతి స్థావరః. స్థా గతినివృత్తౌ. న్వభావ కదలకుండునది. ౧ ప్రాచీన్యతిరిక్తమై కదలకుండుగిరివృత్తాదులపేరు.

* చరిష్ణు జగ్గమ చరం త్రన మిజ్జం చరాచరమ్.
చరతి తాచ్ఛీల్యేనేతి చరిష్ణు. చర గతిభక్షణయోః. న్వభావము గలది. ౧. భృశం గచ్ఛతీతి జంగమం. గమ్ గతౌ. లి తిరుగునది ౨. చరతీతి చరం. చర గతౌ. నడుచునది. ౩. త్రనం. త్రసీ ఉద్వేగే. భయపడునది. ౪. ఇంగతీ తింగం. ఇగి చరించునది. ౫. భృశం చరతీతి చరాచరం. చర గతిభక్షణ సంఘటించునది. ౬ తిరుగు న్వభావముగలమనుష్యాదులపేళ్లు.

* చలనం కమ్పనం కమ్పిం దలం లోలం చలాచలమ్,
చచ్ఛిలం తరళం చైవ పారిప్లవ పరిప్లవే.

చలతి తాచ్ఛీల్యేనేతి చలనం. చల కంపనే. కంపతే తాచ్ఛీ నేతి కంపనం. కంప్రం చ. కపి చలనే. న్వభావముననే చలించునది ౨. ౩. చలతీతి చలం. చలాచలం చ. చల కంపనే. కదలునది గ చలము. చలాచలమును. ౪. ౬. లుడ్యతే వాయ్వాదినేతి లోలం. విలోడనే. లడయోరభేదః. వాయువు మొదలయినదానిచేత కదలి బడునది. ౫. చంచతి చలతీతి చంచలం. చంచగతౌ. తరతీతి తర త్రా ప్లవనతరణయోః. పరిప్లవత ఇతి పారిప్లవం. పరిప్లవం చ. ప్ల గతౌ. కదలునది గనుక చంచలము, తరళము, పారిప్లవము, ప్ల మును. ౭. ౮. ౯. ౧౦. కదలుదానిపేళ్లు.

* అతిరిక్త స్సమధికః-

అతిరిచ్యతే స్త, అతిరిక్తః. రిచిర్ విరేచనే, ఏర్పటచటము ౧. సమ్యగధికస్సమధికః. మిక్కిలి యధికమైనది. ౨. మిగుల ప మైనదానిపేళ్లు.

* దృఢసంధిస్తు సంహతః,

దృఢ సంస్కారస్యేతి దృఢసంధిః. దృఢమయినసంధి గలిగినది. ౧. సంస్కారే సంశ్లిష్టత ఇతి సంహతః. హన హింసాగత్యోః. అన్యగా బడునది. ౨. దృఢమైనకీలుగలహస్తాద్యవయవములపేళ్లు.

కర్మశం కఠినం క్రూరం కఠోరం నిష్ఠురం దృఢమ్.

౬

కఠినం మూర్తిమన్తూర్తమ్-

కృణోతి వీడయతీతి కర్మశం. కృణో హింసాయాం. వీడించునది. క్రూరం. ౧. కఠతి క్లేశేన జీవతీతికఠినం. కఠోరం చ. క్లేశముచేత బ్రతుకునుక కఠినము, కఠోరమును. ౨. ౪. కృంతతి క్రూరం. కృతీ చేద గొప్పించునది. ౩. నితరాం తిష్ఠతీతి నిష్ఠురం. స్థా గతినివృత్తై. మి యించునది. ౪. దృఢాతీతి దృఢం. దృఢా వృద్ధా. బలమైయుండు. ౬. జీవ్యతేననేనీతి జఠరం. జ్యూష్ వయోహానో. దీనిచేత మృదువులు అరుగును. పా. జఠరం. ౭. మూర్తిః కఠిన్య మస్యా స్తీతి మూర్తః. త. మూర్తం చ. గట్టితనము గలది మూర్తిమత్తు, మూర్తము ౮. ౯. బిరునై నదానిపేళ్లు. గట్టిది.

ప్రవృద్ధం ప్రాథమేధితమ్,

ప్రవర్ధతేన, ఇతి ప్రవృద్ధం. వృధు వృద్ధా. ఏధ తే న్న ఏధితం. ఏధ తా. వృద్ధిబొందునదిగనుక ప్రవృద్ధము. ఏధితమును. ౧. ౩. ప్రకర్షణ ప్రాథం. వహ ప్రావణే. ప్రకర్షముగా వహింపబడునది. ౨. నదానిపేళ్లు.

పురాణ ప్రతన ప్రత్న పురాతన చిరంతనాః.

22

పురా భవతీతి పురాణః, పురాతనశ్చ. ప్రాగ్భవ ఇతి ప్రతనః. ప్రత్నశ్చ. చిరంభవతీతి చిరంతనః. పూర్వమందుఁ బుట్టినదిగనుక పురాణము, పురాతనము, ప్రతనము, ప్రత్నము, చిరంతనమును. ౧. ౪. నదానిపేళ్లు.

ప్రత్యగ్రోభిననో నన్యో నవీనో నూతనో నవః, నూత్నిశ్చ-

ప్రతిగతమగ్రమస్యేతి ప్రత్యగ్రః. పొందఁబడినకొనగలిగినది. ౧. అభిమత ఇ త్యభిననో, నవశ్చ, నవ ఏవ నన్యో, నవీనో, నూతనో, నూత్నిశ్చ. ను న్తుతౌ. కొనియాడఁబడునది గనుక అభినవము, నవ్యము,

నవీనము, నూతనము, నవము, నూత్నమును. ౨. ౭. క్రొత్తవాని.

* సుకుమారం తు కోమలం మృదులం మృదు.

సుష్టు కుమారయంత్యనేనేతి సుకుమారం. కుమార క్రీడా దీనిచేతలెస్సగాఁ గ్రీడింతురు. ౧. కామ్యతే జన్తే రితి కోమలం. కము తౌ. జనులచేత కోరఁబడునది. ౨. మృద్యత ఇతి మృదు. మృద మెదుపఁబడునది. ౪. మృదు మృదుత్వసుస్యా స్తీతి మృదులం. మము గలిగినది. ౩. ౪. మెత్తనిదానిపేళ్లు.

* అన్య గన్యక్ష మనుగోఽనుపదం క్లిబ మన్యయమ్,

అను అంచతి పశ్చాద్ధచ్చతీ త్యన్యవ్. చ. అంచ గతిపూజయె వెనుక పోవునది. స్త్రీలింగమైనపుడు 'అనూచీ' అని రూపము. ౧. తనుతుం పాదరూపం కర్తేంద్రియమస్యే త్యన్యక్షం. వెనుక ననున పాదములు గలిగినది. ౨ అను పశ్చాద్ధచ్చతీత్యనుగః. వెనుకఁబోవు ౩. అనుగతం పశ్చాద్భూతం పదమస్యే త్యనుపదం. వెనుకఁబోవు పాదము గలవాఁడు. నిత్యనపుంసకము. గురో రనుపద మంతేవాసీ. రనుపదం పత్నీ అని. పదన్య పశ్చాదిత్యనుపదం. పాదమునకు ఈయర్థమం దవ్యయము. ౪ వెనుక పోవువానిపేళ్లు.

* ప్రత్యక్షం స్యా దైన్దియకమ్-

ప్రతిగతం అక్ష మింద్రియం ప్రత్యక్షం. ఇంద్రియమును బో నది. ౧. ఇంద్రియాదాగత మైంద్రియకం. ఇంద్రియమువలన గ్రహిం బడునది. ౨. సేత్రాదిపంచేంద్రియములచేత నెఱుఁగఁబడునది. దులుపేళ్లు.

* అప్రత్యక్ష మతీన్దియమ్.

ప్రత్యక్షం స భవతీ త్యప్రత్యక్షం. ప్రత్యక్షము కానిది. పాతక ధ్యక్షం. ఇంద్రియాణ్యతిక్రాంత మతీంద్రియం. ఇంద్రియముల నెఱుఁగి మించినది. ౨ సేత్రాదీంద్రియములచే నెఱుఁగరానిదానిపేళ్లు.

* ఏకతానోఽనన్యవృత్తి రేకా గైకాయనా వపి,
అ ప్యేకసర్గ ఏకాగ్రోఽప్యేకాయనగోఽపిచ.

ఏకస్త్రి విషయే తానో బుద్ధివిస్తారో యస్యే త్యేకతాన. ఏ పదార్థమందే బుద్ధివిస్తారముగలవాఁడు. ౧. న విద్యతే అన్యవృత్తిగ.

మన్యత్వనన్యవృత్తిః. మఱియొకవ్యాపారము లేనివాఁడు. ౨. మగదేశ సంజ్ఞేయమస్య త్యేకాగ్రః. ఎఱుఁగఁ దగినవస్తువు ఒకవాఁడు. ౩. ఏకస్మిన్నేవ విషయే అయనం జ్ఞానమస్య త్యేకాగ్రః విషయమందే జ్ఞానము గలవాఁడు. ౪. ఏకస్మిన్నేవ స్థో యస్య త్యేకనర్గః. ఒకపదార్థమందే యందునిశ్చయము గలవాఁడు. ఏకాగ్ర ఏవై కాగ్రః. ఏకాగ్రుడే ఏకాగ్రుఁడు. ౬. ఏకాగ్రజ్ఞానంగత ఇ త్యేకాయనగతః. ఒకజ్ఞానమునే పొందినవాఁడు. గచితునిపేళ్లు.

పాఠ్యాదిః పూర్వ పారస్త్వ ప్రథమాద్యాః-

పాఠ్యమే ప్రారంభసమయే ఏవ వ్యవహీయత ఇతి ఆదిః. దుదానే. ముందుగా వ్యవహరింపఁబడునది. నియతపుంలింగము. పూర్వతీతి పూర్వః. పూర్వ పూరణే. పూరించునది. ౨. పూర్వ భవస్త్వః. ముందరఁ బుట్టినది. ౩. ప్రథత ఇతి ప్రథమః. ప్రథ ప్రప్రసిద్ధమగునది. ౪. ఆదౌ భవ ఇత్యాద్యః. మొదటఁ బుట్టినది. కదానిపేళ్లు.

అ థాస్త్రీయామ్,

జ్ఞానస్య చరమ మన్త్య పాశ్చాత్య పశ్చిమమ్. ౧౦ అమతి నాశం గచ్ఛతీ త్యన్తః. అమగత్యాదౌ. నాశమును నది. నియతపుంసపుంసకలింగము. ౧. జ్ఞానే అంత్యభాగే భవం కడవటఁ బుట్టునది. ౨. చర త్యన్తం గచ్ఛతీతి చరమం. చరయోః. కడను బొందునది. ౩ అన్తే భవ మన్త్యం. కడవటఁ ౪. ర. పశ్చాద్భవం పాశ్చాత్యం. పశ్చిమం చ. వెనుకఁ బుట్టినది. పాశ్చాత్యము, పశ్చిమమును. ౫, ౬. తుదయైనదానిపేళ్లు.

సాఘం నిరర్థకమ్-

ముహ్య త్యత్ర పురుషో భ్రాన్తి వశాదితి మోఘం. ముహవై దీనియందు పురుషుఁడు భ్రమించును. ౧. నిష్కాన్తః అర్థః జన మస్తాదితి నిరర్థకం. ప్రయోజనములేనిది. ౨. ప్రయోజన దానిపేళ్లు.

స్వప్నం స్ఫుటం ప్రప్యక్త ముల్బణమ్,

స్పృశ త్యజ్ఞానం బాధత ఇతి స్పృష్టం. స్పృశ బాధన స్పృశ
అజ్ఞానమును బోగొట్టునది. ౧. స్ఫుటత ప్రకాశత ఇతి స్ఫుట
వికననే. ప్రకాశించునది. ౧. ప్రకృష్టం వ్యక్తతే స్త ప్రవృత్త
వ్యక్తిశక్తికాంతిగతిషు. లెస్సగా నెఱుంగః బడునది. ౩. ఉత్క
బల్యతే శబ్ద్యత ఇత్యుచ్ఛ్రాం. బల శబ్దే ఉత్కృష్టముగాఁ జెప్పు
ర. ప్రకట మైనదానిపేళ్లు.

* సాధారణం తు సామాన్యమ్-

సమాన మాధారణ మాధారో యస్యేతి సాధారణం.
మైన యాధారముగలది. ౧. సదృశం మానయస్యేతి సమానం.
మేన సామాన్యం. సమానమే సామాన్యము. ౨ అనేకులకు
దానిపేళ్లు.

*

ఏకాకీ త్వేక ఏకకః.

ఏతి కార్యం కర్తుం న్యాయమేవ గచ్ఛతీతి ఏకః. ఏక ఏక
నాంతః. ఏకకశ్చ. కార్యమును తానే చేయునది ఏకము. ఏకమే
ఏకకమును. ౧. ౨. ౩. సజాతీయసహాయము లేనిదానిపేళ్లు.

* భిన్నార్థకా అన్యతర ఏక త్వా న్యేతరా అపి,

అనితి పృథగేవ ప్రాణితీ త్యన్యః, అన్య ఏవాన్యతరః.
ణనే. వేఱుగానుండి బ్రతుకునదిగనుక అన్యము, అన్యమే అన్య
పా. ఏకతరః. ౧. ఏతి పృథగ్గచ్ఛతీ త్వేకః. ఇతరశ్చ. ఇణ్ గతే
గాఁ బాసిపోవునది గనుక ఏకము. ఇతరము. ౨. ౧. త్వేవతి వ్య
సత ఇతి త్వః. త్వేష దీప్తా. వేతై ప్ర కాశించునది. ౩. ఇవి ౧ స్ప
ములు ప్రకృతార్థముకంటె వేతై నదానిపేళ్లు.

* ఉచ్చావచం నైకభేదమ్-

ఉచ్చం చ తత్ అవాక్ ఉచ్చావచం. మీఁదను క్రిందను
పించునది. ౧. నైకే అనేకేభేదా అస్యాస్తీతి నైకభేదం. అనేకము
గలది. ౨ అనేక ప్రకారములైన చిత్రాదులపేళ్లు.

*

ఉచ్చా మవిలమ్భితమ్.

ఉచ్చండతి కోపేనాశు భవతీ త్యుచ్చాం. చడి కోపే. అ
ముచేత వేగిరవడునది. ౧. న విద్యతే విలంబితమస్యే త్యవిలంబితము.

ది. ౨. త్వర గలదానిపేళ్లు.

మందుండు తు మర్తస్త్పక్ -

అయి. తుదతీ త్వరుండుండు. తుద వ్యధనే. ఆయమును వ్య
నది. ౧. మర్తాణి స్పృశతీతి మర్తస్త్పక్. ౨. స్పృశ సంస్పర్శ
ముములను సోకునది. ౩. ఆయమును నొప్పించునట్టిమాటలు
యినదానిపేళ్లు.

అబాధం తు నిరర్గళమ్,

న విద్యతే బాధా నిరోధః ఆస్యే త్యబాధం. బాధ లేనిది.
కాంత మర్గళా దితి నిరర్గళం. అడ్డుపాటువలన బాసినది. ౨.
దానిపేళ్లు.

ప్రసవ్యం ప్రతికూలం స్యా దపసవ్య మవస్థా చ.

౧౪

ప్రగతం సవ్యాదితి ప్రసవ్యం. అపగతం సవ్యాది త్యపసవ్యం. దక్షి
మువలన బాసినది గనుక ప్రసవ్యము, అపసవ్యము. ౧. ౩. ప్రతి
కూలమస్యేతి ప్రతికూలం. ప్రతిన్వర్తియైనతీరము గలది. ౨. అపతిష్ఠ
కూల్యం వర్జయిత్వాతిష్ఠతీ త్యపస్థా. షా గతినివృత్తే. ఆసుకూల్య
వర్జించియుండునది. ౪. ప్రతికూలమైన (వాటముతప్పిన) దానిపేళ్లు.
వామం శరీరే నవ్యం స్యాత్ -

నమతి యజ్ఞసూత్ర మితి వామం. టు నము ఉద్గిరిణే. యజ్ఞోపవీ
ను విడిపించునది. ౧. సూయ తేయజ్ఞసూత్ర మత్రేతి నవ్యం. షుశ్
నే. యజ్ఞోపవీతము దీనియందు తడవబడును. ౨. శరీరమున
పార్శ్వముపేళ్లు.

అపసవ్యం తు దక్షిణే,

సవ్యా దపకాంత మపసవ్యం. ఎడమదిక్కువలన బాసినది. ౧.
బలసత్తయా వర్ధత ఇతి దక్షిణం. దక్ష వృద్ధా, శీఘ్రార్థే చ.
గలిగినదగుటచేత వృద్ధి బాండునది. ౨. కుడిదిక్కుపేళ్లు.

సంకటం నా తు సంబాధః-

సంకుచతీతి సంకటం. సంకోచ మై యుండునది. ౧. సంబాధ్యం
కాలత్రేతి సంబాధః. బాధ విలోడనే. దీనియందు మిక్కిలి జనులు
పడబడుదురు. నియతపుంలింగము. ౨. ఇరకటపుజోలుపేళ్లు.

* కలిలం గహనం సమే.

కల్యతే క్షిప్యతే మతి రత్రేతి కలిలం. కల కిల క్షేపే
దు బుద్ధి వెళ్లఁద్రోయఁబడును. ౧. గాహతే మతి రత్రే
గాహనా విలోడనే. దీనియందు బుద్ధి యణఁగును. ౨. చో
నికిని, ఎఱుఁగ రాసిదానికిని పేళ్లు.

* సంకీర్ణే సంకు లాకీర్ణే-

సంకీర్ణతే నై రంత ర్యేణేతి సంకీర్ణం. ఆకీర్ణత ఇ త్యా
విక్షేపే. ఒకటికొకటి యెడమ లేకుండునట్లు కలవఁబడునది. ౧.
కోలతి నిరంతరీభవతీతి సంకులం. కుల సంస్త్యానే. ఎడలేక
కలిసికొని యుండునది. ౨. ఒకటికొకటి కలిసియున్న దానిపేళ్లు.

* ముణ్డితం పరివాపితమ్,

ముండ్యతే ఖండ్యతే స్త ముండితం. ముడి ఖండనే.
బడినది. ౧. పరిత శ్చిరసి వాపః కేశఖండనం జాతోఽన్యేతి
తం. టు వప్ బీజనంతానే. వపే రనేకార్థత్వాత్ ముండనేఽపి
కేశఖండనము గలిగినది. ౨. గొఱుగఁబడినదానిపేళ్లు.

* గ్రథితం గ్రంథితం దృబ్ధమ్-

గ్రథ్యతే స్త గ్రథితం. గ్రంథ్యతే స్త గ్రంథితం. దృభ్యతే
బ్ధం. గ్రంథ సందర్భే. గ్రథి కాటిల్యే. దృభి గ్రంథే. కూర్మ
గనుక గ్రథితము, గ్రంథితము, దృబ్ధమును. ౧. ౨. ౩. కూర్మ
పుష్పమాలికాదుల పేళ్లు. పా. గ్రథితే గుచ్ఛితం (సందితం)

విస్తృతం విస్తృతం తతమ్.

విస్త్రీయతే స్త విస్తృతం. స్త గతౌ. వ్యాపించునది. ౧. వి
తే స్త విస్తృతం. తాయతే స్త తతం. స్త్రోఞ్ ఆచ్ఛాదనే
విస్తారే. విస్తరింపఁబడునది గనుక విస్తృతము, తతమును. ౨.
వ్యాపించిన దానిపేళ్లు.

* అంతర్గతం విస్తృతం స్వాత్-

అంతరేవ గచ్ఛతి స్త అంతర్గతం. గమౌ గతౌ. లోప
యుండునది. ౧. విస్తర్యతే స్త విస్తృతం. స్త్ర ఆధ్యానే, మఱ
నది. మఱవఁబడినదాని పేళ్లు.

ప్రాప్త ప్రణిహితే నమే,

ప్రకర్షణ ఆప్తం ప్రాప్తం. ఆప్తౌ వ్యాప్తౌ. మిక్కిలి పొందఁబడి
ప్రకర్షణ నిహితం సన్నిధౌ స్థాపితం ప్రణిహితం. దు ధాన్
మణయోః. మిగుల దగ్గర నుంచఁబడినది. ౨. పొందఁబడిన
దానిపేళ్లు.

లిత ప్రేక్షి తాధూత చలి తాకమ్మితా ధుతే. ౫౭
వేల్యతే స్త వేల్లితః. వేల్పు చలనే. ప్రేంఖ్యతే స్త ప్రేంఖతః. ఇఖ
ఆధూయతే స్త ఆధూతః. ధూ విధూననే. చాల్యతే స్త చలి
కంపనే. ఆకంప్యతే స్త ఆకంపితః. కపి చలనే. ధూయతే స్త ధు
కంపనే. కదలింపఁబడినది గనుక వేల్లితము, ప్రేంఖతము,
ము, చలితము, ఆకంపితము, ధుతము. ౧. ౬. కదలింపఁబడిన
దానిపేళ్లు.

త నున్నా స్త నిష్కూత విధ క్షి ప్రేరితా న్నమాః,
మద్యతే స్త నుత్తః, నున్నశ్చ. ఋద ప్రేరణే. ప్రేరేపింపఁబడు
క నుత్తము, నున్నమును. ౧. ౨. అన్యతే స్త అన్తః. అను క్షే
త్రాయఁబడునది. ౩. నిష్ఠీ వ్యతే స్త నిష్కూతః. ప్రిపు నిరననే. నిరసింపఁ
బడినది. ౪. విధ్యతే స్త విద్ధః. వ్యధ తాడనే. వీడింపఁబడునది. ౫. క్షీవ్య
క్షీప్తః. ఈర్యతే ప్రేర్యతే స్త ఈరితః. క్షీప ప్రేరణే. ఈర ప్రేరణే.
బడినది గనుక క్షీప్తము, ఈరితము. ౭. ఇవన్నియు సమానార్థములు.
బడినదానిపేళ్లు.

క్షీప్తంతు నివృతమ్-

మితః క్షీవ్యతే సమంతా ద్వేష్ట్యతే స్త పరిక్షీప్తం. క్షీప ప్రే
రితః జాట్టఁబడినది. ౧. నితరాం వ్రయతే స్త నివృతం. వృత్
మిక్కిలి ఆవరింపఁబడినది. ౨. కోట మొదలై నదానిచేతఁజాట్టఁ
బడినదానిపేళ్లు.

మూషితం ముషితార్థకమ్.

౫౮

మూష్యతే స్త మూషితం. ముష్యతే స్త ముషితం. మూష న్నే
ముష న్తయే. దొంగిలింపఁబడినది గనుక మూషితము. ముషితము.
దొంగిలింపఁబడినదానిపేళ్లు.

• ప్రవృద్ధ ప్రసృతే-

ప్రవృద్ధ తే స్త ప్రవృద్ధం. వృధు వృద్ధాః. వృద్ధిః బాంధినది. రతిస్త ప్రసృతం. సృ గతౌ. వ్యాపించినది. ౧. కొనసాగి పెరుగు

• నృన్త నిన్తృప్తే-

నృన్త తే స్త నృన్తం. నిన్తృజ్య తే స్త నిన్తృప్తం. అను తే జ విసర్గే. పెట్టఁబడినది గనుక నృన్తము. నిన్తృప్తమును, ౧. బడినదానిపేళ్లు.

• గుణితాహతే,

గుణ్య తే స్త గుణితం. గుణ అభ్యాసే. గుణింపఁబడునది. నృ తే సంఖ్యాంతరేణేత్యాహతం. హన హింసాగత్యోః. న ముచేతః జెలుపఁబడినది. ౧. గుణింపఁబడినసంఖ్యపేళ్లు.

• నిదిగ్ధోపచితే-

నిదిహ్యతఇతి నిదిగ్ధం. ఉపచీయత ఇత్యుపచితం. దిహ ఉచిత్ చయనే. వర్ధింపఁజేయఁబడినది గనుక నిదిగ్ధము, ఉపచి ౧. ౨. కొలఁత హెచ్చినధాన్యాదులపేళ్లు. 'హరితాలసుధా' దిలి ప్తస్య కుడ్యా దేర్నామని' అని టీకాసర్వస్వకారుఁడు.

• గూఢ గుప్తే-

గుహ్య తే స్త గూఢం. గుహూ సంవరణే. దాఁచఁబడినది. గుప్య తే స్త గుప్తం. గుప్తా రక్షణే. రక్షింపఁబడినది. ౧. దా నదానిపేళ్లు.

• గుణిత రూపితే.

గుంఠ్య తేధూశ్యాదినేతి గుంఠితం. గుఠి వేష్టనే. ధూశ్య తః గప్పఁబడినది. ౧. రూప్యతఇతి రూపితం. రూప వ్యాప్తి. మ రువడినది. ౨. ధూశ్యాదులచేతః గప్పఁబడినదానిపేళ్లు.

• ద్రు తాపదీర్ణే-

ద్రూయ తేస్త ద్రుతం. ద్రుగతౌ. గరఃగింపఁబడినది. అన్త ఇతి అవదీర్ణం. ద్రూ విదారణే. అవయింపఁబడినది. ౨. కరణింప దానిపేళ్లు. అవయింపఁబడినదానిపేళ్ళని కొందఱు.

• ఉద్గూర్ణోద్యతే-

కూర్యతే స్త ఉద్ఘాతం. ఉద్యమ్యతే స్త ఉద్యతం. గురీ ఉద్య
ము ఉపరమే. ఎత్తబడినది గనుక ఉద్ఘాతము, ఉద్యతమును.
ఉద్ఘాతం నెత్తబడిన శస్త్రాదులపేర్లు.

కాచిత శిక్యతే,

కాచమారోపితం కాచితం. శిక్య మారోపితం శిక్యతం. ఉట్టి
బెట్టబడినది గనుక కాచితము. శిక్యతమును. ౧. ౨. టీ. స.
ఉత్తరశబ్దా లాకికే వైదికే కర్మణి కృతాభ్యాసస్య నామనీ. శి
క్యతే స్త కారితం. శిక్యతే స్త శిక్షితం, శిక్ష విద్యోపాదానే.
ము బెట్టబడినదానిపేర్లు.

ఘ్రాణ ఘ్రాణతే-

ఘ్రాణయతే స్త ఘ్రాణం, ఘ్రాణతం చ. ఘ్రాణ గంధోపాదానే.
నబడినది గనుక ఘ్రాణము, ఘ్రాణతమును. ౧. ౨. మూర్ఖ
దానిపేర్లు.

దిగ్ధ లిప్తే-

దిగ్ధయతే స్త దిగ్ధం. లిప్తయతే స్త లిప్తం. దిహ ఉపచయే. లిప
నబడినది గనుక లిప్తము, దిగ్ధమును. ౧. ౨. పూ
దానిపేర్లు.

సముద క్కోద్ధతే సమే.

౯౦

సముదచ్యతే స్త సముద క్తం, ఉద్ధ్రీయతే స్త ఉద్ధ్రతం. అశ్శు
వయోః. హృత్ హారణే. ఎత్తబడినది గనుక సముద క్తము.
మును. ౧. ౨. 'ప్రవృద్ధ ప్రసృతే' అనునది మొద లింతవఱకు,
మూర్ధకములు, అని యన్నిచోటుల నన్వయము. చేదబడిన
య.

సృతం స్యా ద్వలయితం సంవీతం రుద్ధ మానృతమ్,

వేష్ట్యతే స్త వేష్టితం. చుట్టబడినది. ౧. వలయమాకారస్సంజా
వలయితం. వలయాకారముగలది. ౨. సంవియతే స్త సంవీ
యతే స్త రుద్ధం. ఆవ్రయతే స్త ఆవృతం. వేష్ట్ సంవరణే.
వరణే. కప్పబడినది గనుక సంవీతము, రుద్ధము, ఆవృతమును.
గి. నదీప్రాకారాదులచేతఁ జుట్టబడినపట్టణాదులపేర్లు. వేష్టిత

వలయితశబ్దములు త్రాడు మొదలయినదానిచేతఁ జాట్టబడినదాని
వీతశబ్దము మొదలు 3 వస్త్రాదులచేతఁ గప్పబడిన శరీరాదుల
శృని కొందఱు.

* రుగ్గ భుగ్గే-

రుజ్యతే స్త రుగ్గం. భుజ్యతే స్త భుగ్గం. రుజో భంగే. భ
టిల్యే. విఱువఁబడినది గనుక రుగ్గము, భుగ్గమును. ౧. ౨. వి
నదానిపేళ్లు.

* అథ నిశిత క్షుత శాతాని తేజతే.

నిశాయతే స్త నిశితం, శాతం చ. శో తనూకరణే. అయ
బడినదిగనుక నిశితము, శాతమును. ౧. 3. క్షూయతే స్త క్షుతం
స్త తేజతం. క్షు తేజనే, తిజ నిశాతనే. వాడిగాఁజేయఁబడినది
క్షుతము, తేజతమును. ౨. ౪. వదునుబెట్టిన ఖడ్గాదులపేళ్లు.

* స్యా ద్వి నాశోన్ముఖం వక్వమ్-

వచ్యతే స్త వక్వం. డువచ్ఛ పాకే. పరిపాకమును బాం
వినాశోన్ముఖం=నశింప నాయిత మైనవస్తువు పేరు.

* హీణ హీతౌ తు లజ్జతే,

జహీతి స్త హీణః, హీతశ్చ. హీ లజ్జామాం. సి
వాడు గనుక హీణుడు, హీతుడును. ౧, ౨. లజ్జ సంజాత
లజ్జతః. లజ్జ వీనికి గలదు. 3. సిగ్గుపడినవానిపేళ్లు.

* వృతే తు వృత్త వావృత్తౌ-

వ్రియతే స్త వృతః. వృత్యతే స్త వృత్తః. వావృత్యతే స్త
త్తః. వృళ్ళ వరణే, వృతు వర్తనే. వావృతు వర్తనే. వరింపఁబడి
డు గనుక వృతుడు, వృత్తుడు, వావృత్తుడును. ౧. ౨. 3. వావృతు
నే. అని ప్రత్యేకముగా ధాతువు గలదనియెఱుఁగక కొందఱు
వావృత్తౌ అని చెప్పుదురు అది యపసాఠము. 'వావృతు వర్తనే'
ధాతువు దివాదిగణములో కొందఱిమతమందుఁ గలదు. 'కకో'
త్యమానా సా రామశాలా న్యవీక్షత' అని భట్టివ్రయోగము. కన్య
చేత వరింపఁబడినవరుడు మొదలైనవానిపేళ్లు.

†

సంయోజిత ఉపాహితః,

సంయుజ్యతే స్త, సంయోజితః యుజో యోగే. కూర్చబడినది.
సమీపే ఆధీయతే స్థావ్యతే స్త, సహితః. సమీపమందుఁ
బడి. ౨. మఱియొకపదార్థముతోఁ గూర్చబడినదనిపేళ్లు.

స్యం గమ్యం సమాసాద్యమ్.

ప్రాప్తుం యోగ్యం ప్రాప్యం. గతుం యోగ్యం గమ్యం. సమాసా
యోగ్యం సమాసాద్యం. ఆప్తో వ్యాప్తౌ. గమో గతౌ. అబ్రష్ట
పాండఁడగినది గనుక ప్రాప్యము, గమ్యము, సమాసాద్యము.
౨, ౩. పాండఁడగినవస్తువుపేళ్లు.

స్యన్నం రీణం స్రుతం స్మృతమ్,

స్యందతే స్త, స్యన్నం. రీయతే స్త, రీణం. స్రవతి స్త, స్రుతం. స్మృ
శ్చుతం. స్యందూ ప్రస్రవణే. రీజ్ గతౌ. స్రు గతౌ. స్మృ ప్రస్రవణే.
స గనుక స్యన్నము, రీణము, స్రుతము, స్మృతమును. ౧. ౪. కా
మొదలైనదనిపేళ్లు.

సంగూఢ స్సాన్య త్సంకలితః.

సంగూహ్యతే స్త, సంగూఢః. గుహూ సంవరణే. కూర్చబడు
గ. సంకల్యతే సంక్షేప్య గణ్యతే స్త, సంకలితః. కల సంఖ్యానే
వముగా లెక్కపెట్టబడినది. ౨. కూర్చబడినలబ్ధముపేళ్లు.

అవగీతః ఖ్యాతగర్హణః.

౯౩

అవ నికృష్టం గీయత ఇ త్యవగీతః. కై శబ్దే. నికృష్టముగాఁ బలు
నవాడు. ౧. ఖ్యాతం గర్హణం యస్యేతి ఖ్యాతగర్హణః. ప్రసిద్ధ
నిందగలవాడు. ౨. ప్రసిద్ధమైన నిందగలవానిపేళ్లు.

విధ స్సాన్య ద్బహువిధో నానారూపః పృథగ్వీధః,

విచిత్రా విధా ప్రకారోఽస్యేతి వివిధః. విచిత్రమైనప్రకారముగ
బహ్వ్యః విధాః ప్రకారా యస్యేతి బహువిధః. అనేకప్రకార
గలది. ౨. నానావిధాని రూపాణ్యస్యేతి నానారూపః. అనేకరూ
పగలది. ౩. పృథ గ్వీధా యస్యేతి పృథగ్వీధః. వేఱు వేఱు విధ
గలది. ౪. పలువిధములై నవస్తువుపేళ్లు.

వరీణో ధిక్కుతస్సాన్యత్ -

అవరీయతే వీడ్యత ఇ త్యవరీణః. రీజ్ గతిరేషణయోః. వీడింపఁ

బడినవాడు. ౧. ధిగితి శబ్దవిషయః కృతః ధిక్కృతః ధిక్కృత
వాడు. ౨ ధిక్కరింపఁబడినవానిపేళ్లు.

* అవధ్యస్తోఽవచూర్ణితః.

అవధ్యస్య తే పీడ్యత ఇత్యవధ్యస్తః. ధ్వంసు అవస్తంశే
బడినది. ౧. అవచూర్ణ్యతే పీడ్యత ఇ త్యవచూర్ణితః. చూర్ణ న
పొడిగాఁజేయఁబడినది. ౨. పొడిగాఁ జేయఁబడినదానిపేళ్లు.

* అనాయాసకృతం ఫాట్యమ్.

ఫణి గచ్ఛతి ద్రవరూపత్వానైకత్రావతిష్ఠత ఇతి ఫా
ణగతౌ. ద్రవరూపమాటవలన నొకచోట నుండనిది. ఫణ్యతే అ
నేన ప్రాప్యత ఇతి ఫాంటం. ఫణ గతౌ. అనాయాసమునఁ బా
నది. “ద్రవ్యా దచూర్ణితాత్తోయే ప్రతప్తే వినివేశితాత్, రసా
తి య స్సద్యః స ఫాంట ఇతి సంస్కృతః” ఇతి. ఆయాసములేక
బడిన కషాయాదులపేరు.

* న్వనితం ధ్వనితం నమే,
న్వనతీతి న్వనితం. ధ్వనతీతి ధ్వనితం. న్వన ధ్వన శబ్దే. మ
నది. ౧. ౨. మ్రాయుదానిపేళ్లు.

* బద్ధే సందానితం మూత ముద్దితం సందితం సితమ్.

బధ్యతే స్త బద్ధం. బధ సంయమనే. కట్టఁబడినది. ౧. మ
బంధనమస్య సంజాతమితి సందానితం. బంధనముగలది. ౨. మూ
ఇతి మూతం. పా. మూర్ణం. ఉద్దీయతే బధ్యత ఇత్యుద్దితం. సం
బధ్యత ఇతి సందితం. సీయత ఇతి సితం. మూజ్ బంధనే. దో
డనే ఉత్పూర్వ స్సంపూర్వశ్చ పిణ్ బంధనే. బంధింపఁబడినది.
మూతము, ఉద్దితము, సందితము, సితమును. ౩. ౬. కట్టఁబడినదాని

* నిష్పక్వం క్వధితమ్-

నితరాం పచ్యత ఇతి నిష్పక్వం. క్వధ్యతే నిష్పచ్యత ఇతి
తం. దువచ్ఛా కే. క్వధ నిష్పాకే. మిక్కిలి కాఁచఁబడినదిగవ
ష్పము, కధిత్యమును. ౧. ౨. ఎనిమిదవపాలు మిగులునట్లు కా
బడిన కషాయాదులపేళ్లు.

* పాకే క్షీరాజ్య హవిషాం శృతమ్,

యతే పచ్యత ఇతి శృతం. శ్రా పాకే, పక్వమునేయఃబడి
య, నయ్య, హవిస్సు ఈమూఁటియొక్క పాకముపేరు.

వ్యోహ మునివహ్ని వ్యదా-

నిర్వాతి శామ్యతి స్త నిర్వాణః. వా గతిగంధనయోః. నిర్వా
నే. శాంతమైనది. ౧. ఆదిశబ్దముచేత మగ్నమైనగజాదులకును
కొంతుఁడైనమునికిని, అగ్ని మొదలైనదానికిని పేరు.

నిర్వాతస్తు గ తేనీతే.

౯౬

నిర్వాతిస్త నిర్వాతః. సంచారముడిగినది. ప. నిర్గతో వాతోఽస్తా
ర్వాతః. గాలిలేనిది. ౧. సంచార ముడిగినవాయువు పేరు. గాలి
జాదులకు పే రని కొందఱు.

వ్యం పరిణతే-

పచ్యతే క్రమేణపక్వం. కాలక్రమమున పరిపాకమును బొందునది.
బుద్ధిః. పక్వం ఫలం. అని. ౧. పరిణమతే అవస్థాంతర మాపద్యతే
౧. వేటొకయవస్థను బొందునది. ౨. కాలవశమునఁ బరిపాకమును
బుద్ధి మొదలైనదానిపేళ్లు.

గూనం హన్నే-

గూయతే హద్యతే ఉత్సృజ్యతే స్త గూనం. హన్నం చ. గు
త్సర్గే. హద పురీషోత్సర్గే. విడువఁబడునది. ౧. విడువఁబడినవిప్ల పేళ్లు.

మీఢం తు మూత్రితే,

మిహ్యతే సిచ్యతే స్త మీఢం. ముహ సేచనే. చిమ్మఁబడినది. ౧.
యతేస్త మూత్రితం. మూత్ర ప్రసవణే. కార్చఁబడునది. ౨. టి. స.
గూనద్యయం కృతపురీషోత్సర్గే ప్రాణిని, మీఢద్యయం ఉత్సృ
తే ప్రాణిసీత్యాహుః. విడువఁబడినమూత్ర ముపేళ్లు.

ప్లే తు పుషితమ్-

పుష్యతేస్త పుష్టం పుషితమ్ చ. పుష పుష్టే. పోషింపఁబడి
౨. పోషింపఁబడిన పక్షిమృగాదులపేళ్లు.

సోఢే త్త నమ్-

సహ్యతేస్త సోఢం. త్తమ్యతేస్త త్తాంతం. వహమర్షణే. త్తమూమ్
ఓర్వఁబడినది గనుక సోఢము, త్తాంతమును. ౧. ౨. ఓర్వఁబడిన

తిట్టు కొట్టు మొదలయినదానిపేళ్ళు.

ఉద్వాన్త ముద్గతే.

ఉద్వమతిస్త, ఉద్వాన్తం. ఉద్గచ్ఛతిస్త, ఉద్గతం. టు వము
గమౌ గతౌ. వెడలునది గనుక ఉద్వాన్తము, ఉద్గతమును. గ.
ఉద్ధానం త్వగాదులను జించుకొని వెడలిననెత్తురు మొదలయినదాని

* దాన్తస్తు దమితే-

దమ్యతే శిష్యతేస్త, దాంతః. దమితశ్చ. దము ఉపశమే.
పరిమితవాడుగనుక దాంతః, దమితః, దమును. గ. ౨. ఆచార
చేతశిష్యంపఃబడినశిష్యాదులపేళ్ళు. కర్మకరణభారవహనాది క్షేత్ర
న కృతశిష్య భృత్యబలీవర్తదేర్నామసీ ఇతి టి. సీ.

* శాన్తః శమితే-

శామ్యతేస్త, శమితశ్చాన్తశ్చ. శము ఉపశమే. శమింపః
శాంతము, శమితమును. గ. ౨ శమింపఃబడినరాగాదుల పేళ్ళు
క్రియానివర్తితస్య రోగాదేర్నామసీ. ఇతి టి. సీ.

* ప్రార్థితేర్దితః,

ప్రార్థ్యతేస్త, ప్రార్థితః. అర్థ ఉపయాచార్యాం. అర్థ
అర్థితః. అర్థ గతౌ యాచనే చ. అడుగఃబడినదిగనుక ప్రార్థిత
ర్థితమును. గ. ౨. అడుగఃబడినవస్తువుపేళ్ళు.

* జ్ఞప్తస్తు జ్ఞాపితే-

జ్ఞాప్యతేస్త, జ్ఞాప్తః, జ్ఞాపితశ్చ. జ్ఞాలవబోధనే. ఎఱిగింపః
గనుక జ్ఞప్తము, జ్ఞాపితమును. కేచిత్తుజ్ఞాపిత ఇతి ప్రాసాదించుకొని
సంజ్ఞాపితేఛాగాదావర్తత ఇతి వ్యాచక్షతే. తదా మారణతోపగ
మనేషు జ్ఞేతి నూత్రేణ జ్ఞాధాతు ర్భారణే వర్తతఇతి. గ. ౨. గ
దేశాదులచేత నెఱిగింపఃబడినదానిపేళ్ళు.

* ఛన్న శ్చాదితే-

ఛాద్యతేస్త, ఛన్నః. ఛాదితశ్చ. ఛద అవవారణే. కప్ప
గనుక ఛన్నము, ఛాదితమును. గ. ౨. కప్పఃబడినదానిపేళ్ళు.

* పూజితేర్జితః.

పూజ్యతేస్త, పూజితః. అర్చ్యతేస్త, అంచితః. పూజపూజ

పూజనయోః. పూజింపఁబడినది పూజితము, అంచితమును. ౧.
పూజింపఁబడినదేనతాదులపేళ్లు.

స్థువు పూరితే-

పూర్వతేస్త్వ పూర్ణః, పూరితశ్చ. పూ పాలన పూరణయోః. నిం
డినది గనుక పూర్ణము. పూరితమును. ౧, ౨. జలాదులచేత
పూరింపఁబడిన ఘటాదులపేళ్లు.

క్లిష్టః క్లిశితే-

క్లిష్టతే బాధ్యతే స్త్వ క్లిష్టః, క్లిశితశ్చ. క్లిశూ విబాధనే. వీడిం
పఁబడినది గనుక క్లిష్టమందు, క్లిశితుఁడును. ౧, ౨. దారిద్ర్యాదు
వీడింపఁబడినమనుష్యాదులపేళ్లు.

అవసితే సితః,

అవస్యతి పరవస్యతి స్త్వ అవసితః. సితశ్చ, పోఁనై నైకర్కణి. ముగిసి
గనుక అవసితము, సితమును. ౧, ౨. ముగిసినదానిపేళ్లు.

పుష్ట ప్లుష్టాపితా దగ్ధే-

పుష్టతే స్త్వ పుష్టః. ప్లుష్టతే స్త్వ ప్లుష్టః. ఉష్టతే స్త్వ ఉష్టితః.
తేస్త్వ దగ్ధః. ప్లుష్ట పుష్టదాహే. ఉష్ట దాహే. దహ భస్మీకరణే.
పండినది పుష్టము, ప్లుష్టము, ఉష్టితము, దగ్ధమును. ౧, ౨. కాల్ప
దానిపేళ్లు.

తప్త త్వష్టౌ తనూకృతే.

FF

తప్తతే త్వప్తతే స్త్వ తప్తః, త్వప్తశ్చ. తనూ త్వతనూ తనూ
చక్కఁబడినది గనుక తప్తము, త్వప్తము, తనూకృతమును. ౧, ౨.
చక్కఁబడినకాష్ఠాదులపేళ్లు.

వేధిత చ్ఛిద్రితౌ విధే-

వేధోఽన్య సంజాతృణి వేధితః. వేధగలది. చిద్రమన్య సంజాత
చిద్రితః. బెజ్జము గలిగినది. ౨. వ్యధ్యతేస్త్వ విధిః. వ్యధ తాడనే.
పండినది. ౩. బెజ్జము వేయఁబడినరత్నాదులపేళ్లు.

విన్నవిత్తౌ విచారితే,

విద్యతే విచార్యతేస్త్వ విన్నః. విత్తః, విచారితశ్చ. విద విచా
చరగతిభక్షణయోః. విచారింపఁబడినదిగనుక విన్నము, విత్తము,

విచారితమును. 3. విచారింపఁబడినకార్యాదులపేళ్లు.

* నిష్ప్రభే విర తారోకా-

నిర్గతః ప్రభాయాః నిష్ప్రభః. కాంతివలనఁ బాసినవాఁడు. విశేషేణ రతః ఉపరతః విరతః. పా. విగతః. నిక్కిలి యుపరతిని వాడు. ౨. నవిద్యతే రోకో దీప్తి ర్య స్య త్యరోకః. పోయి గలవాడు. 3. పా. విగతః ఆలోకః కాంతి ర్యన్యతి విగతా పోయినకాంతి గలవాడు విగతాలోకుడని కొండలు. కాంతి చంద్రాదులకుపేళ్లు.

* విలీనే విద్రుత ద్రుతౌ.

విలీయత ఇతి విలీనం. లీ ద్రవీకరణే. వికారమును బొంది విద్రవతీతి విద్రుతం. ద్రుతం చ. ద్రుగతౌ. కరగినది. 3. కరగింపఁబడినది. దులపేళ్లు.

* సిద్ధే నిర్వృత్త నిష్పన్నా-

సిద్ధ్యతిన్త సిద్ధం. సిద్ధా సంరాద్ధా. అయినది. ౧. నిర్వృత్త నిర్వృత్తం. వృత్తు వర్తనే. ఆయత్తపటచఁబడినది. ౨. నిష్పన్న నిష్పన్నం. పడ గతౌ. ముగిసినది. 3. పాకాదులచేత నాయత్త పన్నాదులపేళ్లు.

* దారిణే భిన్న భేదితౌ,

దార్యతేన్త దారితః. భిద్యతేన్త భిన్నః, భేదితశ్చ. ద్యా విద్యా భిదిర్ విదారణే. వ్రక్కలింపఁ బడినదిగనుక దారితము, భిన్నము, మును. ౧, 3. వ్రక్కలింపఁబడినదానిపేళ్లు.

* ఊతం సూత ముతం చేతి త్రితయం తస్తునంతతే.

ఊయతేన్త ఊతం. సీవ్యతేన్త సూతం. ఊయతేన్త ఉత ఊయీ తంతుసంతానే. పీపు తంతుసంతానే. వేళ్ తంతుసూతా కూర్చఁబడినదిగనుక ఊతము, సూతము, ఉతమును. 3. దారము కుట్టఁబడినవస్త్రాదులపేళ్లు.

* న్యా దర్హితే నమస్యిత నమసిత మపచాయ తార్హితాపచిత్మ్,

అర్హ్యతే పూజ్యతేన్త అర్హితం, అపచాయ్యత ఇత్యపచాయిత అపచితం చ. అర్హ్యత ఇత్యర్హితం. అర్హసూజాయాం. చాయ్య పూజ

మోః. అర్చ పూజాయాం. పూజింపఁబడినది గనుక అర్చితము, పూజితము, అపచితము, అర్చితమును. ౧, ౪, ౬, ౭. నమస్కార పూజావిశేషము గనుక నమస్కరింపఁబడినవాఁడు పూజింపఁబడిన చెప్పఁబడిను. నమస్యతే స్త నమస్యితం, నమసితం చ. నమఁబడినవాఁడు గనుక నమస్యితుఁడు, నమసితుఁడును. ౨, ౩. పూజింపఁబడిన దేవతాదులపేళ్లు.

వివస్యతే వరివస్యిత ముపాసితం చోవచరితం చ. ౧౦-౨

వివస్యతేస్త్వ వరివసితం, వరివస్యితం చ. శుశ్రూష చేయఁబడిన వివస్యతేస్త్వ వరివసితము, వరివస్యితమును. ౧, ౨. ఉపాస్యతేస్త్వ ఉపాసితం. ఉపవేశనే. ఉపపూర్వస్సేవాయాం. సేవింపఁబడినది. ౩. ఉపచర్యతే ఉపచరితం. చర గతి భక్షణయోః. ఉపపూర్వః పూజాయాం. ఉపఁబడినది. ౪. శిష్యాదులచే సేవింపఁబడిన యుపాధ్యాయాదులపేళ్లు.

సంతాపిత సంతప్తా ధూపాయిత ధూపితౌ చ దూనశ్చ,

సంతప్యతేస్త్వ సంతాపితః. సంతప్తశ్చ. ధూపాయితే ధూప్య ధూపాయితః. ధూపితశ్చ. దూయతేస్త్వ దూనః. తప సంతాపే. సంతాపే. ఓ దూ ఉపతాపే. తపింపఁజేయఁబడినది. ౭ అగ్నయి లచేత తపింపఁ జేయఁబడినదానిపేళ్లు.

హృష్టే మత్త స్తప్తః ప్రహ్లాన్నః ప్రముదితః ప్రీతః. ౧౦౩

హృప్యతే స్త్వ హృష్టః. హృష్ట హృష్టే. సంతోషించినవాఁడు. హృద్యతీన్య మత్తః. మదీ హర్షే. హర్షించినవాఁడు. ౧. తృప్యతీ స్త్వ తృప్తః. తనిసినవాఁడు. ౨. ప్రహ్లాదతే స్త్వ ప్రహ్లాన్నః. హ్లాదీ ప్రహ్లాదతే స్త్వ ప్రముదితః. ముద హర్షే. సంతోషించినవాఁడు. ప్రహ్లాన్నఁడు, ప్రముదితుఁడును. ౪, ౭. ప్రీకాతి స్త్వ ప్రీతః. తృప్తశ్చ. తృప్తిబొందినవాఁడు. ౬. సంతోషించినవానిపేళ్లు.

న్నం ఛాతం లూనం కృత్తం దాతం దితం ఛితం వృక్లమ్,

ఛిద్యతేస్త్వ ఛిన్నం. ఛిద్ దై వ్యధీకరణే. ఛాయతేస్త్వ ఛాతం. ఛి ఛోచ్చేదనే. లూయతేస్త్వ లూనం. లూచ్ఛేదనే. కృత్యతేస్త్వ కృతీ ఛేదనే. దాయతే స్త్వ దాతం. దాప్ లవనే. దీయతే స్త్వ దో అవఖండనే. వృశ్చ్యతే స్త్వ వృక్లం. ఓ వ్రశ్చాచ్ఛేదనే.

కోయిలబడినదిగనుక చిన్నము, ఛాతము, లూనము, కృత్తము, దితము, చితము, వృక్షమును. ౧, ౨. కోయిలబడిన తృణాదులను.

* స్రస్త్వం ధ్వస్త్వం శ్రష్త్వం స్కస్త్వం పన్నం చ్యుతం గళితమ్.
స్రంసతేస్త్వ స్రస్త్వం. ధ్వంసతేస్త్వ ధ్వస్త్వం. శ్రస్యతేస్త్వ
స్రంసు, ధ్వంసు, అపస్రంసనే. భ్రంశు అధగవతనే. స్కందతిస్త్వ
స్కందిర్ గళితోషణయోః. పద్యతేస్త్వ పన్నం. పద్గళితో. చ్యు
చ్యుతం. చ్యుజ్ గతౌ. గళతి స్త్వగళితం. గళ సంక్షరణే. పడినది
స్తము, ధ్వస్తము, శ్రష్టము, స్క-స్తము, పన్నము, చ్యుతము,
మును. ౧, 2. జాతిపడినదానిచేట్లు.

* లబ్ధం ప్రాప్తం విన్నం భావిత మాసాదితం చ భూతం చ,
లభ్యతేస్త్వ లబ్ధం. దులభమ్ ప్రాప్తా. ప్రాప్యతేస్త్వ
ఆప్గ వ్యాప్తా. విద్యతేస్త్వ విన్నం. విద్గ లాభే. భావ్యతేస్త్వ
భూతం చ. భూ ప్రాప్త వాత్సనేపదీ. చురాదిః. ఆసాద్యతేస్త్వ
దితం. పద్గ విశరణాదా. ఆజస్సనే. పద్యశ్శే ణిచ్. పొంద
గనుక లబ్ధము, ప్రాప్తము, విన్నము, భావితము, ఆసాదితము,
మును. ౧, ౩. పొందబడినదానిచేట్లు.

* అన్వేషితం గవేషిత మన్విష్టం మార్గితం మృగితమ్.
అన్విష్యతే స్త్వ అన్వేషితం. ఏష గతౌ. గవేష్యతే స్త్వ
తం. గవేష మార్గణే. అన్విష్యతే స్త్వ అన్విష్టం. ఇషు ఇచ్చా
అనుపూర్వోన్వేషణే. మార్గ్యతేస్త్వ మార్గితం. మార్గ అన్వ
మృగ్యతే స్త్వ మృగితం, మృగ అన్వేషణే. వెదుకబడినది గనుక
షితము, గవేషితము, అన్విష్టము, మార్గితము, మృగితమును. ౧
వెదుకబడిన దానిచేట్లు.

* ఆర్ద్రం సార్ద్రం క్లిన్నం తిమితం స్తిమితం సమున్న ముత్తం
అర్ద్యతే వీడ్యత ఇత్యార్ద్రం. అర్దహింసాయాం. ఆర్ద్ర
విడువబడునది. ౧. ఆర్ద్రమార్ద్రత్వం. తేన సహ వర్తత ఇతి సార్ద్ర
తోః గూడియుండునది. ౨. క్లిద్యత ఇతి క్లిన్నం. క్లిదూర్ద్రభావే. క్లి
తీతి తిమితం. స్తిమ్యతీతి స్తిమితం. తిమ స్తిమ ఆర్ద్రభావే. సమ్యక్
సమున్నం, ఉత్తంచ. ఉందీ క్లేదనే. తడిసినది గనుక క్లిన్నము, తిమ

సమున్నము, ఉత్తమును. 3. 2. తడిసిన వస్తువు పేళ్లు.

1. త్రాణం రక్షిత మవితం గోపాయితంచ గుప్తంచ. ౧౦౬

త్రాయతే స్త్రాతం. త్రాణం చ. త్రైజీవాలనే. రక్షితేస్త్ర
క్ష పాలనే. అవ్య తేస్త్ర అవితం. అవరక్షణాదా. గోపాయితే స్త్ర
తం. గుప్తం చ. గుప్తా రక్షణే. రక్షింపబడినదిగనుక త్రాత
త్రాణము, రక్షితము, అవితము, గోపాయితము, గుప్తమును. ౬.
బడినదానిపేళ్లు.

1. తే మవమ తావజ్ఞాతే అవమానితం చ పరిభూతే,

అవగణ్య తేస్త్ర అవగణితం. గణ సంఖ్యానే. లెక్కనేయబడినది.
అవ్య తేస్త్ర అవమతం. అసజ్ఞాయ తేస్త్ర అసజ్ఞాతం. మన జ్ఞానే. జ్ఞా
ననే. నికృష్టముగాఁ దలఁచఁబడినది అవమతము, అసజ్ఞాతమును.
మాన్య తేస్త్ర అవమానితం. మాన పూజాయాం. పూజింపబడినది.
మాన్య తేస్త్ర పరిభూతం. భూ సత్తాయాం. పరిపూర్వ స్థిరస్కారే.
బడినది. ౧. తిరస్కరింపబడినదానిపేళ్లు.

క్తం హీనం విధుతం సముజ్ఞితం ధూత ముత్సృప్తమ్. ౧౦౭

త్యజ్య తేస్త్ర త్యక్తం. త్యజ హీనా. హీన తేస్త్ర హీనం. ఓహాక్
విధూయ తేస్త్ర విధుతం. ధూహ్ కంపనే. సముజ్ఞితేస్త్ర సము
జ్ఞ ఉత్సర్గే. ధూయ తేస్త్ర ధూతం. ధూ విధూననే. ఉత్సృజ్య
త్యజ్య తేస్త్ర సృజ విసర్గే. విడువఁబడినదిగనుక త్యక్తము, హీనము,
విధూయితము, సముజ్ఞితము, ధూతము, ఉత్సృప్తమును. ౬. విడువఁబడిన
దానిపేళ్లు.

౧. భాషిత ముదితం జల్పిత మాఖ్యాత మభిహితం లపితమ్,

ఉచ్యతేస్త్ర ఉక్తం. వచ పరిభాషణే. భాష్యతేస్త్ర భాషితం. భాష
యాం. వాచి ఉచ్యతేస్త్ర ఉచితం. వచ వ్యక్తాయాం వాచి. జల్ప్యతే
తం. జల్ప వ్యక్తాయాం వాచి. ఆఖ్యాత తేస్త్ర ఆఖ్యాతం. ఖ్యా ప్ర
అభిధీయ తేస్త్ర అభిహితం. డు ధాహ్ ధారణపోషణయోః. అభి
2. భిభాషణే. లప్య తేస్త్ర లపితం. లపవ్యక్తాయాం వాచి. పలుకఁబడి
నదిగనుక ఉక్తము, భాషితము, ఉచితము, జల్పితము, ఆఖ్యాతము,
ము, లపితమును. 2. పలుకఁబడినదానిపేళ్లు.

* బుద్ధం బుధితం మునితం విదితం ప్రతిపన్న మవసి తావగతే.

బుద్ధ్యతేన్న బుద్ధం. బుధితం చ. బుధ అవగమనే. బుద్ధ
మన్యతేన్న మునితం. మన అవబోధనే. విద్యతేన్న విదితం. వి
ప్రతిపద్యతేన్న ప్రతిపన్నం. పద గతౌ. న ర్వే గత్యర్థాః జ్ఞానా
సీయ తే జ్ఞాయత ఇత్యవసితం. జోఽన్తకర్తృణి. అవపూర్వో
అవగమ్యత ఇత్యవగతం. గమౌ గతౌ. ఎఱుఁగఁబడినది గనుక
బుధితము, మునితము, విదితము, ప్రతిపన్నము, అవసితము, అ
ను. 2. ఎఱుఁగఁబడినదానిపేళ్ళు.

* ఊరీకృత మురరీకృత మంగీకృత మాశ్రుతం ప్రతిజ్ఞాతమ్,
సంగీర్ణ విదిత సంశ్రుత సమాహితోపశ్రు తోవగతమ్.

ఊరీక్రియతేన్న ఊరీకృతం. పా. ఊరీకృతం. "అర్థిషున్వయ
తకామ్యః" అని నైషధము. "క్రీడయాపి న వై యేన వికథా
కృతౌ, హంతుంచారిమృగాః బాణసంతతి ర్వాగురీకృతౌ" అ
ధయందు యుక్తము. ౧. ఊరీక్రియతేన్న ఊరీకృతం. పా.
కృతం. అంగీక్రియతేన్న అంగీకృతం. డు కృష్ణకరణే. ఆశూరియ
శ్రుతం. సంశ్రూయతేన్న సంశ్రుతం. ఉపశ్రూయతేన్న ఉపశ్రుతం.
శ్రుణ్వే. ఆజ్ సముపపూర్వః శృణోతి రంగీకారార్థః. ప్రతిజ్ఞా
ప్రతిజ్ఞాతం. జ్ఞా అవబోధనే. సంగీర్యతేన్న సంగీర్ణం. గృనిగరణే.
ర్వోఽంగీకారార్థః. విద్యతేన్న విదితం. విద జ్ఞానే. సమాధీయ
మాహితం. డుధాశ్ ధారణపోషణయోః. ఉపగమ్యతేన్న ఉప
మౌ గతౌ. అంగీకరింపఁబడినది గనుక ఊరీకృతము, ఊరీకృతము,
కృతము, ఆశ్రుతము, ప్రతిజ్ఞాతము, సంగీర్ణము, విదితము, సంశ్రు
సమాహితము, ఉపశ్రుతము, ఉపగతమును. ఇక్కడ అన్యార్థములై
తుప్రలకును ఉపసర్గపశమున సంగీకారమధము. ౧౧. అంగీకరిం
దానిపేళ్ళు.

* ఈడిత శస్త్ర పణాయిత పనాయిత ప్రణత సణిత పనితాని,
అవగీర్ణ సర్వి తాభిష్టు తేలితాని స్తుతార్థాని.

ఈడ్యతేన్న ఈడితం. ఈడ స్తుతౌ. శడయోరభేదాల్. ఈ
శన్యత ఇతి శస్త్రం. శంసు స్తుతౌ. సన్యతేన్న పణాయిత, పణికు

నాయితం. పనితం చ. పదా వ్యవహారే స్తుతౌ. ప్రణామాయ తే స్త్వ
నస్తుతౌ. అవగీర్య తేస్త్వ అవగీర్ణం. గృ శబ్దే. వర్ణ్య తే స్త్వ
వర్ణస్తుతౌ. అభిష్టూయ తే స్త్వ అభిష్టుతం. స్తుతం చ. ఘో స్తు
ముచేయఃబడినది గనుక ఈడితము, శ సము, పదాయితము,
ము, ప్రణతము, ప్రణీతము, పనితము, అవగీర్ణము, వర్ణిత
ష్టుతము, ఈళితము, స్తుతమును. ౧౨౭. పాగడఃబడిన దేవతా

త చర్విత లిప్త ప్రత్యవసిత గిళిత ఖాదిత స్పృతమ్,
వహృ తాన్న జగ్ధ గ్రస్త గ్ల స్తాశితం భు క్తే. ౧౧౧
భక్ష్యతేస్త్వ భక్షితం. భక్ష అదనే. చర్వ్యతే స్త్వ చర్వితం.చర్వ
లిప్యతేస్త్వ లిప్తం. లిప ఉపదేహే. ధాతూనామనేకార్థ త్వాత్
చర్వక్షణార్థం. పా. లీడం. అప్పుడు, లిహ ఆస్వాదనే అని
ప్రత్యవసీయతే స్త్వ ప్రత్యవసితం. పో౨ నకర్షణి. ప్రత్యవహృ
క్షణే. గిళ్యతే స్త్వ గిళితం. గిళ అదనే. గిళితమని కొందఱు. అ
గిళ అదనే. ఖాద్యతేస్త్వ ఖాదితం. ఖాదృ భక్షణే. స్పృయతేస్త్వ
స్పృ భక్షణే. అభ్యవహీయతే స్త్వ అభ్యవహృతం. హ్యో
అభ్యవహారోభక్షణే. అద్యతేస్త్వ అన్నం, జగ్ధం చ, అద భ
గ్రస్యతే గ్రస్యతేస్త్వ గ్ర స్తం, గ్ల స్తం చ. గ్రసు గ్లసు అదనే. అశ్య
అశితం. అశ భోజనే. భుజ్యతేస్త్వ భు క్తం. భుజసాలనాభ్యవహార
భుజింపఃబడునది గనుక భక్షితము, చర్వితము, లిప్తము, ప్రత్య
వ, గిళితము, ఖాదితము, స్పృతము, అభ్యవహృతము, అన్నము,
గ్రస్తము, గ్లస్తము, అశితము, భు క్తమును. ౧౧౨ భుజించఃబడిన
దికముపేళ్లు.

పిష్ట తోదిష్ట ప్రేష్ట పరిష్ట స్థవిష్ట బంహిష్టాః,
ప్ర త్ను ద్రాభీష్పిత పృథు పివర బహువ్రకర్షాఢాః. ౧౧౩
అతిశయేన క్షిప్రః క్షేపిష్టః. మిక్కిలి వేగము గలది. ౧. అతిశ
క్తుద్రః తోదిష్టః. మిక్కిలి క్షుద్రమైనది. ౧. అతిశయేన ప్రియః
మిక్కిలి ప్రియమైనది. ౧. అతిశయేన ఉరుః పరిష్టః. మిక్కిలి
పరిష్టమైనది. ౧. అతిశయేన స్థూలః స్థవిష్టః. మిక్కిలి బలిసినది. ౧. అతి

శయేన బహుబంహిష్ఠః. మిక్కిలి తఱుచైనది. ౧. తేషిష్ఠాదు
కిని క్షీప్రాదులతోడ యథాసంఖ్యముగా నన్వయము. వరు
యిత క్షీప్రాదులపేర్లు.

* సాధిష్ఠ ద్రాఘిష్ఠ స్పృష్ఠ గరిష్ఠ హ్రస్విష్ఠ బృన్దిష్ఠః,
బాధ వ్యాయత బహు గురు వామన బృన్దార కాశిశయే.

అతిశయేనబాధః సాధిష్ఠః. మిక్కిలి పదిలమైనది. ౧.
దీర్ఘః ద్రాఘిష్ఠః. మిక్కిలి దీర్ఘమైనది. ౧. అతిశయేన స్పృశః
మిక్కిలి అధికమైనది. ౧. అతిశయేన గురుర్గరిష్ఠః. మిక్కిలి గురు
౧. అతిశయేన హ్రస్వః హ్రస్విష్ఠః. మిక్కిలి పొట్టియైనది. ౧. అ
బృందారకో మనోజ్ఞః శ్రేయో వా బృన్దిష్ఠః. “బృన్దార
శ్రేష్ఠే మనోజ్ఞే వాచ్యలింగన” దితి ప్రతాపమూర్తాండః.
మనోజ్ఞమైనది లేక మిక్కిలి యుత్తముమైనది బృన్దిష్ఠము. ౧.
దులకు బాధాదులతో యథాసంఖ్యాన్వయము. వరుసగా న
బాధాదులపేర్లు.

సంకీర్ణ వర్గము.

* ప్రకృతి ప్రత్యయార్థాదైవ్య సంకీర్ణే లిజ్జ మున్నయేత్,

అవ. ఈవర్గమందు సంకీర్ణార్థములును, సంకీర్ణలింగములు
క్రియాదిభావచనశబ్దములును, అపరస్పరాది విశేష్యనిష్ఠుశబ్ద
ను, సారాయణాదినియతలింగశబ్దములును, స్తంబఘ్నాదిప్రకరణ
బ్దములును, ఆపూషికాదిసమూహావచనశబ్దములును, ఇంకను శబ్ద
ములు క్రమము లేక చెప్పినాఁడు గనుక నీవర్గము సంకీర్ణవర్గము.
ఈసంకీర్ణవర్గమునందు అపరస్పరశాంత్యాదిశబ్దములకు రూపభేద
లింగము తెలియరాదు గనుక వానికి ప్రకృతిప్రత్యయాదులచేతనే
మూహింపఁదగినది. ఎట్లనిన. — అపరస్పరశబ్దము సంతతగమనాది
లు గలిగినసార్థాదులను జెప్పనదిగనుక అవి యేలింగము గలవో
గము గలది యని ప్రకృత్యర్థముచేత నూహించుకొనునది. అపర
స్పరార్థః. అపరస్పరాః స్త్రీయః. అపరస్పరాణి బ్రాహ్మణకులాని గన్ప
త్యాదికము. ‘స్త్రీయాం క్తిన్’ అని స్త్రీలింగమందు క్తిన్ ప్రత్యయము
విధించినందున శాంత్యాదిశబ్దములు క్తి ప్రత్యయాంతములు గను

కర్తృమువలన స్త్రీలింగముని తెలిసికొనునది. టీ.న.అర్థేనయథా-
 క్త్యై నిష్ఠాంతో వాచ్యలింగః. ల్యుడంతశ్చేన్నపుంసకలింగః, ఏవ
 ప్రాణ ఇత్యేత్ర భావవచన రక్షశబ్దసమభివ్యాహృతత్రాణశబ్దస్య
 లింగత్వం రక్షణరూపభావాద్ధేన నిర్ణయిత ఇతి. ఆద్యశబ్దము
 రూపభేదసాహచర్యాదులవలనఁగూడ లింగముఁ జెలిసికొననగు
 నుపబడినది. ఎట్లనిన — “ కర్తృ క్రియా ” అనుచోట రూపభేద
 కర్తృశబ్దము నపుంసకలింగమునియు, “డింబే డమరవిప్లవా” అను
 పుంలింగము లై నడమరవిప్లవశబ్దములసాహచర్యమున డింబశబ్ద
 లింగమునియు, నిత్యాదు లూహ్యములు. ఈసంకీర్ణవర్గమందు
 ప్రత్యయార్థములచేత లింగనిర్ణయముఁ జేయు మనుట ఉపలక్ష
 య. పూర్వకాండములయందును మత్ప్రీతి యనునది మొదలయి
 లయందు ప్రీత్యాదిశబ్దములకు ప్రత్యయాదులచేతనే లింగనిర్ణ
 యియూహ్యము.

కర్తృ క్రియా-

కరణం కర్తృ. న. స. క్రియాచ డాకృత్ కరణే. చేయుట గనుక
 క్రియాయను. కర్తృ శబ్దము పుంలింగమును గలదు. “కర్తృవాప్యే
 యాంచ పున్నపుంసకయో ర్తత్త్వమ్” అనిదుందుడు. “క్షపయ
 ణంకర్తృ కర్తాణాం చినుతే శుభ” మితి దశటీకానర్వన్వకారః.
 శేషకారః—“కారః కృత్యం ననా కారిః ప్రశోక్తోః కారికా
 ఇతి. టీ. స. ౧. ౨. చేయుటపేళ్లు.

తత్సాతత్యే గమ్యే స్య రవరస్పరాః. ౧

అవరే చ వరే చ అవరస్పరాః. అవరులు పరులును అవరస్ప
 అపరాఅవిచ్ఛిన్నా క్రియా తస్యాంపరా ఇతి వా అవరస్పరాః.
 స్సక్రియయందు తత్పరులు గనుక అవరస్పరులు. అవరస్పరశబ్ద
 తెగనిక్రియయందు వర్తించునప్పుడు నపుంసకము ఏకవచనమును.
 కర్తృసాతత్యే సుధీభి రవరస్పరం” అని భాగరి. క్రియావృత్తు
 వర్తించునపుడు మూడలింగములుం గలవు. ఎడతెగనిగమ
 యులు గలిగిన సార్థాదులపేరు.

క ల్యాసజ్జవచనే పారాయణ పరాయణే,

టీ. స. వేదసంహితాదేః యస్య కస్యచిత్ గ్రంథస్య
కథనం సాకల్యవచనం, సంగః సాంగత్యం తద్రాహిత్యేన కథన
చనం. తయో రుభయో రర్థయోః క్రమేణ పారాయణ ప
జ్ఞాపరేతే ఇతి. అంతయు సనునర్థమందు పారాయణపరాయ
లువర్తించును. ఎట్లనిన—ధాతుపారాయణము, వేదపారాయ
నునప్పుడు ధాతువులయు వేదములయు అంతయు సనుట. పా
తే గచ్ఛం త్యనేన పారాయణం. అయ పయ గతౌ. దీనిచేత
బొందుదురు. “రత్న పారాయణం నామ లంకేయం మమ మై
భట్టి. అసంగవచనమనుటకు—ధర్మ పరాయణః డనునప్పుడు
దాన క్తిగలవాడనుట. పరమాన క్తేరయసం పరాయణం. ఆస
ష్టాన మైసనాః. ‘అథ నౌహపరాయణా సతీ’ అను కా
యోగమువలన పరాయణశబ్దము త్రిలింగకము. “త్రిషు
రేఽభీష్టేఽస్యాశ్రయేఽపి పరాయణం” అని రభసుడు. పా.
ర్థితి తుగం. తుర త్వరణే. తుర స్థాయనం తురాయణం. త
లది. ౨ ను ఒక్కొక్కటి వరుసగా అంతయు సనుటకును, ఒక
దు మిగుల నాన క్తి గలవానికిని పేళ్లు.

* యదృచ్ఛా నై వ్రితా.

స్వయమృచ్ఛా ఇచ్ఛా యదృచ్ఛా. తసయిచ్చ గమక
చ్చ. ౧. నై వ్రితాః స్వతంత్రస్య భావః నై వ్రితా. స్వతంత్ర
భావమునై వ్రిత. ౨. టీ. స. “స్వయం విధాతా సురదైత్య
మనుగ్రహావగ్రహ యోర్యదృచ్ఛయా” ఇతి మాఘశ్లోక వ్యాఖ్య
భాచార్యః. యదృచ్ఛాశబ్దః స్వేచ్ఛాశబ్దార్థో వ్యుత్పత్తిరహితః.
త్రైవిద్యవానుసారిణివ్యుత్పత్తిర నీతి. ౨ విచ్ఛలవిడి వర్తించుట.

*

హేతుశూన్యా త్వస్థా విలక్షణమ్.

హేతుశూన్యా ప్రయోజనరహితా ఆస్థా స్థితిః విలక్షణ
చ్యతే. నిష్కారణమైనయునికి విలక్షణమనబడును. విగతంబు
రణ మస్యేతి విలక్షణం. అ. స. కారణములేనిది. ౧. కారణము లేనిది.

* శమధస్తు శమ శ్శాన్తిః-

శమనం శమధః. శమః. శాంతిశ్చ. సీ. శము ఉపశమే.

శమధము, శమము, శాంతియును. ౧. ౨. ౩. కామక్రో
లేకుండుటపేళ్లు.

దా నిస్తు దమహో దమః,

దమనం దాన్తిః. సీ. దమధః. దమశ్చ. దము ఉపశ మే. ఓర్పుట
దాంతి, దమధము, దమమును. ౧, ౨, ౩. బ్రహ్మచర్యాది క్షేత
హించుటపేళ్లు.

పదానం కర్త వృత్తమ్-

పుక్తం కర్త అపదాన మిత్యవ్యతే. పూర్వమం దై నపరిశుద్ధ
ము అపదానమనంబడును. అపదాయ తే శుద్ధ్యత్యశ్యపదానం.
పదానం. దైవ శోధనే. దీనిచేత నరుడు పరిశుద్ధిచేయబడును. ౧.

కామ్యదానం ప్రవారణమ్.

3

ప్రవార్యతే అశుభాదిక మనేనేతి ప్రవారణం. పృథ్ వరణే. అశు
ము దీనిచేత వారింపబడును. పా. ప్రధారణం. ౧. కోరినవస్తు
కా నొకఫల ముపేక్షించి యిచ్చుటపేరు.

శక్రియా సంవననమ్-

సమ్యగ్వననం వ్యాపారః సంవననం. వను వ్యావృత్తే. మంచివ్యా
పార. సంవదనం. వశక్రియా - మణిమంత్రైషధాదులచేత వశము
చుటపేరు. వశక్రియాసాధనము లైనమణిమంత్రైషధముల రసి
లు. "జయశ్రియస్సంవననంయత స్తత్" అని రఘువంశము. ౧.

మూలకర్త తు కార్తృణమ్,

మూలైః కర్త మూలకర్త. న. న. మూలికలచేత నైనకర్తము.
వకార్తృణం. కర్తమేకార్తృణము. టి. న. "కార్తృణంమంత్రతంత్రా
జనే కర్తృణి స్మృత" మితి విశ్వప్రకాశః. తథా మురారిశ్చ "ని
కార్తృణ మృచా మఘమర్షణీనా మున్తార్జనై ర్జగ దఘాని త
వాచ" ఇతి. ౨ మూలికలచేత నైన యుచ్చాటన స్తంభన వశీ
లపేళ్లు.

ధూననం విధువనమ్-

విధూతిః విధూననం. విధువనం చ. ధూక్ కంపనే. ధూ విధూ
దిలించుట విధూననము, విధువనమును, విదిలించుటపేళ్లు.

* తర్పణం ప్రీణనావనే.

తృప్యతేనేన భోక్తేతి తర్పణం. తృప్ ప్రీణనే. ప్రీయనే. ప్రీణనం. ప్రీణో తర్పణే. అవ్యతే అనేన అవసం. అవ రక్షణాదా. దీక్ష శృష్టి బొందింపబడును గనుక తర్పణము, ప్రీణనము, ను. ౧, ౨, ౩. తృష్టి బొందించుటపేళ్లు.

* పర్యాప్తి స్సాస్య త్పరిత్రాణం హస్తవారణ మిత్యపి,

వగిరక్షితుమూ పిఃపర్యాప్తిః. సీ. రక్షించుటకు బొందుట. పర్యాప్తి తే పథోద్యోగోనేనేతి పర్యాప్తిః. ఆప్యే వ్యాప్తా. దీక్షోద్యోగము చాలించబడును. “పర్యాప్తోతుసుహృదంశుః ఇతి భవభూతిః. హలినాహన్యమానం సుగ్రీవంరక్షతు రామ ఇతి పరితస్త్రాణంపరిత్రాణం. త్రైజ్పాలనే. అంతటరక్షించుట. ము. ౨. హస్తేన వారణం హస్తవారణం. చేతనడ్డగించుట. హస్తస్య ధారణం నిర్వాప్యపారికరణమత్రేతి హస్తధారణం. హనిహస్తమునుబట్టి నిలుపుట. చంపెనని వచ్చినవాని నడ్డగించుట.

* నేవనం సీవనం సూత్రాః-

సీవ్యత ఇతి నేవనం. న. సీవనం. న. సూత్రాశ్చ. సీ. పిత్త సంతానే. కుట్టుట నేవనము, సీవనము, సూత్రాయును. ౧, ౨, ౩. మొదలైనవి కుట్టుటపేళ్లు.

* విదర స్ఫుటనం భిదా.

విదారణం విదరః. దృఢా విదారణే. స్ఫోటః స్ఫుటనం. స్ఫుట రణే. భేదనం భిదా. భిదో విదారణే. వ్రక్కలించుట. విదరము, నము, భిదయు. ౧, ౨, ౩. వ్రక్కలాటకును, వ్రక్కలించుటకునుపేళ్లు.

* ఆక్రోశన మభీషణః-

ఆక్రోశః ఆక్రోశనం. క్రుశ ఆహ్వనే రోదనే చ. ఆభిమతాపవచనానాం సంజనంకరణ మభీషంగః. మంజ సంగే. ఆక్రోశ్యాపే. శపించుట ఆక్రోశము, అభిషంగమును. ౧, ౨. తిట్టుటపేళ్లు.

* సంవేదో వేదనా ననా,

సంవేదనం సంవేదః. పు. వేదనా చ. ప్న. విద జ్ఞానే. ఆహ్వాచుట సంవేదము, వేదనయు. ౧, ౨. సుఖదుఃఖాద్యనుభవముపేళ్లు.

సమూర్చన మభివ్యాప్తిః-

సమస్తామూర్చనం వ్యాప్తిః సంమూర్చనం. ముర్ఖా మోహసము
యోః. అభితో వ్యాప్తి రభివ్యాప్తిః. ఆప్తో వ్యాప్తే. అంతట
సమూర్చనము, అభివ్యాప్తియును. ౧, ౨. అంతట వ్యా
ప్తిః.

యాచ్ఛా భి త్కార్థ నార్దనా. ౬

యాచనం యాచ్ఛా. టు యాచృ యాచ్ఛామాం. భిక్షణం భి
క్షు యాచ్ఛాయాం, అర్థనం అర్థనా. అర్థ ఉపయాచ్ఛాయాం. అ
ర్థనా. అర్థ గతో యాచనే చ. అడుగుట యాచ్ఛ, భిక్ష, అర్థన,
యను. ౪. అడుగుటపేళ్లు.

వర్ధనం ఛేదనే-

వర్ధో వర్ధకం. ఛేదః ఛేదనం. వర్ధచ్ఛేదనపూరణయోః. ఛిద్ర్
రణే. నఱుకుట వర్ధనము, ఛేదనమును. ౧, ౨ నఱుకుటపేళ్లు.

అథ ద్వే ఆనన్దన సభాజనే,

పృచ్ఛనమ్-

ఆనన్దః ఆనన్దనం. టు నది నమ్మద్ధా. పా. ఆనున్ద్రీణం. సభా
జనం. సభాజ ప్రీతిసేవనయోః. 'సభాజనాయోపకృతా స్తునీం
ఇతి రఘువంశే. ఆపృచ్ఛః ఆపృచ్ఛనం. ప్రచ్ఛ జ్ఞేప్సాయాం.
పూర్వః ప్రచ్ఛి రానందే. సంతోషపెట్టుట. ఆనందనము, సభాజ
ఆపృచ్ఛనమును. ౧, ౨, ౩. "ఆపృచ్ఛస్య ప్రియసఖ మముం
మాలింగ్యశైల" మితి మేఘనందేశే. బాంధవాదుల నాలింగన
ప్రశ్నాదులచేత సంతోష పెట్టుటపేళ్లు.

థామ్నాయ స్సంప్రదాయః-

ఆ సమంతాత్ పారంపర్యేణ మ్నానం అభ్యాసః ఆమ్నాయః.
అభ్యాసే. పారంపర్యముచేత నభ్యసించుట. ఆమ్నాయతే గురు
ర్యే ణాభ్యస్యత ఇ త్యామ్నాయః. పారంపర్యముచేత నభ్యసిం
చు. ౧. సమ్యక్ ప్రదానం సంప్రదాయః. లెస్సగా నిచ్చుట. స
సరహస్యం ప్రదీయత ఇతి సంప్రదాయః. లెస్సగా శిష్యుల కువ
చునది. ౨. గురుపరంపరాగత మైననుంబియుపదేశముపేళ్లు.

* క్షయే క్షియా.

క్షీయతే క్షయః. క్షియా చ. క్షీ క్షయే. చెడుటవేళ్లు.

* గ్రహో గ్రాహే-

గ్రహణం గ్రహః, గ్రాహశ్చ. గ్రహ ఉపాదానే. పుష్క
గ్రహము, గ్రాహము. ౧. పుచ్చుకొనుటవేళ్లు.

* వశః కాంతా-

వశనం వశః. వశ కాంతౌ. కమనం కాంతిః. కముకా
చ్చగించుట వశము, కాంతియును. ౧, ౨, ఇచ్చయించుటవేళ్లు.

* రక్ష స్త్రాణే-

రక్షణం రక్షః. పు. త్రాణం చ.న. శ్రేష్ఠపాలనే. ౨ రక్ష

* రణః క్వణే,

రణనం రణః. క్వణనం క్వణః. రణ క్వణ శబ్దే. ౨ మ్రోయ

* వ్యధో వేధే-

వ్యధనం వ్యధః. వ్యధ తాడనే. వేధనం వేధః. విధ
వ్యధపెట్టుట వ్యధము, వేధమును. ౧, ౨. బెజ్జమువేయుటవేళ్లు.

* పచా పాకే-

పచనం పచా, పాకశ్చ. దు పచ్ఛే పాకే. ౨ వండుటవేళ్లు

* హవో హూతౌ-

హవనం హవః, హూతిశ్చ. నీ. హేవో స్పృహయాం శ
పిలుచుట హవము, హూతియును. ౧, ౨. పిలుచుటవేళ్లు.

* వరో వృతౌ.

వరణం వరః. వృతిశ్చ. నీ. వృకో వరణే. వరించుట
వృతియును. ౧, ౨. కన్యాదులను వరించుటవేళ్లు.

* ఓషః ప్లోషే-

ఓషణం ఓషః. ప్లోషణం పోషః. ఉష ప్లుష దాహే. కా
కాలుటయు. ఓషము, ప్లోషమును. ౧, ౨. కాల్చుటకును
కును వేళ్లు.

* నయో నాయే-

నయనం నయః. నాయశ్చ. గోళ్ ప్రావణే. పొందించుట నయ

మును. ౧, ౨. పొందించుటపేళ్లు. నీతియు.

జ్యోతి గీర్వా-

జ్యోతం జ్యోతిః. జీర్ణిశ్చ. సీ. బ్రాహ్మ వయోహనా. ముదియుట
జ్యోతియును. ౧, ౨. ముదిమిపేళ్లు.

భ్రమో భ్రమా,

భ్రమణం భ్రమః, భ్రమిశ్చ. సీ. భ్రము అనవస్థానే. తిరుగుట
ము, భ్రమియు. ౧, ౨. ప. భ్రమి. ఈ. తిరుగుటపేళ్లు.

స్థితి ర్యృద్ధా-

స్థితం స్థాతిః. వర్ధనం వృద్ధిః. సీ. స్థాయీ వృద్ధా. వృథు వృద్ధా.
స్థాతి, వృద్ధియును. ౧, ౨. పెరుగుటపేళ్లు.

ప్రథా భ్యాతౌ-

ప్రథనం ప్రథా. ప్రథ భ్యానే. భ్యానం భ్యాతి. సీ. భ్యా ప్రక
౧, ౨. ప్రసిద్ధిపేళ్లు.

స్పృష్టిః స్పృశ్తౌ-

స్పృశనం స్పృష్టిః. పా. స్పృష్టిః. సీ. స్పృశ సంస్పృశనే. వర్చనం
సీ. పృచ సంపర్కే. మట్టట స్పృష్టి. స్పృశ్యాయ న. ౧, ౨.
టపేళ్లు.

న్నవః స్రవే.

న్నవనం న్నవః. స్రవణం స్రవః. స్త్రు స్రవణే. న్నవ గతౌ. కురి
న్నవము, స్రవమును. ౧, ౨. కురియుటపేళ్లు.

సమృద్ధా-

విశేషేణధానంపుష్టిరితి విధా. దుధాశ్చ ధారణపోషణయోః.
ముగా పుష్టియైనది. “విధానద్ధిప్రకారేషు గజాన్నేవేతనేవిధా”
పుడు. పా. ఏధనం ఏధా. ఏధ వృద్ధా. వృద్ధి ఏధ. ౧. సమర్థనం
సీ. ముధు వృద్ధా. ఎక్కువౌట. ౨ సమృద్ధిపేళ్లు.

స్ఫురణే స్ఫురణా-

స్ఫూర్తిః స్ఫురణా, స్ఫురణమపి. స్ఫుర స్ఫురణే. ౨ ను అదరుటపేళ్లు.

ప్రమితౌ ప్రమా,

ప్రమాణం ప్రమితిః. సీ. ప్రమాచ. మాజ్. మానే. సత్త్వముగా

నెఱుఁగుట ప్రమితి, ప్రమయును. ౧. ౨. నిజముగా నెఱుఁగుటపేళ్లు.

* ప్రసూతి: ప్రసవే-

ప్రసవనం ప్రసూతి: సీ. ప్రసవశ్చ, మాజ్ ప్రాణిప్రసవే
ట ప్రసూతి, ప్రసవమును. ౧. ౨. బిడ్డలను గనుటపేళ్లు.

* శ్చోచ్యతే ప్రాఘర:-

శ్చోచ్యతనం శ్చోచ్యత: ప్రఘరణం ప్రాఘర: పా. ప్ర
శ్చోచ్యతిర్ తురణే. ఘృ తురణదీప్త్య: ౧. ౨. కాలుటపేళ్లు.

* క్లమథ: క్లమే.

క్లాంతి: క్లమథ: క్లమశ్చ. క్లము క్లానా. ౨ బడలుటపేళ్లు.

* ఉత్కర్షోఽతిశయే-

ఉత్ ఉద్ధ్వం కర్షణముత్కర్ష: కృష విలేఖనే. ఉన్నతమ
బొందించుట. ౧. అతిశయన మతిశయ: శీఙ్ న్యషే. అతిక్రమ
౨ దొడ్డతనముపేళ్లు.

* సంధి: శ్లేషే-

సంధానం సంధి: పు. డుధాళ్ ధారణపోషణయో.
ణం శ్లేష: శ్లేష ఆలింగనే. కదియుట గనుక సంధి, శ్లేషమును. ౧.
కదియుటపేళ్లు.

* విషయ ఆశ్రయే,

విశేషేణ సీయంతే సన్మాన్యత్రేతి విషయ: పిళ్ బ
దీనియందు వస్తువులు పెట్టుబడును. "విషయో గోచరే దేశే
దౌ నిత్యనేచితే" ఇత్యజయ: ౧. ఆ సమంతాత్ శ్రియత ఇత
య: శ్రిళ్ నేవాయాం. ఆశ్రయింపబడునది. పా. విశయ,
య: నిత్యముగానుండుతావుపేళ్లు.

* క్షిపాయాం క్షేపణమ్-

క్షేప: క్షిపా, క్షేపణం చ. న. క్షిప ప్రేరణే. ౨ ప్రేరేపి

* గీర్ణిర్గిరా-

గిరణం గీర్ణి: సీ. గిరిశ్చ. సీ. గృ నిగరణే. ౨ మ్రింగుట

* గురణ ముద్యమే.

గూర్తి: గురణం. న. గురీ ఉద్యమనే. పా. గూరణమ్.

ముద్యమః. యమ ఉపరమే. ఉత్పూర్వ ఉద్యోగే. ౨. ఉద్యోగము

కిన్నయ ఉన్నయే-

ఉర్ధ్వం నయన మున్నయః. ఉన్నయశ్చ. ణీశ్ ప్రాపణే. ఉర్ధ్వ
బాంధించుట. మీఁది కెత్తుటకుఁగాని ఊహించుటకుఁ గాని పేళ్లు.

శ్రాయః శ్రయణే-

శయణం శ్రాయః. పు. శ్రయణం. చ. న. శ్రిశ్ నేవాయాం. ఆ
బుంచుట శ్రాయము, శ్రయణమును. ౧, ౨. ఆశ్రయించుటపేళ్లు.

జయనే జయః,

జితి ర్జయనం. న. జయశ్చ. జి జయే. ౨. గెలుచుటపేళ్లు.

నిగాదో నిగదే-

నిగదనం నిగాదః. నిగదశ్చ. గద వ్యక్తాయాం వాచి. వ్యక్తముగాఁ
కుట నిగాదము, నిగదమును. ౧, ౨. స్పష్టముగాఁ బలుకుట పేళ్లు.

మాదో మదే-

మదనం మాదః, మదశ్చ. మదీ హర్షే. మదించుట మాదము,
మును. ౧, ౨. విద్యాధనాదులవలన వచ్చినగర్వముపేళ్లు.

ఉద్యేగ ఉద్భ్రమే. ౧౨

ఉద్యేజన ముద్యేగః. ఓ విజి భయచలనయోః. ఉద్భ్రమణ
ము. భ్రము చలనే. మీఁద గదలించుట గనుక ఉద్యేగము,
మును. ఉర్ధ్వభాగమును కదలించుటపేళ్లు. చమత్కారమని
దలు. అవ్యవస్థితిచిత్తత్వ మని మఱికొందలు.

విమర్దనం పరిమళే-

విశేషేణ మర్దనం విమర్దనం. మృద త్నోదే. విశేషముగామర్దించు
౧. పరిమల్యతే ధార్య తేనేనేతి పరిమళం. మల మల్ల ధారణే.
త వాసన ధరింపఁబడును. ౨. కుంకుమాదుల మెదుపుటపేళ్లు.

అభ్యుపపత్తి రనుగ్రహః,

అభ్యుపపాదన మభ్యుపపత్తిః. సీ. పద గతౌ. ప్రయోజనము
బాధించుట. ౧. అనుగ్రహణ మనుగ్రహః. అనుగ్రహించుట. ౨
అనుగ్రహముపేళ్లు.

* నిగ్రహ స్తద్విరుద్ధ సాన్యత్ -

నియమనాయ గ్రహణం నిగ్రహః. గ్రహ ఉపాదానే. నివృత్తి నియమనే. నియమించుకొనుట గ్రహించుట నిగ్రహము. తద్విరుద్ధ యనుగ్రహమునకు విరుద్ధమైన యపకారము పేరు. పా. నిగ్రహస్తద్విరుద్ధ సాన్యత్.

* అభియోగ స్తద్విగ్రహః.

ఆభిముఖ్యేన యోజన మభియోగః. ఆభిముఖ్యేన గ్రహణ గ్రహః. యుజిర్ యోగే. ఎదురుగా ఉగ్గరుట అభియోగము. గ్రహమును. ౧. ౨. యుద్ధాదులయం దెదురుగా నుద్యోగించుట టి. స. “బహుశ్రుతత్వాదినా జాత సోత్కర్షస్యనామసి” ఇతి కే “అభియుక్తాః పున రేవ మాహు” ఇతి ప్రయోగశ్చేతి.

* ముష్టిబంధ స్తు సంగ్రహః-

ముష్టే ర్బంధః ముష్టిబంధః. పిడికిటఁ బట్టుట ముష్టిబంధము. గృహ్యంతే సంత్యజ్యంతే అంగుళయోఽశ్రేతి సంగ్రహః. గ్రహ ఉపాదానే. దీనియందు ప్రేళ్లు సంత్యజించబడును. ౨. గట్టిగా పిడికిట పేళ్లు. పిడికిటిపేళ్లని కొండలు. “ముష్టిః స్త్రియాంచ సంగ్రహః” అని పాలితుఁడు. “స్వాదయన్తః ఫలరసం ముష్టిసంగ్రహవీడితం” అని

* డిమ్బే డమర విప్లవౌ,

డీయతే జనోఽనేనేతి డింబః. డీజ్ విహాయసాగతౌ. డీ మనుజుఁడు తొలఁగిపోవును. ౧. దామ్యతి జనోఽనేనేతి డమరః. ఉపశమే. దీనిచేత జనులు అణగుదురు. ౨. విప్లావ్యతే విప్లావ జనోఽనేనేతి విప్లవః. ప్లుజ్ గతౌ. దీనిచేత జనుఁడు పోముత్తరబడు 3. కొల్లమొదలయిన జేకోవద్రవముపేళ్లు.

* బంధనం ప్రసీతి శ్చారః-

బంధ్యతే అనేనేతి బంధనం. ప్రసీయతే అనయేతి ప్రసీతి. పీ ధ బంధనే. పిశ్ బంధనే. దీనిచేత కట్టఁబడును గనుక బంధనమును, ప్రతియును. ౧, ౨. మందం చరత్యనేనేతి చారః. చర గతౌ. అనేకాక బంధనేఽపి. దీనిచేత మెల్లగా నడుతురు. 3. కట్టుటకు సాధనము శృంఖలాదులపేళ్లు. టి. స. “ఇదం కిల తస్యా శ్చారజనదుస్సంహరం

“మితి యయాతిచరితనాటకే ప్రయోగః. చారాగారం బంధన
 క్షేపణః. ‘సమే తూద్దానబంధనే’ అని బంధనక్రియయందు మునుపు
 గాడు గనుక బంధనమునకు పేళ్ళని కొందఱు. “బంధాపనర్పయో
 గః” అని రుద్రుడు చెప్పినాడు గనుక చారశబ్దము బంధనమునకే
 యము గాని ముందరఁ జెప్పఁగల స్వర్ణములకు పర్యాయము కా
 కొందఱు.

స్వర్ణః స్ప్రిష్టోవత ప్రతి. ౧౪

స్పృశశ్చ్యవతావయతీతి స్వర్ణః. స్ప్రిష్టా చ. ఋ. పు. స్పృశ
 తే. ఉపతావయతీ త్యుపతప్తా. ఋ. పు. తప సంతాపే. తపింపఁ
 దనది గనుక స్వర్ణము, స్ప్రిష్ట, ఉపతప్తయును. ౧. ౨. ౩. తపింపఁ
 దు రోగాదులపేళ్లు. కొందఱు చారః అనుదానిని స్వారః అని పఠిం
 పుర్ణములకే పర్యాయమందురు. చారస్వర్ణశబ్దములు చారకృత్య
 కేళ్ళని కొందఱు.

నికారో విప్రకారః స్వాత్ -

నికృష్టకరణం నికారః. నికృష్టమైనచేత. ౧. విరుద్ధకరణం విప్ర
 కరణం. విరుద్ధమైనచేత. ౨. చెడుపనిఁజేసె నని యొకని దుర్జనునిగాఁ
 బట్టి పేళ్లు. అపకారమాత్రముపేళ్లు ని కొందఱు.

ఆకార స్త్విజ్ఞ ఇక్లేతమ్,

ఆక్రియతే ఆవిష్క్రియతే అభిప్రాయోఽనేనేత్యాకారః. శు
 కరణే. దీనిచేత నభిప్రాయము ప్రకటముగాఁ జేయఁబడును. ౧.
 తే జ్ఞాయతే అభిప్రాయోఽనేనేతి ఇంగః. ఇంగితం చ. దీనిచేత నభి
 ప్రాయము మెఱుంగఁబడును గనుక ఇంగము, ఇంగితమును. ౨, ౩. పరే
 తాః ఆకారశబ్దస్య ద్వా వక్తౌ ఆకృతి రింగితం చేతి. అతవవ
 తత్ర వక్తృతి ‘ఆకారవింగితాకృతీ’ ఇతి. తథా చాత్ర ఇంగితపర్యాయ
 స్య నోక్త ఇతి. టి. స. ౩. అభిప్రాయమును బ్రకటించుచేష్టపేళ్లు.
 నిగూఢభావావబోధికా కథి తేంగితం, భృగుటీముఖరాగాది
 ర ఇతి శబ్ద్యతే” అని ఆలంకారిక గ్రంథములు. “ఆకారై రింగితై
 జ్ఞాయతేఽంతగతంమనః” అనిమనుస్మృతి. “తస్య సంవృతమం
 గూఢాకారేంగితస్య చ” అని రఘువంశము. ఇవి మొదలైననుహా

కవిప్రయోగములలో నబుద్ధిపూర్వములైనముఖరాగాదు లాకా
యును, బుద్ధిపూర్వము లైనపాస్తనయనాదిచేష్టలు ఇంగిత మని
భేదము గలదు. అయినను అభిప్రాయద్యోతకత్వ సామాన్యముచే నీ
పర్యాయముగాఁ జెప్పినాడు.

* పరిణామో వికారః-

పరిణతిః కాలే నాన్యధేతి పరిణామః. ఇము ప్రహ్వత్వే శబ్ద
కాలముచే వేతైనపరిపాకమును బొందుట. ౧. ప్రకృతే ర్విరుద్ధ
ణం వికారః. దు కృత్ కరణే. ప్రకృతికి విరుద్ధ మైనక్రియ. ౨. క్షీ
దధి రూప, కాష్ఠము భస్మమాట మొదలగు ప్రకృతుల యన్యధా
ముపేక్ష.

* ద్వే సమే వికృతి విక్రియే.

విరుద్ధా క్రియా వికృతిః. నీ. విక్రియా చ. దుకృత్ కరణే. వి
మైనక్రియ గనుక వికృతి, విక్రియయు. ౧. ౨. ఈరెండును సమా
లు. ఎట్లనిన—ముఖవికృతి, స్వరవిక్రియ ఇత్యాదులు. పరిణామ
ముగానీ, వేఱుగానీ వికారమాత్రమునకుఁ జేళ్లు. కొందఱు పరిణామ
ము మొదలు ఈ ర శబ్దములును పర్యాయములందురు. “ద్వే సమే వి
విక్రియే” అనునప్పుడు “ద్వే సమే” అనుశబ్దములు సమలింగవాచక
లు గాని సమార్థవాచకములు కావని చెప్పుదురు.

* అపహరణ స్వపచయః-

అపహరణ మపహరణః. హృత్ హరణే. అపచయన మపచయ
చిత్ చయనే. అపహరణో హ్రస్వార్థే. “అపాన్యధా శ్చే విశ్లేషే
స్వోద్ధాటనవారణ” ఇతి ఉపసర్గవృత్తే. నశించుట అపహరణము, అ
యమును. ౧, ౨. హానిపేళ్లు.

* సమాహరణ స్వముచ్చయః,

సమాహరణం సమాహరణః. హృత్ హరణే. సముచ్చయన
ముచ్చయః. చిత్ చయనే. కూర్చుట సమాహరణము, సముచ్చయన
౨. చెదరినవస్తువుల నొకదిక్కునఁ గూర్చుటపేళ్లు.

* ప్రత్యాహరణ ఉపాదానమ్-

ప్రత్యాహరణం ప్రత్యాహరణః. హృత్ హరణే. ఉపసమీపిత

పాదానం. మరల్చుట ప్రత్యాహారము, ఉపాదానమును. స్త్రీ ప్ర
యములనుండి యింద్రియముల మరలించుటపేళ్లు.

విహారస్తు పరిక్రమః. ౧౬

విహారణం విహారః, హృత్ హరణే. విహరించుట విహారము. ౧.
పరిక్రమః. క్రము పాదవిక్షేపే. సంచరించుట పరిక్రమము.
వ్యానాదులలో విహరించుటపేళ్లు.

అనుహోఽభిగ్రహణమ్ -

అభిముఖ్యేన హరణ మభిహారః. హృత్ హరణే. అభిముఖ్యేన
మభిగ్రహణం. గ్రహ ఉపాదానే. ఎదురుగాఁ బుచ్చుకొనుట,
రము, అభిగ్రహణము. ఎదురుగాఁ బుచ్చుకొనుటపేళ్లు. చూచు
గా దొంగలించుటపేళ్లుని కొందఱు.

నిర్హారోఽభ్యవకర్షణమ్,

నికరాం హరణం నిర్హారః, హృత్ హరణే. మిక్కిలి తీయుట. ౧.
కృష్టి రభ్యవకర్షణం. కృష్ వి లేఖనే. పెకలించి తీయుట. ౨. నా
ల్లు మొదలైనవాని నూడఁదీయుటపేళ్లు.

అనుహోఽనుకార స్సౌత్ -

అనుహరణ మనుహారః. హృత్ హరణే. అనుపూర్వో హరతి
శ్యే. సరిపోలుట. ౧. అనుకరణ మనుకారః. డు కృత్ కరణే.
ించుట. ౨. పోలు (బుచ్చు) టపేళ్లు.

అర్థ స్యాపగమే వ్యయః. ౧౭

వ్యయనం వ్యయః. వ్యయ విత్తనముత్సర్గే. వెచ్చించుట వ్యయ
౧. సొమ్ము కర్చుపడుట పేరు.

ప్రవాహస్తు ప్రవృత్తి స్సౌత్ -

ప్రకర్షణావిచ్ఛేదేన వహతీతి ప్రవాహః. వహ ప్రావణే. ఎడతెగక
వది. ౧. ప్రవర్తత ఇతి ప్రవృత్తిః. సీ. వృతు వర్తనే. ప్రవర్తిం
౨. ఎడతెగక వచ్చు జలాదులపరంపరపేళ్లు.

ప్రవహో గమనం బహిః,

ప్రకర్షణ వహనం గమనం ప్రవహః. వహ ప్రావణే. ప్రకర్షము
చుచుట. ౧. గృహనగ రాదులనుండి వెలుపలికి నడుచుటపేరు.

* వియామో వియమో:-

విశేషేణ యమనం వియామో, వియమశ్చ. యమ విశేషముగా మానుట వియామము, వియమమును, ౧. ౨. లను జాలించుటపేళ్లు.

* యామో యమః:-

యమనం యామో, యమశ్చ. యమ ఉపరమే. ౨ చా-

* సంయామ సంయమః:-

సమ్యక్ గమనం సంయామః, సంయమశ్చ. యమ ఉపరమే. ౨. లెన్నగా సన్నిటిని మాని యుండుట. వియామశబ్దము ౩. ను పర్యాయము లని కొందఱు.

* హింసాకర్తాభిచార స్సన్యత్ -

పరా సభిభవిత్యం చరణ మభిచారః. చరం గతిభక్షణయో రులను దిరస్కరించుటకొరకు ఆచరించుట. ౧. హింసాకర్త. హింసలముగాఁ గలిగిన యధర్వణ వేదవిహితమైన హోమాదికర్త.

* జాగర్యా జాగరా ద్వయో, జాగరణం జాగర్యా, జాగరా చ. పృ. జాగృ నిద్రాక్షయే లేకయుండుట. ౧, ౨. మేలుకొనియుండుటపేళ్లు.

* విఘ్నోన్తరాయః ప్రత్యూహః:-

హననం కార్యస్యేతి విఘ్నః. హన హింసాగత్యో. కా చెడుట. ౧. అంతరా మధ్యే అయనం అంతరాయః. అయ పయ నడుమ నడతెగుట. ౨. ప్రతికూల మూహనమితి ప్రత్యూహః. వితర్కే ప్రతికూలమైన ఊహ. ౩. విఘ్నముపేళ్లు.

* స్యా దుపఘ్నోన్తనికాశ్రయే ఉప సమీపే హన్యతే గమ్యత ఇత్యుపఘ్నః. హన హి త్యో. సమీపమునఁ బొందఁబడునది. ౧. సమీపమం దుండునాథ పేళ్లు.

* నిర్వేశ ఉపభోగ స్సన్యత్ -

నిర్వేశనం నిర్వేశః. విశ ప్రవేశనే. నిర్భూర్వ ఉపభోగే. ఉప రుపభోగః భుజ పాలనాభ్యవహారయో. భోగించుట నిర్వేశము.

ము. ౧, ౨. భోగించుటపేళ్లు.

పరిసర్పః పరిక్రియా,

పరిసర్పణం పరిసర్పః. సృష్టౌ గతౌ. పరితః క్రియా సర్పణమితి
హ. డు కృళ్ కరణే. చుట్టువాటుట పరిసర్పము, పరిక్రియ
౧. ౨. చుట్టువాటుటపేళ్లు.

ధురం తు ప్రవిశ్లేషః-

విగతాధూః కార్యభారోఽత్రేతి విధురం. కార్యభారము లేనిది.
శ్లేష విశ్లేషః దూరస్థితత్వం దుఃస్థితత్వంవా ప్రవిశ్లేషః. శ్లిషఆలింగ
మికి మిక్కిలివిరుద్ధమైనది. ౨. ఎడఁబాయుటపేళ్లు. ఎడఁబాసిన
విపేరు. “వై ఫల్యేఽపిచ విశ్లేషే విధురం విక్లబే త్రిషు” అని
పదశేషము.

అభిప్రాయ శృద్ధ ఆశయః.

౨౦

అభిప్రయంత్యర్థాన తేత్యభిప్రాయః. ఇన్ గతౌ. దీనియందు
మలను బొందుదురు. అభిప్రీణాతి శ్రోశృనితీవా అభిప్రాయః. ప్రీణ్
నే. వినువారలను సంతోషపెట్టునది. ౧. చందయతి ఆహ్లాదయ
భందః. చది ఆహ్లాదనే. సంతోషముపెట్టునది. అకారాంతము. ‘అ
యవశౌఘండా’ అని నానాధ్వనయందుఁ జెప్పినాఁడు గనుక అభి
ప్రయచకమైన ఘండశబ్దము సకారాంతమును గలదని జయ్యాదిత్యుఁ
జెప్పినాఁడు. ౨. ఆశేరతే అర్థా అస్మిన్ని త్యాశయః. శీజ్ నప్వషే. దీని
దర్శము లుండును. ౩. అభిప్రాయముపేళ్లు.

సంక్షేపణం సమసనమ్-

సంక్షేపః సంక్షేపణం. సమాసః సమసనం. క్షీప ప్రేరణే. అను
నే. సంక్షేపించుట సంక్షేపణము, సమసనమును. ౧, ౨. విస్తీర్ణమైన
కొంచెముగాఁ జేయుటపేళ్లు.

పర్యవస్థా విరోధనమ్,

పరితః నానాదేశేషు అవస్థాసం పర్యవస్థా. స్థా గతినిష్పత్తౌ. పర్య
వస్థాస్తివ్యతిర్విరోధే. విరోధోఽవిరోధనం. రుధిర్ ఆవరణే. విరోధించుట
వ్యతిర్విరోధమును. ౧, ౨. విరోధించుటపేళ్లు.

పరిసర్యా పరీసారః-

పరిత స్సరణం పరిసర్యా. పరీసారశ్చ. స్మ గతౌ. అంకటం
పరిసర్య, పరీసారమును. ౧, ౨. భూమియం దంకట తిరుగుటపేళ్లు.

* స్వా దాస్యా త్వాసనా స్థితిః.

ఆసనం ఆస్యా, ఆసనాచ. అస ఉపవేశనే. సంస్థానంస్థితిః.
గతినివృత్తే. ఉండటగనుక ఆస్య, ఆసన, స్థితియును. ౧, ౨, ౩. ఉ

* విస్తారో విగ్రహాః వ్యాసః-

విస్తృతిర్విస్తారః. స్తోత్రోఽచ్యాదనే. విశేషముగాఁ గప్ప
౧. విశేషేణ గ్రహణం విగ్రహః. గ్రహ ఉపాదానే. విశేషము
హించుట. ౨. వివిధమాసనంవ్యాసః. ఆన ఉపవేశనే. అనేక ప్రకార
గా నుండుట. ౩. విరివిపేళ్లు.

* స తు శబ్దస్య విస్తరః,

ఆవిస్తారము శబ్దనంబున మయినప్పుడు విస్తర మనఁబడు
వాచాం విస్తరః ఇత్యాదికము.

* స్వా న్మర్దనం సంవాహనమ్-

మర్దోమర్దనం. సంవాహ స్సంవాహనం. మృద ట్లోదే. వ
ప్రయత్నే. సంపూర్వో మర్దనే. పిసుకుట మర్దనము. సంవాహనమ్
(పా. సంవాహనం, సంవాహనం అనుపాఠము అపపాఠము. వహిధాతు
ర్దనమందు వర్తింపదు. వాహిధాతువు వర్తించును. “కాంతాజ్ఞా
రతభేదసిమీలితాక్షం సంవాహితం నముపయానివ మందమయ
అని భారవి. “సంవాహయామి చరణా వృతపద్మతామ్రా” అని
తలము. “శ్రాంతసంవాహనం రోగిపరిచర్యా సురార్చనమ్” అని
తి. “సంవాహనం సంవాహనే భారాదే రంగమర్దనే” అని విశ్వప్రకాశ
బిడలు పిసుకుటపేళ్లు.

వినాశ స్సన్య దదర్శనమ్.

వినశనం వినాశః. అదృష్టి రదర్శనం. దాశ అదర్శనే. దృష్టి
క్షణే. కాసరాకుండుట వినాశము, అదర్శనమును. ౧, ౨. కాసరా
డుటపేళ్లు.

* సంస్తవ స్సన్య త్పరిచయః-

సంస్తవనం సంస్తవః. స్తోత్రోస్తుతౌ. పరిచయనం పరిచయః.

పరిచయము నేయుట సంస్తవము, పరిచయమును. ఉపసర్గ
సీధాతువు లీయర్థము నిచ్చును. ౧. ౨. చాలకాల మొకవస్తు
సూచియుండుటపేళ్లు.

ప్రసరస్తు విసర్పణమ్,

ప్రకర్షణ సరణం ప్రసరః. నృగతౌ. మిక్కిలి అంతట వ్యాపించు
విశేషేణ సర్పణం విసర్పణం నృప్తౌ గతౌ. విశేషముగాఁ బొం
తెలబిందావాదులు జలాదులయందు నెరయుటపేళ్లు. తేతకొమ్మలు
తెనవి పెరుగుటపేళ్లనికొందఱు. (వ్రణముఅల్లుకొనుటయనియు).
వాకస్తు ప్రయామ స్స్యోత్ -

నియతం వచనం నీవాకః. వచ పరిభాషణే. నియతమైన వచన
ప్రకర్షణ యమనం ప్రయామః. యమ ఉపరమే. లెస్సగా వచ
ముగించుట. ౨. వ్యవహారాదులయందు న్యూనత్వాధిక్యములు
లిగినదానిఁ జెప్పుటపేళ్లు. మహర్థము లైనధాన్యాదులయందలి
వ యని కొందఱు.

సంనిధిః సంనికర్షణమ్.

౨౩

సంసిధానం సన్నిధిః. పు. దు ధాన్ ధారణపోషణయోః.
స్సన్నికర్షణం. కృష విలేఖనే. డగ్గరుట సన్నిధి సన్నికర్షణ
౧. ౨. డగ్గరుటపేళ్లు.
నోభిలావో లవనే.

లవనం లవః, అభిలావః, లవనం చ. లూళ్ళ ఛేదనే. కోయుట లవ
భిలావము, లవనమును. ౧, ౨, ౩. పైర్లుమొదలైనవి కోయుటపేళ్లు.

నిష్పావః పవనే పవః,

నితరాం పవనం నిష్పావః, పవనం, పవశ్చ. పూళ్ళ సవనే.
కోధించుట నిష్పావము, పవనము, పవమును, ౧, ౨, ౩.
ము తూర్పెత్తుటపేళ్లు.

ప్రస్తావ స్స్యో దవసతః-

ప్రసంగేన స్తవనం ప్రస్తావః. హృత్ స్తుతౌ. ప్రసంగముచేత కొ
డుట ప్రస్తావము. ౧. కార్యం కర్తు మవసరతీ త్యవసరః. నృగతౌ.
మును చేయుటకొఱ కగు ప్రసంగము. ౨. అవసరముపేళ్లు.

* త్రనర నూత్ర నేష్టనమ్.

త్రస్యతి భీతవ దిత స్తతశ్చలతీతి త్రనరః. త్రసీఉద్యేగే. డినదానివలె నిట్టటు చలించునది. పా. తనరః. ౧. సూత్రాణాం నూత్ర వేష్టనం, నూలుయొక్క చుట్టుట నూత్ర వేష్టనము. ౨. చుట్టుటపేళ్లు. సాలెవాడు నూలుచుట్టుపంటిపెండ్లపేళ్లని కొందఱు.

* ప్రజన స్సాస్య దుపనరః-

ప్రజాయంతే పశవోఽనేనేతి ప్రజనః, జనీ ప్రాదుర్భూతే చేత పనులు వుట్టును. ౧. ఉపనరణ ముపనరః. సృగతౌ. కూన సరము. ౨. ఆవుల నాబోతు చూలునేయఁ బ్రవర్తించుటపేళ్లు. తొనట్టికాలమని కొందఱు.

*

ప్రనర ప్రణయా నమా,

ప్రీత్యా ప్రనరణం ప్రనరః. పా. ప్రశ్రియః. ప్రణయమయః. సృగతౌ. ణీళ్ ప్రావణే. ప్రీతిచేత ప్రవర్తించుట ప్రనరము యము. వీరిచే బ్రార్థించుటపేళ్లు. వినయముపేళ్ళని కొందఱు.

* ధీశక్తి ర్నిష్క్రముః-

“శుశ్రూషా శ్రవణం చైవ గ్రహణం ధారణం తథా, ఉహోఽర్థవిజ్ఞానం తత్త్వజ్ఞానం చ ధీగుణాః” అను నీయెనిమిదివిధము బుద్ధిసామర్థ్యవిశేషములు నిష్క్రము మనంబడును. నిష్క్రము బహిష్క్రియ తే అజ్ఞాన మనేనేతి నిష్క్రముః. క్రము పాదవిదీనిచేత నజ్ఞానము పోగొట్టబడును. “నిష్క్రమో బుద్ధినంపత్రే దుష్కలేఽపిచే”తి విశ్వప్రకాశః. ౧.

* అస్త్రీ తు సంక్రమో దుర్గసంచరః.

సంక్రామంతి సంచరంత్యనేన సంక్రముః. అ. ష్మ. క్రిము విక్షేపే. దీనిచేత సంచరింతురు. ౧. దుర్గే దుర్గమే ప్రవాహాద్రంత్యనేన దుర్గసంచరః. చర గతిభక్షణయోః. దుర్గమైనప్రవాహముందు దీనిచేత సంచరింతురు. ౨. పోరానిజలప్రవాహదులయలబోవుటకుఁ గట్టిన కట్ట మొదలైనదానిపేళ్లు.

* ప్రత్యుత్క్రముః ప్రయోగార్థః.

ప్రత్యుత్క్రముః. క్రిము పాదవిక్షేపే. ఎదురుగాఁబోవుట

ము. ౧. ప్రయోగ మనఁగా యుద్ధము. దానికొఱకు భటాదుల
యువ్యోగము ప్రత్యుత్క్రమ మనంబడును. టీ.న. యన్య కన్య
న్యాయమాచరణేన పరేషాం పురః ప్రకాశనం ప్రయోగః. తదు
త్వేనాంగేన వాచా వా వస్తున న్నద్యదాం పురః, ప్రకాశనం ప్ర
యోగ్య" దితి. యథా నాట్యప్రయోగో యజ్ఞప్రయోగ ఇత్యాది.
కాయద్ధమును తానాచరించుటచేత పరులముందర ప్రకాశింపఁ
పేరని కొందఱు.

ప్రక్రమ స్సాన్య దుపక్రమః;

ప్రక్రమణం ప్రక్రమః. ఉపక్రమణ ముపక్రమః. దొరఁగొనుట
ము, ఉపక్రమమును. ౧, ౨. క్రియకు మొదట దొరఁగొనుట
అభ్యయనమునకు ప్రణవోచ్ఛారణము. వంటకు పొయి యలు
దుదలైనది.

అభ్యదభ్యాదాన ముద్ధాత ఆరమ్భః-

అభిముఖ్యేన ఆదానం స్వీకరణం అభ్యాదానం. అభిముఖముగా
ముట. ౧. ఉత్ హాననం గమన ముద్ధాతః. ఆరంభణ మారంభః.
సాగతోఽః. రభ రాభ న్యే. ఉపనర్గవశమున నీయర్థము నిచ్చు
ది. దొరఁగొనుట ఉద్ధాతము, ఆరంభమును. ౨. ౩. దొరఁగొనుట
మునకు పేళ్లు. వంటకు కడిగినబియ్యము కుండలోఁబోయుట మొ
దది. ప్రక్రమశబ్దము మొదలు ౫ ను దొరఁగొనుటకుమాత్రము
కొందఱు.

సంభ్రమ స్త్వరా. ౨౬.

సంభ్రమణం సంభ్రమః. భ్రము అనవస్థానే. తిరుగుట సంభ్ర
౧. త్వరణం త్వరా. ఇ త్వరా సంభ్రమే. వేగిరవడుట త్వర.
గిరవడుటపేళ్లు.

ప్రతిబంధః ప్రతిష్ఠమ్భః-

ప్రాతికూల్యేన బంధనం ప్రతిబంధః. ప్రాతికూల్యేన స్తంభనం
బంధః. బంధ బంధనే. స్తమ్భ రోధనే. కార్యముయొక్క అడ్డప
ప్రతిబంధము, ప్రతిష్ఠంభమును. ౧, ౨. కార్యవిఘాతముపేళ్లు.

అవనాయస్తు నియాతనమ్,

అన అధో నయన మవనాయః, ణీళ్ ప్రాపణే. క్రి
యుట. అననాయము. ౧. నితరాం యాతనం నియాతనం. య
రోపనంస్కారయోః, మిక్కిలి తిరస్కరించుట నియాతనము. న
తనము. ౨. దిగువ ద్రొబ్బుటపేళ్లు.

* ఉపలబ్ధ స్వనుభవః-

ఉపలబ్ధి రుపలంభః. డు లభమ్ ప్రాప్తా. ఎఱుంగుట
ము. ౧. అనుభూతి రనుభవః. భూ నత్తాయాం. అనుభవించు
భవము. ౨. అనుభవించుటపేళ్లు.

* సమాలంబ్యా విలేపనమ్.

సమాలంభనం సమాలంభః. వి లేపో విలేపనం. డు లభ
ప్తా. లిప ఉపదేశే. పూ యుట సమాలంభము, విలేపనమును,
నలుగుఁబెట్టుటపేళ్లు.

* విప్రలంబ్యా విప్రయోగః-

విప్రక్షణేణ లంభనం విప్రలంభః. విప్రయుక్తిర్విప్రయో
లభమ్ ప్రాప్తా. యజిత్ యోగే. వి. ప్ర అను నుపనర్గలు విరుద్ధా
జెప్పును. సాయుట గనుక విప్రలంభము, విప్రయోగమును. ౧,
డఁబాసిన స్త్రీచురుషుల శృంగారముపేళ్లు.

* విలంబ్య స్వతీనర్జనమ్,

విలంబ్యనం విలంభః. డు లభమ్ ప్రాప్తా. విపూర్వోదానే. అ
తే ఇతి అతీనర్జనం, నృజ వినర్గే. ౧, ౨. ఇచ్చుటపేళ్లు.

* విశ్రావస్తు ప్రతిఖ్యాతిః-

విశేషేణ శ్రవణం విశ్రావః. శ్రు శ్రవణే. మిక్కిలి వినుట
వము. ౧. ప్రతిఖ్యానం ప్రతిఖ్యాతిః. ఖ్యా ప్రకథనే. మిక్కిలిచప్పుట
తిఖ్యాతి. ౨. మిక్కిలి ప్రసిద్ధిపేళ్లు.

* అవేక్షా ప్రతిజాగరః.

అవేక్షణ మవేక్షా. ఈక్ష దర్శనే. లెస్సగాఁజూచుట. ౧. శ్ర
వృత్త ముగ్ధం ప్రతి జాగరణం ప్రతిజాగరః. జాగృ నిద్రాక్షయే. జ
యర్థమునుగూర్చి మేలుకొనియుండుట. ౨. ఎప్పరిక పేళ్లు.

* నిపాత నిపతౌ పాతే-

నివతనం నిపాతః, నివతః, పాతశ్చ. పత వ్యక్తాయాం వాచి.
నిపాతము, నివతము, పాతమును, ౧, ౨, ౩. ఎచ్చరికపేర్లు.

తేమ స్తేమా సముద్దనే,

తేమనం తేమః, స్తేమనం స్తేమః, సముంద స్సముందనం. తిమష్టిమ
భావే. ఉండి క్లేదనే. తడియుట తేమము, స్తేమము, సముందనము.
౨, ౩. తడియుటపేర్లు.

అదీన వాస్తవా క్లేశే-

ఆనమంతా దీనా న్వాతి గచ్ఛతీతి ఆదీనవా. వా గతిగంధన
అంతట దీనులను బొందునది. ౧. ఆస్తవంతి ఇంద్రియాణ్యనేతీ
నృగతౌ. దీనిచేత నింద్రియములు చెదరును. ౨. క్లేశనం క్లేశః.
విబాధనే. అలముటపడుట క్లేశము. ౩. రాగ ద్వేషాదిరూప మైన
ముప్పేర్లు.

మేళకే సంగ సంగమా.

౨౯

మిళనం మేళః మేళ ఏవ మేళకః. సక్తిస్సంగః. సంగతి స్సంగము.
సంగమే. మంజ సంగే. గమ్గ గతౌ. కూడుట. మేళకము, సంగము,
ముమును. ౩. కూటమిపేర్లు.

అన్వీక్షణం విచయనం మార్గణం మృగణా మృగః,

అనుసృత్య ఈక్షణ మన్వీక్షణం. ఈక్ష దర్శనే. అనుసరించిచూ
అన్వీక్షణము. ౧. పా. అన్వేషణం, సంవీక్షణం. విచితి ర్విచయ
చిత్త చయనే. విపూర్వః. అన్వేషణే. మార్గోమార్గణం. మార్గఅ
ణే. మార్గణం మృగణా, మృగశ్చ, మృగ అన్వేషణే. వెదకుట,
దనము, మార్గణము, మృగణ, మృగమును. ౩, ౪. వెదకుటపేర్లు.

పరిమృః పరిష్కం గ స్సంశ్లేష ఉపగూహనమ్.

౩౦

పరిరంభణం పరిరంభః. రభ రాభన్యే. పరిపూర్వ ఆలింగనే. కౌ
మూసుట. ౧. పరితః స్వంజనం పరిష్కం గః ప్వంజ సంగే. అంతట
పరిష్కం గము. ౨ సమ్యక్ శ్లేషణం సంశ్లేషః. శ్లిష ఆలింగ
వృగాః గూడుట సంశ్లేషము. ౩. ఉప సమీపే గూహన ముపగూ
గూహనా సంవరణే. దగ్గరకప్పుకొనుట ఉపగూహనము. ౪.
లిచుకొనుటపేర్లు.

* నిర్వర్ణనం తు నిధ్యానం దర్శనాలోక నేక్షణమ్,

నితరాం వర్ణనం నిర్వర్ణనం. వర్ణ క్రియావిస్తారగుణవచనేష
రాం ధ్యానం నిధ్యానం. ధైర్య చింతాయాం. ఉపనర్గవశమున
ము. ౨. దృష్టి ర్దర్శనం. దృశీర్ ప్రేక్షణే. ౩. ఆలోకః ఆలోకన
కృ దర్శనే. ౪. ఈక్షా ఈక్షణం. ఈక్ష దర్శనే. ౫. చూచుట నిర్వర్ణ
నిధ్యానము, దర్శనము, ఆలోకనము, ఈక్షణమును. ౫ చూచుట

* ప్రత్యాఖ్యానం నిరసనం ప్రత్యాదేశో నిరాకృతిః.

ప్రతివిరుద్ధ మాఖ్యానం ప్రత్యాఖ్యానం. ఖ్యా ప్రకళనే
ముగాః బలుకుట. ౧. నితరా మననం నిరసనం. అనుక్షేపణే. ౨.
ద్రోబ్బుట నిరసనము. ౩. ప్రతివిరుద్ధ మాదేశనం ప్రత్యాదేశః. ౪.
తినర్జనే. విరుద్ధముగా నియోగించుట ప్రత్యాదేశము. ౫. నికృష్ట
నమంతాత్కరణం నిరాకృతిః. సీ. డు కృళ్ కరణే. నికృష్ట
నంతటః జేయుట. ౪. తిరస్కరించుట పేళ్లు.

* ఉపశాయో విశాయశ్చ పర్యాయ శయనార్థకా,

ఉపశయన ముపశాయః. విశయనం విశాయః. శీఢ
పర్యాయమున నిద్రించుట ఉపశాయము, విశాయమును. ౧. ౨.
రావాండ్రు మొదలైనవారు వంతు పెట్టుకొని నిద్రవోవుటపేళ్లు.

* అర్తనం చ ఋతీయాచ హృణీయాచ ఘృణార్థకాః.

అర్తః అర్తనం. ఋతీయా చ. హృణీయా, ఘృణా చ.
స్నాత్రో జగుప్సాయాం. హృజ్ రోషణ లజ్జయోః. రోయుట
ము, ఋతీయ, హృణీయ, ఘృణాయును. ౪. రోయుటపేళ్లు.

* స్యా ద్వ్యత్యాసో విపర్యాసో వ్యత్యయశ్చ విపర్యయే,

వ్యతిక్రమ్య అననం వ్యత్యాసః. అతిక్రమించి ద్రోబ్బుట. ౧.
రీత మననం విపర్యాసః. అనుక్షేపణే. విపరీతముగా ద్రోబ్బుట.
వ్యతిక్రమ్య అయనం వ్యత్యయః. ఇణ్ గతౌ. అతిక్రమించిపోవుట.
పరీత మయనం విపర్యయః. విపరీతముగాః బోవుట. ౪. తడఁబడుటపేళ్లు.

* పర్యయోఽతిక్రమ స్తస్మిన్నతిపాత ఉపాత్యయః.

పరీత్యజ్య అయనం పర్యయః. ఇణ్ గతౌ. విసిదిపెట్టిపోవుట. ౧.

అతిక్రమః. క్రము పాదవిక్షేపే, అతిక్రమించుట. ౨. అతిక్రమ్య
 మతిపాతః. పతః గతౌ. అతిక్రమించిపోవుట. ౩. ఉపపన్నస్యాత్య
 ముపాత్యయః. ఇహ గతౌ. దగ్గరనున్నదాని నతిక్రమించిపోవుట. ౪.
 మతస్థి ఆవలికిఁ బోవుట పేళ్లు. ఈపర్యయాదిశబ్దములు బ్రహ్మవర్గయం
 న్నాయప్రస్తావమునఁ దప్పిపోవుటకు పేళ్లుగాఁ జెప్పినాఁడు. ఇక్కడ
 నప్రస్తావమునఁ దప్పిపోవుటను జెప్పినాఁడు గనుక విధిభేదము.

ప్రపణం య త్వమాహూయ తత్ర స్యా త్ప్రతిశాసనమ్,
 భృత్యాన్ప్రతి శాసనం ప్రతిశాసనం. శాసు అనుశిష్టే. భృత్యులను
 యాజ్ఞాపించుట. ౧ భృత్యాదులనుబిలిచి పనులలోఁ బంచుట పేళ్లు.
 సంస్తావః క్రతుషు యా స్తుతిభూమి ర్ద్విజన్తనామ్. ౩౪
 సంస్తవం త్యుద్ధాత్రాదయ ఇంద్రాదీ నత్రేతి సంస్తావః. మ్హో
 దీనియందు ఉద్ధాత మొదలైనవారు ఇంద్రాదులను స్తోత్రము
 పడుదురు. ౧. యజ్ఞాదులయందు ఉద్ధాత మొదలైన బ్రాహ్మణులు
 ముచేయు భూమిపేరు. బ్రాహ్మణులు కూడి స్తోత్రముచేయుట యని
 యు.

విధాయ తత్త్వతే యత్ర కాష్ఠే కాష్ఠం న ఉద్ధనః,
 ఉద్ధన్యతే కాష్ఠ మత్రేతి ఉద్ధనః. హన హింసాగత్యోః. దీని
 కు కొయ్య చెక్కఁబడును. ౧. ఏకొయ్యమిఁద మఱియొకకొయ్య
 ప్తి చెక్కుదురో యాలాటిమ్రానిపేరు. దాతిమ్రాను.

స్తమ్బఘ్న స్తు స్తమ్బఘ్నః స్తమ్బో యేన నిహన్యతే. ౩౫
 స్తమ్బో హన్యతే అనేన స్తంబఘ్నః. స్తంబహన్శ్చ. హన
 హగత్యోః. దీనిచేత కనువుగంటలు కోయఁబడును గనుక స్తంబ
 ఘ్న, స్తంబఘ్నమును. ౧, ౨. కనువుగంటలు పెకలించు గుద్దలి
 పగుదానిపేళ్లు.

అవిధో విధ్యతే యేన తత్ర-

అవిధ్యతే అనేనే త్యావిధః. వ్యధ తాడనే. దీనిచేత తొలువఁ
 కు. ౧. రత్నాదులకు బెజ్జము వేయు వజ్రపుపోగు మొదలైన
 పేరు.

వివృ క్షమే నిఘ్నః,

నియతం హన్యతే నిఘః. హన హింసాగత్యోః. నియతః
గొట్టఁబడునది. ౧. వెడల్పునిడుపులు సరియైనవేదికాదులపేరు.

• ఉత్కార శ్చ నికార శ్చ ద్వా ధాన్యోత్పేదార్థకా.

ఉత్కారణ ముత్కారః, నికరణం నికారః. కృా విజ్ఞేపే. హ
జల్లుట గనుక, ఉత్కారము. నికారమును. ౧. ౨. ధాన్యము
గాఁ గుప్పఁబోయుటకుఁగాని మీఁదికి తూర్పెత్తుటకుఁగానిపేళ్లు.

• నిగా రోద్ధార విత్తా వోద్ధాహ నిగరణాదిషు,

నిగరణం నిగారః. ప్రింగుట నిగారము. ౧. ఉద్గరణ ముద్గ
గృా నిగరణే. వెల్లించుట ఉద్గారము. ౧. విరుద్ధం తువో విత్తాహ
తు శబ్దే. విరుద్ధమైనశబ్దము. ౧. ఉద్గీర్ణకృత్య గ్రహణ ముద్గా
గ్రహ ఉపాదానే. ఎగురవేసి పట్టుకొనుట. ౧. 'గీర్ణిర' అని ము
ప్రింగుటను జెప్పినను, ఇక్కడ 'నిగారః' అని శబ్దభేదముచేతను,
రశబ్దప్రస్తావముచేతను మఱలఁ జెప్పినాఁడు. ఈరను వరుసగా ప్రి
కును, క్రక్కుటకును, క్రాయుటకును, ఎగురవేసి పట్టుకొనుట
పేళ్ళు. ఉద్గారశబ్దము త్రేపు పేరని కొందఱు.

• ఆర త్యువరతి విరతయ ఉపరామే-

ఆరమణ మారతిః. ఉపరమణ ముపరతిః. పా. అవరతి. సీ.
రామశ్చ. పా. ఉపరమః. విరమణం విరతిః. సీ. రము క్రీడాయాం.
నుట గనుక ఆరతి, ఉపరతి, ఉపరామము, విరతియు. ౪ చాలించుట.

• వా స్త్రియాం తు నిష్ఠేవ.

నిష్ఠ్యాతి ర్నిష్ఠీవన నిష్ఠేవన మి త్యభిన్నాని,

నితరాం థేవః నిష్ఠేవః. ప్న. నిష్ఠ్యాతిః. సీ. నిష్ఠీవనం, నిష్ఠ
నంచ. స్థిపు నిరసనే. మిక్కిలి శ్లేష్టాదుల నిరసించుట గనుక నిష్ఠేవన
నిష్ఠ్యాతి, నిష్ఠీవనము, నిష్ఠేవనము. "వా అస్త్రియామ్" అనియోగ
నిష్ఠీవశబ్దము నవుంసకలింగమును గలదని కొందఱు. ౪ ఉమియుట.

• జవనే జూతిః-

జవో జవనం. జూతిశ్చ. సీ. జ గతౌ. వేగము గలిగినది గనుక
జవనము, జూతియును. ౧. ౨. వేగిరముగాఁ బోవుటపేళ్లు.

సాతి స్తవసానే స్యాత్-

సాయ స్సాతిః. సీ. అవసానం చ. షోఽన్తకర్కణి. క్రియ ముగి
సాతి, అవసానము. ౧. ౨. క్రియాంతముపేళ్లు.

అథ జ్వరే జూర్తిః. 3౮
జ్వరణం, జ్వరః, జూర్తిశ్చ. సీ. జ్వర. రోగే. వ్యధపడుట జ్వరము,
ము. ౧. ౨. జ్వరముపేళ్లు.

ఉదజన్తు పశుప్రేరణమ్-

ఉదజన ముదజః. అజ గతిక్షేపణయోః. పసులః దోలుట ఉదజ
౧ పసులః దోలుటపేరు.

అకరణి రిత్యాదయ శ్చాపే,

అకరణి స్తే వృషల భూయాత్. ఓరివృషలుఁడా నీకు కృష్యాదిక
లము లేక పోవుఁ గాక యని యర్థము. ఆదిశబ్దముచేత, “తస్యాజనని
జననీ క్షేశకారిణి” అని మాఘుఁడు. అపగ్రహస్తే వృషల భూ
త్. నిగ్రహస్తే వృషల భూయాత్. అనునివిమొదలగునవి గ్రహింపఁ
ను. శపించుటయందు వర్తించును.

గోత్రాస్తేభ్య స్తస్య బృన్ద మిత్యౌపగవకాదికమ్. 3౯

ఔపగవకాదిశబ్దములు గోత్రప్రత్యయాంతములైనఔపగవాదుల
సమూహమందు వర్తించును. అది యెట్లనిన, ఉపగోరపత్వాని
గవాః. ఔపగవానాం సమూహః ఔపగవకం. ఉపగులయొక్క అప
ములు ఔపగవములు. ఔపగవములయొక్క సమూహము ఔపగవక
ఆదిశబ్దముచేత ‘గార్గకం, వాత్సకం, చాక్షికం’ అనునివి మొదలైన
ను.

అపూపికం శాఘ్నులిక మేవ మాద్య మచేతసామ్,

అపూసానాం సమూహః అపూపికం. అపూపముల సమూహము.
శాఘ్నులీనాం సమూహః శాఘ్నులికం. చక్కిలాలయొక్క సమూ
ము. ౧. ఈ ౨ ను పరుసగా, అపూపములయొక్కయు, చక్కిలముల
యు సమూహమునకుపేళ్లు. ఆద్యశబ్దముచేత నీలాటి యచేతనము
వేణువుమొదలైనవానియొక్క సమూహములయందు వేణుకాది
ములు వర్తించును.

మాణవానాం తు మాణవ్యమ్-

సహము. ౧. గళానాం సమూహో గళ్యా. తెల్లుకసవులయొక్క
 సహము. ౧. ౧. ప్రత్యేకముగా నాయాసమూహములపేర్లు.
 సహ సహస్ర కారీష వార్తణా ధర్వణాదికమ్,
 సహస్రనాం సమూహ స్సహస్రం. సహస్రములయొక్క సమూ
 హము. ౧. కరీషః శుష్కగోమయః. తేహం సమూహః కారీషం. కరీ
 షఃగా నెండినపేడ. దానియొక్క ప్రోగు. ౧. వర్తణాం సమూ
 హార్తణం. జోళ్లయొక్క మొత్తము. ౧. అధర్వణాం సమూహః ఆ
 ధర్వణం. అధర్వమంత్రములయొక్క మొత్తము. ఆదిశబ్దముచేత అం
 తములసమూహము ఆంగారము. చర్తములయొక్క సమూహము
 చర్తము. ఇవి మొదలైన శబ్దములు దెలిసికొనఁదగినవి. ౪. వరుస
 నాయాసమూహములపేర్లు.

నా నా ర్థ వ ర్గ ము.

అవ. ఏకార్థానేకపర్యాయః ప్రథమం ప్రతిపాదితాః, పద మేక
 కార్థం సంప్రతి ప్రతిపాద్యతే. గ్రంథకర్త పూర్వవర్గములలో నేకార్థ
 పర్యాయనేకపర్యాయపదములఁజెప్పి, యిప్పుడీ నానార్థవర్గమందు
 కార్థములు గలశబ్దములను జెప్పఁబోవుచు, మునుందుగా నివి పూర్వ
 వర్గములలోఁ జెప్పినవో చెప్పనివో యనుశంకను దీర్చు చున్నాఁడు —

నానార్థాః కేఽపి కాంతాదివర్గే ప్లేవాత్ర కీర్తితాః,
 భూరిప్రయోగా యే యేషు పర్యాయే ష్వపి తేషు తే. ౧

నానార్థాః=అనేకార్థములు గల, కేఽపి=(ఏయర్థమందును బ్రసి
 యోగము లేని) కొన్ని కాదిశబ్దములు, అత్ర=ఈనానార్థవర్గమంద
 కాంతాదివర్గేప్లేవ=కాంత ఖాంతాదివర్గములయందే, కీర్తితాః=
 బడినవి, (ఇట్టివి పర్యాయపదవర్గములలోఁ జెప్పఁబడలేదు.) యే=
 కాంతాదివర్గతశబ్దములు, యేషు=ఏయర్థములలో, భూరిప్రయోగాః
 యోగబాహుళ్యము గలవో, తే=ఆలాటినాకాదిపదములు, తేషు
 వర్గమునకు బోధకములైన, పర్యాయేష్వపి=పర్యాయములయం
 దు, (అపిశబ్దమువలన అప్రసిద్ధార్థబోధకకొఱకు నీకాంతాదివర్గముల
 యందును) కీర్తితాః=చెప్పఁబడినవి. ఇందువలనఁ బునరుక్తిదోషము

లేదు. అనగా నీవర్గమునఁ జెప్పఁబడుశబ్దములు కొన్ని పర్యాయములలోఁ జెప్పినవియు కొన్ని చెప్పనివియు గల వని తెలియునది.

— కాంఠ వర్గము. —

* ఆకాశే త్రిదివే నాకః-

నాకశబ్దము ఆకాశమందును, స్వర్గమందును వర్తించు విద్యతే అకం దుగిఖ మత్ర నాకః.

*

లోక న్ను భువనే జనే,

లోకశబ్దము స్వర్గాదిలోకములయందును, జనులయందు వర్తించును. లోక్యతే ఆలోక్యత ఇతి లోకః. లోకృ దర్శనే. చుడునది. టీ. స. జనశబ్దేన శిరః పాణ్యాద్యంగసంస్థానవిశేషయ కం గవ్యతిరిక్తం నునుష్యాదిప్రాణిమాత్ర ముచ్యతే. యథా—‘జనః ప్రష్టుమనా స్తపోధనే’ ‘జనాయ శుద్ధాంతచరాయ శంసతే’ నోదర్జన’ ఇత్యాదిప్రయోగదర్శనాత్. క్వచిత్తు సముదాయే యుజ్యతే. యథా—‘సఖిజనోద్వీక్షణకాముదీముఖం’ ‘అప్పరోక్తిశ్చ’ ఇత్యాది. ఇహ తు జనశబ్ద స్సమూహార్థః. తత్ర లోకశబ్ద, లోకః పరికలయాంచకార తుల్యం’ రాజలోక ఇత్యాది.

* వద్యే యశసి చ శ్లోకః-

శ్లోకశబ్దము ఛందోబద్ధ మైనవృత్తమందును, కీర్తియవర్తించును. శ్లోక్యత ఇతి శ్లోకః. శ్లోకృ సంఘాతే. కూర్పబు టీ. స. యశసి యథా—పుణ్యశ్లోక ఇత్యాది.

*

శరే ఖడ్గే చ సాయకః.

సాయకశబ్దము బాణమందును, ఖడ్గమందును వర్తించు స్యతిప్రతిపక్షం నాశయతీతి సాయకః. షోఽస్తకర్షణి. శత్రునశింపజేయునది. టీ. స. చకార సూచిత మర్థాంతరం శేషాదర్శితం “సాయకా జ్ఞేత్తు సాతాకా త్రిలింగా” వితి.

* జమ్బుకా క్రోష్టు వరుణౌ-

జంబుకశబ్దము నక్క-కును, వరుణదేవునికిని పేరు. జమ్బుకబుకః. జము అదనే. భక్షించునది. దుష్టుల హింసించువాడు.

ము, బంబుకుండును.

పుడుకొ చిపి టార్కుకొ,

పుడుకొ శబ్దము అటుకులకును, కుట్టచానికిని పేరు. పుడుత్వాత్, యతీతిచ పుడుకొ. కై శబ్దే. ఉబికినది. మిక్కిలి మొఱపెట్టుచుక, పుడుకము, పుడుకుండును.

లోకా దర్శ నోద్యోతా-

లోకశబ్దము చూచుటకును ప్రకాశమునకును పేరు. ఆలోకాద్యై. ఆలోక్య తేననీతిచ ఆలోకః. లోక దర్శనే. చూచుటయు, చూపటయు ఆలోకము. 'ఆలోకశబ్దం వయసాం విరాజై' రితి శేషే. 'సరాజకకుదవ్యగ్రపాణిభిః పార్శ్వవర్తిభిః' 'యయా పుదీరి' ఇతి గ్రంథాంత రేచ.

భేరీపటహ మానకా.

3

అనకశబ్దము భేరికిని, తప్పెటకును పేరు. అననుంతాదనశబ్దాభ్యాసకః. అన శబ్దే. అంతట మ్రోయునది. పా. అనకః 'మృవ్యసదంబుదే, అనక' ఇతి శేషః. 'అనకః పటహే భేర్యాం మృవ్యసదంబుద' ఇతి విశ్వప్రకాశశ్చ.

శ్శబ్ద చిహ్నయో రజః-

అంకశబ్దము తొడయుందును, అడియాలనుందును వర్తించును. అంకశబ్దాద్యై. అంక్య తేననీతి చ అంకః అను గత్యాదా, అంకే. దీనియందు బాలురుందురు. దీనిచేత గుఱుతువడును గనుక, అంక శ్చిత్తయుద్ధే భూషాంతికపరిచ్ఛిది, స్థానేచ రూపకే ఇతి శేషే. 'అంకః స్థానాంతికక్రోడభూషణోత్సంగలక్ష్మణు, నాపరిచ్ఛేదే చిత్తయుద్ధేచ రూపకే' ఇతి విశ్వప్రకాశః.

కళజ్యోత్యాపవాదయో,

కళంకశబ్దము గుఱుతునందును, నిందయుందును వర్తించును. క్షిప్యతే కళంకః. కల కిల తేషే. త్రోయబడునది. టీ. న. క్షిప్యత ఇతి కలః. అంక్యత ఇతి అంకః. కలశ్చసా వంకశ్చ కలంబయో లోహకట్టక' ఇతి శేషః.

కో నాగ వర్ణకో-

తక్షకశబ్దము తక్షకుం డనునర్పమందును, వడ్లవాని
వర్తింతును. తక్షోతీతి తక్షకః. తక్షూ తనూకరణే. కృశమ
యువాడు.

* అర్క స్ఫుటిక సూర్యయోః.

అర్కశబ్దము స్ఫుటికమందును, సూర్యనియందును
చును. అర్క్యత ఇత్కర్కః. అర్క పూజాయాం. పూజింపఁబడు
రోఽర్కవర్ణే స్ఫుటికేరవా తామ్రే దివస్వతా' వితి విశ్వప్రకాశః.

* మారుతే వేధసి బ్రధ్నే పుంసి కః కం శిరోఽమ్బునోః,

కశబ్దము వాయుదేవునియందును, బ్రహ్మదేవునియందును
ర్యనియందును, ఆత్మయందును వర్తింతునపుడు. పు. శిరస్సు
ఉదకమందును వర్తింతునపుడు న. ఇక్కడ పుంశబ్దము ఆత్మవా
కాయ తే స్తూయత ఇతి కః. కంచ. కై శబ్దే. స్తోత్రము చేయు
“కోబ్రహ్మత్కానిలార్కేషు సుఖశీర్షజలేషు క” మితి విశ్వప్రకాశః.

* స్యాత్పులాక స్తుచ్ఛధాన్యే సంక్షేపే భక్తసిక్థే.

పులాకశబ్దము ట్సుర్ (పొల్లు) ధాన్యమందును, సంక్షేపము
అన్నపుమెతుకునందును వర్తింతును. పులతిమహస్పవతీతి పులాకః.
మహత్త్వే. గొప్పదియనది. టి.న. సంక్షేపార్థబుద్ధచరితే ప్రద
“నిబోధ కించిత్తు పులాకమాత్రం వాక్యంమునే ర్వాక్యవిశారదః

* ఉలూకే కరిణః పుచ్చమూలోసాస్తే చ పేచకః,

పేచకశబ్దము గుడ్డగూబయందును, ఏనుగుతోఁగ మొదలు
డు గుదాచ్ఛాదక మైనమాంసమందును వర్తింతును. పేచతి గ
పేచకః. పిచ గతౌ. పోవునది. “పేచకో గజలాంగూల మూలవర్ణం
కయో” రితి విశ్వప్రకాశః. టి. న. కేచిత్తు పుచ్చమూలే పుచ్చ
తే చేత్యర్థద్యయపరత్వేన వ్యాచక్షతే. తథాచ ప్రతాపః — “ఉ
గజలాంగూలమూలవర్ణంతయో ర పీ”తి.

* కమడ్తలౌ చ కరకః-

కరకశబ్దము కమండలుపునందును, చకారమువలన ప
యందును, కొక్కెరపక్షియందును, దానిమ్మయందును వర్తిం
కరో త్యానందమితి కరకః. డు కృశ్ కరణే. ఆనందమును

పక్షిభేదే స్యాత్ కమండలుకరంకయో, కరదాడిమయోః
యూమపి ఘనోపల" ఇతి విశ్వప్రకాశః.

సుగతే చ వినాయకః.

౬

యశశబ్దము బుద్ధదేవునియందును, చకారమువలన గణాధి
యను, గరుత్తుంతునియందును, గురువునందును వర్తించును.
శిక్షయతీతి వినాయకః. ణీష్ ప్రాపణే. శిక్షించువాడు.
యస్తు హేరంబే గరుత్తుతి గురావపి" ఇతి శేషః.

కర్మాస్తే వితస్తా చ-

కర్మశబ్దము మూరయందును, జేనయందును, చకారమువలన
యందును, కుత్సితునియందును వర్తించును. కించిదితి కూయ
పు. కు శబ్దే. కించిత్తుని చెప్పబడునది. "ప్రకోష్ఠే కుత్సితే
ద్విచత్వారింశదంగుళే" ఇతి శేషః. 'కర్మకర్మాస్తే వితస్తా నా
పునపునక' మితి దుద్రశ్చ.

శూకకీటే చ వృశ్చికః,

వృశ్చికశబ్దము కణుదురునందును, చకారమువలన తేలునందు
తేలుమందుచెట్టునందును, వృశ్చికరాశియందును వర్తించును.
తి వృశ్చికః ఓవ్రశ్చా చ్చేననే. వీడించునది. "వృశ్చికస్తావ్యభే
మితి శేషః.

ప్రతికాలే ప్రతీక స్త్రి మ్యేకదేశే తు పుం స్వయమ్.

౭

ప్రతీకశబ్దము ప్రతికాలమునకుఁ బేరై నప్పుడు ౩ లింగములయం
యందును. ఏకదేశమునఁగా అవయవము దానికి పేరై నప్పుడు పుం
ప్రత్యేతి ప్రతీకః. ఇణ్ గతౌ. ప్రతిగానుండునది.

ద్యూతికం తు భూనిమ్బే కత్తృణే భూ స్తృణేఽపిచ,

భూతిశబ్దము నేలవేమునందును, కామంచి కనవునందును,
వునందును వర్తించును. భువి ఊతిః సంబంధోఽస్యాస్తీతి
సా. భూతీకం. వేళ్ తంతు సంతానే. భూమియందు సంబంధ
"భూతీకమపి భూనింబే కర్పూరతృణదీప్యయో" ఇతి విశ్వ

కర్మకర్మాస్తే వితస్తా చ-

కోశాతకీశబ్దము పొల్లచెట్టునందును, ఉత్తరేశ్వరమున
నర్తించును. కోశం కోశాఖ్యం జాలాకారం బీజపిఠాన మతః
తక్కి. సీ. అత సాతత్యగమనే. కోశమనుపేరుగల బీజావరణము
యుండునది, ఘోషమనఁగా ఆవడచెట్టుని కొందఱు.

*

అథ కే

సితే చ ఖదిరే సోమవల్క స్సాస్యత్ -

సోమవల్కశబ్దము గుమ్ముడుచెట్టునందును, తెల్లవల్క
నందును వర్తించును. సోమవల్క వల్కం వల్క మనేతి సోమ
చంద్రునివలె తెల్లనై నవట్టగలది.

*

అథ సిల్వా కే,

తిలకల్కే చ పిఠ్యాకః-

పిఠ్యాకశబ్దము అందుగుబంక మొదలైననుగంధద్రవ్య
తః జేసినధూపమునకును, గానుగుపిండికిని పేరు. పిఠ్యాం పిండాకా
తీతి పిఠ్యాకః. అక కుటిలాయాం గతౌ. పిడుచగట్టియుండునది.
కోహింగుకుంకుమే' ఇతి శేషః. 'పిఠ్యాక స్సిల్వా కే హింగా
దేవ కుంకుమే' ఇతి విశ్వప్రకాశః.

*

బాష్టాకం రామ రేపిచ.

బాష్టాకశబ్దము ఇంగువకును, అపిశబ్దమువలన బాష్టాక
దుః బుట్టినగుట్టమునకును, కుంకుమపువ్వునకును పేరు. ప్రాయః
ష్టాకదేశజత్వాత్ బాష్టాకః. బాష్టాకదేశమందుఁ బుట్టినది. పా
ష్టాకం. "బాష్టాకో విషయాశ్వయోః, నకుంకుమే చ వీరే చ
కం బాష్టాకం నమ" మితి శేషః. వీర ముశీరం.

• మహేంద్ర) గుగ్గు లూలూక వ్యాళగ్రహిషు కాళిక,

కాళికశబ్దము దేవేంద్రునికిని, గుగ్గిలపుచెట్టునకును, గుగ్గి
ను, పాములవానికిని పేరు. కుళికస్యాపత్యం కాళికః. కుళికు
కడమయర్థములయందు ఆయా యర్థములకుఁ దగినట్లు పుష్ప త్రియ
చుకొనునది. టీ.న. కోశోధనమృద్ధిః ప్రయోజనమనేతి కాళికః.
ఇంద్రేణ కేనచిత్కారణవశేన కదాచి దులూకవేషః పరిగృహ
ఘూకోఽపి కాళికః. కోశేన సర్పగ్రహణపేటికయా వ్యవహరి

ము-క.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

గ్రహీ. “కాశికో మునిభేదే చ నకులే కోశవత్ప్యసి, ఉద్ధాతరి
న గౌరీనద్యోస్తుకాశికీ” ఇతి శేషః.

ప్రప శబ్దా స్వాతంత్య్రం:-

అతంత్య్రబద్ధము తెలుపుకోగమునకును, తాపమునకును, భయ
ము పేరు. ఆతంత్య్రం అనేనేత్యాతంత్య్రం. తకి కృచ్ఛ్రజీవనే. దీని
మూసమున బ్రతుకుదురు. “ఆతంత్య్రనే స్వాతంత్య్రం” ఇతి శే
షః. న్యరూపపరిణామహేతుభూతం క్షీరావాప్యం దధ్యాదిక మా
ముచ్యతే.

స్వల్పేపి త్సుల్లక స్త్రిపు.

౧౦

త్సుల్లకశబ్దము కొంచెమైనదానికిని, అపిశబ్దమువలన చులకని
ని, దరిద్రునికిని పేరు. ఇది మూడులింగములయందును వర్తిం
తుండు లాతీతి త్సుల్లకః. లా ఆదానే. కొంచెవుదనమును,
ని బొందువాడు త్సుల్లకుడు.

జైవాత్మక శృశాజ్ఞేపి-

జైవాత్మకశబ్దము చంద్రునికిని, అపిశబ్దమువలన ఆయుష్మంతు
పేరు. జీవతీతి జైవాత్మకః. జీవ ప్రాణధారణే. బ్రతుకువాడు.
వాత్మకః శృషే. చంద్రే జైవజ్యాయుష్మతోగపి” ఇతి విశ్వప్రకా
శః=కృపకః.

ఖరేప్యశ్వస్య వర్తకః,

వర్తకశబ్దము గుఱ్ఱపుగొరిజకును, అపిశబ్దమువలన మూలవల్లంకి
కునకును పేరు. భువి వర్తత ఇతి వర్తకః. వృతు వర్తనే. భూమి
వర్తించునది.

వ్యాఘ్రేపి పుణ్డరీకో నా-

పుండరీకశబ్దము పులికిని, అపిశబ్దమువలన దిగ్గజమునకును పేరై
పులింగము. తెల్లదామరకును, తెల్లగొడుగునకును పేరైన
నపుంసకము. పుణతీతి పుండరీకః. పుణ శుభకర్త. శుభకర్త
జేయునది. ‘పుండరీకం సితచ్ఛత్రే సితాంభోజేపి కీర్తితం,
కో వ్యాఘ్రభేదే దిగ్గజే త్సుద్రభేదయో” రి త్యజయః.

యవాన్యామపి దీపకః.

౧౧

దీపకశబ్దము ఓమమునకును, అపిశబ్దమువలన జీలకఱ్ఱకును
దీపయతీతి దీపకః. దీపీ దీప్తా. దీపనముఁ బుట్టించునది. “దీప
దలంకారే యవానీ బర్హచూడయో” రితి శేషః. అలంకారో ఓ
అథాలంకారేషు ప్రసిద్ధః. బర్హీ చూడా-మయూరశిఖాఖ్య ఓషధి

* సాలావృకాః కపి క్రోష్టు శ్వానః-

సాలావృకశబ్దము కోఁతికిని, నక్కకును, కుక్కకును శేష
తి వర్కంతే చ సాలావృకాః షోఽన్తకర్తణి. వృక ఆదానే. హి
పుచ్చుకొనునవి. టీ. స. సాలా వృక్షాదిన ర్తినో జీవా ఆహ
భక్షయంతీతి సాలావృకాః. తాలవ్యాది రితి సుభూతిచంద్రః.

● స్వర్ణేఽపి గైరికమ్,

గైరికశబ్దము బంగారునకును, అపిశబ్దమువలన శేషము
పేరు. గిరౌ భవం గైరికం. గిరియందుఁ బుట్టినది.

* వీడార్థేఽపి వ్యలీకం స్యాత్ -

వ్యలీకశబ్దము దుఃఖమునకును, అపిశబ్దమువలన అప్రియము
ను, అకార్యమునకును, సిగ్గునకును, కామినీజనాపరాధమునకును
విశేషేణ అల్యతే వార్యత ఇతి వ్యలీకం. విశేషముగా వారింప
ది. “వ్యలీక మప్రియాకార్యవైలక్ష్యనృతకామజే” ఇతి శేషః.
జః కామావేశకృతోఽపరాధః. లజ్జాయాం. “వ్యలీకనిశ్వానమి
నర్జ” ఇతి “సత్రాంతే సచివనఖః పురస్త్రియాభిః గుర్వభిశ్శమిత
యవ్యలీకా” ఇతి. కుమారసంభవే, రఘువంశే చ ప్రయోగః.

● అలీకం త్వప్రియేఽన్యతే.

అలీకశబ్దము అప్రియమునకును, అసత్యమునకును పేరు.
తే వార్యత ఇత్యలీకం. అల భూషణాదా. వారింపఁబడునది. “అ
తు లలాటే స్యా” దితి శేషః.

* శీ లాన్వయా వసూకే జ్యే-

అనూకశబ్దము స్వభావమునకును, వంశమునకును పేరు.
చ్యతి సమవై తీ త్యనూకం. ఉచ సమవాయే. పాయకుండునది.
నూకంగత జన్మ” నీతి శేషః.

● శల్కే శకల వల్కలే,

శ్లోకశబ్దము తునుకకును, నారకును పేరు. శలతి పృథగ్గచ్ఛతీతి శల ఆశుగమనే. వేఱుగాఁ బోవునది. “సామ్యంగతే నాశనినా మ శశాంశశల్కాకృతి పాండురే” ణేతిశల్కశబ్దవ్య ఖండవాచిత్యే యోగః. టీ. స. మత్స్యవాం కవచస్త్రామూర్త్యై శకల మిత్య “తథా పాతిన రాజీవ సశల్కాశ్చ ద్విజాతిభి” రితి శల్కశబ్ద వ్యవర్తవాచిత్యే ప్రయోగః.

ప్రే శతే సువర్ణానాం హే మ్మున్యో భూషణే పలే. ౧౩
నారేఽపి చ నిష్కౌఽస్త్రీ-

నిష్కశబ్దము నూటయెనిమిది సువర్ణములకును, బంగారుమాత్ర ము, ఉర్రస్థలముం దుండుభూషణమునకును, పలమునకును, పైఁ మునకును పేరు. సువర్ణమునఁగా నిరువదిరూకలయెత్తు గలబంగా రాం గురిగింజలయెత్తు. పల మునఁగా నెనుబదిరూకలయెత్తు. ౩౨౦ లయెత్తు. నితరాం కాయ తే స్త్రామత ఇతి నిష్కః. అ. ప్న. కై దిక్కిలి స్తోత్రము చేయుఁబడునది.

కల్కోస్త్రీ శమ లై నహః,

మృఽపి-

కల్కశబ్దము విష్ణుకును, పాపమునకును, దంభమునకును పేరు. టీవ్యత ఇతి కల్కః. అ. ప్న. కల కిల క్షేపే. ప్రోయఁబడున స. మలేన సహవర్తత ఇతి నములః. ‘పాపాశయః’ ఇతి దం త్వేన వ్యాచప్త, తథాచ రు ద్రః. “త్రిషు పాపాశయే కల్కోఽ ట్కిట్టనదంభయో” రితి.

అథ పినాకోఽస్త్రీ శూల శంకరధన్వనోః. ౧౪

పినాకశబ్దము శూలమునకును, ఈశ్వరునివింటికిని పేరు. పాతీతి . అ. ప్న. పా రక్షణే. రక్షించునది.

ధేనుకా తు కరేణ్యం చ-

ధేనుకాశబ్దము ఆడుయేనుఁగునకును, చకారమువలన, కొత్త మూపునకును పేరు. ధయంత్యేనా మితి ధేనుః. ధేనురేవ ధేనుకా. పానే. దీనిక్షీరమును ద్రాగుదురు. “ధేనుకాత్వశ్వయోషితి, భ యం చ కృపాణ్యం చ ప్రసూతాయాం పశౌ గవి” ఇతి శేషః.

*

మేఘజాలే చ కాళికా,

కాళికాశబ్దము మేఘసమూహమునకును, చకారము రవ్యతీదేవికిని, యోగినికిని, మర్వాదకును, నలుపునకును పేరు. త్వాత్ కాళికా. నల్లనిది. “దోషే న్వర్ణాదిధాతునాం కృష్ణ రాసు చ, కన్త్రుదేయే వస్తుమూల్యే యోగి న్యంబికయోరపి. ఖాలోమాళిమాంసీకాకీష్ణ కాళికే”తి శేషః.

* కారికా యాతనాకృత్ప్రోక్తిః-

కారికాశబ్దము తీవ్రవేదనకును, చేయుటకును పేరు. ‘వృత్ప్రోక్తిః’ అనుపాఠముందు వృత్తియనఁగా సూత్రాదివిషయ కృత్ప్రోక్తి కరోతీతి కారికా. క్రూ హింసాయాం. దుకృష్ణ కరణ సింఘనది. చేయునది గనుక కారిక. “కారికా నటయోషాయా కీర్త్యాదిశిల్పక” ఇతి శేషః.

*

కర్ణికా కర్ణభూషణే.

కరిహస్తాఙ్గుళౌ పద్మబీజకోశ్యామ్-

కర్ణికాశబ్దము కర్ణభూషణమునకును, ఏనుగుతొండము ను, తామరపువ్వులోని దుద్దునకును పేరు. కర్ణ స్వాలంకారః కర్ణమున కలంకారమైనది. టీ. స. అంగుళి రగ్రభాగః తత్ర. కరిహస్తాఙ్గుళౌ. క్రూ విక్షేపే. వరాటకే కర్ణికానదృశాకారత్వా త్కర్ణికా.

*

త్రిమూర్తరే,

ఇళమీద ఖాంతవర్గమువలకుఁ గలశబ్దములు త్రిలింగము

*

బృందారకా రూపి. ముఖ్యా-

బృందారకశబ్దము చక్కనిదానికిని, మూఁతకుఁ గర్తవ్యము కిని పేరు. ప్రశస్తం బృంద మన్య బృందారకః. ప్రశస్త మైనము ముగలవాఁడు.

*

ఏకే ము ఖ్యాన్యకేవలాః.

ఏకశబ్దము ప్రధానమైనదానికిని, ప్రకృతమైనదానికంటె పేరు. ఏక ప్రధాన దానికిని, సహాయములేక యొక్కటైనదానికినిపేరు. ఏతి ప్రధాన గచ్ఛతీత్యేకః. ఇళ గతే. ప్రధాన్యమును బొందునది. టీ. స. ఖ్యాన్య యథా—సర్వసత్త్వైకబంధుః. అన్యార్థే—ఇ త్యేకే ప్రధాన

‘సోఽః య ద్రిపుపురాణి హరః ఖరాదీ’ నితి.

శ్చ ద్వాష్టికః కాక్కుటికో య శ్చాదూరేరితేక్షణః,

కాక్కుటికశబ్దము దంభము గలవానికిని, సమీపమున నడుగుపె
స పదిలముగాఁ జూచుకొనిపోవుభిక్షుకునికిని పేరు. కుక్కు
యాం పశ్యతి, కుక్కుటవ స్తందం చరతీతి కాక్కుటికః. మా
సీసనవాఁడు. కోడివలె మెల్లగాఁ బోవువాఁడు.

లాలాటికః ప్రభో ర్భా(ల)వదర్శీ కార్యాక్షమశ్చ యః. ౧౭

లాలాటికశబ్దము ప్రభువుభావమును జెలిసికొనువానికిని, స్వామి
ములయం దనమధ్యఁ డయినవానికిని పేరు. కోవప్రసాదపరిజ్ఞా
ప్రభో ర్లలాటం పశ్యతి. కార్యే వ్యలిప్తః దూరే స్థితస్స ప్రభో
పశ్యతీతి లాలాటికః. కోవప్రసాదము లెఱుంగుటకొఱకు ప్రభు
లమును జూచువాఁడు. కార్యములయందుఁ జొరక దవ్వననుండి
పులలాటమే చూచువాఁడును లాలాటికుఁడు.

హాభృన్నితమ్బ వలయ చక్రేషు కటకోఽస్త్రియామ్,

కటకశబ్దము పర్యతసుధ్యప్ర దేశమునకును, కంకణమునకును, రా
నకును పేరు. చక్ర మనగా నై న్యము గనుక నై న్యముపేరు
టతీతి కటకః. కటే వర్ణావరణయోః. చుట్టుకొనియుండునది.

హవ్యగ్రే త్సుద్రశత్రౌ చ రోమహస్తే చ కణ్ఠకః. ౧౮

కంటకశబ్దము నూదిమొనకును, త్సుద్రశ త్రువునకును, రోమాం
కును పేరు. కణంత్యనేన కంటకః. కణ శబ్దే. దీనిచేత మొఱపెట్టు
(ఈశ్లోకము ప్రక్షిప్తము).

—= ఖాంతవర్గము. =—

మయాఖ స్త్విట్కరజ్వాలాసు-

మయాఖశబ్దము కాంతికిని, కిరణమునకును, అగ్నిజ్వాలకును
మినో త్యంధకారమితి మయాఖః. డు మిశ్ ప్రక్షేపణే. అంధ
ను బోగొట్టునది.

అభిబాణౌ శిలీముఖౌ,

శిలీముఖశబ్దము తుమ్మెదకును అమ్మలకును పేరు. శిలీ శల్యం
అన్య శిలీముఖః. అ. పృ. ములికి ముఖమందుఁ గలిగినది.

- శబ్దో నిధౌ లలాటాస్థిని కమ్బా న స్త్రీ-

శంఖశబ్దము నిధివిశేషమునకును, నొనటిఎముకకును, మునకును పేరు. శమయతి దుగ్గఖమితి శంఖః. శము ఉపశమమును శమింపఁజేయునది.

- ఇన్ద్రియేఽపి ఖమ్.

ఖశబ్దము ఇంద్రియమునకును, అపిశబ్దమునలన ఆకాశమునకును పేరు. ఖనతి వ్యధయతీతి ఖం. ఖను అవధారణే. వ్యధపెట్టనర్హశ్చ ఖ" మితి త్రికాండశేషః.

- ఘృణి జ్వాలే అపి శిఖే-

శిఖాశబ్దము కిరణమునకును, అగ్నిజ్వాలకును, అపిశబ్దము సిగకును పేరు. శేతే ఇతి శిఖా. శీఘ్రో న్వప్యే. ధాతూనా మనేన దత్తవ్యాప్తి రర్థః. వ్యాపించునది.

— గాంధర్వము. —

- శైలవృక్షౌ నగా వగౌ,

నగావగశబ్దములు ౨ను ఒక్కొక్కటి పర్వతమునకును వృక్షమునకును గూడ పేర్లు. న గచ్ఛత ఇతి నగౌ, అగౌ చ. గమ్ గతౌ. ఎక్కడను నేరనివి గనుక నగములు, అగములు.

- ఆశుగౌ వాయు విశిఖౌ-

ఆశుగశబ్దము వాయువునకును, బాణమునకును పేరు. ఆశు తీ త్యాశుః. గమ్ గతౌ. వేగిరముగాఁ బోవునది. గ.

- శ రార్క విహగాః ఖగాః.

ఖగశబ్దము బాణమునకును, సూర్యునికిని, పక్షికిని పేరు. తీతి ఖగః. గమ్ గతౌ. ఆకాశమందుఁ బోవునది.

- పతక్తా పక్షి సూర్యా చ-

పతంగశబ్దము పక్షికిని, సూర్యునకును, చకారమునలన కును పేరు. పతతీతి పతంగః. పత్ గతౌ. పోవునది.

- పూగః క్రముక బృన్దయౌ,

పూగశబ్దము పోఁకచెట్టునకును, సమూహమునకును పేరు. నాతీతి పూగః. పూఞ్ పవనే. పవిత్రముఁ జేయునది గనుక పూ

కోఽపి మృగాః-

మృగశబ్దము వసులకును, అపిశబ్దమువలన లేళ్లకును, మృగశీర్షమునకును, ఏనుఁగుజాతివిశేషమునకును, వెదకుటకును పేరు.

త ఇతి మృగాః. మృగ అన్వేషణే. వెదకఁబడునవి.

వేగః ప్రవాహ జవయో రపి.

౨౧

వేగశబ్దము ప్రవాహమునకును, వేగిరమునకును, అపిశబ్దమువలన వాత్రాది ప్రవృత్తికిని పేరు. విజితి చలతి వేగః. ఓ విజీ భయమోః. కదలునది.

పరాగః కాసుమే శేణౌ స్నానీయాదౌ రజస్యపి,

పరాగశబ్దము పుష్పాడికిని, స్నానసాధనమైనపిండి మొదలైనవి, ధూళికిని పేరు. పరా గచ్ఛతి వాయునేతి పరాగః. గమ్గి గాలి కెగిరి పోవునది గనుక పరాగము.

కోఽపి నాగ మాతృజ్ఞా-

నాగశబ్దము ఏనుఁగునకును, అపిశబ్దమువలన పామునకును, నీనకును పేరు. మాతంగశబ్దము ఏనుఁగునకును, అపిశబ్దమువలన చంపకును పేరు. నగే భవో నాగః. పర్యతమందుఁ బుట్టినది. మతంజమే ర్జాతో మాతంగః. మతంగుడను ఋషివలఁ బుట్టెను గనుక మాతంగము, మాతంగుడను.

అపాఙ్గ స్థిలకేఽపిచ.

౨౨

అపాంగశబ్దము బొట్టునకును, అపిశబ్దమువలన కడకంటికిని పేరు. అప త్యంగా ది త్యపాంగః. అంగమునుండి జాలునది. అంగము నుండునది.

సర్గ స్వభావ నిర్లోక నిశ్చ యాధ్యాయ సృష్టిః,

సర్గశబ్దము స్వభావమునకును, విడుచుటకును, నిశ్చయమునకు కావ్యపరిచ్ఛేదమునకును, నిర్ణామమునకును పేరు. సృజ్యత ఇతి సృజ విసర్గే. సృజింపఁబడునది. టి. స. అనాగంతుకో ధర్మః స్వయాధాజలస్య తైత్తియః. నిర్లోక స్త్యగః. యథా బాణనిసర్గః. మీఁద్యవసాయః. యథా "గృహణ శక్త్రుం యది సర్గ ఏష తే" యో నామ రామాయణాదికావ్యేషు కథానాం విశ్రాంతిస్థా

సం యథా. 'సర్వబంధో మహాకావ్యం' సృష్టి రుత్పాదనం. యథా
 ర్గస్థిత్యంతకారణ" మితి. సృజ విసర్గ ఇతి ధాతోః. యథాయథాః
 కరణే, భావే చ ఘణి నర్గః.

యోగ స న్నహ నోపాయ ధ్యాన సంగతి యుక్తిః.

యోగశబ్దము కవచాదులకును, సామాన్యపాయము
 ధ్యానమునకును, కూటమికిని, కూర్చుటకును పేరు. యజ్యత ఇ
 గః. యజర్ యోగే. కూర్చుబడునది. టీ. స. మహాకర్మసు
 సంభారస్య తచేకతానత్వం సన్నహనం. యథా 'నేతుబంధే
 ద్యోగః', 'సన్నహనం కవచాదిక'మితి కేచిత్. ఉపాయ సా
 నాదిః. యథా—'తంత్రావాపవిదాయోగై ర్మండలా న్యధిక్
 ఇతి మాఘః. ధ్యానం చిత్తవృత్తినిరోధః. యథా—'యోగే
 తనుత్యజా' మితి కాళిదాసః. సంగతిస్సంశ్లేషః. యథా—'రత్న
 గః కాంచనస్య' యుక్తి ర్యోగ్యతా. 'యథాయోగమితరేషా
 యజర్ ధాతోః పూర్వవత్ప్రత్యయః. 'యోగ స్సూత్రే ద్రవ్య
 విష్కంభాదా చ భేషజే' ఇతి శేషః.

* భోగ స్సుఖే స్త్రాప్తిదిభృతా వహేశ్చ ఫణికాయయో,

భోగశబ్దము సుఖమునకును, స్త్రీలు మొదలయినవారియొ
 షణమునకును, పాముపడగకును ఒడలునకును పేరు. భుజ్యత ఇ
 గః. భుజ పాలనాభ్యవహారయోః. అనుభవించబడునది. టీ. స.
 స్త్రీణాం రిరంసుభి ద్వేయం ధనాదిమూల్యం స్త్రాప్తిదిభృతి" 'ఉ
 న్వకీయథాన్యాదిప్రాపణార్థం పరకీయానాం ఘోటకబలీవర్దాదీనా
 భ్యయోజనానుసారేణ కల్పితం మూల్యం గృహ్యతే.' 'కాటిక
 లనేపి స్యా దదనే ద్రవిణేపిచ' ఇతి శేషః.

* చాతకే హరిణే పుంసి సారజ్ఞ శృబలే త్రిషు.

సారంగశబ్దము చాతకవక్షికిని, ఇట్టికిని పేరైనప్పుడు పు. న
 ర్జములు గలవస్తువునకు పేరైనపుడు త్రి. సారాణ్యంగాని యస్య
 రంగః. మంచి యవయవములు గలది. టీ. స. నజాతీయైస్సహ
 అత్యర్థం గచ్ఛతీతి సారంగః. 'హస్తీభృంగౌ చ సారంగా' వి
 *

* కపౌ చ వ్రవగః-

ప్లవగశబ్దము కోఁతికిని, చకారమువలన కప్పకును పేరు. ప్లవైర్లం
గ్గపృతీతి ప్లవగః. గమ్ గతౌ. దాఁటుచుఁ బోవునది.

శాపే త్వభిషజ్ఞః పరాభవే,

అభిషంగశబ్దము శాపమునకును తిరస్కారమునకును పేరు. శాప
నవకారి కనిష్టమును జెప్పుట. లేని యపవాద మని కొందఱు.
కృత ఇ త్వభిషంగః. షంజ సంకే. పొందఁబడునది. “ఆక్రోశే శప
స్యా దభిషంగః పరాభవ” ఇతి రుద్రః.

మానాద్యజ్ఞే యుగః పుంసి యుగం యుక్తే కృతాదిషు. ౨౫

యుగశబ్దము కాఁడికిఁ బేరై నపుడు. పు. జతకును, కృతతేతా
కలియుగములకును పేరై నపుడు. న. యుజ్యత ఇతియుగః. యు
యుజ్ఞో యోగే. కూర్చుఁబడునది. “యుగంహస్త చతుష్కేస్యా
ధే వర్షపంచక” ఇతి శేషః.

స్వరేషు పశు వా గ్వజ్ర ది జ్ఞేత్ర ఘృణి భూ జలే,

త్యదృష్ట్యా స్త్రియాం పుంసి గౌః-

గోశబ్దము స్వర్గమునకు, బాణమునకు, పశువునకు, వాక్కునకును,
ముఢమునకును, దిక్కునకును, నేత్రమునకును, కిరణమునకును,
జిని, నీళ్లకును పేరు. ఈగోశబ్దము లత్యదృష్ట్యా=ప్రయోగాను
మన, స్త్రియాం=స్త్రీలింగమందును, పుంసి = పుంలింగమందును
మును. ఎట్లనిన—“స్వర్గేవజ్రేచరశ్చైచ బలీవర్దేచ గౌఃపుమాః,
గోహిణీద్విగ్విగ్భామ్ని చ” అని త్రికాండశేషమందు లిం
గుముం జెప్పియున్నాఁడు. గచ్ఛతి గమ్యత ఇతి వా గౌః. గ
గతౌ. పోవునది గనుకనై నను, పొందఁబడునది గనుకనై నను గోవు,
సంతము.

లిజం చిహ్న శేఫసాః. ౨౬

లింగశబ్దము గుఱుతునకును, శిశ్నమునకును పేరు. లింగ్యతేజ్ఞా
అనేనేతి లింగం. లిగి గతౌ. దీనిచేతనెఱుఁగఁబడును. సర్వే గత్య
సార్థాః.

లిజం ప్రాధాన్యసాన్వో శ్చ-

శృంగశబ్దము పశుత్వమునకును, పర్వతశిఖరమునకును, చకా

రముచేత కొమ్మకును, జీవకమనుగంధద్రవ్యమునకును పేరు. శృంగం. శృంగ హింసాయాం. హింసించునది. టీ. న. ప్రాధాన్యము. ధా—‘శృంగంసదృశప్రవినయాధిక్యతః పరేషా మత్యుచ్చితం’ పేనతుదీర్ఘమాయు’ రితి. శృంగశబ్దః పుల్లింగోఽప్యస్తి. తథా జయంత్యాం—“క్రీడాంబుయంత్రే శృంగోఽస్త్రీ పర్వతాగ్రవయోః, వశ్వంగే” చేతి. కూర్పశ్చరేపులింగః ప్రాగుక్తః. మధురాయాయాం జీబంత ఉక్తః.

• వరాజం మూర్ధ గుహ్యయో,

వరాంగశబ్దము శిరస్సునకును, యోనికిని పేరు. వరంచ గం వరాంగం. శ్రేష్ఠమైనయంగము. ‘గుడత్వచివరాంగంస్యాత్ నా మూర్ధ్నిగజేతునా’ ఇతి రభసః.

* భగ శ్చీ కామమూహత్వ్య వీర్య యత్నార్క కీర్తిషు.

భగశబ్దము ఐశ్వర్యమునకును, ఇచ్చకును, దొడ్డతనమునకును, శక్తికిని, ప్రయత్నమునకును, నూర్చునీకిని, కీర్తికిని పేరు. భగభగః. భజ నేవాయాం. ఆశ్రయింపబడునది. ‘భగంశ్రీయోఽపి జ్ఞానవై రాగ్యధర్మయో’ రితిరభసః. ‘జ్ఞానవై రాగ్యయో ర్యోనా మస్త్రీ రవౌతునా’ ఇతి రుద్రః.

—ఘం త వ ర్గ ము. —

* పరిఘః పరిఘాతే స్త్రీఽపి-

పరిఘశబ్దము హింసకును, ఇనుపకట్లగుడియకును, అపిశబ్దము పరిఘయోగమునకును పేరు. పరిహాసనం, పరిహాన్యతేఽనేనేతి హాస హింసాగత్యోః. హింసించుటయు, హింసించునదియు పరిఘః. ‘పరిఘః కాచకలశే ఘట్టే ప్రాకారగోపురే, పరిఘాతే యోగధర్మదగ్ధరార్గళయో రపి’ తి నానార్థ సంగ్రహః.

• ఓఘో బృద్ధేఽన్యుసాం రయే,

ఓఘశబ్దము సమూహమునకును, బలవేగమునకును పేరు. పరంపరాయాపేణ గచ్ఛతీతి ఓఘః. వహ ప్రాపణే. పరంపరాగారణ బోవునది.

* మూల్యే పూజావిధా పరః-

అర్హ శబ్దము వెలకును, పూజచేయుటకును పేరు. అర్హ తీర్థ్యర్హః.
బ్రాహ్మణాం. తగినది. టీ. న. మూల్యే—నుహర్హః పట ఇతి.

అంహో దుగభివ్యసనే వ్యభుమ్.

౨౮

అభుశబ్దము పాపమునకు, దుగభిమునకు, ద్యూతాదివ్యసనమున
పేరు. నహంతి ధన్య మి త్యభుం. హన హింసాగత్యోః. ధన్యుః
జైత్రచనిది.

త్రి ప్రిష్టే లే లఘుః-

లఘుశబ్దము ఇష్టమైనదానికిని, చులకనైనదానికిని పేరు. లం
కే లంఘుతిచ లఘుః. త్రి. లఘి గతౌ. పాండుబడునది. పోవునదియు
లఘువు. టీ.న. ఇష్టేయథా—“దర్శనే న లఘునా యథాతయోః
మాపు రుభయో నవస్విన” ఇతి. అల్పే యథా—లఘ్వాహార ఇతి.
భాగరుణి శీఘ్ర త్వేక్షిజే లఘ్వగురాత్రిషు, నిస్సారేచ మనోజ్ఞే చ
కాయాం చ లఘుః స్త్రియామ్. మితి.

— చాంతవర్గము. —

కాచా శ్శిక్య మృద్ధేద దృగుజః,

కాచశబ్దము ఉట్టికిని, గాజునకును, కండ్లవ్యాధికిని పేరు. కచ్యతే
ఇతి కాచః. కచ దీప్తిబంధనయోః. కట్టబడునది.

విపర్యానే విస్తరేచ ప్రపఞ్చః-

ప్రపంచశబ్దమువై పరీత్యమునకును, విరివికినిపేరు. ప్రపంచ్యత ఇతి
పంచ. పచ విస్తారే. విస్తరింపబడునది, విస్తరించుటగనుక ప్రపంచము.

పావకే శుచిః.

౨౯

మా న్యమాత్యే చాత్యుపధే పుంసి మధ్యే సితే త్రిషు,

శుచిశబ్దము అగ్నికిని, ఆపాధమాసమునకు, ధర్మాదిపరీక్షలచేతః
పథ్యః ధైర్యమాత్యునకును పేరైనపుడు. పు. పవిత్రమైనదానికిని,
నివస్తువునకును పేరైనపుడు. త్రి. శోచంత్యనేనేతి శుచిః. శుచ శో
చీనిచేత న్యధనొందుదురు.

అభివ్యక్తే స్పృహయాం చ గభస్తా చ రుచిః స్త్రియామ్.

30

రుచిశబ్దము అత్యాస క్తికిని, ఇచ్చకును, కాంతికిని పేరు. రోచత
రుచి. రుచి దీప్తా. ప్రకాశించునది. టీ. న. అభివంగే—వేదాభ్యాస

రుచిః. స్పృహయాం....భిన్నరుచిర్లోకః. గభస్తా—తిగ్గురుచి, 'భల్లు కేఽవ్యచ్ఛోగుచ్ఛః' స్తబకహారయోః, పరిధానాంచలేకకప్రాంతే త్రిలింగక' ఇత్యధికపాఠః.

టీ. స. అచ్చకచ్చతుచ్చాదితద్బానాంసద్భావేఽపి తేషాం ధే ప్రయోగప్రాచుర్యాభావాత్ తానుపేక్ష్య జాంతానాహ.

—జాంతనర్గము. —

* కేకి తార్క్య వహిభుజా.

అహిభుక్చబ్దము నెనులికిని, గరుత్కంతునకును పేరు. అజ్జే-అహిభుక్. జ.పు. భుజ పాలనాభ్యవహారయోః. పాముల ది

* దస్తవిప్రార్థనా ద్వీజాః,
ద్వీజశబ్దము దంతమునకును, బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్య పక్షీనర్పదులకును పేరు. విప్రశబ్దము ఉపలక్షణార్థము. ద్వీజా ఇతి ద్వీజాః. జనీ ప్రాదుర్భావే. రెండుసారులు పుట్టునవి. రెండు పుట్టువారు.

* అజా విష్ణు హర చ్ఛాగాః.

అజశబ్దము విష్ణువునకు, శివునికిని, మేఃకకును పేరు. న జా అజతీతి చ అజః, జనీ ప్రాదుర్భావే. అజగతౌ. పుట్టుకలేనివాఁడు. పునదియు, అజః-అజమును "విధీశవిష్ణుకామేషు పుం స్యజః ప్ర స్త్రీయా" మితి నానార్థనంగ్రహః. రఘుపుత్రేఽపి.

* గోష్ఠాధ్య నివహా వ్రజాః.

వ్రజశబ్దము పసులమందకు, తెరువునకు, సమూహమునకు పేరు. వ్రజం త్యస్తిన్నీతి వ్రజః. వ్రజ గతౌ. దీనియందుఁ బోవుదును.

* ధర్మరాజౌ జన యమా.

ధర్మరాజశబ్దము బుద్ధదేవతకును, యమునికిని, యుగిష్ఠికును పేరు. ధర్మస్య రాజా ధర్మరాజః. ధర్మమునకు రాజు.

* కుంజాదో దస్తేఽపి న స్త్రీయామ్,

కుంజశబ్దము ఏనుఁగుకొమ్మునకును, అవిశబ్దముచేత పొలికినిపేరు. కొ జాయత ఇతి కుంజాః. భూమియందు మొలచునది. కుంజం త్యనేన, అస్తిన్నీతి కుంజః, కుంజ శబ్దే. దీనిచేతను, దీనియందు

ము. టీ. స. కుంజ త్యావృణోతి స్వస్థానమితి కుంజః. కుజ
 ధాతు రావరణార్థః.

తే తేత్ర పూర్వాదే వలజా వల్లుదర్శనా. 3-9

అజశబ్దము తేత్రమునకును, వట్టణపునాకిలికిని పేరైనపుడు. స.
 యపుగల స్త్రీకి పేరైనపుడు. సీ. వలేన సంచలనేన జాయత ఇతి
 వలజా చ. జనీ ప్రాదుర్భావే. సంచలనముచేత నగునది వలజము.
 ము. “వలజం గోపురే తే తే సస్యసంగతయోరపి, వలజా పర
 యాం వసుమత్యామపి స్త్యతే” తి విశ్వప్రకాశః. ‘వలజం ధాన్య
 వ్య’ దితి వై జయంతి. ధాన్యరాశౌ మాఘప్రయోగః—“కర్మ కేణ
 పుపూషతా” ఇతి.

మత్తాంశే రణేఽప్యాజిః-

అజశబ్దము చదరమైననేలకును, యుద్ధమునకును, అపిశబ్దమువలన
 పమైన కాలమునకును పేరు. అజంత్యతేత్యాజిః. పు. అజ గతితే
 యా. దీనియందు సంచరింతురు, ‘యుద్ధాభ్యాగక్షణేష్యాజి’ రితి.

ప్రజా స్యా త్సంతతౌ జనే,

ప్రజాశబ్దము సంతానమునకును, జనులకును పేరు. ప్రజాయత
 జా. జనీ ప్రాదుర్భావే. పుట్టునది. టీ. స. సంతతౌ యథా—“ప్ర
 హీ మనుష్య ఇత్యసా” వితి చంపూభారతే. జనే యథా—“అథ
 మధిపః ప్రభాత” ఇతి రఘువంశే.

ప్రజా శబ్ధ శశాంజ్ఞాచ-

అబ్జశబ్దము శంఖమునకును, చంద్రునికిని, చకారమువలన తామర
 ధన్వంతరికిని పేరు. అదభ్యః జాయత ఇత్యబ్జః. అబ్జం చ. జనీ ప్రాదు
 నీశ్వలనః బుట్టునది. “శంఖే ధన్వంతరా చంద్రే పుం న్యబ్జః క్లీబ
 జ” ఇతి నానార్థసంగ్రహః.

స్వకే నిత్యే నిజం త్రిమ.

33

నిజశబ్దము తనవస్తువునకును, నిత్యమైనదానికిని పేరు. నియతంజా
 ఇతి నిజం. జనీ ప్రాదుర్భావే. నియతముగా నగునది. టీ. స. యూ
 ం క్లిష్టకల్పితయా తా నుపేక్ష్య ఛాంతానాహ.

—== ఇం త వ ర్గ ము. ==—

- పుం స్యాత్త్వని ప్రవీణే చ ఔత్తజ్ఞో నాచ్యలిజ్ఞః,

ఔత్తజ్ఞశబ్దము ఆత్మకు పేరైనపుడు. పు. నేర్పరికి పేరైన
ఆత్మవత్—ఔత్త్రం శరీరం స్వభోగసాధనత్వేన జానాతీతి ఔత్త్ర
అవబోధనే. శరీరమును తనకు భోగసాధనముగా నెఱుఁగువాఁడు
వత్—ఔత్త్రం స్థానవిశేషం జానాతీతి ఔత్త్రజ్ఞః. స్థానవిశేషము
గువాఁడు ('నర్వజ్ఞస్య గతేభానా కాలజ్ఞాజ్ఞాని కుక్కుటా' విత్త్యసే

- సంజ్ఞా స్యా చ్చేతనా నామ హస్తాదై వ్య శ్చార్థనూచనా.

సంజ్ఞాశబ్దము బుద్ధికిని, పేరునకును, హస్తాదులచేత నర్థము
చించుటకును పేరు. సమ్యక్ జ్ఞానం జ్ఞాయ తే అనయేతిచ సంజ్ఞా
నెఱుఁగుటయును. దీనిచేత లెన్నగా నెఱుఁగఁబడును గనుకను
“సంజ్ఞా స్యా ద్భానుభా ర్థాయాం గాయత్యాం చైవ నామని
యాంచ హస్తాదై వ్య నూచనాయాం చ వస్తునః” ఇతి నానార్థము
(‘దోషజ్ఞా వైద్యవిద్యాంసౌ జ్ఞో విద్యా సోమజోఽపిచే’ త్యధి

—== టాం త వ ర్గ ము. ==—

- కా కేభగణ్డౌ కరటౌ.

కరటశబ్దము కాకికిని, ఏనుఁగుగండస్థలమునకును పేరు. కే
కరోతి మదమితిచ కరటః. రట పరిభాషణే. కా యని కూయున
మదజలమును జేయునదియును గనుక కరటము. “కరటో వా
స్యాత్ కుసుంభకరిగండయోః, ఏకాదశే చ శ్రాద్ధే చ వాయనే
వన” ఇతి ప్రతాపః.

- గజగణ్డ కటి కటౌ,

కటశబ్దము ఏనుఁగుచెక్కిలికిని, మొలకును పేరు. కటికి
ఇతి చ కటః. కటే వర్షావరణయోః. మదజలమును గురియునది
బడునది గనుక కటము. “కటోఽతిరేక శవయోః క్రియాకార
యోః, కిలింజే సమయే నస్త్రీ కటిః శ్రోణ్యాం కటి చ నే” తి కే

- శిపివిష్టస్తు ఖలతౌ దుశ్చర్కణి మహేశ్వరే.

శిపివిష్టశబ్దము బట్టతలవానికి, పులుమువట్టినవానికి, శివునకు
శిపా చర్కణివిష్టం దోషవ్యాప్తిరస్యేతి. శిపిషు పశుషు విష్టవ్యా

విష్ణుః చర్మమందు దోషవ్యాప్తిగలవాఁడుగనుకను, పశువులయం
 పించినవాఁడుగనుకను శిపివిష్టుఁడు. “శిపివిష్టాస్తుదుశ్చర్మఖల్వాట
 కరా” ఇతి నానార్థసంగ్రహః. టి.స.నుహేశ్వరే యథా—పశవ
 చర్మనాత్ శిపిశబ్దేనపశవ ఉచ్యంతేత్వైర్విష్టో వ్యాప్తస్సేవితః తత్పుతి
 వత్. తదుక్తం స్కాందే—“ఆత్మానః పశవః ప్రాక్తాః సర్వేనం
 ద్రిన్, తేహం పతిత్వా ద్విశ్వేశో భవః పశుపతిః స్మృత” ఇతి.
 యథా—శివయో రశ్మయః తైర్విష్టో వ్యాప్తఇతి శిపివిష్టో విష్టు
 మాననామభాష్యే వ్యాఖ్యాతమ్.

దేవశిల్పివ్యపి త్వష్టా-

త్వష్ట శ్రుతబ్రహ్మ విశ్వకర్మకును, అపిశబ్దమువలన నడ్లవానికిని పే
 త్వశతి త్వష్టా. ఋ. పు. త్వతూ తనూకరణే. చెక్కువాఁడు.

దిష్టం దై వేఽపి న ద్వయోః,

దిష్టశబ్దము పురాకృతకర్మమునకు పేరైనపుడు. న. అపిశబ్దము
 కాలమునకు పేరైనపుడు. పు. దిశతి శుభాశుభఫలమితి దిష్టం. దిశ
 తేన. శుభాశుభఫలముల నిచ్చునది.

రనే కటుః క ట్వకార్యే త్రిమ మత్సర తీక్ష్ణయోః.

3౬

కటుశబ్దము కారమునకు పేరైనపుడు. పు. చేయరానిదానికి
 నపుడు. న. మచ్చరము గలవానికిని, తీక్ష్ణమైనవస్తువునకును పేరై
 ను. త్రి. కటతి వర్షతి దగ్ధిమితి, కటత్యావృణోతి పరోత్కర్షమితి
 కటుః. కటే వర్షావరణయోః. దుగ్ధిముచు గలుగఁ జేయునది గనుకను
 త్కర్షము నావరించునది గనుకను కటువు ‘అకార్యాప్రియయోః
 ’ రివిహాసాలితః. ‘క్షవే ప్రియంగౌ రోహిణ్యాం స్త్రియాం గంధే
 కా కటు’ రితి శేషః.

రిష్టం క్షే మాశుభా భావేషు-

రిష్టశబ్దము క్షేమమునకును, అశుభమునకును, వినాశమునకును
 . రిషతి అశుభాని, శుభాని చేతి రిష్టం. రిష హింసాయాం. అశు
 ములను శుభములనుం జెలుచునది.

అరిష్టే తు శుభాశుభే,

అరిష్టశబ్దము శుభమునకును, అశుభమునకును పేరు. న విద్య

తే రిష్ట మశుభం, శుభం చాత్రే త్యరిష్టం, దీనియందు శుభమ-
భమును లేదు గనుక అరిష్టము. 'క్షీబం శుభేశుభే తక్రే' -
రాంతచిహ్నమోః, అరిష్టోఽపిశునే నాకే నింబ ఫేనిల
రభసః. అంతచిహ్నం=మరణచిహ్నం.

- * మాయా నిశ్చల యస్త్రేషు కై త వాన్మత రాశిషు.
అయోఘనే శైలశ్శక్తే సీరాగ్నే కూట మస్త్రియామ్,

కూటశబ్దము ఇంద్రజాలము మొదలైన ననూయకును, కడ-
కాశాదులకును, మృగాదులను హింసించు నురులు మొదలైన
కపటమునకును, బొంకునకును, రాశికిని, సమ్మెటకును, పర్వతా-
కును, నాగేటికట్టుకును పేరు. యంత్ర+ఇషు అనివిడదీసి ప్రత్యే-
బాణమునకును పేరని కొందఱు. కూటయతికూట్యత ఇతిచ కూ-
కూట పరిదాహే. కాల్పునదిగనుకను, కాల్పబడునదిగనుకను కూ-

- * సూక్ష్మైలాయాం త్రుటిః స్త్రీ స్యా త్కాలేఽల్పే సంశయేఽ

త్రుటిశబ్దము సన్నయేలకులకును, అల్పకాలమునకును, ప-
మునకును పేరు. కొందఱు అల్పే యని విడదీసి లేశమునకును,
శబ్దము పేరని చెప్పుదురు. సంశయ మనఁగా మరణసంశయ
కొందఱు. త్రుట్యతీతి త్రుటిః. సీ. త్రుటి చ్చేదనే. నశించునది.
స్త్రీసంశయే లేశే సూక్ష్మైలాకాలభేదయోః'.

- * అ త్యుత్కర్షాశ్రయః కోట్యః-

కోటిశబ్దము వింటికొప్పునకు, ఉత్కర్షమునకు, అంత-
పేరు. కుటతీతి కోటిః. సీ. కుట కాటిలే. వక్రమై యుండునది.

- * మూలే లగ్నకచే జటా,

జటాశబ్దము ఊడకు, జడకును పేరు. జటతీతి జటా. జటకు
తే. గుంపై యుండునది.

- * పృష్ఠిః ఫలే సమృద్ధా చ-

పృష్ఠిశబ్దము ప్రయోజనమునకు, సమృద్ధికిని పేరు. విగ్రహ-
వ్యధా అస్య ఇతిపృష్ఠిః. ఉష దాహే. వ్యధలేనిది. టీ.న. ఫలేయ-
'తస్యైవ తపసో పృష్ఠ్యాప్రసాదాచ్చ న్యయంభువః, నాసురేభ్యః
వేభ్యో భయం మమ కదాచనే' తి. చకారాత్ స్తోత్రేఽపీతి స్తో-

దృష్టి ర్జ్ఞానేఽక్షి దర్శనే.

3౯

దృష్టిశబ్దము జ్ఞానమునకును, కంటికిని, చూపునకును పేరు. అనయా, దర్శనం చేతి దృష్టిః. నీ. దృశిర్ ప్రేక్షణే. దీనిచేత మను గనుకను, చూచుట గనుకను దృష్టి.

ర్యా గేచ్ఛయోః-

దృష్టిశబ్దము యాగమునకును ఇచ్ఛకును పేరు. ఇజ్యత ఇతి ఇచ్ఛా. నీ. యజ దేవపూజాసంగతికరణదానేషు. ఇషు ఇచ్ఛాయాం. చుటయును, ఇచ్ఛయించుటయు గనుక ఇష్టి.

సృష్టం నిశ్చితే బహుళే త్రిషు,

సృష్టశబ్దము నిశ్చయింపఁబడినదానికిని, బహుళ మైనదానికిని సృష్టతే స్త సృష్టం. పా. సృష్టిః త్రి. సృజ విసర్గే. సృజింపఁబడు సృష్టం తు నిశ్చితే ప్రాజ్ఞే ముక్తనిర్మితయోస్త్రి ప్సీ"తి రుద్రః. ప్సీ తు కృచ్ఛ) గహనే-

సృష్టశబ్దము క్లేశమునకును, చొరరానిదానికిని పేరు. కవతీతి క హింసాయాం. హింసించునది. టీ. స. కపివ్యతి వీడయతీతి సృష్టం భవిష్యతీత్యాహురితి మహాభావ్యకారేణ భవిష్యద్ధర్మే క్తాంతశబ్దప్రయోగాత్ భవిష్యద్ధర్మే క్తప్రత్యయః.

దక్షామన్దాగ దేషు తు.

౪౦

ర్దౌ వాచ్యలిక్ష్ణా చ-

పటశబ్దము నేర్పరికిని, దిట్టయైనవానికిని, రోగములేనివానికిని స్తపటశబ్దములు ౨ ను త్రిలింగములు.

పటయతి జాడ్యాదికమితిపటః. త్రి. పట గతే. జాడ్యాదులను సువాఁడు.

---> తాం త న్ము లు. <---

నీలకణ్ఠ శ్చివేఽపిచ,

నీలకంఠశబ్దము శివునికిని, అపిశబ్దమువలన నెఱులికిని పేరు. నీలః మన్య నీలకంఠః. సల్లనిమెడ గలవాఁడు.

నీ గోష్ఠోఽన్తర్గతరం కునూలోఽన్తర్గ్రహం తథా.

౪౧

నీవృశబ్దము లోని కడుపునకును, గాడకును, లోపలియింటికిని

పేరు. కువ్య జేఁస్తిన్ని తిక్కోవఁ. కువనివ్వు. దీనియందుఁగూర్చు

* నిష్ఠా నిష్పత్తి నాశాంతాః-

నిష్ఠాశబ్దము కార్యమాటకును, కానరాకుండుటకును, ను పేరు. నియతా స్థితి ర్నిష్ఠా. స్థా గతినివృత్తే. నియతమైన

* కా స్థోత్కర్షే స్థితౌ దిశి,

కాస్థాశబ్దము ఉత్కర్షకును, మర్యాదకును, దిక్కు పేరు. కాశత ఇతి కాస్థా. కాశ్య దీప్తా. ప్రకాశించునది.

* త్రిషు జ్యేష్ఠోఽతిశ సేఽపి-

జ్యేష్ఠశబ్దము మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనదానికిని, అపిశబ్దమువలన బుట్టినయన్నకును, వృద్ధునకును పేరు. అతిశయేన ప్రశస్యః. జ్యేష్ఠః. మిక్కిలి పొగడఁదగినవాఁడును మిక్కిలి వృద్ధుఁడును గల యుఁడు. 'జ్యేష్ఠోఽగ్రజే స్త్రియాం జ్యేష్ఠో దేవీనక్షత్రభేదయో'

* కనిష్ఠోఽతియు వాల్చయో.

కనిష్ఠశబ్దము మిక్కిలికొంచెమైన వయస్సుగలవానికిని, డైనవానికిని పేరు. అతిశయేన యువా, అల్పశ్చ కనిష్ఠః. మిక్కిలి చెవువయస్సు గలవాఁడు, మిక్కిలి అల్పుఁడును గనుక కనిష్ఠఁడ

— డాం త ము లు. —

* దణ్డోఽస్త్రీ లగుడేఽపి స్యాత్ -

దండశబ్దము దుడ్డుకోలకు, అపిశబ్దమువలన సూర్యుని పేరు. చతుర్థోపాయమునకును, కప్పమునకును, ఆజ్ఞకును పేరు. తే అనేనేతి దండః. దము ఉపశమే. దీనిచేత శిక్షింపఁబడును. స్తుమానభదే స్యా తైస్సన్యోపాయదమేషు చే' తి శేషః. 'దండమంథానసైన్యోపాయదమేషు చ, వ్యూహభేదే మానభేదే శోః పారిపార్శ్వక' ఇతి ధరణిః.

*

గుడో గో శేక్షుపాకయో,

గుడశబ్దము మృత్తికాదులచేతఁ జేయఁబడినయంటకు మునకును పేరు. గుడతీతి గుడః. గుడ రక్షయోం. రక్షించును. స్యా ద్దోశకే హస్తే సన్నా హేక్షువికారయో" రితి విశ్వప్రకా

* సర్ప మాంసాత్పశూ వ్యాడౌ-

వ్యాడశబ్దము పామునకును, మాంసముఁదిను క్రూరమృగమునకును విశేషేణ అడతి ప్రాణివధార్థ ముద్యుక్తే ఇతి వ్యాడః. పృథునే. ప్రాణివధకొఱకు మిగుల నుద్యోగించునది.

గో భూ వాచ స్త్విడా ఇళాః. ౪౩

ఇళా ఇళాశబ్దములు భూమికిని, ఆవునకును, వాక్కునకును పేరు. పృథుత్యత్రేతి ఇళా భూః. దీనియందు నిద్రింతురు. ఇల్యతే ఓవ్య ఇలాచ. ఇల న్వన్న ఔపణయోః. ప్రేరేపించబడునదిగనుక ఇడ, య. ఇళాశబ్దో బుధభార్యాయామపి. యస్యాఃపుత్రః పురూరవాః. పృథువస్యామైశసూనోర్ధనుర్భృత" ఇతి విక్రమార్వశీయే. స్త్విడా వంశశలాకాపి-

క్షేడాశబ్దము వెదురుచివ్వకును, అపిశబ్దమువలన సింహనాదము పేరు క్షేడతి క్షేడనం చ క్షేడా. క్షేడ అవ్య కే శబ్దే. మ్రో యు, మ్రో యుటయు క్షేడ. "దంతోష్టవాద్యే క్షేడా స్త్రీ" ఇతి శేషః.

నాడీ కాలేఽపి షట్ ఊణే,

నాడీశబ్దము ఆఱుక్షణములు గలకాలమునకును, అపిశబ్దమువలన కములకును, కూరకాఁడ మొదలయినవానికిని పేరు. ఆఱుక్షణముగా నొక్కగడియ. నళశీతి నాడీ. నీ. నళ గతౌ. పోవునది.

నాడీఽస్త్రీ) దణ్డ బాణార్వ వగ్రావసర వారిషు. ౪౪

కాండశబ్దము కోలకును, అమ్మునకును, కుత్సితునికిని, కావ్యము వలన పరిచ్ఛేదమునకును, అవసరమునకును, ఉదకమునకును పేరు. ముగా నమూహ మని కొందఱు. కామ్యత ఇతి కాండః. అ.ష్న. కాంతౌ. కోరఁబడునది. టీ. స. దండే యథా—కదలీ'కాండః. —'కాండై రపాతయ దధః కరిమండలానా' మితి చంపు భా అర్వా కుత్సిత" ఇతి సుబోధినీకారాదయః. వర్గే—నప్తకాండం యణం. అవసరే—అకాండే తాండవం. వారిణి—రామాయ న వివిక్తకాండశరదితి నళచరి తే శ్లేషార్థే.

దృష్టా మశ్వాభరణేఽమత్రే మూలవనిగ్ధనే,

భాండశబ్దముగుట్టములసొమ్మునకును, పాత్రమునకును, వర్తకుని

చేత లాభముకొఱకై ఉంచబడినమూలధనమునకును పేరు. తీతి భాండం. భడి కల్యాణే. శుభమును జేయునది. కొండలు అనుచోట మంత్రే అని చెప్పి, 'ప్రకీర్ణభాండమునపేక్ష్య కారిణి' యోగమును జూపిరి. మూలవనిగ్ధనే యథా — "కరీషు తత్రకృత భాండం సాయాత్రికా నాపతతోఽభ్యనంద" దితి మాఘ.

--- ధాం త ము లు. ---

* భృశప్రతిజ్ఞయో గ్భాధమ్-

బాధశబ్దము మిక్కిలి యనుటకును, అంగీకారమునకును బాహత ఇతి బాధం. త్రి. బాహృ ప్రయత్నే. యత్నముచే

* ప్రగాధం భృశ కృచ్ఛ్రయోః.

ప్రగాధశబ్దము మిక్కిలి యనుటకును, దుగ్ధమునకును పరరానిదానికిని పేరని కొండలు. ప్రగాహత ఇతి ప్రగాధం. త్రి. విలోడనే. కలఁచునది.

* శక్తస్థూలా త్రిషు దృఢా-

దృఢశబ్దము లావు గలవానికిని, బలిసినవానికిని పేరు. దృఢః. దృహ వృద్ధా. వృద్ధిబొందినవాడు.

* వ్యూఢౌ విన్యస్త సంహతౌ,

వ్యూఢశబ్దము రచనావిశేషముచేత నుంచబడిన సేవాని నకును, దట్టమైనదానికిని పేరు. విశేషేణ ఊహ్యత ఇతి వ్యూఢః. స్తావణే. విశేషముగా వహింపబడునది. 'వ్యూఢస్తు పృథులే క్రిశేషః.

--- ధాం త ము లు. ---

* భూణోఽర్భకే స్త్రీణగర్భే-

భూణశబ్దము పిన్నవానికిని, స్త్రీలగర్భమునకును పేరు. యతి ఇచ్చతీతి భూణః. భూణ ఆశాయాం. ఇచ్చయించునది.

* బాణో బలిసుతే శరే.

బాణశబ్దము బాణాసురునికిని, అమ్మనకును పేరు. వణావణ క్వణ శబ్దే. వబయోరభేదః. మ్రోయును గనుక బాణము, బా

* కణోఽతినూత్నే ధాన్యాంశే-

గణశబ్దము కొంచమైనదానికిని, నూకలకును పేరు. కణతీతి కణః.
శ్రీ మ్రాయునది.

సంఘాతే ప్రమథే గణః,

గణశబ్దము సమూహమునకు ప్రమథులకును పేరు. గణ్యాత ఇతి గ
ణ సంఖ్యానే. లెక్కపెట్టబడునది.

సో ద్యూతాది ఘాతృప్తే భృతౌ మూల్యే ధనేఽపి చ. ౪౭
గణశబ్దము జూదము, కోడిపందెము మొదలైనవానియందు
బడెమునకును, కూలికిని, వెలకును, ధనమునకును, అపిశబ్దము
కర్త మైత్తు రాగికిని, ముద్రకును పేరు. కర్త మనఁగా ముప్పరిండు
బలయెత్తు. పణ్యతేవ్యవహ్రియత ఇతిపణః. పణవ్యవహారే స్తుతౌ
వ్యవహరింపబడునది.

శ్రావ్యం ద్రవ్యాశ్రితే సత్త్వ శుక్ల సంధ్యాదికే గుణః,

గుణశబ్దము వింటినారికిని, ద్రవ్యాశ్రితములయిన రూపరసాదు
ల, త్యాగశ్రావ్యదులకును సత్త్వరజ సమస్సులకును, శుక్ల నీలవీతా
లను, సంధివిగ్రహాయానాదులకును పేరు. గుణ్యాతఇతి గుణః. గుణ
నే. అభ్యసంపదబడునది. “గుణోఽభ్యాసా ప్రధానయో” రితి
బోధనికే రజ్జాద్విషు ప్రా గుక్తః.

శ్రావ్యపారస్థితౌ కాలవిశే షోత్సవయోః షుణః.

౪౮

షుణశబ్దము వ్యాపారములేక యూరకుండుటకును, గడియలో
భాగమైన కాలవిశేషమునకును, ఉత్సవమునకును పేరు. షు
దుగిఖమితిషుణః. షుణ హింసాయాం. దుగిఖమును బోఁగొట్టునది.
కుత్రచి త్కర్త జ్యేకతానత్వం నిశ్రావ్యపారస్థితిః.

స్థో ద్విజాదా శుక్లాదా స్తుతౌ వర్ణంతు వాఙ్మరే,

వర్ణశబ్దము బ్రహ్మ త్త్రివైశ్వశూద్రజాతులకును, తెలుపు న
మొదలైన వన్నెలకును స్తోత్రమునకును పేరైనపుడు షు. అక్షర
పేరైనపుడు వ్. వర్ణ్యతే, వర్ణయతి చ వర్ణం. వర్ణ స్తుతౌ. కొ
బడునది, కొనియాడునది గనుక వర్ణము. “వర్ణస్తాలవిశేషే
బ్రహ్మచర్యే విశేషణే, విలేపనే కుఢాయాం” చేతి శేషః.

యో భాన్కురేఽపి స్యా ద్వర్ణ భేదేఽపి చ త్రిషు.

౪౯

అరుణశబ్దము సూర్యునకును, అపిశబ్దమువలన అనూకుని నవును పు. ఎఱువునకు పేరైనవును త్రి. ఇయ ర్తీ త్యరుణః. పోవునది గనుక అరుణుడు, అరుణము. “అరుణఃకపిలేకుష్ఠే సుగంధేఽర్కసారథౌ, అన్యక్తరాగే నిశ్చభే ద్రవ్యే త్రిషు నిరూపితప్రతాపః.

• స్థాణ శ్శర్యేఽపిచ-

స్థాణశబ్దము శివునకును, అపిశబ్దమువలన మొద్దునకును తివ్రతీతి స్థాణః. పు. స్థా గతినివృత్తే. స్థిరమై యుండునది.

• ద్రోణః కాకేఽపి చ-

ద్రోణశబ్దము నల్లకాకికిని, అపిశబ్దమువలన నలుకునకు పేరు. ద్రవతీతి ద్రోణః. ద్రు గతే. పోవునది. “ద్రోణః కృష్ణవేదాయనే వర్వతేఽపిచ, ఆథకానాం చతుష్కేఽపి ద్రోణస్య వృదంతరే, ద్రోణకాష్ఠాంబువాహిన్యాం గవాంఘానపరిస్థలే” ప్రకాశః.

రవే రణః,

రణశబ్దము ధ్వనికిని, వెనుకనుండినబంధించిన యపిశబ్దము యుద్ధమునకును పేరు. రణనం, రణతీతిచ రణః. రణ శబ్దే. మ్రో మ్రోయునదియుగనుక రణము. “రణఃకోణకృష్ణాదిషు” ఇతివిశ్వప్ర

• గ్రామణీ ర్నాపి తే పుంసి శ్రేష్ఠే గ్రామాధిపే త్రిషు.

గ్రామణీశబ్దము మంగలవానికి పేరైనవును పు. శ్రేష్ఠః. గ్రామాధిపతికిని పేరైనవును త్రి. గ్రామం స్వవశం నయతీతి గ్రామః. పు. గ్రామమును తనవశము చేసికొనువాడు.

• ఊర్ణా మేషాదిలోన్ని స్యా దానర్తే చాన్తరా భ్రువా,

ఊర్ణాశబ్దము గొట్టె కుండలు ఎలిక మొదలయినవానినొక కును, కనుబొమ్మలనడుసునుండు మహాపురుషులక్షణమైనను ఊర్ణోతీ త్యూర్ణా. ఉర్లుతో ఆచ్ఛాదనే. కప్పియుండునది.

• హరిణీ స్యా న్నృగీ హేమ ప్రతిమా హరితా చ యా.

హరిణీశబ్దము లేడికిని, బంగారు ప్రతిమకును, పచ్చెపన్నె నికిని పేరు. హరితిమనఁబ్రతిహరిణీ. సీ. హృత్ హరణే, మనఃపురు

స్థము-ఐ.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

“హరిశేషత్రభేదేపి యూధికాసురయోషితో” రితి శేషః.
 పాశ్చాత్య చ హరిణః-

హరిణశబ్దము తెలుపు పనులు గూడినవస్తువునకు పేరైనపుడు
 రమువలన ఇట్టికి పేరైనపుడు వు. హరితి మనఃకలి హరిణః. మన
 హరించునది.

ఘోణా స్తమ్భేపి వేశ్మనః,
 ఘోణాశబ్దము ఇంటికంబమునకును, అపిశబ్దమువలన లోహప్ర
 వేశ్మనః పేరు. చిరం తివ్రతీతి ఘోణా. స్థా గతినివృత్తే. చాలకాల
 వది.

స్థా స్పృహ పిపాసే ద్వే-

స్థాశబ్దము ఆశకును, దప్పికిని పేరు. తర్షణం తృష్ణా తృష్
 యామ్. పానమునేయముగారిక.

జగుప్సా కరుణే ఘృణే. ౫౨

ఘృణాశబ్దము రోహకు, దయకును పేరు. జిఘృత్తి క్షురతి మనో
 తి ఘృణా. ఘృ క్షురణదీప్త్యః. దీనిచేత మనస్సు కరగను.
 జిక్చభే చ వివణిః-

వివణిశబ్దము అంగడివీధికిని, చకారముచేత, అంగడికిని పేరు.
 తేతేతీతి వివణిః. సీ. దీనియందు వ్యవహరింపబడును. “ఆవ
 ణ్విధ్యం చ పణ్యే చ వివణిః స్త్రీయా” మితి రుద్రః.

సురా ప్రత్యక్ష్ వారుణీ,

వారుణీశబ్దము మద్యమునకును, పడమటిదిక్కునకును పేరు.
 బాతా, వరుణస్వేయ మితి చ వారుణీ. సీ. వరుణునివలనఁ
 పి. వరుణునిసంబంధమయినది గనుక వారుణి.

రేణు రిభ్యాం స్త్రీ నేభే-

కరేణుశబ్దము ఆడు యేనుగునకు పేరైనపుడు సీ. మగయే
 కు పేరైనపుడు వు. కే మూర్ధ్ని రేణురస్వేతి కరేణుః. తల
 ధూళిగలిగినది. “మాద్యా కరేణురివ సాక మసౌ కరేణ్వా
 యయా కురవక ద్రులతానికుంజమ్” ఇతి చంపూభారతే.

ద్రవిణం తు బలం ధనమ్.

౫౩

ద్రవిణశబ్దము బలిమికిని ధనమునకును పేరు. ద్రవ
ద్రవతీతచ ద్రవిణం. ద్రు గతౌ. దీనిచేత యుద్ధాదులకుఁ
గనుకను కరఁగునది గనుకను ద్రవిణము.

* శరణం గృహ రక్షిత్రో:-

శరణశబ్దము ఇంటికిని, రక్షించువానికిని పేరు. శీర్షతే
దుగిఖాదికమితి శరణం. శ్చౌ హింసాయాం. నశించునది. దుగి
జెలుచువాఁడును గనుక శరణము. “ప్రతిశరణమశీర్షజ్యోతిః
హితానా” మితి గృహే ప్రయోగః. ‘శరణం తరుణేందుశేఖ
రక్ష.కే ప్రయోగః. “శరణం రక్షణే వధ” ఇతి విశ్వప్రకాశః.

* శ్రీవర్ణం కమలేఽపి చ,

శ్రీవర్ణశబ్దము తామరపువ్వునకును, అపిశబ్దమువలన నల్ల
కును పేరు. శ్రీయుకాని వర్ణాన్యన్యేతి శ్రీవర్ణం. ఒప్పదము గలవ
గలిగినది.

* వి షాభిమర లోహేషు తీక్షణం క్లిబే ఖరే త్రిషు.

తీక్షణశబ్దము విషమునకును, యుద్ధమునకును, లోహము
పేరై నపుడు న. వాఁడియైనదానికి పేరై నపుడు త్రి. తేజయతీతి
తిజ నిశాతనే. హింసించునది.

* ప్రమాణం హేతు మర్యాదా శాస్త్రీయతా ప్రమాత్మషు.

ప్రమాణశబ్దము అగ్ని మొదలయినదానిజ్ఞానమునకు హేతు
ధూనూదులకును, మేరకును, శాస్త్రమునకును, కొలత క
మొదలయిన మానమునకును, వానిని దెలిసికొనువానికిని పేరు.
యతేఽనేనేతి ప్రమాణం. మాజ్ మానే. దీనిచేత నెఱుంగు
మఱియును, సత్యవాదికిని, సత్యమైనదానికిని, ఏకత్వమునకును
ఇందుకు రథనుఁడు “ఇయతా హేతుశాస్త్రీషు ప్రమాణం సత్క
మర్యాదానిత్యయోశ్చ స్యా దేకతాయాం ప్రమాతరి”.

* కరణం సాధకతమ త్కేత్రగా త్రేన్ద్రియే వ్యపి.

కరణశబ్దము ఛేదనాదిక్రియలయందు మిక్కిలి యుపయోగ
ట్రికుతారాదులకును, కేత్రమునకును, శరీరమునకును, చక్షురాదీ
ములకును పేరు. క్రియతే అనేనేతి కరణం. డు కృత్ కరణే.

బడును. మఱియును కారణమునకును, క్రియకును, గణకునికిని, రథమునకును, నాట్యగీతభేదములకును పేరు. “కరణం కారణేకాయే సా క్రియకర్తృసు, కాయస్థే రథబంధే చ నాట్యగీతప్రభేదయోః” అని యును. “కరణం రతిబంధేషు నృతసంస్థానకర్తృణాః” రితి శేషః. టీ. రతిబంధాఃకామశాస్త్రప్రసిద్ధాఃనాగబంధజృంభితాదయః. సంగీతసామ్యేనృతవాదిత్రగీతానాం ప్రయోగవశభేదినామ్, సంస్థానభేదాన్యతః కరణాని ప్రచక్షత” ఇతి. అస్మిన్నర్థేకుమారసంభవే ప్రయోగిభిరాన క్తమేఘానాం విద్యంతే యత్ర వేశ్మనామ్, అనుగర్జితసందికరణైర్నరజన్వినా” ఇతి.

ప్రాణ్యత్వాదే సంసరణ మనంబాధే చమూగతౌ, ఘట్టావధే.

సంసరణశబ్దము ప్రాణులయొక్క ఉత్పత్తిరూపమైన సంసారమును, ఇరకటము లేక సేనలు నడుచుటకును, పెద్దవిధికిని పేరు. సంస్కృతంసంసరంత్యస్మిన్నితి చ సంసరణం. నృ గతౌ. ఎడతెగకయుండునదిను, దీనియందు లెస్సగా నడుతురు గనుకను సంసరణము. “రణా సంసరణం గోపురే పురనిర్గమే” ఇతి శేషః.

అథ వాన్తాన్నే సముద్ధరణ మున్నయే.

౫౬

సముద్ధరణశబ్దము వాంతిచేసిన యన్నమునకును, ఎత్తుటకును సముద్ధ్రియతే కుక్షీకుహారా దూర్ధ్వం నీయతే, సముద్ధృతిశ్చ రణం. హృత్ హరణే. కడుపులోనుండి మీఁదికి. తేబడునదిగనుక ఎత్తుట గనుకను సముద్ధరణము.

అథ త్రిషు-

ఇతమింద వచ్చుణాంతము లన్నియుఁ ద్రిలింగములు.

విషాణం స్యాత్పశుశృక్లేభద న్తయోః,

విషాణశబ్దము వసరపుకొమ్మునకును, ఏనుఁగుదంతమునకును వేష్టితి విషాణం. విష్ణో వ్యాస్తా. వ్యాపించునది. విషాణశబ్దము కముననే మూఁడులింగములయందును వర్తించును. స్త్రీలింగమైనప్పు డాణీ, విషాణా’ అని యుండును. “విషాణా తుక్రోడద్విరదదంష్ట్ర” రితి శేషః.

* ప్రవణః క్రమనిష్ఠో రావ్యం ప్రహ్వే నా తు చతుష్పదే.

ప్రవణశబ్దము వాటముగా పల్లమైన నేలకును, నమ్ము క్రిందికిని, నాలుగు తెరువులుగూడిన దిక్కునకును పేరు. ప్రవన్యతే ఆశ్రయింపఁబడును. చతుష్పద వాచకము. వన సంభక్త. ఆశ్రయింపఁబడును. చతుష్పద వాచకము. వుంలింగము. కడమయర్థములయందు త్రిలింగము. 'పూర్వప్రవణః' 'పూర్వప్రవణో దేశః' 'పూర్వప్రవణం స్థలం' అని.

* సంకీర్ణా సిచి తాశుద్ధా-

సంకీర్ణశబ్దము నెఱసినదానికిని, మఱియుకటితోఁ గలిపినదానిపేరు. నమ్ముకీర్ణోవాప్తప్రః సంకీర్ణః. కృ విత్తే పే. లెస్సగానెఱసినదానిపేరు.

* ఇరిణం శూన్య మూషరమ్,

(నేతౌ చ చరణో వేణీ పదీవాసః కచోచ్ఛయే)

ఇరిణశబ్దము పాడైనదానికిని, చాటినేలకును పేరు. ఇరిణం గచ్చతీతి ఇరిణం. ప. ఈరిణం, ఋ గతౌ. నాశనమును బోలు. "ఈరిణం శూన్యమూషరం" అని దీర్ఘాదులయందు రభసుడు.

— తాం త ము లు. —

* దేవ సూర్యా వివన్వన్తా-

వివన్వచ్ఛబ్దము దేవతలకును, సూర్యునకును పేరు. వివన్వచ్ఛదస్యాస్తీతి వివన్వా. త. పు. వన ఆచ్ఛాదనే. తేజస్సు గలవాడు.

* సరన్వన్తా న దార్ణవా.

సరన్వచ్ఛబ్దము సరన్వంతమునునదమునకును, నముద్రమునకును పేరు. సరోఽస్యాస్తీతి సరన్వా. త. పు. సరస్సు గలిగినది. (సరస్వతీ నదపక్షమందు మడుగును, నముద్రపక్షమందు నీళ్లును. "సరోఽస్మాదాకే చ" అనిరుద్రుడు). సరన్వతీశబ్దము మంచిస్త్రీకిని, నదీమునకును, నదీవిశేషమునకును, ఆవునకును పేరు. "సరన్వతీ స్త్రీరత్నే నద్యాం నద్యంతరే గవి" యని అజయుడు. "సరన్వతీ దే గోవాగ్దేవతయోర్గిరి, స్త్రీరత్నే ధనదే పుంసి సరన్వా రసేభే" అని ప్రతాపుడు.

* పక్షి తార్క్ష్యా గరుత్మన్తా-

గరుత్మచ్ఛబ్దము పక్షిమాత్రమునకు, గరుడునకును పేరు.

మౌ స్సం త్యన్యేతి గరుత్మా. త. పు. తెక్కలు గలిగినది.

శకుంతా భాన పక్షిణౌ,

శకుంతలబద్ధము చమురుకాకికిని, పక్షిమాత్రమునకును పేరు. శ
గంతుమితి శకుంతః. శక్ ౧ శక్త. పోవుటకు సమర్థమైనది.

శిష్యత్వాత్ ధూమకేతుః-

ధూమకేతుశబ్దము అగ్నికి, ఉత్పాతమునకును పేరు. ధూమః
ప్రహ్నమున్యేతి; ధూమప్రధానం కేతు రుత్పాత ఇతి చ ధూమ
ధూమము చిహ్నముగాఁ గలవాఁడుగనుకను, ధూమప్రధాన
యైత్పాతము గనుకను ధూమకేతువు.

జీమూతౌ మేఘ పర్వతౌ. ౫౯

జీమూతశబ్దము మేఘమునకును, పర్వతమునకును పేరు. జీవనం
క్రీడితీ జీమూతః. జీవనమును (నీళ్లను) ఇచ్చును.

హస్తా తు పాణి నక్షత్రే-

హస్తశబ్దము చేతికిని, నక్షత్రవిశేషమునకును పేరు. హస్తీతి
హస్తే హస్తనే. ప్రకాశించునది.

మరుతౌ పవ నామరా,

మరుచ్ఛబ్దము వాయువునకును, దేవతలకును పేరు. మ్రియతే
మరుత్ . త. పు. మృచ్ ప్రాణత్యాగే. దీనిచేత చత్తురు.

మన్తా హస్తీపకే సూతే-

యన్తశబ్దము ఏనుఁగుమావటివానికిని, సారధికిని పేరు. య
యన్త. ఋ. పు. యమ ఉపరమే. నియమించువాఁడు.

భర్తా ధాతరి పోష్ఠరి.

౬౦

భర్తృశబ్దము మోయువానికిని, పోషించువానికిని, మగనికిని
విధర్తీతి భర్తా. ఋ. పు. డు భృచ్ ధారణపోషణయోః. భ
వాఁడు.

మానపాత్రే శిశౌ పోతః-

పోతశబ్దము ఏఱుదాఁటునట్టియోడకును, శిశువునకును పేరు.
తి పోతః. పూచ్ పవనే. పవిత్రము నేయునది. “దశవన్షే గజే
ఇతి శేషః.

- ప్రేతః ప్రాణ్యంతరే మృతే,
ప్రేతశబ్దము సరకమందుండు జంతువునకును, చచ్చిన
పేరు. ప్రేతి మ్రియతే స్త ప్రేతః. ఇహ గతౌ. మృతిబాంధవ
• గ్రహభేదే ధ్వజే కేతుః-

కేతుశబ్దము కేతుగ్రహమునకును, టక్కెమునకును పేరు.
తే అనేనేతి కేతుః. కిత జ్ఞానే. దీనిచేత నెఱుంగబడును. కేతు
కాంతుత్పాతచిహ్నములకును పేరు. “పతాకాయాం ద్యుతే
గ్రహోత్పాతాదిలక్ష్మిను” అని రుద్రుడు.

- పార్థివే తనయే సుతః.

సుతశబ్దము రాజునకును, కొడుకునకును పేరు. సౌతీతి
మృప్రసవైశ్వర్యయోః. ఐశ్వర్యమును బొందినవాడు, పుట్టినవాడు
గనుక సుతుడు.

- స్థవతిః కారుభేదేఽపి-

స్థవతిశబ్దము శిల్పికిని, అపిశబ్దమువలన బృహస్పతియూ
నవానికిని పేరు. తిష్ఠ స్త్యస్తి స్మర్థా ఇతి స్థః. స్థ శ్చాసౌ పతిశ్చ
అన్నియర్థములు తనయం దుండు పతిగనుక స్థవతి. “స్థవతిః కారు
ఇతి శేషః.

- భూభృద్భూమిధరే నృపే,

భూభృచ్ఛబ్దము పర్యతమునకును, రాజునకును పేరు. భూ
రీతి భూభృత్. త. పు. డు భృత్ ధారణపోషణయోః. భూమి
రించును.

- మూర్ధాభిషిక్తో భూపేఽపి-

మూర్ధాభిషిక్తశబ్దము రాజమాత్రునకును, అపిశబ్దము
ట్రాభిషిక్తునికిని పేరు. మూర్ధ్ని అభిషిచ్యతే స్త మూర్ధాభిషిక్తః.
క్షరణే. శిరస్సునందు అభిషేకము చేయబడువాడు.

- ఋతుః స్త్రీకుసుమేఽపిచ.

ఋతుశబ్దము స్త్రీలరజస్సునకును, వనంతాదిఋతువులకును
ఇయ రీతి ఋతుః. ఋ గతౌ. పోవునది.

- విష్ణావ వ్యజి తావ్యక్త-

అపిశబ్దము విష్ణువునకు పేరైనపుడు ఘ. అపిశబ్దమువలన గెలు
వానికి పేరైనపుడు త్రి. అవ్యక్తశబ్దము విష్ణువునకు పేరైనపుడు
శబ్దమువలన స్ఫుటముగా నేర్పడనివానికి పేరైనపుడు త్రి. జితో
త్యజతః. గెలువఁబడనివాఁడు. ౧. వ్యక్తో న భవతీ త్యవ్యక్తః.
గానివాఁడు. “అవ్యక్త శృంకరే విష్ణో వవ్యక్తం మహదాదికే,
సాస్య దవ్యక్త మస్ఫుటే త్వభిధేయవ” దితి శాశ్వతః.

సూత స్వప్తిరి సారథౌ,

సూతశబ్దము వడ్లవానికిని, సారథికిని పేరు. సూతే రథాదికము
ప్రేరయతీతివ సూతః. హూజ్ ప్రాణిప్రసవే. షూ ప్రేరణే.
లను జేయువాఁడు. అశ్వాదులను బ్రేరేపించువాఁడు గనుక
య. “సూతో రసే జాతిభేదే వందిసుష్మాతయోరపి” ఇతి శేషః.
క్తః ప్రాజ్ఞేఽపి-

వ్యక్తశబ్దము ప్రాజ్ఞునికి పేరైనపుడు ఘ. అపిశబ్దమువలన స్పష్ట
వానికి పేరైనపుడు త్రి. వ్యజతే స్త వ్యక్తః. అంజా వ్యక్తిశ్చక్షాం
ప్రకటమైనవాఁడు. ప్రకటమైనది.

దృష్టాంతా వుభే శాస్త్ర నిదర్శనే. ౬౩

దృష్టాంతశబ్దము శాస్త్రమునకును, ప్రకృతార్థమునకు ప్రతిగాఁ
నిర్బుటకును పేరు. దృష్టః అంతో నిశ్చయో యత్ర దృష్టాంతః.
బడిననిశ్చయము గలది.

త్రాస్య త్సారథౌ ద్వార్థే శ్చ త్రియామాం చ శూద్రజే,
శ్చ త్తృతీయము సారథికిని, వాకిలిఁ గాచువానికిని, శూద్రునివ
త్రియస్త్రీయందుఁ బుట్టినవానికిని పేరు. శ్చదతీతి శ్చత్తా. ఋ.ఘ.
తిహింసనయోః. పీడించువాఁడు.

త్రాస్త సన్య త్ప్రకరణే ప్రకారే కార్తన్య వార్తయోః. ౬౪
పుత్రాంతశబ్దము ప్రస్తావమునకును, విశేషమునకును, అంతయు
మునకును, వార్తకును పేరు. వృత్తః అంతో నిశ్చయోయస్య
తః. సిద్ధమయిననిశ్చయము గలది.

వర్త సమరే సృత్యస్థాన నీవృద్ధిశేషయోః,

అనర్తశబ్దము యుద్ధమునకును, నాట్య మాడుచోటునకును, పడ

మఱినముద్రతీరమందు ద్వారకకు సమీపస్థమైన దేశవిశేషమేరు. ఆనృత్యంత్యత్రే త్యానర్తః. నృతీ గాత్రవిజ్ఞేపే. నర్తించును.

* కృతాంతో యనుసిద్ధాంత జ్ఞానకుశలకర్తను.

కృతాంతశబ్దము యమునకును, సిద్ధాంతమునకును, శుభాశుభకర్తములకును, పాపకర్తమునకును పేరు. కృతః అనేతి కృతాంతః. దీనిచేత అంతము చేయఁబడును.

* శ్లేష్ఠాది రసరక్తాది మహాభూతాని తద్గుణాః,

ఇంద్రియాణ్యశ్శక్తివికృతి శబ్దయోని శ్చ ధాతవః.

ధాతుశబ్దము శ్లేష్ఠ వాతపిత్తమునకును, ససాన్యక్తస్థిమజ్జాశుక్లములకును, పృథివ్య పేజీ వాయ్వాకాశములకును, రూపరసగంధములకును, త్వక్చక్షుశ్రోత్ర జిహ్వఘ్రాణములకును, గుఱుమొదలైన శిలావికారములకును, శబ్దములకు కారణభూతాయాం' అనునది మొదలగు క్రియలకును పేరు. 'అనుచోట రసాది యనినం జాలదా రక్తశబ్ద మేటికిఁ జెప్పవలెననిన శబ్ద మనేకార్థముగనుక భ్రమ రాకుండుటకై చెప్పినాడు. చో రక్తాది యనినఁ జాలునే రసశబ్దమెందుల కనిన నర్థములలోను రసము ప్రధానముగనుక దానిని ముందుగాఁ నని చెప్పినాడు. దధాతీతి ధాతుః. డు ధాత్ ధారణపోషణధరించునది గనుకనైన పోషించునది గనుకనైనను ధాతువు. రజతం తామ్ర మారకూటం తద్ధైవచ, లోహం త్రపు తథా ధాతవ స్సప్త కీర్తితా' ఇత్యుక్తా ధాతవ శ్చ శబ్దేన సూచితా.

* కత్యాంతరేఽపి శుద్ధాంతో నృప స్యాసర్వగోచరే,

శుద్ధాంతశబ్దము రాజులయంతరిపురమునకును అపీత్య అంతరిపురస్థులకును పేరు. శుద్ధః రక్షితః అన్తః ప్రాంతో దా ఇతి శుద్ధాంతః. రక్షింపఁబడినప్రాంతములు గలది,

* కానూ సామర్థ్యయో శ్చక్తిః-

శక్తిశబ్దము భల్ల మనునాయుధవిశేషమునకును, ప్రతి శక్తులకును, లేక, అన్నివస్తువులయందుండు నొకానొకధర్మము

అధ్యతే అనయా జేతు మితి శక్తిః. సీ. శక్తౌ శక్తా. దీనిచేత గ
అధ్యమాను.

మూర్తిః కాతన్య కాయయోః.

౬౭

మూర్తిశబ్దము గట్టితనమునకును, శరీరమునకును పేరు. మూ
ర్తి మూర్తిః. సీ. మూర్త్యామోహసముచ్చాయయోః. అధ్యక్షము
మనది. “ఉచ్చాయమోహబంధేషు మూర్తిః పరిమితా వపి”

మ.

ప్రార వల్ల్యోః ప్రతతిః-

ప్రతతిశబ్దము విరివికిని తీగకును పేరు. ప్రకృష్టాతతిః, ప్రకృష్టాతతి
చ ప్రతతిః. సీ. తను విస్తారే. ప్రకృష్టమైనవిస్తారముగనుకను, ప్ర
కృష్ట విస్తారముగలదిగనుకను ప్రతతి. ప్రతతిశబ్దము పకారాది. ‘విస్తా
తతి ర్వల్ల్యాం’ అని రభనుడు. ‘ప్రస్థ స్సానుని మానే చ ప్రతతి
మధోః’ అని పవర్గ ప్రథమాదులయం దజయుడును. “పకారాది
పకారాది గా” దనియు పకారాదియైనచో, బూర్వమైన ‘తను
’ అనుధాతువుమీఁద క్తిస్సృత్యయ మని చెప్పవలెను. అప్పుడు
క్తియంతముమీఁద జీష్ణురాదు. “ధరాధరేంద్రం ప్రతతీతతీరివ”
మాఘమందు జీవంత ప్రయోగమున్నది. “ప్రతవ్రాత ప్రతత్యర్థం
మాతురున్నయః” అని శ్రీభోజుడును జెప్పినాడు గనుక పకారాది
మనియుఁ గొందఱు జెప్పుదురు.

వసతీ రాత్రి వేశ్మనోః,

వసతిశబ్దము రాత్రికిని, ఇంటికిని పేరు. వసంత్యస్యామితి వసతిః.
నివాసే. దీనియం దుందురు గనుక వసతి. ‘వసతిస్స్యా దవస్థాన’

మ.

యార్చయో రవచితిః-

అవచితిశబ్దము హానికి, పూజకును పేరు. అపచయనం అపచాయ
అవచితిః. సీ. చిచ్ఛో చయనే. చాయ్య పూజానిశామనయోః. నశిం
మ పూజించుటయును గనుక అవచితి.

సాతి ర్దా నావసానయోః.

౬౮

సాతిశబ్దము దానమునకును, ముగియుటకును పేరు. నవనం సానం

చ సాతిః. సీ. వణు దానే. ఖోఽన్తకర్తణి. ఇచ్చుటయు, ముగియు గనుక సాతి.

• ఆర్తిః పీడా ధనుఃఖోట్యోః-

ఆర్తిశబ్దము పీడకును, వింటికొప్పునకును పేరు. ఆర్దను, అనయా చేతి ఆర్తిః.సీ. అర్దపీడాయాం-ఆజ్ఞాపూర్వః. దీనిచేత బడును గనుక ఆర్తిః. పా.అర్తిః పీడా. “శిరోర్తిం నాశయత్వా యం ముచుకుందకః” “అనుశోచతి యః కృత్వా సోఽర్తిం కేవలాం” అనియును ప్రయోగములు.

• జాతి స్సామాన్య జన్తనోః,

జాతిశబ్దము గోత్వాదిజాతులకును, పుట్టుటకును పేరు. భిన్నే ష్వభిన్నాభిధానప్రత్యయా వనయేతి, జననం చ జాతిః. ప్రాదుర్భావే. భిన్నము లయినవస్తువులయందు అభిన్నము లై నములు దీనిచేతఁ బుట్టును గనుకను, పుట్టుట గనుకను జాతి.

• ప్రచార్య స్యన్దయో రీతిః-

రీతిశబ్దము వ్యవహారమునకును, జాటుటకును పేరు. రీతిః. సీ. రి గతౌ. రిజ్ ప్రసవణే. సడతయును, జాటుటయును గన టే. స. వ్యవహారే యథా—“నతాం రీతిమనుస్సర” న్నితి. ప్రక దయోరితి కేచిత్పఠంతి. ప్రకారః స్వభావః. యథా—‘చామల పితాం రీతిః’ “ప్రచారస్సన్దయో రీతి ర్లోహాకిట్టరకూటయో రుద్రః.

• ఈతి ర్ద్విముప్రవాసయోః.

ఈతిశబ్దము “అతివృష్టి రనావృష్టిః శలభా మూషికా కృ త్యాసన్నాశ్చ రాజానష్టడేతా ఈతయఃస్మృతాః” అనునాట లై నయుపద్రవములకును, ప్రవాసమునకును పేరు. అయన మీ ఈజ్ గతౌ. పోవుట గనుక ఈతి.

• ఉదయేఽధిగమే ప్రాప్తిః-

ప్రాప్తిశబ్దము పుట్టుటకును, లాభమునకును పేరు. ప్రాప్తిః. సీ. ఆప్ లో వ్యాప్తౌ. పొందుట ప్రాప్తి.

• త్రేతా త్వగ్ని త్రయే యగే,

త్రేతాశబ్దము గార్హపత్యము మొదలైన మూడగులకును
 మనకును పేరు. త్రిత్వమితా ప్రాప్తాశ్రేతా. ఇన్ గతౌ. త్రిత్వసం
 దిగినది. టీ. స. త్రి ధర్మపాదా ఇతాశ్రేతా. తదుక్తం.
 యుగే తు సంప్రాప్తే ధర్మః పాదోనతాం గత" ఇతి.

నాభేదేపి మహతీ-

మహతీశబ్దము నారదునివీణకును, అపిశబ్దమువలన అధికమైనదాని
 మహ్యత ఇతి మహతీ.సీ. మహా పూజాయాం. పూజింపబడునది.

భూతి ర్భస్మని సంపది. 20

భూతిశబ్దము భస్మమునకును, సంపదకును పేరు. భూయతే భూ
 భూ ప్రాప్తావాత్తనేవదీ. పొందబడునది. 'భూతిర్భూతంగళ్యం
 సత్తాయామపి జన్తని' ఇతి.

దీ వగర్వో రాగ్నాగానాం భోగవతీ-

భోగవతీశబ్దము సర్పములయొక్క నదీవ తనములకు పేరు. భో
 వ్యకాయా ఉపభోగావా సంత్యస్యామితి భోగవతీ. సీ. దీనియందు
 సములుగాని సుఖములుగాని కలవు గనుక భోగవతి.

అథ సంగరే,

శక్తే సభాయాం సమితిః-

సమితిశబ్దము యుద్ధమునకును, కూటమికిని, సభకును పేరు. సం
 ఇయంతి గచ్ఛంత్యశ్రేతి సమితిః. సీ. ఇన్ గతౌ. దీనియందు
 మరుగనుకను, కూడుటగనుకను సమితి.

క్షయ వాసావపి క్షీతిః. 21

క్షీతిశబ్దము నాశమునకును, ఉనికికిని, అపిశబ్దమువలన భూమికిని
 క్షయః క్షీయంతి నివసం త్యస్యామితిచ క్షీతిః.క్షీ క్షయే. క్షీ నివా
 స్యః. నశించుటయు, ఉండుటయు, దీనియందుండురుగనుకను క్షీతి.

వే రర్చిశ్చ శత్రుం చ వహ్నిజ్వాలాచ హేతయః,

హేతిశబ్దము సూర్యునికిరణములకు, ఆయుధమునకు, అగ్నిజ్వాల
 పేరు. హంతి తమఇతి, హన్యతేనయేతి చ హేతిః. సీ. హన హిం
 స్యః. చీకటిని బోగొట్టునది. దీనిచేత హింసింపబడును గనుక
 శత్రువాచియైనప్పుడు శ్రుంలింగమును గలదు. 'నిమార్జ్యస్తానీతి

మయేన హేతి నేతి కప్పిణాభ్యుదయః. 'హేతిభిశ్చేతనావద్భి ర్భు-
న్వన' మితిరఘువంశ దశమనగ్గే కాలిదానః.

* జగతీ జగతి చ్చన్దో విశేషేఽపి క్షితావపి.

జగతీశబ్దము లోకమునకును, పంచైండ్రక్షరముల పాదములకును, భూమికిని పేరు. గచ్ఛతీతి జగతీ. గమ్ గౌ గౌ. గౌ. గౌ.

* పక్షి- శ్చన్దోఽపి దశమమ్-

పక్షిశబ్దము, పదియక్షరముల పాదముగల ఛందస్సు అపిశబ్దమువలన శ్రేణికిని, పది యనుసంఖ్యకును పేరు. పంచక్షి-
క్షిః. సీ. పచి విస్తారే. విరివియైనది.

* స్యా త్ప్రభావేఽపి చాయతి,

ఆయతిశబ్దము ప్రభావమునకును, అపిశబ్దమువలన భవిష్యత్ కాలమునకును పేరు. ఆయచ్ఛతే, ఆయమనఁ చ ఆయతి. సీ. యచ
మే. ఆచ్ఛూర్వో విస్తారే. విరివియైనది, విరివియటయును గను-
తి. 'ఆయతి స్తూత్తరేకాలే స్యా ద్ద్విత్వ త్వప్రభుత్వయో' రి త్యు-
తి.

* పత్తి ర్గతౌ చ-

పత్తిశబ్దము గమనమునకును, చకారమువలన సేనాధ్యక్ష-
ను పేరగునపుడు. సీ. కాలిబంటునకు పేరగునపుడు. పు. పతతీ-
చపత్తి. పత్ గౌ గౌ. పోవునదియు, పోవుటయును గనుక పత్తి.
పదాతౌ పుంసి స్యా తైన్యభేదే గతౌ స్త్రియా' మితి నానార్థము.

* మూలే తు పక్షతిః పక్షభేదయో.

పక్షభేదము లనఁగా శుక్ల కృష్ణపక్షములును, పక్షితృ-
హానియొక్కమూలమనఁగా పాడ్యమియును, తెక్కలమొదలును
రెంటికిని పక్షతి యని పేరు. పక్షయో ర్హులం పక్షతి. సీ. పక్ష-
మొదలు గనుక పక్షతిః.

* ప్రకృతీ యోని లిక్లే చ-

ప్రకృతిశబ్దము ఉపాదానకారణమునకును, స్త్రీపుంసపు-
గములకును, చకారమువలన స్వామ్యమాత్యాది సప్తాంగములకును
రశ్రేణులకును పేరు. స్వభావమునకును, భగమునకును, సత్త్వరజ-
గుణములయొక్క సామ్యావసకును పేరనికొందఱు. ప్రక్రియేతి

ప్రకృతిః. సీ. డు కృత్ కరణే. దీనిచేత కార్యము చేయఁబడును.

కై శిక్యద్యా శ్చ వృత్తయః,

వృత్తిశబ్దము కై శిక్యారభటీ సాత్వతీభారకు లనురసవ్యంజక
వృత్తులకును, చకారమువలన కృషి మొదలైన జీవనోపాయ
ము, సూత్రాదివివరణగ్రంథములకును పేరు. వర్తతే అనయా
సీ. వృత్తు వర్తనే. దీనిచేత వర్తించును.

కతా స్ఫుర్యా ర్వాలుకాపి-

సీకతాశబ్దము ఇసుకకును, అపిశబ్దమువలన ఇసుకనేలకును పేరు.
కతా సీకతాః. పిచిర్ క్షరణే. తడువఁబడునది. సీకతాశబ్దము
బహువచనము. 'బహువశ్చననూ స్సీకతాః' అని వాచునుఁడు
గారు.

వేదే శ్రవసి చ శ్రుతిః.

2౪

శ్రుతిశబ్దము వేదమునకును, చెవికిని, చకారమువలన, వినుటకు
రక్తును పేరు. శ్రూయతే, శృణో త్యనయా, శ్రవణం చ శ్రుతిః.
శ్రవణే. వినఁబడునది, దీనిచేతవిందురు, వినుటయును గనుకశ్రుతి.

వనితా జనితాత్యర్థానురాగాయాం చ యోషితి,

వనితాశబ్దము మిక్కిలి యనురాగము పుట్టించునట్టిస్త్రీకిని, చ
మువలన స్త్రీమాత్రమునకును పేరు. వన్యత ఇతి వనితా. వను యా
వన మణ సంభక్తౌ. అడుగఁబడునది గనుకనైన కూడఁబడునది
నైనను వనిత.

గుప్తిః క్షీతివ్యుదానేఽపి-

గుప్తిశబ్దము నేలగుంటకును, అపిశబ్దమువలన రక్షించుటకును,
లకును పేరు. "గుప్తి కారా చ రక్షా చ దీర్ఘం చ వివరం భువః"
వాక్యముఁడు. గోప్యతే గోపనం చ గుప్తిః. గుపూ రక్షణే. రక్షింపఁ
ది, రక్షించుటయు గనుక గుప్తి.

ధృతి ధారణ ధైర్యయోః.

2౫

ధృతిశబ్దము ధరించుటకును, ధైర్యమునకును పేరు. ధరణం, ధ్రి
అనయూచ ధృతిః. సీ. ధృత్ ధారణే. ధరించుట. దీనిచేత ధరిం
చును గనుకను ధృతి. "ధృతిః స్త్రియాం యోగభేదే ఛందోభేదే

సుఖేఽధ్వర" ఇతి శేషః.

* బృహతీ తుద్ర వార్తాకీ ఛన్దోభేదే మహత్వసి,

బృహతీశబ్దము వాఁకుడుచెట్టునకును, తొమ్మిదక్షరమునగు
గలఛందస్సునకును, అధికమైనదానికిని, అపిశబ్దమువలన సుక్తీయ
కును పేరు. ములకచెట్టునకును పేరని కొందఱు. బర్హత ఇతి
సీ. బృహ వృద్ధా. పృథ్విః బొందునది.

* వాసితా స్త్రీ కరిణ్యోత్ప-

వాసితాశబ్దము స్త్రీకిని, ఆడుయేనుఁగునకును పేరు. వాసి
వాసితా. వన నివాసే. శృంగారింపఁబడునది. "స్త్రీయాం స్త్రీమా
న్యోర్వాసితా భావితేత్రి" స్వితి రుద్రః. "వాసితం కృతవాసే నా
తే స్తంభితేత్రి స్వి" తి శేషశ్చ. పా. వాశితా.

* వార్తా వృత్తై జనశుతౌ.

వార్తం ఘ్ను న్యరోగే చ త్రిషు-

వార్తాశబ్దము జీవనోపాయమునకును, లోకవార్తకును
పుడు. సీ. తుచ్ఛమునకు పేరైనపుడు. న. రోగములేనివానికి
డు. త్రి. వర్తతే అనయా, వర్తతేచేతి, వర్తనం చ వార్తా. వృత్తు
దీనిచేత వర్తింతురుగనుక, వర్తించునదిగనుక, వర్తనము గనుకను

* అప్పుచ ఘ్ను తామృతే,

ఘృతామృతశబ్దములు నీళ్లకును, చకారమువలన ఘ్ను
నేతికిని, ప్రకాశముగలదానికిని, అమృతశబ్దము అమృతమునకును
శేషమునకును, అయాచితమునకును, మోక్షమునకును పేరు. ౧.
ఘృతం. ఘృ తురణదీప్త్యోః జాటునది. ౧. నవిద్యతే మృతం
స్తాదిత్యమృతం. దీనివలన మరణము లేదు. "అమృతం వారి
ర్నిర్వాణేచాతిసుందరే, అయాచితేయజ్జశేషే పుంసి ధన్వంతరా
దితి వ్యాడిః.

* కలధౌతం యాప్య హేమోఽ-

కలధౌతశబ్దము వెండికిని, బంగారమునకును పేరు. కలం
వ్యం ధౌత మన్యేతి కలధౌతం. ధావు గతిశుద్ధ్యోః పోగ్
కాలువ్యము గలది.

నిమిత్తం హేతు లక్ష్యణః.

22

నిమిత్తశబ్దము కారణమునకును, చిహ్నమునకును పేరు. నిమేద్య నిమిత్తం. ఇమిదా స్నేహనే. కూడుకొనియుండునది. టి. న. హేతు రూరితిపాఠే లక్ష్యం శరన్యం. లక్ష్యేయథా—“నిమిత్తాదవర్థాదే నుష్కన్యేవ వర్తిత” మితి మాఘే ద్వితీయసగ్ధే. “వేధ్యం లక్ష్యం చ నిమిత్తం చ సమం విదు” రితి రంగరాజః.

శ్రుతం శాస్త్రానధృతయోః-

శ్రుతశబ్దము శాస్త్రమునకు పేరైనపుడు. న. వినఁబడినదానికి పుడు త్రి. శ్రూయత ఇతి శ్రుతం. శ్రు శ్రవణే. వినఁబడునది.

యుగ పర్యాప్తయోః కృతమ్,

కృతశబ్దము యుగవిశేషమునకును, నివారణమునకును పేరు. క్రి ఇతి కృతం. డు కృళ్ కరణే. చేయఁబడునది. “కృతం ఫలే క్రియా చ వాచ్యవ ద్విహితే ఫలే” ఇతి శేషః.

అత్యాహితం మహాభీతిః కర్తజ్ఞవానపేక్షిత.

23

అత్యాహితశబ్దము మహాభయమునకును, సాహసకర్తమునకును అత్యంతదుఃఖ మాధీయత ఇత్యత్యాహితం. డు ధాళ్ ధారణ యోః. మిక్కిలి దీనిచేత దుఃఖము చేయఁబడును. “అత్యాహిత స్థి” ఇతి శేషః.

యుక్తే త్వాదా నృతే భూతం ప్రాణ్యతీతే సమే త్రిషు,

భూతశబ్దము యోగ్యమైనదానికిని, పృథివ్యాది పంచమహా భూములకును, సత్యమునకును, ప్రాణిమాత్రమునకును, అతీతకాలమున పేరైనపుడు. న. నదృశవస్తువుకు పేరైనపుడు ఉత్తరపదమై మూఁడు భూములయందును వర్తించును. మాతృభూతః, పితృభూతః అని. మతే, భవతీతచ. భూతం. భూప్రాప్తౌ, భూ సత్తాయాం. పొందఁబడు యగునదియును గనుక భూతము. టి. న. యుక్తేయథా—‘విద్వాంసో త్కారిణః’. త్వాదా—‘పంచానామపి భూతానా’ మితి. సత్యే—‘తమవ్యనువన్యస్తం హీయతే వ్యవహారత’ ఇతి. ప్రాణ్యతీత ఇతి ద్వం ప్రవద్భావః. అత్ర ప్రాణిశబ్దేన విశాచాదయో వివక్షితాః. అతీతే—‘భూతే’ ఘటః. “భూతో దేవలకే వుసి త్రిషు ప్రాప్తేవకల్మిత” ఇతి

శేషః. “భూతం త్వాదా సిశాచాదా న్యాయ్యే సత్యోపమాదా
భూతో దేవలశే ప్రాప్తే తథా వృత్తేభిధేయ వ” డితి విశ్వప్రకాశః.

• వృత్తం వద్యే చరితే త్రి వ్యవర్తితే దృఢనిస్తతే.

వృత్తశబ్దము పద్యమునకును, చరిత్రమునకును పేరైనపుడు
పోయినదానికిని, గట్టియైనదానికిని, వట్టువైనదానికిని పేరైనపుడు
వర్తతే స్త వృత్తం. వృత్తు వర్తనే. వర్తించునది.

• మహాద్రాజ్యం చ-

మహాచ్ఛబ్దము రాజ్యమునకు పేరైనపుడు. న. చక్రవర్తి
దొడ్డదానికి పేరైనపుడు త్రి. మహ్యత ఇతి మహత్. త. మహా
యాం. పూజింపఁబడునది.

• అవగీతం జన్యే స్యా ద్గర్హితే త్రిషు,

అవగీతశబ్దము జనాపనాదమునకు పేరైనపుడు న. ని
బడినవానికి పేరైనపుడు. త్రి. ఇది యుద్ధమునకును పేరని కొందఱు
విరుద్ధం గీయత ఇత్యవగీతం. గై శబ్దే. విరుద్ధముగాఁ బలుకఁబడు
న. జనన్య జల్ప జన్యం, నిండేతి యావత్. యథా—“అత్సవ్యా
శ్లాఘ్య మవగీతేన జీవనా” డితి.

• శ్వేతం రూప్యేపి-

శ్వేతశబ్దము వెండికి పేరైనపుడు. న. అపిశబ్దమువలన
వస్తువునకు పేరైనపుడు త్రి. శ్వేతత ఇతి శ్వేతం. శ్వితా వర్ణే. తే
“ద్వీపాద్రికుష్మనాగేషు శ్వేతో నాస్త్రీ వరాటకే” ఇతి శేషః.

• రజతం హేమ్ని రూప్యేసి తే త్రిషు.

రజతశబ్దము బంగారమునకును, వెండికిని పేరైనపుడు న.
వస్తువునకు పేరైనపుడు త్రి. రజ్యతే తామ్రాదిక మనేనేతి రజతం
రాగే. దీనిచేత తామ్రము మొదలయినవి రంజింపఁ జేయఁబడును
జతం విశదే దన్తి నస్తే తారకహారయో” డితి విశ్వప్రకాశః.

• త్రి వ్యవర్తితే-

ఇత ముందు వచ్చు తాన్తశబ్దము లన్నియుఁ ద్రిలింగము

• జగ ద్భేదపి-

జగచ్ఛబ్దము జంగమమునకును, అపిశబ్దమువలన లోకము

ము. గచ్ఛతీతి జగత్. త. గమ్ గతౌ. పోవునది. “స్వాజ్ఞగ ద్విష్ట
వాయా నా జంగమే త్రి ప్సి”తి రుద్రః.

రక్తం నీల్యాది రాగి చ,

రక్తశబ్దము నీలి మంజిష్ఠ మొదలైన దానిచేత చాయవేయఁ
బ్రాదులకును, చకారమువలన అనురక్తునికిని, ఎఱ్ఱనైన వస్తు
వు పేరైనపుడు త్రి. కుంకుమమునకును, నెత్తుటికిని పేరైన
న. రజ్యతే స్త రక్తం. రంజ రాగే. రంజంపఁ జేయఁబడునది.
కుంకుమయోః క్లేబం రక్తం త్రి వస్తురాగిణి ఇతి శేషః.
అవదాత స్పితే వీతే శుద్ధే-

అవదాతశబ్దము తెల్లనిదానికి, పసుపుతచ్చనిదానికి, పరిశుద్ధమైన
దానిపేరు. అవదాయతే స్త అవదాతః. దైవ శోధనే. శుద్ధమైనది.

బద్ధాదునా సితౌ.

౮౦

సితశబ్దము కట్టఁబడినదానికిని, తెల్లనివస్తువునకును పేరు. సీయత
సితం. పిష్టో బంధనే. కట్టఁబడునది. “శ్విత్రే సితం భార్గవే నా
రామాం సితా స్త్రియా” మితి శేషః.

యుక్తేఽతినంస్కృతే మర్షి ణ్యభినీతః-

అభినీతశబ్దము యోగ్యమైనదానికిని, మిక్కిలి శుద్ధిచేయఁబడిన
దానికిని, ఓరిమి గలదానికిని పేరు. అభినీయత ఇ త్యభినీతః. ణేష్
కణే. అంతటఁ బొందింపఁబడినది.

అథ సంస్కృతమ్,

కృత్రిమే లక్షణోపేతేఽపి.

సంస్కృతశబ్దము చేయఁబడినఘటాదులకును, వ్యాకరణలక్షణ
కమైనశబ్దమునకును, అపిశబ్దమువలన లెస్సగాఁజేయఁబడిన వస్తువు
ను పేరు. సమ్యక్క్రియత ఇతి సంస్కృతం. డు కృష్ణోకరణే. లెస్సగాఁ
బడినది.

అనన్తోఽనవధావపి.

౮౧

అనంతశబ్దము అవధిలేనిదానికి పేరైనపుడు త్రి. అపిశబ్దమువలన
నికిని, విష్ణువునకును పేరైనపుడు పు. ఆకాశమునకు పేరైనపుడు
మామికి పేరైనపుడు నీ. న విద్యతే అంతో యస్యే త్యనంతః. కడలే

నిది. “అనంత శ్చేషవిష్ణోస్స సాన్య దనంతం సురవర్తసి,
శారిబా దూర్వా విశల్యా లాంగలీషు చ, అనంతా హైమవతా
గుడూచ్ఛ్యాం చావనావ పీ”తి విశ్వప్రకాశః.

* భ్యాతే హృష్టే ప్రతీతః-

ప్రతీతశబ్దము ప్రసిద్ధునకును, సంతోషించినవానికిని చేరు
యతే ప్రత్యేతిచ ప్రతీతః. ఇహో గతౌ. ఎఱుగఁబడువాఁడును,
సించినవాఁడును గనుక ప్రతీతుఁడు.

* అభిజాతస్తు కులజే బుధే,

అభిజాతశబ్దము మంచికులము గలవానికిని, పండితుని
అభిజాయత ఇత్యభిజాతః. జనీ పాదుర్భావే. మంచిజన్మము గల

* వివిక్తా పూత విజనా-

వివిక్తశబ్దము పవిత్రమైనదానికిని, ఏకాంతస్థులమునకును
వివిచ్యత ఇతి వివిక్తః. విచ్ఛిన్న వృథగావే. లెస్సగా నేర్పఱచఁ

* మూర్ఛితౌ మూఢ సోఽచ్చియా.

మూర్ఛితశబ్దము మూర్ఛపోయినవానికిని, వృద్ధిబొందిన
వేరు. మూర్ఛతి వృత్త మూర్ఛితః. మూర్ఛా మోహనముచ్చాయ
మూర్ఛబొందినవాఁడును, వృద్ధిబొందినవాఁడును గనుక
తుఁడు.

* ద్వౌ చాప్లు పరుషౌ శుక్తా-

శుక్తశబ్దము ఆప్లువిశేషమునకును, నిష్ఠురమైనదానికిని చేరు
ప్లువిశేషమునగా “మృణ్మయాదిశుచౌ భాండే నక్షోద్రగుడకా
అనురీతిగ మంటికుండ మొదలైనభాండమందు తేనె, బెల్లము,
మూఁడును గూర్చి ధాన్యరాశియందు మూఁడురాత్రులు పెట్టె
ను. శుచయతీతి శుక్తం. శుచ శోకే. దుఃఖపెట్టునది.

* శితి ధవళ మేచకా,

శితిశబ్దము తెల్లనిదానికిని నల్లనిదానికిని వేరు. శ్యతి వర్ణా
తనూకరోతీతి శితిః. శో తనూకరణే. వర్ణాంతరమును గొంతు
జేయునది. శీయత ఇతి శితిః. శి శోధనే. శోధింపఁబడునది.

* సత్యే సాధౌ విద్యమానే ప్రశస్తేభ్యర్హితే చ సత.

సచ్చబ్దము నత్యమునకును, సాధువునకును, కలిగియున్నదా
శ్రేష్ఠమైనదానికిని, పూజ్యమైనదానికిని పేరు. అ స్తీతి సత్. త.
చి. కలిగినది. “భవాన్యాం తు నతీ శ్రీ స్యా న్నక్షతే” తు
” మితి శేషః.

సంస్కృతః పూజితే రాత్యభియుక్తే గ్రతః కృతే,
పురస్కృతశబ్దము పూజితునకును, శత్రువులచేత నాక్రమింపఁ
బడినది, ముందర నిలుపఁబడినవానికిని పేరు. పురః క్రియత ఇతి
కృతః. డు కృతో కరణే. ముందుగాఁ జేయఁబడినవాఁడు.

నివాతా వాశ్ర యావాతౌ శస్త్రాభేద్యంచ వర్తయత్. ౮౫
నివాతశబ్దము ఉండునట్టిస్థలమునకును, గాలిలేనిచోటునకును,
ములచేత భేదింపరానిచోటునకును పేరు. నివాయతే గమ్యతే,
వాతోఽత్యేతి చ నివాతః. వా గతిగంధనయోః. పొందఁబడు
నుకను, గాలిసూతనిదిగనుకను నివాతము.

తొన్నత ప్రవృద్ధా స్యు రుచ్ఛితాః-
ఉచ్ఛితశబ్దము పుట్టినదానికిని, పొడవైనవస్తువునకును, బహుళ
వానికిని పేరు. ఉచ్ఛిత్యుత ఇతి ఉచ్ఛితః. శ్రికో నేవాయాం.
బడునది.

ఉత్థితా స్తవమీ,

ఉద్ధిమ తోద్విద్య తోత్పన్నాః-

ఉత్థితశబ్దము వృద్ధిబొందినవానికిని, ఉద్యోగము గలవానికిని,
వానికిని పేరు. ఉత్తిష్ఠతి స్త ఉత్థితః. ప్లా గతినివృత్తే. లేచినవాఁడు.

ఆదృతౌ సాద రార్పితౌ. ౮౬

ఆదృతశబ్దము ఆదరించువానికిని, ఆదరింపఁబడినవానికిని పేరు.
యత ఇ త్యాదృతః. ఆదరించువాఁడు. ఆదరింపఁబడినవాఁడును,
వాఁడు.

--- థాం త ము లు. ---

అర్థోఽభిధేయ రై వస్తు ప్రయోజన నివృత్తిషు,

అర్థశబ్దము శబ్దమునకును వాచ్యమైనదానికిని, ధనమునకును, వస్తు
ము, ప్రయోజనమునకును, పోవుటకును పేరు. అర్థవృత్త ఇ త్యర్థః.
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

అర్థఉపయాచ్ఛాయాం. కోరఁబడునది. టీ.న. అభిధేయః=శబ్దప్రత్యయభా—శబ్దార్థా కావ్యమితి. రాః=ధనం యథా—'గర్జనమర్థానా' మితి. వస్తుప్రమాణసిద్ధం స్వరూపం యథా—'గర్భాః షోడశపదార్థా' ఇతి. ప్రయోజన ముద్దేశ్యం యథా—'గర్భాస్తండులాః' 'ధర్మార్థా పత్నీ' నివృత్తై— 'మశకార్థో' 'తన్మూర్తార్థోఽర్గళాబంధ' ఇతి.

• నిపా నాగమరేఖా స్తీర్థ మృషిజుష్టజలే గురూ.

తీర్థశబ్దము నూతియొద్దినీళ్ళతోట్టికిని, శాస్త్రమునకును, లచేత నేవింపఁబడినజలాశయమునకును, గురువునకును పేరు. నిపాన మనుటకు నిదాన మని చదివి యాదికారణ మని యర్థమిచ్చిరి. తరం త్యనేనేతి తీర్థం. త్వా ప్లవనతరణయోః. దీనిచేత తీర్థం 'తీర్థం శస్త్రాధ్వరక్షే త్రోపామోపాధ్యాయమంత్రిషు, అవతాన్తాంధః స్త్రీరజస్సుచ' ఇతి విశ్వః. 'తీర్థంసత్రిణి పాతేచ' ఇతి. అత్రమంత్రిగ్రహణం సేనాపతిపురోహితాదీనామప్యవలంబి.

• సమర్థ స్త్రీషు శ క్తిష్టే సంబద్ధార్థే హితేఽపి చ,

సమర్థశబ్దము మిక్కిలి సామర్థ్యము గలవానికిని, అన్యముగలమైనయర్థముగలదానికిని, హితమైనవానికిని పేరు. సమర్థయతే స్త్రీ. అర్థ ఉపయాచ్ఛాయాం. సమర్థించువాఁడు.

• దశమీస్థా షీణరాగ పృథ్వా.

దశమీస్థశబ్దము నష్టవీర్యనకును, పృథ్వీనకును పేరు. దశమీస్థాయాం తిష్ఠతీతి దశమీస్థః. ప్థా గతినివృత్తై. పదియవయముండువాఁడు.

• వీధీ వదవ్యపి.

వీధీశబ్దము మార్గమునకును, అపిశబ్దమువలన పక్షి విధ్యతేనయా వీధీ. సీ. విధృ యాచనే. దీనియందు యాదీ 'వీధీ పక్ష్యా వశ్యగతౌ నాట్యభేదే గృహంగణే' ఇతి శేషః.

• ఆస్థానీ యత్నయో రాస్థా-

ఆస్థాశబ్దము ఆస్థానమునకును, యత్నమునకును పేరు. స్త్రీసాస్థా మిత్యాస్థా. ప్థా గతినివృత్తై. దీనియందుండురు.

ప్రథోఽస్త్రీ సాను మానయోః,

ప్రథశబ్దము కొండనెత్తమునకును, కుంచమునకును పేరు. ప్రతి
స్త్రీనితీ ప్రథః. అ. ష్న. ష్టా గతినివృత్తే. దీనియందు ధాన్యా
ను.

--- దాంతములు. ---

అభిప్రాయవశే ఛందా-

ఛందశబ్దము అభిప్రాయమునకు, అధీనునికిని పేరు. ఛన్ద్యతః
ఛది సంవరణే. ఆహ్లాదమును జేయునది.

అబ్దా జీమూతవత్సరా.

౮౯

అబ్దశబ్దము మేఘమునకును, సంవత్సరమునకును పేరు. పా. అ
జీమూతవత్సరా. ఆహ్లాదదాతీతి, ఆహ్లాదీతి చ అబ్దః. డు దాఖ్
ఆహ్లాదా వ్యాప్తా. జలము నిచ్చునదియు, పొందినదియు అబ్దము.
అబ్దాయో రబ్ద ఇతి శేషః.

అపవాదా తు నిన్దాజ్ఞే-

అపవాదశబ్దము నిందకును, ఆజ్ఞకును పేరు. అపవదనం అపవా
ద వ్యక్తాయాం వాచి. నికృష్టముగాఁ బలుకుట.

దాయాదా సుత బాన్ధవా,

దాయాదశబ్దము కొడుకునకును, జ్ఞాతికిని పేరు. దాయం విభజనీ
ధన ముత్తీతి, ఆదత్త ఇతి వా దాయాదః. అద భక్షణే. డు దాఖ్
పాలిసామును భుజించువాఁడు గాని, పుచ్చుకొనువాఁడు గాని
వాఁడు.

పాదా రత్నవృక్షి తుర్యాంశాః-

పాదశబ్దము కిరణమునకును, కాలికిని, నాలవపాలికిని పేరు. ప
తే అనేనీతి పాదః. పద గతౌ. దీనిచేత పొందుదురు. "పాదస్సన్య
పూజ్యయో" రితి శేషః.

చంద్రాగ్న్యరాస్తమోనుదః. ౯౦

తమోనుచ్ఛబ్దము చంద్రునికిని, అగ్నికిని, సూర్యునికిని పేరు.
నుదంతీతి తమోనుదః. ద. పు. ఋద ప్రేరణే. అంధకారమును
ఘట్టువారు.

* నిర్వాదో జనవాదోఽపి-

నిర్వాదశబ్దము నిందకును, అపిశబ్దమువలన నిశ్చితమైన నకును, వాదము లేకుండుటకును పేరు. నికృష్టో వాదో నిశ్చితో వాదాభావశ్చ నిర్వాదః. వద వ్యక్తాయాం వాచి. నికృష్టమైనవాని నిశ్చితమైనవాదము, వాదములేకుండుటయు గనుక నిర్వాదము. నిర్వాదో నిశ్చితే వాదే వాదాభావే నశ్యవ్యయ" మితి శేషః.

* శాదో జమ్బూల శమ్పయోః,

శాదశబ్దము అడుసునకును లేత కనవునకును పేరు. శీయదోఽనేనేతి శాదః. శద్ధౌ శాతనే. దీనిచేత అడుగు కృశించును.

* సారావే రుదితే తాత్ర ర్యాక్రన్తో దారుణే రణే.

ఆక్రందశబ్దము ఆర్తధ్వనితోఁగూడిన రోదనమునకును, చువానికిని, భయంకరమైన యుద్ధమునకును పేరు. ఆక్రందసం, ఆక్రందే అన్తే, అస్తిన్నితి చ ఆక్రందః. క్రది ఆహ్వానే రోదనే చ. మొఱ్ఱట. వీనికొఱకు దీనియందును మొఱపెట్టబడును.

* స్యా త్ప్రసాదోఽనురోధోఽపి-

ప్రసాదశబ్దము, అనునరించుటకును, అపిశబ్దమువలన నైకమునకును, ప్రీతికిని పేరు. ప్రసీదం త్యనేన, ప్రసదనమితి చ ప్రసాదః. ద్ధౌ విశరణగత్యనసాదనేషు. దీనిచేత ప్రసన్నుతాదురు. ప్రసన్నుత గనుకను ప్రసాదము. "స్వాధ్యే ప్రసాదః కావ్యస్య ప్రాణే నైర్మల్య యో" మితి శేషః.

* సూద స్యా ద్వ్యజ్ఞనే త్రిషు,

సూదశబ్దము పప్పు మొదలై నవ్యంజనములకును, వండువా పేరు. సూదయతి త్సుదాదికమితి సూదః త్రి. షూద హింసాయాం కలి మొదలయినదానిని పో మొత్తును.

* గోష్ఠాధ్యక్షేఽపి గోవిందః-

గోవిందశబ్దము ఆవుల నేలువానికిని, అపిశబ్దమువలన ప్రీతికిని, బృహస్పతికిని పేరు. గాః విందతీతి గోవిందః. విద్ధౌ లాభే. ఆభిబౌందినవాఁడు, వాక్కులను బొందినవాఁడును గనుక గోవిందుడు.

* హస్తేఽప్యమోదవ న్నదః.

ఆమోద మద శబ్దములు హర్షమునకును, అపిశబ్దమువలన ఆ
బ్దము పరిమళమునకును, మదశబ్దము గర్వమునకును పేరు ఆ
మామోదః. మాద్యతే మదః. ముద హ్నః. మదీ హర్షగేవన
హర్షించుట గనుక ఆమోదము. ముదమును, 'మదో రేతసి
యం గర్వే హర్షేభదానయో" రితి శేషః.

ప్రధాన్యే రాజలిక్ష్మే చ వృషాజే కకుదోఽస్త్రియామ్,
కకుదశబ్దము ప్రధానమైనదానికిని, రాజదిహ్నమునకును, ఆ
మాఃపురమునకును పేరు. కు అల్పంకః శిర ఇవ తిష్ఠతీతి కకుదః.
చ శిరస్సునలె నుండునది. దశారాంతమును గలదు. టీ. స. ప్ర
వ ప్రాధాన్యం. తత్రయథా—“ఇత్వోకువంశ్యః కకుదో నృపా
కకుత్స్థ ఇత్యాహితలక్షణోఽభూ" దితి. రాజదిహ్న—‘సృపతి
దత్వాయానేసితాతపవారణ'మితి. వృషాంగే—‘కకుదేవృషస్య
హు'మితి. “స్త్రి కకుత్కకుదోఽస్త్రిరాట్పిపేన వ్రతవృషాంగ
రితి రుద్రః.

స్త్రిసంవిజ్ఞాన సంభాషా క్రియాకా రాజి నామను. F3
సంవిచ్ఛబ్దము జ్ఞానమునకును, సంకేతమునకును, వ. సంభాషణ
నకు, క్రియానిశ్చయమునకును, యుద్ధమునకును, నామధేయ
నకును పేరు. సంవేదనం, సంవిదం త్యనయా చేతి సంవిత్. ద. సీ.
నా నెఱుఁగుటయు, దీనిచేత లెన్నగానెఱుఁగుదురు గనుకను సంవితు.
విజ్ఞానే ప్రతిజ్ఞాయాం సంకేతాచార నామను, సంభాషణే తోష
క్రియాకారే చ సంగర" ఇతి ప్రతాపః.

రే రహ స్యుపనిషత్.
ఉపనిషచ్ఛబ్దము ధర్మమునకును, రహస్యమునకును పేరు. సర్వే
ఉపనిషీదం త్వస్యామితి ఉపనిషత్. ద. సీ. షడ్వి విశరణగత్యవ
షు. దీనియం దన్ని యర్థములు నుండును.

స్యా దృతో వత్సరే శరత్,

శరచ్ఛబ్దము ఋతువిశేషమునకును, సంవత్సరమునకును పేరు.
పంకమితి శరత్. ద. సీ. శ్రా హింసాయాం. పంకమునుబోము

‘స్త్రిసంవిత్' అనుచోట స్త్రీశబ్దము ఉపనిషచ్ఛరచ్ఛబ్దముల

యందు నన్వయించునుగనుక ఉపనిషచ్చరచ్చబ్రములు స్త్రీలింగములు

- పదం వ్యవసిత త్వాన స్థాన లక్ష్యాజ్ఞి వస్తువు.

పదశబ్దము ఉద్యోగమునకును, రక్షించుటకును, స్థానమునకును, చిహ్నమునకును, అడుగునకును, వస్తువునకును పేరు. పద్యనేతి పదం. పద్య గతౌ. దీనిచేత పొందుదురు.

- గోష్పదం నేవితే మానే-

గోష్పదశబ్దము గోవులున్న దేశమునకును, ఆవుగొడిడినగుంటకును పేరు. గావః పద్యం తేత్ర గోష్పదం. పద్య గోవులు దీనియందు సంచరించును.

- ప్రతిష్ఠా కృత్య మాస్పదమ్,

ఆస్పదశబ్దము స్థానమునకును, చేయఁదగినదానికిని పేరు. మంత్రతః పద్యత ఇ త్యాస్పదం. అంతట పొందఁబడునది.

- త్రిషు-

స్వాదుశబ్దము మొదలు దాంతము లన్నియుఁ ద్రిలింగములు.

- ఇష్ట మధురౌ స్వాదూ-

స్వాదుశబ్దము ఇష్టమైనదానికిని, మధురమయినదానికిని స్వదత ఇతి స్వాదు. త్రి. వ్యద ఆస్వాదనే. రుచించునది. 'స్వాదుష్టమనోజ్ఞయౌ' రిత్యజయః.

- మృదూ చాతీక్షణోమలా.

మృదుశబ్దము క్రూరముగానివానికిని, మెత్తనివానికిని పేరు. ద్యత ఇతి మృదు. త్రి. మెదపఁబడునది.

- మూ ధా ల్పాపటు నిర్భాగ్యా మద్దా స్ఫురః-

మందశబ్దము మూఢునికిని, అబ్బునికిని, నమర్థుడు గానికిని, నిర్భాగ్యునికిని పేరు. మందతే న్వపీతీతి మందః. మది న్వ నిద్రవోయినట్లు బుండువాఁడు. టీ.న. మూఢః ప్రజ్ఞాహీనః. తత్ర దాకవియశః ప్రార్థి గమిష్యామ్యపహాన్యతా' మితి రఘువంశే. ఆర్థ అగ్నికూంద్యం. అపటుర్వాప్యధితః. తత్రమందం చికిత్సతి భిషక్. ద్రే—నా స్తి మందస్య కాంక్షితమితి. 'మందో మందే మందా న్వైకకారీభద్రయౌ' రితి శేషః. శనైశ్చరగ్రహణోపి మందః.

ద్వాతు శారదా,

స్వప్రతిభా-

శారదశబ్దము నూతనమైనదానికిని, సమర్థుడుకానివానికిని పేరు. శారదా. శరత్తునందుఁబుట్టినది. 'శారదస్సప్తపద్ధేస్యా త్వరస్వ' శారదా, శారదా గజసింహుల్యాం మృదువర్షభవేత్రిష్యి'తిశేషః.

విద్య త్వప్రగల్భా విశారదా. ౯౬

విశారదశబ్దము విద్వాంసునికిని, ప్రాధునికిని పేరు. విశిష్టా శారదాశ్చ తి విశారదః. అధికమైన సరస్వతి గలవాఁడు.

ధాంతములు.

స్వమో వటశ్చ స్వగ్రోధా-

స్వగ్రోధశబ్దము బారకును, మట్టిచెట్టునకును పేరు. స్వగ్రోధా. రుహ బీజజన్తని ప్రాదుర్భావే. అడ్డముగా వ్యాపించునది.

ఉత్పేధః కాయ ఉన్నతి,

ఉత్పేధశబ్దము శరీరమునకును, పొడవునకును పేరు. ఉత్పేధతీతి. పిధు గత్యాం. మీఁదికిఁ బెరుగునది.

పర్యాహరశ్చ మార్గశ్చ వివధౌ వీవధౌ చ తౌ. ౯౭

వివిధ వీవధశబ్దములు కావడికిని, మార్గమునకును పేర్లు. పర్యాహరణగా వర్తకుఁడు దేశాంతరమునుండి తెచ్చి విక్రయస్థానమందు వస్తువని కొందఱు. వివిధోవధో వహనదుగిభి మత్రేతి వివధః. వీవదీనియందు వహనదుగిభిము గలదు గనుక వివధము, వీవధమును.

పరిధి ర్యజ్జయతరో శ్శాఖాయా ముపసూర్యకే, పరిధిశబ్దము యజ్ఞార్థమైన మేడిచెట్టు మొదలయినదానికొప్పు. పరివేషమునకును పేరు. పరితో ధీయతే పరిధిః. పు. దు ధాళ్ పోషణయోః. చుట్టును ధరింపఁబడునది.

పంధకం వ్యసనం చేతగివీ డాధిష్ఠాన మాధయః. ౯౮

అధిశబ్దము తే త్రాదులను కుదువపెట్టుటకును, ద్యూతము మొదలైనవస్తువులకును, మనఃవీడకును, ఆశ్రయించుటకును పేరు. అధి. ఇత్యాధిః. పు. దు ధాళ్ ధారణపోషణయోః. పెట్టఁబడునది.

స్వస్థమర్థన నీవాక నియమాశ్చ సమాధయః,

సమాధిశబ్దము శంకాపరిహారమునకును, అగ్గువైపధానముందుఁ గలఁజనులయొక్క ఆదరమునకును, ఇంద్రియనిగ్రహమునకును పేరు. కొందఱు నీవాకము వచనాభాషము, నియమము, అంశమునని చెప్పుదురు. సమ్యక్ గాధీయతే మునోఽత్రేతి సమాధిః. ఘ. డ. ధారణ పోషణయోః. దీనియందు మనస్సు లెన్నగా నుంచుకొని “సమాధిర్హృదయైకాగ్రేవై శైశ్వభేదప్రకారయో” యితి శేషః.

- * దోషాత్పాదేన బద్ధ స్వాస్థ్య తృప్తికృత్యాదిషు సశ్వరే. ముఖ్యానుయాయినీ శిశౌ ప్రకృత స్వాస్థ్యవర్తనే,

అనుబంధశబ్దము దోషాత్పాదనమునకును, ప్రకృతిప్రకృత్యలయందు నశించిపోవు నక్షరమునకును, ముఖ్యులైన తండ్రి మొదలవారి ననుసరించి నడుచుకొను శిశువునకును, ప్రకృతమైనదాని ర్తించుటకును పేరు. “ముఖ్యానుయాయినీ శిశౌ” అనుచోట ముండైనవాని ననుసరించువానికిని, శిశువునకును పేరని ప్రత్యేకము జెప్పుదురు. దోషాత్పాదనమున కెట్లనిన—“అనుబంధ మపస్థాన త్యాదండం నిచాతయేత్” అని స్మృతి. అనుబద్ధాతీతి, అనుబంధ అనుబంధః. బంధ బంధనే. అనువర్తించునది గనుకను, అనుబంధ గనుకను అనుబంధము.

- * విధు ర్విష్టా చస్త్రీమసి-

విధుశబ్దము విష్ణువునకును, చంద్రునకును పేరు. వ్యధశబ్దము విధుః. వ్యధ తాడనే. అనురులను అంధకారమును బోగొట్టువాడని

- * పరిచ్ఛేదే బలేఽపధిః.

అవధిశబ్దము మర్యాదకును, బలమునకును పేరు. అవధి అనేనే త్యవధిః. ఘ. దీనిచేత నిశ్చయింపఁబడును.

- * విధి ర్విధానే దైవేఽపి-

విధిశబ్దముచేయుటకును, దైవమునకును, అపిశబ్దమువలన దేవునికిని, ప్రకారమునకును, విధానాక వాక్యమునకును పేరు. విధానం, విదధాతీతి చ విధిః. ఘ. చేయుటకును, చేయువాడును “విధిః ప్రకారే కల్నే చ లిజాద్యర్థే ప్రజాపతా” యితి శేషః.

- * ప్రణిధిః ప్రార్థన చరే,

ప్రణిధిశబ్దము ప్రార్థనకును, వేగులవానికిని పేరు. ప్రణిధానం, తత ఇతి చ ప్రణిధిః. పు. డు ధాళ్ ధారణపోషణయోః. ప్రార్థిం ప్రార్థింపబడువాఁడు ను ప్రణిధి.

వృద్ధా పణ్డితేఽపి-

బుద్ధవృద్ధశబ్దములు విద్వాంసునికిని, అపిశబ్దమువలన పరుసగా వ్యక్తును ముసలివానికిని పేర్లు. బుద్ధ్యతీతి బుద్ధః. బుధ అవగమనే. వాఁడు. ౧. వర్ధత ఇతి వృద్ధః. త్రి. వృధు వృద్ధా. వృద్ధిః బొందు

స్కంధ స్సముదయేఽపిచ.

౧౦౧

స్కంధశబ్దము అధ్యాయాది సమూహమునకును, అపిశబ్దమువలన పునకును చెట్టుమొదటికిని, బాధశాస్త్రోక్తమైనరూప, వేదనా, సుఖ, సంస్కారము లనుపంచస్కంధములకును పేరు. స్కంధత ఇతి. స్కందిర్ గతిశోషణయోః. పొందబడునది. 'సమీహా హిః స్కంధ సై న్య రూపాదిపంచక' ఇతి శేషః.

నదవిశేషేఽబ్ధా సిన్ధు ర్నా సరితి స్త్రియామ్,

సింధుశబ్దము దేశవిశేషమునకును, నదవిశేషమునకును, సముద్రమునకును పేరై నపుడు పు. సామాన్యముగా నదికిని నదీవిశేషమునకును పేరై నప్పుడు సీ. స్వందత ఇతి సింధుః. స్వందూ ప్రస్తవణే. ప్రవచనది. 'సింధు ర్గజమదేఽపి స్యా' దితి శేషః.

విధా విధా ప్రకారే చ-

విధాశబ్దము చేయుటకును, ప్రకారమునకును పేరు. చకారము గణాన్నమునకును, కూలికిని పేరు. విధానం, విధీయత ఇతిచ విధా. ధాళ్ ధారణపోషణయోః. చేయుటయు, చేయబడునదియును విధ. పుంలింగ మని కొందఱు. 'విధో విధానే హస్త్యన్నే ప్రకారేఽపిచ' అని పుంలింగమం దజయుఁడు. "విధా నర్ధప్రకారేషు వేతనే విధా" అని రుద్రుఁడు.

సాధూ రమ్యేఽపి చ త్రిషు.

౧౦౨

సాధుశబ్దము ఒప్పిదమైనదానికిని, అపిశబ్దమువలన సజ్జనునికిని సాధ్వీతీతి సాధుః. త్రి. రాధసాధ సంసిద్ధా. సాధించువాఁడు.

“సాధు ర్వాఙ్మయే కే చారా సజ్జనే చాభిధేయవ” దితి విశ్వప్రకాశా

• వధూ శబ్దము స్నుషా స్త్రీ చ-

వధూశబ్దము పెండ్లామునకును, కోడలికిని, స్త్రీకూత్రిమమును, చకారమువలన స్పృశ్యమును గంధర్తవ్య విశేషమునకును ఊహ్యత ఇతి వధూః. సీ. వహ ప్రాపణే. వహింపబడునది. “వాయాం ప్రియంఙౌ చ శటీశారిబయో ర్వహూ” రితి శేషః.

• సుధా లేహౌఽమృతం స్ను-

సుధాశబ్దము పూయునట్టి సున్నమునకును, అమృతమునకును జెముడుచెట్టుకును పేరు. సుష్ణుధీయత ఇతి సుధా. డు ధాఙ్ ధావణయోః. ధేట్ పానే. లెస్సగా ధరింపబడునది, పానముచేయునది సుధ. “సుధా పయసి మూర్వాయా” మితి శేషః.

• సంధా ప్రతిజ్ఞా మర్యాదా-

సంధాశబ్దము ప్రతిజ్ఞకును మర్యాదకును పేరు. సంధీయతే ద్వయప్రాంతావనయేతి, సంధానంచ సంధా. దీనిచేత క్షేత్రద్వయములు చేర్చబడును, ప్రతిజ్ఞ నేయుటయు గనుక సంధ.

• శ్రద్ధా సంప్రత్యయః స్పృహ.

శ్రద్ధాశబ్దము భక్త్యతిశయమునకును, ఇచ్ఛకును పేరు. శ్రద్ధా అనయేతి శ్రద్ధా. డుధాఙ్ ధారణాపావణయోః. దీనిచేత విశ్వము

• మధు మద్యే వుష్పరసే తౌద్రేఽపి-

మధుశబ్దము మద్యమునకును, పూదేనకును, తేనెకును నవుడు న. అపిశబ్దమువలన చైత్రమాసమునకును, అసురునకును చెట్టుకును పేరగునవుడు. వు. మాద్యంత్యనేనేతి మధు. మదీ పాదే చేత మదింతురు. “మధు ర్నా త్రియే చైత్రే వసంతే దానవేంద్ర అస్త్రియాం మద్యభేదే స్యాత్ క్లీబం సలిలదుగ్ధయో” రితి శేషః.

• అన్ధం తమస్యపి,

అంధశబ్దము అంధకారమునకు పేరగునవుడు. న. అపిశబ్దమువలన గుడ్డివానికిఁ బేరగునవుడు త్రి. అన్ధయతీ త్యన్ధం. అన్ధ ద్భవ సంహారే. కానరాకుండఁ జేయునదియు, కానరానివాఁడును అన్ధుఁడును.

శ్రీమ-

ముందుఁ జెప్పఁబడు ధాంతము లన్నియు శ్రీలింగములు.

సమున్నద్ధౌ పణ్డితంమన్య గర్వితౌ. ౧౦౮

సమున్నద్ధశబ్దము తాను విద్వాంసుఁడు గాక విద్వాంసుఁడ నానము గలవానికిని, గర్వము గలవానికిని పేరు. సమున్నద్ధ శి సమున్నద్ధః. ఇహ బంధనే. గర్వించువాఁడు.

బ్రహ్మబంధు రథితే పే నిర్దేశే-

బ్రహ్మబంధుశబ్దము బ్రాహ్మణకర్తహీనుఁడైన బ్రాహ్మణునికిని, ముచేతఁ బేర్కొనఁబడినవానికిని పేరు. బ్రహ్మణో బ్రాహ్మణస్య బ్రహ్మబంధుః. అనుష్ఠానాదులు లేక బ్రాహ్మణునికి బంధుమా ననవాడు. (ఈలాగే శుశ్రుబంధుశబ్దమును తిరస్కారమందుఁ జేయును.)

అ థావలమ్మితే,

విమూరేఽప్యవప్తబః-

అవప్తబశబ్దము అవలంబింపఁబడినవానికిని, దగ్గఱ నున్నవాని శబ్దమువలన కట్టఁబడినవానికిని పేరు. అవప్తభ్యత ఇత్యవప్తబః. రోధనే. అవలంబింపఁబడును. “అక్రాంతే చావరుద్ధే స్యాద్ధ స్తిరస్కృత” ఇతి శేషః.

ప్రసిద్ధౌ ఖ్యాత భూషితౌ. ౧౦౯

ప్రసిద్ధశబ్దము ఖ్యాతిగలవానికిని, అలంకరింపఁబడినవానికిని పేరు. ప్రసిద్ధతీతిప్రసిద్ధః. పిధు సంరాద్ధౌ. ప్రకర్షముచేతనైనవాఁడు.

--- నాం త మ య. ---

వార్య వహ్ని చిత్రభానూ-

చిత్రభానుశబ్దము సూర్యునకును, అగ్నికిని పేరు. చిత్రాః భాన సస్య సః చిత్రభానుః. నానావిధములైన కిరణములు గలవాఁడు.

భానూ రశ్మి దివాకరౌ,

భానుశబ్దము కిరణమునకును, సూర్యునికిని పేరు. భాతీతి భా దీప్తౌ. ప్రకాశించును గనుక భానువు.

తాత్పర్యానా ధాత్మదేహా.

భూతాత్మశబ్దము బ్రహ్మకును, దేహమునకును పేరు
నాం ప్రాణినా మూత్తా, పృథివ్యాదిభూతస్వరూప ఇతి చ భూత
న. పు. ప్రాణులకు ఆత్మ గనుకను, పంచమహాభూతస్వరూపము
కను భూతాత్మ.

* మూర్ఖ నీచా పృథగ్జనా.

పృథగ్జనశబ్దము మూర్ఖునికిని, హీనజాతివానికిని పేరు
కార్మ్యో జనః పృథగ్జనః. పృథక్కరింపఁదగినజనుఁడు.

* గ్రావాణౌ శైల పాషాణౌ.

గ్రావశబ్దము పర్వతమునకును, తాతికిని పేరు. గ్రా
ఇతి గ్రావా. న. పు. గ్రహింపఁబడునది.

* పత్రిణౌ శర పక్షిణౌ,

పత్రిశబ్దము అమునకును, పక్షికిని పేరు. పత్ర
అస్య సంతీతి పత్రి. న. పు. తెక్కలు గలది.

* తరుశ్చైతా శిఖరిణౌ-

శిఖరిశబ్దము వృక్షమునకును, పర్వతమునకును పేరు.
ణ్యస్య సంతీతి శిఖరీ. న. పు. అగ్రములు గలది.

* శిఖినౌ వహ్ని బర్హిణౌ.

శిఖిశబ్దము అగ్నికిని, నెమిలికిని పేరు. శిఖా. అ
శిఖి. న. పు. జ్వాలలును, చుంచును గలిగినది.

* ప్రతియత్నా వృథౌ లి పోషగ్రహా.

ప్రతియత్నశబ్దము అభిలాషకును, చెఱపట్టుటకును పేరు.
యతనం ప్రతియత్నః. యతీ ప్రయత్నే. యత్నము చేయుట ప్ర
ము. “ప్రతియత్నః ప్రతీకారే గుణాధానే చ వస్తున” ఇతి శేషము.

* అథ సాధినౌ,

ద్వా సారథి మాయారోహణా-

సాదిశబ్దము సారథికిని, గుఱ్ఱపురౌతునకును పేరు. సీమా
దతి, సాదయతి తురగమితి చ సాదీ. న. పు. షడ్వి విశరణగ
దనేషు. కూర్చుండువాఁడును, గుఱ్ఱమును నొప్పించువాఁడును
“సాదీ స్యాత్తురగారోహే రథేభారోహయోరపి” ఇతి ప్రతాప.

వాజినోఽశ్వేషు పక్షిణః.

౧౦౮

వాజినోఽశ్వేషు గుఱ్ఱమునకును, అమ్మునకును, పక్షిణిని పేరు. వా
జినోఽశ్వేషి వాజి. న. పు. తెక్కలు గలిగినది.

అశ్వేషభిజనో జన్తభూమావపి.

అభిజనశబ్దము కులమునకును, జన్తభూమికిని, అపిశబ్దమువలన
కులాగతమైన ధ్వజములకును పేరు. అభిజాయ తేఽస్తి
భిజనః. జనీ ప్రాదుర్భావే. దీనియందుఁ బుట్టుదురు.

అథ హాయనాః,

కర్వార్చి ర్వోహిభేదా స్సుక్తిః-

హాయనశబ్దము సంవత్సరమునకు, కిరణమునకు, వ్రోహిభేదమున
చారమువలన శత్రువునకును పేరు. భావా జహీత ఇతి హాయ
న హజ్ గతౌ. అవస్థలను బొందునది.

చంద్రాగ్న్యర్కా విరోచనాః. ౧౦౯

విరోచనశబ్దము చంద్రునికి, అగ్నికి, సూర్యునికిని పేరు. విరోచ
న విరోచనః. రుచ దీప్తా. ప్రకాశించువాఁడు. 'విరోచనో బలేస్తాత'
శేషః.

కేశేఽపి వృజినః.

వృజినశబ్దము వెండుకలకు పేరైనప్పుడు త్రి. అపిశబ్దమువలన పా
లకు పేరైనప్పుడు న. క్లేశమునకు పేరైనప్పుడు పు. "వృజినం కల్కమే
కేశేవా కుంతలేత్రిషు" అని రభసుఁడు. వృజ్యత ఇతి వృజినం. వృజీ
నే విడువఁబడునది.

విశ్వకర్తార్క సురశిల్పినోః,

విశ్వకర్తశబ్దము సూర్యునికిని, దేవశిల్పికిని పేరు. విశ్వం క
స్యేతి విశ్వకర్తా. న. పు. సకలమైన క్రియలు గలవాఁడు. టి. స.
విశ్వకర్తాని యస్తాదితి విశ్వకర్తేతి సూర్యపక్షే.

ఆత్మా యతోఽథృతి ర్బుద్ధి స్సవభావో బ్రహ్మ వర్తచ.

౧౧౦

ఆత్మశబ్దము యత్నమునకు, ధైర్యమునకు, బుద్ధికి, స్వభావము
వరమాత్మకు, దేహమునకు, చకారమువలన జీవునికిని పేరు. అతతీత్యా
న. పు. అత సాతత్యగమనే. ఎడతెగకతిరుగునది. టి. స. యత్నే —

‘ఆత్మానురూపం ఫల’మితి. యత్నానురూపమిత్యర్థః. ధైర్యే—ఆత్మ
 నైవ ముహ్యతి. బుద్ధ్యా—సావత్తవేద్యోఽయమర్థః. స్వబుద్ధిశ్చ
 త్యర్థః. స్వభావస్సహజో ధర్మః. తత్ర—దుష్టత్వా క్రోధత్వా
 మాత్మని—ఆత్మైవేదం సర్వం. శరీరే - స్థూలాత్మా కృశాత్మా.
 నావాత్మానోవ్యవస్థాత ఇతి. “ఆత్మేంద్రియేఽనిలే జీవ” ఇతి శేషః.

* శక్ర ఘాతుక మత్రేభ వర్షకాబ్దా ఘనాఘనాః,

ఘనాఘనశబ్దము చేవేంద్రునికిని, చంపునట్టి స్వభావము గల
 నికిని, మదపుటేరుగునకును, వర్షించునట్టి మేఘమునకును పేరు.
 తుకనుత్రేభమన్నచోట చంపునట్టి స్వభావముగల మదపుటేరు
 కొందఱు. హంతితి ఘనాఘనః. హన హింసాగత్యోః. చంపు
 పోవునది.

* అభిమానోఽర్థాదిదర్పేఽజ్ఞానే ప్రణయహింసయోః.

అభిమానశబ్దము ధనరూపకులాదులచే నచ్చినగర్వమునకు
 మునకు, ప్రార్థనకు, హింసకును పేరు. అభిమాననం, అభిమాన
 అభిమానః. మాన పూజాయాం. మన జ్ఞానే. మీఞ్ హింసా
 గర్వించుట. జ్ఞానము, హింసయును అభిమానము.

* ఘనో మేఘే మూర్తిగుణే త్రిషు మూర్తే నిరస్తరే,

ఘనశబ్దము మేఘమునకును, కాంస్యమునకును పేరైనపుడు
 కఠినమయిన వస్తువునకు, దట్టమైనదానికిని పేరైనపుడు త్రి. హ
 ఇతి ఘనః. హన హింసాగత్యోః. కొట్టబడునది. లోహముద్గర
 కాంస్యతాలాదులకును పేరు. ‘ఘనం స్యాత్కాంస్యతాలాదా
 ముద్గరముస్తయో’ రితి శేషః.

* ఇనస్సూర్యే ప్రభా-

ఇనశబ్దము సూర్యునికిని, ప్రభువునకును పేరు. ఏతీతి ఇనః.
 గతౌ. సంచరించువాఁడు. ‘ఇన స్సూర్యే నృపే పత్యా’వితి విశ్వప్ర

* రాజా మృగాజ్ఞే శ్చత్రియే నృపే.

రాజశబ్దము చంద్రునికి, శ్చత్రియజాతివానికి, భూమి
 రాజునకును పేరు. కొందఱు ‘ప్రభా’అనునది యిక్కడికిని సంబంధి
 గనుక ప్రభువునకుం బేరని చెప్పుదురు. ‘ప్రభా భూమిపతౌ రాజాశ్చ

తా' అని రథసుండు. రాజత ఇతి రాజా. న. పు. రాజ్య దీప్తా.
గించువాడు.

వాణిన్యో న ర్తకీ దూత్యై-

వాణినీశబ్దము నృత్యమాడు స్త్రీకిని, దూతికకును పేరు. వణతి తా
నేతి వాణినీ. నీ. వణ శబ్దే. పలుకునట్టి స్వభావముగలది. పా.
విదగ్ధే వాణిన్యో. అప్పుడు మదించిన స్త్రీకి, నేర్పరియైన స్త్రీకిని
"వాణినీ వానినీ సమే" ఇతి శేషః.

ప్రవన్త్యా మపి వాహినీ,

వాహినీశబ్దము నదికిని, అపిశబ్దమువలన నేనకును, నేనావిశేష
కును పేరు. వహతి, వాహయతీతి చ వాహినీ. నీ. వహ ప్రాపణే.
హించునది, వ్రయుత్సము నేయునది వాహిని.

ప్రదిన్యో వజ్రతటితౌ.

ప్రదినీశబ్దము వజ్రాయుధమునకును, మెఱిపునకును పేరు. ప్రదోఽ
అస్తీతి ప్రదినీ. నీ. ప్రద అప్యక్తే శబ్దే. మ్రాత గలిగినది.

వన్దాయానుపి కామినీ.

౧౧౩

కామినీశబ్దము బదనికకును, అపిశబ్దమువలన విలాసినియైన స్త్రీకిని
కామోఽస్య అస్తీతి కామినీ. నీ. అభిలాష గలిగినది. "శామా
నతీ స్త్రీషు చక్రవాక్యాం చ కామినీ" ఇతి ప్రతాపః.

త్వగ్దేహయో రపి తనుః-

తనుశబ్దము తోలునకును, శరీరమునకును పేరైనపుడు నీ. అపిశబ్ద
లన అల్పమైనదానికిని, నన్నమైనదానికిని పేరైనపుడు త్రి. తన్యత
తనుః. తను విస్తారే. విస్తరింపబడునది. "తనుస్తు వాచ్యలింగస్సన్య
త్వైఽపి విరళే కృశ" ఇతి శేషః.

సూనాథో జిహ్వీకాపి చ,

సూనాశబ్దము కొండనాలికకును, అపిశబ్దమువలన వధస్థానమున
పేరు. సువతి ప్రేరయతి శ్లేష్మాదికమితి, సూయస్తే ప్రాణిన అత్రేతి చ
వా. షూ ప్రేరణే. శ్లేష్మాదులను వెల్పించునది. మేకలు మొదలైన
పులు దీనియందు తోలబడును గనుకను సూన. "సూనాపుత్రాన్యం
స్థాన గళశుంఠిక యోరపి, శూన్యేతు వాచ్యవ త్సానం క్షీణే ప్రసవపు

మృయో” రితి శేషః. వధస్థానం = భక్త్యుపాసనాం హననప్రదేశః
శుంఠికా = గళస్థానజాతో గ్రంథివిశేషః.

- * క్రతు విస్తారయో రస్త్రీ వితానం త్రిషు తుచ్ఛకే.
మన్దే-

వితానశబ్దము యజ్ఞమునకును, విస్తారమునకును పేరైనపుడు
రిత్యయైనదానికి, మందునికిని, పేరైనపుడు త్రి. వితన్యత ఇతి వితా
గతః తానః అత్రేతి వితానం. తను విస్తారే. విస్తరింపఁబడునది, విస్త
లేనిదియు గనుక వితానము. “వితానో యజ్ఞవిస్తారోల్లోచేషుక్రతుః
స్మత్తేభేదావనరయో” రితి విశ్వప్రకాశః.

- * అథ కేతనం కృత్యే కేతా వుపనిమన్త్యే,

కేతనశబ్దము చేయఁదగినపనికిని, కృత్కమునకును, బ్రాహ్మ
నిమంత్రణము చేయుటకును పేరు. కేతం త్యనేనేతి కేతనం. కిక్
దీనిచేత నెఱుఁగుదురు. టి. న. అవశ్యక ర్తవ్యే— “నివాసాంఘ్రి
కేతనై శ్చార్ధకర్తృభిః” ధ్వజే— ‘మీనకేతనః’ నిమంత్రణే— “
తనం బ్రాహ్మణం నాతిక్రామే” దితి.

- * వేద స్తత్వం తపో బ్రహ్మ బ్రహ్మ విప్రః ప్రజాపతిః.

బ్రహ్మ శబ్దము వేదమునకు, పరమాత్మకు, తపస్సునకును
పుడు న. బ్రాహ్మణునికిని, బ్రహ్మదేవునికిని పేరైనపుడు పు. బృహ
బ్రహ్మ. నాంతః. బృహబ్రహ్మ వృద్ధా. వృద్ధిః జొందునది. “బ్రహ్మ
ద్రాక్షయో ర్యోగే వుంసి స్యా దృత్విగంతర” ఇతి శేషః.

- * ఉత్సాదనేచ హింసాయాం సూచనే చాపి గంధనమ్,

గంధనశబ్దము నలుఁగుపెట్టుటకు, హింసకు, ఎఱిగించుటకును
విశబ్దమువలన ప్రకాశమునకును పేరు. ‘ఉత్సాహనే చ హింసాయై
నుపాతమునందు ఉత్సాహమునకును, హింసించుటకై కొండెముకె
కును పేరు. గంధ్యతే అనేనేతి గంధనం. గంధ అర్ధన. దీనిచేత పీడిం
డును. “హింసార్థసూచనే హింసోత్సాహనేపిచ గంధన” మితి శేషః.

- * ఆతచ్ఛానం ప్రతీవాప జవ నాప్యాయనార్థకమ్.

ఆతంచనశబ్దము ప్రతీవాపమునకును, వేగమునకును, తృప్తి
టకును పేరు. ప్రతీవాపమనఁగా కరఁగినబంగారము మొదలైనవి ద్రవ

గూర్చి పొడినేయుటకు పేరనికొందఱు. పెట్టినదానిని మఱియుటకు పేరని కొందఱు. పాలలో తోడుపెట్టుట యని కొందఱును. తుంచనం ఆతంచనం. తంచు గతే. అంతటవ్యాపించుట.

శ్లో. అం లాఞ్చన శ్చ శ్రునిష్ఠానావయవే వ్యపి,
వ్యంజనశబ్దము గుఱుతునకును, గడ్డము మీసాలకును, తిమ్మనకును, స్త్రీపురుషుల గుహ్యవయవములకును, అపిశబ్దముచేత కకాబ్దములకును పేరు. వ్యంజ్యతే అనేనేతి వ్యంజనం. అంజా వ్యక్తికాంతిగతిషు. దీనిచేత ప్రకటముగాఁ జేయఁబడును. “వ్యంజనం హంతే స్యా” ఇతి శేషః.

శ్లో. కాల్లీనం లోకవాదే యుద్ధే పశ్యహిపక్షిణామ్. ౧౧౭
కాల్లీనశబ్దము లోకాపవాదమునకు, పశు సర్ప పక్షులయొక్కమునకును పేరు. కులే భవం కాల్లీనం. కులమందుఁ బుట్టినది. టీ.స. త. పురుషో నమితముఖత్వేన కా భూమాలీన ఇవ భవతీతి కులీనః. ఇదం కాల్లీనం. “కాల్లీనం స్యా త్కులీనత్వే గుహ్యే జన్యే కుక” కాలేయక విహంగాహిపశూనాం సంగరేఽపిచ” ఇతి ప్రతాపః.

శ్లో. ఉద్యానం నిస్సరణే వనభేదే ప్రయోజనే,
ఉద్యానశబ్దము గృహదులనుండి వెడలుటకును, శృంగారపుటకును, ప్రయోజనమునకును పేరు. ఉద్గతం యానం, ఉద్యాంత్యేద ఉద్యానం. యా ప్రాపణే. పోవుట గనుకను, దీనిఁగూర్చి పోగనుకను ఉద్యానము.

అవకాశే స్థితౌ స్థానమ్-
స్థానశబ్దము తావునకును, ఉనికిపట్టునకును పేరు. తిష్ఠంత్యస్థితౌ, స్థానం. స్థా గతినివృత్తౌ. దీనియందుందురు గనుకను, ఉండుటను స్థానము. “స్థానంస్యాద్యుద్ధస్సృతార్థేసాదృశ్యేసన్నివేశన” ఇతి

శ్రీడాదావపి దేవనమ్. ౧౧౮
దేవనశబ్దము క్రీడకు, ఆదిశబ్దమువలన విజిగీషా వ్యవహార ద్యుతి మోద మద స్వప్నకాంతిగతులకును, అపిశబ్దమువలన విలాస

మునకును, జూదమునకును పేరు. న్యూతి ద్వేవనం. క్రిడించుట
నది దేవనము.

* ఉత్థానం పౌరుషే త న్నే) సంనివిష్టోద్ధమేఽపిచ,

ఉత్థానశబ్దము ఉద్యోగమునకును, నై న్యమునకును, కూ
వాఁడు లేచుటకును, అపిశబ్దమువలన ములోత్సర్గమునకును, నై
గృహనా స్తవ్వింతరమునకును పేరు. ఉద్ధతం స్థానం, ఉత్ స్థీయ
నేతిచ ఉత్థానం. ప్తా గతినివృత్తై. ఉద్యోగించుటయు, దీనిచేత
గింతురుగ నుకను ఉత్థానము. టీ. స. ఉద్ధర్వవి స్తృతదోగపాణిపురుష
ణమత్ర పౌరుషశబ్దేన వివక్షితం. యథా—సప్తోత్థాన మిదం
మా ప్తరక్షితతావృతా మితి తే మేంద్రః. నై న్యే—ఉత్థానము
రాజేతి. “ములోత్సర్గన ఉత్థానం హర్షోద్యోగ నమా ప్తి ప్తి”తి

* వ్యుత్థానం ప్రతిరోధే చ విరోధాచరణేఽపిచ.

వ్యుత్థానశబ్దము అడ్డపెట్టుటకును, ప్రతికూలము చేయు
అపిశబ్దమువలన సమాధిమానుటకును పేరు. విరుద్ధముత్థాన
వ్యుత్థానం. దీనియందు విరుద్ధమైన యుద్యోగము గలదు.

* మారణే మృతనంస్కారే గతౌ ద్రవ్యేఽర్థదాపనే,
నివర్తనోపకరణానువ్రజ్యాసు చ సాధనమ్.

సాధనశబ్దము వధించుటకును, మృతినీ సంస్కరించుటకును,
నమునకును, ధనమునకును, అపృపుచ్చుకొన్న యర్థమునిప్పించు
ను, ప్రయోజనమును సాధించుట కుపయు క్తమైన పదార్థమునకును,
టఁజొపుటకును, చకారమువలన లింగకరణమేధ)నై న్యాదులకును
సాధ్యతే అనేనేతి సాధనం. రాధసాధ సంసిద్ధా. దీనిచేత సాధింపబడు
“సాధనంకరణలింగనై న్యయో ర్తేహనేఽపిచ” ఇతి శేషః. టీ. స. మ
ణే మృతనంస్కార ఇత్యత్ర అకారప్రశ్లేషేణ ఛేదంకృత్వా అమృత
త్సనాభ్యాదేర్విషన్య నిర్విషీకరణరూపే సంస్కార ఇతికీర్తి ద్వాన్య

* నిర్యాతనం వైరశుద్ధా దానే న్యాసార్పణేఽపిచ,

నిర్యాతనశబ్దము పగ సాధించుటకును, దానమునకును, దా
బెట్టినసామును తిరుగ నిచ్చుటకును, అపిశబ్దమువలన, అపృ
ముడలై నదానికిని పేరు. నిశ్చేషేణ యాతనం నిర్యాతనం.

సము-న.] సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము.

శ్రీ. నిశ్శేషముగాఁ దీర్చుట.

సం విపది భ్రంశే దోషే కామజకోపజే. ౧౦౧

వ్యసనశబ్దము ఆపదకును, పడుటకును, కామక్రోధములవలనఁ
బ్రూతాది సప్తవ్యసనములకును పేరు. వ్యస్యతే శ్రేయోమా
వ్యవ్యతే పురుషోఽనేనేతి వ్యసనం. అను ఊహణ. దీనిచేత పురు
శ్రేయోమార్గమునుండి తొలగఁ ద్రోయఁబడును.

క్షాతీలోన్ని కింజల్కే తన్వాద్యంశేఽప్యణీయసి,
పక్ష్యశబ్దము తెప్పవెండ్రుకలకును, ఆకరుపువ్వలకును, నూలు
లయినదాని సన్నపుతునుకలకును, అపిశబ్దమువలన పక్షులతుప్పడు
పేరు. పక్ష్యత ఇతి పక్ష్య. న.న.పక్ష పరిగ్రహే.పరిగ్రహింపఁబడునది.

శిశేదే క్షణే పర్వ-

పర్వశబ్దము పున్నమమొదలయిన పర్వతిథులకును, ఉత్సవము
పేరు. మతీయును పున్నమపాడ్యమిసంధికిని, కనుపునకును, ప్ర
మునకును పేరు. పర్వతీతి పర్వ. న. న.పర్వ పూరణే. పూరించునది. టి.

శిశేదే స్థితిశేషః “చతుర్థ శ్యష్టమీచైవ పూర్ణిమాచ కుహూస్త
వర్వాణ్యేతాని రాజేంద్ర రవినంక్రాంతిరేవచే” తి. ‘దర్శప్రతిపదో
భా విషువ త్ప్రభృతావపి, పర్వ స్యా మత్సవే గ్రంథౌ ప్రస్తావే లక్ష
ర’ ఇతి ప్రతాపః.

వ ర్త నేత్రచ్ఛదేఽధ్వని.

౧౦౨

వ ర్తశబ్దము తెప్పకును, తెరువునకును పేరు. వ ర్తయతీతి, వ
నేస్తీన్నితి చ వ ర్త. వృతు వ ర్తనే. వ ర్తింపఁజేయునది. దీనియం
ర్తింతురు గనుకను వ ర్తము.

అకారగుహ్యే కాపీనమ్-

కాపీనశబ్దము చేయరానిపనికిని, గుహ్యమునకును పేరు. లక్షణ
గుహ్యచ్ఛాదకమైనవస్త్రమునకును పేరు. కూపం ప్రవేష్టుమర్హతీ
పీనం. కూపమును ప్రవేశింప నర్హమైనది. “కాపీనం చీరఖండే
దితి శేషః.

మైథునం సంగతౌ రతే,

మైథునశబ్దము సంబంధమునకును, సురతమునకును పేరు. మిథు

నన్య కర్త మైధునం. మిధునముయొక్క క్రియ.

* ప్రధానం పరమాత్మా దీః-

ప్రధానశబ్దము పరమాత్మకును, ప్రజ్ఞకును, మఱియు ప్రకృతికిని, ముఖ్యునికిని పేరు. ప్రకర్తేణ దధాతీతి ప్రధానం. దధారణపోషణయోః. ప్రకర్త ముచేత నన్నిటిని ధరించునది. “ప్రకృత్యు మంత్రీణా” రితి శేషః.

* ప్రజ్ఞానం బుద్ధి చిహ్నయోః.

ప్రజ్ఞానశబ్దము బుద్ధికిని, గుణుతునకును పేరు. ప్రకృప్తం ప్రజ్ఞాయ తే అనేనేతి చ ప్రజ్ఞానం. జ్ఞా అవబోధనే. ప్రకృప్తమైష్ట్యా దీనిచేత లెప్పుగా నెఱుంగఁబడును గనుకను ప్రజ్ఞానము.

* ప్రసూనం పుష్పఫలయోః.

ప్రసూనశబ్దము పుష్పమునకును, ఫలమునకును పేరు. ప్రసూనం యథ ఇతి ప్రసూనం ఘోషో స్త్రాణిప్రసవే. ఫలత్వనది.

* నిధనం కుల నాశయోః,

నిధనశబ్దము కులమునకును, నాశనమునకును పేరు. నియతం ననుశ్రేతి, నిర్గతం ధన ముస్తాదితి చ నిధనం. నియతముగా దీనిచేత ధనము గలదు గనుకను, దీనివలన ధనము పోవును గనుకను నిధనం ‘సామభక్తౌ తు నిధన’ మితి శేషః.

* క్రందనే రోద నాహ్వానే-

క్రందనశబ్దము ఏడ్చుటకును, పిలుచుటకును పేరు. క్రందనం క్రంది ఆహ్వానే రోదనే చ. ఏడ్చుటయు పిలుచుటయును క్రందనము.

* వర్తన్ దేహ ప్రమాణయోః.

వర్తశబ్దము దేహమునకును, కొలఁదికిని పేరు. వృవ్యతథావన. న. న. వృషు నేచనే. తడువఁబడునది.

* గృహ దేహ త్వితృభావా ధామాని-

ధామశబ్దము గృహమునకును, దేహమునకును కాంటికిని, వమునకును పేరు. దధాతి. ధీయ తే చ ధామ. న. న. దు ధాతో ధామణయోః. ధరించునదియు, ధరింపఁబడునదియును ధామము. “మ స్థానే చ జన్త” నీతి శేషః.

అథ చతుష్పదే,

నివేశే చ సంస్థానమ్-

సంస్థానశబ్దము నాలుగు తెరువులు గూడిన దిక్కునకును, సన్ని
కును, చకారమువలన ఆకృతికిని, మరణమునకును పేరు. కొం
న్నివేశ మనఁగా నవయవరచనావిశేషమునియును, కొందఱు
మందుబయ లనియును జెప్పుదురు. సమ్యక్ తిష్ఠం త్యస్తిన్నీతి
ప్రకాశినివృత్తౌ. లెస్సగా దీనియం దుందురు. "సంస్థాన మా
మృత్యా" మితి శేషః.

లక్ష్మ చిహ్న ప్రధానయోః. ౧౨౫

లక్ష్యశబ్దము చిహ్నమునకును ప్రధానమునకును పేరు. ల
అనేనేతి లక్ష. న. లక్ష దర్శనాంకనయోః. దీనిచేత గుఱుతు
గనుకను, కానఁబడునదిగనుకను లక్ష్యము.

ఆచ్ఛాదనే సంసిధాన మపవారణ మి త్యుభే,

ఆచ్ఛాదనశబ్దము వస్త్రమునకును, కప్పుటకును పేరు. ఆచ్ఛాద్య
నేతి ఆచ్ఛాదనం. ఛద అపవారణే. దీనిచేత కప్పుబడునుకను
కప్పుట గనుకను ఆచ్ఛాదనము.

ఆరాధనం సాధనే స్యా దవాప్తా తోషణేఽపిచ. ౧౨౬

ఆరాధనశబ్దము సిద్ధించుటకును, ప్రాప్తికిని, సంతోషించుటకును
ఆరాధః ఆరాధనం. రాధ సాధ సంసిద్ధౌ. ఆరాధించుట ఆరా

అధిష్ఠానం చక్ర పుర ప్రభా వాధ్యాసనే ష్యపి,

అధిష్ఠానశబ్దము బండికంటికిని, పట్టణమునకును, ప్రభావమునకు
క్రమించుటకును పేరు. అధితిష్ఠంత్యత్రేతి అధిష్ఠానం. ష్ఠా గతిని
దీనియం దుందురుగనుక అధిష్ఠానము.

రత్నం నృజాతిశ్రేష్ఠేఽపి-

రత్నశబ్దము నృజాతియం దుత్కృష్టమైన వస్తువునకును, అపి
వలన పచ్చ, కెంపు మొదలయినమణులకును పేరు. రమ న్నేఽస్తి
రత్నం. రము క్రీడాయాం. దీనియందు రమింతురు గనుక రత్నము.

వనే సలిల కాననే. ౧౨౭

వనశబ్దము నీళ్లకును, అడవికిని పేరు. వన్యత ఇతి చూచుచున్నాము. అడుగుబడునది వనము.

* తలినం విరళే స్తోకే.

తలినశబ్దము పలుచనిదానికిని, ఇంచుకంతకును పేరు. విరళగా నిర్మల మని కొందఱు. “త్రివ్యచ్ఛే తలినం లవే” అని రుక్మతలతీతి తలినం. త్రి. తల ప్రతిష్ఠాయాం. నిలుకడ గలిగియుండు.

* వాచ్యలిङ్గా న్తథోత్తరే,

టీ. స. అత్ర తథాశబ్దస్యానుర్థః. యథా పూర్వవాచ్యతానశబ్దో నాచ్యలింగః. తథా నాంతవర్గనమా పివర్యంతాః వక్ష్యమామిహ. అపివాచ్యలింగా ఇతి. తథాచ మురారినామకే—కస్య తలినాజిహ్వేతి. తలినశబ్ద మెట్లు విశేష్యలింగమో అత్యైకగుణనే జెప్పగల నమానశబ్దము మొదలు నాంతవర్గ వర్యంతము లైనవి విశేష్య లింగములు.

* సమానా స్స తస్మైకే న్యుః-

సమానశబ్దము నజ్ఞనునికిని, సదృశమైనదానికిని, ఒకతనకును పేరు. సమామానేన వర్తత ఇతి సమానః. మాన పూర్వమాజ్ మానే. పూజతోడను, కొలఁదితోడనుఁ గూడినది.

* పిశునౌ ఖల నూచకౌ.

పిశునశబ్దము దుర్జనునికిని, కొండెగానికిని పేరు. పిశ్యతీతి నః. శో తనూకరణే. వీడించువాఁడు.

* హీన న్యూనా వూన గర్హ్యా-

హీనన్యూనశబ్దములు తక్కువయినదానికిని, నిందింపఁబడినదానికిని పేర్లు. హీయత ఇతి హీనః. ఓ హాక్ త్యాగే. విడువఁబడువాఁడని రాం ఊనయతీతి న్యూనః. ఊన పరిహాణే. మిక్కిలి తక్కువైనవాఁడు.

* వేగి శూరా తరస్వినా,

తరస్వీశబ్దము వేగముగలవానికిని, బలవంతునికిని పేరు. జనో బలం చాస్యాస్తీతి తరస్వీ. న. త్రి. వేగమును బలమును గలవాఁడు.

* అభివన్నోఽపరాధోఽరిగ్రస్త వ్యాపద్గతావపి.

అభివన్నశబ్దము అపరాధముఁ జేసినవానికిని, శత్రువుచేత

జీవనవానికిని, ఆపదఁ బొందినవానికిని పేరు. అభివద్యత ఇత్యభివ
ద్యో గతౌ. అపరాధము మొదలయినదానిని బొందినవాఁడు.

— పాంథ ములు. —

గోపా భూషణే బద్ధే తూణీరే సంహతావపి,

కలావశబ్దము భూషణమునకును, నెమలిపురికిని, అమ్మలపొది
మూహమునకును పేరు. కలాః ఆప్నోతీతి కలాపః. ఆప్నో వ్యా
కలః బొందునది.

పిచ్చదే పరీవాపః పర్యుప్తా సలిలస్థితౌ.

౧౩౦

పరీవాపశబ్దము గుడారముమొదలైనదానికిని, అంతట విత్తులు
బుట్టకును, నీళ్లు నిలుచుటకును పేరు. కొందఱు పరిచ్ఛద మనఁగా
ర మనియును, సలిలస్థితి యనఁగా నీళ్లుండుస్థలమనియుఁ జెప్పుదురు.
పః పర్యుప్తా; అన్న చోట 'పర్యాప్తా' అని పఠించి తృప్తికిని పేరని
ట, పరివపణం పరీవాపః. టువప్ బీజసంతానే. అంతట విత్తులు చ
పరీవాపము. ఉపసర్గవశమున కడమయర్థములు నూహింపఁదగినవి.
గోధు గ్గోష్ఠపతీ గోపా-

గోవశబ్దము గొల్లవానికి, ఆవుల కధిపతియైనవానికిని పేరు. గాః
గోపః. పా రక్షణే. ఆవులను రక్షించువాఁడు. "గోపా గ్రామాఘ
నికృతయోర్వల్లవే నృపే, గోపయోషాశారిబయో గ్గోపీ గోపా తు
తి ప్రతాపః.

హర విష్ణూ వృషాకపి,

వృషాకపిశబ్దము శివునకును, విష్ణువునకును పేరు. ప. అగ్నికి,
నికిని పేరు. వృషేణ ధర్మేణ అకంతి యాంతీతి వృషాకాః ధర్మ
తాపాతీతి వృషాకపిః. ఘ. అక కుటిలాయాం గతౌ. పా రక్షణే.
ముచేత చరించువారు వృషాకులు. వారిని రక్షించువాఁడు.

బాష్ప మూ ష్టాశు)-

బాష్పశబ్దము ఆవిరికిని, కన్నీళ్ల కును పేరు. వాయుతి=శోషయతి,
=ప్రవతి చ బాష్పః. ఓవై శోషణే. పా గతిగంధనయోః. వబయో
శోషింపఁ జేయునదియు, జాలునదియును బాష్పము.

కశిపు స్వస్మ మాచ్యూదనం ద్వయమ్. ౧౩౧

కళిపుశబ్దము అన్నము, నస్త్రము ఈరెంటికిని ఏకోక్త్య ప్రత్యేకముగాఁ గాని పేరు. “ఏకోక్త్యాకళిపూ భక్త్యాచ్ఛాదనే క్కృతే” అని రభనుఁడు. కశ్యత ఇతి కళిపుః. ప్న. కశ గతి శాసన పాండరబడునది కళిపువు.

* తల్పం శ య్యాట్ట దారేషు-

తల్పశబ్దము పానుపునకును, అట్లల్లకును, భార్యకును లంఠ్యత్రేతి తల్పం. తల ప్రతిష్ఠాయాం. దీనియం దుందురు. తల్ప రూపభేదమున నపుంసకము. “యయు న్సుషుస్సవ స్తల్పా భీమ నకర్తభిః” అను భట్టిప్రయోగమువలనఁ బుంలింగమును గలదు.

* స్తమ్బేఽపి విటపోఽస్త్రయామ్,

విటపశబ్దము కనవుగంటకును, ఆపిశబ్దమువలన చిగురునకు మ్మకును పేరు. వటతి వేష్టత ఇతి విటపః. వట వేష్టనే చుట్టకొన నది. “పుక్షస్కంధోర్ధ్వశాఖాయాం తృణగుత్సే ద్రువిస్త్రౌ, విటముఖ్యే చ విటపః పుంసపుంసక” ఇతివ్రతాపః.

* ప్రాప్తరూప సురూ పాభిరూపా బుధ మనోజ్ఞయోః,
భేద్యలిక్టా అమీ-

ప్రాప్తరూప సురూ పాభిరూపశబ్దములు మూఁడును ముఖ్యముగాఁ గని పేరు. ప్రాప్తం రూపం యస్య ప్రాప్తరూపః, సురూపం యస్య సురూపః, అభిమతం రూపం యస్య అభిరూపః. రూపముగలవాఁడు ప్రాప్తరూపుఁడు, సురూపుఁడు, అభిరూపుఁడు. ఈ 3 శబ్దములును విశేష్యనిఘ్నములు.

* కూర్తి వీణాభేదశ్చ కచ్చపీ,

కచ్చపీశబ్దము ఆఁడుతాబేటికిని, సరస్వతీవీణకును పేరు. పాతీతి కచ్చపీ. సీ. పా రక్షణే. జలప్రాయభూమిని బాలించునది.

—> ఛాంతములు. <—

* రవర్ణే పుంసి రేఫ స్సాన్య త్కుత్సితే వాచ్యలిజ్జకః.

రేఫశబ్దము రవర్ణమందు వర్తించునప్పుడు పు. కుశ్చివ వర్తించునపుడు త్రి. రిఫ్యతే రిఫతివా రేఫః. రిఫ హింసాయాం. సింహబడునది, హింసించునది. (అధికపాఠము)

బాంతులు.

ప్రభావసత్వేఽశ్వే గర్భరోదివ్యగాయనే,

గంధర్వశబ్దము అంతరపిశాచమునకును, గుట్టమునకును, దేవ
ముః బాడునట్టి విశ్వావసువు మొదలయినవారికిని పేరు. గంధ
గంధర్వః. అర్వపర్వగతౌ. గంధమునుబొందును గనుక గంధ
గంధర్వః అనును.

మృత్నా వలయే శబ్దే-

శంఖశబ్దము కడియమునకును, శంఖమునకును పేరు. కామ్య
శంఖః. పు. కము కాంతౌ. కాంక్షింపఁబడునది.

ద్వీజహవ్వా సర్ప సూచకా. ౧౩౪

ద్వీజహవ్వాశబ్దము సర్పమునకును, కొండెగానికిని పేరు. ద్వీజ
అన్యేతి ద్వీజహవ్వాః. రెండునాలుకలు గలిగిన(వాడు)ది.

గర్వోఽన్యలిక్లః ప్రా గాహ పుంబహు త్వేఽపి పూర్వజాః,

పూర్వశబ్దము పూర్వదిక్కున నుండువస్తువునకు పేరైనపుడు
పులింగము. 'పూర్వోగ్రామః', 'పూర్వంధనం', 'పూర్వా నదీ'
పూర్వలై న పితృపితామహాదులకు పేరైనపుడు పులింగబహువచ
కు వర్తించును. 'పూర్వేవదంతి', 'పూర్వైః కృతం' అని. పూ
పూర్వః. పర్వ పుర్వ పూరణే. పూరించునది. గంధర్వాదిశబ్దము
యోరభేదః' అను న్యాయముచేత నీబాంతుమందుఁ జెప్పఁబడినవి.

భాంతులు.

కంభా ఘటేభమూర్ధాంశౌ-

కుంభశబ్దము కడవకును ఏనుఁగుకుంభస్థలమునకును పేరు. కుంభ
ంభః. కుభి ఆచ్ఛాదనే. కప్పియుండునది. "కుంభస్నాన్య త్కుంభ
పుత్రే" వారాంగనాపతౌ, రాశిభేదే మానభేదే గుగ్గులుత్రివృత్
ంభీతు పాటలా వారివర్ణి పితరకట్టలే" ఇతి శేషః.

డిమ్భాతు శిశు బాలికౌ. ౧౩౫

డింభశబ్దము శిశువునకును, మూర్ఖునికిని పేరు. డయతే డింభః.
హయసా గతౌ. ఎగురువాడు.

స్తమ్భా స్థూణా జడీభావౌ.

స్తంభశబ్దము కంబమునకును, మ్రానుపడియుండుటకు
స్తంభాతి గృహం చేష్టితం చేతి స్తంభః. స్తంభ రోధనే. గృహ
వ్యాపారమును నడ్డగించునది.

* శంభూ బ్రహ్మ త్రిలోచనా,
శంభుశబ్దము బ్రహ్మకును, శివునికిని పేరు. శం సుఖం
స్తాదితి శంభుః. భూ సత్త్వాయాం. ఇతనివలన సుఖము గలుగును.
విష్ణావసి శంభుశబ్ద ఇతి చంద్రః.

* కుక్షి భూ) గార్భకా గర్భాః-

గర్భశబ్దము కడుపునకు, కడుపులోనిశిశువునకును, పేరు.
గిరతీతి గర్భః. గ్రా నిగరణే. మ్రింగునది. “అంతర్భూతే
సాన్య త్సంధౌ పవనసంకట” ఇతి శేషః.

* విస్త్రమ్భః ప్రణయేఽపిచ.

విస్త్రంభశబ్దము పరిచయమునకును, అపిశబ్దమువలన
విశ్వానమునకును పేరు. విస్త్రంభంత్యనేన, విస్త్రంభనం చ
స్తంభ విశ్వానే. దీనిచేత విశ్వసింతురు. విశ్వసించుటయు విస్త్రం
‘విస్త్రంభః కేళికలహే విశ్వానేఽపిచ హింసనే’ ఇతి శేషః.

* స్యా ధేర్యాం దుష్టుభిః పుంసి స్యా దక్షే దుష్టుభిః స్త్రీయా
దుండుభిశబ్దము భేరికి పేరైనపుడు పు. పాచికలయః
త్రిగకు పేరైనపుడు స్త్రీ. ‘దై త్యేనాదుండుభిరేర్యాం త్ర్యక్షే
కద్వయే’ అని రభసుండు చెప్పినాడు గనుక పాచికలకే పేరైన
‘దుండు’ ఇతి భాష తే దుండుభిః. భాష వ్యక్తాయాం వాచి.
అని పలుకునది. టీ. స. అక్షే యథా— “దుండుభ్యా కిల
పతితయా యత్ ద్రావదీహరితా” ఇతి.

* స్యా న్నహరజనే క్లిబం కుసుమ్భం కరకే పుమా.

కుసుంభశబ్దము కుసుమపువ్వునకు పేరైనపుడు న. కమ
నకు పేరైనపుడు పు. కుస్యతీతి కుసుంభః. కుస్లేషణే. కూడియు

* క్షత్రియేఽపిచ నాభి రా-

నాభిశబ్దము క్షత్రియునికిని, అపిశబ్దమువలన విజిగ్షుః
జనకును పేరైనపుడు పు. ప్రాణ్యంగమునకు పేరైనపుడు పు.

మికిని, ప్రధానమునకును, కస్తూరికిని పేరైనపుడు. నీ. సహ్య
భాగి. ఇహ బంధనే. కట్టబడునది. “ముఖ్యరాత్ క్షత్రియో
పుంసి ప్రాణ్యంగకే ద్వయోః, చక్రమధ్యే ప్రధానే చ స్త్రియాం
కమదే” ఇతి రథసః.

సురభి ర్గవి చ స్త్రియామ్,

సురభిశబ్దము అపునకు వేరగునపుడు నీ. చకారమువలన వసం
పునకు పేరైనపుడు పు. మంచి పరిమళము గలిగినదానికిని, మ
మైనదానికిని పేరైనపుడు త్రి. కామధేయపునకు పేరైనపుడు
పు రథత ఇతి సురభిః. రథ రాధస్యే. మిక్కిలి వేగిరపడునది. “సు
బాతిఫలే వసంతే చంపకద్రుమే, నల్లకాయం స్త్రీ మాశ్వుభేదే
కమ విశేష్యవ” దితి శేషః.

భా సంసది సభ్యచ-

సభాశబ్దము అస్థానమునకును, సజ్జనునికిని, చకారమువలన, స
మునకును, శాలకును, ద్యూతమునకును పేరు. సహ భాంశ్య
తి సభా. భా దీప్తా. దీనియందుఁ గూడి ప్రకాశింతురు. లక్షణచేత
దుందువానికిని పేరు. “సభా దురోదరేఽపిస్యాత్ సమూహే
తే త్రిప్వి”తి శేషః.

త్రి వ్యభ్యక్షేఽపి వల్లభః.

౧౩౮

వల్లభశబ్దము అభ్యక్షునికిని, అపిశబ్దమువలన ప్రియమైనదానికిని
వల్లతీవల్లభః త్రి. వల్లప్రీతౌ. సా త్రోఽయం ధాతుః. ప్రియము
యనది. “వల్లభ స్తు ప్రధానాశ్వ” ఇతి శేషః.

— మాం త ము లు. —

ప గ్రహా రశ్మీ-

రశ్మిశబ్దము కిరణమునకును, పగ్గమునకును పేరు. అశ్నుత ఇతి
పు. అశూ వ్యాప్తం వ్యాపించునది.

కపి భేకా ప్లవంగమా,

ప్లవంగమశబ్దము కోతికిని, కప్పకును పేరు. ప్లవేన గచ్ఛతీతి
మ. గమ్ గతౌ. దాఁలులచేతఁ బోవునది.

వా మనోభవౌ కామా.

కానుశబ్దము ఇచ్చుకును, మన్నఘనికిని పేరు. విక్రీ
నర్థమున న. కామయతే కామనా చ కామః. కము కాంతే.
జేయువాఁడు కామించుటయు, కామము. “కామః కామ్యే క్రి
తః, రేహో నికామయోః క్లీబ” మితి శేషః.

•

శౌ ర్యోద్యోగౌ పరాక్రమౌ.

పరాక్రమశబ్దము సామర్థ్యమునకును, ఉద్యోగమునకును
పరాక్రమ్యతే అనేనేతి పరాక్రమః. క్రము పాదవిజ్ఞేపే. దీ
లి పరాక్రమింపఁబడును.

• ధర్మః పుణ్య యును న్యాయ స్వభా వాచార సోమసా,

ధర్మశబ్దము పుణ్యమునకును, యమునికిని, నీతికిని, స్వ
నకును, ఆచారమునకును, సోమయాజికిని పేరు. సోమపాశబ్దము
మునకును పేరని కొందఱు. ధగతీతి ధర్మః. ధృళ్ ధారణే. ధ
“ధర్మః పుణ్యే యమే నాయే స్వభావాచారయోః క్రతౌ,
యా మహింసాయాం కార్తుకే చ నిగవ్యత” ఇతి విశ్వప్రకాశ.

• ఉపాయపూర్వ ఆరమ్భ ఉపధాచా పుష్పక్రమః.

ఉపక్రమశబ్దము ఉపాయము నెఱిగి ప్రారంభించుటకును,
త్యాదులఁ బరీక్షించుటకును, అపిశబ్దమువలన నిదిమొద ల
కును పేరు. ఎట్లనిన—‘నందోవక్రమణం ద్రోణం’ అని. ఉ
ముపక్రమః. క్రము పాదవిజ్ఞేపే. ఉపక్రమించుట యుపక్రమము
క్రమస్తు ప్రారంభే చికిత్సాయాం చ విక్రమ” ఇతి శేషః.

• వణిక్పథః పురం వేదో నిగమో-

నిగమశబ్దము అంగడివీధికిని, పట్టణమునకును, వేదము
పేరు. నియతం గమ్యత ఇతి నిగమః. గమ్ గతౌ. నియతముగా
దఁబడునది.

•

నాగరో వణిక్,

నై గమా ద్యా-

నై గమశబ్దము పట్టణముం దున్న నానికిని, వర్తకునికిని,
ముగాఁగాని, ఏకముగాఁగాని పేరు. నిగమే భవో నై గమః. వ
దును, అంగడియందును నుండువాఁడు నై గముఁడు.

బలే రామో నీల చారు సితే త్రిషు.

౧౦౧

రామశబ్దము బలభద్రునికి పేరైనపుడు పు. నల్లనిదానికిని, అం
దానికిని, తెల్లనిదానికిని పేరైనపుడు త్రి. రమయతీతి రామః. ర
మామాం. రమింపఁజేయువాఁడు(నది).

బ్రాదిపూర్వో బృన్దేఽపి గ్రామః-

గ్రామశబ్దము 'శబ్దము, అనుశబ్దము' మొదలయినశబ్దములు పూ
ర్వదుఃఖలదైనప్పుడు సమూహమునకు పేరు. ఎట్లనిన—'శబ్దగ్రా
మగ్రామః' అని వకునగా ఈరెంటికిని 'శబ్దములసమూహము', 'గు
లసమూహము' అని యర్థము. అపిశబ్దమువలన ఊరికిని, స్వరస
హమునకును పేరు. గ్రన్యతెత్తి గ్రామః. గ్రసు అననే, అనుభవిం
చునది.

క్రాంతౌ చ విక్రమః,

విక్రమశబ్దము ఆక్రమణమునకును, చకారమువలన పరాక్రమ
మునకును పేరు. విక్రమణం విక్రమః. క్రముచాదవిత్తేపే. విక్రమించుట.
స్తోమః స్తోత్రేఽధ్వరే బృన్దే-

స్తోమశబ్దము స్తోత్రమునకును యాగమునకును గుంపునకును
స్తూయత ఇతి స్తోమః. ఘృతోస్తుతౌ. పొగడఁబడునది.

జిహ్వాస్తు కుటిలేఽలనే.

౧౦౨

జిహ్వాశబ్దము వంకరయైనదానికిని, మందమైనదానికిని పేరు. జ
తి జిహ్వా. ఓ హాక్ త్యాగే. విడువఁబడునది.

గుల్మారుక్ స్తమ్బ సేనాశ్చ-

గుల్మశబ్దము వ్యాధిభేదమునకును, పొదకును, సేనాభేదమున
చకారమువలన, ఉక్కశము మొదలయినదానికిని పేరు.

జామి స్సవస్మ కులస్త్రియోః.

జామిశబ్దము తోడఁబుట్టినయామెకును, కులస్త్రీకిని పేరు. జమ
దామి. నీ. జము అదనే సామ్మఁ దినునది. పా. యామి. 'ప్రహ
యమే యామో యామిస్సవస్మకులస్త్రీయోః' అని యకారాదు
లందు రభసుఁడు. 'జిహ్వాస్తు కుటిలే మందే జామి స్సవస్మ కుల
యోః' అని జకారాదులయం దజయుఁడు. 'సావ్యమ్యవ్యయ

మూలస్య' ఇతి శేషః.

* క్షీతి త్కాన్త్యైః క్షమా యుక్తే క్షమం శక్తే హితే త్రిషు.

క్షమాశబ్దము భూమికిని, ఓర్పునకును పేరగునపుడు నీ మునకు పేరగునపుడు ముకారాంతమైన యవ్యయ మని కొందఱు భ్రునికిని, హితునికిని పేరగునపుడు త్రి. క్షమతే, త్కాంతిశ్చ క్షమూమ్ నమానే. ఓర్పునది, ఓర్పుచాడు, ఓర్పుట.

* త్రిషు శ్యామా హరి త్కృష్ణా శ్యామా స్యా చ్చారిబానిశా,

శ్యామశబ్దము పచ్చనిదానికిని, నల్లనిదానికిని పేరగునపుడు సుగంధపాలకును, రాత్రికిని పేరగునపుడు నీ. శ్యామత ఇతి శ్యామా చ. శైవ్యజ్ గతౌ. వ్యాపించునది. 'శ్యామః ప్రయాగ్రోధే ఘనే వృద్ధే చ దారకే, అప్రసూతాంగనాయాం స్త్రీ తక్కుమలతౌషధౌ, కృష్ణాప్రియంగ్వో ధ్నుంద్రాయాం నీలీ త్రిపుతరౌ శ్యామం మరీచే లవణ' ఇతి శేషః.

* లలామం పుచ్ఛ పుష్కాశ్వభూషా ప్రాధాన్య కేతుషు.

లలామశబ్దము తోకకును, తిలకమునకును, అశ్వభూషాకును, ప్రాధాన్యమునకును, పెక్కిమునునకును పేరు. అశ్వభూషానుచోట గుట్టమునకును, భూషణమునకును ప్రత్యేకముగా పేరగునపుడు లలామశబ్దము నకారాంతము గల దనియును కొందఱు. 'లలామం లలామం చ భూషావాలధివాజిషు, చిహ్నప్రభావపుండ్రేషు ప్రభావజ్యోగయో' రిత్యజయః. 'లలామోఽస్త్రీలలామూషి ప్రభావే చాధ్వజే, శ్రేష్ఠే భూషాపుచ్ఛశృంగపుండ్ర చిహ్నహయేష్వపి'తి యప్రకాశః. లలతీతి లలామం. లల విలానే. ఒప్పునది.

* సూక్ష్మ మధ్యాత్మమపి-

సూక్ష్మశబ్దము పరమాత్మకును, అపిశబ్దమువలన స్వల్పమనెడిది పేరు. సూచ్యత ఇతి సూక్ష్మం త్రి. సూదింపఁబడునది.

* ఆదా ప్రధానే ప్రథమః త్రిషు,

ప్రథమశబ్దము మొదటిదానికిని, శ్రేష్ఠమైనదానికిని పేరు. ఇతి ప్రథమం. ప్రథప్రఖ్యానే. ప్రసిద్ధమైనది. ఇది మొదలు మాంసప్తివర్యంతము గలశబ్దములు మూడులింగములయందు వర్తించును.

వామా వల్లు ప్రతిపా ద్వా-

వామశబ్దము మనోహరమైనదానికిని, ప్రతికూలమైనదానికిని వాయతే వమ్యత ఇతిచ వామః. వా గతిగంధనయోః. టు వము. పొందఁబడునది. విడువఁబడునదియును గనుక, వామము. వుంసి మారే క్లిబం ద్రవిణే స్త్రీ తు యోషితి, వామీ సృగా రానభీ కరభీషుచే"తి శేషః.

అధమా న్యూన కుత్సితౌ. ౧౮౫

అధమశబ్దము తక్కువైనదానికిని, నిందింపఁబడినదానికిని పేరు. ధవః అధమః. క్రిందుపడియుండునది.

శీర్ణం చ పరిభుక్తం చ యాతయామ మిదం ద్వయమ్,

యాతయామశబ్దము చివికినదానికిని, భోగింపఁబడినదానికిని పేరు.

తా. యామాః కలాంశా అస్య యాతయామం. సారాంశములేనిది.

స. ప్రహరవాచినా యామశబ్దేన కాలమాత్రం లక్ష్యతే, యతో మః కాలోఽస్యేతి యాతయామం.

—యాం త ము లు. —

తురంగ గరుడౌ తార్క్ష్యా-

తార్క్ష్యశబ్దము గుట్టమునకును, గరుడునికిని పేరు. తృక్ష స్యాప వుమా తార్క్ష్యః. తృక్ష ప్రజాపతిసంతతి తార్క్ష్యము. టీ. న. షే తార్క్ష్యసాదృశ్యా దశోఽపి తార్క్ష్యః. "తార్క్ష్యేనూరా వశ్వ రథేన తు రసాంజన" ఇతిశేషః.

నిల యావచయా యయా. ౧౮౬

క్షయశబ్దము ఇంటికిని, నాశమునకును పేరు. క్షయం త్యస్తికా నం చేతి క్షయః. క్షి నివాసగత్యోః. క్షి క్షయే. దీనియందునివసించుకను, నశించుటగనుకను క్షయము. "క్షయో గతౌ చ హింసా" మితి శేషః.

శ్వశుర్యా జేవర స్యాతా-

శ్వశుర్యశబ్దము మగనితోడఁబుట్టినవానికిని ఆలితోడఁబుట్టినవానికిని పేరు. శ్వశుర స్యావత్యం శ్వశుర్యః. మామకొడుకు.

భౌత్యవ్యా భౌత్యజ ద్విషా.

భౌత్యవ్యశబ్దము తోడబుట్టినవానికొడుకునకును, శత్రువును పేరు. భౌతు రపత్యం భౌత్యవ్యః. తోడబుట్టినవానికొడుకునకును పుట్టుడు. వీనికి ధననిమిత్తమైన వైరము గలుగును గనుక తత్సత్యశత్రువునందును పర్షించును. టీ. స. వ్యక్త సపత్న ఇతిసూత్రే భౌత్యవ్యై ప్రకృతిప్రత్యయసముదాయానపేక్షయా శ్రావ్యవ్యక్త ప్రత్యయే భౌత్యవ్యశబ్దో నిష్పన్నః. అత్రకశ్చిదాహ-
పుత్రః కదాచి ద్దాయహారత్వేన పితృవ్య మభిభవతి. ఏవమభిభవ-
సాధర్మ్యాత్ శత్రురపి భౌత్యవ్య ఇ త్యుచ్యత ఇతి. త దను-
ముఖ్యలాక్షణికయోః స్వరవైలక్షణ్యానువపత్తేః. త్వాసిద్ధే-
త్రారంభవై యథ్యా చేతి.

* పర్జన్య రసద బ్దేనో-

పర్జన్యశబ్దము ఉఱుముచున్న మేఘమునకును, దేవ-
పేరు. పర్జతీతి పర్జన్యః. పృథు సేచనే. వర్షించును గనుక పర్జన్య-

* స్యా దర్యః స్వామి వై శ్యయో.

అర్యశబ్దము ప్రభువునకును, వైశ్యునికిని పేరు. అరణ్యః
ము గతౌ. పొందఁదగినవాడు.

* తివ్యః పుష్యే కలియుగే-

తివ్యశబ్దము పుష్యనక్షత్రమునకును, కలియుగమునకును
త్యేవ తే తివ్యః. తివ దీప్తా. ప్రకాశించునది. “తివ్యా త్వామ-
యా” మితి శేషః.

* పర్యాయోఽవసరే క్రమే,

పర్యాయశబ్దము అవసరమునకును, వరునకును పేరు. ప-
నం పర్యాయః, ఇణ్ గతౌ. క్రమముదప్పుకవచ్చుట గనుక పర్యాయ-
“నిర్వాణే చ ప్రకారే చ పర్యాయ” ఇతి శేషః.

* ప్రత్యయోఽధీన శపథ జ్ఞాన విశ్వాస హేతుషు.
రథే శబ్దే-

ప్రత్యయశబ్దము అధీనమునకు, శపథమునకును, జ్ఞానమునకు
విశ్వాసమునకును, హేతువునకును, అవకాశమునకును, కృత్తద్ధిక-
దలై నశబ్దములకును పేరు. అధీనునికి—‘రాజప్రత్యయాః ప్రజా’

—‘గూఢద్రవ్యాభిశంకాయాం ప్రత్యయ స్తత్ర కీర్తితః’ అని జ్ఞానమునకు—‘ప్రత్యక్షః ప్రత్యయః’ అని. విశ్వాసమునకు—‘ప్రత్యయం గచ్ఛేత్’ ‘మూఢః పరప్రత్యయనేయబుద్ధిః’ అని నుడు. హేతువునకు ‘అపేక్ష తే ప్రత్యయ ముత్తమం త్వాం బీ’ సాగుదయూ డి వాంఛః? అని కాళిదాసుడు. అవకాశమున ప్రత్యయ మూసాద్య ప్రహరేత్’ అని. ప్రత్యేతి ప్రతీయతే తేచ, ప్రత్యయనం చ, ప్రత్యయః. ఇన్ గతౌ. ఎఱుగువాఁ దిచేత నెఱుగఁబడును, ఎఱుగుటయు ప్రత్యయము. “ప్రత్యయః గాచారే వ్రథనే” ఇతి శేషః.

అ థానుశయో దీర్ఘ ద్వే షానుతాపయోః,

అనుశయశబ్దము దీర్ఘ ద్వేషమునకును, పశ్చాత్తాపమునకును అనుశేత ఇ త్యనుశయః. అనున్యూతమై వచ్చినది, అనుతపించు అనుశయము.

స్థూలోచ్ఛయ స్త వ్విసాకల్యే గజానాం మధ్యమే గతే. ౧౮౯
 స్థూలోచ్ఛయశబ్దము సంపూర్ణము గాకుండుటను, మిక్కిలి మును మందమునుగాని యేనుఁగులయొక్క గమనమునకును పేరు. ప్రధానభాగస్య ఉచ్ఛయ స్సంగ్రహోఽస్యేతి స్థూలోచ్ఛయః. సభాగముయొక్క సంగ్రహము గలిగినది. “స్థూలోచ్ఛయో గం త మత” ఇతి శేషః.

మయా శ్శప థాచార కాల సిద్ధాంత సంవిదః,
 నమయశబ్దము శపథమునకును, ఆచారమునకును, కాలమునకు ధ్వాంతమునకును, జ్ఞానమునకును పేరు. ఇంకను సంకేతమునకు, మునకు, నియమమునకును పేరు. సమ్యక్ ఈయతే అనేనేతి స. ఇన్ గతౌ. దీనిచేత నెఱుగఁబడును గనుక నమయము. “సంకే తయః ప్రోక్తో నియమేఽవసరేఽపిచ” ఇతి శేషః.

స్వసనా న్యశుభం దైవం వివది త్యనయా శ్రుయః. ౧౯౦
 అనయశబ్దము ద్యూతము మొదలై నవ్యసనములకును, పూర్వ జేసినయశుభకర్తృమునకును, ఆపదకును పేరు. న విద్యతే న శ్రుతి. అయో న భవతితి చ అనయః. నీతి లేనిది శుభావహవిధి

గానిదియు అనయము.

* అత్యయోఽతిక్రమే కృచ్ఛే దోషే దృఢేఽపి-

అత్యయశబ్దము ఉల్లంఘించుటకును, దుఃఖమునకును మునకును, దండించుటకును, అపిశబ్దమువలన నాశమునకును అత్యయనం, అయ సుతిక్రాంతశ్చ అత్యయః. ఇన్ గతే. అచుటయు, శుభానవావిధి సతిక్రమించినదియు అత్యయము. “వినిత్యయః ప్రోక్త” ఇతి శేషః.

*

అథాపది,

యుద్ధాయత్యో సంపరాయః-

సంపరాయశబ్దము ఆపదకును, యుద్ధమునకును, భయమునకును పేరు. సమంతా త్పరాయం త్యత్రేతి సంపరాయః. తే. అంతట దీనియందు మృతు లాదురు. “సంపరాయః స్త్రీధృద్ధే విపదుత్తరకాలయో” రి త్యజయః. పా. సాంపరాయః.

*

పూజ్యస్తు శ్వశురేఽపిచ.

పూజ్యశబ్దము మామకును, అపిశబ్దమువలన పూజార్థు పెద్దలకును పేరు. పూజ్యత్వము గలిగినను, “సర్వస్యేషానస్య గ్రహీతా గురు రుచ్యతే, కన్యాయాశ్చైవ విప్రప్రదాతా గురురుచ్యతే” అను స్మృతివలన విశేషముగా పూజ్యుడు గనుక ప్రత్యేకముగాఁ జెప్పినాఁడు. పూజనీయః పూజ్యః పూజాయాం. పూజింపఁదగినవాఁడు.

* పశ్చాదపస్తాయిబలం సమవాయశ్చ సన్నయా,

సన్నయశబ్దము సేనవెనుకనుండు దుముదారిపాఠము మూహమునకును, చకారమువలన సంబంధమునకును పేరు. నీయత ఇతి సన్నయః. ణీర్షో ప్రాపణే. లెస్సగాఁ గొనిపోబడునది.

* సంఘాతే సన్నివేశే చ సంస్థాయః-

సంస్థాయశబ్దము సమూహమునకును, ఊరిచుట్టునుండు నకును, ప. అవయవసంస్థానవిశేషమునకును, చకారమువలన మునకును పేరు. సంస్థాయనం, సంస్థాయంత్యస్మిన్నితి చ యః. కూడుటయు, దీనియందు కూడియుండురు గనుకను సంస్థాయః.

ప్రణయా స్తవీమి.

౧౫౨

శ్రీమద్విశ్వకర్మము ప్రమాణా-

ప్రణయశబ్దము విస్తంభమునకును, అడుగుటకును, ప్రేమకును విస్తంభమునగా విశ్వాస మని కొందఱు. పరిచయమని కొందఱు. సానియత ఇతి ప్రణయః. శిక్షో ప్రాపణే. ప్రకర్షముచేతపొందఁబడునది. విరోధేఽపి సముచ్చయః,

సముచ్చయశబ్దము వైరమునకును, అపిశబ్దమువలన పొడవున పేరు. సముల్లంఘ్య శ్రయణం. ఊర్ధ్వశ్రయణం చ సముచ్చయిక్ష్ణో సేవాయాం. ఊర్ధ్వంఘ్రిచి ఆశ్రయించుటయును, ఊర్ధ్వము ఆశ్రయించుటయును సముచ్చయము. “సముచ్చయ సాన్య మన్య మూర్ధ్వాశ్రయణ ఏవచ” ఇతి శేషః.

విషయో యన్య యో జ్ఞాత స్తత్ర శబ్దాదికేష్వపి. ౧౫౩

విషయశబ్దము ఎవ్వనిచేత నెయ్యది నిత్యము పరిచయము నేమనో దానికిని, శబ్దస్పర్శరూపరిసగంధాదులకును, అపిశబ్దము దేశమునకును పేరు. విషిన్తోతి బధ్నాతీతి విషయః. పిశ్ బంబంధించునది. “విషయస్సాన్యదింద్రియార్థే దేశే జనపదేఽపిచ, రేచ ప్రబంధాదే ర్యస్య జ్ఞాతిశ్చ తస్యచ” ఇతి. విశ్వప్రకాశః. నిర్యానేఽపి కషాయోఽస్త్రీ-

కషాయశబ్దము కషాయమునకును, అపిశబ్దమువలన ఒగరునకు అంగరాగమునకును, పరిమళించుదానికిని, కారమునకును పేరు. కేదేచాంగరాగే నిర్యానేచ విలేపనే, కషాయోఽస్త్రీ త్రిలింగస్తు నూషితేఽపిచ” అని రథసుఁడు. కషతీతి కషాయః. ప్న. కషాయాం. వీడించునది. “కషాయస్తు వరే న స్త్రీ నిర్యానే రంజని, సురభా వపతా రాగే భావనాయాం చ విప్లవే” ఇతి కేశవః.

సభాయాం చ ప్రతిశ్రయః,

ప్రతిశ్రయశబ్దము సభకును, చకారమువలన, ఉనికిపట్టునకును, మునకును పేరు. “ప్రతిశ్రయ స్సభాయాం స్యా దాశ్రయే మంపిచ” అని యజయుఁడు. ప్రతిశ్రయశ ఇతి ప్రతిశ్రయః. శిక్షోయాం. ఆశ్రయింపఁబడునది.

* ప్రాయో భూ మ్న స్త్య న్తగమనే-

ప్రాయశ్చబ్దము బాహుళ్యమునకును, మరణార్థమై యా
మానియుండుటకును పేరు. ఇది సమాసమునం దుత్తరపా
సదృశార్థమునకును పేరు. పైతీతి ప్రాయః, ఇన్ గతౌ. ప్రకృత
బాంధవబడునది. టీ. న. బాహుళ్యే—ప్రాయేణ ధర్మశీలః. క
నం=మరణసంకల్పః తత్ర-“ప్రాయోపవేశసమతిర్నృపతిర్బభూవ
రఘువంశే సదృశార్థే—మూర్ధప్రాయః “ప్రాయో వయసి
శ్యే తుల్యానశసమృత్యుః” ఇతి వైజయంతీ. “ప్రాయస్సా
త్యాగ” ఇతి హాలాయుధః.

* మన్య దైన్య క్రతౌ కృధి.

మన్యశ్చబ్దము దైన్యమునకును, యజ్ఞమునకును, కోపము
పేరు. మన్యత ఇతి మన్యః. మన జ్ఞానే ఎఱుంగఁబడునది.

* రహ స్యోపస్థయో గ్ధహ్యమ్-

గుహ్యశ్చబ్దము దాఁచఁదగినదానికి పేరగునపుడు త్రి.
షుల గుహ్యవయవములకు పేరగునపుడు న. తాఁబేలునకు పేర
పు. గూహనీయం గుహ్యం. గుహూ సంవరణే. దాఁచు
“గుహ్యో నా కమతే దంభ” ఇతి శేషః.

* సత్యం శపథ తథ్యయో,

సత్యశ్చబ్దము ఆనకును, నిజమునకును పేరు. మఱియు, య
లోకభేదములకును పే రందురు. సతి సత్పురుషేనాధు సత్యం. స
షునియం దొప్పునది. “సత్య స్తు స వ్రతే లోకే సత్పు సాధుని
వ” దితి శేషః.

* వీర్యం బలే ప్రభావే చ-

వీర్యశ్చబ్దము సత్తువకును, ద్రవ్యశక్తికిని, చకారమువలన
స్పృశకును పేరు. వీరయితం యోగ్యం. వీరస్య స్వభావః
వీర్యం. శూర వీర విక్రాంతౌ. విక్రమింప యోగ్యమైనదియు,
యొక్క భావమైనను, కర్తృమైనను వీర్యము.

* ద్రవ్యం భవ్యే గుణాశ్రయే.

ద్రవ్యశ్చబ్దము మంచిపదార్థమునకును, గుణాశ్రయమైన

శు. భక్తుఁ డనఁగా భాగ్యసంపన్నుఁడనియును, యోగ్యుఁ డని
కొందఱు. ద్రవణీయం ద్రవ్యం. ద్రు గతౌ. పొందఁదగినది. “భవే
త్రిషు క్లీబం ద్యుమ్న జతుని భేషః” ఇతి శేషః.

ధ్యం స్థానే గృహే భేషః -

ధ్యశబ్దము తావునకు పేరైనపుడు వు. ఇంటికిని, నక్షత్రము
పేరైనపుడు న. అగ్నికి పేరైనపుడు వు. భృష్టతీతి ధ్యం-ఇ భృ
శబ్దే. సమర్థమైయుండునది. “స్థానాగ్నిః వుసి ధ్య
ధ్యం శక్తా” వితి శేషః.

భాగ్యం కర్తృ శుభాశుభమ్,

భాగ్యశబ్దము శుభకర్తృమునకును, అశుభకర్తృమునకును పేరు.
య భాగ్యం. భజ సేవాయాం పొందఁదగినది.

శేరు హేమ్నో ద్ధాజేయమ్ -

గాంగేయశబ్దము కమ్మరేగున (ఒకరకముచేప)కును బంగారము
పేరు. కశేరువనఁగా కొందఱు తామర కలువ మొదలయినవాని
యనియును, కొందఱు తృణవిశేషమనియు నందురు. గంగాయాం
గాంగేయం. గంగయందుఁబుట్టినది. ‘షడాననే, గాంగేయః వుసి
చ గాంగేయం ముస్తకే భవే’ దితి శేషః.

విశల్యా దన్తికాపిచ.

౧౫౬

విశల్యాశబ్దము దంతిచెట్టునకును, అపిశబ్దమువలన పావరచెట్టు
తరిగొట్టుచెట్టునకును, నాగేటిచాలికూరకును పేరు. విగతం
యస్యాః విశల్యా. శల్యములేనిది. విశల్యా గతశల్యా స్యాల్లాంగలీ
టామృతా, మహామధివిశేషోఽపి” ఇతి శేషః.

వృషాకపాయీ శ్రీ గౌర్యోః -

వృషాకపాయీశబ్దము లక్ష్మీకిని, గౌరీదేవికిని పేరు. వృషాకపేః
వృషాకపాయీ. ఈ. సీ. వృషాకపు లనఁగా హరిహరులు. వారి
య. టీ. స. అగ్నిభార్యాయా మింద్రాణ్యం చ వృషాకపాయీ
వర్తతే.

అభిఖ్యా నామ శోభయోః,

అభిఖ్యాశబ్దము నామధేయమునకును, కాంతిని పేరు.
యత ఇ త్యభిఖ్యా. ఖ్యా ప్రకథనే. పలుకఁబడునది.

* ఆరమ్భో నిష్క్రూతి శ్చిత్తో పూజనం సంప్రధారణమ్.

ఉపాయః కర్త చేష్టాచ చికిత్సా చ నవ క్రియాః,

క్రియాశబ్దము ఉద్యోగమునకును, ప్రాయశ్చిత్తమును
క్షీంచుటకును, పూజకును, న్యవహారమందు నిశ్చయమును
న్యైలిఖితసాత్వోదయకును, ఉపాయమునకును, వ్యాపారమునకును
పూర్వకవ్యాపారమునకును, చికిత్సకును, చకారమువలన ధా
మొదలైనదానిని పేరు. ఆరంభమునకు—సర్వాః క్రియా
మూలా నృపాణాం. నిష్క్రూతికి—మహాపాతకినాం పుంసా
త్పాణాంతికా క్రియా. శిక్షకు—క్రియా హి ద్రవ్యం వినయ
వ్యం. పూజకు—గురవే దత్తాః క్రియాః. సంప్రధారణము
యావినా కోహిజానాతికృత్యం. ఉపాయమునకు—సప్త సాహ
క్రియాః. కర్తమునకు—పర క్రియా. చేష్టకు—స్తంభేస్యాన్నిష్ఠి
జంతుః ప్రళయే గతచేతనః. చికిత్సకు—పునర్జ్వరే సముత్పన్నే
పూర్వజ్వరానుగా. క్రియ తే, కరణం చ క్రియా. మృచ్ఛో కరణే
బడనదియు. చేయుటయు క్రియ. “సంస్కారాభ్యాత
రచనాను క్రియా భవే” దితి శేషః.

* ఛాయా సూర్యప్రియా కాన్తిః ప్రతిబింబ మనాతపః.

ఛాయాశబ్దము సూర్యనిపెండ్లామునకును, కాంతిని,
బింబమునకును, నీడకును పేరు. ఛ్యతి తాపాదికమితి ఛాయా. ఛో
తాపము మొదలయినదానిని బోమొత్తునది. “ఛాయా స్య తా
త్కోచ స చ్ఛోభా కావ్యరీతిష్వి”తి శేషః.

* కత్యో ప్రకోష్ఠే హర్త్యా దేః కాఞ్చ్యం మధ్యేభబధనే,

కత్యోశబ్దము మేడలు మొదలయిన రాజగృహములయొక్క
తరువులకును, మొలనూలునకును, ఏనుగునడుమున గట్టెగుమో
నుపేరు. ఉదా. అంతరువులకు—సప్తకత్యో అతిక్రమ్య. మొలనూ
కు—పరిధానాద్భహిః కత్యో. ఏనుగుమోకునకు—హేమకట్టె
కట్టే భవా కత్యో. కత్తముం దుండునది. స. కత్తశబ్దేన బాహు

సామీప్యాన్తర్ధ్యభాగః, తిరోహితసాదృశ్యాత్ గృహముధ్యస్థా
త్యతే. “కత్యా బృహతికాయాం స్యా” దితి శేషః.

త్యా క్రియా దేవతయో స్త్రిషు భేద్యే ధనాదిభిః. ౧౧౯

కృత్యాశబ్దము చేయుటకును, దేవతాభేదమునకును పేరగున
ధనాదులచేత లోబఱచుకొనఁదగిన పరరాష్ట్రపు రాజులు
నవారికి పేరగునపుడు త్రి. కరణం, కరణీయా చ కృత్యా. దు
రణే. చేయుట, చేయఁదగినదియును కృత్య. “కృత్యం కార్యే న
హింస్తే గ్రంథ్యే చేదనీయే త్రిషు తవ్యాదికే పుమా” నితిశేషః.
త్యం స్యా జనవాదేపి.

జన్యశబ్దము లోకాపవాదమునకును, అపిశబ్దమువలన యుద్ధము
పేరైనపుడు న. పుట్టఁదగినవానికి పేరైనపుడు త్రి. అల్లుని చెలి
కును, తండ్రికిని పేరైనపుడు పు. “జన్యో నవో ధాభృత్యాదౌ జా
తసి వత్సలే, జనసీయే జనితరి జన్యం కాలీనయుద్ధయోః” అని
వాడు. జనసీయః, జాయతే, జనయతీతి చ జన్యః. జన జననే.
ఁదగినదియు, పుట్టునదియు, పుట్టించునదియు జన్యము. “జని
రణే క్లిబేపవాదజనజల్పయోః, అస్త్రీ వరసధూజ్ఞాతిప్రియతు
కీషుచ. జన్యస్త్రిషు జనే సాధౌ జనిశ్శౌత్పదసీయయో” రితి
“జన్యం హత్వే పరీవాద” ఇతి ప్రతాపశ్చ.

జఘన్యౌ న్యౌధమేపిచ,

జఘన్యశబ్దము వెనుకఁబుట్టినవానికిని, అధమునికిని పేరు. అపిశ
లన లోకకు, గొరినెకు, శిశ్నమునకును పేరు. జఘనే భవో
నికృష్టమైనదేశముం దుండువాడు, ఉండునది “జఘన్యం శే
దే” ఇతి శేషః.

ర్హ్యాధీనా చ వక్తవ్యౌ-

వక్తవ్యశబ్దము కుత్సితునికిని, చెప్పినట్టు చేయువానికిని చకార
వలుకఁదగినశబ్దములకును పేరు. వక్తుం యోగ్యే వక్తవ్యః. వచ
రణే, వలుకఁదగినవాడు. “వక్తవ్యం శబ్దవారిక” ఇతి శేషః.

కల్యా నజ్జ నిరామయా.

౧౨౦

కల్యశబ్దము సంపాదించఁబడినదానికిని రోగములేనిదానికిని పేరు.

కల్యత ఇతి కల్యః. కల సంఖ్యానే. ఎన్నఁబడునది గనుక కల్యము ను సాధౌ దక్షే చ కల్య" ఇతి శేషః.

• అత్తవా ననపేతోఽర్థా ద్ధర్మ-
అర్థశబ్దము ఎఱుక గలవానికిని, అర్థమువలన బాధ

పేరు. అర్థనీయః, అర్థా దనపేతశ్చ అర్థః. త్రి. అర్థ ఉపయోగ ప్రాప్తింపఁబడువాడును, అర్థమువలన బాధనిదియు అర్థము విబుధే పుమా, క్లీ బే శిలాఽతు న్యర్థే త్రిష్వి'తి శేషః.

• పుణ్యం తు చార్వసి,
పుణ్యశబ్దము సుందరమైనదానికిని, అపిశబ్దమువలన సు

కును పేరు. పుణతీతి పుణ్యం. పుణ శుభకర్తృణి. శుభమును

• రూప్యః ప్రశస్తే రూపేఽసి-
రూప్యశబ్దము మంచిసౌందర్యము గలవానికి పేరైనపు

అపిశబ్దమువలన ముద్ర గలవెండికిని, బంగారునకును పేరైనపు శస్త్రనూహతం చ రూప మన్యేతి రూప్యం. మంచిరూపమును మైనరూపమును గలదిగనుక రూప్యము.

• వదాన్యో వల్లువాగపి.
వదాన్యశబ్దము లెస్సగా మాటలాడువానికిని, అపిశబ్ద

దాతకును పేరు. వదతీతి వదాన్యః. వద వ్యక్తాయాం వాచి. మం లాడువాడు.

• న్యాయ్యేఽసి మధ్యమ్-
మధ్యశబ్దము ఉచితమయినదానికిని, అపిశబ్దమువలన,

నకును, అవకాశమునకును, అధమునికిని పేరు. "న్యాయ్యవల్ ర్మధ్య మంతరే చాధమే త్రిషు" అని రభసుఁడు, మన్యత ఇతి మనజ్ఞానే. తలంపఁబడునది.

• సౌమ్యం తు సుందరే సోమశైవతే,
సౌమ్యశబ్దము ఒప్పెడువానికిని, సోముఁడు దేవతగా

స్సాక్షాదులకును పేరు. సోమో దేవతాన్యేతి సౌమ్యం. త్రి. సో దేవతగా గలదిగనుక సౌమ్యము.

—> రాం త ము లు. <—

పహావసరా వారా-

వారశబ్దము సమూహమునకును, ప్రస్తావమునకును పేరు. వ్రీయ
వారః. స్పృష్ణో వరణే. వరింపఁబడునది. 'వారస్సూర్యాదిదివసేక్ర
పకవృక్ష కే, సంభాగేవరణే శీఘ్రే హలేమద్యస్యభాజన' ఇతి శేషః.

సంస్తరా ప్రస్త రాధ్వరా. ౧౬౨

సంస్తరశబ్దము దర్భాదులచేతఁ జేయఁబడిన పాన్పునకును, య
నకును పేరు. సంస్తీర్యతే వస్త్రాదికమత్రేతి సంస్తీర్యంతే దర్భ
చ సంస్తరః. స్పృష్ణో ఆచ్ఛాదనే. దీనియందు వస్త్రాదులును,
లును పఱచఁబడునుగనుక సంస్తరము.

గురూగీష్వతి పితృద్యా-

గురుశబ్దము బృహస్పతికిని, తండ్రికిని, మంత్రోపదేష్టమొదలైన
లకును, భారమైనవస్తువునకును పేరు. గృణాతి హితముపదిశతీతి
స. గృశబ్దే. హితముపదేశించువాఁడు. టీ. స. ఆద్యశబ్దార్థః కూ
రాణే ప్రపంచికః—“ఉపాధ్యాయః పితా జ్యేష్ఠో భ్రాతా చైవ మ
తః, మాతృల శ్శ్వశుర స్త్రాతా మాతామహాపితామహా, వర్ణ జ్యే
పితృవ్యశ్చ పుమాంసోగురవస్తస్త్రాతాః, మాతా మాతామహీగు
తు రాతుశ్చ సోదరాః, శ్వశ్రూః పితామహీ జ్యేష్ఠా భగినీ గుర
స్త్రీయ' ఇతి. 'గుర్జరాలఘునోద్ధీర్ఘ సంయుక్తపరయోర్ధ్వరు' ఇతి శేషః.

ద్వాపరా యుగ సంశయా,

ద్వాపరశబ్దము మూఁడవయుగమునకును, సందేహమునకును
ద్వాభ్యాం కృతత్రేతాభ్యాం పరః ద్వా పక్షౌ పరా యన్యేతిచ
పరః. కృతత్రేతాయుగముల రెంటికిని పరమయినదియు, రెండు
ములు ముఖ్యముగాఁ గలదియు ద్వాపరము.

ప్రకారా భేదసాదృశ్యే-

ప్రకారశబ్దము విశేషమునకును, పోలికకును పేరు. భేదమున
బహుప్రకారా గీః. సాదృశ్యమునకు— విషప్రకారః పిశునః.
యిత ఇతి ప్రకారః. డు కృష్ణో కరణే. ప్రకటముగాఁ జేయఁబడునది
గరము.

• ఆకారా విజ్ఞే తాకృతీ.

ఆకారశబ్దము ఇంగితమునకును, ఆకృతికిని పేరు. ఇంగితము భావసూచక మైనచేష్ట. ఆకృతి యనగా వైవర్ణ్యాదిశరీరము. 'ఇంగితము వైవర్ణ్యాదిశరీరవికారము. ఆకృతి సంస్థానము' అని చెప్పుదురు. ఆక్రియత ఇత్యాకారః. చేయఁబడునది.

• కింశారు భాన్యశూ కేషూ.

కింశారుశబ్దము పరిముంటికిని, అమ్మునకును పేరు. కించితము చ శృణాతీతి కింశారుః. పు. శృహింసాయాం. ఇంచుకంటి నది. కుత్సితముగాఁ బీడించునది. 'కింశారుః కంకపక్షిణి' ఇతి శేష.

• మరూ ధన్వ ధరాధరా,

మరుశబ్దము నిర్జలభూమికిని, పర్వతమునకును పేరు. మరయం దుండుపర్వతము పేరని కొందఱు. మ్రియంతేఽస్థిన్నితి పు. మృజ్ ప్రాంత్యాగే. దీనియందు మృతులౌదురు.

• అద్రయో ద్రుమ శై లార్కాః-

అద్రిశబ్దము వృక్షమునకును, పర్వతమునకును, సూర్యునకును పేరు. అద్య శే, అత్తీతిచ అద్రీః. పు. అద భక్షణే. భక్షింపఁబడుచువాఁడును అద్రీ. 'నిద్రాముద్రాం ద్రావయన్నంబుజాద్రావద్రీశ్శోణాయత్యద్రీజాత' మితి రామాభ్యుదయే.

• పయోధరశబ్దము స్త్రీలయొక్క సనములకును, మేకునకును పేరు. పయసో ధరః పయోధరః. ధృ ధారణే. పాలను ధరించునది. 'ఇక్షుభేదే నారికేళే కశేరా చ పయోధర' ఇతి శేష.

• ధాన్తారి దానవా వృత్రాః-

వృత్రశబ్దము చీకటికిని, శత్రువునకును, వృత్రాసురునికిని వృణోతీతి వృత్రః. వృణో వరణే. ఆవరించునది. 'శైలేచక్రఘనే ఇతి శేషః. చక్రాకారో మేఘ శ్చక్రఘనః.

• బలి హ స్తాంశవః కరాః,

కరశబ్దము అప్పనము నకును, చేతికిని, కిరణమునకును పేరు. శే, కరోతీతి చ కరః. క్రూ విక్షేపే. డు కృణో కరణే. ఇయ్యులు

దీనియును కరము. 'శుండాకరకకర్తృషు కర' ఇతి శేషః.

ప్రదరా భంగ నారీకు గ్యాణాః-

ప్రదరశబ్దము విఙ్మచుటకును, స్త్రీలరక్తస్రావాదివ్యాధికిని, అ
ను పేరు. ప్రదారణం, ప్రదీర్యతే అనేనీతి చ ప్రదరః. డృఢా విదా
వక్రక్రలింఛుట గనుకను, దీనిచేత వక్రక్రలింఛవబడును గనుకను
ము. "భీ ద్దారణం దీర్ఘః స్వయం చ ప్రదరో వట" ఇతి శేషః.

అస్తాః కచా అపి.

౧౬౫

అస్తశబ్దము వెండు కలకు పేరై నవును. అపిశబ్దమువలన నెత్తు
ను నీళ్లకును పేరయినవును న. అస్యంత ఇ త్యస్తాః. అసు త్తే
క్రోయఃబడునది. దీర్ఘాదియును గలదు. అస్త అస్తశ్చ.

అజాతశృంగో గౌః కాలేఽప్యశ్శశ్చ రా చ తూబరః,

తూబరశబ్దము కొమ్ములు రాదగినకాలమందు కొమ్ములు రా
వనకును, మీసాలు రాదగుకాలమందు మీసాలు రానివురుషు
పేరు. తస్య తే గోత్వాదిక మనయేతి తూః. శృంగశ్చ శ్వాదిలక్షణం.
విస్తారే. తాం వృణోతీతితూబరః. పృథ్వీ వరణే. గోత్వాదికము
కేత విస్తరింపఁబడును గనుక తూః. అనఁగా శృంగశ్చ శ్వాదిలక్షణ
దాని నాచ్ఛాదించును.

స్వర్ణేఽపి రాః-

రైశబ్దము బంగారునకును, అపిశబ్దమువలన పదార్థమునకును
రీయత ఇతి రాః ఐ. షు. రీజ్ గతి రేషణయోః. పాండఁబడునది.

పరికరః పర్యజ్కు పరివారయోః.

౧౬౬

పరికరశబ్దము సానునకును, పరివారమునకును పేరు. పరితః కీర్యత
పరికరః. కృా విక్షేపే. చుట్టునిలువఁబడినది. "పరికర స్సాస్య దారం
మూహయో" రితి శేషః.

ముక్తాశుద్ధా చ తార స్సాస్యత్ -

తారశబ్దము ముత్యముల నిర్దోషత్వమునకును, చకారమువలన
తమునకును, అత్యుచ్ఛస్వరమునకును, కనుగుడ్డుకును పేరు. తరం
నేతి తారః. దీనిచేత తరింతురు. "తారో నామాక్తికే శుద్ధే గురు
వభార్యయోః, బాధదేవ్యాం తారకయో స్తారాదారూప్యవ్యవర్ణ

యోః, తారమత్యుచ్చనిధానతరీసంబంధయోస్త్రిషు" ఇతి శేషః

శారో వాయూ న తు

కర్బురే-

శారశబ్దము వాయువునకు పేరగునపుడు వు. నానా
గలదానికి పేరగునపుడు త్రి. శృణాతీతి శారః. శృ హింసాయ
సింఛునది.

* అథ ప్రతిజ్ఞాజ సంవి దావత్సు సంగరః.

సంగరశబ్దము ప్రతిజ్ఞకును, యుద్ధమునకును, క్రియాని
నకును, ఆవదకును పేరు. ప్రతిజ్ఞ — సత్యసంగరః. యుద్ధము
సంగరే మరణం వుణ్యం. క్రియానిశ్చయమునకు — అశ్చయ
సంగరా. ఆవదకు — సంగరేశరణం. సంగరణం, సమ్యగ్గీరతీతివ.
గ్రా నిగరణే. ప్రతిజ్ఞచేయుటయును, మిక్కిలి వీడించుటయును
ము. "విషాపదోః క్రియాకారే సంగరం తు శమీఫల" ఇతి విశ్వ

* వేదభేదే గుప్తవాదే మన్తః-

మంత్రశబ్దము గాయత్ర్యాదివేదమంత్రములకును, రహ
చనకును పేరు. మన్యత ఇతి మంత్రః. మనజ్జానే. విచారిం
"మంత్రో దేవాదిసాధన" ఇతి శేషః.

* మిత్రో రవావపి,

మిత్రశబ్దము సూర్యునికి పేరగునపుడు వు. అపిశబ్దము
లికానికి పేరగునపుడు న. మేద్యతీతి మిత్రః. ఇ మినా స్నేహ
హించువాడు.

* మఖేషు యూపఖడ్గేఽపి స్వరుః-

స్వరుశబ్దము యజ్ఞమునకును, అమ్మునకును, యూపము
నప్పు డెగసిన చెక్కకును పేరు. మతియు వజ్రయుధమునకును
ఖండమునుచోట ఖడ్గముని కొండలు, స్వరతీతి స్వరుః. వు. స్వ
తావయోః. మ్రాయునది, తపింపజేయునదియు స్వరువు. "యా
సాయకే చ స్వరు రధ్వర వజ్రయో" రితి శేషః.

* గుహ్యేఽప్యవన్కరః.

అవన్కరశబ్దము గుహ్యప్రదేశమునకును, అపిశబ్దమునకు

కును, కడవ అడుగుంటునకును పేరు. అసకీర్యత ఇ త్యన్కరః. కృ
పే నిషేధింపఁబడునది.

కడమ్మర స్తూర్యరవే గజేన్ద్రాణాం చ గర్జితే,
ఆడంబరశబ్దము వాద్యముల మ్రోతకును, ఏనుఁగులయొక్క
మునకును, చకారమువలన సంరంభమునకును పేరు. ఆదమ్యంతే
అనేనేత్యాడంబరః. దము ఉపశమే దీనిచేత పిఱికివాండ్రు నిగ్ర
ఁబడుదురు. 'ఆడంబరోఽస్త్రీ సంరంభ' ఇతి శేషః.

అభిహరోఽభియోగే చ చౌర్యే సర్వహనేఽపిచ. ౧౬౯

అభిహరశబ్దము అపకారముచేయుటకొఱ కెడిరించి యాక్రమిం
కును, ముచ్చిలించుటకును, ఆయత్తపాటునకును పేరు. అభిగమ్య
గం అభిహరః హృష్కో హరణే. ఎదురుగాఁ బోయి హరించుట
హరము.

స్యా జ్జజ్ఞమే పరీవారః ఖడ్గకోశే పరిచ్ఛదే,

పరీవారశబ్దము తిరుగుప్రాణికిని, కత్తియొకకును, పరిజనమున
పేరు. పరివార్యతే అనేన పరీవారః. వృష్కో వరణే. దీనిచేత చుట్టఁ
కు గనుక పరీవారము.

విష్టరో విటపీ దర్భముష్టిః వీతాద్య మూసనమ్. ౧౭౦

విష్టరశబ్దము వృక్షమునకును, దర్భపిడికిలికిని, వీటయొదలైన
వస్తువులకును పేరు. విస్తీర్యత ఇతి విష్టరః. స్తృష్కో ఆచ్ఛాదనే.
రింపఁబడునది గనుక విష్టరము.

వావీరి దావ్కరేన ప్రతీహరః ప్రతిహర్య ప్యనస్తరే,

ప్రతీహరిశబ్దము వాఁకిటికిని, వాఁకిటికావలివానికిని పేరు. వాఁకి
వలివానికి ప్రతీహరి శబ్దమును పేరగును. ఇది యీకారాంతస్త్రీ
కుని కొందఱు. అప్పుడు వాఁకిలిగాచునట్టి యెగ్గడికత్తెకును పేరు.
హ్రియతే నివార్యతే అత్ర, అనేనేతిచ ప్రతీహరః. ప్రతీహరీ చ.
హరణే. ప్రవేశము దీనియందును, దీనిచేతను నడ్డగింపఁబడును
ప్రతీహరము, ప్రతీహరియును, 'ప్రతీహరీ తు రాజానం సంభావ
యానదా' ఇతి వైజయంతీ.

నిపులే నకులే విష్టౌ బభృ సన్న్య త్పిజ్జలే త్రిషు.

౧౭౧

బభ్రుశబ్దము ముంగినకును, విష్ణువునకును పేరైనపుడు గళవర్ణము గలవానికి పేరైనపుడు, త్రి. విపులే అను పదము నకు విశేషణము. 'విశాలనకులే విష్ణో బభ్రు' ర్నా పింగళే త్రి. ముద్రుడు. భ్రువులే విభ ర్థితి చ బభ్రుః. దు భృళ్ ధా. యో. భరింపబడునది. భరించువాడును గనుక బభ్రువు. హ్నా విధాతరి, విలాసే మునిభేదే చ భావా ద్దాతాయేభ్యశ్చేషః.

* సారో బలే స్థిరాశ్చే చ న్యాయ్యే క్లీబం వరే త్రిషు,

సారశబ్దము సత్తునకును, చేవకును పేరైనపుడు, పు. మైనవానికి పేరైనపుడు. న. శ్రేష్ఠమైనవానికి పేరైనపుడు. త్రి. స్థిరీధవతీతి సారః. సృ గతౌ. స్థిరమైయుండునది.

* దురోదరో ద్యూతకారే వణే ద్యూతే దురోదరమ్.

దురోదరశబ్దము జూర హామవానికి పేరైనపుడు. పు. నకును, జూరమునకును పేరైనపుడు. న దుష్ట మాసమంతా మన్యేతి దురోదరః. అంతట దుష్టమైనయురము గలవాడు. అ. ఉకారము. 'కిం మే దురోదరే' ప్రయోజనం యది గణపతి ర్న తే అని యలంకారసగ్రస్యమున వక్రోక్త్యలంకారముందు: జెప్పినాడు. చ్చు అకారముని కొందఱు. 'ఆ శ్రిశ్య దుర్గం గిరికందరోదరం' చాన్త్రి సతతం దురోదరం' అని గోపవర్ధనుడు.

* మహారణ్యే దుర్గవథే కాన్తారం పుంసపుంసకమ్,

కాంతారశబ్దము దొడ్డయడవికిని, పోవశక్యముగాని దానికిని పేరు. కస్య జలస్య సుఖస్యవా అంతం నాశ మృచ్ఛతారం. వృ. ఋ గతౌ. జలనాశమునుగాని సుఖనాశమునుగాని పోవ

* మత్సరోఽవ్యకుధ జ్వేషే తద్య త్కృపణయో త్రిషు.

మత్సరశబ్దము పరులమేలు చూడజాలమికి పేరగునపుడు ఆ మత్సరము గలవానికిని, కృపణునికిని పేరగునపుడు. త్రి. మదే తి మత్సరః. సృ గతౌ. మదముచేత వర్తించును. మాద్యతిపరకే: వ్యతీతి మత్సరః. మనీ హర్ష గ్లేవనయో. పరుని దుఃఖముచేత పించువాడు. 'మత్సరా మక్షిక క్రోధా' వితి శేషః.

దేవా ద్వౌతే వర శ్రేష్ఠే త్రిషు క్లీబం మనాక్ప్రియే,
 వరశబ్దము దేవతలవలనఁ బొందఁబడినయభీష్టార్థమునకు పేర
 వును. వు. శ్రేష్ఠునికి పేరగునవుడు. త్రి. ఇంచుకంత ప్రియమైనదానికి
 వునవుడు. న. అవ్యయమును గలదని కొందఱు. వియత ఇతి పరః.
 వరణే. వరింపఁబడునది. 'వరో జాచూతృ పిద్యయో' రితి శేషః.
 మంత్రాబ్జురే కరీరోఽస్త్రీ తరుభేదే ఘటే చ నా. ౧౭౪

కరీరశబ్దము వెదురు మొలకకు పేరగునవుడు. ప్న. వెదురుకు
 వునకును, కడవకును పేరగునవుడు. వు. కీర్యత ఇతి కరీరః. క్రా విజ్ఞే
 తొలగఁ ద్రోయఁబడునది. 'కరీరీ చిరికాయాం చ దంతభేదే చ
 తినా' మితి శేషః.

నా చమూజఘనే హస్తనూత్రే ప్రతినరోఽస్త్రీయామ్,
 ప్రతినరశబ్దము సేనవెనుకదిక్కునకు పేరగునవుడు. వు. శుభము
 నుండుఁ గట్టెడుకంకణమునకును పేరగునవుడు. ప్న. ప్రతిశ్రియత ఇతి
 పరః. నృ గతో. పొందఁబడునది. 'విభూషణే ప్రతినరో మాల్యచుం
 శేషయో' రితి శేషః.

య మాని లేన్ద్రో చ న్ద్రోర్క విష్ణు సిం హంశు వాజిషు. ౧౭౫
 శు కాహి కపి భేషేషు హరి రా కపిలే త్రిషు,

హరిశబ్దము యమునికిని, వాయువునకును, ఇంద్రునికి, చంద్రు
 ని, సూర్యునికిని, విష్ణువునకును, సింహమునకును, కిరణమునకును,
 త్రిమునకును, చిలుకకును, పామునకును, కోతికిని, కప్పకును పేరైన
 వు. కపిలవర్ణముగలదానికి పేరైనవుడు. త్రి. కపిలవర్ణమనఁగా బం
 నుదాయ. హరతీతి హరిః. హృద్ హరణే. హరించును గనుక హరి.

శర్కరా కర్పరాంశేఽపి-

శర్కరాశబ్దము పెంచికకును, అపిశబ్దమువలన మొరపనేలకును,
 కుకును పేరు. శీర్యత ఇతి శర్కరా. శ్రా విశరణే. న్రక్కతానది.
 శర్కరా ఖండవికృతా వుపలా కర్పరాశయోః, శర్కరాన్విత దేశే
 రుగ్నేదే శకలేఽపిచ' ఇతి నిశ్చప్రకాశః. టీ. న. కర్పరో భిన్నఘ
 దేఃకపాలం. తథా చ ప్రతాపః—'కర్పరస్తు కపాలే స్యా చ్ఛత్ర
 కటాహయో' రితి.

• యాత్రా స్యా ద్యావనే గతౌ.

యాత్రాశబ్దము భోజనము మొదలైనవ రనములకు నమునకును వేరు. భోజనాదిన ర్తనమునకు, ఉ—‘శరీరయాత్రా యాత్రా’గమనమునకు —‘విజయయాత్రా’ అని. యాయ తే యానంచేతి యాత్రా, యా ప్రాపణే. దీనిచేత కాలము త్రోవ గనుకను, పోవుటగనుకను యాత్ర. ‘యాత్రా జేవార్చనోత్సవ’

• ఇరా భూ వా క్సు రాఘ్న స్యాత్ -

ఇరాశబ్దము భూమికిని, వాక్కునకును, కల్లునకును, వేరు. ఈయత ఇతి ఇరా. ఇణ్ గతౌ. పొందఁబడునది. “ఇరా ఇతి శేషః.

• తన్ద్రి నిద్రా ప్రమీలయే
తంద్రీశబ్దము నిద్రకును, ఒడలెఱుంగకుండుటకును వేరు. త్యనయేతి తన్ద్రి. పా. తన్ద్రి. నీ. తము గ్లానా. దీనిచేత ఒడ ‘తంద్రీ తంద్రా సమార్థకే’ ఇతి శేషః.

• ధాత్రీ స్యా దుపమాతాపి క్షీతి ర ప్యామల క్యపి.

ధాత్రీశబ్దము దాదికిని, భూమికిని, ఉసిరికఁచెట్టునకును వేరు. తీతి ధాత్రీ. నీ. డు ధాణ్ ధారణపోషణయోః. ధరించునది, ప నది ధాత్రి. టీ. స. ధయం త్యేనామితి ధాత్రీ. ధే ట్పనే.

• ఊద్రా వ్యక్తా నటీ వేశ్యా సరఘా కర్ణకారికా,

త్రిమ క్రూరేఽధ(నే)మేఽశ్నేఽపి ఊద్రః-

ఊద్రాశబ్దము అంగహీనురాలికిని, నాట్యమాడు స్త్రీకిని కును, తేనెటీగకును, వాఁకుడుచెట్టునకును పేరైనపుడు. నీ. క్రూ అధమునికిని, కొంచెమైనదానికిని, అపిశబ్దమువలన కృపణునికిని పే దు. త్రి. ఊద్యత ఇతి ఊద్రా, ఊద్రశ్చ. ఊద ట్తోదే. మెదు నది గనుక ఊద్ర, ఊద్రమును.

•

మాత్రా పరిచ్ఛేదే.

అల్పే చ పరిమాణే చ మాత్రం కా ర్తేన్ద్రియైవధారణే,

మాత్రా శబ్దము పరివారమునకును, కొంచెమునకును, కిని, చకారమువలన అక్షరావయవమునకును పేరైనపుడు.

మును, నిశ్చయమునకును పేరైనపుడు. న. ఉదా. పరివారమునకు మాత్ర. అల్పమునకు—మాత్రయా పరిలేపనం తాంబూలం చోప పరిమాణమునకు—మాత్రాశీ నై వ రోగభాక్. సర్వమునకు—మాత్రం న హింస్యాత్. నిశ్చయమునకు—పయో మాత్రం. మియతే అనయా మాత్రా, మాత్రం. చ. మాజ్ మానే. త కొలది వెట్టబడును గనుక మాత్ర, మాత్రమును. “స్త్రియాం భూషణే స్యా ద్వర్ణ వృత్తాంశయో ర్ధనే” ఇతి శేషః. అతే ఖ్యాశ్చర్యయో శ్చిత్తమ్-

చిత్తశబ్దము చిత్త రువునకును, ఆశ్చర్యమునకును పేరు. చిత్త ఇతి చిత్తం. చిత్తజ్ ఆశ్చర్యే. అద్భుతమైనది. “అథ చిత్తకే, ఖే య భావ్యాప్సరస్సు స్త్రీభువనీసుపర్ణయోః, గోతుంబౌ దంతికా చ పుంసి స్యా ద్వహింసంజ్ఞక” ఇతి శేషః.

కళత్రం శ్రోణి భార్యయోః. ౧౭౯

కళత్రశబ్దము పిఱుఁడునకును, పెండ్లామునకును పేరు. కల్యత కళత్రం. కల సంఖ్యానే. ఎన్నఁబడునది. “నృపతిప్రభృతీనాం తు న్నానం కళత్ర” మితి శేషః.

యోగ్య భాజనయోః పాత్రమ్-

పాత్రశబ్దము యోగ్యునికి, భోజనపాత్రకును పేరు. మఱియు, ములయొక్క రెండుదరులనడిమికిని పేరు. పాతి రక్షతి, పీయతేతి చ పాత్రం. పా రక్షణే. పా పానే. రక్షించుట గనుక, దీని పానము చేయఁబడును గనుకను పాత్రము. “నాటకాదిప్రవేశార్హే స్యా ద్రాజమంత్రిణి” ఇతి శేషః.

పత్నీం వాహన పక్షయోః,

పత్నీశబ్దము వాహనమునకును, తెక్కలకును పేరు. పతం త్వ పత్నీం. పత్ ౧౧ గతౌ. దీనిచేత పోవుదురు గనుక పత్నీము.

దేశ గ్రంథయో శ్శాస్త్రమ్-

శాస్త్రశబ్దము ఆజ్ఞకును, వ్యాకరణాదిగ్రంథములకును పేరు. శా, శిష్యతే అనేనేతి శాస్త్రం. శాను అనుశిష్టా. శిక్షించుటయు, త శిక్షింపఁబడును గనుకను శాస్త్రము.

•

శస్త్రమాయుధ లోహయో-

శస్త్రశబ్దము ఆయుధమునకును, లోహమునకును వేరు. అనేనీతి శస్త్రం. శస్త్ర హింసాయాం. దీనిచేత హింసింపబడు.

• స్యాజ్జటాంశుకయో నేత్రమ్-

నేత్రశబ్దము చెట్టువేళ్ళకును, వెలిపట్టుచీరకును వేరు. కవ్వపుత్రాటికిని, కంటికిని వేరు. వస్త్రమాత్రమునకు వేరు. నయతి నీయతే అనేనీతి చ నేత్రం. ణీర్ణో ప్రావణే. పొందించుచు. దీనిచేత పొందఁబడును గనుకను నేత్రము. “నేత్రం పాదపమూ త్స్యందసే లోచనేఽపిచ, వస్త్రే మధిగుణేనాడ్యాం నేత్రం నేత్రం. స్వీతిప్రతాపః. మధిగుణో=మంథాన స్యాకర్షణరజ్జుః. తథాచ మంథానం మందరం కృత్వా నేత్రం కృత్వాచ వాసుకి” మితి.

•

క్షేత్రం వత్స శరీరయో,

క్షేత్రశబ్దము పెండ్లామునకును, శరీరమునకును వేరు. వరినుడికిని, సిద్ధస్థానమునకును వేరు. క్షీయత ఇతి క్షేత్రం. క్షీ గత్యోః. పొందఁబడునది. ‘క్షేత్రం కళిత్రే కేదారే సిద్ధస్థానయో, క్షేత్రం గణితశాస్త్రే’ చేతి ప్రతాపః.

• ముఖాగ్రే కోడ హలయో పోత్రమ్-

పోత్రశబ్దము పందిమూతికిని, నాగేటికొనకును వేరు. త్యనేనీతి పోత్రం. పూర్ణో పవనే. దీనిచేత పవిత్రమౌను.

•

గోత్రం తు నామ్నిచ.

గోత్రశబ్దము నామధేయమునకును, చకారమువలన కుకును, బలమునకును, పేరైనపుడు. న. పర్వతమునకు పేరైనపుడు భూమికిని గోసమూహమునకును పేరైనపుడు. నీ. ‘గోత్రేష్టధరే. గోత్రా భువి గవాం బృందే’ అని యజుర్ముడు ‘గోత్రే గవాం త్రిషు’ అని శేషము. గూయతే అనేన గాస్త్రాయతే గోహశ్చేతి గోత్రం, గోత్రః, గోత్రాచ. గుజ్ శబ్దే. త్రైజ్ సాలచేత పిలుపఁబడును గనుకను, గోవులరక్షించును గనుకను, గోము గనుకను, గోత్రము, గోత్రీయును.

• సస్త్రమాచ్ఛాదనే యజ్ఞే సదా దానే వనేఽపిచ,

సత్త్రీశబ్దము కప్పటకును, యజ్ఞమునకును, సంశతదానమున
మునకును, అపిశబ్దమువలన దంభమునకును పేరు. సీదం త్రిస్త్రి
సత్త్రీం. వద్ ల విశరణ గత్యవసాదనేషు. దీనియందు సాపములు
మునవి నశించును. టీ. స. ఆచ్ఛాననశబ్దేన గృహం వివక్షితం.
ప్రమితి సుబోధనీకారః. 'సత్త్రం దంభే సాధనే చ సతా ముచితరి
కృచిత్ త్పాపేఽథ సద్దేయే సత్తాన్యాయ మధీనన' దితి శేషః.
అజరం విషయే కాఽయేపి-

అజరశబ్దము శబ్దాదివిషయములకును, శరీరమునకును, అపిశబ్ద
మున ముంగిలికిని పేరు. అజన్తి చక్షురాదీ న్యత్రేతి అజరం. అజ
ననయోః. దీనియందు చక్షురాదీంద్రియములు చరించును.

అమృతం వోమ్ని వాససి. ౧౮౨

అంబరశబ్దము ఆకాశమునకును, వస్త్రమునకును పేరు. అంబత
అంబరం. అవి శబ్దే. మోయినది. 'అంబరం వ్యసనే వోమ్ని
సే చ సుగంధిని' ఇతి విశ్వప్రకాశః.

చక్రం రాష్ట్రేఽపి-

చక్రశబ్దము దేశమునకును, అపిశబ్దమువలన చక్రవాకమునకును,
రామామునకును, నై న్యమునకును, బండికంటికిని, గ్రామసమూహ
మును, కుమరసానకును, ఆయుధవిశేషమునకును పేరు. 'చక్రః
వ్రజే వుంసిక్లీబం నై న్యరథాంగయోః, గ్రామజాలే కుంభకార
చావర్తరాష్ట్రయో' రితి ప్రతాపః. 'చక్రం నై న్యే గ్రామజాలే
గ్రామే సాధనాంతరే, తై లిక్లీయే కాంభకారే చావర్తే చాయుధాం
ఇతి శేషః. క్రియత ఇతిచక్రం. డు కృష్ణో కరణే. చేయబడునది.
చి చక్రం. చక తృప్తా. తృప్తిజేయునది.

అక్షరం తు మోక్షేఽపి-

అక్షరశబ్దము మోక్షమునకును, అపిశబ్దమువలన కకారాదివర్ణ
మును, పరబ్రహ్మమునకును పేరు. నక్షరతీ త్యక్షరం. క్షర సంక్షర
జడనిది గనుక యక్షరము. 'వర్ణే బ్రహ్మ ణ్యక్షరం స్యా'దితి శేషః.

క్షీర మప్పుచ,

క్షీరశబ్దము సీతలకును, చకారమువలన పాలకును పేరు. ఘన్యత

ఇతి క్షీరం. ఘనౌ అదనే. భక్షింపః బడునది.

• స్వర్ణేఽపి భూరి చంద్రే ద్వే-

భూరిశబ్దమును చంద్రశబ్దమును బంగారుపేళ్లు. అపిశబ్దము భూరిశబ్దము బహుళమునకును, చంద్రశబ్దము చంద్రునికిని, కహనకును, కపిలమును గంధద్రవ్యమునకును పేరు. 'ఇందు కహనకాల్పా శ్చంద్రా శ్చంద్రోఽపి హేమని' అని రుద్రుడు. భూరిశబ్దము స్వర్ణవాచకమైనపుడు స. బహుళవాచకమైనపుడు. త్రి. చంద్రమునకును పేరైనపుడు. స. పుంలింగమని కొందఱు భవతి రి. అగునది గనుక భూరి చంద్రయతీతి చంద్రః. ఆహ్లాదమును పేరు గనుక చంద్రము. 'ప్రాజ్ఞాచ్యుతవిధాతృషు, చంద్రేచ భూరిశేషః. 'భూరిర్భూతేంద్రేషు భూరి ప్రాజ్ఞసుపల్లయే' టి. ప్రకాశః. 'చంద్ర శ్శుభ్రాంశుకర్పూరకాంపిల్యేషు పుమాదితి శేషః.

• ద్వారమాత్రేఽపి గోపురమ్.

గోపురశబ్దము వాకిలికిని, అపిశబ్దమువలనః బట్టణపువాడు. తుంగము స్తలకును పేరు. గోవ్యత ఇతి గోపురం. గుహా రక్షణే వఃబడునది.

• గుహాదమ్భా గహ్వరే ద్వే-

గహ్వరశబ్దము గుహకును, కపటమునకును పేరు. గాహ్వరే గహ్వరం. గాహూవిలోడనే. ప్ర. వేళింపఃబడునది. 'గహ్వరంతు గహ్వభా నికుంజే గహనేఽపిచ' ఇతి విశ్వప్రకాశః.

• రహోఽన్తిక ముపహ్వరే,

ఉపహ్వరశబ్దము ఏకాంతమునకును, సమీపమునకును ఉపహూయతేఽన్తిన్ని త్యుపహ్వరం. హ్వో స్సర్ధాయాం క్తే దీనియందు పిలువఃబడుదురు.

• పురోఽధిక ముప ర్యగ్రాణి-

అగ్రశబ్దము ముందరికిని, అధికమునకును, మీదికిని ప్రధానునికి పేరగునపుడు. త్రి. భిక్షాభేదమునకు పేరగునపుడు. 'గ్రానప్రమాణం భిక్షాస్యాదగ్రం గ్రాన చతుష్టయం.' ఉదా-

అగ్రే సరః. అధికమునకు—సాగ్రంవర్ష శతం. మీఁదికి-వృక్షాగ్రం. త్యగ్రం. అగి గతౌ. ముందరికిఁ జోవునది. 'అగ్ర మాలంబనే ప్రథమే ప్రమితాశన' ఇతి శేషః.

అగారే నగరే పురమ్.

౧౮౪

మద్దిరం చ-

పురశబ్దమును, మందిరశబ్దమును ఇంటికిని, పట్టణమునకును పేర్లు. వ్యత ఇతి. పురం. పూ పాలన పూరణయోః. పరిపాలింపఁబడునది పురము. మందతేఽస్తిన్నితి మందిరం. మది స్తుతి మోద మద కాంతి గతిషు. దీనియందు సంగోపింతురు గమక మందిరము. సంగో పరిగృహేపురం, దేహే పాటలిపు త్తే) చ గుగ్గులా కథితః పురః, మవ్యయం పూర్వకాల" ఇతి. "మందిరో మకరాలయ" ఇతి చ శేషః.

అథ రాష్ట్రోఽస్త్రి విషయే స్యా దుపద్రవే,

రాష్ట్రశబ్దము దేశమునకును, ఉపద్రవమునకును పేరు. ఉదా— రాష్ట్రభయం. రాజత ఇతి రాష్ట్రం. ప్న. రాజ్యదీప్తా. ప్ర కాశించునది. దరోఽస్త్రియాం భయే శ్వభే)-

దరశబ్దము భయమునకును, గుంటకును పేరు. దరణం. దీర్ఘత చ దరః. ప్న. ద్రూ భయే ద్రూ విచారణే. వెఱచుట, త్రన్వఃబడునది దరము. ఈషదధ్యమందు దరశబ్ద మవ్యయము. "దరదళితవారి సంజరా ణ్యంగకాని" "ఈషదధే ద రాలింగ" మితి శేషః.

వజ్రోఽస్త్రి హీరకే పవా. ౧౮౫

వజ్రశబ్దము వజ్రమును రత్నమునకును, వజ్రాయుధమునకును పేరు. వజతి ప్రతిబంధరాహిత్యేనేతి వజ్రః. ప్న. వజ గతౌ. అడ్డుము పోవునది. "వజ్రం కులిశ శస్త్రయోః, మణివేధే రత్న భేద" ఇతి న్యాయా. "వజ్రస్త్వామలకే యోగే స్త్రీలింగసాన్యన్తహృషధా" ఇతి శేషః.

తన్త్రం ప్రధానే సిద్ధాంతే సూత్రవాయే పరిచ్ఛదే,

తంత్రశబ్దము ప్రధానికిని, సిద్ధాంతమునకును, నూలిపడుగునకు పరివారమునకును పేరు. ఉదా. ప్రధానమునకు—'స్వతంత్రః' తంత్రమునకు—'చతుః పీఠమిదం తంత్రం' సూత్రవాయమునకు—

‘తంత్రానామః’ పరివారమునకు—‘తంత్రపతిః’ అని. తన్మత
తంత్రం. తను విస్తారే. విస్తరింపబడునది. “అథ తంత్రం వ్యాఖ్య
టుంశ్చాథే చ కర్తవ్యే, ఇతికర్తవ్యతాయాం చ సాధారణవిధే
శిలాయా మన్యుతాయాం చ తంత్రవీణాగుణే తనా” వి
‘తంత్రం స్వరాష్ట్రచింతా స్వాదితి వైజయంతీ.

* ఔశీర శ్చానురే దణ్డేఽప్యౌశీరం శయ నాననే.

ఔశీరశబ్దము చామరమునకును, యష్టికిని పేరైనపుడు పు
శబ్దమువలన వట్టివేళ్ళసంబంధమైనదానికి పేరైనపుడు త్రి. శయ
నకును, వీరమునకును పేరైనపుడు న. శయన మనగా నిద్రయని
దలు. ‘చానురే దండే’ అనునపుడు ‘చామరదండ’ మని సుభూతి.
తే కామ్యత ఇ త్యుశీరం. ఉశీర మేవ ఔశీరం. వశకాంతౌ, గోరబ

* పుష్కరం కరిహస్తాగే) వాద్యభాగ్దముఖే జలే,
వ్యోమ్ని ఖడ్గఫలే పద్మే తీర్థావధివిశేషయోః.

పుష్కరశబ్దము ఏనుగుతొండముకొనకును, మద్దెలమొ
వాద్యములముఖమునకును, నీళ్లకును, ఆకాశమునకును, కర్ణి
కును, పద్మమునకును, తీర్థభేదమునకును, ఓషధివిశేషమునకును
ఉదా. తీర్థభేదమునకు— ‘పుష్కరం కుష్కరం గంతుం’ ఓషధి
నకు—‘పుష్కరముల’ అని. పుష్టాతీతి పుష్కరం. పుష్ పుష్ట
మించునని. “ద్వీపే సర్పే పుష్కర స్సన్వి” దితి శేష.

* అంతర మవకా శాపథి పరిధా నాన్తర్ధి భేద తాదర్శ్యే,

చి ద్రాత్తీయ వినా బహిః రవసర మధ్యేఽన్తరాత్తని చ,

అంతరశబ్దము ఎడమునకును, మర్యాదకును, కట్టుకోకకును,
వధానమునకును, విశేషమునకును, దానికొకటిది యనుసర్థమునకు
రంధ్రమునకును, తనసంబంధమైనదానికిని, అదివెలిగా నను విన్యా
నకును, వెలుపలికిని, అవసరమునకును, మధ్యప్ర దేశమునకును, మ
త్తకును, చకారమువలన అన్యమైనదానికిని పేరు. ఉదా. ఎడము
—‘మృగాశనూత్రాంతర మ వ్యలభ్యం.’ మర్యాదకు—‘మా
రం దేశుం’. కలుకోకకు— ‘అంతరే శాటకాః’. వ్యవధానమునకు
‘పర్యతాంతరితోదేశః’. విశేషమునకు—‘యదంతరం వాయనవై

తాదర్థ్యమునకు—‘ఓదనాంతర స్తండులః’. రంధ్రమునకు—
 ‘అం లభ్యా అరేః ప్రహరేత్’, ‘కుడ్యాంతరే ప్రవిష్టశ్చరః’ తనసం
 ప్తదానికి—‘అయ మభ్యంతరోముః’. దాని బాసి యనునర్థ
 —‘అంతరేణపురుషకారం నకించి త్సిద్ధత’. వెలుపలికి—‘అం
 పండాగృహః’. అవసరమునకు— ‘అత్రాంతరే కిమపి మాన్యథ
 రాసీత్’. మధ్యప్రదేశమునకు— ‘అవయో రంతరేభాతా సురిత్యా
 వ్యతాః’. పరమాత్మకు—‘దృష్ట్యాంతరం జ్యోతి రుపరరామ.’
 సంగ్రహమునకు— ‘ధాన్యాంతరం వాచ్యాంతరం’ అని. అంతం రాతీ
 తరం. రా దానే. అంతము నిచ్చునది. “అంతర సదృశాన్యయో”
 కేష. “అంతరః పరిధానీయే బాహ్యేన్దీయేఽన్తరాత్మని, క్లిజే
 ఽవకాశే చ తాదర్థ్యేననరేఽవధౌ. విశేషే వివరాంతర్ధి వ్యవ
 వినార్థయో” రితి వైజయంతీ.

ముస్తేఽపి పితరమ్-

పితరశబ్దము తుంగము నైలకును, అపిశబ్దమువలన కుండకును,
 పుకోలకును పేరు. పచ్చ్యతే పచత్యస్తిన్నితి పితతీచ పితరం. దుపచ్
 కే. పిత హింసాయాం. పాకము చేయుబడును; దీనియందు బాకము
 ఉదురు; హింసించునదియును పితరము.

రాజశ్రేయస్వి నాగరమ్,

నాగరశబ్దము రాజశ్రేయనకును, అపిశబ్దమువలన సొంటికిని
 రాజశ్రేయ వనఁగా భద్రము న. తామరదుంప యని కొండలు.
 విశేషమని మఱికొండలు నగరేభవం నాగరం. నగరమందు బుట్టి
 “ప్రవీణం కుత్సితం పినా, అసంజ్ఞా నగరే జాతం నాగరం నాగ
 రుకే, త్రి వ్యథో. సౌరతే బంధే నాగర” మితి శేషః.

శార్వరం త్వన్ధతమసే ఘాతుకే భేద్యలిజ్జకమ్.

౧౮౯

శార్వరశబ్దము కటికిచీకటికి పేరగునపుడు న. చంపున్వభావము
 వానికి పేరగునపుడు త్రి. భేద్యలింగశబ్దము ఇది మొదలుకొని రే
 తములు ముగియుదనుక ననువర్తించును గనుక ముందు జెప్పబడు
 శబ్దములు మూడులింగములయందును వర్తించును. శర్వర్యాం
 శృణోతి చ శార్వరం. శ్రూ హింసాయాం. రాత్రియందుబుట్టు

నది గనుకను, హింసించువాఁడు గనుకను శార్వరము. పా. భూ
భేదస్యలింగకం. చంపున్వభావము గలయేనుఁగు.

• గౌరీఁదుణే సితే వీతే.

గౌరశబ్దము ఎఱుపువస్తువునకును, తెలుపువస్తువునకును, ప
వస్తువునకును పేరు. మఱియు, మృగవిశేషమునకును పేరు. గౌ
ఞ్చి గౌరః. గుజ్ గతౌ, పొందఁబడునది గాని యెఱుఁగఁబడునది
గౌరము

• వ్రణకార్య వ్యరుష్కరః,

అరుష్కరశబ్దము వ్రణముఁ జేయుదానికి పేరు. అపిశబ్దము
జడిచెట్టునకుఁ బేరగునపుడు వు. అరుః కరోతీ త్యరుష్కరః. దు
కరణే. వ్రణమును జేయునది.

• జఠరః కఠినేఽపి స్యాత్ -

జఠరశబ్దము కఠినమయినవస్తువునకు పేరు. అపిశబ్దమువలన
పునకు పేరగునపుడు ప్న. జాయతేఽస్మిన్నితి జఠరః. జనీ ప్రాదు
దీనియందు పుట్టును గనుక జఠరము “కుఠౌ తు జఠరోన స్త్రీ
వృద్ధ కఠోరయో” రితి రుద్రః.

• అధస్తాదపి చాధరః.

అధరశబ్దము దిగువ నుండువస్తువునకును, అపిశబ్దమువలన
నునికిని పేరగునపుడు త్రి. పెదవికి పేరగునపుడు వు. అధరత్వా
దిగువ నుండును, “నికృష్టేఽవ్యధర స్త్రి” ప్వి”తి శేషః.

• అనాకులేఽపి చైకాగ్రః-

ఏకాగ్రశబ్దము కలఁతలేనివానికిని, అపిశబ్దమువలన సావ
జ్ఞానవానికిని పేరు. ఏకమగ్రం చింతనీయమనేయే త్యేకాగ్రః. ఒక్క
చారించఁదగినది గాఁ గలవాఁడు. “ఏకాగ్ర మేకతానే స్యా దేక
చాప్యనాకుల” ఇతి విశ్వప్రకాశః.

• వ్యగ్రో వ్యాసక్త ఆకులే,

వ్యగ్రశబ్దము ఒకదానియందు మనస్సు తగిలినవానికిని, వ
డువానికిని పేరు. విశేషేణ వివిధం చాంగతీతి వ్యగ్రః. అగి గతౌ. మ
గాని, వివిధముగాఁ గాని పోవువాఁడు.

ద్యుదీచ్య శ్రేష్ఠే వ్య ప్యుశ్చర సస్యితే-

ఉత్తరశబ్దము మీదికిని, ఉత్తరదేశము మొదలయినదానికిని, పేరు. అపిశబ్దమువలన ప్రత్యుత్తరమునకును పేరు. ఉదా. 'ఇత ఉత్తరం.' ఉత్తరదేశమునకు- 'ఉత్తరే కుభేరః.' శ్రేష్ఠునికి- 'ఉత్తరః' అని. అతిశయో నోద్గత ముత్తరం. మిక్కిలి కనిపించునది. 'ఉత్తరా స్త్రియాం పుంసి విరాటతనయేఽపిచ, ఉత్తరం ప్రతిస్యా' దితి శేషః.

అనుత్తరః. ౧౯౧

అం విపర్యయే శ్రేష్ఠే-

అనుత్తరశబ్దము మీదఁ జెప్పినయర్థముల వ్యత్యాసమునందు ఉను. అనఁగా మీఁదుగానిదానికిని, ఉత్తరపుదేశము కానిదాని తమము గానిదానికిని, శ్రేష్ఠునికిని పేరు. ఉత్తరో నభవతీతి, తే ఉత్తరోఽస్మాదితి చ అనుత్తరః. ఉత్తరము గానిది గనుకను, అనుత్తమమైనది లేదు గనుకను, అనుత్తరము.

దూరా నా త్లోత్తమాః పరాః,

మశబ్దము దవ్యయినదానికిని, తనకంటె నన్యమైనదానికిని, శ్రేష్ఠానికిని పేరు. శత్రువునకు పేరైనపుడు పు. పూర్యత ఇతి పరః. అన పూరణయోః. పూరింపఁబడునది. "పర శ్శత్రా వలింగ శ్శేవల" ఇతి శేషః.

మధు ప్రియా తు మధురా-

మధురశబ్దము తీయనివ స్తువునకును, ఇష్టమైనవ స్తువునకును పేరు. మధుర్య మస్యాస్తీతి మధురః. మధుర్యము గలిగినది.

క్రూరా కఠిన నిర్దయా. ౧౯౨

క్రూరశబ్దము కఠినమయినదానికిని, దయలేనివానికిని పేరు. క్రూర, భయంకరమైనదానికిని పేరు. కృణాతీతి క్రూరః. క్రూర్షా మ్మాం. హింసించునది.

నారో దాతృ మహతోః-

ఉదారశబ్దము దాతకును, దొడ్డవానికిని పేరు. ఉ దియ ర్దీ త్యు బౌన్నత్యమును బొందువాఁడు "దక్షిణే పిచ, స్యాదుదా

రోఽనుకూలే" వీతి శేషః.

* ఇతర స్వస్య నీచయోః,

ఇతరశబ్దము పరునికిని, తుద్రునికిని పేరు. ఏతీతి ఇతర గతౌ. పోవువాఁడు.

* మన్ద స్వచ్ఛన్దయోః నైస్వరః-

నైస్వరశబ్దము అలనునికిని, స్వతంత్రునికిని పేరు. స్వేచ్ఛ గచ్ఛతీతి నైస్వరః. ఈర గతౌ. స్వేచ్ఛచేతఁ జరించువాఁడు.

* శుభ్ర ముద్దీప్త శుక్లయోః

శుభ్రశబ్దము ప్రకాశించువానికిని, తెల్లనివస్తువునకును భత ఇతి శుభ్రం. శుభ్ర శుంభ్ర శోభార్థే. ప్రకాశించునది. "శుభ్ర మభ్రక" ఇతి శేషః.

— లాంఠ నులు. —

* చూడా కిరీటం కేశశాశ్చ సంయతా మాళయ త్రయః,

మాళిశబ్దము శిఖకును, కిరీటమునకును, కొప్పునకును ఇదిగాక అశోకవృక్షమునకును పేరు. మల్యత ఇతి మాళి. మధారణే. ధరింపఁబడునది. 'త్రయః' అని పుంలింగనిర్దేశము మాళి పుంలింగ మని నూచించుటకొఱకు. స్త్రీలింగమును గలదు. మాళి రకీ బే చూడా సంయత కేశయోః" అని రభసుఁడు. "కం పే మాళి" రితి శేషః.

* ద్రుమ ప్ర భేద మాతజ్జకాణ్డా వుష్మాచీ పీలవః.

పీలుశబ్దము గోఁగుచెట్టునకును, ఏనుఁగునకును, అష్ట పుష్పలకును పేరు. పీలతి, పిల్య తే చ పీలుః. పు. పిల గతౌ. పాయు, పొందఁబడునదియు పీలుపు. "పీలవః పరమాణవ" ఇతి శేషః.

* కృతా న్తానేహసోః కాలః-

కాలశబ్దము యమునికిని, కాలమునకును పేరు. కలయక ఇతి కాలః. కల కిల క్షేపే. ప్రాణులను పోఁ ద్రొబ్బువాఁడు.

* చతుర్థేఽపి యుగే కలిః,

కలిశబ్దము కలియుగమునకును, అపిశబ్దమువలన కలకును పేరు. కల్యస్తేఽస్మిన్నితి కలిః. పు. కల కిల క్షేపే. క్షి

కములు.

త్తురగ్నేపి కములః-

అపిశబ్దము ఇట్టికి పేరైనపుడు పు. అపిశబ్దమువలన తామర
శక్లకును పేరైనపుడు న. మహాబక్తికి పేరైనపుడు నీ. కా
కములః. కము కాంతౌ కోరఁబడునది. 'కములంసలిలే తా
కొమ్మిభేషజే, మృగప్రభేదే కములః కములా శ్రీవరస్త్రియో'
ప్రకాశః.

ప్రావారేఽపిచ కమృతః.

౧౯౫

కంబళశబ్దము ఉత్తరీయమునకును, అపిశబ్దమువలన కంబళికిని,
యనుకును, సర్పవిశేషమునకును పేరు. కామ్యత ఇతి కంబళః.
కాంతౌ. కోరఁబడునది. 'సాస్నాయాం నాగరాజే చ కంబళోఽ
నపి' ఇతి శేషః. 'కంబళో నాగరాజే స్యా త్సాస్నాప్రావార
' ఇతి విశ్వప్రకాశః.

కోపహయోః పుంసి బలిః ప్రాణ్యజ్ఞజే స్త్రియామ్,

అపిశబ్దము అప్సనమునకును, పూజోపరకరణమునకును పేరైన
పు. ఒడలితలులకు పేరైనప్పుడు నీ. బలిచక్రవర్తికి పేరైనపు
బలత్యనేనీతి బలిః. బల ప్రాణనే. దీనిచేత బ్రతుకుదురు. 'బలీ
కండేస్త్రీ త్వక్కోశే గృహదారుణి, బాణతాతే గంధకే నా
కరయోరపి' ఇతి ప్రతాపః.

సామర్థ్య నై న్యేషు బలం నా కాక నీరిణోః.

౧౯౬

అపిశబ్దము బలియులకును, సత్తువకును, నేనకును పేరైనపుడు
ని, బలభద్రునికిని పేరైనపుడు పు. బలత్యనేన బలం. బల
బలతి దిరం జీవతీతి, బల మస్యాస్తీతి చ బలః. దీనిచేత బ్రతు
బహుకాలము జీవించును. బలముగలవాఁడును గనుక బలము,
స.

మూలః పుంసి వాత్యాయానుపి వాతానహే త్రిషు,

కామూలశబ్దము వాయుసమూహమునకు పేరైనపుడు పు. గా
హింపనివానికి పేరైనపుడు త్రి. కొందఱు గాలిని సహించు
పేరందురు. 'వాతూలో వాతసంఘాతే వాతకే సురుత స్సహే'
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

సాహిత్య శృంగారముకయోః సంజాతశ్శత్రుయోషాయా' తాపః.

అశిశ్చ కాలభేదేపి-

కలాశబ్దము చిత్తరుపు మొదలైనపనులయందలి నేర్పునకును, పనులవదితెప్పపాట్లు గలకాలమునకును, చకారమువలన చంద్రుని కవనపాలికిని, మూలద్రవ్యవృద్ధికిని, కళలకును, అవ్యక్తమధుర వ్యసానికిని, జీర్ణమైనదానికిని పేరగునపుడు త్రి. కల్యత ఇతికళా. కల వ్యసే. ఎన్నఁబడునది. 'అంశమాత్రే మూలవృద్ధౌ నుషమా విద్య ప్రథా, తత్తదాగమసిద్ధాను గురుణి స్తీరజన్యసి. కలం శుక్రే వా గమవ్యక్తమధురధ్వనా' ఇతి శేషః.

ఆళి స్స భ్యావళీ అపి,

ఆళిశబ్దము చెలిక తైకును, పక్షికిని, అపిశబ్దమువలన కట్టకును అలీ త్యాళిః. సీ. అల భూమాదా. అలంకరించునుగనుక ఆళి.

అభ్యమ్బవికృతౌ వేలా కాలనుర్యాదయో రపి.

౧౯౯

వేలాశబ్దము సముద్ర ముష్పొంగుటకును, కాలమునకును, మ కును పేరు. అపిశబ్దమువలన, అనాయాసమరణమునకును, చెల్లెలి కు, రాజులభోజనమునకును పేరు. వేలీతి వేలా. వేల్చ చలనే. చ కది. "వేలా కాలే జలనిధే స్తీరనీరవికారయోః, అక్లిష్టమరణే రా త్న వారి బుధస్త్రియా" మితి ప్రతాపః.

బహుళాః కృత్తికా గావో బహుళోఽగ్నా శితౌ త్రిషు,

బహుళశబ్దము కృత్తికానక్షత్రమునకు పేరైనపుడు సీ. బహువచ నున నల్లనివస్తువునకును పేరగునపుడు త్రి. గోవునకును, చకారము వలకులకును పేరగునపుడు సీ. అగ్నికిని, కృష్ణపక్షమునకును పేర కును. 'కృత్తికాసు స్త్రియాం భూమ్ని బహుళా బహుళా గవి, కాం చ పుమానగ్నా కృష్ణపక్షే సి శే త్రిషు' అని రభసుడు. బ వ్యతే, బహూ నర్థా లాతీతి చ బహుళా. లా దానే. అనేకము గనుక, అనేకార్థముల నిచ్చునది గనుకను బహుల.

అ విలాసక్రియయోః-

రీలాశబ్దము స్త్రీలశృంగారచేష్టలకును, క్రియకును పేరు. రీయ

త ఇతి లీలా. లీజ్ శ్లేషణే. కూడుకొనియుండునది.

* ఉపలా శర్కరాపిచ.

ఉపలాశబ్దము మొరపనుంటికి పేరైనపుడు నీ. అపిశబ్దమునకును, తాతికిని పేరగునపుడు పు. “ఉపలా రత్నపుపలా శర్కరాపిచ” అని రుద్రుడు. ఉపలాతీత్యుపలా. నే. సమీపమునకు తేబడునది.

* శోణితేఽయ్యసి కీలాలమ్.

కీలాలశబ్దము నీళ్ళకును, నెత్తురునకును పేరు. కీలా నలతీతి కీలాలం. అల భూషణ పర్యాప్తి వారణేషు. అగ్నిజ్ఞాష్టగించునది. టీ. న. కీల్యతే మాంనే బధ్యతే, అల్యతే త్వచా త ఇతి కీలాలం. శోణితం. కీల బంధనే. అల భూషణాదా.

* మూల మాద్యే శిఫా భయో.

మూలశబ్దము మొదటికిని, ఊడకును, మూలానకును పేరు. మూలతీతి మూలం. మూల ప్రతిష్ఠాయాం. నిలుయుండునది. “మూల మంతిక కుంజయో” రితి శేషః.

* బాలం సమూహ ఆనాయో గవాక్ష తౌరకా వపి.

బాలశబ్దము సమూహమునకును, వలకును, గవాక్షికిని రుమొగ్గలకును, అపిశబ్దమునలన దంభమునకును పేరైనపుడు శ్లచెట్టునకు పేరైనపుడు ‘బాలీ’ అని స్త్రీలింగము. జలతీతి జల ఘాన్యే. దట్టమైయుండునది. “పుమా న్నీవద్రుమే బాలో శోశాతకీ భవేత్, దంభేంద్రబాలయోః క్లీబ” మితి శేషః.

* శీలం న్వభావే నద్వైతే.

శీలశబ్దము న్వభావమునకును, మంచినడతకును పేరు. శీలం. శీల సమాధౌ. నియతమై యుండునది.

* నన్యే హేతుకృతే ఫలమ్,

ఫలశబ్దము పండునకును, ప్రయోజనమునకును పేరు. బాణాగ్రమునకును, అరిగెకును పేరు. ఫలతీతి ఫలం. ఫల పుట్టునది. “ఫలం జాతిఫలే ముష్టే ముక్తాధాన్యకణేషు చ, బావార్జత్రిఫలే తక్కోలే ఫలకేఽపిచ” ఇతి శేషః. “ఫల భావః

ప్రత్యే భోగలాభయో" రితి కేశనస్వామి.

పి ర్నేత్రరుజోః క్లీబం సమూహే పటలం న నా. ౨౦౨

పటలశబ్దము ఇంటికప్పునకును, కండ్ల వ్యాధికిని పేరైనపుడు న. సమునకు పేరైనపుడు న్న. స్త్రీలింగమైనపుడు పటలీ అని ఈకావ్యము. పటం విస్తారం లాతీతి పటలం. లా ఆదానే. విస్తారమందునది. 'తిలకే చ పరిచ్ఛదే పటల' ఇతి శేషః.

అథ స్వరూపయో రస్త్రి తలమ్-

తలశబ్దము క్రిందికిని, స్వరూపమునకును పేరు. ఇదిగాక, అల్లెబిల్వ తాళకుండఁ జేతికిఁ దొడుగుకొను అత్తైమునకును, అటబిల్వలకును పేరు. తలతీతి తలం. తల ప్రతిష్ఠాయాం. నిలిచియుం. "అథ తలం ముష్టి చ పేటయోః, పృష్ఠే క్లీబం తాళతరా వితపుర్మా భవే" దితి శేషః.

స్య చ్ఛామిషే పలన్,

పలశబ్దము మాంసమునకును, ౩౨౦ గురిగింజలయెత్తునకును పల్యత ఇతి పలం. పల గతౌ. పొందఁబడునది.

గర్వానలేఽపి పాతాళమ్-

పాతాళశబ్దము బడబాగ్నికిని, అపిశబ్దమువలన పాతాళలోకమునకు పేరు. పత త్యస్తిన్నితి పాతాళం. పత్ ౭ గతౌ. దీనియందుఁబడు.

చేలం వస్త్రేఽథమే త్రిషు. ౨౦౩

చేలశబ్దము వస్త్రమునకు పేరయినపుడు న. అథమునికి పేరయినపుడు త్రి. స్త్రీలింగమైనప్పుడు ఈకారాంతము. చిల్యత ఇతి చేలం. వసనే. కట్టుకొనఁబడునది. 'నపుంసి వసనే చేలం గర్హితాధమయో' ఇతి రుద్రః.

కుకూలం శబ్దుభిః కీర్త్యే శ్వభే నాతు తుమానలే,

కుకూలశబ్దము పసులు నాటినగుంటకు పేరగునపుడు న. కుకూల పేరగునపుడు ఖు. కుత్సితం కూల మస్యేతి కుకూలం. కుత్సితమైనదిగి నది. టీ. న.దుర్గసమీపే ప్రతిపక్ష నానాసంచారపరిహారాయకృతే హదిశంకునివితే నునగ రేనపుంసకలింగః, కుకూలశబ్దు తుమా

గ్నాతు పుల్లింగః. దుష్ప్రవేశ త్వేన కుత్సితకూలసాదృశ్యాత్ క

- నిర్ణీతే కేవల మితి త్రిలింగం త్వేక కృత్స్నయోః.

కేవలశబ్దము నిర్ణయింపఁబడినదానికి పేరగునప్పుడు న. మువలన మకారాంతమైన యవ్యయమని కొందఱు. ఒకటికిని, కిని పేరగునప్పుడు త్రి. ఉదా. నిర్ణీతమునకు—‘కేవలందంతభద్రం దంతినశ్చైలతాడనమ్.’ ఒక్కటికి—‘కేవలోఽయంప్రజితః.’ అయి ‘కేవలా భీక్షవః’ అని కేవ్యత ఇతి కేవలం. కేవ్యనేపనే. ఆశ్రయింపఁ

- పరాప్తి త్వేమ పుణ్యేషు కుశలం శిక్షితే త్రిషు,

కుశలశబ్దము సామర్థ్యమునకును, శుభమునకును, పుణ్యమునకును పేరగునప్పుడు న. శిక్షింపఁబడినదానికిని పేరగునప్పుడు త్రి. మమంగళం శ్యతీతి కుశలం. శో తనూకరణే. అశుభమును నది. కుశా లాతీతి కుశలః. కుశలను బుచ్చుకొనువాడు. ల. నేర్పరిని జెప్పును.

- ప్రవాళ మఙ్కురేఽవ్యస్తీ-

ప్రవాళశబ్దము చిగురునకును, అపిబ్దమువలన పవడము వీణాదండమునకును పేరు. ప్రపలత ఇతి ప్రవాళం. ప్న. వల ము కదలునది. టి. న. అంకురోఽత్ర నవకినలయః.

- త్రిషు స్థూలం జడేఽపి చ.

స్థూలశబ్దము మందబుద్ధి గలవానికిని, చిగురునకును, అపి వలన, బలిసినవానికిని పేరు. స్థూలయతీతి స్థూలం. త్రి. స్థూల చ హణే. వృద్ధిబొందునది.

- కరాళో దన్తురే తుంగే.

కరాళశబ్దము ఒడ్డుమిట్టనేలకును, ప. మిట్టపండ్లవానికిని, ప. నదానికిని పేరు. కరోతి భయమితి కరాళః. త్రి. దు కృష్ణ కరణే మును జేయునది. ‘కశేరుణికరాళం నప్ భీషణే వాచ్యలింగక’ ఇతి

- చారా దత్తే చ పేశలః,

పేశలశబ్దము అందమైనదానికిని, నేర్పరికిని, చరాము కొయిలకును, ముసలమునకును పేరు. పింశతీతి పేశలః. పిశి అపయవమైయుండునది. ‘పేశలో మృదులే ప్రోక్త మునదే

ఇతి శేషః.

మూర్ఖేఽర్భకేఽపి బాలస్యత్ -

బాలశబ్దము మూర్ఖునికిని, పిన్నవానికిని పేరైనపుడు త్రి. అపి
అనువలన కురువేరునకు పేరైనపుడు న. పుచ్చమునకు పేరైనపుడు
సం. ఇతి బాలః. వల సంచలనే. చలించువాడు. 'బాలోఽక్షేఽ
పుచ్చయోః, శిశౌప్రిబేరకచయో ర్బాలాతు త్రుటియోషిత్'.
భూషాంతరే మేధా' వితి నర్వధరః. త్రుటిః సూక్ష్మేలా. మేధః=
నారు.

లోల శ్చల సతృష్ణయోః. ౨౦౬

లోలశబ్దము కదలుదానికిని, ఆశ గలవానికిని పేరు. లోలతీతి
లి. లుల సంచలనే. కదలునది.

---> వాంఠములు. <---

దవ దావౌ ననారణ్య వహ్ని-

దవ దావశబ్దములు ౨ను అడవికిని, కాటుచిచ్చునకును పేరు.
యతే అనేనేతి, దునోతితి చ దవో దావశ్చ. దూఞ్ పరితాపే.
కు ఉపతాపే. తపింపఁజేయునది గనుక దవము, దావమును.

జన్తవారౌ భవౌ,

భవశబ్దము పుట్టుటకును, ఈశ్వరునకును పేరు. మజీయు, సంసా
నకును పేరు. భవనం, భవ త్యస్తా త్వర్వమితి చ భవః. భూ సత్తా
ం. పుట్టుట గనుకను, ఇతనివలన పుట్టును గనుకను భవము. 'సత్తా
ర కల్యాణ ప్రాప్త్యుపాదాన భిన్నసు, భవ' ఇతి శేషః.

మస్త్రీ సహాయ స్సచివౌ-

సచివశబ్దము మంత్రికిని, తోడ్పాటుండువానికిని పేరు. సచితి స
తీతి సచివః. పచ సమవాయే. కూడుకొనియుండువాడు. టి. స.
చివో మంత్రి. కృష్యాదికర్త న్వసుగ్రహక స్సహాయః.

పతి శాఖ సరా ధవాః.

౨౦౭

ధవశబ్దము ఏలికకును, ప. పెనిమిటికిని, చంద్రుఁడట్టునకును, మ
నికిని పేరు. ధూయతే అనేన ధువతీతి చ ధవః. ధూఞ్ కంపనే.
త కంపింపఁజేయఁబడును. కదలునదియును గనుక ధవుఁడు. 'ధవ

స్తు ధూతౌ స్వా' దితి శేషః.

* అవయవైశ్చల మేషారాః-

అవిశబ్దము పర్యవృత్తమునకును, గొట్టెకును, సూక్ష్మమునకును అవతీ త్యయి. పు. అవ రక్షణే. రక్షించును గనుక అవి. 'అవి కమ్మలే' ఇతి శేషః. ఆఖా కంబళే చేత్వర్థః. పుష్పవత్సాం తు య ఈకారాంతః ప్రాగు క్తః.

* ఆ జ్ఞాహ్వో నాధ్వరా హవా,

హవశబ్దము ఆజ్ఞకును, పిలుచుటకును, యజ్ఞమునకును హూయ తేఽస్మి హూతిః. హూయం తేఽస్మిన్నాజ్యాదీని చ హ్వో స్పర్థాయాం శబ్దే చ. హుదానాదనయోః. దీనియందులు వేల్చబడును గనుక హవము.

* భావ స్సత్తా స్వభా వాభిప్రాయ చేష్టాత్తజన్యసు.

భావశబ్దము కలుగుటకును, స్వభావమునకును, అభిప్రాయకును, క్రియకును, ఆత్మకును, పుట్టుటకును పేరు. 'జంతువు' అని అని జంతువునకును పేరనికొందలు. ఇంకను శృంగారచేష్టలకును, జ్ఞానికిని, శబ్దప్రవృత్తినిమిత్తమునకును పేరు. భవనం, భవతీచ భూ సత్తాయాం. పుట్టుటయు, పుట్టునదియు భావము. 'భావో భూతౌ చ యోనా లీలాపదార్థయోః, రతివేగే శబ్దవృత్తినిమిత్తా దిని, వికల్పనాదిషు ప్రాప్తా జన్యసి పుమాన్భవేత్, భావః స్వభావసంబంధే భంభామవతిచ త్రిప్వి'తి శేషః. టీస. ద్రవ్యాదీనామ సత్తా. యథా—'సర్వత్ర సర్వదా భావః కాలాకాశదిగాత్తనా త్తాభ్యావరజాతిరసి భావ ఇతి తార్కికాణాం వ్యవహారః. స్వభావో వద్ద్రస్వభావీ ధర్మః. యథా—'భావానురక్తవనితాసురశైశ్వర్యే అభిప్రాయస్తాత్పర్యం. యథా—'అస్య శ్లోకస్య అయంభావ' ఇతి ప్రానామ ధాత్వర్థరూపా క్రియా. యథా—'ధాత్వర్థః కేవలత్వవశా త్యభిధీయతే.' ఆత్మని యథా—'స్వం భావంభావయేద్యోగీ' యథా—'వసధర్మేషుశక్త్యా కాలభవై ద్ద్రీవైః సర్వభావ లనమితి. అత్రత్యబుధశబ్దస్య భావో విద్యానితి ప్రాగుక్తనాట్యై గ్రహణం.'

సృ దుత్పాదే ఫలే పుష్పే ప్రసవో గర్భమోచనే,
ప్రసవశబ్దము పుట్టుటకును, ఫలమునకును, పుష్పములకును,
కాకిని పేరు. ప్రసవనం, ప్రసూయతే చ ప్రసవః. షూజ్ ప్రాణిప్ర
పుట్టుటయు, పుట్టునదియు ప్రసవము. టీ.స. ఉత్పద్యత ఇత్సుత్పాదః.
సం. యథా—‘అహో పశూనామపి ప్రసవవాత్సల్య’ మితి మురా
లము మనుజ్ఞాయామపి “భగవతః ప్రసవే.”

అవిశ్వానేఽపహ్నావేఽపి నికృతావపి నిహ్నావః. ౨౦౯

నిహ్నావశబ్దము అవిశ్వాసమునకును, అవలాపించుటకును, తిర
చుటకును, అపిశబ్దమువలన కపటమునకును పేరు. నిహ్నావనం ని
హ్న. హ్నాజ్ అవనయే. మోసపుచ్చుట నిహ్నావము. టీ. అవిశ్వానే.
చిత్తం ముహూ రేతి నిహ్నావం’ అపహ్నావః అపలావః. యథా—
‘నిహ్నావే భావికో దద్యా’ దితి. నికృతి స్థిరస్కారః. తత్ర—‘స్ఫు
హరాంశుమరీచిజాలై ర్వినిహ్నూతా స్ఫాటికసౌధవజ్జీ’రితి మా
నికృతిశ్చార్యమితి చంద్రః.

ఉత్సే కామర్షయో రిచ్ఛాప్రసవే మహ ఉత్సవః,
ఉత్సవశబ్దము ఉప్పొంగుటకును, కోపమునకును, ఇచ్చపుట్టుట
కును, పండుగునకును పేరు. ఉత్సవతి సువతి చ ఉత్సవః. షూ పేరణే. షు
వైశ్వర్యయోః. ప్రేరేపించునది. పుట్టునది గనుక ఉత్సవము.
అనుభావః ప్రభావే చ సతాం చ మతినిశ్చయే. ౨౧౦

అనుభావశబ్దము ప్రభావమునకును, పెద్దలయొక్క బుద్ధినిశ్చయ
కును, చకారమువలన సాత్వికాదిభావముల నెఱింగించునట్టి భూ
తాదులకును పేరు. అనుభూయతే అనేనే త్యనుభావః. భూ సత్తా
నం. దీనిచే ననుభవించబడును.

సృ జన్తహేతుః ప్రభవః స్థానం చాద్యోపలబ్ధయే,
ప్రభవశబ్దము జన్తమునకు కారణమైనదానికిని, మొదట నెఱుఁ
గ స్థానమైనదానికిని, చకారమువలన ప్రభవసంవత్సరమునకును
మొదట నెఱుఁగుటకు స్థానమైన దనఁగా, ‘హిమవతో గంగా
వతి’ అనుతావున గంగను మొదట నెఱుఁగుటకు స్థానమైనది హి
మవతి. ప్రభవనం, ప్రభవత్యస్త్వా దితి చ ప్రభవః. భూసత్తాయాం. పు

ట్టుటగనుకను, దీనియందుఁ బుట్టుదురు గనుకను ప్రభవము. టీ. స. జ. హేతుః జన్మకారణం. తత్త్రయథా — “కర్మ సూర్యప్రభవో వంశ”

* శూద్రాదులూ విప్రతనయే శస్త్రే పారశవో మతః.

పారశవశబ్దము శూద్రననితయందు బ్రాహ్మణనివలనఁ జేసి వానికిని ఆయుధమునకును పేరు. పరా శృణాతీతి పారశవః. ఒక బీడించువాడు. పరస్త్రియా అవత్యం వా. పరస్త్రికిఁ బుట్టినవాడుగా “పుంసి పారశవః పుమా, పరస్త్రితనయే శస్త్రే ద్విజాచూఢద్రాసః ౭పిచ” ఇతి మేదిన్.

* ధ్రువో భభేదే క్లిబం తు నిశ్చితే శాశ్వతే త్రిమ,

ధ్రువశబ్దము ధ్రువుఁడనునక్షత్రమునకు పేరైనపుడు పు. నిశ్చయః పబడినదానికి పేరైనపుడు న. నిత్యమైనదానికి పేరైనపుడు త్రి. నిశ్చితః నదానికెట్లునిన — “ధ్రువం ప్రణాశః ప్రహితస్య పత్రిణః” అని భా. నిత్యమునకు — “ధ్రువా విశ్వంధరా ద్యాశ్చ ధ్రువం సర్వమిదం జగత్” అని. ధ్రువతీతి ధ్రువః. ధ్రువ స్థైర్యే. స్థిరమైయుండునది. “శివే వసా

ధే యోగే ధ్రువః స్త్రీ గ్రీతి మూర్వయో, ధ్రువం తు నిశ్చయే తా అనధా” వితిశేషః. శివః=కీలః. వధో=స్వగ్రోధతరుః, యోగో=విమ. భాదిషు ద్వాదశః. తర్క=ఉచ్చేయా. స్రుగ్నేదే స్త్రీలింగః స్రాగు

* స్వాక్షాతా వాత్సని స్వం త్రి ప్వాత్తీయే స్వాస్త్రీయాం భవ

స్వశబ్దము జ్ఞాతికి పేరైనపుడు. పు. తా ననుటకు పేరైనపుడు పుంలింగమని కొందఱు. తననంబంధమైనదానికి పేరైనపుడు త్రి. మునకు పేరైనపుడు ప్న. ఉదా. జ్ఞాతికి-ఉల్లుకానీన మయి తే స్వా. ఆత్మకు-హృది స్వ మనలోకయ. ఆత్మీయమునకు-స్వదారనిరత. మునకు-ప్రభూతా స్వా దీయం తే అని. స్వతి దుగిఖం స్వః. పో. కర్కణి. దుగిఖమును జెఱుచునది గనుక స్వము. “జ్ఞాత్యాత్మనోః స్వః స్వాస్త్రీయః స్వం స్వః స్వాత్మీయమాత్రకే” ఇతి నానార్థరత్నకో. ‘లక్ష్మీభృతోఽంభోధితటాధివాసా బహూకృతా స్వానివ పశ్యతి ఇతి స్వశబ్దస్య ఆత్మవచనత్వే పుంలింగప్రయోగో మాఘకావ్యే.

* స్త్రీకటివస్త్రబన్ధేపి నీవీ పరివశేపిచ,

నీవీశబ్దము కోశమునకిది, మూలధనమునకును, అపిశబ్దమున

గట్టిన ద్రవ్యమునకును పేరు. నితరాం వీయత ఇతి నీవీ. వ్యేష్ఠో సం
యతముగాదాచఁబడునది. “నీవీ స్యాద్భంధనాగారే” ఇతి శేషః.
వా గారీ ఘోరవయోః-

శివాశబ్దము గారీదేవికిని, నక్కకును పేరు. మఱియును, కరక
కును, ఉసిరికచెట్టునకును పేరు. శివునికిని పేరగునవుడు పు. శ్యతి
కమితివా శివా. శో తనూకరణే. దుఃఖభాదులఁ జెఱుచునది.
ఇదే భద్రే సుఖే శివం, హారే యోగాంతరే వేదే వాలుకే గు
ప్తి” ఇతి శేషః.

ద్వంద్వం కలహ యుగ్మయోః. ౨౧౩

ద్వంద్వశబ్దము యుద్ధమునకును, జతకును పేరు. మఱియు మిథున
కును, రహస్యమునకును పేరు. ద్వయో రిదం, ద్వా ద్వాచ ద్వం
ఇద్దఱిసంబంధమైనది, రెండును గనుక ద్వంద్వము. టీ. స. కల
హాహద్వంద్వప్రవృత్తయో’ రితి. మిథునే-‘ద్వంద్వాని భావం క్రి
యా వివపు’ రితి. “ద్వంద్వం రహస్యమర్యాదా యజ్ఞ సాత్రప్రయో
గి శేషః.

వ్యాసు వ్యవసాయేషు సత్త్వ మస్త్రీ తు జన్తుషు,
సత్త్వశబ్దము ద్రవ్యమునకును, ప్రాణమునకును, ఉద్యోగమున
పేరగునవుడు స. జంతువులకు పేరగునవుడు స్త్రీ. సతో భావ
ము. కలిగినవస్తువుయొక్క భావము సత్త్వము. టీ. స. ద్రవ్యే-
నివిశతేఽపై’ రితి. అనుషు-‘అంతస్సత్త్వ’ ఇతి. వ్యవసాయ ఉత్సా
హ-‘సర్వత్వ సత్త్వసంపన్న’ ఇతి. ప్రాణిమాత్రే యథా-‘సర్వసత్త్వ
రత’ ఇతి. “సత్త్వం గుణే పితౄణాం బలే ద్రవ్యస్వభావయోః,
వే వ్యవసాయే చ చిత్రే ప్రాణిషు శబ్ద్యత” ఇతి విశ్వప్రకాశః.

బం నపునకే వజ్రే వాచ్యలింగ మవిక్రమే. ౨౧౪
క్లిబశబ్దము నపునకునికి పేరగునవుడు స. పరాక్రమహీనునికి
పుడు త్రి. క్లిబత ఇతి క్లిబం. క్లిబృ అధార్ ఘ్నే. దిట్టతనము లేని

—> శాంత ములు. <—

వ్యా విశౌ వైశ్య మనుజౌ-

విశశబ్దము వైశ్యునకును మనుష్యునికిని పేరు. విశతీతి
శ. పు. విశ ప్రవేశనే. ప్రవేశించువాడు. టి. స. మనుజు మను
మాత్రం. తత్ర-‘విశాంపతి రిష్టరథాజ మారా’ దితి రఘువంశే.

• ద్వా చా రాభిమరా స్పశౌ,

స్పశశబ్దము వేగులవానికిని, యుద్ధమునకును పేరు. ద్రవ్యా
యేనుగుతో, గాని, పులితో, గాని పోరెడు (జెట్టి) వాడని కొంద
స్పశతీతి స్పశః. స్పశ బాధన స్పర్శనయోః. బాధించువాడు. “
ప్రణిధి శుద్ధయో” రితి విశ్వప్రకాశః.

• ద్వా రాశీ పుష్టా మేషాద్యా-

రాశిశబ్దము ప్రాగునకును, మేషము వృషభము మొదలైన
దశరాసులకును పేరు. అశ్నుత ఇతి రాశిః. పు. అశూ వ్యాప్తి. వ్యా
చునది.

• ద్వా వంశౌ కుల మస్కరా.

వంశశబ్దము కులమునకును, వంశరునకును పేరు. వన్యత ఇతి
శః. వన షణ సంభక్తా. ఆశ్రయింపబడునది. “పుష్టాస్థి గేహార్థ
ష్టే వంశే వేణా గణే కుల” ఇతి విశ్వప్రకాశః.

• రహః ప్రకాశౌ వీకాశౌ-

వీకాశశబ్దము ఏకాంతస్థలమునకును, ప్రకాశమునకును పేరు.
ప్రకాశమనఃగా స్ఫుటమైనది. “వీకాశో విజనే స్ఫుటే” అని యజు
డు. విగతో, విశిష్టశ్చ కాశః ప్రకాశోఽన్యేతి వీకాశః. కాశ్యదీప్త
గతమైనట్టియు శ్రేష్ఠమైనట్టియు ప్రకాశము గలది. పా. నీకాశః.

• నిర్వేశో భృతి భోగయో,

నిర్వేశశబ్దము కూలికిని, భోగమునకును పేరు. ఉదా. భృ
‘ప్రతిగ్రహజయక్రయనిర్వేశాధిగతైర్ధై’ భోగమునకును.-‘వస్త్రాన్వ
నంనిర్వేశః’ అని. నిర్విశ్యత ఇతి నిర్వేశః. విశ ప్రవేశనే. నిర్వాహ
గే. అనుభవింపబడునది.

• కృతాన్తే పుంసి కీనాశః యద్ర కర్షకయో స్త్రీషు.

కీనాశశబ్దము యమునికి పేరగునపుడు పు. దరిద్రునికిని, దు
వానికిని పేరగునపుడు త్రి. కుత్సితం నాశయతీతి కీనాశః. గాత అభ్య

మును జెలుచువాడు.

దే లక్ష్యే నిమిత్తేపదేశ స్సాన్యత్ -

అపదేశశబ్దము స్థానమునకును, వ్యాజమునకును, ప. గుఱికిని, మునకును పేరు. మఱియు, ప్రసిద్ధికిని పేరు. ఉదా. స్థానమునకు— 'పదేశో యాతి'. వ్యాజమునకు— 'రత్నపదేశాన్తునిహోమధే నిమిత్తమునకు— 'కేనావ్యపదేశేనాగతః'. ప్రసిద్ధికి— 'బౌదార్య ధైర్యేషు నిస్సీమవ్యపదేశభాక్' అని. అపదిశ్యత ఇత్యపదేశః. తిస్ర్జనే. విరుద్ధముగా నీయఁబడునది. "ప్రసిద్ధా వపదేశ స్సాన్య" మ.

కుశ మపుచ,

కుశశబ్దము సీత్యకును, చకారమువలన దర్భకును పేరు. కా శే కుశం. శీజ్ న్యప్నే. భూమియం దుండునది. "ద్వీపరాజన్వయోః ఘండోగస్తోత్ర గణనాశంకా వౌదుంబరే మతా" ఇతి శేషః.

కా వ స్థానేకవిధాపి-

దశాశబ్దము బాల్యము మొదలైన యవస్థలకును, అపిశబ్దము పత్తికిని, కోకచెఱుగునకును పేరు. దశ్యతే చిద్యత ఇతి దశా. దశనే. చెఱుపఁబడునది. "దశా ప్రదీపవర్తా" నితిశేషః.

ఆశా తృష్ణాపి చాయతా.

౨౧౭

ఆశాశబ్దము అధికమైన అపేక్షకును, అపిశబ్దమువలన దిక్కున పేరు. అశ్నుత ఇ త్యాశా. అశూ వ్యాప్తా. వ్యాపించునది. ఆశా రాశా. ఆజ్ఞాప్రవృత్త్యాను ఇచ్ఛాయాం. ఇచ్ఛయించుట ఆశ. వ్యాప్తా భుజౌచనా" ఇతి శేషః.

కా స్త్రీ కరిణీ వన్ధ్యా-

వశాశబ్దము స్త్రీకిని, ఆడుయేనుగునకును, గొడ్డుటావునకును పేరికమైనదానికి పేరైనపుడు త్రి. ఉశ్యత ఇతి వశా. వశ కాంతౌ. మంపఁబడునది. "ప్రభు త్వేచ్ఛాయత్తతాసు వశోనా త్రిషుతద్వతి, వీనుతయోః స్త్రీ స్యా" దితిశేషః. సుతా దుహితా. తథా చ వైష క్యాం- 'శశాకరిణ్యాంవంధ్యాయాం రామాయాం దుహితర్యపి' ఇతి.

దృగ్ జ్ఞానే జ్ఞాతరి త్రిషు,

దృక్పజ్జము జ్ఞానమునకు పేరగునపుడు సీ. ఎఱుగువాని గునపుడు త్రి. ఇదిగాక, నయనమునకును, చూచుటకును పేరు గునపుడు సీ. చూచువానికి పేరగునపుడు త్రి. దర్శనం, పశ్యతీతి, దృశ్య అనయేతి చ దృక్. శ. చూచుటయు, చూచువాడును, చూడఁబడునుగనుకను దృక్కు.

* స్యా త్కర్కశ స్యాహాసికః కతో రామస్మణావపి.

కర్కశశబ్దము సాహసము గలవానికిని, కఠినమగును, హింసించువానికిని, అపిశబ్దమునలన దయలేనివానికిని పేరు. కృణాతీతి త్రి. క్రూ హింసాయాం. హింసించునది. “కర్కశౌ క్రూరః” అని శేషః. ‘కతోరామస్మణావపి’ ఇతి కేచిత్.

* ప్రకాశోఽతిప్రసిద్ధోఽపి-

ప్రకాశశబ్దము మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైనవానికి పేరగునపుడు అపిశబ్దమునలన, ఎండమొదలయినవెఱుగునకును పేరు. ప్రకాశశబ్దమునకు చ ప్రకాశః. కాశ్య దీప్తా. ప్రకాశించునదియు, చూచుటయు, ప్రకాశము. ‘ప్రకాశః కాశవా నపి’ ఇతి శేషః.

* విశా వజ్ఞోఽపి బాలిశః,

బాలిశశబ్దము పిన్నవానికిని, ఎఱుక లేనివానికిని, అపిశబ్దమునలన మూర్ఖునికిని పేరు. బలిం శ్యతీతి బలిశః. శో తనూకరణే. బలిశః. పూజను జెఱుచువాడు బలిశుఁడు. బలిశుడే బాలిశుఁడు.

* సృశంస ఖడ్గో ని స్త్రింశౌ.

నిస్త్రింశశబ్దము హింసించువానికిని, ఖడ్గమునకును పేరు. స్త్రింశదంగుళీభ్యో నిస్త్రింశః. ముప్పదియంగుళమునకును పేరునమైనది గనుక ని స్త్రింశము ఖడ్గము. తత్సామ్యమున హింసించు యందును వ ర్తించును.

* పాశో బద్ధన శస్త్రయోః.

పాశశబ్దము బంధనమునకును, ఆయుధమునకును పేరు. మనఁగా కట్టుటయును, త్రాడును. పశతీతి పాశః. పశ బాధయోః. బాధపెట్టునది.

* కోశోఽస్త్రీ కుట్టలే ఖడ్గపిధానేఽర్థాఘ దివ్యయోః,

కోశశబ్దము మొగ్గుకును, కత్తియొరకును, ధనసమూహమునకు
దివ్యప్రమాణభేదమునకును పేరు. 'దివ్యయోః' అనుదానిని 'దీప్య
యోః' అని పఠించి ప్రకాశించువానికిని పేరనికొందఱు. కుశతీతి కోశః.
కుశ సంశ్లేషణే. కూడుకొనియుండునదిగనుక కోశము. టీ. స. కు
కో ముకుళః తత్ర. "కాశద్వంద్వ మియం దధాతి నలినీ కాదంబ
మక్షత" మితి. ఖడ్గపిథానే యథా-ఉన్న క్షకంచుకతయేయుముదా
ంతిశ్చస్త్రీవ శంబరరిపోరపనీతకోశేతి. ఖడ్గగ్రహణముపలక్షణం-పి
యక మాత్రే కోశశబ్దః. అన్నమయాదీనాం సంచానామపి బ్రహ్మ
రూపావరక త్వేన కోశప్రసిద్ధిః. అర్థాఘః కృతాకృతోభయరూప సు
రజితసముదాయః. తత్ర-కోశాగారమితి. దివ్యం=శపథః-దుర్గాభై
రద్యాలయ దేవతాస్నానోదకపానరూపః. తత్ర 'విప్రం న పాయయే
కోశ'మితి. "కోశ శ్చిశ్నే జాతిఫలే తథా శబ్దార్థసంగ్రహే" ఇతి
మి. శేషసి యథా-కుర్వక్ కరికరక్రీడాం శనైః కోశం ప్రవేశయేది
రతిరహస్యే. అయం శబ్దః స్త్రీయోనావపి. యథా. 'స్త్రీపుంసయోః
శసామ్యే భావసామ్యం భవేద్భ్రువ'మితి తత్త్రైవ ప్రయోగః. అత్రశ
బ్దసంగ్రహశబ్దేన పుస్తకమవ్యుచ్యతే. తత్ర. 'కోశాంతరే త్వయం
శ' ఇతి లిఖంతి వ్యాఖ్యాతారః. 'వై దేశికేషు కోశేషు పాఠభేదా
రీక్ష్యతా' నితి దక్షిణావర్తనాథశ్చ. "కోశ వానాచార్య" ఇతిచ.
శ కేచిత్ కోశోఽస్త్రీతి శ్లోకార్థం మాంతేషు పఠంతి. వ్యాఖ్యా
నా కైశ్చి తత్త్రైవ వ్యాఖ్యాతం. అస్తాభిస్తు కతిపయటీకాకారపద్ధ
నానాగ్రంథదర్శనేన లోకవ్యవహారదర్శనేన చ శాంతేష్వేవ లి
మితి.

—= పాంథములు. =—

సుర మత్స్య వనిమిషే-

అనిమిషశబ్దము జేవతలకును, మత్స్యమునకును పేరు. స నిమి
త్యనిమిషః. మిష నిమిలనే. తెప్పపాటు లేనిది.

పురుషా వాత్త మానవౌ.

౨౨౦

పురుషశబ్దము జీవునికిని, మనుష్యునికిని పేరు. పిప రీతి పురుషః.
పాలన పురణయోః. పాలించువాడు.

* కాక మత్స్య భృగౌ ధావృక్ష-

ధావృక్షశబ్దము కాకికిని, కొక్కెరకును పేరు. ధావృక్షి మనమితి ధావృక్షః. ధావృక్షి కాంతూయాం. మాంసము నిచ్చుచున్నది. “ధావృక్షే తు బక వాయసా” వి త్యమరమాలా.

* కక్షౌ చ తృణ వీరుధౌ,

కక్షశబ్దము తృణమునకును, తీగెపొదకును, చకారమువలన డినయడవికిని, చంకకును, పాపమునకును పేరు. కక్ష్యత ఇతి కక్షః. హింసాయాం. హింసింపఁబడునది. “కక్ష పాప పరీధాన పశ్చాదం పల్లవ” ఇతి శేషః.

* అభీషుః ప్రగ్రహే రశ్మౌ-

అభీషుశబ్దము పగ్గమునకును, కిరణమునకును పేరు. అభీషత ఇ త్యభీషుః. పు. ఇషు ఇచ్ఛాయాం. ఇచ్ఛయింపఁబడునది.

* ప్రైషః ప్రేషణ మర్ధనే.

ప్రైషశబ్దము అంపుటకును, వీడించుటకును పేరు. ప్రకృష్టణం ప్రైషః. ఇష గతౌ. ప్రకృష్టమైనగమనము ప్రైషము.

* పక్ష సహాయేషి-

పక్షశబ్దము సహాయమునకును, అపిశబ్దమువలన శుక్ల కృష్ణములకును, తెక్కలకును, సాధ్యమునకును, విరోధమునకును, పాపమునకును పేరు. పక్ష్యత ఇతి పక్షః. పక్ష పరిగ్రహే. పరిగ్రహింపఁబడునది. “పక్షః పతత్రే కుచయోః పార్శ్వే సఖ్యా నృపస్య చ, గతే సాల్లిరంధ్రే చ బలే సాధ్య విరోధయో” ఇతి శేషః. “పక్షో మానసార్శ్వే గ్రహే సాధ్య విరోధయోః, కేశాదేః పరతో బృంజే బలసహాయయోః, పరతంత్రే చుల్లిరంధ్రే దేహింగే రాజకుంజర” ఇత్యప్రకాశః.

* ఉష్ణీషం శిరోవేష్ట కిరీటయో,

ఉష్ణీషశబ్దము తలకుఁ జాట్టు పాగా మొదలయినదానికిని, మునకును పేరు. ఉష్ణనివారణార్థ మిష్యతే ఉశ్యత ఇతి వా ఉష్ణీషం ఇచ్ఛాయాం. వశ కాంతౌ. ఉష్ణనివారణార్థమై యిచ్చయింపఁబడునది గనుక ఉష్ణీషము.

శుక్రలే మూషికే శ్రేష్ఠే సుకృతే వృషభే వృషః. ౨౨౨
 వృషశబ్దము వీర్యవృద్ధి గలవానికిని, ఎలుకకును, శ్రేష్ఠునికిని,
 వృషమునకును, ఆఱోతునకును పేరు. ఉదా. వీర్యవృద్ధి గలవాని
 వృషాః ప్రయోగాః. ఎలుకకు-‘వృషదంశకః’. శ్రేష్ఠునికిని-‘పురు
 షః’. పుణ్యమునకు-‘వృషోహి భగవాన్ ధర్మః.’ వర్షతి వృష్యతే
 వృషః. వృషు నేచనే. పర్షించునదిగాని, పర్షింపబడునదిగానివృషము.
 వృషః పుంసీచరాశౌ నాకపికచ్చాటరూపయోః, శృంగామపి వృషా
 వృష్య ద్వృతినామూసనం వృష” ఇతి శేషః.

ద్యూతేఽక్షే శారిఫలకే ప్యాకర్షః-

ఆకర్షశబ్దము జూదమునకును, పాచికలకును, సారె లుండు
 కకును, అపిశబ్దమువలన ఆకర్షించుటకును పేరు. ఆకర్షతి ఆకర్షణం
 ఆకర్షః. కృష విలేఖనే. ఆకర్షించునది, ఆకర్షించుటయును ఆకర్షము.

అథాక్ష మిన్ద్రియే,

నా ద్యూతాక్షే కర్షచక్రే వ్యవహారే కలిద్రుమే. ౨౨౩

అక్షశబ్దము ఇంద్రియములకు పేరైనపుడు న. పాచికలకును,
 పదిరూకలయెత్తుతూనికగలదానికిని, బండికంటికిని, వ్యవహారమున
 తాండ్రచెట్టునకును పేరైనపుడు పు. అక్షోఽపి త్యక్షః. అక్షూ
 వృష్టా. వ్యాపించునది. ‘అక్షోవ్యాప్తవాత్సనిచ’ ఇతి శేషః.

కర్షూర్వార్తా కరీషాగ్నిః కర్షూః కుల్యాభిధాయినీ,

కర్షూశబ్దము వార్తకును, పిడుకనిప్పునకును పేరైనపుడు పు. సది
 పేరైనపుడు నీ. వార్తయనగా కృషి. కర్షణం, కర్షతి, కృష్యతే చ
 యః. కృష విలేఖనే. దున్నుటయును, పీడించునదియును, దున్నబడు
 యును గనుక కర్షువు.

పుంభావే తత్క్రియాయాంచ పౌరుషమ్.

పౌరుషశబ్దము మగతనమునకును, పురుషుఁడుచేయు క్రియకును,
 పౌరుషమువలన మానిసిచేయెత్తుపొడవునకును పేరు. పురుషస్య భావః
 పౌరుషం. పురుషునియొక్కభావమును క్రియయును పౌరుషము.
 పుస్తేజసితు పౌరుష” మితి శేషః.

విష ముప్పుచ. ౨౨౪

విషశబ్దము నీళ్లకును, చకారమువలన విషమునకును పేరు.
వేష్టితి విషం. విష్ణో వ్యాప్తా. వ్యాపించునది.

• ఉపాదానేఽప్యమిషం స్యాత్ -

ఆమిషశబ్దము కానుకకును, అపిషబ్దమువలన మాంసమునకును పేరు. ఉపాదాన మనఁగా, లంచమనికొందఱు. అమృత ఇతి విషం. అమృతాదా. పొందఁబడునది. టి. 'ఉపాచ్ఛాః ప్రసందాహరో గ్రాహ్యాయనే అపి' ఇతి అభిధానచింతామణి. ఉపాదానదుత్తరేషాంచారదానాదిశబ్దానాం పర్యాయత్వాభిధానా దిహ ఉపాదానశబ్దేన ఉపాయన ముచ్యత ఇతి.

• అపరాధేఽపి కిల్బిషమ్,

కిల్బిషశబ్దము అపరాధమునకును, అపిషబ్దమువలన పాపమునకును పేరు. కిల్బితఇతి కిల్బిషం. కల కిల క్షేపే. ద్రొబ్బుఁబడునది. 'కిల్బిషమరితే రుజి' ఇతి శేషః.

• స్యా ద్వౌష్ణే లోకధాత్వ్యంశే వత్సరే వర్ష మస్త్రయామ్,

వర్షశబ్దము వానకును, భారతవర్షము మొదలయిన భూమిములకును, సంవత్సరమునకును పేరు. వర్షణం, వర్షత్యాప్యాయత్యుత్తరే వర్షః. ప్న. పృషు నేచనే. వర్షించుటగనుకను, ఆప్యాయనము చేయగనుకను వర్షము. 'వర్షం కై బ్యేచుమాన్తేఘ' ఇతి శేషః. 'పుష్కళియోర్వర్షం జంబూద్వీపాబ్ధపుష్టి ప్స్వి'తి రుద్రశ్చ.

• ప్రేక్షా నృత్యేక్షణ ప్రజ్ఞా-

ప్రేక్షాశబ్దము నాట్యమునకును, చూచుటకును, బుద్ధికిని పేరు. పా. నృత్యేక్షణం ప్రజ్ఞా. నృత్యమును చూచుటకును బుద్ధికిని పేరు. క్షణం, ప్రేక్ష్యతే అనయేతిచ ప్రేక్షా. ఈక్ష దర్శనాంకనయోః. చూచుటయును, చూడఁబడునదియును ప్రేక్ష.

• భిక్షా నే వార్ధనా భృతిః,

భిక్షాశబ్దము నేవించుటకును, యాచించుటకును, కూలికిని పేరు. భిక్షణం భిక్షా. భిక్షయాచ్ఛాయాం. అడుగుటగనుక భిక్ష. "భిక్షితవస్తుషు" ఇతి శేషః.

• త్వ ల్భాషి-

త్విత్ శబ్దము ఒప్పదమునకును, అపిశబ్దమువలన దీప్తికిని పేరు. పదం త్విత్. మ. నీ. త్విష్ దీప్తా. ప్రకాశించుటగనుక త్విష్టు “త్విష్టవ్యవసాయే చ జగీషాయాం గిభ్యసా” వితి శేషః.

త్రిషు పరే-

ఇకమీద మాంతములన్నియు మూడులింగములయందు వర్తింప.

స్యత్తం కార్తస్య నికృష్టయోః. ౨౨౬

స్యత్తశబ్దము అంతయు ననుటకును, అధినినికిని పేరు. నిత నికర్తే చ అత్తోతీతి స్యత్తం. అత్తూ వ్యాప్తా మిక్కిలియును, నిష్టముగాను వ్యాపించునదిగనుక స్యత్తము. టీ. న. అత్ర కార్తస్య స్యధర్మవచన క్షేపి పూర్వవాక్యే స్యత్తశబ్దస్యాపి వాచ్యలింగవిధాత్ కృత్స్నయాపే ధర్మిణ్యేవ పర్యవసానం ‘స్యత్తః పరశురామే స్యా’ శేషః.

ప్రత్యక్షేఽధిక్యతేఽధ్యత్తః-

అధ్యత్తశబ్దము సాత్మాత్మగా నెఱుగఁబడువానికిని, గ్రామాది కథికార్థియైవానికిని పేరు. అత్త మధిక్యతః, అధ్యత్తోతీతి చ అధ్యత్తం. అత్తూ వ్యాప్తా. ఇంద్రియములను బొందునది గనుకను, ఉత్క్రమముగా వ్యాపించునది గనుకను అధ్యత్తము, అధ్యత్తుడును.

రూత్ స్తవే) ఘ్విదిక్కణే,

రూత్శబ్దము పేరులేనివానికిని, పరుసనివానికిని పేరు. రూత్ తీతి రూత్తః. రూత్ పారుష్యే. పరుసనై యుండును గనుక రూత్తము. రూత్సన్యత్పాదసాంతర’ ఇతి శేషః.

సాంతములు.

రవి శ్వేతచ్ఛదా హంసా-

హంసశబ్దము సూర్యునికిని, హంసకును పేరు. మఱియు, లోభదీనిరాజునకును, విష్ణువునకును, అంతరాత్మకును, మత్స్యరము లేనిదికిని, ఉత్తమసన్నాప్తిసికిని, ఉత్తరపదమైయుండునపుడు శ్రేష్ఠునికిని. ‘నిలోభనృపతేవిష్ణో వంతరాత్మస్యనుత్పదే, యతిభేదే చ హంసః చృష్టే రాజాదిపూర్వక’ ఇతి. ‘హంసో నిర్లోభనృపతౌ శారీర

మరుదంతరే, హయభేదే యోగిభేదే మంత్రభేదే విమత్సరే, మత్సరే, త్తని విష్ణోచ శ్రేష్ఠే రాజాదిపూర్వక' ఇతి శేషః. హంతి హం వాన హింసాగత్యోః. సోపును గనుక హంస.

* సూర్య విహీన విభావనూ.

విభావనుశబ్దము సూర్యునికిని, అగ్నికిని పేరు. విభైవ పను భి స్యేతి విభావనూ. పు. ప్రభయే భనముగాఁ గలవాడు 'విభావను రభేన' ఇతి శేషః.

* వత్స తర్జక నర్తా ద్వా-

వత్సశబ్దము దూడకును, సంవత్సరమునకును పేరు. వనతి, త్యస్తిన్నితి చ వత్సః. వన నివాసే. ఉండునదిగనుకను, దీనియం యు నుండునుగనుకను వత్సము.

* సాకశ్శా శ్చ దివోకనః,

దివోకశ్చబ్దము చాతకపక్షికిని, చకారమువలన దేవకల పక్షికిని పేరు. ద్వాః ఓకః ధాన మేషామితి దివోకనః. పా. దివోక న. పు. ఆకాశము స్థానముగాఁ గలది.

* శృంగారాదా విషే వీర్యే గుణే రాగే ద్రవే రసః.

రసశబ్దము శృంగారము మొదలై వనవరసములకును, విష నకును, వీర్యమునకును, విధురావిషద్రవములకును, అనురాగము ను, ద్రవమునకును పేరు. విష మనగా నీళ్లును, విషమును, వీర్య నగా బలిమియును, పాదరసమును. ద్రవ మనగా ఆర్ద్రమైవదియ పులిసీళ్లును. రస్యత ఇతి రసః. రస ఆస్వాదనే. ఆస్వాదింపబడునది. శరీరధాతో చ తిక్తాదా పారదే రస' ఇతి త్రికాండశేషః.

* పుం స్యుత్తం సావతంసా ద్వా కర్ణపూరేఽపి శేఖరే,

ఉత్తంసశబ్దమును అవతంసశబ్దమును, అలంకారార్థమై కుండెట్లు పువ్వులు సొమ్ములు మొదలైనవానికిని, శిరోభూషణము ను పేర్లు ఉత్తంస్యతే అవతంస్యతే చానేనేతి ఉత్తంసః. అవతంస్య ప్న. ఇసి భూషాయాం. దీనిచేత నలంకరింపబడును గనుక ఉత్తంస అవతంసమును. 'శేఖరే కర్ణపూరేఽస్త్రీ స్యా దుత్తంసోఽవతంస' అని గుర్తుడు.

దేవభేదేనలే రక్షా వనూ రక్షే ధనే వసు. ౨౨౯

వసుశబ్దము అష్టపనుపులకును, అగ్నికిని, కిరణమునకును పేరైన పు. రత్నమునకును, ధనమునకును పేరైనపుడు న. వసతీతి. పు. వస నివాసే. ఉండును గనుక వసుపు. టి. స. కిరణధనమో ధా—'నిరకాసయ ద్రవి మపేతవసుం వియదాలయా దపరదిగ్గణి' ఇతి మాఘకావ్యే.

విష్టా చ వేధాః-

వేధశబ్దము విష్టువునకును, చకారమువలన బ్రహ్మకును, విష్టునకును పేరు. విధతీతి వేధాః. స. పు. విధ విధానే. విధించు గుడు. "వేధా బుధే" ఇతి శేషః.

స్త్రీ) త్వాశీ ర్హితాశంసాహిదంష్ట్రయోః,

ఆశీశబ్దము హింసామైనయర్థము గావలయు ననుటకును, సాము తకును పేరు. ఆశాసనం, ఆశంసతీతి చ ఆశీః. స. సీ. ఆజశ్చాసు స్థాయాం. ఇచ్చయించుటయు, హింసించునదియు ఆశీపు.

లాలసే ప్రార్థ నాత్సుక్యే-

లాలసశబ్దము అడుగుటకును, బోత్సుక్యమునకును పేరైనపుడు విషయాసక్తునికి పేరైనపుడు త్రి. బోత్సుక్య మనగా సభిష్టమస్తు గుడు దొరికునా యనుననురాగవిశేషము. లాలసనం లాలసః. త్రి యిచ్చయించుట. 'స్పష్టాతిరేకే వాంఛాయా మోత్సుక్యే నా ద్వయో' రితి రథనః.

హింసా చౌర్యాదికర్తృచ. ౨౩౦

హింసాశబ్దము దొంగతనమునకును, ఆదిపదముచేత కొట్టుట వలయినదానికిని, చకారమువలన చంపుటకును పేరు. హింసనం హింసా. హిసి హింసాయాం. చంపుట గనుక హింస.

ప్రసూ రశ్వాపి-

ప్రసూశబ్దము ఆడుగుఱ్ఱమునకును, అపిశబ్దమువలన తల్లికినిపేరు. మాయత ఇతి ప్రసూః. సీ. షూజ్ ప్రాణిప్రసవే. బిడ్డలఁ గనునది.

భూ ద్యావౌ రోదస్యౌ రోదసీ చ తే,

రోదసీశబ్దము భూమికిని, ఆకాశమునకును ప్రత్యేకముగాఁ బేరైన

నవును. ఈకారాంత స్త్రీలింగము. ఒక్కటిగాఁ జేరగునవుడు
రాంతనవుంసకము. కొందఱు రోదసి రోదశ్యబ్దములు రెండును భి
క్షి, ఆకాశమునకును ఏకముగాను, ప్రత్యేకముగానుం బేళ్లం
రుదంశ్యస్త్రిన్నితి రోదః, రోదసీ చ. రుదిర్ అశ్రువిమోచనే. దీ
దు దగిఖవడుదురు గనుక రోదస్సు, రోదసియును.

• జ్వాలా భాసో ర్న వుం న్యర్చిః-

అర్చిశ్శబ్దము అగ్నిజ్వాలకును, కాంతికిని పేరు. అర్చ
శ్యర్చిః. స. స్త. అర్చ పూజాయాం. పూజింపఁబడునది.

• జ్యోతి ర్భ ద్యోత దృష్టిః.

జ్యోతిశ్శబ్దము నక్షత్రమునకును, తేజస్సునకును, దృష్టికిని
ద్యోతత ఇతి జ్యోతిః. స. న. ద్యుత దీప్తా- ప్రకాశించునది. ను
నికిని, అగ్నికిని పేరగునవుడు పుల్లింగమును గలదు. 'జ్యోతి ర్భ
స్కరేఽగ్నా చ క్లీబం భద్యోత దృష్టిః' ఇతి రుద్రః. జ్యోతి
శే తారాయాం వేదాంగాంతరనేత్రయో' రిత్యజయశ్చ. 'జ్యోతి
స్యగ్ని సూర్యయోః, చంద్రేచ' ఇతి శేషః.

• పా పాపరాధయో రాగః-

అగశ్శబ్దము పాపమునకు, అపరాధమునకును పేరు. అగశ్శ
త్యాగః. స. న. అగ కుటిలాయాం గతౌ. దీనిచేత కుటిలముగాఁ జింతి

• ఖగ బాల్యాదినో ర్వయః,

వయశ్శబ్దము పక్షికిని, బాల్యము యౌవనము మొదలయిన వ
స్సులకును పేరు. యౌవనమాత్రమునకును పేరనికొందఱు. వీయత
వయః. స. న. వీ గతిప్రజనకాంత్యసనఖాదనేషు. పొందఁబడునది. దీ
యౌవనేయథా—'వయగిప్రాదుర్భావం ప్రథయతి పరీహానఘణి'

• తేజగి పురీషయో ర్వర్చః-

వర్చశ్శబ్దము తేజస్సునకును, విష్ణుకును పేరు. వర్చతీతి వర్చ
న. వర్చదీప్తా. ప్రకాశించునది. 'వర్చస్త్రయాపవ'దితిశేష. రూప ఇత్యే

• మహ స్తూత్సవ తేజసోః.

మహశ్శబ్దము పండుగునకును, తేజస్సునకును పేరు. మహా
మహః. స. న. మహ పూజాయాం. పూజింపఁబడునది. ఉత్సవ

గునవుడు అకారాంతపులింగముగాఁ జెప్పఁబడెను. 'నఖలు దూర
 లోఁగి వ్యతిరేకతే మహా మహా వితి బంధుతయోదితైః' అనిమాఘము.

రజో గుణోఽసి స్త్రీపుష్పే-

రజశ్శబ్దము రజోగుణమునకును, స్త్రీలఋతువునకును పేరు. చ
 రమువలన ధూళికిని పేరు. రంజ్యతే అనేనేతి రజః. స. స. రంజ
 గే. దీనిచేత నెఱ్ఱఁగాఁ జేయఁబడును.

రాహూ ధాన్వంతే గుణే తమః,

తమశ్శబ్దము రాహువునకును, చీకటికిని, తమోగుణమునకును
 పేరు. తాన్వంతే త్యనేనేతి తమః. స. స. తము గ్లానా. దీనిచేత
 జలుదురు. 'క్షీబం తమో గుణే లోకే సైంహికేయాంధకారయోః'
 ని రభసుఁడు. రాహువునకు పేరైనపుడు పులింగమును గలదు.
 ధాన్వనుశ్చ తమా రాహుః సైంహికేయో విధుంతుదః' అని అమర
 కాలయందు పులింగకాండమునందుఁ జెప్పినాఁడు.

ఛన్దః పద్యేఽభిలాషే చ-

ఛందశ్శబ్దము గాయత్రి మొదలైన ఛందస్సులకును, ఇచ్చకును
 పేరు. చకారమువలన వేదమునకును పేరు. ఛందయతీతి ఛందః. స.
 చది అహ్లాదనే. అహ్లాదమును జేయునది. అభిలాషకు పేరయినపుడు,
 కారాంతమును గలదు. 'ఛందానుష్ఠ త్తిదుస్సాధా న్సుహృదో విమనీ
 తా' ఇతి మాఘకావ్యే. 'ఛందోఽభిలాషే ఛందశ్చ ఉత్సవే చ
 హో మహా ఇతి శబ్దభేదప్రకాశః.

తపః కృచ్ఛాచ్ఛిదికర్తృచ.

౨౩౩

తపశ్శబ్దము సాంతపనము, చాంద్రాయణము మొదలయిన
 ఛ్చిములకును, చకారమువలన ధర్మమునకును పేరైనపుడు స.
 రిర్తువునకును, మాఘమాసమునకును పేరైనపుడు పు. తపంత్య
 తి తపః. తపశ్చ. స. తప సంతాపే. దీనియందు తపింతురు.
 లోకే ధర్మమాత్రే క్షేత్రే శిశిర మాఘయో' రితి శేషః.

సహో బలం సహా మార్గో-

సహశ్శబ్దము బలిమికి పేరైనపుడు స. మార్గశీర్షమాసమునకు
 పేరైనపుడు పు. సహంతే అనేన, అసిన్నితి చ సహః, సహశ్చ.

స. వహ మర్ణే. దీనిచేత, దీనియందును ఓర్పురు గనుక సహా
'సహో జ్యోతిషి హేమంతే నా హాసవతి వాచ్యవ' ఇతి శేషః.

• నభః ఖం శ్రావణో నభాః,

నభశ్శబ్దము అకాశమునకు పేరైనపుడు స. శ్రావణమునకు పేరగునపుడు వు. శూన్యత్వాత్, మేఘచ్ఛన్నత్వాచ్చ భాతీతి నభః, నభాశ్చ. స. భా దీప్తా-శూన్యమయ్యను, మేఘమయ్యనుండుటవలన ప్రకాశించనిది. 'నభః క్లిబం జలధరే నభౌ' ఇతి వత్సోపా, మృణాళసూత్రవర్ణాను' ఇతి శేషః.

• ఓక స్ప ద్ధాశ్రయ శ్చైకాః-

ఓకశ్శబ్దము ఇంటికిని, తావునకును, చకారమువలన పేరుకును పేరు. ఉచ్య త్యస్తిన్నీ త్యోకః. స. స. ఉచ సమవాయే. దీని కు కూడియుందురు గనుక ఓకస్సు. అకారాంత వుంలింగమును. దోకః వుం స్వదంతక' ఇతి శేషః.

• వయః క్షీరం పయోఽమ్బు చ.

వయశ్శబ్దము పాలకును, నీళ్లకును పేరు. వీయత ఇతి పయః. స. పా పానే. పానముచేయఁబడునది.

• ఓజో దీప్తా బలే-

ఓజశ్శబ్దము బలిమికిని తేజస్సునకును పేరు. ఉబ్బతి స్పృశ్య త్యోజః. స. స. ఉబ్బ అర్జవే - స్పృష్టమి యుండునది. మిత్యు శ్చాస్త్రపరిభాషచేత విషమసంఖ్యకును పేరైనపుడు అకారాంతము.

• సోత ఇద్రియే నిమ్నగారయే,

సోతశ్శబ్దము చెవులు మొదలయిన యింద్రియద్వారమును, నదీవేగమునకును పేరు. స్రవతీతి సోతః. స్రు ప్రసవణే. స్రవనది గనుక సోతస్సు. టీ. స. ఇంద్రియ మింద్రియస్థానగతం చ 'సోతోభి స్త్రీదశగజామదం క్షరంత' ఇతి భారవిః. రయశ్చైవా వాహః. యథా—తీవ్రసోతాః.

• తేజః ప్రభావే దీప్తా చ బలే శుకే ౭పి-

తేజశ్శబ్దము ప్రభావమునకును, కాంతికిని, బలిమికిని, శుకకును, అపిశబ్దమువలన తిరస్కారము నొరవ్వకుండుటకును పేరు.

సావమానాదేః ప్రయుక్తస్య పశేణ యత్, ప్రాణాశ్చయేఽప్యవ
సృతతేజస్యముదాహృతం' అని. తేజయతీతి తేజః. స. న. తిజ
గతనే. కృశముగాఁ జేయునది.

అథ త్రిషు. - 32

ఇతమింద వచ్చుసాంతములన్నియుఁ ద్రిలింగములు. వీనిలో
బీభత్సశబ్ద మొండు దక్క తక్కినవి స్త్రీలింగమున నీకారాంతములే.

విద్యా నిష్పదంశ్చ-

విద్యచ్ఛబ్దము ఎఱుక గలవానికిని, చకారమువలన ఆత్మజ్ఞునకు
విద్యాంసునికిని పేరు. వే తీతి విద్యా. స. విద జ్ఞానే. ఎఱిగిన
డు. 'విద్యా నాత్మవిది ప్రాజ్ఞే వండితే చాభిధేయవ' దితి శేషః.

బీభత్స హింసోఽపి-

బీభత్సశబ్దము హింసించునవ్వభావము గలవానికిని, అపిశబ్దము
నరోతగలవానికిని, అర్జునునికిని పేరు. బీభత్సా న్యా స్తీతి బీభత్సః.
తగలవాఁడుగనుక బీభత్సుఁడు. 'పార్థో ఘృణావా బీభత్స' ఇతి
షి.

అతిశయే త్వమి,

ముందరఁ జెప్పఁగలజ్ఞానశబ్దము మొదలు ౪ స్వార్థాతిశయ
ము వర్తించును.

వృద్ధ ప్రశస్యయో ర్జ్ఞాయా-

జ్ఞాయశబ్దము మిక్కిలి వృద్ధునికిని, మిక్కిలి శ్రేష్ఠునికిని పేరు.
శయేన వృద్ధః ప్రశస్తశ్చ జ్ఞాయా. స. మిక్కిలివృద్ధుఁడును
మిక్కిలిప్రశస్తమైనవాఁడును.

కనీయాంస్తు యు వాల్పయోః. - 33

కనీయశబ్దము మిక్కిలిప్రాయశ్చవానికిని, మిక్కిలి యల్పమైన
నికిని పేరు. అతిశయేన యువా అల్పశ్చ కనీయా. స. మిక్కిలి
యశ్చవాఁడును, మిక్కిలికొంచెమైనవాఁడును.

వరీయాం స్తూరు వరయోః-

వరీయశబ్దము మిక్కిలి ఘనమైనవానికిని, మిక్కిలి శ్రేష్ఠు
నికిని పేరు. అతిశయేన ఉరుః, వరశ్చ వరీయా. స. మిక్కిలి అధిక

మైనవాడు, శ్రేష్ఠమైనవాడును.

సాధీయాన్ సాధు బాధయో,

సాధీయశబ్దము మిక్కిలి మంచివానికిని, మిక్కిలి దృఢమునకినివేరు. అతిశయేన సాధుః బాధశ్చ సాధీయాన్. స. మిక్కిలి వాడును, మిక్కిలి దృఢమైనవాడును గనుక సాధీయస్సు.

— హం త ము లు. —

* దళేఽపి బర్హమ్-

బర్హశబ్దము ఆకునకును, అపిశబ్దమువలన నెమిలిపురికిని బర్హతీతి బర్హం. బృహ వృద్ధా - వృద్ధిః బొందునది. 'బర్హం మహా' పింఛేఽథ ప్రాధాన్యోవ్యోతవృద్ధిషు, పరివారే పుమా' నితి శేషః.

* నిర్బన్ధోపరా గార్కాదయో గ్రహః.

గ్రహశబ్దము నిర్బంధమునకును, నూర్యచంద్రగ్రహణమునూ నూర్యాదినవగ్రహములకును వేరు. నిర్బంధమనగా పట్టుట యనఁ దలు. శృఙ్ఖలేతి గ్రహణం, శృఙ్ఖలేతి చ, గ్రహః. గ్రహణే నే. పట్టును గనుకను, పట్టుటగనుకను, పట్టుబడును గనుకను గ్రహ "గ్రహోఽనుగ్రహ నిర్బంధ గ్రహజేషు రణోద్యమే, నూర్యాదాభి నాదాచ నైంహికే యోపరాగయో" నితి శేషః.

* ద్వార్యావీడే క్వాథరనే నిర్యూహో నాగదంతకే,

నిర్యూహశబ్దము వా.కిలికిని, సిగనుముడిసిన పులదంతక కషాయమునకును, కొణిగ మొదలయినదాని కాధారముగా గోడ దలయినదానియందు నాటిన కొయ్యకును వేరు. చిలకకొయ్యకునే కొండలు. నిర్యాం త్యస్తాత్, నిర్యాతీతి చ నిర్యూహః. యా ప్రా దీనివలన పోదురు గనుకను, పోవును గనుకను నిర్యూహము. టి. ద్వారి ప్రతీహారదేశే. ఆవీడశబ్దేన కుడ్యాదృహిర్నిర్గతం దారు ఇతి క్షీరస్వామి సుబోధినీకారా. తదుక్తం విశ్వకర్మణా—'స్థూలా గ్రయోర్లగ్నం ద్వీప్రాంతం తిర్యగున్నతమ్, ఆవీడశబ్దేన స్వార్థస్యావీడ్య ధారణాత్' ఇతి. సుభూతిచంద్రస్తు 'శేఖ' కో ఖ్యాయ. తత్ర రుద్రాభిధాన మాహ—'నిర్యానే శేఖరే ద్వారి హో నాగదంతక' ఇతి.

అనుమాత్రే శ్వాదిరశ్చై ప్రగ్రహాః ప్రగ్రహోఽపిచ. ౨౩౮
ప్రగ్రహ ప్రగ్రహశబ్దములు ౨ త్రాసు తూనుకోల మొదలైన
త్రాటికిని, గుట్టము మొదలైనవానిఁ గట్టెడు పగము మొదలైన
వేరు. ప్రగ్రహ్యతే అనేనీతి ప్రగ్రహాః, ప్రగ్రహశ్చ. గ్రహ
దానే. దీనిచేత కట్టఁబడునుగనుక ప్రగ్రహము, ప్రగ్రహమును.
బంద్యాం నియమనే భుజే, హరిపాదపహేష్నాశ్చ ప్రగ్రహ
ప్రకాశః.

పక్షి పరిజ నాదాన మూల శాపాః పరిగ్రహాః,
పరిగ్రహశబ్దము పెండ్లామునకును, పరివారమునకును, పుచ్చు
టకును, మొదటికిని, శాపమునకును పేరు. పరిగ్రహ్యత ఇతి పరిగ్ర
పరిగ్రహింపఁబడునది.

దారేష్వసి గృహాః-
గృహశబ్దము పెండ్లామునకును, అపిశబ్దమువలన నింటికిని పేరు.
గృహ్యత ఇతి గృహాః. గ్రహ ఉపాదానే. పుచ్చుకొనంబడునది. పుం
ము. నిత్యబహువచనము.

శోణ్యా మ ప్యారోహణో వర స్త్రియాః. ౨౩౯
ఆరోహశబ్దము ఉత్తరు స్త్రీయొక్క పిఱుఁడునకును, అపిశబ్దము
నేను, గుమ్రావటివానికిని, ఎక్కుటకును, నిడువునకును, పొడవునకును
ఆరుహ్యతే, ఆరోహతి, ఆరోహణం చ ఆరోహాః. రుహ బీజ
ని ప్రాదుర్భావే. ఎక్కఁబడునుగనుకను, ఎక్కునుగనుకను, ఎక్కుట
కును ఆరోహము. “ఆశ్వాసాదిని, ఆరోహణే ద్రాఘిమని మానే
రోహ ఇష్యత” ఇతి శేషః.

వ్యూహణో బృహ్నేఽపి-
వ్యూహశబ్దము సమూహమునకును, అపిశబ్దమువలన పౌజా
టకును పేరు. విశేషేణోహ్యత ఇతి వ్యూహాః. ఉహ విత ర్కే. విశే
గా విచారింపఁబడునది. “వ్యూహణోనాబలవిన్యాసనిర్మాణనికురుం
నా” రితి రుద్రః.

అహి ర్వృశేఽపి-
అహిశబ్దము వృత్రాసురునికిని, అపిశబ్దమువలన పామునకును

వేరు. హంతి త్యహిః. పు. హనః హింసాగత్యోః. హింసించును
అహి. అంహతి లోకా వ్యాప్నోతీతి అహిః. అహి గత.
యథా—“ధృతం ధనుష్ఠండ మివాహివిద్విష” ఇతి భారవి.
వృత్రానురేవ్యహి” రితి రభనః.

*

అ స్తీ స్వరా సమ

తమోపహాశబ్దము అగ్నికిని, చంద్రునికిని వేరు. తమో
మపన్నంతీతి తమోపహాః. హన హింసాగత్యోః. చీకటిని బో
దురుగనుక తమోపహులు.

* పరిచ్ఛదే నృపార్హే ర్థే పరిబర్హః:-

పరిబర్హశబ్దము పరివారమునకును, రాజయోగ్యమైన క్షేత్ర
చామరాదివస్తువులకును వేరు పరిబర్హత ఇతి పరిబర్హః. బర్హ
నే. ప్రధానమైయుండునది.

నా నా ధా వ్య య ము లు.

*

అవ్యయాః పరే.

ఇకముందర లింగాది సంగ్రహ వర్గ దనుకః జెప్పఁగల
లవ్యయములు. వానిలో నానార్థవర్గ ప్రస్తావమువలన నానార్థమ
యవ్యయములను ముందుఁ జెప్పి, పిమ్మట నేకార్థము లైనయవ్యయ
లు చెప్పఁబడుచున్నవి. —

* ఆ జీవదర్థేభివ్యాప్తా సీమార్థే ధాతుయోగజే,

ఆజ్, అను అవ్యయము జకారానుబంధమైన ఆకారము. ఇతి
చుక యనునర్థమందును, అభివ్యాప్తియందును, సీమార్థమందును,
యామోగమందుఁ బుట్టినక్రియార్థద్యోతకత్వమందును వర్తింప
ఉదా. ఈషదర్థమునకు—‘ఆపాండరీభూతముఖచ్చవీవా’ అభివ్యాప్తి-
కుమారం యశః పాణినేః’ అభివ్యాప్తియనఁగా మేరగాఁ జెప్పనర్థము
క్రియాసంబంధము గలుగుట. ఇక్కడ మేరగాఁ జెప్పిన కుమారు
పాణినియొక్క కీర్తి నెఱుంగుదు రని యర్థము. సీమార్థమునకు—‘ఓహ
త్ప్రియం పాంథ మను వ్రజేత్’ సీమార్థ మనఁగా మేరగాఁ జెప్పనర్థము
ర్థమునకు లోనైనదానికే క్రియాసంబంధము గలిగి, మేరయైనయవ్యయము

యూసంబంధము లేకుండుట. ఇక్కడ మేరగాఁ జెప్పినయుదకము
నే బంధువుల సంపద బోవలయుఁగాని, ఉదకము దాఁటి పోఁగూ
గనుక క్రియాసంబంధము మేరయైన యుదకమునకు లేదు. ధాతు
మునకు ఆహరతి, ఆదత్తే, ఆక్రామతి-ఇక్కడ-ఆజ్ క్రియతోఁ
గొని ధాతువునం దుండు ఆహరణమును, ఆదానమును, ఆక్రమ
ము సూచించుచున్నది. టి. ధాతుయోగజే అర్థ ఇతి. ధాతునా
కర్థత్యే సత్యపి అనభివ్యక్తార్థా ఏవ ధాతవః. ఆజ్ఞాద్యుపసర్గయో
గాదవిశేషే వర్తంతే. అతో ధాత్వర్థ ద్యోతక త్వేన ఉపసర్గాణామపి
త్యే ముచ్యతే. ఆజిత్యస్య ఈషదాద్యర్థత్రయ స్వాభిధాయక
ధాతుయోగజ్ఞానస్యతు ద్యోతకత్వమితి వివేకః. ఏవ ము త్రరత్రాపి
ధాయథం ద్రష్టవ్యం. ధాతుయోగజ ఇత్యస్య వివరణం శేషకా
దర్శితం. యథా—క్రియోద్గనుగ్రహణార్థా శేష శాపాభికాంక్ష
అవ్యంభే కాలహృతా వుత్కంఠా నికటత్వయోః. సృద్ధావాప
దేషు వినామే బంధనే వధే, న్నానే సంస్థానంప్రదాయదర్శనేషు
స్థితే. విజ్ఞానే జ్ఞాపకే పారతంత్యే త్యాగనియోగయోః, భూషా
వహణాలేఖ్యాభిముఖ్యా క్రమణేషుచ. వృత్త్యాన్యత్తిప్రావణేషు ప్ర
వణవిస్తృతౌ, విసంభాభివిధోద్యోగే సంభ్రమాభ్యనహారయోః.
ఆవరణాహ్వనే ఆధాపూజాశ్రమేషుచ, ఉక్తిదుఃఖానందనేషు
యే చాజ్ ప్రవర్తత ఇతి.

ఆ ప్రగృహ్యః స్మృతౌ వాక్యేఽపి-

ఆ అనుప్రగృహ్యసంజ్ఞక మయినయవ్యయము స్మరణమందును,
పు చెప్పినవాక్యార్థమును సూచించుటయందును, లేక వాక్య
ణమందుఁగాని వర్తించును. ఉ. స్మరణమునకు-ఆవసంకిత తత్.
మునకు-ఆవసం మన్యనే-ఆ అద్య స్వా ద్విష్టం భోజనం లబ్ధమితి.
గృహ్యసంజ్ఞ మైనందుకు 'ఆవసం' అనుదిక్కున సంధి లేక స్వభావమున
ట ప్రయోజనము.

ఆ స్తు స్వా శ్కోప వీడయోః. ౨౪౧

'ఆః' అనునవ్యయము వినర్గముతోఁ గూడినఆకారము. ఇది-కో
దును, వీడయందును వర్తించును. ఉదా-కోవమునకు-ఆః రక్ష సి

ష్ట' పీడకు—'విద్యాం మాతర మాః ప్రదర్శ్య నృపశూభశ్చ
కష్టం వర్తంతే' అని.

• పాప కు తేషదధే కు-

కు-ఇది పాపమందును, నిందయందును, ఇంచుకయన్
దును వర్తించును. ఉ. పాపార్థమునకు - 'త్యజేత్సుజననంగట
కు- 'కుభోజనం' ఈషదధమునకు—'కోష్టం కవోష్టం'.

•

ధి జ్ఞేర్భర్తన నిష్టయోః,

ధిక్-ఇది తిరస్కరించుటయందును, దోషము చెప్పటయ
వర్తించును. ఉ. తిరస్కారమునకు - 'ధిగ్గ్రామం నిష్ఠురాలాపం
కు- 'ధి గిమాం దేహభృతా మసారతామ్'.

• చాన్వాచయ సమాహారేతరేతర నముచ్చయే.

చ-ఇది అన్వాచయమందును, సమాహారమందును, యోగమందును, సముచ్చయమందును వర్తించును. మఱియ
పూరణ, పక్షంతర, హేతు, నిశ్చయములయందును వర్తించును.
న్వాచయమనగా రెండుక్రియలలో నొకటి ప్రధానమై, మఱియొకటి
ప్రధానమైయుండుట. ఎట్లులనిన—భిక్షా మట గాం చానయ, భిక్షా
భిక్షాటన మవశ్యమ్ముగనుక ప్రధానము. ఆవును జూచినయెడల
లుకొనిరమ్ము లేనియెడల ప్రయత్నమునఁ బోవలదని భావము
గవానయన మప్రధానము. సమాహార మనగా-ఒకక్రియలో నవ
ములయిన అర్థములకు ప్రధాన్యము లేక సముదాయమే ప్రధానమై
డుట. ఎట్లనిన—ఛత్రోపాసహం. అశ్వబలీవర్తం. ఇక్కడ అశ్వబలీ
సముదాయమునకే ప్రధాన్యముగాని, అవయవములైన యశ్వ
కును, బలీవర్తాదులకును ప్రధాన్యము లేదు. ఇతరేతరయోగ
గా, పరస్పరసాపేక్షములైన యవయవార్థములకు, ఒకక్రియలో
బంధము గలుగుట. ఎట్లులనిన—దేవదత్తయజ్ఞదత్తాభ్యామిదం కా
ఇక్కడ దేవదత్తయజ్ఞదత్తులు కూడుకొని కార్యము చేయవలయు
క, అవయవార్థములు పరస్పరసాపేక్షములు. సముచ్చయ మనగా
స్పరనిరపేక్షము లయినయవయవార్థములకు నొకక్రియతో సంబంధ
గలుగుట. 'రాజ్ఞో గౌరవశ్చః పురుషశ్చ' అని. ఇక్కడ గవాన

అతి నపేక్షించక ప్రత్యేకము సంబంధించును. “చ చేదర్థేనకారే
దనధారణ భేదయోః, పాదస్య పూరణే హేతౌ తుల్యయు గ్విని
గాయో” రితి శేషః. యదాచేతి నిపాతస్య గకార ఇత్సంజ్ఞా. తదా
చర్థే వర్తత ఇత్యర్థః. తదుక్తం. ‘చణ్ చేదర్థ’ ఇతి.

స్వస్త్వశీః క్షేమ పూర్వాదా.

స్వస్తి—ఇది ఆశీర్వాదమందును, నిరుపద్రవమందును, పుణ్య
మందును, అపిశబ్దములన శుభాదులయందును వర్తించును. ఉ.
ఆశీర్వాదమునకు—‘స్వస్తి తేస్తు లతయా సహవృక్షే’ నిరుపద్రవ
మకు—‘స్వస్తి ప్రజాభ్యః’, ‘భూతానుకంపా తవ చేదియం గౌరేకా
వేత్స్వస్తిమతిత్వదంతే’ పుణ్యమునకు—‘స్వస్తిమాన్వర్గమశ్నుతే’
భమునకు—‘స్వస్తివాక్యం తతః కుర్యాత్’ ‘ప్రాస్థానికం స్వస్త్యయ
ప్రయుజ్య’ స్వస్తిశ్రీమదిత్యాదులును.

ప్రకర్షే లఙ్ఘినేవ్యతి,

అతి—ఇది మిక్కిలి యనునర్థమందును, దాఁటె ననునర్థమం
దును, అపిశబ్దములన పూజయందును వర్తించును. ఉ. మిక్కిలి యను
కు—‘అతివృద్ధః’ ‘అతిశేతే’ గడచుటకు—‘అతీతకాల స్తవహమభ్యు
తః’, ‘అతిః పూజాతిక్రమణాతిదేశవ్యాధియాపనే, ఆరోపణే చ నిర్బం
వినాశానుజ్ఞయో రపి’ ఇతి శేషః. అపిశబ్దాత్ భయకపటయోః.

స్విత్సృజే చ వితర్కే చ.

స్వీత్—ఇది ప్రశ్నయందును, వితర్కమందును వర్తించును.
ప్రశ్నకు—‘కస్యిదేకాకీ చరతి’ వితర్కమునకు, ‘అథ స్విదాసీ
చరి స్విదాసీత్.’

తు స్యా ద్భేదేవధాణే.

౨౪౩

తు—ఇది విశేషమందును, నిశ్చయమందును వర్తించును.
జీయు, హేతుపాదపూరణములయందును వర్తించును. ఉ. విశేష
మకు—‘పూజ్యా గౌః కపిలా తు పూజ్యతరా’ నిశ్చయమునకు—
‘వేదాస్త్వ ప్రమాణం’ పూజకు—‘వేదాధ్యస్తు ద్విజాతీనాం’ హేతువున
—‘దిశస్తు జలదై శ్చన్నాభవిత్రీ నృప్తినంహతిః’ పాదపూరణమునకు—
‘అస్తు ధర్మరాజం తం’, ‘త్వర్చాహేత్వః పాదపూర్తా’ వితి శేషః.

• సకృత్సహైకవారే న్యాత్ -

సకృత్—ఇది కూడ ననుసర్థమందును, ఒకసారి యనుటకును వర్తించును. ఉ. కూడ ననుటకు—‘దేవదత్తయజ్ఞకథే’ ద్భుంజాతే. ఒకసారి యనుటకు—‘సకృత్ప్రదీయతే కన్యా’ అపిశబ్దాత్సర్వదేత్యర్థే. ‘సకృత్తురుణా జేవాః’ సర్వదా యువాశ్చక్రే.

• ఆరాధ్యూర సమీపయోః,

ఆరాత్—ఇది దూరమందును, సమీపమందును వర్తించును. ఉ. దూరమునకు—‘ఆరాద్గతో దృష్టిపథం న్యతీతః’ సమీపమునకు—‘త మర్చ్యమారా దభివర్తమానం’.

• ప్రతీచ్యాం చరమే పశ్చాత్ -

పశ్చాత్—ఇది వడమటిదిక్కునందును, వెనుకదిక్కునందును వర్తించును. ఉ. వడమటిదిక్కునకు—‘పశ్చా దస్తం గతో రవిః’ వెనుకదిక్కునకు—‘పశ్చాద్యాతి’, ‘శ్రోత్రియేభ్యః పూర్వం దీయతాం పశ్చా దితే’.

• ఉ తావ్యర్థ వికల్పయోః.

ఉత—ఇది అవ్యర్థమందును, వికల్పమందును వర్తించును. ఉ. అవ్యర్థమనగా దృఢార్థమును, ప్రశ్నయును. ఉ. దృఢార్థమునకు—‘ఉత ద్యాచ్ఛిరసా శిలోచ్చయం’ ప్రశ్నకు—‘ఉత దండః పశిష్యతే’ మునకు—‘ఉత పర్వతో భిద్యేత’ ‘ఉత తృప్యేద్వజ్రే’ “వికల్పే భవే దుత, పాదస్య పూరణే ప్రశ్నే” ఇతి శేషః.

• పున స్సహార్థయో శ్శశ్వత్ -

శశ్వత్—ఇది మఱియు ననుసర్థమందును, కూడ ననుసర్థమందును వర్తించును. పా. పునస్సహార్థయోః. ఉ. మఱియుననుటకు—‘శశ్వత్తతశబ్దవార్ధిలహారీవిద్యోల్బణం’ కూడ ననుటకు ‘శశ్వద్భుంజాతే’ ననుసర్థమందు ‘శాశ్వతంవైరం’, ‘స్యాచ్ఛశ్వత్సహ సంతతే’ ఇతి శేషః.

• సాతౌ త్ప్రీత్యక్ష తుల్యయోః,

సాతౌత్—ఇది ప్రత్యక్షమందును, సమానమందును వర్తించును. ఉ. ప్రత్యక్షమునకు—‘సాతౌద్దృష్టాఽసి’ సమానమునకు—‘ఏమా సాతౌల్లక్ష్యః’.

• ఖే దానుకమ్పా సంతోష విస్తయామన్త్రీణే బత.

బత-ఇది భేదమందును, దయయందును, సంతోషమందును, శ్రమందును, పిలుచుటయందును వర్తించును. ఉ. భేదమునకు-
 బత మహత్కష్టం' దయకు- 'మారోదీర్బత పుత్ర త్వం' సం
 మునకు- 'బత ముక్తాః స్వ కిల్బిపాత్' ఆశ్చర్యమునకు - 'అహో
 సీ స్పృహణీయవీర్యః' ఆచుంశ్రణమునకు- 'ఏహి బత' బత వితరత
 మం తోయవాహః హిమాంతం.

హస్త హస్తేనుకమ్పాయాం వాక్యారమ్భ విషాదయోః,

హంత-ఇది సంతోషమందును, దయయందును, వాక్యారంభమం
 దుఃఖపడుటయందును వర్తించును. ఉ. సంతోషమునకు- 'హం
 తితా స్మ' దయకు 'మారోదీర్బస్త పుత్ర' వాక్యారంభమునకు-
 తే కథయిష్యామి' విషాదమునకు- 'హంత వాతాః పథిః గేహిన్యః.'

ప్రతి ప్రతినిధౌ వీచ్ఛా లక్షణాదా ప్రయోగతః.

౨౪౬

ప్రతి-ఇది నదృశార్థమందును, వీపుయందును, లక్షణమందును,
 క్షణమువలన ఇశంభూతాఖ్యానమందును, భాగమందును, ప్రతిదాన
 మును వర్తించును. వీపుయనగా గుణక్రియలచేత నన్నివస్తువులను
 తేకముగా వ్యాపించ నిచ్చయించుట. లక్షణ మనగా చిహ్నము.
 భూతాఖ్యానమనగా ఒక ప్రకారమును బొందినవానిగాఁ జెప్పుట.
 దానమనగా, నొకటి నిచ్చి మఱియొకటిఁ బుచ్చుకొనుట. ఉ. ప్ర
 థి- 'అభిమన్యురర్జునాత్మ' వీపుకు. 'వృక్షం వృక్షం ప్రతిసించతి'
 ణమునకు- 'వృక్షం ప్రతి విద్యోతతే విద్యుత్' ఇత్థం భూతాఖ్యాన
 మకు- 'సాధుర్భూతరం ప్రతి' భాగమునకు- 'యదత్ర మాంప్రతి స్యాత్
 యతాం' ప్రతిదానమునకు - 'తిలేభ్యో మాషాః ప్రతియచ్ఛతి' టీ.
 ప్రయోగతః ఇత్యస్యాయమర్థః. న కేవలం సూత్రద్వయానుసారే
 క్తాః. ఏత ఏవ ప్రతిశబ్దస్యార్థాః. కింతు లోకప్రయోగానుసారేణ
 య్యైకా లక్షణాదా విత్యాదిశబ్దేన సంగృహీతాః. తేచ శేషకా
 దర్శితాః—“పరిజ్ఞానే పదప్రాప్తౌ కాలహృత్యాం నివారణే, వ్యభీ
 ఛిన్ముతౌ తుష్టౌ నేవాయాం నిష్క్రమేపి చ, ప్రోత్సాహచా
 భావే విఘ్నాన్తీకారయోరపి, వ్యావర్తనే వినిమయే పునరావర్త
 న, వైపరీత్యే వినిద్రత్యే అవేక్షాక్షేపయోరపి, సంక్షేపస్పర్శసా

దృశ్యే స్వీకారాభ్యవహారయోః, ఉత్తరస్తాకయత్నేషు ఉపసన్నత" ఇతి.

* ఇతి హేతు ప్రకరణ ప్రకా శాది సమా పిషు,

ఇతి-ఇది కారణమందును, ప్రకరణమందును, ప్రకాశము మొదలనునర్థమందును, ముగియుటయందును వర్తించును. ఉ. మునకు - 'హంతీతి పలాయతే' ప్రకరణమనగా ప్రకారము. దా రశ్వో హ స్తీతి జాతిః' ప్రకాశమునకు - 'ఇతి ప్రాణిసః' మొదలనునకు - 'హేలాలీలేత్యమీ హవా' ముగియుటకు - 'ఇతి ప్రథనుస్సర్గ' దలు ఇతి హేతు ప్రకరణ ప్రకర్త్యాది యనియును, ప్రకరణ ప్రకారా యును బలింతును. "ఇతి రుక్తార్థనిర్దేశే నుత్పేదం నియమేషు చ, మాణవరానుర్భే వివక్షానియమేఽపిచ" ఇతి శేషః.

* ప్రాచ్యాం పురస్తా త్ప్రీథమే పురాధేఽగ్రత ఇత్యపి.

పురస్తాత్ - ఇది తూర్పుదిక్కునందును, మొదలనునర్థమందున తొల్లి యనునర్థమందును, ముందర ననునర్థమందును వర్తించును. పూర్వదిక్కునకు - 'పురస్తాను దేతి సూర్యః' మొదటికి - 'పురస్తాత్ప్రీథ కర్తవశ్చ త్సిద్ధ్యతి తత్ఫలం' తొల్లిటికి - 'పురస్తాద్రామోఽభూత్' దరికి - 'పురస్తా త్సేవా నిర్యాతి.'

* యావ త్తావచ్చ సాకల్యేఽవధౌ మానేఽవధారణే,

యావత్, తావత్ - ఈ ౨ ను అంతయు ననునర్థమందును, యందును, పరిమాణమందును, పరిమాణ నిశ్చయమందును వర్తించును. ఉ. సాకల్యమునకు - 'యావ త్కార్యం తావత్కురు' మేరకు. వత్సనస్యం జ్ఞేత్రం తావత్కుంటకివృక్షైః పరివృతం.' పరిమాణము 'యావద్దత్తం తావద్భుక్తం' పరిమాణనిశ్చయమునకు - 'యావ దన తావద్బాహ్నిష్ఠా నామంత్రయన్వ' 'భవిష్యదర్థం సాంతత్యం య ప్రతియు గ్వచే' దితి శేషః. 'తావచ్ఛబ్దాసహచరితః శేవో ద చ్ఛబ్దః భవిష్యదర్థం సాంతత్యం చాభిదధాతి'.

* మజ్జణా నస్త రారమ్భ ప్రశ్న కాద్యే ఽన్య వ్యభో అథ.

అథో, అథ - ఈ ౨ ను మంగళార్థమందును, తర్వాత సమయమందును, దొరఁగొనుటయందును, ప్రశ్నయందును, అంతయు

మందును వర్తించును. ఉ. మంగళమునకు-‘అథవర్ణనమామూయః’
 అతరమునకు-‘అథ ప్రజానామధిపః ప్రభాతే.’ ఆరంభమునకు-‘అథే
 నమేతన్నిరూప్యతే’ ప్రశ్నకు-‘అభైకధేనో రపరాధచందాద్ధురోః
 నానుప్రతిరూద్భిభేషి’ కార్తృస్త్విమునకు-‘అథ చురాదయః-కథ్యం
 ‘అంగీకారేఽధికారే చ సముచ్చయవికల్పయోః, మతాంతరేఽ
 ధో చ అన్వాదేశే త్వధో’ ఇతి శేషః.

వృథా నిరర్థ కావిధ్యోః-

వృథా-ఇది వ్యర్థమనుటయందును, విధిలేక చేయుటయందును
 వర్తించును. ఉ. నిరర్థకమునకు-‘ప్రసాదశృంగాణి వృథా ధ్యరుక్షః’
 లేక చేయుటకు-‘ప్రపచ్చతే సనరకేమో వృథాఽలభతే పశుమ్’.

నా నానే కోభయార్థయోః,

నానా-ఇది బహుప్రకారమందును, రెంటియందును వర్తించు
 ఉ. అనేకార్థమునకు-‘నానాచేష్టైర్జలద లలితై ర్నిర్జితం తం సగేం
 ‘రెంటికి-‘నానాగ్రాం సమిధం త్యజేత్’. టీ. స. నానానేకవిన్యా
 విన్యాసే యథా-‘నానా నారీం నిష్ఫలా లోకయాత్రా’. ‘వి
 నానేకార్థయోర్నా’నేతి గణరత్న మహోదధౌ చ.

ను పృచ్ఛాయాం వికల్పే చ-

ను-ఇది ప్రశ్నయందును, వికల్పమందును వర్తించును. ఉ. ప్ర
 కు-‘కోఽనుధావతి’ వికల్పమునకు-‘భీమోను ఫల్గునోను యోద్ధా’
 త్కుక్తా పుపమానే చ విషాదోత్ప్రేక్షయో రపి, ను పాదపూరణే
 యో జ్ఞాసాయాం సముచ్చయ’ ఇతి శేషః.

పశ్చాత్సాదృశ్యయో రను. ౨౪౯

అను-ఇది వెనుక అనునర్థమందును, సాదృశ్యమందును వర్తించు
 ను. ఉ. వెనుక అనునర్థమునకు-‘త మనుధావతి సాదృశ్యమునకు-
 తర మనుకరోతి’. లక్షణేశ్వంభూతాఖ్యాన భాగ వీప్సలయందును
 వర్తించును. ‘అను ర్హీనే లక్షణే చ సహజైర్హ్యనుపూర్వయోః, లక్ష
 శ్వంభూతాఖ్యాన భాగవీప్సా సమీపయోః, ఆఫోపనగ్నో విజ్ఞేయ స్స
 పశ్చాద్దయాను చ, అవబోధే చానుయతే సాదృశ్యే సాంత్యనేవ
 యో. ప్రశ్నే చాలోచనాచారే ఆనుకూల్యే చ మార్గణే, ఆసక్తా వా

నుపూర్వాం చ సాతత్వేచ్ఛోపకారవత్, ప్రోత్సాహే చాను
చ వాసనేచ ప్రసాదనే, అన్వయే చ నియోగేచ' ఇతి శేషః.

* ప్రశ్నానధారణానుజ్ఞానునయానున్త్రీణే నను,
నను-ఇది ప్రశ్నయందును, నిశ్చయమందును, అనుమ
దును, ఊహించుటయందును, సంబోధనమందును వర్తించును.
ప్రశ్నకు-‘సన్వభోజి’ నిశ్చయమునకు-‘సన్వభ గచ్ఛామి’ అను
‘సన్వానిశ’ ఊహించుటకు-‘నను చండి ప్రసీద మే’ సంబోధనము
‘నను దేవదత్త’ ‘నను క్షేపీ మతస్య చ, ప్రత్యుక్తా వేదాదు
ఇతి శేషః.

* గర్వా నముచ్చయ ప్రశ్న శక్త్యా సంభావనా న్వపి.

అపి-ఇది నిందయందును, నముచ్చయమునందును, ప్రశ్న
దును, శంకయందును, ఇది యిటుల సంభవించు ననునర్థమందు
ర్తించును. ఉ. నిందకు-‘అపి సిం చేన్పిలాండుం’ నముచ్చయమునకు-‘
ఁబ్బునోఁపి.’ ప్రశ్నకు-‘అపి క్రియార్థం సులభం నమిత్కుశం. శ
‘అప్యగచ్ఛే ద్వాన్యః’ సంభావనకు-‘నముద్ర మపి లంఘయేత్’.

* ఉపమాయాం వికల్పే వా-

వా-ఇది పోలికయందును, వికల్పమందును వర్తించును. ఉ.
లికకు-‘అశీవిషో వా సంక్రుద్ధః’ వికల్పమునకు-‘యవైర్వీహి
యశేత’.

* సామి త్వరే జగుప్సితే,

సామి-ఇది సగమను నర్థమందును, నిందింపఁబడినదానియ
ను వర్తించును. ఉ. సగమునకు-‘సామి నిమిలితాక్షి’ నిందింపఁ
దానికి-‘సామ్యధ్యయన మనధ్యాయే’.

* అమా సహ సమీపే చ-

అమా-ఇది కూడ ననునర్థమందును, సమీపమందును వర్త
చును. ఉ. కూడ ననునర్థమునకు-‘అమా సహ వసతోఽస్యాం నూ
చంద్రమసా విత్యమావాస్యా’ సమీపమునకు-‘అమా సమీపే
అమాత్యః’.

కం వారిణి చ మూర్ధని.

కం-ఇది నీశ్చయందును, శిరస్సునందును, చకారమువలన సు
యనందును వర్తించును. ఉ. నీశ్చ కు- 'కంజం పద్మం'. శిరస్సునకు- 'కం
రా'. సుఖమునకు- 'కందర్పః'. "కం సుఖే వ్యోమ్ని" ఇతి శేషః.

ఇవేశమర్థయో రేవమ్-

ఏవం - ఇది పోలికయందును, ఈప్రకార మనుటయందును
వర్తించును. ఉ. పోలికకు 'భానురేవం మునిర్భాతి' ఈప్రకారమనుటకు-
'సంవాదినీ దేవర్షా' "ఏవమంగీకృతావపి, నిర్ధారణే చ ప్రకృతపరామ
ప్రదేశయో" రితి శేషః.

నూనం తర్కేఽర్థనిశ్చయే,

నూనం - ఇది ఊహయందును, అర్థనిశ్చయమందును మతియు
తృప్తియుండును వర్తించును. ఉ. ఊహకు 'నూన మున్న మతి
విజ్ఞానంవతిః' అర్థనిశ్చయమునకు 'క్షుద్రేఽపి నూనం శరణం ప్రపన్నే'.
తృప్తికు 'మదనస్వేషవో నూనం యువతీనాం దృశ శ్శితాః'.

తూష్ణీ మర్థే సుఖే జోషమ్-

'జోషం' ఇది హాసమందును, సుఖమందును వర్తించును. ఉ.
సమునకు 'ఇతి జోష మవస్థితే మునౌ'. సుఖమునకు 'జోష మాసీత
నాను'.

కిం వృచ్ఛాయాం జగుప్సనే. ౨౫౨

కిం - ఇది ప్రశ్నయందును, నిందయందును వర్తించును. ఉ. ప్ర
కు 'కింఘతోఽసి.' నిందకు 'కింరాజా యోన రక్షతి.' "కిమీషదతి
యిన" ఇతి శేషః.

నామ ప్రాకాశ్య సంభావ్య క్రోధోపగమ కుత్సనే,

నామ - ఇది ఎఱిగింపఁదగినయర్థమందును, ఈలాగే సంభవిం
ననునర్థమందును, కోపమందును, అంగీకారమందును, నిందయం
కు వర్తించును. ఉ. ప్రాకాశ్యమునకు 'హిమాలయో నామ నగాధి
పః' సంభావ్యమునకు 'అపీహ సీతా నామ సంభవిష్యతి.' కోపము
కు 'ఆః కంసస్య భయం నామ గోపా న్నాపి సురద్విషః' అంగీకారము
కు 'అస్తునామ ధనీ కించిద్దదాతి.' నిందకు 'కో నామాయం ఫలపతి
ర్నిర్విశంకం సంభవతి.' "నామాయో కిమస్తయే చామంత్రణార్థే

౭. చింతనే" ఇతి శేషః.

* అలం భూషణ పర్యాప్తి శక్తి వారణవాచకమ్.

అలం - ఇది భూషణమందును, పూర్ణమనునర్థమందును, భూషణమందును, చాలించు మను నర్థమందును వర్తించును. భూషణమునకు 'అలంచకా రాస్య వధూ రహస్కరః.' పర్యాప్తి 'లమేషా త్సుధితస్య తృప్త్యై'. శక్తికి 'అలం దశాస్యస్య వధాయ రాశి' చాలించు మనుటకు 'అలం వివాదేన యథా శ్రుతం త్వయా.'

* హుం వితర్కే పరిప్రశ్నే -

హుం - ఇది ఊహయందును, ప్రశ్నయందును, మఱియు మందును, భర్తించుటయందును వర్తించును. ఉ. ఊహకు 'హం మృగతృప్త్యా'. ప్రశ్నకు 'హుం దేవదత్తోఽయం'. కోపమునకు 'హన్తి సహసా యుధి శత్రూన్'. భర్తనమునకు 'హుం నిర్లజ్జం'. 'త్రణే భర్తనే హు' మిత్యజయః.

* సమయాన్తిక మధ్యయోః.

సమయా - ఇది సమీపమందును, మధ్యమందును వర్తించును. ఉ. సమీపమునకును 'గంగాసమయా వారాణసీ'. మధ్యమునకు 'సమయై లయోర్నదీః'.

* పున రప్రథమే భేదే -

పునః - ఇది మఱియు నను నర్థమందును, విశేషమందును వర్తించును. ఉ. మఱియు ననునర్థమునకు 'పున ర్భూషే తురగస్యరక్షణ'. విశేషమునకు 'భాతృషు పున ర్ద్విగోభవాన్'.

* నిర్నిశ్చయ నిషేధయోః.

నిః - ఇది నిశ్చయమందును, ప్రతిషేధమందును వర్తించును. ఉ. నిశ్చయమునకు 'నిర్ణయః' ప్రతిషేధమునకు 'నిర్ధనః'. "సఖ్యే వభావే చ ప్రాదురర్థే పృథక్క్రతుః, భేదనిగ్రహకాన్విత్యభిగామి ని రీతిత" ఇతి శేషః.

* స్యా త్ప్రబంధే చిరాతీతే నిక టాగామికే పురా,

పురా - ఇది వాక్యరచనయందును, అనేకకాలమందును, పాతకాలమందును, సమీపమందును, రాగలదానియందును వర్తించును.

వాక్యరచనకు 'పురాణం'. అనేక కాలమునకు 'పురాతనం'. అతీతము
'పురాగతః'. సమీపమునకు 'పురా గచ్ఛతి'. భవిష్యదర్థమునకు
'కే తే నిపతతి పురా సా బలివ్యాకులావా'. కొందఱు నిరంతర
మందును, పూర్వ మనేక కాలము గడచినదానియందును, ఆసన్న
భవిష్యదర్థమందును వర్తించు నని చెప్పుదురు. ఉ. నిరంతరపాతము
'ఉపాధ్యామేన పురాఽధీయతేన్'. పూర్వమనేక కాలముగడచిన
నిపురాతనం త్వాం పురుషం పురావిదః'. ఆసన్నభవిష్యదర్థమునకు
పుశీఘ్రం పురా జేనో వర్షతి'.

ఊర య్యోరీ చోరరీచ విస్తారేఽక్లికృతౌ త్రయమ్. ౨౫౫

ఊరరీ, ఊరీ. పా. ఉరీ, ఉరరీ. ఈ 3 ను, విస్తారమందును, అంగీకా
మందును వర్తించును. ఉ. విస్తారమునకు ఊరరీకరోతి, ఊరీకరోతి,
ఉరీకరోతి. 'అర్థిషు స్వయ మురీకృతకామ్యః'. అంగీకారమునకు 'ఆజ్ఞా
రరీకృత్య యాతి'.

స్వరేచ పరలోకే స్వః-

స్వః - ఇది స్వర్గలోకమందును, పరలోకమందును, చకారము
న జ్ఞాంతరమందును వర్తించును. ఉ. స్వర్గలోకమునకు 'స్వర్గ
స్యాత్తి నారదః'. జ్ఞాంతరమునకు 'స్వర్గతస్య క్రియాః కుర్యాత్
పరమభ క్తితః'. 'స్వర్గాతస్య హ్యపుత్రస్య ప్తీతద్భాగమర్హతి'
య్య, సుఖమందును, ఆకాశమందును వర్తించును. 'స్వ రాకాశే
గచ్ఛ' ఇతి శేషః.

వార్తా సంభావ్యయోః కిల,

కిల-ఈపదము సంప్ర(లోకవాడుక) దాయమందును, ఇది సం
ప్రచయ ననునర్థమందును, అసత్యమందును వర్తించును. ఉ. సంప్ర
చయమునకు 'జఘాన కంసం కిల వాసుదేవః' సంభవించుననునర్థము
'అద్భుతః కిల విజిష్యతే కురూ' అసత్యమునకు 'గోత్రస్థలితం
శ్రితం'. 'అశీకేఽపి కిల స్మృతః, న్యక్కారేఽనుచితే హేతా' వితి

నిషేధ వాక్యాలంకార జిహ్వా సానునయే ఖలు.

౨౫౬

ఖలు-ఇది ప్రతిషేధమందును, వాక్యాలంకారమందును, ఖలుఃగ

నిచ్చయించుటయందును, ఊరడించుటయందును వర్తించును. షేధమునకు 'నిర్ధారితేర్థే లేఖ్యేన ఖలూక్త్యా ఖలు వాచిః' క్యాలంకారమునకు 'అథ ఖలు భగవాన్'. ఎఱుగనిచ్చయించుటకు ఖల్వధీతేపుత్రః'. ఊరడించుటకు 'న ఖలు ముగ్ధేనాహసంకార్యమే'.

• సమీ పోభయత శీఘ్ర) సాక ల్యాభిముఖేభిః,

అభిః - ఇది సమీపమందును, ఇరుపార్శ్వములయందును తయునను నర్థమందును, ఎదురుగా ననునర్థమందును వర్తించును. సమీపమునకు 'వారాణసీ మభితో భాగీరథీ'. ఇరుపార్శ్వములకు 'భిః' పాతుకసిద్ధసింధోః'. శీఘ్రమునకు 'అభిత శ్శత్రు రాయాః' తయు ననునర్థమునకు 'భుక్తేర్న మభితోఽతిథిం'. ఎదురుగా 'అభితో హింసకో దంతీ మామేవ పరిధావతి'.

• నామ ప్రకాశ్యయోః ప్రాదుః-

ప్రాదుః-ఇది నామధేయమందును, ప్రకాశించుదానియ వర్తించును. ఉ. నామధేయమునకు 'విష్ణో ర్దశ ప్రాదుర్భావా'. టు 'నామ' అను చిక్కున 'జన్త' అని వాఠమును జెప్పుదురు. ఉ. 'ప్రాదుర్భాతాని సౌధే త్మణాని'. ప్రకాశించుదానికి 'ప్రాదుర్భావ సుంధరా'.

• మిథోఽన్యోన్యం రహస్యః.

మిథః-ఇది తమలోఁ దా మనునర్థమందును, ఏకాంతము వర్తించును. ఉ. తమలోఁ దామనునర్థమునకు 'వాసిష్ఠ కౌండిన్యై వరుణా మిథో న వివాహః'. ఏకాంతమునకు 'మిథ స్వదాభిరే లుపం మనః', 'మిథః కృతే మన్తధ వవ సాక్షీ'.

• తిరోఽన్తర్థా తిర్యగర్థే-

తిరః - ఇది కప్పుటయందును, అడ్డముగా ననునర్థము వర్తించును. ఉ. కప్పుటకు 'కృష్ణ మేఘ స్తిరోదధే'. అడ్డముగా 'గతం తిరశ్చీన మనూరుసారథే'.

• హో విషాద శు గార్తిషు,

హో-ఇది వ్యధపడటయందును, శోకమునందును, వీరిమును వర్తించును. ఉ. విషాదమునకు 'వృణ్యాంతగ్రస్తుంమేవ హ ప్రాప్తి'.

ముని రాభ్యగమః'. శోకమునకు 'హా ప్రియే జనకరాజపుత్ర'. వీడకు హాతోఽస్తి'. 'విస్మయే చ జగుప్సామూం హా మత' ఇతి శేషః.

అహ హే శ్యద్భుతే భేదే-

అహహ - హా. అహహ-ఇది ఆశ్చర్యమునందును, దుఃఖపడుట నును వర్తించును. ఉ. ఆశ్చర్యమునకు- 'అహహ మహతాం నిస్సీ శ్చరిత్రవిభూతయః'. భేదమునకు- 'అహహ కష్ట మపండితతావి 'అహహా భిక్షుమాణోఽపి త్సుధా సంపీడ్య తే జనః' అని.

హి హేతా వవధారణే.

౨౫౮

హి ఇది కారణముందును, అవధారణముందును వర్తించును. ఉ. మృత్యునకు- 'జానా మ్యగ్ని రిహా స్తీతి మహా ధూమో హి దృశ్య అవధారణమునకు- 'చంద్రో హి శీఘః'. 'పురుషోక్తిః కథం తస్మిన్ హా శ్యం హి తపోధన'. 'స్ఫుటాఢే హి వినిశ్చి త్యాం పాదపూరే త' ఇతి శేషః.

అ వ్యయవర్గము.

చిరాయ చిరరాత్రాయ చరస్యాద్యా శ్చిరార్థకాః,

చిరాయ, చిరరాత్రాయ, చిరస్య ఈ 3 అవ్యయములును, ఆ బ్జమువలన చిరం, చిరేణ, చిరాత్ అనునివి మొదలైనవియును కాల మనునర్థముందు వర్తించును. ఉ. 'చిరాయ సంతర్ప్య సమి గ్నిం' 'చిరరాత్రాయ సంచితం' 'చిరస్య దృష్టేవ మృతోఽస్తితేవ' న సహతే స్థాతుం పరేభ్యో భేదశంకయా' 'చిరేణ నాభిం ప్రథ బింబనః' 'చిరా త్సుతస్పర్శసజ్జతాం యయా'.

ముహూః పునగిపున శ్యశ్వ దభీక్ష్య మనకృ త్సమాః.

౧

ముహూః, పునగిపునః, శశ్వత్, అభీక్ష్యం, అనకృత్ ఈ ౫ ను మాటికి నను నర్థముందు వర్తించును. ఉ. 'అవేక్షమాణం మ ముహూర్తుహూః' 'పునగిపున స్సూతనిషిద్ధచాపలం' 'వన్యవృత్తి శశ్వత్' 'అభీక్ష్య మాస్థాలయతీవ కుంభం' 'అనకృ దనవగీతం కర్ణయంతః'. 'వారంవారం శశ్వదధే వారంవారేణ చేష్యత' మ.

* స్త్రాగ్గుడి త్యక్త సాహ్నయ ద్రా జ్జు సపది ద్రుతే,
 ప్రాక్, యుటితి, పా. యుటితి, అంజనా, అహ్నయ, మంతు, నవది ఈ ౭ ను శీఘ్రముగా ననునర్థమందు వర్తించును. 'స్త్రాగ్గుడి యాతి దేహినాం' 'సుశశత' మత్యంతదుర్భరం 'అంజనాయాతి తురగః' 'అహ్నయ తావ దరుణేన తమో' 'ద్రాగ్గువివ్యతి సుఖం తవ ప్రియే' 'మంతూదపాది పరితః పటనాం' 'వచన సన్య సపది క్రియా కేవలము త్తరం'. టి. స. యుటితి వర్ణ్యశ్రుతీ ము మధ్యాక్షరోఽవ్య స్తి. తథాచ గణరత్న మహోద. అహ్నయ మంతు యుటితి యుటితి దాక్ ప్రాక్ శైఘ్ర్య ఇతి.

* బలవ త్పుషు కిముత స్వ త్యతీవ చ నిర్భరే.

బలవత్, సుష్ణు, కిముత, సు, అతి, అతీవ ఈ ౬ ను మయనర్థమందు వర్తించును. ఉ. 'పున్వశితావ ద్బలవ ని' 'సుష్ణు వీశం మయా శృశం' 'కిముతాద్య కృశం కార్యం' 'సన్యవర్తన' 'అతివృష్టిరనావృష్టిః' 'అతీవ శోభ తే రాజా'.

* పృథ గ్వి నాస్తరేణ ర్తే హిరు జ్ఞానా చ వర్జనే,

పృథక్, వినా, అంతరేణ, ఋతే, హిరుక్, నానా ఈ ౬ పాఠములందు వర్తించును. ఉ. 'కించిద్వత్వా పృథక్క్రియా' 'మప్యశృహ తే న మాం వినా' 'అంతరేణ మతం నాస్తి సుఖం' 'రిణాం భువి' 'ఋతే రవేః తాశయితుం క్షమేత కః' 'హిరుక్ మోక్షః' 'నానా విష్ణుం మోక్షదో నాస్తి దేవః'.

* యత్త ద్యత స్తతో హేతా-

యత్, తత్, యతః, తతః ఈ ౪ ను కారణమందు వర్తించును. ఉ. 'యద్విద్యాసు ప్రగల్భోఽసి తత్సర్వైరసి పూజ్యతే' 'తోగంగాంభసి స్నాత స్తతో నిష్కల్మషో సరః'.

* అసాకల్యే తు చి చ్చన.

చిత్, చన ఈ ౨ ను కొంత యనునర్థమందు వర్తించును. 'కరోతి కించి దభ్యాస్యాత్' 'అసాత్రే కుశలై ర్దేయం స కించి నదా'.

* కదాచి జ్ఞాతు-

కదాచిత్, జాతు ఈ ౨ ను ఒకానొకప్పుడనునర్థమందు వర్తిం
డి. 'కదాచి దాసన్నసఖముఖేనసా' 'సజాతు కామః కామానా
గేన శామ్యతి'.

సార్థం తు సాకం సత్రా సమం సహ,
సార్థం, సాకం, సత్రా, సమం, సహ ఈ ౫ ను, కూడ ననునర్థ
వర్తించును. ఉ. 'సార్థముద్ధవసీరిభ్యాం' 'సాకం శక్తిధరేణ తత్రభ
దేవా ద్భవానీవ జేః' 'సత్రాశతే' సుఖం సమత్నుతే' 'సమం
భిర్వలభీర్యవానః' 'నిశ్వాసమామం సహ రత్నభాభిః'.

అనుకూల్యార్థకం ప్రాధ్వమ్-

ప్రాధ్వమ్—ఇది అనుకూలత యనునర్థమందు వర్తించును. ఉ. 'స
కం ప్రాధ్వ మితః ప్రయుజ్జే'. టి. స. అత్ర 'ప్రాధ్వం బంధన' ఇతి
బంధన హేతుక మానుకూల్య ముభిప్రేతం. తతశ్చసవ్యేతరం
సులీబంధనేనానుకూల్యం కృత్వా ప్రయుజ్జ ఇత్యర్థః.

వ్యర్థకే తు వృథా ముధా.

౪

వృథా, ముధా ఈ ౨ ను వ్యర్థమనునర్థమందు వర్తించును.
ప్రయుక్తమవ్యక్తమితో వృథా స్యాత్' 'తత్ర భ్రమత్యేవ
పడంఘ్నిః'.

అహో ఉతాహో కిముత వికల్పే కిం కి మూత చ,

అహో, ఉతాహో, కిముత, కిం, కిము, ఉత ఈ ౬ ను వికల్పమందు
నును. ఉ. 'స్థాణు రయ మాహో పురుషః.' పా. అహో. "ఈశ్వరే
భిక్షేపి స్యా ద్వికల్పే విన్దయే ప్యహో" అని రుద్రుడు. 'ఉతా
హో ద్భవో రాజా నలః పరపురంజయః.' 'కిము తత్త్వం శివో
' 'స్థాణు రయంకింపురుషః' 'కిముతేకార్యముతాన్యదీయకార్యం'.

హి చ స్త హ వై పాదపూరణే-

తు, హి, చ, స్త, హ, వై ఈ ౬ ను పాదపూరణమందు
నును. ఉ. 'రామస్తు లక్ష్మణం ప్రాహ' 'అహం హి యాన్యే
' 'స చ ప్రాహ చ రాజానం' 'మయా స్త భుక్తం సహసా'
హ ప్రాహ లక్ష్మణః' 'తేన వై రాక్షసో హతః'.

పూజనే న్వతీ.

౫

ను, అతి ఈ ౨ ను పూజార్థమందు వర్తించును. ఉ. 'ను
అతి సంధాశ్చ'.

• ది వాహ్నితి-

దివా—ఇది పగటియం దనునర్థమందు వర్తించును. ఉ.
ద్దివా తథా రాత్రౌ ప్రాణిన స్తుల్యదృష్టయః.

• అథ దోషా చ న క్తం చ రజనా వితి,

దోషా, న క్తం ఈ ౨ ను రాత్రియం దను నర్థమందు
చును. ఉ. 'చోరా దోషా యయుః పథి' 'న క్త మాపాసభావి

• తిర్యగ్ధే సాచి తిరోఽపి-

సాచి, తిరః ఈ ౨ ను అడ్డముగా ననునర్థమందు వర్త
ఉ. 'సాచి లోచనయుగం నమయంతి' 'తిరోఽంచతి.'

• అథ సంబోధనార్థకాః.

స్యః ప్యాట్న డజ్జ హే హై భోః.

ప్యాట్, పాట్, అంగ, హే, హై, భోః, పా. భో ఈ
సంబోధనమునందు వర్తించును. ఉ. 'ప్యాట్నత్ర పఠ నర్వదా'
యే హ్యేహి మందిరం.' పా. 'పాట్నభే ఫలితశ్చూతః' 'శ్రూయ
గవామపి' 'హే వటో భైక్ష మావార' 'హైవృక్ష కిం కంపనే'
ద్వీపవ ర్తినో రాజానశ్చేతయధ్వం.' 'భో రావణో త్తిష్ఠమమాగ్రహో'

• సమయా నికమా హిరుక్

సమయా, నికమా, హిరుక్ ఈ 3 ను సమీపార్థమందు
చును. ఉ. 'సమయా పర్వతం నదీ' 'విలంఘ్య లంకాం నికమా హి'
'పర్వతస్య హిరు జ్నదీ' కొండలు 'సమయాంతిక మధ్యయో.'
త్వంతికే మధ్యే రత్నోవాచి త్వనవ్యయం' అని విశ్వప్రకాశము.
ధ్యవాచకముగాఁ జెప్పఁబడినది గనుకను, సమీపవాచియే
ముందుఁ జెప్పఁగల 'నికమాంతికే' అను స్థలమందు పౌనరుక్త్య
గనుకను ఈ 3 ను మధ్యమునకు పేర్లందురు.

• అతర్కితే తు సహసా-

సహసా—ఇది విచారించక యనునర్థమందు వర్తించును.
సావిదధీత స క్రియాం'.

స్యా త్పురః పురతోఽగ్రతః.

2

పురః, పురతః, అగ్రతః ఈ 3 ను ముందర ననునర్థమందు వర్తిం
'పురస్సఖినా మమిమిత లోచనే' 'నాసీరఘానిధవళాః పురతః
ఘాంతి' 'వత్సర్థినోగ్రతో లేఖ్యం'.

స్వాహా దేవహవిద్రానే శ్రౌష ఙ్వాష ఙ్వష ట్పురీధా,
స్వాహా, శ్రౌషట్, వాషట్, పషట్, స్వధా అనుసీ గ ను
లకు హవిస్సు నిచ్చుటయందు వర్తించును. 'అగ్నేయే స్వాహా'
శ్రౌషట్' 'శిఖాయై వాషట్' 'పషట్కరోతి' 'స్వధా పితృభ్యః'.

ఏది దీష స్తనా గల్పే-

కించిత్, ఈషత్, మనాక్ ఈ 3 ను ఇంచుకంత యనునర్థమం
వర్తించును. 'కించిత్కుంచితమూర్ధజః.' 'ఈషదుష్ణం పయః పిబ'
గనభ్యాపృత్యా వా'.

పే త్యాముత్ర భవాన్తరే.

౪

పేత్య, అముత్ర ఈ ౨ ను జ్ఞాంతరమునందు వర్తించును.
ధనం పేత్య గతస్య భుజ్జే' 'ఇహ వాముత్ర వా కేషాం భ
త్ర ప్రయోజనం'.

వ ద్వా యథా త గే వైపం సామ్యే-

వత్, వా, యథా, తథా, ఇన, ఏవం ఈ ౬ ను పోలికయం
వర్తించును. ఉ. 'సోమవత్ప్రియదర్శనః' 'పుష్పేక్షణైర్లంభితలోచ
స్య' 'తస్యారస్యయథోషధం' 'యథా వై త్రస్తథామైత్రః' 'ఇందుః
థావివ' 'అగ్ని రేవం ద్విజో భస్తసాత్కుర్యా దవమానితః'.

అవణో హీ చ విన్దయే,

అవణో, హీ ఈ ౨ ను ఆశ్చర్యమందు వర్తించును. 'అవణో
కాభాగ్యం మమ చ భవభూతేశ్చ ఫణితౌ' 'హత విధిలసితానాం
విద్రో విపాకః'.

హాసే తు తూష్టిం తూష్టికామ్.

తూష్టిం, తూష్టికాం ఈ ౨ ను మానమందు వర్తించును. ఉ.
'తూష్టి మాస్తే' 'జపన్నాస్తేమునిరేవేం తూష్టికాం జలమధ్యగః'.
శ్లోబ్ధముమీద అజ్ఞాతాద్యర్థమందు కాంప్రత్యయమువచ్చినందున

తూష్ణీకాంశబ్దము అజ్ఞాతాద్యర్థవిశేషవిషయమైనమానమును
గావున తూష్ణీంశబ్దముకంటె భేదము గలదైనను మానమా
ముచేత పర్యాయముగాఁ జెప్పినాఁడు.

• సద్య సప్తపది తత్త్వే.

సద్యః, సపది ఈ ౨ ను అప్పు డనుసర్థమందు వర్తించు
'సద్యః పతతి నూంసేన' 'సపది ప్రదహ త్యుతోఽగ్నిః'.

• దిప్త్యా సముపజోషం చే త్యానందే-

దిప్త్యా, సముపజోషం ఈ ౨ ను సంతోషమందు వర్తి
ఉ. 'దిప్త్యా త్వమసి మేధావీ' 'సముపజోషం భవా జయతి'
'దిప్త్యా' శమ్ 'ఉపజోషం' అని మూఁడనియును, 'శం' అని
మనియును జెప్పుదురు. ఉ. 'శంకర శ్చం కరోతు నః' 'ఉపజోష
న్త హే'. 'సుఖే దిప్త్యోపజోషం శం' అని వైజయంతి.

• అ థాంతరేస్తరా,

అంతరేణ చ మధ్యే స్యుః-

అంతరే, అంతరా, అంతరేణ ఈ 3 ను సదుపాసము
వర్తించును. ఉ. 'ఆవయో రంతరే జాతాః' 'అంతరా త్వం
చ కమండలుః' 'మృణాళనూత్రామల మంతరేణ స్థిత శ్చులచామ
ర్ద్వయం సః'.

• ప్రసహ్య తు హఠార్థకమ్.

ప్రసహ్య-ఇది బలాత్కారమందు వర్తించును. ఉ. 'ప్రసహ
తాని హరంతి చోరాః'.

• యుక్తే ద్వే సాంప్రతం స్థానే-

సాంప్రతం, స్థానే ఈ ౨ ను తగు సనుసర్థమందు వర్తించును.
'స్వయం ఛేత్తు మసాంప్రతం' 'సంప్ర త్యసాంప్రతం వక్తముక్తే
పాణినా' 'స్థానే భవా నేకసరాధిప స్సృ'.

• అభీక్ష్యం శశ్వ దనారతే,

అభీక్ష్యం, శశ్వత్ ఈ ౨ ను ఎల్లప్పుడు సను సర్థమందు వర్తించును. ఉ. 'అభీక్ష్య ముష్టైరపి తస్య సోష్ణః' 'శశ్వ ద్యతి'.

• అభావే స హ్య నో నాఽపి-

సహి, అ, నో, న ఈ ర ను లే దనుటయందును, కాదనుటయం
ను వర్తించును. ఉ. 'సహి స్వాత్మారామం విషయమృగతృష్ణా భ్రమ
తి' 'అవిప్ర ఇవ భాషసే' 'నో చక్రీకిం కులాలః' 'న మే కించిన్నదవ్యా
అపిశబ్దమువలన 'అన' అనునవ్యయమును అభావమునందు వర్తించు
"సహి నో అన మా మాస్తప్రతిషేధేప్రకీర్తితః" అనిత్రికాండశేష
'అనోసమా తే బుద్ధిః' అని శృంగారప్రకాశిక.

మాస్త, మాఽలం చ వారణే. ౧౧

మాస్త, మా, అలం ఈ ౩ ను వద్దనుటయందు వర్తించును.
—'సౌధోత్పంగప్రణయవిముఖో మాస్త భూ రుజ్జయిన్యాః' 'మా
దాశ్రమపీడేతి' 'అలం మహీపాల తవ శ్రమేణ.'

పక్షాంతరే చే ద్యది చ-

చేత్, యది ఈ ౨ను ఇటువలెనైన అనునర్థమందు వర్తించును.
'సత్యం చేత్తవసా చ కిం' 'శుచిమనో యద్యస్తి తీర్థేన కిం'.

తత్వే త్వద్ధాఽజ్ఞానా ద్వయమ్,

అద్ధా, అజ్ఞానా ఈ ౨ ను సత్య మను నర్థమందు వర్తించును.
'ఆరాధితోఽద్ధా మను రప్పరోభిః' 'అంజనేతి గురుదుః కచగ్రహైః'.

ప్రకాశే ప్రాదు రావి న్స్యత్ -

ప్రాదుః, ఆవిః ఈ ౨ ను ప్రకటమాయె ననునర్థమందు వర్తించును. ఉ. 'ప్రాదురాసీద్వసుంధరా' 'ఆవిర్భభూవ కుశగర్భముఖం మృగా
ం యూథం.'

ఓః మేవం పరమం మతే. ౧౨

ఓం, ఏవం, పరమం ఈ ౩ ను అంగీకారమందు వర్తించును.
'ఓ మిత్యుక్తవతోఽథ శార్ఙ్గిణ ఇతి' 'ఏవం య దాత్థ భగవత్' 'తతః
మ మి త్యుక్తావ్'.

సమస్తత స్తు పరిత సుర్వతో విష్య గిత్వపి,

సమంతతః, పరితః, సుర్వతః, విష్యక్ ఈ ర ను అంతట నను
నర్థమందు వర్తించును. 'ఇత్వపి' అన్నందువలన 'సమంతాత్' అను
వ్యయమును వర్తించును. 'సమంతతో వర్షతి మేఘసంఘః' 'ఆయాంతి
శ్రియః' 'త్వం సుర్వతోగామి చ సాధకంచ' 'విష్యక్తమేషు పతతి

స్ఫుటమంతరిక్షం' 'సమంతా ద్భవ స్సామంతః'.

• అకామానుమతౌ కామమ్-

కామం-ఇది మనస్సురాక యంగీకరించుటయందు వర్తించును. ఉ. 'కామం సృపాన్సంతు నహస్రశోఽన్యే' కొండలు 'అకామాను' అని దీర్ఘాదిగాఁ జెప్పి, మిక్కిలి యంగీకరించుటయందు వర్తించుచున్నది. "కామం కామాభ్యనుజ్ఞాయాం" అని త్రికాండశేషము.

• అనూయోషగమేఽస్తు చ.

అస్తు—ఇది కోవముచేత నంగీకరించుటయందు వర్తించును. ఉ. 'బాన స్నేవ దశాననో హరతే మత్సే' యసీ మస్తు వా' 'భవతి భవ త్వసుహృజ్జన సు కా'.

• నను చ స్యా ద్విరోధోక్తా-

ననుచ—ఇది ఒకడువలికినందుకు విరుద్ధముగాఁ బలుకుటయందు వర్తించును. ఉ. 'ననుచాత్ర తుగాగమః కథం భవతి'.

• కచ్చి త్కామప్రవేదనే,

కచ్చిత్—ఇది ఇష్టార్థప్రశ్నయందు వర్తించును. కచ్చి క్షేమమాతా.

• నిష్ఠమం దుష్ఠమం గర్హే-

నిష్ఠమం, దుష్ఠమం ఈ ౨ ను, నిందింపఁదగినదనియందు వర్తించును. ఉ. 'నిష్ఠమం వక్తి మూర్ఖః' 'దుష్ఠమం వర్తతే నధూ'.

• యథాన్వం తు యథాయథమ్.

యథాన్వం, యథాయథం ఈ ౨ ను తమతమవస్తువునర్థమందును, తాము తా మనునర్థమందును వర్తించును. ఉ. 'యన్వ మాశ్రమై శ్చకే' 'యథాయథం పలాయంతి'.

• మృషా మిథ్యా చ వితథే-

మృషా, మిథ్యా ఈ ౨ ను అసత్యమందు వర్తించును. ఉ. 'చాప్రాయసౌందర్యగుణా మృషోద్యాః' 'మిథ్యావాదిని దూరి భావనస్యాజ్ఞాతపీడాగమే'.

• యథార్థం తు యథాతథమ్,

యథార్థం, యథాతథం ఈ ౨ ను సత్యమందు వర్తించును.

‘యథార్థ ముక్తవా న్నాన్యత్’ ‘గురు ర్వక్తి యథాతథం’.

స్వ రేపం తు పున రైవ పే త్యవధారణవాచకాః. ౧౫

ఏవం, తు, పునః, వా, ఏవ ఈ ౫ ను ఇదియ యనునిశ్చయ పర్తించును. ఉ. ‘ఏవ మేత ద్యథాప్రాహ విష్ణుస్తు జగతాంవతిః’ పరావణంహి దురాత్మానం భవభిద్రాగువః పునః ‘వ్యాసో వా సర్వ జ్ఞః’ ‘జ్వమేవ సాత్మాత్కరణీయ ఇత్యతః’ కొందఱు ‘స్వ రేపం తు పునరైవ చ’ అని పాఠమును జెప్పి, ‘ఏవం, తు, పునః, వై, చ’ అని నీ ౫ ను అవధారణమందు వర్తించు నని చెప్పుదురు.

ప్రా గతీతార్థకమ్-

ప్రాక్—ఇది పోయినకాలమందు వర్తించును. ఉ. ‘ప్రవేదిరే క్తనజన్మవిద్యాః.’

నూన మవశ్యం నిశ్చయే ద్వయమ్,

నూనం, అవశ్యం ఈ ౨ను నిశ్చయమందు వర్తించును. ‘నూనం గాతాస్తిరావణం.’ ‘అవశ్యంయూతారశ్చిరతరముషీత్వాపి విషయాః’.

సంవ ద్వయే-

సంవత్—ఇది సంవత్సరమందు వర్తించును. ఉ. ‘రామః పంచ శే సంవ దయోధ్యాం ప్రపివేశహ’.

అవరే త్వర్వాక్-

అర్వాక్—ఇది మేరగాఁ జెప్పవస్తువునకు క్రిందటిదైనకాలమందు, జేశమందును వర్తించును. ఉ.—‘యామా దర్వా జ్ఞ భుంజిత’ యామా దర్వా జ్ఞదీ’.

ఆమేనమ్-

ఆమ్, ఏవం ఈ ౨ ను ఒకఁడు చెప్పినదాని సంగీకరించుటయందు వర్తించును. ఉ. ‘ఆం కరోమి తవప్రియం’ ‘ఏవం కుర్తః’. కొందఱు ‘ఆమేనం’ అని చెప్పి, ‘ఆమ’ అనునవ్యయము జ్ఞాననిశ్చయమందు వర్తించు నని చెప్పుదురు. “అమ జ్ఞానవినిశ్చయే” అని వోపాలితుఁడు.

స్వయ మాత్మనా. ౧౬

స్వయమ్—ఇది తనచేత ననునర్థమందు వర్తించును. ‘స్వయం త ప్రసాదస్య.’

- అల్పే నీచై:-

నీచై:- ఇది కొంచెము అనునర్థమందు వర్తించును. ఉ. 'శకా నీచై ర్విసయా దదృశ్యత్.'

- మహా తుష్టచై:-

ఉష్టచై:- ఇది అధికార్థమందు వర్తించును. ఉ. 'శృంగముష్టై ర్గిరే రిదమ్.'

- ప్రాయో భూమ్ని:-

ప్రాయ:- ఇది తఱచుగా నను నర్థమందు వర్తించును. 'ప్రాయో నవవధూః కాంతం.'

- అన్యతే శన్తై:-

శన్తై:- ఇది మెల్లగా ననునర్థమందు వర్తించును. ఉ. 'అగతి శన్తై శ్శన్తై.'

- సనా నిత్యే:-

సనా:- ఇది నిత్య మనునర్థమందు వర్తించును. ఉ. 'సనాః.'

- బహి ర్బాహ్యే:-

బహి:- ఇది వెలవట ననునర్థమందు వర్తించును. ఉ. 'కుంభం బహి ర్గ్రామాత్.'

- స్తాతీతే:-

స్తా:- ఇది కడచె ననునర్థమందు వర్తించును. ఉ. 'నేవతే శయనం పరాజ్ఞుభి.'

- అస్తమదర్శనే.

అస్తమ్:- ఇది కానరాకుండుటయందు వర్తించును. టి. అదర్శనం దర్శనాభావః నాశప్రయుక్తః తిరోభావప్రయుక్తో వా. ఉభయశ్చ మాంత మస్త మిత్యవ్యయం వర్తతే. యథా 'అస్తం రావణః.' 'అస్తంగతో భాస్కర' ఇతి.

- అస్తి సత్త్వే:-

అస్తి:- ఇది కల దనునర్థమందు వర్తించును. 'అస్తిక్షీరా నా.'

- రుషోక్తా వు

ఉ:- ఇది కోపముచేత పలుకుటయందు వర్తించును. ఉ. 'ఉ ఆ.'

పా. రుషోక్తా హుం. 'పృథ్వాస్తేన విచారణీయచరితా స్తిష్ఠం హుం వర్తతాం'.

ఊం ప్రశ్నే-

ఊం-ఇది ప్రశ్నయందు వర్తించును. 'ఆగత శ్శత్రురూం'. టీ. స. పరితం మనసి కృత్య ప్రకృత ప్రసంగవిశేషజ్ఞానావిష్కరణ మిహ శబ్దేన వివక్షితం, తత్ర ఊ మి త్యవ్యయం వర్తతే.

అనునయే త్యయి,

అయి-ఇది ఊరడించుటయందు వర్తించును. ఊ. 'అయిముద్గే'. తర్కే ను స్యాత్ -

ను - ఇది ఊహయందు వర్తించును. 'అస్తశ్చై లగహనం ను వివ నావివేక జలధిం ను మహీం ను'. కొందఱు 'తర్కేతు స్యాత్' అను ముందు స్యాత్ అనునవ్యయము ఊహయందు వర్తించును అం టి. ఊ. 'స్యా త్కించి న్నోపపద్యతే'.

ఉమా రాత్రే రవసానే.

ఉమా - ఇది స్రాతగికాలయందు వర్తించును. ఊ. 'ఉమా జనాః తి బుధ్యంతే'. 'ఉమా తమో వాయు రుపైతి మందం' పా. ఉమాః. మా స్యా ద్ర జనీశేషే ఉమ ఇత్యపి దృశ్యతే' అని రభసుఁడు.

నమో నతే. ౧౮

నమః - ఇది మ్రొక్కుటయందు వర్తించును. ఊ. 'నమోవిష్ణవే'. పునరర్థేఽబ్జ-

అంగ-ఇది మఱియు ననునర్థమందు వర్తించును. ఊ. 'మూర్ఖస్తు మంతవ్యః కి మంగ విద్వాన్' టీ. స. అత్ర పునరర్థో భేదరూపః.

నిద్రాయాం దుష్టు-

దుష్టు - ఇది చెడ్డది యను నర్థమందు వర్తించును. 'దుష్టువృత్తి స్యాత్'.

సుష్టు ప్రశంసనే,

సుష్టు - ఇది మంచిది యనునర్థమందు వర్తించును. 'సుష్టు భు మయా గృహే'.

అమానుగుణ్యే-

ఆమ-ఇది ఆనుకూల్యాభ్యుదయమునందు వర్తించును. ఉ. 'ఆమ'.

* స్వరణేయే-

అయే - ఇది స్వరణమునందు వర్తించును. ఉ. 'అయే' కృతం మయా'.

* ఫ ద్విన్నునివారణే.

ఫట్ - ఇది విన్నుమును బోగొట్టుటయందు వర్తించును. 'అస్తా'ను ఫట్'.

* అక్షీకృతౌ న్యా దధకిమ్-

అధకిం - ఇది అంగీకారమునందు వర్తించును. 'దేవదత్త' క్ష్యసి! అధకిం'.

* హీనసంబోధనే తు రే,

రే - ఇది హీనుని బిలుచుటయందు వర్తించును. ఉ. 'రే' మమాంతికా దవనర'. టీ. స. కేచిత్తు 'హీనసంబోధనే త్వరే' పతిత్వా 'అరే' ఇతి స్వరాదిద్వ్యక్షరంపదన్తి. తత్ర యథా—'రే' నర కో భవా నహ మరేత్వత్సూనుమాంతాహవే ఇతి'. 'ఆమాను' అనునది మొదలుకొని యీ ౧ శ్లోకము ప్రక్షిప్తమని కొందఱు.

* సాయం సాయే-

సాయం-ఇది సాయంకాలమునందు వర్తించును. ఉ. 'సాయ' మల్లి కాసు'.

* ప్రగే ప్రాతః ప్రభాతే-

ప్రగే, ప్రాతః ఈ ౨ ను ప్రాశంసకాలమునందు వర్తించును. 'ప్రగే నృపాణా మథ తోరణా ద్భూషిః' 'ప్రాత స్సంధ్యా ముపాసీ' నిక మాన్తికే.

నికమా-ఇది సమీపమునందు వర్తించును. ఉ. 'విలంఘ్య' లు నికమా హనిష్యతి'.

* పరు త్వరా రై యమోఽభ్యే పూర్వే పూర్వతరే యది,

పరుత్, పరారి, ఐమనుః ఈ ౩ ను పరుసగా పోయినయేటి దును, (అంతకును) మున్నేటియందును, నడచునట్టియేటియందును వర్తించును. ఉ. 'పరారి నందితం విత్తం పరు స్సప్త మభోగతః'.

యతే యత్నా త్తతః కిం వా భవిష్యతి.

అ ద్యా ప్రాప్నో-

అద్య-ఇది జరుగుచున్న పగటియందును, వర్తమానకాలమాత్రమును పర్తించును. ఉ. 'సరలోకేద్య దుర్లభః'.

అథ పూర్వేహీత్యాదౌ పూర్వోత్తరాపరాత్. ౨౧
తథాధరాన్యాన్యతరేతరా త్పూర్వేద్యరాదయః,

పూర్వోత్తరాపరాత్ = పూర్వోత్తరాపరశబ్దములవలనను, అ
రాన్యాన్యతరేతరాత్ = అధరాన్యాన్యతరేతరశబ్దములవలనను గలి
పూర్వేద్యరాదయః = పూర్వేద్యః, ఉత్తరేద్యః, అపరేద్యః,
అద్యేద్యః, అన్యేద్యః, అన్యతరేద్యః, ఇతరేద్యః అను నవ్యయము
పూర్వేహీత్యాదౌ = పూర్వేహీ, ఉత్తరేహీ, అప
హీ, అధరేహీ, అన్యస్మిన్నహీ, అన్యతరస్మిన్నహీ, ఇతర
స్మిన్నహీ అనునర్థములయందు పర్తించును. ఉదా—పూర్వేద్యః
అనాటికిపేరు. 'సమంత్రయత పూర్వేద్యః'. ఉత్తరేద్యః, అపరే
ద్యః ఈ ౨ ను మఱునాటికేళ్లు. 'నాందిముఖాదుత్తరేద్య ర్వివా
హి'. 'అగతా నపరేద్యస్తా'. అధరేద్యః, క్రిందటినాటికిపేరు. 'అధ
రేద్య స్సమాగతాః'. అన్యేద్యః, ఇతరేద్యః ఈ ౨ ను మఱియొక
నాటికి పేళ్లు. 'అన్యేద్య రాత్తానుచరస్య భావం' 'కష్టదినా దితరే
ద్యః ప్రియో ద్రష్టవ్యః' అన్యతరేద్యః, రెండుదినములలో నొకనా
టికి పేరు. 'పంచమీషష్ఠ్యోరన్యతరేద్యః పితరం ద్రక్ష్యసి'.

ఉభయద్య శోభయేద్యః-

ఉభయద్యః, ఉభయేద్యః ఈ ౨ ను రెండుదినము లనునర్థ
యందు పర్తించును. ఉ. 'ఉభయద్య రుత్సవః'. 'ఉభయేద్య రుత్సవః'.
పరే త్వహీ, పరేద్యవి. ౨౨

పరేద్యవి-ఇదిమఱునాటికిపేరు. ఉ. 'ద్రష్టాస్తి పరేద్యవినఖాయం'.

హ్యోహీతే-

హ్యః-ఇది నిన్నటికి పేరు. ఉ. 'హ్య స్సర్వ మభవత్కార్యం'.

అనాగతేహీ శ్వః-

శ్వః-ఇది తేడటికి పేరు. ఉ. 'శ్వః కార్య మద్య కుర్వీత'.

* వరశ్వ స్తత్పరేహసి
వరశ్వః-ఇది ఎల్లుండికి పేరు. ఉ. 'వరశ్వో వా భవిష్యతి'.

* తదా తదానీమ్.

తదా, తదానీం ఈ ౨ ను అప్పు డనునర్థమందు వర్తించును. ఉ. 'తదా చక్షుష్తతాం ప్రీతిః' 'యదా స్యా త్ప్రియయా సంభవదానీమేవ మే సుఖం'.

* యుగప దేశదా-

యుగపత్, ఏకదా ఈ ౨ ను ఒక్కకాలముం దనునర్థమందు వర్తించును. ఉ. 'యుగప ద్వావ్యసశే దిశః' 'ఏకదా మిళితా ద్విభా'.

* సర్వదా సదా.

సర్వదా, సదా ఈ ౨ను ఎల్లప్పుడు ననునర్థమందు వర్తించును. 'సర్వదా సర్వదోఽసీతి యాచతే యాచక స్సదా'.

* ఏతర్హి సంప్ర తీదానీ మధునా సాంప్రతం తథా,

ఏతర్హి సంప్రతి, ఇదానీం, అధునా, సాంప్రతం ఈ ౪ ను డనునర్థమందు వర్తించును. 'భవంత మేతర్హి మనస్వి గర్హితం'. 'మత్యసాంప్రతం వక్తుం.' 'ఇదానీ మస్తి సంవృత్తః'. 'బలావలేపా దధు పూర్వపత్'. 'కోఽన్వస్తి సాంప్రతం లోకే'.

* దిద్దేశకాలే పూర్వాదా ప్రా గుద క్షృత్యగాదయః.

ప్రాగుదక్షృత్యగాదిశబ్దములు పూర్వాది దిద్దేశకాలములందు వర్తించును. ప్రాక్-ఇది పూర్వదిక్కునకును, తూర్పు దేశమునకును పూర్వకాలమునకును పేరు. ఉదక్ - ఇది ఉత్తరపుదిక్కునకును, కింద దేశమునకును పేరు. ప్రత్యక్-ఇది పడమటిదిక్కునకును, పడమటి దేశమునకును పేరు. ఆదిశబ్దమువలన అర్వాక్, అధస్తాత్ అనునవి ములయినవి గ్రహింపఁబడును. ఉ. దిక్కునకు 'ప్రాజ్ఞుభోఽన్నాని భుజి' దేశమునకు 'ప్రాగ్భాగతః పత ది హేద ముపత్యకాసు'. కాలమునకు 'ప్రా క్షృప్తేః కేవలాత్తనే' ఈలాగున నుదగాదిశబ్దములకు నుదాహరణము లూహించుకొనునది. టీ. స. 'దక్షిణోత్తరాభ్యామతను' నూత్రేదిద్దేశకాలే ప్విత్యర్థత్రయానువృత్తావపి దక్షిణశబ్దస్య కాత్ర త్త్యనంభవా దుత్తరశబ్దాదే వార్థత్రయవృత్తే రతనుజ్యధి రంగీకృత

కాగాదిభిః ఏవం ప్రకృతేఽపి ద్విగేశకాల ఇత్యవిశేషే నోక్తావపి
దన్తై వార్థశ్రయే విధి రుదగాదిశబ్దానాం తు కాలరూపార్థే వృ
ంభవా దర్థద్యయవప విధిః.

లింగాదినంగ్రహవర్గము.

అవ. టీ. స. ఇహహి గ్రంథాదౌ గ్రంథకారః 'సంపూర్ణము
వర్తె రామలింగానుశాసన' మితి ప్రతిజ్ఞాయ, ఏతదంతేన గ్రంథ
ర్థేణ సలింగానాం నామ్నాం శాసనం విధాయ, లింగవిధే రసం
తాం మన్వానః, తన్నిరూపణాయ వర్గాంతర మారథతే-గ్రంథ
తాను గ్రంథాదియందుఁ జేసిన 'సంపూర్ణ ముచ్యతే వర్తె రా
ంగానుశాసనమ్' అను ప్రతిజ్ఞావాప్సన లింగములతోఁగూడ నామ
కనుశాసనముఁ జేసియు, లింగానుశాసనము సంపూర్ణము కాలే
తలచినవాఁడై ఆలింగానుశాసనముకొరకు వర్గాంతరమును బ్రా
ంచుచున్నాఁడు.—

సలింగశాస్త్రే స్పన్నాదికృతృద్ధితసమానజైః,

అనుక్తై స్సంగ్రహే లిజ్గం సంకీర్ణవ ది హోన్నయేత్.

సలింగశాస్త్రేః = పాణిని వరకుచి మొదలైనవారిచేతఁ జెప్పఁబ
లింగలక్షణములతోఁ గూడినట్టియు, 'సన్నాదికృతృద్ధితసమానజైః =
ద్యంతధాతువులమీఁద విధింపఁబడిన అప్రత్యయముమొదలైన నకృత్
ప్రత్యయములవలనను, కేవలధాతువులమీఁది కృత్ప్రత్యయములవల
తృద్ధిత ప్రత్యయములవలనను, సమానములవలననుం బుట్టినవాక్య
లచేతను, అనుక్తైః = పూర్వవర్గములయందుఁ జెప్పఁబడిన, 'స్త్రీయా
దూద్విరామైకాచ్' 'స్త్రీభావాదాపనిక్తి' 'తత్కీడాయాంప్రహ
ం'. 'అదంతైర్ద్విగురేశార్థః'. ఇవిమొదలగువాక్యములచేత, ఇహ
గ్రహే = ఈలింగాదినంగ్రహవర్గయందు, లింగం = స్త్రీపుంసపుంసకలిజ్జ
లను, ఉన్నయేత్ = ఊహించుకొనునది. ఎట్లనిన—సంకీర్ణవత్ =
సంకీర్ణవర్గయం దెత్తెఱంగునఁ బ్రకృతిప్రత్యయార్థములచేత లింగము

తెలుసుకొనఁబడునో, ఆరీతిగ నిక్కడనుం దెలుసుకొనునది. ఇందు
 త్వర్యము. లింగాదినంగ్రహవర్గయందు 'స్త్రి'యామీదాద్విరా
 చ్' అనునివిమొదలయిన లింగలక్షణములతోఁ గూడినశబ్దము
 చిక్కినా, జహీరా అనునివి మొదలైన సన్నాది ప్రత్యయాంతము
 కృతిః, హృతిః, అనునివి మొదలయిన కృత్ప్రత్యయాంతము
 దాండా, కాష్ఠా అనునివి మొదలయిన తద్ధిత ప్రత్యయాంతములును
 లోకీ, త్రివేదీ అనునివి మొదలైన సమానములవలనఁ బుట్టిన
 లును, ఈశబ్దములలో మునుపటి వర్గములయందు తఱచుగా
 బడనివానికి లింగనంగ్రహము చెప్పఁబడును. ఆలింగనంగ్రహ
 'స్త్రి'యాం 'పుంసి' 'క్లిబే' అను ననువాదమాత్రమునఁ దెలిసి
 ప్రకృతి ప్రత్యయార్థాదు లగులక్షణములవలననే తెలిసికొనఁదగ
 డును. ఎట్లనిన—ప్రకృతిచేతనర్ధర్పాదిశబ్దములును, ప్రత్యయముచేత
 హృత్పాదిశబ్దములును, అర్థమువలన మాతృష్వప్రాదిశబ్దములును,
 శబ్దముచేత వ్యాయమువలన క్రియావ్యయవిశేషములును తెలిసి
 దగినవి. టీ. అనుక్త మిత్యన్య అయమాశయః. సోలన్య శబ్దస్య
 పద్యేన లింగనిర్ణయకరణానుపపత్తేః యత్కించి దుపాధిముఖేనైవ
 జాతం కోడికృత్య లింగనిర్ణయః కర్తవ్యః. సచ పూర్వ మకృత మి
 క్లిష్టవర్గే ప్రకృత్యాదిభి రున్నయనమాత్ర ముపక్షిప్తం. అత్ర త
 యనోపాయో వివిచ్య దర్శితః. అతిః పర్యాయకాండే కృతము
 గానుశాసనం అసాకల్యా దనుక్తప్రాయ మే వేతి.

• లిజ్జశేషవిధి ర్వాప్యవీ విశేషై ర్య ద్య బాధితః,

అవ. టీ. స. సమనంతరవర్గస్య లింగనిర్ణయార్థత్వే 'పాత్ర
 తే' చ భాజన' మిత్యత్ర కేవలనపుంసక లింగత్వ ముక్తం. లింగ
 హేతు 'త్రిషు పాత్రీ'తి త్రిలింగత్వం వత్సృతే. తిథా 'కువలశేష
 కువలశబ్దస్య నపుంసత్వం ప్రాగుక్తం. అత్ర తు త్రిలింగత్వ మభిహృ
 త్తత్యాదిస్థలేషు విరోధే కన్య ప్రసంగ ఇత్యాకాంతాయా మాహ
 ఈ సర్గమునందుఁ జెప్పఁబడు లింగలక్షణములకు మునుపటిసర్గము
 దుఁ జెప్పిన విశేషవిధులతో విరోధము వచ్చినపు డేలక్షణము ప్రక
 య ననుశంకను పరిహరించుచున్నాడు.

లింగశేషవిధిః — ఈవర్గలయందుఁ జెప్పఁబడుసామాన్యమైనలింగము, విశేషః=ఈశాస్త్రియందు దక్కడక్కడఁ జెప్పఁబడిన విశేషమువేత, అబాధిని యని=బాధింపఁబడనిదయిన, వ్యాపీ=ప్రసరించుచున్నది — ఈవర్గయందు స్వర్గవ్యాయశబ్దములు పులింగము అనిన లింగలక్షణము 'ద్యోనివాద్యీస్త్రియాం క్షీజేత్రివిప్తపా' అనిన విశేషవిధులను విడిచి కడను దిక్కులయందే ప్రసరించును.

— స్త్రీ లింగ శేష ము. —

స్త్రీయామ్-

స్త్రీయాం అనుపదము 'పుంస్త్యే సభేగానుచరా' అనుపుంధికారపర్యంతము అనునర్థించును.

ఈకూర్చిరామైకాచ్-

ఒకయచ్చుగలిగిన ఈకారాంత ఊకారాంతశబ్దములు, స్త్రీలింగమందు ప్రసరించును. శ్రీః, ధీః, భూః, భూః.

సయోనిప్రాణినామచ. ౨

యోనిగలిగినప్రాణులకు పేరయిన శబ్దములు స్త్రీలింగములు. ఉః, యః, మాతా, స్వసా, దుహితా, యోషిత్, గాః, సురభిః, కరేణుః.

నామ విద్యున్నిశా వల్లీ వీణా ది గ్భూ నదీ హ్రియామ్,

మొఱపునకును, రాత్రికిని, తీగకును, వీణకును, దిక్కునకును, మికిని, నదికిని, సిగ్గునకును పేరై నశబ్దములు స్త్రీలింగములు. ఉః మెనకు తటిత్, నిద్యుత్. రాత్రికి రాత్రిః, రజసి. తీగకు వీరుత్, విణాకు విపంచీ, వల్లకి. దిక్కునకు దిక్, కకుప్. భూమికి కుః, భూమిః, అవనిః. నదికి నదిత్, త్రిస్తోతాః. సిగ్గునకు హ్రిః, లజ్జా.

యములలో నుండాక్షశబ్దము నపుంసకలింగము. 'వీడా దముం ముదీ ఓయ్య మాన్యే'. అనుకాళిదాస ప్రయోగమువలన వీడాశబ్దము లింగమందును గలదు గనుక నీచెప్పినలక్షణమునకు బాధ గలిగినను, ఇంతు జ్ఞేయం శిష్ట ప్రయోగతః' అనిచెప్పఁబోవుచున్నాఁడుగనుక శిష్టసామాన్యసారముగ విశేషవిషయము తెలిసికొనునది. వీణాపర్యాయులన్నియు జ్యంతములును, ఆబంతములును; లజ్జాపర్యాయముల హ్రిశబ్దము ఈకారాంతమైనయే కాచ్చును; కడనుశబ్దములు ఆబంత

ములును గనుక, ముందరఁజెప్పఁగల 'జ్యోబూజంతమ్' అనుదానివలన
'స్త్రీ యూహిమాద్విరామైకాచ్' అనుదానివలనను, స్త్రీలింగము
నను విస్వస్థాన్యమై చెప్పిరాదు. 'కొందఱు వీశాదిక్కునదీహి' యా
దిక్కున 'వాశీనిక్కునదీహి' అని పఠించి వాక్పర్యాయము
చిత్, సంఘిత్, ప్రతిపత్ అనుశబ్దములును స్త్రీలింగములని చెప్పుదు.

* అదన్తైర్ద్విగు రేకార్థః-

అకారాంతమైన సమాహారమందలి ద్విగుసమాసము
గము. 'అకారాంతోత్తరపదో ద్విగుః స్త్రీయం భావ్యతే' అను
కమునలన స్త్రీలింగము. ద్విగుసమాస మనఁగా, సంఖ్యాపూర్వక
సమాసము. ఉ. పంచానాం పూలానాం సమాహారః-పంచపూలి,
కీ. (పూలా=గడ్డిమోపు).

* న న పాత్రయుగాదిభిః.

నః=ఆద్విగుసమాసము, పాత్రయుగాదిభిః=ఉత్తరపదములై
త్రయుగాదిశబ్దములతో, గూడినదైన, న = 'పాత్రాదిభ్యః ప్ర
థో వ క్తవ్యః' అను వార్తికముచేత స్త్రీలింగము కాదు. పంచపా
చతుర్వ్యగం. త్రిభువనం.

* తల్-

'తన్యభావ స్త్యతా' అని భావార్థమందును, 'గ్రామ
ధుభ్య స్తల్' అని సమూహార్థమందును, 'దేవా తల్' అని స్వాత్మ
దును విహితమైన తల్పిత్యమూత మైనశబ్దము స్త్రీలింగము. ఉ.
వార్థమందు అశ్వతా, పురుషతా. సమూహార్థమందు గ్రామతా,
తా, బంధుతా, సహాయతా. స్వాత్మమందు దేవతా.

* బృద్ధే యేనికట్యచ్చా-

'పాశాదిభ్యోయః' 'ఖిలగోరథాత్' 'ఇనిత్రకడ్యచశ్చ' అనుమా
ములచేత సమూహార్థమందు వినింపఁబడిన య, ఇని, కట్యచ్, త్ర
ప్రత్యయము లంతములుగాఁ గలశబ్దములు స్త్రీలింగములు. ఉ.యన్త
యమునకు పాశానాం సమూహః పాశ్యా, ధూమ్నా, ఖిల్యా, మ
ఇనిప్రత్యయమునకు ఖిలానాం సమూహః ఖిలినీ. కట్యచ్చౌక్యము

—రథానాం సమూహా రథకట్యా. త్రప్రత్యయమునకు—గవా
నానా గోత్రా.

వైర మైఘుని కాదిపున్,

‘ద్వంద్వద్వంద్వన్ వైరమైఘునికయోః’ అని విరోధార్థమందును,
‘హర్షమందును, ఆదిశబ్దముచేత ‘పాదశతస్య సంఖ్యాదే ర్వీప్సా
పున్ లోపశ్చ’ ‘దండవ్యవసర్గయోశ్చ’ అను సూత్రములచే వీప్స
మందును, దండమందును విధింపఁబడిన పున్ప్రత్యయము అంతముగాఁ
బ్రములు స్త్రీలింగములు. పున్ప్రత్యయము ‘పుష్’ ప్రత్యయమునకు
ఁగము గనుక ‘ద్వంద్వమనోజ్ఞాదిభ్యశ్చ’ ‘గోత్ర చరణాల్లాఘూత్యా
తదవే తేషు’ అను సూత్రములచేత విధింపఁబడిన పుష్ ప్రత్య
ంతములును, ఒకానొకదిక్కున స్త్రీలింగములు. ఉ. విరోధమునకు-
మహిషయోర్విరోధః - అశ్వమహిషికా. వివాహమునకు - అత్రిభ
జయోర్వివాహః అత్రిభరద్వాజికా, వసిష్ఠకుశికా. వీప్సార్థము
ద్వా ద్వా పాదా దదాతి ద్విపదికాం దదాతి, ద్విశతికాందదాతి. దం
ందు-ద్వా పాదా దండితః ద్విపదికాం దండితః. దానమందు-ద్వా
కా వ్యవస్థజతి ద్విపదికాం వ్యవస్థజతి, ద్విశతికాం వ్యవస్థజతి. పుష్
ప్రత్యయమునకు శిష్యోపాధ్యాయయో రాభవః శైష్యోపాధ్యాయికా.
ఘాదులకు గారికా, కాతికా.

స్త్రీభావాదా వసిక్తి స్త్వస్త్రి జ్జ్వ చ్చ్య బ్యు జ ఇహే ఇహి శాః. ౪
త్ర్యధికారమందు భావాద్యర్థములయందు విధింపఁబడిన అని,
, ణ్వల్, ణచ్, ణ్వచ్, క్యప్, యుచ్, అహ్, అ, ఇహ్, ని,
అను ప్రత్యయములు తఱచుగాఁ గలశబ్దములు స్త్రీలింగము
ఉ. అకరణిః, అజననిః. ఇవి. ‘అక్రోశేన ఇనిః’ అనుసూత్రముచేత
‘కార్థమందు వచ్చిన’ అనియను ప్రత్యయము. కృతిః, శ్రుతిః ఇవి ‘స్త్రీ
ంక్తిః’ అనుసూత్రముచేతనైన భావార్థమందలి క్తిప్రత్యయాంత
లు. ప్రవాహికా, ప్రచ్ఛర్దికా, ఇవి ‘రోగాఖ్యాయాం ణ్వల్ బహుళమ్’
సూత్రముచేతనైన రోగాఖ్యాయందలి ణ్వల్. కారికా, జీవికా, ఇవి
త్వర్థనిర్దేశేణ్వల్ వస్తవ్యః’ అనువాదికముచేతనైన సభాత్వర్థమందలి
ల్. ‘అన్యో వ్యాక్రొశనం వ్యాసక్రోశీ వ్యాత్యుక్తీ’ ఇవి ‘కర్తవ్యతీ

హారేణి' అనుసూత్రముచేతనైన కర్తవ్యతిహారమందలి 'హారేణి' 'కాయికా' 'భవతః ఆసికా' ఇవి 'పర్యాయార్థాంత' త్రిషు ణ్యచ్' సూత్రముచేతనైన పర్యాయార్థమందలి ణ్యచ్. భవా నర్హతి ఇ ట్టికాం, పయః పాయికాం, ఇవి అర్హార్థమందలి ణ్యచ్. ఇట్లుభట్టి మే ధారయసి. ఓదనభట్టికాం. ఇవి ఋణార్థమందలి ణ్యచ్. ఇట్లు కా మే ఉదపాది, 'ఓదనభట్టికా' ఇవి ఉత్పత్తియందలి ణ్యచ్. ప్ర ఇభ్యా ఇవి 'ప్రజయశోర్భావే క్యప్' అనుసూత్రముచేతనైన భా మందలి క్యప్. మండనా, ఆననా, శ్రంథనా ఇవి 'ణ్యానశ్రన్తో య' అనుసూత్రముచేతనైన భావార్థమందలి యుచ్. పచాద్భిధా, మ ఇవి 'షిద్ధిదాదిభ్యోజ్' అనుసూత్రముచేత భావమందలి ఆజ్. ఓ జిహ్వా ఇవి 'అప్రత్యయూత్' అనుసూత్రముచేత అప్రత్యయూత్ 'కాం కారిమకారీత్' 'ఇచూంకరి మకార్నం' ఇవి 'విభాషాభ్యా ప్రశ్న యోరిణ్' చ' అనుసూత్రముచేత ప్రశ్నాభ్యానమందైన ఇ భ్యాని, గ్లాని, మ్లాని, ఇవి 'గ్లా మ్లాభ్యాహభ్యో ని' అను సూత్ర చేతనైన నిప్రత్యయము. క్రియా, ఇచ్చా, ఇవి 'కృః శచ ఇచ' అనుసూత్రముచేతనైన శ ప్రత్యయాంతములు.

• ఉణాదిషు నిరూ రీశ్వ-

ఉణాదులయందలి నిప్రత్యయమును, ఊప్రత్యయమును, క ప్రత్యయమును, అంతములుగాఁ గలశబ్దములు స్త్రీలింగములు. ఉ. ణి:- ఇది నిప్రత్యయాంతము. అగ్నిః, వహ్నిః, యోని, పార్శ్విణి, ప్రత్యయాంతములైనను దేవతావాచకములు పుంలింగములని ము జెప్పుచున్నాడు గనుకను, 'యోనిర్ద్వయోః పుమాన్ పారి' అని పు ముచెప్పినాడు గనుకను, ఆవిశేషములచేత నిక్కడ చెప్పినందున ధగలిగి పుంలింగములు గలవౌను. ఊప్రత్యయమునకు-ఖర్జూ, కంఠ చమూః. ఈ ప్రత్యయమునకు-తంద్రీః, లక్ష్మీః.

• జ్యబూజంతం చలం స్థిరమ్,

జీప్, జీష్, జీణ అనుప్రత్యయములు అంతములుగాఁ గలి జ్యంతములును, టాప్, డాప్, చాప్ అనుప్రత్యయములు అంతము

గలిగిన ఆబంతములును, ఊబృత్త్యయాంతములును, విశేష్యనిఘ్నములును, నియతలింగము లైనవియును స్త్రీలింగములు. ఉదాహరణము. విశేష్యనిఘ్నములకు, పుంసః ఇయం పాంసీ బుద్ధిః, ఔపగవీ, తలింగమునకు - కరిణీ, కర్త్రీ, హర్త్రీ ఇవి. 'ఋన్నేభ్యో జిప్' అనుసూత్రముచేత జీబంతములు. దాక్షయణీ, గారీ ఇవి. 'షిద్ధారాది' అనుసూత్రముచేత జీవంతములు. శార్ఙ్గరవీ, బైదీ 'ఇవి శార్ఙ్గరవ్యఘోజీః' అనుసూత్రముచేత జీవంతములు. 'అజా' 'ఏడకా' 'ర' ఇవి 'అజాద్యతప్తాప్' అనుసూత్రముచేత టాబంతములు. 'సురా' 'బహుసీమా' ఇవి 'డా బుభాభ్యా మన్యతరస్యాం' అనుసూత్రముచేత టాబంతములు. కారీషగంధ్యా, వారాహ్య, ఇవి 'యఞశ్చాప్' అనుసూత్రముచేత చాబంతములు. రంభారూః ఇది 'ఊరూ త్తరపదా ద్వా' అను సూత్రముచేత ఊబంతము.

తత్కీడాయాం ప్రహరణం చే న్నాష్టా పాల్లవా ణ దిక్. ౧

తత్ = అముష్టిపల్లవాదులు, కీడాయాం = ఈ క్రీడయందు, ప్రహరణం చేత్ = ఆయుధమాయెనేని, అప్పుడు ఈయర్థమందు 'తదస్యాం హరణ మితి కీడాయాం ణః' అనుసూత్రముచేత విహితమైన ఆప్రముమునకుదాహరణము లైనమాప్తపాల్లవాదిశబ్దములు స్త్రీలింగముముష్టిః ప్రహరణమస్యాం కీడాయాం మాప్తా, పాల్లవా. దిక్ అదువలన దాండాదిశబ్దములు ఉదాహరణములు.

ఘఞో ఇ స్యా క్రియాఽస్యాం చే ద్దాణ్ణపాతా హి ఫాల్లునీ, శ్వైనంపాతా హి మృగయా తైలంపాతా స్వధేతి దిక్. ౨

సాక్రియా = ఆదండపాతాదిక్రియ, అస్యాం చేత్ = ఈ ఫాల్లున్యాయందు కలిగినేని అనునర్థమందు, ఘఞః ఇః = ఘఞంతముమీఁద ఇస్యాస్యాంభ్రియేతిఇః" అనుసూత్రముచేత విహితమైన ఆప్రత్యయతముగాఁ గలిగినశబ్దములు స్త్రీలింగములు. ఉదా—'దండపాతో' యం ఫాల్లున్యామితి దాండపాతా ఫాల్లునీ, శ్వేనపాతోఽస్యాం గయాయామితి శ్వైనంపాతా మృగయా, తిలపాతోఽస్యాం స్వయాయామితి తైలంపాతా స్వధా' అని. దిగ్గోహణమువలన మాసలపాదులును.

* స్త్రీ స్యా త్కాచి స్త్రాణాశ్యాది ర్వివక్షావచయే యది,
అల్పార్థమందు వివక్ష గలిగినప్పుడు మృణాళశబ్దము
యిన కొన్ని శబ్దములు స్త్రీలింగములు. అల్పం మృణాళం మృ
ల్లో ఘటో ఘటీ. ఇటువలెనే శ స్త్రీ, విషాణీ, వీణి, భర్తా
మొదలైనవి తెలిసికొనునది. 'కొన్ని' అన్నందువలన అల్ప
వృక్షకః అనునవి మొదలైన శబ్దములకు లేదు. కొందఱు అపచ
గా స్త్రీత్వమని స్త్రీత్వవివక్షయందు మృణాశ్యాదిశబ్దము
లింగములందురు.

ఈ ప్రకారము పాణిన్యాదులు జెప్పినలక్షణములచేత లిం
మును జెప్పి ఇంక నామముఖమున క కారాంతాదిక్రమముచే లిం
మును జెప్పుచున్నాఁడు.

* లఙ్కా శేఫాలికా టీకా ధాతకీ పఞ్చికాఽఽథకీ.
సిద్ధకా శారికా హిక్కా ప్రాచి కోల్కా పిపీలికా,
తిన్దుకీ వణికా భజ్జీ సురజ్ఞా సూచి మాచయః.
పిచ్చా వితణ్డా కాకిణ్య శూచిర్ణి శ్వాణీ ద్రుణీ దరళీ,
సాతిః కన్ధా కథాఽఽనన్దీ నాభీ రాజనభాఽపిచ.
ఝల్లరీ చర్చరీ పారీ హోరా లట్యాచ సిద్ధలా,
లాక్షా లిక్షాచ గణ్డాపా గృధ్రసీ చమసీ మసీ.

లంకా శబ్దము మొదలు మనీశబ్దపర్యంతము ర3 శబ్దములు
గములు. లంకా=రావణపట్టణము, శేఫాలికా=వావిలి, టీకా
భ్యానగ్రంథము, ధాతకీ=ఆరెమ్రాకు, పంచికా=వ్యాభ్యానగ్రం
ము, ఆథకీ=తువరిమన్ను, సిద్ధకా=వృక్షవిశేషము, శారికా=గో
హిక్కా=వెక్కిళ్లు, ప్రాచికా=అడవియీరగ, ఉల్కా=కొండ
చుక్కయును, పిపీలికా=చీమ, తిన్దుకీ = తుమ్మికిచెట్టు, కణి
మాణభేదము, ప్రిహిభేదమును, గోధుమపిండి యని కొందఱు.
రచనాప్రకారము, సురంగా=కన్నము, సూచి=సూది, మాచ
విశేషము, వీచియనికొందఱు. పిచ్చా = గంజి, బూరుగుమీ
వితండా=స్వపక్షస్థానము లేనివాదవిశేషము, కాకిణీ=కర్క మెత్త

కాలు, పలములో నాలనపాలని కొందఱు. చూర్ణిః=భావ్యము, శా
న, ద్రుణీ=చెవిఃదూఱుపాము, తాఃజే లని కొందఱు. దరత్ =
ముపుట్టుదేశము, చటియ యని కొందఱు. సాతిః=దానము, తీవ్రవే
దని కొందఱు. కంథా=బొంత, కథా=చరిత్ర, ఆనందీ=పేమునఁ జే
రిక్కడము, పెండ్లివీట, శవవాహన మని కొందఱు. నాభి=బొడ్డు,
సభా=రాజకొలుపుకూటము, ఝల్లరీ=వాద్యవిశేషము, చర్చరీ=
శ్రీవిశేషము, పారీ=పాలుపిడుకు కుండ, పెరుగు చిలుకు కుండ యని
దఱు. హోరా=లగ్నాంశము. లట్య=ఊరఁబిచ్చక, సిద్ధలా=
తిమత్స్యత్తోదము, సిద్ధిముగలదియును. లాక్ష=లక్షక, లిక్ష=పే
గండాపా=పుక్కిలించుట, గృధ్రసీ=రొండిలోనివాతవ్యాధి, చ
=సోమపానపాత్రము, మసీ=మసి.

పుంలింగశేషము.

ముందర నపుంసకే అనువఱకుఁ జెప్పఁబడుశబ్దము పుంలింగము
యెఱుంగవలయును.

పుంస్త్రీ నభేదానుచరా స్పవర్యాయా స్సురాసురాః,

పర్యాయములతోఁ గూడిన సురలపేళ్లును, సురవిశేషములపేళ్లు
సురానుచరులపేళ్లును, అసురుల పేళ్లును, అసురవిశేషముల పేళ్లును,
సురానుచరులపేళ్లును పుంలింగములు. ఉదాహరణములు. సురలపేళ్లు
సురాః, అమరాః, దివౌకనః; సురవిశేషపర్యాయములకు- ఇంద్రః,
ఇక్షా, శక్రః, అగ్నిః, వరుణః, యమః; సురానుచరులకు - హాహాః,
రాహూః, మాతరః, పింగళః, దండః, అసురులకు - అసురాః, పూర్వ
వా, దానవాః; అసురవిశేషములకు - విరోచనః, బలిః, నముచిః;
సురానుచరులకు - హస్తః, చండః, ముండః; ఈశబ్దములలో విశేష
గలశబ్దములయందు నీవిధి ప్రవర్తించదు.

స్వర్గయా గాద్రి మే ఘాభి ద్రుకాలాసి శరారయః.

౧౧

కరగణ్డోవృద్ధోర్ధ్వకణ్డకేశనఖస్తనాః,

స్వర్గమునకును, యజ్ఞమునకును, పర్వతమునకును, మేఘమున
కు, సముద్రమునకును, వృక్షమునకును, కాలమునకును, ఖడ్గమున

కును, బాణమునకును, శత్రువునకును, హస్తమునకును. ప. కిరణమునకును, కపోలమునకును, అధరమునకును, హువునకును, దంతములకును, కంఠమునకును, కేశములకును, ను, స్తనములకును పేల్లెనశబ్దములును సంభవించినవోట త్తములకు పేల్లెనశబ్దములును పుంలింగములు. ఉ. స్వర్గమునకు-త్రిదివి; ద్యోదివ్ శబ్దములు విధ్యంతరముచేత బాధితములు. నకు-క్రతుః, సప్తతంతుః; తద్విశేషమునకు-అగ్నిష్టాః, అతిరాత్తమునకు- అద్రిః, పర్వతః, గిరిః; తద్విశేషమునకు-మేరుః, హిమనహ్యః; గంధమాదనశబ్దము రూపభేదముచే బాధితము. మేఘముః, వారివాహః, స్తనయిత్నః; అభ్రశబ్దమురూపభేదముచేత బాధితద్విశేషమునకు - పుష్కలావర్తః; సముద్రమునకు - సముద్రః; తద్విశేషమునకు - క్షీరోదః; వృక్షమునకు- వృక్షః, మహికుహః; శేషమునకు- ఆమ్రః, కాలః, తనూలః; హరిచందనశింశుపాదిశరూపభేదముచేత బాధితములు. కాలమునకు - కాలః, దిప్తః; తమునకు- క్షణః, ముహూర్తః, మానః, ప్రతిపత్ పక్షతిశిరవత్తదులు విశేషవిధిబాధితములు. ఖడ్గమునకు-ఖడ్గః, అసిః, కరవాలః; దమునకు - సందకః, చంద్రహాసః; బాణమునకు-బాణః, శరః, ఇషుశబ్దము విశేషవిధిచేత బాధితము. తద్భేదమునకు - క్షురప్రపునకు- అరిః, శత్రుః, అమిత్రః; హస్తమునకు- హస్తః, కరః, ఖః; అప్సరమునకు-కరః, బలిః, భాగధేయః; కిరణమునకు-కిరణః, మయూఖః; మరీచిదీధిత్యాదులు విధ్యంతరముచేత బాధితములమునకు - గండః, కపోలః; ఓష్ఠమునకు-ఓష్ఠః, అధరః; దశనము విధ్యంతరముచేత బాధితము. బాహువునకు- దోః, భుజబాములు విశేషవిధిచేత బాధితములు. దంతములకు-దంతాః, దశనాః, దంష్ట్రాశబ్దము ఆబంతముగనుక జ్యాబూజంతం అనువిధ్యంతరబాధితము. విషాణశబ్దము నానార్థమందు మూడులింగములుచెప్పఁబడియున్నదిగనుక విధ్యంతరముచేత బాధితము. కంఠః, గళః; కేశములకు-కేశాః, కచాః, చికురః; తద్విశేషము

పక్షః; జటా సటాశబ్దములు ఆబంతములు గనుక, 'జాబూజంతం' విధిత బాధితములు. నఖములకు - కరజః, పునర్భవః; స్తనము - స్తనః, కుచః, ఉరోజః.

అహ్నిహస్తాః-

అహ్నింతములును, అహంతములునునై నశబ్దములు పులింగము డ. అహ్నింతములకు- పూర్వాష్టాః, అపరాష్టాః, మధ్యాహ్నాః, మాహ్నాః. అహరతిక్రాంతం అత్యహ్నో భోజనం. 'అహ్నోనిర్గతా హ్నో వేలా' అనుచోట అన్యపదార్థము నపునక స్త్రీలింగమై పులింగమే వచ్చు నని కొందఱు. అహంతములకు-ఉత్తమాహాః, మాహాః, ద్వయోరహ్నోర్భవః ద్వ్యహాః, త్ర్యహాః. ఇక్కడ 'రా హ్నహాః పుంసి' అనుసూత్రముచేత పులింగము.

క్షేత్రభేదాః-

విషవిశేషములకు వేదైనశబ్దములు పులింగములు.ఉ.—సారా క్ష, శౌక్లి కేముః, బ్రహ్మపుత్రః, ప్రదీపనః. కాకోలకాలకూటహాలహ బ్దములు 'పుంసి' 'క్లి బే' అను విధ్యంతరముచేత బాధితములు.

రాత్రాంతాః ప్రాగనభ్యుతాః. ౧౨

సంఖ్యాపూర్వపదములు గానిరాత్రాంతశబ్దములు పులింగములు. పూర్వరాత్రః, అపరరాత్రః, అహోరాత్రః. రాత్రాంతమైన ము సమాహారమునందు నపునక మనికొందఱు. ఉ-అహోరాత్రం. పదార్థము భిన్నలింగమైనను పులింగమే యని కొందఱు. ఉ. అతి అహో రాత్రి మతిరాత్రః. సంఖ్యాపూర్వపదము లైనరాత్రాంతశబ్ద ము నపునకములు. ఉ—గణరాత్రం, పంచరాత్రం.

శ్రీ వేష్టాద్యాశ్చ నిర్యాసాః-

మానిబంకకు వే శ్చయినశ్రీవేష్టాదిశబ్దములు పులింగములు. శ్రీవేష్టః, సర్వరసః, కర్పూరః, యావనః ఇత్యాదులు.

అసన్నంతా అ బాధితాః,

విధ్యంతరములచేత బాధితములుగాని, అసంతములును, అసంత మును పులింగములు. ఉ. అసంతమునకు-అంగిరాః, పురోధాః, పు

రూరవాః ఇత్యాదులు. అన్నంతములకు - అధర్వా, సుత్రామా, రిశ్వా ఇత్యాదులు. యశః, పయః, నామ ఇవి మొదలైనవి 'ద్యమన్' అను విధ్యంతరముచేత బాధితములు.

* క శేరు జతు వస్తూని హిత్యా తు రు విరామకాః.

'తు' అనువర్ణమును, 'రు' అనువర్ణమును అంతమందుఁ గల ర్వాదివ్యతిరిక్తము లైనశబ్దములు పుంలింగములు. ఉ. తు వర్ణాం కు-ధాతుః, నేతుః, హేతుః, ఓతుః ఇవి మొదలైనవి. రువర్ణాం నకు-కారుః, వేరుః, త్సరుః ఇవి మొదలైనవి. కశేర్వాదిశబ్ద ఉపలక్షణములు. మస్తు, వాస్తు, అశ్తు, శ్శ్శ్తు ఇవి మొదలైన పుంసకములు.

* క ష ణ భ మ రోపాంతాయ ద్యదంతా అమీ అథ, ప థ న య న టో పాంతాః-

క, ష, ణ, భ, మ, ర, ప, థ, న, య, స, ట, ఈ వర్ణములు ఉపాంతములుగాఁగలిగిన అదంతశబ్దములు పుంలింగములు. ఉ. క, ష, ణ, స్ఫటికః, పక్షుః, రోషుః, కోణః, బాణః, గుణః, కుంభః, స్తంభః, వ్యామః, గ్రామః, క్రమః, హారః, సారః, ధూపః, శాపః, సూపః, శపథః, జనః, స్తనః, కులాయః, తంతువాయః, రసః, దాసః, విటః, ఘటః.

* గోత్రాఖ్యా శ్చరణాహ్వయౌ గోత్రాపత్యపాచకములైనశబ్దములును, శాఖాధ్యేశ్యవాచకములైనశబ్దములును పుంలింగములు. ఉ—గోత్రాంతమునకు - గోత్రాపత్యః, భారద్వాజః, వాసిష్ఠః. శాఖాధ్యేతలకు - శతః, కల ఇత్యాదులు.

* నా మ్నైక ర్తరి భావేచ ఘ జ జ బ్బ జ్జఘా ఘచః,

నామ్నైక ర్తరూపార్థవిషయే తద్వ్యతిరిక్తార్థ విషయేవా మాత్రే అక ర్తరి సంజ్ఞావ్యతిరిక్తార్థ త్వేఽపి క ర్తృవ్యతిక్తకారణ భావే శుద్ధే ధాత్యర్థమాత్రే చ యథాసంభవం ఘజాదినస్త ప్రకృతాః అబాధితాః పుంసి భవంతి. సంజ్ఞాయందును, క ర్తృవ్యతిక్త

మందును, ధాత్వర్థమాత్రమందును, యథాసంభవముగా విధింపఁబడుచున్నట్లు, అచ్, అప్, నజ్, ణ, ఘ, అఘచ్ ఈ ప్రత్యయములు కములుగాఁ గలశబ్దములు పులింగములు. ఉ. సంజ్ఞయందు ఘజ్ ప్రత్యయమునకు—పాదః, రోగః, వేశః. కర్తృవ్యతిరిక్తకారకమునం ఘజ్ ప్రత్యయమునకు—ప్రక్రియత ఇతి ప్రాకారః, పచ్యత ఇతి పాఠజ్యతే అనేనేతి రాగః, ప్రపతంత్యస్తాదితి ప్రపాతః, ప్రసీదంత్యస్తి ప్రాసాదః. భావార్థమందలి ఘజ్ ప్రత్యయమునకు—త్యాగః, గ, యాగః. అచ్చృత్యయమునకు—నయః, చయః, జయః. అప్రత్యయమునకు—కరః, గరః, లవః. సజ్జిత్యయమునకు—విజ్ఞః, యత్నః, ప్నః. ఇప్రత్యయమునకు—న్యాదః. ఘప్రత్యయమునకు—ఉరశ్చదః, దంప్రదః. అఘచ్చృత్యయమునకు—క్షవఘః, వేవఘః, శ్వయఘః. ఇవి దలై నవి.

ల్యుః కర్తరి-

కర్తృర్థమందు విధింపఁబడిన ల్యుప్రత్యయాంతము లై నశబ్దములు లింగములు ఉ. సందనః, రమణః, దహనః, పవనః ఇవి మొదలయినవి.

ఇమని జ్ఞాపే-

భావార్థమందు విధింపఁబడిన ఇమనిచ్చృత్యయాంతము లయిన ములు పులింగములు. ఉ. ప్రథిమా, మహిమా, గరిమా ఇవి మొదలయినవి.

కోఘాః కిః ప్రాది తోఽన్యతః. ౧౫

భావార్థమందు విధింపఁబడిన కప్రత్యయాంతములును, ప్రాద్యుపములకంటెఁ బరమైనఘనంజ్ఞకమైన ధాతువుమీఁద విహితమైనకీప్రయాంతశబ్దములును ప్రాదివ్యతిరిక్తమైనశబ్దములకంటెఁ బరమైన ఘజ్కధాతువుమీఁద విధింపఁబడిన కీప్రత్యయాంతము లయినశబ్దములు పులింగములు. ఉ.—భావార్థకప్రత్యయమునకు—ఆఘాత్తః, శోత్తః, ప్రస్థః, విఘ్నః; ప్రాదివరఘువునకు—నిధిః, విధిః. ప్రాదివ్యక్తఘువునకు—వారిధిః, అంబుధిః ఇవి మొదలయినవి.

ద్వంద్వైశ్వబడబా వశ్వబడబా ననమాహృతే,

అనమాహృతే=ననమాహరవ్యతిరిక్తమైన, ద్వంద్వై = ఇతరేతర

యోగద్వంద్వమందున్న అశ్వబడబశబ్దములు పుంలింగములు. అ
డబా. 'పూర్వపదశ్వబడబా' అనుసూత్రమందు ద్వీవచనము అ
తమని తెలుపుటకై 'అశ్వబడబా' అని బహువచనాంతముగా మ
కారుడు చెప్పినాడు. సమాహారమందు 'అశ్వబడబం' అనివపుం

* కాస్త స్సూర్యేన్ద్రపర్యాయపూర్వోఽయగిపూర్వోఽపిచ.

సూర్యేందుపర్యాయపూర్వః=సూర్యపర్యాయశబ్దములును
దుపర్యాయశబ్దములును పూర్వముగాఁ గలిగినదియు, అయిపూ
అయశ్శబ్దము పూర్వముగాఁ గలిగినట్టి, కాంతః=కాంతశబ్దము
గము. సూర్యకాంతః, రవికాంతః, ఇందుకాంతః, చంద్రకాంతః,
స్కాంతః ఇత్యాదులు. అపిచ అన్నందున అయగిపర్యాయమైన
శబ్దముకంటెఁ బరమైనకాంతశబ్దము పుంలింగమని కొందఱు.

* వటక శ్చానువాకశ్చ రల్లకశ్చ కుడుజ్జకః,

పుట్టి న్యూజ్జ సముద్రశ్చ విట పట్ట ధటాః ఖటాః.

కోట్టారఘట్ట హట్టాశ్చ పిడ్డా గోడ్డా పిచడ్డావత్,

గడుః కరణ్డో లగుడో వరణ్డాశ్చ కిశో ఘుణః.

దృతి సీమన్త హరిత రోమి న్ధోద్గీభ బుద్బుదాః,

కానమర్దోఽర్బుదః కున్దః ఘేన స్తూపౌ నయూపకా.

ఆతపః క్షత్రియే నాభిః కణాయ త్సుర కేదరాః,

పూర త్సురన్తచక్రాశ్చ గోల హింజుల పుద్గలాః.

వేతాళి మల్లభల్లాశ్చ పురోడాశోఽపి పట్టనః,

కుల్లాఖో రభనశ్చైవ సకటాహః పతద్గ్రహః.

వటకశబ్దము మొదలు పతద్గ్రహశబ్దములు పుంలింగము
వటకః=భక్ష్యవిశేషము. అనువాకః=ముక్కులయొక్కగాని, యః
యొక్కగాని సముదాయము. రల్లకః=కంబళవిశేషము, మృగవిశేష
ను. కుడుంగకః=పొద. పుంఖః=బొణపుపిడి. న్యూజ్జః=నిరంతరముగా
చురింపబడిన యాఱుటంకారములు. సముద్రః=సంపుటము. విట
ముకుడు. పట్టః=లలాటభూషణము. ధటః=త్రాసు. ఖటః=తృణవిశేషము

అక్షయము. ఆరభుట్టః=మహాకూపము. హట్టః=అంగడివిధి.
 ఘోషః=గ్రాసము. గోండః=దేశవిశేషము. పిచండః=ఉదరము. గడుః=క
 కరండః=సంపుటము. లగుడః=మడ్డుకట్ట. వరండః=ముఖరోగము. 3
 పుంటికాయ. ఘుణః=మ్రానుతొలుచుపురుగు. దృతిః=తొలుతి త్తి.
 ఘోతః=సాపట. హరితః=వక్షివిశేషము. రోమంథః = నెమరుపెట్టుట.
 ఘోషః=సామప్రణవము. బుద్ధగః=నీరుబుగ్గ. కానచుర్దః=కసింద. అ
 ఘోషః=వ్రణవిశేషము. కుండః=చుల్లచెట్టు. ఫేషః=నురుగు. స్తూపః=
 మొదలయినవానిదిన్నె. యూషః = యజ్ఞమందలి పశువునుగట్టు
 భము. ఆతపః=ఎండ. నాభిః=ఒకానొకరాజు. కణయః=కుంతభేద
 శరభేదముని కొండలు. త్సురః=కత్తి. కేదరః = వృక్షవిశేషము,
 విశేషమును. పూరః=ప్రవాహము. త్సురప్రః=శరవిశేషము, చుక్రః
 ప్లవబ్బలి. గోళః=పర్వలాకారమైన మృత్పిండాదులు, ఇంద్రియా
 రమైన అవయవవిశేషము, విధవాపుత్రుడును. హింగులః=ఇంగిలీ
 య. పుద్గలః=జైనప్రసిద్ధుడైనజీవుడు, పరమాణువును. వేతాళః=పి
 చవిశేషము, భూతావిష్టకవమును. మల్లః=జట్టి. భల్లః=ఆయుధవి
 షము. పురోడాశః = పిండిచేతఁ జేసినహోమద్రవ్యము. పట్టనః=ఆ
 భవిశేషము. కుల్తాపః = అర్ధపక్షములైన ముద్గగోధూమాదులు.
 ఘోషః=త్వర. కటాహః = బహుద్రవ్యాధారమైన మృగ్గాయాది భాండ
 షము. పతద్గ్రహః=తన్మృపడిగ.

స పుంసకలింగశేషము.

సపుంసకేఽన్యత్ -

అన్యత్=పూర్వోక్తము లయినస్త్రీలింగపుంలింగములకంటె వే
 నముండరఁ జెప్పఁగలశబ్దములు. సపుంసకే=సపుంసకమందు వర్తిం
 ను. సా. తృతీయేఽన్యచ్చ. టీ. స. 'తృతీయేఽన్యచ్చ' య చ్చబ్ద
 పం 'స్త్రీలింగే పుంలింగేవా వర్తతే' తతోఽన్యత్సర్వం తృతీయే
 పంసకలింగే భవ తీత్యర్థః. తదేవవివృణోతి. వజ్ర విమాన చింబసుం
 దిశబ్దానాం సత్యపి సపుంసకలింగత్వే తేషాం స్త్రీపుంసయోరపి
 తే తదన్యత్వాభావేన వత్సమాణప్రకరణవిషయత్వం నాస్తి.
 కేవలసపుంసకలింగానామేవేతి బోధవ్యమ్.

* ఖారణ్య పర్ణ శ్వభ్రహీ మోదకమ్,
 శీతోష్ణమాంస రుధిర ముఖాక్షీ ర్ద్రవిణం బలమ్.
 ఫల హేమ శుల్బ లోహ సుఖ దుఃఖ శు భాశుభమ్,
 జలపుష్పాణి లవణం వృజ్జానా న్యనులేపనమ్.
 (భ యామృత శక్త ద్వీత్ర చాపాభరణ లాఙ్ఘనమ్),
 దారౌషధ మృధాపత్య హృద యోదర కాకుదమ్.
 పత్త నాజర శృంగార్క ద్వార బ ర్హోడు మాననమ్,
 ధావృంతం చ-

ఖం, అరణ్యం, పర్ణం, శ్వభ్రం, హీమం, ఉదకం, శీతం, మాంసం, రుధిరం, ముఖం, అక్షీ, ద్రవిణం, బలం, ఫలం, హేమం, శుల్బం, లోహం, సుఖం, దుఃఖం, శుభం, అశుభం, జలపుష్పం, అణం, వృంజనం, అనులేపనం, భయం, అమృతం, శక్త్య, వృజ్జానా, చాపం, ఆభరణం, లాంఛనం, దారు, ఔషధం, మృధం, అపత్య, హృదయం, ఉదరం, కాకుదం, పత్తనం, అజరం, శృంగం, అర్క, ద్వార, బర్హం, ఉడు, మాననం, ధావృంతం. ఖం అనగా ఆకాశము, ఇంద్రియమును. తక్కినశబ్దములయర్థము సుబోధ్యము. ఈయాకాశాదులకు శృయినశబ్దములును, సంభవించినదిక్కున తద్వితేషవాచకము లైనములును, విశేషవిధితేత బాధింపబడనివి నపుంసకములు. భయానకముననది మొదలు రెండుశ్లోకములు అధికశ్లోకములని కొందఱు భ్యాతలు వ్యాఖ్యానముజేయరైరి. మఱికొందరు వ్యాఖ్యానముజేయరైరి.

* అవ్యక్తలింగస్య భణితౌ యత్ప్రయుజ్యతే.

అవ్యక్తలింగస్య = స్త్రీయనిగాని పురుషుడనిగాని యెఱుఁగఁడనివస్తువుయొక్క, భణితౌ = చెప్పుటయందు, యత్ = ఏశబ్దము, ప్రయుజ్యతే = ప్రయోగింపబడుచున్నదో, ఆశబ్దము నపుంసకము. ఉ. స్త్రీపుమాన్వా కిం తస్య జాతం తద్బ్రూహి పండిత.

* కోట్యా శ్శతాదినఙ్ఖ్యానా-

కోట్యా = కోటికంటె, అన్యా = వేతైన, శతాదినఙ్ఖ్యా = మొదలయిన సంఖ్యావాచకశబ్దములు నపుంసకములు. కోటికంటె స్త్రీలింగము.

వాలక్షా నియుతంచ తత్,

లక్షశబ్దము వికల్పముగా నవునకలింగము. పక్షాంతరమందు లింగము. తత్ = ఆలక్ష, నియుతం = నియుతమనంబడును. ఉ. స్త్రీ) మునకు — 'కియతీ పంచనహ స్త్రీ) కియతీ లక్షా_ధకోటిరపి కియతీ, ధోన్యన్నతమనసాం రత్నవతీ వసుమతీకియతీ.'

ద్యౌచ్ఛ్ర మసినుసన్న స్తమ్-

ద్యౌచ్ఛ్రం = రెండచ్చులు గలిగిన అన్, ఇన్, ఉన్, అన్ ఈ ప్రముఖములు అంతములుగాఁ గలిగినశబ్దములు నవునకములు. ఉ—అమునకు—యశః, పయః, తేజః, తమః, ఛందః, నభః, నర్మ, వయః, మహాః. ఇనంతమునకు—బర్హిః, సర్హిః, రోచిః, జ్యోతిః. ఉనంతమునకు—యజః, వపుః, ధనుః. అనంతమునకు—సామ, లోమ, వర్షదులు.

య దనా స్త మక ర్తరి.

౨౬

అక ర్తరి = కర్తృధ్వతిరిక్తములైన కరణాధికరణభావాద్యర్థములందు విధింపఁబడిన ల్యుట్ ప్రత్యయము మొదలైన ప్రత్యయమునాదేశమైన, అనా స్తం యత్ = అన అనునది అంతముగాఁ గలములు నవునకములు. ఉ—కరణార్థమునకు—సాధ్యతే అనేనేతి యమ. అధికరణార్థమునకు—అధిక్రియతే అస్తిన్నితి అధికరణం. భాగమునకు—పంచనం ఇత్యాదులు. టి. స. అత్ర అననశబ్దేన 'యువోర' వితి సూత్రప్రాప్తం ఆదిష్టరూపం వివక్షితం. తేన సున, అభిసంతానః, సమాన ఇత్యాదా న ప్రసంగః. అత్ర కర్తృవదం కారాశ్రోపలక్షకం, సర్వేషామపి కారకాణాం స్వస్వవ్యాపారే కర్తృత్. తదుక్తం. "స్వవ్యాపారేషు కర్తృత్వం సర్వేషాముపజాయతే, ద్యంతి జ్వలంతీతి బిభర్షీతివ దర్శనాత్." విక్లిద్యంతి తండులాఇత్యత్ర సూపే వ్యాపారే కర్తృభూతానాం తండులానాం విక్లితౌ కర్తృత్వం. తంతి కాష్ఠానీత్యత్ర జ్వలనవ్యాపారే కరణభూతానాం కాష్ఠానాం త్యం. బిభర్షి ష్ఠానీత్యత్ర తండులధారణరూపవ్యాపారే అధికరణా ష్ఠాలూక కర్తృత్వం. తతశ్చ, కారకవ్యతిరక్తేభావమూతే) విహితాతం నవునకలింగం భవతీత్యుక్తం. యథా—హరణం, గమనం,

భోజనమిత్యాది. అకర్తరీతి కిం. నందయతీతి/నందనః. ముఖనహితయా
కయా ఉచ్యతే ఇతి ముఖనాసికావచనః. రాజభి ర్భుజ్యంతే ఇతి రాజభో
క్తాలయః. ఇన్ద్రః ప్రవశ్యతే అనేనేతి ఇన్ద్రప్రవశ్యనకుతారః. వ
నంపచ్యతే అత్యేతి మాంసవచనీ. ఇత్యాది కారకార్థానా మనవున
మవగంతవ్యం. అకర్తరీత్యవ్య భావవచనం అనాంతం నవుంసకమిత్త్యై
తాత్పర్యాత్. అన్యత్ర చ ఔదాసీన్యాత్. భావార్థవ్యతిరిక్తవృత్తా
తస్యాపి క్వచిన్నవుంసకత్వం న నిషిద్ధ్యతే. యథాసాధ్యతే అనేనేతి
నమిత్యాదీని.

* త్రాంత్రం సలోపధం శిష్టమ్-

శిష్టం=విశేషనిధిలేని. త్రాంత్రం=త్ర అనువర్ణము అం
గాః గలశబ్దమును, సలోపధం = లకారోపధములతోఁ గూడిన
న్నశబ్దములును నవుంసకములు. ఉ—త్రాంత్రమునకు-పత్రం, పా
వత్రం, గోత్రం, గాత్రం; సలోపధమునకు—కులం, ఫలం,
వాలం, ఆలవాలం ఇత్యాదులు. కొందఱు సలోపధం అను
సకారోపధములును నవుంసకము లనిచెప్పి బినం, సాధ్యసం, సాహ
అని యుదాహరణములు చెప్పుదురు. మఱికొందఱు, త్రాంత్రం సలోప
అనుపాఠమును జెప్పి కేవలత్రాంత్రములయిన సాత్రకళత్రాది శబ్ద
లును, సకారోపధములై త్రాంత్రములయిన పత్రశస్త్రాదిశబ్దములు
సకారోపధములై త్రాంత్రములయిన ఆంత్ర తంత్రాది శబ్దములును
వుంసకలింగము లని యర్థము చెప్పుదురు.

* రాత్రం ప్రాకస్సంఖ్యయాఽన్వితమ్,
సంఖ్యాపూర్వపదమైన రాత్రశబ్దము నవుంసకలింగము. ఉ.
రాత్రం, పంచరాత్రం.

* పాత్రాద్యదంతై రేకార్థో ద్విగుల్లక్ష్యానుసారతః.

పాత్రాద్యదంతైః = పాత్రశబ్దము మొదలయిన అకారాం
ము లు త్తరపదములుగాఁ గల, ఏకార్థః=సమాహారార్థమందు న
చిన, ద్విగుః=ద్విగుసమాసము. లక్ష్యానుసారతః=ప్రయోగానుసార
వలన నవుంసకలింగము. ఉ—పంచరాత్రం, చతుర్దశం, త్రిభువనం,
త్రాదిగణ మాకృతిగణముగనుక, 'లక్ష్యానుసారతః' అని చెప్పినా

ద్వైవిధిక త్యావ్యయాభావా-

సమాహారార్థమందు వర్తించునట్టిద్వంద్వసమానమును, అవ్య
భావసమానమును నవుంసకలింగములు. ఉ—సమాహారద్వంద్వ
సమానము—పాణిపాదం, అశ్వబలీవర్ధం, ధవఖదిరపలాశం. అవ్యయాభా
వసమానము—ఉపకుంభం. యావదమంత్రం.

పథస్సంఖ్యావ్యయా త్పరః,

సంఖ్యావాచక శబ్దములకును, అవ్యయములకును పరమై కృతస
సాంతమైన పథశబ్దము, విశేషవిధిబాధితముగానిది నవుంసకలింగ
ఉ—సంఖ్యాపూర్వకమునకు—త్రివధం, చతుష్పథం; అవ్యయ
పూర్వకమునకు—వివధం, సువధం.

షష్ఠ్యా శ్చాయా బహూనాంచే ద్విచ్ఛాయమ్-

షష్ఠ్యంతమునకు పరమందుండు ఛాయాశబ్ద మంతముగాఁ
గలతత్పురుషసమానము ఆఛాయ బహువస్తుపులయొక్క సంబంధ
గలదైన 'ఛాయాబాహుశ్యే' అనుసూత్రముచేత నవుంసకలింగ
ఉ. వీనాం పక్షిణాం ఛాయా విచ్ఛాయం. ఈలాగుననే శలభచ్ఛాయ
ఇత్యాదులు.

సంహతౌ సభా. ౨౮

శాలార్థాపి పరా రాజా మనుష్యార్థా దరాజకాత్,

దాసీనభం నృపసభం రక్షస్సభ మిమా దిశః.

౨౯

షష్ఠ్యంతమునకు పరమైన సమాహారార్థమందు వర్తించునట్టి స
శబ్దము అంతముగాఁ గలతత్పురుషసమానమును, షష్ఠ్యంతములైన
శబ్దవ్యతిరీక్తములయిన రాజపర్యాయములకును, అమనుష్యార్థము
యైన రక్షః పిశాచాది శబ్దములకును పరమై శాలార్థమును జెప్పెడు
శబ్దము అంతముగాఁ గలతత్పురుషసమానమును. 'సభారాజా మను
పూర్వా' 'అశాలాచ' అను సూత్రముచేత నవుంసకలింగములు.
సమాహారార్థమందలి సభాశబ్దమునకు—'దాసీనభం'. రాజశబ్దపర్యాయ
పూర్వమైనసభాశబ్దమునకు—'నృపసభం'. అమనుష్యార్థమునకు—
'రక్షస్సభం'. 'ఇమాదిశః' అన్నందువలన 'ఈశ్వరసభం' 'పిశాచసభం'
ఇత్యాదులును.

- * ఉపజ్ఞోపక్రమాంతర్వ తదాదిత్వప్రకాశనే,
శోపజ్ఞ శోపక్రమాది-

ఉపజ్ఞయనగా తనంతట నెఱుంగబడినది. ఉపక్రమ మనగా కడుచెప్పకయే తనచేత నారంభింపబడినది. ఈఉపజ్ఞోపక్రమశబ్దం అంతములుగాఁ గలవష్టితత్పురుషసమాసము ఈయర్థములకు మొదొచునపుడు నపుంసకలింగము. ఉ—శోపజ్ఞం, శోపక్రమం అ. జ్ఞాయత ఇ త్యుపజ్ఞా, కస్య బ్రహ్మణః ఉపజ్ఞా శోపజ్ఞం వేదః. జ్ఞాయత ఇత్యర్థః. ఉపక్రమ్యత ఇత్యుపక్రమః. కస్య బ్రహ్మణః ఉపక్రమోపక్రమం సర్గః. తేనాదా కృత ఇత్యర్థః. ఆదిశబ్దముచేత, ప్రత్యేకపక్షం రామాయణం ఇత్యాదులు.

- * కన్ధోశీసర నామసు.

ఉశీసర దేశముయొక్క నామధేయములు విషయములైన కంఠాశబ్దము అంతముగాఁ గలవష్టితత్పురుషము నపుంసకలింగము సౌశమీనాం కంఠా సౌశమికంఠం ఆహ్వరకంఠం ఇత్యాదులు.

- * భావే న ణ క చిదోభ్యైఽనేయే సమూహే భావకర్తృణాః,
అదంతప్రత్యయాః-

సప్రత్యయం ణప్రత్యయం కప్రత్యయం చకారేత్ప్రత్యయమునన్యములయిధాత్వర్థమందు విధింపబడినకృత్ప్రత్యయములును, హార్థమందును, భావకర్తార్థములయందును విధింపబడిన అకారాంతప్రత్యయములును అంతములుగాఁ గలశబ్దములు నపుంసకలింగము ఉ—ధాత్వర్థమందలి కృత్ప్రత్యయమునకు—త్వయా వస్తవ్యం, వ్యం. ఇవి 'తవ్యత్తవ్యానీయరః' అనుసూత్రముచేత తవ్యప్రత్యయములు. చేయం, జేయం ఇవి 'అచో యత్' అనుసూత్రముచేత త్వయాంతములు. బ్రహ్మభూయం, దేవభూయం ఇవి 'భువోభావ' అనుసూత్రముచేత క్యత్ప్రత్యయాంతములు. సాంరావిణం వర్తతే ఇతి ధౌ భావ ఇనున్ అనుసూత్రముచేత ఇనున్ ప్రత్యయాంతము. రాంతతద్గితములకు సమూహార్థమందు భిక్షాణం సమూహార్థగార్థిణం, యౌవతం. ఇవి 'భిక్షాదిభ్యోఽణ్' అనుసూత్రముచేత ప్రత్యయాంతములు. భావకర్తార్థములకు, శుక్లస్య భావ కర్త

శౌక్ల్యం. బ్రాహ్మణస్య భావః కర్తృ వా బ్రాహ్మణ్యం. ఇవి 'గుణవ
బ్రాహ్మణాదిభ్యః కర్తృణి చ' అనుసూత్రముచేత వ్యభిక్త ప్రత్య
ంతములు. న ణ క చిత్స్యిత్యయాంతములు నపుంసకలింగములు కా
నిట్లనిన—యజ్ఞః, యాజ్ఞా, యత్నః, విశ్నః, ప్రశ్నః, రక్షః, ఇవి
జమూచ యత విచ్ఛ ప్రచ్ఛ రక్షో నజ్' అనుసూత్రముచేత నబ్బి
యాంతములు. నందనః, ఆసనా, శ్రంథనాఇవి. 'ణ్యానశ్రన్థోయాచ్'
సూత్రముచేత యుచ్చిత్యయాంతములు.

పుణ్యసుదినాభ్యాం త్వహః పరః.

౩౧

పుణ్య సుదినశబ్దములకు పరమందుండు కృతసమాసాంత ప్రత్య
యైన అహస్పబ్దము. 'పుణ్యసుదినాభ్యామహ్నః క్లీబతేష్టా' అను
రికముచేత నపుంసకలింగము. ఉ—పుణ్యాహం, సుదినాహం, సు
శబ్దము శోభనవాచకము.

క్రియావ్యయానాం భేదకా న్యేకత్వేఽపి.

క్రియావిశేషణములును అవ్యయవిశేషణములును నపుంసకలింగ
ములును ఇవి యేకపచనములై యుండును. ఉ—క్రియావిశేషణములకు-
ందం పచతి, మృదు పచతి. అవ్యయవిశేషణములకు-శ్వశ్శోభనం, శ్వో
మఃశీయం ఇత్యాదులు. ఈ ప్రకారముగా లక్షణముఖమున లింగనిర్ణ
యమును జెప్పి యిపుడు కొన్నిటికి స్వరూపముచేత లింగనిర్ణయమును
పుచున్నాడు.

ఉక్థ తోటకే,

చోచ ముక్తం గృహ స్థాణం తిరీటం మర్క యోజనమ్.

3౨

రాజసూయం వాజపేయం గద్య పద్యే కపేః కృతౌ,

మాణిక్య భాష్య సిన్ధూర చీర చీవర పక్షరమ్.

3౩

లోకాయతం హరీతాళం విదళం స్థాల బాహ్లికమ్,

ఉక్థశబ్దము మొదలు బాహ్లికశబ్దపర్యంతములయిన శబ్దములు నపుం
లింగములు. ఉక్థం=సామవిశేషము, తోటకం=వృత్తవిశేషము, చో
=భుక్తశేషమయిన ఫలాదులు, లవంగమనికొందలు. ఉక్తం=ఏకాక్షర
ందస్సు, పింఛమనుపాతమున నెమిలిపురియర్థము. గృహస్థాణం=ఇంటి
బము, తిరీటం=చుట్టుట, సా. కిరీటం. మర్క=ఆయము, యోజనం=నా

లుగుకోశములు. రాజనూయం, వాజపేయం=యజ్ఞవిశేషములు, కృతౌ గద్యం, పద్యం=కవియొక్క కృత్యమందుండెడు గద్యమును, మును, వరుసగా ఛందోబద్ధముగాని వాక్యరచనయును, ఛందోబద్ధ వాక్యరచనయును. కవికృతవ్యతిరీక్తమందుండుగద్యపద్యశబ్దములు డులింగములయందును వర్తించును. గద్యా వాక్ గద్యోఽర్థః, గద్యవచనం, పద్యా ధూళిః, పద్యః పంకః, పద్యం రజః అని. మాణిక్యరత్నము, భాష్యం=సూత్ర వ్యాఖ్యానగ్రంథము, సింహారం=రాగరత్న విశేషము, చీరం=నారచీర, చీవరం=మునివస్త్రము, పంజరం=పంజర లోకాయతనం=చార్యాకళాస్త్రము, హరితాళం=హరిదళము, విదాదానిమ్మగింజ, కొందలు పెనర బేడలు, వెదురుబద్దలు మొదలయిన చెప్పుదురు. స్థాలం=భోజనపాత్రము, బాహ్లికం = దేశవిశేషము, కమవు వ్వని కొందలు.

— పుంసపుంసకలింగశేషము. —

• పుంసపుంసకయో శ్లేషః-

‘పుంసపుంసకయోః’ అనుపదము స్త్రీపుంసాధికారమున ననువర్తించును. శేషః = పున్న పుంసక వివరణములయందుఁ జెప్పఁబడిన అర్థర్పాదిశబ్దములు, పుంసపుంసకయోః = పుంలింగనపుంసకలింగములయందు వర్తించును.

• అర్ధర్చ పిత్యాక కట్టకాః.

మోదక స్త్రాక వృజ్కు శ్వాబకః ఖర్వటోఽర్బుదః,
పాత కోద్యోగ చరక తమా లామలకా నడః.

కుష్ఠం ముద్గాం శీఘ్ర పుస్తం త్వేడితం త్వేను కుట్టిమమ్,
సంగమం శతమా నార్క శమ్భ శావ్యయ తాణ్డావమ్.

కవికం కన్ద కార్పాసం పారావారం యుగన్ధరమ్,
పూయం వ్రగీవ పాత్రీవే యూషం చమన చిక్కనే.

ఋచోఽర్ధం అర్ధర్చం. ఋక్కులో నగము. పిత్యాకః=గామ పిండి, ఇంగువమొదలయినవి, కంటకః=ముల్లు, త్సుద్ర శత్రువు. రోమాంశము మొదలయినవి. మోదకః=అపూపవిశేషము, తండకః=భూషణవిశేషము, ‘దండకః’ అని కొందఱిపాఠము. అప్పుడు వృత్తశేషము. ట

జీలి, శాటకః = చిన్నచీర, ఖర్వటః = గ్రామశతమధ్యమందుండు ప్ర
 నగ్రామము, ఉపగ్రామమని కొందఱు, కంటకావృతగ్రామమని కొం
 డు. పా. కర్పటః = చిన్నపంచె, కాపీన మని కొందఱు, అర్బుదః = మాం
 స, పక్షి, సంఖ్యావిశేషము, దంతరోగమును. పాతకః = పాపము,
 క్రోధః = ఉత్సాహము, చరకః = వైద్యగ్రంథము, కూర్చినరెండుకోక
 కొందఱు. తమూలః = చీకటిమ్రాను, ఆములకః = ఉసిరికకాయ,
 క్రాలుకనపు, కుష్ఠం = రోగము, చెంగల్వకోష్ఠము. ముండః = కబం
 ము, శీఘ్రః = మధ్యవిశేషము, పుస్తం = పూయుట మొదలయిన క్రియ,
 స్తకమును, బుస్తమని కొందఱిపాతము. అష్టాడు మాంసవిశేషము.
 వృషితం = సింహనాదము, ఔచుం = కుశలము, కుట్టిమం = శిలాదులచే
 గట్టబడిన నేల. సంగమం = కూటమి, శతమానం = పలపరితమైనవెండి,
 మౌఁడుధాన్యము మొదలైన వని కొందఱు. అర్క = నేత్రరోగము,
 కారాంతము అకారాంతము, శంబళం = సంబళము, అవ్యయం = చా
 లు మొదలయినవి, తాండవం = నాట్యము, కవికం = కల్లెము, కవీయ
 నికొందఱు. కందం = వేరుదుంప, కార్పాసం = ప్రత్తి, పారం = అవ్వలి
 ని, అవారం = ఇవ్వలిదరి, యుగంధరం = రథమునొగ, పర్వతవిశేషమని
 కొందఱు. పూయం = చీము, ప్రగ్రీవం = గవాక్షి, మదనచేతులని
 కొందఱు. పాత్రీవం = యజ్ఞోపకరణము, యూషం = పెసలు మొదలయిన
 నికట్టు, చమనం = యజ్ఞపాత్ర, చిక్కనం = యవాదులయొక్క పిష్టము.

అర్ధర్చాదా ఘృతాదీనాం పుంస్తస్య య ద్వైదికం ధృవమ్,
 తన్నోక్త మిహ లోకేఽపి తచ్చేద స్తస్య శేషవత్. 35

అర్ధర్చాదిగణమందు ఘృతక్షీరాదిశబ్దములకుఁ జెప్పబడిన పుం
 గము నిశ్చయముగా వేదసిద్ధము. ఇక్కడ లింగనిర్ణయము లౌకికశబ్ద
 లకేకాని ద్వైదికశబ్దములకుఁ గాదుగనుక ఆఘృతక్షీరాదులకు పుం
 గ మిక్కడ చెప్పబడలేదు. లోకమందును పుంలింగప్రయోగము
 గనేని, 'శేషం తు జ్ఞేయం శిష్టప్రయోగతః' అని ముందరఁ జెప్పుచు
 నుండు గనుక పూర్వికు లైనమహాకవులయొక్క ప్రయోగమువలనఁ
 నుకొనునది.

—= స్త్రీపులింగశేషము. —=

* స్త్రీపుంసయోః-

‘స్త్రీపుంసయోః’ అనుపదము స్త్రీపుంసకాధికారము ననువర్తించును.

*

అవత్యాంతాః-

“తస్యాపత్యం, అత ఇచ్ఛో, గర్భాదిభ్యో యచ్ఛో” ఇవి మొదలైన నూత్రములచేత నవత్యార్థమందు విధింపఁబడిన అచ్ఛో, ఇచ్ఛో, ఇవి మొదలైన ప్రత్యయములు అంతములుగాఁ గలశబ్దములు లింగములయందు వర్తించును. ఉ. ఔపగవః, ఔపగవీ, దాక్షీ, గార్గ్యః, గార్గీ.

*

ద్విచతుష్పట్ట దోరగాః,

జాతిభేదాః-

ద్విపద చతుష్పద పట్టదజాతిభేదములఁ జెప్పశబ్దములు సర్వజాతివిశేషవాచకశబ్దములును, స్త్రీలింగపులింగములయందు వర్తించును. ఉ. ద్విపదజాతికి - పురుషః, పురుషీ; కుక్కుటః, కుక్కుటీ; తుష్పదజాతికి - నృగః, నృగీ; అయం గౌః, ఇయం గౌః; అయం ఇయంశపిః; పట్టదజాతికి - భీమరః, భీమరీ; సర్వవాచకములకు - గః, ఉరగీ; అయమహిః, ఇయమహిః; ద్విపదాదిజాతు లనునిది ఉపసంహారము గనుక ద్విపదాదిజాతులు కాని సుతస్యః, మత్స్యః, ద్రూపిః, ద్రుణీ అనునివి మొదలైన జాతివాచకశబ్దములును స్త్రీపులింగములు.

*

పుమాఖ్యాశ్చ స్త్రీయోగైస్సహ-

పురుషవాచకములైన ప్రవ్రగోపాలాదిశబ్దములు ఆపురుషవచనధమువలన ‘పుంయోగాదాఖ్యాయాం’ అను నూత్రముచేత స్త్రీయందు వర్తించె నేని స్త్రీపులింగములు. ఉ. ప్రవ్రః, ప్రవ్రీ; గోపాలః, పాలీ; గణకః, గణకీ; టీ. స. పుంస ఆచక్షత ఇతి పుమాఖ్యాః. పుమాత్వాది గుణవిశిష్టపురుషేష్యేన ప్రయుక్తత్వా దత్ర పుమాఖ్యాశ్చైవ వ్యమహామాత్రగణకాదిశబ్దా ఉచ్యంతే. స్త్రీతి భిన్నపదం. స్త్రీకయోగైః స్వస్వపురుషనంబంధైః స్వస్వామిభావాదిభిః హేతుభూతైః మాఖ్యాం స్వస్వపురుషాఖ్యాం లభతే. పురుషే సర్వమాసం గ్రాహ్యం

బద్ధాయాం స్త్రియామపి వర్తత ఇత్యర్థః. తథాచ. ఏకస్యైవ లింగ
యవ ర్తిత్వ మిత్యాశయః. యథా—ప్రవ్రస్యభార్యా ప్రష్ఠీత్యా
తథాచ జయూదిత్యః 'పుంయోగాద్దేలోః ప్రాతిపదికం పుంస ఆఖ్యా
శంస్త్రియాం వర్తత' ఇతి. అస్మిన్వ్యాఖ్యానే సహేతి వద ముత్త
సంబధ్యతే. అన్యస్మ వ్యాచక్ష స్త్రియోగై రి త్యనంతరస్య సహశ
సూర్వేణ సంబంధః. పుమాఖ్యాప్రవ్రగణకాదిశబ్దాః స్త్రియోగై
నా స్త్రీణాం పుంయోగనిమిత్తకాఖ్యాభిః ప్రష్ఠీత్యాదిభిన్నహ స్త్రీ
సయోర్వర్తంత ఇతి.

అవ. ఈ ప్రకారముగా లక్షణముఖమున లింగనిర్ణయమును
యిది నామముఖమున లింగనిర్ణయమును జెప్పుచున్నాడు—
మల్లకః. 3-

యోని ర్వరాటక స్సస్వతి ర్వర్ణకో రూటలో మనుః,
మూషా నృపాటీ కర్కణ్ధూ ర్వష్టి శ్చాటీ కటీ కుటీ. ౪౦

మల్లశబ్దము మొదలు కుటీశబ్దవర్యంతములైన శబ్దములు స్త్రీ
లింగములు. మల్లకః, మల్లకా=ప్రమిద, యోనిః, ముని యనికొందఱు.
పుడు మునిః=తపస్వి, తపస్విని. వరాటకః, వరాటికా = గవ్వ, తామ
వర్ణని కొందఱు. అయం స్వాతి, ఇయం స్వాతి=నక్షత్రవిశేషము.
వర్ణకః, వర్ణకా=నీలిమొదలయిన వన్నెలు. వల్లకః. అనిపాతముగలదు.
పుడు, పల్లకః, వల్లకీ=వీణ. రూటలః, రూటలీ=మొక్కపుచెట్టు. అ
యం మనుః, ఇయం మనుః=మనువు, మనువుపెండ్లామును. మూషః,
మూషా=బంగారు మొదలైనవి కరగించెడుకోరిని. నృపాటిః, నృపాటీ=
మాణవిశేషము, నదీవిశేష మనికొందఱు. పా. కృపాటిః. కృపాటీ.
యం కర్కణధూః, ఇయం కర్కణధూః = రేగుచెట్టు. అయం యష్టిః,
యం యష్టిః=కోల. అయం శాటః, ఇయం శాటీ=కోక. కటః, కటీ=
కల. కుటీ=గుడి నె.

స్త్రీసపుంసకయో ర్భావక్రియయో వ్యభిచార్ కృచిచ్చ పుష్కో,
బేచిత్య మాచితీ మైత్రియ మైత్రి పుష్కో ప్రా గుదాహృతః. ౪౧
'స్త్రీసపుంసకయోః' అనుపదము త్రిలింగాధికారవర్యంతము అ
ర్థించును. భావకర్తార్థములయందు 'గుణవచన బ్రాహ్మణాదిభ్యః

కర్తృణి చ, వర్ణదృఢాదిభ్యః వ్యభిక్తి ఇత్యాదినూత్రములచేత విధి-
 డిన వ్యభిక్తి ప్రత్యయమును; 'ద్వంద్వసంజ్ఞాదిభ్యశ్చ, గోత్రచరణా-
 ఘాత్యాకారతదవేతేషు' ఇత్యాదినూత్రములచేత విధింపబడిన
 ప్రత్యయమును అంతముగాఁ గలశబ్దములు ఒకానొకదిక్కున స్త్రీ-
 నపుంసకలింగములు. ఉ. వ్యభిక్తిప్రత్యయాంతమునకు—దౌచిత్యం-
 చితీ; మైత్ర్యం, మైత్రీ అని, ఇవి దిక్ష్వాత్రములు గనుక వైదగ్యం, వై-
 ఆనుపూర్వం, ఆనుపూర్వీ. త్రైలోక్యం, త్రైలోకీ అనునవి మై-
 యనవి తెలిసికొనునది. 'కవచిచ్చ' అన్నందువలన బాహ్యం, బా-
 ర్థ్యం, బాడ్యం, శౌక్ల్యం అనునవి మొదలయినదిక్కుల నపుంసక-
 మేకాని స్త్రీలింగము కాదు. పుష్క ప్రత్యయాంతమునకు - మ-
 వర్గాదులయందు చారికా, ఆహోపురుషికా, వార్ధకం అని మ-
 చెప్పబడెను. ఇక్కడ కవచిద్భిహణమువలన పుష్క ప్రత్యయాంతము-
 కొన్ని స్త్రీలింగములే. కొన్ని నపుంసకలింగములే. కొన్ని స్త్రీనపుం-
 గములు. ఉ. ఆహోపురుషికా, ఆముష్యపుత్రికా, శైఖ్యపాద్య-
 కా, గార్గికా, కారికా, అనునవి మొదలయినవి స్త్రీలింగములే. మ-
 జ్జకం, వార్ధకం, రామణీయకం అనునవి మొదలయినవి నపుంసక-
 చారికం, చారికా అనునవి మొదలయినవి స్త్రీనపుంసకములు గనుక
 యోగమువలనఁ దెలిసికొనునది. టీ. స. ఇహ వ్యభిక్తి పుష్కం
 మధ్యే కేషాం కేవల స్త్రీలింగత్వం కేషాం నపుంసకలింగత్వం కేషా-
 భయలింగత్వమితి జిజ్ఞాసాయాం కవచిచ్ఛబ్దసంజాతాం శంకాంవా-
 తుం శేషకార ఆహాః—'స్యా దౌచిత్యం మైత్ర్యం శైల్యానుపూర్వ-
 దగ్యసామగ్ర్యం, చాతుర్యం వాణిజ్యం పారిభ్యాత్య మపి సామాచార-
 వైదుష్యం మాఖర్యం యాథాకామ్యార్హం త్యసాహిత్యం, స్వా-
 చితీ చ మైత్రీ శైల్యానుపూర్వీ చ వైదగ్యీ, స్వా త్యానుగ్రీ చాత-
 స్వాత్ వాణిజ్య పారిభ్యాత్యపి, సామాచారీ వైదుషీ చ యాథా-
 మీ చ మాఖరీ, ఆర్హంతీ సాహితీ చ స్యురితి పంచదశ వ్యభిక్తి స్త్రీ-
 నపుంసకయో రేవం చారికా చారికం తథా, ధౌర్ధికం ధౌర్ధికా కా-
 త్రికా శారపత్రికం, కాలపుత్రికా కాలపత్రికమేతే స్త్రీయాంశ-
 హోపారుషికా చ స్వాదాహోపురుషికా తథా, ఆముష్యపుత్రికా

హాపికా వై శ్యజేవికా, కుమారికా పుత్రికాచ కులికాచ కులాలికా,
కా చేతి వంచ న్యః గ్రామశబ్దా త్పరేస్త్రీయామ్, పరిశిష్టం మనో
నపుంసక మితి స్థితిః”.

షష్ఠ్యస్తప్రాకృదా సేనా ఛాయా శాలా సురా నిశాః,
స్య రావౌ నృనేనం శ్వనిశం గోశాల మితరే చ డిక్. ౪౨

షష్ఠ్యంతము పూర్వపదముగాఁ గలిగిన సేనా, ఛాయా, శాలా, సు
నిశాశబ్దములు ‘విభాషా సేనా సురా ఛాయా శాలా నిశానాం’ అను
త్రముచేత స్త్రీనపుంసకలింగములు. డి. ‘నృనేనం’ అనునివి మొదలయి
నృణాం సేనా నృనేనం. శునాం నిశా శ్వనిశం కృష్ణచతుర్దశీ. గవాం
గోశాలం. స్య రావౌ అనివాగ్రహణమువలన నృనేనా, శ్వనిశా, గో
శాలా, అనునవి స్త్రీలింగములు నని తెలిసికొనునది. ఇతరే చ అన్నందు
న వృక్షచ్ఛాయా, వృక్షచ్ఛాయం, యవసురా, యవసురం అని కడ
ముదాహరణములు తెలిసికొనునది. డిక్ అన్నందున, ఈయుదాహ
రణములు దిక్ష్వాత్రములు గనుక, పాండవసేనా, పాండవసేనం అనునివి
పదలయినవి తెలిసికొనునది. టీ. స. శ్వనః కస్యాం చి చ్చతుర్దశ్యా
పననంతి త చ్ఛ్వనిశ మితి క్వచి త్ప్రసిద్ధిః.

ఆబంన్న న్తోత్తరపదో ద్విగు శ్చాపుంసి నశ్చ లుప్,
త్రిఖట్యం చ త్రిఖటీ చ త్రితక్షం చ త్రితక్ష్యపి. ౪౩

ఆబంతమును, అన్నంతమును డి త్తరపదముగాఁ గలద్విగుసమా
‘ఆబంతో వా అనూనలోశ్చ వా స్త్రీయాం’ అనువార్తికమువలన
నపుంసకలింగములయందు వర్తించును. అన్నంతముయొక్క నకా
నకు లోపము నచ్చును. ‘త్రిఖట్యం’ అనునివి మొదలైనవి యు
హరణములు. తిస్పణాం ఖట్యానాం సమాహారః త్రిఖట్యం, త్రిఖటీ.
యాణాం తక్షాం సమాహారః త్రితక్షం, త్రితక్షీ.

== త్రిలింగశేషము. ==

త్రిషు పాత్రీ పుటీ పేటీ వాటీ కువల దాడిమా,

పాత్రీశబ్దము మొదలు ౬ శబ్దములు మూడులింగములయందు
వర్తించును. పాత్రీ, పాత్రః, పాత్రం=భోజనాదిపాత్ర. పుటీ, పుటః, పు
టీ=దొప్ప. ఆచ్ఛాదన మునికొందఱు. పేటీ, పేటః, పేటం=పెట్టె, వాటీ,

వాటః, వాటం = చుట్టు నావరణము గలస్థలవిశేషము, వజ్జీయు కువలః, కువలం = రేగుచెట్టు. దాడిమీ, దాడిమి; దాడిమి = దాడిట్టు. కువలదాడిమిశబ్దములు నపుంసకము లైనప్పుడు ఫలముల జెప్ప

== పరవల్లింగశేషము. ==

• పరలిజం స్వప్రధానే ద్వంద్వే తత్పురుషేఽపిచ.

స్వప్రధానే ద్వంద్వే = ఇతరేతరయోగద్వంద్వముందును, పురుషేఽపిచ = తత్పురుషసమాసముందును, పరలింగం = 'పరవల్లింగం ద్వతత్పురుషయోః' అనుసూత్రముచేత పరవదమునకు ఏలింగము లింగము గలుగును. ఉ—ఇతరేతర యోగద్వంద్వమునకు— కుక్క శృ మయూరీ చ కుక్కుటమయూర్యా, మయూరీతామ్రచూడౌ. పురుషసమాసమునకు— అర్థం పిప్పల్యాః అర్థపిప్పలీ, కరకనలయం, భూ

== వాచ్యలింగశేషము. ==

• అథాంతాః ప్రాద్యలం ప్రాప్తాపన్నపూర్వాః పరోపగాః,

అర్థశబ్దము అంతముగాఁగల సమాసమును; ప్రపరాద్యములును, అలంశబ్దమును, ప్రాప్తశబ్దమును, ఆపన్నశబ్దమును, పూర్వగాఁగలసమాసములును తత్పురుషసమాసములైనను, 'అర్థశబ్దసమాసస్సర్వలింగతా చ వక్తవ్యా, ద్విగుప్రాప్తాపన్నాలంపూర్వగతిశ్చ నేషు' అను వార్తికములచేత, 'పరవల్లింగం ద్వంద్వతత్పురుషయోః' అనుసూత్రముచేత పచ్చినపరలింగమును బాధించి విశేష్య మేలింగలదో ఆలింగముగలదాను. ఉ—అథాంతమునకు— బ్రహ్మణాహార బ్రహ్మణార్థస్సూపః, బ్రహ్మణార్థా యవాగూః. బ్రహ్మణ్యం యః; ప్రాదులకు— అతిక్రాంతః ఖట్వా మతిఖట్వః పురుషః, అతిఖట్వస్త్రీ, అతిఖట్వం బ్రహ్మణకులం; అవకృప్తః కోకిలయా అవకోకిలా వనబకః, అవకోకిలా మంజరీ, అవకోకిలం ఫలం; పరిగ్లానోఽధ్యయన పర్యధ్యయనః మాణవకః, పర్యధ్యయనా వటుసంహతిః, పర్యధ్యయన కరబృందం; నిష్కృంతః కాశాంబ్యా నిష్కృశాంబిః పురుషః, నిష్కృశాంబీ నేనాం, నిష్కృశాంబి అజావికులం; అలంపూర్వసమాసకు— అవికాయై అలంజీవికః, గ్రామః, అలంజీవికా భూమి, అలంజీవికా ప్రాప్తో జీవికాం ప్రాప్తజీవికః, ఆపన్నో జీవికా మాపన్నజీవికః.

తద్ధితార్థే ద్విగుః-

'తద్ధితార్థో స్థరపదనమాహారే చ' అను సూత్రముచేత తద్ధి
మందు విధింపఁబడినద్విగునమానము విశేష్యనిఘ్నలింగము. ఉ. -
ససు కపాలేషు సంస్కృతః పంచకపాలః పురోదాశః; పంచకపాలా
నాగూః; పంచకపాలం హవిః.

సంఖ్యా సర్వనామ తదన్తకాః.

౪౫

సంఖ్యావాచకము లైనశబ్దములును, సర్వనామశబ్దములును,
సంఖ్యాసర్వనామములు అంతముగాఁ గలశబ్దములును విశేష్యనిఘ్న
లి. ఉ. సంఖ్యావాచకములకు—ఏకాస్త్రీ; ఏకః పురుషః; ఏకంకులం.
సర్వః పురుషాః; చతస్రః స్త్రీయః; చత్వారి బ్రాహ్మణకులాని. బహు
పురుషాః; బహ్వ్యస్త్రీయః; బహూని కులాని. పంచశబ్దముమొన
అష్టాదశశబ్దపర్యంతమైనసంఖ్యలకు 'షట్సంజ్ఞకాస్త్రీషు' అనిముందర
ఁబడిలింగములయందును సమానముగాఁ జెప్పుచున్నాఁడు గనుకను
సవినశతి మొదలుకొని నవతిపర్యంతము 'తానుచానవతేః స్త్రీయః'
పూర్వము స్త్రీలింగములుగాఁ జెప్పినాఁడు గనుకను, శతాదిసంఖ్య
'ఊట్యాశ్చతాదిసంఖ్యాన్య' అని నపుంసకములుగాఁ జెప్పినాఁడు
గనుకను, ఇక్కడ తద్వ్యతిరీక్తమైన సంఖ్య లుదాహరణములు. సర్వ
మశబ్దములకు-సర్వః పురుషః, సర్వాస్త్రీ, సర్వం కులం స పురుషః.
స్త్రీ. తత్కులం. సంఖ్యాంతములకు-పరమైకః, పరమైకా, పరమైకం.
సమాంతములకు-పరమసర్వః, పరమసర్వా, పరమసర్వం.టీ.స.తత్త
వాచినాం మధ్యే 'తానుచానవతేః స్త్రీయః' ఇతి వింశత్యాదీనాం
లింగత్వ ముక్తం వై శ్యవగ్గే. శతాదీనాం తు అత్రైవ వగ్గే 'ఊట్యా
శ్చతాదిసంఖ్యా' న్యత్యాదినా నపుంసకత్వ ముక్తం. అతోఽత్ర సం
శబ్దేన ఏకాద్యాః, అష్టాదశాంతాః, బహుశబ్దాశ్చ గృహ్యంతే.
సంజ్ఞకా స్త్రీషు సమా' ఇత్యనేన పంచన్నాదీనా మష్టాదశాంతా
లింగత్వమాత్ర ముక్తం. అనేన తు 'పరోపగత్యముచ్యత' ఇతి.
బహువ్రీహి రదిక్షామ్నా మున్నేయం త దుదాహృతమ్,

'దిక్షాకూన్యంతరాశే' అనుసూత్రముచేత దిగ్వాచకశబ్దము
అంతరాళము వాచ్యమైనప్పుడు చెప్పిన బహువ్రీహిసమానమును

విడిచిపెట్టి తక్కినబహువ్రీహీనమానములు విశేష్యనిఘ్నములు. దాహృతం=దానికి నుదాహరణములు, ఉన్నేయం=ఉహించుకొన నది. ఎట్లనిన—ప్రాప్తముదకం యం ప్రాప్తోదకో గ్రామ, ప్రా కానగరీ, ప్రాప్తోదకం నగరం. చిత్రాః పటా యస్య స చిత్ర పురుషః, చిత్రపటా స్త్రీ, చిత్రపటం కులం. అవగతా దశా దే తే అపదశాః; పుత్రేణ స హాగత స్సపుత్రకః. అస్తిక్షీరా గాః. మశబ్దములకు—ఉత్తరస్యాః పూర్వస్యాశ్చ దిశో ర్య దంతరాళం రపూర్వా. దక్షిణపూర్వా అని స్త్రీలింగములు.

* గుణ ద్రవ్య క్రియా యో గోపాధయః పరగామినః.

గుణమును, ద్రవ్యమును, క్రియయును, ప్రవృత్తినిమిత్తము గలశబ్దములు విశేష్యనిఘ్నములు. ఉ—గుణోపాధి—శుక్లా శుక్లః పటః, శుక్లంవస్త్రం. ద్రవ్యోపాధికి—దండినీ స్త్రీ, దండి పు దండి కులం. క్రియోపాధికి—పాచికా స్త్రీ, పాచకం కులం, పురుషః.

* కృతః క ర్త ర్యసంజ్ఞాయామ్—

సంజ్ఞావృత్తిరిక్త మైనక ర్తృర్థమందు విహితము లై నకృత్యములు అంతములుగాఁ గలశబ్దములు విశేష్యనిఘ్నములు. క ర్తృ, క ర్తా, క ర్తృ, కుంభకారీ, కుంభకారః, కుంభకారం. స్వ దయిన సింహః, వ్యాఘ్రపాదః అని పుంలింగములు.

* కృత్యాః క ర్త రి కర్తృణి,

క ర్తృర్థమందును, క ర్తార్థమందును విహితమైన కృత్యములు అంతముగాఁ గలశబ్దములు విశేష్యనిఘ్నములు. ఉ. క ర్తృమ భవ్య స్తరుః, భవ్యా లతా, భవ్యం ఫలం. వా స్తవ్యః, వా స్తవా స్తవ్యం. క ర్తార్థమునకు—వ క్తవ్యః, వ క్తవ్యా, వ క్తవ్యం. భా వై న సపుంసలింగము. స్థాతవ్యం త్వయా.

* అణాద్యంతా స్తేన రక్తాద్యర్థే నానార్థభేదశాః.

“తేన ర క్తం రాగాత్” అనునిది మొదలయినసూత్రముల క్తాద్యర్థములయందు విధింపఁబడిన, అన్వృత్త్యయము మొదలైన క్త్యయములు అంతములుగాఁగలశబ్దములు నానార్థములకు విశేషము

నిఘ్నములొనఁ. ఉ. కుసుంభేనా క్తః కాసుంభః పటః, కాసుంభీ
కాసుంభం వస్తుం. లాఘీకా, లాఘీకః, లాఘీకం. ఇంద్రో
తా అస్యావంద్రీఋక్, ఇంద్రః పురోడాశః; ఇంద్రం హవిః. అనం
అనునది ఇక్కడను సంబంధించును గనుక, సంజ్ఞయందయిన
పౌర్ణమాసీ. ఉష్ణికా యవాగూః. అని నియతలింగములు.
నానార్థభేదకాః అనునది ప్రత్యేకమని చెప్పి, నానార్థవాచక
ము విశేష్యలింగములు. అదియెట్లనిన— ‘శివోరుద్ర శ్శివా గౌరీ
భద్రం’ అని యుదాహరింతురు.

అలింగ ప్రకరణము.

పట్నంజ్ఞకా స్త్రీః సమా యుక్త దన్త త్రి బవ్యయమ్,
‘ష్టాంతాష్టత్-డతిచ’ అను సూత్రములచే మకారాంత నకా
ములయిన సంఖ్యావాచకశబ్దములకును, డతిప్రత్యయాంతమైన
బ్దమునకును పట్నంజ్ఞ విధింపఁబడెను. ఆ పట్నంజ్ఞకశబ్దములును
దన్తచ్ఛబ్దములును తిజంతములును అవ్యయములును మూఁ
గములయందు నొక్కరూపముగలవై యుండును. ఉ—మకారాం
వ్యకు—షట్ స్త్రీయః, షడ్రసాః, షట్కులాని. నకారాంతసంఖ్య
ంచ స్త్రీయః, పంచ శరాః, పంచేంద్రియాణి. యుక్తచ్ఛబ్దమునకు—
పుమా, త్వం స్త్రీ, త్వం నపునకం. అహం నపునకం, అహం పు
, అహం స్త్రీ. తిజంతములకు - పచతి పుమా, పచతి వనితా,
కులం. అవ్యయములకు - ఉచైచ్చగ్గిరిః, ఉచైచ్చశ్శాలా, ఉచైర్గృ
టీ. స. ఇహ హి శబ్దా ద్వివిధాః. అవ్యక్తలింగా వ్యక్తలింగా
తత్ర వ్యక్తలింగానామనుశాసనం కృతం. అన్యేషామవ్యభిధేయత
ప్రతిజ్ఞాతాయాః, లింగశాసనపూర్ణోక్తేః వ్యాహతి స్సన్యదితి మ
సంప్ర త్యలింగాన్నిరూపయతి. పట్నంజ్ఞకా ఇతి—“షడ్య
దంతాశ్చ తత్ప్రధానా స్సమా స్త్రీ”ప్వీతి శేషః.

పరం విరోధే-

లింగాదినంగహావర్గమందుఁ జెప్పినలక్షణములు రెండును అన్య
చరితార్థములై నవి యొకయుదాహరణమునందు ప్రాప్తమైనయెడల
పరమైనలక్షణముచేత లింగనిర్ణయము తెలిసికొనునది. అదియె

ట్లనిన, అనురవర్యాయములన్నియు వుంలింగము లని వుంలింగశేషము
దుఃశెప్పిన లక్షణము. నై ఋతః, రాక్షసః, ఇత్యాదులయందు చరితార్థము.
‘ద్వ్యచక్రమసి సుసన్నంతం’ అని సపుంసకలింగశేషము
శెప్పినలక్షణము యశః, పయః, ఇత్యాదులయందు చరితార్థము
ఈరెండులక్షణములును రక్షః, అనుదిక్కున ప్రాప్తములైనవి గనుక
చుట్ట ‘ద్వ్యచక్రమసి సుసన్నంతం’ అను పరలక్షణముచేత సపుంసకలింగ
మని తెలిసికొనునది. ఇటులనే ‘క ష ణ భ మ రోపాంతాః’ అని వుంలింగ
శేషమందుఁ జెప్పిన లక్షణమును ‘ద్విచతుష్టద్వదోరగాః’ అని స్త్రీ
లింగ శేషమందుఁ జెప్పినలక్షణమును, మానుష భృమరశబ్దము
యందు ప్రాప్తముకాఁగాఁ బరమైన స్త్రీవుంలింగ శేషలక్షణమున
లింగనిర్ణయము. మానుషః, మానుషీ; భృమరః, భృమరీ.

• శేషంతు జ్ఞేయం శిష్టప్రయోగతః.

ఈశాస్త్రమందుఁ జెలియఁ జేయఁబడని నామలింగనిర్ణయ
శిష్టప్రయోగమువలనఁ జెలిసికొనునది. అదియెట్లనిన—ధర్మము
తయప్పిత్యయాంతము స్త్రీసపుంసకలింగములయందు వర్తించును.
నాం చతుష్టయీ, వర్ణానాం చతుష్టయం. ఛందోవాచకమైన గాయ
శబ్దము స్త్రీసపుంసకలింగము. గాయత్రంఛందః, గాయత్రీ ఛందః; ఛందః
బంతములు వుంలింగములు. అయం పచిః, అయం పచతిః. ప్రమాణా
ములు నియతసపుంసకలింగములు. వేదాః ప్రమాణం, స్మృతయః ప్ర
ణం. భూతమియం బ్రాహ్మణీ. విప్రాశిషో భద్రం. టీ. న. శేషంతు
శిష్టప్రయోగతః. అయ మర్థః-ఇహస్తాభి రజ్ఞానా దస్మరణా దత్యం
యోగాభావేన గ్రంథగౌరవభయద్వా య న్నానుశిష్టం తత్సర్వం
నాం మహాకవీనాం ప్రయోగతః ప్రయోగాలోచనేన సమ్యగవధా
యథా-విష్ణుపర్యాయేషు ముంజకేశాదయ శ్శబ్దా నాభిహితాః,
పర్యాయేషు మహానటాదిశబ్దా నోక్తాః, నముద్రపర్యాయేషు కీ
చకః కలశాంబుధిః పరిత్యక్తః, బిందుపర్యాయేషు తంతుర్వశబ్దః స
తథా వృక్షలతాపక్షిధాన్యభేదా బహవో నానుశిష్టాః. అనుశిష్ట
కవచిత్కవచిత్ శేచన పర్యాయా న నిబద్ధాః. తథా కోరకమా
శబ్దానా మనేకలింగానామపి లింగాంతరం నాఖ్యాతం. తథా

అపి కతిచిదేవ నానార్థవాచకా శబ్దాః. పఠితాః. తేషామపి సర్వే
స కథితాః. లింగసంగ్రహేఽపి బహువక్తవ్య మస్తి. యథా—
స్థితా ధాతునిర్దేశే ప్రత్యయద్వయం శాస్త్రే కథితం త దిహ నో
స్వార్థక ప్రత్యయానామపి కేషాంచిత్ ప్రకృతిలింగాతివృత్తిర్న
యథా—చత్వరో వర్ణా శ్చాతుర్వర్ణ్యం ఛందసా మణ్ ప్ర
యమి. గాయత్రం, త్రైస్తుభం, జాగతం, తథా సమాహరవృత్తే స్త
ప్రతిత్యయాంతస్య స్త్రీసపుంసకోభయలింగత్వం. 'స్తనద్వయంచారు
ప్రవృద్ధం', 'జగత్ప్రయీ మండనమండీతైషా', 'భువనత్రయ' మి
తి. తథా వ్యావర్తక కన్వభావా అపి కేచన అజహల్లింగా ఏవ.
తథా—వేదాః ప్రమాణం. స్మృతయః ప్రమాణం. ప్రమాణ మియం
ప్రాణి. గమనే మంగళం హేషా. మంగళం బ్రహ్మణాశిషః. విప్రా
భద్రం. ఇత్యాదిక మనేక మిహ బహుజ్ఞై రుచాహ ర్తవ్యమ్.

ఇ త్యమరసింహకృతౌ నామలిక్ష్మానుశాసనే,
తృతీయకాణ్డ సామాన్య సాజ్ఞ ఏవ సమర్థితః.

ఇతి=ఇట్లు, అమరసింహకృతౌ=అమరసింహునికృతియగు, నామ
లిక్ష్మానుశాసనే = నామలింగానుశాసన మనుకోశమందు, తృతీయః=
కాండవదగు, సామాన్యకాణ్డః=సామాన్యకాండము, సాజ్ఞఏవ=నమ
ముగానే, సమర్థితః=నెఱవేర్చబడెను.

తృతీయకాండము సమాప్తము.

సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహిత మైన

అ మ ర కో శ ము

సంపూర్ణము.

శ్రీ ర క్తు.

అ మ ర క్కో శ

శ బ్దా ను క్ర మ ణి క.

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
అ	568	అక్షోట	251	అగ్రతాసర	507
అంశ	582	అక్షహిణి	512	అగ్రతన	856, 867
అంశు	85	అఖణ్డ	665	అగ్రమాంస	389
అంశుమాతీ	82	అఖాత	198	అగ్రియ	775, 660
అంశుక	422	అఖిల	665	అగ్రియ	660
అంశుమతీ	296	అగ	780	అగ్రేడిధిమా	865
అంశుమత్ఫలా	295	అగద	380	అగ్రేసర	507
అంస	899	అగదజ్జ్వర	384	అగ్ర్య	660
అంసల	376	అగమ	237	అఘ	104, 785
అంహతి	453	అగస్త్య	77	అఘమర్షణ	462
అంహన్	104	అగాధ	185	అఘ్న	569
అంకణి	717	అగార	219	అబ్జ	74, 721
అంపార	175	అగురు	428	అబ్జుర	287
అంప్రకర్తృక	653	అగురుకింశుపా	270	అబ్జుశ	492
అంక 263, 557, 580, 619, 889		అగ్నాయా	443	అబ్జోల	251
అంక	559	అగ్ని	50	అబ్జ్య	144
అంకదర్శక	471	అగ్నికణ	53	అబ్జ 124, 893, 866, 878	
అంకదేవ	619	అగ్నిచిత్	443	అబ్జణ	225
అంకధూర్త	,,	అగ్నిచ్ఛాలా	301	అబ్జద	417
అంకర	815	అగ్నిత్రయ	443	అబ్జన	66
అంకరచుట్టు	477	అగ్నిధూ	40	అబ్జనా	67, 354
అంకరచణ	,,	అగ్నిమన	272	అబ్జవిశేష	150
అంకరసంస్థాన	,,	అగ్నిమభి	359	అబ్జసంస్కార	425
అంకవతీ	620	అగ్నిశిఖ	428	అబ్జచార	150
అంకగ్రణీలక	500	అగ్నిశిఖా	298, 308	అబ్జార	549
అంకని	156	అగ్నితృప్త	94, 751	అబ్జారక	80
అంక 408, 892		అగ్ర	241, 660, 816	అబ్జారధానికా	549
అంకర	652	అగ్రజ	375	అబ్జారవలరీ	268
అంక 252, 556		అగ్రజనన్	438	అబ్జారవర్తి	288

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.
అక్షరశకటీ	549	అజర	225, 815	అతిచ్ఛత్రా
అక్షీకార	118	అజహ	669	అతిజవ
అక్షీకృత	690	అజహగ	515	అతిథి
అజ్ఞలిముద్రా	417	అజ్ఞుటా	802	అతిస్వారిన్
అజ్ఞు	401	అజ్ఞ	648, 655	అతీను
అజ్ఞులియక	417	అజ్ఞాన	114	అతిపథిక
అజ్ఞువృ	401	అజ్ఞాపిత	684	అతిసార
అజ్ఞి	394	అజ్ఞాన	66	అతిప్రసిద్ధ
అజ్ఞినామక	242	అజ్ఞానకేళి	304	అతిబల
అజ్ఞిపక్వకా	285	అజ్ఞానానతీ	67	అతిమాత్ర
అచక్షే	571	అజ్ఞాని	403	అతిముక్త
అనల	230	అజ్ఞానసా	864, 869	అతిముక్తక
అచలా	205	అటని	514	అతిరిక్త
అచిక్తా	841	అటయావ	290	అతివక్త
అచ్యుత	25	అటవీ	285	అతివాద
అచ్యుతాగ్రజ	29	అటా	456	అతివిషా
అచ్ఛ	184	అట్ట	224, 788	అతివేల
అచ్ఛభల	828	అట్టా	456	అతిశక్తితా
అజ	24, 574, 736	అణక	658	అతిశయ
అజగన్ధికా	809	అణవ్య	536	అతిశయ
అజగర	168	అణి	500	అతిశోభన
అజగవ	87	అణిమన్	38	అతిసంస్కృత
అజగ్య	527	అణియన్	663	అతిసర్జన
అజమాదా	312	అణు	548, 663	అతిసారక
అజశృంగీ	298	అణ్ణ	848	అతిసారభ
అజస్ర	59	అణ్ణకోశ	397	అతీక్ష
అజా	574	అణ్ణజ	186, 346, 657	అతీత
అజాతీ	553	అతర్కిత	866	అతీతనాక
అజాతీవీ	601	అతలస్పర్శ	185	అతీంద్రియ
అజిత	752	అతనీ	543	అతీవ
అజిన	462	అతి	853, 865	అత్తికా
అజినపత్రా	842	అతీక్రమ	714, 798	అత్యంతభావన
అజినయోని	881	అతిచరా	312	అత్యంత
		అతిచ్ఛత్ర	324	అత్యయ

	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
	59 అధివిన్నా	316 అనల	50
మధురమ్	186 అధిశ్రయణీ	549 అనవధానతా	160
	663 అధిష్ఠాన	785 అనవరత	59
హిత	761 అధీన	633 అనవస్కర	660
	856 అధీర	640 అనవరార్థ్య	,,
	874 అధీశ్వర	409 అనన్	493
	856 అధునా	876 అనాగతార్తవా	357
	668 అధ్యుష్ట	640 అనాతప	802
	708 అధోంశుక	423 అనాదర	155
	17 అధోక్షజ	26 అనామయ	380
	387 అధోభువన	165 అనామికా	401
	486 అధోముఖ	614 అనాయాసకృత	682
	164 అధ్యక్ష	472, 541 అనారత	59
	869 అధ్యక్ష	794 అనార్యత్తిక్త	811
	151, 152 అధ్యక్ష	440 అనాచార	420
	636 అధ్యహార	112 అనిమిష	837
	875 అధ్యుధా	856 అనిరుద్ధ	31
	230, 806 అధ్యేషణా	454 అనిల	19, 56
రాజ	231 అప్యగ	477 అనిశ	59
యవాదిక్	22 అధ్వని	,, అనిక	510, 524
	658, 795 అధ్వన్	218 అనికస్థ	471
	535 అధ్వన్య	477 అనికి	510, 512
	405, 820 అధ్వర	444 అను	857
	165 అధ్వర్య	446 అనుక	633
	576 అనక్షర	137 అనుకమ్ప	152
	631 అనజ్ఞ	30 అనుకర్ష	590
	503 అనచ్ఛ	184 అనుకల్ప	458
	486 అనదుష్ట	566 అనుకామిన	509
	471 అనధీనక	600 అనుకార	705
	650 అనన్త	68, 167, 763 అనుక్రమ	456
	234 అనన్తా	205, 282, 393, 803, అనుక్రోశ	152
	630 అనన్యజ	30 [319 అనుగ	672
	,, అనన్యస్పృతి	612 అనుగ్రహ	701
	228 అనయ	797 అనుచర	507
	482 అనరక	137 అనుజ	376

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
అనుజీవిన	473	అను	580, 673	అను	
అనుతర్న	619	అనుపుర	224	అన్న	530
అనుతాప	156	అనుక	53	అన్య	
అనుతమ	660	అనుర	818	అన్యతర	
అనుతర	821	అనురా	868	అన్యక్	
అనునయ	873	అనురాభవనత్వ	789	అన్యత్	
అనుపద	672	అనురాయ	706	అన్వయ	
అనుపదీన	612	అనురాశ	68	అన్వయ	
అనుపమా	67	అనురీక్ష	68	అన్వయా	
అనుష్ఠ	507	అనురీప	180	అన్విష్ట	
అనుబంధ	772	అనురీయ	419	అన్విష్ట	
అనుబోధ	425	అనురే	868	అన్వేషణ	
అనుభవ	712	అనురేణ	864, 868	అన్వేషిత	
అనుభావ	154, 831	అనురత	676	అప్ (అప)	
అనుమతి	93	అనురూ	72	అపకారగీర్	
అనుమోక్ష	131	అనురూ	"	అపక్రమ	
అనురోధ	475	అనురూ	225	అపఘన	
అనులాప	134	అనురూ	629	అపచయ	
అనులేపన	892	అనురూ	864	అపచాయిత	
అనువర్తన	475	అనురూ	628	అపచిత	
అనువాక	890	అనురూ	472	అపచితి	
అనుశయ	797	అనురూ	600	అపటు	
అనుష్ఠ	605	అనురూ	666	అపహా	
అనుహర	705	అనురూ	667	అపత్య	
అనుక	726	అనురూ	549	అపత్రపా	
అనుచాన	442	అనురూ	448, 606	అపత్రపిష్ట	
అనునక	665	అనురూ	678	అపధ	
అనుప	211	అనురూ	891	అపథి	
అనుర	85	అనురూ	493	అపదాన	
అన్యజ	664	అనురూ	887, 774	అపదానర	
అన్యత	138, 534	అనురూ	84	అపది	
అనేకప	488	అనురూ	106	అపద్య	
అనేడమూ	648	అనురూ	167	అపధ్య	
అనేహన్	87	అనురూ	560	అపయాన	
అనోక	237	అనురూ			

పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
పుర	693 ఆస్మాగ్న్య	662 ఆభినవోద్భవ	237	
కాత	314, 290 ఆప్సరస్	20, 49 ఆభినర్తక	466	
దృష్టపత్న	505 ఆఫల	589, 238 ఆభినర్యాణ	520	
భ	484 అబద్ధ	187 ఆభివత	483, 763	
భ	96 అబద్ధముఖ	646 ఆభిపన్న	786	
	38 అబలా	853 ఆభిప్రాయ	707	
ప	135 ఆబాధ	675 ఆభిధూత	649	
	114 అబ్జ	72, 737 ఆభిమర	834	
న	458 అబ్జయోని	24 ఆభిమాన	154, 778	
నాద	133, 488, 767 అబ్జ	102, 767 ఆభియాతి	474	
రణ	72, 785 అబ్ధి	175, 778 ఆభియోగ	702	
	122 అబ్ధికఫ	690 ఆభిరూప	788	
	675 అబ్ధిమేఖలా	206 ఆభిలాప	709	
ద (స)	604 అబ్రహ్మణ్య	149 ఆభిలాప	157	
ర్ప	475 అభయ	322 ఆభిలాషక	637	
య్య	675 అభయ	268 ఆభివాదక	641	
త్త	635 అభయ	456 ఆభివాదన	459	
ర	704 అభాషణ	688 ఆభివ్యాప్తి	697	
ంపతి	175 ఆభిశ	521 ఆభిశస్	651	
	408, 731 ఆభిక్రమ	501 ఆభిశాప	131	
	57, 396 ఆభిఖ్యా	702 ఆభిషజ్జ	738	
మార	283 ఆభిగ్రహ	705 ఆభిషేచన	462, 618	
వృత్	638 ఆభిగ్రహణ	474 ఆభిషేత	555	
సన	529 ఆ(భిఘా)భియాతిన్	507 ఆభిషేచన	520	
	858 ఆభిచర	706 ఆభిష్టుత	690	
	72 ఆభిచార	777, 436 ఆభిసంపాత	524	
	504 ఆభిజన	764 ఆభిస(చ)ర	507	
	560 ఆభిజాత	626 ఆభిసారికా	558	
	55 ఆభిజ్ఞ	75 ఆభివార	705, 809	
	56 ఆభిజాన	666, 862 ఆభిహిత	689	
	240 ఆభితన్	180 ఆభిక్ష	638	
	669 ఆభిధాన	156 ఆభిక్ష	863, 868	
	672 ఆభిధ్యా	151 ఆభిష్పిత	658, 691	
	662 ఆభినయ	671 ఆభిరుపతి	289	
	208 ఆభినవ			

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.
అభిరు	289	అశ్రేష్ఠ	483	అవృన్
అభిషిక్త	696	అమత్ర	552	అవృషా
అభిష	885	అమర	17	అమయ
అభిష్ట	658	అమరావతీ	44	అమ
అభ్యగ్ర	666	అమర్త్య	17	అమలాశి
అభ్యంతర	68	అమర	157	అమలేతన
అభ్యంతర	885	అమర్త్య	643	అమాన
అభ్యంతర	508	అమల	587	అమిక
అభ్యంతర	,,	అమా	858	అయ
అభ్యంతర	,,	అమారస	376	అయవ
అభ్యంతర	666	అమాత్య	470	అయన్
అభ్యంతర	764	అమావస్థా	93	అయస్కరిమా
అభ్యంతర	705	అమావాస్య	,,	అయి
అభ్యంతర	526	అమిత	474	అయే
అభ్యంతర	691	అమిత	867	అయోగ
అభ్యాభ్యాన	131	అమృతాళ	322	అర
అభ్యాగమ	524	అమృత	47,114,176,	అరఘట్ట
అభ్యాగారిక	681	అమృత	452,584,760	అరణి
అభ్యాదాన	711	అమృత	267, 280	అరణ్య
అభ్యాస్త	885	అమృతాన్త	17	అరణ్య
అభ్యాపర్త	524	అమృత	264,292	అరత్తి
అభ్యాశ	666	అమృత	68, 815	అరర
అభ్యాసాదన	528	అమృత	550	అరళు
అభ్యుదిత	466	అమృత	596	అరవింద
అభ్యుపగమ	113	అమృత	274,281,310	అరాతి
అభ్యుపపత్తి	701	అమా	149	అరాళ
అభ్యుప	558	అమృక	38	అరి
అభ	63,68	అమృ	177	అరిత్రమ్
అభి	587	అమృకణ	72	అరిమేద
అభి	252	అమృజ	269	అరిష్ట
అభిమాత	46	అమృజన	199	అరిష్ట
అభిమా	67	అమృభృత్	68	అరిష్టతాతి
అభిములభ	45	అమృతేతన	252	అరిష్టదృష్టి
అభి	183	అమృగరణ	182	అరిష్ట
అభి	69	అమృకృత	137	అరిణ

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
అనుద	675	ఆర్థహార	415	అలిన్	335
అనుర	259, 820	ఆర్థోరుక	425	ఆలిజ్జర	550
అన్	382	ఆర్థుద	890	ఆలిన్	224
అన్	686	ఆర్థిక	349	ఆలిక	726
అన్	82, 722	ఆర్థ	898	ఆల్ప	663
అన్	81	ఆర్థ	582	ఆల్పతను	379
అన్	279	ఆర్థమ	82	ఆల్పమానిమ	308
అన్	24	ఆర్థ	360	ఆల్పసరస్	194
అన్	279	ఆర్థి	,,	ఆల్పివృ	663
అన్	227	ఆర్థి	361	ఆల్పియస్	,,
అన్	734	ఆర్థిన్	498, 658	ఆనకర	228
అన్	455	ఆర్థిక్	150, 571	ఆనకాశ	818
అన్	455, 615	ఆర్థస్	385	ఆనగ్గిన్	466
అన్	686, 765	ఆర్థస్	383	ఆనకృష్ట	649
అన్	53, 844	ఆర్థోము	318	ఆనకేశిన్	238
అన్	279	ఆర్థోగయత	885	ఆనక్రయ	576
అన్	148	ఆర్థా	455	ఆనగజిత	689
అన్	118, 261, 824	ఆర్థిత	686	ఆనగత	690
అన్	569	ఆలమ్	860, 869	ఆనగీత	681
అన్	175	ఆలక	410	ఆనగీర్ణ	690
అన్	177	ఆలకా	62	ఆనగ్రహ	71
అన్	714	ఆలక	427	ఆనగ్రహ	,,
అన్	582, 765	ఆలక్ష్మి	174	ఆనచూర్ణిత	682
అన్	697, 454	ఆలగర్ణ	168	ఆనజ్ఞా	155
అన్	585	ఆలజ్ఞా	412, 642	ఆనజ్ఞాత	689
అన్	126	ఆలజ్ఞార్థ	412	ఆనట	166
అన్	478, 656	ఆలజ్ఞార్థి	685	ఆనటిక	376
అన్	589, 804	ఆలజ్ఞార్థ	413	ఆనటు	405
అన్	697	ఆలజ్ఞాత	412	ఆనతంస	842
అన్	684	ఆలజ్ఞాయ	413	ఆనతమస	167
అన్	74	ఆలర్క	280	ఆన(ప)తోకా	570
అన్	293	ఆలస	605	ఆనదంశ	617
అన్	184	ఆలాత	549	ఆనదాత	118, 763
అన్	91	ఆలామ	318	ఆన(ప)దాన	695
అన్	895	ఆలి	335	ఆనదారణ	539

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.
అనదాహ	822	అనశ్చాయ	75	అవ్యథా
అనదీర్	678	అనప్తబ్ధ	775	అవ్యయ
అనద్య	658	అనసథ	219	అవ్యవహిత
అనధారణ	812	అనసర	709	అశనాయా
అనధి	818	అనసాన	716	అశనాయిత
అనధ్యస్త	682	అనసిత	685, 690	అశని
అనన	696	అనస్కర	392, 808	అశిత
అననత	668	అనస్థా	109	అశిక్వ
అననాట	376	అనవార	189	అశుభ
అననాయ	711	అనహిత	162	అశేష
అనని	206	అనహేళన	155	అశోక
అనన్తసోమ	555	అవాక్	682, 644	అశోకా
అనన్త్య	238	అనామ్య	815	అశగర్భ
అనభృథ	452	అవాగ్	668	అశజ
అనభృట	376	అవాచీ	65	అశస్త్ర
అనమ	658	అవాక్ష	644	అశక్
అనమత	689	అవాచ్య	137	అశపుష్ప
అనమర్ద	528	అవార	180	అశరీ
అనమాననా	155	అవాసన్	648	అశసార
అనమానిత	689	అవి	368, 830	అశస్త్ర
అనయవ	393	అవిగ్ర (అవిగ్న)	272	అశ్రీ
అవర	491	అవిత	689	అశ్రు
అవరజ	376	అవిదళ	281	అశ్రిల
అవరతి (ఉపరతి)	716	అవిద్యా	114	అశ్వ
అవరవర్ణ	595	అవిదూర	775	అశ్వకర్ణక
అవరీణ	681	అవివిత	638	అశ్వత్
అవరోధ	224	అవిరత	59	అశ్వయజ్
అవరోధన	,,	అవిలమిత	58, 674	అశ్వబ(ప)దం
అవరోహ	241	అవిస్మయ	138	అశ్వ
అవర్ణ	183	అవీచి	173	అశ్వభరణ
అవలగ్న	399	అవీరా	359	అశ్వరోహ
అవలమిత	775	అవేక్ష	712	అశ్వక
అవలంబ	286	అవ్యక్త	752	అశ్వబ
అవ(ప)నాద	483	అవ్యక్తరాగ	120	అశ్వబసుత
అవశ్యమ్	871	అవ్యక్త	282	అవదక్షిణ

సం.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
మాది	34	అస్రప	54	అకర	839
పద	584, 620	అస్ర	408	అకల్ప	412
పద	895	అస్వచ్ఛంద	633	అకార	806, 703
పద	808	అస్వప్న	17	అకారగుప్తి	162
మత	858	అస్వర	647	అకారణ	180
మత	866	అస్వాధ్యాయ	465	అకాశ	64
మత	260	అహంయు	656	అక్షర	676
మత	684	అహంకార	154	అమల	669
మత	474	అహంకారిక	656	అమృతి	806
మత	660	అహన్	88	అమృత	768
మత	517	అహమహమిక	528	అమృత	236
మత	362	అహమూర్తిక	,,	అమృత	696
మత	81, 119	అహమృతి	114	అమృత	134
మత	599	అహర్వతి	82	అమృత	651
మత	519	అహర్వతి	89	అమృత	133
మత	,,	అహస్కర	83	అమృత	41
మత	506	అహహ	868	అమృత	333
మత	532	అహర్య	280	అమృత	330
మత	,,	అహి	169, 849	అమృత	608
మత	21	అహిత	474	అమృత	130
మత	474	అహితుణ్ణిక	172	అమృత	689
మత	155	అహిభయ	486	అమృత	126
మత	156	అహిభుజ్	736	అమృత	455
మత	388	అహిర్బుధ్వి	34	అమృత	484, 844
మత	389	అహిహన్	41	అమృత	113
మత	647	అహేరు	289	అమృత	416
మత	677, 231	అహా	85, 867	అమృత	97
మత	872	అహారాత్ర	95, 102	అమృత	79
మత	,,	అహ్మయ	664	అమృత	850
మత	870			అమృత	151
మత	513			అమృత	79
మత	893	అ (అ)	851	అమృత	456
మత	651	అమ్	871	అమృత	557
మత	646	అకంపిత	677	అమృత	440
మత	889, 408, 807	అకర	384	అమృత	861

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.
అచార్యుని	361	అత్ర భూ	24, 30	అపః
అచిత	580	అత్ర ంభరి	637	అపక్వము
అచ్చదన	72, 422	అత్రేయ	363	అపగా
అచ్చురితక	162	అభర్వణ	719	అపణ
అచ్చదన	608	అదర్శ	435	అపణిక
అజక	575	అది	673	అపప్రస
అజానేయ	494	అదికారణ	108	అపప్
అజి	524, 737	అదితేయ	17	అపన్న
అజీవ	533	అదిత్య	17, 19, 82	అపన్న సత్త్వ
అజా	174	అజీవన	713	అపమిత్యక
అజ్ఞ	483	అజ్యత	765	అపాన
అజ్య	౫౫౨-౪౪౨	అజేష్ట	440	అపీడ
అజీ	842	అద్య	673	అపీన
అడమర	527, 809	అద్యమాషక	580	అపూపిక
అధక	551	అద్యూన (త)	636	అపృచ్ఛన
అధకిక	537	అధార	194	అప్ర
అధకీ	305	అధి	158, 771	అప్య
అధ్య	630	అధూత	677	అప్యాయన
అతర్జు	725	అధోరణ	501	అప్రపద
అతర్జున	780	అధ్యాన	158	అప్రపదన
అతతాయన్	652	అనక	144, 721	అప్సవ
అతప	87, 890	అనకదుస్తుభి	29	అప్రత (అప్రవర్తి)
అతప త్త	487	అనత	668	అప్రప
అతరం	182	అనద్	143	అబన్ధ
అతాయన్ (పిక)	339	అనన	405	అభరణ
అతి	341	అనన్	105	అభాషణ
అతిథేయ	455	అనన్దఘ	,,	అభాస్వర
అతిధ్య	,,	అనన్దన	697	అభర
అతుర	385	అనర్త	753	అభరపత్రి
అతోద్య	143	అనాయ	185	అభరీ
అత్తగన్ధ	649	అనాయ్య	448	అభల
అత్తగుప్త	282	అనాహ	883, 421	అభోగ
అత్తఘోష	338	అనుపూర్వ	456	అనుగన్ధిన్
అత్తజ	367	అన్ధసిక	548	అనుసన్య
అత్తన్	108, 777	అన్యత్	126	అనుయ

పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
యూనిన్	385 ఆం-లిక	548 అవిగ్న	272	
యూక్	894 ఆరావ	139 అవిధ	668	
యూకీ	267 ఆరెవత	248 అవిధ	715	
యూ	449 ఆరోగ్య	380 అవిల	184	
యూ	888, 840 ఆరోహ	421, 849 అవిన్	869	
యూనిన్	636 ఆరోహణ	228 అవుక	148	
యూక్	504 ఆర్తక	276 అవుత్త	,,	
యూద	105, 117, 768 ఆర్తవ	364 అచ్చుత్	456	
యూనిన్	118 ఆర్తి	756 అచ్చుత	679	
యూయ	124, 697 ఆర్చ్య	688 ఆవగీ	808	
యూ	254 ఆర్చ్యక	554 ఆవేశన	221	
యూతక	250 ఆర్య	150, 446 ఆవేశిక	455	
యూడిత	132 ఆర్యా	38 ఆశంసిత్వ	641	
యూత	667 ఆర్యావర్త	209 ఆశంసు	,,	
యూతన	221 ఆర్ష్య	567 ఆశయ	707	
యూతి	485, 758 ఆరి	589 ఆశర	54	
యూత్త	638 ఆరిమ్మ	519 ఆశా	65, 835	
యూమ	421 ఆరియ	219 ఆశితం	565	
యూధ	518 ఆరివాల	194 ఆశిష్	848	
యూధిక	505 ఆరిస్య	605 ఆశీవిష	169	
యూధీయ	,, ఆరిన	492 ఆశు	58, 541	
యూన్	628 ఆరిప	134 ఆశుగ	56, 515, 730	
యూన్	532 ఆరి	212, 236, 359 ఆశుశుక్షి	50	
యూధన	524 ఆరిజ్య	144 ఆశ్చర్య	152	
యూట	585 ఆరిధ	515 ఆశ్రమ	437	
యూధ	248 ఆరియా	520 ఆశ్రయ	700, 478	
యూట	890 ఆరిక	721 ఆశ్రయాశ	50	
యూ	716 ఆరికన	714 ఆశ్రవ	113, 639	
యూశక	555 ఆనపన	552 ఆశుత	690	
యూ	711 ఆనర్త	179 ఆశ్వ	496	
యూ	139 ఆనసిత	545 ఆశ్వత్థ	246	
యూ	614 ఆనలి	236 ఆశ్వయుజ	100	
యూ	854 ఆనాప	194 ఆశ్విన	,,	
యూధన	785 ఆనాపక	416 ఆశ్వినేయ	48	
యూ	286 ఆనాప	194 ఆశ్వినేయ	496	

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
అశ్విన	496	ఆహ్వా	180	ఇంద్రాయుధ	
అషాఢ	99, 461	ఆహ్వాన	,,	ఇంద్రాగి	
ఆసక్త	629	ఇ		ఇంద్రావరజ	
ఆసన	485, 478, 491			ఇంద్రియ	115
అసనా	708	ఇక్షుగ	288, 291, 293, 321	ఇంద్రియార్థ	
అస్థి	884	ఇక్షుర	291	ఇన్దన	
అస్మ	666	ఇక్షుకు	317	ఇభ	
అసవ	618	ఇజ్జ	670, 703	ఇభ్య	
అసాదిత	688	ఇజ్జిత	703	ఇరమద	
అసార	71, 520	ఇజుదీ	261	ఇరా	617,
అసురీ	548	ఇచ్చా	157	ఇరావణ	
అనేచనక	658	ఇచ్చావతీ	858	ఇరిణ	
అస్మత్తన	524	ఇశ్యాశీల	441	ఇలా	
అస్మద్భిత	496	ఇట్పుర	567	ఇల్వలా	
అస్మరణ	493	ఇడా	743	ఇవ	
అష్ట	766	ఇతర	604, 674, 822	ఇవ	
అస్థాన	445	ఇతి	856	ఇషీకా (ఈషికా)	
అష్టాది	,,	ఇతిహా	444	ఇషు	
అష్టద	770	ఇతిహాస	125	ఇషుధి	
అస్థులు	279	ఇత్సరీ	358	ఇన్ద	451,
అస్థులు	618	ఇదాబిమ్	876	ఇన్దకాపథ	
అస్థుటా	274, 290	ఇద్ధ	242	ఇన్దగన	
అస్య	405	ఇన	778	ఇన్ద్రాధ్యక్ష	
అస్య	704	ఇన్దనిర	844	ఇష్టి	
అస్య	718	ఇన్దరా	32	ఇష్వాస	
అహత	187, 588, 678	ఇన్దవర	199	ఈ	
అహతలక్షణ	630	ఇన్దవరీ	289		493, 7
అహవ	524	ఇన్ద	72	ఈక్షణ	
అహమయ	447	ఇన్ద్ర	41, 66	ఈక్షణికా	
అహర	269	ఇన్ద్రదు	261	ఈడిత	
అహన	192	ఇన్ద్రయవ	272	ఈతి	
అహయ	170	ఇన్ద్రవారుణీ	318	ఈత	
అహా	865	ఇన్ద్రగురన	273	ఈర్ష	
అహాపురషికా	528	ఇన్ద్రాణికా	,,	ఈర్ష్య	
అహ్య	180	ఇన్ద్రాణి	87, 44	ఈ (ఏ.ఉ.) ర్ష్య	

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
ఉత్పత్తి	518	ఉజ్జ్వల	151	ఉత్పత్తి	642
ఉత్పత్తి	38, 66	ఉచ్ఛ్వా	534	ఉత్పన్న	567
ఉత్పత్తి	38	ఉచ్ఛ్వాశిల	,,	ఉత్పల	198, 302
ఉత్పత్తి	38	ఉటజ	219, 220	ఉత్పలకారిణ	294
ఉత్పత్తి	630	ఉడు	77	ఉత్పల	527
ఉత్పత్తి	38, 630	ఉడుప	182	ఉత్పల	239
ఉత్పత్తి	38	ఉడుపుష్ప	277	ఉత్ప	233
ఉత్పత్తి	678	ఉడ్డిన	348	ఉత్పర్జన	452
ఉత్పత్తి	119	ఉత్	686, 854, 865	ఉత్పన	165, 831
ఉత్పత్తి	540	ఉతాహా	865	ఉత్పదన	425
ఉత్పత్తి	490, 618	ఉత్ప	629	ఉత్పాన	159, 479
ఉత్పత్తి	157	ఉత్పట	307, 638	ఉత్పానపర్థన	152
ఉత్పత్తి	380	ఉత్పత్తా	159	ఉత్పక	629
ఉత్పత్తి	873	ఉత్పత్తర	352	ఉత్పప్త	689
ఉత్పత్తి	689	ఉత్పత్తిక	165	ఉత్పధ	240, 771
ఉత్పత్తి	122	ఉత్పత్తర	716	ఉద	96, 876
ఉత్పత్తి	897	ఉత్పత్తిశ	341	ఉదక	177
ఉత్పత్తి	566	ఉత్పస	842	ఉదకా	368
ఉత్పత్తి	550	ఉత్ప	686	ఉదగ	667
ఉత్పత్తి	558	ఉత్ప	388	ఉదజ	717
ఉత్పత్తి	34, 153, 596	ఉత్ప	660	ఉదధి	175
ఉత్పత్తి	289, 312	ఉత్పమ	535	ఉదన	129
ఉత్పత్తి	667	ఉత్పమర్త	354	ఉదన్య	175
ఉత్పత్తి	320	ఉత్పమా	409	ఉదన్యత్	192
ఉత్పత్తి	674	ఉత్పమాజ్ఞ	181, 821	ఉదపాన	231
ఉత్పత్తి	392	ఉత్పర	65	ఉదయ	398
ఉత్పత్తి	674	ఉత్పరాసజ్ఞ	428	ఉదయ	485
ఉత్పత్తి	44	ఉత్పరీయ	,,	ఉదయ	219
ఉత్పత్తి	182	ఉత్పాన	185	ఉదయ	125
ఉత్పత్తి	872	ఉత్పానశయా	374	ఉదయ	57
ఉత్పత్తి	240	ఉత్పాన	782	ఉదయ	629, 821
ఉత్పత్తి	,,	ఉత్ప	765	ఉదయ	473
ఉత్పత్తి	687, 765	ఉత్పతిత్వ	642	ఉదయ	180

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
ఉదిత	689	ఉద్యాన	286, 781	ఉపచిత్ర	
ఉదీచి	65	ఉద్యోగ	898	ఉపజాప	
ఉదీచిన	66	ఉద	189	ఉపజా	
ఉదీచ్య	198, 300	ఉద్యర్తన	425	ఉపతప్త	
ఉదుమ్బర	248, 586	ఉద్యాన	489, 684	ఉపతాప	
ఉదుమ్బరపర్వ	312	ఉద్యానన	529	ఉపత్యక్త	
ఉదూళి	547	ఉద్యాహ	467	ఉపదా	
ఉదత	684	ఉద్యోగ	325, 701	ఉపధా	481,
ఉద్దమయ	420	ఉద్దురు	838	ఉపధాన	
ఉద్దాధ	59	ఉన్నత	667, 765	ఉపధి	
ఉద్దాత్త	446	ఉన్నతానత	667	ఉపనాహ	
ఉద్దార	716	ఉన్నద్ధ (ఉన్నతి)	765	ఉపనిధి	
ఉద్దీధ	890	ఉన్నయ	701	ఉపనిష్ఠ	
ఉద్దూర్	678	ఉన్నయ	,,	ఉపనిష్కర	
ఉద్దాహ	716	ఉన్నత	278, 386	ఉపన్యాస	
ఉద్భు	107	ఉన్నదిష్టు	637	ఉపపతి	
ఉద్భవ	715	ఉన్ననన్	629	ఉపబర్హ	
ఉద్భుటన	610	ఉన్నాధ	529, 609	ఉపభృత్	
ఉద్భుత	711	ఉన్నాద	157, 687	ఉపభోగ	
ఉద్భవ	484	ఉన్నాదవత్	386	ఉపమా	615,
ఉద్బల	255	ఉపకణ్ఠ	665	ఉపమాతృ	
ఉదిత	682	ఉపకారికా	228	ఉపమాన	
ఉద్భావి	528	ఉపకార్యా	,,	ఉపయమ	
ఉద్భర్ష	165	ఉపకుఞ్చికా	802, 554	ఉపయామ	
ఉద్భవి	,,	ఉపకుల్యా	287	ఉపరక్త	94,
ఉద్భాన	549	ఉపక్రమ	444, 711, 792	ఉపరక్షణ	
ఉద్భార	534	ఉపక్రోశ	188	ఉపరతి	
ఉద్భృత	679	ఉపగత	690	ఉపరాగ	
ఉద్భవ	109	ఉపగూహన	713	ఉపరామ	
ఉద్భిజ్జ	657	ఉపగ్రహ	531	ఉపరి	
ఉద్భిత్	,,	ఉపగ్రాహ్య	485	ఉపల	
ఉద్భిద	,,	ఉపఘ్న	706	ఉపలబ్ధార్థ	
ఉద్భ్రమ	701	ఉపచరిత	687	ఉపలబ్ధి	
ఉద్యత	678	ఉపచాయ్య	448	ఉపలబ్ధ	
ఉద్యమ	700	ఉపచిత	775	ఉపలబ్ధ	

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
ఉపన	286	ఉపాపృత	497	ఉలూపిన్	187
ఉపసర్జన	210	ఉపాసజ్జ	516	ఉల్కా	58
ఉపసస్	457	ఉపాసన	515	ఉల్బ	372
ఉపవాస	,,	ఉపాసనా	455	ఉల్బణ	673
ఉపవిషా	288	ఉపానిత	687	ఉల్లక	549
ఉపవీత	463	ఉపాహిత	94, 680	ఉల్లాఘ	355
ఉపశల్య	229	ఉపేంద్ర	25	ఉల్లోచ	424
ఉపకాయ	714	ఉపాదకా	318	ఉల్లోల	179
ఉపశ్రుత	690	ఉపాదాత	120	ఉశనస్	80
ఉపసంవాస	423	ఉప్తకృష్ట	537	ఉశీర	322
ఉపసంపన్న	451, 455	ఉభయద్యున్	875	ఉషణా (ఉషణా)	285
ఉపసర,	710	ఉభయేద్యున్	,,	ఉషర్బధ	50
ఉపసర్గ	527	ఉమా	88, 543	ఉషన్	89
ఉపసర్జన	662	ఉమాపతి	34	ఉషా	873
ఉపసర్వా	571	ఉరఃసూత్రికా	415	ఉషాపతి	31
ఉపసూర్యక	85	ఉరగ	169	ఉషిత	685
ఉపస్కర	553	ఉరణ	574	ఉష్మ	573
ఉపస్థ	397	ఉరణాక్ష	813	ఉష	101, 605, 892
ఉపస్పర్శ	456	ఉరభ్ర	574	ఉష్మరశ్మి	82
ఉపహర	485, 823	ఉరరీ	861	ఉష్మికా	557, 561
ఉపహ్వర	816	ఉరరీకృత	690	ఉష్మిష	833
ఉపాంశు	482	ఉరశ్చద	504	ఉష్ణోపగమ	101
ఉపాకరణ	458	ఉరస్	398	ఉష్మ	85
ఉపాకృత	451	ఉరసిల	509	ఉష్మా	569
ఉపాత్యయ	457, 714	ఉరస్వత్	,,	ఉష్మ	
ఉపాదాన	704	ఉరు	662	ఉష్మ	686
ఉపాధి	158, 631	ఉరుబూక	264	ఉష్మ	572
ఉపాధ్యాయ	440	ఉర్వరా	207	ఉష్మ	786
ఉపాధ్యాయా	360	ఉర్వశీ	49	ఉష్మ	878
ఉపాధ్యాయాని	361	ఉర్వారు	817	ఉష్మ	861
ఉపాధ్యాయీ	360	ఉర్వీ	206	ఉష్మ	532
ఉపానహ	612	ఉలప	240	ఉర్వీ	861
ఉపాయ	480	ఉలూక	385	ఉర్వీకృత	690
ఉపాయన	485	ఉలూఖల	547	ఉరు	395
ఉపాలము	184	ఉలూఖల	547	ఉరు	582

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.
ఉరుపర్వక	395	బుద్ధిజ్ఞ	446	ఏడగజ
ఉర్జ	100	బుద్ధ	542	ఏడూక
ఉర్జస్వల	509	బుద్ధి	295	ఏణ
ఉర్జస్విన్	,,	బుద్ధు	17	ఏత
ఉర్జనాభ	384	బుద్ధుక్షిన్	41	ఏతర్ని
ఉర్జా	746	బుశ్య	382	ఏధ
ఉర్జాయ	574	బుశ్యప్రాక్త	282, 289	ఏధన్
ఉర్జ్యక	144	బుషభ	140, 295, 566, 662	ఏధిత
ఉర్జ్యజాను	378	బుషి	460	ఏనన్
ఉర్జ్యజ్ఞ	,,	ఏ		ఏరణ్ణ
ఉర్జి	178	ఏక	674, 728	ఏలా
ఉర్జిక	417	ఏకక	674	ఏలాపర్ణి
ఉర్జిమత్	668	ఏకతాన	672	ఏలావాలుక
ఉష్	207	ఏకతాల	142	ఏవమ్
ఉష్ణ	553	ఏకదన్త	39	ఏషణిక
ఉష్ణజా	287	ఏకదా	876	ఐ
ఉష్ణర	207	ఏకదృష్టి	838	ఐకాగ్ర
ఉష్ణవత్	,,	ఏకధుర	569	ఐకాగారిక
ఉష్ణక	101	ఏకధురావహ	,,	ఐజ్ఞాద
ఉష్ణగమ	,,	ఏకధురీణ	,,	ఐణ
ఉహ	112	ఏకపిజ	61	ఐశేయ
బు		ఏకపదీ	213	ఐతిహ్య
బుద్ధ	582	ఏకయస్త్రిక	415	ఐన్ద్రియక
బుద్ధి	77, 265, 328	ఏకసర్గ	672	ఐరావణ
బుద్ధిగణ	308	ఏకహాయు	570	ఐరావత
బుద్ధిగన్ధిక	294	ఏకాకిన్	674	ఐరావతీ
బుద్	124	ఏకాగ్ర	672, 820	ఐలలిల
బుద్ధిష	551	ఏకాన్త	59	ఐలేయ
బుబ	569	ఏకాబ్ధ	570	ఐశ్వర్య
బుబ	584	ఏకాయన	672	ఐషమన్
బుత	188, 534	ఏకాయనగత	,,	ఓ
బుతు	96, 196, 752	ఏకావరీ	415	ఓకన్
బుతీయా	714	ఏకాష్ఠిల (లా)	280, 281	ఓఘ
బుగుమతీ	863	ఏడ	378	ఓక్తాగర
బుత	864	ఏడూ	674	ఓక్తా

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
కబ్బ	330	కబ్బ	336	కడబ్బర	545
కదన	560	కబ్బటక	504	కడమ్మ	552
కబ్బ	869	కబ్బణ	417	కడార	121
కబ్బ	698	కబ్బలికా	485	కణ	663, 744
కబ్బ	807, 238	కబ్బాల	393	కణప	890
కబ్బ	72	కబ్బ	543	కణా	553, 287
కబ్బ	405	కచ	409	కణికా	772
కబ్బ		కచ్చర	659	కణిశ	544
కబ్బ	566	కచ్చిత్	870	కణ్ణక	729, 898
కబ్బ	901	కచ్చ	211, 308	కణ్ణికారికా	285
కబ్బ	,,	కచ్చప	189	కణ్ణికిఫల	269
కబ్బ	76	కచ్చపీ	788	కణ్ణ	404
కబ్బ	548	కచ్చుర	385	కణ్ణధూమ	414
కబ్బ	636	కచ్చురా	284	కణ్ణరథ	497
కబ్బ	717	కచ్చు	882	కణ్ణరవ	326
కబ్బ	483	కచ్చుక	170, 503	కణ్ణ	382
కబ్బ	575	కచ్చుక	472	కణ్ణాయ	,,
కబ్బ	867	కట	896, 490, 547, 738	కణ్ణార	282
కబ్బ	,,	కటక	288, 416	కణ్ణిల	547
కబ్బ	453	కట(టు)మ్మరా	281, 316	కణ్ణిలపీతా	612
కబ్బ	52	కటఫీ	814	కణ్ణిల	328
కబ్బ	818	కటాక్ష	408	కథా	127
కబ్బ	805, 380	కటాక్ష	890	కదధ్వన్	214
కబ్బ	575	కటి	396	కదమ్మ	259
కబ్బ		కటిప్రాధ	397	కదమ్మక	850, 542
కబ్బ	722	కటి	901	కదర	268
కబ్బ	551	కటు	116, 281, 739	కదర్య	655
కబ్బ	26	కటుకుమ్మి	317	కదలీ	295, 331
కబ్బ	769	కటురోహిణి	281	కదాలిత్	864
కబ్బ	396	కట్నల	258	కదుష్ట	87
కబ్బ	65	కట్నబ్బ	267	కదు	121
కబ్బ	145, 261	కట్నార	279	కద్వద	647
కబ్బ	426	కఠిన	671	కనక	584
కబ్బ	899, 888	కఠిలక	317	కనకాగ్ర్య	472
కబ్బ	492, 802	కఠిలక	671	కనకాగ్ర్య	487

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
కనకావ్యయ	278	కఘోణి	400	కరభి	400, 5
కనిష్ఠ	376, 742	కబన్ధ	177, 531	కరభూషణ	
కనిష్ఠా	401	కబరీ	809, 410, 555	కరమర్దక	
కనికా	408	కబల	౫౫౬-౬౬౬	కరమ్మ	
కనియన్	668, 847	కమ	858	కరరుహ	
కనా	884	కమత	189	కరవాని	
కన్య	202, 318, 898	కమతీ	191	కరవాలికా	
కన్యర	233	కమణ్డలు	461	కరవీర	
కన్యరాల	251, 260	కమన (కా)	688	కరవాఖా	
కన్యర్ప	30	కమల	176, 200, 828	కరశీకర	
కన్యరీ	331	కమలా	32	కరహట	
కన్యజు	550	కమలాసన	24	కరహటక	
కన్యక	484	కమలాత్తర	591	కరాల	
కన్యకా	404	కమిత్య	688	కరిగరిత	
కన్యకాజాత	365	కమ్మ	164	కరిణీ	
కన్యక	357	కమ్మన	670	కరిన్	
కపట	159	కమ్మిత	677	కరిపిప్పరీ	
కపర్ద	37	కమ్మి	670	కరిబాబక	
కపర్దన్	31	కమ్మల	422, 828	కరీర	277, 1
కపాల	392	కమ్మలివాహ్యక	498	కరిషు	౫౫౭
కపాలభృత్	84	కమ్మి	552	కరుణ	
కపి	328	కమ్మి	190, 789	కరుణా	
కపికచ్చు	282	కమ్మిగ్రీవా	404	కరేటు	
కపిశ్ఠ	247	కమ్మ	688	కరేణు	
కపిల	121	కర	86, 484, 806	కరోటి	
కపిలా	67, 270, 297	కరక	271, 722	కర్క	43
కపివరీ	287	కరకా	72	కర్కటక	13
కపిశ	120	కరజః	262	కర్కటీ	132, 5
కపీతన	250, 260, 270	కరజ్జ	304	కర్కన్ధ	255, 1
కపాత	335	కరజ్జక	262	కర్కరీ	
కపాతపాలికా	226	కరట	883, 738	కర్కరేటు	
కపాతాజ్ఞి	304	కరణ	595, 748	కర్కశ	818, 5
కపాల	406	కరణ్డ	890	కర్కాయ	
కఫ	358	కరతోయా	196	కర్కూర	
కఫిక	386	కరపత్రి	614	కర్కూరక	

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
కలకల	409	కలకల	139	కల్య	89, 385, 803
కలకన్	334	కలజ్జ	74, 721	కల్యా	135
కలకర	182	కలక్ర	818	కల్యాణ	105
కలకన	414	కలధార	760	కల్లాల	179
కలక	414, 728	కలభ	489	కవచ	504
కలకార	268	కలమ	546	కబల	563
కలకప	654	కలమ్మ	552, 515	కవాల	227
కలకరీ	618	కలమ్మి	318	కవి	80, 459
కలకరమ	181	కలరప	835	కవిక	898
కలకరబ	421	కలల	872	కవికా	496
కలకర	392	కలవిజ్జ	337	కవోష్ఠ	87
కలకరీ	588	కలశ	550	కవ్య	450
కలకర	431	కలశీ	285	కళ	612
కలకర	54, 121, 584	కలహంస	341	కళార్హ	652
కలకర	608, 685	కలహ	524	కళిపు	787
కలకర	635	కలా	78, 95, 825	కళేరు	888
కలకర	635	కలాద	599	కళేరుకా	893
కలకర	635	కలానిధి	72	కళల	527
కలకర	635	కలాప	787	కళ్య	495, 617, 652
కలకర	635	కలాయ	541	కప	612
కలకర	635	కలి	524, 822	కపాయ	115, 799
కలకర	635	కలికా	271, 244	కప్త	174, 741
కలకర	459	కలిజ	272, 337	కన్యారీ	429
కలకర	40	కలిద్రుమ	268	కన్యార	198
కలకర	635	కలిమారక	262	కన్య	840
కలకర	635	కలిల	676	కాంక్ష	157
కలకర	470	కలుష	104, 154	కాక	338
కలకర	82	కలేబర	393	కాకతాళ	336
కలకర	320	కల్ప	727	కాకచిఱ్ఱి	287
కలకర	115	కల్ప108, 104, 458,	483	కాకలిస్తుక	258
కలకర	580	కల్పనా	492	కాకనాసికా	298
కలకర	536	కల్పవృక్ష	48	కాకపక్ష	410
కలకర	268	కల్పన	104	కాకపీలుక	258
కలకర	889	కల్ప	111	కాకమాచి	315
కలకర	111	కల్ప	111	కాకమాచి	295

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
కాకతీ	141	కాస్తూరిక	322	కారీవ	
కాకాక్షి	298	కాని	75, 698	కారు	
కాకిణి	884	కాన్దవిక	548	కారుణిక	
కాకు	182	కాన్దిక	651	కారుణ్య	
కాకుద	406	కాపథ	214	కాశోత్తమ	
కాకేందు	259	కాపిత	352, 593	కార్తవ్య	
కాకోదుంబరికా	269	కాపితాంజన	588	కార్తానిక	
కాకోదర	161	కామ 30, 157, 564, 791		కార్తక	
కాకోల	171, 339	కామం గామిక	509	కార్తక	
కాక్షి	305	కామపాల	29	కార్తకము	
కాచ	587, 611, 785	కామన	638	కార్తాస	419,
కాచపాత్ర	264	కామమ్	870	కార్తాస్సీ	
కాచిత	679	కామయితృ	638	కార్త	
కాఞ్చన	584	కామిని	354, 779	కార్తణ	
కాఞ్చనావృణ	271	కామక	638	కార్తక	
కాఞ్చు	556	కాముకా	358	కార్త్య	
కాఞ్చి	417	కాముక్తి	,,	కార్తాపణ	
కాఞ్చిక	555	కామ్మిల్య	313	కార్తక	
కాఞ్చి	177, 743	కామ్మల	499	కాల్ 53, 81, 82, 87, 117	
కాఞ్చిపుష్ప	505	కామ్మచిక	599	కాలక	
కాఞ్చివల	506	కామ్మజ	494	కాలకంతక	
కాఞ్చిర	,,	కామ్మజీ	309	కాలకూట	
కాఞ్చికు	291	కామ్మదాన	695	కాలఖండ	
కాతర	640	కాయ	394	కాలధర్	
కాత్యాయన	38, 362	కాయ (శీర్)	464	కాలపృస్థ	
కాదమ్మ	341	కాయసా	268	కాలమేషిక	234, 235
కాదమ్మరీ	617	కారణ	108	కాలమేషి	
కాదమ్మి	69	కారణా	174	కాలవ్యాపిక	
కాద్రవేయ	167	కారణిక	623	కాలశేయ	
కానన	285	కారణవ	347	కాలనూత్ర	
కానన	365	కారంభా	266	కాలస్కంధ	257, 258
కాన్త	657	కారవీ	294, 315, 554, 555	కాలా	286, 287, 288
కాన్తలక	803	కారవేల	817	కాలాగురు	
కాన్త	854	కారా	532	కాలానుసార్య	295, 296, 297
కాన్తార	316, 810	కారక	728	కాలాయన	

ము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
కా	728	కటి	325	కలక	573
కా	195	కట	390	కలాల	176, 826
కా	29	కణ	88	కలిత	650
కా	38	కణిహి	283	కళ	328
కా	427	కణ్వా	618	కళపర్ణి	283
కా	289, 427	కణ్వి	278, 619	కు	206, 852
కా	307	కన్నర	20, 62	కుకర	378
కా	571	కన్నరేశ	61	కుకుందర	396
కా	504	కమ్	859, 865	కుమాల	827
కా	197	కము	865	కుక్కుట	387
కా	80	కమత	864, 865	కుక్కుభ	347
కా	321	కింపచాన	655	కుక్కుర	306, 607
కా	256	కింపురువ	62	కుక్షి	898
కా	33	కింపదంతి	129	కుక్షిమ్మరి	637
కా	312	కటి	327	కుక్కుమ	426
కా	426	కిరణ	85	కుచ	398
కా	85, 215	కిరాత	606	కుచన్దన	431
కా	242	కిరాతతిక్త	311	కుచర	647
కా	188	కిరి	327	కుచాగ్ర	398
కా	600	కిరీట	413	కుజ	80
కా	65, 95, 742	కిమీర	121	కుఞ్చిత	618
కా	182	కిల	861	కుఞ్చ	285, 736
కా	295	కిలాస	381	కుఞ్చర	438
కా	351	కిలాసిన్	387	కుఞ్చరాశన	247
కా	890	కిలిక్కు	547	కుఞ్చల	556
కా	829	కిల్బిమ	104, 840	కుట	287, 551
కా	193	కిల్బోర	495	కుటజ	272
కా	544, 806	కిమ్మ	728	కుటన్నట	267, 806
కా	251	కిసలయ	243	కుటిల	668
కా	336	కికన	393	కుటీ	320, 901
కా	604	కిచక	320	కుటుమ్మవ్యాపృత	631
కా	419	కివాళ	834	కుటుమ్మి	856
కా	867	కిర	340	కుటన	368
కా	190	కిర్తి	132	కుటిమ	898
కా	203	కిర్తి	531, 824	కుటల	215

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
కుశర	578	కుబ్జ	378	కులసంభవ	
కుతార	518	కుమార	40, 149	కులస్త్రీ	
కుశేరక	279	కుమారక	249	కులాయ	
కుడవ	86	కుమారీ	276, 357	కులాల	
కుడబ్బక	527	కుమారద	66, 199	కులాలీ	
కుడ్య	218	కుమారదపాత్ర	210	కులిక	
కుగప	531	కుమారదబాన్ధవ	72	కులిశ	
కుణి	803, 378	కుమారికా	258	కులీ	
కుణ్ణ	634	కుమారిని	200	కులీన	
కుణ్ణ	371, 550	కుమార్తె	210	కులీర	
కుణ్ణల	414	కుమార్తె	200	కులూప	542, 51
కుణ్ణలిక	169	కుమార్తె	447	కులూపాభిషేక	
కుణ్ణి	461	కుమార్తె	254, 491, 789	కుల్య	
కుతప	454	కుమార్తెకార	598	కుల్య	
కుతుక	160, 259	కుమార్తెసమృద్ధి	77	కువల	256, 51
కుతుప	551	కుమార్తెకా	199	కువలయ	
కుతూ	9,	కుమార్తెన్	488	కువాద	
కుతూహల	160	కుమార్తెని	206	కువిన్ద	
కుత్స	133	కుమార్తె	258	కువేణి	
కుత్సిర	658	కుమార్తెనన	169	కుశ	177, 323, 51
కుభ	323, 493	కుమార్తెర	189	కుశల	106, 626, 51
కుద్దాల	248	కురబ్బ	331	కుశీలవ	
కునటి	592	కురబ్బక	608	కుశేళయ	
కునాశక	284	కురబ్బక	276, 277	కుష్ఠ	302, 358, 51
కున్ద	519	కురర	341	కుస్తీ	
కున్దల	409	కురపక	276, 277	కుస్తీద	
కున్ద	63, 275, 298	కురువిన్ద	319	కుస్తీడిక	
కున్ద	299	కురుబిన్ద	580	కుసుమ	
కున్దగు	9,	కుర్దన	161	కుసుమాక్షావ	
కున్దగుణి	301	కుల	351, 436	కుసుమేషు	
కుపూయ	658	కులక	258, 317, 597	కుసుమృ	591, 720
కుప్య	583	కులటా	358	కుస్మి	
కుబేర	61, 66	కుకుతికా	589	కుసుమిరు	
కుబేరక	303	కులపాలికా	357	కుహనా	
కుబేరాక్షి	260	కులశ్రీ	597	కుహర	

పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
94	కృత్రిక్	489, 626	కేకర	879
632	కృత్త	687	కేకా	845
282, 852, 740	కృత్తి	462, 551	కేకిన్	,,
589	కృత్తివాసస్	34	కేకి	325
609	కృత్య	608	కేతన	522, 780
262	కృత్తిమధూపక	429	కేతు	74, 752
669	కృత్స	665	కేదర	890
192	కృపణ	655	కేదార	538
181, 183, 396	కృపా	152	కేదారిక	,,
500	కృపణ	517	కేనిపాతక	183
407	కృపాణి	618	కేయూర	417
311	కృపాశు	688	కేలి	161
557	కృపీట	177	కేవల	828
161	కృపీటయోని	50	కేశ	409
400	కృశ	603	కేశపాశి	411
423	కృశాను	50	కేశవ	25, 377
57, 189	కృశానురేతస్	34	కేశవేశ	410
180	కృశాశ్విన్	602	కేశామ్బనామక	300
194	కృష్క	586	కేశిక	377
317	కృషి	538	కేశిన్	,,
338	కృషిక	586, 540	కేశి	302
57	కృషీవల	586	కేసర	202, 249, 271
334	కృష్ట	537	కేసరిన్	826
337	కృష్టి	439	కేటభజిత్	26
405	కృష్ణ 25, 96, 119,	558	కేడర్య	258
174, 464	కృష్ణపాకఫల	272	కేతన	159, 620
439, 761	కృష్ణఫలా	286	కేదార్య	534
505	కృష్ణభేదీ	282	కేదారిక	588
248	కృష్ణలా	287	కేరవ	199
626	కృష్ణలోహిత	120	కేలాస	62
680	కృష్ణవర్ణ	50	కేవర్త	185
356	కృష్ణవృక్ష	266	కేవరీ	305
505	కృష్ణసార	332	కేవల్య	114
53, 754	కృష్ణ	197, 287	కేక	410
149, 605	కృష్ణా			,,

పదము.	పుట	పదము.	పుట.	పదము.
కోక	380, 340	కోకాతక్తి	728	కోమలక
కోకనద	201	కోకృ	741	కోయవిక్రయక
కోకనదచ్చవి	120	కోన్	87	కోయక
కోకిల	338	కోన్మట్టిక	729	కోయక
కోకిలాక్ష	291	కోన్మయక	517	కోయ్య
కోటర	243	కోటతత్వ	600	కోయ్య
కోటపి	361	కోటిక	603	కోవ్యాద్
కోటి	418, 519, 740	కోణప	54	కోవ్యాద
కోటివర్ష	306	కోతుక	160	కోమి
కోటిశ	588	కోతూహల	9	కోమిఘ్న
కోట్ట	890	కోద్రవీణ	483	కోమిజ
కోత	382	కోనిక	506	కోయా 128, 693
కోణ	144, 519	కోని	299	కోయాపత్
కోదణ్డ	513	కోపీన	783	కోడా
కోద్రు	541	కోమారీ	37	కోతకా
కోప	157	కోముదీ	74	కోభ
కోపనా	354	కోమోదకీ	32	కోభ
కోపిన్	643	కోలటినేయ	366	కోప్ప
కోమలి	672	కోలఁజేయ	9	కోమిర 654, 671
కోయప్తిక	347	కోలఁజేర	9	కోయ
కోరక	244	కోలీన	781	కోడ 327
కోరణ్ణ	302	కోలేయక	607	కోధ
కోరదూప	541	కోశిక 254, 385,	724	కోధన
కోల	182, 256, 327	కోశేయ	415	కోశయగ
కోలక	480, 552	కోస్తుభ	38	కోష్ఠ
కోలదల	504	కోశచ	614	కోష్ఠవిన్నా
కోలమృక	145	కోశర	277, 338	కోష్ఠి
కోలవల్లి	287	కోతు	444	కోశ
కోలా	287	కోతుధ్వంసిన్	34	కోశచారణ
కోలాహళ	139	కోతుభుజ్	17	కోమ
కోలీ	256	కోధన	529	కోమధ
కోవిద	439	కోన్దన	526, 784	కోన్ద
కోవిదార	248	కోనిత	163	కోన్ద
కోశ	848, 582, 836	కోమ	458, 638	కోశ
కోశఫలి	430	కోమక	259, 325	కోశ

పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
	293 తారమృత్తికా	207 తేత్ర	588, 814	
	284 తాపత	651 తేత్రజ్ఞ	108, 788	
378, 838	తీతి	205, 757 తేత్రాజీవ	536	
713	తీపణి	188 తేపణ	700	
90	తీపా	700 తేపణి	138	
139, 698	తీత్ర	677 తేషివృ	691	
139	తీపు	642 తేను	106, 303, 898	
99	తీపు	58 తేనుంకర	625	
682	తీయా	698 తేత్ర	588	
588	తీరా	167 తోచి	205	
95, 165, 745	తీబ	638 తోద	522	
90	తీర గుఱు 177, 488, 815	తొచివృ	691	
529	తీరవిదారి	294 తొద్ర	192	
70	తీరశుకా	293 తొమ	224, 419, 420	
389	తీరసంగరకన్యకా	32 తుత	680	
466	తీరావీ	258 తొ	206	
501, 596, 753	తీరికా	261 తొభృత్	280, 468	
468	తీకోద	176 తొడ	171	
360	తుల్ గుఱు- ౫౫౬-	381 తొడా	526	
99	తుత	99 తొడిత	898	
99	తుతాభిజనన	543		
648	తుద్ర	655, 812	భి	68, 730, 892
90	తుద్రఘట్టికా	419	భగ	346, 515, 780
73	తుద్రకజ్ఞ	190	భగత్వర	38
794	తుద్రా	285	భజాకా	552
206	తుద్రామర్వస్థుత	188	భిజ్ఞా	379
648	తుధ్	563	భిజ్ఞాన	386
99	తుధిత	636	భిజ్ఞారీట	99
104, 219, 881, 698, 795	తుప	289	భిట	890
381, 543	తుమా	543	భిట్య	434
381	తుర	291, 890	భిడ	33, 328, 517
683	తురక	258	భిడిన్	328
156	తురత్ర	890	భిణ్	74
58, 587	తురిన్	600	భిణ్పరశు	33
244	తుల్లిక	604, 868, 725	భిణ్వికార	557

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.
ఖడ్గిక	541	ఖోడ	379	గజ్జాపదీ
ఖదిర	263	ఖ్యాత	630	గజ్జాపా
ఖదిరా	310	ఖ్యాతగర్వణ	681	గజ్జోలీ
ఖద్యోత	82, 344	ఖ్యాతి	699	గతనాసిక (విగతనాసిక)
ఖని	234			గద
ఖనిత్ర	539	గగన	63	గదాగ్రజ
ఖపుర	325	గజ్జా	195	గద్య
ఖర	87, 575	గజ్జాధర	34	గజ్జోలీ
ఖరణన్	377	గజ	488	గద్య
ఖరణస	,,	గజతా	489	గజ
ఖరపుష్ప	309	గజభక్త్య	301	గజక
ఖరమణ్డరీ	283	గజబంధన	493	గజకట్టి
ఖరాశ్వా	294	గజరిపు	326	గజనా
ఖర్మా	382	గజానన	39	గజనామలీ
ఖర్జూర	825, 585	గజ్జా	221	గజఫలీ
ఖర్జూరీ	325	గజక	187	గజమాదన
ఖర్వ	377, 668	గడు	890	గజమూరీ
ఖల	654	గడుల	378	గజమూషీ
ఖలపూ	634	గణ	851, 511, 745	గజరస
ఖలిం	718	గణక	476	గజరవ్య 20, 382, 492
ఖలీన	496	గణనియ	664	గజరవ్యహస్తక
ఖలం	861	గణరాత్ర	91	గజవహ
ఖల్యా	718	గణరూప	279	గజవహ
ఖాత	193	గణహాసక	303	గజవాహ
ఖాదిత	691	గణాధిప	39	గజసార
ఖారీ	581	గణికా	274, 362	గజాశ్వాన్
ఖారీక	538	గణికారికా	272	గజని
ఖారీవాప	,,	గణిత	665	గజోత్తమా
ఖల	208	గణ	406, 484	గజస్త్రి
ఖుర	304, 496	గణకః	328	గజర
ఖురణన్	377	గణకాతీ	310	గమ
ఖురణస	,,	గణశైల	234	గమన
ఖేట	658	గణాతీ	319	గమ్యూరీ
ఖేయ	194	గణీర	318	గమ్యూర
ఖేలా	161	గణాపద	190	గమ్య

దము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
రశ	171	గవీన	565	గిరిశ	33
రాగరి	273	గవీశ్వర	,,	గిరిశ	,,
రిమన్	38	గవేధు	546	గిలిత	691
రిష్ట	692	గవేధుకా	,,	గీత	140
రుడ	33	గవేషణ	454	గీర్	122
రుడధ్వజ	25	గవేషిత	698	గీర్ణి	700
రుదాగ్రజ	85	గవ్య 5 5 7	561	గీర్వాణ	17
రుత్	348	గవ్యా	562	గీర్వతి	79
రుత్ 83, 346,	750	గవ్యూతి	215	గుగులు	254
రుత్ 573		గహన	235, 676	గుత్స	415, 544
రుత్ 70, 489		గహ్వర	233, 818	గుచ్చక	244
రుత్ 166		గహ్వరీ	206	గుత్సర్థ	415
రుత్ 575		గాజేయ	584, 801	గుత్త	580
రుత్ 260		గాజేయక	297	గుత్త	215, 287
రుత్ 637		గాజేయ	59	గుడ	742
రుత్ 873, 790		గాజీక్య	364	గుడపుష్ప	250
రుత్ 432		గాజేయ	664	గుడఫల	251
రుత్ 221		గాజీవ	514	గుడా	291
రుత్ 372		గాజీవ	,,	గుమాచీ	280
రుత్ 364		గాత్ర	394, 491	గుణ 109, 478, 514	545,
రుత్ 571		గాత్రానులేప	431		[610, 745
రుత్ 323		గాన	140	గుణవృక్షక	183
రుత్ 154		గానార	,,	గుణిత	678
రుత్ 183		గాయత్రీ	263, 449	గుణిత	,,
రుత్ 658		గాయత్రీ	583	గుడ	326
రుత్ 647		గాయత్రీ	364	గుడ	57
రుత్ 404		గార్హపత్య	448	గున్ద్ర	321
రుత్ 568		గాలన	254	గున్ద్ర	266, 320
రుత్ 550		గిరి	280, 700	గుప్త	678, 689
రుత్ 688		గిరికరీ	290	గుప్తి	759
రుత్ 718		గిరికా	381	గురణ	700
రుత్ 332		గిరిజ	589	గురు	79, 440
రుత్ 587		గిరిజా	38	గుర్విణి	364
రుత్ 222		గిరిజామల	587	గుల్ఫ	395
రుత్ 272		గిరిజామల	272	గుల్ఫ	349, 894, 511, 793

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
గుల్మ	240	గోచర	115	గోళక	5
గువాక	325	గోజిహ్వ	298	గోలా	5
గుహ	40	గోతుమ్భ	318	గోరీధ	2
గుహ	283, 285	గోణ	890	గోలోమి	289, 319, 4
గుహ్య	800	గోత్ర	280, 436, 814	గోవంద	2
గుహ్యక	20	గోత్రభిద్	41	గోవింద	25, 7
గుహ్యకేశ్వర	61	గోత్ర	206, 566	గోవింద	౫౫౨
గూఢ	392, 678	గోదారణ	540	గోశీర	1
గూఢపాద్	169	గోదావరీ	197	గోష్ఠ	1
గూఢపురుష	475	గోధుక్	565	గోష్ఠి	1
గూన	683	గోధన	”	గోష్ఠద	1
గృజ్జన	314	గోధా	514	గోసజ్జ	1
గృద్ధ	687	గోధాపదీ	298	గోసన	1
గృధ్ర	340	గోధి	407	గోసం	1
గృధ్రసీ	884	గోధికా	190	గోసానక	1
గృహ (గృహం)	219, 849	గోధికాత జ	330	గోతమ	1
గృహగోధికా	334	గోధూమ	542	గోతమి	1
గృహపతి	477	గోనర్ద	305	గోధార	1
గృహయాగు	641	గోనన	168	గోధేయ	1
గృహస్థాని	897	గోప 472, 565, 590,	737	గోధేర	1
గృహగీత	455	గోపతి	567	గోర	118, 120, 33,
గృహరామ	236	గోపరస	590	గోరీ	83,
గృహవక్రవాణి	225	గోపాననీ	226	గోష్ఠీన	1
గృహిన్	437	గోపాయిత్	689	గృధ్ర	1
గృహ్యక	352, 683	గోపాల	565	గృధ్ర	1
గేఘిక	484	గోష్ఠీ	294	గృధ్ర	1
గేహ	219	గోపుర	227, 305, 816	గృధ్ర	1
గేఠిక	235, 726	గోప్యక	604	గృధ్ర	1
గేఠేయ	589	గోమత్	565	గృధ్ర	1
గో95, 205, 566, 569, 733		గోమయ	౫౫౨	గృధ్ర	1
గోకట్టక	288	గోమాయు	329	గృధ్ర	1
గోకర్ణ	332, 402	గోమిన్	565	గృధ్ర	1
గోకర్ణి	281	గోరగు	౫౫౩	గృధ్ర	1
గోమల	565	గోర్ద	390	గృధ్ర	1
గోమూర్త	288	గోర్ద	565	గృధ్ర	1

[illegible]

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
చతుర్వాయణీ	570	చర్చరీ	884	చామ్యేయ	270, 2
చత్వర	225, 447	చర్చా	112, 425	చార	475, 7
చన	864	చర్చికా	40	చారటీ	2
చన్దన	430	చర్చిక్యం	425	చారణ	6
చన్దనా	294	చర్చకష	311	చారు	6
చన్దనాలయ	231	చర్చకార	599	చార్చిక్య	4
చన్ద్ర	72, 818, 816	చర్చన్	462, 518	చాలన	5
చన్ద్రక	345	చర్చప్రభేది	614	చాన	3
చన్ద్రభాగా	197	చర్చప్రసేవికా	618	చిత్తక	3
చన్ద్రమన్	72	చర్చముడ్డా	40	చికిత్స	3
చన్ద్రబాలా	301	చర్చిన్	261, 506	చికుర	409, 6
చన్ద్రకేళర	33	చర్చా	456	చిక్కణ	5
చన్ద్రసంజ్ఞ	420	చర్చణా	343	చిక్కస	5
చన్ద్రహస	517	చర్చిత	691	చిక్చా	2
చన్ద్రికా	74	చల	670	చిత్	110, 5
చపల	58, 587, 653	చలదల	247	చితా	51
చపలా	70, 287	చలన	670	చితి	7
చపేట	402	చలాచల	,,	చిత్తభిమ	18
చమర	332	చలిత	520, 677	చిత్తసమున్నతి	12
చమరిక	248	చవికా	287	చిత్రభాగ	11
చమస	898	చవ్య	,,	చిత్తి	11
చమసీ	884	చవక	619	చిత్యా	51
చమూ	510, 511	చమల	447	చిత్ర	121, 11
చమూరు	331	చాక్రిక	521	చిత్రక	264, 270, 426, 514
చమ్మక	270	చాన్దేరీ	310	చిత్రకర	45
చయ	218, 350	చాటకైర	888	చిత్రకృత్	250
చర	475, 670	చాణ్డాల	608	చిత్రకమ్మలా	292
చరిక	898	చాణ్డాలికా	612	చిత్రకర్ణి	295
చరణ	394	చాచక	337	చిత్రభాను	50, 82, 715
చరణాయుధ	337	చాతుర్యర్థ	436	చిత్రశిఖిణ్ణ	72
చరమ	678	చాన్ద్రభాగ	176	చిత్రశిఖిణ్ణ	51
చరమత్పాభిత్	231	చాప	88, 513	చిత్ర	121, 235, 514
చరాచర	670	చామర	486	చిన్తా	11
చరిష్టు	,,	చామికర	584	చిపిటక	5
చరు	449	చామూ	517, 40	చిన్త	51

పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
863	చేతన	110	ఛాత్ర	443
634	చేతనా	,,	ఛాత్రాదినిలయ	221
338	చేతన్	,,	ఛాదిత	684
358	చేల	422, 827	ఛాన్దస	440
671	చైత్య	221	ఛాయా	802
571	చైత్ర	98	ఛాయాపుత్ర	81
863	చైత్రరథ	62	ఛిత	687
,,	చైత్రీక	98	ఛిద్ర	165
,,	చోచ	897	ఛిద్రత	686
261	చోద	307	ఛిన్న	687
262	చోరపుష్పి	302	ఛిన్నయహ	280
187	చోర	606	ఛురికా	519
339, 386	చోశ	423	ఛేక	352
74	చారికా	609	ఛేదన	697
381	చార్య	,,	జ	జె
897	చ్యుత	688	జగత్	208, 762
344	చ	జగచ్చక్షు	82	
,,	ఛగలక	574	జగతీ	206, 208, 758
897	ఛగలాడ్డి	308	జగత్ప్రస	56
310, 553, 890	ఛత్ర	487	జగర	504
310	ఛత్రా	291, 324, 554	జగల	618
333	ఛత్రాక్ష	296	జగ్ధ	691
386	ఛద	248, 348	జగ్ధి	౨౬౦ ౪౪౪
549	ఛదన	248	జఘన	396
398	ఛదిన్	226	జఘనేఫలా	269
846, 411, 822	ఛద్దన్	195	జఘన్య	673
413	ఛద్ద	707, 767	జఘన్యజ	376, 593
320	ఛదః	248	జఙ్గమ	670
254	ఛద్దన్	845	జఙ్గమేతర	,,
432, 522	ఛన్న	482, 684	జఙ్గా	395
410	ఛల	527	జఙ్గాకరిక	508
884	ఛలి	75, 86	జఙ్గాల	503
490	ఛాగ	574	జటా	241, 411, 740
604	ఛాగీ	,,	జటాజాటః	37
869	ఛాగ్	687	జటా (నూలనీ)	306

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
జటిన్	253	జమ్మ	246	జల్పిత	6
జటిలా	306	జమ్మక	329, 716	జన	53, 1
జటుల	379	జమ్మా	246	జనన	508, 716,
జవర	398, 671, 820	జమ్మ	249	జననికా (యవనికా)	
జవ	76, 648	జమ్మభేదిన్	41	జహ	
జతు	427	జమ్మల	180, 249	జహ్నుతనయా	
జతుక	555	జమ్మిర	249, 277	జాగరా	
జతుకా	342	జయ	528, 701	జాగరిత్య	
జతుకృత్	316	జయన	701	జాగరూక	
జతుకా	,,	జయన	45	జాగర్యా	
జతు	399	జయస్	271	జాజలిక	
జనక	368	జయా	,,	జాజ్ఞిక	
జనజమ	606	జయ్య	508	జాత	
జనతా	718	జరత్	374	జాతరూప	
జనన	109, 436	జరద్దన	567	జాతవేదన్	
జనని	816, 868	జరా	374	జాతాపత్య	
జనపద	210	జరాయు	372	జాతి	110, 275,
జనయిత్రీ	368	జరాయుజ	657	జాతీకోశ	
జనశ్రుతి	129	జల	176	జాతీ(జీ)ఫల	
జనార్దన	25	జలజన్మ	188	జాతు	
జనాశ్రయ	222	జలధర	68	జాతోక్ష	
జని	109	జలనిధి	175	జాను	
జని	816, 357	జలనిర్గమ	179	జాబాల	
జనున్	109	జలనీలీ	200	జామాత్య	
జన్మ	110	జలపుష్ప	852	జామి	
జన్మఫల	248	జలప్రాయ	211	జామ్యవ	
జన్మక	109	జలముచ్	68	జామ్బూనద	
జన్మిక	110	జలవ్యాల	168	జాయక	
జన్మ	468, 524, 803	జలశుక్తి	191	జాయా	
జన్మ్య	110	జలాధార	192	జాయాజీవ	
జప	462	జలాశయ	192, 322	జాయాపతీ	
జపా	277	జలూకా	190	జాయా	
జమ్మతీ	372	జలూచ్చాస్	181	జార	
జమ్మాల	181	జలూకన్	190	జాల	185, 186,
జమ్మిర	249, 278	జలూ	246	జాలక	241

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
లిక	603	జుజు	808	జ్వర	383, 717
లి	297	జుహూ	450	జ్వలన	50
లి	634, 604	జూతి	716	జ్వాల	53
మత్తు	636	జూర్తి	717		
మాంస	474	జృమ్భ	163	ఝంఝావౌత	56
మజ్జి	284	జృమ్భణ	508, 509	ఝటామలా	302
మృగ	509	జేతృ	508, 509	ఝటితి	864
మ	22	జేమన	508	ఝర	233
మ	41, 509	జేయ	508	ఝర్జర	145
మ	668	జేత్ర	508	ఝర్జరీ	884
మ	169, 793	జైవాత్మక	72, 628, 725	ఝష	186, 188
మ	407	జోజక	428	ఝషా	297
మ	375	జోషమ్	859	ఝూటల	258, 897
మూత	68, 273, 751	జ్జ	439	ఝూఝక	258
మక	554	జ్జిత	684	ఝింటి	276, 277
మగ	553	జ్జిత	508	ఝిల్లికా	844
మగ	375	జ్జి	110		
మగ	421	జ్జిత	477	ట	
మగ	699	జ్జిత	368	టజ్జ	614, 898
మగ	79, 532	జ్జిత	639	టిటిభక	347
మగ	260, 311	జ్జిత	371	టికా	884
మగ	347	జ్జిత	114		
మగ	176, 532	జ్జిత	476	డమర	702
మగ	310	జ్జిత	205, 514	డమర	145
మగ	177	జ్జిత	514	డయన	497
మగ	310	జ్జిత	699	డమ	269
మగ	532	జ్జిత	375, 847	డిడ్డిమ	145
మగ	280	జ్జిత	742	డిడ్డిర	590
మగ	310	జ్జిత	99	డిమ్మ	702
మగ	532	జ్జిత	344	డిమ్మ	349, 374, 789
మగ	603	జ్జిత	314	డుణ్డుక	267
మగ	533	జ్జిత	344	డుణ్డుభ	168
మగ	532	జ్జిత	74	డోలా	286, 498
మగ	183	జ్జిత	476		
మగ	81, 91, 297	జ్జిత	476		

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
ధులి	191	తన్తునాయు	884, 598	తరుణి	
తక్ర	502	తన్త్ర	817	తర్క	
తక్షక	721	తన్త్రక	420	తర్కవిద్యా	
తక్షిన్	600	తన్త్రికా	280	తర్కార్థి	
తట	180, 232	తన్త్ర	164, 812	తర్క	
తటిరి	194	తప	101	తర్క	
తటాక	193	తపకేశనహ	459	తర్కము	౫౬౦ 444, 445
తటిన్	70	తపన	82, 178	తర్కన్	
తటిత్వ	68	తపనము	584	తర్క	౫౬౦ 187, 188
తణ్డక	898	తపన్	98, 845	తలి	514, 515
తణ్డల	292	తపస్య	98	తలివ	
తణ్డలీయ	308	తపస్విన్	459	తల్ప	
తణ్డూ	552	తపస్విని	306	తల్లజ	
తత	148, 676	తమన్	81, 109, 166, 167, 845	తమ్మ	
తతన్	864	తమస్విని	90	తమ్మర	
తత్కాల	485	తమాల	278, 898	తాణ్డవ	147
తత్త్వ	146	తమాలవత్త	426	తాత	
తత్పర	629	తమిస్త్ర	168	తాన్త్రిక	
తథా	867, 876	తమిస్త్ర	91	తాపన	
తథాగత	22	తమి	90	తాపనతరు	
తథ్య	138	తమోనుద్	767	తాపిచ్చ	
తద్	864	తమోపహ	850	తామరస	
తదా	876	తరత్తు	827	తామలకీ	
తదాత్మ	485	తరజు	178	తామసీ	
తదానమ్	876	తరజ్జిణి	194	తామూర్తివర్తి	
తనయ	367	తరజి	82, 181, 219	తామూర్తి	
తను	894, 668, 666,	తరపణ్య	182	తామ్ర	
తనుత్ర	504	తరళ	418, 670	తామ్రక	
తనూ	394	తరళా	౫౫౨ 561	తామ్రకట్ట	
తనూకృత	685	తరన్	58, 528	తామ్రచూడ	
తనూనపాత్	50	తరస	888	తామ్రపర్ణి	
తనూరుహ	849, 411	తరస్విన్	508, 786	తార	101, 102
తన్తు	610	తరి	181	తారకజిత్	
తన్తుబి(కుస్తుబి)	512	తర	287, 241	తారకా	7, 8
		తరగ	875	తారా	

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
రాపధ	64	తికోధాన	72	తున్న	803
రూఢ్య	374	తికోహిత	529	తున్నవాయ	598
రై	33, 795	తిర్వచ్	645	తుభ	574
రైశ్చల	588	తిలక 258, 879, 890, 428, 557		తుమల	526
రైశ్చల 146, 325, 402,	589	తిలకాలక	379	తుమ్మి	318
రైపత్రి	414	తిలపర్ణి	431	తురగ	498
రైపర్ణి	300	తిలపిత్త	543	తురజ్జ	,,
రైమూలిక	298	తిలపేజ	,,	తురజ్జమ	,,
రైవృత్త	436	తిలిప్ప	168	తురజ్జవదన	62
రైలాజ్క	29	తిల్య	586	తురాహట్	41
రై	302, 325	తిల్య	254	తురీయ	426
రై	406	తిష్య	78, 796	తురుష్క	429
రైవత్	856	తిష్యఫలా	267	తులా	418, 580
రైక	116	తీక్ష 87, 251, 536, 748		తులాకోటి	418
రైక	317	తీక్షగంధక	252	తుల్య	615
రైకర	249	తీర	150	తుల్యపాన	563
రైగ	87	తీర్థ	766	తువర	115
రైశ్చ	547	తీర్థ	59	తువరికా	305
రైశ్చ	156	తీర్థవేదనా	174	తుష	268, 545
రైశ్చ	643	తు	858, 865, 871	తుషర	75, 76
రైశ్చ	347	తుజ్జ	249, 667	తుషరాజ్	41
రైశ్చ	88	తుజ్జి	309	తుషిత	19
రైశ్చ	250	తుచ్చ	660	తుహిన	75
రైస్త్రి	260	తుణ్ణ	405	తుణ్ణ	516
రైస్త్రి	553	తుణ్ణి	296, 309	తుణ్ణి	,,
రైస్త్రి	257	తుణ్ణి	588	తుణ్ణి	,,
రైస్త్రి	884	తుణ్ణి	286, 302	తుణ్ణి	259
రైస్త్రి	188	తుణ్ణి	588	తుబర	807
రైస్త్రి	,,	తుణ్ణి	40	తుర	58
రైస్త్రి	688	తుణ్ణి	398	తుల	259, 591
రైస్త్రి	166	తుణ్ణి	605	తులికా	613
రైస్త్రి	862, 866	తుణ్ణి	376	తులీంఠి	648
రైస్త్రి	424	తుణ్ణి	,,	తుషీక	,,
రైస్త్రి	155	తుణ్ణి	,,	తుషీకామ్	867
రైస్త్రి	256, 887	తుణ్ణి	542	తుషీమ్	,,

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.
తృణ	328, 324	తోయ	177	త్రిఫలా
తృణద్రుమ	325	తోయపిప్పరీ	294	త్రిభణ్ణీ
తృణధాన్య	546	తోరణ	227	త్రియామా
తృణధ్వజ	320	తౌర్యత్రిక	148	త్రిలోచన
తృణరాజ	325	త్యక్త	689	త్రివర్గ
తృణకూన్య	274	త్యాగ	452	త్రివిక్రమ
తృణ్య	324	త్రిపా	155	త్రివిషప
తృతీయాకృత	537	త్రిపు	590	త్రివృత్
తృతీయాపకృతి	373	త్రియీ	124	త్రివృతా
తృప్త	687	త్రియీతను	82	త్రిసన్ధ్య
తృప్తి	౫౬౮	త్రిస	670	త్రిసీత్య
తృప్	౫౬౦ 157, ౪౪౪	త్రిసర	710	త్రిస్తోతన
తృప్త	637	త్రిస్తు	640	త్రిహల్య
తృప్త	747	త్రిణ	689, 698	త్రిహయణి
తేజన	320	త్రిత	689	తుటి
తేజనక	321	త్రియన్	315	తే, తా
తేజు	281	త్రియమాణా	"	తోటి
తేజస్	85, 387, 846	త్రిస	158	త్రిమృగ
తేజత	680	త్రిక	397	త్రిమృగసఖ
తేమ	718	త్రికకుద్	281	త్రిమృగ
తేమన	554 - 558	త్రికటు	594	త్రిమృగ
తేజన	586	త్రికా	198	త్వ
తేజసాపర్ణ	618	త్రికూట	231	త్వక్క్షీరీ
తే తిర	852	త్రిఖట్వ	903	త్వక్కాసర
తేలపర్ణికా	431	త్రిఖట్వ	"	త్వచ్
తేలంపాతా	888	త్రిగుణాకృత	587	త్వచ
తేలపాయికా	848	త్రితక్ష	908	త్వచిసార
తేలీన	586	త్రితక్షి	"	త్వరా
తేష	97	త్రిదశ	17	త్వరిత
తోక	367	త్రిదశాలయ	16	త్వరితోదిత
తోక	541	త్రిదివ	"	త్వప్త
తోక్త	491, 589	త్రిదివేశ	17	త్వప్త
తోటక	897	త్రిపథగా	195	త్వప్
తోదన	589	త్రిపుటా	292, 302	త్విమంపతి
తోపుర	519	త్రిపురాక్ష	84	త్వర

పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
ద	ద నిన్	488
843	దనకూక	169
504	దన్త	663
„	దమ	481, 695
343	దమధ	695
327	దమిత	684
605	దమనన్	50
629, 675	దమ్మతీ	372
501	దమ్మ	159
96	దమ్మోలి	45
448	దమ్మ	567
627	దయా	152
„	దయాళు	638
608	దయిత	658
627	దర	158, 817
685	దరత్	884
560	దర్శద	655
84, 481, 510, 742	దరీ	238
53	దర్దుర	191
126	దర్పక	30
573	దర్పణ	435
56	దర్ప	323
318	దర్ప	552
385	దర్పకర	169
„	దర్ప	98, 462
247	దర్పన	714
„	దల	243
21	దప	58, 29
406	దవిష్ట	667
263	దవీయన్	„
491	దశనా	406
247, 249	దశనవాసన్	405
248, 310	దశబల	22
488	దశమిత	875
312	దశమిత	766
	దశరూపభృత్	26
	దశా	421, 835
	దశానకి	512
	దస్య	474, 608
	దస్య	48
	దహన	50
	దాక్షయణి	88, 78
	దాక్షయ్య	340
	దాక్షిణ్య	627
	దాడిమ	271, 908
	దాడిమపుష్పక	263
	దాణ్డపాత	888
	దాత	687
	దాత్యూహ	839
	దాత్ర	539
	దాన	452, 490
	దానవ	21
	దానవారి	17
	దానశౌణ్డ	627
	దాన	459, 684
	దాన్తి	695
	దాపిత	649
	దామ	573
	దామని	„
	దామోదర	25
	దామ్మిక	729
	దాయాద	767
	దారా	855
	దారద	171
	దారిత	686
	దారు	242, 265
	దారుణ	158
	దారుహరిదా	289
	దారుహస్తక	552
	దారుహుట	887

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.
దార్పిక	298, 558	దిశ్య	66	దుర్గత
దార్పి	289	దిశాంపతి	,,	దుర్గతి
దాన	53, 829	దిన్య	87, 107, 739	దుర్గన్య
దానిక	198	దిష్టాన్య	530	దుర్గమ
దాశ	185	దిష్ట్యా	868	దుర్గసచ్చార
దాశపురం	305	దిక్షాన్య	452	దుర్గా
దాశార్వా	26	దిక్షిత	441	దుర్జన
దాస	184, 604	దీదివి	560	దుర్దిన
దానీ	276	దీధితి	85	దుర్ద్రిమ
దానీసభ	895	దీన	655	దుర్ద్రామక
దానేయ	604	దీప	435	దుర్ద్రామన్
దానేర	,,	దీపక	716	దుర్బల
దిగ్గజ	66	దీప్తి	86	దుర్జనన్
దిగ్గమృర	648	దీప్య	294	దుర్దుఖ
దిగ్ధ	516, 679	దీర్ఘ	667	దుర్ద్వర్గ
దిత	687	దీర్ఘకోశికా	192	దుర్విధ
దితిసుత	21	దీర్ఘదేహీ	334	దుర్హృద్
దిధిమ	865	దీర్ఘపృష్ఠ	169	దుర్శివన
దిధిమూ	,,	దీర్ఘదర్శి	440	దుష్కృత
దిన	88	దీర్ఘనిద్రా	630	దుష్ట
దినమణి	82	దీర్ఘవృత్త	267	దుష్ప్రత్య
దినాన్త	89	దీర్ఘనూత్య	634	దుష్ప్రధర్మిణీ
దిన్	16, 68	దీర్ఘకా	194	దుష్టమమ్
దివఃస్పృధివీ	215	దుఃఖ	174	దుఃఖితుఃపతి
దివస	88	దుఃస్పర్శ	284	దుఃఖిత్య
దివస్పృతి	41	దుఃస్పర్శా	285	దుఃఖ
దివా	866	దుఃఖాల	420	దుఃఖీ
దివాన్త	885	దుఃఖ	401	దుఃఖ్య
దివాకర	82	దుఃఖికా	288	దుఃఖ
దివాభీత	335	దుష్టభి	144	దుఃఖ
దివాక్షిరి	600, 606	దుర్దధ్య	214	దుఃఖదర్శిన్
దివిషడ్	17	దుర్దాభా	284	దుర్దాస్
దివోకన్	17, 842	దురిత	104	దుష్టికా
దివ్యోపపాదుక	656	దురోదర	810	దుష్ట్య
దిక్	65	దుర్గ	278	దుష్ట్య

పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
59, 670, 744 దేశ	210 ద్రవి	282	
670 దేశరూప	488 ద్రవిణ	528, 582, 747, 892	
890 దేహ	894 ద్రవ్య	582, 800	
676 దేహీ	225 ద్రాక్ష	864	
408, 835 దైత్య	21 ద్రాక్ష	292	
486 దైత్య	,, ద్రాక్షి	692	
367 దైత్యగురు	80 ద్రావిడక	307	
753 దైత్య	800 ద్రు	237	
408, 741 దైత్య	25 ద్రుకిలిమి	265	
98 దైత్య	421 ద్రుఘణ	518	
17, 149, 656 దైవ	107 ద్రుణీ	884	
620 దైవ (తీర్థ)	465 ద్రుల58, 146, 678, 686, 864		
26 దైవజ్ఞ	476 ద్రుమ	237	
427 దైవజ్ఞ	368 ద్రమామయ	427	
193 దైవత	17 ద్రుమోత్పల	268	
233 దైవత (అహోరాత్ర)	103 ద్రుమయ	579	
415 దోషజ్ఞ	489 ద్రుహిణ	24	
823 దోష	866 ద్రోణ	885, 581, 746	
48 దోషకర్మ	654 ద్రోణకాక	339	
17 దోస్	899 ద్రోణక్షీరా	572	
273 దోహద	157 ద్రోణదుఘ	,,	
57 దోహదపతి	861 ద్రోణీ	182, 286	
266 ద్యుస్	64 ద్రోహచింతన	113	
645 ద్యువాపుణి	215 ద్రోణిక	537	
620 ద్యువాభూమి	,, ద్వంద్వ	849, 833	
781 ద్యుతి	75, 86 ద్వయాతిగ	460	
464 ద్యుమణి	82 ద్వంద్వకాత్మక	52	
212 ద్యుమ్న	582 ద్వంద్వకాశ్శల	402	
369 ద్యుత	620 ద్వంద్వపర	112, 805	
601 ద్యుతకారక	,, ద్వంద్వ	226	
249 ద్యుతకృత్	619 ద్వంద్వ	,,	
47 ద్యో	18, 68 ద్వంద్వపాల	471	
601 ద్యోత	87 ద్వంద్వస్థ	,,	
149, 281, 806 ద్రపు	882 ద్వంద్వస్థిత	,,	
869 ద్రవ	181, 528 ద్వంద్వస్థిత	537	

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
ద్విజ	846, 786	ధనుర్ధర	505	ధాన్యాక	55
ద్విజరాజ	78	ధనుష్పుట	255	ధాన్యామృ	55
ద్విజా	299	ధనుష్పత్	505	ధామన్	85, 219, 75
ద్విజాతి	438	ధనుస్	87, 513	ధామనిధి	8
ద్విజిహ్వ	789	ధన్య	625	ధామార్గవ	288, 29
ద్వితీయా	855	ధన్వక్	208, 513	ధాయా	44
ద్విప	488	ధన్వయాస	284	ధారణా	49
ద్విపాద్య	484	ధన్విన్	505	ధారా	49
ద్విరద	488	ధమన	321	ధారాధర	6
ద్విరసన	169	ధమని	390	ధారాసంపాత	7
ద్విరేఫ	344	ధమని	304	ధార్తరాష్ట్ర	34
ద్విష్	474	ధమ్ని	410	ధార్తృపత్తన	55
ద్విష్డ్	,,	ధర	230	ధాని	25
ద్విహయం	570	ధరణి	205	ధిక్	85
ద్విప	180	ధరా	,,	ధిక్క్రుత	649, 65
ద్విపవతి	194	ధరిత్ర	,,	ధిమి	7
ద్విపిన్	326	ధర్మ	105, 124, 792	ధిమణా	11
ద్విపణ	474	ధర్మచిన్తా	168	ధిమ్య	219, 50
ద్విపిక్	,,	ధ(ధా)ర్మధ్వజ	466	ధీ	11
ద్విప్య	652	ధర్మపత్తన	553	ధీన్ద్రియ	11
ద్విప్య	478	ధర్మరాజ	22, 59, 736	ధీమత్	4
ద్విప్య	499	ధర్మసంహితా	128	ధీమతీ	8
ద్విప్య	39	ధర్మజీ	353	ధీర	426, 4
ద్విప్య	586	ధన	371, 829	ధీవర	15
ధ		ధవళ	118	ధీశక్తి	710
ధట	890	ధవళా	569	ధీసచివ	4
ధుత్తూర	276	ధవిత్ర	450	ధుత	678
ధన	583	ధాతక్	301, 884	ధుత్తూర	275
ధనంజయ	50, 57	ధాతా	24	ధుని	164
ధనద	61	ధాతు	235, 754	ధురంధర	55
ధనవరీ	303	ధాతుపుష్పికా	301	ధురీణ	,,
ధనాధిప	61	ధాత్ర	206, 812	ధుర్య	,,
ధనిన్	630	ధాన	560	ధూర్	4
ధనినాంవాస	222	ధానుష్క	505	ధూత	6
ధనిష్ఠా	78	ధాన్య	544	ధూత	6

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
ధూపిత	687	న	2	నను	858, 870
ధూమకేతు	751	న	868	నన్దక	38
ధూమయోని	68	నకులేష్ట	296	నన్దన	44
ధూమల	121	నక్తక	421	నన్దికేశ్వర	40
ధూమ్యా	718	నక్తమ్	866	నన్దికా	„
ధూమ్యాట	887	నక్తమాల	262	నన్దిపుష్ప	803
ధూమ	121	నక్త	189	నన్దివృత్త	228
ధూమజ్జి	84	నక్షత్ర	77	నన్దంపక	373
ధూమ్ర	278, 619, 655	నక్షత్రమాలా	415	నన్దీ	368
ధూమ్రహ	568	నక్షత్రేళ	78	నన్దన్	68, 99, 846
ధూమి	522	నఖ	304, 401	నభసంగమ	346
ధూమర	119	నఖర	„	నభస్య	99
ధృతి	759	నగ	780	నభస్యత్	56
ధృన్	639	నగరీ	216	నమన్	873
ధృష్ట	„	నగోకన్	346	నమసిత	686
ధేను	572	నగ్న	648	నమస్కారీ	310
ధేనుకా	489, 727	నగ్నహూ	618	నమస్యా	455
ధేనుస్యా	572	నగ్నికా	857, 861	నమస్యిత	686
ధేనుక	566	నట	267, 602	నమచినూదన	41
ధేవత	140	నటన	147	నయ	698
ధోరణ	501	నటీ	804	నయన	408
ధాతకాశేయ	420	నడ	822, 898	నర	352
ధాతిక (ధోరితక)	496	నడస్రాయ	210	నరక	172
ధారేయ	568	నడమీన	187	నరవాహన	61
ధ్యామ	323	నడసంహతి	824	నర్తకీ	146
ధృవ	76, 239, 669, 832	నద్యా	„	నర్తన	147
ధృవా	296, 450	నద్యాన్	210	నర్తదా	196
ధ్వజ	74, 522	నద్యల	„	నర్తన్	161
ధ్వజి	510	నత	668	నలకూబర	62
ధ్వని	139	నతనాసిక	876	నలద	323
ధ్వనిత	682	నదీ	194	నలిన	200
ధ్వస్త	688	నదీమాతృక	212	నలిన	„
ధ్వజ్జ	838, 838	నదీసర్జ	261	నలీ	304
ధ్వన	139	నదీ	612	నల్య	215
ధ్వస్త	186	నదీ	868	నన	68, 671

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.
నవదళ	203	నాథవత్	688	నిఃక్రేయస్వ
నవవీర	558	నాద	189	నిఃషమమ్
నవమాలికా	275	నాదేయ	252, 257, 271,	నిఃసరణ
నవనూతికా	572		298	నిఃస్వ
ననాంబర	420	నానా	857, 864	నికట
ననీన	671	నానారూప	681	నికర
ననోద్ధృత	562	నాస్తికర	647	నికరణ
నన్య	671	నాస్తివాదిక	,,	నికష
నన్య	529	నాపిత	600	నికష
నన్యచేష్టతా	161	నాభి	500, 790, 884	నికషత్త
నన్యగ్ని	465	నాను	859	నికామ
నన్యిత	568	నామధేయ	130	నికాయ
నన్యోత	,,	నామన్	,,	నికాయ్య
నహి	868	నాయ	698	నికార
నాక	16,64,720	నాయక	627	నికారణ
నాకు	213	నారక	172, 173	నిమగ్న
నాకులీ	296	నారాచ	516	నిమగ్న
నాగ	57,167,488,590,	నారాచీ	612	నిమగ్న
	662, 731	నారాయణ	25	నిమగ్న
నాగకేసర	271	నారాయణీ	289	నికృత
నాగజిహ్వకా	592	నారీ	353	నికృతి
నాగబలా	270	నాల	202, 544	నికృష్ట
నాగర	554, 819	నాలీ	541	నికేతన
నాగరజ్జ	257	నాలిక్తర	325	నికోచక
నాగలోక	165	నావిక	182	నిక్య
నాగవలీ	299	నావ్య	151	నిక్వా
నాగసంభవ	590	నాశ	530	నిఖిల
నాగసుగంధ	296	నాసత్య	48	నికళ
నాగాః	167	నాసా	225, 405	నిగద
నాగాస్తక	33	నాస్తిక	405	నిగమ
నాట్య	147	నాస్తికత	112	నిగరణ
నాడికా	552	నిశ్శలక	482	నిగాద
నాడినమ	599	నిశేష	665	నిగార
నాడి	390, 743	నిశోధ్య	660	నిగళ
నాడి	392	నిశ్చయ	227	నిగ్రహ

ము.	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
	715 నిభ	616 నిర ర	288
న	౫౬౦ నిభృత	639 నిర్విరక్తి	1౦4
	683 నిమయ	576 నిర్విరక్తి	112
	269 నిమిత్త	74, 761 నిర్విక్త	660
	422 నిమేష	95 నిర్విజక	601
	737 నిమ్న	184 నిర్విశ	488
	288, 396 నిమ్న గా	194 నిర్విరక్తి	632
	354 నిమ్న	269 నిర్విర	59
	59 నిమ్నతరు	249 నిర్విద	489
	59, 669 నియతి	107 నిర్విక్త	169
	101, 161 నియన్త	501 నిర్విక	170
	108 నియమ	118, 457, 468 నిర్విగ	480
	678 నియాతన	711 నిర్వితన	782
	285 నియామక	183 నిర్విహ	848
	483 నియత	893 నిర్విపద	453
	163 నియద్ధ	526 నిర్విరన	714
	644 నియోజ్య	604 నిర్విహద	150
	,, నిర్	860 నిర్విగ	114, 683
	580, 784 నిర్నర	665 నిర్విత	683
	63 నిర్య	172 నిర్విద	188, 768
	,, నిర్విశ	675 నిర్విపద	529
	467 నిర్విక	678 నిర్విరక్తి	628
	714 నిర్విగ్రహ	633 నిర్విసన	529
	189 నిర్విస	714 నిర్విత్త	686
	,, నిర్విస్త	187, 516, 649 నిర్విశ	616, 706, 834
	183 నిరాకరిష్ట	642 నిర్విశ్ఠన	165
	551 నిరాకృత	649 నిర్విర	705
	712 నిరాకృతి	465, 714 నిర్విరక్తి	117
	,, నిరామయ	885 నిర్విరక్తి	139
నియాతన (నియాతన)	712 నిరీష	589 నిర్వియ	219
	192 నిర్వియతి	174 నివసన	,,
	626 నిర్విజ్ఞ	278, 274 నివహ	850
	383 నిర్విజ్ఞన	529 నివాత	765
	145 నిర్విష్ట	189 నివాప	458
	529 నిర్విర	17 నివాప	

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
నివీత	421, 463	నిష్కృత	677	నిలామ్బుజవన్	
నివృత	677	నిష్కృతి	716	నిలికా	
నివేశ	219, 487	నిష్కృత	626	నిలిబ	
నికా	90	నిష్కృత్య	682	నిలీ	276, 256,
నికాఖ్యా	556	నిష్కృతిముతా	859	నివాక	
నికాటన	885	నిష్కృన్న	686	నివార	
నికాన్త	219	నిష్కృవ	709	నివీ	576,
నికాపతి	72	నిష్కృవాణి	420	నివృత్	
నికారణ	529	నిస్కర్	164	నివ్ర	
నిశిత	680	నిస్కృష్ట	678	నికార	
నిశీధ	91	నిస్తల	667	నిహార	
నిశీధి	90	నిస్తర్హణ	529	ను	857,
నిశ్చయ	112	నిస్కరణ	228	నుతి	
నిశ్చేదీ	228	నిస్త్రీంశ	517	నుత్	
నిష్కంజ	516	నిస్సాన్వివ	557	నున్న	
నిష్కంజిక	505	నిస్వన	189	నూతన	
నిష్కద్యా	217	నిస్వాన	529	నూత్న	
నిష్కద్వర	181	నిహనన	190	నూడ	
నిష్కధ	231	నిహకా	529	నూనమ్	857,
నిషాద	140, 606	నిహింసన	604	నూపుర	
నిషాదిక	501	నిహీన	185, 881	నృ	
నిషాదన	529	నిహ్నన	616	నృత్య	
నిష్క	727	నికాశ	604, 668	నృప	
నిష్కళా	864	నిచ	872	నృపలక్ష్మిక	
నిష్కానిత	649	నిచెన్	849	నృపసభ	
నిష్కూట	286	నిడ	846	నృపానన	
నిష్కూటి	301	నిడోద్భవ	225	నృశంస	
నిష్కూహ	243	నిధ (ప్ర)	259	నృసేన	
నిష్కృమ	710	నిప	177	నేతృ	
నిష్టా	150, 742	నిర	68, 119	నేత్రామృ	40,
నిష్టాన	558	నిల	845, 741	నేదిత	
నిష్టీవన	716	నిలకణ్ణ	884	నేపథ్య (నైపథ్య)	
నిష్ఠుర	186, 671	నిలజు	84	నేమి	191,
నిష్టేన	716	నిలకాహిత	22	నేమి	
నిష్టేవన		నిలామ్బుర			

ము.	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
భేద	674 పక్షాన్త	92 పట్టికా	259
మ	575, 792 పక్షిన్	346 పట్టికాభ్యు	,,
క్షి	569 పక్షిణీ	91 పట్టిన్	,,
శాలి	592 పక్షున్	783 పణ	581, 616, 620, 741
మయ	546 పక్షు	104, 181 పణవ	125, 145
మగోధ	246 పక్షిల	211 పణాయిర	690
ముత	54, 66 పక్షిలరుహ	200 పణిర	,,
మీక	472 పక్షి	286, 758 పణిరవ్య	577
మ్రొంకిర	506 పక్షు	81, 379 పణ్ణ	373
	868 పంచపచా	289 పణ్ణిర	439
	181 పచా	698 పణ్య	577
కాదణ్ణ	183 పచ్చజన	358 పణ్యవీధికా	217
క్ష	841 పచ్చరా	530 పణ్య	314
మగోధ	258, 771 పచ్చదశి	92 పణ్యాజీవ	575
మగోధి	282 పచ్చమ	140 పతగ	346
మన్	665 పచ్చులక్షణ	126 పతజ్జ	844, 730
మృ	332 పచ్చుకర	30 పతజ్జికా	348
మృ	678 పచ్చుకాభ	401 పతక్	346
మృద	568 పచ్చుంగుళ	264 పతక్త్ర	348
మృయ	483 పచ్చులికా	611 పతక్త్ర	346
మృయ్య	,, పచ్చుస్య	326 పతక్త్రిక	,,
మృస	577 పచ్చికా	884 పతద్గ్రహ	435, 890
మృజ	886 పచ్చర	897 పతయాలు	641
మృజ్ఞ	890 పట	422 పతాకా	522
మృవ	786 పటచ్చర	421 పతాకిన్	507
	పటల	226, 850, 827 పతి	371, 630
	పటలప్రాప్త	226 పతింపరా	356
ప	229 పటవాసక	435 పతివర్తి	359
కా	680, 683 పటహ	144, 527 పతివ్రతా	356
క	95, 848, 411, 516, 888 పటు	317, 605, 741 పతన	216
క	225 పటుపర్ణి	309 పత్తి	505, 511, 758
కతి	88, 348 పటోల	317 పత్తిసంహతి	505
కద్యార	225 పటోలికా	297 పత్ని	355
కభాగ	491 పట్ట	890 పత్త్ర	248, 307, 348
కమాల	848 పట్టన		501, 813

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
పత్తపరశు	618	పద్యా	213	పరాజిత	11
పత్తపాశ్యా	414	పనస	269	పరాధీన	6
పత్తరథ	346	పనాయిత	690	పరాన్న	1
పత్తరేఖ	426	పనిత	,,	పరాభూత	1
పత్తాబ్జ	481, 594	పనాః	213	పరాయణ	1
పత్తాంగులి	426	పన్న	688	పరాఠి	1
పత్తాన్ 385, 846, 515, 776		పన్నగ	169	పరార్థ్య	1
పత్తార్థ	267, 420	పన్నగాళన	33	పరాసన	1
పథిక	477	పయన్ 176, 503	846	పరాసు	1
పథిన్	212	పయస్య ౫౫౬	444	పరాస్కన్ధిక	1
పథ్యా	268	పయోధర	806	పరికర	1
పద్	394	పర	474, 821	పరికర్తృ	1
పద	74, 770	పరజాత	605	పరిక్రమ	1
పదగ	505	పరతన్త్ర	633	పరిక్రియా	1
పదవీ	213	పరిపిణ్ణాద	636	పరిక్షిప్త	1
పదాజి	505	పరభృత్	338	పరిఖా	1
పదాతి	,,	పరభృత	,,	పరిగ్రహ	1
పదిక	,,	పరమమ్	869	పరిఘ	515
పద	,,	పరమాత్మక	784	పరిఘాత	1
పద్యతి	213	పరమాన్న	450	పరిఘాతన	1
పద	68, 200	పరమేష్ఠిక	24	పరిచయ	1
పదక	491	పరమృరాక	451	పరిచర	1
పదచారిణి	312	పరమృరావాహన	501	పరిచర్యా	1
పదనాభ	25	పరవత్	633	పరిచాయ్య	1
పదపత్త్ర	312	పరశు	518	పరిచారక	1
పదరాగ	588	పరవేషిణి	362	పరిణత	1
పదశబ్దాయ	68	పరశ్వధ	518	పరిణయ	1
పదా	82, 288, 812	పరశ్వన్	876	పరిణామ	1
పదాకర	103	పరశ్వత	664	పరిణాయ	1
పదాట	818	పరాక్రమ	528, 792	పరిణాహ	1
పదాలయా	32	పరాగ	245, 731	పరితప్	1
పదిక	488	పరాజుఖ	644	పరితాణ	1
పదిని	220	పరాచిత	605	పరిదాన	1
పదినివల్లభ	82	పరాచీన	644	పరిదేవన	1
పద్య	897	పరాజయ	523	పరిదాన	1

పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
85, 771	పరీక్ష	628	పర్వత	280
503	పరీభావ	155	పర్వక	320, 783
576	పరీవర్త	576	పర్వసంధి	92
474	పరీవాద	133	పర్వకా	393
456	పరీవాప	787	పల	580, 827
434	పరీవార	809	పలగణ్డ	598
305	పరీవాహ	181	పలబ్ధి	288
670	పరీష్టి	454	పలల	388
850	పరీసార	707	పలాణ్డు	313
155	పరీహాస	161	పలాల	544
133	పరుత్	874	పలాశ	248, 251, 316
689	పరుష	186	పలాశిక	237
116, 701	పరున్	320	పలిక్ష్మి	359
713	పరేత	580	పలిత	374
529	పరేతరాజ్	58	పల్కబ్ధ	434
142	పరేద్యవి	875	పల్లవ	243
676	పరేష్టుకా	571	పల్వల	194
466	పరేధిత	605	పవ	709
630	పరోక్షి	343	పవన	56, 709
466	పర్మటి	253	పవనాశన	169
85	పరేణి	289	పవమాన	56
252, 268	పర్జన్య	796	పవి	45
459	పర్ణ	243, 251, 892	పవిత్త	323, 461, 659
445	పర్ణకాలా	220	పవిత్తక	185
413	పర్ణాస	279	పశుపతి	33
412	పర్వబ్ధ	434	పశురజ్జ	573
713	పర్వటన	456	పశ్చాత్	854
212	పర్వనృధూ	312	పశ్చాత్తాప	156
707	పర్వయ	457, 714	పశ్చిమ	65, 678
,	పర్వనసా	707	పశ్చిమాత్తర	209
605	పర్వాప్త	564	పాశు(ను)	522
493	పర్వాప్తి	696	పాశు(ను)లా	358
483	పర్వాయ	456, 796	పాశ	698
617	పర్వదక్షిణ	584	పాకల	302
	పర్వనా	454	పాకకాసన	41

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
పాకానని	45	పాదవల్లిక	383	పారావర	
పాకసాన	548	పాదస్ఫోట	381	పారావతార్థి	
పాకస్థి	557, 593	పాదాగ్ర	394	పారావార	175,
పాశ్చజన్య	32	పాదాబ్జద	418	పారాశరీక	
పాశ్చాలికా	611	పాదాత	505	పారికాంక్షిక	
పాబ్	866	పాదాతిక	,	పారిజాతక	45,
పాటచ్చర	608	పాదుకా	611	పారితథ్యా	
పాటల	120, 541	పాదూ	,	పారిపార్వక	
పాటలా	247, 266	పాదూకృత్	599	పారిపప	
పాటలి	258, 266	పాద్య	455	పారిభద్ర	
పాత	712	పాన	617	పారిభద్రక	
పాతా	281	పానగోష్ఠికా	619	పారిభాష్య	
పాతన్	279	పానపాత్ర	,	పారియార్థక	
పాతీన	187	పానభాజన	551	పారిమద	
పాణి	402	పానీయ	177	పారిహర్య	
పాణిగృహీతి	355	పానీయకాలికా	221	పాఠి	
పాణిఘ	602	పాన	477	పారువ్య	
పాణిపీడన	467	పాప	104, 654	పారివ	
పాణివాద	602	పాపచేరి	281	పార్వతీ	
పాణ్డర	118	పాపన్	104	పార్వతీనందన	
పాణ్డు	119	పామ	382	పార్వభాగ	
పాణ్డుకమ్పలిక	499	పామన	385	పార్వస్థి	
పాణ్డుర	119	పామర	604	పార్వస్థి	399,
పాతక	898	పామా	382	పార్వ	
పాతాల	165, 827	పాయస	429, 450	పార్వ	
పాతుక	641	పాయు	396	పార్వ	
పాత్ర 180, 450, 552, 813		పాయ్య	579	పార్వ	
పాత్రీ	903	పార	180	పారింకా	
పాత్రీన	898	పారద	587	పాలాక	
పాథన్	177	పారంపర్యపదక	444	పాలి	74, 519,
పాద 284, 394, 582, 767		పారశన	832	పాలిండి	
పాదకటక	418	పారశస్థిక	506	పాలివా	
పాదగ్రహణ	459	పారశీక	494	పాపక	
పాదప	287	పారస్థానీయ	365	పాశ	
పాదబద్ధన	565	పారాయణ	698	పాశక	

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
పాశిక	55	పిద్యాక	724, 898	పీత	120
పాశుపత	280	పితామహ	24, 870	పీతకః	297
పాశుపాల్య	533	పితృ	869, 372	పీతదారు	265
పాశ్యా	718	పితృదాన	458	పీతద్రు	268, 289
పాశ్చత్య	673	పితృపతి	53, 66	పీతన	250, 426, 589
పాషణ్డ	461	పితృపితృ	370	పీతసారక	260
పాషణ	232	పితృప్రమా	89	పీతా	274, 556
పాషణదారణ	614	పితృవన	531	పీతామ్బర	25
పాశ	388	పితృవ్య	369	పీతి	493
పాశవర్ధన	,,	పితృసన్నిధి	632	పీన	662
పాశ	121	పితృ	387	పీనస	381
పాశదృష్టి	326	పితృ (తీర్థ)	464	పీనాన	393
పాశ	84, 121	పితృప్ర	346	పీనోద్ధి	572
పాశలా	67	పితాన	72	పీయాప	47, 583
పాశ	398	పినద	504	పీలు	251, 822
పాశ	376	పినాక	87, 727	పీలుపర్ణి	281, 309
పాశ	591	పినాకీ	34	పీనక	662
పాశమన్ద	269	పిపాసా	౫౯౦	పీవర	,,
పాశుల	258	పిపీలికా	884	పీవర సు	572
పాశుట	590	పిప్పల	247	పుంశ్చరీ	358
పాశు	346, 897	పిప్పరీ	287	పుంస్	358
పాశు	261, 884	పిప్పరీమూల	594	పుక్కుస(పుక్కుస)	606
పాశిల	5౮౮-౫౯౨	పిప్లు	379	పుష్ప	890
పాశిలా	262, 270	పితి	386	పుచ్చ	497
పాశు	346	పిశజ్జ	121	పుష్ప	352
పాశు	529	పికాచ	20	పుటభేద	179
పాశుర	120, 589	పిశిత	388	పుటభేదన	216
పాశుల	67, 522	పిశున	426, 654, 786	పుటి	903
పాశు	547	పిశునా	806	పుణ్డరీక	66, 201, 725
పాశ	382, 611	పిషక	560	పుణ్డరీకాక్ష	25
పాశ	550, 819	పిష్టపచన	551	పుండర్య	301
పాశ	586, 590, 890	పిష్టాత	4౯5	పుణ్డ్ర	322
పాశ	429	పీత	,,	పుణ్డ్రక	275
పాశ	500	పీడన	528	పుణ్డ్ర	105, 804
పాశ	265	పీదా	174		

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
పుణ్యక	457	పురుషోత్తమ	26	పుష్కరభ	
పుణ్యజన	54	పురుషూ	664	పుస్త	610,
పుణ్యజనేశ్వర	61	పురుషూత	41	పూగ	258, 325, 350,
పుణ్యధూమి	209	పుటోగ	507	పూజా	
పుణ్యవత్	625	పురోగమ	,,	పూజిత	
పుత్రికా	343	పురోగామికా	,,	పూజ్య	626,
పుత్ర	867, 872	పురోడాశ	890	పూత	546, 461,
పుత్రికా	611	పురోధన్	470	పూతనా	
పుద్గల	890	పురోభాగికా	654	పూతిక	
పునఃపునర్	863	పురోహిత	470	పూతికరజ	
పునర్	860, 881	పులాక	722	పూతికాష్ట	265,
పునర్నవా	314	పులిన	180	పూతిగన్ధి	
పునర్భవ	401	పులిన్ద	606	పూతిఫలీ	
పునర్భూ	365	పుటోమజా	44	పూప	
పున్నాగ	249	పుటోమజిత్	41	పూయ	
పుర్	215	పుల్కన	606	పూర్	
పుర	254, 817	పుషిత	683	పూర	
పురతన్	867	పుష్కర	68, 177, 200, 312	పూరణీ	
పురద్వార	327		[318	పూరిత	
పురందర	41	పుష్కరాహ్వ	340	పూరుష	
పురస్థి	356	పుష్కరిణీ	193	పూర్ణ	665,
పురన్	867	పుష్కల	661	పూర్ణమృ	
పురస్కృత	765	పుష్ప	683	పూర్ణమా	
పురస్తాత్	856	పుష్ప	245, 306, 364	పూర్త	455
పురస్సర	507	పుష్పక	62	పూర్వ	678, 759
పురా	860	పుష్పకేతు	589	పూర్వజ	
పురాణ	126, 671	పుష్పదత్త	66	పూర్వదేవ	
పురాతన	671	పుష్పధన్వక్	80	పూర్వపర్వత	
పురావృత్త	125	పుష్పఫల	247	పూర్వా	
పురీ	216	పుష్పరస	245	పూర్వేద్యున	
పురీతత్	891	పుష్పలిప్	344	పూషన్	
పురీష	392	పుష్పవతీ	368	పుక్తి	
పురు	664	పుష్పవస్తా	94	పుచ్చా	
పురుధూ	,,	పుష్పసమయ	100	పుతనా	610,
పురుష	108, 249, 352, 897	పుష్ప	78	పుత్రనా	610,

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
పక్ష	864	పెత్తప్పనీయ	866	ప్రకృతి	109, 164, 478, 758
పక్షపత్రి	285	పైత్ర	102, 454	ప్రకౌఠ	400
పక్షగత్త	110, 457	పొగడ్డ	377	ప్రకమ	711
గజన	604, 776	పొటగళ	321	ప్రక్రియా	486
గిద్ద	681	పొటా	361	ప్రకృత	139
గివీ	206	పొత	188, 849, 751	ప్రకృత	„
గు	554, 555, 662	పొతపణిజ్	182	ప్రకృతదన	516
గుక	849, 560, 721	పొతవాహ	183	ప్రకృత	400
గురోమక	186	పొతాధాన	183	ప్రకృతజానుక	378
గుల	662	పొత	514	ప్రకృత	639
గ్రీ	206, 554, 555	పొత్రిక	327	ప్రకృత	744
గ్రీకా	301	పొద్దర్య	303	ప్రకృత	669
గ్రామ	169	పొతన	579	ప్రకృత	874
గ్రీపద్ధి	379	పొత్రి	368	ప్రకృత	581, 849
గ్రీపత్	285	పొర	323	ప్రకృత	849
గ్రీపత్	179, 382	పొరస్త్రి	673	ప్రగ్రీవ	898
గ్రీపత్	515	పొరువ	404, 889	ప్రఘట	224
గ్రీపత్	880	పొరోగవ	548	ప్రఘట	„
గ్రీపత్	56	పొరమాన	462	ప్రచక్ర	520
గ్రీపత్	450	పొరమానీ	92	ప్రచలాయిత	644
గ్రీపత్	399	పొలస్త్రి	61	ప్రచుర	668
గ్రీపత్	397	పొలి	xxg 659	ప్రచేతన	55
గ్రీపత్	393	పొవ	97	ప్రచోదన	285
గ్రీపత్	494, 718	పొవీ	„	ప్రచుదన	422
గ్రీపత్	885, 722	పొవ్వుర	312	ప్రచున్న	225
గ్రీపత్	611	పొవ్వుక	589	ప్రచున్నక	383
గ్రీపత్	„	పొవ్వు	866	ప్రజన	710
గ్రీపత్	350	ప్రకర	850	ప్రజనిక	508
గ్రీపత్	908	ప్రకంపన	56	ప్రజా	737
గ్రీపత్	666	ప్రకాణ్డ	107, 241	ప్రజాత	361
గ్రీపత్	605, 828	ప్రకామ	xxo 564	ప్రజాపతి	24
గ్రీపత్	848	ప్రకార	805	ప్రజావతి	368
గ్రీపత్	558	ప్రకాశ	87, 886	ప్రజ్ఞ	110, 859
గ్రీపత్	365	ప్రకీరక	486	ప్రజ్ఞాన	75, 784
గ్రీపత్	„	ప్రకీర్త	262	ప్రజ్ఞ	378

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
ప్రదీప	848	ప్రతిపత్	88, 110	ప్రతిపదర్పి	
ప్రణయ	710, 799	ప్రతిపన్న	690	ప్రతిర	
ప్రణవ	125	ప్రతిపాదన	453	ప్రతిహార	226
ప్రణాద	132	ప్రతిబద్ధ	650	ప్రతిహారి	
ప్రణాఠి	198	ప్రతిబద్ధ	711	ప్రతాపి	
ప్రణిధి	475, 772	ప్రతిబిమ్బ	615	ప్రత్న	
ప్రణిహిత	677	ప్రతిభయ	158	ప్రత్యక్	
ప్రణీత	౫౫౫-55౬, 448	ప్రతిభాన్విత	689	ప్రత్యక్ష	
ప్రణుత	690	ప్రతిభూ	620	ప్రత్యక్షిణి	252
ప్రణేయ	639	ప్రతిమా	615	ప్రత్యక్ష	
ప్రతన	671	ప్రతిమాన	491, 615	ప్రత్యగ్	
ప్రతతి	240, 755	ప్రతిముక్త	504	ప్రత్యగ్భిక్ష	
ప్రతం	402	ప్రతిముత్త	776	ప్రత్యస్త	
ప్రతాప	480	ప్రతియాతనా	615	ప్రత్యస్తపర్వత	
ప్రతాపన	280	ప్రతిరోధిక్	608	ప్రత్యయ	
ప్రతి	855	ప్రతినాక్య	181	ప్రత్యయిత	
ప్రతికర్తృక్	412	ప్రతినిషా	288	ప్రత్యర్థిక్	
ప్రతిమాత	675	ప్రతిగానన	715	ప్రత్యసేవిత	
ప్రతికృతి	615	ప్రతిశ్చయ	381	ప్రత్యవసాత్మ	
ప్రతికృష్ట	658	ప్రతిశ్రయ	799	ప్రత్యాఖ్యాత	
ప్రతిక్షిప్త	650	ప్రతిశ్రవ	113	ప్రత్యాఖ్యాన	
ప్రతిఖ్యాతి	712	ప్రతిశ్రుత్	140	ప్రత్యాక్షిప్త	
ప్రతిగ్రహ	511	ప్రతిష్టమ్భ	711	ప్రత్యాక్షక	
ప్రతిగ్రహ	485	ప్రతిసర	811	ప్రత్యాక్షిధ	
ప్రతిఘా	156	ప్రతిసర్గ	126	ప్రత్యాసార	
ప్రతిఘాతన	529	ప్రతిసీరా	424	ప్రత్యాహార	
ప్రతిచ్ఛాయా	615	ప్రతిహత	650	ప్రత్యుత్క్రమ	
ప్రతిబాగర	712	ప్రతిహాస	277	ప్రత్యుపన్	
ప్రతిభాత	690	ప్రతీక	393	ప్రత్యూష	
ప్రతిభాన	113	ప్రతీకార	528	ప్రత్యూహ	
ప్రతిదాన	577	ప్రతీకాశ	616	ప్రథమ	678, 680
ప్రతిధ్యాన	140	ప్రతిక్షయ	626	ప్రథా	
ప్రతినిధి	615	ప్రతిచి	65	ప్రథిత	
ప్రతిపక్ష	474	ప్రతిచీన	66	ప్రధర	
ప్రతిపక్షి	113	ప్రతిచీన	66	ప్రధీప	

ము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
ప్రపన	171	ప్రమదావన	286	ప్రవృద్ధ	671, 678
ప్రశన	485	ప్రమదా	354	ప్రవేశ	660
ప్రశీల	401	ప్రమనన	628	ప్రవేశి	411, 493
ప్రశ్న	91	ప్రమా	699	ప్రవేష్ట	399
ప్రశ్నము	30	ప్రమాణ	748	ప్రవ్యక్త	673
ప్రశ్నతన	82	ప్రమాద	160	ప్రశస్త	౫౫౫ ౬౬౬
ప్రశ్న	528	ప్రమాద	529	ప్రశ్న	131
ప్రశ్న	524	ప్రమితి	699	ప్రశ్న	639
ప్రశ్న 109, 470, 660, 784		ప్రమిత	451, 530	ప్రశ్న	507
ప్రశ్న	500	ప్రమితన	580	ప్రశ్నవాచ	568
ప్రశ్న	785	ప్రమిలా	164	ప్రశ్నాహి	571
ప్రశ్న	394	ప్రమతి	660	ప్రశ్న	184
ప్రశ్న	221	ప్రమదిత	687	ప్రశ్న	617
ప్రశ్న	232	ప్రమోద	105	ప్రశ్న	74
ప్రశ్న	370	ప్రమిత	461	ప్రశ్న	527
ప్రశ్న	313	ప్రయోమ	709	ప్రశ్న	709
ప్రశ్న	303	ప్రయోగ	710	ప్రశ్న	520
ప్రశ్న	127	ప్రలమృత్తు	29	ప్రశ్న	245, 700, 581
ప్రశ్న	660	ప్రలయ	104, 161, 530	ప్రశ్నబద్ధనమ్	244
ప్రశ్న	239	ప్రలాప	184	ప్రశ్న	675
ప్రశ్న	425	ప్రవణ	750	ప్రశ్న	868
ప్రశ్న	56	ప్రవయన	375	ప్రశ్న	74, 768
ప్రశ్న	831	ప్రబర్	660	ప్రశ్న	412
ప్రశ్న	86	ప్రవచ	705	ప్రశ్న	485
ప్రశ్న	82	ప్రవచణ	497	ప్రశ్న	412
ప్రశ్న	89	ప్రవహికా	127	ప్రశ్న	316
ప్రశ్న	480, 831	ప్రవారణ	695	ప్రశ్న	629
ప్రశ్న	489	ప్రవాళ	145, 828	ప్రశ్న	702
ప్రశ్న	630	ప్రవాసన	529	ప్రశ్న	775
ప్రశ్న	663	ప్రవాచ	705	ప్రశ్న	869, 843
ప్రశ్న	438	ప్రవాహికా	383	ప్రశ్న	861
ప్రశ్న	37	ప్రవిచారణ	524	ప్రశ్న	700
ప్రశ్న	529	ప్రవీక్షేష	707	ప్రశ్న	361
ప్రశ్న	84	ప్రవీణ	626	ప్రశ్న	174
ప్రశ్న	105	ప్రవీణ	129, 705	ప్రశ్న	245, 784

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
ప్రసూజనయితృ	372	ప్రాచీనావీత	463	ప్రాప్య పాయణి	
ప్రస్ఫుత	678	ప్రాచ్య	209	ప్రాస	
ప్రస్ఫుతా	395	ప్రాజన	539	ప్రాసజ్ఞ	
ప్రస్ఫుతి	403	ప్రాజితృ	501	ప్రాసజ్ఞ్య	
ప్రసేన	547	ప్రాజ	489	ప్రాసాద	
ప్రసేవక	145	ప్రాజా	360	ప్రాసీక	
ప్రస్తర	232	ప్రాజ్ఞ	359	ప్రాహ్లా	
ప్రస్తాన	709	ప్రాజ్య	663	ప్రీయ	871, 8
ప్రస్థ	288, 581, 767	ప్రాడ్వివాక	471	ప్రీయక	259, 8
ప్రస్థపుష్ప	278	ప్రాణ	57, 523, 532, 590		[266, 8]
ప్రస్థాన	520	ప్రాణిన్	110	ప్రియజ్ఞ	266, 8
ప్రస్థాటన	547	ప్రాణిద్యూత	621	ప్రియతా	
ప్రసవణ	233	ప్రాతర్	874	ప్రియంవద	
ప్రస్థాన	392	ప్రాతిహారిక	601	ప్రియాల	
ప్రహర	92	ప్రాధమకల్పిక	443	ప్రీణన	
ప్రహరణ	513	ప్రాదున్	862, 869	ప్రీత	
ప్రహస్త	402	ప్రాదేశ	402	ప్రీతి	
ప్రహి	192	ప్రాదేశన	463	ప్రృప్త	
ప్రహేలికా	127	ప్రాధ్వం	865	ప్రేక్ష	110, 5
ప్రహ్లాన్	687	ప్రాస్తర	214	ప్రేక్షా	
ప్రాశ్ను	667	ప్రాస్త	677, 688	ప్రేక్షిక	
ప్రాశ్కామ్య	38	ప్రాస్తపచ్చత్వ	530	ప్రేత	173, 530, 1
ప్రాశ్కార	218	ప్రాస్తరూప	788	ప్రేత్య	
ప్రాశ్కృత	604	ప్రాప్తి	38, 756	ప్రేమన్	14
ప్రాగ్దక్షిణ	209	ప్రాప్య	681	ప్రేష్ట	6
ప్రాగ్ద్యంశ	445	ప్రాభృత	485	ప్రేష	5
ప్రాగ్రహర	660	ప్రాయ	465, 800	ప్రేష్య	6
ప్రాగ్గ్ర్య	,,	ప్రాయన్	872	ప్రేక్షణ	4
ప్రాహుర	700	ప్రాఠి	684	ప్రేక్షిత	
ప్రాచ్	871, 876	ప్రాఠమ్మ	433	ప్రాధ	4
ప్రాచికా	884	ప్రాఠమ్మికా	415	ప్రాష్టపదా	7
ప్రాచీ	65	ప్రాఠేయ	75	ప్రాష్ఠి	1
ప్రాచీన	66, 218	ప్రావార	423	ప్రాధ	6
ప్రాచీనబ్ధి	41	ప్రాప్త	421	ప్రాప్తపద	3
ప్రాచీనా	281	ప్రాప్య	101	ప్రక్ష	258, 3

ము.	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
182, 191, 305, 847, 606	ఫాల్గునిక	98	బర్బరా 309
828, 732	పుల్ల	239	బర్బ 806, 846, 848
328	ఫేన	590, 890	బర్బా 545
791	ఫేనిల	253, 256	బర్బాన్ ,,
246	ఫేరన	329	బర్బాపుష్ప 304
391	ఫేరు	,,	బర్బరఖ 17
263	ఫేలా	564	బర్బాన్ 50
496	బ		బర్బాద 300
685	బక	280, 340	బల 29, 510, 520, 523
698	బడబా	495	బలదేవ 29
691	బడబానల	52	బలభద్ర ,,
	బడిశ	186	బలభద్రీకా 315
874	బత	854	బలవత్ 376, 864
170	బదర	256, 296	బలవిన్యాస 510
169	బదరా	315	బలా 292
278	బదరీ	256	బలాకా 342
419, 518, 576, 826, 892	బద్ధ	650, 682	బలాత్కార 527
518	బధిర	376	బలారాతి 41
506	బద్ధి	581	బలి 444, 484, 828
595	బద్ధి	368	బలిధ్వంసికా 26
238	బద్ధన	484, 702	బలీన 377
278	బద్ధనాలయ	532	బలిపుష్ప 338
239	బద్ధస్తంభ	492	బలిభుజ్ ,,
261	బద్ధు	370	బలిర (వ) 379
239	బద్ధజీవక	275	బలిశ 118
,,	బద్ధతా	371	బలిసదృశ్ 145
266, 303	బద్ధర	667	బలీవర్ధ 566
266	బద్ధుల	366	బల్బజ 321
238	బద్ధుక	275	బమ్మయణి 571
266	బద్ధుకపుష్ప	260	బద్ధ 574
269, 660	బద్ధ్య	237	బద్ధక 556
557	బద్ధు	809	బద్ధి 574
682	బద్ధుర	344	బహిర్ధ్వర 227
419, 540	బర్బర	608	బంహిద్ధ 691
98	బర్బర	233	బహిన్ 872

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	
బహు	668	బాష్ప	787	బుద్బుద	
బహుకర	684	బాష్పికా	555	బుధ	80,
బహుర్హ్యవాచ్	646	బాహు	899	బుధిత	
బహుపాద్	253	బాహుజ	468	బుధ్ను	
బహు ప్రద	627	బాహుదా	196	బుభుక్షా	౫౫౯
బహుమూల్య	420	బాహుమూల	399	బుస	
బహురూప	438	బాహుయద్ధ	526	బృద్ధ	
బహుశ్	663	బాహుల	100	బృద్ధారక	
బహుశా	801, 825	బాహులేయ	40	బృద్ధిప్త	
బహుశీకృత	546	బాహిక	426, 494, 724	బృన్	
బహువారక	255	బాహిక	555	బృహతీ	285,
బహువిధ	681	బిడ్డ	557	బృహత్	
బహువేతన	211	బిడాల	380	బృహతికా	
బహుగుత	289	బిడజన్	41	బృహత్కుడి	
బహుగూఠి	571	బిడ్డ	179	బృహద్భావ	
బాడబ	52, 488, 495	బిడ్డజాలక	491	బృహద్భుతి	
బాడబ్య	718	బిబ్బిక	160	బృహిత్	
బాధ	59, 744	బిమ్మ	74	బోధకర	
బాణ	516, 744	బిమ్మికా	809	బోధిద్రుమ	
బాణా	276	బిల	165	బోల	
బాదర	419	బిలేశయ	169	బ్రహ్మ	52, 58
బాధా	174	బిల్వ	253	బ్రహ్మచారిక	437, 48
బాన్ధకీనేయ	366	బిస్రప్ర నూన	200	బ్రహ్మణ్య	28
బాన్ధవ	370	బిసి	202	బ్రహ్మత్వ	48
బాన్ధాత	246	బిస	202	బ్రహ్మదర్శా	51
బాల	800, 875, 829	బిసకణ్ణికా	842	బ్రహ్మదారు	28
బాలగర్భిణీ	571	బిస్త	580	బ్రహ్మన్	24, 78
బాలతనయ	268	బీజ	108, 387	బ్రహ్మపుత్ర	17
బాలత్మణ	324	బీజకోశ	208	బ్రహ్మబన్ధ	77
బాలనూషికా	833	బీజపూర	278	బ్రహ్మబిన్ధ	42
బాలా	150	బీజాకృత	587	బ్రహ్మభూయ	48
బాలిశ	655, 886	బీజ్య	437	బ్రహ్మవర్చస	48
బాలేయ	575	బీభత్స	151, 152, 847	బ్రహ్మసాయజ్య	48
బాలేయకాక	288	బుద్ధ	22, 690, 773	బ్రహ్మనూ	8
బాల్య	878	బుద్ధి	110	బ్రహ్మలి	43

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
భవోనన	458	భద్రపత్రి	256	భస్మగర్భ	270
భావ్య(అహోరత్ర)	108	భద్రబలా	316	భా	86
భా	464	భద్రమస్తుక	320	భాగ	582
భావ్య	438	భద్రయవ	272	భాగధేయ	107, 484
భావ్యయప్రికా	283	భద్రశ్రీ	430	భాగినేయ	370
భావ్యజీ	718	భద్రాసన	487	భాగీరథీ	195
భావ్యజ్య	37, 122, 308	భయ	153	భాగ్య	107, 801
భావ్య	77	భయంకర	651	భాజన	552
భ	560	భయద్రుత	151, 153	భాణ	552, 748
భక్త	636	భయానక	151, 153	భాద్ర	99
భక్తక	617	భర	59	భాద్రపద	79
భక్త	691	భరణ	616	భాద్రపద	82, 85, 775
భక్తకార	548	భరణ్య	386	భామి	354
భగ	1897, 734	భరద్వాజ	34	భార	580
భగవద్ర	883	భర్తృ	371, 751	భారత	602
భగవాన్	22	భర్తృదారక	149	భారత(వర్ష)	208
భగి	368	భర్తృదారిక	133	భారతీ	122
భజ	178	భర్తృన	584	భారద్వాజ	297
భజా	543	భర్తృ	328	భారయ్య	611
భజి	884	భర్తృ	259	భారవాహ	604
భజమాన	483	భర్తృ	328	భారీ	80
భట	502	భర్తృ	34, 829	భార్య	82, 319
భటిత్ర	558	భవన	219	భార్య	283
భటారక	149	భవా	38	భార్య	355
భటి	295	భవిక	106	భార్యపతి	372
భటి	270	భవిత్వ	642	భార్య	323
భటి	284	భవిష్టు	106	భావ	148, 154, 830
భటి	105, 566	భవ్య	607	భావబోధక	154
భద్ర	437	భవక	53	భావిత	32, 352, 688
భద్రమస్తు	265	భవిత	613	భావుక	106
భద్రదారు	265	భస్మ	53	భామ	122
		భస్మగర్భ	299	భాషిత	122, 689
				భాష్య	897

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
భాన్	86	భుజక్లాక్షి	296	భృగు	307, 397, 8
భాస్కర	82	భుజశిరస్	399	భృగ్ని	
భాస్వత్	,,	భుజాన్తర	,,	భృగ్గరాజ	
భాస్వర	19	భుజివ్య	604	భృగ్గార	
భిక్ష	697, 840	భువన	176, 208	భృగ్గారి	
భిక్షు	437, 459	భూ	205	భృగ్గి	
భిక్ష	74	భూత	20, 688, 761	భృగ్గిరిట	
భిక్షి	218	భూతకేశ	594	భృగ్గిక	
భిక్ష	696	భూతధాత్రి	206	భృగ్గి	
భిమర	45	భూతనేశ	274	భృగ్గిభుజ్	
భిన్నిపాల	518	భూతాత్మ	775	భృగ్గి	
భిన్న	674, 686	భూతావాస	268	భృగ్గి	
భిక్ష	384	భూతి	38, 53, 757	భృగ్గ	
భిన్నట	560	భూతిక	723	భృగ్గప్రయవ	
భిన్న	,,	భూతేశ	33	భృగ్గ	
భి	153	భూదార	327	భృగ్గ	
భి	,,	భూదేవ	438	భృగ్గ	
భిభత్స	151, 152	భూమి	311	భృగ్గ	
భిమ	84, 153	భూప	468	భృగ్గ	
భిమరథి	197	భూపద	274	భృగ్గ	
భిరు	289, 354, 640	భూభృత్	752	భృగ్గ	
భిరుపత్ర	289	భూమి	205	భృగ్గ	
భిరుక	640	భూమిజమ్మకా	257, 298	భృగ్గ	
భిరుక	,,	భూమిస్సృక్	532	భృగ్గ	
భిమణ	153	భూయస్	664	భృగ్గ	
భిన్న	,,	భూయిష్ఠ	,,	భృగ్గ	
భిన్నమా	195	భూరి	664, 816	భృగ్గ	
భుక్త	691	భూరిశేనా	311	భృగ్గ	
భుక్తసమజ్ఞిత	564	భూరిమాయు	329	భృగ్గ	
భుగ్గు	668, 680	భూరుణ్ణి	273	భృగ్గ	
భుజ	399	భూగ	261	భృగ్గ	
భుజగ	169	భూమణ	413	భృగ్గ	
భుజజ్ఞ	,,	భూపిత	412	భృగ్గ	
భుజజ్ఞభుజ్	845	భూమి	642	భృగ్గ	
భుజజ్ఞమ	169	భూమి	324	భృగ్గ	

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
మర	844	మజ్జి	42	మర్మర	810
మరక	410	మచ్చికా	107	మర్మ	156
మమ	699	మజ్జ	242	మర్మభాగ	186
మమ	688	మజ్జ	434	మర్మబ్ధి	557
మమ	418	మజ్జరి	248	మర్మపితా	282
మమ	872	మజ్జిహ	284	మర్మబంధన	16
మమ	871	మజ్జిర	418	మర్మపిత్త	308
మమ	868	మజ్జ	657	మర్మ	552
మమ	872	మజ్జ	1	మర్మ	1
మమ	474, 795	మజ్జ	611	మద	490, 70, 768
మమ	871	మజ్జ	221	మదకల	489
మమ	115	మద	145	మదన	80, 265, 278
మమ	550	మద	88, 584	మదసాన	617
మమ	148	మద	550	మదాన	488
మమ	164	మద	138	మదిరా	617
మమ	407	మద	400	మదిరాగృహ	221
మమ	148	మద	264, 808	మదిరాగృహ	489
మమ	164	మద	418, 642	మద	347
మమ	873, 741	మద	222	మద	188
మమ	482	మద	68, 74, 85, 350	మద	617
మమ	68, 189	మద	382	మధు	98, 592, 618, 774
మమ	30	మద	517	మధుక	293
మమ	245	మద	469	మధుకర	314
మమ	418	మద	601	మధుక్రమ	617
మమ	542	మద	412	మధుక్రమ	250
మమ	812	మద	191	మధుప	344
మమ	848	మద	267, 284	మధుపరికా	256, 256
మమ	444	మద	586	మధుపరి	280
మమ	521	మద	38	మధుమక్షికా	348
మమ	41	మద	488	మధుమక్షికా	293
మమ	864	మద	107	మధుర	116, 821
మమ	105	మద	110	మధురక	311
మమ	32	మద	489, 688, 687	మధురసా	281, 292
మమ	542	మద	854	మధురా	315
మమ		మద		మధురికా	291

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
మధురీత్ర	25	మనోహర	650	మరీచికా	
మధులిహ	344	మనోహర	657	మరు	208, 209
మధువార	617	మనోహ్య	592	మరుత్	56, 66, 67
మధువ్రిత	344	మన్త	484	మరుత్వక్	
మధుశ్రీగు	253	మన్త్ర	808	మరున్దాల	
మధుశ్రేణి	281	మన్త్రజ	479	మరువక	265, 266
మధుష్రీవా	250	మన్త్రవాఙ్మయ్యకృత్	440	మర్కట	
మధుసూద	810	మన్త్రీన్	470	మర్కటక	
మధూక	250	మన	573	మర్కటి	263, 264
మధూచ్ఛిన్న	592	మనదర్శక	,,	మర్త్య	
మధూలక	251	మనః	,,	మర్త్య	71
మధూలికా	281	మనః	507	మర్త్య	14
మధ్య	146, 899, 904	మనః	573	మర్త్య	57
మధ్యదేశ	209	మనః	507	మర్త్య	14
మధ్యమ	140, 209, 392	మనః	81, 605, 780	మర్త్య	67
మధ్యమా	357, 401	మనః	47	మర్త్య	43
మధ్యాహ్న	90	మనః	155	మల	890, 891
మధ్యాసన	614	మనః	48, 249, 279	మలమాషిత	65
మనశ్శిలా	592	మనః	219	మలపూ	25
మనన్	110	మనః	221	మలయ	21
మననీజ	30	మనః	57	మలయజ	43
మనస్కార	111	మనః	142	మలిన	65
మనాక	867	మనః	30, 247	మలిన	55
మనిత	690	మనః	390	మలినముచ	603
మనిష	10	మనః	156, 800	మలీమన	65
మనిషిన్	430	మనః	103, 126	మల్ల	590
మను	901	మను	573	మల్లక	901
మనుజ	352	మను	62	మల్లికా	274
మనుష్య	,,	మను	85	మల్లికాభ్య	341
మనుష్యధర్మక	61	మను	294, 345	మల్లిగన్ధిక	423
మనోబుద్ధి	592	మను	288, 588	మనీ	554
మనోజవన	682	మను	583	మను	541
మనోజ్ఞ	657	మను	580	మను	293
మనోరథ	157	మను	553	మను	293
మనోరమ	657	మను	85	మను	293

పదము.	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
మస్కరిక	459 మహిషీ	355 మాతాపితృ	372
మస్తక	40 మహి	206 మాతామహ	370
మస్తిష్క	390 మహిక్షిత్	468 మాతుల	278, 369
మస్త	463 మహిధృ	230 మాతులపుత్ర	278
మహ	165 మహిరుహ	237 మాతులూప	369, 543
మహత్	662, 762 మహిలత	190 మాతులూహి	163
మహతి	757 మహిసుత	80 మాతులీ	369
మహన్	85, 844 మహేచ్ఛ	625 మాతులుంగళ	278
మహాకంద	814 మహేరణ	301 మార్క	37, 368, 149
మహాకౌల	34 మహేశ్వర	33 మార్త	812
మహాకుల	437 మహోక్ష	566 మార్తా	812, 663
మహాబ్ధి	573 మహోత్పల	200 మాద	701
మహాజాలీ	297 మహోత్సాహ	625 మాధవ	25, 98
మహాజేవ	34 మహోద్యమ	,, మాధవక	618
మహాధవ	420 మహావధ 288, 314, 554	మాధవీ	275
మహాకల	34 మా	32 మాధ్వక	618
మహానిస	548 మాంస	385 మాన	156, 579
మహాపద్మ	63 మాంసల	376 మానవ	362
మహాచిల	64 మాంసిక	603 మానస	110, 154
మహామాత్ర	470 మాంసీ	306 మానసాకాశ	341
మహాయజ్ఞ	444 మాక్షిక	592 మానిని	354
మహారజత	584 మాంధ	521, 596 మానుష	352
మహారజన	591 మాగధీ	274, 287 మానుష్యక	718
మహారణ్య	236 మాఘ	98 మాయా	601
మహారాజక	19 మాఘ్య	275 మాయాకారీ	,,
మహారారవ	173 మాతర	84 మాయాదేవీసుత	24
మహాశయ	625 మాలి	884 మాయా	387
మహాకూర్మ	360 మాణవక	375, 415 మాయూర	352
మహాశ్వేత	294 మాణవ్య	717 మార	30
మహాసహ	276, 309 మాణిక్య	897 మారజిత్	22
మహాసేవ	40 మాణిబంధ	556 మారణ	529
మహిమా	38 మాలింగ	488, 606 మారిష	150
మహిలా	853 మారతపితృ	372 మారుత	56
మహిలావ్యాయా	266 మారిశ్వక	56 మార్కవ	315
మహిష	329 మారతి	44 మార్	97, 213

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
మార్గము	616, 656, 718	మిథ్యా	870	మౌని	22, 469, 511
మార్గశీర్ష	97	మిథ్యాదృష్టి	112	మౌనంద్ర	
మార్గత	688	మిథ్యాభియోగ	181	మౌరజ	
మార్జన	254	మిథ్యాభిశంసన	,,	మౌరా	
మార్జనా	425	మిథ్యామతి	118	మౌరారే	
మార్జార	380	మిశ్రేయ	291	మౌషిత	
మార్జిత	557	మిషీ	316	మౌవృ	
మార్గండు	82	మిసి	291, 315	మౌవృక	
మార్గంగళ	602	మిహికా	75	మౌష్టిబంధ	
మార్గి	618	మిహిర	82	మౌసల	
మార్గి	425	మిథ	683	మౌసలిక	
మార్గి		మిన	186	మౌసలీ	298, 511
మార్గిక	269	మినశేతన	30	మౌసల్య	
మార్గిత	275	మౌకుట	418	మౌసక	805, 811
మాలా	482	మౌకున్ద	68, 299	మౌస్తా	
మాలాకార	598	మౌకుర	435	మౌహున్	
మాలాత్మక	324	మౌకుళ	245	మౌహుర్భాష	13
మాలిక	598	మౌక్తకంతు	169	మౌహూర్	
మాలాధాన	168	మౌక్తా	588	మౌక	
మాలూర	253	మౌక్తావలి	415	మౌధ	
మాల్య	452	మౌక్తాస్ఫట	190	మౌత	
మాల్యవత్	231	మౌక్తి	114	మౌత్ర	
మాల్యపర్ణి	309	మౌఖి	228, 405, 892	మౌత్రకృచ్చ	
మాస	96	మౌఖర	646	మౌత్రిత	
మాసర	౫౫౨	మౌఖివాసన	118	మౌర	
మాసిక	454	మౌఖ్య	458, 660	మౌరభి	
మాస్త	869	మౌఖ్యశేష	26	మౌరభూత	
మాహా	569	మౌఖ్య	379, 898	మౌర్భిత	887, 761
మాహిష్య	596	మౌఖిత	379, 676	మౌర్	887, 671
మాహేయీ	569	మౌండిక	600	మౌర్తి	894, 751
మాహేశ్వరీ	87	మౌత్	105	మౌర్తిమత్	671
మితంపచ	655	మౌదిర	68	మౌర్థిక	409
మిత్ర	82, 478, 475, 808	మౌద్గపర్ణి	295	మౌర్థాభిషిక్త	468, 761
మిథన్	862	మౌద్గర	518	మౌర్థా	231
మిథున	849	మౌధా	865	మౌర్థా	242, 812, 818

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
హలక	318	మృతస్నాత	635	మేఘ	541
హలకర్క	695	మృతాలక	805	మేధ్య	659
హలధన	576	మృత్తికా	207	మేనకార్తక	38
హల్య	576, 616	మృత్యు	530	మేరు	47
హాషిక	333	మృత్యుంజయ	34	మేలక	713
హాషికా	334	మృత్యు	207	మేష	82, 574
హాష	613, 901	మృత్యుని	207, 305	మేషకమ్బుల	591
హాషికపర్ణి	282	మృదంగ	148	మేహ	383
హాషిత	677	మృదు	672, 770	మేహన	397
హృగ	381, 713, 726	మృదుత్వచ	261	మైత్రానరుణి	77
హృగణా	713	మృదుల	672	మైత్రీ	901
హృగత్పిష్ట	87	మృద్వీకా	292	మైత్ర్య	,,
హృగదంశక	607	మృధ	524	మైథున	467, 783
హృగధూర్తక	329	మృష	870	మైరేయ	618
హృగనాభి	429	మృషార్థక	187	మోక్ష	114, 258
హృగవధాజీవ	607	మృష్ట	660	మోక్షు	673
హృగబన్ధన	609	మేఖలకన్యకా	196	మోక్షు (అమోక్షు)	266
హృగమద	429	మేఖలా	417, 517	మోచక	252
హృగయా	609	మేఖు	68	మోచా	262, 295
హృగయు	607	మేఖుజ్యోతిస్	71	మోదక	895
హృగరోమజ	419	మేఖుద్వార	64	మోరట	594
హృగవ్య	608	మేఖునాదానులానిక	345	మోరటా	281
హృగశిరస్	79	మేఖునామక	319	మోషక	608
హృగశిర్ష	,,	మేఖునిర్దోష	70	మోహ	527
హృగాబ్జ	72	మేఖుపుష్ప	177	మోకలి	388
హృగాదన	327	మేఖుమాలా	69	మోక్షికా	588
హృగాధిప	326	మేఖువాహన	41	మోక్షిణ	537
హృగిత	688	మేచక	119, 345	మోన	456
హృగేంద్ర	326	మేధ్ర	397	మోరజిక	602
హృగా	425	మేర్ణ	574	మోర్వ	514
హృద	33	మేదక	618	మోలి	822
హృదాన	33	మేదన్	889	మోష్ట	885
హృదాల	202	మేదిని	206	మోహనార్త	476
హృత్	207	మేదుర	643	మోహనార్థక	,,
హృత	580, 584	మేధా	111	మోక్ష	188

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
మేచ్చదేశ	209	యయ	494	యాన	478, 500
మేచ్చముఖ	586	యవ	541	యానపాత్రం	18
య		యవక్య	536	యానముఖ	4
యకృత్	391	యవత్కార	593	యాప్య	6
యక్ష	20, 61	యవనికా	424	యాప్యయాన	4
యక్ష కర్దమ	431	యవఫల	320	యామ	92, 70
యక్ష ధూప	478	యవగు	324	యామిని	90
యక్ష రాట్	61	యవాగూ	567	యామున	59
యక్షన్	381	యవాగ్రజ	593	యాయజ్ఞాక	44
యజమాన	440	యవానికా	312	యాన	427
యజాన్	124	యవాస	234	యావక	541
యజ	444	యవీయన్	376	యావత్	361
యజ్ఞ సూత్ర	463	యవ్య	536	యావన	42
యజ్ఞాబ్ధి	248	యశఃపటహ	144	యాష్టిక	506
యజియ	452	యశన్	132	యాస	234
యజ్ఞన్	441	యప్తి	901	యాక్త	433
యత్	564	యప్తిమధుక	293	యాక్తరసా	809
యతన్	,,	యప్తి	440	యాగ 108, 349, 733	
యతి	460	యాగ	444	యాగకీలక	540
యతిగ	,,	యాచక	656	యాగస్తర	500, 393
యథా	867	యాచనక	,,	యాగపత్త్రక	243
యథాజాత	655	యాచనా	454	యాగపద్	376
యథాతథమ్	870	యాచిత	534	యాగపార్శ్వక	568
యథాయథమ్	,,	యాచితక	536	యాగాస్తర	501
యథారమ్	,,	యాచా	697, 454	యాగశ	349
యథార్హి నత్	475	యాజక	446	యాగ	,,
యథాస్యమ్	870	యాతనా	174	యాగ్య	501, 568
యథేప్పిత	564	యాతయామ	795	యాద	524
యది	869	యాతు	54	యాధ	,,
యద్యచ్ఛా	694	యాతుధాన	,,	యావతి	367
యస్త	501, 751	యాత్స	368	యావన్	376
యమ	58, 468, 706	యాత్రా	520, 812	యావరాజ	149
యమరాజ్	58	యాదపతి	175	యాధ	361
యమనా	195	యాదన్	188	యాధనాధ	485
యమనాగ్ర	58	యాదసాంతరి	55	యాధప	,,

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
మూఢికా	274	రక్ష	58	రథివ	509
మూప	259	రక్షిత	689	రథ్య	495
మూపకటక	447	రక్షివర్ణ	471	రథ్యా	317, 499
మూపాగ	,,	రక్ష	698	రిద	406
మూష	898	రజ్జు	332	రదన	,,
మూక్త	539	రజ్జ	591	రదనచ్చద	405
మూగ	732	రజ్జాశీవ	598	రన్ద్ర	165
మూగేష్ట	590	రచనా	433	రభస	890
మూగ్య	295	రజక	601	రమణీ	354
మూజన	897	రజత	585, 762	రమణీయ	657
మూజనవల్లి	284	రజు	90, 316	రమా	32
మూత	539	రజుముఖ	91	రమ్భ	295
మూర్ధ	502	రజన్ 109, 364, 522,	845	రయ	58
మూర్ధ	,,	రజస్వలా	368	రల్లక	422, 890
మూర్ధసంరావ	526	రజ్జ	610	రవ	139
మూని	397	రజ్జన	481	రవణ	647
మూష	353	రజ్జు	285	రవి	82
మూషిత్	,,	రణ	524, 698, 746	రశనా	417
మూతక	485	రజ్జా	282	రశ్మి	791
మూతప (పాతప)	579	రత	467	రస 116, 151, 587, 590, 842	
మూతప	364	రతికూజిత	138	రసగర్భ	588
మూపన	374	రతిపతి	30	రసజ్ఞ	407
ర		రత్న	584, 785	రసనా	,,
రంహన్	58	రత్నగర్భ	206	రసవతి	548
రక్త 120, 389, 426, 763		రత్నసాన	47	రసా	205, 801
రక్తక	275	రత్నకర	175	రసాక్షర	588
రక్తచందన	431, 594	రత్ని	408	రసాతల	165
రక్తపా	160	రథ	352, 497	రసాం	254, 321
రక్తఫలా	309	రథకట్యా	499	రసాలా	557
రక్తసంధ్యక	198	రథకార	597, 600	రసిత	70
రక్తసోమహ	201	రథగుప్తి	500	రసానక	314
రక్తజి	313	రథద్రు	250	రహన్	452
రక్తశ్రు	201	రథాజ్ఞ	340, 499	రహస్య	,,
రక్తసభ	895	రథిక	509	రాకా	93
రక్తన్	20, 54	రథిన్	502, 509	రాక్షస	54

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
రాక్షసీ	308	రామ్య	461	రుద్ర	6
రాక్ష	427	రాశి	852, 884	రుమా	2
రాస్కవ	419	రావ్ర	478, 817	రురు	8
రాజ్	468	రాష్ట్రీకా	285	రుశతీ	1
రాజక	470	రాష్ట్రీయ	149	రుష్	1
రాజన్	469, 778	రాసభ	575	రుట్	1
రాజన్య	463	రాస్న	809	రుహ	3
రాజన్యక	470	రాహు	81	రుహ	8
రాజన్యత్	212	రిక్తక	660	రుప	11
రాజబలా	816	రిక్త	582	రుపాజీవా	86
రాజబీజన్	437	రిజన	168	రుప్య	585, 80
రాజరాజ	61	రిపు	474	రుప్యస్యత్	47
రాజవంశ్య	437	రిప్య	739	రుప్యిత	67
రాజవత్	212	రిప్య	517	రేచకీ	26
రాజన్య	248	రీధా	155	రేచు	29
రాజసదన	228	రీణ	681	రేచిత	49
రాజసభ	834	రీతి	585, 756	రేణు	52
రాజనూయా	897	రీతిపుష్ప	589	రేణుకా	29
రాజహంస	841	రుక్మిత్రియా	380	రేతస్	35
రాజాదన	255, 261	రుక్	584	రేఫ	658, 788
రాజార్	428	రుక్కారక	599	రేవతీరమణ	29
రాజ	237	రుగ	680	రేవా	196
రాజికా	543	రుచ్	86	రె	582
రాజిల	168	రుచక	264, 278, 557, 598	రోక	165
రాజీవ	188, 200	రుచి	86, 785	రోగ	380
రాజ్యంగ	478	రుచిర	657	రోగహంస	884
రాత్రి	90	రుచ్య	„	రోచన	262
రాత్రిచర	54	రుజ్	350	రోచు	313
రాత్రించర	„	రుజా	„	రోచిష్ట	413
రాద్ధాన్	113	రుత	140	రోచిన్	86
రాధ	98	రుదిత	168	రోదన	403
రాధా	78	రుద్ధ	679	రోదబ	284
రామ	29, 832, 793	రుద్ధ	19, 34	రోదన్	215, 848
రామక	555	రుద్రాణి	88	రోదస్తి	„ „
రామా	854	రుద్ధ	889, 892	రోదన్	180

పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
అవక్తా)	194 అజ్ఞా	384 అజ్ఞాప్రసాదన	259
అప	515 అజ్ఞోపిత	306 అజ్ఞల	540
అమన్	411, 419 అజ్ఞా	155 అజ్ఞలదద్ధ	,,
అమన	890 అజ్ఞాశిల	641 అజ్ఞలపద్ధతి	,,
అమహర్షణ	163 అజ్ఞిత	680 అజ్ఞలీ	294, 298, 325
అమాప్త	,, అజ్ఞా	884 అజ్ఞలాల	497
అమృ	844 అతా	240, 241, 266, 275 అజ	559
అన	157	806, 314 అజ్ఞాన	38, 74
అనధీశ	72 అతార్క	313 అభ	576
అహిణీ	281 అపన	405 అమజ్జక	322
అహిత 71, 120, 188,	332 అపిత	122, 689 అలసా	158, 843
అహితక	263 అబ్ధ	688 అలా	392
అహితాశ్వ	50 అబ్ధనర్థ	439 అలాటిక	414, 729
అహిన్	263 అభ్య	488 అన	347
అద్ర	151, 152 అమృన	414 అసిక	146
అమక	556 అమృదర	39 అస్య	147
అరన	173 అయ	147 అమన	269
అహిణేయ	29, 80 అలనా	354 అత్త	884
అహిష	828, 332 అల నిక	414 అభర	477
అ	అలాట	407 అజ్ఞ	74, 733
అన	269 అలాటిక	414 అజ్ఞవృత్తి	466
అక్ష	515 అలమ	75, 794 అపి	477
అక్షణ	74 అలమక	488 అపికార	,,
అక్షణ	632 అలమక	75 అస్త	679, 691
అక్షణ	342 అలిత	160 అస్తక	516
అక్షన్	74, 785 అన	668, 709 అస్మా	157
అక్షన్	32, 295, 513 అనజ్ఞ	427 అధి	477
అక్షన్	632 అనణ	116, 556 అధ	127
అక్షన్	161, 515 అనణాకర	215 అలా	161, 825
అక్షన్	890 అనణోద	176 అతిత	497
అక్షన్	81 అనన	709 అస్తనర్థపద	137
అక్షన్	620 అవిత్ర	589 అబ్ధ	637
అక్షన్	33 అశున	814 అబ్ధక	607
అక్షన్	58, 806, 735 అస్తక	514 అలాయ	329
అక్షన్	822 అత్త	427, 884 అత్త	334

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
లూన	687	లోహాభిసార	520	వజిగృహ	5
లూసు	497	లోహిత	121, 389, 426	వజిజ్ఞ	5
లేఖ	17	లోహితక	583	వజిబ్యా	5
లేఖక	477	(లోహితచందన)	426	వజ్రక	5
లేఖర్ష	41	లోహితాబ్జ	80	వజ్ర	898, 861, 8
లేఖా	287	లోహితాశ్వ	50	వత్సక	2
లేప	౫౬౦	లోహిత	వ	వత్సతర	5
లేపక	598	లోహిత	867	వత్సనాభ	17
లేలిహన	169	లోహిత	126, 320, 486, 884	వత్సర	96, 10
లేశ	663	లోహితోచనా	593	వత్సల	6
లేమ	588	లోహితచరిత	126	వత్సదళ	2
లోక	208, 720	లోహిత	428	వద	64
లోకజనని	32	లోహిత	271	వదన	40
లోకజిత్	22	లోహిత	803	వదాన్య	627, 604
లోకబాంధవ	82	లోహిత	668	వదావద	64
లోకమాతృ	32	లోహిత	405, 645	వధ	6
లోకామిత	897	లోహిత	378	వహు	806, 858, 857, 77
లోకాలోక	230	లోహిత	396	వధ్య	6
లోకేశ	24	లోహిత	71	వర్ణి	61
లోచన	408	లోహిత	591	వన	176, 285, 7
లోచనస్తక	294	లోహిత	122	వనతిక్రూ	2
లోప్య	609	లోహిత	639	వనప్రియ	3
లోధ్య	254	లోహిత	122	వనమిత్ర	34
లోపాముద్రా	77	లోహిత	289	వనమాలిన్	3
లోమన్	411	లోహిత	45, 817	వనమద్గ	54
లోమక	306	లోహిత	70	వనశృంగ్మల	25
లోల	670, 829	లోహిత	291	వనశుభ్రాశన	5
లోలప	637	లోహిత	277	వనస్పతి	23
లోలుభ	,,	లోహిత	41	వనాయుజ	49
లోమ	588	లోహిత	829, 655	వనత	858, 75
లోమభేదన	,,	లోహిత	650	వనపక	65
లోమా	428, 586, 892	లోహిత	250, 252, 271	వనోద్భవా	27
లోమాకారక	592	లోహిత	253	వనాకన్	35
లోమాపుష్ప	836	లోహిత	890	వనకా	23
లోమా	646	లోహిత	610	వనా	38

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
సాము	641	నరుణాత్మజా	617	వర్షిక్	894, 84
సామక	521	సరుధ	500	వలక్ష	118
సామల్య	238	సరుధి	510	వలజ	737
సామ్య	570	సరణ్య	660	వలజా	,,
సామ్య	287, 297	సర్ప	351	వలభి	226
సామ్య	165, 359	సర్పన	844	వలయ	416
సామ్య	594	సర్పస్క	392	వలయిత	679
సామ్య	318, 538, 590	సర్ప	486, 498, 745	వలహాక	68
సామ్య	883, 490	సర్పక	482, 901	వలిన	377
సామ్య	383	సర్పిత	690	వలిభ	,,
సామ్య	340, 842	సర్పిన్	460	వలిర	379
సామ్య	375	వర్తక	347, 725	వలీక	226
సామ్య	267, 808, 811	వర్తన	588, 642	వలీమాఖ	328
సామ్య	475	వర్తన	218	వల్క	242
సామ్య	359	వర్తి	431	వల్కల	,,
సామ్య	68, 426, 648, 810	వర్తిక	347	వర్తిత	496
సామ్య	342, 343	వర్తిమ	642	వర్తి	657
సామ్య	218, 249	వర్తిల	667	వర్తిక	213
సామ్య	890	వర్తిన్	213, 788	వర్తిక	142
సామ్య	492, 612	వర్తి	630	వర్తిభ	658, 791
సామ్య	625	వర్తిన	642, 697	వర్తిరీ	243
సామ్య	354, 556	వర్తిమాన	264	వర్తివ	548, 565
సామ్య	734	వర్తిమానక	551	వర్తి	240
సామ్య	307	వర్తిమ	642	వర్తిర	8-8
సామ్య	208, 610, 901	వర్తిక	504	వర్తి	698
సామ్య	354	వర్తిత	,,	వర్తియా	695
సామ్య	422	వర్తి	660	వర్తి	489, 570, 835
సామ్య	327	వర్తి	356	వర్తి	660
సామ్య	687	వర్తి	71, 208, 840	వర్తి	38
సామ్య	455	వర్తివర	478	వర్తి	287, 556
సామ్య	687	వర్తి	101	వర్తి	639
సామ్య	586, 691	వర్తిభూ	191	వర్తి	867
సామ్య	289	వర్తిభ్య	,,	వర్తి	451
సామ్య	847	వర్తియన్	376	వర్తి	755
సామ్య	55, 66, 244	వర్తిపల	72	వర్తి	422

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
వసన్త	100	వాచాట	646	వాఠిర	2
వసవ	19	వాచాల	,,	వానేయ	2
వసా	389	వాచిక	185	వాపీ	1
వసీర	287, 556	వాచాయుక్తిపటు	645	వాప్య	5
వసు	19, 280, 582, 843	వాజ	516	వాసు	657, 675, 7
వసుక	279	వాజపేయ	897	వాసుదేవ	
వసుదేవ	29	వాజిదన్త	290	వాసున	66, 377, 6
వసుధా	206	వాజీన్	846, 498, 777	వాసులూరు	21
వసుంధరా	,,	వాజీకాలా	221	వాసులోచనా	25
వసుమతీ	,,	వాఙ్మూ	157	వామా	15
వస్తి	396	వాటి	903	వామి	4
వస్త్ర	219	వాట్యాలక	292	వాయదన్త	61
వస్త్ర	422	వాణి	610	వాయస	31
వస్త్రయోని	419	వాణిజ	575	వాయసారాఠి	83
వస్త్ర	576	వాణిజ్య	588, 576	వాయసీ	81
వస్త్రవేళికా	424	వాణిని	779	వాయసోఠి	31
వస్త్రసా	891	వాణీ	122	వాయు	5
వహ	567	వాత	56	వాయుసఖ	5
వహ్ని	50, 66	వాతక	314	వార్	17
వహ్నిశిఖ	591	వాతకిన్	386	వార	380, 8
వహ్నిసంజ్ఞక	279	వాతప్రోధ	251	వారణ	4
వా	858, 867, 871	వాతప్రమా	381	వారణముసా	29
వాకూచీ	256	వాతమృగ	,,	వారముఖ్యా	36
వాక్పతి	645	వాతరోగిణ	886	వారవాణ	60
వాక్య	123	వాతాయన	222	వారస్త్రీ	36
వాగీశ	645	వాతాయు	380	వారాహీ	87, 815
వాగురా	609	వాతూల	828	వారి	176
వాగురిక	603	వాత్సక	566	వారిద	6
వాన్	645	వాదిత్ర	143	వారిపర్ణి	199
వాఙ్మూ	130	వాద్య	,,	వారిప్రవాహ	283
వాచ్	122	వాన	244	వారివాహ	6
వాచయమ	459	వానప్రస్థ	250, 437	వారీ	453
వాచక	123	వానర	328	వారుణీ	741
వాచస్పతి	79	వానస్పత్య	288	వార్త	385, 76

పదము.	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
రా	129, 533, 760	వాచా	498, 581
రాక్ష	295	వాచాద్విపత్	829
రాక్షస	604	వాచాన	168, 501
రాక్ష	374	వాహిత	491
రాక్షసి	535	వాహిని	510, 511, 779
రాక్షసిక	,,	వాహినిపతి	508
రాక్షస	719	వి	346
రాక్ష	315	వికబ్ధత	257
రా	409	వికచ	239
రాధి	497	వికర్తన	82
రాహస్య	414	వికలాబ్ధ	377
రాహస్య	497	వికసా	284
రాహుక	299	వికసిర	239
రాహు-	419	వికస్వర	643
రాహుక	645	వికార	154, 704
రాహుత్	680	వికాసిన్	643
రాహిక	290	వికీర	346
రాహిత	140	వికీరణ	279
రాస	220	విమర్శాణ	628
రాసగృహ	221	వికృత	152, 385
రాసగృ	275	వికృతి	704
రాసయోగ	432	విక్రమ	528, 793
రాసర	88	విక్రయ	578
రాసన	41	విక్రయిక	576
రాసన్	422	విక్రొత్త	509
రాసిక	290	విక్రియా	704
రాసిత	482, 488	విక్రేతృ	576
రాసితా	760	విక్రేయ	577
రాసుక	167	విక్లబ	652
రాసుదేవ	25	విక్షాప	716
రాసు	160	వికర	681
రాసు	219, 229	వికరనాసిక	877
రాసుక	818	వికారనా	864
రాసుప్పతి	41	విగ్ర	877
రాసు	419	విగ్రహ	394, 478, 524, 708
		విజర	696
		విజుస	452
		విజ్ఞు	706
		విజ్ఞురాజ	39
		విచక్షణ	439
		విచయన	713
		విచర్చికా	382
		విచారణ	112
		విచారిత	685
		విచికిత్సా	112
		విచ్ఛవ్దక	223
		విచ్ఛాయ	895
		విజన	482
		విజయ	528
		విజల	559
		విజ్ఞ	626
		విజ్ఞాత	630
		విజ్ఞాన	114
		విట	890
		విటబ్ధ	226
		విటప	248, 788
		విటపిన్	237
		విటదిర	263
		విట్పర	603
		విడబ్ధ	292
		వితంస	609
		వితర్క	854
		వితర్థ	138
		వితరణ	453
		వితర్ది	227
		విత్త	402
		విత్తాన	850, 424, 780
		విత్తు	314
		విత్తుక	302, 554, 588
		విత్త	582, 630, 685

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
విదళ	897	వినాశ	708	విభవ	
విదారక	181	వినాశోన్ముఖ	680	విభా	
విదారిగనా	296	వినిత	494, 639	విభాకర	
విదారీ	247, 293	విన్ద	642	విభావరీ	
విదిత	690	విన్య	231	విభావను	50, 82,
విదిక్	68	విన్న	685, 688	విభీతక	
విగు	490	విపక్ష	474	విభూతి	
విదుర	643	విపక్షి	142	విభూషణ	
విదుక	252	విపణ	578	విభ్రమ	
విద్ధ	677, 685	విపణి	217, 747	విభ్రాజీ	
విద్ధకర్త	231	విపత్తి	513	విమనన్	
విద్యాధర	20	విపథ	214	విమర్దన	
విద్యుత్	70	విపద్	513	విమలా	811,
విద్రధి	883	విపర్యయ	714	విమాన	
విద్రవ	528	విపర్యాస	,,	విమాతృజ	
విద్రుత	686	విపశ్చిత్	439	వియత్	
విద్రుమ	583	విపాట్	197	వియద్గ్	
విద్రుమలతా	304	విపాదికా	381	వియమ	
విద్యాన్	439, 847	విపాళా	197	వియార	
విద్యేష	156	విపిన	235	వియామ	
విధవా	359	విపుల	662	విరజ స్త్రమన్	
విధా	616, 699, 773	విపులా	206	విరలి	
విధాతృ	24	విప్ర	436	విరల	
విధి	24, 107, 458, 772	విప్రకార	723	విరాజ్	
విధిదర్శిన్	445	విప్రకృత	650	విరావ	
విధు	26, 79, 772	విప్రకృష్టక	667	విరిచ్చన	
విధుత	689	విప్రతీసార	156	విరిచ్చ	
విధుంతుడ	81	విప్రయోగ	712	విరిచ్చి	
విధుర	707	విప్రలబ్ధ	650	విరిణ (ఇరిణ)	
విధువన	695	విప్రలమ్భ	168, 712	విరూపాక్ష	
విధూనన	,,	విప్రలాప	184	విరోచన	83, 777
విధేయ	638	విప్రశ్చికా	363	విరోధ	168
వినియోగహిత	,,	విప్రశ్మ	179	విరోధిన్	474
విని	804	విప్స	702	విరోధన	702
వినాయక	22, 39, 728	విప్స	17	విరోధో	181

ము.	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
ము.	640 విశిఖా	217 విశా	392
క్షణ	694 విశేషక	426 విశు	25
స్పృత	146 విశ్రాంత	453 విశ్రాంత	290
స్పృ	712 విశ్రావ	712 విశ్రావ	63
ప	134 విశ్రుత	630 విశ్రుపదీ	196
న	160 విశ్వ 19, 554, 666	విశ్రురథ	38
న	680 విశ్వకద్రు	608 విశ్వ	658
పన	482, 712 విశ్వకేతు	80 విశ్వకేసనప్రియా	315
శ్రీ	౫౬౭ 561 విశ్వకర్మన్	777 విశ్వకేసనా	25, 266
ధ	771 విశ్వభేషజ	554 విశ్వచ్	869
ర	165 విశ్వంధర	26 విశ్వద్రవ్యచ్	645
ర	604 విశ్వంభరా	205 విసర	350
విశ	652 విశ్వసృజ్	24 విసర్జన	452
నస్వత్	82, 750 విశ్వస్తా	369 విసర్పణ	709
నాద.	130 విశ్వా	288 విసంవాద	163
నానా	467 విశ్వాస	482 విసార	186
విక్	482, 764 విన్	392 విసారిణ్	643
ధ	681 విష 171, 177, 889	విసృత	676
క	457 విషధర	169 విసృత్వర	643
	486, 582, 838 విషమచ్ఛద	248 విసృమర	,,
జ్య-ట	662 విషయ 115, 210, 799	విస్తర	708
ద	118 విషయిన్	115 విస్తార	248, 708
ర	529 విషజైద్య	172 విస్తృత	676
ల్య	280, 308, 801 విషా	288 విస్ఫార	526
సన	529 విషాక్త	516 విస్ఫోట	382
భ	40 విషాణ	749 విస్తయ	152
భా	78 విషాణీ	298 విస్తయాన్విత	640
య	714 విషువ	96 విస్తృత	676
రణ (వికారణ)	529 విషువత్	,, విస్త్ర	118
రద	771 విష్కమ్భ	227 విస్తమ్భ	482, 790
ల	662 విష్కర	846 విస్తసా	374
లతా	421 విప్లవ	208 విహ	113
లత్వచ్	248 వివర	809 విహగ	846
లా	818 వివరశ్రవన్	25 విహజ	,,
భ	515 విప్ల 174	విహజ్జ	,,

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.
విహజ్జికా	611	వృక్కా	889	వృషణ
విహసిత	162	వృక్కధూప	429	వృషదంతుక
విహస్త	651	వృక్క	687	వృషధ్వజ
విహపిత	452	వృక్ష	237	వృషన్
విహయన్	64, 346	వృక్షధూప	429	వృషభ 297,
విహయన	64	వృక్షభేదిక	614	వృషల
విహర	705	వృక్షరుహ	280	వృషస్యద్రి
విహ్వల	652	వృక్షవాటికా	236	వృషా 41,
వీకాశ	834	వృక్షదన	614	వృషాకపాయీ
వీచి	172, 178	వృక్షాదిం	280	వృషాకపి
వీణా	142	వృక్షామ	533	వృష్టి
వీణాదణ్డ	145	వృజీవ	104, 668, 777	వృష్టి
వీణాదివాదన	144	వృత	680	వేగ
వీణావాద	603	వృత్త	,,	వేగిక్
వీత	493	వృత్తి	218, 693	వేణీ 197, 276,
వీతి	,,	వృత్త 129, 667, 680,	760	వేణు
వీతిహోత్ర	50	వృత్తాన	129, 753	వేణుధృ
వీధి	236, 766	వృత్తి	533, 759	వేతన
వీధ్ర	659	వృత్ర	806	వేతన
వీర	152, 609	వృత్రహన్	41	వేతస్యక్
వీరణ	322	వృథా	857, 865	వేతాల
వీరతర	,,	వృద్ధ	800, 375, 773	వేత్రపతి
వీరతరు	261	వృద్ధత్వ	374	వేద
వీరపత్ని	361	వృద్ధదారక	308	వేదనా
వీరపాణ	524	వృద్ధనాళి	386	వేది
వీరభార్య	361	వృద్ధశ్రవన్	41	వేదికా
వీరమాతృ	,,	వృద్ధా	359	వేధ
వీరవృక్ష	259	వృద్ధి	295, 480, 699	వేధముఖ్యక
వీరనూ	361	వృద్ధిజీవికా	535	వేధన్ 24, 543
వీరహన్	465	వృద్ధోక్ష	567	వేధిత
వీరాశంసన	522	వృద్ధ్యాజీవ	535	వేపధు
వీరుద్	240	వృస్త	244	వేమన్
వీర్య	159, 887, 800	వృశ్చన	613	వేలా
వీరధ	771	వృశ్చిక	885, 723	వేల
వృక	339	వృక్ష	105, 290, 327, 566, 639	వేలజ

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
వేలిత	668, 677	వెలితక	501	వ్యసనార్	651
వేళ	217	వైమాత్రేయ	366	వ్యస్త	669
వేళన	194	వైయాఘ్ర	498	వ్యాకుల	651
వేళకా	219	వైర	156	వ్యాకోశ	289
వేళభూ	229	వైరనిర్యాతన	528	వ్యాఘ్ర	826, 662
వేళ్యా	362	వైరశుద్ధి	,,	వ్యాఘ్రనఖ	804
వేళ్యాజనసమాశ్రయ	217	వైరన్	474	వ్యాఘ్రపాద	257
వేష	412	వైవధిక	604	వ్యాఘ్రపుచ్చ	264
వేష్టిత	679	వైవస్వత	53	వ్యాఘ్రూట	386
వేసవార	558	వైశాఖ	98, 573	వ్యాఘ్రీ	285
వేహత్	571	వైశ్య	582	వ్యాజ	159, 161
వై	865, 871	వైశ్రవణ	61	వ్యాడ	742
వైకక్షిక	488	వైశ్వానర	50	వ్యాశాయధ	804
వైకుణ్ఠ	25	వైసారిణ	186	వ్యాధ	607
వైజనన	378	వైష్ణవీ	37	వ్యాధి	802, 380
వైజయన్త	45	వైపట్	867	వ్యాధిఘాత	248
వైజయన్తిక	507	వ్యక్త	758	వ్యాధిత	385
వైజయన్తికా	271	వ్యక్తి	110	వ్యాస	57
వైజ్ఞానిక	626	వ్యక్తి	820	వ్యాపాద	113
వైణవ	246, 461	వ్యజన	436	వ్యామ	404
వైణుక	491	వ్యజ్ఞక	151	వ్యాఠ	168, 169, 824
వైణవిక	602	వ్యజ్ఞన	74, 781, 892	వ్యాఠగ్రాహిన్	172
వైచిక	608	వ్యడమ్బక	264	వ్యాస	708
వైతంసిక	,,	వ్యధ్యయ	714	వ్యాసార	122
వైతనిక	,,	వ్యత్యాస	,,	వ్యతావ	782
వైతరణి	178	వ్యథా	174	వ్యప్తి	688
వైతారిక	521	వ్యధ	698	వ్యప్తి	740
వేహక	575, 596	వ్యధ్య	214	వ్యధ	744
వేహీ	287	వ్యయ	705	వ్యధకజ్జుట	504
వ్య	384	వ్యరీక	726	వ్యతి	610
వ్యమాతృ	290	వ్యవధా	72	వ్యూహ	350, 510, 849
వ్యనికా	613	వ్యవసాయ	159	వ్యూహపార్శ్వ	511
వ్యాత్ర	48	వ్యవహార	130	వ్యూహార్	599
వ్యేయ	655	వ్యవాయ	467	వ్యూహక	34
వ్యేయ	389	వ్యవయ	782	వ్యూహ	68

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
వ్యోమయాన	46	శక్రపుష్పి	308	శతావరీ	2
వ్యోమ	594	శక్ర (శక్ర)	646	శత్రు	4
వ్రజ	350, 786	శక్రార్	33	శని	1
వ్రజ్య	456, 520	శక్ర 189, 289, 519	శనైశ్చర		
వ్రణ	382	శక్ర 32, 68, 190, 304	శనైస్	8	
వ్రత	457	శక్రనఖ	190	శపథ	1
వ్రతతి	240, 755	శక్ర	302	శపన	
వ్రతిక్	460	శక్ర	44	శఫ	4
వ్రశ్చన	513	శక్రపతి	41	శఫరీ	1
వ్రాత	350	శక్ర	316	శబర	6
వ్రాత్య	465	శత	654	శబరాలయ	2
వ్రీడా	155	శతావరీ	314	శబల	1
వ్రీహి	541, 544	శతాపుష్పికా	292	శబలీ	5
వ్రీహిభేద	548	శతామూత్ర	185	శబ్ద	115, 128, 15
వ్రేహేయ	536	శత	579	శబ్దగుణ	8
		శతకోటి	45	శబ్దగ్రహ	4
శకట	498	శత్రు	196	శబ్దన	6
శకల	74	శత్రుత్వ	24	శమ	6
శకుల	188	శత్రుత్వ	200	శమథ	
శకులిక్	186	శత్రుత్వ	337	శమన	58, 45
శకున	346	శత్రుత్వ	334	శమనస్వస్థ	1
శకుని	"	శత్రుత్వ	320	శమల	8
శకున్త	346, 751	శత్రుత్వ	289, 319	శమిత	6
శకున్తి	346	శత్రుత్వ	315	శమి	264, 6
శకులాక్షక	319	శత్రుత్వ	277	శమిధాన్య	6
శకులాదన	282, 294	శత్రుత్వ	41	శమిర	2
శకులార్ధక	187	శత్రుత్వ	898	శమా	7
శక్య	392	శత్రుత్వ	289	శమ్మ	4
శక్యత్కరి	567	శత్రుత్వ	415	శమ్మర	177, 8
శక్తి	479, 528, 754	శత్రుత్వ	319	శమ్మరారి	2
శక్తిధర	40	శత్రుత్వ	310	శమ్మరి	2
శక్తిహేతిక	506	శత్రుత్వ	70	శమ్మల	8
శక్ర	41, 272	శత్రుత్వ	497	శమ్మకృత	5
శక్రధనుస్	71	శత్రుత్వ	24	శమ్మక	1
శక్రపాద	286	శత్రుత్వ		శమ్మరీ	8

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
ముచ్చ	88, 790	శలలీ	380	వాడ్డిల్య	258
మూ	540	శలాటు	244	వాత	105, 680
మూక	248	శల్మ	726	వాతకుమ్మ	584
మూ	401	శల్య	265, 380, 519	వాత్రవ	474
మూన	168, 484	శవ	581	వాద	181, 768
యసియ	484	శశ	332	వాదచారిత	211
యాగు	644	శశధర	78	వాద్యుల	„
యిత	„	శశలోమక	591	వాస్త	684
యము	168	శశాదన	385	వాన్	694
య్య	484	శశోర	591	వాబక	349
ర	821, 515	శశ్వత్	854, 868, 868	వాబర	254
రజన్మక	40	శమ్మ	324	వామ్మరీ	601
రణ	219, 748	శస్త్ర	106, 690	వార	808
రద్	101, 102, 769	శస్త్రు	518, 814	వారద	248, 771
రభ	332	శస్త్రుక	586	వారదీ	294
రవ్య	515	శస్త్రమార్జ	599	వారికా	884
రాభ్యాస	„	శస్త్రాచీన	505	వారిఫల	620
రారి	342	శస్త్రు	519	వారిబా	294
రారు	641	శాక	307, 552	వార్మర	211
రావ	551	శాకట	569, 581	వార్జ	33
రావతీ	197	శాకునిక	603	వార్జన్	25
రావన	514	శాక్తిక	506	వార్జుల	326
రీర	394	శాక్యముని	24	వార్వర	819
రీరాస్థి	398	శాక్యసింహ	„	వాల	188
రీరిక	110	శాఖ	241	వాలా	220, 241
మృరా	211, 557, 811	శాఖాశిఖా	240	వా(సా)లావృక	726
మృరావత్	211	శాఖానగర	217	వాలి	546
మృరిల	„	శాఖామృగ	328	వాలిక్	657
మృక్	105	శాఖిక్	237	వాలీన	640
మృస్	88	శాఖిక్	599	వాలాక	199
మృస్రీ	90	శాటక	898	వాలూర	191
మృస్రీ	88	శాటి	901	వాలేయ	291, 586
మ	880	శాత్య	159	వాలలి	262
మభ	344	శాణ	612	వాల్	„
మల	380	శానీ	384	వాల్	„

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
కాశ్యప	669	కీరస్య	411	శీత	76, 252, 253
కామ్యులిక	717	కీరీష	270	శీతక	6
కానన	483	కీరోధి	404	శీతభీరు	2
కాస్తా	22	కీరోరత్న	413	శీతల	76, 8
కాస్త్ర	813	కీరోరుహ	409	శీతశివ	800, 5
కాస్త్రవిద్	628	కీరోస్థి	393	శీతశివా	2
కీర్య	611	కీలా	225, 232, 233	శీఘ్ర	618, 8
కీర్యత	679	కీలాజతు	589	శీర్ష	40
కీర్తి	124	కీలీ	191	శీర్షక	50
కీర్తిత	626	కీలీముఖ	729	శీర్షచౌద్య	66
కీర్తిక	846	కీలోచ్చయ	230	శీర్షిణ్య	411, 50
కీర్తిక	410	కీల్ప	614	శీల	157, 52
కీర్తిర	282, 241	కీల్పకారికా	362	శుక	806, 34
కీర్తిక	280, 776	కీల్పిన్	597	శుకనాన	26
కీర్తి 73, 58, 846, 411		కీల్పికాలా	221	శుక	764
కీర్తివత్	50	కీన	33, 105	శుక్తి	190, 304
కీర్తివల	345	కీనక	573	శుక్ర	50, 80, 99, 199, 38
కీర్తిగ్రీవ	588	కీనజ్జ్వర	625	శుక్రశిష్య	21
కీర్తిక	345, 776	కీనతారి	,,	శుక్ర	96, 118, 259
కీర్తివాచన	40	కీనతా	,,	శుచ్	156
కీర్తి	252, 552	కీనమలీ	280	శుచి	50, 99, 118, 151, 72
కీర్తిజ	593	కీనా	38, 264, 266, 268,	శుక్తి	544
కీర్తిత	189		281, 308, 329, 333	శుక్తా	617
కీర్తి	514	కీర	76, 100	శుక్తాద్రి	196
కీర్తిహూక	541	కీశు	349	శుద్ధాన	224, 754
కీర్తి	764	కీశుక	187	శునక	607
కీర్తిక	34	కీశుత్వ	373	శున	608
కీర్తిసారక	257	కీంశుపా	268	శునానీర	41
కీర్తివిష్ట	738	కీంశుమార	189	శుభ	105, 891
కీర్తి	202, 241	కీర్ష	397	శుభంయు	656
కీర్తిక	498	కీర్షదాన	658	శుభాన్విత	,,
కీర్తి	487	కీర్షి	483	శుభ్ర	118, 823
కీర్తి	545	కీర్ష్య	443	శుభ్రద	67
కీర్తి	241, 406	కీకర	72	శుభ్రాంశు	73
కీర్తి	503	కీర్ష్య	58	శుల్క	451

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
అల్ప	586, 610, 892	శముషీ	110	శాదోదని	24
అమృత	455	శేలు	255	శాగి	26
అమృతమాంస	388	శేనధి	63	శార్వ	523
అమృత	50, 523	శేష	167	శాల్మీక	600
అమృత	545	శైత్ర	443	శాష్కల	636
అమృతకీట	335	శైఖరిక	253	శాస్త్ర	700
అమృతధాన్య	546	శైల	230	శాస్త్రాన	531
అమృతశిమి	282	శైలానిన్	602	శాస్త్ర	412
అమృత	595	శైలాప	253, 602	శాస్త్రము	119, 794
అమృత	860	శైలేయ	300	శాస్త్రముల	119
అమృత	,,	శైవల	200	శాస్త్రమా	266, 293, 294, 794
అమృత	660	శైవలిన్	194	శాస్త్రమాక	323
అమృత	509	శైవాల	200	శాస్త్రవ	120
అమృత	318	శైశవ	873	శైశవ	118
అమృతకారతి	30	శోక	156	శైశవ	335
అమృత	547	శోచిష్క	50	శైశవసంపాత	883
అమృత	824	శోచిన్	86	శోచనాక	267
అమృతకృత	558	శోణ	120, 197, 276	శ్రద్ధా	774
అమృత	33	శోణక	267	శ్రద్ధాశు	364, 641
అమృత	558	శోణరత్న	583	శ్రయణ	701
అమృత	418	శోణిత	389	శ్రవణ	409
అమృత	574	శోధ	381	శ్రవన్	,,
అమృత	492	శోధస్మి	314	శ్రవిత	78
అమృత	232, 311, 788, 892	శోధని	228	శ్రాణా	557
అమృత	554	శోధిత	559, 660	శ్రాద్ధ	561
అమృత	214	శోధ	381	శ్రాద్ధదేవ	453
అమృత	151	శోధన	657	శ్రాద్ధ	58
అమృతరయని	80	శోభా	75	శ్రాయ	701
అమృత	569	శోభాష్టాన	252	శ్రావణ	99
అమృత	191, 288, 297	శోష	381	శ్రావణిక	,,
అమృత	585	శాక	352	శ్రీ	32, 513
అమృత	652	శాక్తికేయ	171	శ్రీకణ్ఠ	84
అమృత	433	శాన్త	638	శ్రీఘన	22
అమృత	397	శాన్తిక	601	శ్రీద	61
అమృత	274, 584	శాన్తిక	237	శ్రీపతి	26
				శ్రీపతి	272, 743

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
క్రీపరికా	258	శ్వన్	607	సంయమ	
క్రీపరి	256	శ్వనిశ	908	సంయామ	
క్రీపుత్ర	80	శ్వపచ	606	సంయూగ	
క్రీఫల	258	శ్వప్ర	166, 892	సంయోజిత	
క్రీఫలీ	286	శ్వయధు	381	సంరావ	
క్రీమత్	258, 682	శ్వవృత్తి	533	సంలాప	
క్రీల	682	శ్వశుర	369, 872	సంవత్సర	
క్రీమత్స	33	శ్వశుర్య	795	సంవత్	
క్రీవత్సలాఞ్చన	26	శ్వశూ	369	సంవనన	
క్రీవాస	429	శ్వశూశ్వశుర	872	సంవర్త	
క్రీవేష్ట	”	శ్వస్	875	సంవర్తికా	
క్రీసంజ్ఞ	427	శ్వసన	56, 265	సంవసథ	
క్రీహస్తి	273	శ్వవిద్	880	సంవాహన	
శ్రుత	761	శ్విత	883	సంవిద్	110, 118, 759
శ్రుతి	124, 409, 759	శ్వేత	118, 685, 762	సంవీక్షణ	711
శ్రేణి	597	శ్వేతగయత్	341	సంవీత	679
శ్రేణి	286	శ్వేతమరిచ	595	సంవేగ	161
శ్రేయస్	105, 114, 661	శ్వేతరక్త	120	సంవేద	655
శ్రేయసి	268, 281, 287	శ్వేతసురసా	274	సంవేశ	163
శ్రేష్ఠ	661			సంవ్యాస	428
శ్రోణ	879	పట్కర్మన్	488	సంశ్చరక	521
శ్రోణి	396	పట్నద	344	సంశయ	111
శ్రోణిఫలక	”	పట్నభిజ్ఞ	22	సంశయాపన్నమానస	626
శ్రోత్ర	409	పదానన	40	సంశ్రవే	111
శ్రోత్రియ	440	పడ్మన	263	సంశ్రుత	690
శ్రౌపట్	867	పడ్మన	289	సంశ్లేష	713
శ్రౌపట్	646, 663	పడ్మన	816	సంసక	666
శ్రౌపట్	700	పడ్మన	140	సంసద్	445
శ్రౌపట్	386	పడ్మన	87, 202, 567	సంసరణ	215, 749
శ్రౌపట్	888	పడ్మన	586	సంసిద్ధి	164
శ్రౌపట్	886	పడ్మన	40	సంస్కారహీన	465
శ్రౌపట్	255	పడ్మన		సంస్కృత	763
శ్రౌపట్	720	సంయత్	524	సంస్థ	505
శ్రౌపట్	105	సంయత్		సంస్థ	705
శ్రౌపట్	288	సంయత్		సంస్థ	711

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
సంస్కాయ	219, 798	సంస్కృతము	426	సత్	439, 764
సంస్కృతము	484, 530	సంస్కృతము	41	సతత	59
సంస్కృతము	785	సంస్కృతము	710	సతీ	356
సంస్కృతము	580	సంస్కృతము	707	సతీనక	541
సంస్కృతము	316	సంస్కృతము	524	సతీర్థము	443
సంస్కృతము	524	సంస్కృతము	112	సత్తము	661
సంహత	670	సంస్కృతము	665	సత్త్వము	109, 883
సంహతము	402	సంస్కృతము	439	సత్త్వధ	214
సంహతము	378	సంస్కృతము	578	సత్త్వము	188, 800
సంహతి	350	సంస్కృతము	713	సత్త్వము	577
సంహతము	394	సంస్కృతము	136	సత్త్వము	460
సంహతి	130	సంస్కృతము	718, 898	సత్త్వము	577
సకల	665	సంస్కృతము	808	సత్త్వము	584
సకృత్	854	సంస్కృతము	690	సత్త్వము	577
సకృత్ప్రజ	338	సంస్కృతము	681	సత్త్వము	814
సకృత్సలా	264	సంస్కృతము	129	సత్త్వము	865
సక్తి	395	సంస్కృతము	518, 702	సత్త్వము	477
సక్తి	475	సంస్కృతము	524	సత్త్వము	58
సక్తి	359	సంస్కృతము	351	సదన	219
సక్తి	475	సంస్కృతము	178, 350	సదన	445
సగర్భము	870	సంస్కృతము	829	సదస్య	„
సగోత్ర	„	సంస్కృతము	211	సదా	376
సగోత్రము	675	సంస్కృతము	504	సదాగతి	56
సగోత్రము	228	సంస్కృతము	487, 487	సదాతన	669
సగోత్రము	29	సంస్కృతము	492	సదాచార	196
సగోత్రము	681	సంస్కృతము	350	సదృశ	615
సగోత్రము	111	సంస్కృతము	862	సదృశ	„
సగోత్రము	651	సంస్కృతము	220	సదృశ	„
సగోత్రము	616	సంస్కృతము	53	సదృశ	666
సగోత్రము	595, 676, 750	సంస్కృతము	529	సదృశ	219
సగోత్రము	186, 676	సంస్కృతము	738	సదృశ	868
సగోత్రము	113	సంస్కృతము	378	సదృశ	645
సగోత్రము	426	సంస్కృతము	411	సదృశ	46
		సంస్కృతము	348	సదృశ	872
		సంస్కృతము		సదృశ	660

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
సనాధి	307	సపిణ్ణ	870	సమరక	62
సని	454	సపీఠి	౫౯౭-౬౬౫	సమర్థన	48
సన్నివ	187	సప్తకీ	417	సమర్థాద	66
సప్తక	656	సప్తతను	444	సమవర్తిక	35
సప్తక	59	సప్తపర్వ	248	సమవాయ	35
సప్తక	486	సప్తపర్వ	81	సమప్తిలా	31
సప్తక	657	సప్తపర్వ	275, 311	సమసన	70
సప్తక	167	సప్తపర్వ	50	సమస్త	66
సప్తక	49, 436	సప్తపర్వ	82	సమస్తా	129
సప్తక	58	సప్తపర్వ	493	సమా	102
సప్తక	687	సప్తపర్వ	443	సమాంసమీనా	67
సప్తక	578	సప్తపర్వ	359	సమాకరిక	117
సప్తక	682	సభా	220, 445, 791	సమాఘాత	524
సప్తక	528	సభాజన	697	సమాజ	351
సప్తక	682	సభాసద్	446	సమాధి	118, 771
సప్తక	135	సభాసార	,,	సమాన	57, 615, 786
సప్తక	477	సభిక	620	సమానోదర్య	370
సప్తక	112	సభ్య	487, 446	సమాలంబ్య	712
సప్తక	350	సమ	102, 615, 665	సమావృత్త	441
సప్తక	528	సమగ్ర	665	సమాసాద్య	681
సప్తక	774	సమగ్ర	284, 310	సమాసారా	121
సప్తక	618	సమజ	399	సమాహార	70
సప్తక	475, 700	సమజ్ఞ	182	సమాహిత	69
సప్తక	571	సమజ్ఞ	445	సమాహృతి	12
సప్తక	89	సమజ్ఞ	483	సమాహ్వయ	62
సప్తక	255	సమధిక	670	సమిత్	445, 52
సప్తక	504, 652	సమస్తతన్	869	సమితి	445, 524, 78
సప్తక	798	సమస్తదుగ్ధ	291	సమిధ్	24
సప్తక	709	సమస్తభద్ర	22	సమిక	52
సప్తక	666	సమన్వితలయ	142	సమిప	66
సప్తక	709	సమం	865	సమిర	8
సప్తక	228	సమయ	87, 118, 797	సమిరణ	56, 27
సప్తక	474	సమయా	860, 866	సమాచ్యయ	70
సప్తక	864, 868	సమర	524	సమాచ్యయ	70
సప్తక	444, 455	సమర	766	సమాజిత	68

దము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
మొన్నిజ్జ	522	సంభ్రమ	162, 711	సర్వతోమాఖ	177
మొద క	679	సమృద్ధి	105	సర్వదా	876
మొదయ	850	సమార్థం	228	సర్వధురావహ	569
మొదాయ	350, 524	సమార్థన	697	సర్వధురీణ	,,
మొద్ద	890	సమ్యచే	138	సర్వమంగళా	38
మొద్దక	435	సమాజ్	469	సర్వరస	428
మొద్దత	638	సరక	619	సర్వలా	519
మొద్దరణ	749	సరఘా	343	సర్వలిక్ష్ణి	461
మొద్ద	175	సరట	334	సర్వవేదన	442
మొద్దాస్తా	234, 296, 306	సరణి	213	సర్వసంహన	520
మొద్దియ	184	సరమా	608	సర్వామభూతి	292
మొద్దన	713	సరళ	268, 629	సర్వాన్నభోజిక	637
మొద్ద	688	సరళద్రవ	429	సర్వాన్నిన	9,
మొద్ద	775	సరళా	292	సర్వాభిసార	520
మొద్దోప	868	సరస్	193	సర్వారసిద్ధ	24
మొదారు	331	సరసీ	,,	సర్వాక్షు	520
మొదానా	350	సరసీరుహ	200	సర్వప	542
మొదాన్య	448	సరస్వత్	175, 750	సలిల	176
మొద్ద	631	సరస్వతీ	122, 194, 197	సల్లకీ	301
మొద్ది	699	సరిత్	194, 197	సవ	444
మంపతి	513	సరిత్వతి	175	సవన	462
మంపద్	,,	సరీస్పవ	169	సవయన్	475
మొప్పరాయ	798	సర్గ	126, 731	సవిత్	82
మొప్పరాయక	524	సర్గరస	428	సవిధ	666
మొప్పక (శమ్యాక)	248	సర్జ	260	సవేళ	,,
మొప్పటక	435	సర్జకాషార	598	సవ్య	675
సంమూర్ధన	697	సర్ప	169	సవ్యేత్తు	101
సమృద్ధి	559	సర్పరాజ	167	సస్య	244
సమృద్ధి	876	సర్పిన్	442	సస్యకూక	544
సమృద్ధాయ	697	సర్వ	665	సస్యసంవర	260
సమృద్ధారణ	483	సర్వసంహ	206	సస్యమణ్డరీ	544
సమృద్ధాన	524	సర్వజ్ఞ	22, 34	సహ	865
సంపుల్లి	239	సర్వతన్	869	సహకార	254
సమృద్ధ	675	సర్వతోభద్ర	228, 269	సహచరీ	277
సమృద్ధ	198	సర్వతోభద్ర	255	సహజ	370

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
సహధర్మిణీ	855	సాధిత	649	సార	
సహన	648	సాధిస్త	692	సారవాహ	
సహభాజన	563	సాధీయన్	348	సారమ్	
సహస్	97, 528, 845	సాధు	437, 657, 773	సార్వభౌమ	66, 4
సహసా	866	సాధువాహిక	494	సాల	218, 237, 2
సహస్య	97	సాధ్య	19	సాలపర్ణి	2
సహస్ర	579	సాధ్యస	153	సాలావృక్ష	7
సహస్రదంత్రి	187	సాధ్య	356	సాన్న	5
సహస్రపత్రి	300	సాను	238	సాహస	4
సహస్రవీర్యా	319	సాన్తపన	464	సాహస్ర	508, 71
సహస్రవేధి	310	సాన్తప్య	136, 481	సింహ	826, 6
సహస్రవేదిక	555	సాన్తప్యిక	485	సింహనాద	52
సహస్రసంకు	82	సాన్తప్య	665	సింహపుచ్చి	28
సహస్రసాక్ష	41	సాన్తప్యిగ్ధ	642	సింహసంహనన	63
సహస్రిన్	508	సాన్తప్య్య	451	సింహాన	58
సహ	376, 295	సాన్తపదీన	475	సింహాసన	48
సహాయ	507	సామజ	488	సింహాస్య	29
సహాయతా	718	సామన్	124, 480, 481	సింహాస్య	290, 29
సహిష్ణు	648	సామాజిక	446	సింహాస్య	291
సాంయత్రిక	182	సామాన్య	110, 674	సింహాస్య	759
సాంయగీన	510	సామి	858	సికతా	181
సాంవత్సర	476	సామిధేవ	449	సికతామయ	212
సాంశయిక	626	సామద్ర	556	సికతావత్	592
సాక్ష	865	సామృతమ్	868, 876	సికత	118, 682, 685
సాక్ష్యాసంబంధ	693	సాయక	720	సికత	315
సాక్షాత్	854	సాయమ్	89, 874	సికత	541
సాగర	175	సార	242, 810	సికత	557
సాచి	866	సారణీ	310	సికత	430
సాతలా	311	సారజ్ఞ	387, 732	సికత	201
సాతి	716, 755, 884	సారథి	501	సికత	20, 686
సాతిసార	386	సారమేయ	607	సికత	113
సాత్విక	151	సారవ	198	సికత	542
సాదిక	776, 502	సారస	200, 340	సికత	295
సాధన	782	సారసన	417, 508	సికత	381
సాధారణ	615, 674	సా(కా)రిక	884		

సంఖ్య.	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
అల	387 నుగళ	22 నురక్షా	884
అల	384 నుగళి	117, 299 నురజ్యేష్ఠ	24
అల	78 నుచక్ర	356 నురత	633
అల	384 నుచేలక	422 నురదీర్ఘికా	47
అల	93 నుత	367, 752 నురద్విష్	21
అల	273 నుత్రశ్లేషి	282 నురనిమ్నగా	195
అల	,, నుతార్తజా	368 నురపతి	41
అల	590, 897 నుత్రామక	41 నురభి	100, 117, 791
అల	175, 773 నుత్యా	462 నురభి	301
అల	486 నుత్యక	442 నురరి	46
అల	198 నుడర్చన	32 నురలోక	16
అల	556 నుదాయ	485 నురపర్త్యక్	63
అల	545 నుదూర	667 నురసా	296
అల	390 నుధర్మక	47 నురా	617
అల	429 నుధా	47, 774 నురాచార్య	79
అల	540 నుధాంశు	72 నురామణ్ణ	619
అల	537 నుధీ	439 నురాలయ	47
అల	229 నునిష్ఠాక	314 నురాక్షిజ	305
అల	890 నునర	657 నురూప	788
అల	353 నునర్దీ	354 నురోత్తమ	82
అల	229 నుపథిక	214 నువచన	135
అల	540 నుపర్ణ	33 నువర్ణ	580, 584
అల	29 నుపర్వాణ	17 నువర్ణక	248
అల	696 నుపార్వక	360 నువర్ణి	286
అల	590 నుప్రతీక	66 నువహ	274, 296, 298
అల	864, 865 నుప్రయోగవిశిఖ	505	301, 309
అల	813 నుప్రలాప	185 నువాసి	858
అల	571 నుభగానుత	365 నువ్రతా	572
అల	629 నుభిక్ష	301 నువమా	75
అల	572 నుమ	245 నువవీ	317, 554
అల	105 నుమన	542 నుషి	165
అల	625 నుమనన్	17, 245, 275, 542 నుషిమ	76
అల	105, 892 నుమనోరజన్	245 నుషిర	148, 165, 166
అల	593 నుమేరు	47 నుషిరా	304
అల	592 నుమల	17, 245, 275	272

పదము.	పుట.	పదము.	పుట.	పదము.	పుట.
సుషేణికా	298	స్పృహటీ	901	సోమరాజీ	
సుష్టు	864, 878	స్పృమర	332	సోమవల్క్ర	263
సుసంస్కృత	558	స్పృష్టి	741	సోమవల్లరీ	
సుహృద్	475, 478	సేకపాత్ర	183	సోమవల్లికా	
సుహృదయ	625	సేచన	99	సోమవల్లి	
సూకర	327, 608	సేతు	212, 249	సోమోద్భవా	
సూక్త	668, 794	సేనా	510	సోమోద్భవ	
సూచక	654	సేనాబ్ధి	488	సోగనిక	198, 323,
సూచి	884	సేనాని	40, 503	సోచిక	
సూత	501, 587, 596, 758	సేనాముఖ	511	సోదాముని	
సూతికాగృహ	222	సేనారత్న	502	సోధ	
సూతిమాస	378	సేవక	473	సోధాగినేయ	
సూతాన	605	సేవన	696	సోమ్య	80, 8
సూత్ర	610	సేవా	538	సోరభేయ	56
సూత్ర వేత్తన	710	సేవ్య	322	సోరభేయా	56
సూద	548, 768	సేంహికేయ	81	సోరాష్ట్రిక	17
సూనా	779	సేకత	181	సోరి	8
సూను	367	సేతవాహిని	196	సోవర్చల	557, 59
సూన్యత	186	సేనిక	502	సోవిద	47
సూపకార	548	సేన్దవ	493, 556	సోవిదల్	9
సూర	82	సేన్ద్య	503, 510	సోవీర	256, 555, 58
సూరణ	318	సేన్ద్యపుష్ట	511	సోహిత్య	౫౬౦
సూరత	625	సేర్దన్	362	స్కంద	4
సూర్యసూత	85	సేరిక	568	స్కంద	241, 399, 77
సూరి	439	సేరిభ	329	స్కందజేత	49
సూర్మి	614	సేరేయక	276	స్కందకాఖా	24
సూర్య	82	సోధ	683	స్కన్ద	68
సూర్యతనయా	195	సోత్పాస	188, 162	స్థలన	163
సూర్యస్తంభము	93	సోదర్య	370	స్థలిత	527
సృక్తి	407	సోస్తాద	687	స్థన	398
సృగ	518	సోప్తవ	94	స్థనంధయా	374
సృగాల	329	సోపాన	228	స్థనపా	99
సృజి	492	సోమ	72	స్థనయిత్తు	68
సృజికా	392	సోమపా	441	స్థనిత	70
సృతి	318	సోమోద్భవ	99	స్థితి	244

CC-0. Jangam Library Collection. Digitized by eGangotri

పుటము.	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
280 రోమన్	327 సాణు	34,289,746 ము	238
7 బి (తుభ)	574 సాణ్ణిల	460 ముత	681
3 బి	240, 544 సాన	219,480,781 ముహ	357
28 మృకరి	544 సానియ	216 ముచ్చా	291
28 మృహన	715 సానే	868 ముచ్చా	157
19 మృఘ్ను	488 సాపత్య	472 ముచ్చాపాత్ర	551
13 మేఘరమ	789 సాపహ	281 ముచ్చా	115, 703
58 మృ	132 సామన్	523 ముచ్చాన	56, 458, 708
9 క	688 సాయుక	472 ముచ్చ	475
7 మిత	690 సాల	897 ముచ్చ	678
28 క	132 సాలీ	550 ముచ్చ	506
58 క	521 సావర	670 ముచ్చ	285
6 ప	890 సావిర	374 ముచ్చి	699
9 క	608 సాసక	425 ముచ్చ	157
1 మ	713 సాము	669 ముచ్చ	703
1 మన్	సా	484, 708 ముచ్చ	170
9 మ	609 సాతర	669 ముచ్చ	699
9 మ్య	సా	205, 296 ముచ్చ	397
క	668 సారా	262 ముచ్చ	664
క	387 సారాయు	614, 747 ముచ్చ	289, 678
త	182 సూణా	662, 828 ముచ్చ	696
మ	350, 798 సూల	627 ముచ్చ	699
ధర్మిణీ	358 సూలలక్ష	422 ముచ్చ	53
పుంస	85, 349 సూలకాటక	797 ముచ్చ	257
యి	447 సూలోచ్చయ	669 ముచ్చ	70
యి	460 సూణేయ	306 ముచ్చ	692
యి	441, 752 సూరిక	494 ముచ్చ	865, 873
యి	208 మువ	699 ముచ్చ	30
యి	సూతక	460 ముచ్చ	34
యి	సూన	425 ముచ్చ	162
యి	375 సూయ	891 ముచ్చ	158
యి	మృగ	మృగ	55

పదము.

పుట. పదము.

పుట. పదము.

స్వప్న 250, 499
 స్వప్ననాథోహ 502
 స్వప్నని 392
 స్వప్న 681
 స్వాం 369
 మూత 547, 686
 మూతి 696
 మూనాక 267

(స)

సంసిక 251
 సక్తి 407
 సజ్జ 482
 సు 599
 సున్నదర్శి 570
 సున్న 194
 సువా 281
 సుత్త 24
 సుస 688
 సాక్ 864
 సుచ్ 450
 సుత 681
 సుచ 450, 681
 సువాప్య 257
 సారన్ 182, 846
 సారస్వతి 194
 సారాంజన 588

స్వ

స్వ 870, 832
 స్వచ్ఛంద 683
 స్వజన 370
 స్వతంత్ర 633
 స్వధా 867
 స్వధి 818

స్వన 189
 స్వనిత 682
 స్వప్న 163
 స్వప్నక్ 644
 స్వభావ 164
 స్వభూ 26
 స్వయంనర 356
 స్వయమ్ 871
 స్వయమ్భూ 24
 స్వర్ 16, 861

స్వర 125
 స్వరు 45, 808
 స్వరూప 164
 స్వర్గ 16
 స్వర్గకామర 593
 స్వర్గ 584
 స్వర్గకార 599
 స్వర్గక్షీరీ 309
 స్వర్గదీ 47
 స్వర్గాను 81
 స్వర్గేశ్వర 49
 స్వర్గేశ్వర 48
 స్వర్గేశ్వర 362
 స్వస్థ 368
 స్వస్తి 853
 స్వస్తిక 228
 స్వస్తియ 370
 స్వాతి 901
 స్వాను 770

స్వాదుకట్టక 257, 288
 స్వాదురసా 291, 311
 స్వాద్య 292
 స్వాధ్యాయ 462
 స్వాన 139
 స్వాన్ 110

స్వాప 189
 స్వాపతేయ 682
 స్వామిన్ 369, 47
 స్వాభాజ్ 448
 స్వాహా 448
 స్వీత్ 26
 స్వేద 356
 స్వేదజ 871
 స్వేదని 24
 స్వేదరహిత 16, 861
 స్వేర 125
 స్వేరిణీ 45, 808
 స్వేరితా 164
 స్వేరిన్ 16

హ

హ 599
 హంస 309
 హంసక 47
 హాథికా 81
 హాథికా 49
 హాథికా 48
 హాథికా 362
 హాథికా 368
 హాథికా 853
 హాథికా 228
 హాథికా 370
 హాథికా 901
 హాథికా 770
 హాథికా 257, 288
 హాథికా 291, 311
 హాథికా 292
 హాథికా 462
 హాథికా 139
 హాథికా 110

పదము.	పుట. పదము.	పుట. పదము.	పుట.
హృష్టమానస	628 హేరమ్మ	39 హానిష్ట	692
హే	866 హేలా	160 హాస్య	377, 668
హేలి	58, 757 హేష	495 హాస్యగవేధుకా	997
హేరు	108 హై	866 హాస్వాజ్ఞ	11
హేమకూట	281 హేమవతీ	88, 268, 290, 309 హాది	45, 70, 194, 301,
హేమదుగ్ధక	248 హేయ్యంగవీన	హా	
హేమన్	584 హోత్స	446 హీ	
హేమన్త	100 హోమ	444 హీ	
హేమపుష్పక	270 హోరా	884 హీ	
హేమపుష్పికా	274 హ్యన్	875 హీ	
హేమాద్రి	47 హద	192 హాది	

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JANANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 7514

